

Holy Bible

Aionian Edition®

כתביה הקודש
Hebrew Aleppo Codex

AionianBible.org
התרגם ההפוך הראשון בעולם
הוא זמין להעתיק ולהדפיס
קראו לו גם "התניך הסגול"

Holy Bible Aionian Edition ®

כתביה קדוש

Hebrew Aleppo Codex

Creative Commons Attribution-No Derivatives 4.0, 2018-2021

Text source: Unbound.Biola.edu

Source copyright: Public Domain

Hebrew scholars from Tiberias, Israel, 950

Formatted by Speedata Publisher version 4.3.5 on 3/28/2021

100% Free to Copy and Print

<http://AionianBible.org>

Published by Nainoia Inc

<http://Nainoia-Inc.signedon.net>

We pray for a modern public domain translation in every language

Report content and format concerns to Nainoia Inc

Volunteer help is welcome and appreciated!

Additional Information:

Here are the list of extant passages from Aleppo, but be aware that any others are unmarked and supplied from other sources. The Aleppo text is missing all of the Pentateuch to the Book of Deuteronomy 28.17; II Kings 14.21–18.13; Book of Jeremiah 29.9–31.33; 32.2–4, 9–11, 21–24; Book of Amos 8.12–Book of Micah 5.1; So 3.20–Za 9.17; II Chronicles 26.19–35.7; Book of Psalms 15.1–25.2 (MT enumeration); Song of Songs 3.11 to the end; all of Ecclesiastes, Lamentations, Esther, Daniel, and Ezra-Nehemiah, https://en.wikipedia.org/wiki/Aleppo_Codex. Also vowels and the Masorah are missing. This text is for parallel reference only.

All New Testament in Modern Hebrew (HRNT) citations are copyrighted.

They are used with permission from The Bible Society in Israel.

Celebrate Jesus Christ's victory of grace!

הקדמה עברית at AionianBible.org/Preface

The *Holy Bible Aionian Edition* ® is the world's first Bible *un-translation!* What is an *un-translation?* Bibles are translated into each of our languages from the original Hebrew, Aramaic, and Koine Greek. Occasionally, the best word translation cannot be found and these words are transliterated letter by letter. Four well known transliterations are *Christ*, *baptism*, *angel*, and *apostle*. The meaning is then preserved more accurately through context and a lexicon. The Aionian Bible un-translates and instead transliterates ten additional Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies.

The first three words are *aiōn*, *aiōnios*, and *aīdios*, typically translated as *eternal* and also *world* or *eon*. The Aionian Bible is named after an alternative spelling of *aiōnios*. Consider that researchers question if *aiōn* and *aiōnios* actually mean *eternal*. Translating *aiōn* as *eternal* in Matthew 28:20 makes no sense, as all agree. The Greek word for *eternal* is *aīdios*, used in Romans 1:20 about God and in Jude 6 about demon imprisonment. Yet what about *aiōnios* in John 3:16? Certainly we do not question whether salvation is *eternal*! However, *aiōnios* means something much more wonderful than infinite time! Ancient Greeks used *aiōn* to mean *eon* or *age*. They also used the adjective *aiōnios* to mean *entirety*, such as *complete* or even *consummate*, but never infinite time. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs. So *aiōnios* is the perfect description of God's Word which has *everything* we need for life and godliness! And the *aiōnios* life promised in John 3:16 is not simply a ticket to *eternal* life in the future, but the invitation through faith to the *consummate* life beginning now!

The next seven words are *Sheol*, *Hadēs*, *Geenna*, *Tartaroō*, *Abyssos*, and *Limnē Pyr*. These words are often translated as *Hell*, the place of eternal punishment. However, *Hell* is ill-defined when compared with the Hebrew and Greek. For example, *Sheol* is the abode of deceased believers and unbelievers and should never be translated as *Hell*. *Hadēs* is a temporary place of punishment, Revelation 20:13-14. *Geenna* is the Valley of Hinnom, Jerusalem's refuse dump, a temporal judgment for sin. *Tartaroō* is a prison for demons, mentioned once in 2 Peter 2:4. *Abyssos* is a temporary prison for the Beast and Satan. Translators are also inconsistent because *Hell* is used by the King James Version 54 times, the New International Version 14 times, and the World English Bible zero times. Finally, *Limnē Pyr* is the Lake of Fire, yet Matthew 25:41 explains that these fires are prepared for the Devil and his angels. So there is reason to review our conclusions about the afterlife destinies of mankind and fallen angels.

This *un-translation* helps us to see these ten underlying words in context. The original translation is unaltered and a note is added to 63 Old Testament and 200 New Testament verses. To help parallel study and Strong's Concordance use, apocryphal text is removed and most variant verse numbering is mapped to the English standard. We thank our sources at eBible.org, Crosswire.org, unbound.Biola.edu, Bible4u.net, and NHEB.net. The Aionian Bible is copyrighted with creativecommons.org/licenses/by-nd/4.0, allowing 100% freedom to copy and print, if respecting source copyrights. Check the Reader's Guide and read online at AionianBible.org and with the Android App. Why purple? King Jesus' Word is royal... and purple is the color of royalty!

תוכן העניינים

הברית הישנה

	בראשית
	נספח
שמות	43.....
מדריך קורא	69.....
ויקרא	88.....
מפות	114.....
במדבר	137.....
דברים	153.....
איורים Doré	169.....
יושע	190.....
שופטים	207.....
שמואל א	228.....
שמואל ב	247.....
מלכים א	274.....
מלכים ב	309.....
ישעיה	339.....
ירמיה	343.....
זקוק	345.....
חנוך	349.....
יונת	350.....
מיכה	352.....
נחום	355.....
חבקוק	356.....
צפניה	358.....
חגי	360.....
זכריה	361.....
מלאכי	366.....
תהלים	368.....
אירוב	402.....
משלי	416.....
רות	428.....
שיר השירים	431.....
קהלת	434.....
איכה	439.....
אסתר	442.....
דניאל	447.....
עזרא	457.....
נחמיה	464.....
דברי הימים א	473.....
דברי הימים ב	491.....

הברית הישנה

וינרש את האדם וישכן מקרם לנו עدن את הכרבים ואת להט החרב המתחפכת לשמר את דרך עץ החיים
(בראשית 3:24)

בראשית

טוב ²⁶ ויאמר אלהים נעשה אדם בצלמנו כדמותנו
וירדו בדנתה הים ובעוף השמים ובבבנהה ובכל הארץ
ובכל הרמש הרמש על הארץ ²⁷ ויברא אלהים את
האדם בצלמו בצלם אלהים ברא אותו זכר ונקבה
ברא אתם ²⁸ ויברך אותם אלהים ויאמר להם אלהים
פרו ורבו ומלאו את הארץ וככשה ורדו ברגנת הים
ובעוף השמים ובכל חוויה הרמשת על הארץ ²⁹ ויאמר
אליהם הנה נתתי לכם את כל עשב זרע ורע ³⁰ אשר
על פני כל הארץ ואת כל העץ אשר בו פרי עץ ורע
זרע לכם יהיה לאכלת ³¹ ולכל חוויה הארץ ולכל עוף
השמיים ולכל רומש על הארץ אשר בו נפש היהת
כל יرك עשב לאכלת והיה כן ³² וירא אלהים את כל
אשר עשה והגנה טוב מאד והוא ערבות והוא בקר יום
השמי

2 ³³ ויכלו השמיים והארץ וכל צבאם ² ויכל אלהים כי
ביום השבעי מלאכתו אשר עשה והשบท ביום השבעי
מכל מלאכתו אשר עשה ³ ויברך אלהים את יום
השביעי ויקדש אותו כי בו שבת מכל מלאכתו אשר
ברא אלהים לעשותות ⁴ אלה תולדות השמיים והארץ
בחבראים ביום עשות יהוה אלהים-ארץ ושמיים ⁵ וככל
שיה השדה טרם היה בארץ וכל עשב השדה טרם
צמיח כי לא המטיר יהוה אלהים על הארץ ואדם אין
לעבד את האדמה ⁶ ואיד יעללה מן הארץ והשקה את
כל פני האדמה ⁷ וויצר יהוה אלהים את האדם עפר
מן האדמה ויפח באפיו נשמה חיים והוא האדם לנפש
חיה ⁸ וויטע יהוה אלהים נן בעדן-מקדם ווישם שם את
האדם אשר יציר ⁹ וויצמח יהוה אלהים מן האדמה כל
ען נחמד למראה וטוב למאכל-וועץ החיים בתוכ
הgan וועץ הדעת טוב ורע ¹⁰ וגנהר יצא מעדן להשkont
את הגן ומשם יفرد והיה לאربעה ראשית ¹¹ שם
האחד פישון--הוא הסביב את כל ארץ החוליה אשר
שם הווב ¹² ווובב הארץ הוה טוב שם הבדלה ואבן
השחים ¹³ ושם הנהר השני גיהון--הוא הסובב את כל
ארץ כוש ¹⁴ ושם הנהר השלישי חרקל הוא החלק
קדמת אשור והנהר הרביעי הוא פרת ¹⁵ וויקח יהוה
אליהם את האדם וינחיו בנן עדן לעבדה ולשמרה ¹⁶
ויצרו יהוה אלהים על האדם לאמר מכל עץ הגן אכל
הأكل ¹⁷ ומעץ הדעת טוב ורע--לא האכל ממנה כי

1 בראשית ברא אלהים את השמיים ואת הארץ ²
והארץ הייתה תהו ובהו וחחש על פני תהום ורוח
אליהם מרוחפת על פני המים ³ ויאמר אלהים יהי
אור ויהי אור ⁴ וירא אלהים את האור כי טוב ויבדל
אליהם בין האור ובין החשך ⁵ ויקרא אלהים לאור
יום ולחשך קרא לילה והוא ערבות והוא בקר יום אחד ⁶
ויאמר אלהים יהי רקיע בתוך המים והוא מבידיל בין
מים למים ⁷ וויעש אלהים את הרקיע ויבדל בין המים
אשר מתחת לרקיע ובין המים אשר מעל לרקיע והוא
כן ⁸ ויקרא אלהים לרקיע שמיים והוא ערבות והוא בקר
יום שני ⁹ ויאמר אלהים יקוו המים מתחת השמיים אל
מקום אחד ותראה היבשה והוא כן ¹⁰ ויקרא אלהים
ליבשה ארץ ולמקווה המים קרא ימים וירא אלהים כי
טוב ¹¹ ויאמר אלהים ת:red>a הארץ דשא עשב מזריע
זרע עץ פרי עשה פרוי למינו אשר זרו בו על הארץ
ויהי כן ¹² ותווצא הארץ דשא עשב מזריע זרע למיניהם
ועץ עשה פרוי אשר זרו בו למיניהם וירא אלהים
כי טוב ¹³ ויהי ערבות והוא בקר יום שלישי ¹⁴ ויאמר
אליהם יהי מארת ברקיע השמיים להבדיל בין הימים
ובין הלילה והיו לאחת ולמועדדים ולימים ושנים ¹⁵
והיו למאורת ברקיע השמיים להאריך על הארץ והוא
כן ¹⁶ וויעש אלהים את שני המארת הנדרלים את המאור
הנדל למלשלת הימים ואת המאור הקטן למלשלת
הלילה ואת הכוכבים ¹⁷ וויתן אתם אלהים ברקיע
הشمיים להאריך על הארץ ¹⁸ ולמשל ביום ובלילה
ולהבדיל בין האור ובין החשך וירא אלהים כי טוב
ויהי ערבות והוא בקר יום רביעי ²⁰ ויאמר אלהים--
ישרצו הימים שורץ נשחיה וועוף יעופף על הארץ
על פני רקיע השמיים ²¹ ויברא אלהים את התנינים
הנדלים ואת כל נשחיה הרמשת אשר ישרצו הימים
למיניהם ואת כל עוף כנף למיניהם וירא אלהים כי
טוב ²² ויברך אותם אלהים לאמר פרו ורבו ומלאו
את הימים בימים והעוף ירב בארץ ²³ ויהי ערבות והוא
בקיר יום חמישי ²⁴ ויאמר אלהים תוציא הארץ נפש
חייה למיניה בהמה ורמש וחיתו ארץ למיניה והוא כן
ויעש אלהים את חייה הארץ למיניה ואת הבבנה
למיניה ואת כל רמש הארץ למיניה וירא אלהים כי

עקב 16 אל האשה אמר הרבה ארבה עצבונך והרנדך - בעצבת תחלי בנים ואל אישך תשיקתק והוא ימשל בך 17 ולאדם אמר כי שמעת לקול אשתק ותאכל מן העז אשר צויתיך לאמיר לא תאכל ממנה - אורה האדמה בעבורך בעצבון האכלנה כל ימי חייך 18 וקוץ ודרדר הצמיה לך ואכלת את עשב השדה 19 בזעת אפיק תאכל לחם עד שובך אל האדמה כי ממנה לךחתי כי עפר אתה ואל עפר תשוב 20 ויקרא האדם שם אשתו חוה כי הוא היה אם כל חי 21 ויעש יהוה אלהים לאדם ולאשתו כתנות עור - וילבשם 22 ויאמר יהוה אלהים הנה adam היה אחד ממוני לדעת טוב ורע ועתה פן ישלח ידו ולקח נם מעץ החיים ואכל וחוי לעלם 23 וישלחו יהוה אלהים מןן עדן - עבר את האדמה אשר לך משם 24 ויגרש את האדם ושכנן מקדם לגן עדן את הכרבים ואת להט החרב המתהפקת לשומר את דרכך עץ החיים

4 והאדם ידע את חוה אשתו ותחר ותلد את קין ותאמר קניתו איש את יהוה 2 ותסף לדת את אחיו את הבעל ויהי הבעל רעה צאן וקין היה עבד אדמה 3 ויהי מקץ ימים ויבא קין מפרי הארץ מנהה - ליהוה 4 והבעל הביא גם הוא מבכורות צאניו ומהלבהן וישע יהוה אל הבעל ואל מנהתו 5 ואל קין ואל מנהתו לא שעה וייחר لكنן מאד וויפלו פניו 6 ויאמר יהוה אל קין למה חרחה לך ולמה נפלו פניך 7 הלווא אם הישב שאתה ואם לא תיטיב לפתח חטא רבץ ואליך תשוקתו ואתה תמשל בו 8 ויאמר קין אל הבעל אחיו ויהי בהיותם בשדה ויקם קין אל הבעל אחיו ויהרנוו 9 ויאמר יהוה אל קין اي הבעל אחיך ויאמר לא ידעתך השמר أخي אנכי 10 ויאמר מה עשית קול דמי אחיך צעקים אליו מן הארץ וזה עתה אדור אתך מן הארץ אשר פצתה את פיה להקחת את דמי אחיך מידיך 12 כי תעבד את הארץ לא תספ תהה לך לך נוע ונוד תהיה בארץ 13 ויאמר קין אל יהוה נдол עוני מנשא 14 הן גרשת את הים מעל פני הארץ ומפנייך אסתה והייתנו נוע ונוד בארץ והיה כל מצאי יהרני 15 ויאמר לו יהוה לך אל הארץ כל הנחשת כי עשית זאת אדור אתך מכל הבהמה ומכל חיות הארץ על גחנך תלך ועפר תאכל כל ימי חייך 16 וואיבאה אשית בינך ובין האשה מלפני יהוה וישב בארץ נוד קדמת עדן 17 וידע קין ובין ורעד ובין זרעה הוא ישופך ראש אתה השופנו

בימים אכלך ממנה - מות המות 18 ויאמר יהוה אלהים לא טוב היהת האדם לבדוஆשה לו עזר כנndo 19 וכייר יהוה אלהים מן הארץ כל חיות השדה ואת כל עוף השמיים ויבא אל האדם לראות מה יקרה לו וכל אשר יקרה לו האדם נשף היה הוא שמנו 20 ויקרא האדם שמות לכל הבהמה ולעוף השמיים ולכל חיית השדה ולאדם לא מצא עזר כנndo 21 וויפל יהוה אלהים תרדמה על האדם ויישן ויקח את מצלעתו ויסנור בשער תחנה 22 ויבן יהוה אלהים את הצלע אשר לך מן האדם לאשה ויבאה אל האדם 23 ויאמר קרא אשה כי מאיש לךחה זאת 24 על כן יעוז איש את אביו ואת אמו ודבק באשתו והוא לבר אחד 25 ויהיו שניהם ערומים האדם ואשתו ולא יתבשו

3 והנחש היה ערום מכל חיות השדה אשר עשה יהוה אלהים ויאמר אל האשה אף כי אמר אלהים לא תאכלו מכל עץ הגן 2 ומתאמיר האשה אל הנחש מפרי עץ הגן נאכל 3 ומפרי העץ אשר בתוך הגן - אמר אלהים לא תאכלו ממוני ולא תנעו בו פן תמתון 4 ויאמר הנחש אל האשה לא מות תמתון 5 כי ידע אלהים כי ביום אכלכם ממוני ונפקחו עניינים והייתה כאלהים ידע טוב ורע 6 ותרא האשה כי טוב העץ למאלך וכי תואה הוא לעניינים ונחמד העץ להשכיל ותקח מפרי ותאכל ותנתן נס לאיישה עמה ויאכל ותפקחנה עינויים ושינויים וידעו כי עירם הם ויתפרעו עליה ana ויעשו להם חנרת 8 וישמעו את קול יהוה אלהים מתהלך בן - לרוח היום ויתחבא הארץ ואשתו מפני יהוה אלהים בתוך עץ הגן 9 ויקרא יהוה אלהים אל האדם ויאמר לו איכה 10 ויאמר את קלך שמעתי בגין ואירא כי עירם אנכי ואחבה 11 ויאמר - מי הנורך לך כי עירם אתה המן העץ אשר צויתך לבלוו אכל ממוני - אכלת 12 ויאמר האדם האשה אשר נתחה עמידרי הוא נתנה לי מן העץ ואכל 13 ויאמר יהוה אלהים לאשה מה זאת עשית ותאמר האשה הנחש השיאני ואכל 14 ויאמר יהוה אלהים אל הנחש כי עשית זאת אדור אתך מכל הבהמה ומכל חיות הארץ על גחנך תלך ועפר תאכל כל ימי חייך 15 וואיבאה אשית בינך ובין האשה ובין ורעד ובין זרעה הוא ישופך ראש אתה השופנו

ויהיו כל ימי ירד שתים וששים שנה ותשעים מאות שנה וימתה ²¹ ויהי חנוך חמש וששים שנה וילוד את מתושלח ²² ויתהlek חנוך את האלים אחריו הולידו את מתושלח שלש מאות שנה וילוד בנים ובנות ²³ ויהי כל ימי חנוך חמש וששים שנה ושלש מאות שנה ויתהlek חנוך את האלים ואיננו כי לך את אליהם ²⁴ ויתהlek חנוך את האלים והם שנה ומאות שנה וילוד את למלך ²⁵ ויהי מתושלח אחריו הולידו את למלך שתים ושמונים שנה ושבע מאות שנה וילוד בנים ובנות ²⁶ ויהי כל ימי מתושלח תשע וששים שנה ותשעים מאות שנה וימתה ²⁷ ויהי למלך שתים ושמונים שנה ומאות שנה וילוד שנה וילוד בן ²⁸ ויקרא את שם נח לאמר זה יחמננו ממענו ומצעבון ידינומן האדמה אשר אරחה יהוה ²⁹ ויהי למלך אחריו הולידו את נח חמש ותשעים שנה וחמש מאות שנה וילוד בנים ובנות ³⁰ ויהי כל ימי למלך שביעים שנה ושבע מאות שנה וימתה ³¹ ויהי כל ימי למלך חמיש מאות שנה וילוד נח את שם חם ואת יפת

6 ויהי כי חחל האדם לרבות על פניו האדמה ובנות ילדו להם ² ויראו בני האלים את בנות האדם כי שבת הנה ויקחו להם נשים מכל אשר בחרו ³ ויאמר יהוה לא ידרון רוחו באדם לעלם בשם הוא בשור ודיוי מיeo מה ועתרים שנה ⁴ הנפלים היו בארץ בימים ההם ונם אחריו כן אשר יבוא בני האלים אל בנות האדם וילדו להם המה הגברים אשר מעולם אנשי השם ⁵ ויראה יהוה כי רבה רעת האדם בארץ וכל צער מחשבת לבו רק רע כל היום ⁶ וונחם יהוה כי עשה את האדם בארץ ויתעצב אלabo ⁷ ויאמר יהוה אםחה את האדם אשר בראותי מעל פניו האדמה מادرם עד בהמה עד רמש ועד עף השמים כי נחמותי כי עשית ⁸ ונח מצא חן בעני יהוה ⁹ אלה מולדת נח-נה איש צדיק תמים היה בדרתו את האלים התהlek נח ¹⁰ וילוד נח שלשה בנים-את שם חם ואת יפת ¹¹ ותשחת הארץ לפניו האלים ותملא הארץ חמס ¹² וירא אליהם את הארץ והנה נשחתה כי השחיתת כלبشر את דרכו על הארץ ¹³ ויאמר אליהם לנח קץ כלبشر בא לפני-כי מלאה הארץ חמס מפניהם והנני משחיתם את הארץ ¹⁴ עשה לך תבת עצי נפר קנים העשה את התבה וכפרת אתה מבית ומחוון בכפר ¹⁵

את אשתו ותהר ותلد את חנוך ויהי בנה עיר ויקרא שם העיר כשם בנו חנוך ¹⁶ וילוד להנוך את עיר וירד ילוד את מההייאל ומההייאל ילוד את מתושאל ומתושאל ילוד את למלך ¹⁷ ויקח לו למךathy נשים שם האחת ערדה ושם השנית צלה ¹⁸ ותולד ערדה את יבל והוא היה-אבי ישב אהל ומקנה ¹⁹ ושם אחיו יובל הוא היה-אבי כל תשע כנור ועוגב ²⁰ וצלה נם הוא ילדה את טובל קוין-לטש כל חרש נשחת ובזרול ואחותה טובל קוין נומה ²¹ ויאמר למך לנסי ערדה וצלה שמען קויל-נשי למך האונה אמרתי כי איש הרנטו לפצעי וילוד לחברתו ²² כי שבעתים יקם קוין ולמלך שביעים ושבעה ²³ וידע אדם עוד את אשתו ותולד בן ותקרא את שם שת כי שת לי אליהם ורעד אחר-תחת הבל כי הרגנו קוין ²⁴ ולשת גם הוא ילד בן ויקרא את שמו אוש או הוחל לקרא בשם יהוה

5 זה ספר תולדת אדם ביום בראש האלים אדם בדמות אליהם עשה אותו ² זכר ונקבה בראמ ויברך אותם ויקרא את שם אדם ביום הבראם ³ ויהי אדם שלשים ומאות שנה וילוד בדמותו צלמו ויקרא את שמו שת ⁴ ויהי ימי אדם אחריו הולידו את שת שמאת שנה וילוד בנים ובנות ⁵ ויהיו כל ימי אדם אשר מאי שנה וילוד בנים ובנות ⁶ ויהי שת שמי תשע מאות שנה ושמנה מאות שנה וימת ⁷ ויהי שת אהורי חמיש שנים ומאות שנה וילוד את אוש ⁸ ויהי שת אהורי הולידו את אוש שבע שנים ושמנה מאות שנה וילוד בנים ובנות ⁹ ויהי כל ימי שת שתים עשרה שנה ותשעים מאות שנה וימת ¹⁰ ויהי אוש תשעים שנה וילוד את קוין ¹¹ ויהי אוש אחריו הולידו את קוין חמיש עשרה שנים ושמנה מאות שנה וילוד בנים ובנות ¹² ויהי קוין ימי אוש חמיש שנים ותשעים מאות שנה וימת ¹³ ויהי קוין אהורי שבעים שנה וילוד את מהללאל ¹⁴ ויהי קוין אהורי הולידו את מהללאל ארבעים שנה ושמנה מאות שנה וילוד בנים ובנות ¹⁵ ויהי מהללאל חמיש שנים ותשעים מאות שנה וימת ¹⁶ ויהי מהללאל אחריו וששים שנה וילוד את ירד ¹⁷ ויהי מהללאל אחריו הולידו את ירד שלשים שנה ושמנה מאות שנה וילוד בנים ובנות ¹⁸ ויהי כל ימי מהללאל חמיש ותשעים שנה ושמנה מאות שנה וימת ¹⁹ ויהי ירד אחריו הולידו את חנוך שמנה מאות שנה וילוד בנים ובנות

בשער באו כאשר צוה אותו אלהים ויסגר יהוה בעדו ¹⁷
יהיו המבול ארבעים יום על הארץ וירכו הימים וישאו
את התבבה ותרם מעל הארץ ¹⁸ ויגברו הימים וירכו
מאד על הארץ ותלך התבבה על פני הימים ¹⁹ והימים
יברכו מאד--על הארץ ויכסו כל ההרים הנבקעים
אשר תחת כל השמים ²⁰ חמיש עשרה אמה ממלמעלה
ובברכו הימים ויכסו ההרים ²¹ ויגוע כלبشر הרמש
על הארץ בעופ וביבה מה ובכיה ובכל השערן השערן
על הארץ--וכל האדם ²² כל אשר נשמת רוח חיים
באפוי מכל אשר בחורבה--מו²³ וימת את כל היקום
אשר על פני הארץ מאדם עד בהמה עד רמש ועד
עוזף השמים וימחו מן הארץ וישאר אך נח אשר אותו
בתבבה ²⁴ ויגברו הימים על הארץ חמישים ומאת יום

וזה אשר תעשה אתה שלש מאות אמה ארך התבנה
חמשים אמה רחבה ושלשים אמה קומתה ¹⁶ צהיר
תעשה התבנה ואל אמה תכלנה מלמעלה ופתח התבנה
בצדה תשים תחתים שניים ושלשים תעשה ¹⁷ ואני
הנני מביא את המבול מים על הארץ לשחת כל בשער
אשר בו רוח חיים מתחות השמים כל אשר בארץ יגוע
והקמתית את בריתך ובאת אל התבנה-¹⁸ אתה
ובניך ואשתך נשי בנייך אתך ¹⁹ ומכל החוי מכל בשער
שנים מכל תביא אל התבנה-להחות אתך זכר ונקבה
יהיו ²⁰ מהעופף למינוו ומן הבהמה למיןיה מכל רמש
האדמה למינוו-שנתיים מכל יבוא אלך להחיות ²¹
ואתה קח לך מכל מאכל אשר יאכל ואספה אליו
והיוה לך ולهم לאכלה ²² וייש נח ככל אשר צוה
אתנו אלהים-כו עשה

8 זיכר אליהם את נח ואת כל החיה ואת כל הבהמה אשר אותו בתבה ויעבר אליהם רוח על הארץ ושוכנו בהם ² ויסכדו מענית תהום וארכבת השמים ויכללו הנגש מן השמים ³ וישבו המים מעל הארץ הלוּק שוב ויחסרו המים--מקצת חמשים ומאת יומ ⁴ ותננה התבבה בחדש השבעי בשבעה עשר יום לחדר על הארץ ארdet ⁵ והמים היו הלוּק וחסור עד החדש העשירי בעשרי אחד לחדר נרא ראשי ההרים ויהי מקץ ארבעים יום ויפתח נח את חלון התבבה אשר עשה ⁷ ווישלח את הערב ויצא יוצוא ושוב עד בשת המים מעל הארץ ⁸ ווישלח את הויונה מאותו לדראות הקליל המים מעל פני האדמה ⁹ ולא מצאה הריוונה מנוח לclf רגלה ותשב אליו אל התבבה--כי מים על פיו כל הארץ ווישלח ידו ויקחה ויבא אתה אליו אל התבבה ¹⁰ ויהחל עוד שבעת ימים אחרים ויסוף שלח את הויונה מן התבבה ¹¹ ותבא אליו הויונה לעת ערבעת ימות טף בפיה וידענה כי קליל המים מעל הארץ ¹² ויהחל עוד שבעת ימים אחרים ווישלח את הריוונה ולא יספה שוב אליו עוד ¹³ ויהי באחת ושב הריוונה ותבא אליך ¹⁴ ובחדש חמכו המים מעל הארץ ויסר נח את מכסה התבבה וירא והנה חרבו פני הארץ ¹⁵ וידבר אלהים אל נח לאמר ¹⁶ צא יבשה הארץ ¹⁵ וידבר אלהים אל נח לאמר ¹⁶ צא מן התבבה--אתה ואשתך ובניך ונשי בניך אתך ¹⁷ כל חיה אשר אתך מכל בשור בעוף ובבבמה ובכל

7 ויאמר יהוה לנו בא אתה וכל ביתך אל התבה כי
אתך ראוי צדיק לפני בדור הזה **2** מכל הbhמה
הטהורה תקח לך שבעה שבעה- איש ואשתו ומן
hbhamot אשר לא טהרה הוא שנים- איש ואשתו **3** גם
מעופ השמים שבעה זכר ונקבה לחיות ורע על
פני הארץ **4** כי לימים עוד שבעה אני מושיר על
הארץ ארבעים יום וארבעים לילה ומהויה את כל
היקום אשר עשית מעל פני הארץ **5** ויעש נח ככל
אשר צוחו יהוה **6** ונח בן ש מאות שנה והUMBOL היה
ימים על הארץ **7** ויבא נח ובניו ואשתו ונשי בניו אתו--
אל התבה מפני מי המבול **8** מן הbhמה הטהורה
ומן hbhamot אשר איןנה טהרה ומן העוף-- וככל אשר
רמש על הארץ **9** שנים שניים באו אל נח אל התבה--
זיכר ונקבה כאשר צוה אלהים את נח **10** וידיו לשבעת
הימים וממי המבול היו על הארץ **11** ובשנת ש ש מאות
שנה לחני נח בחדש השני בשבעה עשר ים לחידש--
בימים הה נקבעו כל מענית תהום רכה וארבת השמים
נפתחו **12** ויהי הנשים על הארץ ארבעים יום וארבעים
לילה **13** בעצם היום זה בא נח שם וחם ויפת בני נח
ואשת נח ושלשת נשים בניו אתם-- אל התבה **14** הנה
וככל החיה למיניה וכל hbhamot למיניה וככל הרמש
הרמש על הארץ למיניהו וכל העוף למיניהם כל צפור
כל כנף **15** ויבאו אל נח אל התבה שנים שנים מכל
הבשר אשר בו רוח חיים **16** והבאים זכר ונקבה מכל

הוּא אָבִי כְּנֻעַן ¹⁹ שֶׁלֶשָׁה אֱלֹהָה בְּנֵי נָה וּמְאַלְהָה נְפִצָּה כָּל
הָאָרֶץ ²⁰ וַיַּחֲלֹף נָח אִישׁ הָאָדָמָה וַיַּעֲשֶׂה כְּרֶם ²¹ וַיִּשְׁתַּחַז
הַיּוֹן וַיַּשְׁכַּר וַיַּתְגַּל בְּתוֹךְ אֲהָלָה ²² וַיַּרְא חָם אָבִי כְּנֻעַן
אֲתָה עֲרוֹת אָבִיו וַיַּגְדֵּל לְשִׁנֵּי אֲחִיו בְּחוֹז ²³ וַיִּקְחֵשׁ שָׁם וַיַּפְתַּח
אֶת הַשְּׁמֶלֶת וַיַּשְׁמַמוּ עַל שְׁכָם שְׁנֵיהֶם וַיַּלְכְּדוּ אַחֲרְנִיָּה
וַיַּכְסְּוּ אֶת עֲרוֹת אָבִיהם וּפְנֵיהם אַחֲרְנִיָּה וְעֲרוֹת אָבִיהם
לֹא רָאוּ ²⁴ וַיַּקְרֹין נָח מִינָוּ וַיַּדַּע אֲתָה אֲשֶׁר עָשָׂה לוֹ בְּנוֹ
הַקָּטָן ²⁵ וַיֹּאמֶר אֲרוֹר כְּנֻעַן עָבֵד עֲבָדִים יִהְיֶה לְאֲחִיו²⁶
וַיֹּאמֶר בָּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ שֶׁמֶן וַיְהִי כְּנֻעַן עָבֵד לִמְנוֹ²⁷
יִפְתַּח אֱלֹהִים לִיפְתַּח וַיִּשְׁכַּן בְּאֶהָלֵי שֵׁם וַיְהִי כְּנֻעַן עָבֵד
לִמְנוֹ ²⁸ וַיֹּחִי נָח אַחֲרַ המְבוֹל שֶׁלֶשׁ מְאוֹת שָׁנָה וּחַמְשִׁים
שָׁנָה ²⁹ וַיָּהִי כֹּל יְמֵי נָח תְּשֻׁעָה מְאוֹת שָׁנָה וּחַמְשִׁים שָׁנָה
וַיָּמָת

רימת

10 אלה תולדת בני נח שם חם ויפת וילדו להם
בניהם אחר המבול ² בני יפת-גנמר ומונון ומדרי ווון
ותבל ומשך ותירס ³ בני גנמר--אשכנז וריפת ותגרמה
⁴ ובני יון אלישעה ותרישיש כתרים ודרנים ⁵ מלאלה
ונפרדו איזי הגנים בארכזם איש לשנו--למשפחתם
בגינוים ⁶ ובני חם--כוש ומצרים וופוט וכגען ⁷ ובני
כוש--סבא וחווילה וסבחה ורערעה וסבתכא ובני רעמה
שבא ודדן ⁸ וכOSH יلد את נמרד הוא החל לחיות
גבר בארץ ⁹ הוא היה נבר ציד לפני יהוה על כן
יאמר כנמרד גבור ציד לפני יהוה ¹⁰ ותהיה ראשית
מלךלוות בבל וארך ואנד וכלנה בארץ שנער ¹¹ מן
הארץ והוא יצא אשור ויבן את נינוה ואת דרכבת עיר
ואת כלח ¹² ואת רסן בין נינוה ובין כלח--הוא העיר
הגדולה ¹³ ומצרים יلد את לודים ואת גנומים ואת
להבים-ואת נפתחיים ¹⁴ ואת פתרסים ואת כסלים
אשר יצא מפלשתים--ואת כפטרים ¹⁵ וכגען יلد
את צידן בכרו--ואת חת ¹⁶ ואת היבוסי ואת האמרי
ואת הנרגנשי ¹⁷ ואת החורי ואת הערקי ואת הסיני ¹⁸ ואת
הארודוי ואת הצמרי ואת החמיטי ואחר נפצו משפחות
הכנעני ¹⁹ וייחנו נובל הכנעני מצידן--באכה נורה עד
עזה באכה סדרמה ועמרה ואדרמה וצביבים--עד לשע ²⁰
אללה בני חם למשפחתם לשניהם בארכזם בגינוים
ולשם יلد גם הוא אבי כל בני עבר--אחי יפת
²¹ והגדול ²² בני שם עילם ואשור וארפכשד ולוד ואדם
ובני ארם--עווז וחול וגתר ומש ²⁴ וארפכשד יلد

הרמש הרmesh על הארץ--**הווצה** (**היצא**) אתך ושרצנו
בארץ ופרו ורבבו על הארץ ¹⁸ וויצא נח ובנוו ואשתו
ונשי בניו אותו ¹⁹ כל החיים כל הרmesh וכל העופף כל
רומש על הארץ--למשחתיהם יצאו מן התבהה ²⁰ ויבנו
נח מזבח ליהוה ויקח מכל הבהמה הטהורה ומכל
העופף השהוור ויעל עלת במושבך ²¹ וירח יהוה את ריח
הנינהח ויאמר יהוה אל כלבו לא אספּ לקלל עוד את
האדמה בעבר הדם כי יצר לב האדם רע מנעריו
ולא אספּ עוד להכחות את כל חי כאשר עשית ²² עד
כל ימי הארץ זרע וקציר וקר וחם וקיין וחurf ויום
ולילך--לא ישברתו

ולילה--לא ישבתו

9 ויברך אליהם אלהים את נח ואת בניו ויאמר להם פרו
ורבו ומלאו את הארץ 2 ומוראכם וחתחם יהיה על
כל חיות הארץ ועל כל עוז השמיים בכל אשר תרמש
האדמה ובכל דני הום בידכם נתנו 3 כל רמש אשר
הוא חי לכם יהיה לאכלה כירק עשב נתתי לכם
את כל 4 אך בשר בנפשו דמו לא תאכלו 5 ואך את
דרכם לנפשיכם אדרש מיד כל חייה אדרשנו ומיד
האדם מיד איש אחיו--ادرש את נפש האדם 6 שפך
דם האדם באדם דמו ישפך כי בצלם אליהם עשה
את האדם 7 ואתם פרו ורבו שרצו בארץ ורבו בה 8
ויאמר אלהים אל נח ואל בניו אתה לامر 9 ואני הנהנני
מקים את בריתך אתכם ואת זרעיכם אחריכם 10 ואת
כל נפש החיים אשר אתם בעוף בכחמה ובכל חייה
הארץ אתם מכל יצאי התבבה לכל חייה הארץ 11
והקמתי את בריתך ולא יכתר כלبشر עוד ממי
המובל ולא יהיה עוד מבול לשחת הארץ 12 ויאמר
אליהם זאת אותן הברית אשר אני נתן בין וביניכם
ובין כל נפש החיים אשר אתם--לדרת עולם 13 את
קשתי נתתי בענן והייתה לאות ברית בין ובין הארץ
14 והיה בענני ענן על הארץ ונדרתה הקשת בענן 15
וזכרתי את בריתך אשר בין וביניכם ובין כל נפש
חיה בכלبشر ולא יהיה עוד ממי למבול לשחת
כלبشر 16 והייתה הקשת בענן וראיתו לזכור ברית
עולם בין אליהם ובין כל נפש היה בכלبشر אשר
על הארץ 17 ויאמר אלהים אל נח זאת הברית
אשר הקמתי בין ובין כלبشر אשר על הארץ 18
ויהיו בני נח היצאים מן התבבה--שם ושם ויפת ושם

נchor--מאתים שנה ווילד בנים ובנות²⁴ ויהי נhor
השע ועשרים שנה ווילד את תרה²⁵ ויהי נhor אחרי
הולדיו את תרה תש עשרה שנה ומאת שנה ווילד
בנים ובנות²⁶ ויהי תרה שבעים שנה ווילד את אברהם
את נhor ואת הרן²⁷ ואלה חולדה תרה--תרה הולד
את אברהם את נhor ואת הרן והרן הולד את לוט
וימת הרן על פנו תרה אביו בארץ מולדתו באור
שדים²⁸ ויקח אברהם ונhor להם נשים שם אשת
אברהם שרי ושם אשת נhor מלכה בת הרן אביו מלכה
אבי יסכה²⁹ ותהי שרי עקרה אין לה ולד³⁰ ויקח
תרה את אברהם בנו ואת לוט בן הרן בן בנו ואת שרי
כלתו אשת אברהם בנו ויצאו אתם מאור כדרים ללבת
ארצها כנען ויבאו עד הרן וישבו שם³² ויהי ימי תרה
חמש שנים ומאותים שנה וימת תרה בחרן

12 ויאמר יהוה אל אברהם לך לך מארץ
ומולדתך ומבית אביך אל הארץ אשר ארך²
ואעשך לנו גודל ואברך ואנדלה שמק והיה ברכה
³ ואברכה מברכיך ומתקלך אדר ונברכו בר כל
משפחת האדמה⁴ וילך אברהם כאשר דבר אליו
יהוה וילך אותו לוט ואברהם בן חמישה שנים ושביעים
שנה בצאת מהחרן ויקח אברהם את שרי אשתו את
לוט בן אחיו ואת כל רוכושים אשר רכשו ואת הנפש
אשר עשו בחרן ויצאו ללבת ארצها כנען ויבאו ארצها
כנען⁶ ויעבר אברהם בארץ עד מקום שכם עד אלון
מורה והכענני או בארץ⁷ וירא יהוה אל אברהם ויאמר
לזרעך אתן את הארץ הזאת ויבן שם מזבח ליהוה
הנראה אליו⁸ ויעתק משם ההרה מקדם לבית אל--
וית אהלה בית אל מים והעי מקדם ויבן שם מזבח
לייהוה ויקרא בשם יהוה⁹ ויסע אברהם הלויך ונסע
הנגב¹⁰ ויהי רעב בארץ וירד אברהם מצרים להנור
שם כי כבד הרעב בארץ¹¹ ויהי כאשר הקריב לבוא
מצרים ויאמר אל שרי אשתו נהנה נידעה כי אשה
יפת מראה את¹² והיה כי יראו אתך המצרים ויאמרו
אשר זאת והרנוarti ואתך יהוי¹³ אמרנו נא אהתי את--
למען ייטב לי בעבודך וחיתה נפשי בnalch¹⁴ ויהי
כבאו אברהם מצרים ויראו המצרים את האשה כי
יפה הוא מאד¹⁵ ויראו אתה שרי פרעה ויהללו אתה
אל פרעה ותקח האשה בית פרעה¹⁶ ולאברהם היטיב

את שלח ושלח ילד את עבר²⁵ ולעבר ילד שני בנים
שם האחד פלגי כי בימי נפלגה הארץ ושם אחים יקתן
ויקtan ילד את אלמודד ואת שלף ואת צבאות ואת
ירח²⁷ ואת הדורים ואת איזול ואת דקלה²⁸ ואת עובל
 ואת אבימאל ואת שבא²⁹ ואת אופר ואת חיליה ואת
יובב כל אלה בני יקtan³⁰ ויהי מושבם ממשא באכה
ספרה הר הקדם³¹ אלה בני שם למשפחתם לשנתם
בארציהם לניויהם³² אלה משפחת בני נח לтолדים
בניהם ומאה נפרדנו הגוים בארץ--אחר המבול

11 ויהי כל הארץ שפה אחת ודברים אחדים² ויהי
בנסעם מקדם וימצא בקעה בארץ שנער וישבו שם³
ויאמרו איש אל רעהו הבה נלבנה לבנים ונשרפה
לשרפם ותהי להם הלבנה לבן והחمر היה להם
לחמר⁴ ויאמרו הבה נבנה לנו עיר ומגדל וראשו
בשמות ונעשה לנו שם פן נפוץ על פני כל הארץ⁵
וירד יהוה לראת את העיר ואת המגדל אשר בנו בני
האדם⁶ ויאמר יהוה הן עם אחד ושפה אחת לכולם
זה החלם לעשות ועתה לא ייבצת מהם כל אשר יזמו
לעשות⁷ הבה נרדה ונבללה שם שפטם--אשר לא
ישמעו איש שפת רעהו⁸ וופץ יהוה אתם שם על פני
כל הארץ ונחללו לבנת העיר⁹ על כן קרא שמה
בכל כי שם בלילה יהוה שfatת כל הארץ ומשם הפיצם
יהוה על פני כל הארץ¹⁰ אלה תולדת שם--שם בן
מאט שנה ווילד את ארככש שנותם אחר המבול
וניהי שם אחרי הולדיו את ארככש חמש מאות
שנה ווילד בנים ובנות¹¹ וארככש חי חמיש ושלשים
את שלח שלש שנים ווילד את עבר¹⁵ ויהי
שלח אחרי הולדיו את עבר שלש שנים וארבע מאות
שנה ווילד בנים ובנות¹⁶ ויהי עבר ארבע ושלשים
שנה ווילד את פלג¹⁷ ויהי עבר אחרי הולדיו את
פלג שלשים שנה וארבע מאות שנה ווילד את דעו¹⁹ ויהי פלג
אחרי הולדיו את דעו תשע שנים ומאותם שנה ווילד
בנים ובנות²⁰ ויהי דעו שתים ושלשים שנה ווילד את
שרוג²¹ ויהי דעו אחרי הולדיו את שרוג שבע שנים
ומאותם שנה ווילד בנים ובנות²² ויהי שרוג שלשים
שנה ווילד את נhor²³ ויהי שרוג אחרי הולדיו את

בלע היא צער ³ כל אלה חברו אל עמק השדים הוא ים המלח ⁴ שיתים עשרה שנה עברו את כדרלעמר ושלש עשרה שנה מרדו ⁵ ובארבע עשרה שנה בא כדרלעמר והמלכים אשר אותו ויכו את רפאים בעשרות קדמים ואთ הויזום בהם ואת האימים בשוה קרייטים ⁶ ואת החרי בהררם שער עד איל פארן אשר על המדבר יושבו ייבאו אל עין משפט הוא קדר ויכו את כל שדה העמלקי-וגם את האMRI הדש בחזצן תמר ⁸ ויצא מלך סדם וממלך עמלה וממלך אדרמה וממלך צבאים וממלך בלע הוא צער וירעכו אתם מלכחה בעמק השדים ⁹ את כדרלעמר מלך עילם ותදעל מלך נוים ואמרפל מלך שנער ואירוע מלך אלסר--ארבעה מלכים את החמשה ¹⁰ ועמק השדים בארת בארת חמור וינסו מלך סדם ועמלה ויפלו רכשו בן אחיו אברם וילכו ¹¹ ויקחו את לוט ואת עמלה ואת כל אכלם--וילכו ¹² ויקחו את לוט ואת הפליט ויגר לאברם העברי והוא שכן באלי מمراה האMRI אחוי אשכל ואחוי עניר והם בעלי בירת אברם יישמע אברם כי נשבה אחיו וירק את חניכיו ילידי ¹⁴ בירתו שמנה עשר ושלש מאות וירדף עד דן ¹⁵ ויחלק עליהם ליליה הוא ועבדיו ויכם וירדף עד חובה אשר משמאל לדמשק ¹⁶ וישב את כל הרכש וגם את לוט אחויו ורכשו השיב ונם את הנשים ואת העם ¹⁷ ויצא מלך סדם לקראותו אחרי שובו מהכותה את כדרלעמר ואת המלכים אשר אותו-אל עמק שוה הוא עמק המלך ¹⁸ ומלי Ciיך מלך שלם הוציא להם ויין והוא כהן לאל עליון ¹⁹ ויבורכוו ויאמר ברוך אברם לאל עליון קנה שמיים וארץ ²⁰ וברוך אל עליון אשר מן צדיך בידך ייתן לו מעשר מכל ²¹ ויאמר מלך סדם אל אברם תן לי הנפש והרכש קח לך ²² ויאמר אברם אל מלך סדם הרמותי ידי אל יהוה אל עליון קנה שמיים וארץ ²³ אם מהות ועד שורך נעל ואם אכח מכל אשר לך ולא תאמר אני העשרתי את אברם ²⁴ בילדך רק אשר אכלו הנערים והליך האנשים אשר הלכו אליו עניר אשכל ומمراה הם יקחו חלקים

15 אחר הדברים האלה היה דבר יהוה אל אברם במחזה לאמր אל תירא אברם אنجי מן לך-שבדך הרבה מادر ² ויאמר אברם אדרני יהוה מה תנתן לי

בעבורה וייה לו צאן ובקר וחמדים ועבדים ושפחה ואנתנו ונמלים ¹⁷ ווינגע יהוה את פרעה ננים גדלם ואת ביתו על דבר שרוי אשת אברם ¹⁸ וויקרא פרעה לאברם ויאמר מה זהה עשית לי מה לא הגנת לי כי אשתק הוא ¹⁹ למה אמרת אחתי הוא ואקה אתה לי לאשה ועתה הנה אשתק קח ולך ²⁰ וויצו עלייו פרעה אנשים וישלחו אותו ואת אשתו ואת כל אשר לו

13 ויעל אברם ממצרים הוא ואשתו וכל אשר לו ולוט עמו-הנגב ² ואברם כבד מאד במקנה בכיסף ובזבוב ³ וילך למסעי מנגב ועד בית אל-עד המקומ אשר היה שם אהלה בתחילת בין בית אל ובין העי ⁴ אל מקום המובח אשר עשה שם בראשונה וויקרא שם אברם בשם יהוה ⁵ וגום ללוט-ההחלך את אברם היה צאן ובקר ואהלים ⁶ ולא יכלו לשבת יהדו ⁷ ויהי ריב בין רعي מקנה אברם ובין רעי מקנה לוט והכנען והפרז או ישב בארץ ⁸ ויאמר אברם אל לוט אל נא תהי מריבה ביןינו וביןך ובין רعي ובין רעיך כי אנשים אחיהם אנחנו ⁹ חלא כל הארץ לפניך הפרד נא מעלי אם השמאל ואימנה ואם הימין ואשmaiila ¹⁰ ויאש לוט את עניינו וירא את כל ככר הירדן כי כללה משקה-לפנוי שתיה יהוה את סדם ואת עמלה כנני יהוה הארץ מצרים באכה צער ¹¹ ויבחר לו לוט את כל ככר הירדן ויעש לוט מקדם ויפורדו איש מעל אחיו ¹² אברם ישב בארץ כנען ולוט ישב בערי היכר ויאהלו עד סדם ¹³ ואנשי סדם רעים וחטאים ליהוה מאד ¹⁴ ויהוה אמר אל אברם אחרי הפרד לוט מעמו שא נא ענייך וראה מן המקום אשר אתה שם-צפנה וננבה וקרמה וימה ¹⁵ כי את כל הארץ אשר אתה ראה לך אתגנה ולזרעך עד עולם ¹⁶ ושמתיו את זרעך כעפר הארץ אשר אם יכול איש למונת את עפר הארץ-نم זרעך ימנה ¹⁷ קום התהלהך בארץ לארכך ולרחבה כי לך אתגנה ¹⁸ ויאהלו אברם ויבא וישב באלי מمرا-asher בחברון ובין שם מובח ליהוה

14 ויהי ביום אמרפל מלך שנער אריויך מלך אלסר כדרלעמר מלך עילם ותදעל מלך נוים ² עשו מלכחה את ברע מלך סדם ואת ברשע מלך עמלה שנאב מלך אדרמה ושמאבר מלך צבאים וממלך

הימים--במדבר על העין בדרך שור 8 ויאמר הנר שפחת שרי אי מזה בא-וanna הילci ותאמ-מפני שרי נברתי אנכי ברכות 9 ויאמר לה מלאך יהוה שובי אל נברתק והתענני תחת ידיה 10 ויאמר לה מלאך יהוה הרבה ארבה את זרעך ולא ספר מרוב לנו ויאמר לה מלאך יהוה הנך הרה וילדה בן וקראת שמו ישמעאל כי שמע יהוה אל ענייך 12 וזהו יהיה פרא אדם-ידו בכל ויד כל בו ועל פניו כל אחיו ישן 13 ותקרא שם יותה הדבר אליה אתה אל ראי כי אמרה הנם הלם ראיית-אחריו ראי 14 על כן קרא לבארך באך לחי ראי--הנה בין קדרש ובין ברד 15 ותלד הנר לאברהם בן ויקרא אברהם שם בנו אשר ילדה הנר ישמעאל 16 ואברהם בן שנים שנה ושש שנים בלבד הנר את ישמעאל לאברהם

17 ויהי אברהם בן תשעים שנה ותשע שנים וירא יהוה אל אברהם ויאמר אליו אני אל שדי--התהלך לפני והיה תמים 2 ואתנה בריתי בני ובינך וארבבה אוזך במאד מאד 3 ויפל אברהם על פניו וידבר אליו אלהים לאמור 4 אני הנה בריתי לך והיית לאב המון גוים 5 ולא יקרא עוד את שמך אברהם והיה שמך אברהם כי אב המון גוים נתנייך 6 והפרתי את במאד מאד ונתקיך לנויים ומלאכים ממדיך יצאו לך בריתך את בריתך בני ובינך ובין זרעך אחריך ולדרתך לדרתך-לבירות עולם להיות לך לאלהים ולזרעך אחריך 8 ונתני לך ולזרעך אחריך את ארץ מניריך את כל הארץ כגען לאחוזה עולם והיית להם לאלהים ויאמר אליהם אל אברהם ואתה את בריתך תשמר-
אתה וזרעך אחריך לדרתם 10 זאת בריתך אשר לשמורו בני ובניכם ובין זרעך אחריך המול לכם כל זכר 11 ונמלתם אתبشر ערלתכם והיה לאות בריתם בני ובניכם 12 ובן שמנת ימים ימול לכם כל זכר--לדרתיכם יליד בית-ומקנות כסף מכל בן נכר אשר לא מזרעך הוא 13 החול ימול יליד ביתך ומקנות כסף והיתה בריתך בכשרכם לברית עולם 14 וערל נברתה בענינה 5 ויאמר שרי אל אברהם חמסי עלייך-
אנכי נתני שפחתך בחיקך ותרא כי הרתך ואקל בענינה ישבט יהוה בני וביניך 6 ויאמר אברהם אל שר הנה שפחתך בידך-עשֵי לה החטב בעניך ותעננה שרי ותברך מפניה 7 וימצא מלאך יהוה על עין

ואנכי הולך עירורי ובן משק ביתי הוא דמשק אליעזר 3 ויאמר אברהם-הן לי לא נתחה זרע והנה בן ביתי יורש אתי 4 והנה דבר יהוה אליו לאמր לא יירשך זה כי אם אשר יצא ממיך הוא יירשך 5 וויצו אתו החוצה ויאמר הבט נא השמיימה וספר הכוכבים--אם תוכל בספר אתם ויאמר לו כי יהוה זרעך 6 ו哈登ן ביהוה ויחשבה לו צדקה 7 ויאמר אליו אני יהוה אשר הזאתיך מאור כבדים--لتת לך את הארץ הזאת לרשותה 8 ויאמר אדני יהוה بما אדע כי אירשנה 9 ויאמר אליו קחה לי ענלה משלשת ועו' משלשת ואיל משלש וחדר גנוול 10 ויקח לו את כל אלה ויבחר אתם בתוך ויתן איש בתרו לקראת רעהו ואת הצפר לא בתר טוויד העיט על הפנורים וישב אתם אברהם 11 ויהי המשמש לבוֹא ותרדמה נפלת על אברהם והנה אימה חשכה נדלה נפלת עליו 12 ויאמר לאברהם ידע תדע כי יתירה זרעך בארץ לא להם ועבדום וענו אתם-ארבע מאות שנה 14 וגם את הגוי אשר יעבדו דן אנכי ואחריו כן יצאו ברכש גдол 15 ואתה תבוא אל אכתוך בשלום תකבר בשכבה טובה 16 ודדור רביעי ישובו הנה כי לא שלם עון האמרי עד הנה 17 ויהי המשמש באה ועלטה היה והנה תנור עשן ולפיד אש אשר עבר בין הנורים האלה 18 ביום החוא כרת יהוה את אברהם-ברית לזרעך נתתי את הארץ הזאת את אברהם-ברית לאמור לזרעך נתתי את הארץ הזאת מנהר מצרים עד הנهر הגדל נהר פרת 19 את הקני ואת הקני ואות הקדרני 20 ואת החתוי ואת הפרדי ואת הרפאים 21 ואת האמרי ואת הכנעני ואת הנרגשי ואת היבוסי

16 ושרי אשת אברהם לא ילדה לו וללה שפחה מצריות ושםה הנר 2 ותאמר שרי אל אברהם הנה נא עצני יהוה מלדת-בא נא אל שפחתך אויל אבנה ממנה וישמע אברהם לכול שרי 3 ותקח שרי אשת אברהם את הנר המצרים שפחתה מקץ עשר שנים לשבת אברהם הארץ כגען ותתן אתה לאברהם אישה לו לאשה 4 ויבא אל הנר ותהר ותרא כי הרתך ותקל נברתה בענינה 5 ויאמר שרי אל אברהם חמסי עלייך-אנכי נתני שפחתך בחיקך ותרא כי הרתך ואקל בענינה ישבט יהוה בני וביניך 6 ויאמר אברהם אל שר הנה שפחתך בידך-עשֵי לה החטב בעניך ותעננה שרי ותברך מפניה 7 וימצא מלאך יהוה על עין

칙קה שרה לאמר האף אמם אלך---ואני זקנתי¹⁴ היפלא מיהוה דבר למועד אשוב אליך כעת היה-¹⁵ וולשרה בן¹⁵ ותכחש שרה לאמר לא צחקי כי יראה ויאמר לא כי צחкат¹⁶ ויקמו שם האנשים יושקפו על פyi סdem ואברהם-הכל עם לשלחים¹⁷ ויהוה אמר המכסה אני עזבם אשר אני עשה¹⁸ ואברהם--היו יהיה לנו גدول ועצום ונברכו בו--כל נמי הארץ¹⁹ כי יעדתו למן אשר יצוחה את בניו ואת ביתו אחריו ושמרו דרך יהוה לעשות צדקה ומשפט- למן הביא יהוה על אברהם את אשר דבר עליו²⁰ ויאמר יהוה עתקת סdem ועمرה כי רכה וחטאיהם--כי כבירה מאר²¹ ארדה נא ואראה הצעקהה הבאה אליו עשו כליה ואם לא אדעה²² וירנו שם האנשים וילכו סדרמה ואברהם--עודנו עמד לפני יהוה²³ ויגש אברהם ויאמר האף הספה צדיק עם רשות²⁴ אויל יש חמישים צדיקים בתוכה העיר האfine הספה ולא תשא למקום למן חמישים הצדיקים אשר בקרבה²⁵ חללה לך מעשת דבר הזה להמויות צדיק עם רשע והיהצדיק כרע חללה לך--ח Epstein כל הארץ לא יעשה משפט²⁶ ויאמר יהוה אם אמצא בסdem חמישים צדיקים בתחום העיר--ונשאתי לכל המקום בעבורם²⁷ וייען אברהם ויאמר הנה נא הוואלו לדבר אל אדני ואנכי עפר ואפר²⁸ אויל ייחשرون חמישים הצדיקים חמשה-- התשחו בחסמה את כל העיר ויאמר לא אשחות אם אמצא שם ארבעים וחמשה²⁹ יוסף עוד לדבר אליו ויאמר אויל ימצאון שם ארבעים ויאמר לא עשה בעבור הארבעים³⁰ ויאמר אל נא ייחר לאדני ואברהה--אויל ימצאון שם שלשים ויאמר לא עשה אם אמצא שם שלשים³¹ ויאמר הנה נא הוואלו לדבר אל אדני--אויל ימצאון שם עשרים ויאמר לא אשחות בעבור העשרים³² ויאמר אל נא ייחר לאדני ואברהה אך הפעם--אויל ימצאון שם עשרה ויאמר לא אשחות בעבור העשרה³³ וילך יהוה--כאשר כלה לדבר אל אברהם ואברהם שב למקומו

19 יבואו שני המלכים סדרמה בערב ולוט יש בשער סdem וירא לוט ויקם לקראתם ויתחו אפים ארצת² ויאמר הנה נא אדני סורו נא אל בית עבדכם ולינו ורחציו רגילים והשכמתם והלכתם לדריכם עדנה ואדני זקן³⁴ ויאמר יהוה אל אברהם מה זה

והיתה לנוים מלכי עמים ממנה יהו¹⁷ וויפל אברהם על פניו ויצחק ויאמר לבבו הלבן מאה שנה يولד ואם שרה הבת תשעים שנה תלד¹⁸ ויאמר אברהם אל האלים לו ישמעאל יהוה לפניו¹⁹ ויאמר אלהים אבל שרה אשתק לילד לך בן וקראת את שמו יצחק והקמתי את בריתך לברית עולם לזרעו אחינו²⁰ ולישמעאל שמעתיך--הנה ברכתי אותך והפרתי אותך והרביתי אותך במאד מאר שנים עשר נשאים يولיד נתתיו לנו גدول²¹ ואת בריתך אקים את יצחק אשר תלד לך שרה למועד הזה בשנה האחרת²² ויכל לדבר אותו ויעל אלהים מעל אברהם²³ וייחר אברהם את ישמעאל בנו ואת כל ילדי ביתו ואת כל מקنته כספו--כל זכר באנשי ביתו אברהם וימל אתبشر ערלתם בעצם היום הזה כאשר דבר אותו אלהים²⁴ ואברהם--בן תשעים ותשנה בהמלוי בשער ערלתו וישמעאל בנו בן שלוש עשרה שנה בהמלוי--אתبشر ערלתו²⁵ בעצם היום הזה נמול אברהם וישמעאל בנו²⁶ וככל אנשי ביתו ליד ביתו ומקנתה כסף מאת בן נכר--نمלו אותו

18 וירא אויל יהוה באלי מمرا והוא ישב פתח האهل כחם היום² ויישע עינויו וירא והנה שלשה אנשים נצבים עליו וירא וירץ לקראתם מפתח האهل וישתחוו ארצה³ ויאמר אדני אם נא מצאתי חן בעניין-- אל נא תעבר מעברך⁴ ייקח נא מעט מים ורחציו רגילים והשענו תחת העץ⁵ וואקחה פת לחם וסעדו לבכם אחר תעברו--כי על כן עברתם על עבדכם ויאמרו כן תעשה כאשר דברת⁶ וימחר אברהם האלה אל שרה ויאמר מהרי שלש סאים כמה סלת-לושי וushi ענות⁷ ואל הבקר רץ אברהם ויקח בן בקרך וטוב ויתן אל הנער וימחר לעשות אותו⁸ ויקח חמאתה וחלב ובן הבקר אשר עשה ויתן לפניהם והוא עמד עליהם תחת העץ ויאכלו⁹ ויאמר אויל יהוה שרה אשתק ויאמר הנה באهل¹⁰ ויאמר שוב אשוב אליך כעת חיה והנה בן לשרה אשתק ושרה שמעת פתח האهل ויהוא אחראי¹¹ ואברהם ושרה זקניםabis בימים חדל להיות לשרה ארכח נשים¹² ותצחק שרה בקרבה לאמר אחרי בלתי הייתה לי עדנה ואדני זקן¹³ ויאמר יהוה אל אברהם מה זה

את הערים האל ואת כל היכר ואת כל ישביו הערים
ונצמה האדמה²⁶ והבט אשתו מאחריו ותהי נציב מלחה
²⁷ ווישכם אברהם בברך אל המקום-אשר עמד שם
את פני יהוה²⁸ וישקף על פניו סדר ועمرה ועל כל
פני ארץ היכר וירא ודנה עליה קיטר הארץ כיוטר
הכbeschן²⁹ ויהי בשחת אלהים את ערי היכר ויוכר
אליהם את אברהם ווישלח את לוט מותך ההפקה
בהפק את הערים אשר יש בהן לוט³⁰ ויעל לוט
מצודר וישב בהר ושתי בנתיו עמו כי ירא לשבעת
בצודר וישב במעדרה--הוא ושתי בנתיו³¹ ותאמיר
הביבירה אל הצערירה אבינו זקן ואיש אין באرض לבוא
עלינו כדרך כל הארץ³² לכה נשקה את אבינו אין
ונשכבה עמו ונחיה מאבינו זרע³³ ותשקין את אביהן
יין בליליה הוא ותבא הבכירה ותשכב את אביה ולא
ידע בשכבה ובוקמה³⁴ ויהי מנוחת מאבינו זרע³⁵ ותשקין
אל הצערירה הון שכבהו אמש את אבי נשקנו אין גם
בליליה ובאי שכבי עמו ונחיה מאבינו זרע³⁶ ותשקין
שם בליליה ההוא את אביהן--יין ותקם הצערירה ותשכב
עמו ולא ידע בשכבה ובכמה³⁷ ותולד הבכירה בן ותקרא שמו מואב
לוט מאביהן³⁸ והצערירה נם הוא ילדה בן
הוא אבי מואב עד היום³⁹ והצערירה נם הוא ילדה בן
ותקרא שמו בן עמי הוא אבי בני עמו עד היום

20 ויסע משם אברהם ארצת הנגב וישב בין קדש
ובין שור ויניג בגרר² ויאמר אברהם אל שרה אשתו
אחותי הוא וישלח אחvimלך מלך גדר ויקח את שרה³
ויבא אליהם אל אחvimלך בחלום הלילה ויאמר לו
הנק מות על האששה אשר לקחת והוא בעל בעל⁴
ויב vimלך לא קרב אליה ויאמר--אדני הגוי נם צדיק
תחרג⁵ הלא הוא בתם לבבי ובנקון כפי עשייתך זאת⁶
אמרה אחותי הוא בתם לבבי ובנקון כפי עשייתך זאת⁶
ויאמר אליו האלים בחלים נם אנכי ידעת כי בתם
לבבך עשית זאת ואחשך נם אנכי אותך מהנתו לי על
כן לא נתתקיך לנגע אליה⁷ ועתה השב את האיש כי
נכיא הוא ויהפכל בעדרך וחיה ואם אין משיב--דע
כי מות תמות אתה וככל אשר לך⁸ ווישכם אחvimלך
בברך ויקרא לכל עבדיו וידבר את כל הדברים
האלה באוניהם ויראו האנשים מאר⁹ ויקרא אחvimלך
לאברהם ויאמר לו מה עשית לנו ומה חטאתי לך כי

ויאמרו לא כי ברחוב נליין³ וויפצר בם מאר--ויסרו
אליו ויבאו אל ביתו ווישם להם משתה ומנות אפה
ויאכלו⁴ טרם ישכבו ואנשי העיר אנשי סdem נסכו
על הבית מנער ועד זקן כל העם מקצה⁵ ויקראו אל
לוט ויאמרו לו איה האנשים אשר בא אליך הלילה
הוזאים אלינו ונדרעה אתם⁶ וויצא אליהם לוט הפתחה
וחדרת סנדר אחריו⁷ ויאמר אל נא אחי תרעו⁸ הנה
נא ל' שתי בנות אשר לא יידעו איש--ווציאה נא אתה
אליהם ועשו להן בטוב בעיניהם רך לאנשים האל
אל העשו דבר כי על כן באו בצל קרתי⁹ ויאמרו
נש הלהאה ויאמרו האחד בא לנור וישפט שפטו--
עתה נרע לך מכם וויפצרו באיש בלוט מאר וינשו
לשבר הדרת¹⁰ ווישלחו האנשים את ידים ויביאו את
לוט אליהם הביתה ואת הדרת סנדר¹¹ וואת האנשים
למצא הפתחה¹² ויאמרו האנשים אל לוט עד מי לך
פה--חתון ובניך ובנותיך וכל אשר לך בעיר הוצאה
מן המקום¹³ כי משחחים אנחנו את המקום הזה כי
נדלה צעקתם את פני יהוה ווישלחנו יהוה לשחתה
14 ויצא לוט וידבר אל חתנו ל��וי בנתיו ויאמר
קומו צאו מן המקום הזה כי משחחת יהוה את העיר
ויהי כמצחיק בעני חתניyo¹⁵ וכמו השחר עליה ויאיצו
המלכים בלוט לאמר קום קח את אשתק ואת שתי
בנתיך הנמצאת--פָּנָ תספה בעון העיר¹⁶ וויתמהמה--
ויהזיקו האנשים בידיו וביד אשתו וביד שתי בנתיו
בחמלת יהוה עלייו וויצאו ווינהזו מחוון לעיר¹⁷ ויהי
כהוציאם אתם החוצה ויאמר המלט על נפשך--אל
תביט אהדריך ואל תעמד בכל היכר ההרה המלט
פָּנָ תספה¹⁸ ויאמר לוט אליהם נא אדני¹⁹ הנה נא
מצא עבדך חן בענייך ואני לא אוכל להמלט ההרה--פָּנָ
להחווות את נפשי ואני לא אוכל להמלט ההרה--פָּנָ
תדרבקני הרעה ומותי²⁰ הנה נא העיר הזאת קרבנה
לнос שמה--והוא מצער אמלטה נא שמה הלא מצער
הוא--ותחי נפשי²¹ ויאמר אליו--נהנה נשאתי פניך נם
לדבר הזה לבלתי הפci את העיר אשר דברת²²
מהר המלט שמה כי לא אוכל לששות דבר עד באך
שםה על כן קרא שם העיר צוער²³ המשמש יצא על
הארץ ולוט בא צערה²⁴ ויהוה המטייר על סdem ועל
עמורה--גפרית ואש מאת יהוה מן השמים²⁵ ויהפוך

הבאת עלי ועל מלכתי חטא גדרה מעשים אשר לא יעשו עשית עמודי ¹⁰ ויאמר אבימלך אל אברהם מה ראיית כי עשית את הדבר הזה ¹¹ ויאמר אברהם כי אמרתי רק אין יראת אלהים במקום זה והרנוינו על דבר אשתי ¹² וגם אמונה אותה בת אבי הוא--אך לא בת אימי ותהו לי לאשה ¹³ ויהי כאשר החטו אתי אלהים מבית אבי ויאמר לה זה חסדק אשר העשי עמדיו אל כל המקום אשר נבואה שמה אמר לי אחוי הוא ¹⁴ ויקח אבימלך צאן ובקר ועבדים ושפחת ווון לאברהם וישב לו את שרה אשתו ¹⁵ ויאמר אבימלך הנה ארצי לפניו בטוב בענין שב ¹⁶ ולשרה אמר הנה נתתי אלף כסף לאחיך--הנה הוא לך כסות עיניהם לכל אשר אתה ואת כל ונכחתי ¹⁷ ויחטף לאל האלים וירפא אלהים את אבימלך ואת אשתו ואמהתו--וילדו ¹⁸ כי עצר עذر יהוה بعد כל רחם לבית אבימלך על דבר שרה אשת אברהם

21 יהוה פקד את שרה כאשר אמר ויעש יהוה לשרה כאשר דבר ² ותתר ותلد שרה לאברהם בן לזקניו למועד אשר דבר אותו אלהים ³ ויקרא אברהם את שם בנו הנולד לו אשר ילדה לו שרה--יצחק ⁴ וימל אברהם את יצחק בנו בן שמונת ימים כאשר צוחה את אלהים ⁵ ואברהם בן מאת שנה בהולד לו את יצחק ⁶ ותאמר שרה--צחק עשה לי אלהים כל השמע יצחק ⁷ ותאמר מי מלל לאברהם היניקה בנים שרה כי ילדתי בן לזקניו ⁸ ויגדל הילד ויגמל ויש אברהם משתה נדול ביום תיכף ⁹ ותרא שרה את בן המצריות אשר ילדה לאברהם--מצחיק ¹⁰ ותאמר לאברהם נרש האמה הזאת ואת בניה כי לא יירש בן האמה הזאת עם בני עם יצחק ¹¹ וירע הדבר מאד ענייני אברהם על אודת בנו ¹² ויאמר אלהים אל אברהם אל ילודך ירע בענין על הנער ועל אמרה--כל אשר תאמר אלך שרה שמע בקהל כי יצחק יקרא לך ¹³ וגם את בן האמה לנווי אשmeno כי זרעך הוא ¹⁴ וישכם אברהם בבקר ויקח לחם וחמת מים ויתן אל הנער שם על שכמה ואת הילד--וישלחו ותלך ותתע במדבר באර שבע ¹⁵ ויכלו הנימים מן החמת ותשליך את הילד תחת אחד השיחים ¹⁶ ותלך ותשב לה מנגד הרחק כמטחי קשת כי אמרה

אל אראה במות הילד ותשב מנגד ותשא את קללה ותתק ¹⁷ וישמע אלהים את קול הנער ויקרא מלך אלהים אל הנער מן השמיים ויאמר לה מה לך הנער אל תיראי כי שמע אלהים אל קול הנער באשר הוא שם ¹⁸ קומי שא את הנער והחויקי את ידך בך כי לנו נдол אשmeno ¹⁹ ויפקח אלהים את עיניה ותרא באך מים ותלך ותملא את החמת מים ותשק את הנער ²⁰ וייחי אלהים את הנער ונידל וישב במדבר ויידי רבבה קשת ²¹ וישב במדבר פארן ותקח לו אמו אשה מארץ מצרים ²² ויהי בעת ההוא ויאמר אבימלך ופיקל שר צbau אל אברהם לאמר אלהים עמך בכל אשר אתה עשה ²³ ועתה השבעה לי באלהים הנה אם תשקר לי ולני ולנכדייחסך אשר עשית עמך תעשה עמידי ²⁴ ועם הארץ אשר גרתה בה ²⁴ ויאמר אברהם אני ועם הארץ אשר גרתה בה ²⁵ ויהי אברהם את אבימלך על אדרות באך אשבע ²⁵ והוכיח אברהם את אבימלך על גדרה באך המים אשר גנו עברי אבימלך ²⁶ ויאמר אבימלך-- לא ידעת מי עשה את הדבר הזה ונם אתה לא הנדרת לי ונם אני לא שמעתי--בלתי היום ²⁷ ויקח אברהם צאן ובקר ויתן לאבימלך וכירתו שניהם ברית ²⁸ ויצב אברהם את שבע כבשת הצאן--לבדהן ²⁹ ויאמר אבימלך אל אברהם מה הנה שבע כבשת האלה אשר הצבת לבדהנה ³⁰ ויאמר--כי את שבע כבשת תקח מידיב בעבור תהיה לי לעדרה כי חפרתי את הבאר הזאת ³¹ על כן קרא למקום ההוא--באר שבע כי שם נשבעו שניהם ³² וכירתו ברית בכאר שבע ויקם אבימלך ופיקל שר צbau וישבו אל ארץ פלשתים ³³ ויטע אשבל בכאר שבע ויקרא שם--בשם יהוה אל עולם ³⁴ וינר אברהם בארץ פלשתים ימים רבים

22 יהי אחר הדברים האלה והאלהים נסה את אברהם ויאמר אליו ابو אברהם ויאמר הנסי ² ויאמר לך נא את בך את יחידך אשר אהבת את יצחק ולך לך אל ארץ המoria והעללו שם לעלה על אחד הדברים אשר אמר לך ³ וישכם אברהם בבקר ויחבש את חמרו ויקח את שני נעריו אותו ואת יצחק בנו ויבקע עשי עליה ויקם וילך אל המקום אשר אמר לך להאלהים ⁴ ביום השליishi ויאש אברהם את עינוי וירא את המקום--מרחיק ⁵ ויאמר אברהם אל נעריו שבו לכם פה עם החמור ואני והנער נלכה עד כה ונשתחווה ותלך ותשב לה מנגד הרחק כמטחי קשת כי אמרה

לאמר לו ⁶ שמענו אדרני נשיא אלהים אתה בתוכנו-
במבחן קברינו כבר את מתק איש ממן את קברו
לא יכולת מתק מCKER מתק ⁷ ויקם אברהם והוא שתו
לעם הארץ לבני חת ⁸ וידבר אתם לאמר אם יש
את נפשכם לcker את מהי לפני--שמעוני ופנעו לי
בעפרון בן צחר ⁹ ויתן לי את מערת המכפלת אשר
לו אשר בקצת שדרה בסוף מלא יתננה לי בתוככם--
לאחות קבר ¹⁰ ועפרון ישב בתוך בני חת ויין עפרון
החות את אברהם באוני בני חת לכל בא שער עירו
לאמר נו לא אדרני שמעוני--השדה נתתי לך והמערה
אשר בו לך נתתיה לעני בני עמי נתתיה לך קבר
מתך ¹¹ ווישתו אברהם לפניו עם הארץ ¹² וידבר אל
עפרון באוני עם הארץ לאמר אך אם אתה לו שמעוני
נתתי בסוף השדה לך ממוני ואברהם את מהי שמה ¹⁴
ויען עפרון את אברהם לאמר לו ¹⁵ אדרני שמעוני ארץ
ארבע מאות שקל כסף בין ובין מה הआ ואת מתך
CKER ¹⁶ ווישמע אברהם אל עפרון וישקל אברהם
לעפרון את הכספי אשר דבר באוני בני חת--ארבע
מאות שקל כסף עבר לסהר ¹⁷ ויקם שדה עפרון אשר
במכפללה אשר לפניו מمرا השדה והמערה אשר
בו וכל העז אשר בשדה אשר בכל גבלו סכיב ¹⁸
לאברהם למקנה לעני בני חת בכל בא שער עירו
¹⁹ ואחריו כן קבר אברהם את שרה אשתו אל מערה
שדה המכפללה על פניו מمرا--הוא חברון בארץ כנען
ויקם השדה והמערה אשר בו לאברהם--לאחות
CKER מאת בני חת

24 ²⁰ ואברהם זkon בא בימים והוא ברך את אברהם
בכל ²¹ ויאמר אברהם אל עבדו זkon ביתו המשל
בכל אשר לו שם נא ידק תחת ירכיך ³ ואשביעך--
ביהוה אלהי השמים ואלהי הארץ אשר לא תקח אשה
לבני מבנות הכנען אשר אנכי יושב בקרבו ⁴ כי אל
ארציך ואל מולדתיך תליך ולקחת אשה לבני ליצחק
ויאמר אליו העבר אויל לא תאהה האשה ללקת
אחרי אל הארץ הזאת אתה החשב אשיב את בנק אל הארץ
אשר יצאת משם ⁶ ויאמר אליו אברהם השמר לך
פן תשיב את בני שמה ⁷ יהוה אלהי השמים אשר
לקחני מבית אבי ומארץ מולדתיך ואשר דבר לי ואשר
נסבע לי לאמר לזרעך אתן את הארץ הזאת--הוא

ונשובה אליכם ⁶ ויקח אברהם את עצי העלה וישם
על יצחק בנו ויקח בידו את האש והמלח וילכו
שנים יהדו ⁷ ויאמר יצחק אל אברהם אבי ויאמר
אבי ויאמר הנני בני ויאמר הנה האש והעצים ואיה
השה לעלה ⁸ ויאמר אברהם אלהים יראה לו השה
לעללה בני וילכו שנייהם יהדו ⁹ ויבאו אל המקום אשר
אמר לו האלים יובן שם אברהם את המזבח ויערך
את העצים ויערך את יצחק בנו ושם אותו על המזבח
ممעל לעצים ¹⁰ וישלח אברהם את ידו ויקח את
המלח לשהט את בנו ¹¹ וירקיא אליו מלך יהוה
מן השמים ויאמר אברהם אברהם והוא אמר הנני ¹²
ויאמר אל תשלח יידך אל הנער ולא תשע לו מאומה
כי עתה ידעתי כי יראה אלהים אתה ולא השכת את
בנק את ייחיך ממוני ¹³ ווישא אברהם את עניינו וירא
הנה איל אחר נאחז בסבק בקרנייו וילך אברהם ויקח
את האיל ויעלה לעלה תחת בנו ¹⁴ וירקיא אברהם
שם המקומ ההוא יהוה יראה אשר יאמר היום שנית מן
יהוה יראה ¹⁵ וירקיא מלך יהוה כי עין אשר
השמים ¹⁶ ונשבעתו נאם יהוה אל אברהם שנית מן
עשית את הדבר הזה ולא השכת את בנק את ייחיך
כי ברך אברהם והרבה ארבה את זרע כוכבי
השמים ויכול אשר על שפת הים וירוש זרע את שער
איובי ¹⁸ וחתברכו בזרעך כל גוי הארץ עקב אשר
שמעת בקלי ¹⁹ ווישב אברהם אל נעריו ויקמו וילכו
יהדו אל ²⁰ באר שבע ווישב אברהם בבאар שבע
ויהי אחרי הדברים האלה וונד לאברהם לאמר הנה
ילדת מלכה נם הוא בנים--לנוחור אחיך ²¹ את עז
בכרו ואת בנו אחיו ואת קמואל אבי ארם ²² ואת כשר
את חזז ואת פלדש ואת ידלף ואת בתואל ²³ ובתואל
ילך את רבקה שנינה אלה ילדה מלכה לנוחור אחיך
אברהם ²⁴ ופילגשו ושם דראומה ותلد נם הוא את
טבח ואת נחם ואת תהש ואת מעכה

23 ²⁵ יהיו חyi שרה מאה שנה ועשרים שנה ושבע
שנים--שני חyi שרה ² וותמת שרה בקרית ארבע
הוא חברון--באץ כנען ויבא אברהם לספר לשרה
ולבכחה ³ ויקם אברהם מעל פני מתו וידבר אל בני
חת לאמר ⁴ גדר ותושב אנכי עמכם תננו ל' לאחות קבר
עמכם ואברהם מתי לפני ⁵ ויענו בני חת את אברהם

הנמלים ויתן הבן ומספרא לנמלים ומם לרוח רגליו
ורגלי האנשים אשר אותו ³³ ווישם (וישם) לבני
לאכל ויאמר לא אכל עד אם דברתוי דבריו ויאמר
דבר ³⁴ ויאמר עבר אברם א נכי ³⁵ ויהוה ברך
את אדרני מאר--זינדל ויתן לו צאן ובקר וכסף זהב
ועבדם ושחתת גמלים וחמורים ³⁶ ותולד שרה אשת
אדני בן לאדרני אחריו זקנתה ויתן לו את כל אשר לו
וישבעני אדרני לאמור לא תחק אשה לבני מבנות ³⁷
הכנען אשר א נכי ישב בארץו ³⁸ אם לא אל בית אבי
תליך ואל משפחתי ולקחת אשה לבני ³⁹ ויאמר אל
אדני אליו לא תליך האשה אחריו ⁴⁰ ויאמר אליו יהוה
אשר התחלقت לפנוי ישלח מלאקו אתך והצלחה
דרךך ולקחת אשה לבני משפחתי ואמם לא יתנו לך
תנקה מלאתי כי תבוא אל משפחתי ואמם לא יתנו לך
והיית נקי מלאתי ⁴² ואבא היום אל העין ואמר יהוה
אלדו אדרני אברם אם ישך נא מצליח דרכך אשר
אנכי הילך עלייה ⁴³ הנה אדרני נצב על עין המים והיה
העלמה הוצאה לשאב ואמרתי אליו השקינו נא מעט
מים מכך ⁴⁴ ואמרה אליו נם אתה שתה ונם לנמליך
אשר-הוא האשה אשר הכייה יהוה לבן אדרני ⁴⁵ אני
טרם אכלה לדבר אל לבי והנה רבקה יצאת וכדה
על שכבה ותרד העינה ותשאב ואמר אלה השקינו
נא ⁴⁶ ותמהר ותורד כדה מעלה ותאמר שתה ונם
מנליק אשקה ואשת ונם הנמלים השקתה ⁴⁷ ואשאלה
אתה ואמר בת מי את ותאמר בת בתואל בן נחורה אשר
ילדיה לו מלכה ואשם הנזום על אפה והצמידים על
דidea ⁴⁸ ואיך ואשתחווה לייהו ואברך את יהוה אלהי
אדני אברם אשר הנחני בדרך אמת לקחת את בת
אני אדרני לבנו ⁴⁹ ועתה אם ישכם שעשים חסר ואמת
את אדרני--הנידן לי ואם לא--הנידן לי ואפנה על ימין
או על שמאל ⁵⁰ ויען לבן ובתואל ויאמרו מיהוה יצא
הדבר לא נוכל לדבר אליך רע או טוב ⁵¹ הנה רבקה
לפניך קח ולך ותהי אשה לבן אדריך כאשר דבר
יהוה ⁵² ויהי כאשר שמע עבר אברם את דבריהם
וישתחו ארצתה לייהו ⁵³ וויצא העבר כל' כסף וכלי
זהב ובנדים ויתן לרבקה ומגננת-נתן לאחיה ולאמה
ויאכלו וישתו הוא והאנשים אשר עמו--וילינו ויקומו
ובבקר ויאמר שלחני לאדרני ⁵⁵ ויאמרacha ואמה
תשב הנער אתנו ימים או שעשור אחר תלך ⁵⁶ ויאמר

ישלח מלאקו לפניך ולקחת אשה לבני שם ⁸ ואם לא
האהב האשה ללבת אהיריך--ונקית משבעתי זאת רק
את בני לא השב שמה ⁹ ווישם העבר את ידו תחת ירך
אברם אדרני וילך וכל טוב אדרני בידו ¹⁰ ויקח העבר
עשרה נמלים מגמל אדרני וילך וכל טוב אדרני בידו
ויקם וילך אל ארם נהרים--אל עיר נחורה ¹¹ ויברך
הנמלים מחוץ לעיר אל באර המים לעת ערבות עת
צאת השאבת ¹² ויאמר--יהוה אלהי אדרני אברם
הקרה נא לפנוי היום ועשה חסד עם אדרני אברם ¹³
הנה אדרני נצב על עין המים ובנות אנשי העיר יצאת
לשאב מים ¹⁴ והיה הנער אשר אמר אלהי הארץ נא
בדך ואשתה ואמרה שתה ונם גמליך אשקה--אתה
הכחת לעברך ליצחק ובבה אדע כי עשית חסד עם
אדני ¹⁵ ויהי הוא טרם כללה לדבר והנה רבקה יצאת
אשר ילדה לבתואל בן מלכה אשת נחורה אהי אברם
וכדה על שכמה ¹⁶ והנה טבת מראה מאר--בתולה
ואיש לא ידעה ותרד העינה ותמלא כדה ותעל ¹⁷
וירץ העבר לקראתה ויאמר הגמיאני נא מעט מים
מכך ¹⁸ ותאמר שהה אדרני ותמהר ותרד כדה על
ידיה--ותשகחו ¹⁹ ותכל להש��תו ותאמר נם לנליק
אשר עד אם כלו לשחת ²⁰ ותמהר ותער כדה אל
השקת ותדרן עוד אל הבאר לשאב ותשאב לכל גמליו
והאיש משתאה לה מהריש--לדעת הצלחה יהוה
דרכו אם לא ²² ויהי כאשר כל הגמלים לשותות ויקח
האיש נום זhab בкус משקלו--ושני צמידים על ידיה
עשרה זהב משקלם ²³ ויאמר בת מי את הגנדי נא לוי
היש בית אביך--בן מלכה אשר ילדה לנחורה ²⁴ ותאמר אליו בת
בתואל אדרני--בן מלכה אשר ילדה לנחורה ²⁵ ותאמר
אליו נם תבן נם מספוא רב עמנון--נם מקום ללוון ²⁶
ויקח איש וישתחוו ליהוה ²⁷ ויאמר ברוך יהוה אלהי
אדני אברם אשר לא עזב חסרו ואמותו מעם אדרני
אנכי בדרך נחני יהוה בית אהי אדרני ²⁸ ותרכז הנער
ותנד לבית אמה--בדברים האלה ²⁹ ולרבקה אח
ושמו לבן וירץ לבן אל האיש החוצה אל העין ³⁰ ויהי
כראת את הנזום ואת הצמידים על דבר אלי האיש
את דברי רבקה אחתו לאמר מה דבר אליך רע או טוב ³¹
ויבא אל האיש והנה עמד על הנמלים על העין
ויאמר בוא ברוך יהוה למה תעמד בחוץ ואני פניו
הבית ומקום לנמלים ³² ויבא איש הבית ויפתח

אליהם אל התהרו אתי ויודה הצליח דרכיו שלחוני
ואלה לארני ⁵⁷ ויאמרו נקרא לנער ונשלה את פיה
⁵⁸ וויראו לרבקה ויאמרו אליה התכליכם עם האיש הזה
ותאמר אלק ⁵⁹ ווישלחו את רבקה אהתם ואת מנתקה
ואת עבד אברהם ואת אנשיו ⁶⁰ ויברכו את רבקה
ויאמרו לה-ähntnu את היי לאלפי רבבה ויירש זרעך
את שער שנאו ⁶¹ ותקם רבקה ונערתיה ותרכבנה על
הגמלים ותלכנה אחורי האיש ויקח העבר את רבקה
וילך ⁶² ויצחק בא מבוא באר לחוי ראי והוא יושב
באץ הנגב ⁶³ ויצא יצחק לשוח בשרה לפנות ערב
וישע עינוי וירא והנה גמליםabis ⁶⁴ ותשא רבקה את
עיניה ותרא את יצחק וחפה מעל הגמל ⁶⁵ ותאמר אל
העבר מי האיש הללו החילך בשדה לקראננו ויאמר
העבר הוא אדרני ותקח הצעיף ותתכס ⁶⁶ ויספר העבר
ליצחק את כל הדברים אשר עשה ⁶⁷ ויבאה יצחק
האהלה שרה אמו ויקח את רבקה ותהי לו לאשה
ויאבהו וניחם יצחק אחורי אמו

25 ויסוף אברהם ויקח אשה ושם קטרורה ² ותולד
לו את זמרן ואת יקشن ואת מדן ואת מדין--וأت ישבק
וأت שוח ³ ויקשן ילד את שבא ואת דדן ובני דדן
היו אשורים ולטושים ולאמויים ⁴ ובני מדין עיפה ועפר
וחנק ואבידע ואלדעה כל אלה בני קטרורה ⁵ וויתן
אברהם את כל אשר לו ליצחק ⁶ ולבני הפלנשימים
אשר לאברהם נתן אברהם מנתן ווישלחם מעל יצחק
בנו בעודנו חי קדמה אל ארץ קדם ⁷ ואלה ימי שני חי
אברהם--אשר חי מאה שנה ושביעים שנה וחמש שנים
⁸ וינווגו וימת אברהם בשיבה טוביה זקן ושבע ויאסף
אל עמיו ⁹ ויקברו אותו יצחק וישמעאל בניו אל מערה
המכפלחה אל שדה עפרון בן צחר החתי אשר על פניה
מנרא ¹⁰ השדה אשר קנה אברהם מאת בני חת--שמה
כבד אברהם ושרה אשר עשו ¹¹ ויהי אחורי מות אברהם
ויברך אלהים את יצחק בנו וויש יצחק עם באר לחוי
ראי ¹² ואלה תלדת ישמعال בן אברהם אשר ילדה
הגר המצרים שפתה שרה--לאברהם ¹³ ואלה שמות
בני ישמعال בשמות לתולדתם בכיר ישמعال נביה
וקדר ואדבעל וממשם ¹⁴ ומשמעו ודרמה ומושא ¹⁵ חדד
ותימא יטור נפש וקדמה ¹⁶ אלה הם בני ישמعال
ואלה שמותם בחצריהם ובטיוריהם--שנים עשר נשים

לאמתם ¹⁷ ואלה שני חיי ישמعال--מאה שנה ושלשים
שנה ושבע שנים וינווגו וימתו ואסף אל עמיו ¹⁸ וישכנו
מחווילה עד שור אשר על פנו מצרים באכה אשורה
על פנו כל אחיו נפל ¹⁹ ואלה תולדת יצחק בן אברהם
אברהם הוליד את יצחק ²⁰ ויהי יצחק בן ארבעים
שנה בקחתו את רבקה בת בתואל הארמי מפדרן ארם-
אחות לבן הארמי לו לאשה ²¹ וויתר יצחק ליודה
לנכח אשתו כי עקרה והוא וויתר לו יהוה ותהר רבקה
אשתו ²² ויתרכזו הבנים בקרבה והתאמר אם כן למה
זה אני ותלך לדרש את יהוה ²³ ויאמר יהוה לה
שני נינים (נויים) בכתן ושני לאומים ממעיך יפרדו
ולאם מלאם יאמץ ורב יעבר צער ²⁴ וימלאו ימיה
לילדת ותנה התוםם בכתנה ²⁵ ויצא הראשון אדמוני
כלו כأدרת שער ויקראו שמו עשו ²⁶ ואחריו בן יצא
אחיו וידו אחות בעקב עשו ויקרא שמו יעקב ויצחק
בן ששים שנה בלבדת אתם ²⁷ וינדרלו הנערים ויהי עשו
איש ידע ציד איש שדה ויעקב איש חם ישב האלים ²⁸
ויאhab יצחק את עשו כי ציד בפיו ורבקה אהבת את
יעקב ²⁹ ויהוד יעקב נזיד ויבא עשו מן השדה והוא עיר
³⁰ ויאמר עשו אל יעקב הלעתני נאמן האדם האדם
זהה--כי עף אני על בן קרא שמו אדורם ³¹ ויאמר
יעקב מכרכה כיום את בכורתך לי ³² ויאמר יעקב
אני הולך למות ולמה זה לי בכורה ³³ ויאמר יעקב
השבעה לי כיום וישבע לו וימכר את בכורתו ליעקב
ויעקב נתן לעשו לחם ונויד עדשים ויאכל ווישת
ויקם וילך ויבו עשו את הבכורה

26 ויהי רעב בארץ מלבד הרעב הראשון אשר היה
בימי אברהם וילך יצחק אל אבימלך מלך פלשתים
נරה ² וירא אליו יהוה ויאמר אל תרד מצרימה
שכן בארץ אשר אמר לך ³ גור בארץ זו זאת ואהיה
עמך ואברכך כי לך ולזרעך את כל הארץ
האל והקמתי את השבעה אשר נשבעתי לאברהם
אבקיך ⁴ ותרביתי את זרעך ככוכבי השמים ונתתי
לזרעך את כל הארץ הזאת האל ותתברכו בזרעך כל
ניי הארץ ⁵ עקב אשר שמע אברהם בקלי וישמר
משמעותי חקוטי וטורתי ⁶ וישב יצחק בגרר
מושמרתי מוצותי חקוטי וטורתי ¹⁴ ומשמעו ודרמה ומושא ¹⁵ חדד
וישאלו אנשי המקום לאשתו ויאמר אחתי הוא כי
ירא לאמר אשתי פן יהרגני אנשי המקום על רבקה כי

אדות הבהיר אשר חפרו ויאמרו לו מצאנו מים ³³
ויקרא אתה שבעה על כן שם העיר באר שבע עד
היום הזה ³⁴ ויהי עשו בן ארבעים שנה ויקח אשה את
וחודית בת ארי החתי--וاثת במתה בת אילן החתי
³⁵ ותהיין מרת רוח ליצחק ולרבקה

27 ויהי כי יקן יצחק וכחון עניינו מראת ויקרא
את עשו בנו הנגדל ויאמר אליו בני ויאמר אליו הני ²
ויאמר הננה נא זקנתי לא יעדתי יום מותי ³ ועתה שא
נא כליך תלך וקשתך וצא השדה וצדקה לי צידה
(צד) ⁴ ועשה לי מטעמים כאשר אהבתי והביאה לי--
ואכללה בעבר תברך נפשי בתרם אמות ⁵ ורבeka
שמעת--בדבר יצחק אל עשו בנו וילך עשו השדה
לצד ציד להביה ⁶ ורבeka אמרה אל יעקב בנה
לאמר הננה שמעתי את אביך מדבר אל עשו אחיך
לאמר ⁷ הביאה לי ציד ועשה לי מטעמים ואכללה
ואברככה לפני יהוה לפניו מותי ⁸ ועתה בני שמע
בקלי--לאשר אני מצוחה אתה ⁹ לך נא אל הצאן וקח
לי משם שני גדי עזים טבים ועשה אתם מטעמים
לאביך כאשר אהב ¹⁰ והבאת לאביך ואכל בעבר
אשר יברך לפני מותו ¹¹ ויאמר יעקב אל רבקה amo
הן עשו אhero איש שער ואני איש הלק ¹² אול' ימשני
אבי והייתי בעינויו כמתעתע והבאתי עלי קללה ולא
ברכה ¹³ והתאמיר לו אמו עלי קלתךبني אך שמע
בקלי לך קח לי ¹⁴ וילך ויקח ויבא לאמו ותעש amo
מטעמים אשר אהב אביו ¹⁵ ותקח רבקה את בנדי
עשה בנה הנגדל החמדת אשר אתה בבית ותלבש את
יעקב בנה הקטן ¹⁶ ואת ערת גדי העזים הלביבה
על ידיו--ועל חלקת צוארו ¹⁷ ותתן את המטעמים
ואת הלחים אשר עשתה ביד יעקב בנה ¹⁸ ויבא אל
אביו ויאמר אבי ויאמר הני מי אתהبني ¹⁹ ויאמר
יעקב אל אביו אני עשו בכרך--עשיתו כאשר דברת
אליך קומ נא שבה ואכללה מצידי--בעבור תברכוי
ונפשך ²⁰ ויאמר יצחק אל בנו מה זה מהרת למצאبني
ויאמר כי הקרה יהוה אלהיך לפני ²¹ ויאמר יצחק
אל יעקב נשא נא ואמושך בני האטה זה בני עשו אם
לא ²² וינש יעקב אל יצחק אבי יומשחו ויאמר הקל
קול יעקב והדרים ידי עשו ²³ ולא הכירו--כי היו ידו
כיד עשו אhero שערת ויברכחו ²⁴ ויאמר אתה זה בני

טובת מראה הוא ⁸ ויהי כי ארכו לו שם הימים וישקה
אביבמלך מלך פלשתים بعد החלון וירא והנה יצחק
מצחק את רבקה אשתו ⁹ ויקרא אביבמלך ליצחק
ויאמר אך הנה אשתק הוא ואיך אמרת אחתי הוא
ויאמר אליו יצחק כי אמרתי פן אמות עליה ¹⁰ ויאמר
אביבמלך מה זאת עשית לנו כמעט שכב אחד העם
את אשתק והבאת עליינו אשם ¹¹ ויצאו אביבמלך את
כל העם לאמור הנגע באיש הזה ובאשתו--מוות יומת
ויזירע יצחק בארץ הוהו ¹² ויגדל האיש וילך הלווק
ונגדל עד כי נגדל מאד ¹⁴ ויהי לו מקנה צאן ומקנה
בקר ועבירה רבה ויקנאו אותו פלשתים ¹⁵ וכל הבראה
אשר חפרו עבדי אביו בימי אברהם אביו--סתומים
פלשתים וימלאום עperf ¹⁶ ויאמר אביבמלך אל יצחק
לך מעמננו כי עצמת ממננו מאד ¹⁷ וילך משם יצחק
ויחן בנהל גדר וישב שם ¹⁸ ווישב יצחק ויחפר את
בראת הימים אשר חפרו בימי אברהם אביו וסתומים
פלשתים אחריו מות אברם ויקרא להן שמות כשםת
אשר קרא להן אביו ¹⁹ ויחפרו עבדי יצחק בנחל
וימצא שם--באר מים חיים ²⁰ ויריבו רעי גדר עם
רע יצחק לאמר--לנו הימים ויקרא שם הבר עשק כי
התשקו עמו ²¹ ויחפרו באר אחרית ויריבו נס עליה
ויקרא שמה שטנה ²² וויתק שם ויחפר באר אחרית
ולא רבו עליה ויקרא שמה רחבות ויאמר כי עתה
הרחיב יהוה לנו ופדרינו בארץ ²³ וויעל שם באר
שבע ²⁴ וירא אליו יהוה בללה ההוא ויאמר אני
אלמי אברהם אביך אל תירא כי אתה נאcli וברכתייך
והרבייתי את זריך בעבר אברהם עבדי ²⁵ ויבן
שם מזבח ויקרא בשם יהוה ויט שם אלהלו ויברו שם
עבדי יצחק באד ²⁶ ואביבמלך הילך אליו מגדר ואחות
ברעה ופיקל שר צבאו ²⁷ ויאמר אלהים יצחק מדוע
באתם אל ואתם שנאתם אתי ותשלחוני מאתכם ²⁸
אללה בינוותינו בינוינו ובינך וכרכחה ברית עמק ²⁹ אם
תעשה מענו רעה כאשר לא נגעך וכאשר עשינו עמק
רק טוב ונשליך בשלום אתה עתה ברוך יהוה ³⁰
ויעש להם משותה ויאכלו וישתו ³¹ וישכימו בבר
וישבעו איש לאhero וישלחם יצחק וילכו מאותו בשלום
32 ויהי ביום ההוא ויבאו עבדי יצחק ויגדו לו על

28 וַיָּקֹרֶא יִצְחָק אֶל־יַעֲקֹב וַיֹּבֶךְ אֲתָּה וַיֹּצֹהוּ וַיֹּאמֶר
 לוֹ לֹא תַּקְהֵא אָשָׁה מִבְנֹות כְּנֻעַן ² קַיּוֹם לְךָ פְּדָנָה אֶרְם
 בִּיתָה בְּתוֹאֵל אָבִי אַמְּךָ וְקַח לְךָ מָשֵׁם אָשָׁה מִבְנֹות
 לְבָנָן אֲחֵי אַמְּךָ ³ וְאַל שְׂדֵי יִבְרָךְ אַתָּךְ וַיֹּפְרָךְ וַיֹּרְבָּךְ
 וַיָּהִי תַּלְכֵל עַמִּים ⁴ וַיַּתֵּן לְךָ אֶת בְּרִכָּת אֶבְרָהָם
 לְךָ וְלוֹזַרְעַךְ אַתָּךְ--לְרַשְׁתָּךְ אֶת אֶרְץ מְגַרְיךָ אֲשֶׁר נָתַן
 אֱלֹהִים לְאֶבְרָהָם ⁵ וַיַּשְׁלַח יִצְחָק אֶת יַעֲקֹב וַיַּלְךְ פְּדָנָה
 אֶרְם--אֶל לְבָנָן בְּנֵי חַתּוֹל הָאָרָם אֲחֵי בְּרִכָּת אֶם יַעֲקֹב
 וַיַּעֲשֵׂו ⁶ וַיֹּרֶא עֲשֹׂו כִּי בְּרִיךְ יִצְחָק אֶת יַעֲקֹב וְשַׁלֵּחַ אֲתָּה
 פְּדָנָה אֶרְם לְקַחְתָּ לְוּ מָשֵׁם אָשָׁה בְּבִרְכָּו אַתָּה--וַיֹּצֹה
 עַלְיוֹ לְאָמֵר לֹא תַּקְהֵא אָשָׁה מִבְנֹות כְּנֻעַן ⁷ וַיִּשְׁמַע יַעֲקֹב
 אֶל אָבִיו וְאֶל אָמוֹן וְיַלְךְ פְּדָנָה אֶרְם ⁸ וַיֹּרֶא עֲשֹׂו כִּי
 רָעוֹת בְּנוֹת כְּנֻעַן בְּעֵינֵי יִצְחָק אֶבְיוֹ ⁹ וְיַלְךְ עֲשֹׂו אֶל
 שְׁמַעְאָל וְיַקְחֵה אֶת מְהֻלָּת בַּת יִשְׁמַעְאָל בֶּן אֶבְרָהָם
 אֲחוֹת נְבִוּת עַל נְשָׁיו--לֹו לְאֶשְׁא ¹⁰ וַיַּצֵּא יַעֲקֹב מִבְּאָר
 שָׁבָע וְיַלְךְ חַרְנָה ¹¹ וַיַּפְגַּע בָּמָקוֹם וַיָּלֶן שְׁם כִּי בָּא
 הַשְׁמָשׁ וַיִּקְחֵה מְאֹבִני הַמָּקוֹם וַיִּשְׁמַע מִרְאַשְׁתָּיו וַיַּשְׁכַּב
 בָּمָקוֹם הַחֹוֹא ¹² וַיַּחֲלִם וַיָּהִי סִלְמָם מִצְבָּא אֶרְצָה וּרְאֹשֶׁוּ
 מִגְּנַיעַ הַשְׁמִימָה וְהַנֶּהָה מַלְאָכִי אֶלְהִים עַלְיִם וַיַּרְדִּים בָּוּ
¹³ וְהַנֶּהָה יְהוָה נִצְבֵּעַ עַלְיוֹ וַיֹּאמֶר אַנְּיִי יְהוָה אֱלֹהִי אֶבְרָהָם
 אֲבִיךָ וְאֶלְהִי יִצְחָק אֲרַצְךָ אֲשֶׁר אָתָּה שַׁכֵּב עַלְהָה--לְךָ
 אֲחַנָּה וְלֹזַרְעַךְ ¹⁴ וְהַיָּה זְרוּעַ כַּעֲפָר הָאָרֶץ וְפִרְצָתָה
 מִמְּהָה וְקַדְמָה וְצַפְנָה וְנִנְבָּה וְנוּבְרָכוּ בָּךְ כֹּל מִשְׁפָחָת
 הָאָרֶם וּבַוּרָעַךְ ¹⁵ וְהַנֶּהָה אַנְכִּי עַמְּךָ וְשִׁמְרָתִיךְ בְּכָל
 אֲשֶׁר תַּלְךְ וְהַשְׁבַּתְיךְ אֶל הָאָדָמָה הַזֹּאת כִּי לֹא אַעֲזַבְךָ
 עַד אֲשֶׁר אָמַם עֲשִׂיתִי אֶת אֲשֶׁר דָּבָרְתִּי לְךָ ¹⁶ וַיַּקְרֵץ
 יַעֲקֹב מִשְׁנָהוּ וַיֹּאמֶר אַבְנֵן יִשְׁיָּוּה בָּמָקוֹם הַזֶּה וְאַנְכִּי
 לֹא יָדַעַת ¹⁷ וַיֹּירֶא וַיֹּאמֶר מִהָּנוּ רְאֵת הַמָּקוֹם הַזֶּה אֵין
 זֶה כִּי אָמַם בֵּית אֶלְהִים וְזֶה שַׁעַר הַשָּׁמִים ¹⁸ וַיִּשְׁכַּם
 יַעֲקֹב בְּבָקָר וַיִּקְחֵחַ אֶת הַאֲבָן אֲשֶׁר שָׁמַר מִרְאַשְׁתָּיו וַיִּשְׁמַע
 אֲתָּה מִצְבָּה וַיִּצְקַח שְׁמֵן עַל רָאֵשָׁה ¹⁹ וַיֹּאמֶר אֶת שֵׁם
 הַמָּקוֹם הַהוּא בֵּית אֶל אֲוָלָם לוֹ שֵׁם הָעִיר לְרִאשָׁה ²⁰
 וַיַּרְדֵּר יַעֲקֹב נֶדֶר לְאָמַר אֶם יְהִי אֶלְהִים עַמְּדִי וְשָׁמְרִנִי
 בְּדֶרֶךְ הַזֶּה אֲשֶׁר אַנְכִי הוֹלֵךְ וַיְנַתֵּן לִי לִחְם לְאָכֵל וּבְנַדְחֵל
 לְלִבְשֵׁס ²¹ וְשַׁבְתִּי בְּשָׁלֹם אֶל בֵּית אֲבִי וְהַיָּה לִי
 לְאֶלְהִים ²² וְהַאֲבָן הַזֹּאת אֲשֶׁר שָׂמַתִּי מִצְבָּה--יְהִי
 בֵּית אֶלְהִים וְכָל אֲשֶׁר תָּתַן לִי עַשְׂרָה עֲשָׂרָנוּ לְךָ

אחרות²⁸ ווישע יעקב בן וימלא שבע זאת ויתן לו את רחל בתו לו לאשה²⁹ ויתן לבן לרחל בתו את בלהה שפחתו-לה לשפהה³⁰ ויבא נם אל רחל ויאhab נם את רחל מלאה וויעבר עמו עוד שבע שנים אחרות³¹ יירא יהוה כי שנואה לאה ויפתח את רחמה ורחל עקרה³² ותתר לאה ותלד בן ותקרא שמו ראובן כי אמרה כי ראה יהוה בעניי-כי עתה יאהבני אישי³³ ותתר עוד ותלד בן ותאמר כי שמע יהוה כי שנואה אני ויתן ליגם את זה ותקרא שמו שמעון³⁴ ותתר עוד ותלד בן ותאמר עתה הפעם ילוה אישי אליו כי ילדתי לו שלשה בניים על כן קרא שמו לו³⁵ ותתר עוד ותלד בן ותאמר הפעם אורחה את יהוה--על כן קראה שמו יהודה ותעמד מלדת

30 ותרא רחל כי לא ילדה לי יעקב ותקנא רחל באחרה ותאמר אל יעקב הבה לי בנים ואם אין מטה אנסי² ויהר אף יעקב ברחל ויאמר התחת אלהים אנסי אשר מנע ממי פרוי בתן³ ותאמיר הנה אמר בלהה בא אליה ותלד על ברבי ואבנה נס אנסי ממנה דן⁴ ותתר עוד-ויתלד בלהה שפחתה לאה ויבא אליה יעקב ותתר בלהה ותלד לי יעקב בן⁶ ותאמיר רחל דני אליהם וגם שמע בקלי ויתן לי בן על כן קראה שמו לי יעקב⁸ ותאמיר רחל נפתולו אליהם נפתלוי עם אחתי--נים יכלתי ותקרא שמו נפתלי⁹ ותרא לאה כי עמדה מלדת ותקח את זלפה שפחתה ותתן אתה ליעקב לאשה¹⁰ ותלד זלפה שפחתה לאה--לי יעקב בן¹¹ ותאמיר לאה בנד (בא נד) ותקרא את שמו נד¹² ותלד זלפה שפחת לאה בן שני לי יעקב¹³ ותאמיר לאה--באשר כי אשרנו בנות ותקרא את שמו אשר¹⁴ וילך ראובן בימי קציר חטים וימצא דודאים בשדה ויבא אתם אל לאה אמו ותאמיר רחל אל לאה תנוי נא לי מדוראי בנד¹⁵ ותאמיר לה המעת קחרך את אישי ולקחת נס את דודאיبني ותאמיר רחל לבן שכוב עמק הלילה תחת דודאי בנד¹⁶ ויבא יעקב מן השדה בערב ותצא לאה לקראותו ותאמיר אל תבוא כי שכר שכורתיך בדוראי בני וישכב עמה בלילה הוא¹⁷ ווישמע אלהים אל לאה ותתר ותלד לעקב בן חמישי¹⁸ ותאמיר לאה נתן אלהים שכרי אשר

והנה באර בשדה וונגה שם שלשה עדרי צאן רכבים עליה--כי מן הבאר ההוא יSKUו העדרים והאבן גדרה על פי היבאר³ ונאספו מהה כל העדרים ונלו את האבן על פי היבאר למקומה⁴ ויאמר להם יעקב אחי MAINם ויאמרו מחרן אנחנו⁵ ויאמר להם הידעתם את לבן בן נחור ויאמרו ידענו⁶ ויאמר להם השלום לו ויאמרו שלם--והנה רחל בתו באה עם הצאן⁷ ויאמר הן עוד הימים נורול--לא עת האסף המקנה השקן הצאן ולכו רעו⁸ ויאמרו לא נוכל עד אשר יאספו כל העדרים ונלו את האבן מעל פי היבאר והשכנו העדנו מדבר עטם ורחל באה עם הצאן אשר לאביה--כי רעה הוא¹⁰ ויהי כאשר ראה יעקב את רחל בת לבן אחי אמו ואת צאן לבן אחי אמו ונש יעקב ויגל את האבן מעל פי היבאר ושא את צאן לבן אחי אמו טו וישק יעקב לרחל וישא את קלו ויבך¹² וינגד יעקב לרחל כי אחי אביה הוא וכי בן רבקה הוא ותרץ ותגד לאביה¹³ ויהי כשםל לבן את שמע יעקב בן אחיו וירץ לקראותו ויחבק לו וינשק לו ויביאו אל ביתו ויספר ללבן את כל הדברים האלה¹⁴ ויאמר לו לבן אך עצמי ובשרי אתה וישב עמו חדש ימים¹⁵ ויאמר לבן ליעקב ה כי אחי אתה ועבדתני חנמ הנירה לי מה משכרתך¹⁶ וללבן שתי בנות שם הגדלה לאה ושם הקטנה רחל¹⁷ וועני לאה רכחות רחל ויאמר עברך שבע שנים ברחל בתק הקטנה רחל ויאמר לבן טוב תהי אתה לך מתמי אתה לישר¹⁸ ויאהב יעקב את רחל היהת לאה רכחות רחל ויאמר לבן שבע שנים אחר שבה עמרי²⁰ ויעבד יעקב ברחל שבע שנים ויהיו בעינויו כימים אחדים באhabitתו אתה²¹ ויאמר יעקב אל לבן הבה את אשתי כי מלאו ימי ואבואה אליה²² ויאסף לבן את כל אנשי המקומ ויעש משתה 23 ויהי בערב--ויקח את לאה בתו ויבא אתה אליו ויבא אליה²⁴ ויתן לבן לה את זלפה שפחתו--לאה בתו שפחת²⁵ ויהי בבקר והנה הוא לאה ויאמר אל לבן מה זאת עשית לי--הלא ברחל עברתי עמק ולמה רמיוני²⁶ ויאמר לבן לא עשה כן במקומנו--לחת הצעירה לפני הבכורה²⁷ מלא שבע זאת וננה לך נם את זאת בעבדה אשר תעבד עמרי עוד שבע שנים

וירץ האיש מאר מאר ויהיו לו צאן רבות ומשפחות
יעברדים ונמלים וחמורים

31 וישמע את דבריبني לבן לאמर לך יעקב את
כל אשר לאבינו ומאר לאבינו--עשה את כל הכבד
זהה² וירא יעקב את פני לבן והנה איננו עמו כהමול
שלשות³ ויאמר יהוה אלהיל יעקב שוב אל ארץ אבותיך
ולמולתך ואיה עמך⁴ וישלח יעקב ויקרא לרחל
וללאה השדה אל צאנו⁵ ויאמר להן ראה אגci את
פני אביכן כי איננו אליו כהמפלשים ולאחי אבי היה
עמרי⁶ ואתה יידעת כי בכלacho עברתי את אביכן
ואביכן הtal bi ויחלף את משכrichtי ששתת מנימ
ולא נתנו אלהים להרעה עמרי⁸ אם כי אמר נקדרים
יהיה שכרך--וילדו כל הצאן נקדרים ואם כי אמר
עקדים יהיה שכרך--וילדו כל הצאן עקדרים⁹ וויצל
אליהם את מקנה אביכם ויתן לי¹⁰ ויהי בעתיהם
הצאן ואsha עני וארא בחלום והנה העתדים העליים
על הצאן עקדרים נקדרים וברדים וויאמר אליו מלאך
האללים בחלים--יעקב ואמר הנני¹² ויאמר שאנא
עניך וראה כל העתדים העליים על הצאן עקדרים
נקדים וברדים כי ראיות את כל אשר לבן עשה לך¹³
אנכי האל בית אל אשר מושחת שם מצבה אשר נדרת
לי שם נדר עתה קומ צאן מן הארץ הזאת ושוב אל
ארץ מולדתך¹⁴ ותען רחל ולאה והאמRNAה לו העוד
לנו חלק ונחלה בבית אבינו¹⁵ הלווא נכריות נחשבנו
לו כי מכרכנו ויאכל גם אכול את כספנו¹⁶ כי כל
העשור אשר חziel אליהם מאבינו--לנו הוא ולבניינו
ועתה כל אשר אמר אלהים אליך--עשה¹⁷ ויקם יעקב
ורישאת בניו ואת נשيو על הגמלים¹⁸ ויינהג את כל
מקנהו ואת כל רכשו אשר רכס-מקנה קניינו אשר
רכש בפדן ארם לבוא אל יצחק אביו ארצה כגען
ולבן החל לגוז את צאנו ותងב רחל את התרפיטים¹⁹
אשר לאביה²⁰ ויגונב יעקב את לב לבן הארמי--על
בליה הניד לו כי ברוח הוא²¹ ויברח הוא וכל אשר לו
ויקם ויעבר את הנהר וישם את פניו הר הנגיד²²
וינדר לבן ביום השלישי כי ברוח יעקב²³ וויקח את
அחו עמו וירדרך אחורי דרך שבעת ימים וידבק אתו
בהר הנגיד²⁴ ויבא אליהם אל לבן הארמי בחלם
הלילה ויאמר לו השמר לך פן תדבר עם יעקב--

נתתי שפהחי לאייש ותקרא שמו יששכר¹⁹ ותתיר
עוד לאה ותולד בן שני ליעקב²⁰ ותאמר לאה זבדני
אליהם את זבד טוב--הפעם זבלני איש כי ילדי
לו ששה בנים ותקרא את שמו זבלון²¹ ואחר ילדה
בת ותקרא את שמה דינה²² ויזכר אליהם את רחל
וישמע אליה אלהים ויפתח את רחמה²³ ותתיר ותולד
בן ותאמר אסף אלהים את חרפתי²⁴ ותקרא את שמו
יוסף לאמר יוסף יהוה לי בן אחר²⁵ ויהי כאשר ילדה
רחל את יוסף ויאמר יעקב אל לבן שלחני ואלכה
אל מקוםי ולארכז²⁶ תנה את נשוי ואת ילדי אשר
עברתי אתך בהן--ואלכה כי אתה ידעת את עבדתך
אשר עבדתיך²⁷ ויאמר אליו לבן אם נא מצאתך חן
בעין נחשתי וברכני יהוה בגלך²⁸ ויאמר נקבה
שברך עלי ואתנה²⁹ ויאמר אליו--אתה ידעת את אשר
עבדתיך ואת אשר היה מנקך אתי³⁰ כי מעת אשר
היה לך לפני וירץ לרב ויבורך יהוה אתך לרני
ועתה מהyi אעשה נם אנכי--לביתך³¹ ויאמר מה אתה
לך ויאמר יעקב לא תתן לי מאותה--אם תעשה לי
הדבר הזה אשובה ארעה צאנך אשمر בכל
צאנך היום הסר שם של נקד וטלאו וכל שה חום
בכשבים וטלאו ונקד בעזים ותיה שכרי³³ וענחתה
בי צדקתי ביום מחר כי תבוא על שכרי לפני כל
אשר איננו נקד וטלאו בעזים וחום בכשבים--גנוב
הוא אתי³⁴ ויאמר לבן הנה לו יהיו דברך³⁵ ויסר
בימים ההוא את התישים העקדרים והטלאים ואת כל
העצים הנקדות והטלאות כל אשר לבן בו וככל חום
בכשבים ויתן ביד בניו³⁶ וישם דרך שלשת ימים
בין ובין יעקב ויעקב רעה את צאן לבן--הנותרת³⁷
ויקח לו יעקב מקל לבנה לה--וללו וערמון וויצל בהן
פצולות לבנות--מחשי הלבן אשר על המקלות³⁸
ויצנן את המקלות אשר פצל בברחים בשקנות המים--
אשר תבאן הצאן לשחות לנכח הצאן ויחמנה בכאן
לשחות³⁹ ויחמו הצאן אל המקלות ותלן הצאן
עקדרים נקדרים וטלאים⁴⁰ והכשבים הפריד יעקב
ויתןפני הצאן אל עקר וכל חום בצאן לבן ווישת לו
עדרים לבדו ולא שתם על צאן לבן⁴¹ והיה בכל
יום הצאן המקשרות ושם יעקב את המקלות לעני
הצאן ברהטים--ליךמנה במקלות⁴² ובהעטיף הצאן
לא ישים והוא העטפים לבן והקשרים ליעקב⁴³

הgal הזה עדبني ובינך היום על כן קרא שמו גלעד⁴⁹ והמצפה אשר אמר יצף הוה בניי ובינך כי נסחד איש מרעהו⁵⁰ אם תענה את בניי ואם תקח נשים על בניי- אין איש עטנו ראה אליהם עד בניי ובינך⁵¹ ויאמר לבן ליעקב תננה gal הזה והנה המצבה אשר ידרתי בניי ובינך⁵² עד gal הזה ועדנה המצבה אם אני לא עבר אליך את gal הזה ואם אתה לא עבר אליך את gal הזה ואת המצבה הזאת לרעה⁵³ אלהי אברהם ואלהי נחור ישפטו בינוינו- אלהי אביהם וישבע יעקב בפחד אביו יצחק⁵⁴ ויזבח יעקב זבח בהר ויקרא לאחיו לאכל לחם ויאכלו לחם וילינוי בהר⁵⁵ וישכם לבן בברק וינשך לבניו ولבנותיו- ויברך אתם וילך יושב לבן למקומו

32 ויעקב הלך לדרכו ויפגשו בו מלאכי אלהים² ויאמר יעקב כאשר ראם מהנה אליהם זה ויקרא שם המוקם ההוא מהנים³ וישלח יעקב מלאכים לפניו אל עשו אחיו ארצה שעיר שדה אדום⁴ ויצוו אתם לאמר כה תאמרון לאני לעשו כה אמר עבדך יעקב עם לבן נורתי ואחר עד עטה⁵ ויהי לי سور וחמור צאן ועבד ושפחה ואשלאחה להניד לאני למצחן בענייך⁶ ווישבו המלאכים אל יעקב לאמר באו אל אחיך אל עשו וגם הילך לקראתך וארבע מאות איש עמו זוירא יעקב מאד ויוצר לו ויחוץ את העם אשר אותו ואת הצאן ואת הבקר והגמלים- לשני מהנות ויאמר אם יבוא עשו אל המנהה האחת והכחוי- ויהי המנהה הנשאר לפלייטה⁹ ויאמר יעקב אלהי החסדים ומכל האמת אשר עשית את עבדך כי במקלי עברתי את הירדן הזה ועתה הייתי לשני מהנות בז' החליני נא מיד אחוי מיד עשו כי ירא אנכי אתו- פן בוא והכני אם על בנים¹² ואתה אמרת הישב איטיב עמד ושמתי את זרעך כחול הים אשר לא יספר מרוב אשר אתה ראה לי הוא ולבוני מה עשה לאלה היום או לבניין אשר ילדו⁴⁴ ועתה לכח נכרתת ברית- וילן שם בלילה ההוא ויקח מן הבא בידו מנהה- לעשו אחיו¹⁴ עזים מאתים ותישם עשרים רחלים מאתים ואילים עשרים¹⁵ גמלים מיניקות ובניהם שלשים פרות ארבעים ופרים עשרה אתנת עשרים וארבעים עשרה¹⁶ ויתן ביד עבדיו עד ער לבדו

מטוב עד רע²⁵ ווישן לבן את יעקב ויעקב תקע את אהלו בהר ולבן תקע את אהיו בהר הנלעד²⁶ ויאמר לבן ליעקב מה עשית ותגניב את לבבי והתגניב את בניי כשביות חרלב²⁷ למה נחבתה לברח ותגניב אהוי ולא הנדרת לי ואשלחך בשמחה ובשרים בתף ובכבוד²⁸ ולא נטשתי לנשך לבני ולבנות עתה הסכלת עשו²⁹ יש לאלי ידי לעשות עמכם רע ואלהי אביכם אמש אמר אליל לאמיר השמר לך מדבר עם יעקב- מטוב עד רע³⁰ ועתה הילך הילכת כי נכסף נכספה לבית אביך למה גנבת את אלהי³¹ ויען יעקב ויאמר לבן כי ידרתי- כי אמרתי פן תנול את בנותיך מעמי³² עם אשר תמצא את אלהיך לא היה- גנד אחינו הכר לך מה עמדיך וחק לך ולא ידע יעקב כי רחל גנבתם ויבא לבן באهل יעקב ובأهل לאה ובأهلathy האמהה- ולא מצא ווישא מאهل לאה ויבא באهل רחל ורחל לחקה את התהרים ותשם בכור הנמל- וחשב עליהם ווישש לבן את כל האهل ולא מצא³⁵ ותאמר אל אביה אל ייחר בעניardi כי לוא אוכל לקום מפניך כי דרך נשים לי ויחפש ולא מצא את התהרים³⁶ וויחר ליעקב וירב לבן ויען יעקב ויאמר לבן מה פשעי מה חטאתי כי דלקת אחורי³⁷ כי משחת את כל כל מה מצאת מכל כל ביתך- שים כה גנד אחיך ואחיך וויכוחו בין שניינו³⁸ זה עשרים שנה אנחנו עמד רחליך וויעזק לא שכלו ואילי צאנך לא אכלתו³⁹ טרפה לא הבאת אליך- אנחנו אחותנה מידי תבקשנה גנבותי יום ונגנתי ליליה⁴⁰ הייתה ביום אכלנו חרב וקרח בלילה ותדר שנתי מעני⁴¹ זה ל' עשרים שנה בביתך עברתיך ארבע עשרה שנה בשתי בנותיך וש שנים בצאנך ותחלף את משכרתינו עשרת מנים⁴² לולי אלהי אבוי אלהי אברהם ופחד יצחק היה לי- כי עתה ריקם שלחתני את עניי ואת יניע כפי ראה אלהים- וויכח אמש⁴³ ויען לבן ווישם אל יעקב הבנות בנותי והבנים בני והצאן צאניך וכל אשר אתה ראה לי הוא ולבוני מה עשה לאלה היום או לבניין אשר ילדו⁴⁴ ועתה לכח נכרתת ברית- אני אתה והיה לעדר בניי ובינך⁴⁵ וויה יעקב אבן וירימה מצבה⁴⁶ ויאמר יעקב לאחיו לקטו אבנים ויקחו אבנים ווישם גל ויאכלו שם על gal הילן ויקרא לו לבן יגר שהדורות וא יעקב קרא לו גלעד⁴⁸ ויאמר לבן

יש לי רב אחיו יהו לך אשר לך ¹⁰ ויאמר יעקב אל נא אם נא מצאתי חן בעניך ולקחת מנהתי מידי כי על כן ראייתי פניך כראת בני אלהים-ותרצני בו קח נא את ברकתי אשר הבאת לך כי חנני אלהים וכי יש לי כל ויפיצר בו ויקח ¹¹ ויאמר נשעה ונלכה ואלבה לנויד ¹² ויאמר אליו אדני ירע כי הילדים רכים והצאן והבקר עלות עלי ודפקום יום אחד ומתו כל הצאן ¹³ יעבר נא אדרני לפני עבדך ואני ארנהלה לאטי לרגל המלאכה אשר לפני עבדך ולרגל הילדים עד אשר אבא אל אדרני שעירה ¹⁴ ויאמר עשו-atzinaה נא עמק מן העם אשר אתי ויאמר למה זה אמץ חן בעניך אדרני ¹⁵ וישב ביום ההוא עשו לדרך שעירה ¹⁶ ויעקב נסע סכתה ויובן לו בית ולמנקחו עשה סכת על ¹⁷ כן קרא שם המקום סכות ¹⁸ ויבא יעקב שלם עיר שכם אשר בארץ נגען בכאו מפדן אדם וייחן את פניו העיר ויקן את החקת השדה אשר נתה שם אהלו מיד בני חמור אבי שכם-במאה קשיטה ¹⁹ ויצב שם מזבח ויקרא לוי-אל אלהי ישראל

34 ותצא דינה בת לאה אשר ילדה לעקב לדאות בכנות הארץ ²⁰ וירא אותה שכם בן חמור החוי-נשיה הארץ ויהקה אותה וישכב אתה ויענה ²¹ ותדבק נפשו בדינה בת יעקב ויאחב את הנער וידבר על לב הנער ²² ויאמר שכם אל חמור אבי לאמור קח לי את הילדה הזאת לאשה ²³ ויעקב שמע כי טמא את דינה בהו ובני היו את מנקחו בשדה והחרש יעקב עד באם ²⁴ ויצא חמור אבי שכם אל יעקב לדבר אותו ²⁵ ובני יעקב באו מן השדה כשמעם ויתעצבו האנשים ויחר להם מאד כי נבלחה עשה בישראל לשכב את בת יעקב וכן לא עשה ²⁶ 8 וידבר חמור אתם לאמור שכם בני חזקה נפשו בכתם-תנו נא אתה לו לאשה ²⁷ והתחנו אתנו בנתיכם תנתנו לנו ואתה בנתינו תקחו לכם ²⁸ וatanנו תשבו והארץ תהיה לפניכם-שבו וסchorה והאהזו בה ²⁹ ויאמר שכם אל אביה ועל אחיה אמץ חן בעיניכם ואשר תאמרו אליו אתן ³⁰ הרבו עלי מאד מהר ומtan ואתנה כאשר תאמרו אליו ותנו לי את הנער לאשה ³¹ ויענו בני יעקב את שכם ואת חמור אביו במרמה-וירבררו אשר טמא את דינה אחותם ³² ויאמרו אליהם לא נוכל לעשות הדבר הזה-לתת את אחותנו לאיש אשר לו ערלה כי חרפה הוא לנו

ויאמר אל עבדיו עברו לפני רוחה תשימו בין עדר ובין עדר ³³ ויצו את הראושון לאמר כי יפנש עשו אחוי וshallך לאמר למי אתה וגנה תלך ולמי אלה לפניך ³⁴ ואמרת לעבדך לעקב-מנחה הוא שלוחה לאוני לעשו והנה נם הוא אחדרינו ³⁵ ויצו נם את השני נם את השלישי גם את כל ההלכים אחריו העדרים לאמור דבר זהה תדר bron אל עשו במצאים אותו ³⁶ ואמרתם-גם הנה עבדך יעקב אחדרינו כי אמר אכפרה פניו במנחה ההלכת לפני ואחריו כן אראה פניו אולי ישא פניו ³⁷ ותעביר המנחה על פניו והוא ל' בלילה ההוא במנחה ³⁸ ויקם בלילה ההוא ויהק את שתי נשוי ואת שתי שפתתו ואת אחד עשר ילדים ויעבר את מעבר יבק ³⁹ ויקחם-ויעברם את הנחל ויעבר את אשר לו ⁴⁰ ויוותר יעקב לברדו ויאבק איש עמו עד עלות השחר ⁴¹ וירא כי לא יכול לו ויגע בcpf ירכו ותקע כף ירך יעקב בהאבקו עמו ⁴² ויאמר שלחני כי עללה השחר ויאמר לא אשליך כי אם ברכתי ⁴³ ויאמר אליו מה שמק ויאמר יעקב ⁴⁴ ויאמר לא יעקב אמר עוד שמק-כי אם ישראל כי שריתם עם אלהים עם אנשיים ותוכל ⁴⁵ וישראל יעקב ויאמר הנידה נא שמק ויאמר למה זה תשאל לשמי ויברך אותו שם ⁴⁶ ויקרא יעקב שם המקום פניאל כי ראוי אלהים פנים אל פנים ותגצל נשפי ⁴⁷ ויזירח לו המשמש כאשר עבר את פנוול והוא צלע על ירכו ⁴⁸ על כן לא יאכלוبني ישראל את ניד הנשה אשר על כף הירך עד היום זהה כי גnu בcpf ירך יעקב בגיד הנשה

33 וישא יעקב עינוי וירא והנה עשו בא ועמו ארבע מאות איש ויחוץ את הילדים על לאה ועל רחל ועל שתי השפחות ⁴⁹ ווישם את השפחות ואת ילידין ראשנה ואת לאה וילדיה אחרים ואת רחל ואת יוסף אחרים וזהו עבר לפניהם ווישתו ארצה שבע פעמים עד גווארו וישקחו ויבכו ⁵⁰ ווישא את עינוי וירא את הנשים ואת הילדים ויאמר מי אלה לך ⁵¹ ויאמר-הילדים אשר חנן אלהים את עבדך ⁵² ווישם השפחות הנה וילדיהם ותשתחוו ⁵³ ווישם נם לאה וילדיה ווישתחוו ואחר גנש יוסף ורחל-וישתחוו ⁵⁴ ויאמר מי לך כל המנחה זהה אשר פנשתי ויאמר למצו חן בעני אדרני ⁵⁵ ויאמר עשו

למקום אל בית אל כי שם גנוֹלוּ אלְיוּ האלְהִים בברחו מפני אחיו⁸ וחתמת דברה מניקת רבקה ותקבר מתח לבית אל תחת האלון ויקרא שמו אלון בכות⁹ וירא אליהם אל יעקב עוד בבאו מפדן ארם ויברך אותו ויאמר לו אלהים שמך יעקב לא יקרא שמך עוד יעקב כי אם ישראל יהיה שמך ויקרא את שמו ישראל וויאמר לו אלהים אני אל שדי פרה ורבה-גנוּ וקhal נוּים היה מנק ומלכים ממלחץיך יצאו¹² ואת הארץ אשר נתתי לאברהם וליצחק- לך אתenna וולדך אחידך אתן את הארץ¹³ ויעל מעליו אלהים במקום אשר דבר אתה¹⁴ ויציב יעקב מצבה במקום אשר דבר אתה-מצבת אבן ויסך עליה נסך ויצק עליה שמן ויקרא יעקב את שם המקום אשר דבר אתה שם אלהים-בית אל¹⁶ ויסעו מבית אל וייה עוד כברת הארץ לבוא אפרתה ותולד רחל ותקש בלדרתא¹⁷ וייה בהקשתה בלדרתא ותאמר לה המולדת אל תוראי כי נס זה לך¹⁸ וייה בצאת נפשה כי מהה ותקרא שמו בן אוני ואביו קרא לו בנימין¹⁹ וחתמת רחל ותקבר בדרך אפרתה הוא בית לחם²⁰ ויציב יעקב מצבה על קברתה-הוא מצבת קברת רחל עד היום²¹ ויסע ישראלי ויט אלה מהלאה למגדל עדר²² וייה בשכן ישראל באرض ההוא וילך רואובן וישכב את בלהה פילש אביו וישמע ישראל וייה בני יעקב רואובן ושמעון ולוי ויהודה בני לאה בכור יעקב רואובן ושמעון ולוי ויהודה ויששכר זבולון²⁴ בני רחל יוסף ובנימין²⁵ ובני בלהה שפהת רחל דן ונפתלי²⁶ ובני זפה שפהת לאה נד אשר אלה בני יעקב אשר ילד לו בפדן ארם²⁷ ויבא יעקב אל יצחק אביו מרא קריית הארבע-הוא חברון אשר נר שם אברהם ויצחק²⁸ וייה ימי יצחק-מאות שנה ושמנים שנה²⁹ ויגוע יצחק יימת ויאסף אל עמיין וכן בערים ויקברו אותו עשו ויעקב בניו

36 ואלה תולדות עשו הוא אדורם² עשו לך את נשוי מבנותו כנען את ערדה בת אלון החתי ואת אלביבה בת ענה בת צבעון החוי³ ואת בשמה בת ישמעאל אחות נביות⁴ ותולד ערדה לעשו את אליפז ובשמה ילדה את רעואל⁵ ואלהלבימה ילדה את夷יש (יעוש) ואת יעלם ואת קרח אלה בני עשו אשר ילדו לו בארץ כנען⁶ ויקח עשו את נשוי ואת בניו ואת בנתיו ואת

כל זכר¹⁶ ונתנו את בנתינו לכם ואת בנותיכם נכח לנו וישבנו אתכם והיינו לעם אחד¹⁷ ואמ לא תשמעו אלינו להמול-ולקחנו את בתנו והלכנו¹⁸ ויטיבנו דבריהם בעיני חמור ובעניינו שם בן חמור¹⁹ ולא אחר הנער לעשות הדבר כי חפץ בתה יעקב והוא נכבד מכל בית אביו²⁰ ויבא חמור ושכם בנו אל שער עירם וידברו אל אנשי עירם לאמר²¹ האנשים האלה שלמים הם אנחנו וישבו בארץ ויסחרו אתה והארץ הנה רחבה ידים לפניהם את בנותם נכח לנו לנשים ואת בנותינו נתן להם²² אך בזאת יאחו לנו האנשים לשבת אותנו-להיות לעם אחד בחמול לנו כל זכר כאשר הם נמלים²³ מקניהם וקניהם וכל במתתם הלאו לנו הם אך נאותה להם וישבו אותנו²⁴ וישמעו אל חמור ואל שם בנו כל יצאי שער עירו וימלו כל זכר-כל יצאי שער עירו²⁵ ויהי ביום השלישי בהיותם כאבם ויקחו שני בני יעקב שמעון ולוי אליו דינה איש חרבו ויבאו על העיר בטח ויהרגנו כל זכר²⁶ ואת חמור ואת שם בנו הרגנו לפני חרב ויקחו את דינה מבית שם ויצאו²⁷ בני יעקב בא על החללים ויבזו העיר-אשר טמאו אותם²⁸ את צאנם ואת בקרם ואת חמורייהם ואת אשר בעיר ואת אשר בשדה לקחו²⁹ ואת כל חילם ואת כל טעם ואת נשיהם שבו ויבזו ואת כל אשר בבית³⁰ ויאמר יעקב אל שמעון ואל לוי עכרתם אתו להבאישנו בישב הארץ בכנען ובפרוז ואני מתי מסטר ונאספו עלי והכוינו ונשמדתי אני וככיתו³¹ ויאמרו הכוונה יעשה את אהותנו

35 ויאמר אלהים אל יעקב קום עליה בית אל ושב שם ועשה שם מזבח-לאל הנראה אליך בברחך מפני עשו אחיך² ויאמר יעקב אל ביתו ואל כל אשר עמו הסרו את אלהי הנכר אשר בתיכם והטהרו והחליפו שמוליכים³ ונוקמה ונעללה בית אל ואעשה שם מזבח לאל הענה אתו ביום צרתו וייה עמידי בדרךך אשר הלכת⁴ ויתנו אל יעקב את כל אלהי הנכר אשר בידם ואת הגנומים אשר באזוניהם ויטמן אתם יעקב תחת האלה אשר עם שם⁵ ויסעו וייה חתת אלהים על הערים אשר סביבותיהם ולא רדפו אחרי בני יעקב⁶ ויבא יעקב לוזה אשר בארץ כנען-הוא בית אל הוא וכל העם אשר עמו⁷ וויבן שם מזבח ויקרא

כל נפשות ביתו ואת מקנהו ואת כל ברכותיו ואת כל
קנינו אשר רכש בארץ כנען וילך אל ארץ מני יעקב
אחיו 7 כי היה רוכש רב משפט יהדו ולא יכלת
ארץ מנוריהם לשאת אותם-מן מקניהם 8 וושב עשו
בהר שער עשו הוא אדום 9 ואלה תלדות עשו אבי
אדום בהר שער 10 אלה שמות בני עשו אליפז בן
עדת אשת עשו רעואל בן בשמה אשת עשו בויהיו בני
אליפז-תימן אומר צפנו גועתם וכנו 12 ותמנע היתה
פילגש לאליפז בן עשו ותلد לאליפז את מלך אלה
בני עדת אשת עשו 13 ואלה בני רעואל נחת וורה
שמה ומזה אלה היו בני בשמה אשת עשו 14 ואלה היו
בני אהליימה בת ענה בת צבעון-אסת עשו ותולד
לעשו את יعيش (יעוש) ואת יעלם ואת קרח 15 אלה
אליפז בני עשו בני אליפז בכור עשו-אלוף תימן
אלוף אמר אלוף צפנו אלוף קנו 16 אלוף קרח אלוף
נעם אלוף עמלק אלה אלוף אליפז בארץ אדום
אללה בני עדת 17 ואלה בני רעואל בן עשו-אלוף
אלוף זורה אלוף שם אלוף מזה אלה אלוף רעואל
ברצן אדום- אלה בני בשמה אשת עשו 18 ואלה בני
אהליימה אשת עשו-אלוף יושם אלוף יעלם אלוף
קרח אלה אלוף אהליימה בת ענה-אסת עשו 19
אללה בני עשו ואלה אלופיהם הוא אדום 20 אלה בני
שער החרי ישבי הארץ לוטן ושובל וצבעון וענה 21
ודשן ואצר ודישן אלה אלופי החרי בני שער בארץ
אדום 22 ויהיו בני לוטן חרי והימם ואחות לוטן תמנע
ואלה בני שובל עלון ומנחת ושביל שפו ואונם 24
ואלה בני צבעון ואיה וענה הוא ענה אשר מצא את
הימים במדבר ברעתו את החמורים לצבעון אבי 25
ואלה בני דשן ואהליימה בת ענה 26 ואלה בני
דישן-חמדן ואשבן ויתרן וכורן 27 אלה בני אצר-
בלhn וזעון ועKen 28 אלה בני דישן עזין ואורן 29 אלה
אלופי החרי אלוף לוטן אלוף שובל אלוף צבעון
אלוף ענה 30 אלוף דשן אלוף אצר אלוף דישן אלה
אלופי החרי לאלופיהם בארץ שער 31 ואלה המלכים
אשר מלכו בארץ-לפני מלך מלך לבני ישראל
32 ומלך אדום בלוע בן בעור ושם עירו דנהבה 33
וימת בלע ומלך תחתיו יובב בן זורה מבצרא 34 וימת
יובב ומלך תחתיו חשם מאיר התומני 35 וימת חשם
ומלך תחתיו הדר בן בדר המכיה את מודיען בשרה

37 וישב יעקב בארץ מגוריו אבי-בארץ כנען 2
אללה תלדות יעקב יוסף בן שבע עשרה שנה היה רעה
את אחיו בצאן והוא נער את בני בלהה ואת בני ולפה
נשי אבו ויבא יוסף את רבתם רעה אל אביהם 3
וישראל אהב את יוסף מכל בניו-כי בן זקנים הוא לו
עשה לו כתנת כסים 4 ויראו אחיו כי את אהב אביהם
מכל אחיו-וישנאו אותו ולא יכלו דברו לשלים זוחלים
יוסף חלום וייגד לאחיו ויוספו עוד שנא אותו 6 ויאמר
אליהם שמעו נא החלום הזה אשר חלמתי 7 ותנה
אנחנו מלאמים אלמים בטור השדה והנה קינה אלמתי
וגם נצבה והנה התבינה אלמתיים והתהווין לאלמתי
8 ויאמרו לו אחיו המלך תמלך עליינו אם משול המשל
בנו יוספו עוד שנא אותו על חלמתיו ועל דבריו 9
ויחלם עוד חלום אחר ויספר אותו לאחיו ויאמר הנה
חלמתי חלום עוד והנה המשמש והירח ואחד עשר
כוכבים משתחים לי 10 ויספר אל אביו ואל אחיו
וינגר בו אביו ויאמר לו מה החלום הזה אשר חלמת
הבואה נבואה אני ואמך ואחיך להשתחו לך ארצתה
11 ויקנאו בו אחיו ואביו שמר את הדבר 12 וילכו
אחיו לרעות את צאן אביהם בשכם 13 ויאמר ישראל
אל יוסף הלא אחיך רעים בשכם-לכה ואשלחה
אליהם ויאמר לו הנני 14 ויאמר לו לך נא ראה את
שלום אחיך ואת שלום הצאן והשכני דבר וישלחו
עמוק חברון ויבא שכמה 15 וימצאחו איש והנה תעזה
בשדה וישאלחו האיש לאמר מה תבקש 16 ויאמר
אתachi אני מבקש הנידה נא לאי איפה הם רעים
17 ויאמר האיש נסעו מזה-כי שמעתי אמרים נלכה

בכוורו ושםה תמר 7 ויהי עיר בכור יהודה--רע בעני
 יהוה וימחה יהוה 8 ויאמר יהודת לאון בא אל אש
 אחיך ויבם אתה והקם זרע לאחיך 9 וידע און כי
 לא לו היה הורע והיה אם בא אל אש אחיך ושחת
 ארצתה לבלתי נtanן זרע לאחיך 10 וירע בעני יהוה
 אשר עשה וימת נט אתו 11 ויאמר יהודת להתר כלהו
 שבי אלמנה בית אביך עד גדר שלה בניי--כי אמר פן
 ימות נט הוא כאחיך ותליך תמר ותשב בבית אביה 12
 וירבו הימים ומתה בת שוע אש יהודת וייחם יהודת
 ויעל על נזוי צאנו הוא וחירה רעה העדמוני--תמנתה
 13 וינד לתמר לאמר הנה חמיך עליה תמנתה לנו
 צאנו 14 ותסר בנדי אלמנותה מעליה ותכס בצעיף
 ותעלוף ותשב בפתח עינים אשר על דרך תמנתה כי
 ראתה כי גדר שלה והוא לא נתנה לו לאשה 15 ויראה
 יהודת ויחשבה לזונה כי כסחה פניה 16 ויט אלה אל
 הדרך ויאמר הבנה נא אבוא אליך כי לא ידע כי כלתו
 הוא ותאמר מה תנתן לי כי תבוא אליו 17 ויאמר אנכי
 אשלח נדי עזים מן הצאן ותאמר אם תנתן ערבון עד
 שלוחך 18 ויאמר מה הערבון אשר אתה לך ותאמר
 תחמק ופתילך ומטרך אשר בידך ויתן לה ויבא אליה
 ותתר לו 19 ותקם ותליך ותסר צעפה מעליה ותלבש
 בנדי אלמנותה 20 וישלח יהודת את נדי העזים ביד
 רעה העדמוני לקחת הערבון מיד האשה ולא מצאה
 רישאל את אנשי מקמה לאמר איה הקדשה הוא
 21 בעינים על הדרך ויאמרו לא הייתה בזה קדשה 22
 וישב אל יהודת ויאמר לא מצאתה ונם אנשי המקום
 אמרו לא הייתה לבזו הנה שלחתי הנדי זהה ואתה לא
 לה פן נהיה לבזו הנה קדשה 23 ויאמר יהודת תקח
 מצאתה 24 ויהי כמשלש חדש וינד ליהודה לאמר
 גונת תמר כלך גם תננה חרחה לטענים ויאמר יהודת
 הוציאו ותשרף 25 הוא מוצאתה והיא שלחה אל חמיה
 לאמר לאיש אשר אלה לו אנסי הרה ותאמר הכר נא--
 למי החמתה והפטילים והמתה האלה 26 ויכר יהודת
 ויאמר צדקה ממוני כי על כן לנחתה לשלה בני ולא
 יסף עוד לדעתה 27 ויהי בעת לדתה והנה תאומים
 בכתנה 28 ויהי בלדתה ויתן יד ותקח המילדת ותקשר
 על ידו שני לאמור זה יצא ראשונה 29 ויהי כמשיב ידו
 והנה יצא אחיו ותאמר מה פרצת عليك פרץ ויקרא
 דתינה וילך יוסף אחר אחיו וימצא בדעתן 18 ויראו
 אותו מרחק ובטרם יקרב אליהם ויתנצלו אותו להמיתו
 19 ויאמרו איש אל אחיו הנה בעל החלומות הללו--
 בא 20 ועתה לכז ונחרגנו ונשלחו באחר הברות
 ואמרנו היה רעה אכלתנו ונראתה מה היה חלמתיו
 21 וישמע ראבון ויצלהו מידם ויאמר לא נכננו נש
 22 ויאמר אליהם ראבון אל תשפכו דם--השליכו אותו
 אל הבור הזה אשר במדבר ויד אל תשלחו בו למן
 הצליל אותו מידם להшибו אל אביו 23 ויהי כאשר בא
 יוסף אל אחיו ויפשטו את יוסף את כתנתו את כתנת
 הפסים אשר עליו 24 ויקחוה--וישלכו אותו הברה
 והbor רק אין בו מים 25 וישבו לאכל לחם וישאו
 עיניהם ויראו והנה ארחת ישמעאים באה מגנעד
 גומלייהם נשאים נכאט וצרי ולט--הולכים להוריד
 מצרים 26 ויאמר יהודת אל אחיו מה בצע כי נהרג
 את אחינו וכיסינו את דמו 27 לכז ונמכרנו לשמעאים
 וידנו אל תהי בו כי אחינו בשרכנו הוא וישמעו אחיו 28
 ויעברו אנשים מדינים סחרים ומשכו ויעלו את יוסף
 מן הבור וימכרו את יוסף לשמעאים בעדרים בסוף
 ויביאו את יוסף מצרים 29 וישב ראבון אל הבור
 והנה אין יוסף בבור ויקרע את בנדיו 30 וישב אל
 אחיו ויאמר הילד איננו ואני安娜 אני בא 31 ויקחו את
 כתנת יוסף וישחטו שעיר עזים ויטבלו את הכתנת
 בדם 32 וישלחו את כתנת הפסים ויביאו אל אביהם
 ויאמרו זאת מצינו הכר נא הכתנת בנק הוא--אם לא
 33 ויכירה ויאמר כתנת בני היה רעה אכלתנו טרפ
 טרפ יוסף 34 ויקרע יעקב שמלוויו וישם שק במתני
 ויתאבל על בנו ימים רבים 35 ויקמו כל בניו וכל
 בנותיו לנחמו ויבק אביו 36 (Sheol h7585) זה מדינים--
 אבל שאלה ויבק אביו אביו 36 מכרו אותו אל מצרים לפוטיפר סריס פרעה שר
 הטבחים

שמו ורדה
שםו פרץ

כל האסורים אשר בכיתת הסחר ואת כל אשר עשים
שם הוא היה עשה ²³ אין שיר ביתה הסחר ראה את כל
מאומה בידו באשר יהוה אתו ואשר הוא עשה יהוה
מצליה

40 ויהי אחר הדברים האלה חטא משקה מלך
מצרים והאפה--לארניהם למלך מצרים ² ויקצף
פרעה על שני סריסין--על שר המשקים ועל שר
האופים ³ ויתן אתם במשמר בית שר הטבחים--
אל בית הסחר מקום אשר יוסף אסר שם ⁴ ויפקד
שר הטבחים את יוסף אחם--וישרת אתם ויהיו ימים
במשמר ⁵ ויחלמו חלום שניהם איש חלמו בלילה
אחד--איש כפתIRON חלמו המשקה והאפה אשר למלך
מצרים אשר אסורים בבית הסחר ⁶ ובא אליהם
יוסף בבקיר וירא אתם והם צעפים ⁷ וישאל את סריסי
פרעה אשר אותו במשמר בית אדרני--לאמר מודיע
פניכם רעים היום ⁸ ויאמרו אליו--חלום חלומו ופתר
אן אותו ויאמר אלהם יוסף הלוּא לאלהים פחרנים--
ספרנו נא ⁹ ויספר שר המשקים את חלומו ליוסף
ויאמר לו--בחלומי והנה גפן לפני ¹⁰ ובגפן שלשה
שריגים והוא כפרחת עלה נצה הבשילו אשכלה
ענבים ¹¹ וכוס פרעה ואתן את הocus על כף פרעה
אתם אל כוס פרעה ואתן את הocus על כף פרעה
ויאמר לו יוסף זה פתרנו שלשת השרגנים--שלשת
ימים הם ¹³ בעוד שלשת ימים יש פרעה את ראש
והшибיך על ננק וננתה כוס פרעה בידו כמשפט
הראשון אשר היה משקחו ¹⁴ כי אם זכרתני אתה
כאשר ייטב לך ועשה נא עמידה חסד והזכרתי נא
פרעה והזقتני מן הבית הזה ¹⁵ כי נגב נבשתי מארץ
העברית ונם פה לא עשית מאומה כי שמו אני בית
וירא שר האפים כי טוב פתר ויאמר אל יוסף
אף אני בחלומי והנה שלשה סלי חרי על ראש ¹⁷
ובסל העליון מכל מאכל פרעה--מעשה אפה והעוף
אכלתם מן הסל--מעל ראשיו ¹⁸ ויען יוסף ויאמר
זה פתרנו שלשת הסלים--שלשת ימים הם ¹⁹ בעוד
שלשת ימים יש פרעה את ראש מעלייך ²⁰ ויהי ביום
השלישי יום הולדת את פרעה וייש משתה לכל עבדיו
וישא את ראש שר המשקים ואת ראש שר האפים--
שר בית הסחר ²² ויתן שר בית הסחר ביד יוסף את

שםו פרץ ³⁰ ואחר יצא אחיו אשר על ידו השני ויקרא
39 ווסף הורד מצרים ויקנהו פוטיפר סריס
פרעה שר הטבחים איש מצרי מיד היישמעלים אשר
הורדתו שמה ² ויהי יהוה את יוסף ויהי איש מצליה
ויהי בבית אדרני המצרי ³ וירא אדרני כי יהוה אתו
וכל אשר הוא עשה יהוה מצליה בידו ⁴ וימצא ווסף
חן בעניינו וישראל אתו ויפקדתו על ביתו וכל יש לו
נתן בידו ⁵ ויהי מאו הפקיד אותו בביתו ועל כל אשר
יש לו ויברך יהוה את בית המצרי בוגלו ווסף ויהי
ברכת יהוה בכל אשר יש לו--בבית ובשדה ⁶ ויעזב
כל אשר לו ביד יוסף ולא ידע אתו מאומה כי אם
הלחם אשר הוא אוכל ויהי يوسف תאר ויפה מראה
ויהי אחר הדברים האלה ותשא אתש אדרני את
ענינה אל יוסף ותאמר שכבה עמי ⁸ וימאו--ויאמר
אל אתש אדרני הן אדרני לא ידע את מה בביתו וכל
אשר יש לו נתן בידי ⁹ איננו גדול בבית הזה ממי
ולא חזק ממי מאומה כי אם אתה באשר את אתשו
וائك עשה הרעה הנגדלה הזאת וחטאתי לאלהים ¹⁰
ויהי כדברה אל יוסף יום ולא שכב אליה לשכב
אצללה להדוחת עמה ¹¹ ויהי כהום הזה ויבא הביתה
לעשות מלאכתו ואני איש מנשי הבית שם--בבית
וחתפשו בוגלו לאמור שכבה עמי ויעזב בוגלו
בירה ווינס ויצא החוצה ¹³ ויהי כראותה כי עזב בוגלו
בירה ווינס החוצה ¹⁴ ותקרא לאנשי ביתה ותאמר
לهم לאמר רוא הביא לנו איש עברי לצחק בנו בא
אל לשבב עמי וAKER בא קול גדול ¹⁵ ויהי כשמי
כי הרים ידי קולי וAKER ויעזב בוגלו אצל וינס ויצא
החותה ¹⁶ ותנה בוגלו אצל עד בוא אדרני אל ביתו
ויתדבר אליו כדברים האלה לאמר בא אליו העבר
העברי אשר הבא לנו--צחק כי ¹⁸ ויהי כהרים
קול וAKER ויעזב בוגלו אצל וינס ווינס החוצה ¹⁹ ויהי
כשמי אדרני את דברי אתשו אשר דברה אליו לאמר
אדני יוסף אתו ויתנהו אל בית הסחר--מקום אשר
אדני יוסף אתו ויתנהו אל בית הסחר--מקום אשר
אסורו (אסיר) המליך אסורים ויהי שם בבית הסחר
ויהי יהוה את יוסף וית אליו חסド ויתן חנו בעניין
שר בית הסחר ²² ויתן שר בית הסחר ביד יוסף את

בחלמי והנה שבע שבלים עלת בקנה אחד--מלאת ושבות²³ והנה שבע שבלים צנומות דקוט שדריפות קדמים--צמחות אחריהם²⁴ ותבלען השבלים הדקota את שבע השבלים הטבות ואמר אל החרטמים ואין מnid לוי²⁵ ויאמר יוסף אל פרעה חלום פרעה אחד הוא את אשר האלהים עשה הניד לפרקעה²⁶ שבע פרת הטבת שבע שנים הנה ושבוע השבלים הדבota שבע שנים הנה ושבוע השבלים הדבota הרקות והרעת העלה אחריהן שבע שנים הנה ושבוע השבלים הרקות שדריפות הקדמים--יהיו שבע שני רעב הוא הדבר אשר דברתי אל פרעה אשר האלהים עשה הראת את פרעה²⁹ הנה שבע שנים באות-- שבע נдол בכל ארץ מצרים³⁰ וקמו שבע שני רעב אחריהן ונשכח כל השבע בארץ מצרים וכלה הרעב את הארץ³¹ ולא יודע השבע בארץ מפני הרעב ההוא אחורי בן כי כבר הוא מأد³² ועל השנות החלום אל פרעה פעמים--כי נכוון הדבר מרעם האלהים וממהר האלהים לעשו³³ ועתה יראה פרעה איש נבון וחכם ושיתחו על ארץ מצרים³⁴ יעשה פרעה ופקד פקדים על הארץ ויחמש את ארץ מצרים בשבע שני השבע ויקבצו את כל אכל השנים הטבות הבאת האלה ויצברו בר תחת יד פרעה אכל בערים--ושמרו³⁶ והיה האכל לפקדון לארץ לשבע שני הרעב אשר היהו באשר מצרים ולא תברת הארץ ברעב³⁷ וויטיב הדבר בעני פרעה ובעני כל עבדיו³⁸ ויאמר פרעה אל עבדיו הנמצא כזה--איש אשר רוח אלהים אוترك את יואמר פרעה אל יוסף אחרי הודיע עלה אליהם בו³⁹ אל זאת אין נבון וחכם כמוך⁴⁰ אתה תהיה על ביתך וכל פיך ישך כל עמי רק הכסא אגדל מוך⁴¹ ויאמר פרעה אל יוסף דאה נתז אתק על כל ארץ מצרים פרעה אל יוסוף טבעתו מעל ידו ויתן אתה על ידי⁴² ויסר פרעה את בנדיש וישם רבד הזוב על צוארו יוסף וילבש אותו בנדי שיש וישם רבד הזוב על פניו וירכב אליו במרכבה המשנה אשר לו ויקרא לפני אברך וננתן אותו על כל ארץ מצרים⁴⁴ ויאמר פרעה אל יוסף אני פרעה ובכבודך לא ירים איש את ידו ואת רגלו--בכל ארץ מצרים⁴⁵ ויקרא פרעה שם יוסף צפנת פענה ויתן לו את אסנת בת פוטי פרעahanן לאשה ויצא יוסף על ארץ מצרים⁴⁶ וויסוף בן שלשים שנה בעמדו לפני פרעה מלך מצרים ויצא

בתוך עבדיו²¹ ווישב את שר המשקים על משקתו ויתן הocus על כף פרעה²² ואת שר האפים תלה כאשר פתר להם יוסף²³ ולא זכר שר המשקים את יוסף וישכחו

41 והוא מקץ שנתיים ימים ופרקעה חלם והנה עמד על הiar² והנה מן הiar עלת שבע פרות יפות מראה ובריאותبشر ותריעינה באחו³ והנה שבע פרות אהרות עלות אחריהן מן הiar רעות מראה ודקות בשר ותעמדנה אצל הפרות על שפת הiar⁴ ותכלנה הפרות רעות המראה ודקות הדקota את שבע הפרות יפות המראה ובריאות ויקץ פרעה⁵ ווישן ויחלם שנית והנה שבע שבלים עלות בקנה אחד-- בראות וטבות⁶ והנה שבע שבלים דקotas ושורות קדמים--צמחות אחריהן⁷ ותבלען השבלים הדקotas את שבע השבלים הבריאות והמלאות ויקץ פרעה והנה חלום⁸ ויהי בAKER ותפעם רוחו ווישלח ויקרא את כל החרטמים והמלאות ווישר פרעה⁹ וידבר להם את חלמו ואין פותר אותם לפרקעה¹⁰ וידבר שר המשקים את פרעה לאמר את חטאנו אמי מוכיר היום¹⁰ פרעה קצף על עבדיו ויתן אליו במשמר בית שד הטבחים--אתו ואת שר האפים¹¹ ונהלמה חלום בלילה אחד אני והוא איש כפתرون חלומו¹² ושם אתנו נער עברי עבד לשד הטבחים ונספר לו ויפתר לנו את חלמתיו איש כחלו¹³ ויהי כאשר פתר לנו כן היה אליו יוסף ווירצחו מן הבור¹⁴ ווישלח פרעה ויקרא את יוסף ווירצחו מן הבור ויגלח ויחלף שמלו¹⁵ ויבא אל פרעה ויאמר פרעה אל יוסף חלום חלמתי ופתר אין אותו ואני שמעתי עלייך לאמר תשמע חלום לפתר אותו¹⁶ וויען יוסף את פרעה לאמר בludeי אלהים יענה את שלום פרעה¹⁷ ווידבר פרעה אל יוסף בחלמי הני עמד על שפת הואר¹⁸ והנה מן הואר עלת שבע פרות בראותبشر ויפת האר ותריעינה באחו¹⁹ והנה שבע פרות אהרות עלות אהרות דלות ורעות האר מאדר ודקות בשר לא ראייה כהנה בכל ארץ מצרים לרע²⁰ ותכלנה הפרות הרקות והרעות--את שבע הפרות הראשונות הבריאות²¹ ותבאנה אל קרבנה ולא נודע כי בא אל קרבנה ומראיהן רע כאשר בתחילת ויקץ²² וארא

אשר דברתי אלכם לאמור--מרגנלים אתם ¹⁵ בזאת
הבחןו כי פרעה אם תצאו מזה כי אם בבוא אחיכם
הקטן הנה ¹⁶ שלחו מכם אחד ויקח את אחיכם ואתם
האסרו ויבחרנו אתם ¹⁷ ויאסף אתכם אל שומר
פרעה כי מרגנלים אתם ¹⁸ ויאמר אלהם יוסף ביום השליishi זאת
שלשת ימים ¹⁹ ויאמר אלהם יוסף ביום השלישי עשו
וחיו את האלהים אני ירא ¹⁹ אם כןם אתם--
אחיםכם אחד יאסר בבית משמרכם ואתם לכל הbiaו
שבר רעבן בתיכם ²⁰ ואת אחיכם הקטן הביאו אליו
ויאמנו דבריכם ולא תמותו ויעשו כן ²¹ ויאמרו איש
אל אחיו אבל אשים אנחנו על אחינו אשר ראיינו צרת
ונפשו בהתחנו לנו ולא שמענו על כן באה אלינו
צורתה הזאת ²² ויען ראובן אתם לאמר הלו אמרתי
אליכם לאמר אל תהטא בילדך ולא שמעתם וגם דמו
הנה נדרש ²³ והם לא ידעו כי שמע יוסף כי המליצ'ין
ביניהם ²⁴ ויסב מעלהיהם ויבק וישב אליהם וידבר
אליהם ויקח ממתם את שמעון ויאסר אותו לעונייהם ²⁵
ויצו יוסף ומלאו את כליהם בר ולהшиб כספיהם
איש אל שקו ולחת להם צדה לדרך ויעש להם כן ²⁶
וישאו את שברם על חמריהם וילכו מם ²⁷ ויפתח
האחד את שקו تحت מספוא לחמורו--במלון וירא את
כספו והנה הוא בא בפי אמתחו ²⁸ ויאמר אל אחיו הושב
כספי וגם הנה באמתחו ויצא לבם ויחרדו איש אל
אחיו לא אמר מה זאת עשה אלהים לנו ²⁹ ויבאו אל
יעקב אביהם ארצה כנען ונידנו לו את כל הקורת
אתם לא אמר ³⁰ דבר האיש אדני הארץ אתנו-קשה
ויתן אנחנו מרגנלים את הארץ ³¹ ונאמר אליו כנים
 אנחנו לא היינו מרגנלים ³² שנים עשר אנחנו אחים בני
אבינו האחד איננו והקטן היום את אבינו בארץ כנען
ויאמר אלינו האיש אדני הארץ בזאת אדע כי כנים ³³
אתם אחיכם האחד הניחו אתי ואת רעבן בתיכם קחו
ולכו ³⁴ והביאו את אחיכם הקטן אליו ואדרעה כי לא
Marginlis אשר כי כנים אתם את אחיכם אתן לכם ואת
הארץ תסחרו ³⁵ ויהי הם מריקים שקיים והנה איש
צורך כספו בשקו ויראו את צרכות כספיהם ומה
ואביהם--ויראו ³⁶ ויאמר אלהם יעקב אביהם אתי
שכליהם יוסף איננו ושמעון איננו ואת בנימן תקחו עלי
היו כלנה ³⁷ ויאמר ראובן אל אביו לאמר את שני
בני תמיות אם לא אבינו אליו תנה אותו על ידי ואני
ויסוף מלפני פרעה ויעבר בכל ארץ מצרים ⁴⁷ ותعش
הארץ בשבע שנים השבע-לקמצים ⁴⁸ ויקבץ את כל
אכל שבע שנים אשר היו בארץ מצרים ויתן אכל
בערים אבל שדה העיר אשר סביבתה נתן בתוכה ⁴⁹
ויצבר יוסף בר כחול הים הרבה מאד--עד כי חදל
לספר כי אין מספר ⁵⁰ וליוסף ילד שני בנים בטרם
תבוא שנתה הרעב אשר ילדה לו אסנת בת פוטי פרע
כהן און ⁵¹ ויקרא יוסף את שם הבכור מנשה כי נשני
אליהם את כל עמלוי ואת כל בית אבי ⁵² ואת שם
השני קרא אפרים כי הפניו אלהים בארץ עניי ⁵³
וחכלינה שבע שנים השבע אשר היה בארץ מצרים ⁵⁴
וחכלינה שבע שנים הרעב לבוא כאשר אמר יוסף והוא
רעב בכל הארץ וצעק העם אל פרעה ללחם ⁵⁵
ותרעב כל ארץ מצרים ויצעק העם אל פרעה ללחם
ויאמר פרעה לכל מצרים לכט פנוי הארץ ויפתח
לכם תעשו ⁵⁶ והרעב היה על כל פנוי הארץ ויפתח
יוסף את כל אשר בהם וישבר למצרים ויחוק הרעב
בארץ מצרים ⁵⁷ וכל הארץ בא מצריםה לשבר אל
יוסף כי חוק הרעב בכל הארץ

42 וירא יעקב כי יש שבר למצרים ויאמר יעקב
לבניו למה תתראו ² ויאמר--הנה שמעתי כי יש שבר
במצרים רdro שמה ושברו לנו ממש ונחיה ולא נמות
וירדו אחיו יוסף עשרה לשבר בר למצרים ⁴ ואות
בנימין אחיו יוסף לא שלח יעקב את אחיו כי אמר פן
יקראנו אסון ⁵ ויבאו בני ישראל לשבר בחורם הבאים
כי היה הרעב בארץ כנען ⁶ וויסוף הוא השליט על
הארץ--הוא המשביר לכל עם הארץ ויבאו אחיו יוסף
וישתחו לו אפים ארצה ⁷ וירא יוסף את אחיו ויכרם
ויתנכר אליויהם וידבר אתם קשות ויאמר אלהם מאין
באתם ויאמרו מארץ כנען לשבר אבל ⁸ וויסוף את
אחיו והם לא הכרהו ⁹ וויסוף--את החלומות אשר
חלם להם ויאמר אלהם מרגנלים אתם לראות את
ערות הארץ באתם ¹⁰ ויאמרו אליו לא אדני ועבדיך
בא לשבר אבל ¹¹ כלנו בני איש אחד ונחנו כולם אנחנו
לא היו עבדיך מרגנלים ¹² ויאמר אלהם לא כי ערות
הארץ באתם לראות ¹³ ויאמרו שנים עשר עבדיך
אחיהם אנחנו בני איש אחד--בארץ כנען והנה הקטן את
אבינו היום והאחד איננו ¹⁴ ויאמר אלהם יוסף הוא

אשרינו אליך ³⁸ ויאמר לא ירד בני עמך כי אהי מת
והוא לברנו נשאר וכראהו אסונ בדרך אשר תלכו בה
והורדתם את שיבתו ביןון שאולה (Sheol h7585)

43 והרعب ככד בארץ ² ויהי כאשר כלו לאכל את
השער אשר הביאו מצרים ויאמר אליהם אביהם
שבו שברו לנו מעט אבל ³ ויאמר אליו יהודיה אמר
העד העדר בנו איש לא תראו פוי בלתי אחיכם
אתכם ⁴ אם ישך משלח את אחינו אתנו-נרצה ונשברת
לך אבל ⁵ ואם איןך משלח לא נרד כי איש אמר
אלינו לא תראו פוי בלתי אחיכם אתכם ⁶ ויאמר
ישראל למה הרעטם לי-להנייד לאיש העוד لكم
אך ⁷ ויאמרו שאל האיש לנו ולמולדרתנו לאמר
העוד אביכם חי היה לכם אח וננד לו על פי הדברים
האלה היודע נדע-כי אמר הורידו את אחיכם ⁸
ויאמר יהודיה אל ישראל אביו שלחה הנער אחי-
ונקומה ונלכה ונחיה ולא נמות גם אתה נם
טפנו ⁹ אני ערבענו-מידי תבקשו אם לא הביאיתו
אליך והצנתנו לפניך וחטאתי לך כל החיים ¹⁰ כי
ללא התמהנהנו-כי עתה שבנו זה פעמים טו ויאמר
אלם ישראאל אביהם אם כן אפוא זאת עשו-קחו
מזמרת הארץ בכלכם והורידו לאיש מנהה מעט
צרי ומעת דבש נכתה ולט במנים ושקרים ¹¹ וככסף
משנה קחו בידכם ואת הכסף המושב בפי אמתתיכם
תשיבו בידכם-אולי משנה הוא ¹² ואת אחיכם קחו
וקומו שבו אל האיש ¹³ ואל שדי יtan لكم רחמים
לפני האיש ושלח لكم את אחיכם אחר ואת בנימין
ואני כאשר שכתי שכתי ¹⁵ ויקחו האנשים את
המנהה הזאת ומשנה כסף לקחו בידם ואת בנימין
ויקמו וירדו מצרים ויעמדו לפני יוסף ¹⁶ וירא יוסף
אתם את בנימין ויאמר לאשר על ביתו הבא את
האנשים הביתה וטבח טבח והכן כי אתי יאכלו
האנשים בצדדים ¹⁷ ויעש האיש כאשר יוסוף
ויבא האיש את האנשים ביתו יוסף ¹⁸ ויראו האנשים
כי הובאו בית יוסף ויאמרו על דבר הכסף השב
באמתתינו בתקלה אנחנו מובאים-להתגלו עליינו
ולהתגפל עליינו ולקחת אתנו לעבדים ואת חמדינו ¹⁹
וינשו אל איש אשר על בית יוסף וידברו אליו פתח
הבית ²⁰ ויאמרו כי אדרני ירד ירדנו בתקלה לשבר
אכל ²¹ ויהי כי באנו אל המלון ונפתחה את אמתתינו

וינה כספר איש בפי אמתתינו כספנו במשקלנו ונשב
אתו בידנו ²² וכספר אחר הורדנו בידנו לשבר אבל
לא ידענו מי שם כספנו באמתתינו ²³ ויאמר שלום
לכם אל תיראו אלהיכם ואלהי אביכם נתן לכם
מטמון באמתתיכם-כספכם בא אל ויזא אליהם
את שמעון ²⁴ ויבא האיש את האנשים ביתו יוסף ויתן
מיים וירחزو רגליים ויתן מספוא לחמריהם ²⁵ ויכינו
את המנחה עד בוא יוסף בצהרים כי שמעו כי שם
אכלו להם ²⁶ ויבא יוסף הביתה ויביאו לו את המנחה
אשר בידם הביתה וישתחו לו ארצת ²⁷ וישאל להם
לשולם ויאמר השלום אביכם הוזן אשר אמתתם-
הורדנו חי ²⁸ ויאמרו שלום לעברך לאבינו-עדרנו חי
ויקחו וישתחו (וישתחו) ²⁹ ויאש עינוי וירא את בנימין
אהיו בן אמו ויאמר זהה אחיכם הקטן אשר אמרתם
אלוי ויאמר אלהים יתנק בני ³⁰ וימתר יוסף כי נכרמו
רחמיו אל אהיו ויבקש לבכותו ויבא החדרה ויבך
שמה ³¹ וירחץ פניו ויצא ויתחפק-ויאמר שימו לחם ³²
וישימו לו לברדו ולהם לבדם ולמזרדים האכלים אותו
לבדים-כי לא יכולון המצרים לאכל את העברים
לחם כי תועבה הוא למצרים ³³ וישבו לפניו-הבר
בכרכתו והצער כצערתו ויתמזה האנשים איש אל
רעשו ³⁴ ויאש משאת מאת פניו אלהם ותרב משאות
בנימין ממשאות כלם חמיש ירות וישטו וישכרו עמו

44 יצו את אשר על ביתו לאמר מלא את אמתתינו
האנשים אבל כאשר יוכלו שעת ושים כסף איש בפי
אמתתינו ² ואת נבייע נבייע הכסף תשים בפי אמתתינו
הקטן ואת כסף שברו ויעש לדבר יוסף אשר דבר
ההבר או רוד והאנשים שלחו המה וחמריהם ⁴ הם
³ הבקר או רוד לא הרחיקו וויסוף אמר לאשר על ביתו
יצאו את העיר לא הרחיקו וויסוף אמר לאשר על מה
קום רדרף אחרי האנשים והשנות ואמרת אלהם למה
שלמתם רעה תחת טובה ⁵ הלווא זה אשר ישחה אדרני
בו והוא נחש נוחש בו הרעם אש שעשיתם ⁶ ווישום
וירבר אלהם את הדברים האלה ⁷ ויאמרו אליו-למה
ידבר אדרני בדברים האלה חלילה לעבדיך מעשות
דבר הזה ⁸ הן כסף אשר מצאנו בפי אמתתינו-
השיבו אליך מארץ כנען ⁹ ואיך נגנב מבית אדרני
כסף או זהב ⁹ אשר ימצא אותו מעבדיך ומות וنم אנחנו
נהייה לאדרני לעבדים ¹⁰ ויאמר גם עתה בדבריכם כן

45 ולא יכל יוסף להתפרק לכל הנצבים עליו ויקרא הוציאו כל איש מעלי ולא עמד איש אחד בהתווד יוסף אל אחיו ² ויתן את קלו בבכי וישמעו מצרים וישמע בית פרעה ³ ויאמר יוסף אל אחיו אני יוסף העוד אבי חי ולא יכולו עננות את כי נבהלו מפניו ⁴ ויאמר יוסף אל אחיו גשו נא אליו ויגשו ויאמר אני יוסף אחיכם אשר מכרתם את מצרימה ⁵ ועתה אל תעצבו ואל יתר בענייכם כי מכרתם את הנה כי למחיה שלחני אליהם לפניכם ⁶ כי זה שנתיים הרעב בקרבת הארץ עוד המש שנים אשר אין בראש וכציר ⁷ וישראלני אליהם לפניכם לשום לכם שרידת הארץ ולהחיות لكم לפוליטה נדלה ⁸ ועתה לא אתם שלחתם את הנה כי האלים וישמינו לאב לפרטעה ולאדון לכל ביתו ומשל בכל ארץ מצרים ⁹ מהרו ועלו אל אבי ואמרתם אליו כי אמר בנך יוסף שמני אליהם לאדון לכל מצרים רדה אליו אל העמד ¹⁰ וששבת בארץ גשן והיתה קרוב אליו--אתה ובנייך ובני בניך וצאנך ובקריך וכל אשר לך ¹¹ וככלכלתך אתך שם כי עוד חמישה שנים רעב פן תורש אתה וביתך וכל אשר לך ¹² והנה ענייכם ראות ועיני אחי בניימין כי פי המדבר אליויכם ¹³ והגדתם לאבי את כל כבודך במצרים ואתה כל אשר ראייתם ומהרתם והורדתם את אביכי הנה ¹⁴ וופל על צוארי ¹⁵ ויונשך לכל אחיו ויבך עליהם בכחה על צואריו ¹⁶ והקל נשמע בית פרעה ואחריו כן דברו אחיו אותו ¹⁷ והקל נשמע בית פרעה לאמר באו אחוי יוסף וייטב בעני פרעה ובענין עבדיו ¹⁸ ויאמר פרעה אל יוסף אמר אל אחיך ואת עשו טענו את בערכם ולכו באו ארצתה נגענו ¹⁹ וקחו את מצרים ואת בתיכם ובאו אליו ואתנה לכם את טוב הארץ אביכם וacakלו את חלב הארץ ²⁰ ואתה צויה זהה עשו קחו לכם מארץ מצרים עגלוות לטפכם ולנסיכם ונשאתם את אביכם ובאתם ²¹ ועיניכם אל תהס על כליכם כי טוב כל הארץ מצרים لكم הוא ²² וייעשו כן בני ישראל ויתן להם יוסף עגלוות על פי פרעה ויתן להם צדקה לדרך ²³ לכלם נתן לאיש חליפות שלמה ולבניימן נתן שלוש מאות כסף וחמש חליפות שלמה מצרים ועשר אהנת נשאת בר ולחים ומזון לאביכו ²⁴ לדרך ²⁵ וישלח את אחיו וילכו ויאמר אליהם אל

הוא אשר ימצא אותו יהוה לי עבר ואתם תהיו נקים ²⁶ ומחרו ווירדו איש את אממתחו--ארצה ויפתחו איש אמתחתו ²⁷ ויחפש--בנדול החול ובקטן כליה וימצא הנבע באממתה בניימן ²⁸ ויקרעו שלוחם ויעמס איש על חמו וישבו העירה ²⁹ ויבא יהודה ואחיו ביתה יוסף והוא ערדנו שם וויפלו לפניו ארצתה ³⁰ ויאמר להם יוסף מה המעשה הזה אשר עשיתם הלאו ידעתם כי נחש איש אשר כמניא ³¹ ויאמר יהודה מה נאמר לאدني מה נדבר ומה נצתק האלים מצא את עון עבדיך--הננו עבדים לאدني נם אנחנו נם אשר נמצא עבידי בידו ³² ויאמר--חלילה לי מעשות זאת האיש אשר נמצא הנבע בידו הוא יהוה לי עבר ואתם עלו לשולם אל אביכם ³³ ויגש אליו יהודה ויאמר כי אבני ידבר נא עבדך דבר באני אدني ואל יתר אף בעבדיך כי ממוק כפרעה ³⁴ אדני שאל את עבדיך לאמור הדיש לכם אב או אח ³⁵ ונאמר אל אדני יש לנו אב ז肯 וילד זקנים קטן ואחיו מות ויתר הוא לבדו לאמו ואביו אהבו ³⁶ והאמר אל עבדיך הורדרדו אליו וASHIMAH עני עליו ³⁷ ונאמר אל אדני לא יוכל הנער לעזוב את אביו ועוז את אביו ומות ³⁸ ותאמר אל עבדיך אם לא ירד אחיכם הקטן אתכם--לא תספרן לראות פנוי ³⁹ ויהו כי עליינו אל עבדך אבי וננד לו-- את דברי אדני ⁴⁰ ויאמר אבינו שבו שברנו לנו מעט אצל ⁴¹ ונאמר לא נוכל לרדרת אם יש אחינו הקטן אתנו וירדנו--כי לא נוכל לראות פנוי האשיש ואחינו הקטן איננו אנתנו ⁴² ויאמר עבדך אבי אלינו אתם ידעתם כי שנים ילדה לי אשתי ⁴³ ויצא האחד מתאי ואמר אך טרפ טרפ ולא ראיתו עד הנה ⁴⁴ ולקחתם נם את זה מעם פנוי וקרחו אסון--והורדתם את שיבתי ברעה שאלה (Sheol h7585) ⁴⁵ ועתה כבא אל עבדך אבי והנער איננו אנתנו ונפשו קשורה בנפשו ⁴⁶ וזה היה כראותו כי אין הנער--מות והורדו עבדיך את שיבת עבדך אבינו ביגון--שאלה (Sheol h7585) ⁴⁷ כי עבדך עבר את הנער מעם אבי לאמר אם לא אבינו אליך וחטאתי לאבי כל הימים ⁴⁸ ועתה יש נא עבדך תחת הנער--עבד לאدني והנער יעל עם אחיו ⁴⁹ כי איך עלה אל אבי והנער איננו ATI פןERAה ברע אשר ימצא את אבי

בני בלהה אשר נתן לבן לרחל בתו ותلد את אלה ליעקב כל נפש שבעה ²⁶ כל הנפש הבאה לעקב מצרימה יצאי ירכו מלבד נשוי בני יעקב--כל נפש ששים וSSH ²⁷ ובני יוסף אשר ילד לו במצרים נפש שנים כל הנפש בבית יעקב הבאה מצרימה שבעים ²⁸ ואית יהודה שלח לפניו אל יוסף להורת לפניו נשנה ויבאו ארצת נשן ²⁹ ויאסר יוסף מרכבתו ויעל לקראת ישראל אביו נשנה וירא אליו ויפל על צוארו ויבך על צוארו עוד ³⁰ ויאמר ישראל אל יוסף אמרותה הפעם אחריו ראותי את פניך כי עודך חי ³¹ ויאמר יוסף אל אחיו ואל בית אביו עלה ואנידה לפרעה ואמרה אליו אחיו ובית אבי אשר בארץ כנען באו אליו והางשים רעצי צאן כי אנשי מקנה היוזצאנם ובקרים וכל אשר להם הביאו ³² והיה כי יקרה לכם פרעה ואמר מה מעשיכם ³³ ואמרתם אנשים מקנה היועבריך מנערינו ועד עתה- גם אנחנו נס אבותינו בעבור תשבו בארץ גשן כי תועבת מצרים כל רעה צאן

46 ³⁴ ויבא יוסף ויינט לפרקתו ויאמר אבי ואחיו וצאנם ובקרים וכל אשר להם באו מארץ כנען והנם בארץ גשן ² ומקצתו אחיו לקח חמשה אנשים ויצנים לפניו פרעה ³ ויאמר פרעה אל אחיו מה מעשיכם ויאמרו אל פרעה רעה צאן עבדיך- גם אנחנו נס אבותינו ⁴ ויאמרו אל פרעה לנור בארץ באנו כי אין מרעה לצאן אשר לעבדיך כי כבד הרעב בארץ כנען ועתה ישבו נא עבדיך בארץ גשן ⁵ ויאמר פרעה אל יוסף לאמר אביך ואחיך באו אליך ⁶ ארץ מצרים לפניך והוא- בmittav הארץ החושבת את אביך ואת אחיך ישבו בארץ גשן- וואם ידעת ויש שם בני הארץ חיל ושםתם שרי לפניך פרעה ויברך יעקב את פרעה ⁸ ויאמר פרעה אל יעקב כמה ימי שני חייך ⁹ ויאמר יעקב אל פרעה ימי שני מינויו שלשים ושלשים ומאת שנה מעט ורעים היו מגורייהם ¹⁰ ויברך יעקב את פרעה ויצא מלפני פרעה ¹¹ ווישב יוסף את אביו ואת אחיו ויתן להם אהזה בארץ מצרים במיטב הארץ ¹² רעם-פס- כאשר צוה פרעה ¹² ויכלכל יוסף את אביו ואת אחיו ואת כל בית אביו- ללחם לפני הטה ¹³ וללחם אין בכל הארץ כי חשים ²⁴ ובני נפתלי- ייחצאל וגנוו ויצר ושלם ²⁵ אלה תרנוו בדרך ²⁵ ויעלו ממצרים ויבאו ארץ כנען אל יעקב אביהם ²⁶ ויינדו לו לאמר עוד יוסף חי וכי הוא בשל בכל ארץ מצרים ויפג לבו כי לא האמין להם וידברו אליו את כל דבריו יוסף אשר דבר אליהם וירא את העגלות אשר שלח יוסף לשאת אתו ותהי רוח יעקב אביהם ²⁸ ויאמר ישראל רב עוד יוסף בני חי אלכה ואראנו בטרם אמות

48 ויהי אחרי הדברים האלה ויאמר ל יוסף הנה
אבדך חלה ויקח את שני בניו עמו-את מנשה ואת
אפרים ² וימן לעקב-ויאמר הנה בך יוסף בא אליך
ויתחוך ישראל וישב על המטה ³ ויאמר יעקב אל
יוסף אל שדי נראת אל בלו בארץ כנען ויברך את
⁴ ויאמר אליו הני מפרק והרכיתך נתתייך לקהל
ימים ונתהי את הארץ הזאת לזרעך אחריך-אהזת
עולם ⁵ ועתה שני בניך הנולדים לך בארץ מצרים עד
באאליך מצרים-ליהם אפרים ומנשה-כראוון
ושמעון יהיו לך ⁶ ומולדתך אשר הולדה אהריהם
לק יהיו על שם אחיהם יקראו בנהלתם ⁷ ואני בא
מفرد מטה עלי רחל בארץ כנען בדרך כברת
ארץ לבא אפרהה ואקברה שם בדרך אפרהה הוא
בית להם ⁸ וורא ישראל את בני יוסף ויאמר מי אלה
ויאמר יוסף אל אביبني בני הם אשר נתן לי אלהים
בזה ויאמר קח נא אליו ואברכם ¹⁰ ועטוי ישראל
כבודו מוקן לא יכול לראות ווישג אתם אלו יושק להם
ויחבק להם ¹¹ ויאמר ישראל אל יוסף ראה פניך
לא פלתי והנה הראהarti אליו אלהים גם את זרעך ¹²
ויצא יוסף אתה עם ברכיו ווישתחוו לאפוי ארצה
¹³ ויקח יוסף את שנויות-את אפרים בימינו משמאלי
ישראל ואת מנשה בשמאלו מימין ישראל וויגש אליו
¹⁴ וישלח ישראל את ימינו ווישת על ראש אפרים והוא
הצער ואת שמאלו על ראש מנשה שכל את ידיו כי
מנשה הבכור ¹⁵ ויברך את יוסף ויאמר האלים
אשר התהלך אבתי לפניו אברהם ויצחק-האלים
הרעהarti מיעודי עד היום זהה ¹⁶ חמלך הгалל
את מכל רע יברך את הנערדים ויקרא בהם שמי ושם
אבתי אברהם ויצחק וידנו לרבות בקרבת הארץ ¹⁷
וירא יוסף כי שית אבוי יד ימינו על ראש אפרים-
וירע בעינויו ויתמך יד אבוי להסיר אתה מעיל ראש
אפרים-על ראש מנשה ¹⁸ ויאמר יוסף אל אבי לא
כן אבי כי זה הבכור שים ימינו על ראשו ¹⁹ וימאן
אבי ויאמר ידעתני בני ידעתני-גם הוא יהיה לעם ונם
הוא גידל ואולם אחיו הקטן גידל ממנו וזרעו יהיה
מלא הנוים ²⁰ ויברכם ביום הוא לאמור בך יברך
ישראל לאמר ישמק אלהים כאפרים וכמנשה ווישם
את אפרים לפניו מנשה ²¹ ויאמר ישראל אל יוסף הנה
אנכי מת והיה אלהים עמכם וחשיב אתכם אל ארץ

כבר הרעב מאר ותלה ארץ מצרים וארץ כנען מפני
הרעב ²⁴ וילקוף יוסף את כל הכסף הנמצא בארץ
מצרים ובארץ כנען בשבר אשר הם שברים ויבא
יוסף את הכסף ביתה פרעה ²⁵ ויתם הכסף בארץ
מצרים ומאצן כנען ויבאו כל מצרים אל יוסף לאמר
הבה לנו לחם ולמה נמות נdry כוי אפס כסף ²⁶ ויאמר
יוסף הבו מקניכם ואתנה לכם במקניכם-אם אפס
כסף ²⁷ ויביאו את מקניכם אל יוסף ויתן להם יוסף
לחם בסוסים ובמגנה הצאן ובמגנה הבקר ובחמורים
וינהלם בלחם בכל מקניהם בשנה ההוא ¹⁸ ותתם
השנה ההוא ויבאו אליו בשנה השניה ויאמרו לו לא
נכחד מאدني כי אם תם הכסף ומקנה הבהמה אל
אדני לא נשאר לפני אני בלתי אם נויתנו ואדמתנו ¹⁹
למה נמות לענייך גם אנחנו גם אדמתנו-קנה אותנו
ויאת אדמתנו בלחם ונחיה ואדמתנו עבדים
לפרעה והן זרע ונחיה ולא נמות והאדמה לא תשם
²⁰ ויקן יוסף את כל אדמת מצרים לפרט עמי מכרו
מצרים איש שדהו כי חזק עליהם הרעב ותהי הארץ
לפרעה ²¹ ואת העם-העיר אותו לערים מקצת נובל
מצרים ועד קצחו ²² רק אדרמת הכהנים לא קנה כי
חק לכהנים מעת פרעה ואכלו את חקם אשר נתן להם
פרעה-על כן לא מכרו את אדמתם ²³ ויאמר יוסף
אל העם הן קניתי אתכם היום ואת אדמתכם לפרט
הא לכם זרע וזרעתם את האדמה ²⁴ והיה בתבואה
ונתתם חמישית לפרט וארבעה חיתות יהוה לכם לזרע
השדה ולأكلכם וללשׂר בכתיהם-ולאכל לטפכם
²⁵ ויאמרו החירנו נמצא חן בעני אני והיינו עבדים
לפרט ²⁶ ויישם אתה יוסף לחק עד היום הזה על
אדמת מצרים לפרט-לחמש רק אדרמת הכהנים
לבדם-לא חיתה לפרט ²⁷ וישב ישראל בארץ
מצרים בארץ גשן ויאחו בה ויפרו וירבו מאר ²⁸ ויהי
יעקב בארץ מצרים שבע עשרה שנה ויהי ימי יעקב
שני חייו-שבע שנים וארבעים ומאת שנה ²⁹ ויקרבו
ימי ישראל למות ויקרא לבנו לויוסף ויאמר לו אם
נא מצאי חן בענייך שים נא ירך תחת ירכך ועשית
עמידי חסד ומאת אל נא תקברני במצרים ³⁰ ושבתי
עם אבתי ונשאתי מצרים וקברתני בקבריהם ויאמר
אנכי עשה דברך ³¹ ויאמר השבעה לי-וישבע לו
וישתחוו ישראל על ראש המטה

במערה אשר בשדה המכפלה אשר על פניו מمرا-
בארץ נגען אשר קנה אברהם את השדה מאת עפרן
החותי--לאחות קבר ³¹ שמה קברו את אברהם ואת
שרה אשתו שמה קברו את יצחק ואת רבקה אשתו
ושמה קברתי את לאה ³² מקנה השדה והמערה אשר
בו מאות בנייה ³³ ויכל יעקב לצותה את בניו ויוסף
rangleו אל המטה וינווע ויאסף אל עמי

50 ויפל יוסף על פניו אביו ויבך עליו וישק לו ² ויזכו
ויסף את עבדיו את הרפאים להנט את אביו ויחנטו
הרפאים את ישראל ³ רימלאו לו ארבעים ימים כיכן
ימלאו ימי החננים ויבכו אותו מחרדים שבעים יום ⁴
ויעברו ימי בכיתו וידבר יוסף אל בית פרעה לאמר
אם נא מצאתי חן בעיניכם--דברו נא באזני פרעה
לאמר ⁵ אבוי השבעני לאמר הנה אני מת--בקברי
אשר כרתי ליל בארץ נגען שמה תקברני ועתה עללה
נא ואקברה את אבוי--ואשובה ⁶ ויאמר פרעה עללה
וקבר את אביך כאשר השבעיך ⁷ וויעל יוסף לקביר
את אביו ויעלו אותו כל עבדיו פרעה זקני ביתו וכל
זקני ארץ מחרדים ⁸ וכל בית יוסף ואחיו ובית אבוי
רק טפם וצאנם ובקרם--עזו בארץ נשן ⁹ וויעל עמו
ונם רכבם גם פרושים יהי המנוח כבד מאד ¹⁰ ויאבו
עד גראן האטד אשר עבר הירדן ויסփדו שם מסped
שפין על ארכ--הנשך עקבי סוס ויפל רכבו אחר
ונמה ויט שכמו לשביל ויהו למס עבד ¹¹ דן יידי
עמו--כאחד שבטי ישראל ¹² יהי דן נחש על רך
שפין על ארכ--הנשך עקבי סוס ויפל רכבו אחר
ליושתך קויתי יהוה ¹³ גנד גודו יונדנו והוא ינד
עקב ¹⁴ מאשר שמנה לחמו והוא יtan מעدني מלך ²¹
נפתלי אליה שלחה--הנתן אמריו שפר ²² בן פרת יוסף
בן פרת עלי עין בנות צערה עלי שור ²³ וימרדו
ורבו ויטטהו בעלי חצים ²⁴ ותשב באיתון קשתו ויפזו
וזרוי ידי אביר יעקב משם רעה ابن ישראל ²⁵
מאל אביך ויעזרך ואת שדי ויברכך ברכות שמים
מעל ברכות הרים ברכות תהה ברכות שדים ורחם ²⁶
ברכת אביך נברעו על ברכות הורי עד תאות נבעת
עולם תהוין לראש יוסף ולקרדק ניר אחוי ²⁷ בנימין
זאב יטרף בבורק יאכל עד ולעדב ייחלק שלל ²⁸ כל
אללה שבטי ישראל שניים עשר וזהת אשר דבר להם
אביהם ויברך אתם--איש אשר כברכתו ברך אתם
ויצו אתם ויאמר אליהם אני נאסף אל עמי--קבריו ²⁹
אתו אל אבתי אל המערה--אשר בשדה עפרון החותי
אליהם יוסף אל תיראו כי התחת אליהם אני ²⁰ ואתם

אתם ימיה לך שם אחד--על אחיך אשר
לקחתתי מיד האמרי בחרבי ובקשי

49 ויקרא יעקב אל בניו ויאמר האספו ואנידה לכם
את אשר יקרא אתכם באחרית הימים ² הקבוץ ושמעו
בני יעקב ושמו אל ישראל אביכם ³ ראוון בכרי
אתה כהו וראשית אוניי--יתר שא יותר עז ⁴ فهو כמים
אל תותר כי עליה משכבי אביך או חללה יצועז עלה
⁵ שמעון ולוי אחיהם--כל המס מכרתייהם ⁶ בסdem
אל תבא נפשך בקהלם אל תחדר בכדי כי באפם הרנו
איש וברצנים עקרו שור ⁷ אדרור אפס כי עז ועברתם
כי קשתה חלקם ביעקב ואפיקם בישראל ⁸ יהודה
אתה יודוך אחיך--ידך בערך איביך ישתחוו לך בני
אביך ⁹ נור אריה יהודה מטרף בני עליית קרע רבץ
כאריה וכלביא מי קימנו ¹⁰ לא יסוד שבט מיהודה
ומחקק מבין רגלו עד כי יבא שילה ولو יקהת עמים
¹¹ אסרי לנפנ עירה ולשרקה בני אתנו כבש בין
לבשו וכדם ענבים סותה ¹² חכלילי עינים מיין ולבן
שנים מוחלב ¹³ זבולון לחוף ימים ישכן והוא לחוף
אנית וירכתו על צידן ¹⁴ יששכר חמר גרם--רבץ
בין המשפטים ¹⁵ ווירא מנהה כי טוב ואת הארץ כי
נעמה ויט שכמו לשביל ויהו למס עבד ¹⁶ דן יידי
עמו--כאחד שבטי ישראל ¹⁷ יהי דן נחש על רך
שפין על ארכ--הנשך עקבי סוס ויפל רכבו אחר
ליושתך קויתי יהוה ¹⁸ גנד גודו יונדנו והוא ינד
עקב ¹⁹ מאשר שמנה לחמו והוא יtan מעדע מלך
נפתלי אליה שלחה--הנתן אמריו שפר ²⁰ בן פרת יוסף
בן פרת עלי עין בנות צערה עלי שור ²¹ וימרדו
ורבו ויטטהו בעלי חצים ²² ותשב באיתון קשתו ויפזו
וזרוי ידי אביר יעקב משם רעה ابن ישראל ²³
מאל אביך ויעזרך ואת שדי ויברכך ברכות שמים
מעל ברכות הרים ברכות תהה ברכות שדים ורחם ²⁴
ברכת אביך נברעו על ברכות הורי עד תאות נבעת
עולם תהוין לראש יוסף ולקרדק ניר אחוי ²⁵ בנימין
זאב יטרף בבורק יאכל עד ולעדב ייחלק שלל ²⁶ כל
אללה שבטי ישראל שניים עשר וזהת אשר דבר להם
אביהם ויברך אתם--איש אשר כברכתו ברך אתם
ויצו אתם ויאמר אליהם אני נאסף אל עמי--קבריו ²⁷
אתו אל אבתי אל המערה--אשר בשדה עפרון החותי
אליהם יוסף אל תיראו כי התחת אליהם אני ²⁸ ואתם

השבתם עלי רעה אלהים חשבה לטבה למען עשה
כיום הזה להחיה עם רב ²¹ ועתה אל תיראו--אני
אכלכל אתכם ואת טפכם ונחם אותך וידבר עליכם
²² וישב יוסף במצרים הוא ובית אביו ויחיו יוסף מאה
ועשר שנים ²³ וירא יוסף לאפרים בני שלשים נס בני
מכיר בן מנשה--ילדו על ברכי יוסף ²⁴ ויאמר יוסף
אל אחיו אני מות ואלהים פקד יפקד אתכם והעליה
אתכם מן הארץ הזאת אל הארץ אשר נשבע לאברהם
ליצחק וליעקב ²⁵ וישבע יוסף את בני ישראל לאמר
פקד יפקד אלהים אתכם והעלתם את עצמתי מזה
²⁶ וימת יוסף בן מאה ועשר שנים ויהנתו אותו ויישם
בארון במצרים

ותשלח את אמתה ותקחה ⁶ ותפתח ותראהו את הילד והנה נער בכח ותחמֶל עלייו--וחדר אמר מילדי העברים זה ⁷ ותאמר אחתו אל בת פרעה האלך וקרתוי לך אשר מינקת מן העברית ותתיק לך את הילד ⁸ ותאמר לה בת פרעה לכיכו ותליך העלמה ותקרו את אם הילד ⁹ ותאמר לה בת פרעה הילכיתו את הילד הזה והניקהו לוי ואני אתן את שכרכך ותקח האשה הילד ותגניקו ¹⁰ ויגדל הילד ותבאהו לבת פרעה והוא ליה לבן ותקרו שמו משה ותאמר כי מן המים משיתחו בו ויהי בימים ההם ויגדל משה ויצא אל אחיו וירא בסכלתם וירא איש מצרי מכח איש עברו מאחיו ¹² ויפן כה וכיה וירא כי אין איש יותר את המצרי ויטמןו בחול ¹³ ויצא ביום השני והנה שני אנשים עברים נצחים ויאמר לרשותו למה תכה רעך ¹⁴ ויאמר מי שマー לאיש אשר שפט עליינו--הלהרגני אתה אמר כאשר הרנת את המשצרי וירא משה ויאמר אכן נודע הדבר ¹⁵ וישמע פרעה את הדבר הזה ויבקש להרוג את משה ויברחה משה מפני פרעה וישב בארץ מדין וישב על הבאר ¹⁶ ולכהן מדין שבע בנות ותבאהנה ותדלנה ותמלאה את הרחטים לשקות צאן אביהו ¹⁷ ויבאו הרעים וינרשום ויקם משה ויושען וישק את צאנם ¹⁸ ותבאהנה אל רעואל אביהו יונאמר מדורע מהרתן בא הימים ¹⁹ ותאמרן--איש מצרי הצלנו מיד הריםיהם וגם דלהה דלהה לנו וישק את הצאן ²⁰ ויאמר אל בנותיו ואיו למה זה עזבתן את האיש קראן לו ויאכל להם ²¹ ויואל משה לשבת את האיש ויתן את צפירה בתו למשה ²² ותلد בן ויקרא את שמו גרשם כי אמר נר היטי בארץ נכריה ²³ ויהי בימים הרבהים ההם וימת מלך מצרים ויאחנו בני ישראל מן העבדה ²⁴ וישמע אלהים את שעתם אל האלים ממן העבדה את אברם את יצחק נאחים ויזכר אליהם את בני ישראל וידעו אלהים ואת יעקב ²⁵ וירא אלהים את בני ישראל וככל שאליהם

3 ומשה היה רעה את צאן יתרו חתנו--כהן מדין וננה את הצאן אחר המדבר ויבא אל הר האלים הרבה ² וירא מלאך יהוה אליו בלבת אש--מזור הסנה וירא והנה הסנה בעדר באש והסנה איננו אבל ³ ויאמר משה--אסרה נא וארא את המראה הנגדל זהה מדורע לא יבער הסנה ⁴ וירא יהוה כי סר לדאות

1 ואלה שמות בני ישראל הבאים מצרים את יעקב איש וביתו באו ² רואבן שמעון לוי ויהודה ³ יששכר זבולון ובנימן ⁴ דן ונפתלי נד ואשר זיווי כל נשא יצאי ריך יעקב--שביעם נפש יוסף היה למצרים ⁶ וימת יוסף וכל אחיו וכל הדור ההוא ⁷ ובני ישראל פרו וישראל וירבו ויעצמו--במאד מאד ותملא הארץ אתם ⁸ ווקם מלך חדש על מצרים אשר לא ידע את יוסף ⁹ ויאמר אל עמו הנה עם בני ישראל--רב ועצום ממנהו ¹⁰ הבה נתחכמה לו פן ורבה והיה כי תקראנא מלכחה ונוסף גם הוא על שנאיו ונלחם בנו ועלה מן הארץ ¹¹ וירושמו עליו שרי מסים למען ענתו בסכלתם ובין ערי מסכנות לפרדעה--את פתם ואת רעמסס ¹² וכאשר יגע אותו כן ירבה וכן יפרץ ויקוץ מפניהם בישראל ¹³ ויעבדו מצרים את בני ישראל בפרק ¹⁴ ישראל את החיים בעבדה קשה בחמר ובבלנים ובכל עבדה בשדה--את כל עבדתם אשר עבדו בהם בפרק ¹⁵ ויאמר מלך מצרים לAMILDAה העברית אשר שם אותה ספרה ושם השנית פועה ¹⁶ ויאמר בילדכון את העבריות וראיתן על האבנים אם בן הוא והמתן אותו ואם בת הוא וחיה ¹⁷ ותיראן הAMILDAת האלים ולא עשו כאשר דבר אליהן מלך מצרים ותחיין את הילדים ¹⁸ ויקרא מלך מצרים לAMILDAת את הילדים ¹⁹ להן מדורע עשיתן הדבר הזה ותחיין את הילדים ²⁰ ותאמן הAMILDAת אל פרעה כי לא נשים המצרים העברית כי חיות הנה בטרם טובא אלהן הAMILDAת וילדו ²¹ וויתב אלהים לAMILDAת וירב העם ויעצמו מאד ²² ויהי כי יראו הAMILDAת את האלים ויעש בזים ²³ ויצו פרעה לכל עמו לאמר כל חבן הילוד היארה תשליקו וככל הבית תחיו

2 וילך איש מבית לוי ויקח את בת לוי ²⁴ ותהר האשה ותلد בן ותרא אותו כי טוב הוא ותצפנו שלשה ירחים ³ ולא יכולת עוד הצפינו ותקח לו תבת נמא ותחרמה בחמר ובזפת ותשם בה את הילד ותשם בסוף על שפת היאר ⁴ ותתצבב אחתו מරחק לדעה מה עשה לו ⁵ ותרד בת פרעה לרוחץ על היאר ונערתיה הלכת על יד היאר ותרא את התבהה בתוך הסוף

משכנתה ומגראת ביתה כל' כסף וכלי זהב ושמלה
 ושםם על בנים ועל בנותיכם ונצלתם את מצרים
4 ויען משה ויאמר והן לא יאמינו לי ולא ישמעו بكل'
 כי יאמרו לך נרא אליך יהוה ² ויאמר אלהי יהוה
 מזיה (מה זה) בידך ויאמר מטה ³ ויאמר השילicho
 ארצתך וישלכטו ארצתך ויהי לנחש וינס משה מפניו ⁴
 ויאמר יהוה אל משה שלח ידך ואחו בוגנו ושלחה
 ידו ויהזק בו ויהיו למטה בכפו ⁵ ולמען יאמינו כי
 נרא אליך יהוה אלהי אביהם אלהי אברהם אלהי
 יצחק ואלהי יעקב ⁶ ויאמר יהוה לו עוד הבא נא ידך
 בחיקך ובכא ידו בחיקו וויצויה והנה ידו מצרעת
 כשלג ⁷ ויאמר השב יידך אל חיקך וישב ידו אל
 חיקו וויצויה מהחיקו והנה שבה כבשרו ⁸ והיה אם לא
 יאמינו לך ולא ישמעו לך לקל ⁹ ולקחת מימי
 האותה האלה ולא ישמעון לך לקל ¹⁰ ולקחת מימי
 היאר ושפכת היבשה והיו המים אשר תחק מן היאר
 והיו לדם ביבשת ¹¹ ויאמר משה אל יהוה כי אדרני
 לא איש דברים אנכי נם מותמל נם משלשים נם מאו
 דברך אל עבדך כי כבד פה וכבד לשון אן כי ¹²
 ויאמר יהוה אליו מי שם פה לאדם או מי יושם אלם
 או חרש או פכח או עור--הלא אנכי יהוה ¹³ וועתה לך
 ואנכי אהיה עם פיך וההוריתיך אשר תדבר ¹⁴ ויאמר
 כי אדרני שלח נא ביד תשלה ¹⁵ ויהיר אף יהוה במשה
 ויאמר הלא אחריך אחיך הלו--יידעתי כי דבר ידרבר
 הוא וגמ הנה הוא יצא לקראותך ורואך ושם בלבו ¹⁶
 ודברת אליו ושםות את הדברים בפיו ואנכי אהיה
 עם פיך ועם פיהו וההוריתיך אתם את אשר תעשות ¹⁷
 ודבר הו לא לך אל העם והיה הו יהיה לך לפה ואתה
 תהיה לו לאלהים ¹⁸ ואות המטה הזה תחק בידך אשר
 העשה בו את האתת ¹⁹ וילך משה וישב אל יתר החנו
 ויאמר לו אלכה נא ואשובה אל אחים אשר במצרים
 ואראה העודם חיים ויאמר יתרו למשה לך לשлом
 ויאמר יהוה אל משה במודין לך שב מצרים כי מתו
 כל האנשים המבקשים את נפשך ²⁰ ויקח משה את
 אשתו ואת בניו וירכבים על החמר וישב ארצת מצרים
 ויקח משה את מטה האלים בירדו ²¹ ויאמר יהוה
 אל משה בלבך לשוב מצרים דרא כל המפתחים
 ויקרא אלו אליהם מתוך הסנה ויאמר משה משה--
 ויאמר הנני ²² כי המקום אשר אתה עומדת עליו ארמת קדר
 רגליך--כי המקום אשר אתה עומדת עליו ארמת קדר מעל
 הוא ²³ ויאמר אנכי אלהי אביך אלהי אברהם אלהי
 יצחק ואלהי יעקב וסתור משה פניו כי ירא מהבית אל
 האלים ²⁴ ויאמר יהוה ראה ראייתך את עני עמי אשר
 במצרים ואת צעקתם שמעתי מפני גנסיו כי ידעתי
 את מכאביו ²⁵ וארד להצילו מיד מצרים ולהעלתו
 מן הארץ ההוא אל ארץ טובה ורחבה אל ארץ זבת
 הלב ודבש--אל מקום המכני והחתי והמרי והפרזי
 והחוי והיבוסי ²⁶ ועתה הנה צעקת בני ישראל באה
 אליו ²⁷ וنم ראייתך את הלוחץ אשר מצרים לחצים אתם
²⁸ ועתה לך ואשליך אל פרעה והוציא את בני ישראל
 בני ישראל ממצרים ²⁹ ויאמר משה אל האלים מי
 אנסי כי אלק אל פרעה וכי אוציא את בני ישראל
 ממצרים ³⁰ ויאמר כי אהיה עמק וזה לך האות כי
 אנסי שלחותיך בהוזיאך את העם מצרים תעבדון
 את האלים על ההר הזה ³¹ ויאמר משה אל האלים
 הנה אנסי בא אל בני ישראל ואמרתי להם מה שמו מה אמר
 אבותיכם שלחני אליכם ואמרנו לי מה שמו מה אמר
 אליהם ³² ויאמר אלהים אל משה אהיה אשר אהיה
 ויאמר כי תאמר לבני ישראל אהיה שלחני אליכם ³³
 ויאמר עוד אלהים אל משה כי תאמר אל בני ישראל
 יהוה אלהי אבותיכם אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי
 יעקב שלחני אליכם וזה שמי לעלם וזה כורי לדור דר
 לך ³⁴ ואספה את זקנין ישראל ואמרת אליהם יהוה
 אלהי אבותיכם נרא אלהי אברהם אלהי יצחק ויעקב
 לאמור פקד פקרתי אתכם ואת העשו לכם למצרים
³⁵ ונאמר עלהה אתכם מעני עמי אל ארץ המכני
 והחתי והמרי והפרזי והחוי והיבוסי--אל ארץ זבת
 הלב ודבש ³⁶ ושמעו לך ובאת אתה זקנין ישראל
 אל מלך מצרים ואמרתם אליו יהוה אלהי העברים
 נקרה עליינו וועתה נלכיה נא דרך שלשת ימים למצרים
 ונובחה ליהוה אלהינו ³⁷ ואני ידעתי--כי לא ניתן אתכם
 מלך מצרים להלך ולא ביד חזקה ³⁸ ושלחת את ידי
 והכיתוי את מצרים בכל נפלאתך אשר עשה בקרבו
 ואחרי כן ישלח אתכם ³⁹ ונחתת את חן העם הזה בעני
 מצרים והיה כי תלכו לא תלכו ריקם ⁴⁰ ושאללהasha

נִמְתָּמֹול נֶם הַיּוֹם ۱۵ וַיַּבְאֹו שְׁטוּרִי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיַּצְעַק
אֶל פְּרֻעָה לְאמֹר לִמְהֹתְעַשָּׂה כָּה לְעַבְדִּיךְ ۱۶ תְּבִן אֵין
נְתָן לְעַבְדִּיךְ וְלְבָנָים אֲמָרִים לְנוּ עַשׂוּ וְהַנְּהָה עַבְדִּיךְ
מְכִים וְחַטָּאת עַמְךְ ۱۷ וַיֹּאמֶר נְרָפִים אַתָּם נְרָפִים עַל כֵּן
אַתָּם אֲמָרִים נְלָכָה נִזְבָּחָה לִיהוָה ۱۸ וְעַתָּה לְבוּ עַבְדָו
וְתַבְנֵן לֹא יָנַתְנֵן לְכֶם וְתַבְנֵן לְבָנִים תַּהֲנוּ ۱۹ וַיֹּאמֶר שְׁטוּרִי
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אַתָּם--בְּרַע לְאמֹר לֹא תַגְרוּ מַלְבָנִים
דְבָר יוֹם בְּיוֹמוֹ ۲۰ וַיִּפְגְּנַע אֶת מֹשֶׁה וְאֶת אַהֲרֹן נְצִיבִים
לְקַרְאָתֶם בְּצָאתֶם מִתְפָרָעָה ۲۱ וַיֹּאמְרוּ אֶלָּהֶם יְרָא
יְהוָה עַליכֶם וַיַּשְׁפַּט אֲשֶׁר הָבָשָׂת אֲתָרֵחַנוּ בְעַנִּי
פְרֻעָה וּבְעַנִּי עַבְדִּיו לְהַתֵּחֶרֶב בְּיָדֵם לְהַרְגֵנוּ ۲۲ וַיָּשֶׁב
מֹשֶׁה אֶל יְהוָה וַיֹּאמֶר אֶרְדֵנוּ לִמְהֹת הַרְעָתָה לְעַם הַזֶּה-
לִלְמֹהַזְהָגֵן ۲۳ וּמָאוֹ בָּאָתִי אֶל פְרֻעָה לְדָבָר
בְשֵׁמֶךְ הַרְעָה לְעַם הַזֶּה וְהַצֵּל לֹא הַצֵּל אֶת עַמְךְ

6 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה עַתָּה תַּرְאָה אֲשֶׁר עָשָׂה
לְפְרֻעָה כִּי בַּיד חֹזֶק יִשְׁלַחֵם וּבַיד חֹזֶק יִגְרֶשֶׁם
מִאַרְצֹו ۲۴ וַיֹּאמֶר אֶלָּהֶם אֶל מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר אֶלְיוֹ אֶלְיוֹ יְהוָה
וְאֶרְאָל אֶבְרָהָם אֶל יִצְחָק וְאֶל יַעֲקֹב--בַּל שְׁדי
וּשְׁמֵי יְהוָה לְאָנוֹדְעָתָי לְהָם ۴ וְגַם הַקְמָתִי אֶת בְּרִיתִי
אֶתְתָּ לְתַהְתָּ לְהָם אֶת אֶרְץ כְּנָעַן--אֶת אֶרְץ מִנְגָּדִים אֲשֶׁר
נָרַב בָּה ۵ וְגַם אֶל שְׁמַעְתִּי אֶת נָאָתָה בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר
מִצְרִים מַעֲבָדִים אֲתָם וְאַוְכָר אֶת בְּרִיתִי ۶ לְכָן אָמַר
לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶלְיוֹ יְהוָה וְהַזְכָאִתִּי אֶתְכֶם מִתְחַת סְבָלָת
מִצְרִים וְהַצְלָתִי אֶתְכֶם מִעֲבָדָתָם וְנָאָתֵי אֶתְכֶם בְּזָרוּעָן
וְטוֹיהָ וּבְשְׁפָטִים גְּדוֹלִים ۷ וְלַקְחָתִי אֶתְכֶם לֵי לְעַם
וְהִיּוּתִי לְכֶם לְאָלָהִים וַיַּדְעָתִם כִּי אֶלְיוֹ אֱלֹהִיכֶם
הַמּוֹצִיא אֶתְכֶם מִתְחַת סְבָלָתָם ۸ וְהַבָּאִתִּי אֶתְכֶם
אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר נְשָׁאָתִי אֶת יְדֵי לְתַהְתָּ אֶתְהָ לְאָבָרָהָם
לִיְצָחַק וְלִיְעַקְבָּן וְנְתָהָרָתִי אֶתְכֶם לְכָם מְוֹרָשָׁה אֶלְיוֹ ۹
וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה כֹּן אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְלֹא שְׁמַעַו אֶל מֹשֶׁה
מִקְצָר רוח וּמַעֲבָדָה קַשָּׁה ۱۰ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה
לְאָמֵר ۱۱ בְּאָדָר אֶל פְרֻעָה מֶלֶךְ מִצְרִים וַיְשַׁלֵּחַ אֶת
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִאַרְצֹו ۱۲ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה לְפָנֵי יְהוָה לְאָמֵר
הַזָּה בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא שְׁמַעַו אֶלְיוֹ וְאַיְדֵי יִשְׁמַעְנִי פְרֻעָה וְאֶנְיָן
עַרְלָשְׁפָטִים ۱۳ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה וְאֶל אַהֲרֹן יִצְוֹם
אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֶל פְרֻעָה מֶלֶךְ מִצְרִים--לְהַזְכִּיאָת
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִאֶרְץ מִצְרִים ۱۴ אֶלְהָ דָרָשִׁי בֵּית אֲבָתָם
בְּנֵי רָאוּבִן בְּכֶרֶת יִשְׂרָאֵל חַנוֹק וּפְלוֹא חַצְרָן וּכְרָמִי--

אֲשֶׁר שָׁמַתִּי בַּיּוֹךְ וּשְׁוִיתָם לְפָנֵי פְרֻעָה וְאַנְיָ אֲחֹזָק אֶת
לְבּוֹ וְלֹא יִשְׁלַח אֶת הַעַם ۱۵ וַיֹּאמֶר תְּלַבְּחָה כָּה
אָמַר יְהוָה בְּנֵי בְּכֶרֶת יִשְׂרָאֵל ۱۶ וַיֹּאמֶר אֶלְיוֹ שְׁלַח אֶת
בְּנֵי וּיְעַבְּדֵנִי וְתַמְאֵן לְשָׁלוֹחוֹ--הַנְּהָה אַגְּנִי הַרְגָּנָה אֶת בְּנֵי
בְּכֶרֶת ۱۷ וַיֹּהֵי בַּדָּרֶךְ בְּמַלְוִון וַיִּפְנַשְׁׁהוּ יְהוָה וַיְבַקֵּשׁ
הַמִּito ۱۸ וַתַּחַק צְפָרָה צָר וְתִכְרַת אֶת עַרְלָתָה בְנָה וְתַגְעַן
לְגַלְגָּלוֹ וְתַאֲמֵר כִּי חַתְן דְמִים אַתְּ לֵי ۱۹ וַיַּרְאֶ מִמְנוּ אֶזְרָק
אָמַרְתָּה חַתְן דְמִים לְמוֹלָת ۲۰ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל אַהֲרֹן לְךָ
לְקַרְאָתֶם מִשְׁאָה הַמְדָבְרָה וְיַלְךְ וַיִּפְנַשְׁׁהוּ בְּהַר הָאֱלֹהִים-
וַיִּשְׁקַע לוֹ ۲۱ וַיַּגְדֵּל מִשְׁאָה לְאָהָרֹן אֶת כָּל דְבָרֵי יְהוָה אֲשֶׁר
שָׁלַחַו וְאֶת כָּל הַאֲתָה אֲשֶׁר צָהָו ۲۲ וַיַּלְךְ מִשְׁאָה וְאֶת הַעֲדָה
וַיַּאֲסֹפוּ אֶת כָּל זָקְנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל ۲۳ וַיֹּאמֶר אֶרְדֵנוּ--אֶת
כָּל הַדְבָרִים אֲשֶׁר דָבָר יְהוָה אֶל מִשְׁאָה וַיַּעֲשֵׂה
לְעַנִּי הַעַם ۲۴ וַיַּאֲמַן הַעַם וַיִּשְׁמַעַו כִּי פָקַד יְהוָה אֶת בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל וְכִי רָאָה אֶת עַנִּים וַיַּקְדְּשׁוּוּוּ וַיִּשְׁתַּחַווּ

5 וַאֲחָר כָּאָמַר מִשְׁאָה וְאֶת הַעֲדָה וַיֹּאמֶר אֶל פְרֻעָה כָּה אָמַר
יְהוָה אֱלֹהִי יִשְׂרָאֵל שְׁלַח אֶת עַמְּךָ וַיְחִנֵּן לֵי בְּמִדְבָּר
וַיֹּאמֶר פְרֻעָה--מַיְ וְיָהוָה אֲשֶׁר אָשָׁם עַל שְׁלַח
אֶת יִשְׂרָאֵל לְאַדְעַת יְהוָה וְגַם אֶת יִשְׂרָאֵל לְאַלְמָא
אֲשֶׁלֶךָ ۲۵ וַיֹּאמֶר אֶלְיוֹ אֱלֹהִים מֶלֶךְ מִצְרִים
יִפְנַגְנוּ בְּדָבָר אוּ בְּחָרֶב ۲۶ וַיֹּאמֶר אֶלְהָם מֶלֶךְ מִצְרִים
לְמַה מִשְׁאָה וְאֶת הַעֲדָה אֲשֶׁר מַעֲמִישׁוּ לְכָוֹן
לְסְבָלָתְיכֶם ۲۷ וַיֹּאמֶר פְרֻעָה הַזָּה רְבִים עַתָּה עַם הָאָרֶץ
וְהַשְׁבָּתָם אֶתְכֶם מִסְבְּלָתָם ۲۸ וַיַּצְוָא פְרֻעָה בְּיוֹם הַחֲווֹא
אֶת הַגְּנִישִׁים בְּעַמְּךָ וְאֶת שְׁטוּרִי לְאָמֵר ۲۹ לֹא תַּאֲסִפֵּן
לְתַהְתָּ בְּעַמְּךָ לְעַמְּלָכָה לְבָנָים הַלְּבָנִים--כַּתְמַול
יַלְכֵו וְקַשְׁשֵׁו לְהָם תַּבְנֵן ۳۰ וְאֶת מַחְנֵנָה הַלְּבָנִים
הַמָּעִשִּׁים כָּל שְׁלַשִּׁים תְּשִׁימֹו עַל הָם--לֹא תַגְרַע
מִמְנוּ כִּי נְרָפִים הָם--עַל כֵּן חַמְקִים לְאָמַר נְלָכָה
נִזְבָּחָה לְאַלְהָינוּ ۳۱ תַּכְבֵּד הַעֲדָה עַל הָנָשָׁים וַיַּעֲשֵׂה
בָּה וְאֶל יִשְׁעַו בְּדָבָר שְׁקָר ۳۲ וְאֶת מַחְנֵנָה הַלְּבָנִים
הַמָּעִשִּׁים כָּל שְׁלַשִּׁים שְׁלַשִּׁים תְּשִׁימֹו עַל הָם--לֹא תַגְרַע
תַּבְנֵן תַּבְנֵן כָּל הַלְּבָנִים--כַּתְמַול שְׁלַשִּׁים הַלְּבָנִים
יַלְכֵו וְקַשְׁשֵׁו לְהָם תַּבְנֵן ۳۳ וְאֶת מַחְנֵנָה הַלְּבָנִים
הַמָּעִשִּׁים כָּל שְׁלַשִּׁים שְׁלַשִּׁים תְּשִׁימֹו עַל הָם--לֹא תַגְרַע
תַּבְנֵן תַּבְנֵן כָּל הַלְּבָנִים--כַּתְמַול שְׁלַשִּׁים הַלְּבָנִים
יַלְכֵו וְקַשְׁשֵׁו לְהָם תַּבְנֵן ۳۴ וְאֶת מַחְנֵנָה הַלְּבָנִים
הַמָּעִשִּׁים כָּל שְׁלַשִּׁים שְׁלַשִּׁים תְּשִׁימֹו עַל הָם--לֹא תַגְרַע
תַּבְנֵן תַּבְנֵן כָּל הַלְּבָנִים--כַּתְמַול שְׁלַשִּׁים הַלְּבָנִים
יַלְכֵו וְקַשְׁשֵׁו לְהָם תַּבְנֵן ۳۵ וְאֶת מַחְנֵנָה הַלְּבָנִים
הַמָּעִשִּׁים כָּל שְׁלַשִּׁים שְׁלַשִּׁים תְּשִׁימֹו עַל הָם--לֹא תַגְרַע
תַּבְנֵן תַּבְנֵן כָּל הַלְּבָנִים--כַּתְמַול שְׁלַשִּׁים הַלְּבָנִים
יַלְכֵו וְקַשְׁשֵׁו לְהָם תַּבְנֵן ۳۶ וְאֶת מַחְנֵנָה הַלְּבָנִים
הַמָּעִשִּׁים כָּל שְׁלַשִּׁים שְׁלַשִּׁים תְּשִׁימֹו עַל הָם--לֹא תַגְרַע
תַּבְנֵן תַּבְנֵן כָּל הַלְּבָנִים--כַּתְמַול שְׁלַשִּׁים הַלְּבָנִים
יַלְכֵו וְקַשְׁשֵׁו לְהָם תַּבְנֵן ۳۷ וְאֶת מַחְנֵנָה הַלְּבָנִים
הַמָּעִשִּׁים כָּל שְׁלַשִּׁים שְׁלַשִּׁים תְּשִׁימֹו עַל הָם--לֹא תַגְרַע
תַּבְנֵן תַּבְנֵן כָּל הַלְּבָנִים--כַּתְמַול שְׁלַשִּׁים הַלְּבָנִים
יַלְכֵו וְקַשְׁשֵׁו לְהָם תַּבְנֵן ۳۸ וְאֶת מַחְנֵנָה הַלְּבָנִים
הַמָּעִשִּׁים כָּל שְׁלַשִּׁים שְׁלַשִּׁים תְּשִׁימֹו עַל הָם--לֹא תַגְרַע
תַּבְנֵן תַּבְנֵן כָּל הַלְּבָנִים--כַּתְמַול שְׁלַשִּׁים הַלְּבָנִים
יַלְכֵו וְקַשְׁשֵׁו לְהָם תַּבְנֵן ۳۹ וְאֶת מַחְנֵנָה הַלְּבָנִים
הַמָּעִשִּׁים כָּל שְׁלַשִּׁים שְׁלַשִּׁים תְּשִׁימֹו עַל הָם--לֹא תַגְרַע
תַּבְנֵן תַּבְנֵן כָּל הַלְּבָנִים--כַּתְמַול שְׁלַשִּׁים הַלְּבָנִים
יַלְכֵו וְקַשְׁשֵׁו לְהָם תַּבְנֵן ۴۰ וְאֶת מַחְנֵנָה הַלְּבָנִים
הַמָּעִשִּׁים כָּל שְׁלַשִּׁים שְׁלַשִּׁים תְּשִׁימֹו עַל הָם--לֹא תַגְרַע
תַּבְנֵן תַּבְנֵן כָּל הַלְּבָנִים--כַּתְמַול שְׁלַשִּׁים הַלְּבָנִים
יַלְכֵו וְקַשְׁשֵׁו לְהָם תַּבְנֵן ۴۱ וְאֶת מַחְנֵנָה הַלְּבָנִים
הַמָּעִשִּׁים כָּל שְׁלַשִּׁים שְׁלַשִּׁים תְּשִׁימֹו עַל הָם--לֹא תַגְרַע
תַּבְנֵן תַּבְנֵן כָּל הַלְּבָנִים--כַּתְמַול שְׁלַשִּׁים הַלְּבָנִים
יַלְכֵו וְקַשְׁשֵׁו לְהָם תַּבְנֵן ۴۲ וְאֶת מַחְנֵנָה הַלְּבָנִים
הַמָּעִשִּׁים כָּל שְׁלַשִּׁים שְׁלַשִּׁים תְּשִׁימֹו עַל הָם--לֹא תַגְרַע
תַּבְנֵן תַּבְנֵן כָּל הַלְּבָנִים--כַּתְמַול שְׁלַשִּׁים הַלְּבָנִים
יַלְכֵו וְקַשְׁשֵׁו לְהָם תַּבְנֵן ۴۳ וְאֶת מַחְנֵנָה הַלְּבָנִים
הַמָּעִשִּׁים כָּל שְׁלַשִּׁים שְׁלַשִּׁים תְּשִׁימֹו עַל הָם--לֹא תַגְרַע
תַּבְנֵן תַּבְנֵן כָּל הַלְּבָנִים--כַּתְמַול שְׁלַשִּׁים הַלְּבָנִים
יַלְכֵו וְקַשְׁשֵׁו לְהָם תַּבְנֵן ۴۴ וְאֶת מַחְנֵנָה הַלְּבָנִים
הַמָּעִשִּׁים כָּל שְׁלַשִּׁים שְׁלַשִּׁים תְּשִׁימֹו עַל הָם--לֹא תַגְרַע
תַּבְנֵן תַּבְנֵן כָּל הַלְּבָנִים--כַּתְמַול שְׁלַשִּׁים הַלְּבָנִים
יַלְכֵו וְקַשְׁשֵׁו לְהָם תַּבְנֵן ۴۵ וְאֶת מַחְנֵנָה הַלְּבָנִים
הַמָּעִשִּׁים כָּל שְׁלַשִּׁים שְׁלַשִּׁים תְּשִׁימֹו עַל הָם--לֹא תַגְרַע
תַּבְנֵן תַּבְנֵן כָּל הַלְּבָנִים--כַּתְמַול שְׁלַשִּׁים הַלְּבָנִים
יַלְכֵו וְקַשְׁשֵׁו לְהָם תַּבְנֵן ۴۶ וְאֶת מַחְנֵנָה הַלְּבָנִים
הַמָּעִשִּׁים כָּל שְׁלַשִּׁים שְׁלַשִּׁים תְּשִׁימֹו עַל הָם--לֹא תַגְרַע
תַּבְנֵן תַּבְנֵן כָּל הַלְּבָנִים--כַּתְמַול שְׁלַשִּׁים הַלְּבָנִים
יַלְכֵו וְקַשְׁשֵׁו לְהָם תַּבְנֵן ۴۷ וְאֶת מַחְנֵנָה הַלְּבָנִים
הַמָּעִשִּׁים כָּל שְׁלַשִּׁים שְׁלַשִּׁים תְּשִׁימֹו עַל הָם--לֹא תַגְרַע
תַּבְנֵן תַּבְנֵן כָּל הַלְּבָנִים--כַּתְמַול שְׁלַשִּׁים הַלְּבָנִים
יַלְכֵו וְקַשְׁשֵׁו לְהָם תַּבְנֵן ۴۸ וְאֶת מַחְנֵנָה הַלְּבָנִים
הַמָּעִשִּׁים כָּל שְׁלַשִּׁים שְׁלַשִּׁים תְּשִׁימֹו עַל הָם--לֹא תַגְרַע
תַּבְנֵן תַּבְנֵן כָּל הַלְּבָנִים--כַּתְמַול שְׁלַשִּׁים הַלְּבָנִים
יַלְכֵו וְקַשְׁשֵׁו לְהָם תַּבְנֵן ۴۹ וְאֶת מַחְנֵנָה הַלְּבָנִים
הַמָּעִשִּׁים כָּל שְׁלַשִּׁים שְׁלַשִּׁים תְּשִׁימֹו עַל הָם--לֹא תַגְרַע
תַּבְנֵן תַּבְנֵן כָּל הַלְּבָנִים--כַּתְמַול שְׁלַשִּׁים הַלְּבָנִים
יַלְכֵו וְקַשְׁשֵׁו לְהָם תַּבְנֵן ۵۰ וְאֶת מַחְנֵנָה הַלְּבָנִים
הַמָּעִשִּׁים כָּל שְׁלַשִּׁים שְׁלַשִּׁים תְּשִׁימֹו עַל הָם--לֹא תַגְרַע
תַּבְנֵן תַּבְנֵן כָּל הַלְּבָנִים--כַּתְמַול שְׁלַשִּׁים הַלְּבָנִים
יַלְכֵו וְקַשְׁשֵׁו לְהָם תַּבְנֵן ۵۱ וְאֶת מַחְנֵנָה הַלְּבָנִים
הַמָּעִשִּׁים כָּל שְׁלַשִּׁים שְׁלַשִּׁים תְּשִׁימֹו עַל הָם--לֹא תַגְרַע
תַּבְנֵן תַּבְנֵן כָּל הַלְּבָנִים--כַּתְמַול שְׁלַשִּׁים הַלְּבָנִים
יַלְכֵו וְקַשְׁשֵׁו לְהָם תַּבְנֵן ۵۲ וְאֶת מַחְנֵנָה הַלְּבָנִים
הַמָּעִשִּׁים כָּל שְׁלַשִּׁים שְׁלַשִּׁים תְּשִׁימֹו עַל הָם--לֹא תַגְרַע
תַּבְנֵן תַּבְנֵן כָּל הַלְּבָנִים--כַּתְמַול שְׁלַשִּׁים הַלְּבָנִים
יַלְכֵו וְקַשְׁשֵׁו לְהָם תַּבְנֵן ۵۳ וְאֶת מַחְנֵנָה הַלְּבָנִים
הַמָּעִשִּׁים כָּל שְׁלַשִּׁים שְׁלַשִּׁים תְּשִׁימֹו עַל הָם--לֹא תַגְרַע
תַּבְנֵן תַּבְנֵן כָּל הַלְּבָנִים--כַּתְמַול שְׁלַשִּׁים הַלְּבָנִים
יַלְכֵו וְקַשְׁשֵׁו לְהָם תַּבְנֵן ۵۴ וְאֶת מַחְנֵנָה הַלְּבָנִים
הַמָּעִשִּׁים כָּל שְׁל

אהרן את מטהו לפני פרעה ולפני עבדיו--ויהי לתנין
 נו ויקרא נס פרעה לחכמים ולמכשפים וייעשו נס הם
 חרטמי מצרים בלהטיהם--כן ¹² וישלכו איש מטהו
 ויהיו לתנינים ויבלו מטה אהרן את מטה ¹³ ויהיוק
 לב פרעה ולא שמע אליהם כאשר דבר יהוה ¹⁴ ויאמר
 יהוה אל משה כבר לב פרעה מאן שלח העם ¹⁵ לך
 אל פרעה בבקר הנה יצא המימה ונצבת לקראותו
 על שפת הים והמטה אשר נהפק לנחש תקה בירך
¹⁶ ואמרה אלה יהוה אלה העברים שלחני אליך
 לאמר שלח את עמי ויעברני במדבר והנה לא שמעת
 עד כה ¹⁷ כה אמר יהוה בזאת תדע כי אני יהוה הנה
 אנקיכם מה במטה אשר בידי על המים אשר ביאר--
 והחפכו לדם ¹⁸ והדנה אשר ביאר תמות ובאש איטמר
 ונלאו מצרים לשותות מים מן היאר ¹⁹ ויאמר יהוה
 אל משה אמר אל אהרן קח מטף ונטה ירך על מימי
 מצרים על נהרתם על יאריהם ועל אגמיהם ועל כל
 מקווה מימייהם--ויהיו דם והיה דם בכל ארץ מצרים
 ובצעים ובאבנים ²⁰ וייעשו כן משה ואהרן כאשר צוה
 יהוה וירם במטה ויקח את המים אשר ביאר לעני
 פרעה ולענין עבדיו ויהפכו כל המים אשר ביאר
 לדם ²¹ והדנה אשר ביאר מטה ויבאש היאר ולא
 יכלו מצרים לשותות מים מן היאר ויהי הדם בכל
 ארץ מצרים ²² וייעשו כן חרטמי מצרים בלתייהם
 וחזק לך פרעה ולא שמע אליהם כאשר דבר יהוה ²³
 ויפן פרעה ויבא אל ביתו ולא שת ליבו נס ²⁴ ליאת
 ויחפרו כל מצרים סביבת היאר מים לשותות כי לא
 יכולו לשתח מימי היאר ²⁵ וימלא שבעת ימים אחריו
 חותה יהוה את היאר

8 ויאמר יהוה אל משה בא אל פרעה ואמרה אלה
 כי אמר יהוה שלח את עמי ויעבדני ² ואם מאן אתה
 לשלח הנה אנקיכ נגף את כל גבולך--בצפרדעים ³
 ושrix היאר צפרדעים ועליו ובאו בביות ובחדר
 משכבה ועל מטבח וככית עבדיך ובעמך ובתנוריך
 ובmesharotיך ⁴ ובכח ובעמך ובכל עבדיך--יעלו
 הצפרדעים ⁵ ויאמר יהוה אל משה אמר אל אהרן
 נתה את ירך במטבח על הנחרת על היארים ועל
 האגמים והעל את הצפרדעים על ארץ מצרים ⁶ ווית
 אהרן את ידו על מימי מצרים והעל הצפרדע וכקס

אלה משפחת רואבן ¹⁵ ובנו שמעון ימואל וימין ואחד
 ויבין וצחר ושאל בן הכנעניות אלה משפחת שמעון
¹⁶ ואלה שמות בני לוי להולדתם--גרשון וקהת ומרדי
 ושני חי לי שבע ושלשים ומאת שנה ¹⁷ בני גרשון
 לבני ושמי למשפחתם ¹⁸ ובני קהת--עמרם ושלשים ומאת
 וחברון ועזיאל ושני חי קהת שלש ושלשים ומאת
 שנה ¹⁹ ובני מרדי מחל' ומושי אלה משפחת הלווי
 לתולדתם ²⁰ ויקח עמרם את יוכבד דודתו לו לאשה
 ותולד לו את אהרן ואת משה ושני חי עמרם שלשים
 ושלשים ומאת שנה ²¹ ובני יצחר--קרח ונגף זכריו
²² ובני עזיאל--מיישל ואלצפן וסתרי ²³ ויקח אהרן
 את אלישבע בת עמנידב אחות נחשות--לו לאשה
 ותולד לו את נדב ואת אביהוזא את אלעזר ואת איתמר
²⁴ ובני קרח אסир ואלקנה ואביאסף אלה משפחת
 החקרי ²⁵ ואלעזר בן אהרן לך לו מבנות פוטיאל לו
 לאשה ותולד לו את פינחס אלה ראש אבות הלויים--
 למשפחתם ²⁶ הוא אהרן ומשה--אשר אמר יהוה להם
 הוציאו את בני ישראל מארץ מצרים על צבאותם ²⁷
 הם המדברים אל פרעה מלך מצרים להוציא את
 בני ישראל ממצרים הוא משה ואהרן ²⁸ ויהי ביום
 דבר יהוה אל משה--בארץ מצרים ²⁹ וידבר יהוה אל
 משה לאמר אני יהוה דבר אל פרעה מלך מצרים את
 כל אשר אני דבר אליך ³⁰ ויאמר משה לפני יהוה הן
 אני ערל שפתים ואיך ישמע אליו פרעה

7 ויאמר יהוה אל משה ראה נתתיק אלהים לפרק
 ואהרן אחיך יהיה נביאך ² אתה תדבר את כל אשר
 אצוך ואהרן אחיך ידבר אל פרעה ושלח את בני
 ישראל מארצו ³ ואני אקשה את לך פרעה והרבויות
 את אתתי ואת מופת בארץ מצרים ⁴ ולא ישמע אלכם
 פרעה ונתקה את ידי במצרים והוציאי את צבאי את
 עמי בני ישראל מארץ מצרים בשפטים נדים וידעו
 מצרים כי אני יהוה בנתתי את ידי על מצרים והוציאי
 את בני ישראל מתוכם ⁶ ויעש משה ואהרן--כאשר
 צווה יהוה אתם כן עשו ⁷ ומזה בן שמנים שנה ואהרן
 בן שלש ושמנים שנה--בדבром אל פרעה ⁸ ויאמר
 יהוה אל משה ואל אהרן לאמר ⁹ כי ידבר אלכם
 פרעה לאמר תננו לכם מופת ואמרת אל אהרן קח את
 מטבח והשליך לפני פרעה--יהי לתנין ¹⁰ ויבא משה
 ואהרן אל פרעה וייעשו כן כאשר צווה יהוה וישליך

אני אשלח אתכם וובחרם ליהוה אלהיכם במדבר-- רק הרחק לא תרחקו ללבת העתירו בעדי ²⁹ ויאמר משה הנה אני יוצא מעמך והעתרתי אל יהוה וסרה הערב מפרעה מעבדיו וממעמו מחר רק אל יוסף פרעה התל לבلت שלה את העם לזבח ליהוה ³⁰ ויצא משה עם פרעה ויutrת אל יהוה ³¹ ויעש יהוה דבר משה ויסר הערב מפרעה מעבדיו וממעמו לא נשאר אחד ³² ויכבד פרעה את לבו נם בפעם הזאת ולא שלח את

העם

9 ויאמר יהוה אל משה בא אל פרעה ודברת אליו כה אמר יהוה אלהי העברים שלח את עמי ויעבדני כי אם מאן אתה לשלה ועובדך מוחיק בם ³ הנה יד יהוה הוויה במקנך אשר בשדה בסוסים בחמורים בגמלים בקר ובצאן--דבר כבד מאד ⁴ והפללה יהוה--בין מקנה ישראל ובין מקנה מצרים ולא ימות מכל לבני ישראל דבר ⁵ וישם יהוה מועד לאמר מהר יעשה יהוה הדבר הזה--בארץ ⁶ ויעש יהוה את הדבר הזה ממחתרת וימת כל מקנה מצרים וממקנה בני ישראל לא מות אחד ⁷ ווישלח פרעה--והנה לא מות מקנה ישראל עד אחד ויכבד לב פרעה ולא שלח את העם ⁸ ויאמר יהוה אל משה ואלהרן קחו לכם מלא חפניכם פיה כבשן וורקו משה השמיימה לעני פרעה ⁹ והיה לאבק על כל ארץ מצרים והוא על האדם ועל הבהמה לשחין פרח אבעבعت--בכל ארץ מצרים ¹⁰ ויקחו את פיה הכבשן ויעמדו לפני פרעה ויזרק אותו משה השמיימה והוא שחין אבעבעת פרח באדם ובבבמה ¹¹ ולא יכלו החרטמים לעמוד לפני משה--מן היחין כי היה השחין בחרטם וככל מצרים ¹² ויהוק יהוה את לב פרעה ולא שמע אליהם כאשר דבר יהוה אל משה ¹³ ויאמר יהוה אל משה השכם בקר והתייצב לפני פרעה ואמרת אליו כי אמר יהוה אלהי העברים שלח את עמי ויעבדני ¹⁴ כי בפעם הזאת אני שלח את כל מגפתך אל לך ובעבדך ובעמך--בעבור תדע כי אין כמני בכל הארץ ¹⁵ כי עתה שלחתו את ידי ואיך ואיך עמך בדבר ותכחיד מן הארץ ¹⁶ ואולם בעבור זאת העמדתיך בעבור הארץ את כחיו ולמען ספרשמי בכל הארץ ¹⁷ עודך מסתולל עמי לבلت שלחם ¹⁸ הני ממשר כעת מחר ברד כבד מאד אשר לא

את ארץ מצרים ⁷ ויעשו כן החרטמים בלביהם ויעלו את הצפרדעים על ארץ מצרים ⁸ ויקרא פרעה למשה ולאהרן ויאמר העתירו אל יהוה ויסר הצפרדעים ממוני ומumi ואשלחה את העם ויזבחו ליהוה ⁹ ויאמר משה לפרקת התפкар עלי למתי עתיר לך ולעבדיך ולעמך להכritis הצפרדעים ממך ומבתיך רק ביאר תשארנה ¹⁰ ויאמר למחר ויאמר כדברך--למען מבתיך ומעבדיך ומעמך רק ביאר תשארנה ¹¹ ויצא משה ואהרן מעם פרעה ויצעק משה אל יהוה על דבר הצפרדעים אשר שם לפרעעה ¹² ויעש יהוה לדבר משה וימתו הצפרדעים מן הבתים מן החצרת ומן השדה ¹³ ויצברו אתם חמורים ותבאש הארץ ¹⁴ וירא פרעה כי הייתה הרוחה והכבד את לבו ולא שמע עליהם אשר דבר יהוה ¹⁵ ויאמר יהוה אל משה אל אהרן נתה את מטהך והך את עפר הארץ והיה לכנים בכל ארץ מצרים ¹⁶ ויעשו כן את אהרן את ידו במטהו ויך את עפר הארץ ותהי הכנם באדם ובבבמה כל עפר הארץ היה כנים בכל ארץ מצרים ¹⁷ ויעשו כן את הכנם ולא יכול ותהי הכנם באדם ובבבמה ¹⁸ ויאמרו החרטמים אל פרעה אצבע אלהים הוא ויזחוק לב פרעה ולא שמע עליהם אשר דבר יהוה ¹⁹ ויאמר יהוה אל משה השכם בבר והתיצב לפני פרעה--הנה יוצא המימה ואמרת אליו כי אמר יהוה שלח עמי ויעבדני ²⁰ כי אם איןך משלח את עמי-- הנני משליחך ובעבדיך ובעמך ובבבמה את הארץ ומלאו בתוי מצרים את הארץ ונום הארץ מה אשר הם עליה ²¹ והפלתי ביום ההוא את ארץ נשן אשר עמי עמד עליה לבلت דיות שם ערָב--למען תדע כי אני יהוה בקרב הארץ ²² ושמתי פרת בין עמי ובין עמך למחזר יהוה את זה ²³ ויעש יהוה כן ויבא ערב כבד ביתה פרעה ובית עבדיך ובכל ארץ מצרים תשחת הארץ מפני הארץ ²⁴ ויקרא פרעה אל משה ולאהרן לא נכוון לעשות כן כי תועבת מצרים נזבח ליהוה אלהינו הן נזבח את תועבת מצרים לעיניהם--ולא יסקלנו ²⁵ דרך שלשת ימים נלך במדבר ובחנו ליהוה אלהינו כאשר יאמר אלינו ²⁶ ויאמר פרעה

לשלוח את עמי--הנני מביא מחר ארבה בנכלה⁵ והוא כמהו במצרים למן היום הוסדה ועד עתה¹⁹ וכסה את עין הארץ ולא יכול לראות את הארץ ואכל את יתר הפלטה הנשארת לכם מן הברד ואכל את העץ הצמח لكم מן השדה⁶ ומלאו בתיך ובתי כל עבדיך ובתי כל מצרים אשר לא ראו אבטיח ואבות אבותיך מיום היוותם על האדמה עד היום הזה ויפן ויצא מעם פרעה⁷ ויאמרו עבדי פרעה אליו עד מה תהיה זה לנו לモקש--שלח את האנשים ויעבדו את יהוה אלהיהם הטרם תדרע כי אבדה מצרים⁸ וירושב את משה ואת אהרן אל פרעה ויאמר אלהם לכו עבדו את יהוה אלהיכם מי ומיו הלהלים⁹ ויאמר משה בנוינו ובוקנו נלך--כי יהוה לנו¹⁰ ויאמר אלהם יהו ובבקרנו נלך--כן יהוה לנו אן הגברים ועבדו כי רעה ננד פניכם¹¹ לא כן לכו אלהים חטא*תְּמִימָה* את יהוה--כי אתה אתם מבקשים וינרש אתם מאת פני פרעה¹² ויאמר יהוה אל משה נתה ייך על ארץ מצרים בארכבה ויעל על ארץ מצרים ויאכל את כל עשב הארץ את כל אשר השאיר הברד¹³ וימת משה את מטהו על ארץ מצרים ויהוה נהג רוח קדים בארץ נשא את הארבה¹⁴ ויעל הארבה על כל ארץ מצרים כל היום ההוא וכל הלילה הבקר היה--ורוח התקדים יונח בכל גבול מצרים כבד מאד--לפניו לא היה כן ארבה כמהתו ואחריו לא יהוה כן¹⁵ ויכס את עין כל הארץ ותחשך הארץ ויאכל את כל עשב הארץ ואת כל פרי הארץ אשר הותיר הברד ולא נותר כל יرك בעץ ובעשב השדה בכל ארץ מצרים¹⁶ וימהר פרעה לקרא למשה ולאהרן ויאמר חטאתי ליהוה אליהם--ולכם¹⁷ ועתה שא נא חטאתי אך הפעם והעזרו לייהוה אלהיכם ויסר מעלי רק את המות זה¹⁸ ויצא מעם פרעה ויutrת אל יהוה¹⁹ ויהפוך יהוה רוח ים חזק מאור וישא את ארבה ויתקעחו ימה סוף לא נשא ארבה אחד בכל גבול מצרים²⁰ ויהוק יהוה את לב פרעה ולא שלח את בני ישראל²¹ ויאמר יהוה אל משה נתה ייך על השמים ויה חשב על הארץ מצרים וימש חזק²² וימת משה את ידו על השמים ויה חשב אפלה בכל ארץ מצרים שלושת ימים²³ לא ראו איש את אהיו ולא קמו איש מתחתיו--שלשות ימים ולכל בני ישראל היה אור במושבתם²⁴ ויקרא הביתה--וירדר עליהם הברד ומתו²⁵ הירא את דבר יהוה מעברי פרעה--הניש את עבדיו ואת מקנהו אל הבתים²⁶ ואשר לא שם לבו אל דבר יהוה--ויעזב את עבדיו ואת מקנהו בשדה²⁷ ויאמר יהוה אל משה נתה את ייך על השמים ויה רבר בכל ארץ מצרים על האדם ועל הבבמה ועל כל עשב השדה--באرض מצרים²⁸ וימת משה את מטהו על השמים ויהו נתן קלות וברד ותחלך אש ארצתה ומטר יהוה ברד על ארץ מצרים²⁹ ויהו ברד--וаш מתקחת בתוך הברד כבד מאד--אשר לא היה כמהו בכל ארץ מצרים מאי היהתה לגוי³⁰ ויך הברד בכל ארץ מצרים את כל האש ברדה מאדם ועד כל עץ השדה שבר³¹ רק בארץ גנש אשר שם בני ישראל--לא היה ברד³² וישלח פרעה ויקרא למשה ולאהרן ויאמר אלהם חטאתי יהוה ורב מהית קלת אלהים וברד ואשלחה אתכם ולא תשפונ לעמד³³ ויאמר אליו משה צצתי את העיר אפשר את כפי אל יהוה הקלות יהלון והברד לא יהיה עוד למען תדרע כי ליהוה הארץ³⁴ ואתה ועבדיך ידעתני--כי טרם תיראון מפני יהוה אלהים והפשטה והשערה נכתה כי השערה אביב והפשטה נבעל³⁵ וחתחה והכסמת לא נכו כי אפיקות הנה³⁶ וימת משה מעם פרעה את העיר ויפреш כפיו אל יהוה ויחדלו הקלות והברד ומטר לא נתק ארצת³⁷ פרעה כי חדל המטר והברד והקלת--ויסף לחטא ויכבד לבו הוא ועבדיו³⁸ ויהזק לב פרעה ולא שלח את בני ישראל אשר דבר יהוה ביד משה

10 ויאמר יהוה אל משה בא אל פרעה כי אני הכבשתי את לבו ואת לב עבדיו למען שתוי אתי אלה בקרבו² ולמען הספר באוני בנק ובן בנק את אשר התעלلت במצרים ואת אהתי אשר שמתי בהם וידעתם כי אני יהוה³ ויבא משה ואהרן אל פרעה ויאמרו אליו כה אמר יהוה אלהי העברים עד מתי מתנת לענת מפני שלח עמי ויעבדני⁴ כי אם מאן אתה

אתו כל קהל עדת ישראל--בין הערכבים 7 ולקחו מן
הדם וננתנו על שני המזוזות ועל המשקוף--על הבתים
אשר יאכלו אותו בהם 8 ואכלו את הבשר בלילה
זה צלי אש ומזכות על מרירים יאכלו 9 אל תאכלו
מןנו נא ובשל מטבחם כי אם צלי אש ראשו על
כՐעיו וועל קרבו 10 ולא תותירו מןנו עד בקר והנתר
מןנו עד בקר באש תשרפו 11 וככה תאכלו אותו--
מתניתכם חנירנים געליכם ברונליכם ומקלכם בידכם
ואכלתם אותו בחפזון פסח הוא ליהוה 12 ועברתי
בארץ מצרים בלילה זהה והכיתי כל בכור בארץ
מצרים מ אדם ועד בהמה ובכל אלה מי מצרים עשה
שפיטים אני יהוה 13 והיה הדם לכם לאות על הבתים
אשר אתם שם וראיתי את הדם ופסחו עליו ולא
יהיה בכם נגף למשחיהם בהכתי בארץ מצרים 14
והיה היום הזה לכם לזכורן וחתם אותו חן ליהוה
לדרוריכם חקתק עולם תהנו 15 שבעת ימים מצוות
התאכלו--אך ביום הראשון תשיבו שאר מבותיכם כי
כל אכל חמץ ונכרתה הנפש ההוא מישראל--מיום
הראשון עד יום השבעי 16 וביום השני מקרא קדש
וביום השביעי מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכה לא
עשה בהם--אך אשר יאכל לכל נפש הוא לבדו יעשה
לכם 17 ושמורתם את המצוות כי בעצם היום הזה
הווצאתו את צבאותיכם מארץ מצרים ושמורתם את
היום הזה לדרותיכם--חקתק עולם 18 בראชน בארכבה
עשר יום לחדרש--בערב תאכלו מצה עד יום האחד
ועשרים לחדרש--בערב 19 שבעת ימים--שאר לא ימצא
בבוחיכם כי כל אכל מחמצת ונכרתה הנפש ההוא
معدת ישראל--בנור ובאזור הארץ 20 כל מחמצת
לא תאכלו בכל מושבתייכם תאכלו מצות 21 ויקרא
משה לכל יקנין ישראל ויאמר אליהם משכו וקחו לכם
צאן למשבחתיכם--ושחתו הפסח 22 ולCHKתם AGAINST
אווב וטבלתם בדם אשר בסוף והגעתם אל המשקוף
ואל שני המזוזות מן הדם אשר בסוף ואתם לא תצאו
איש מפתח ביתו--עד בקר 23 ועבר יהוה לנגף את
מצרים וראה את הדם על המשקוף ועל שני המזוזות
ופסח יהוה על הפתח ולא יתן המשחית לבא אל
בתיכם לנגף 24 ושמורתם את הדבר הזה לך לך לך
ולבנייך עד עולם 25 והיה כי תבאו אל הארץ אשר
יתן יהוה לכם--כאשר דבר ושמורתם את העבדה

פרעה אל משה ויאמר לך עבדו את יהוה-- רק צאנכם
ובקריכם יց נם טפכם ילך עמכם 25 ויאמר משה נם
אתה תחת בידינו ובחים ועלת ועשינו ליהוה אלהינו 26
ונם מקנו לך עמננו לא תשאר פרסה--כי ממןנו נכח
לעבד את יהוה אלהינו ואנחנו לא נדע מה נעבד את
יהוה עד לנו שמה 27 ויזוק יהוה את לב פרעה ולא
אבה לשלחם 28 ויאמר לו פרעה לך מעלי השמר לך
אל תסף ראות פני--כי ביום ראתך פניו תמות 29 ויאמר
משה כן דברת לא אסף עוד ראות פני

11 ויאמר יהוה אל משה עוד נגע אחד אביה
על פרעה ועל מצרים--אחרי כן ישלח אתכם מזה
כשלחו--כל הגרש גירש אתכם מזה 2 דבר נא באזני
העם וישראל איש מאה רעהו ואשה מאה רעהה כל
כסף וכלי זהב 3 וויתן יהוה את חן העם בעני מצרים
نم האיש משה נדול מארץ מצרים בעני עבדיו
פרעה ובעני העם 4 ויאמר משה כה אמר יהוה כחצת
הלילה אני יוצא בתוך מצרים 5 ומות כל בכור בארץ
מצרים--מבחן פרעה הישב על כסאו עד בכור
השפהה אשר אחר הרחחים וככל בהורמה 6 והיתה
צעקה נדרלה בכל ארץ מצרים אשר כמהו לא נהיתה
וכמהו לא מסוף 7 ולכל בני ישראל לא ייחרץ כלב
לשנו למאיש ועד בהמה--למען תדעון אשר יפללה
יהוה בין מצרים ובין ישראל 8 וירדו כל עבדיך
אללה אליו והשתחו לי לאמר צא אתה וכל העם אשר
ברגליך ואחרי כן יצא ויצא מעם פרעה בחורי אף 9
ויאמר יהוה אל משה לא ישמע אליכם פרעה--למען
רובות מופתיך בארץ מצרים 10 ומשה ואחרון עשו את
כל המפתיעים האלה--לפני פרעה ויזוק יהוה את לב
פרעה ולא שלח את בני ישראל מארציו

12 ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן בארץ מצרים
לאמר 2 החדרש הזה לכם ראש חדש ראשון הוא
לכם לחדרש השנה 3 דברו אל כל עדת ישראל
לאמר בעשר לחדרש הזה ויקחו להם איש שה לבית
אבות--שה ללבית 4 ואם ימעט הבית מהיות משה--
ולקח הוא ושכנו הקרב אל ביתו במכתש נפשתו איש
לפי אכלו חכסו על השה 5שה תמים זכר בן שנה
יהיה לכם מן הכבשים וממן העזים תקחו 6 והיה לכם
למשמרת עד ארבעה עשר יום לחדרש הזה וshall

ויהי בעצם היום הזה הוציא יהוה את בני ישראל מארץ מצרים--על צבאות

13 וידבר יהוה אל משה לאמר ² קדר לי כל בכור פטר כל רחם בبني ישראל--באדם ובבנה ל' הו ³ ויאמר משה אל העם וכור את היום הזה אשר יצאתם ממצרים מבית עבדים כי בחוק יד הוציא יהוה אתכם מזה ולא יאכל חמץ ⁴ היום אתם יצאים בחדרש האביב והחוי כי יבואך יהוה אל ארץ הנכני והחוי והאמרי ותחווי והיבוסי אשר נשבע לאבותיך לחתך לך ארץ זבת חלב ודבש ועבדת את העבדה הזאת בחדרש הזה ⁵ שבעת ימים תאכל מצות וביום השביעי תן ליהוה ⁶ ותנתקת לבך ביום ההוא יראה לך שאר--בכל גבלך ⁸ והנתקת לבך ביום ההוא לאמר בעבר זה עשה יהוה לי בצאתו ממצרים ⁹ והיה לך לאות על ידך ולזכרן בין עיניך למען תהיה תורה יהוה בפיק כי ביד חזקה הוציא יהוה ממצרים ¹⁰ ושמרת את החקה הזאת למועדה מימים ימימה ¹¹ והיה כי יבאך יהוה אל ארץ הכנען כאשר נשבע לך ולא בתוך ונתקנה לך ¹² והעברת כל פטר רחם ליהוה וכל פטר שער בהמה אשר היה לך הוכרים-- ליהוה ¹³ וכל פטר חמור תפדה בשעה ואם לא תפדה וערפותו וכל בכור אדם בבני תפדה ¹⁴ והיה כי ישאלך בנק מהר--לאמר מה זאת ואמרת אלו--בחוק יד הוציא יהוה ממצרים מבית עבדים ¹⁵ ויהי כי הקשה פרעה לשלהנו ויירג יהוה כל בכור בני הארץ מצרים מבכר אדם ועד בכור בהמה על כן אני זבח ליהוה כל פטר רחם הוכרים וכל בכור נfine אפדה ¹⁶ והיה לאוט על ידכה ולטופפת בין עיניך כי בחוק יד הוציאנו יהוה ממצרים ¹⁷ ויהי בשלח פרעה את העם ולא נחם אלהים דרך ארץ פלשתים כי קרוב הוא כי אמר אלהים פן ינחם העם בראותם מלחה---ושבו מצרים ¹⁸ ויסוב אלהים את העם דרך המדבר ים סוף וחמשים עליו בני ישראל מרץ מצרים ¹⁹ ויקח משה את עצמותו יוסף עמו כי השבע השבע את בני ישראל לאמור פקר יפקד אלהים אתכם והעליתם את עצמותי מזה אתכם ²⁰ ויעשו מסכת ויחנו באתם בקצת המדבר ²¹ ויהיה הלק לפניהם יומם בעמוד ענן לנחתם הדריך ולילה בעמוד אש להאיר להם--

זאת לכם ²² ואמרם זבח פסח הוא להיה אשר פסח על בתיהם בני ישראל וקיד מצרים בנגפו את מצרים בני ישראל כאשר צויה יהוה את משה ואחרון כן עשו ²³ ויהי בחצי הלילה ויהוה הכה כל בכור הארץ מצרים מבכר פרעה הישב על כסאו עד בכור השבי אשר בבית הבור וכל בכור בהמה ²⁴ ויקם פרעה לילה הוא וכל עבדיו וכל מצרים ותהי צעקה נדירה למצרים כי אין בית אשר אין שם מת ²⁵ ויקרא למשה ולאהרן ליליה ויאמר קומו צאו מתחוק עמי--نم אתם גם בני ישראל וכלו עבדו את יהוה כדברכם ²⁶ גם נאנסם נם בקרכם קחו כאשר דברתם וכלו ובברתם נםatti ²⁷ ותחזק מצרים על העם למהר לשלוח מן הארץ כי אמרו כלנו מתיים ²⁸ וישא העם את בזקן טרם יחמן משארתם צררת בשמלתם על שכם ובני ישראל עשו כדבר משה וישראל ממצרים ²⁹ כל כסף וכלי זהב ושמלת ³⁰ ויהוה נתן את חן העם עינוי מצרים--ושולום וונצלו אה מצרים ³¹ ויסעו בני ישראל מרעמסס סכתה כSSH מאות אלף רגלי הגברים בלבד מטר ³² וגם ערבות רב עליה אתם זאנן ובקר מקנה כבד מאד ³³ ויאפו את הבזקן אשר הוציאו ממצרים ענת מצות--כי לא חמוץ כי גרשו מצרים בני ישראל אשר ישבו במצרים--שלשים שנה וארכבע מאות שנה ³⁴ ויהי מקץ שלשים שנה וארכבע מאות שנה יהיו בעצם היום הזה יצאו כל צבאות יהוה הארץ מצרים ³⁵ ליל שמרורים הוא ליהוה להוציאם מארץ מצרים הוא הלילה הזאת ליהוה שמררים לכל בני ישראל לדרכם ³⁶ ויאמר יהוה אל משה ואחרון זאת חקתה הפסק כל בן נכר לא יאכל בו ⁴⁴ וכל עבד איש מקنته כסף--ומלטה אותו או יאכל בו ⁴⁵ תושב שכיר לא יאכל בו ⁴⁶ בבית אחד יאכל לא תוכיא מן הבית מן הבשר הוצאה ועצם לא תשברו בו ⁴⁷ כל עדת ישראל יעשו אותו ⁴⁸ וכי יגור אתק נר ועשה פסח ליהוה--המול לו כל זכר ואיז קרב לעשותו והיה אורך הארץ וכל ערד לא יאכל בו ⁴⁹ תורה אחת היה לאורה ולגר הנור בתוכם ⁵⁰ ויעשו כל בני ישראל כאשר צויה יהוה את משה ואת אהרן כן עשו

את הימים ברוח קדמים עזה כל הלילה וישם את הימים לחרבה ויבקעו המים ²² ויבאו בני ישראל בתוך הימים ביבשה והימים להם חומה מימיינם ומשמאים ²³ וירדפו מצרים ויבאו אחריהם--כל סוס פרעה רכבו ופרשיו אל תוך הים ²⁴ והוא באשمرة הבקר ושף יהוה אל מתחנה מצרים בעמוד אש וענן ויחם את מתחנה מצרים ²⁵ ויסר את אפן מרכבתיו ויונחו בכבדת ויאמר מצרים אגודה מפני ישראל--כי יהוה נלחם בהם במצרים ²⁶ ויאמר יהוה אל משה נתה את ירך על הים וישבו הימים על מצרים על רכבו ועל פרשו ²⁷ וויט משה את ידו על הים וישב הים לפנות בקר לאיתנו ומצרים נסים לקראותינו וונער יהוה את מצרים בתוך הים ²⁸ וישבו הימים וישסו את הרכבת ואת הפרושים לכל חיל פרעה הבאים אחריהם ביום לא נשאר בהם עד אחד ²⁹ ובני ישראל הלו כיבשה בתוך הים והימים להם חומה מימיינם ומשמאים ³⁰ ווועש יהוה ביום ההוא את ישראל--מיד מצרים וירא ישראל את מצרים מת על שפת הים ³¹ וירא ישראל את היד הנדרלה אשר עשה יהוה למצרים ויראו העם את יהוה ויאמינו ביהוה ובמשה עבדו

15 אז ישיר משה ובני ישראל את השורה הזאת ליהוה ויאמרו לאמר אשרה ליהוה כי הנה גאה סוס ורכבו רמה ביום ² עזיו זומרת יה ויהו לי לשועה זה אליו ואנו יהו אלהי אבי וארמנחו ³ יהוה איש מלחה מה יהוה שמו ⁴ מרכבת פרעה וחילו ירה ביום ומכח שלשו טבעו ביום סוף ⁵ תהמת יכיסמו ירדנו במצולחת כמו אבן ⁶ ימינך יהוה נדרי בכח ימיניך יהוה תרעץ אויב ⁷ וברב גאונך תחרס קמיך תשלה חרנק-- איכלמו כקש ⁸ וברוח אפיק נערמו מים נצכו כמו נולים קפאו תהמת לבך ⁹ אמר אויב אריך אשיג אחליק שלל תמלאמו נפשי-- אריך חרבי תורישמו ידי ¹⁰ נשפה ברוחך כסמו ים צללו כעופרת במים אדרירים ¹¹ מי מכח באלים יהוה מי מכח נادر בקדש נורא תחלת עשה פלא ¹² נתנית ימינך--תבלעמו ארץ ¹³ ונחית בחסדרך עם זו נאלת נדלהת בעזך אל נזה קדרש ¹⁴ שמעו עמים ורגנון חיל אחים ישבי פלשתה ¹⁵ או נגהלו אלופי אדרום-- אלי מואב יאחותו רעד נגנו כל ישבי כנען ¹⁶ תפל עליהם אימתה ופחד בנדל

ללכת יומם ולילה ²² לא ימוש עמוד הענן יומם ועמור האש ללילה--לפני העם

14 וידבר יהוה אל משה לאמר ² דבר אל בני ישראל וישבו וייחנו לפני החירות בין מגדל ובין הים לפני בעל צפון נכחו תחנו על הים ³ ואמר פרעה לבני ישראל נבכים הם בארץ סגר עליהם המדבר ⁴ וחזקתי את לב פרעה ורדף אחריהם ואכבה בפרעה ובכל חילו יודעו מצרים כי אני יהוה ויעשו כן ⁵ ויגד למלך מצרים כי ברוח העם ויהפכ ללב פרעה ועבדיו אל העם ויאמרו מה זאת עשינו כי שלחנו את ישראל מעברנו ⁶ ויאסר את רכבו ואת עמו לך עמו ⁷ ויקח שיש מאות רכב בחרור וכל רכב מצרים ושלשם על כלו ⁸ ויהזק יהוה את לב פרעה מלך מצרים וירדף אחריו בני ישראל ובני ישראל יצאים ביד רמה ⁹ וירדפו מצרים אחריהם וישנו אותם הנים על הים כל סוס רכב פרעה ופרשיו וחילו--על פי החירות לפני בעל צפון ¹⁰ ופרעה הקריב ויישאו בני ישראל את עיניהם והגה מצרים נסע אחריהם ויראו מאד ויצעקו בני ישראל אל יהוה ¹¹ ויאמרו אל משה המוביל אין קברים במצרים לקחתנו למות במדבר מה ואת עשית לנו להציאנו ממצרים ¹² הלא זה הדבר אשר דברנו אליו במצרים לאמר חדל ממנו ונעבירה את מצרים כי טוב לנו עבר את מצרים ממתנו במדבר ¹³ ויאמר משה אל העם אל תיראו--התציבו ראיות את מצרים היום--לא חספו לראותם עוד עד עולם ¹⁴ יהוה ילחם לכם ואתם תחרשון ¹⁵ ויאמר יהוה אל משה מה תצעק אליו דבר אל בני ישראל יהוה אל נטה את מטה ונתה את ירך על הים-- ויסעו ¹⁶ אתה הרם את מטה ונתה את ירך על הים-- ובעהו ויבאו בני ישראל בתוך הים ביבשה ¹⁷ ואני הנני מוחזק את לב מצרים ויבאו אחריהם ואכבה בפרעה ובכל חילו ברכבו ובפרשיו ¹⁸ וידעו מצרים כי אני יהוה בהכברי בפרעה ברכבו ובפרשיו ¹⁹ ויסע מלך האלים ההלך לפני מהנה ישראל וילך מאחריהם וסע עמוד הענן מפנים ויעמד מאחריהם מאחריהם וסע עמוד הענן מפנים ויעמד מאחריהם ²⁰ ויבא בין מוחנה מצרים ובין מהנה ישראל ויהי הענן והחשך ויאר את הלילה ולא קרב זה אל זה כל הלילה ²¹ וויט משה את ידו על הים ווילך יהוה

יהוה 9 וויאמר משה אל אהרן אמר אל כל עדת בני ישראל קרבו לפני יהוה כי שמע את תלنتיכם 10
 ויהו כדבר אהרן אל כל עדת בני ישראל ויפנו אל פעלת יהוה מקדש אדרני כוננו ידיך 18 יהוה מלך עולם ועד 19 כי בא סוס פרעה ברכבו ובפרשו בים יושב יהוה עליהם את מי הים ובני ישראל הלבו ביבשה בתוך הים 20 ותקח מרים הנביאה אהות אהרן את ההפ-בidea ותצאן כל הנשים אחריה בתפים ובמחלות 21 ותען להם מרים שירו ליהוה כי הנה נאה נהא סוס ורכבו רמה בים 22 ויסע משה את ישראל נאה סוף ויצאו אל מדבר שור וילכו שלשת ימים במדבר ולא מצאו מים 23 ויבאו מרתה-ולא יכולו לשחת מים מרתה כי מרים הם על כן קרא שמה מרתה 24 וילנו העם על משה לאמר מה נשתה 25 אל יהוה וירחיו יהוה עז וישליך אל המים וימתקו המים שם לו חק ומשפט ושם נסהו 26 ויאמר אם שמווע תשמע לכל יהוה אלהיך והיש בעניינו תעשה ואונת למצוותיו ושמרת כל הקיוו-כל המלחלה אשר שמתי במצרים לא אשימים עלייך כי אני יהוה רפак 27 ויבאו אלמה-ושם שתים עשרה ענית מים ושבעים תמרים ויהנו שם על המים

16 ויסעו מאילים ויבאו כל עדת בני ישראל אל מדבר סין אשר בין אילם ובין סייני-בחמשה עשר יום לחדר השמי לצאתם מארץ מצרים 2 וילינו (וילינו) כל עדת בני ישראל על משה ועל אהרן-במדבר ויאמרו אלהם בנים יתנו לנו מותנו ביד יהוה בארץ מצרים בשבתו על סיר הבשר באכלנו לחם לשבע כי הוציאתם אתנו אל המדבר זהה להמית את כל הקהלה הזה ברעב 4 ויאמר יהוה אל משה ומיטור לך מן השמים ויצא העם וילקו דבר יום בינו לעמן אננו הילך בתורתך אם לא 5 והיה ביום הששי והכינו את אשר יביאו והיה מונה על ימי ליקטו ים 6 ויאמר משה ואחרן אל כל בני ישראל ער-וידעם כי יהוה הוציא אתכם מארץ מצרים 7 ובקר וראייתם את כבוד יהוה בשמעו את תלנתיכם על יהוה ונחנו מה כי תלנו (תלינו) עלינו 8 ויאמר משה בתה יהוה לכם בערב בשער לאכל ולחם בבקש לשבע בשמע יהוה את תלנתיכם אשר אתם מלינים עלייו ונחנו מה לא עליינו תלנתיכם כי על

ашת משה-אחר שלוחיה ³ ואת שני בניה אשר שם אחד נרשם-כי אמר נר הויי בארץ נכירה ⁴ ושם האחד אליעזר-כי אלהי אבי בעורי ויצלני מהרע פרעה ⁵ ויבא יתרו חתן משה ובנו ואשתו-אל משה אל המדבר אשר הוא חנה שם-הר האלים ⁶ ויאמר אל משה אני חתןך יתרו בא אליך ואשתך-ושני בניה עמה ⁷ ויצא משה לקראת חתנו וייתחו וישק לו רישאלו איש לרעהו לשולם ויבאו הארץ ⁸ וספר משה לחתנו את כל אשר עשה יהוה לפראה ולמצרים על אודת ישראל את כל התלהה אשר מצאתם בדרך ויצלם יהוה ⁹ ויחד יתרו-על כל הטובה אשר עשה יהוה לישראל אשר הצילו מיד מצרים ¹⁰ ויאמר ותרו ברוך יהוה אשר הצל אתכם מיד מצרים ומיד פרעה אשר הצל את העם מתחת יד מצרים ¹¹ עתה ידעת כי נדול יהוה מכל האלים כי בדבר אשר זרו עליהם ¹² ויקח יתרו חתן משה עליה וובחים- זרו עליהם ¹³ ויקח יתרו חתן משה עליה וובחים- לאלהים ובא אהרן וככל זקנינו ישראל לאכל להם עם חתן משה-לפני האלים ¹⁴ ויהיו מחרתתו וישב משה לשפט את העם ויעמד העם על משה מן הAKER עד הערב ¹⁵ ויראה חתן משה את כל אשר הוא עשה לעם ויאמר מה הדבר הזה אשר אתה עשה לעם-מדווע אתה יויש לבך וכל העם נצב عليك מן בקר עד ערבי ¹⁶ ויאמר משה לחתנו כי בא אליו העם לדרש אליהם ¹⁷ כי יהיה להם דבר בא אליו ושפתי בין איש ובין רעה והודעתו את חוקי האלים ואת תורתיו ויאמר חתן משה אליו לא טוב הדבר אשר אתה עשה ¹⁸ גובל-גולם אתה נס העם הזה אשר עמד כי כבד מך הדבר לא תוכל עשו לברך ¹⁹ עתה שמע בקלי איעץ ויהי אלהים עמד היה אתה לעם מול האלים והבאת את הדברים אל האלים ²⁰ והזהרתה אתם את החוקים ואת התורה והודעת להם את הדרך ילכו בה ואת המעשה אשר יעשוו ²¹ ואתה תהזה מכל העם אנשי חיל יראי אלהים אנשי אמת-שנאי בצע ושםם עליהם שרי אלפיים שרי מאות שרי חמשים ושרי עשרה ²² ושפטו את העם בכל עת והיה כל הדבר הנגדל יביאו אליך וכל הדבר הקטן ישפטו הם והקל מעלייך ונשאו אתך ²³ אם את הדבר הזה תשעה וצוק אליהם ויכלה עמד וגם כל העם הזה על מקמו יבא בשולם ²⁴ וישמע משה לכל חתנו ויישע כהציאו אתכם מארץ מצרים ²⁵ ויאמר משה אל אהרן קה צנצנת אחת ותון שמה מלא העمر מן והנה אותו לפני יהוה למשמרת לדרתיכם ²⁶ כאשר צוה יהוה אל משה ויניחו אהרן לפני העדרת למשמרת ובני ישראל אכלו את המן ארבעים שנה-עד אם אל ארץ נושבת את המן אכלו-עד אם אל קצה הארץ כגען ²⁷ והעمر עשרית האיפה הוא

17 ויסוכל עדת בני ישראל מדבר סין למסעהם-על פי יהוה ויחנו ברפידים ואני מום לשחת העם ² וירב העם עם משה והואמרנו לנו מום ונשחה ויאמר להם משה מה תריבון עמודי מה תנsson את יהוה ³ ויצמא שם העם למום וילן העם על משה ויאמר למה זה העליינו ממצרים להמית אתי ואת בני ואת מקני בצמא ⁴ ויצעק משה אל יהוה לאמר מה עשה לעם הזה עוד מעט וסקלני ⁵ ויאמר יהוה אל משה לעם לפני העם וקח אתך זקנינו ישראל ומתק אשר הכתית בו את הYEAR-קח בידך והלכת ⁶ הני עמד לפני שם על הצור בחרב והכיות בצור ויצאו ממוני מים נסתם את יהוה לאמר הייש יהוה בקרבונו אם אין ⁸ ויבא עמלך וילחם עם ישראל עם זקנינו ישראל ⁹ ויאמר משה אל יהושע בחר לנו אנשים וצא להלחם בעמלך אמר נצב על ראש הגבעה ומטה האלים בידי ¹⁰ אנכי נצב על ראש הגבעה ומטה האלים בידי ¹¹ ויעש יהושע כאשר אמר לו משה-להלחם בעמלך משה אהרן וחור עלו ראש הגבעה בו יהוה כאשר ירים משה ידו-ונגבר ישראל וכאשר יניח ידו וגבר עמלך ¹² וידי משה כבדים ויקחו אבן וישמו תחתיו וישב עלייה ואהרן וחור תמכו בידיו מזוה אחד ומזה אחד ויהי ידיו אמונה עד בא המשמ ¹³ ויהלש יהושע את מלך ואת עמו לפני חרב ¹⁴ ויאמר יהוה אל משה כתוב ואת זכרון בספר ושם באוני יהושע כי מהה אממה את זכר עמלך מתחת השמים ¹⁵ ויבן משה מזבח ויקרא שמו יהוה נסי ¹⁶ ויאמר כי יד על כס יה מלכמת ליהוה בעמלך-מדרך דר

18 וישמע יתרו כהן מדין חתן משה את כל אשר עשה אלהים למשה ולישראל עמו כי הוציא יהוה את ישראל ממצרים ² ויקח יתרו חתן משה את צפירה

על הַר סִינֵי אֶל רָאשׁ הַהְרָא וַיָּקֹרֵא יְהוָה לְמַשֶּׁה אֶל
רָאשׁ הַהְרָא וַיַּעֲלֵל מַשֶּׁה ²¹ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מַשֶּׁה רְדֵךְ
הַעַד בְּעַם פָּנֵי יְהֻרְסֹוּ אֶל יְהוָה לְרֹאֹת וַיַּנְפֵל מַמְנוּ רְבָבָ
²² וּנְם הַכֹּהֲנִים הַגְּנִינִים אֶל יְהוָה יִתְקַדְשׂוּ פָנֵי יְפָרֵץ
בְּהָם יְהוָה ²³ וַיֹּאמֶר מַשֶּׁה אֶל יְהוָה לֹא יוּכֶל הַעַם
לְעַלְתָּא אֶל הַר סִינֵי כִּי אַתָּה הַעֲדָתָה בְּנֵו לְאָמַר הַגְּבֵל
אֶת הַהְרָא וַיַּקְדְּשׂוּ ²⁴ וַיֹּאמֶר אֶלְיוֹן יְהוָה לְךָ רְדֵךְ וְעַלְתָּא
אַתָּה וְאַחֲרֵךְ עַמְךְ וְהַכֹּנִים וְהַעַם אֶל יְהֻרְסֹוּ לְעַלְתָּא
אֶל יְהוָה--פָנֵי יְפָרֵץ בְּמֵ ²⁵ וַיַּרְדֵּד מַשֶּׁה אֶל הַעַם וַיֹּאמֶר
אֱלֹהִים

20 וַיֹּרֶבֶר אֶלְهֵיכֶם אֶת כָּל הַדְּבָרִים הַאֲלֵהָ לְאָמַר
² אֲנָכִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הַזָּאתִיךְ מְאָרֶץ מִצְרָיִם
מִבֵּית עֲבָדִים לְאֵיהָ לְךָ קָרְבָּן אֶלְהֵיכֶם אֶחָרִים עַל פָנֵי ³
לֹא תַעֲשֶׂה לְךָ פְּסָל וְכָל תָּמוֹנוֹ אֲשֶׁר בְּשָׁמִים מִמְעָל
וְאֲשֶׁר בְּאָרֶץ מִתְחַת--וְאֲשֶׁר בְּמִים מִתְחַת לְאַרְצָה ⁴ לֹא
תַשְׁתַחַוו לְהָם וְלֹא תַעֲבֹדָם כִּי אֲנָכִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶל
קְנָא--פְּקַד עָוֹן אֶבֶת עַל בְּנֵים עַל שְׁלַשִּׁים וְעַל רְבִיעִים
לְשָׁנָנִי ⁵ וּעֲשָׂה חֶסֶד לְאָלָפִים--לְאַהֲבִי וְלִשְׁמְרוּ מִצְוֹתִי
לֹא תַשְׁאָא אֶת שֵׁם יְהוָה אֱלֹהֵיכֶל שְׁוֹא כִּי לֹא יַנְחֵה יְהוָה
אֶת אֲשֶׁר יִשְׂאָא אֶת שְׁמוֹ לְשֹׁוֹא ⁷ זָכֹר אֶת יּוֹם הַשְׁבָתָה
לְקַדְשָׁו ⁸ שְׁשָׁת יָמִים הַעֲבָד וְעַשְׂתָה כָל מְלָאָכָת ⁹ וַיּוֹם
הַשְׁבִּיעִי--שְׁבָתָה לְיְהוָה אֱלֹהֵיכֶל לֹא תַעֲשֶׂה כָל מְלָאָכָה
אַתָּה וּבְנֶךָ וּבְתַךְ עַבְדָךְ וְאַמְתָךְ וּבְהַמְתָךְ וּגְרָךְ אֲשֶׁר
בְּשֻׁעְרִיךְ ¹⁰ כִּי שְׁשָׁת יָמִים עָשָׂה יְהוָה אֶת הַשְׁמִינִים וְאֶת
הָאָרֶץ אֶת הַיּוֹם וְאֶת כָל אֲשֶׁר בָּם וַיְהִי בַּיּוֹם הַשְׁבִּיעִי
עַל כֵן בָּרְךָ יְהוָה אֶת יּוֹם הַשְׁבָתָה--וַיִּקְדְּשׂוּ ¹¹ כִּכְדָא אֲתָה
אַבְיךָ וְאַתָּה אַמְדָךְ--לְמַעַן יִאֲרְכוּ יְמִיךְ עַל הַאֲדָמָה אֲשֶׁר
יְהוָה אֱלֹהֵיכֶל נָתַן לְךָ ¹² לֹא תַרְצֵחַ לֹא תְנַאֲפֵךְ לֹא תְגַנְּבֵךְ
לֹא תַעֲנֵה בְּרַעַךְ עַד שְׁקָר ¹³ לֹא תַחְמֵד בֵּית רַעַךְ לֹא
תַחְמֵד אֶת רַעַךְ וּבְעַדְךְ וְאַמְתָךְ וְשָׁוּרָךְ וְחַמְרוּךְ וְכָל אֲשֶׁר
לְרַעַךְ ¹⁴ וְכָל הַעַם רָאִים אֶת הַקּוֹלָת וְאֶת הַלְּפִידָם
וְאֶת קּוֹל הַשְׁבָרָה וְאֶת הַהְרָעָשָׁן וְוַרְאָה הַעַם וַיַּנְעוּ וַיַּעֲמְדוּ
מַרְחָק ¹⁵ וַיֹּאמְרוּ אֶל מַשֶּׁה דָבָר אֲתָה עָמָנוּ וַיַּרְא הַעַם וַיַּנְשְׁמַעַה
וְאֶל יִדְבֶּר עָמָנוּ אֶלְהֵיכֶם פָנֵיכֶם ¹⁶ וַיֹּאמֶר מַשֶּׁה אֶל
הַעַם אֶל תִּירְאֵו כִּי לְבַעֲבוּר נָסֹות אֲחָכֶם בָּאֶלְהִים
וְלְבַעֲבוּר תְּהִיה יְרָאָתוּ עַל פְנֵיכֶם--לְבַלְתִּי תְהַטָּא ¹⁷
וַיַּעֲמֵד הַעַם מַרְחָק וְמַשֶּׁה נִנְשָׁא אֶל הַעֲרָפֶל אֲשֶׁר שָׁם
הָאֶלְהִים ¹⁸ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מַשֶּׁה כִּי תָאָמֶר אֶל בְּנֵי

כָל אֲשֶׁר אָמַר ²⁵ וַיּוֹבַחַר מַשֶּׁה אֶנְשֵׁי חִיל מְכֹל יִשְׂרָאֵל
וַיִּתְן אֲחָם רָאשָׁים עַל הָעָם--שְׁרֵי אַלְפִים שְׁרֵי מְאוֹת
שְׁרֵי חִמְשִׁים וְשְׁרֵי עֶשֶׂר ²⁶ וַיְשַׁפְטוּ אֶת הָעָם בְּכָל עַת
אֶת הַדָּבָר הַקְשָׁה יְבָאָן אֶל מַשֶּׁה וְכָל הַדָּבָר הַקְטָן
יְשַׁפְטוּוּ הַסִּים ²⁷ וַיַּשְׁלַח מַשֶּׁה אֶת חָנָנוּ וַיָּלֹךְ לֹא אֶל אֶרְצִי--
19 בְּחִדְשׁ הַשְׁלִישִׁי לְצַאת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִאָרֶץ מִצְרָיִם-
בְּיוֹם הַזֶּה בָּאָוֹן מִדְבָּר סִינֵי ² וַיָּשַׁעַר מִרְפְּדִים וַיָּבֹא
מִדְבָּר סִינֵי וַיָּחַנוּ בְּמִדְבָּר וַיָּחַן שֵׁם יִשְׂרָאֵל גַּד הַהְרָא ³
וּמַשֶּׁה עַלְתָּא אֶל הָאֱלֹהִים וַיָּקֹרֵא אֶלְיוֹן יְהוָה מִן הַהְרָא
לְאָמַר כִּי תָאָמֶר לְבֵית יַעֲקֹב וַתִּנְידֵר לְבַנֵּי יִשְׂרָאֵל
⁴ אַתָּה רְאִיתָם אֲשֶׁר עָשָׂתָי לְמִצְרָיִם וְאַתָּה אֲתָכֶם
עַל כְּנֶפי נְשָׁרִים וְאַתָּה אֲתָכֶם אֶלְיָה ⁵ וַעֲתָה אִם שְׁמוֹעַ
תִשְׁמַעַו בְּקָלִי וְשִׁמְרָתָם אֶת בְּרִיתִי--וְהִיָּתָם לִי סְגָלָה
מִכָּל הָעָם כִּי לְיַיְלָה אֶת כָל הָאָרֶץ ⁶ וְאַתָּה תַּהֲיוּ לְמִלְכָת
הָאֱלֹהִים וְגַיְוִי קְדוּשָׁת הַדְּבָרִים אֲשֶׁר תַּדְבֵּר אֶל בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל ⁷ וַיָּבֹא מַשֶּׁה וַיָּקֹרֵא לִזְקֵנִים וַיִּשְׁמַע לְפָנָיהם
אֶת כָל הַדְּבָרִים הַאֲלֵהָ אֲשֶׁר צָוָה יְהוָה ⁸ וַיַּעֲנוּ כָל
הָעָם יִחְדּוּ וַיֹּאמְרוּ כָל אֲשֶׁר דָבַר יְהוָה נִשְׁעָה וַיִּשְׁבַּב
מַשֶּׁה אֶת דְבָרַי הַעַם אֶל אֱלֹיךְ ⁹ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מַשֶּׁה
הַנָּהָא אֲנָכִי בָּא אֶלְיךָ ¹⁰ בַּעַב הָעָנָן בְּעַבְרָה יְשַׁעַמְתָה הַעַם
בְּדָבָרַי עַמְךָ וְנָם בְּךָ יַאֲמִינָה לְעוֹלָם וַיַּגְדֵּל מַשֶּׁה לְךָ אֶל
דְבָרַי הַעַם אֶל אֱלֹיךָ ¹⁰ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מַשֶּׁה לְךָ אֶל
הַעַם וְקִדְשָׁתָם הַיּוֹם וְמַחְרֵךְ וְכָבְסוּ שְׁמַלְתָם ¹¹ וְהִי
נְכִינָה לַיּוֹם הַשְׁלִישִׁי כִּי בְּיוֹם הַשְׁלִישִׁי יַרְדֵּן
כָל הָעָם ¹² עַל הַר סִינֵי ¹² וְהִגְבַּהּ תַּהֲיוּ אֶת הַעַם סְבִיב
לְאָמַר הַשְׁמָרוּ לְכָם עַלְתָה בְּהָר וַיַּגְעַב בְּקָצְחוּ כָל הַנְּגָע
בְּהָר מוֹת יּוֹמָת ¹³ לֹא תַגְעַב כִּי סְקוֹל יִסְקָל אָוֹ
ירָה יִירָה--אֶם בְּהָמָה אִם אִיש לֹא יַחֲיה בְמִשְׁקָע הַיּוֹם
הַמָּה יַעֲלֵה בְּהָר ¹⁴ וַיַּרְדֵּד מַשֶּׁה מִן הַהְרָא אֶל הַדָּבָר
אֲתָה הַעַם וְיַכְבִּסְתָּם ¹⁵ וַיֹּאמֶר אֶל הַעַם הַיּוֹם נְכִינָה
לְשִׁלְשָׁת יָמִים אֶל תַּנְשֵׁא אֶל אֶשְׁתָה ¹⁶ וְיַהֲיוּ בְּיַהֲיוּ
בְּהַיִלְלָה הַבְּקָר וְיַהֲיוּ קְלָת וּבְרִקְעִים וַיַּעֲנַן כָּבֵד עַל
וְקִלְלָה שְׁפֵר חֹזֶק מָאֵד וַיַּחֲרֵד כָל הַעַם אֲשֶׁר בְּמִחְנָה
וְיַוְצֵא מַשֶּׁה אֶת הַעַם לְקִדְרָת הָאֱלֹהִים מִן הַמִּחְנָה
וַיַּוְצֵא בְּתַחַת הַהְרָא ¹⁸ וְהַר סִינֵי עָשָׂן כָּל מִפְנֵי
אֲשֶׁר יַרְדֵּן עַל יְהוָה בָּאָשׁ וַיַּעֲלֵן כָּעֵשָׂן כָּל הַכְּבָשָׁן
וַיַּחֲרֵד כָּל הַהְרָא מָאֵד ¹⁹ וַיַּהַי קוֹל הַשְׁבָר הַוּלָךְ וְחֹזֶק
מָאֵד מַשֶּׁה יַדְבֵּר וְהָאֱלֹהִים יַעֲנֵנוּ בְּקָול ²⁰ וַיַּרְדֵּד יְהוָה

ישראל אתם רואים- כי מון השם דברתי עמכם 19 לא תעשו אני אלהי כספ ואליה זהב לא תעשו לכם 20 מזבח אדמה תעשה לי זובחת עליו את עלתיך ואת שלמיך את צאנך ואת בקרך בכל המקום אשר אוכיר את שמי אבא אליך וברכתייך 21 ואם מזבח אבנים תעשה לי לא תבנה אתה נזות כי חרבן הנפת עליה ותחללה 22 ולא תעלתה במעלת על מזבחך אשר לא תגלה ערותך עלי

את עין עבדו או את עין אמרתו-ושחתה לחפשו ישלחנו החת עינו 27 ואם שנ עבדו או שנ אמרתו פיל-לחפשו ישלחנו תחת שנו 28 וכי יגה שור את איש או את אשה ומת-סקול יסקול השור ולא יאכל את בשרו ובבעל השור נקי 29 ואם שור נהג הוא מתמל שלשם והoved בבעליו ולא ישמרנו והמתה איש או אשה-השור יסקול ונם בעליך יומת 30 אם כפר יושת עליון-ונתן פדין נפשו לכל אשר יושת עליון 31 או בן ינח או בת ינח- כמשפט זה יעשה לו 32 אם עבד יגה השור או אמרה- כסף שלשים שקלים יתן לאדרנו והשור יסקול 33 וכי פתח איש בור או כי יקרה איש בר-ולא יסכנו ונפל שמה שור או חמוץ 34 בעל הבור ישלם כסף ישיב לבעליו והמתה יהיה לו 35 וכי יגף שור איש שור רעהו ומת-ומכרו את השור חי וחציו את כספו ונם את המת ייחצון 36 או נודע כי שור נהג הוא מתמל שלשם ולא ישמרנו בעליך-שלם ישלם שור תחת השור והמת יהיה לו

22 כי יגנב איש שור או שה וטבחו או מכרכו-חמשה בקר ישלם תחת השור וארבע צאן תחת השה 2 אם במחתרת יימצא הנגב והכה ומת-אין לו דמים 3 אם ירחה המשמש עליון דמיים לו שלם ישלם-אם אין לו ונמכר בנבנתו 4 אם הממצא נמצא בידו הנגב משור עד חמוץ עד שה-חיים שניים ישלם 5 כי יבר איש שדה או כרם ושלח את בעירה ובערד בשדה אחר- מיטב שדרחו ומיטב כרמו ישלם 6 כי תצא אש ומזאה קצחים ונאכל גדייש או הקמה או הדשה-שלם ישלם המבער את העברה 7 כי יתן איש אל רעהו כסף או כלים לשמר ונגב מבית האיש-אם יימצא הנגב ישלם שנים 8 אם לא ימצא הנגב ונקרב בעל הבית אל האלהים אם לא שלח ידו במלאתך רעהו 9 על כל דבר פשע על שור על חמוץ על שה על שלמה על כל אבדה אשר יאמר כי הוא זה-עד האלהים יבא דבר שנייהם אשר ירשיען אלהים ישלם שנים לרעהו 10 כי יתן איש אל רעהו או שור או שה וככל בהמה- לשרמר ומת או נשבר או נשבה אין ראה 11 שבעת יהוה תהייה בין שנייהם-אם לא שלח ידו במלאתך אסון יהה-ונתנה נפש תחת נפש 24 עין תחת עין שנ אסון יהה-ולא יהי אילה ולא יהי אסון-ענוש יונש כאשר ישית עליון בעל האש והנתן בפללים 23 ואם תחת שנ יד תחת יד רגלו תחת רגלו 25 כויה תחת כויה פצע תחת פצע חבורה תחת חבורה 26 וכי יכה איש

לא ישלם ¹⁴ וכי ישאל איש מעם רעהו ונשבר או מה בעלו אין עמו שלם ¹⁵ אם בעליו עמו לא ישלם אם שכיר הוא בא בשכרו ¹⁶ וכי יפתח איש בתוליה אשר לא ארשא-ושכב עמה מהר ימהרנה לו לאשה ¹⁷ אם מאן ימאן אביה לחתה לו--כסף ישקל כמחר הבתולת ¹⁸ מכשפה לא תחיה ¹⁹ כל שכב עם בהמה מות יומת ²⁰ זבח לאלהים יחרם--בלתי ליהוה לבתו ²¹ ונגר לא תונגה ולא תלחצנו כי גרים היהתם בארץ מקרים ²² כל אלמנה ויתום לא תענון ²³ אם ענה תענה אתו--כי אם צעק יצעק אליו שמע אשמע עזקתו ²⁴ וחרה אפי והרנתו אתכם בחרב והוא נשיכם אלמנות ובניכם יתמים ²⁵ אם כסף תוליה את עמי את העני עמק--לא תחיה לו כנשה לא תשימון עלי נשק ²⁶ אם חביל תחבל שלמת רעך--עד בא השם תשיבנו לו ²⁷ כי הוא כסותה לבודה הוא שמלווע לערו במיה ישכּב-- והיה כי יצעק אליו ושמעתו כי חנון אני ²⁸ אלהים לא תקלל ונשיא בעמק לא תאר ²⁹ מלאתך ודמעך לא תאהר בכור בניך תתן לי ³⁰ כן תעשה לשך לנצח שבעת ימים יהיה עם אמו ביום השמיינו תרנו לי ³¹ ואנש קדרת ההיון לי ובשר בשדה טרפה לא תאכלו לכלב תשליכון אותו

23 לא תsha שמע שוא אל תשית ידק עם רשות להית עד חמס ² לא תחיה אחריו ربיכם לרעת ולא תענה על רב לנטה אהרי ربיכם-להתט צודל לא תחרד בربיכם ⁴ כי תפגע שור איבך או חמורו--תעה השב תשיבנו לו ⁵ כי תראה חמור שנאך רבץ תחת משאו וחדלה בربיכו ⁷ מדבר שקר תרחק ונקי וצדיק אל תחרג כי לא אצדיק רשות ⁸ ושהדר לא תקח כי השחד יעור פקחים ויסלפ' דברי צדיקים ⁹ ונגר לא תלחץ ואתם ירעתם את נפש הנר--כי גרים היהתם בארץ מקרים ¹⁰ ושש שנים תזרע את ארץך ואספת את תבואתה ¹¹ והשביעת תשפטנה וננטשתה ואכלו אביני עמק ויתרתם תאכל חית השרה כן תעשה לכרכיך לזיתך ¹² ששת ימים העשה מעשיך ובוים השבעי תשבת--למען ינוח שורך וחמרך וינפש בן אמתך והנרג ¹³ ובכל אשר אמרת אליכם תשמרו ושם אלהים אחרים לא תזכירו לא ישמע על פיך ¹⁴ שלש רגליים תתן לי בשנה ¹⁵ את חן המצוות תשמר--שבעת ימים תאכל מזוחה כאשר

ציויתך למועד חדש האביב כי בו יצאת ממצרים ולא יראו פניו ריקם ¹⁶ והג הקציר בכורוי מעשיך אשר תזרע בשדה והג האסוף בצאת השנה באספסך את מעשיך מן השדה ¹⁷ שלוש פעמים בשנה--יראה כל צורך אל פני האדון יהוה ¹⁸ לא טובח על הארץ דם זבחו ולא ילין חלב חמי עד בקר ¹⁹ ראשית בכורי אדרמתך תביא בית יהוה אלהיך לא תבש גדי בחלב אמו ²⁰ הנה אנכי שלח מלךך לפניך לשمرך בדרך ולהביאך אל המקום אשר הכנתי ²¹ השמר מפניו ושמו בקהלו אל תמר בו כי לא ישא לפשעכם כישמי בקרבו ²² כי אם שמו תשמע בקהלו ועשית כל אשר אדרבר--ויאבתי את איביך וצרתי את צריך ²³ כי ילק מל'איכי לפניך והביך אל האמור והחותמי והפירוש והכנעני החוי והיבוסי והכחדרתי ²⁴ לא תשתחוה לאלהיהם ולא תעבדם ולא העשהamusיכם כי הרס ההרסם ושבך השבר מצבתום ²⁵ ועבדתם את יהוה אלהיכם וברך את לחך ואת מימיך והסרתי מחללה מקריך ²⁶ לא תהיה משכלה ועקרה בארץך את מספר ימיך אמלא ²⁷ את אימתי אשלה לפניך והמתינו את כל העם אשר TABא בהם ונתתי את כל איביך אליך ערף ²⁸ ושלחתי את הצרעה לפניך ונרצה את החוו את הבנعني ואת החתו--מלפניך ²⁹ לא אנרגשו מפניך בשנה אחת פן תהיה הארץ שמה ורבה عليك חית השרה ³⁰ מעט מעט אנרגשו מפניך עד אשר תפרה ונחלת את הארץ ³¹ ושתוי את גבלך מים סוף ועד ים פלשתים וממדבר עד הנهر כי אתן בידכם את ישבי הארץ ונראשמו לפניך ³² לא חכרת להם ולא להוום ברית ³³ לא ישבו בארץ פן יחתיאו אתך לוי כי תעבד את אלהיהם כי יהוה לך לモוקש

24 ואל משה אמר עליה אל יהוה אתה ואחרן נדב ואביהו ושביעים מזוקני ישראל והשתחויהם מרחק ² ונגש משה לבדו אל יהוה והם לא יושו והעם לא יעלו עמו ³ ויבא משה ויספר לעם את כל דברי יהוה ואת כל המשפטים ויען כל העם קול אחד ויאמרו כל הדברים אשר דבר יהוה נעשה ⁴ וויכתב משה את כל דברי יהוה וישכם בבקיר ובנבן מזבח תחת ההר ושתים עשרה מצבה לשנים עשר שבטי ישראל ⁵ ווישלח את נעריו בני ישראל ויעלו עלת ויזבחו זבחים שלמים

כפרת זהב טהור אמותים וחצי ארכה ואמה וחצי רחבה¹⁸ ועשית שנים כרבבים זהב מקשה תעשה אתם שני קצות הכפרת¹⁹ ועשה כרוב אחד מקצת מזה וכרוב אחד מקצת מזה מן הכפרת תעשו את הכרבים על שני קצוותיו²⁰ והוא הכרבים פרשי נפחים למללה סכךם בכנפייהם על הכפרת ופניהם איש אל אליו אל הכפרת--יהיו פנוי הכרבים²¹ ונתת את הכפרת על הארון מלמעלה ואל הארץ--תנתן את העדרת אשר אתן אליך²² ונ通告 לך שם ודברתי אתה מעל הכפרת מבין שני הכרבים אשר על ארון העדרת--את כל אשר אצוה אותך אל בני ישראל²³ ועשית שלחן עצי שטים אמותים ארכו ואמה רחבו ואמה וחצי קמתו²⁴ וציפית אותו זהב טהור ועשית לו זר זהב סביב²⁵ ועשית לו מסגרת טפח סביב ועשית זר זהב למסגרתו סביב²⁶ ועשית לו ארבע טבעת וזהב ונתת את הטבעת על ארבע הפות אשר לאربع רגליו²⁷ לעטמת המסגרת ההיון הטבעת--לבתים לבדים לשאת את השלחן²⁸ ועשית את הבדים עצי שטים וציפית אותם זהב ונשא במ את השלחן²⁹ ועשית קערתו וכפתוי וקשותו ומנקיתיו אשר יסך בהן זהב טהור תעשה אתם³⁰ ונתת על השלחן לחם פנים לפני המיד³¹ ועשית מנרת זהב טהור מקשה תעשה המנורה ירכיה וקנה נביעה כפטרה ופרחה ממנה יהו³² ושהה קנים צאים מצדיה שלשה קני מנרה מצדיה האחד ושלשה קני מנרה מצדיה השני³³ שלשה נבעים משקדים בקנה האחד כפתר ופרח ושלשה נבעים משקדים בקנה האחד כפתר ופרח כן לששת הקנים הייצאים מן המנורה³⁴ ובמנרה ארבעה נבעים משקדים--כפטרה ופרחה³⁵ וכפתר תחת שני הקנים ממנה וכפתר תחת שני הקנים ממנה וכפתר תחת שני הקנים ממנה-- לששת הקנים הייצאים מן המנרה³⁶ כפתרים וקנתם ממנה יהו כליה מקשה אחת זהב טהור³⁷ ועשית את נרתיה שבעה והעללה את נרתיה והאייר על עבר פניה ומלקוחה ומהתניתה זהב טהור³⁸ ככר זהב טהור יעשה אתה--את כל הכללים האלה⁴⁰ וראה ועשה בתבניתם--אשר אתה מראה בהר

26 ואות המשכן תעשה עשר ירידת שיש משור ותכלת וארגמן ותולעת שני--כרבים מעשה חשב תעשה אתם 2 ארך היריעת האחת שמנה ועשרים באמה ורחב

ליוהה--פרים 6 ויקח משה חצי הדם וישם באננו וחצי הדם זרק על המזבח 7 ויקח ספר הברית ויקרא באוני העם ואמרו כל אשר דבר יהוה נעשה ונשמע 8 ויקח משה את הדם וזרק על העם ויאמר הנה דם הברית אשר כרת יהוה עמכם על כל הדברים האלה 9 ויעל משה ואהרן--נדב ואביהוא ושבעים מזוקני ישראל¹⁰ ויראו את אלהי ישראל ותחת רגליו כמעשה לבנת הספר ובעצם השמים לטהר בו ואל אצילו בני ישראל לא שלח ידו ויחזו את האלים ויאכלו וישתו¹¹ ויאמר יהוה אל משה עללה אליו ההרה--והיה שם ואתנה לך את להחת האבן והتورה והמצווה אשר כתבתי לhortם¹² ויקם משה ויושע משרתו ויעל משה אל הר האללים¹³ ואל הזקנים אמר שבו לנו ביה עד אשר נשוב אליכם והנה אהרן וחוור עמכם מי בעל דברים ייש אלהם¹⁴ ויעל משה אל ההר ויכס הענן את ההר¹⁵ וישכן כבוד יהוה על הר שני ויכסהו הענן ששת ימים ויקרא אל משה ביום השביעי מתוק הענן¹⁶ ומראה כבוד יהוה כאש אכלת בראש ההר לעיני בני ישראל¹⁸ ויבא משה בתוך הענן ויעל אל ההר ויהי משה בהר ארבעים יום וארבעים לילה **25** וידבר יהוה אל משה לאמר 2 דבר אל בני ישראל ויקחו לי תרומה מאת כל איש אשר ירבני לבו תקחו את תרומותי³ וזאת התרומה אשר תקחו מאתם זהב וככסף ונחשת⁴ ותכלת וארגמן ותולעת שני ועשום⁵ ווערת אילם מאדמים וערת תהשים ועצי שטים⁶ שמן למاءר בשמיים לשמן המשחה ולקטרת הסמים⁷ אבני שהם ואבני מלאים לאפר ולחשן⁸ ועשו לי מקדש ושכنتי בתוכם⁹ ככל אשר אני מראה אותה את הבנית המשchan¹⁰ ואת הבנית כל כליו וכן תעשו את הבנית המשchan¹¹ וכל הבנית כל כליו וכן תעשו את הבנית המשchan¹² ועשאו ארון עצי שטים אמותים וחצי ארכו ואמה וחצי ומשׁוּר ארון עצי שדים אמותים וחצי קמתו¹³ וציפית אותו זהב טהור מבית רחבו ואמה וחצי קמתו¹⁴ ועשית עלייו זר זהב סביב¹⁵ ויצקת מהווים צפנו ועשית עלייו זר זהב סביב¹⁶ ועשית ארבע טבעת זהב ונתת על ארבע פערתינו ושתו טבעת על צלעו האחת ושתו טבעת על צלעו השנייה ועשית בדי עצי שדים וציפית אותם זהב¹⁷ וubah את הבדים בטבעת על צלעת הארון לשאת את הארץ¹⁸ בהם¹⁹ בטבעת הארץ יהו הבדים לא יסרו מהם²⁰ ונתת אל הארץ--את העדרת אשר אתן אליך²¹ ועשית

תחת הקרש האחד ושני אדנים תחת הקרש האחד²⁶ ועשית בריחם עצי שטים חמשה לקרשי צלע המשכן האחד²⁷ וחמשה בריחם לקרשי צלע המשכן השני²⁸ וחמשה בריחם לקרשי צלע המשכן לירכתיים ימה²⁹ והבריה ה_ticksן בתוכה הקרים מברח מן הקצה אל הקצה³⁰ ואת הקרים תצפה זהב ואת טבעתיהם תעזה זהב-בתים לבריחם וצפיתה את הבריחם זהב-ו-קצתת את המשכן כמשפטו--אשר הראות בהר³¹ ועשית פרכתת תכלת וארכמן ותולעת שני-ו-ושש משור מעשה חשב יעשה אתה כרבבים³² ונתחה אתה על ארבעה עמודי שטים מצפים זהב וויהם זהב-על ארבעה עדני כסף³³ ונתחה את הפרכתת תחת הקרים וhabata שם מבית לפרקת את ארון העדות והברילה הפרכתת לכם בין הקרים ובין קדר הקרים ונתה את הכפרת על ארון העדרת--בקדר הקרים ונסנתה את השלחן מוחזן לפרקת ואת המנרה נכח השלחן על צלע המשכן תימנה והשלחן--תנתן על צלע צפון³⁶ ועשית מסך לפתח האهل תכלת וארכמן ותולעת שני ווש משור מעשה רקס³⁷ ועשית למסך חמשה עמודי שטים וצפיתה אתם זהב וויהם זהב ויצקת להם חמשה עדני נחשת

27 ועשית את המזבח עצי שטים חמיש אמות ארך וחמש אמות רחוב רביע רבווע יהוה המזבח ושלש אמות קמתו² ועשית קרניתיו על ארבע פניהו--מננו תהיין קרניתיו וצפיתה אותו נחשת³ ועשית סירתו לדרשו וייעו ומזרקתו ומוילתתו ומחתתו לכל כליו תעשה נחשת⁴ ועשית לו מכבר מעשה רשות נחשת ועשית על הרשות ארבע טבعت נחשת על ארבע קצוותיו⁵ ונתחה אתה תחת כרכוב המזבח--מלמתה והיתה הרשות עד עצי המזבח⁶ ועשית בדים למזבח בdry עצי שטים וצפיתה אתם נחשת⁷ ווהובא את בדיו בטבעת והיו הבדים על שטו צלעת המזבח--בשאת אותו⁸ נובב לחחת תעשה אותו כאשר הראה אתך בהר כן יעשו⁹ ועשית את הצר המשכן--לפאת נגב תימנה קלעים לחצר שש משור מאה באמה ארך לפאה האחת¹⁰ ועמדיו עשרים ואדניהם עשרים נחשת ווי העמדים וחשקיהם כסף¹¹ וכן לפאת צפון בארכן קלעים מאה ארך ועמדיו עשרים ואדניהם עשרים נחשת ווי העמדים וחשקיהם כסף¹² ורחב החצר לפאת

ארבעה באמה הירעה האחת מדה אחת לכל הירעת חמש הירעתה תהיין חברה אשה אל אחת והמשירית חברה אשא אל אחת¹⁴ ועשית לאלאת תכלת על שפת הירעה האחת מקצתה בתברת וכן תנעה בשפת הירעה הקצונה במחברת השנית וחסמים לאלאת תנעה בירעה האחת וחמשים לאלאת תעשה בקצתה הירעה אשר במחברת השנית מקבילת הללאת אשא אל אחת⁶ ועשית חמסים קרסוי זהב וחברת את הירעת אשא אל אחת בקרים והוא המשכן אחד⁷ ועשית ירידעת עזים לאهل על המשכן עשתי עשרה ירידעת תעשה אתם⁸ ארך הירעה האחת שלשים באמה ורחב ארבע באמה הירעה האחת מדה אחת לעשר עשרה ירידעת⁹ וחברת את חמיש הירעת בלבד ואת ש הירעת בלבד וכפלה את הירעה הששית אל מול פני האهل¹⁰ ועשית חמסים לאלאת על שפת הירעה האחת הקצינה בחברת וחמשים לאלאת על שפת הירעה החברת השנית¹¹ ועשית קרסוי נשחת חמישים והבאת את הקרים בלאאת וחברת את האهل והיה אחד¹² וסרכה העדרף בירעת האهل-חציזי הירעה העדרפת הסרכה על אחורי המשכן¹³ והאמה מזה והאמה מזה בעדרף בארכן ירידעת האهل יהיה סרוח על צדי המשכן מזה ומזה--לכsto¹⁴ ועשית מכסה לאهل ערת אילם מאדרמים ומכסה ערת התחים מלמעלה¹⁵ ועשית את הקרים למשכן עצי שטים עמדים¹⁶ עשר אמות ארך הקרש האחד¹⁷ שתי ידות לקרש והציז האמה רחוב הקרים האחד¹⁸ שתי ידות לקרש האחד--משלבת אשא אל אחת כן תעשה לכל קרש המשכן¹⁹ ועשית את הקרים למשכן עשרים קרש לפאת נבבה תימנה²⁰ וארכבים עדני כסף תעשה תחת ידתו וידתו ושני אדנים תחת הקרש האחד לשתי ידתו ולצלע המשכן השני²¹ וארכבים עדנים כסף שני אדנים תחת הקרש האחד לשתי ידתו ולצלע המשכן השני²² וארכבים עדנים תחת הקרש האחד לשתי ידתו ולירכתי המשכן ימה תעשה שש קרשים²³ ושני קרשים תעשה למקצתה המשכן--בירכתיים²⁴ ויהיו תמים מלמתה וייחדו יהיו תמים על ראשו אל הטבעת האחת כן יהיה לשניים לשני המקצתה יהיו²⁵ וזהו שמנה קרשים ואדניהם כסף שש עשר אדנים שני אדנים

מעשה עבה ונתקה את שרשרא העבתה על המשבצת ¹⁵ ועשית החשן משפט מעשה חשב--כמעשה אבד העשנו זהב תכלת וארגמן ותולעת שני ומשמור--¹⁶ העשה אותו ¹⁶ רבוע יהיה כפול רזה ארכו וורה רחבו ¹⁷ ומלאת במו מלאת אבן ארבעה טורים אבן טור אדם פטרדה וברקתה--התוור האחד ¹⁸ והתוור השני--נפק ספריר וייחלים ¹⁹ והתוור השלישי--לשם שבו ואחלמה ²⁰ והתוור הרביעי--תרישיש ושם וויפפה משבצים זהב יהיו במלואיהם ²¹ והאבנים תהין על שמתי בני ישראל שתים עשרה--על שמם פתוחי חותם איש על שמם תהין לשני עשר שבט ²² ועשית על החשן שרתת נבלת מעשה עבת זהב טהור ²³ ועשית על החשן שתי טבעות זהב ונתקה את שתי הטבעות על שני קצוות החשן ²⁴ ונתקה את שתי קצוות שתי שתי הטבעות--אל קצota החשן ²⁵ ואת שתי קצוות שתי העבותה תתן על שתי המשבצות ונתקה על כתפות האפוד אל מול פניו ²⁶ ועשית שתי טבעות זהב ושמota אחם על שני קצוות החשן--על שפטו אשר אל עבר האפוד בירתה ²⁷ ועשית שתי טבעות זהב ונתקה אתם על שתי כתפות האפוד מלמטה ממול פניו לעמota מהחברתו--ממעל לחשב האפוד ²⁸ וירכסו את החשן מטבחתו אל טבעת האפוד בפתיל תכלת להיות על חשב האפוד ולא יזח החשן מעל האפוד ²⁹ ונשא אהרן את שמota בני ישראאל בחשן המשפט על לבו--³⁰ בבאו אל הקדש לזכרון לפני יהוה תמיד ³⁰ ונתקה אל החשן המשפט את האורומים ואת התמים והוא על לב אהרן בבא לפני יהוה ונשא אהרן את משפט בני ישראל על לבו לפני יהוה--תמיד ³¹ ועשית את מעיל יהוד ליל תכלת ³² וזה פיראשו בתוכו שפה האפוד כמעשנו ממוני יהוה זהב תכלת וארגמן ותולעת זיהה לפיו סביר מעשה ארן כמי חזרא יהוד ל--לא Kirur ³³ ועשית על שלויו רמניא תכלת וארגמן ותולעת שני--על שלויו סביר ופעמוני זהב בתוכם סביר ³⁴ בעמן זהב ורמן פעמן זהב ורמן על שלוי המעיל סביר ³⁵ וזהה על אהרן לשרת ונשמע קולו בבאו אל הקדרש לפני יהוה ובצאתו--ולא ימאות ³⁶ ועשית ציצ' זהב טהור ופתחת עליו פתוחי חותם קדרש ליהוה ³⁷ ושמות אותו על פתיל תכלת והיה על המצענת אל מול פני המצענת יהוה ³⁸ וזהה על מצח אהרן ונשא אהרן את עון הקדשים אשר יקדרשו בני ישראל לכל מתנה

ים קלעים חמשים אמה עמדיהם עשרה ואדרניהם עשרה ¹³ ורחב החצר לפאת קדרה מזרחה-- חמשים אמה ¹⁴ וחמש עשרה אמה קלעים לכתר עמדיהם שלשה ואדרניהם שלשה ¹⁵ ולכתר השניה--חמש עשרה קלעים עמדיהם שלשה ואדרניהם שלשה ¹⁶ ולשער החצר מסך שעדרים אמה תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משדור--מעשה רכם עמדיהם ארבעה ואדרניהם ארבעה ¹⁷ כל עמודי החצר סביב מחוקים כסף וויהם כסף ואדרניהם נהשת ¹⁸ אריך החצר מאה באמה ורחב חמשים בחמשים וكمה המשמש אמות--שש משדור ואדרניהם נהשת ¹⁹ לכל כל המשכן בכל עבדתו וכל יתרהו וכל יתרת החצר נהשת ²⁰ ואתה תזווה את בני ישראאל ויקחו אליך שמן זית זך כתית--למאור להעלת נר תמיד ²¹ באهل מועד מוחוץ לפרכת אשר על העדר יערך אותו אהרן ובניו מערב עד בקר--לפני יהוה הקמת עולם לדרכם מأت בני ישראל

28 ²⁸ ואתה הקרב אליך את אהרן אחיך ואת בניו את מחוק בני ישראל--לכהנו לי אהרן--נדב ואביהו אלעזר ואיתמר בני אהרן ² ועשית בנדי קדש לאהרן אחיך לכבוד ולתפארת ³ ואתה תדבר אל כל חכמי לב אשר מלאתו רוח חכמה ועשה את בנדי אהרן לקדרשו--לכהנו לי ⁴ ואלה הבגדים אשר יעשוו חשן ואפוד ומעיל וכתנת תשבי מצנפת ואבנט ועשה בנדי קדרש לאהרן אחיך ולבניו--לכהנו לי ⁵ וויהם יקחו את הזהב ואת הכתלת ואת הארמן ואת תולעת השני ואת השש ⁶ ועשו את האפוד זהב תכלת וארגמן תולעת שני ועשש משדור--מעשה חשב ⁷ שתי כתפות חברת יהיה לו אל שני קצוטיו--וחבר ⁸ ווחשב אפדרתו אשר עליו כמעשנו ממוני יהוה זהב תכלת וארגמן ותולעת שני--וושש משדור ⁹ ולקחת את שתי אבני שם ופתחת עליהם שמota בני ישראל ¹⁰ שהמשםם על האבן האחת ואת שמota הששה הנוגרים על האבן השניה--¹¹ כתולדתם ¹¹ מעשה חרש אבן--פתוחי חותם תפחה את שתי האבנים על שמota בני ישראל מסכת משבצות זהב תעשה אתם ¹² ושמות את שתי האבנים על כתפת האפוד אבני זכרון לבני ישראל ונשא אהרן את שמותם לפני יהוה על שתי כתפיו--לזכרן ¹³ ועשית משבצת זהב ¹⁴ ושתי שרשרא זהב טהור מגבלת תעשה אתם

ובניו את ידיהם על ראש האיל²⁰ ושהחטה את האיל ולקחת מדמו ונתחה על הנוק און אהרן ועל הנוק און בניו הומנית ועל בהן ידים הימנית ועל בהן רגלים הימנית וורקתה את הדרם על המזבח סביב²¹ ולקחת מן הדרם אשר על המזבח ומשמן המשחה והוזית על אהרן ועל בנדיו ועל בניו ועל בגין בניו אותו וקדש הווא ובנדיו ובניו ובגנדי בניו אותו²² ולקחת מן האיל החלב והאליה ואות החלב המכסה את הקרב ואת יתרת הכבד ואת שתי הכלויות ואת החלב אשר עליהם ואת שוק הימין כי איל מלאים הוא²³ וככר לחם אהת וחלת לחם שמן אהת--ורקע אחד מסל המצוות אשר לפניו יהוה²⁴ ושםת הכל--על כפי אהרן ועל כפי בניו ותנפתם אתם תנופה לפניו יהוה²⁵ ולקחת אתם מידם ותקטרת המזבחה על העלה לריח ניחוח לפניו יהוה אשר הוא ליהוה²⁶ ולקחת את החזה מלאים אשר לאהרן ותנפת את תנופה לפניו יהוה והיה לך למנה²⁷ וקדשת את חזה התנופה ואת שוק התרומה אשר הונף ואשר הורם מלאים--מאשר לאהרן ומאשר לבניו²⁸ והוא לאהרן ולבניו לחק עולם מאת בני ישראלי כי תרומה הווא ותרומה יהיה מאת בני ישראל מזבחו שלמים--תרומותם ליהוה²⁹ ובגנדי הדרש אשר לאהרן יהיו לבניו אחורי למשחה בהם ולמלא בם את ידים³⁰ שבעת ימים ילבשם הכהן החתוי-- מבניו אשר יבא אלahl מועד לשרת בקדש זיאייל המלאים תקח ובshallת את בשרו במוקם קדר³² ואכל אהרן ובניו את בשר האיל ואת הלחם אשר בסל פתח אהיל מועד³³ ואכלו אתם אשר כפר בהם למלא את ידם לקדש אתכם וזר לא יאכל כי קדרם הם³⁴ ואם יותר מבשר המלאים ומן הלחם--עד הבקר ושורפת את תנודך באש לא יאכל כי קדר חזא ועשית לאהרן ולבניו ככח כל³⁵ אשר צויתך אתה שבעת ימים ת מלא ידים³⁶ וופר חטאת תעשה ליום על הקרים וחטאת על המזבח בכפרך עלייו ומשחת אותו לקדשו³⁷ שבעת ימים תכפר על המזבח וקדשת אותו ויהה המזבח קדר קדרים כל הנגע במזבח יקדש זוזה אשר תעשה על המזבח כבשים בני שנה שניים ליום תמיד³⁸ את הכבש האחד תעשה בברך ואת הכבש השני תעשה בין העברים⁴⁰ ועשרן סלה בollow בשמן כתית רביע ההין ונוסף רביעת ההין יון--לכבר

קדושים וזה על מצחו תמיד לרצון להם לפני יהוה ושבצת הכתנת שש ועשה מצנפת שש ואכנת העשה מעשה רכם⁴⁰ ולבני אהרן תעשה כתנת ועשה להם אכנתים ומגבעות תעשה להם לכבוד ולהתפארה⁴¹ והלבשתם את אהרן אחיך ואת בניו אותו ומשחתם אתם ומלאת את ידים וקדשתם אותם--וכחנו ל⁴² ועשה להם מכנסי בד לכוסות בשר ערווה ממתנים ועד ירכים יהיו⁴³ והוא על אהרן ועל בניו בכאם אלahl מועד או בנשותם אל המזבח לשרת בקדש ולא ישאו עון ומתו חקת עולם לו ולזרעו אחריו

29 זה הדבר אשר תעשה להם לקדש אתם--לכהן לי לחק פר אחד בן בקר ואילים שניים--תמים² ולחם מצות וחלת מצת בלולת בשמן ורקע מצות משחים בשמן סלת חטים תעשה אתם³ ונתת אותם על סל אחד והקרבתם אותם בסל ואת הפר--ואת שני האילים⁴ ואת אהרן ואת בניו תקריב אל פתח אהיל מועד ורחצתם אותם במים⁵ ולקחת את הבגדים והלבשת את אהרן את הכתנה ואת מעיל האפר ואת האפר ואת החשן ואפרת לו בחשב האפר⁶ ושםת המצנפת על הראש ונתת את נור הקדר על המצנפת⁷ ולקחת את שמן המשחה ויצקה על הראש ומשחת אותו⁸ ואת בניו תקריב והלבשתם כתנת⁹ ותגרת אתם אכנת אהרן ובניו וחבשת להם מגבעת והיותה להם כהנה לחקת עולם ומלאת ד אהרן ויד בניו¹⁰ והקרבת את הפר לפניו אהיל מועד וסמן אהרן ובניו את ידים על ראש הפר¹¹ ושהחטה את הפר לפניו יהוה פתח אהיל מועד¹² ולקחת מדים הפר ונתת על קרנת המזבח באצבעך ואת כל הדרם תשפך אל יסוד המזבח¹³ ולקחת את כל החלב המכסה את הקרב ואת היתרת על הכבד ואת שתי הכלויות ואת החלב אשר עליהם ותקטרת המזבח¹⁴ ואת בשר הפר ואת ערvo ואת פרשו השרפ באש מהווים למחנה חטא הוא¹⁵ ואת האיל האחד תקח וסמכו אהרן ובניו את ידים--על ראש האיל¹⁶ ושהחטה את האיל ולקחת את דמו וורקתה על המזבח סביב¹⁷ ואת האיל--תנחת לנתחיו ורחצת קרבו וכברעו ונתת על נתחו ועל ראש¹⁸ ותקטרת את כל האיל המזבחה עליה הווא ליהוה ריח ניחוח אשר ליהוה הוא¹⁹ ולקחת את האיל השני וסמן אהרן

וְאֶת רָגְלֵיכֶם 20 בִּכְאָמָּה אֶל אֲهָל מוֹעֵד יַרְחַצְוּ מִם--
וְלֹא יִמְתֹּא אָוֹבָנֶתֶם אֶל המזבח לשרת להקטר אֲשֶׁר
לִיהוָה 21 וַיְרַחֵצּוּ יְדֵיכֶם וְרָגְלֵיכֶם וְלֹא יִמְתֹּא וְהִוְתָּה
לְהַמְּחַק עֲולָם לוֹ וְלוֹרְאֹעוֹ לְדָרְתֵּם 22 וַיַּדְבֵּר יְהוָה אֱלֹהִים
מְשֻׁה לְאָמָּר 23 וְאַתָּה קָחْ לְךָ בְּשָׁמַיִם רָאשׁ מֶרֶדֶר
חַמְשׁ מְאוֹת וּקְנָמָן בְּשֵׁם מְחַצֵּיתָהוּ חַמְשִׁים וּמְאוֹתִים
בְּשֵׁם חַמְשִׁים וּמְאוֹתִים 24 וְקַדְחָה חַמְשׁ מְאוֹת בְּשֶׁקְלָן
הַקְרָדֵשׁ וְשָׁמְןָ זִית הַיּוֹן 25 וְעַשְׂתָּה אֶת שְׁמַן מְשַׁחַת קְדָשׁ--

רַקְחָ מְרַקְחַת מְעָשָׂה רַקְחָ שְׁמַן מְשַׁחַת קְדָשׁ יְהוָה 26
וְמְשַׁחַת בּוֹ אֶת אֲהָל מוֹעֵד וְאֶת אַרוֹן הַעֲדָת 27 וְאֶת
הַשְּׁלֹחֵן וְאֶת כָּל כָּלֵיו וְאֶת המְנִירָה וְאֶת כְּלֵי הַבָּהָר
מְזֻבֵּחַ הַקְרָטָרָת 28 וְאֶת מְזֻבֵּחַ הַעַלְלָה וְאֶת כָּל כָּלֵיו וְאֶת
הַכְּרִיר וְאֶת כָּנוֹ 29 וְקַדְשָׁת אֶתְכָּם וְהַיּוֹ קְדָשִׁים כָּל
הַנָּגָע בְּהַמִּקְדָּשׁ 30 וְאֶת אַהֲרֹן וְאֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל תְּדַבֵּר לְאָמָר שָׁמֶן
אֶתְכָּה לְיַיִל 31 וְאֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל תְּדַבֵּר לְאָמָר שָׁמֶן
מְשַׁחַת קְדָשׁ יְהוָה זֶה לְיַיִל--לְדָרְתֵיכֶם 32 עַל בָּשָׂר אָדָם
לְאָיִסְקָר וּבְמַתְכָנָתוֹ לְאֶתְעָשׂוּ כִּמְהוּ קְדָשׁ הוּא קְדָשׁ
יְהוָה לְכֶם 33 אִישׁ אֲשֶׁר יַרְקַח כִּמְהוּ וְאֶשְׁר יִתְן מִמְנָוּ
עַל זֶה--וּנְכָרַת מַעֲמִיוֹן 34 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מְשֻׁה קָחْ לְךָ
סְמִים נְשִׁפְרָה וְשְׁלָתָה וְחַלְבָנָה סְמִים וְלַבְנָה זַכְחָה בְּכֶבֶד
יְהוָה 35 וְעַשְׂתָּה אֶתְכָּה קְרָטָרָת רַקְחָ מְעָשָׂה רַוקָּחָ מְמָלָחָה
תַּחֲווּ קְדָשׁ 36 וְשַׁחַקְתָּ מִמְנָה הַדָּرָק וְנַתְחַתָּ מִמְנָה לִפְנֵי
הַעֲדָת בְּאֲהָל מוֹעֵד אֲשֶׁר אָוָעֵד לְךָ שְׁמַה קְדָשׁ קְדָשִׁים
תַּהֲווּ לְכֶם 37 וְהַקְרָתָה אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה--בְּמַתְכָנָתוֹ לְאֶתְעָשׂוּ
עַשְׂתָּה לְכֶם קְדָשׁ תַּהֲווּ לְךָ לִיהוָה 38 אִישׁ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה
כִּמוֹה לְהַרְחִיכָה--וּנְכָרַת מַעֲמִיוֹן

31 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מְשֻׁה 2 דָּרָא קְרָאתִי בְּשֵׁם
בְּצֶלֶל בָּן אוֹרֵי בָן חֹור לְמִתְהָה יְהוָה 3 וְאַמְלָא אֶת
רוֹחַ אֲלֹהִים בְּחַכְמָה וּבְתִבְונָה וּבְדִבְרָה וּבְכָל מְלָאכָה
4 לְחַשֵּׁב מְחַשְּׁבָת לְעָשָׂות בְּזֹהָב וּבְכַסְף וּבְנְחַשְׁתָּה 5
וּבְחַרְשָׁת אָבֵן לְמַלְאָת וּבְחַרְשָׁת עֵץ לְעָשָׂות בְּכָל
מְלָאכָה 6 וְאוֹי הַנְּהָה נְתַתִּי אֶת אֲהַלְיאָב בֶן אֲחִיסְמָךְ
לְמִתְהָה דָּן וּבְלֹבֶל כָּל חַכְםָם לְבִבְנֵתִי חַכְמָה וּבְשׁוּ אֶת
כָּל אֲשֶׁר צִוִּיתְךָ 7 אֶת אֲהָל מוֹעֵד וְאֶת אַרְן לְעַדְתָּה
וְאֶת הַכְּפָרָת אֲשֶׁר עָלָיו וְאֶת כָּל כְּלֵי הַאֲהָל 8 וְאֶת
הַשְּׁלֹחֵן וְאֶת כָּלֵיו וְאֶת המְנִירָה וְאֶת כְּלֵי הַבָּהָר
וְאֶת מְזֻבֵּחַ הַקְרָטָרָת 9 וְאֶת מְזֻבֵּחַ הַעַלְלָה וְאֶת כָּל כָּלֵיו
וְאֶת הַכְּיוֹר וְאֶת כָּנוֹ 10 וְאֶת בְּנֵי הַשְּׁרָדָה וְאֶת בְּנֵי

הַאֲחָד 41 וְאֶת הַכְּבָשׁ הַשְׁנִי תַּעֲשֶׂה בֵּין הַעֲרָבִים כְּמַנְחָת
הַבְּקָר וּבְנִסְכָה תַּעֲשֶׂה לְהָלָל נִיחָח אֲשֶׁר לִיהוָה
42 עַלְתָּה תָּמִיד לְדָרְתֵיכֶם פָּתָח אֶת אֲהָל מוֹעֵד לִפְנֵי יְהוָה
אֲשֶׁר אוּדָר לְכָם שְׁמָה לְדָבָר אַלְיךָ שֵׁם 43 וְנוֹעֲדָתִי
שְׁמָה לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל וּנְקַדֵּשׁ בְּכָבְדִי 44 וּקְרַדְשֵׁתִי אֶת אֲהָל
מוֹעֵד וְאֶת המְזֻבֵּחַ וְאֶת אַהֲרֹן וְאֶת בְּנֵי אַהֲרֹן לְכָהֵן לְיַיִל
45 וּשְׁכָנֵת בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּהִיְתִי לָהֶם לְאֱלֹהִים 46
וַיַּדְעָוּ כִּי אַנְיָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הַוֹּצָאָתִי אֶתְכֶם מִמִּארָץ
מִצְרָיִם לְשָׁכְנֵי בְּתוֹכְם אַנְיָה אֱלֹהֵיכֶם

30 וְעַשְׂתָּה מִזְבֵּחַ מִקְטָר קְטָרָת עַצִּי שְׁטִים תַּعֲשֶׂה
אֶתְוֹ 2 אַמְתָה אַרְכָוָה וְאַמְתָה רְחַבָוָה דְּבוּרָה יְהוָה וְאַמְתָה
קְמָטוֹ מִמְנָנוּ קְרָנְתִי 3 וּצְפִיתִי אֶתְוֹ זָהָר תָּהָר אֶת גָּנוֹ וְאֶת
קְוִירָתִי סְבִיבָה--וְאֶת קְרָנְתִי וְעַשְׂתִי לְוּ זָהָב סְבִיבָה
4 וְשִׁתִּי טְבָעָת זָהָב תַּعֲשֶׂה לוֹ מִתְחַת לְזָרוּ עַל שְׁתִי
צְלָעָתָיו--תַּعֲשֶׂה עַל שְׁנֵי צְדִיו וְהִוָּה לְבָתִים לְבָדִים
לְשָׂאת אֶתְוֹ בְּהַמִּזְבֵּחַ 5 וְעַשְׂתִי אֶת הַבְּדִים עַצִּי שְׁטִים
וּצְפִיתִי אֶתְוֹ זָהָב 6 וְנוֹתַתִּי לִפְנֵי הַפְּרָכָת אֲשֶׁר עַל הַעֲדָת אֲשֶׁר
עַל אַרְן הַעֲדָת--לִפְנֵי הַכְּפָרָת אֲשֶׁר עַל הַעֲדָת אֲשֶׁר
אָוָעֵד לְךָ שְׁמָה 7 וְהַקְרָטָר עַל יְהוָה אַהֲרֹן קְטָרָת סְמִים
בְּכָבְדִי בְּהַוִּשְׁכָבוֹ אֶת הַנְּרָתָה--יַקְרִירָה 8 וּבְהַעֲלָת
אַהֲרֹן אֶת הַנְּרָתָה בְּנִירְבָּם יְהוָה הַקְרָטָרָת הַמִּידָה
לִפְנֵי יְהוָה לְדָרְתֵיכֶם 9 וְלֹא תָלְעַל עַל יְהוָה קְטָרָת זָהָר
וְעַלְתָּה וּמְנָחָה וּנְסָךְ לֹא תַחֲסִכוּ עַל יְהוָה 10 וּכְפָר אַהֲרֹן עַל
קְרָנְתִי אֶתְוֹ בְּשָׁנָה מִדְרָם חַטָּאת הַכְּפָרִים אֶתְוֹ בְּשָׁנָה
יַכְפֵּר עַל יְהוָה לְדָרְתֵיכֶם 11 וְקַדְשִׁים הַוָּא לִיהוָה 12
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מְשֻׁה 12 כִּי תָשָׂא אֶת רָאשֵׁ
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְפִקְדֵיכֶם וְנוֹתַנוּ אֲישׁ כְּפָר נְפִשּׁוֹ לִיהוָה
בְּפִקְדָךְ אֶתְוֹ וְלֹא יִהְיָה בָּהֶם נִנְפְּךָ בְּפִקְדָךְ אֶתְוֹ 13 זֶה
יַתְנוּ כָל הַעֲבָר עַל הַפְּקָדִים מִבְּנֵי שְׁלָקָה בְּשֶׁקְל
הַקְדָשָׁה עַשְׁרִים גְּרָה הַשְּׁלָקָה--מַחְצִית הַשְּׁלָקָה
לִיהוָה 14 כָל הַעֲבָר עַל הַפְּקָדִים מִבְּנֵי שְׁלָקָה שְׁנָה
וּמְעֻלָה--יַתְנוּ כָל הַעֲבָר עַל הַפְּקָדִים מִבְּנֵי שְׁלָקָה 15 הַעֲשִׂיר לֹאַרְבָּה וְהַדְלִיק
לֹא יִמְעִיט מַמְחַצִּית הַשְּׁלָקָה--לְתַחַת אֶת תְּרּוּמָת יְהוָה
לְכָפֵר עַל נְפָשָׁתֵיכֶם 16 וּלְקַדְחָת אֶת כְּסֵף הַכְּפָרִים מִאֶת
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְנוֹתַת אֶתְוֹ עַל עַבְדָת אֶתְכֶם מִוּעָד וְהִוָּה
יַשְׁרָאֵל לְזֹכְרָן לִפְנֵי יְהוָה לְכָפֵר עַל נְפָשָׁתֵיכֶם 17
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מְשֻׁה 18 וְעַשְׂתִי כּוֹרֵן נְחַשְׁתָּה וְכָנוֹ
נְחַשְׁתָּה--לְרַחֲצָה וְנוֹתַת אֶתְוֹ בְּינֵי אֲהָל מוֹעֵד וּבְינֵי המְזֻבֵּחַ
וְנוֹתַת שְׁמָה מִים 19 וַיְרַחֵצּוּ אַהֲרֹן וּבְנֵי מִנְנָה אֶת יְדֵיכֶם

להם בך ותדבר אליהם ארבה את זרעם ככוכבי
 השמים וככל הארץ הזאת אשר אמרתי אתן לזרעם
 ונחלו לעלם ¹⁴ ווינחם יהוה על הרעה אשר דבר
 לעשות לעמו ¹⁵ ויפון וירד משה מן ההר ושני לחות
 העדרת בידו לחות כתבים משני עבריהם--זהה ומזה
 הם כתבים ¹⁶ והלחות--מעשה אלהים המה והמכתב
 מכתב אלהים הוא--חרות על הלחת ¹⁷ וישמע יהושע
 את קול העם ברעה ויאמר אל משה קול מליחמה
 במנהה ¹⁸ ויאמר אין קול ענות נבורה ואין קול ענות
 חלושה קול ענות אני שמע ¹⁹ ויהי כאשר קרב אל
 המנהה וירא את העגל ומחלת ויהר אף משה וישליך
 מידו את הלחת וישבר אתם תחת ההר ²⁰ ויקח את
 העגל אשר עשו וישרכ באש ויתחן עד אשר דק ויזור
 על פניו המים וישק את בני ישראל ²¹ ויאמר משה אל
 אהרן מה עשה לך העם הזה כי היבאת עליו חטא
 נדלה ²² ויאמר אהרן אל יתיר אף אדרני אתה ידעת
 את העם כי ברע הוא ²³ ויאמרו לוי--עשה לנו אלהים
 אשר ילכו לפנינו כי זה משה האיש אשר העלונו מארץ
 מצרים--לא ידענו מה היה לו ²⁴ ואמר להם למי זה
 החפרקו ויתנו לי ואשלכחו באש ויצא העגל הזה
²⁵ וירא משה את העם כי פרע הוא כי פרעה אהרן
 לשמצחה בקמיהם ²⁶ ויעמד משה בשער המנהה ויאמר
 מי ליהוה אליו ויאספו אליו כל בני לוי ²⁷ ויאמר להם
 כה אמר יהוה אליו ישראלי שמו איש חרבו על ירכו
 עברו ושבו משור לשער במנהה והרנו איש את אחיו
 ואיש את רעהו ואיש את קרכו ²⁸ ויעשו בני לוי בדבר
 משה ויפל מן העם ביום ההוא כשלשת אלפי איש ²⁹
 ויאמר משה מלאו ידכם היום ליהוה כי איש בבנו
 ובאחיו--ולחת עלייכם היום ברככה ³⁰ ויהי ממחורת
 ויאמר משה אל העם אתם חטאתם חטא נדלות עתת
 עליה אל יהוה أولאי אכפרה بعد חטאכם ³¹ וישב
 משה אל יהוה ויאמר אני חטא העם הזה חטא נדלות
 ויעשו להם אלהי זהב ³² ועתה אם תשא חטאיהם ואם
 אין--מחני נא מספרק אשר כתבת ³³ ויאמר יהוה אל
 משה מי אשר חטא לי אמרנו מספרי ³⁴ ועתה לך נתה
 את העם אל אשר דברתיך לך--הנה מלאכי לך לפניך
 וביום פקדך ופקתדי עליהם חטאיהם ³⁵ וינפ יהוה את
 העם על אשר עשו את העגל אשר עשה אהרן

המשחה ואת קתרת הסמים לקידש ככל אשר צויתך
 יעשו ¹² ויאמר יהוה אל משה לאמר ¹³ אתה דבר אל
 בני ישראל לאמר לך את שבתי תשמרו כי אוטה הוא
 בין וביניכם לדרתיכם--לדעתי כי קדש הוא לכם מחלליה
¹⁴ ושמרתם את השבת כי קדש היה לכם מחלליה
 מות יומת--כי כל העשה בה מלאכה ונכרתה הנפש
 והוא מקרוב עמי ¹⁵ ששת ימים יעשה מלאכה ובוים
 השבעי שבת שבתון קדש ליהוה כל העשה מלאכה
 ביום השבת מות יומת ¹⁶ ושמרו בני ישראל את השבת
 לעשות את השבת לדרתם ברית עולם ¹⁷ בין ובין
 בני ישראל--אות הוא לעלם כי ששת ימים עשה יהוה
 את השמים ואת הארץ וביום השבעי שבת וינפש ¹⁸
 ייתן אל משה ככלתו לדבר אותו בהר סיני שני לחות
 העדרת--לחותaben כתבים באצבע אלהים

32 וירא העם כי בSSH משה לרדרת מן ההר ויקhal
 העם על אהרן ויאמרו אליו קום עשה לנו אלהים
 אשר ילכו לפנינו--כי זה משה האיש אשר העלונו
 מארץ מצרים לא ידענו מה היה לו ² ויאמר אלהים
 אהרן פרקרו נזמי הזוב אשר באוני נשים בנים
 ובנותיכם והביאו אליו ³ ויתפרקו כל העם את נזמי
 הזוב אשר באזוניהם ויביאו אל אהרן ⁴ ויקח מידם
 ויצר אותו בחרט ויעשוו עגל מסכה ויאמרו אלה
 אלהיך יישראל אשר העלו נארץ מצרים ⁵ וירא
 אהרן ויבן מזבח לפניו ויקרא אהרן ויאמר חן ליהוה
 מהר ⁶ וישכימו ממחורת ויעלו עלה וינשוו שלמים וישב
 העם לאכל ושתו ויקמו לצחק ⁷ וידבר יהוה אל משה
 לך רד--כי שתת עמד אשר העלית מארץ מצרים ⁸
 סרו מהר מן הדרך אשר צויתם--עשו להם עגל מסכה
 וישתחוו לו ויזבחו לו ויאמר אלה אלהיך יישראל
 אשר העליך מארץ מצרים ⁹ ויאמר יהוה אל משה
 ראייתי את העם הזה והנה עם קשה ערכו הוא ¹⁰ ועתה
 הגניחה לוי ויהר אף בהם ואכלם ואעשה אותך לגוי
 גדול טויחל משה את פני יהוה אלהיך ויאמר למה
 יהוה ייחרה אפק בעמק אשר הוציאת מארץ מצרים
 בכח גדול וביר חזקה ¹¹ למה יאמרו מצרים לאמר
 ברעה הוציאם להרג אתם בהרים ולכלתם מעל פניהם
 האדמה שוב מהרzon אפק והנחם על הרעה לעמך ¹²
 זכר לאברהם ליצחק ולישראל עבדיך אשר נשבעת

33 וידבר יהוה אל משה לך עלה מוזה--אתה והעם אשר העלית מארץ מצרדים אל הארץ אשר נשבעתי לאברהם ליצחק וליעקב לאמר לזרעך אהננה ²

ושלחתי לפניו מלך ונורשתי את הכנעני האמרי והחתי והפרזי החוי והיבוסי ³ אל ארץ זבת חלב ודבש כי לא עללה בקרเบך כי עם קשה ערך אתה-- פן אכלך בדרך ⁴ וישמע העם את הדבר הרע הזה--

ויחאכלי ולא שתו איש עדריו עליו ⁵ ויאמר יהוה אל משה אמר אל בני ישראל אתם עם קשה ערך--

רגע אחד עלה בקרเบך וכלי תיך ועתה הורד עדרך מעליך ואדרעה מה עשה לך ⁶ ויתנצלו בני ישראל את עדים מהר חורב ⁷ ומשה יקח את האهل ונטה

לו מחוץ למתחנה הרחק מז המהנה וקרא לו אהל מועד והוא כל מבקש יהוה יצא אל אהל מועד אשר מחוץ למתחנה ⁸ והיה צצתת משה אל האهل קומו כל

העם ונצכו איש פתח אהלו והבטטו אחריו משה עד באו האהלה ⁹ והיה כבא משה האהלה ירד עמוד הענן ועמד פתח האهل ודבר עם משה ¹⁰ וראה כל

העם את עמוד הענן עמד פתח האهل וקם כל העם והשתחו איש פתח אהלו ובדבר יהוה אל משה פנים כאשר ידבר איש אל רעהו ושב אל המהנה

אל פנים כאשר ידבר איש אל רעהו ושב אל המהנה ומשרתו יהושע בן נון נער לא ימוש מתוך האهل ¹² ויאמר משה אל יהוה ראה אתה אמר אליו העל את העם זהה ואתה לא הורעתי את אשך תשלה עמי

ואתה אמרת ידעתיך בשם נום מצאת חן בעניי ¹³ ועתה אם נא מצאי חן בענייך והחתי אין את דרכך ואדעך למן אמצעי חן בענייך וראה כי עמד גניי זהה ¹⁴ ויאמר פני ילכו והחתי לך ¹⁵ ויאמר אליו אם אין פניך הלים אל תעלנו מוזה ¹⁶ ובמה יודע אפוא כי מצאי חן בענייך אני ועمرך--הלו בלבתק עמנו ונפלינו אני ועמרך מכל העם אשר על פני האדמה ¹⁷

ויאמר יהוה אל משה נם את הדבר הזה אשר דברת עשאה כי מצאי חן בענייך ואדעך בשם נום ¹⁸ ויאמר הראני נא את בךך ¹⁹ ויאמר אני עביר כל טובי על פניך וקרأتي בשם יהוה לבניך וחנתי את אשך

ורחמתי את אשך ארחים ²⁰ ויאמר לא תוכל לראות את פני כי לא יראני האדם וחוי ²¹ ויאמר יהוה הנה מקוםathi ונצבת על הצור ²² והיה בעבר כבדי ושמתייך

בנקרת הצור ושכתי כפי עלייך עד עברי ²³ והסתרי את כפי וראית את אחורי ובפני לא יראו **34** ויאמר יהוה אל משה פסל לך שני לחות אבניים בראשונים וכתחתי על הלחת את הדברים אשר היו על הלחת הראשונים אשר שברת ² והיה נכון לבקר ועליה בקר אל הר סיני ונצבת לי שם על ראש ההר ³ ואיש לא עלה עמוק ונס איש אל ירא בכל ההר נם הצאן והבקר אל ירעו אל מול ההר ההוא ⁴ וופסל שני לחות אבניים בראשונים וישכם משה בכקר ויעל אל הר סיני כאשר צוה יהוה אותו ויקח בידיו שני לחות אבניים ⁵ וירד יהוה בענן ויתיצב עמו שם ויקרא בשם יהוה ⁶ ויעבר יהוה על פניו ויקרא יהוה יהוה אל רחום וחנון-- ארך אפים ורב חסד ואמת ⁷ ונצר חסד לאלפים נשא עון ופשע וחטאונה ונקה לא ינקה--פקד עון אבות על בניים ועל בני נשים על שלשים ועל רביעים ⁸ וימחר משה ויקד ארצתו ווישתחו ⁹ ויאמר אם נא מצאי חן בענייך אדני ילק נא אדני בקרבנו כי עם קשה ערך הוא וסלחת לעוננו ולהחטאנו ונחלתו ¹⁰ ויאמר הנה אני כרת ברית ננד כל עמק עשה נפלאת אשר לא נבראו בכל הארץ ובכל הגנים וראה כל העם אשר אני אהה בקרבו את מעשה יהוה כי נורא הוא אשר אני עשה עמק ¹¹ שמר לך--את אשר אני מצוק היום הנני נרש מנפיך את האמרי והכנען והחתי והפרזי והחוי והיבוסי ¹² השמר לך פן תऋת ברית לירושב הארץ אשר אתה בא עלייה פן יהוה למקש בקרבך ¹³ כי את מזבחתם תצזון ואת מזבחתם השברון ואת אשרו תחרתו ¹⁴ כי לא תשתחוה לאל אחר כי יהוה קנא שמו אל קנא הו ¹⁵ פן תכרת ברית לירושב הארץ וזה ¹⁶ וילקחת מבניתו לבנייך ווננו בנתיו אחריו אלהי והוננו את בניך אחריו אלהי ¹⁷ אלהי מסכה לא תעשה לך ¹⁸ את הוה המצוות השמרא--שבעת ימים תאכל ממצוות אשר צויתך למועד חרד האביב כי בחדרש האביב יצאת ממצרים ¹⁹ כל פטר רחם לי וכל מקן תוכר פטר שור ושה ²⁰ ופיטר חמור תפירה בשעה ואם לא תפירה וערפתו כל בכור בניך תפירה ולא יראו פני ריקם ²¹ ששת ימים תעבד וביום השביעי תשבת בחרים ובקצין השבת ²² וחן שבעת השעה

ולך בכוריו קצר חתמים וחוג האסיף--תקופת השנה ה-²³ שלש פעמיים בשנה--יראה כל צורך את בני הארץ יהוה אלהי ישראל ²⁴ כי אוריש גויים מפניך והרחבתי את נבלך ולא יחמד איש את ארץ בעליך לראות את פני יהוה אלהיך שלש פעמיים בשנה ²⁵ לא תשחת על חמץ דם זבחיו וללא ילין לבקר זבח תג הפסח ²⁶ ראשית בכורי אדרתך תבייא בית יהוה אלהיך לא תבשל נדי בחלב אמו ²⁷ ויאמר יהוה אל משה כתוב לך את הדברים האלה כי על פי הדברים האלה כרתי את ברית--ואת ישראל ²⁸ ויהו שם עם יהוה ארבעים יום וארבעים ללה--לهم לא אכל ומים לא שתה ויכתב על הלחת את דברי הברית--עשרה הדברים ²⁹ ויהי ברדת משה מהר סיני ושני לחת העדרת ביד משה ברדתו מן החרם ונשה לא יידע כי קרון עוז פניו--בדברו אתו ³⁰ וירא אהרן וכל בני ישראל את משה והנה קרון עוז פניו ויראו מנשת אליו ³¹ ויקרא אלהם משה והואבו אליו אהרן וכל הנשים בעדרה וידבר משה אלהם ³² ואחריו כן נושא כל בני ישראל ויצום--את כל אשר דבר יהוה אותו בהר סיני ³³ ויכול משה מדבר אתם ויתן על פניו מסוה ³⁴ ובבא משה לפני יהוה לדבר אותו יסיר את המסוה עד צאתו ויצא ודבר אל בני ישראל את אשר יצוה ³⁵ וראו בני ישראל את פניו משה כי קרון עוז פניו משה והшиб משה את המסוה על פניו עד באו לדבר אותו

35 ויקהל משה את כל עדת בני ישראל--ויאמר אלהם אלה הדברים אשר צוה יהוה לעשות אתם ² ששת ימים תעשה מלאכה ובוים השבעי יהיה לכם קדש שבת שבתון ליהוה כל העשה בו מלאכה יומת ³ לא תכערו אש בכל משבתיכם ביום השבת ⁴ ויאמר משה אל כל עדת בני ישראל לאפוד ולחשן ²⁸ והדבר אשר צוה יהוה לאמר ⁵ קחו מאתכם תרומה ליהוה כל נדייך לבו יביאה את תרומת יהוה זהב וכסף ונחשת ⁶ ותכלת וארגמן ותולעת שני ווש ועזים ⁷ וערת אילם מגדמים וערת החטים ועצי שיטים ⁸ ושמנם למאור ובשמות לשמנם המשחה ולקטרת הסנים ⁹ ואبنيיהם שהם לאפוד ולחשן ¹⁰ וכל חכם לבר בכם יבוא ויעשו את כל אשר צוה יהוה ¹¹ את המשכן--את אהלו ¹² ואת מכשחו את קרסיו ואת קרשיו את בריחו את עמדיו ¹³ ואת אדרנו ¹⁴ את הארץ

ועשי כל מלאכה וחשב מיושבת ¹⁵ ואת ברינו את הכפרת ואת פרכת המסך ¹³ את השלחן ¹⁶ ואת ברינו ואת כל כליו ואת להם הפנים ¹⁴ ואת מנרת המאoor ¹⁵ ואת מזבח הקטורת ואת ברינו ואת שמן המשחה ואת קטרת הסמים ואת מסך הפתחה לפתח המשכן ¹⁶ את מזבח העלה ואת מבקר הנחשת אשר לו את קלעי החצר ואת כל כליו את הכיר ואת כנו ¹⁷ את קלעי החצר את עמידיו ואת אדרנו ואת מסך שער החצר ¹⁸ את יתדה המשכן ואת יתרת החצר ואת מיתריהם ¹⁹ את בנדי השרד לשרת בקדש את בנדי הקדש לאהרן הכהן ואת בנדי בניו לכהן ²⁰ וויצו כל עדת בני ישראל מלפני משה ²¹ ויבאו כל איש אשר נשוא לבו וכל אשר נדבה רוחו אותו הביאו את תרומת יהוה ²² ויבאו האנשיים על הנשים כל נדייך לב הביאו חח הנופת והב ליהוה ²³ וכל איש אשר נמצא אותו תכלת והרגמן ותולעת שני--ושׁ וועזים וערת אילם מגדמים וערת החטים הביאו ²⁴ כל מרימים חרמות כסף ונחשת בידיה טו ויביאו מטהה את התכלת ואת הארגמן את תולעת השני ואת השש ²⁶ וכל הנשים--אשר נשוא לבן את תחומה טו את העזים ²⁷ והונשאמם הביאו--את אבני השם ואת אבני המלאים לאפוד ולחשן ²⁸ והבשם ואת השמן למאoor--ולשםן המשחה ולקטרת הסמים ²⁹ כל איש ואשה אשר נדב لكم אהם להביא לכל המלאכה אשר צוה יהוה לעשות ביד משה--³⁰ הביאו בני ישראל נדבה ליהוה ³⁰ ויאמר משה אל בני ישראל דאו קרא יהוה בשם בצלאל בן אוורי בןchor למטה יהודה ³¹ וימלאו את רוח אליהם בחכמה בתבונה ובודעת ובכל מלאכה ³² ולחשב ממחשבת-- לעשת בוחוב ובכסף ובנחות ³³ ובחרשת ابن למלאת ובחרשת עז לעשות בכל מלאכת מחשבת ³⁴ ולהורות נתן בלבבו הווא ואהליאב בן אחיסמך למטה דין ³⁵ מלא אתם חכמתם לבר לעשות כל מלאכת חרש וחשב וركם בתכלת ובארגון בתולעת השני ובשׁ וארג העשי כל מלאכה וחשב מיושבת

רחב הקרש האחד ²² שתי ידთ לקשר האחד משלבת
אהת אל אהת כן עשה לכל קרשי המשכן ²³ ווועש את
הקרשים למשכן עשרים קרשים לפתחת נגב הימנה ²⁴
וארבעים ארני כסף--עשה תחת עשרים הקרשים שני
ארנים תחת הקרש האחד לשתי ידרתו ושני ארנים
תחת הקרש האחד לשתי ידרתו ²⁵ ולצלע המשכן
השנייה לפתח צפון עשה עשרים קרשים ²⁶ וארבעים
ארניים כסף--שני ארנים תחת הקרש האחד ושני
ארנים תחת הקרש האחד ²⁷ ולירכתי המשכן ימה
עשה ששה קרשים ²⁸ ושני קרשים עשה למקצת
המשכן--בירכתיים ²⁹ והיו הוואם מלמטה ויחדו היו
תמים אל ראשו אל הטבעת האחת כן עשה לשניהם
לשני המקצת ³⁰ והוא שמנה קרשים ואណיהם כסף
ששה עשר ארנים--שני ארנים שני ארנים תחת הקרש
האחד ³¹ וייעש ברייחו עצי שטים--חמסה לקרים צלע
המשכן האחת ³² וחמישה בריחם לקרים צלע המשכן
השנייה וחמשה בריחם לקרים המשכן לירכתיים ימה
ויעש את הבריח התיכון לברה בתוך הקרשים
³³ מן הקצת אל הקצת ³⁴ ואת הקרשים צפה זחוב ואת
טבעתם עשה זחוב--בתים לבריחם ויצף את הבריחם
זחוב ³⁵ וייעש את הפרכת תכלת וארגמן ותולעת שני
ושם משור מעשה חשב עשה אתה כרבים ³⁶ וייעש לה
ארבעה עמודי שטים ויצפם זחוב וויהם זחוב ויצק להם
ארבעה ארני כסף ³⁷ וייעש מסך לפתח האهل תכלת
וארגמן ותולעת שני ושם משור מעשה רקס ³⁸ ואת
עמודיו חמשה ואת וויהם צפה ראשיהם וחקיקיהם
זחוב ואណיהם חמשה נחשת

37 ויעש בצלאל את הארן עצי שטים אמתים וחזי
ארכו ואמה וחזי רחבו ואמה וחזי קמתו ² ויצפחו
זחוב טהור מבית ומוחוץ וייעש לו זר והב סביב ³ ויצק
לו ארבע טבעת זחוב על ארבע עמודיו ושתי טבעת
על צלעו האחת ושתי טבעת על צלעו השנייה ⁴ וייעש
ברדי עצי שטים ויצף אתם זחוב ⁵ ויבא את הברדים
בטבעת על צלעת הארן לשאת את הארן ⁶ ויעש
כפרת זחוב טהור אוור אמרתים וחזי ארבה ואמה וחזי
רחבה ⁷ וייעש שני כרבים זחוב מקשה עשה אתם מושני
קצחות הכפרת ⁸ כרוב אחד מקשה מזה וכרוב אחד
מקשה מזה ²⁰ וייעש את הרכבים מושני קצחות
(קצחות) ⁹ ויהיו הרכבים פרשי כנפים למעלה

ועשה בצלאל ואהלייאב וכל איש חכם לב
אשר נתן יהוה חכמה ותבונה בהמה לדעת לעשת
את כל מלאכת עברת הקרש--כל כל אשר צוה יהוה
ויקרא משה אל בצלאל ואל אהלייאב ואל כל
איש לבו לקרביה אל המלאכה לעשת אתה זה זוקחו
מלפני משה את כל התרומה אשר הביאו בני ישראל
למלאכת עברת הקרש--לעתה אתה והם הביאו אליו
עוד נרבה--בבקר בבקר ⁴ ויבאו כל החכמים העשים
את כל מלאכת הקדש--איש ממלאכתו אשר
המה עשים ⁵ ויאמרו אל משה לאמר מרבים העם
להביא מדיעברדה למלאכה אשר צוה יהוה לעשת
אתה ⁶ ויצו משה וויעברו קוול במחנה לאמר איש
ואהשה אל יעשו עוד מלאכה לחזרות הקדש ויכלא
העם מהביא ⁷ והמלאכה היהתה דים לכל המלאכה
לעשנות אתה והותר ⁸ ויעשו כל חכם לב בעשי
המלאכה את המשכן--עשר ירידעת שיש משור ותכלת
וארגון ותולעת שני--כרבים מעשה חשב שעשה אתם
⁹ אריך הירעה האחת שמנה ועשרים באמה ורחב
ארבעה באמה הירעה האחת מודה אחת לכל הירעה
¹⁰ ויחבר את חמיש הירעה אחת אל אהת וחמש
ירידעת חבר אהת אל אחת בויעש לאלת חכלת על
שפת הירעה האחת מקצת במחברת כן עשה בשפת
hiruya הקցונה במחברת השנית ¹¹ חמשים לאלת
עשה בירעה האחת וחמשים לאלת עשה בקצת
הירעה אשר במחברת השנית מקבילה הללאת--
אהת אל אהת ¹² וייעש חמשים קרסוי זחוב ויחבר את
הירעת אהת אל אהת בקריםים וויהם המשכן אחד
¹⁴ וייעש ירידעת עזום לאהיל על המשכן עשתי عشرה
ירידעת עשה אתם ¹⁵ אריך הירעה האחת שלשים
באמה וארבעה אמות רחוב הירעה האחת מודה אהת
לעשתי عشرה ירידעת ¹⁶ ויחבר את חמיש הירעת
לביד ואת שש הירעת בלבד ¹⁷ וייעש לאלת חמשים
על שפת הירעה הקցונה במחברת וחמשים לאלת
עשה על שפת הירעה החברת השנית ¹⁸ וייעש קרסוי
נחשת חמשים לחבר את האהיל להיות אחד ¹⁹ וייעש
מכסה לאהיל ערלה אילם מאדים וכוסה ערלה תחשים
מלמעלה ²⁰ וייעש את הקרשים למשכן עצי שטים
עמדים ²¹ עשר אורך הקרש ואמה וחזי האמה

נחשת תחת כרכבו מלמטה עד חציו ⁵ וויצק ארבע טבعت באربع הנקודות-למנכבר הנחשת בתים לבדים וויעש את הבדים עצי שטמים ויצף אתם נחשת ⁷ וויבא את הבדים בטבעת על צלעת המזבח לשאת אותו בהם נובב לחחת עשה אותו ⁸ וויעש את הכיוור נחשת ואת כנו נחשת--במראות הצבאות אשר צבאו פתח אهل מועד ⁹ וויעש את החצר לפאת נגב תימנה קלעי החצר שש משזר מאה באמה ¹⁰ עםורדים עשרים ואדניהם עשרים עשרים נחשת ווי העמודים וחשקייהם כספ ¹¹ ואדניהם צפון מאה באמה--עםורדים עשרים ואדניהם עשרים נחשת ווי העמודים וחשקייהם כספ ¹² ולפאת ים קלעים חמישים באמה--עםורדים עשרה ואדניהם ערבה ווי העמודים וחשקייהם כספ ¹³ ולפאת קדרמה מזרחה חמישים אמה ¹⁴ קלעים חמיש עשרה אמה אל הכתף עמודיהם שלשה ואדניהם שלשה ¹⁵ ולכתר השנית מזוה ומזה לשער החצר קלעים חמיש עשרה אמה עמודיהם שלשה ואדניהם שלשה ¹⁶ כל קלעי החצר סביב שיש משזר ¹⁷ וזהאדנים לעמודים נחשת ווי העמודים וחשקייהם כספ וציפוי ראשיהם כספ והם מחשקים כספ כל עמידי החצר ¹⁸ ומסך שער החצר מעשה רקסם-תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר ועשרים אמה ארך וקומה ברוחב חמיש אמות לעמota וככל הiotda למשכן ולהחצר סביב-נחשת ²¹ אלה פקדוי המשכן משכנ העדה אשר פקד על פי משה עברת הלויים ביד איהם ברן אהרן הכהן ²² ובצלאל בן אוריה בןchor למטה יהודה עשה את כל אשר צוה יהוה את משה ²³ ואთוא אלהילא בן אהיסמרק למטה דן-חרש ווחשב ודקם בחכלת וארגמן ובתולעת דשני ובש ²⁴ כל הזהב העשו למלאה בכל מלאכת הקדרש-ויהי והב התונפה תשע ועשרים ככר ושבע מאות ושלשים שקל במשקל הקדרש ²⁵ וכספ פקדוי העדה מאה ככר ואלף ושבע מאות וחמשה ושבעים שקל--במשקל הקדרש ²⁶ בкус לגולגולת מחצית השקלה בשקל הקדרש--לכל העבר על הפקדים מבן עשרים שנה ומעלה לשש מאות אלף ושלשת אלפיים וחמש מאות וחמשים ²⁷ ויהי מאה ככר הכסף לזכקת את ארני הקדרש ואת אדרני הפרכת מאת אדרנים למאית סכימים בכנפיים על הכפרת ופניהם איש אל אחיו אל הכפרת-הייו פני הcredים ¹⁰ וויעש את השלחן עצי שטים אמתים ארכו ואמה רחבו ואמה וחצי קמתו ¹¹ ויצף אותו זהב טהור וויעש לו זר זהב סביב ¹² וויעש לו מסנרת טפח סביב וויעש זר זהב למסנרת סביב ¹³ ויצק לו ארבע טבעת זהב וייתן את הטבעת על ארבע הפאות אשר לארכע רגלו ¹⁴ לעמota המסנרת היי הטבעת בתים לבדים לשאת את השלחן ¹⁵ וויעש את הבדים עצי שטים ויצף אתם זהב לשאת את השלחן ¹⁶ וויעש את הכלים אשר על השלחן את קערתו ואת כפתיו ואת מנקיתו ואת הקשות אשר יסק בהן-זהב טהור ¹⁷ וויעש את המנרה והב טהור מקשה עשה את המנרה ירכה וקנה-גביעיה כפתירה ופרוחיה ממנה היי ¹⁸ וושה קנים יצאים מצדיה שלשה קני מנרה מצדיה האחד ושלשה קני מנרה מצדיה השני ¹⁹ שלשה גבעים משקרים בקינה האחד כפתיר ופרח וכן לששת גבעים משקרים בקינה השני כפתיר ופרח וכן לששת הקנים הייצאים מן המנרה ²⁰ ובמנרה ארבעה גבעים משקרים-כפתירה ופרוחיה וכן כפתיר תהה שני הקנים ממנה וכפתיר תהה שני הקנים הייצאים ממנה ²¹ כפתיריהם וקנות ממנה היו כליה מקשה אחת זהב טהור ²² וויש את נורתיה שבעה ומלךחה ומחתתיה זהב טהור ²³ ככר זהב טהור עשה אתה ואת כל כליה ²⁴ וויעש את מזבח הקטרת עצי שטים אמתה ארכו ואמה רחבו רבכוע ואמתים קמתו--מןנו היי קרנתיו ²⁵ ויצף אותו זהב טהור את גנו ואת קירתו סביב-ואת קרנתיו וויעש לו זר זהב סביב ²⁶ ושתי טבעת זהב עשה לו מחתה לזרו על שני צלעתו על שני צדיו--לבטים לבדים לשאת אותו בהם ²⁷ וויעש את הבדים עצי שטים ויצף אתם זהב ²⁸ וויעש את שמן המשחה קדרש ואת קטרת הסמיים טהור--מעשה רקח

38

וויעש את מזבח העלה עצי שטים חמיש אמות ארכו וחמש אמות רחבו ושלש אמות קמתו ² וויש קרנתיו על ארבע פנותו--מןנו היי קרנתיו ויצף אותו נחשת ³ וויעש את כל כליה המזבח את הסירת ואת הייעם ואת המזרקה את המזולנת ואת המחתת כל כליו עשה נחשת ⁴ וויעש למזבח מכבר מעשה רשת

ויתננו על שתי כתפות האפר מלמטה ממול פניו לעמתה מחברתו- ממעל לחשב האפר ²¹ וירכשו את החשן מטבחתו אל טבעת האפר בפתח חכלת להיות על חשב האפר ולא יוזח החשן מעל האפר--כאשר צוה יהוה את משה ²² וייש את מעיל האפר מעשה ארן כליל תכלת ²³ ובפי המעיל בתוכו כפי תחרא שפה לפיו סביב לא יקרע ²⁴ ויישו על שלו' המUIL רמנון תכלת וארכמן ותולעת שני--משור ²⁵ ויישו עפמוני זהב טהור ויתנו את הפעמנים בתוך הרמנים על שלו' המUIL סביב--בתוך הרמנים ²⁶ עפמן ורמן פעמן ורמן על שלו' המUIL סביב לשרת כאשר צוה יהוה את משה ²⁷ ויישו את הכתנתה שש מעשה ארן לאהרן ולבניו ²⁸ ואת המזנפת שש ואת פארדי המגבצת שש ואת מכנסי הבד שש משור ²⁹ ואת האבנט שש משור ותכלת וארכמן ותולעת שני--מעשה רקם כאשר צוה יהוה את משה ³⁰ ויישו את צין נור הקדרש והב טהור ויכתבו עליו מכתב פתוחי חותם- קדרש לייהו ³¹ וייתנו עליו פטיל תכלת تحت על המזנפת מלמעלה כאשר צוה יהוה את משה ³² ותכלל--כל עבדת משכן אשר מועד ויישו בני ישראל--כל אשר צוה יהוה את משה כן עשו ³³ ויביאו את המשכן אל משה את האهل ואת כל קליו קרסיו קרשיו בריחו ועמדיו ואדרנו ³⁴ ואת מכסה עורת האילים המADMים ואת מכסה ערת התחשים ואת פרכתה המשך ³⁵ את ארון העדרת ואת בדיו ואת הכפרת ³⁶ את השלחן אין את כל כלוי ואת לחם הפנים ³⁷ את המנרה הטהרה את נרתיה נרת המערקה--ויאת כל כליה ואת שמן המאור ³⁸ ואת מזבח הזהב ואת שמן המשחה ואת קטרת הסמים ואת מסך פתח האهل ³⁹ את מזבח הנחתת ואת מכבר הנחתת אשר לו את בדיו ואת כל קליו את הכיד ואת כנו ⁴⁰ את קלעי החצר את עמדיה ואת ארנינה ואת המסך לשער החצר את מיתריו ויתדרתיה ואת כל כליע בעדרת המשכן--לאהיל מועד ⁴¹ את בנדוי השרד לשרת בקדש את בנדוי הקדרש לאהרן הכהן ואת בנדוי בנוו לכהן ⁴² ככל אשר צוה יהוה את משה כן עשו בני ישראל את כל העבודה ⁴³ וירא משה את כל המלאכה והנה עשו אתה--כאשר צוה יהוה כן עשו ויברך אתם משה

הככר ככר לאדן ²⁸ ואת האלף ושבע המאות וחמשה שביעים עשה ווים ²⁹ געמודים וצפה ראשיים וחشك אתם ³⁰ ונחשת התנופה שביעים ככר ואלפים וארכבע מאות שקל ³¹ ויעש בה את ארני פתח אהל מועד ואת מזבח הנחתת ואת מכבר הנחתת אשר לו ואת כל כליל המזבח ³¹ ואת ארני החצר סביב ואת ארני שער החצר ואת כל יתרת המשכן ואת כל יתרת החצר סביב

39 ומון הצלת והארגן ותולעת השני עשו בנדוי שרד לשרת בקדש ויישו את בנדוי הקדרש אשר לאהרן כאשר צוה יהוה את משה ² ויעש את האפר זהב תכלת וארכמן ותולעת שני--ושש משור ³ וירקעו את פחיה הזהב וקצץ פתילים לעשות בתחום הצלת ובתוכה הארגן ובתוכה תולעת השני ובתוכה השש-- מעשה חשב ⁴ כתפה עשו לו חברת--על שני קצוצתו (קצוטיו) חבר ⁵ ווחשב אפרדו אשר עליו ממנה הוא מעשיהם זהב חכלת וארכמן ותולעת שני ומשור-- כאשר צוה יהוה את משה ⁶ ויישו את אבני השם מסכת משבצת זהב מפתחת פתוחי חותם על שמות בני ישראל ⁷ וישם אתם על כתפה האפר--אבני זכרון לבני ישראל אשר צוה יהוה את משה ⁸ ויעש את החשן מעשה כבש כמעשה אפר זהב תכלת וארכמן ותולעת שני--ושש משור ⁹ רבוע היה כפול עשו את החשן--זרת ארכו וזרת רחבו כפול ¹⁰ וימלאו בו-- ארבעה טורי אבן טור אדם פסדרה וברקמת--חטור האחד טו והטור השני--נפק ספר ויהלם ¹¹ והטור השלישי--שלישי--לשם שבו ואחלמה ¹² והטור הרביעי-- תרשש מהם ויספה מוסכת משבצת זהב במלאתם ¹⁴ והאבנים על שמת בני ישראל הנה שתים עשרה--על שמתם פתוחי חותם איש על שמו לשנים עשר שבט ¹⁵ ויעשו על החשן שרשרת נבלת מעשה עבת זהב מהור ¹⁶ ויעשו שתי משבצת זהב ושתי מבעת זהב ויתנו את שתי הטעבת על שני קצוצות החשן ¹⁷ ויתנו שתי הטעבת הזהב על שתי הטעבת--על קצוצות החשן ¹⁸ ואת שתי קצוצות שתי הטעבת נתנו על שתי המשבצות ויתננו על כתפה האפר אל מול פניו ¹⁹ ויישו שתי טבעת זהב וישימו על שני קצוצות החשן על שפתו-- אשר אל עבר האפר ביתה ²⁰ ויעשו שתי טבעת זהב

מועד ובין המזבח ויתן שמה מים לרחצה³¹ ורחציו
מןנו משה ואהרן ובנוו את ידיהם ואת גנלייהם³²
בבאים אל האל מועד ובקרבתם אל המזבח--ירחציו
כאשר צוה יהוה את משה³³ ויקם את החצר סביב
למשכן ולמזבח ויתן את מסך שער החצר וכבוד יהוה
את המלאכה³⁴ ויקס הענן את האל מועד וכבוד יהוה
מלא את המשכן³⁵ ולא יוכל משה לבוא אל האל
מועד--כי שכן עליו הענן וכבוד יהוה מלא את המשכן
ובהעלות הענן מעל המשכן יسعו בני ישראל בכל
מסעיהם³⁶ ואם לא יעלה הענן--ולא יسعו עד יום
העלתו³⁷ כי ענן יהוה על המשכן יומם ואש תהיה
ליליה בו--לעוני כל בית ישראל בכל מסעיהם

VIDBER YHWH AL MSHA LAAMER² BIYOM HADASH
HARASHEON BAACHD LCHADASH TAKIM ATA MASHEN AHAL MOUD
3 VOSHTA SHM AT ARON HEDOT VOSHTA UL EHARON ATA
HAFRACH⁴ VOSHTA AT HESHLN UNVERCAT AT URCHO VOSHTA
AT HANRAH VOSHTA AT NERTHA⁵ VONTHA AT MZBCH
HZOB LKTRAH LEFNI ARON HEDOT VOSHTA AT MASCH HAFTA
LMSHEN⁶ VONTHA AT MZBCH HULLA LEFNI PATAH MASHEN
AHAL MOUD⁷ VONTHA AT HCYIR BIN AHAL MOUD VOSHTA
MZBCH VONTHA SHM MIM⁸ VOSHTA AT HCHAZR SBBV VONTHA
AT MASCH SHUR HCHAZR⁹ VOLEKHAT AT SHMN HAMSHCHA
VOSHTA AT HMSHEN VOSHTA AT CL ASHER BO VOKDRSH AT TOV VOSHTA
CL CLIO VOSHTA AT HMZBCH VOSHTA HMZBCH KDRSH KDRSHIM
VOSHTA AT HCYIR VOSHTA BN CO VOSHTA AT TOV VOSHTA
AT EHARON VOSHTA BNIO AL PATAH AHAL MOUD VRHCHAT AT OM
BIMIM¹³ VOSHTA AT EHARON AT BNDI KDRSH VOSHTA
AT TOV VOSHTA AT TOV VOSHTA LI¹⁴ VOSHTA BNIO TKRIB VOSHTA
AT OM CHNT¹⁵ VOSHTA AT OM CASHER MSHCHA AT ABIVIM
VOSHTA LI VOSHTA LHTA LHM MSHCHATM LKHNT ULOM¹⁶
LDRTAM¹⁶ VOSHTA MSHE CCL ASHER ZOVA YHWH AT TOV--CN
USA¹⁷ VOSHTA BHADASH HARASHEON BSHNA HSNT--BAACHD
LCHADASH HOKM HMSHEN¹⁸ VIKM MSHA AT HMSHEN VITN
AT ADNO VOSHTA AT KRSHO VITN AT BRHCHYO VIKM AT
UMODIO¹⁹ VOSHTA AHAL UL HMSHEN VOSHTA AT
MCCHSA HAHAL ULIO MLMALAH--CASHER ZOVA YHWH AT
MSHE²⁰ VIKH VITN AT HEDOT AL AHAL
HBIM UL EHARON VITN AT HCFRHT UL EHARON MLMALAH
VOSHTA AT EHARON AL HMSHEN VOSHTA AT PRCHT HMASCH²¹
VITN AT HSHLN BAHAL MOUD UL YRCK HMSHEN CFNA
MOUDZ LPHRCH²² VOSHTA ULIO URCK LHM LFPNI YHWH--
CASHER ZOVA YHWH AT MSHA²⁴ VOSHTA AT HANRAH BAHAL
MOUD NCH HSHLN UL YRCK HMSHEN NGVBA²⁵ VOSHTA HNRTH
LFPNI YHWH--CASHER ZOVA YHWH AT MSHA²⁶ VOSHTA AT
MZBCH HZOB BAHAL MOUD LFPNI HFRCH²⁷ VOSHTA ULIO
KTRHT SMIM--CASHER ZOVA YHWH AT MSHA²⁸ VOSHTA AT
MASCH HAFTA LMSHEN²⁹ VOSHTA MZBCH HULLA SHM PATAH
HMSHEN AHAL MOUD VOSHTA ULIO AT HULLA VAT HMANAH--
CASHER ZOVA YHWH AT MSHA³⁰ VOSHTA AT HCYIR BIN AHAL

ויקרא

וכי תקרב קרבן מנהה מאפה תנור--סלת חלות מצה
בלולות בשמן ורקייקי מצות מושחים בשמן ^ז ואם מנהה
על המחבה קרבענך--סלת בלולה בשמן מצה תהיה ^ט
פתות אתה פתים ויצקת עליה שמן מנהה הוא ^ז ואם
מנהה מרוחשת קרבענך--סלת בשמן העשה ^ט והבאת
את המנהה אשר יעשה מלאה--ליוהה והקריבת אל
הכהן והגישה אל המזבח ^ט והרים הכהן מן המנהה
את אוכרתה והקשיר המזבחה--אשר ריח ניחח ליוהה
^ט והנותרת מן המנהה--לאהרן ולבניו קדש קדשים
מashi יהוה ^ט וכל המנהה אשר תקריבו- ליוהה--לא

העשה חמץ כי כל שאר וכל דבש לא תקטרו ממנה
אשר ליוהה ^ט קרבן ראשית תקריבו אתם ליוהה ואל
המזבח לא יעלו לריח ניחח ^ט וככל קרבן מנהתק
במלח תמלח ולא תשכית מלח ברית אלהיך מעל
מנחתק על כל קרבנק תקריב מלח ^ט ואם תקריב
מנהת בכורים ליוהה--אביב קלוי באש גרש כרמל
תקריב את מנהת בכוריך ^ט ונחת עליה שמן ושמטה
עליה לבנה מנהה הוא ^ט והקשיר הכהן את אוכרתה
מנראה ומשמנה על כל לבונתה--אשר ליוהה

3 ^ט ואם זבח שלמים קרבנו--אם מן הבקר הוא מקריב
אם זכר אם נקבה תמים יקריבנו לפני יהוה ^ט וסמק
ירדו על ראש קרבנו ושותפו פתח האל מועד וורקו בני
אהרן הכהנים את הדרם על המזבח--סביר ^ט וזה קריב
מזבח השלמים אשה ליוהה--את החלב המכסה את
הקרב ואת כל החלב אשר על הקרב ^ט ואת שתי
הכליות ואת החלב אשר עלhn אשר על הכסלים ואת
היתרת על הכבד על הכלויות טירנה וחתירהו אתו
בני אהרן המזבחה על העלה אשר על העצים אשר
על האש--אשר ריח ניחח- ליוהה ^ט ואם מן הצאן קרבנו

לזבח שלמים ליוהה--זכר או נקבה תמים יקריבנו ^ט
אם כשב הוא מקריב את קרבנו--והקריב את לפני
ירוהה ^ט וסמק את ידו על ראש קרבנו ושותף אותו לפני
האל מועד וורקו בני אהרן את דמו על המזבח--סביר
וזה קריב מזבח העצחה טירנה ואת החלב המכסה את
הគבב לעמת העצחה טירנה ואת החלב המכסה את
הקרב ואת כל החלב אשר על הקרב ^ט ואת שתי
הכליות ואת החלב אשר עלhn אשר על הכסלים ואת
היתרת על הכבד על הכלויות טירנה ^ט וחתירהו את

1 ^ט ויקרא אל משה וידבר יהוה אליו מהל מועד
לאמר ^ט דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם אדם
כי יקריב מכם קרבן ליוהה--מן הבהמה מן הבקר
ומן הצאן תקריבו את קרבנכם ^ט אם עליה קרבנו
מן הבקר זכר תמים יקריבנו אל פתח האל מועד
יקריב אותו לרצינו לפני יהוה ^ט וסמק ידו על ראש
העליה ונרצה לו לכפר עליו ^ט ושותף את בן הבקר
לפני יהוה והקריבו בני אהרן הכהנים את הדרם וורקו
את הדרם על המזבח סביר אשר פתח האל מועד ^ט
והפשיט את העלה ונחת אתה לנתחיה ^ט ונתנו בני
אהרן הכהן אש--על המזבח וערכו עצים על האש ^ט
וערכו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת
הפרדר--על העצים אשר על האש אשר על המזבח ^ט
וקרבו וכרכשו ירחץ במים והקثير הכהן את הכל
המזבח עליה אשר ריח ניחח- ליוהה ^ט ואם מן הצאן
קרבנו מן הcessים או מן העזים לעלה--זכר תמים
יקריבנו ^ט ושותף אותו על ירך המזבח צפפה--לפני
יהוה וורקו בני אהרן הכהנים את דמו על המזבח--
סביר ^ט ונחת אותו לנתחיו ואת ראשו ואת פרדו וערך
הכהן אתם על העצים אשר על האש אשר על המזבח
וזה קרבב והכרעים ירחץ במים והקثير הכהן את
הכל והקثير המזבחה--עליה הוא אש ריח ניחח
ליוהה ^ט ואם מן העוף על קרבנו ליוהה והקثير מן
התרים או מן בני היונה--את קרבנו ^ט והקثير הכהן
אל המזבח ומילך את ראשו והקثير המזבחה ונמצאה
דמו על קיר המזבח ^ט והסיר את מראותו בנצחיה
והשליך את אצל המזבח קדרמה--אל מקום הדשן
ושסע אותו בכנפיו לא יבדיל והקثير אתו חכהן
המזבחה על העצים אשר על האש עליה הוא אש
ריח ניחח--ליוהה

2 ^ט ונפש כי תקריב קרבן מנהה ליוהה--סלת יהיה
קרבנו וייצק עליה שמן ונתן עליה לבנה ^ט והביה
אל בני אהרן הכהנים וקמץ ממש מלא קמץ מסלתה
ומשמנה על כל לבונתה והקثير הכהן את אוכרתה
המזבחה--אשר ריח ניחח- ליוהה ^ט והנותרת מן
המנהה--לאהרן ולבניו קדש קדשים ממש יהוה ^ט

17 וטבל הכהן אצבעו מן הדם והזה שבע פעמים לפני יהוה את בני הפרכת¹⁸ וממן הדם יתן על קרננת המזבח אשר לפני יהוה אשר באهل מועד ואת כל הדם ישפך אל יסוד מזבח העלה אשר פתח אהל מועד¹⁹ ואת כל חלבו ירים ממנו ותקثير המזבחה מועשה²⁰ ואשר עשה לפר--כאשר עשה לperf החטא את כן יעשה לו וכפר עליהם הכהן ונסלח להם²¹ והוציא את הperf אל מחוץ למתחנה ושף אתו כאשר שף את הperf הראשון חטא הכהן הכהן הוא²² אשר נשיא יחתא ועשה את מצלמות יהוה אלהיו אשר לא תעשינה בשננה--�אשם²³ או הודיע אליו חטאתו אשר חטא בה--והביא את קרבנו שעיר עזום זכר תמים²⁴ וסמרק את ידו על ראש השער ושותט אותו במקום אשר ישחט את העלה לפני יהוה חטאתו הוא²⁵ ולקח הכהן מדם החטא את אצבעו ונתן על קרננת מזבח העלה ואת דמו ישפך אל יסוד מזבח העלה²⁶ ואת כל חלבו קיטיר המזבחה בחלב ובכח השלמים וכפר עלייו הכהן מחתאו ונסלח לו²⁷ ואם נפש אחת חטא בשננה מעם הארץ בעשתה אחת ממצות יהוה אשר לא תעשינה--�אשם²⁸ או הודיע אליו חטאתו אשר חטא--והביא קרבנו שעירע עזום תמיימה נקבה על חטאתו אשר חטא²⁹ וסמרק את ידו על ראש החטא ושותט את החטא במקום העלה³⁰ ולקח הכהן מדרמה באצבעו ונתן על קרננת מזבח העלה ואת כל דמה ישפך אל יסוד המזבח³¹ ואת כל חלבה סייר כאשר הוסר החלב מעל זבח השלמים ותקثير הכהן המזבחה לריח ניחח ליהוה וכפר עלייו הכהן ונסלח לו³² ואם כבש ביא קרבנו לחטא--נקבה תמיימה יビיאנה³³ וסמרק את ידו על ראש החטא ושותט אתה לחטא במקום אשר ישחט את העלה ולקח הכהן מדם החטא את אצבעו ונתן על קרננת³⁴ מזבח העלה ואת כל דמה ישפך אל יסוד המזבח³⁵ ואת כל חלבה סייר כאשר יוסר חלב הcks מזבח השלמים ותקثير הכהן את המזבחה על אשיה יהוה וכפר עלייו הכהן על חטאתו אשר חטא ונסלח לו

5 נפש כי חטא ושמעה קול אלה והוא עד או ראה או ידע אם לוא יגיד ונשא ענו² או נפש אשר תנגע בכל דבר טמא או בנבלת היה טמאה או בנבלת בהמה טמאה או בנבלת שרי טמא ונעלם ממנו והוא טמא¹⁶ והביא הכהן המשיח מדם הperf אל אהל מועד

הכהן המזבחה--לחםasha ליהוה¹² ואם עז קרבנו-- והקריבו לפני יהוה¹³ וסמרק את ידו על ראש ושותט אותו לפני אהל מועד וזרקו בני אהרן את דמו על המזבח--סביב¹⁴ והקריב ממנו קרבנוasha ליהוה-- את החלב המכסה את הקרב ואת כל החלב אשר על הקרב¹⁵ ואת שתי הכליות ואת החלב אשר עלן אשר על הכסלים ואת היתרת על הכבד על הכליות יסירה¹⁶ והקתרם הכהן המזבחה--לחםasha לדריהם בכל מושביהם--כל חלב וכל דם לא תאכלו

4 וידבר יהוה אל משה לאמר² דבר אל בני ישראל לאמר--נפש כי תחטא בשננה מכל מצות יהוה אשר לא תעשינה ועשה מאחת מהנה³ אם הכהן המשיח ישחט לאשמת העם והקריב על חטאתו אשר חטא פר בן בקר תמים ליהוה--לחטא את הperf⁴ והביא את הperf אל פתח אהל מועד--לפני יהוה וסמרק את ידו על ראש הperf ושותט את הperf לפני יהוה⁵ ולקח הכהן המשיח מדם הperf והביא אותו אל אהל מועד⁶ וטבל הכהן את אצבעו בדם והזה מן הדם שבע פעמים לפני יהוה את פני פרכת הקדרש⁷ ונתן הכהן מן הדם על קרנות מזבח קטרת הסמים לפני יהוה אשר באهل מועד ואות כל דם הperf ישפך אל יסוד מזבח העלה אשר פתח אהל מועד⁸ ואת כל חלב פר החטא ירים ממנהו--את החלב המכסה על הקרב ואת כל החלב אשר על הקרב⁹ ואת שתי הכליות ואת החלב אשר עלין אשר על הכסלים ואת היתרת על הכבד על הכליות יסירה¹⁰ כאשר יורם משור זבח השלמים והקתרם הכהן על מזבח העלה¹¹ ואת עור הperf ואת כל בשרו על ראשו ועל כרעו וקרבו ופרשו ואות כבש רוח את כל הperf אל מחוץ למחנה אל מקום תהור אל שפך הדשן ושף אתו על עצים באש על שפך הדשן ישף¹² ואם כל עדר ישראל ישנו ונעלם דבר מעוני הקהל ועשנו אחת מכל מצות יהוה אשר לא תעשינה--ואשמו¹⁴ ונודעה החטא אשר חטא עליה--והקריבו הקהל perf בן בקר לחטא והביאו אותו לפני אהל מועד¹⁵ וסמכו זקני העדה את ידיהם על ראש הperf--לפני יהוה ושותט את הperf לפני יהוה

הפקד אותו או את האבדה אשר נמצא ⁵ או מכל אשר ישבע עליו לשקר--וישלים אותו בראשו וחמשתו יספ' עלייו לאשר הוא לו יתנונו ביום אשמתו ⁶ ואת אשמו יביא להוה איל תמים מן הצאן בערך לאותם אל הכהן ⁷ וכפר עליו הכהן לפני יהוה ונסלח לו על אחת מכל אשר יעשה לאשמה בה ⁸ וידבר יהוה אל משה לאמר ⁹ צו את אהרן ואת בניו לאמר ואת תורה העלה הוא העלה על המזבח כל הלילה עד הבקר ואש המזבח תוקד בו ¹⁰ ולבש הכהן מדו בך ומכנסי בך ילכש על בשרו והרים את הדשן אשר תאכל האש את העלה על המזבח ושמו אצל המזבח תוקד בו לא תכבה ובער עלייה הכהן עצים המשלימים ¹¹ אש תמיד וירק עלייה העלה והקثير עלייה חלביו בבקר בבקר וערק עלייה העלה והקثير עלייה חלביו ¹² ואש תורת המנחה הקרב אתה בני אהרן לפני יהוה אל פניו המזבח ¹³ והרים ממנו בקמץ המנחה ומשמנה ואח כל הלבנה אשר על המנחה והקثير המזבח ריח ניחח אוכרתת--לייהו ¹⁴ והנותרת ממנה יאכלו אהרן ובני מצות תאכל במקום קדרש בחצר אהל מועד יאכלו ¹⁵ לא תאהפה חמץ חלkatם נתתי אתה מashi קדרש קדרשים הוא כחחתת וכאשם ¹⁶ כל זכר בבני אהרן --חיק עולם לדרכיהם מashi יהוה כל אשר גע בהם יקדש ¹⁷ וידבר יהוה אל משה לאמר ¹⁸ זה קרבן אהרן ובני אשר יקריבו לייהו ביום המשיח אותו--עשרה האפה סלת מנחה תמיד ממחציתה בבקר וממחציתה בערב ¹⁹ על מחבת בשמן העשה--מורבכת תביינה תפנוי מנחת פתים תקריב ריח ניחח לייהו ²⁰ והכהן המשיח תחתיו מבני יעשה אתה חיק עולם ליהוה כליל תקטר ²¹ וכל מנחת כהן כליל תהיה לא תאכל ²² וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל אהרן ואל בניו לאמר את תורה החטא במקום אשר תשחט העלה תשחט החטא לפני יהוה-- קדרש קדרשים הוא ²³ הכהן המחטא אתה יאכלנה במקום קדרש תאכל בחצר אהל מועד ²⁴ כל אשר יגע בברחה יקדש ואשר יהה מדומה על הבנד--אשר יהה עליה חכבס במקום קדרש ²⁵ וכלי חרש אשר תבשל בו ישבר ואם בכלי נחשת בשלחה ומרק ושטף במים

והם בא נהנלים ממננו והוא ידע ואשם ²⁶ או נפש כי תשבע לבטא בשפטים להרעה או להיטיב לכל אשר יבטא האדם בשבעה--ונעלם ממננו והוא ידע ואשם לאחת מלאה ²⁷ וזהה כי יאשם לאחת מלאה והתודה-- אשר חטא עליה ²⁸ והביא את אשמו ליהוה על החטא אשר חטא נקבה מן הצאן כשהבה או שעירית עיזים-- לחטא וכפר עליו הכהן מחתאתו ²⁹ ואם לא תניעו ידו דיו שה--והביא את אשמו אשר חטא שני טריים או שני בני יונה ליהוה אחד לחטא ואחד לעלה ³⁰ והביא אתם אל הכהן והקريب את אשר לחטא את ראשונה ומלך את ראש ממלול ערפו ולא יבדיל ³¹ וזהו מדים החטא על קור המזבח והנשאר בדם ימיצה אליו יסוד המזבח חטא את הוא ³² ואות השני יעשה עליה כמשפט וכפר עליו הכהן מחתאתו אשר חטא והוא לא השיג ידו לשתי טריים או לשני בני יונה--והביא את קרבנו אשר חטא עשרית האפה סלת לחטא לא ישים עלייה שמן ולא יתן עלייה לבנה--כי חטא הוא ³³ והביאה אל הכהן וקמץ הכהן ממנה מלוא קמץ את אזכורת והקثير המזבח על איש יהוה החטא הוא ³⁴ ומכפר עליו הכהן על חטא את אשר חטא מאחת מלאה--ונסלח לו והויה לכהן כמנחה ³⁵ וידבר יהוה אל משה לאמר ³⁶ ונפש כי תמעל מעלה וחטא בשגגה מקדשי יהוה והביא את אשמו ליהוה איל תמים מן הצאן בערך כסף שקלים בקהל הקדש--לאשם ³⁷ ואת אשר חטא מן הקדש ישלם ואת חמיישתו יוסר עליו ונתן אותו לכהן והכהן יכפר עליו באיל האשם-- ונסלח לו ³⁸ ואם נפש כי החטא ועשתה אחת מכל מצות יהוה אשר לא העשינה ולא ידע ואשם ונשא עונו ³⁹ והביא איל תמים מן הצאן בערך לאשם--אל הכהן וכפר עליו הכהן על שנגתו אשר שנג והוא לא ידע--ונסלח לו ⁴⁰ אשם הוא אשם אשם ליהוה

6 וידבר יהוה אל משה לאמר ² ונפש כי החטא ומעלה מעלה ביהוה וכחש בעמינו בפקודון או בתשומת יד או בנזול או עשה את עמינו ³ או מצא אבדה וכחש בה ונשבע על שker על אחת מכל אשר יעשה האדם-- לחטא בהנה ⁴ והיה כי יחטא ואשם--והשיב את הנולה אשר נול או את העשך אשר עשך או את הפקודון אשר

²⁹ כל זכר בכהנים יאכל אתה קדש קדשים הוא ³⁰ וכל חטאת אשר יבוא ממנה אל אהל מועד לכפר בקדש--לא תאכל באש תשרף

7 זואת תורה האשם קדש קדשים הוא ² במקום אשר ישחטו את העלה ישחטו את האשם ואת דמו יורק על המזבח סביב ³ וזהת כל חלבו יקריב ממנו--את האליה ואת החלב המכסה את הקרב ⁴ וזהת השתי הכלית ואת החלב אשר עליון אשר על הכסלים אתם הכהן חמוץחהasha ליהוה אשם הוא ⁶ כל זכר בכהנים יאכלנו במקום קדוש יאכל קדש קדשים הוא ⁷ כחטאאת כאשם--תורה אחת להם הכהן אשר יכפר בו לו יהיה ⁸ והכהן--הקריב את עלה איש עור העלה אשר הקריב לכהן לו יהיה ⁹ וכל מנחה אשר האפה בתנור וכל נעשה במורחת ועל מחתת--לכהן המקריב אתה לו תהיה ¹⁰ וכל מנחה בלולה בשמן וחרבנה--לכל בני אהרן תהיה איש כאחיו ¹¹ וזהת תורה זבח השלמים אשר יקריב ליהוה ¹² אם על תורה יקריבנו--והקריב על זבח התודה חלות מצות בלולות בשמן ודקיקו מצות משחים בשמן וסלת מרבית חלה בלולות בשמן ¹³ על חלה לחם חמץ יקריב קרבנו על זבח תורה שלמי ¹⁴ והקריב ממן אחד מכל קרבן תורה ליהוה לכהן הזרק את דם השלמים--לו יהיה ¹⁵ ובשער זבח תודה שלמי--ביום קרבנו יאכל לא יניח ממן עד בקר ¹⁶ ואם נדר או נדרה זבח קרבנו--ביום הקריבו את זבחו יאכל ומחרת והנותר ממן יאכל ¹⁷ והנותר מבשר הזבח--בימים השלישיי באישרף ¹⁸ ואם האכל יאכל מבשר זבח השלשי באישרף ¹⁹ והבשר זבח השלמים אשר ליהוה וטהתו עליו--ישחט לו פנויל יהוה והנפש האכלת ממן עונה תשא והבשר אשר יגע בכל טמא לא יאכל--באש ישרף והבשר--כל מהיר יאכל בשרד ²⁰ והנפש אשר תאכל בשרד מזבח השלמים אשר ליהוה וטהתו עליו--טמא ואכל מבשר זבח השלמים אשר ליהוה--ונכרתת הנפש ההוא מעמיה ²¹ וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל בני ישראל לאמר כל חלב שור וכשבועז--לא תאכלו ²⁴ וחלב נבלה וחלב טרפה יעשה

לכל מלאכה ואכל לא תאכלו ²⁵ כי כל אכל חלב מן הבהמה אשר יקריב ממנה אשה ליהוה--ונכרתת הנפש האכלת מעמיה ²⁶ וכל דם לא תאכלו בכל מושביכם לעוף ולבהמה ²⁷ כל נפש אשר תאכל כל דם--ונכרתת הנפש ההוא מעמיה ²⁸ וידבר יהוה אל משה לאמר ²⁹ דבר אל בני ישראל לאמר המקריב את זבח שלמי ³⁰ ידריו תביאינה את אש יהוה את החלב על החזוה יביאנו--את החזה להניף אותו תנופה לפני יהוה ³¹ והתקтир הכהן את החלב המזבחה והיה החזה לאחרון ולבנוו ³² ואת שוק הימין הטענו תרומה לכהן מזבחיו שלמיים ³³ המקריב את דם השלמים ואת החלב--מבני אהרן לו תהיה שוק הימין למנה ³⁴ כי את חזזה התנופה ואת שוק התרומה לऋתאי מאת בני ישראל מזבחיו שלמיים ואתן אותם לאחרון הכהן ולבניו לחק עולם מאת בני ישראל ³⁵ וזאת משחת אהרן ומשחתה בנוי מאשי יהוה ביום הקריב אתם לכהן ליהוה ³⁶ אשר צוה יהוה לתה ליהם ביום משחו אתם מאת בני ישראל--חקק עולם לדרתם ³⁷ זאת התורה לעלה למנחה ולחטאת ולאשם ולמלואים--ולזבח השלמים ³⁸ אשר צוה יהוה את משה בהר סיני ביום צוותו את בני ישראל להקריב את קרבניהם ליהוה--במדבר סיני

8 וידבר יהוה אל משה לאמר ² קח את אהרן ואת בניו אותו ואת הבנדים ואת שמן המשחה ואת פר החטאota ואת שני האילים ואת סל המצאות ³ וזאת כל העדה הקהל אל פתח אהל מועד ⁴ ויעש משה כאשר צוה יהוה אליו ותקהל העדה אל פתח אהל מועד ⁵ ויאמר משה אל העדה זה הדבר אשר צוה יהוה לעשות ⁶ ויקרב משה את אהרן ואת בניו וירחץ אותם במים ⁷ ויתן עליו את הכתנת ויחגר אותו באבנט וילבש אותו את המעיל ויתן עליו את האפר ויחגור אותו בחשב האפר ויאפר לו בו ⁸ ווישם עליו את החשן ויתן אל החשן את האורדים ואת התמים ⁹ ווישם את המאנפת על ראשו ווישם על המאנפת אל מול פניו את ציצ'י הזהוב נור הקדרש כאשר צוה יהוה את משה ¹⁰ ויקח משה את שמן המשחה ווישם את המשכן ואת כל אשר בו ויקדש אתם ¹¹ וויזי ממן על המזבח

משה אל אהרן ולאל בניו בשלו את הבשר פתח אהל מועד ושם האכלו אותו ואת הלחם אשר בסל המלאים כאשר צוית לאמור אהרן ובניוiacallho³² והנותר בבשר ובלחם--באש תשרפו³³ ומפתח אהל מועד לא יצא שבעה ימים--עד יום מלאת ימי מלאיכם כי שבעת ימים ימלא את ירכם³⁴ כאשר עשה ביום זה-צוה יהוה לעשת לכפר עליכם³⁵ ופתח אהל מועד תשבו יומם ולילה שבעת ימים ושמורתם את משמרת יהוה ולא תמותו כי כן צויתי³⁶ ויעש אהרן ובניו--את כל הדברים אשר צוה יהוה ביד משה

9 **ויהי ביום השmini קרא משה לאחנן ולבניו--ולזקנישראל²** ויאמר אל אהרן קח לך עגל בן בקר לחטאת אייל לעלה--תמים וחקרב לפניו יהוה³ ואל בני ישראל תדבר לאמר קחו שעיר עזים לחטאת ועגל וכשבני שנה תמיימים לעלה⁴ ושודר ואיל לשלים לזכח לפניו יהוה ומנחה בלולה בשמן כי הימים יהוה נראה אליויכם⁵ ויקחו את אשר צוה משה אל פניו אהל מועד ויקרבו כל העדה ויעמדו לפניו יהוה⁶ ויאמר משה זה הדבר אשר צוה יהוה תעשו--וירא אליויכם כבוד יהוה⁷ ויאמר משה אל אהרן קרב אל המזבח ועשה את חטאתך ואת עלתק וכפר בעדר ובעד העם ועשה את קרבן העם וכפר בעדרם כאשר צוה יהוה⁸ ויקרב אהרן אל המזבח ויישחט את עגל החטאת אשר לו⁹ ויקרבו בני אהרן את הדם אליו ויטבל אכבעו בדם ויתן על קרנות המזבח ואת הדם יצק אל יסוד המזבח¹⁰ ואת החלב ואת הכליות ואת היתרת מן הכבד מן החטאת--הקטיר המזבח כאשר צוה יהוה את משה¹¹ ואת הבשר ואת העור שרף באש מהוז למחנה¹² ויישחט את העלה וימצאו בני אהרן אליו את הדם ויזורקו על המזבח סביב¹³ ואת העלה המציאו אליו לנתיחה--וاثר הראש ויקטיר על המזבח וירחץ את הקרב ואת הכליות ויקטיר על העלה¹⁴ וירחץ את הקרב ואת הכליות ויקטיר המזבח¹⁵ ויקרב את קרben העם ויקח את שעיר החטאת אשר לעם ויישחטו ויחטאו כראשון¹⁶ ויקרב את העלה ויעשה כמשפט¹⁷ ויקרב את המנחה וימלא כפו ממנה ויקטיר על המזבח--מלבד על הבקר¹⁸ ויישחט את השור ואת האיל זבח השלמים אשר לעם וימצאו בני אהרן את הדם אליו ויזורקו

ויקרא

שבע פעמים וימשח את המזבח ואת כל כליו ואת הכير ואת כנו--לקדש¹² ויצק משמן המשחה על ראש אהרן וימשח אותו לקדשו¹³ ויקרב משה את בני אהרן וילבשם כתנה וייחנו אתם אבנט ויתבש להם מוגבות--כאשר צוה יהוה את משה¹⁴ וינש את פר החטא ויסמך אהרן ובניו את ידים על ראש פר החטא¹⁵ ווישחט סביב באצבעו וייחטא את המזבח ואת הדם ויתן על קרנות המזבח סביב יזק אל יסוד המזבח ויקדשו לכפר עליו¹⁶ ויקח את כל החלב אשר על הקרב ואת היתרת הכבד ואת שתי הכליות ואת חלבן ויקטיר משה המזבחה¹⁷ ואת הפר ואת ערו ואת ברשו ואת פרשו--שרף באש מהוז למחנה כאשר צוה יהוה את משה¹⁸ ויקרב את אייל העלה ויסמכו אהרן ובניו את ידים--על ראש האיל¹⁹ ווישחט ווירק משה את הדם על המזבח סביב ואות האיל--נתח לנתחיו ויקטיר משה את הראש ואת הנתחים ואת הפרד²¹ ואת הקרב ואת הכרעים רחץ במים ויקטיר משה את כל האיל המזבחה עלה הוא לריח ניחחasha הוא ליהוה כאשר צוה יהוה את משה²² ויקרב את האיל השני אל המלאים ויסמכו אהרן ובניו את ידים--על ראש האיל²³ ווישחט--ויקח משה מרמו ויתן על תנוק און אהרן הימנית ועל בהן ידו הימנית ועל בהן רגלו הימנית²⁴ וויקרב את בני אהרן יתnan מהן הדם על תנוק און הימנית ועל בהן ידם הימנית ועל בהן רגולם הימנית ווירק משה את הדם על המזבח סביב²⁵ וויקח את החלב ואת האיל והאת כל החלב אשר על הקרב ואת היתרת הכבד ואת שתי הכליות ואת חלבן ואת שוק הימין²⁶ ומשל המצאות אשר לפניו יהוה לכך חלה מצחה אחת וחלות להם שמן אחת--וורקיך אחד וישם על החלבים ועל שוק הימין²⁷ ויתן את הכלל--על כפי אהרן ועל כפי בניו וינפ את תנופה לפניו יהוה²⁸ וויקח משה אתם מעל כפיהם ויקטיר המזבחה על העלה מלאים הם לריח ניחחasha הוא ליהוה²⁹ וויקח משה את התחזה ונופת התחזה על פניו יהוה³⁰ וויקח משה היה למנה כאשר צוה יהוה את משה³⁰ וויקח משה משמן המשחה ומן הדם אשר על המזבח ויז על אהרן על בנדוי ועל בניו ועל בניו בנדוי בנוו אתו וויקדש את אהרן את בנדוי ואת בניו ואת בנדוי בנוו אתו³¹ ויאמר

על המזבח סביב ¹⁹ ואת החלבים מן השור ומן האיל-
האליה והמכסה והכללית יותרת הכבב ²⁰ וישימו
את החלבים על החזות וקטר החלבים המזבחה ²¹
וاث החזות ואות שוק הימין הניף אף אהרן תנופה לפני
יהוה--כאשר צוה משה ²² וישא אהרן את ידו אל העם
ויברכם וירד מעת החטא והעללה--והשלמים ²³
ויבא משה ואהרן אל אהל מועד ויצאו ויברכו את
העם וירא כבוד יהוה אל כל העם ²⁴ ותצא אש מלפני
יהוה ותאבל על המזבח את העלה ואת החלבים וירא
כל העם וירנו ויפלו על פניהם

על עליים כasher צוה יהוה ¹⁶ ואות שער החטאת דרש
דרש משה--והנה שرف ויקצף על אלעזר ועל אהרן
בני אהרן הנוטר לאמור ¹⁷ מודע לא אכלתם את
חטא במקומו הקדש--כי קדש קדשים הוא ואתה
נתן לכם לשאת את עזון העדה לכפר עליהם לפני
יהוה ¹⁸ הנה לא הובא את דרמה אל הקדש פנימה אוכל
האכלו אתה בקדש כאשר צויתי ¹⁹ וידבר אהרן אל
משה הנה היום הקריבו את חטאיהם ואת עלתם לפני
יהוה ותקראנא את כל האלה ואכלתו חטא היום הייטב
בעיני יהוה ²⁰ וישמעו משה וויטב בעיניו

11 וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמור אלהם ²
דברו אל בני ישראל לאמר זאת החיה אשר תאכלו
מכל הbhמה אשר על הארץ ³ כל פרסת פרסה
ושסעת שסע פרסת מעלה גירה בהbhמה--אתה תאכלו
⁴ אך זה לא תאכלו מעלי הגירה ומפרסת
 הפרסת את הנמל כי מעלה גירה הוא ופרסת איןנו
מפריס--טמא הוא לכם ⁵ ואת השפен כי מעלה גירה
הוא ופרסת לא יפריס טמא הוא לכם ⁶ ואת הארנבת
כי מעלה גירה הוא ופרסת לא הפרישה טמאה הוא
לכם ⁷ ואת החזיר כי מפריס פרסה הוא ושסע שסע
פרסה והוא גירה לא יגיר טמא הוא لكم ⁸ מבשרם לא
אתה תאכלו ובנבלתם לא תנעו טמאים הם لكم ⁹ את זה
תאכלו מכל אשר במים כל אשר לו סנפיר וקשה
במים בימים ובנהלים--אתם תאכלו ¹⁰ וכל אשר אין
לו סנפיר וקשה בימים ובנהלים מכל שרי המים
ומכל נפש החיה אשר במים--שקום הם لكم ¹¹ וושקו
זהיו לכם מבשרם לא תאכלו ואת נבלתם תשקו
¹² כל אשר אין לו סנפיר וקשה במים--שקום הוא
לכם ¹³ ואת אלה השקזו מן העוף לא יאכלו שקו
הם את הנשר ואת הפרס ואת העזניה ¹⁴ ואת הדראה--
 ואת האיה ל민יה ¹⁵ את כל ערב ל민יו ¹⁶ ואת בת
היענה ואת התרמס ואת השחר ואת הנץ למיניה ¹⁷
 ואת הכווס ואת השלב' ואת הינשוף ¹⁸ ואת התגשמה
 ואת הקאת ואת הרחם ¹⁹ ואת החסידה האנפה למיניה
 ואת הדוכיפת ואת העטלף ²⁰ כל שרי העוף החלב
על ארבע--שקום הוא לכם ²¹ אך זה תאכלו מכל
שרץ העוף החלב על ארבע אשר לא (לו) כרעים
מעל לדרגלו לנטר בהן על הארץ ²² את אלה מהם

10 ויקחו בני אהרן נרב ואביהוא איש מחתתו ויתנו
בהן אש וישימו עליה קטרת ווקריבו לפני יהוה אש
זרה--אשר לא צוה אתם ² ותצאו אש מלפני יהוה
ותאכל אתם וימתו לפני יהוה ³ ויאמר משה אל אהרן
הוא אשר דבר יהוה לאמר בקרבי אקדש ועל פניו כל
העם אכבד וידם אהרן ⁴ ויקרא משה אל מישאל ואל
אלצפן בני עזיאל דוד אהרן ויאמר אלהם קרבבו שאו
את אחיכם מאת פניו הקדש אל מחוץ למחנה ווקריבו
וישאם בכתנתם אל מחוץ למחנה--כאשר דבר משה
⁶ ויאמר משה אל אהרן ולאלעזר ולאיתמר בניו
ראשיכם אל תפרעו ובנדייכם לא תפרמו ולא תמתו
ועל כל העדה יקצף ואחיכם כל בית ישראל--יבכו
את השרפָה אשר שرف יהוה ⁷ ומפתח אهل מועד לא
תצאו פן תמתו--כי שמן משחת יהוה עליכם ויעשו
דבר משה ⁸ וידבר יהוה אל אהרן לאמור ⁹ יין וshedr
אל תשת אתה ובניך אתך בבאכם אל אهل מועד--ולא
תמתו חקת עולם לדרכיכם ¹⁰ ולהבדיל בין הקדש
ובין החל ובין הטמא ובין הטהור נולחוורת את בני
ישראל--את כל החוקים אשר דבר יהוה אליהם ביד
משה ¹² וידבר משה אל אהרן ולאלעזר ואל איתמר
בנינו הנוטרים קו את המנחה הנוטרת מאשי יהוה
ואכלו מזונות אצל המזבח כי קדש קדשים הוא ¹³
ואכלתם אתה במקומות קדושים כי חקק וחק ובניך
מאשי יהוה כי כן צויתי ¹⁴ ואת חזה התנופה ואת שוק
התרומה תאכלו במקום טהור--אתה ובניך ובנתיך
אתך כי חקק וחק בניך נתנו מזבחו שלמי בני ישראל
¹⁵ שוק התרומה וחזה התנופה על אש החלבים יביאו
להניף תנופה לפני יהוה והיה לך ולבניך אתך לחק

נפש השרצה על הארץ ⁴⁷ להבדיל בין הtempא ובין הtempר ובין החיים הנאכלת ובין החיים אשר לא תאכל ⁴⁸ 12 וידבר יהוה אל משה ² אמר דבר אל בני ישראל לאמר אשר כי תוריע וילדה זכר וטמאה שבעת ימים כימי נדחתות תטמא ³ ובימים השמניים/molushim يوم ושלשת ימים תשב בשר ערלו ⁴ וטמאים יומם ונדרה בכל קדש לא תנע ולא המקדש לא תבא בדמי טהרה בכל קדש לא תנע ולא המקדש לא תבא עד מלאת ימי טהרה ⁵ ואם נקבה תלד וטמאה שביעים בנדחתה וששים יומם ושתי ימים תשב על דמי טהרה ⁶ ובמלאת ימי טהרה לבן או לבת תביא כבש בן שניתו לעלה ובן יוניה או תר לחטא את פתח אהל מועד אל הכהן ⁷ והקריבו לפני יהוה וככפר עליה וטהרה ממקדש דמייה ואת תורה הילדה לזכר או לנקבה ⁸ ואם לא תמצא יודה דינה ולקחה שתי תרים או שני בני יוניה אחד לעלה ואחד לחטא את ככפר עליה הכהן וטהרה

13 וידבר יהוה אל משה ואל אהרן ² אמר אדים כי היה בעור בשרו שעת או ספחת או בהרת והיה בעור בשרו לנגע צרעתה ווובא אל הכהן או אל אחד מבני הכהנים ³ וראה הכהן את הנגע בעור הבשר ושער בנגע הפך לבן ומראתה הנגע עמוק מעור בשרו ⁴ ואם בהרת נגע צרעתה הוא וראהו הכהן וטמא אותו לבנה הועור וראהו הכהן בעור ונסגרו אין מראה מן העור ושערה לא הפך לבן ונסגר הכהן את הנגע שבעת ימים ⁵ וראהו הכהן ביום השבעי והנה הנגע עמד בעיניו לא פשה הנגע בעור ונסגרו הכהן שבעת ימים שנית ⁶ וראה הכהן אותו ביום השבעי שנית והנה כהה הנגע ולא פשה הנגע בעור וטהרו הכהן מספחתה והוא וכבס בנדיו וטהר ⁷ ואם פשה תפשה המספחתה והוא נגע צרעתה הוא ⁹ נגע צרעתה כי תהיה באדם ווובא אל הכהן ¹⁰ וראה הכהן והנה שאת לבנה בעור והוא הפכה שעיר לבן ומחייבת בשער כי בשעת נושאת הוא בעור בשרו וטמאו הכהן לא ¹¹ צרעת נושאת הוא בעור בשרו וטמאו הכהן לא יסגרנו כי טמא הוא ¹² ואם פרוח תפורה הצרעת בעור וכסהה הצרעת את כל עור הנגע מראשו ונעד רגליו לכל מראה עיני הכהן ¹³ וראה הכהן והנה

תאכלו את הארבה למינו ואת הסלעם למיניהו ואת החרנול למיניהו ואת החגב למיניהו ²² וכל שער הארץ אשר לו ארבע רגלים שקו ²³ הוא לכם ²⁴ ולא אלה תטמאו כל הנגע בנבליהם יטמא עד הערב ²⁵ וכל הנשא מנבליהם ייכבב בנדייו וטמא עד הערב ²⁶ לכל הבמה אשר הוא מפרסת פרסה ושש עינייה שפעת גורה איננה מעלה טמאים הם לכם כל הנגע בהם יטמא ²⁷ וכל הולך על כפיו בכל החיים ההלכת על ארבע טמאים הם לכם כל הנגע בנבליהם יטמא עד הערב ²⁸ והנשא את נבליהם ייכבב בנדייו וטמא עד הערב טמאיםῆם מהם לכם כל הנגע בנבליהם יטמא עד השער השער של הארץ החילד והעכבר והצבר למיניהו ³⁰ והאנקה והלטהה והחמת והתנשמת ³¹ אלה הטמאים لكم בכל השער כל הנגע בהם במתם יטמא עד הערב ³² וככל אשר יפל עלייו מהם במתם יטמא מכל כלי עץ או בנד או עור או שק כל כלי אשר יעשה מלאה בהם במים יוכא וטמא עד הערב וטהר ³³ וככל כל חרש אשר יפל מהם אל חוכו כל אשר בתוכו יטמא ואתו תשברו ³⁴ מכל האכל אשר יאלל אשר יבו עליו מים יטמא וככל משקה אשר ישתה בכל כלי יטמא ³⁵ וככל אשר יפל מנבליהם עליו יטמא תנור וכירום יתץ טמאים הם וטמאים יהיו לכם ³⁶ אך מעין ובור מקווה מים יהיה טהור ונגע בנבליהם יטמא ³⁷ וכי יפל מנבליהם על כל זרע וזרע אשר יזרע טהור הוא ³⁸ וכי יתן מים על זרע ונפל מנבליהם עליו טמא הוא לכם ³⁹ וכי מוות מן הבבמה אשר היא לכם לאכללה הנגע בנבלתה יטמא עד הערב ⁴⁰ והנשא את מנבלתה ייכבב בנדייו וטמא עד הערב ⁴¹ וכל השער השער על הארץ שקו ⁴² לא אכל ⁴³ כל חילוד על נחון וכל הולך על ארבע עד כל מרובה רגלים לככל השער השער על הארץ לא תאכלם כי שקו הם את נשחטים בכל השער נשחטים בכל השער השער ולא תטמאו בהם ונטמתם בהם ⁴⁴ כי אני יהוה אלהים והתקדשتم והייתם קדושים כי קדוש אני ולא תטמאו את נשחטים בכל השער הרמש על הארץ ⁴⁵ כי אני יהוה המעלת אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים והייתם קדושים כי קדוש אני ⁴⁶ זאת תורה הבבמה והעוף וכל נפש החיים הרמשת במים ולכל

בעינויו עמד הנטק ושער שחר צמה בו נרפא הנטק-
 טהור הוּא וטהרוּ הכהן ³⁸ ואיש או אשה כי היה
 בעור בשרם בהרת- בהרת לבנת ³⁹ וראה הכהן
 והנה בעור בשרם בהרת- כהות לבנת בהק הוּא פרח
 בעור טהור הוּא ⁴⁰ ואיש כי ימרת ראשו- קרח הוּא
 טהור הוּא ⁴¹ ואם מפאת פניו ימרת ראשו- נבח הוא
 טהור הוּא ⁴² וכי יהיה בקרחת או בנבחת נגע לבן
 אדרמדם- צדעת פרחת הוּא בקרחתו או בנבחתו ⁴³
 וראה אותו הכהן והנה שאות הנגע לבנה אדרמדמת
 בקרחתו או בנבחתו- כמרא צדעת עור בשר ⁴⁴ איש
 צרווע הוּא טמא הוא טמא יטמאנו הכהן בראשו נגעו
 45 והצרווע אשר בו הנגע בנדיו יהיו פרמיים וראשו
 יהוה פרוע וועל שפם יעתה וטמא טמא יקרה ⁴⁶ כל
 ימי אשר הנגע בו יטמא- טמא הוּא בדר ישב מוחוץ
 למחלנה מושבו ⁴⁷ והבנדי כי יהיה בו נגע צדעת בכנד
 צמר או בכנד פשתום ⁴⁸ או בשתי או בערב לפשתום
 ולצמר או בעור או בכל מלאכת עור ⁴⁹ והיה הנגע
 יركך או אדרמדם בכנד או בעור או בשתי או בערב
 או בכל כל עור- נגע צדעת הוּא וראה אותה הכהן ⁵⁰
 וראה הכהן את הנגע והסניר את הנגע שבעת ימים
 51 וראה את הנגע ביום השביעי כי פשה הנגע בכנד
 או בשתי או בערב או בעור לכל אשר יעשה העור
 למלאכה- צדעת ממאורת הנגע טמא הוּא ⁵² ושרף את
 הבנד או את השתי או את הערב בצמוד או בפשתום
 או את כל כל העור אשר יהיה בו הנגע כי צדעת
 ממאורת הוּא באש תשוף ⁵³ ואם יראה הכהן והנה לא
 פשה הנגע בכנד או בשתי או בערב או בכל כל עור
 יצווה הכהן וככבשו את אשר בו הנגע והסנירו שבעת
 ימים שנית ⁵⁵ וראה הכהן אחורי הכבש את הנגע והנה
 לא חף הנגע את עינו והגע לא פש- טמא הוּא באש
 תשרפנו פחתת הוּא בקרחתו או בנבחתו ⁵⁶ ואם ראה
 הכהן והנה כהה הנגע אחריו הכבש אותו- וקרע אותו מן
 הבנד או מן העור או מן השתי או מן הערב ⁵⁷ ואם
 תראה עוד בכנד או בשתי או בערב או בכל כל עור-
 פרחת הוּא באש תשרפנו את אשר בו הנגע ⁵⁸ והבנד
 או השתי או הערב או כל כל העור אשר הכבש וסדר
 מהם הנגע- וככבש שנית וטהר ⁵⁹ זאת תורה נגע צדעת
 בגד הצמר או הפשתום או השתי או הערב או כל כל
 עור- לא יבקר הכהן לשער צהוב טמא הוּא ³⁷ ואם

וכסהה הצרעת את כל בשרו- וטהר את הנגע כלו

הפק לבן טהור הוּא ¹⁴ ובכום הראות בו בשר חוי
 יטמא ¹⁵ וראה הכהן את הבשר חוי וטמא הבשר
 החוי טמא הוּא צדעת הוּא ¹⁶ או כי ישוב הבשר חוי
 ונפהך לבן ובא אל הכהן ¹⁷ וראהו הכהן והנה
 נפהך הנגע לבן- וטהר הכהן את הנגע טהור הוּא ¹⁸
 ובשר כי יהיה בו בערו שחון ונרפא ¹⁹ וזההה במקום
 השחין שאת לבנה או בהרת לבנה אדרמדמת ונראה
 אל הכהן ²⁰ וראה הכהן והנה מראה שפל מן העור
 ושערה הפק לבן- וטמאו הכהן נגע צדעת הוּא בשחין
 פרחה ²¹ ואם יראה הכהן והנה אין בה שער לבן
 ושפלה אינה מן העור והיא כהה- והסנירו הכהן
 שבעת ימים ²² ואם פשה תפשה בעור- וטמא הכהן
 אותו נגע הוּא ²³ ואם תחתיה תעמד בהרת לא פשתה-
 צרבתה השחין הוּא וטהרוּ הכהן ²⁴ או בשר כי יהיה
 בערו מכות אש והיתה מחותה המכוה בהרת לבנה
 אדרמדמת- או לבנה ²⁵ וראה אתה הכהן והנה נהפהך
 שער לבן בברחת ומראה עמוק מן העור- צדעת הוּא
 במכווה פרחה וטמא אותו הכהן נגע צדעת הוּא ²⁶
 ואם יראה הכהן והנה אין בברחת שער לבן ושפלה
 אינה מן העור והוא כהה- והסנירו הכהן שבעת ימים
 27 וראהו הכהן ביום השביעי אם פשה תפשה בעור-
 וטמא הכהן אותו נגע צדעת הוּא ²⁸ ואם תחתיה תעמד
 בהרת לא פשתה בעור והוא כהה- שאת המכוה הוּא
 וטהרוּ הכהן- כי צרבת המכוה הוּא ²⁹ ואיש או אשה
 כי יהיה בו נגע בראש או בזוקן ³⁰ וראה הכהן את הנגע
 והנה מראו עמק מן העור ובו שער צהוב דק- וטמא
 אותו הכהן נתק הוּא צדעת הראש או הזוקן הוּא ³¹ וכי
 יראה הכהן את הנגע הדנטק והנה אין מראו עמק מן
 העור ושער שחר אין בו- והסניר הכהן את הנגע הדנטק
 שבעת ימים ³² וראה הכהן את הנגע ביום השביעי
 והנה לא פשה הדנטק ולא היה בו שער צהוב ומראה
 הדנטק אין עמק מן העור ³³ והתגלח- ואת הדנטק לא
 יגלה והסניר הכהן את הדנטק שבעת ימים שנית ³⁴
 וראה הכהן את הדנטק ביום השביעי והנה לא פשה
 הדנטק בעור ומראתו איןנו עמק מן העור- וטהר אותו
 הכהן וככבש בנדיו וטהר ³⁵ ואם פשה יפשה הדנטק
 בעור אחורי טהרטו ³⁶ וראהו הכהן והנה פשה הדנטק
 בעור- לא יבקר הכהן לשער צהוב טמא הוּא ³⁷ ואם

22 ושתי תרים או שני בני יונה אשר תשיג ידו והיה אחד חטא והאחד עלה ²³ והביא אותם ביום השמיני לטהרתנו- אל הכהן אל פתח האל מועד לפני יהוה ולקח הכהן את כבש האשם ואת לג השמן והניף ²⁴ אתם הכהן תנופה לפני יהוה ²⁵ ושותח את כבש האשם ולקח הכהן מדם האשם ונתן על תנוך און המטהר הימנית ועל בנה רגלו הימנית ²⁶ ומון השמן תנופה לפני יהוה ²⁷ על כף הכהן השמאלית ²⁷ והזה הכהן באצבעו הימנית מן השמן אשר על כפו השמאלית- שבע פעמים לפני יהוה ²⁸ וננתן הכהן מן השמן אשר על כפו על תנוך און המטהר הימנית ועל בנה רגלו הימנית ²⁹ על מקום דם האשם ²⁹ והנותר מן השמן אשר על כף הכהן יתן על ראש המטהר-- לכפר עליו לפני יהוה ³⁰ ועשה את אחד מן התרים או מן בני הиона מאשר תשיג ידו ³¹ את אשר תשיג ידו את אחד חטא ואת האחד עלה-- ³² על המנחה וכפר הכהן על המטהר לפני יהוה ³² זאת תורה אשר בו נגע צדעת אשר לא תשיג ידו בטהרתו ³³ וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר כי התבאו אל ארץ כנען אשר אני נתן לכם לאחוזה ונתתי נגע צדעת בכיתה ארץ אחזותכם ³⁵ ובא אשר לו הבית והגיד לכהן לאמר כנען נראה לי בבית ³⁶ וצוה הכהן ובמו את הבית בטרם יבא הכהן לראות את הנגע ולא יטמא כל אשר בכיו ואחר כן יבא הכהן לראות את הבית ³⁷ וראה את הנגע והנה הנגע בקורת הבית שקדורות יתרקמת או אדרמתה ומראיהן שפל מן הקיר ³⁸ ויצא הכהן מן הבית אל פתח הבית והסיניר את הבית שבת ימים ³⁹ ושב הכהן ביום השביעי וראה והנה פשה הנגע בקורת הבית ⁴⁰ וצוה הכהן וחלצו את האבני אשר בחן הנגע והשליכו אותן אל מהוזע לעיר אל מקום טמא ⁴² ולקחו אבני אחריות והביאו אל תחת האבניים ועפר אחר יקח וטה את הבית ⁴³ אם ישוב הנגע ופרח בבית אחר חלץ את האבניים ואחר הקצתו את הבית ואחרי הטוח ⁴⁴ ובא הכהן וראה והנה פשה הנגע בבית- צדעת מנארת הוא בבית טמא הוא ⁴⁵ ונתח את הבית את אبنيו ואת עציו ואת כל עפר הבית והוציא אל מהוזע לעיר אל מקום

14 זאת תהיה תורה המצדע ביום טהרתתו והובא אל הכהן ³ ויצא הכהן אל מחוץ לממחנה וראת הכהן ותנה נרפא נגע הצרעתה מן הצרע ⁴ וצוה הכהן ולקח למטהר שתי צפירים חיוט טהרות ועיז ארו ושני תולעת ואזוב ⁵ וצוה הכהן ושחט את הצפור האחת- אל כל הירש על מים חיים ⁶ את הציפור החייה יקח אתה ואת עץ הארץ ואת שני התולעת ואת האזוב וטבל אותם ואת הציפור החיה בדם הציפור השחטה על המים החיים ⁷ וזה עלי המטהר מן הצרעתה-- שבע פעמים וטהרו ושלח את הציפור החיה על פני השדה ⁸ וככbs המטהר את בנדיו גלח את כל שערו ורחץ במים וטהר ואחר יבוא אל המנחה וישב מהוזע לאלהלו שבעת ימים ⁹ וධיה את נבת עינוי ואת כל שערו גלח וככbs את בנדיו ורחץ את בשרו במים- וטהר ¹⁰ וככbs השמיינ' יקח שני כבשים תמים וככשה אתה בת שנתה תמיימה ושלשה עשרנים סלת מנהה בלולה בשמן ולג אחד שמן ¹¹ והעמיד הכהן המטהר את האיש המטהר- ¹² ואתם לפני יהוה פתח האל מועד ¹² ולקח הכהן את הכבש האחד והקריב אותו לאשם- ¹³ ואת לנ השמן והנוף אתם תנופה לפני יהוה ¹³ ושותח את הכבש במקומות אשר ישחט את החטא ואת העלה-- במקומות הקדש כי כחטא האשם הווא לכהן- קדרש קדרים הוא ¹⁴ ולקח הכהן מדם האשם וננתן הכהן על תנוך און המטהר הימנית ועל בנה רגלו הימנית ¹⁵ ולקח הכהן מגן השמן ויצק על כף הכהן השמאלית ¹⁶ וטבל הכהן את אצבעו הימנית מן השמן אשר על כפו השמאלית והוא מן השמן באצבעו שבע פעמים לפני יהוה ¹⁷ ומיתר השמן אשר על כפו יתן הכהן על תנוך און המטהר הימנית ועל רגלו הימנית וטלת הכהן יתן הכהן מלג השמן ויצק על כף הכהן השמאלית ¹⁸ והנותר בשמן אשר על כף הכהן יתן על ראש המטהר וכפר עליו הכהן לפני יהוה ¹⁹ ועשה הכהן את החטא וכסף על המטהר מטמאתו ואחר ישחט את העלה ²⁰ והעללה הכהן את העלה ואת המנחה המזבחה וכפר עליו הכהן וטהר ²¹ ואם דל הוא אין ידו מושנת- ולקח כבש אחד אשם לתנופה לכפר עליו וערונו סלת אחד בלול בשמן למנה- ולג שמן

16 ואיש כי יצא ממנה שכבה זרע--ורחץ במים את כל בשרו וטמא עד הערב ¹⁷, וכל בנד וכל עור אשר יהיה עליו שכבה זרע--וכבב במים וטמא עד הערב ¹⁸ ואשה אשר ישכב איש אתה שכבה זרע--ורחצו במים וטמאו עד הערב ¹⁹ ואשה כי תהיה זבה דם יהוה זבה בברשה--שבעת ימים תהיה בנדתך וככל הנגע בה יטמא עד הערב ²⁰ וכל אשר תשכב עליו ²¹ וכל הנגע בנדרתך--יכבב בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב במשכבה--יכבב בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב ²² וכל הנגע--בכל kali אשר תשכב עליו יכבב בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב ²³ ואם על המשכב הוא או על הכללי אשר הוא ישבת עליו--בגענו בו יטמא עד הערב ²⁴ ואם שכב איש אתה ותהי נדרתך עליו-- וטמא שבעת ימים וכל המשכב אשר ישכב עליו יטמא ²⁵ ואשה כי יזוב ווב דמה ימים רבים בלא עת נדרתך או כי תזוב על נדרתך כל ימי זוב טמאתך כמי נדרתך יהוה--טמאה הוא ²⁶ כל המשכב אשר תשכב עליו כל ימי זבה--כמשכב נדרתך יהוה לה וכל הכללי אשר תשכב עליו--טמא יהיה כטמא נדרתך ²⁷ וכל הנגע בס יטמא וככbs בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב ²⁸ ואם טהרה מזובה--ספרה לה שתי תרים או שני תשרי ²⁹ וביום השמיני תקח לה שתי תרים או שני בני יונה והביאה אותם אל הכהן אל פתח האהל מועד ³⁰ ועשה הכהן את אחד החטאota ואת אחד עליה וכפר עליה הכהן לפני יהוה מזוב טמאתך ³¹ וזהרתם את בני ישראל מטמאות ולא ימתו בטמאות בטמאם את משכביו אשר בחוקם ³² זאת תורה הזוב ואשר הצא ממנה שכבת זרע לטמאה בה ³³ והודוה בנדרתך והזוב את זבו לזכר ולנקבה ולאיש אשר ישכב עם טמאה **15** וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר ² דברו אל בני ישראל ואמרתם אלהם איש כי יהוה זב מברשו--זבו טמא הוא ³ זואת תהיה טמאתו בזבו רר בשרו את זבו או החטים בשרו מזבו--טמאתו הוא ⁴ כל המשכב אשר ישכב עליו הזוב--טמא וכל הכללי אשר ישב עליו יטמא ⁵ ואיש אשר יגע במשכבו--יכבב בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב ⁶ והישב על הכללי אשר ישב עליו הזוב--יכבב בגדיו ורחץ עד הערב ⁷ והגע בבשר הזוב ⁸ וכי ריק הזוב בטהרה--וככbs בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב ⁹ וכל המרכב אשר ירכיב עליו הזוב--יטמא ¹⁰ וכל הנגע בכל אשר היה תחתיו--יטמא עד הערב ¹¹ ומפני שהנשואותם--יכבbs בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב ¹² ואשף במים--וככbs בגדיו ורחץ וטמא עד הערב ¹³ ישתפ במים ¹⁴ וכי יטהר הזוב מזבו-- וכל kali עז--ישטף במים ¹⁵ ושתי תרים או שני בני יונה ובא לפני יהוה אל פתח בשרו בימים חיים וטהר ¹⁶ ובימים השמיני יקח לו שתי תרים או שני בני יונה ובא לפני יהוה אל פתח האهل מועד ונתרם אל הכהן ¹⁷ ועשה אתם הכהן--אחר חטאota והאחד עליה וכפר עליה הכהן לפני יהוה מזבו **16** והבא אל הבית כל ימי הסניר אותו--יתמא עד הערב ¹⁷ והשכיב בביתו יכבר את גניו והאכל בבית יכבר את גניו ¹⁸ ואם בא יבא הכהן וראה והנה לא פשה הנגע בבית אחורי חמץ את הבית-- וטהר הכהן את הבית כי נרפא הנגע ¹⁹ ולקח לחטא את הבית שתי צפרים וען ארז ושני תולעת ואזוב ²⁰ ושחת את הצפר האחד אל kali חרש על מים חיים ²¹ ולקח את עץ הארז ואת האזוב ואת שני התולעת ובמים הצפר החיה וטבל אתם בדם הצפר השחותה ובמים החיים והזהה אל הבית שבע פעמים ²² וחטא את הבית-- כדם הציפור ובמים החיים ובצפר החיה ובעץ הארז ובאווב--ובשני התולעת ²³ ושלח את הצפר החיה אל מהוזע לעיר--אל פנוי השדה וככפר על הבית וטהר ²⁴ זאת התורה לכל נגע הצערת ולנטק ²⁵ ולצערת הבנד ולבית ²⁶ ולשאת ולספתה ולברחת ²⁷ כל תורה ביום הטמא וביום הטהר זאת התורה הצערת

ואחריו כן יבוא אל המחנה ²⁷ ואת פר החטאota ואות
 שעיר החטאota אשר הובא את דם לכפר בקדש-
 ויציא אל מחוון למחנה ושרפו באש את ערתם ואת
 בשרם ואת פרשם ²⁸ והשרף אותם- יכbs נגידו ורחץ
 את בשרו במים ואחריו כן יבוא אל המחנה ²⁹ והוא תה
 לכט לחקט עולם בחדר השבעי בעשור לחדר תענו
 את נפשתיכם וככל מלאכה לא העשו- האורה והנור
 הנור בתוככם ³⁰ כי ביום זה זיה יכפר עליכם לטהר
 אתכם מכל חטאיהם לפניו יהוה הטהרו ³¹ שבת
 שבתון היא לכם ועניתם את נפשתיכם- חקט עולם
 וכפר הכהן ³² אשר ימשח אותו ואשר ימלא את ידו
 לכהן תחת אביו ולבש את בנדי הבד בנדי קדש ³³
 וכפר את מקדש הקדש ומועד ואת אהל מועד ואת המזבח
 יכפר ועל הכהנים ועל כל עם הקהיל יכפר ³⁴ והוא תה
 זאת لكم לחקט עולם לכפר על בני ישראל מכל
 חטאיהם- אחת בשנה ויעש כאשר צוה יהוה את משה

17 וידבר יהוה אל משה לאמר ² דבר אל אהרן
 ואל בניו ואל כל בני ישראל ואמרת אליהם וזה הדבר
 אשר צוה יהוה לאמר ³ איש איש מבית ישראל אשר
 ישחט שור או כבש או עז במחנה או אשר ישחט מחוון
 למחנה ⁴ ואל פתח אهل מועד לא הביאו לתקריב
 קרבן ליהוה לפני משכן יהוה- דם ייחשב לאיש ההוא
 דם שפך ונכרת האיש ההוא מקרב עמו ⁵ ולמען אשר
 יביאו בני ישראל את זבחיהם אשר הם זבחים על פני
 השדה והבאים ליהוה אל פתח אهل מועד אל הכהן
 זבחו זבחו שלמים ליהוה- אתם ⁶ וזרק הכהן את
 הדם על מזבח יהוה פתח אهل מועד והקשיר החלב
 לריח ניחח ליהוה ⁷ ולא יזבחו עוד את זבחיהם
 לשערום אשר הם זנים אחרים חקמת עולם תהיה זאת
 להם לדרכם ⁸ ואלהם תאמר- איש איש מבית ישראל
 ומן הנור אשר יגור בתוכם אשר יעליה עלה או זבח ⁹
 ואל פתח אهل מועד לא יכiano לעשות אותו ליהוה-
 ונכרת האיש ההוא מעמו ¹⁰ ואיש איש מבית ישראל
 ומן הנור הנור בתוכם אשר יאכל כל דם- ונחתה פני
 בנפש האכלת את הדם והכרתי אתה מקרב עמה ¹¹
 כי נפש הבשר בדם הוא ואני נתתיו לך על המזבח
 לכפר על נפשתיכם כי הדם הוא בנפש יכפר ¹² על כן
 אמרתי לבני ישראל כל נפש מכם לא תאכל דם והנור

שני שעריו עזים לחטאota ואיל אחד לעלה ⁶ והקריב
 אהרן את פר החטאota אשר לו וכפר בעדו ובנור ביתו
 ולקח את שני השערם והעמיד אתם לפני יהוה
 פתח אהל מועד ⁸ ונתרן אהרן על שני השערם נרלוות-
 גנורל אחד ליהוה וגנורל אחד לעוזיאל ⁹ והקריב
 אהרן את השער אשר עליה עליו הגנורל ליהוה ועשה
 חטאota ¹⁰ והשער אשר עליה עליו הגנורל לעוזיאל
 יעדם חזי לפניו יהוה לכפר עליו- לשלח אתו לעוזיאל
 המדברה בו והקריב אהרן את פר החטאota אשר לו
 וכפר בעדו ובנור ביתו ושהחט אהן פר החטאota אשר לו
 ולקח מלא המחטה גחליא אש מעל המזבח לפני
 יהוה ומלא חפניו קטרת סמים דקה והביבא מבית
 לפרקת ¹³ ונתן את הקטרת על האש לפני יהוה וכסה
 ענן הקטרת את הקפרת אשר על העדרות- ולא ימות ¹⁴
 ולקח מודם הפך והזה באצבעו על פניו הקפרת קדמה
 ולפניו הקפרת יהה שבע פעמים מן הדם- באצבעו ¹⁵
 ושחט את שער החטאota אשר לעם והביא את דמו
 אל מבית לפרקת ועשה את דמו כאשר עשה לדם
 הפך והזה אתו על הקפרת ולפניו הקפרת ¹⁶ וכפר על
 הקדש מטמאת בני ישראל ומפשעים לכל חטאota
 וכן יעשה לאهل מועד השכן אתם בתוך טמאתם ¹⁷-
 וכל אדם לא היה באهل מועד בבאו לכפר בקדש-
 עד צאתו וכפר בעדו ובנור ביתו ובנור כל קהיל
 ישראל ¹⁸ וויצא אל המזבח אשר לפניו יהוה- וכפר
 עליו ולקח מודם הפך ומודם השער אשר נתן על קרנות
 המזבח סכיב ¹⁹ וזה עליו מן הדם באצבעו שבע
 פעמים וטהרו וקידשו מטמאת בני ישראל ²⁰ וכלה
 מכפר את הקדש ואת אهل מועד ואת המזבח והקריב
 את השער החר ²¹ וסמכ אהרן את שתי ידו על ראש
 השער חרוי והתודה עליו את כל עונת בני ישראל
 ואת כל פשעיםם לכל חטאota ונתן אתם על ראש
 השער ושלח ביד איש עתי המדברה ²² ונשא השער
 עליו את כל עונתם אל ארץ נוריה ושלח את השער
 במדבר ²³ ובא אהרן אל אهل מועד ופשט את בנדי
 הבד אשר לבש בבאו אל הקדש והניהם שם ²⁴ ורחץ
 את בשרו במים במקום קדוש ולבש את בנדי וויצא
 ועשה את עלהו ואת עלה העם וכפר בעדו ובנור העם
 ואת הלב החטאota יקثير המזבחה ²⁶ והמשלח את
 השער לעוזיאל- יכbs נגידו ורחץ את בשרו במים

הארץ ואפקד עונה עליה ותקא הארץ את ישבייה ²⁶
ושמרתם אותם אתحقתי ואתמשפטו ולא תשנו מכל
התועבות האלה האזהר והnger הנג' בתוככם ²⁷ כי
את כל התועבות האל' שעשו אנשי הארץ אשר לפניכם
ותטמא הארץ ²⁸ ולא תקיא הארץ אתכם ²⁹ כי כל אשר
אתה כאשר קאה את הגוי אשר לפניכם ²⁹ כי כל אשר
יעשה מכל התועבות האלה--ונכרכו הנפשות העשות
מרקם עם ³⁰ ושמרתם את משמרתי לבתי עשות
מחוקות התועבות אשר נעשו לפניכם ולא הטעמו בהם
אני יהוה אלהיכם

19 וידבר יהוה אל משה לאמר ² דבר אל כל עדת
بني ישראל ואמרת אליהם--קדשים תהיו כי קדוש אני
יהוה אלהיכם ³ איש אמו ואביו תיראו ואת שבותי
תשמרו אני יהוה אלהיכם ⁴ אל תפנו אל האלים
ואלהי מסקה לא תעשו לכם אני יהוה אלהיכם ⁵ וכי
זובחו זבח שלמים לייהו--לרצינכם זובחו ⁶ ביום
זבחכם יאלל וממחרת והנותר עד יום השלישי באש
שרף ⁷ ואמ' האכל יאלל ביום השלישי--פנול הוא
לא ירצה ⁸ ואכליו ענו ישא כי את קדש יהוה חלל
ונכרכת הנפש ההוא מעמיה ⁹ ובקצרכם את קציר
ארצכם לא תכלה פata שך לקדר ולקט קדריך
לא תלקט ¹⁰ וכרמך לא תעול ופרט כרמך לא
תלקט לעני ולגנ' התזוב אתם אני יהוה אלהיכם ¹¹ לא
תגנוו ולא תכחשו ולא תשקרו איש בעמיו ¹² ולא
שבעו בשמי לשקר וחילתה את שם אלהיך אני יהוה
לא תעסוק את רעך ולא תגוזל לא תלין פעלת שכיר
אתך--עד בקר ¹⁴ לא תקלל חרש-ולפנ' עור לא תtan
מכשל ויראת מאלהיך אני יהוה ¹⁵ לא תעשו על
במשפט--לא תsha פנ' החדר פנ' גדרול בצדך
משפט עמידך ¹⁶ לא תליך רכילה בעמידך לא תעמד
על דם אני יהוה ¹⁷ לא תשנא את אחיך בלבך
והכח תוכיח את עמותך ולא תsha עליון חטא ¹⁸ לא
תקם ולא טר את בני עמק ואhabת לרעך כמוך אני
הוא ¹⁹ אתحقתי השמרו--בהתמך לא תרביע כלאים
שך לא תורע כלאים ובנד כלאים שעתנו לא עלה
עליך ²⁰ ואיש כי ישכב את אשה שכבת רדע והוא
שפהה נחרפת לאיש והפדה לא נפרטה או חפש
לא נתן לה--בקורת תהיה לא יומתו כי לא חפשה ²¹

הגר בתוככם לא יאכל דם ²³ ואיש מבני ישראל
ומן הנג' הנג' בתוכם אשר יצוד ציד היה או עוף אשר
יאכל--ושפוך את דמו וכסחו בעפר ²⁴ כי נש כלبشر
דמו בנפשו הוא ואמר לבני ישראל דם כלبشر לא
האכלו כי נש כלبشر דמו הוא כל אכליו יכרת
¹⁵ וכל נש אשר האכל נבללה וטרפה באזהר ובנור
וכבש בגדריו ורוחץ במים וטמא עד הערב--ותהה ¹⁶
ואם לא יכbs ובשרו לא ירחץ--ונשא ענו

18 וידבר יהוה אל משה לאמר ² דבר אל בני
ישראל ואמרת אליהם אני יהוה אלהיכם ³ כמעשה
ארץ מצרים אשר ישבתם בה לא תעשו וכמעשה ארץ
כגען אשר אני מביא אתכם שמה לא תעשו ובחקתייהם
לא תלכו ⁴ את משפטינו תשעו ואת حقתי תשמדו ללבכת
בhem אני יהוה אלהיכם ⁵ ושמרתם אתحقתי ואת
משפטים אשר יעשה אתם האדים והי בהם אני יהוה ⁶
איש איש אל כל שאר בשרו לא תקרבו לנלוות ערוה
אני יהוה ⁷ ערות אביך וערות אמך לא תגלה אמך
הוא לא תגלה ערובה ⁸ ערות אשת אביך או בת אמך
ערות אביך הוא ⁹ ערות אחותך בת אביך או בת אמך
מולדת בית או מולדת חוץ--לא תגלה ערונות ¹⁰ ערות
בת בנק או בת בתק לא תגלה ערונות כי ערותך הנה
ע ערות בת אשת אביך מולדת אביך אחותך הואה--
לא תגלה ערובה ¹² ערות אחות אביך לא תגלה שאר
אביך הוא ¹³ ערות אחות אמך לא תגלה כי שאר אמך
הוא ¹⁴ ערות אחות אביך לא תגלה אל אשתו לא תקרב
דרתק הוא ¹⁵ ערות קלתק לא תגלה אשת בנק הוא
לא תגלה ערובה ¹⁶ ערות אשת אחיך לא תגלה ערונות
אחיך הוא ¹⁷ ערות אשה ובתה לא תגלה את בת בנה
ואת בת בתה לא תקה לנלוות ערובה--שארה הנה ומה
הוא ¹⁸ ואשה אל אותה לא תקה לצרר לנלוות ערובה
עליה--בחייה ¹⁹ ואל אשה בנדת טמאתה--לא תקרב
לגולות ערובה ²⁰ ואל אשה עמידך--לא תחנן שכבתך
לזרע לטמאה בה ²¹ ומורעך לא תתן לה עיר למלך
ולא תחלל את שם אלהיך אני יהוה ²² ואת זכר--לא
תשכב משכבי אשה תועבה הוא ²³ ובכלל בהמה לא
תנתן שכבתך לטמאה בה ואשה לא תעמד לפנ' בהמה
לרבעה--תבל הוא ²⁴ אל הטעמו בכל אלה כי בכל
אללה נטמא הנוים אשר אני משלח מפניכם ²⁵ ותטמא

כלל דמיו בו ²⁰ ואיש אשר ינאף את אשת איש אשר נאף את אשת רעהו-מות ומות הנאה והנאפה ²¹ ואיש אשר ישכב את אשת אביו-ערות אביו גלה מות יומתו-²² שניהם דמייהם בם ²³ ואיש אשר ישכב את כלתו-²⁴ מות יומתו שניהם תבל עשו דמייהם בם ²⁵ ואיש אשר ישכב את זכר משכבי איש-תוועבה עשו שניהם מות יומתו דמייהם בם ²⁶ ואיש אשר יקח את אשה ואת אמה-זמה הוא באש ישרפו אותו ואתהן ולא תהיה זמה בתוככם ²⁷ ואיש אשר יתן שכבותם בבחמה-²⁸ מות יומת ואת הבחמה תחרנו ²⁹ ואשה אשר תקרב אל כל בחמה לרבעה אתה--והורנת את האשה ואת הבחמה מות יומתו דמייהם בם ³⁰ ואיש אשר יקח את אחותו בת אביו או בת אמו וראה את ערותה והיא תראה את ערותו חסד הוא-ונכרכתו לעני בני עם ערות אהתו גלה עונו ישא ³¹ ואיש אשר ישכב את נלה את ערותה את מקרה הערה והוא אשה דוה ונלה את ערותה את מקרה הערה והוא נלה את מ庫ור דמיה--ונכרכתו שנייהם מקרב עם ³² ואיש אשר יקח את אחות אמך ואחות אביך לא תנלה כי את שארו הערה ענס יshaw ³³ ואיש אשר ישכב את ערנותך גלה החטאים יshaw עירירים ימתו ³⁴ ואיש אשר יקח את אשת אחיו-נדחה הוא ערות אחיו גלה עירירים יהו ³⁵ ושמורתם את כל משפטו ועשותם אתם ולא תקיאו אתם הארץ הארץ אשר אני מביא אתכם שמה לשבת בה ³⁶ ולא תלכו בחק התקני אשר אני משליח מפנייכם כי את כל אלה עשו ואקץ בם ³⁷ ואמר לכם אثم תירשו את אדרמתם ואני אנתנה לכם לרשת אתה ארץ זבת חלב ורבש אני יהוה אליכם אשר הבדלו אתכם ממן העמים ³⁸ והבדלתם בין הבחמה הטהרה לטמאה ובין העוף הטמא לטהר ולא תשקצטו את נפשׁיכם בבחמה ובעוף ובכל אשר תרמש האדמה אשר הבדלו לכם לטמא ³⁹ והייתם לי קדושים כי קדוש אני יהוה ואבדל אתכם מן העמים להיות לי ⁴⁰ ואיש או אשה כי יהוה בהם אווב או ידענו-⁴¹ מות יומתו באבן ירגנו אתם דמייהם בם

21 ויאמר יהוה אל משה אמר אל הכהנים בני אהרן ואמרת אליהם לנפשׁ לא יטמא בעמי ² כי אם לשארו הקרב אליו לאמו ולאביו ולבנו ולבתו ולאחיו ³ ולאחתו הבתולה הקרובה אליו אשר לא הייתה

והביא את اسمו ליהוה אל פתח אהל מועד--אל אשם ²² וכפר עליו הכהן באיל האשם לפני יהוה על חטאתו אשר חטא ונסלח לו מהחתאתו אשר חטא ²³ וכי תבוא אל הארץ ונטעתם כל עץ מאכל--ועלתתם ערלו את פריו שלש שנים יהיה לכם ערלים--לא יاقل ²⁴ ובשנה הרביעית יהיה כל פריו-קרש הלולים להוה ²⁵ ובשנה החמישית תאכלו את פריו להסיף לכם תבאותו אני יהוה אלהיכם ²⁶ לא תאכלו על הדם לא תנקחו ולא תעוננו ²⁷ לא ת Kapoor פאת ראשכם ולא תשחית את ז肯ך ²⁸ ושרטת לנפשׁ לא תנתנו בכם וכחבת קעקע לא תנתנו בכם אני יהוה ²⁹ אל תחלל את בתק להונתה ולא תזונה הארץ ומלאה הארץ זמה ³⁰ את שבתי השמורו ומקדשי תיראו אני יהוה ³¹ אל תפנו אל האבת ועל הידענים אל תבקשו לטרמה בהם אני יהוה אלהיכם ³² מפני שיבת תקים וחדרת פנּי ז肯ך ויראת מלֹאיך אני יהוה ³³ וכי יגור אתק נר בארץכם--לא תונו אותו ³⁴ כאורה מכם יהוה לכם הנר הארץ אהבתם ואהבתם לו כמוך--כי גרים הייתם בארץ מצרים אני יהוה אלהיכם ³⁵ לא תעשו על במשפטם במדעה במשקל ובמושחה ³⁶ מאוני צדק אבני צדק איפת צדק והין צדק--יהיה לכם אני יהוה אלהיכם אשר הוציאתי אתכם מארץ מצרים ³⁷ ושמרתם את כל חוקתי ואת כל משפטו ועשיתם אתם אני יהוה

20 וידבר יהוה אל משה לאמר ² ואל בני ישראל תאמר איש איש מבני ישראל ומון הנר הארץ בישראל אשר יtan מזרעו למלך מות ומות عم הארץ ייגרמו באבן ³ ואני אתן את פנּי הארץ לאלהיכם לא מקריב עמו כי מזרעו נתן למלך--למען טמא את מקדשי ולהתלט את שם קדשי ⁴ ואם העלים יעליימו עם הארץ את עיניהם מן הארץ ההוא בתחוםו מזרעו למלך--בלבלתי המית אתו ⁵ ושמותי אני את פנּי הארץ והכרתי אתו ⁶ והנפשׁ אשר תפנה אל אחרי המלך--מרקם עם ⁶ והנפשׁ אשר תפנה אל האבת ואל הידענים לגנת אחריהם--ונתתי את פנּי בנפשׁ ההוא והכרתי אתו מקריב עמו ⁷ והתקדשתם--והייתם קדושים כי אני יהוה אלהיכם ⁸ ושמרתם את חוקתי ועשיתם אתם אני יהוה מקדשכם ⁹ כי איש אשר יקלל את אביו ואת אמו--מות אביו ואמו

שטמא לו או באדם אשר יטמא לו לכל טמאתו ⁶ נפש אשר תנע בו וטמאה עד הערב ולא יאכל מן הקדשים כי אם רחץ בשרו במים ⁷ ובא השמש וטהר ואחר איכל מן הקדשים כי לתחמו הוא ⁸ נבלה וטרפה לא איכל לטמאה בה אני יהוה ⁹ ושמרו את משמרתי ולא ישאו עליו חטא ומתו בו כי יחללו אני יהוה מקדשיהם ¹⁰ וכל זר לא יאכל קדש תושב כהן ושכיר לא יאכל קדש ¹¹ וכחן כי יקננה נפש קניין כספו--הוא יאכל בו וילד ביתו הם יאכלו בלחמו ¹² ובת כהן--כי תהיה לאיש זר הוא בתודמות הקדשים לא תאכל ¹³ ובת כהן כי תהיה אלמנה ונורשה וזרע אין לה--ושבה אל בית אביה כנעורה מלחם אביה תאכל וכל זר לא יאכל בו ¹⁴ ואיש כי יאכל קדש בשנאה--ויסוף המשיחו עליו ונתן לכחן את הקדש ¹⁵ ולא יחללו את קדשי ישראל ומן הגר בישראל אשר יקריב קרבנו לכל נדריהם ולכל נדבותם אשר יקריבו ליהוה לעלה ¹⁶ לרצונכם תמים זכר--בבקר בכשבים ובבעזים ²⁰ כל אשר בו מום לא תקריבו כי לא לרצון היה לכם ²¹ ואיש כי יקריב זבח שלמים ליהוה לפלא נדר או לנדרה בבקר או בצאן--תמים היה לרצון כל מום לא יהוה בו ²² עורת או שבור או חרוץ או יבלת או נרב או ילפת--לא תקריבו אלה ליהוה ואשה לא תנתנו מהם על המזבח--ליהוה ²³ ושור ושה שרוע וקלות--נדבה התעשהattro ו לנדר לא ירצה ²⁴ ומעיך וכחות ונתקroc ורכות לא תקריבו ליהוה ובארצכם לא העשו ²⁵ וניד בן נכר לא תקריבו את לוחם אלדנים-- מכל אלה כי משחתם בהם מום בסם לא ירצו ²⁶ וידבר יהוה אל משה לאמר ²⁷ שור או כשב או עז כי יולד והיה שבעית ימים תחת אמו ומיום המשmini והלאה ירצה לקרבן אשה ליהוה ²⁸ ושור או שה--attro ואთ בנו לא תשחטו ביום אחד ²⁹ וכי תוכחו ובחר תורה ליהוה-- לרצונכם טובחו ³⁰ ביום ההוא יאכל לא תותירו ממנה עד בקר אני יהוה ³¹ ושמורתם מצותי ושירותם אתם אני יהוה ³² ולא תחללו את שם קדשי ונקדשתי בתוך בני ישראל אני יהוה מקדשכם ³³

לאיש--לה יטמא ⁴ לא יטמא בעל בעמו--להחלה ⁵ לא יקרחה (יקrho) קרחה בראשם ופאת זקם לא יגלהו ובבשרם--לא ישרטו שרטת ⁶ קדשים יהיו לאלהיהם ולא יחללו שם אליהם כי את אשיה יהוה לחם אליהם הם מקריבם--והיו קדש ⁷asha זנה כי לא יקחו ואשה גירושה מאישה לא יקחו כי קדש הוא לאלהיו ⁸ וקדשתו--כי את להם אללהיך הוא מקריב קדש היה ל--כי קדש אני יהוה מקדשים ⁹ ובת איש כהן כי תחול לzonot--את אביה היא מחללת באש תשרף ¹⁰ והכהן הנדול מהחי אשר יוצק על ראשו שנ המשחה ומלא את ידו ללבש את הבגדים-- את ראשו לא יפרע ובנדוי לא יפרע ¹¹ ועל כל נפשה מות לא יבא לאביו ולאמו לא יטמא ¹² וממן המקדש לא יצא ולא יחלל את מקדש אלהיו כי נזר שמן משחת אלדיו עליו--אני יהוה ¹³ והוא אשה בתוליה יכח ¹⁴ אלמנה ונורשה וחללה זנה את אלה לא יכח כי אם בתוליה מעמייךacha ¹⁵ ולא יחלל זרעו בעמו כי אני יהוה מקדשו ¹⁶ וידבר יהוה אל משה לאמר ¹⁷ דבר אל אהרן לא אמר אש מוציא לדרכם אשר יהיה בו מום--לא יקרב להקריב לחם אלהיו ¹⁸ כי כל איש אשר בו מום לא יקרב איש עזיר או פסח או חרם או שרו ¹⁹ או איש אשר יהיה בו שבר רגל או שבר יד או גבן או דק או חבצל בעינו או גרב או ילפת הכהן--לא יונש להקריב את אשיה יהוה מום בו--את לחם אלהיו לא יונש להקריב ²² לחם אלהיו מקדשי הקדשים ומון הקדשים יאכל ²³ אך אל הפרקת לא יבא ואל המזבח לא ינש--כי מום בו ולא יחלל את מקדש כי אני יהוה מקדש ²⁴ וידבר משה אל אהרן ואל בניו ואל כל בני ישראל

22 וידבר יהוה אל משה לאמר ² דבר אל אהרן ואל בניו ויינזרו מקדשי בני ישראל ולא יחללו את שם קדשי--אשר הם מקדשים לי אני יהוה ³ אמר אליהם לדרתיכם כל איש אשר יקרב מכל זרעכם אל הקדשים אשר יקדיםו בני ישראל ליהוה וטמאו עליו ונכרתה הנפש ההוא מלפניי--אני יהוה ⁴ איש מזער אהרן והוא צרוע או זב--בקדשים לא יאכל עד אשר יטהר והגען בכל טמא נפש או איש אשר תצא ממנה שכבת זרע ⁵ או איש אשר יגע בכל שraz אשר

אני יהוה

המושגיא אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים

ובקצרכם את קציר ארצכם לא חכלה פאת שדר בקצרך ולקט קצירך לא תלקט לעני ולנור תעוז אתם אני יהוה אלהיכם ²³ וידבר יהוה אל משה אמר דבר אל בני ישראל לאמר בחדש השבעי לאמר ²⁴ דבר אל כל מלאכתם שבחון--וכרוון תרועה מקרא באחד לחדר יהיה לכם שבחון--וכרוון תרועה מקרא קדר ²⁵ כל מלאכת עבדה לא תעשו והקרבתם אשה ליהוה ²⁶ וידבר יהוה אל משה לאמר ²⁷ אך בעשור לחדר השבעי הזה יום הכהנים הוא מקרא קדר יהוה לכם ונשיותם את נפשותיכם והקרבתם אשה ליהוה ²⁸ וכל מלאכתם לא תעשו בעצם היום הזה כי יום כפירים הוא לכפר עליכם לפני יהוה אלהיכם כי כל הנפש אשר לא תענה בעצם היום הזה-- נכרתת מעמיה ³⁰ וכל הנפש אשר תענה כל מלאכת בעצם היום הזה--והאבדתי את הנפש ההוא מקרב עמה ³¹ כל מלאכתם לא תעשו חקת עולם לדרכיכם השבתו שבתוכם ³³ וידבר יהוה אל משה לאמר ³⁴ דבר אל בני ישראל לאמר בחמשה עשר יום לחדר השבויי הזה חן הסוכות שבעת ימים ליהוה ³⁵ ביום הראשון מקרא קדר כל מלאכת עבדה לא תעשו שבעת ימים תקריבו אשה ליהוה ביום השmini ³⁶ שבעת ימים תקריבו אשה ליהוה ביום השmini מקרא קדר יהיה לכם והקרבתם אשה ליהוה עצרת והוא--כל מלאכת עבדה לא תעשו ³⁷ אלה מודיע יהוה אשר תקרבו אתם מקראי קדר להקריב אשה ליהוה עללה ומנהה זבח ונסכיהם--דבר יום ביום נדריכם ומלאכתם עבדה לא תעשו ³⁸ נדריכם ומלאכתם עבדה לא תעשו ³⁹ אך בחמשה עשר יום לחדר השבעי באספסם את תבאות הארץ תחנו את חן יהוה שבעת ימים ביום הראשון שבחון וביום השmini שבחון ⁴⁰ ולקחתם לכם ביום הראשון פרי עץ הדר כפת תמרים וענף עץ עבה וערבי נחל ושמחתם לפני יהוה אלהיכם--שבעת ימים ושבועת ימים כל הארץ בישראל ישבו בסכנתם ⁴¹ וחנותם אותו חן ליהוה שבעת ימים בשנה חקת עולם לדרךיכם בחדר השבעי תחנו אותו ⁴² בסכנתם ידעו דרךיכם כי בסכנות הושבתי את בני ישראל בהוציאי אותם מארץ מצרים אני יהוה אלהיכם ⁴⁴ וידבר משה את מודיע יהוה אל בני ישראל

23 וידבר יהוה אל משה לאמר ² דבר אל בני ישראל ואמרתם אלהים מודיע יהוה אשר תקראו אתם מקראי קדר--אללה הם מודיע ³ ששת ימים תעשה מלאה והבאים השבעי שבת שבחון מקרא קדר כל מלאה לא תעשו שבת הוא ליהוה בכל מושבתוכם ⁴ אלה מודיע יהוה מקראי קדר אשר תקראו אתם במועדם ⁵ בחדר הראשון בארבעה עשר לחדר- בין הערבבים פסח ליהוה ⁶ ובבחמשה עשר יום לחדר זהה חן המצוות ליהוה שבעת ימים מצות תאכלו ⁷ ביום הראשון מקרא קדר יהיה לכם כל מלאכת עבדה לא תעשו ⁸ והקרבתם אשה ליהוה שבעת ימים ביום השבויי מקראי קדר כל מלאכת עבדה לא תעשו ⁹ וידבר יהוה אל משה לאמר ¹⁰ דבר אל בני ישראל ואמרתם אלהים כי תבואו אל הארץ אשר אני נתן לכם וקצתכם את קצירה--והחאות את عمر הראשית קציכם אל הכהן ¹¹ והניף את העمر לפני יהוה לרציכם ממחורת השבת יניפנו הכהן ¹² ועשיהם ביום הניפכים את העمر כבש תמים בן שנותו לעלה ליהוה ¹³ ומנהגו שני עשרנים סלת בלוללה בשמנון אשא ליהוה--דריח ניחח ונסכה יין ריבית הhin ¹⁴ וללחם וכלי וכרמל לא האכלו עד עצם היום הזה--עד הביאכם את קרבן אליהם חקת עולם לדרכיכם בכל מושבתוכם ¹⁵ וספרתם لكم ממחורת השבת תהיינה ¹⁶ עד ממחורת השבת השבעת הספרו חמישים ימים והקרבתם מנהה חדשה ליהוה ¹⁷ ממושבתוכם שני עשרנים--סלת תהיינה תביאו לחם תנופה שתים שני עשרנים חמצז האפינה בכורים ליהוה ¹⁸ והקרבתם על הלחם שבעת כבשים תמים בני שנה ופר בן בקר אחד ואילים שניים יהיו עליה לה יהוה ומנהתם ונסכיהם אשא ריח ניחח ליהוה ¹⁹ ועשיהם שעיר עזים אחד לחטאת ושני כבשים בני שנה לזבח שלמים ²⁰ והניף הכהן אתם על לחם הכבדים תנופה לפני יהוה על שני כבשים קדר יהיו ליהוה לכהן ²¹ וקראותם בעצם היום הזה מקרא קדר יהוה לכם--כל מלאכת עבדה לא תעשו חקת עולם בכל מושבתוכם לדרכיכם ²²

24

ספיח קצרך לא תקצור ואת ענבי נירך לא תבצער
 שנות שבתון יהיה לארץ ⁶ והיתה שבת הארץ לכם
 לאכללה- לך ולעבדך ולא מתק ולשכירך ולתושבך
 הנרים עמרך ⁷ ולבהתמך- ולחיה אשר בארץ תהיה
 כל תבואתה לאכל ⁸ וספרת לך שבע שבתות שנים-
 שבע שנים שבע פעמים והוא לך ימי שבע שבתות
 השנים תשע ואربעים שנה ⁹ והעברת שופר תרועה
 בחדר השבעי בעשור לחדרם הכהנים תעבירותו
 שופר בכל ארצכם ¹⁰ וקדשתם את שנת החמשים
 שנה וקראותם דרור בארץ לכל ישיבת יובל הוא
 תהיה לכם ושבתם איש אל אחזתו ואיש אל משפטו
 תשבו בו יובל הוא שנה החמשים שנה- תהיה לכם
 לא תזרעו- ולא תקצרו את ספיקוחה ולא תצדרו את
 נזיריה ¹¹ כי יובל הוא קדש תהיה לכם מן השדה-
 התאכלו את תבואתה ¹² בשנת היובל הזאת תשבו
 איש אל אחזתו ¹³ וכוי המכבר ממכר לעמוקך או קנה
 מיד עמידך- אל הונו איש את אחיו ¹⁴ במספר שנים
 אחר הוובל תקנה מאת עמידך במספר שני תבואת
 ימכר לך ¹⁵ לפי רב שנים תרבה מקנתו ולפי מעט
 השנים תמעיט מקנתו כי מספר תבואת הוא מכר
 לך ¹⁶ ולא הונו איש את עמידתו ויראת מאלהייך כי
 אני יהוה אלהיכם ¹⁷ ועשיתם את חקתי ואת משפטי
 תשמרו ועשיתם אותם- וישבתם על הארץ לבטח ¹⁸
 ונתנה הארץ פריה ואכלתם לשבע וישבתם לבטח
 עליה ¹⁹ וכי תאמרו מה נאכל בשנה השביעת הן לא
 נורע ולא נאסף את תבואתנו ²⁰ וציוויתם את ברכתי
 لكم בשנה הששית ועשת את התבואה לשלש שנים
 וזרעתם את השנה השמינית ואכלתם מן התבואה
 ישן עד השנה התשיעית עד בוא התבואה- התאכלו ישן
 וזה הארץ לא תמכר לצמות- כי ליה הארץ כי נירים
 ותושבים אתם עמדרי ²¹ ובכל הארץ אחותכם נאלת
 תחנו לארץ ²² כי ימודך אחיך ומכר מהזות- ובא
 נאלו הקרב אליו ונאל את מכרכך אחיך ²³ ואיש כי לא
 יהיה לו נאל והשינה ידו ומצא כדי גאלתו ²⁴ ווחשב
 את שני מכרכו והשיב את העדרך לאיש אשר מכרך
 לו ושב לאחיזתו ²⁵ ואם לא מצאה ידו די השיב לו-
 והיה המכבר ביד הקנה אותו עד שנת היובל ויצא
 ביבל ושב לאחיזתו ²⁶ ואיש כי ימכר בית מושב עיר
 חומה- והיתה נאלתו עד תם שנת מכרכו ימים תהיה

וידבר יהוה אל משה לאמר ² צו את בני ישראל
 ויקחו אליך שמן זית זך כחיה- למאור להעלת נר
 תמיד ³ מוחוץ לפרקת העדרת באهل מועד יעדך אתו
 אהרן מערב עד בקר לפניו יהוה- תמיד חקמת עולם
 לדרתיכם ⁴ על המנרה הטהרה יעדך את הנרות
 לפניו יהוה תמיד ⁵ ולקחת סלתה- ואפיה אתה שתים
 עשרה חלות שני עשרים יהוה הchallenge האחת ⁶ ושםת
 אותן שתים מערכות הש המערכה על השלחן הטהר
 לפניו יהוה ⁷ ונתת על המערה לבנה זכה והיתה
 ללחם לאוכרה אשיה ליהוה ⁸ ביום השבת ביום
 השבת יעדכנו לפניו יהוה- תמיד מאת בני ישראל
 ברית עולם ⁹ והיתה לאחרן ולבניו ואכללו במקום
 קדושים כי קדושים הוא לו ממש יהוה- חוק עולם ¹⁰
 ויצא בן איש ישראלית והוא בן איש מצרי בתוך בני
 ישראל וינצטו במחנה בן ישראלית ואיש הוישראלי ¹¹
 ויקב בן האשיה היישראלי את השם ויקלל ויביאו
 אותו אל משה ושם אמרו שלמית בת דברי למטה דין ¹²
 ויניחו במנזר לפרש להם על פי יהוה ¹³ וידבר
 יהוה אל משה לאמר ¹⁴ הוציא את המקלל אל מחוץ
 למחנה וסמכו כל השמעים את ידיהם על ראשו ורגמו
 אותו כל העדה ¹⁵ ואל בני ישראל לדבר לאמר איש
 איש כי יקלל אלהיו ונשא חטאו ¹⁶ ונקב שם יהוה
 מות יומת רגנוס ירגמו בו כל העדה כנור כאורה-
 בנקבו שם יומת ¹⁷ ואיש כי ייכה כל נפש אדם- מות
 יומת ¹⁸ ומכה נפש בהמה ישלמנה- נפש תחת נפש ¹⁹
 ואיש כי יתן מום בעמיהו- כאשר עשה כן יעשה לו ²⁰
 שבר תחת שבר עין תחת עין שנ תחת שנ- כאשר יתן
 מום באדם כן יתן בו ²¹ ומכה בהמה ישלמנה ומכה
 אדם יומת ²² משפט אחד יהיה לכם כנור כאורה יהיה
 כי אני יהוה אלהיכם ²³ וידבר משה אל בני ישראל
 ויצוו את המקלל אל מחוץ למחנה וירגמו אותו אבן
 בני ישראל עשו כאשר צוה יהוה את משה

25

וידבר יהוה אל משה בהר סיני לאמר ² דבר
 אל בני ישראל ואמרת אליהם כי תבאו אל הארץ
 אשר אני נתן לכם- ושבת הארץ שבת ליהוה ³ שיש
 שנים תזרע שדרך ושש שנים תזרם כרמק ואספה את
 התבואה ⁴ ובשנה השביעת שבתון יהוה לארץ-
 שבת ליהוה שדרך לא תזרע וכרמק לא תזרם ⁵ את

עבדים--עבדי הם אשר הוציאו אותם מארץ מצרים נאלתו ³⁰ ואם לא ינאל עד מלאת לו שנה תמיימה--

אני יהוה אלהיכם

26 לא תשעו לכם אליהם ופסל ומצבה לא תקימו לכם ובון משבית לא תנתנו בארצכם להשתנות עלייה כי אני יהוה אלהיכם ² את שבתי תשמרו ומקדשי תיראו אני יהוה ³ אם בחקתי תלכו ואת מצותיו תשמרו ועשיתם אתם ⁴ ונתחי נשמים בעתם ונתחה הארץ יבולחה ועז השדה יתן פריו ⁵ והשיגו لكم דיש את בצריך ובציריך ישיגו את זרע ואכלתם לחמכם לשבע וישבתם לבטח בארצכם ⁶ ונתחי שלום בארץ ושכבותם ואין מחריד והשבתי היה רעה מן הארץ וחרב לא עבר בארצכם ⁷ ורדפתם את איביכם ונפללו לפניכם לחרב ⁸ ורדפו מכם חמשה מאה ומאה מכם רבעה ירדפו ונפללו איביכם לפניכם להחרב ⁹ ופנויות אליכם--והפרתי אתכם והרבתי אתכם והקימתי את בריתו אתכם ¹⁰ ואכלתם ישן נושן ויישן מפני חדש תוציאו ¹¹ ונתחי משכני בתוככם ולא תגעל נפשם אתכם ¹² והזהה כלתי בתוככם והייתי לכם לא אלהים ואתם תהיו לי לעם ¹³ אני יהוה אלהיכם אשר הוציאתי אתכם מארץ מצרים מהיות להם עבדים ואשרבר מטה עליהם ואולך אתכם קומימות ¹⁴ ואם לא תشمעו לי ולא תשעו את כל המצוות האלה ¹⁵ ולא תחלה עשות את כל מצותי להפרכם את בריתוי ¹⁶ אף אני אעשה זאת לכם והפרקתי עליכם בהלה את השחתה ואת הקדחת מכלות עינים ומדיבת נפש וזרעתם לריק ורעם ואכלתו איביכם ¹⁷ ונתחי פניכם ונגפתם לפני איביכם ורדדו בהם שנאים ונסתם ואין דרכך אתכם ¹⁸ ואם עד אלה--לא תشمעו לי ויסփטי ליסירה אתכם שבע על חטאיכם ¹⁹ ושברתי את גנוון עזם ונתחי את שמייכם כברזל ואת ארצכם כנשחה ²⁰ וثم לריק כחכם ולא תתן ארצכם את יבולחה ועז הארץ לא יתן פריו ²¹ ואם תלכו עמי קרי ולא תאבו לשמע לי--ויסփטי עליכם מכח שבע חטאיכם ²² והשליחתי בהם את חות השדה וshallah אתכם והכריתה את בהמתכם והמעיטה אתכם ונשמו דרכיכם ²³ ואם באלה--לא תוסרו לי והלכתם עמי קרי ²⁴ והלכתי אף אני עמכם בקרי והכתי אתכם

וקם הבית אשר בעיר אשר לא (^ל) חמה לצמיתה لكنה אותו לדרכיו לא יצא ביבל ³¹ ובבתי החצרים אשר אין להם חמה סביב--על שדה הארץ יחשב נאלה תהיה לו וביבל יצא ³² ועיר הלוים--בתי ערי אחותם נאלת עולם תהיה ללוים ³³ ואשר ינאל מן הלויים י יצא ממכר בית ועיר אחותו ביבל כי בתי ערי הלויים הוא אחותם בתוכם בני ישראל ³⁴ ושדה מגרש עיריהם לא ימכר כי אחות עולם הוא להם וכי מוקד אחיך ומטה ידו עמק--והחזקת בנו נך ותושב וחוי עמק ³⁵ אל תחק מהתו נך ותרכבת ויראת מאליהיך וחוי אחיך עמק ³⁷ את כספך--לא תתן לו בנך ובמרבית לא תתן אכלך ³⁸ אני יהוה אלהיכם אשר הוציאתי אתכם מארץ מצרים--להת لكم את ארץ כנען להיות لكم לא אלהים ³⁹ וכי מוקד אחיך עמק--ויבא מוקד--להת לארהים ⁴⁰ כשכיר כתושב יהודיה לא העבר בו עבדת עבד ⁴¹ עד שנת היבל עבד עמק--ויצא מעמק--הוא ובניינו עמו ושב אל משפחתו ואל אחותו אבתו ישב ⁴² כי עבדי הם אשר הוציאתי אתכם מארץ מצרים לא ימכרו ממכרת עבד ⁴³ לא תרדיה בו בפרק ויראת מאליהיך ⁴⁴ ועבדך ואמתך אשר יהיו לך מאות הנינים אשר סביთיכם--מהם תקנו עבד ואמה ⁴⁵ וגם מבני התושבים הנרים עמכם מהם תקנו וממשפחתם אשר עמכם אשר הולידו בארצכם והוא לך לאחוזה ⁴⁶ והנהנחלתם אתם לבנייכם אחרים לרשת אחוזה-- לעלם בהם תעבדו ובஅחים בני ישראל איש באחיו לא תרדיה בו בפרק ⁴⁷ וכי תשינ נך ותושב עמק ומוקד אחיך עמו ונמכר לנך תושב עמק או לעקר משפחת גור ⁴⁸ אחרני נמכר נאלה תהיה לו אחד מאחיו יגאלנו ⁴⁹ או דדו או בן דדו יגאלנו או משואר בשחו ממשפחתו יגאלנו או השינה ידו ונגאל ⁵⁰ וחשב עם קנהו משנה המכרו לו עד שנת היבל והוא כספר ממכרו במספר שניים כי מי שכיר היה עמו ⁵¹ אם עוד רבות בשנים--לפיהן ישיב נאלתו מכסף מקומו ⁵² ואם מעט נשאר בשנים עד שנת היבל--וחשב לו כפי שינוי ישיב את נאלתו ⁵³ כשכיר שנה בשנה היה עמו לא ירדנו בפרק לעניין ⁵⁴ ואם לא יגאל באלה-- ויצא בשנת היבל הוא ובניינו עמו ⁵⁵ כי לי בני ישראל

27 וידבר יהוה אל משה לאמר ² דבר אלبني
ישראל ואמרת אליהם איש כי יפלא נדר--בערכך
נפשת ליהוה ³ וזה ערכך הוכר מבן עשרים שנה
ועד בן ששים שנה והיה ערכך חמשים שקל כסף--
בشكل הקדרש ⁴ ואם נקבה הוא--זהה ערכך שלשים
שקל ⁵ ואם מבן חמשים שנים ועד בן עשרים שנה--זהה
ערכך הוכר עשרים שקלים ולנקבה עשרה שקלים ⁶
ואם מבן חדש ועד בן חמיש שנים--זהה ערכך הוכר
חמשה שקליםים כסף ולנקבה ערכך שלשת שקליםים
כסף ⁷ ואם מבן ששים שנה ומעלתה אם זכר--זהה
ערכך חמישה עשר שקל ולנקבה עשרה שקלים ⁸ ואם
מרק הוא מערכך--והעמידו לפני הכהן והעריך אותו
הכהן על פי אשר תשיג יד הנדר--יערכנו הכהן ⁹
ואם בהמה--אשר יקריבו ממנה קרבן ליהוה כל אשר
יתן ממן ליהוה יהיה קדרש ¹⁰ לא יחלפנו ולא ימיר
אתו טוב ברע--או רע בטוב ואם המר יmir בהמה
בבבמה והוא הורתו ותמורתו יהיה קדרש ¹¹ ואם כל
בבבמה טמאה אשר לא יקריבו ממנה קרבן ליהוה--
והעמיד את הבבמה לפני הכהן ¹² והעריך הכהן
אתה בין טוב ובין רע כערך הכהן בן יהה ¹³ ואם
נאיל אלה--יוסף חמישתו על ערך ¹⁴ ואיש כי יקדש
את ביתו קדרש ליהוה--והעריכו הכהן בין טוב ובין
רע כאשר יעריך אותו הכהן בן יkom ¹⁵ ואם המקדש--
ינאיל את ביתו יוסף חמישית כסף ערך עליו--זהה
לו ¹⁶ ואם משדה אחוזתו יקדש איש ליהוה--זהה
ערך לפי רעו ורע חמר שעירים בחמשים שקל כסף
¹⁷ אם נשנה היובל יקידש שדהו--כערך יkom ¹⁸ ואם
אחר היובל יקידש שדהו--וחשב לו הכהן את הכספי
על פי השנים הנותרות עד שנת היובל ונגרע מערכך ¹⁹
ואם נאיל ינאיל את השדה המקדש אותו יוסף חמישית
כסף ערך עליו--וקם לו ²⁰ ואם לא ינאיל את השדה
ואם מכיר את השדה לאיש אחר--לא ינאיל עוד ²¹
והיה השדה בצדתו ביבל קדרש ליהוה--כשרה החרם
לכהן תהיה האחוזה ²² ואם את שדה מונתו אשר לא
משדרה האחוזה--יקדש ליהוה ²³ וחשב לו הכהן את
מכסת הערכך עד שנת היובל ונתן את הערכך ביום
ההוא קדרש ליהוה ²⁴ בשנת היובל ישוב השדה לאיש
קנחו מאותו--לאיש לו אחוזת הארץ ²⁵ וככל ערכך--
יהיה במשקל הקדרש עשרים גרא יהיה השקל ²⁶ אך

نم אני שבע על חטאיכם ²⁵ והבאתי עליכם חרב
נקמת נקם ברית ונאספתם אל ערים ושלחת דבר
בתוככם ונתהם ביד אויב ²⁶ בשברי לכם מטה
לחם ואפו עשר נשים לחמכם בתור אחר והשיבו
לחמכם במשקל ואכלתם ולא תשבעו ²⁷ ואם בזאת--
לא השמעו לי והלכתחם עמי בקרי ²⁸ והלכתי עמכם
בחמת קרי ויסרתי אתכם אף אני שבע על חטאיכם
²⁹ ואכלתם בשר בנים ובשר בנתיכם תאכלו ³⁰
והשמדתי את במתיכם והכרתי את המניכם ונתתי
את פניריכם על פנרי גולויכם ונעה נפשו אתכם
³¹ ונתתי את עריכם חרבה והשמוני את מקדשיכם
ולא אריה בריח ניחחכם ³² והשמתי אני את הארץ
ושממו עליה איביכם הישבים בה ³³ ואחכם אוריה
בגויים והריקתי אחרכם חרב והיתה ארצכם שטחה
וערכיכם יהיו חרבה ³⁴ או תרצה הארץ את שבתתיה
כל ימו השמה ואתם בארץ איביכם או תשבת הארץ
והרצת את שבתתיה ³⁵ כל ימי השמה תשבת את אשר
לא שבתת השבתתיכם בשחתכם עליה ³⁶ ודנשאדים
בכם--והבאתי מך בלבכם בארץ איביכם ורדף
אתם קול עללה נדרפ ונסota מנטה חרב ונפלו ואין רדף
³⁷ וכשלו איש באחיו ממפני חרב ורדף אין ולא תהיה
לכם תקומה לפני איביכם ³⁸ ואבדתם בכם ימקו בעונם
אתכם ארץ איביכם ³⁹ והנשאדים בכם ימקו בעונם
בארצת איביכם ⁴⁰ ובעונת אבתם ימקו בעונם
והתודדו את עונם ואת עון אבותם במועלם אשר מעלו
בי ואף אשר הלו עמי בקרי ⁴¹ אף אני אלך עם
בקרי והבאתי אתם בארץ איביכם או יכונע לבכם
הערל ואו ירצו את עונם ⁴² זכרתי את בריתך יעקב
ואף את בריתך יצחק ואף את בריתך אברהם אוצר--
והארץ אוכר ⁴³ והארץ תזעב מכם ותדריך את שבתתיה
בהשמה מכם והם ירצו את עונם יען וביען--במשפט
מאסו ואת חקתי נעללה נפשם ⁴⁴ ואף נס זאת בהיותם
בארץ איביכם לא מאסתיהם ולא געלחים לכלתם--
להפדר בריתך אתם כי אני יהוה אלהיהם ⁴⁵ זכרתי
לهم ברית ראשונים אשר הוציאתי אתכם מארץ מצרים
לעוני הגויים להיות להם לאלהים--אני יהוה ⁴⁶ אלה
החוקים והמשפטים והתורת אשר נתן יהוה בינו ובין
בני ישראל--בהר סיני ביד משה

בכור אשר יבכר ליהוה בבהמה--לא יקדריש איש אותו
אם שור אם שה ליהוה הוא ²⁷ ואם בבהמה הטמאה
ופדה בערכך ויסף חמשו עליו ואם לא יגאל ונמכר
בערכך ²⁸ אך כל חרם אשר יחרם איש ליהוה מכל
אשר לו מ אדם ובבהמה ומ שדה אחזתו--לא ימכר ולא
יגאל כל חרם קדושים הוא ליהוה ²⁹ כל חרם
אשר יחרם מן האדם--לא יפדה מות יומת ³⁰ וכל
מעשר הארץ מזורע הארץ מפידי העז--לייהוה הוא
קדש ליהוה ³¹ ואם גאל איש מעשרו- חמשותו
יסף עלייו ³² וכל מעשר בקר וצאן כל אשר י עבר
תחת השפט--העשירי יהיה קדש ליהוה ³³ לא יבקר
בין טוב לרע ולא יmirנו ואם המר יmirנו והיה הוא
ותמורתו יהיה קדש לא יגאל ³⁴ אלה המזות אשר
צוה יהוה את משה--אל בני ישראל בהר סיני

יששכר--ארבעה וחמשים אלף וארבע מאות ³⁰ לבני גבולן תולדתם למשפחתם לבית אבותם במספר שמונה עשרים שנה ומעלה--כל יצא צבא ³¹ פקדיהם מטה זבולון--שבעה וחמשים אלף וארבע מאות ³² לבני יוסף לבני אפרים תולדתם למשפחתם לבית אבותם במספר שמונה עשרים שנה ומעלה--כל יצא צבא ³³ פקדיהם למטה אפרים--ארבעים אלף וחמש מאות ³⁴ לבני מנשה תולדתם למשפחתם לבית אבותם במספר שמונה עשרים שנה ומעלה--כל יצא צבא ³⁵ פקדיהם למטה מנשה--שנים ושלשים אלף וחמש מאות ³⁶ לבני בני נימן תולדתם למשפחתם לבית אבותם במספר שמונה עשרים שנה ומעלה--כל יצא צבא ³⁷ פקדיהם למטה בני נימן--חמשה ושלשים אלף וארבע מאות ³⁸ לבני דן תולדתם למשפחתם לבית אבותם במספר שמונה עשרים שנה ומעלה--כל יצא צבא ³⁹ פקדיהם למטה דן--שנים ושלשים אלף ושבע מאות ⁴⁰ לבני אשר תולדתם למשפחתם לבית אבותם במספר שמונה עשרים שנה ומעלה--כל יצא צבא ⁴¹ פקדיהם למטה אשר--אחד וארבעים אלף וחמש מאות ⁴² בני נפתלי תולדתם למשפחתם לבית אבותם במספר שמונה עשרים שנה ומעלה--כל יצא צבא ⁴³ פקדיהם למטה נפתלי--שלשה וחמשים אלף וארבע מאות ⁴⁴ אלה הפקדים אשר פקד משה ו אהרן ונשיא ישראל--שנים עשר איש אחד לבית אבותיו היו ⁴⁵ והוא כ████ודין בני ישראל לבית אבותם מבן שבעים שנה ומעלה כל יצא צבא ⁴⁶ בישראל אל העם ישראלי--שהם שבעים אלף ושלשת אלפים ושלשה ושלשים אלף וחמש מאות וארבע מאות ⁴⁷ והלויים למטה אבותם--לא התקedo בתוכם ⁴⁸ והוא בדור השלישי אלה פקדיים אשר פקד משה ו אהרן ⁴⁹ אך אלה מטה לוי לא הפקד ואת ראשיהם לא תsha בזוק בני ישראל כל ⁵⁰ ואת הפקד את הלויים על משכן העדרות ועל כל כל כליו והם ישרתו וסביבם למשכן יתנו ⁵¹ ובנסע המשכן יוריידו אותו הלויים וכחנת המשכן יקימו אותו הלויים והור הקרב יומת ⁵² וחנו בני ישראל איש על מהנהו ואיש על דגלו לצבאותם ⁵³ והלויים יתנו סביבם למשכן העדרות ולא יהיה קצף על עדת בני ישראל כל כל כלו מהר למשפחתם לבית אבותם מבן שבעים אלף וחמש מאות ⁵⁴ ויעשו בני ישראל כל כל כלו אשר צוה יהוה את משה--כן עשו ישראל כל צבא ²⁹ פקדיהם למטה

1 וירבר יהוה אל משה במדבר סיני באהל מועד באחד לחרש השני בשנה השנית לצתאים הארץ מצרים--לאמר ² שוא את ראש כל עדת בני ישראל למשפחתם לבית אבותם--במספר שמנות כל זכר לגיליהם ³ מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא בישראל--תקפדו אתם לצבאתם אתה ואהרן ⁴ ואתכם יהוו איש איש למטה--איש ראש לבית אבותיו הוא ⁵ ואלה שמנות האנשים אשר יעדמו אתכם לראובן אליזור בן שדי אור ⁶ לשמעון שלמיאל בן צוריישדי ⁷ ליהודה נהשון בן עמנידב ⁸ ליששכר נתנאל בן צוער ⁹ ולבולן אליאב בן חלן ¹⁰ לבני יוסף--לאפרים אלישמע בן עמיהود למנשה גמליאל בן פרחצור ¹¹ לבניין איברין בן גדרני ¹² לדן אחיעזר בן עמישידי ¹³ לאשר פגיאאל בן עכרן ¹⁴ לדן אליסף בן דעوال ¹⁵ לנפתלי אחירע בן עיןן ¹⁶ אלה קרייאי (קרואוי) העדה נשאי מטות אבותם ראשי אליישראאל הם ויקח משה ואהרן את האנשים האלה אשר נקבעו בשמות ¹⁸ ואת כל העדרה הקהילו באחד לחרש השני ויתולדו על משפחתם לבית אבותם במספר שמנות מבן עשרים שנה ומעלה--לגיליהם ¹⁹ כאשר צוה יהוה את משה ויפקדם במדבר סיני ²⁰ ויהיו בני ראוון בכור ישראל תולדתם למשפחתם לבית אבותם במספר שמנות לגיליהם--כל זכר מבן עשרים שנה ומעליה כל יצא צבא ²¹ פקדיהם למטה ראוון-- ²² לבני שמעון שש שנים ושלשים אלף וחמש מאות מבן עשרים שנה ומעליה כל זכר מבן עשרים שנה ושלשים אלף וחמש מאות מבן עשרים שנה ומעליה כל יצא צבא ²³ פקדיהם למטה שמעון--תשעה וחמשים לביית אבותם במספר שמנות מבן עשרים שנה ומעליה כל יצא צבא ²⁴ פקדיהם למטה נד--חמשה וארבעים אלף ושלש מאות מבן עשרים שנה ומעליה כל יצא צבא ²⁵ פקדיהם למטה נד--לבני יהודה תולדתם למשפחתם אלף ושלש מאות מבן עשרים שנה ומעליה כל יצא צבא ²⁶ פקדיהם למטה נד--לבני יהודה תולדתם אלף ושלש מאות מבן עשרים שנה ומעליה כל יצא צבא ²⁷ פקדיהם למטה יהודה--כל יצא צבא ²⁸ לבני יששכר למשפחתם לבית אבותם מבן עשרים שנה ומעליה--כל יצא צבא ²⁹ פקדיהם למטה יהודה ארבעה ושלשים אלף ושלש מאות מבן עשרים שנה ומעליה כל יצא צבא ³⁰ פקדיהם למטה יהודה ארבעה ושלשים אלף ושלש מאות מבן עשרים שנה ומעליה כל יצא צבא ³¹ פקדיהם למטה יהודה ארבעה ושלשים אלף ושלש מאות מבן עשרים שנה ומעליה כל יצא צבא ³² פקדיהם למטה יהודה ארבעה ושלשים אלף ושלש מאות מבן עשרים שנה ומעליה כל יצא צבא ³³ פקדיהם למטה יהודה ארבעה ושלשים אלף ושלש מאות מבן עשרים שנה ומעליה כל יצא צבא ³⁴ פקדיהם למטה יהודה ארבעה ושלשים אלף ושלש מאות מבן עשרים שנה ומעליה כל יצא צבא ³⁵ פקדיהם למטה יהודה ארבעה ושלשים אלף ושלש מאות מבן עשרים שנה ומעליה כל יצא צבא ³⁶ פקדיהם למטה יהודה ארבעה ושלשים אלף ושלש מאות מבן עשרים שנה ומעליה כל יצא צבא ³⁷ פקדיהם למטה יהודה ארבעה ושלשים אלף ושלש מאות מבן עשרים שנה ומעליה כל יצא צבא ³⁸ פקדיהם למטה יהודה ארבעה ושלשים אלף ושלש מאות מבן עשרים שנה ומעליה כל יצא צבא ³⁹ פקדיהם למטה יהודה ארבעה ושלשים אלף ושלש מאות מבן עשרים שנה ומעליה כל יצא צבא ⁴⁰ פקדיהם למטה יהודה ארבעה ושלשים אלף ושלש מאות מבן עשרים שנה ומעליה כל יצא צבא ⁴¹ פקדיהם למטה יהודה ארבעה ושלשים אלף ושלש מאות מבן עשרים שנה ומעליה כל יצא צבא ⁴² פקדיהם למטה יהודה ארבעה ושלשים אלף ושלש מאות מבן עשרים שנה ומעליה כל יצא צבא ⁴³ פקדיהם למטה יהודה ארבעה ושלשים אלף ושלש מאות מבן עשרים שנה ומעליה כל יצא צבא ⁴⁴ אלה הפקדים אשר פקד משה ו אהרן ונשיא ישראל--שנים עשר איש אחד לבית אבותיו היו ⁴⁵ והוא כ████ודין בני ישראל לבית אבותם מבן שבעים שנה ומעלה כל יצא צבא ⁴⁶ בישראל אל העם ישראלי--שהם שבעים אלף ושלשת אלפים ושלשה ושלשים אלף וחמש מאות וארבע מאות ⁴⁷ והלויים למטה אבותם--לא התקedo בתוכם ⁴⁸ והוא בדור השלישי אלה פקדיים אשר פקד משה ו אהרן ⁴⁹ אך אלה מטה לוי לא הפקד ואת ראשיהם לא תsha בזוק בני ישראל כל ⁵⁰ ואת הפקד את הלויים על משכן העדרות ועל כל כל כליו והם ישרתו וסביבם למשכן יתנו ⁵¹ ובנסע המשכן יוריידו אותו הלויים וכחנת המשכן יקימו אותו הלויים והור הקרב יומת ⁵² וחנו בני ישראל איש על מהנהו ואיש על דגלו לצבאותם ⁵³ והלויים יתנו סביבם למשפחתם לבית אבותם מבן שבעים אלף וחמש מאות ⁵⁴ ויעשו בני ישראל כל כל כלו אשר צוה יהוה את משה--כן עשו

2 וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר 2 איש על דגלו באחת לבית אבותם יחנו בני ישראל מנגד סכיב לאهل מועד יחנו 3 והחנים קדמה מזרחה דגלו מהנה יהודה לצבאותם ונשיא לבני יהודה נחשון בן עמינדרב 4 וצבאו ופקדיהם--ארבעה ושביעים אלף ומשמעות 5 והחנים עליו מטה יששכר ונשיא לבני יששכר נתナル בן צווער 6 וצבאו ופקדיו--ארבעה וחמשים אלף וארבע מאות 7 מטה זבולון ונשיא לבני זבולון אליאב בן חילן 8 וצבאו ופקדיו--שבעה וחמשים אלף וארבע מאות 9 כל הפקדים למחנה יהודה מאת אלף ושמינים אלף וששת אלף וארבע מאות--צבאותם ראשונה יסעו 10 דגלו מוחנה ראובן תימנה לצבאותם ונשיא לבני ראובן אלצזר בן שדייאר 11 וצבאו ופקדיו--שהה וארבעים אלף וחמש מאות 12 והחונים עליו מטה שמעון ונשיא לבני שמעון שלמייאל בן צורישדי 13 וצבאו ופקדיהם--תשעה וחמשים אלף ושלש מאות 14 ומטה גדר ונשיא לבני גדר אליסף בן רעואל 15 וצבאו ופקדיהם--חמשה וארבעים אלף ושש מאות ושמינים 16 כל הפקדים למחנה ראובן מאת אלף וחמשים אלף וארבע מאות וחמשים--צבאותם ושניים יסעו 17 ונסע אהל מועד מוחנה הלויים בתוכה המחנה כאשר יחנו כן יסעו איש על ידו לדגליים 18 דגלו מוחנה אפרים לצבאותם ימה ונשיא לבני אפרים אלישמע בן עמיהור 19 ועליו מטה מנשה ונשיא לבני מנשה נמלאל בן פרחצזר 20 וצבאו ופקדיהם--שנים ושלשים אלף ומאתיים 22 ומטה בנימין ונשיא לבני בנימין אבידן בן גדרני 23 וצבאו ופקדיהם--חמשה ושלשים אלף ושמנת אלפים ומאה--צבאותם אפרים מאת אלף ושלשים אלף ומאה דגלו מוחנה דן צפנה לצבאותם ונשיא ושלשים יסעו 25 דגלו מוחנה דן צפנה לצבאותם ונשיא לבני דן אחיעזר בן עמיישי 26 וצבאו ופקדיהם--שנים ושמים אלף ושביע מאות 27 והחנים עליו מטה אשר ונשיא לבני אשר פניעיאל בן עקרן 28 וצבאו ופקדיהם--אחד וארבעים אלף וחמש מאות 29 ונפתלי ונשיא לבני נפתלי אחירע בן עין 30 וצבאו ופקדיהם--שלשה וחמשים אלף וארבע מאות 31 כל הפקדים למחנה דן--מאת אלף וسبعة וחמשים אלף ושש מאות לאחרנה יסעו לדגליים 32 אלה פקודי בני

מאות ואלף--בشكل הקדש ⁵¹ ויתן משה את כספ^ה
 הפסדים לאהרן ولבניו--על פ^י יהוה כאשר צוה יהוה
 את משה

4 וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר ² נשא את
 ראש בני קהת מתווך בני לוי--למשפחתם לבית אבותם
³ מבן שלשים שנה ומעלה ועד בן חמישים שנה--כל
 בא לצבאה לשואה מלאכה באهل מועד ⁴ זאת עבדת
 בני קהת באهل מועד--קדש הקודשים ⁵ ובא אהרן
 ובני נסע המנחה והורדו את פרכת המסק וכוסו בה--
 את אהרן העדרת ⁶ וננתנו עליו כסוי עור תחש ופרשׁו
 בגין כליל תכלת מלמעלה ושמו ברדיו ⁷ ועל שלחן
 הפנים יפרשו בגין תכלת וננתנו עליו את הקערת ואת
 הכפת ואת המנקיות ואת קשות הנסך ולחם התמיד
 עליו יהוה ⁸ ופרשׁו עליהם בגין תולעת שני וכוסו אותו
 במכסה עור תחש ושמו את ברדיו ⁹ ולקחו בגין תכלת
 וכוסו את מנרת המאור ואת נרתיה ואת מלקוחה ואת
 מהחתיה ואת כל כליל שמנה אשר ישרתו לה בהם
¹⁰ וננתנו אתה ואת כל כליה אל מכסה עור תחש
 וננתנו על המוט ¹¹ ועל מזבח הזהב יפרשו בגין תכלת
 וכוסו אותו במכסה עור תחש ושמו את ברדיו ¹² ולקחו
 את כל כליה השרת את הרשותם בם בקדש וננתנו אל
 בגין תכלת וכוסו אותם במכסה עור תחש וננתנו על
 המוט ¹³ ודרשו את המזבח ופרשׁו עליו בגין ארגמן ¹⁴
 וננתנו עליו את כל כליו אשר ישרתו עליו בהם את
 המחתת את המזולנת ואת הייעם ואת המזוקה--כל
 כליה המזבח ופרשׁו עליו כסוי עור תחש--ושמו ברדיו
¹⁵ ובכליה אהרן ובני לכסת את הקדש ואת כל כליה
 הקדש בנסע המנחה ואחריו כן יבוא בני קהת לשאת
 ולא יגע אל הקדש ומתו אלה משא בני קהת באهل
 מועד ¹⁶ ופקדת אלעזר בן אהרן הכהן שמן המאור
 וקתרת הסמים ומנתת התמיד ושמנון המשחה פקדת
 כל המשכן וככל אשר בו בקדש ובכלייו ¹⁷ וידבר יהוה
 אל משה ואל אהרן לאמר ¹⁸ אל תכrichtו את שבת
 משפחת הקהתי מותוק הלויים ¹⁹ וזאת עשו להם וחיו
 ולא ימתו בנסחם את קדש הקודשים אהרן ובני יבוא
 ושמו אותם איש איש על עבדתו ואל משאו ²⁰ ולא
 יבוא לראות כבלע את הקדש ומתו ²¹ וידבר יהוה אל
 משה לאמר ²² נשא את ראש בני גרשון--וגם הם לבית
 אבותם למשפחתם ²³ מבן שלשים שנה ומעלה עד בן

מועד ²⁴ وكלו החצר ואת מסך פתח החצר אשר על
 המשכן ועל המזבח סביב ואת מיחריו לכל עבדתו ²⁵
 ולקחת משפחת העממי ומשפחת היזורי ומשפחת
 החבורי ומשפחת העזיאלי אלה הם משפחת הקהתי
²⁶ במספר כל זכר מבן חדש ומעלה--שמנת אלפיים
 ושמאota שמרי משמרת הקדש ²⁹ משפחת בני קהת
 יחנו על ירך המשכן תימנה ³⁰ ונשיא בית אב למשפחת
 הקהתי אליצפן בן עזיאל ³¹ ומשמרותם הארץ והשלוח
 והמנרה והמזבחת וכלי הקדש אשר ישרתו בהם
 והמסך--וכל עבדתו ³² ונשיא נשאי הלוּי אלעזר בן
 אהרן הכהן פקדת שמרי משמרת הקדש ³³ למරדי--
 משפחת המחלוי ומשפחת המושי אלה הם משפחת
 מורי ³⁴ ופקדיהם במספר כל זכר מבן חדש ומעלה--
 ששת אלפיים ומאותים ³⁵ ונשיא בית אב למשפחת
 מורי צוריאל בן אביחיל על ירך המשכן יחנו צפנה
³⁶ ופקדת משמרת בני מורי--קרשי המשכן ובריחיו
 ועמדיו ואדרנו וכל כליו--וכל עבדתו ³⁷ ועמדיו החצר
 סביב ואדרניהם ויתהרם ומיתריהם ³⁸ והחנים לפני
 המשכן קדמה לפני אהל מועד מזורה משה ואהרן
 ובני שמרים משמרת המקדש למשמרת בני ישראל
 והוזר הקרב יומת ³⁹ כל פקדו הלוים אשר פקד משה
 ואהרן על פ^י יהוה--למשפחתם כל זכר מבן חדש
 ומעליה שנים ועשרים אלף ⁴⁰ ויאמר יהוה אל משה
 פקד כל בכור בבנין ישראל מבן חדש ומעליה ושה
 את מספר שמתחם ⁴¹ ולקחת את הלוים לי אני יהוה
 תחת כל בכור בבנין ישראל ואת במת הלוים תחת
 כל בכור בבמת בני ישראל ⁴² ו依פקד משה כאשר
 צוה יהוה אותו את כל בכור בבנין ישראל ומעליה ⁴³ וכל
 בכור זכר במספר שמות מבן חדש ומעליה--לפקדיהם
 שנים ועשרים אלף שלשה ושביעים ומאהים ⁴⁴ וידבר
 יהוה אל משה לאמר ⁴⁵ קח את הלוים תחת כל בכור
 בבנין ישראל ואת במת הלוים תחת במתם והיו
 ליל הלוים אני יהוה ⁴⁶ ואת פרדיי השלשה והשביעים
 והמאהים--העדפים על הלוים מבכור בני ישראל
⁴⁷ ולקחת חמישת חמשת שקליםים--ליגלגת בשקל הקדש
 תקח עשרים גרא השקל ⁴⁸ ונחתה הכסף לאהרן
 ולבניו--פדרויי העדרפים בהם ⁴⁹ ויקח משה את כספ^ה
 הפסדים--מאთ העדרפים על פרדיי הלוים ⁵⁰ מאת בכור
 בני ישראל--לקח את הכסף חמישה ושמים ושלש

אבותם ⁴⁷ מבן שלשים שנה ומעלה ועד בן חמישים שנה כל הבא לעבד עבדה עבדה ועבדת משא- באهل מועד ⁴⁸ ויהיו פקדיהם- שמנת אלפים וחמש מאות שמנים ⁴⁹ על פי יהוה פקד אותם ביד משה- איש איש על עבדתו ועל משאו ופקדיו אשר צוה יהוה את משה **5** וידבר יהוה אל משה לאמר ² צו את בני ישראל וישלחו מן המנהה כל צרווע וככל טמא לנפש ³ מזכר עד נקבה תשלהו אל מהווין למחנה השלוחם ולא יטמאו את מחניהם אשר אני שכן בחוכם ⁴ ויעשו כן בני ישראל וישלחו אותם אל מוחץ למחנה כאשר דבר יהוה אל משה כן עשו בני ישראל ⁵ וידבר יהוה אל משה לאמר ⁶ דבר אל בני ישראל איש או אשה כי יעשו מכל חטא האדם למעל מעל ביהוה ואשמה הנפש ההוא ⁷ והתודרו את חטאיהם אשר עשו והшиб את אשמו בראשו וחמייתו יסף עלייו וננתן לאשר אשם לו ⁸ ואם אין לאיש נאל להшиб האשם אליו- האשם המושב ליהוה לכהן מלבד איל הכפרים אשר יכפר בו עלייו ⁹ וכל תרומה לכל קדרי בני ישראל אל אשר יקריבו לכהן--לו יהיה ¹⁰ ואיש את קדשו לו יהו איש אשר יתן לכהן לו יהוה ¹¹ וידבר יהוה אל משה לאמר ¹² דבר אל בני ישראל ומעלlico בו מעל ¹³ ושכב איש איש כי תשטה אשתו ומעלlico בו מעל ¹⁴ ועבר עלייו רוח נתמאה ועד אין בה והא לא נתפשה ¹⁴ ועבר עלייו רוח קנאה וקנא את אשתו והו נטמאה או עבר עלייו רוח קנאה וקנא את אשתו והיא לא נטמאה ¹⁵ והביא האיש את אשתו אל הכהן והביא את קרבנה עליה עשרה האיפה כמה שערים לא יצק עלייו שמן ולא יtan עליו לבנה-- כי מנהת קנאת הוי מנהת זכרון מזכרת עון ¹⁶ ותקריב את הכהן והעמדה לפני יהוה ¹⁷ ולקח הכהן מים קדרים בכל רח' ומן העפר אשר יהוה בקרקע המשכן יקח הכהן ונתן אל הימים ¹⁸ והעמיד הכהן את האשה לפני יהוה ופרע את ראש האשה נתן על כפיה את מנהת הוכרון מנהת קנאת הוי וביד הכהן יהיו מי המרים המארדים ¹⁹ והשביע את האלה ²⁰ ואת כי שיטה תחת אישך-- הנקי מי המרים המארדים חמשים שנה-- תפקד אותם כל הבא לצבא צבא לעבד עברה באهل מועד ²⁴ זאת עבדה משפחחת הנרשני-- לעבד ולמשא ²⁵ ונשאו את יריעת המשכן ואת אهل מועד מכסחו ומכסה התחש אשר עלייו מלמעלה ואת מסך-- פתח אהל מועד ²⁶ ואת קלעי החצר ואת מסך פתוח השער החצר אשר על המשכן ועל המזבח סביר ואת מיתריהם ואת כל כלי עבדתם ואת כל אשר יעשה להם ועבדו ²⁷ על פי אהרן ובנוו תהיה כל עבדת בני הנרשני לכל משאים ולכל עבדתם פקדתם עליהם בשמירתה את כל משאים ²⁸ זאת עבדת משפחחת בני הנרשני-- באهل מועד ומשמרתם-- ביד איתמר בן אהרן הכהן ²⁹ בני מררי-- למשפחתם לבית אבותם תפקד אותם ³⁰ מבן שלשים שנה ומעלה עד בן חמישים שנה- תפקדם כל הבא לצבא לעבד את עבדת אהל מועד ³¹ וזאת משמרת משאים לכל עבדתם באهل מועד קרש המשכן וביריחו ועמדוין ואננו ³² ועמדוין החצר סביר ואדניתם וויתרתם ומיתריהם לכל כליהם ולכל עבדתם ובשם תפקדו את כל משמרת משאים ³³ זאת עבדת משפחחת בני מררי לכל עבדתם באهل מועד-- ביד איתמר בן אהרן הכהן ³⁴ ויפקד משה ואהרן ונשייא העדה את בני הקהתי למשפחתם ולבית אבותם מבן שלשים שנה ומעלה ועד בן חמישים שנה-- כל הבא לצבא לשנה ומעלlico ועל יהו פקדיהם למשפחתם ³⁵ אלה פקודי משפחחת הקהתי כל העבד באهل מועד אשר פקד משה ואהרן על פי יהוה ביד משה ³⁶ ופקודי בני גרשון למשפחותם ולביה אבותם ³⁷ מבן שלשים שנה ומעלה ועד בן חמישים שנה-- כל הבא לצבא לעבדה באهل מועד ³⁸ ופקודי משפחחת בני גרשון כל מאות ושלשים ⁴¹ אלה פקודי משפחחת בני גרשון כל העבד באهل מועד-- אשר פקד משה ואהרן על פי יהוה ⁴² ופקודי משפחחת בני מררי למשפחתם לבית אבותם ⁴³ מבן שלשים שנה ומעלה ועד בן חמישים שנה-- כל הבא לצבא לעבדה באهل מועד ⁴⁴ ויהו פקדיים למשפחתם-- שלשת אלפים ומאותים ⁴⁵ אלה פקודי משפחחת בני מררי אשר פקד משה ואהרן על פי יהוה ביד משה ⁴⁶ כל הפקדים אשר פקד משה ואהרן ונשייא ישראל-- את הלויים למשפחתם ולביה

וְזאת תורת הנזיר ביום מלאת ימי נזרו יביא אותו אל פחה אהל מועד ¹⁴ והקריב את קרבנו ליהוה כבש בן שנותו תמים אחד לעלה וככבה אחת בת שנותה תמיימה לחטאתו ואיל אחד תמים לשלמיים ¹⁵ וסל מצות סלת חלה בלוות בשמנון ודקיקוי מצות משחים בשמנון ומנהתם ונסכים ¹⁶ והקריב הכהן לפניהם יהוה ועשה את חטאתו ואת עלותו ¹⁷ ואת האיל יעשה זבח שלמיים ליהוה על סל המצות ועשה הכהן את מנחותו ואת נסכו ¹⁸ וגולח הנזיר פתח אהל מועד--את הראש נזרו ולקח את שער הראש נזרו ונתן על האש אשר תחת זבח השלמיים ¹⁹ ולקח הכהן את הזרע בשללה מן האיל וחלה מזכה אחת מן הסל ודקיק מזכה אחד ונתן על כפי הנזיר אחר התגלווחו את נזרו ²⁰ והחניף אותן הכהן תנופה לפניהם יהוה--קדש הוא לכהן על זהה התגנופה ועל שוק התרומה ואחר ישתה הנזיר יין ²¹ יאת תורה הנזיר אשר ידר קרבנו ליהוה על נזרו מלבד אשר תשיג ידו כפי נזרו אשר ידר--כך יעשה על תורה נזרו ²² וידבר יהוה אל משה לאמר ²³ דבר אל אהרן ואל בניו לאמר כה תברכו את בני ישראל אמרו להם ²⁴ יברך יהוה וישראל ²⁵ יאר יהוה פניו אליך ויחנק ²⁶ ישא יהוה פניו אליך וישם לך שלום ²⁷

ושמו את שמי על בני ישראל ואני אברכם

7 וַיֹּהֶי בַּיּוֹם כָּלֹות מֹשֶׁה לְהִקְרִימָה אֶת הַמְשִׁכָּן וַיִּמְשֵׁחַ אֹתוֹ וַיִּקְרִשׁ אֹתוֹ וְאֶת כָּל כָּלְיוֹ וְאֶת הַמּוֹזְבָּחָה וְאֶת כָּל כָּלְיוֹ וַיִּמְשְׁחָם וַיִּקְרִשׁ אֲתָם ² וַיִּקְרִיבָו נְשָׂאֵי יִשְׂרָאֵל רָאשֵׁי בֵּית אֲכָתָם הַם נְשָׂאֵי הַמְתָת הַם הַעֲמָדִים עַל הַפְּקָדִים ³ וַיִּבְיאוּ אֹתָהּ קְרֻבָּנָם לִפְנֵי יהוה שֶׁעֲלַת צָב וְשִׁנֵּי עַשֶּׂר בְּקָר--עֲנֵלה עַל שְׁנֵי הַנְּשָׂאים וְשׂוֹר לְאַחֲר וַיִּקְרִיבָו אֲוֹתָם לִפְנֵי הַמְשִׁכָּן ⁴ וַיֹּאמֶר יהוה אל משה לְאָמֵר ⁵ קָח מֵאֲתָם וְהִיו לְעַבְדָת אֱהָל מוֹעֵד וְנַתְתָה אֲוֹתָם אֶל הַלּוּמִים אֲרִיש כַּפי עַבְדָתָו ⁶ וַיִּקְחֶה מֹשֶׁה אֶת הַעֲנֵלָת וְאֶת הַבָּקָר וַיִּתְן אֲוֹתָם אֶל הַלּוּמִים ⁷ אֲתָה שְׁתִי הַעֲנֵלָות וְאֶת אַרְבַּעַת הַבָּקָר--נַתְן לְבָנֵי גְּרוּשָׂן כַּפי עַבְדָתָם ⁸ וְאֶת אַרְבַּע הַעֲנֵלָת וְאֶת שְׁמֵנָת הַבָּקָר--נַתְן לְבָנֵי מְרַדִּי כַּפי עַבְדָתָם בְּדַי אַיִתָּר בֶּן אַהֲרֹן הַכֹּהן ⁹ וְלַבָּנֵי קְהֻת לְאַנְתָּן כִּי עַבְדָת הַקְדֵשׁ עַל הָם בְּכַתְף יִשְׂאָו ¹⁰ וַיִּקְרִיבָו הַנְּשָׂאים אֶת חֲנִכָּת הַמּוֹזָבָח בַּיּוֹם הַמְשֵׁחָה אֲתָה וַיֹּאמֶר

איש בך את שכבותו מבלעדי אישך ²¹ והשביע הכהן את האשה בשבועת האלה ואמיר הכהן לאשה יתן יהוה אורך לאלה ולשבועה בתוך עמק--בתת יהוה את ירכך נפלת ואות בטנק צבה ²² ובאו הימים המארארים יהלה בעמיד לצבאות בטן ולנפלו ירד ואמרה האשה אמן ²³ וכותב את האלה הלה הכהן--בספר ומהה אל מי המרים ²⁴ והשקה את האשה את מי המרים המארארים ובאו בה הימים המארארים למרים וצבהה בטנה ונפללה ירכה ²⁵ ולקח הכהן מיד האשה את מנחת הקנאת והניף את המנחה לפניהם יהוה והקריב אתה אל המזובחה ²⁶ וקמץ הכהן מן המנחה את אוכרתה והקטיר המזובחה ואחר ישקה את האשה את הימים ²⁷ והשקה את הימים והיתה אם נתמאה והתמעל מעל באישה--ובאו בה הימים המארארים למרים וצבהה בטנה ונפללה ירכה והיתה האשה לאלה בקרוב עמה ²⁸ ואם לא נתמאה והשתה וטהרה הוא--ונקתה ונורעה זרע ²⁹ זאת תורה הקנאת אשר תשטה אשה החת אישת ואנת מאה ³⁰ או איש אשר תעבר עליו רוח קנאה--ווקנא את אשתו והעמיד את האשה לפניהם יהוה ועשה לה הכהן את כל התורה הזאת ³¹ ונתקה האיש מעון והאשה ההוא תשא את עונה

6 וַיֹּאמֶר יהוה אל משה לאמר ² דָבָר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֶמְرָת אֶלָּם אִישׁ אֲשֶׁר כִּי יִפְלָא לְנֶדֶר נֶדֶר נֶזֶר--לְהִזְרֵר לְיהוָה ³ מִיּוֹן וְשָׁכַר יוֹידֵר חַמֵּץ יָין וְחַמֵּץ שְׁכָר לְאִישָׁתָה וְכָל מִשְׁרָת עֲנֵבִים לְאִישָׁתָה וְעַנְבִּים לְחַיִם וַיִּבְשִׁים לְאִיכָּל ⁴ כָּל יָמֵינוּ מִכָּל אֲשֶׁר יִשְׁהָ מִגְּפָנֵי הַיּוֹן מְחַרְצִנִּים וְעַד גַּג--לְאִיכָּל ⁵ כָּל יָמֵינוּ מִכָּל נֶדֶר נֶזֶר תַּעֲרֵל אֶל יְעַבֵּר עַל רֶאשׁוֹ עַד מַלְאַת הַיּוֹם אֲשֶׁר יוֹזֵר לְיהוָה קָדֵשׁ יְהוָה--גָּדֵל פְּרֻעַ שֶׁר רֶאשׁוֹ ⁶ כָּל יָמֵינוּ הַזְּרוּ לְיהוָה עַל נֶפֶשׁ מַת לְאִיכָּל ⁷ לְאַבְיוֹ וְלְאַמּוֹ לְאַחֲיוֹ וְלְאַחֲתָה--לֹא יִטְמָא לָהֶם בְּמִתְמָה כִּי נֶזֶר אֱלֹהִי עַל רֶאשׁוֹ ⁸ כָּל יָמֵינוּ קָדֵשׁ הַזְּרוּ קָדֵשׁ הַזְּרוּ לְיהוָה לִיְמֹת מַת עַל יְלִי בְּפִתְחָע פְּתָחָם וְתַמָּא לָהֶם בְּמִתְמָה כִּי נֶזֶר אֱלֹהִי יָבָא שְׁתִי תְּרִים או שְׁנֵי בָנֵי יְוָנָה אֶל הַכֹּהן--אֶל פִּתְחָה אֶהָל מוֹעֵד וְעוֹשֶׂה הַכֹּהן אֶחָד לְחַטאֹת וְאֶחָד לְעַלְלה וְכָפֶר עַל יְלִי מַאֲשֵר חַטָּאת עַל הַנֶּפֶשׁ וְקָדֵשׁ אֶת רֶאשׁוֹ בַּיּוֹם הַהוּא ¹² וְהִזְרֵר לְיהוָה אֲתִי יָמֵנוּ וְתַבִּיא כְּבָשָׂן שְׁנָתוֹ לְאַשְׁם וְהִזְרִים הַרְאָשָׁנִים יִפְלֹא כִּי טְמָא נֶזֶר ¹³

מלאה קטרת ³⁹ פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו--לעלה ⁴⁰ שער עזים אחד לחטאota ⁴¹ ולזבח השלמים בקר שניים אילם חמשה עתדים חמישה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן שלמייאל בן צוריישדי ⁴² ביום הששי נשיא לבני נד--אליסף בן דעוואל ⁴³ קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזורך אחד כסף שבעים שקל הקדש שניהם מלאים סלת בלוליה בשמן--למנחה ⁴⁴ כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת ⁴⁵ פר אחד בן בקר אחד כבש אחד בן שנתו--לעלה ⁴⁶ שער עזים איל אחד כבש אחד בקר שניים אילם חמשה עתדים חמישה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן אליסף בן דעוואל ⁴⁸ ביום השבעי נשיא לבני אפרים--אלישמע בן עמייחוד ⁴⁹ קרבנו קערת כסף שבעים אחת שלשים ומאה משקלה מזורך אחד כסף שבעים שקל הקדש שניהם מלאים סלת בלוליה בשמן--למנחה ⁵⁰ כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת ⁵¹ פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו--לעלה ⁵² שער עזים אחד לחטאota ⁵³ ולזבח השלמים בקר שניים אילם חמשה עתדים חמישה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן אלישמע בן עמייחוד ⁵⁴ ביום השminiyi נשיא לבני מנשה--גמליאל בן פרדצ'ור ⁵⁵ קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזורך אחד כסף שבעים שקל הקדש שניהם מלאים סלת בלוליה בשמן--למנחה ⁵⁶ כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת ⁵⁷ פר אחד בן בקר איל אחד כבש מלאה קטרת ⁵⁸ שער עזים אחד לחטאota ⁵⁹ ולזבח השלמים בקר שניים אילם חמשה עתדים חמישה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן גמליאל בן פרדצ'ור ⁶⁰ ביום התשיעי נשיא לבני בניימן--אבדין בן גדרני ⁶¹ קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזורך אחד כסף שבעים שקל הקדש שניהם מלאים סלת בלוליה בשמן--למנחה ⁶² כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת ⁶³ פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו--לעלה ⁶⁴ שער עזים אחד לחטאota ⁶⁵ ולזבח השלמים בקר שניים אילם חמשה עתדים חמישה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן אבדין בן גדרני ⁶⁶ ביום העשידי נשיא לבני דן--אחיםיר בן עמישדי ⁶⁷ קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה סלת בלוליה בשמן--למנחה ³⁸ כף אחת עשרה זהב יהוה אל משה נשיא אחד ליום נשיא אחד ליום יק��בו את קרבן להנחת המזבח ¹² ויהיו המקוריב ביום הראשון--את קרבנו נהשון בן עמנידב למטה יהודה ¹³ וקרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזורך אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלוליה בשמן--למנחה ¹⁴ כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת ¹⁵ פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו--לעלה ¹⁶ שער עזים אחד לחטאota ¹⁷ ולזבח השלמים בקר שניים אילם חמשה עתדים חמישה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן נהשון בן עמנידב ¹⁸ ביום השני הקרביב נתגאל בן צווער--נשיא ישכר ¹⁹ הקרביב את קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזורך אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלוליה בשמן--למנחה ²⁰ כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת ²¹ פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו--לעלה ²² שער עזים אחד לחטאota ²³ ולזבח השלמים בקר שניים אילם חמישה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן נתגאל בן צווער ²⁴ ביום השלישי נשיא לבני זבולון--אליאב בן חילן ²⁵ קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזורך אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלוליה בשמן--למנחה ²⁶ כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת ²⁷ פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו--לעלה ²⁸ שער עזים אחד לחטאota ²⁹ ולזבח השלמים בקר שניים אילם חמישה עתדים חמישה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן אליאב בן חילן ³⁰ ביום הרביעי נשיא לבני ראוון--אליצור בן שדיאור ³¹ קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזורך אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלוליה בשמן--למנחה ³² כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת ³³ פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו--לעלה ³⁴ שער עזים אחד לחטאota ³⁵ ולזבח השלמים בקר שניים אילם חמישה עתדים חמישה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן אליצור בן שדיאור ³⁶ ביום החמישי נשיא לבני שמעון--שלמייאל בן צוריישדי ³⁷ קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזורך אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלוליה בשמן--למנחה ³⁸ כף אחת עשרה זהב

8 וידבר יהוה אל משה לאמר ² דבר אל אהרן ואמרת אליו בהעלתך את הנרתא אל מול פני המנורה יארו שבעת הנרות ³ ויעש כן אהרן--אל מול פני המנורה העלה נרתויה כאשר צוה יהוה את משה ⁴ וזה מעשה המנורה מוקשה זהב עד יರכה עד פרחה מוקשה הוא כمرאה אשר הראה יהוה את משה--כן עשה את המנורה ⁵ וידבר יהוה אל משה לאמר ⁶ קח את הלוים מתוך בני ישראל וטהרת אותם ⁷ וכשה עשה להם לטהרם הזזה עליהם מי חטא והעבירו הער על כל בשרם וככוסו בנדיהם והטהרו ⁸ ולקחו פר בן בקר ומנהתו סלת בלולה בשמן ופר שני בון בקר תקח לחטא ⁹ והקרבת את הלוים לפני אهل מועד והקהלת--את כל עדת בני ישראל ¹⁰ והקרבת את הלוים לפני יהוה וסמכו בני ישראל את ידיהם על הלוים ¹¹ והניף אהרן את הלוים תנופה לפני יהוה מאת בני ישראל והוא לעבד את עבדת יהוה ¹² והלוים יסמכו את ידיהם על ראש הפרים ועשה את האחד חטאota ואת האחד עליה ליהוה לכפר על הלוים ¹³ והעמדת את הלוים לפני אהרן ולפני בניו והනפה אתם תנופה ליהוה ¹⁴ והבדלת את הלוים מתוך בני ישראל והוא לוי הלוים ¹⁵ ואחריו כן יבוא הלוים לעבד את אהל מועד וטהרת אותם והනפה אתם תנופה ¹⁶ כי נתנים תנומים ומה לי מתוך בני ישראלי תחת פטרת כל רחם בכור כל מבני ישראל--לקחתי אותם לוי ¹⁷ כי לי כל בכור בני ישראל באדם ובבבמה ביום הכתיב כל בכור בארץ מצרים הקרשתי אותם לוי ¹⁸ ואכח את הלוים תחת כל בכור בני ישראל לעבד הלוים נתנים לאהרן ולבניו מותך בני ישראלי לעבד את עבדת בני ישראל באهل מועד ולכפר על בני ישראל ולא יהיה בני ישראלי נגף בנשთ בני ישראל אל הקדש ²⁰ ויעש משה ואהרן וכל עדת בני ישראל ללוים בכל אשר צוה יהוה את משה ללוים--כן עשו להם בני ישראל ²¹ ויתחטא הלוים וככוסו בנדיהם וינפ אהרן אתם תנופה לפני יהוה וכיכפר עליהם אהרן לטהרים ²² ואחריו כן יבוא הלוים לעבד את עבדתם באهل מועד לפני אהרן ולפני בניו כאשר צוה יהוה את משה על הלוים כן עשו להם ²³ וידבר יהוה אל משה לאמר ²⁴ זאת אשר ללוים מבן חמץ ועשרות שנה ומעלה יבוא לצבא צבא בעבדת אהל מועד ²⁵

משקלה מזוק אחיד כסף שבעים שקל במשקל הקדר שניהם מלאים סלת בלולה בשמן--למנחה ⁶⁸ כף אחת שעשרה זהב מלאה קטרת ⁶⁹ פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו--לעליה ⁷⁰ שעיר עזים אחד אחר בן שנתו--לעליה ⁷¹ שעיר עזים אחד לזרובים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן אחיעזר בן עמישדי ⁷² ביום עשתי עשר יום נשיא לבני אשר פנעיאל בן עכרן ⁷³ קרבנו קערת כסף שבעים אחד מהשקלה מזוק אחיד כסף שבעים שקל במשקל הקדר שניים מלאים סלת בלולה בשמן--למנחה ⁷⁴ כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת ⁷⁵ פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו--לעליה ⁷⁶ שעיר עזים אחד לחטאota ⁷⁷ ולזבח השלמים בקר שניים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן פנעיאל בן עכרן ⁷⁸ ביום שניים עשר יום נשיא לבני נפתלי--אהירע בן עיןן ⁷⁹ קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזוק אחיד כסף שבעים שקל במשקל הקדר שניים מלאים סלת בלולה בשמן--למנחה ⁸⁰ כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת ⁸¹ פר אחד בן בקר אחד כבש אחד בן שנתו--לעליה ⁸² שעיר עזים אחד לחטאota ⁸³ ולזבח השלמים בקר שניים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן אהירע בן עיןן ⁸⁴ זאת חנכת המזבח חמשה זה קרבן אהירע בן עיןן ⁸⁵ זאת חנכת המזבח ביום המשח אותו מתא נשיאי ישראל קערת כסף שתים עשרה מזוקי כסף שניים עשר כפות זהב שתים עשרה שלשים ומאה הקערה האחת כסף ושבעים המזוק האחד כל כסף הכלים אלףים וארבע מאות שקל הקדש ⁸⁶ כפות זהב שתים עשרה מלאת קטרת עשרה שעירה הקף במשקל הקדר כל זהב הkopot עשרים ומאה ⁸⁷ כל הבקר לעלה שנים עשר פרים אילם שנים עשר כבשים בני שנה שנים עשר פרים ואילם שנים עזים שנים עשר לחטאota ⁸⁸ וכל בקר זבח השלמים עשרים וארבעה פרים אילם שנים עתדים שנים כבשים בני שנה שנים זאת חנכת המזבח אחריו המשח אותו ⁸⁹ ובבא משה אל אהל מועד לדבר אותו ויישמע את הקול מדבר אליו מעל הכפרה אשר על ארן העדרת מבין שני הכרבים וידבר אליו

בבקר ונסעו או יומם ולילה ונעלה הענן ונסעו ²²
או ימים או חדש או ימים בהאריך הענן על המשכן
לשכן עליו יתנו בני ישראאל ולא יסעו ובעהלו יסעו
²³ על פי יהוה יתנו ועל פי יהוה יסעו את משמרת
יהוה שמרו על פי יהוה ביד משה

10 וידבר יהוה אל משה לאמר ² עשה לך שני
הצורתה כסתה--מקשה העשאה אתם והיו לך למקרא
העדת ולמסע את המהנות ³ ותקעו בהן--ונועדו אלקיך
כל העדה אל פתח אהל מועד ⁴ ואם באחת יתקעו--
ונועדו אלקיך הנשאיםראשי ישראאל ותקעתם
תרועה--ונסעו המהנות החנים קדמה ⁶ ותקעתם
תרועה שניית--ונסעו המהנות החנים תימנה תרועה
יתקעו למשיעיהם ⁷ ובבקהיל את הקהל--תקעו ולא
תריעו ⁸ ובני אהרן הכהנים יתקעו בחצצרות והיו
לכם לחקת עולם לדרכיכם ⁹ וכי Tabao מלחמה
בארכיכם על הצר הצריך אהכם--וחרעתם בחצצרת
ונזכרם לפני יהוה אלהיכם ונושעתם מאיביכם
¹⁰ וביום שמחתכם ובמועדיכם ובראשי חדשיכם--
ותקעתם בחצצרת על עתויוכם ועל זבחו שלמייכם
והיו לכם לזכרון לפני אלהיכם אני יהוה אלהיכם
וביהי בשנה השנית בחודש השני--בעשרים בחודש
נעלה הענן מעל משכנן העדת ¹² ויסעו בני ישראל
לمسעיהם ממדבר סיני ויישכן הענן במדבר פארן
¹³ ויסעו בראשונה על פי יהוה ביד משה ¹⁴ וסע
דגל מhana בני יהודה בראשונה--לצבאותם ועל צבאו--
נחשון בן עמינדרב ¹⁵ ועל צבא--מטה בני יששכר
נתנאן בן צורע ¹⁶ ועל צבא--מטה בני זבולון אליאב
בן חלן ¹⁷ ווורד המשכן ונסעו בני גרשון ובני מררי
נשאי המשכן ¹⁸ ונסע דגל מhana ראובן--לצבאותם
ועל צבאו--אלצ'ור בן שדי אור ¹⁹ ועל צבא--מטה בני
שמעון שלמייאל בן צוריishi ²⁰ ועל צבא מטה בני נד
אליסף בן רעואל ²¹ ונסע דגל מhana בני נד
והקימו את המשכן עד באם ²² ונסע דגל מhana בני
אפרים--לצבאותם ועל צבאו--אלשמעע בן עמידור ²³
ועל צבאו--מטה בני מנשה גמליאל בן פרחצור ²⁴
ועל צבאו--מטה בני בנימין איבדין בן גדרוני ²⁵ ונסע
דגל מhana בני דן--מאסף לכל המהנות לצבאותם ועל
צבאו--אחייעזר בן עמישדי ²⁶ ועל צבאו--מטה בני

ובן חמשים שנה ישוב מצבא העבדה ולא יעבד עוד
²⁶ ושרת את אהיו באהל מועד לשמר משמרת וعبدת
לא יעבד ככה עשה ללוים במשמרתם
9 וידבר יהוה אל משה במדבר סיני בשנה השניה
לצאתם מארץ מצרים בחודש הראשון--לאמר ² ויעשו
בני ישראאל את הפסח במועדו ³ באביבה עשר יום
בחודש הזה בין העربים העשו אותו--במועדו כל
חקתו וככל משפטיו תעשו אותו ⁴ וידבר משה אל
בני ישראאל לעשת הפסח ⁵ ויעשו את הפסח בראשון
באביבה עשר יום לחודש בין העARBIM--במדבר סיני
כל אשר צוה יהוה את משה--כך עשו בני ישראאל
ויהי אנשים אשר היו טמאים לנפש אדם ולא יכולו
לעשות הפסח ביום ההוא ויקרבו לפני משה ולפני
אהרן--ביום ההוא ⁷ ויאמרו האנשים ההמה אליו
אנחנו טמאים לנפש אדם ומה נגער לבתי הקריב
את קרבן יהוה במועדו בתוקן בני ישראאל ⁸ ויאמר
אליהם משה עמדנו ואשמעה מה יצוה יהוה לכם ⁹
VIDBER יהוה אל משה לאמר ¹⁰ דבר אל בני ישראאל
לאמר איש איש כי יהיה טמא לנפש או בדרך רחקה
לכם או לדרךיכם ועשה פסח ליהוה ¹¹ בחודש השני
באביבה עשר יום בין העARBIM--יעשו אותו על מצות
ומరדים יאכלחו ¹² לא ישאירו ממנה עד בקר ועצם
לא ישברו בו ככל חקת הפסח יעשו אותו ¹³ וזה איש
אשר הוא טהור ובדרך לא היה וחדר לעשת הפסח--
ונכרצה הנפש ההוא מעמיה כי קרבן יהוה לא הקריב
במועדו--חטאו ישא האיש ההוא ¹⁴ וכי יגור אתכם גור
ועשה פסח ליהוה--בחקמת הפסח וכמושפטו כן יעשה
חקה אחת יהיה לכם ולגור ואורה הארץ ¹⁵ וביום
הקיים את המשכן כסה הענן את המשכן לאهل העדת
ובערב יהיה על המשכן כמראה אש--עד בקר ¹⁶
כן יהיה תלמיד הענן יכסנו ומראה אש לילה ¹⁷ ולפני
העלות הענן מעל הארץ--ואחריו כן יסעו בני ישראל
ובמקום אשר ישכן שם הענן--שם ייחנו בני ישראל ¹⁸
על פי יהוה יסעו בני ישראל ועל פי יהוה ייחנו כל
ימי אשר ישכן הענן על המשכן--יהנו ¹⁹ ובהאריך
הענן על המשכן ימים רבים--ושמרו בני ישראל את
משמרת יהוה ולא יסעו ²⁰ ויש אשר יהוה הענן ימים
מספר--על המשכן על פי יהוה יתנו ועל פי יהוה יסעו
²¹ ויש אשר יהוה הענן מערב עד בקר ונעלה הענן

לי שבעים איש מזקנינו ישראל אשר ידעת כי הם זקנים העם ושתרו ולקחת אותם אל האל מועד והתיצבו שם עמק ¹⁷ וירדתי ודברתי עמד שם ואצלתי מן הרוח אשר עליך ושמי עליהם ונשאו אתך במשא העם ולא תsha אתה לבדך ¹⁸ ואל העם תאמר התקדשו למחה ואכלתם בשער--כי בכחיהם באוני יהוה לא אמר מי יأكلנו בשר כי טוב לנו במצרים ונתן יהוה לכם בשער ואכלתם ¹⁹ לא יום אחד תأكلו ולא יומיים ולא חמשה ימים ולא שערה ימים ולא עשרים יום ²⁰ עד חדש ימים עד אשר יצא מאפרכם והיה לכם לזרא עין כי מסתחם את יהוה אשר בקריכם ותבכו לפני לאמור למה זה יצאנו ממצרים ²¹ ויאמר משה שש מאות אלף רגלי העם אשר א נכי בקריבו ואתה אמרת בשר אתן להם ואכלו חדש ימים ²² הצאן ובקר ישחט להם ומצא להם אם את כל דני הים יאסף להם ומצא להם ²³ ויאמר יהוה אל משה היד יהוה תקצר עתת הראה הדריך דברי אם לא ²⁴ ויצא משה--וירבר אל העם את דברי יהוה ויאסף שבעים איש מזקנינו העם ויעמד אתם סכיבת האهل ²⁵ וירד יהוה בענן וידבר אליו ויאצל מן הרוח אשר עליו ויתן על שבעים איש הזקנים וייחי כנוך עליהם הרוח ויתגנבו ולא יספו ²⁶ ושארו שני אנשים במחנה שם האחד אלדר ושם השני מיד ותגה עליהם הרוח והמה בכתבים ולא יצאו האהלה ויתגנבו במחנה ²⁷ וירץ הנער ויגד למשה ויאמר אלדר ומיד מתגנבים במחנה ²⁸ ויען יהושע בן נון משרה משה מבחריו--ויאמר אדרני משה כל האם ²⁹ ויאמר לו משה המקנא אתה לי ומי יתן כל עם יהוה נבאים--כי יתן יהוה את רוחו עליהם ³⁰ ויאסף משה אל המנוחה--הוא זוקני ישראל ³¹ ורוח נסע מאת יהוה וינו שלשים מן חיים ויטש על המנוחה כדרך יום כה וכדרך יום כה סביבות המנוחה--וכאמתים על פני הארץ ³² ויקם העם כל היום ההוא וכל הלילה וכל יום המנוחת ויאספו את השלו--הממיעט אסף שעשרה חמרים ווישתום להם שטוח סביבות המנוחה ³³ הבשר עודנו בין שנייהם--טרם יכרת ואף יהוה חרחה בעם ויך יהוה בעם מכבה מادر ³⁴ וירקד את שם המקום והוא קברות התאותה כי שם קברו את העם המתואים ³⁵ מקברים התאותה נסעו העם חזרות ויהיו בחזרות אשר פגיאל בן עכרן ²⁷ ועל צבא--מטה בני נפתלי אחידען בעין ²⁸ אלה מסעינו בני ישראל לצבאם ויסעו ²⁹ ויאמר משה לחכוב בן רעו אל המדייני חתן משה נשעים אנחנו אל המקום אשר אמר יהוה אתו אthon לכמ' לה כה אתו והטבנו לך כי יהוה דבר טוב על ישראל ³⁰ ויאמר אליו לא לך כי אם אל ארצי ואל מולדתי לך ³¹ ויאמר אל נא תעוז אתו כי על כן ידעת החנתנו במדבר והיית לנו לעיניהם ³² והיה כי תלך עמו והיה הטוב ההוא אשר ייטב יהוה עמו-- והטבנו לך ³³ ויסעו מהר דרך שלשת ימים וארון ברית יהוה נסע לפניהם דרך שלשת ימים לתור להם מנוחה ³⁴ וענן יהוה עליהם יומם בנסעם מן המנוחה ³⁵ ויהי בנסע הארן וזה אמר משה קומה יהוה ויפיצו איביך וינסו משנאייך מפניך ³⁶ ובנהה

יאמר שובה יהוה רבבות אלפי ישראל]

11 והי העם ממהנים רע באוני יהוה וישמע יהוה
ויחר אףו ותבער במ אש יהוה ותאכל בקצת המנוחה
ויצעק העם אל משה ויתפלל משה אל יהוה ותשקע
האש ³ ויקרא שם המקום ההוא תבערה כי בערה בם
אשר יהוה ⁴ והאפסף אשר בקרבו התאו האוה וישבו
ויבכו גם בני ישראל ויאמרו מי יأكلנו בשר ⁵ זכרנו
את הרגה אשר נאכל במצרים חום את הקשאים ואת
האבטחים ואת החציר ואת הבצלים ואת השומים ⁶
ועתה נפשנו בשה אין כל--בלתי אל המן עינינו ⁷ והמן
קורע נד הוא ועינו כעין הברדלח ⁸ שטו העם ולקטו
וחננו בדרכם או דכו במדכה ובשלו בפרק ועשו אותו
עוגנו והיה טعمוقطעם לשד השמן ⁹ וברדת הטל על
המנחהليلיה ירד המן עליו ¹⁰ וישמע משה את העם
בכה למשפחתיו--איש לפתח אהלו ויחר אף יהוה
מאד ובעניינו משה רע ¹¹ ויאמר משה אל יהוה למה
הרעת לעברך ולמה לא מצתי חן בעיניך לשום את
משא כל העם הזה--על ¹² האגבי הריתו את כל העם
זה--אם אני ילודתך כי תאמר אליו שאחו בחיקך
כאשר ישא האמן את הנק על האדרמה אשר נשבעת
לאבתו ¹³ מאיין ליبشر לחת לכל העם הזה כי ייכבו
על לאמר תנאה לנו בשר ונאכל ¹⁴ לא אוכל אני
לבדי לשאת את כל העם הזה כי כבד ממני ¹⁵ ואם
ככה את עשה לי הרגני נא הרגנ-אם מצאתי חן בעיניך
ואל אראה ברעתי ¹⁶ ויאמר יהוה אל משה אספה

12

זה בナンב ועליותם את ההר ¹⁸ וראיהם את הארץ מה הוא ואת העם היישב עליה-החזק הווא הרפה המעת הווא אם רב ¹⁹ ומה הארץ אשר הויא ישב בה-התובה הווא אם רעה וממה הערים אשר הויא ישב בנהה- הבמוהנים אם מבצרים ²⁰ ומה הארץ השמנה הוא אם רוזה הייש בה עין אם אין והתחזקתם ולחקתם מפרי הארץ והימים-ימי בכורי ענבים ²¹ ויעילו יותר את הארץ מדבר צן עד רחוב לבא חמת ²² וייעלו בנגב ויבא עד חברון שם אחימן שני ולהלמי ילידי הענק וחברון שבע שנים נבנהה לפני צען מצרים ²³ ויבאו עד נחל אשכל וכרכחו ממש זמורה ואשכול ענבים אחד וישאחו במוט בשנים ומן הרמנים ומן התאנים ²⁴ למקום ההוא קרא נחל אשכל על אדות האשכול אשר כרתו שם בני ישראל ²⁵ וישבו מזור הארץ מוקץ ארבעים יומם ²⁶ וילכו ויבאו אל משה ואל אהרן ואל כל עדת בני ישראל אל מדבר פרארן- קדרה ויישבו אתם דבר ואת כל העדה ויראום את פרי הארץ ²⁷ ויספרו לו ויאמרו בגנו אל הארץ אשר שלח לנו זכת הלב ודבש הוא-זה פריה ²⁸apse כי עז העם הייש בארץ והערים בצרות נדלת מאד ונם ילדי הענק ראיינו שם ²⁹ עמלק יושב בארץ הנגב והחתי והיבוסי והאמרי יושב בהר והכנעני יושב על הים ועל ייד הירדן ³⁰ ויהס כלב את העם אל משה ויאמר עליה נעלחה וירשנו אתה-כי יכול נוכל לה ³¹ והאנשים אשר עלו עמו אמרו לא נוכל לעלות אל העם כי חזק הוא ממןנו ³² ויציאו דבת הארץ אשר תרו אתה אל בני ישראל לאמר הארץ אשר עברנו בה לתור אתה ארץ אכלת יושביה הווא וכל העם אשר ראיינו בתוכה אנשי מדות ³³ ושם ראיינו את הנפליים בני ענק-מן הנפלים נהי בעינינו כחגבים וכן דיניינו בעיניהם

14 ותשא כל העדה ויתנו את קולם ויבכו העם בלילה והוא ² וילנו על משה ועל אהרן כל בני ישראל ויאמרו אלהם כל העדה לו מתנו הארץ מצרים או במדבר זה לו מתנו ³ ולמה יהוה מביא אותנו אל הארץ הזאת לנפל בחרב-נסינו וטפנו יהיו לבז הלווא טוב לנו שוב מצרימה ⁴ ויאמרו איש אל אחיו נתנה ראש ונשובה מצרימה ⁵ וויפל משה ואהרן על-

הכשת אשר לך כי אשה כשית לך ² ויאמרו הרק אך במשה דבר יהוה-הלא נם בנו דבר וישמע יהוה ³ והאיש משה ענו מאד-מכל האדם אשר על פני האדמה ⁴ ויאמר יהוה בעמוד ענן ויעמד פתח האهل ויקרא אהרן ומרים ויצאו שניהם ⁶ ויאמר שמעו נא דברי אם יהיה נביאכם-יהוה במראה אליו אתרודע בחלים דבר בו ⁷ לא כן עבדי משה בכל ביתך נאם הוא פה אל פה אדרבר בו ומראה ולא בחידת ותמנת יהוה יביט ומדווע לא יראתם לדבר בעבדי במשה ⁹ ויהר אף יהוה בס וילך ¹⁰ והענן סר מעל האهل מצרעת ¹¹ ויאמר אהרן אל משה כי אדרני-אל נא תשת עליינו חטאת אשר נאלאנו ואשר חטאנו ¹² אל נא תהיו כמו אשר בצתו מרחים אמו ויאכל חצי בשרו ¹³ ויצעק משה אל יהוה לאמר אל נא רפא נא לה ¹⁴ ויאמר יהוה אל משה ובאה יرك בפניה-הלא תכלם שבעת ימים תסנרג שבעת ימים מוחוץ למhanaה ואחר האסף ¹⁵ ותשנער מרים מוחוץ למhanaה שבעת ימים והעם לא נסע עד האסף מרים ¹⁶ ואחר נסעו העם מחרצות וייחנו במדבר פרן

13

וידבר יהוה אל משה לאמר ² שלח לך אנשים ויתרו את ארץ כנען אשר אני נתן לבני ישראל אל איש אחד אחד למטה אבותיו תשלחו-כל נשיא בהם ³ וישלח אותם מדבר פרן על פי יהוה כלם אנשים ראשי בני ישראל המה ⁴ ואלה שמותם למטה ראובן שמוון בן כור ⁵ למטה שמוון שפט בן חורי ⁶ למטה יהודה כלב בן יונה ⁷ למטה יששכר יגאל בן יוסף ⁸ למטה אפרים הושע בן נון ⁹ למטה בנימין פלטי בן רפוא ¹⁰ למטה זבולון גדי אל בן סודי ¹¹ למטה יוסף למטה מנשה-גדי בן סודי ¹² למטה דן עמיאל בן גמלי ¹³ למטה אשר סטור בן מיכאל ¹⁴ למטה נפתלי נחבי בן ופסי ¹⁵ למטה גד גואאל בן מכி ¹⁶ אלה שמות האנשים אשר שלח משה לתור את הארץ ויקרא משה להושע בן נון יהושע ¹⁷ וישלח אתם משה לתור את הארץ כנען ויאמר אלהם על-

פנוריכם וככל פקדיכם לכל מספרכם מבן עשרים שנה ומעלה אשר הלינום עלי³⁰ אם אתם תבואו אל הארץ אשר נשאתי את יدي לשכן אתכם בה-כי אם כלב בן יפנה ויהושע בן נון³¹ וטפכם--אשר אמרתם לבני יהוה והביאתי אתכם--וידעו את הארץ אשר מסתחם בה³² ופנוריכם אתם--יפלו במדבר הזה³³ ובニיכם יהיו רעים במדבר ארבעים שנה ונשאו את זנותיכם- עד תם פנוריכם במדבר³⁴ במספר הימים אשר תרתם את הארץ ארבעים יום- יום לשנה יום לשנה השאו את עונתיכם ארבעים שנה וידעתם את תנאיי אני יהוה דברתי אם לא זאתஆעשה לכל העדה רעהה הזאת הנודדים עלי במדבר הזה יתמו ושם ימתו³⁵ וזהאנשים אשר שלח משה לטור את הארץ וישבו וילונו (וילנו) עליו את כל העדה להוציא דבה על הארץ³⁶ וימתו האנשים מוצאי דבת הארץ רעה- במנפה לפני יהוה³⁸ ויוהושע בן נון וככלב בן יפנה חיו מן האנשים ההם ההלכים לטור את הארץ וידבר משה את הדברים האלה אל כל בני ישראל³⁹ ויתאבלו העם מאד⁴⁰ וישכמו בCKER ויעלו אל ראש החר לאמר הננו ועלינו אל המקומ אשר אמר יהוה-- כי חטאנו⁴¹ ויאמר משה למה זה אתם עברים את פ יהוה והוא לא תצליח⁴² אל تعالיו כי אין יהוה בקרבכם ולא תנגפו לפני איביכם⁴³ כי העמלקי והכנענים שם לפניכם ונפלתם בחרב כי על כן שבתם מאחריו יהוה ולא יהיה יהוה עמכם⁴⁴ ויעפלו לעלות אל ראש החר ואדרון ברית יהוה ומשה לא משׁו מקרוב המנחה⁴⁵ וירד העמלקי והכנעני היושב בהר ההוא ויכום ויכתום עד החרמה

15 וידבר יהוה אל משה לאמר² דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם כי תבואו אל ארץ מושבותיכם אשר אני נתן לכם³ ועשיותםasha ליהוה עליה או זבח לפלא נדר או בנדבה או בمعدיכם-לעשות ריח ניחח ליהוה מן הAKER או מן הצאן⁴ והקריב המקריב קרבנו ליהוה- מנחה סלת עשרון בלילה ברבעית החון שמן⁵ ויין לנסך רביעית החין העשה על העלה או לזבח- ללבש האחד⁶ או לאל העשה מנחה סלת שני עשרונים בלולה בשמן שלשית החין ויין לנסך שלשית החין- תקריב ריח ניחח ליהוה

על פניהם לפני כל קהל עדת בני ישראל⁶ ויהושע בן נון וככלב בן יפנה מן התירים את הארץ- קרעו בגדיהם ויאמרו אל כל עדת בני ישראל לאמר הארץ אשר עברנו בה לטור אתה--טובה הארץ מאד מאר 8 אם חפץ בני יהוה- והביאו אתנו אל הארץ הזאת וננה לנו ארץ אשר הוא זבת הלב ודרכו⁹ אך ביהוה אל תמרדו ואתם אל תיראו את עם הארץ כי לחייבנו הם סר צלם מעליים ויהוה אתנו אל תיראים¹⁰ ויאמרו כל העדה לרנום אתם באבניהם וכבוד יהוה נראת באهل מועד אל כל בני ישראל נזב ויאמר יהוה אל משה עד أنها יאנצני העם הזה ועד أنها לא יאמין כי בכל התאות אשר עשית בקרבו¹² אכנז בדרכך ואורשנו ואעשה אתך לנו נдол ועצום ממנה¹³ ויאמר משה אל יהוה ושמעו מצרים כי העלה בכחך את העם הזה מקרבו¹⁴ ויאמרו אל יושב הארץ הזאת שמעו כי אתה יהוה בקרב העם הזה אשר עין בעין נראת אתה יהוה ונעניך עמד עליהם ובעמד ענן אתה הלהך לפניהם יום ובעמוד אש לילה¹⁵ והמתה את העם כה איש אחד ויאמרו הגוים אשר שמעו את שמעך לאמר¹⁶ מבלתי יכולת יהוה להביא את הארץ זהה אל הארץ אשר נשבע להם וישחתם במדבר¹⁷ עתה ינדל נא כה אדרני אשר דברת לאמר¹⁸ יהוה ארך אפים ורב חסד נשא עון ופשע ונקה לא נקה- פקד עון אבות על בניו על שלשים ועל רבעים¹⁹ סלח נא לעון העם הזה- כנדל חסדק וכאשר נשאהת לעם הזה מצרים ועד הנה²⁰ ויאמר יהוה סלחתי כדברך²¹ ואולם כי אני וימלא כבוד יהוה את כל הארץ²² כי כל האנשים הראים את כבדי ואת אתמי אשר עשיתם במצרים ובמדבר וינסו אתך זה עשר פעמים ולא שמעו בקהל²³ אם ידראו את הארץ אשר נשבעתי לאבתם וכל מנצץ לא יראה²⁴ ויעבד כי כלב עקב היהת רוח אחרית עמו וימלא אחריו- והביאתיו אל הארץ אשר בא שם וזרע יורשנה²⁵ והעמלקי והכנעני יושב בעמק מהר פנו וסעו לכם המדבר-- דרך ים סוף²⁶ וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר עד מורי לעדה הרעה הזאת אשר מהה מלינים²⁷ על את תלנות בני ישראל אשר מהה מלינים על- שמעתי²⁸ אמר אלהם כי אני נאם יהוה אם לא כאשר דברתם באזני כן עשה לכם²⁹ במדבר הזה יפלו

כִּי לֹא פָרֵשׁ מַה יִעֲשֶׂה לוֹ³⁵ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהֵינוֹ
מוֹת יוֹמָת הָאִישׁ רָגְנוֹ אֲתוֹ בְּאֶבֶנִים כָּל הַעֲדָה מְחוֹזָן
לִמְחַנָּה³⁶ וַיַּצִּיאוּ אֶתְנוֹ כָּל הַעֲדָה אֶל מְחוֹזָן לִמְחַנָּה
וַיַּרְגְּנוּ אֶתְנוֹ בְּאֶבֶנִים וַיְמִתָּא כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת מֹשֶׁה³⁷
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לְאָמֵר³⁸ דְּבָר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְאָמְרָתָא אֶלְהָם וְעַשׂ לָהֶם צִיצַת עַל כַּנְפֵי בְּנֵדִיהם
לְדָרְתָם וְנַתְנוּ עַל צִיצַת הַכֶּنֶף פְּתִיל חַלְתָּה³⁹ וְהִיא
לְכָם צִיצַת וְרַאֲתֶם אֶתְנוּ וְכַרְתֶּם אֶת כָּל מְצֻוֹתֵי יְהוָה
וְעַשְׂתֶם אֶתְנוּ וְלֹא תַתְוֹרוּ אַחֲרֵי לְבָכֶם וְאַחֲרֵי עַנְיכֶם
אֲשֶׁר אַתֶּם וְנִים אַחֲרֵיהֶם⁴⁰ לְמַעַן תַּזְכְּרוּ וְעַשְׂתֶם אֶת
כָּל מְצֻוֹתֵי וְהִיּוּתֶם קְדִשִּׁים לְאֲלֹהִיכֶם⁴¹ אֱנִי יְהוָה
אֱלֹהִיכֶם אֲשֶׁר הַוֹּצְאָתֶם מִארֶץ מִצְרָיִם לְהִיוֹת
לְכָם לְאֲלֹהִים אֱנִי יְהוָה אֱלֹהִיכֶם

16 וַיַּקְרֵחַ בֶּן יְצָהָר בֶּן קְהַת בֶּן לֹוי וְדָתָן וְאֶבְרִים
בֶּן אַלְיָאָב וְאוֹן בֶּן פְּלַתְּ-בֶּן רָאוֹבִן² וַיַּקְרִמוּ לִפְנֵי
מֹשֶׁה וְאַנְשִׁים מַבְנֵי יִשְׂרָאֵל חַמְשִׁים וּמִאתִים נְשִׁיאִ
עַדָּה קָרְאִי מוֹעֵד אֲנָשִׁי שֵׁם³ וַיַּקְהַלּוּ עַל מֹשֶׁה וְעַל
אַהֲרֹן וַיֹּאמְרוּ אֶלְהָם רַב לְכָם --כִּי כָל הַעֲדָה כָּלָם
קְדִשִּׁים וּבְחֻכָּם יְהוָה וּמִדּוֹעַ תַּתְנַשְּׂאָוּ עַל קְהַל יְהוָה
וּיְשִׁמְעוּ מֹשֶׁה וַיַּפְלֵל פְּנֵיו⁵ וַיֹּאמֶר אֶל קָרְחָ וְאֶל
כָּל עַדְתוֹ לְאָמֵר בֶּקֶר וַיַּדְעַ יְהוָה אֲתֶךָ לֹא וְאָתָּ
הַקְדוּשׁ וְהַקָּרֵיב אֲלֵינוּ וְאֲתֶךָ יִבְחַר בָּוּ יִקְרֵיב אֲלֵינוּ
זֹאת עֲשָׂו קָחוּ לְכָם מִחְתּוֹת קָרָח וְכָל עַדְתוֹ זֹאת
בְּהַנּוּ אֲשֶׁר שְׁמַיוּ עַלְיָהּ קְטָרָת לְפָנֵי יְהוָה מִחרְבָּה וְהִיא
הָאִישׁ אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה הוּא הַקְדוּשׁ רַב לְכָם בְּנֵי לֹוי
וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל קָרָח שְׁמַעוּ נָא בְּנֵי לֹוי⁹ הַמְעַט
מִכָּم כִּי הַבְּדִיל אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲתֶכָּם מַעֲדר יִשְׂרָאֵל
לְהַקְרֵיב אֲתֶכָּם אֲלֵינוּ--לַעֲבֹד אֶת עֲבָדָת מִשְׁכַּן יְהוָה
וְלַעֲמֹד לְפָנֵי הַעֲדָה לְשָׁרָתָם¹⁰ וַיִּקְרֵב אָתָּךְ וְאָתָּךְ
אָחִיךְ בְּנֵי לֹוי אָתָּךְ וּבְקַשְׁתָּם גַּם כַּהֲנָה טַלְכָן אַתָּה וְכָל
עַדְתָּךְ--הַנְּעָדרִים עַל יְהוָה וְאַהֲרֹן מֵהָ הוא כִּי תָלָנוּ
(תָלָנוּ) עַלְיוֹ¹² וַיַּשְׁלַח מֹשֶׁה לְקָרָא לְדָתָן וְלְאֶבְרִים
בְּנֵי אַלְיָאָב וַיֹּאמְרוּ לֹא נָעַלה¹³ הַמְעַט כִּי הַעֲלִיתָנוּ
מְאָרֶץ זֶבַח וְבָתָה חַלְבָּן הַשְׁתָּרֶר
עַלְיוֹ נִסְמַח הַשְׁתָּרֶר¹⁴ אֲפִלָּא לֹא אָרֶץ זֶבַח חַלְבָּן וְדָבָשׂ
הַבְּיאָתָנוּ וְתַתְנַצֵּל נִזְחָלָת שְׁדָה וּכְרָם הַעֲנִי הָאֲנָשִׁים
הַחַם תַּגְּנֵךְ--לֹא נָעַלה¹⁵ וַיֹּיחַר לְמֹשֶׁה מָאָר וַיֹּאמֶר אָלָּ
יְהוָה אָל חַפֵּן אֶל מִנְחָתָם לֹא חַמּוֹר אֶחָד מֵהָם נְשָׁאָתִי

8 וְכִי תַּעֲשֶׂה בַּנְּבָקָר עַל יְהוָה אוֹ זָבֵחַ לְפָלָא נְדָר אוֹ
שְׁלָמִים לְיְהוָה⁹ וְהַקְרֵיב עַל בַּנְּבָקָר מִנְחָה סְלָת
שְׁלָשָׁה עַשְׂרָנִים בְּלָל בְּשָׁמְן חַצִּי הַהָיָן¹⁰ וְיַיִן תְּקָרֵיב
לְנַסְךְ חַצִּי הַהָיָן--אֲשֶׁר רִיחַ נִיחַח לְיְהוָה¹¹ כַּכָּה יִعֲשֶׂה
לְשָׂור הָאָחָד אוֹ לְאַיִל הָאָחָד אוֹ לְשָׂה בְּכָבְשִׁים אוֹ
בְּעַזְוִים¹² כִּי מִסְפַּר אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה כַּכָּה אֶת אֱלֹהֵי הַקְרֵיב
כִּי מִסְפַּר¹³ כָּל הַאֲוֹרָה יִعֲשֶׂה כַּכָּה אֶת אֱלֹהֵי הַקְרֵיב
אֲשֶׁר רִיחַ נִיחַח לְיְהוָה¹⁴ וְכִי יִגְרֹר אֶתְכֶם נְרָא אוֹ אֲשֶׁר
בְּתוּכְכֶם לְדָרְתִּיכֶם וְעַשָּׂה אֲשֶׁר רִיחַ נִיחַח לְיְהוָה--
כַּאֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה כִּי יִשְׁהָרֵךְ עַל מַעַם לְדָרְתִּיכֶם כְּכָם כָּרְבָּנָה לְפָנֵי
וְלֹנֶר הַגָּרֵךְ חֲקַת עַולְם לְדָרְתִּיכֶם כְּכָם כָּרְבָּנָה לְפָנֵי
יְהוָה¹⁶ תּוֹרָה אֶחָת וּמִשְׁפְּט אֶחָד יִהְיֶה לְכָם וְלֹנֶר
הַגָּרֵךְ אֶתְכֶם¹⁷ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לְאָמֵר¹⁸ דָבָר
אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמְרָתָא אֶלְהָם בְּבָאָכְם אֶל הָאָרֶץ
אֲשֶׁר אַנְיִמְכְּבָא אֶתְכֶם שָׁמָה¹⁹ וְהִיא בְּאֶכְלָמָם מִלְחָמָם--
הָאָרֶץ--הַדִּימָוּ תְּרֹמוֹת נְרָנוּ כִּי תְּרֹמוֹ אַתָּה²⁰ רָאשִׁית עַרְסְתְּכֶם--
חַלָּה תְּרֹמוֹת תַּתְנַזְּנוּ לְיְהוָה תְּרֹמוֹת--לְדָרְתִּיכֶם
מִרְאַשְׁית עַרְסְתִּיכֶם תַּתְנַזְּנוּ לְיְהוָה תְּרֹמוֹת הָאֱלֹהִים
דָבָר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה²³ אֲתֶךָ כָּל הַמְצֻוֹת הָאֱלֹהִים
בַּיּוֹם מִזְמָנָה אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֱלֹהִים
וְהִיא אָם מַעֲנִי הַעֲדָה נִשְׁתָּחָת לְשָׁנָה וְעַשְׂוָה כָּל
הַעֲדָה פֶּר בֶּן בְּקָר אֶחָד לְעַלָּה לְרִיחַ נִיחַח לְיְהוָה
וְמִנְחָתוֹ וְנְסָכוּ כִּמְשָׁפֵט וְשִׁיעֵר עַזְוִים אֶחָד לְחַתָּת²⁵
וּכְפֵר הַכָּהֵן עַל כָּל עַדְתָּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל--וּנְסָלֵחַ לְהַמְּ
כִּי שְׁנָגָה הָוֹא--וְהַמְּבָיאוּ אֶת קְרָבָנָם אֲשֶׁר לְיְהוָה
וְחַטָּאתָם לְפָנֵי יְהוָה עַל שְׁנָנָהָם²⁶ וּנְסָלֵחַ לְכָל עַדְתָּ
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְלֹנֶר הַגָּרֵךְ בְּתוּכָם כִּי לְכָל הָעָם בְּשָׁנָה²⁷
וְאַמְּנַפְּשָׂ אֲתָה תַּחַטָּא בְּשָׁנָה--וְהַקְרִיבָה עַזְוִי בְּשָׁנָה
לְחַטָּאת²⁸ וּכְפֵר הַכָּהֵן עַל גַּנְשָׁׁפָשׁ דְּשָׁנָתָה בְּחַטָּאת
בְּשָׁנָה--לְפָנֵי יְהוָה לְכְפֵר עַל יְהוָה וּנְסָלֵחַ לֹו²⁹ הַזְּרוֹחָ
בְּבָנֵי יִשְׂרָאֵל וְלֹנֶר הַגָּרֵךְ בְּתוּכָם--תּוֹרָה אֲתָה יִהְיֶה לְכָם
לְעַשָּׂה בְּשָׁנָה³⁰ וְהַנְּפָשָׁׁת אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה בַּיּוֹם רָמָה מִן
הָאָוֹרָה וּמִן הַגָּרֵךְ--אֲתָה יְהוָה הָוֹא מְגַדֵּף וּנְכַרְתָּה הַנְּפָשָׁׁ
הַהְוָא מִקְרָב עַמָּה³¹ כִּי דָבָר יְהוָה בָּזָה וְאַתָּה מְצֻוֹתָ
הַפְּרִכְתָּה תְּכִרְתָּה הַנְּפָשָׁׁת הַהְוָא עֲוֹנָה בָּה³² וְיִהְיֶ
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּמִדְבָּר וּמִמְצָאוּ אִישׁ מִקְשָׁשׁ עַצִּים--בַּיּוֹם
הַשְׁבַּת³³ וַיִּקְרֵיבָו אֲתָה הַמְצָאוֹת אֲתָה מִקְשָׁשׁ עַצִּים--אֶל
מֹשֶׁה וְאֶל אַהֲרֹן וְאֶל כָּל הַעֲדָה³⁴ וַיַּנְיִחוּ אֲתָה בְּמִשְׁמָר

מחותות דוחשת אשר הקריבו השרפים וירקומים צפוי
למזבח ⁴⁰ זכרון לבני ישראל למען אשר לא יקרב
איש זר אשר לא מזורע אהרן הווא להקטיר קטרת
לפני יהוה ולא יהיה כקרח וכעדתו כאשר דבר יהוה
ביד משה לו ⁴¹ וילנו כל עדת בני ישראל ממחרת
על משה ועל אהרן לאמר אתם המתם את עם יהוה
ויהיו בהקהל העדה על משה ועל אהרן ויפנו אל
האל מועד והנה כסחו הענן וירא כבוד יהוה ⁴³ ויבא
משה ואהרן אל פניהם מועד ⁴⁴ וירדבר יהוה אל
משה לאמר ⁴⁵ הרמו מתחוק העדה הזאת ואכלה אתם
כרגוע ויפלו על פניהם ⁴⁶ ויאמר משה אל אהרן קח
את המחתה ותן עליה אש מעל המזבח ושיט קטרת
והולך מחרה אל העדה וכפר עליהם כי יצא הקצף
מלפני יהוה החיל הננפ ⁴⁷ ויקח אהרן כאשר דבר
משה וירץ אל תוך הכהן ותנה החיל הננפ בעם ויתן
את הקטרת ויכפר על העם ⁴⁸ ויעמיד בין המתים ובין
החיים ותעצר המנפה ⁴⁹ ויהיו המתים במנפה ארבעה
עشر אלף ושבע מאות-- מלבד המתים על דבר קרח
וישב אהרן אל משה אל פתח אהל מועד והמנפה ⁵⁰
געצראת

רשותה

17 וידבר יהוה אל משה לאמר 2 דבר אל בני ישראל וקח מאות מטה מטה לבית אב מאת כל נשאיהם לבית אבותם - שווים עשר מטות איש את שמו חכתב על מטהו 3 ואת שם אהרן חכתב על מטה לוי כי מטה אחד לראש בית אבותם 4 והנחתם באهل מועד - לפניו העדרות אשר אועד לכם שמהו 5 וודיה האיש אשר אבחור בו - מטהו יפרח והשכתי מעלי את תלנותם בני ישראל אשר הם מלינים עליהם 6 וידבר משה אל בני ישראל ויתנו אליו כל נשייהם מטה לנשיה אחד מטה לנשיה אחד לבית אבותם - שנים عشر מטות ומטה אהרן בתוך מטוותם 7 ווינה משה את המטה לפניו יהוה באهل העדרת 8 וויהי ממחורת ויבא משה אל אהל העדרות והנה פרח מטה אהרן לבית לוי ויצא פרח ויצץ ציז' וינמל שקדרים 9 ויצא משה את כל המטה מלפני יהוה אל כל בני ישראל ויראו ויקחו איש מטהו 10 ויאמר יהוה אל משה אתה במתה אהרן לפניו העדרות למשמרת לאות לבני מרי מטה אהרן למשמרת לאות לבני מרי ווועש משה כאשר ותכל תלנותם מעלי ולא ימותו 11 ווועש משה כאשר

ולא הרוחתי את אחד מהם ¹⁶ ויאמר משה אל קרח אתה וכל עדרך היי לפני יהוה אתה והם ואחרון מחר ווקחו איש מחתתו ונת罕ם עליהם קטרת והקרבתם לפני יהוה איש מחתתו חמשים ומאתים מחתת ואתה ואחרן איש מחתתו ¹⁸ ויקחו איש מחתתו וויתנו עליהם אש וישמו עליהם קטרת ויעמדו פתח האهل מועד -- משה ואהרן ¹⁹ ויקח כל עליהם קרחת את כל העדה אל פתח האهل מועד וירא כבוד יהוה אל כל העדה ²⁰ וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר ²¹ הבדלו מותוק העדה הזאת ואכללה אתם כרגע ²² ויפלו על פניהם ויאמרו אל אלהי הרוחת לכלبشر האיש אחד ייחטא ועל כל העדה תקצוף ²³ וידבר יהוה אל משה לאמר ²⁴ דבר אל העדה לאמר העלו מסביב למשכן קרחת דתנן ואבירם ²⁵ ויקם משה וילך אל דתנן ואבירם וילכו אחריו זקני ישראל ²⁶ וידבר אל העדה לאמר סורו נא מעל אהלי האנשים הרשעים האלה ²⁷ ואל תנעו בכל אשר להם פון הספו בכל חטאתם ויעלו מעל משכן קרחת דתנן ואבירם-מסביב ודתנן ואבירם יצאו נצבים פתח אהלייהם ונשיהם ובניהם וטפם ²⁸ ויאמר משה בזאת תדעון כי יהוה שלחני לעשות את כל המעשין האלה כי לא מבוי ²⁹ אם כמוות כל האדם ימתן אלה ופקדת כל האדם יפקד עליהם-לא יהוה שלחני ³⁰ ואם בריה יברא יהוה ופצחה האדמה את פיה ובלעה אתכם ואת כל אשר להם וירדו חיים שאללה--וירדתם כי נצאו האנשים האלה את יהוה ³¹ (Sheol h7585) ויהיו ככלתו לדבר את כל הדברים האלה ותבעק האדמה אשר תחתיהם ותפתח הארץ את פיה ותבלע אותם ואת ביתיהם ³² ואת כל האדם אשר לKERח ואת כל הרכוש ³³ וירדו הם וכל אשר להם חיים-שאללה ותכס עליהם הארץ ויאבדו מותוק הקהיל ³⁴ (Sheol h7585) וכל ישראל אשר סביבתיהם--נסו לקלים כי אמר פון התבוננו הארץ ³⁵ ואש יצאה מאת יהוה ותأكل את חמישים ומאתים איש מקירבי הקטרת ³⁶ וידבר יהוה אל משה לאמר אל אלעוז בן אהרן הכהן וירם את המחתת ³⁷ אמר אל אלעוז בן אהרן הכהן וירם את המחתת מבין השרפָה ואת האש זורה הלא כי קדרשו ³⁸ את מחותות החטאים האלה בנפשותם ועשו אתם רקייע פחים ציפוי למזבח--כי הקריבם לפני יהוה ויקדשו ויהיו לאות לבני ישראל ³⁹ ויקח אלעוז הכהן את

ולבניך ולבנתיך אתך לך עולם ברית מלך עולם
 והוא לפני יהוה לך ולזערך אתך ²⁰ ויאמר יהוה אל
 אהרן בארכם לא תנהל וחילך לא יהיה לך בתוכם
 אני חילך ונחלתך בתוך בני ישראל ²¹ ولבנוי לוי
 הנה נתתי כל מעשר בישראל לנחלה חלוף עבורתם
 אשר הם עבדים את עבדת האהל מועד ²² ולא יקרבו
 עוד בני ישראל אל אהל מועד לשאת חטא למות
²³ ועבד הלווי הוא את עבדת אהל מועד והם יראו
 עונם חקת עולם לדՐתיכם ובתוך בני ישראל לא
 ניחלו נחלה ²⁴ כי את מעשר בני ישראל אל אשר ירימו
 ליהוה תרומה נתתי לו לויים לנחלה על כן אמרתי
 להם בתוך בני ישראל לא ינחלו נחלה ²⁵ וידבר
 יהוה אל משה לאמר ²⁶ ואל הלוים תדבר ואמרת
 אליהם כי תקחו מאות בני ישראל את המעשר אשר
 נתתי לכם מאותם בנחלתיכם--וירחמתם ממן תרומות
 יהוה מעשר מן המעשר ²⁷ ונוחש לכם תרומותכם--
 כדרון מן הנgran וכמלאה מן היקב ²⁸ כן תרימו נם אתם
 תרומה יהוה מכל מעשתיכם אם אשר תקחו מאת בני
 ישראל ונחתם ממן את תרומה יהוה לאהרן הכהן
²⁹ מכל מתנותיכם תרימו את כל תרומה יהוה מכל
 חלבו--את מקדשו ממן ³⁰ ואמרתו אליהם בהרימכם
 את חלבו ממן ונוחש ללוים כתבותן גרא וכתחבאות
 יקב ³¹ ואכלתם אותו בכל מקום אתם וביתכם כי שכר
 הוא לכם חלוף עבורתיכם באהיל מועד ³² ולא תשאו
 עליו חטא בהרימכם את חלבו ממן ואת קדשי בני
 ישראל לא תחללו ולא תמו

19 וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר ² זאת
 חקת התורה אשר צוה יהוה לאמר דבר אל בני
 ישראל ויקחו אלק' פרה אדרמה תמיימה אשר אין
 בה מום אשר לא עלה עליה על ³ ונחתם אתה אל
 אלעזר הכהן והוציא אתה אל מותח למחנה ושהחט
 אתה לפניו ⁴ ולקח אלעזר הכהן מדרמה--באצבעו
 וזה אל נכח פני אהל מועד מדרמה--שבע פעמים ⁵
 ושרפ את הפרה לעינוי את ערחה ואת בשרה ואת דרמה
 על פרשה ישרא' ⁶ ולקח הכהן עז ארוז ואוזוב--ושני
 תולעת והשליך אל תוך שרפת הפרה ⁷ וכובס בנדיו
 הכהן ורחץ בשרו במים ואחר יבא אל המנחה וטמא
 הכהן עד הערב ⁸ והשרף אתה--יכבב בגדיו במים

זה יהוה אתו כן עשה ¹² ויאמרו בני ישראל אל משה
 לאמר הן גענון אבדנו כלנו אבדנו ¹³ כל הקרבן
 אל משכן יהוה ימות האם תמננו לנו ¹⁴

18 ויאמר יהוה אל אהרן אתה ובניך ובית אביך
 אתך תשאו את עון המקדש ואתה ובניך אתך תשאו
 את עון כהנתיכם ² וגם את אחיך מטה לוי שבט אביך
 הקרבן אתך וילו עלייך וישראלך ומשמרת כל
 לפניו אהל העדרת ³ ושמרו משמרתך ומשמרת כל
 האהיל אך כל כל הקרבן והור לא יקרב אליכם ⁵
 ימתו נם הם נם אותם ⁴ ונלו עלייך--ושמרו את משמרת
 אהל מועד לכל עבדת האהיל והר לא יקרב אליכם ⁵
 ושמרתם את משמרת המקדש ואת משמרת המזבח ולא
 יהיה עוד קצף על בני ישראל ⁶ ואני הנה לקחתי את
 אחיכם הלוים מתחוק בני ישראל--לכם מתנה נתנים
 ליהוה לעבד את עבדת אהל מועד ⁷ ואתה ובניך
 אתך תשמרו את כהנתיכם לכל דבר המזבח ול מבית
 לפרקת--ועבדתם עבדת מתנה אתן את כהנתיכם והר
 הקרבן יומת ⁸ וידבר יהוה אל אהרן ואני הנה נתתי לך
 את משמרת תרומותי לכל קדשי בני ישראל לך נתתיהם
 למשחה ולבניך--לחק עולם ⁹ זה יהיה לך מקדש
 הקדשים מן האש כל קרבן לכל מנהם ולכל
 חטאיהם ולכל אשם אשר ישיבו לי--קדש קדשים
 לך הוא ולבניך ¹⁰ בקדש הקדשים תאכלנו כל זכר
 יאכל אותו קדש יהיה לך ¹¹ וזה לך תרומה מתנה
 לכל תנופת בני ישראל--לך נתחים ולבניך ולבנתיך
 אתך לך עולם כל טהור בביתך יאכל אותו ¹² כל
 חלב יצחרר וכל חלב תירוש ודגן--ראשיתם אשר יתנו
 ליהוה לך נתתיהם ¹³ בכורי כל אשר בארכם אשר
 יביאו ליהוה--ליך יהיה כל טהור בכבוד יאכלנו ¹⁴
 כל חרם בישראל לך יהיה ¹⁵ כל פטר רחם לכל
 בשר אשר יקריבו ליהוה באדם ובבבנה--יהיה לך
 אך פרה תפירה את בכור האדים ואת בכור הבבנה
 הטמאה תפירה ¹⁶ ופדריו מבן חדש תפירה בערכך
 כסף חמשת שקליםים בשקל הקדש עשרים גרא הוא ¹⁷
 אך בכור שור או בכור כשב או בכור עז לא בפדרה--
 קדש הם את דם תורק על המזבח ואת חלבם
 תקثير--אשה לריח ניחח ליהוה ¹⁸ ובשידם יהיה לך
 כהוה התנופה וכשוק חיים לך יהיה ¹⁹ כל תרומה
 הקדשים אשר ירימו בני ישראל ליהוה--נתתי לך

יהוה אל משה ⁸ אמר קח את המטה והקהל את העדה אתה ואהרן אחיך ודברתם אל הסלע לענייהם ונתן מימייו וויחזקתם להם מים מן הסלע והשיקית את העדה ואת בערים ⁹ ויקח משה את המטה מלפני יהוה כאשר צוחו וויקלחו משה ואהרן את הכהל-אל פנוי הסלע ויאמר להם שמעו נא המרים-המן הסלע זה נוציא לכם מים טוירם משה את ידו ויקח את הסלע במתהו-פעמים ויצאו מים רכבים ותשת העדה ובערים ¹² ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן יען לא האמנתם כי להקדשנו לעני בני ישראל-לכן לא תביאו את הכהל הזה אל הארץ אשר נתתי להם ¹³ מהה מי מריבבה אשר רבבו בני ישראל את יהוה וקידש כם ¹⁴ וישלח משה מלאכים מקדש אל מלך אדום כה אמר אחיך ישראל אתה ידעת את כל התלאה אשר מצאתנו ¹⁵ וירדו אבותינו מצרים ונשב במצרים ימים רבים וירעו לנו מצרים ולאבינו ¹⁶ ונצעק אל יהוה וישמעו קלנו ושלוח מלך ויצאו מצרים והתגה אנחנו בקדש עיר קצחה נבולך ¹⁷ נועברנה נא בארכץ לא עבר בשדה ובכרם ולא נשתה מי באר דרך המלך נלק לא נתה ימין ושמואל עד אשר עבר נבלך ¹⁸ ויאמר אליו אדום לא עבר כי-פָן בחרב יצא לקראתך ¹⁹ ויאמרו אליו בני ישראל במלחה נעלח ואם מימייך נשתה אני ומKENי ונתתי מכרם רק אין דבר ברגנלי אעברה ²⁰ ויאמר לא העבר ויוצא אדום לקראותו בעם כבד וביד חזקה ²¹ ומיאן אדום נתן את ישראל עבר בנבלו ויטישראל מעלו ²² ויסעו מקדש יבאו בני ישראלי כל העדה הר החר ²³ ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן בהר החר על גבול ארץ אדום ²⁴ יאסף אהרן אל עמי כי לא יבא אל הארץ אשר נתנו לבני ישראל-על אשר מרייתם את פי למי מריבבה ²⁵ קח את אהרן ואת אלעזר בןנו והעל אתם הר החר ²⁶ וופשط את אהרן את בנדיו והלבשתם את אלעזר בןנו ואהרן יאסף ומטה שם ²⁷ ויעש משה אשר צוה יהוה ויעלו אל הר החר לעני כל העדה ²⁸ וופשט משה את אהרן את בנדיו וילבש אתכם את אלעזר ווימות אהרן שם בראש החר וירד משה ואלעזר מן החר ²⁹ ויראו כל העדה כי גוע אהרן ויבכו את אהרן שלשים יום כל בית ישראל

ורחץ בשרו במים וטמא עד הערב ⁹ ואסף איש טהור את אפר הפה והנזה מחוץ למחנה במקומות טהור והיתה לעדת בני ישראל למשמרת למי נדה-חטא הוא ¹⁰ וככbs האסף את אפר הפה את בנדיו וטמא עד הערב והיתה לבני ישראל ולגדר הנדר בחוכם-לחתקת עולם ¹¹ הנגע במת לכל נפש אדם-וטמא שבעת ימים ¹² הוא יתחטא בו ביום השלישי וביום השביעי-יתהדר ואם לא יתחטא ביום השלישי וביום השביעי-לא יטהר ¹³ כל הנגע במת בנפש האדם אשר ימות ולא יתחטא את משכן יהוה טמא-ונכרצה הנפש ההוא מישראל כי מי נדה לא זדק עליו טמא יהיה-עוד טמאותו בו ¹⁴ זאת התורה אדם כי ימות באهل כל הבא אל האهل וכל אשר באهل יטמא שבעת ימים ¹⁵ וככל כל פתו אשר אין צמיד פתיל עליו-טמא הוא ¹⁶ אשר יגע על פניו השדה בחלל הרב או במת או בעצם אדם או בקבר-יטמא שבעת ימים ¹⁷ ולקחו לטמא מעפר שרפת החטא ונתן עליו מים חיים אל כליו ¹⁸ ולקח אזווב וטבל במים איש תהור והזה על האهل ועל כל הכללים ועל הנפשות אשר היו שם ועל הנגע בעצם או בחלל או במת או בקבר ¹⁹ וזהו הטהר על הטמא ביום השלישי וביום השביעי וחתאו ביום השביעי וככbs בנדיו ורוחן בימים וטהר בעבר ²⁰ ואיש אשר יטמא ולא יתחטא ונכרצה הנפש ההוא מתוק הכהל כי את מקדש יהוה טמא מי נדה לא זדק עליו-טמא הוא ²¹ והיתה להם לחקת עולם ומזה מי הנדה ייכבש בנדיו והגעו במי הנדה יטמא עד הערב ²² וכל אשר יגע בו הטמא יטמא והנפש הנגעה תטמא עד הערב

20 ויבאו בני ישראל כל העדה מדבר צן בחדש הראשון וישב העם בקדש ותמת שם מרים ותקבר שם ² ולא היה מים לעדה ויקלחו על משה ועל אהרן ³ ויריב העם עם משה ואמרו לאמר ולו גוענו בנווע אחינו לפני יהוה ⁴ ולמה הבאתם את קהל יהוה אל המדבר הזה למות שם אנחנו ובעירנו ⁵ ולמה העלהינו ממצרים להביאו אותנו אל המקום הרע הזה לא מקום זרע ותאה גונפן ורמן ומים אין לשותה ⁶ ויבא משה ואהרן מפני הכהל אל פתח האهل מועד ויפלו על פניהם וירא כבוד יהוה אליהם ⁷ וידבר

בנתייה²⁶ כי חשבון-עיר סיכון מלך האמרי הוא והוא נלחם במלך מואב הראשון ויקח את כל הארץ מידו עד ארנן²⁷ על כן יאמרו המשלים באו חשבון תבנה ותוכון עיר סיכון²⁸ כי אש יצאה מהחובן להבה מקריות סיכון אכללה עיר מואב בעלי' בmouth ארנן²⁹ או ל' מואב אבדה עם כמושת נתן בנוי פליטם ובנתוי בשכית למלך אמרי סיכון³⁰ ונירם אבד חשבון עד דיבן ונשים עד נפה אשר עד מידבא³¹ וישיב ישראל בארץ האמרי³² וישלח משה לרוג'ל את יעזר וילכדו בתניה ויריש (יורש) את האמרי אשר שם³³ ויפנו ויעלו דרך הבשן ויצא עוג מלך הבשן לקראותם הוא וכל עמו למלחמה-אדראעי³⁴ ויאמר יהוה אל משה אל תירא אותו-כי בידך נתתי אותו ואת כל עמו ואת ארציו ועשית לו--כאשר עשית לסיכון מלך האמרי אשר יוושב בחובון³⁵ ויכו אותו ואת כל עמו עד בלתי השair לו שרייך וירישו את הארץ

22 ויסעו בני ישראל ויהנו בערבות מואב מעבר לירדן ירחו² וירא בלק בן צפורה את כל אשר עשה ישראל לאמרי³ ויגר מואב מפני העם מאד--כי ר' הוּא ויקץ מואב מפני בני ישראל⁴ ויאמר מואב אל קני מדין עתה ילחכו הקהלה את כל שכיתינו כלחך השור את ירך השדה ובלק בן צפורה מלך לモואב בעת ההוא⁵ וישלח מלאכים אל בלעם בן בער פתורה אשר על הנهر ארץ בני עמו--לקרא לו לאמר הנה עם יצא ממצרים הנה כסא את עין הארץ והוא שב מלוי⁶ ועתה לך נא אריה לי את העם הזה כי עצום הוא ממנני--אולי יכול נכה בו ואנרגשו מן הארץ כי ידעת את אשר תברך מברך ואשר תאר יואר⁷ וילכו זקניהם מואב וזקניהם מדין וקסמים בידם ויבאו אל בלעם וידברו אליו דברי בלק⁸ ויאמר אליהם לינו פה הלילה והשבתי אתכם דבר כאשר ידבר יהוה אליו ויבשו שרי מואב עם בלעם⁹ ויבא אלהים אל בלעם ויאמר מי האנשים האלה עמך¹⁰ ויאמר בלעם אל האלים בלק בן צפורה מלך מואב שלח אליו¹¹ הנה העם הריצה ממצרים ויכס את עין הארץ עתה לך קבה לי אותו--אולי יכול להלחם בו ונרטשו¹² ויאמר אלהים אל בלעם לא תלך עמהם לא תאר את העם כי ברוך הוא¹³ ויקם בלעם בבקיר ויאמר אל

ישראל דרך האתרים וילחם בישראל וישב ממנו שני¹⁴ ווירד ישראל נדר ליהוה ויאמר אם נתן תתן את העם הזה בידך--והחרמתו את ערים³ וישמע יהוה בקהל וירא שם המקומ חרומה⁴ ויסעו מהר ההר דרך ים סוף לשבב את ארץ אדום ותקצר נפש העם בדרך⁵ וידבר העם באלהים ובמשה למה העליתנו ממצרים למות במדבר כי אין להם ואין מים ונפשנו קצה בלחם הקלקל⁶ וישלח יהוה בעם את הנחשים השרפים וינשכו את העם וימת עם רב מישראל⁷ ויבא העם אל יהוה ויסר מעליינו את הנחש ויתפלל ההפלא אל יהוה ויסר מעליינו את הנחש ויתפלל משה بعد העם⁸ ויאמר יהוה אל משה עשה לך שרה ושים אותו על נס והוא כל הנושא וראה אותו וחי⁹ ויעש משה נח נחשת ושםו על הנס והוא אם נשך הנחש את איש--והabit אל נח הנחש וחיה¹⁰ ויסעו בני ישראל ויהנו באבת¹¹ ויסעו מאבת ויהנו בעי העברים במדבר אשר על פניו מואב מזרחה המשמש¹² שם נסעו ויהנו בנחל זרד¹³ משם נסעו ויהנו מעבר ארנון אשר במדבר הוצאה מגבל האמרי כי ארנון גובל מואב בין מואב ובין האמרי¹⁴ על כן יאמר בספר מלחתה יהוה את והב בסופה ואת הנחלים ארנון¹⁵ ואشد הנחלים אשר נתה לשבע ער ונשען לגובל מואב¹⁶ ומשם באלה הוא הבادر אשר אמר יהוה למשה אסף את העם ואתנה להם מים¹⁷ או ישרישראל את השירה הדאת עלי' באר ענו לה¹⁸ באדר חפורה שרים כrhoה נדיבי העם במחק במשענתם וממדבר מתנה¹⁹ וממתנה נחלילאל ומנהילאל בmouth ונש��פה על פניו היושמן²⁰ וישלח ישראל מלאכים אל שכיה מלך האמרי לאמר²² בעבר הארץ לא נתה בשדה ובכרם--לא נשתה מי באר בדרך המלך נלק עד אשר עבר גבלך²³ ולא נתן סיכון את ישראל עבר בגבלו ויאסף סיכון את כל עמו ויצא לקראות ישראל המדברה ויבא יהצתו וילחם בישראל²⁴ ויכחו ישראל לפיה חרב ויריש את ארציו מארנן עד יבק עד בני עמון--כי עז גבולם בני עמון²⁵ ויקח ישראל את כל הערים האלה וישב ישראל בכל ערי האמרי בחובון ובכל

יהוה אל בלבם לך עם האנשים ואפס את הדבר אשר אדרב אליך אותו תדבר וילך בלבם עם שרי בלב ³⁶ וישמע בלב כי בא בלבם ויצא לקראותו אל עיר מואב אשר על גבול ארן אשר בקצתה הנගוב ³⁷ יאמר בלבך אל בלבם הלא שלח שליחי אליך לקדרא לך---למה לא הלכת אליו האמנם לא אוכל כבדך ³⁸ ויאמר בלבם אל בלב הנה באתי אליך---עתה היכל אוכל דבר מאומה הדבר אשר ישם אלהים בפי--- אוכל בלבך בקר וצאן וישלח לבלבם ולשרים אשר אותו אדרבר ³⁹ וילך בלבם עם בלבך ובאו קריית החות ויזבח בלבך בקר וצאן ויזבח בלבך את בלבם ויעלה במותה אותו ⁴⁰ ויהו בCKER---ויקח בלבך את בלבם ויעלה במותה ⁴¹ וירא שם קצתה העם

23 ויאמר בלבם אל בלב בניה לי בזה שבעה מזבחות והכן לי בזה שבעה פרים ושבעה אילמים ² וייש בלבך כאשר דבר בלבם ויעל בלבם ובלבם פר ואיל במזבח ³ ויאמר בלבם לבלק התיצב על עתך ואלכה אליו יקרה יהוה לקראותי ודבר מה ירاني והנדתי לך וילך שפי ⁴ ויקר אליהם אל בלבם ויאמר אליו את שבעת המזבחות ערכתי ואעל פר ואיל במזבח ⁵ וישם יהוה דבר בפי בלבם ויאמר שוב אל בלבך וכחה דברך ⁶ וישוב אליו והנה נצב על עתנו--- והוא וכל שרי מואב ⁷ וישא משלו ויאמר מן ארם---- ייחני בלב מלך מואב מהררי קדם---לכמה אריה לי יעקב ולכמה זעמה ישראל ⁸ מה אكب לא קבה אל ומה אזעם לא זעם יהוה ⁹ כי מראש צרים ארanno ומגבעות אשורנו הэн עם לבודך ישכן ובנויים לא יתחשב ¹⁰ מי מנה עפר יעקב ומספר את רביע ישראל חמת נפשי מות ישרים ותהי אחריות כמהו ¹¹ ויאמר בלבך אל בלבם מה עשית לי לקב איבי לקחתיך והנה ברכת ברך ¹² ויען ויאמר הלא את אשר ישם יהוה בפי--- אתו אשמר לדבר ¹³ ויאמר אליו בלב לך לך נא אתי אל מקום אחר אשר תראננו משם---אפס קצחו תראה וכל לא תראה וקבעו לי משם ¹⁴ ויקחחו שדה צפים אל ראש הפסגה ויבן שבעה מזבחת ויעל פר ואיל במזבח ¹⁵ ויאמר אל בלב התיצב כה על עתך ואני אקרה כה ¹⁶ ויקר יהוה אל בלבם ושם דבר בפי ויאמר שוב אל בלבך וכחה דברך ¹⁷ ויבא אליו והנו נצב על עתך ושרי מואב אותו ויאמר לו בלבך מה דבר יהוה ¹⁸ וישא משלו ויאמר קום בלב ושמיע האזינה

שרי בלב לכו אל ארצכם כי מאן יהוה לחתך להליך עמכם ¹⁴ ויקומו שרי מואב ויבאו אל בלב ויאמרו מאן בלבם הלא עטנו ¹⁵ ויסוף עוד בלב שלח שרims רכבים ונכבדים מלאה ¹⁶ ויבאו אל בלבם ויאמרו לו כה אמר בלבך בן צפר אל נא המגע מהלך אלי ¹⁷ כי כבד אכבד מאר וככל אשר תאמר אליו עשה ולכה נא קבה לי את העם הזה ¹⁸ ויען בלבם ויאמר אל עברי בלבך אמר יתון לי בלב מלך ביתו כסף זהב---אל אוכל עבר את פי יהוה אלהי לעשות קטנה או גדולה ¹⁹ ועתה שבנו נא בזה נם אתם---הילה ואדעה מה יוסף יהוה דבר עמי ²⁰ ויבא אלהים אל בלבם ליליה ויאמר לו אם לקרה לך בא האנשים קום לך אתם ואך את הדבר אשר אדרב אליך---אתו עשה ²¹ ויקם בלבם בAKER ויחבש את אתו וילך עם שרי מואב ²² ויחר אף אליהם כי הולך הוא ויתיצב מלך יהוה בדרך לשטן לו והוא רכב על אתו ושו נעריו עמו ²³ ותרא האتون את מלך יהוה נצב בדרך וחרכו שלופה בידיו ותת האتون מן הדרך ותלך בשדה ויך בלבם את האتون להטהה הדרך ²⁴ ויעמד מלך יהוה יבוש במשועל הכרמים---גדר מזה ונדר מזה ²⁵ ותרא האتون את מלך יהוה ותלחץ אל הקיר ותלחץ את רגלו בלבם אל הקיר ו يوسف להכתה ²⁶ ו يوسف מלך יהוה עבר ויעמד במקום צר אשר אין דרך לנטו ימין ושמאול ²⁷ ותרא האتون את מלך יהוה ותרבע תחת בלבם ויחר אף בלבם ויך את האتون במקל ²⁸ ופתח יהוה את פי האتون ותאמր לבלבם מה עשו לך כי הכתינו זה של רגליים ²⁹ ויאמר בלבם לאتون כי התעללת بي לו יש הרב בידי כי עתה הרגניתך ³⁰ ותאמר האتون אל בלבם הלווא אני אנתג' אשר רכבת עלי מעודך עד היום הזה---ההסן הסכני לעשות לך כי ויאמר לא ³¹ ויגל יהוה את עיני בלבם וירא את מלך יהוה נצב בדרך וחרכו שלופה בידיו ויקד וישתחוו לאפוי ³² ויאמר אליו ימי מלך יהוה על מה היכית את אנתג' זה שלוש רגליים הנה אני יצאי מה שטן כי רט הדרך לנגידי ³³ ותראני האتون ותת לפני זה שלוש רגליים אויל נתה מפני כי עתה נם אתה הרגנית ואותה החיהתי ³⁴ ויאמר בלבם אל מלך יהוה הטהתי---כי לא ידעתי כי אתה נצב לקראותי בדרך ועתה אם רע בעיניך אשובה לי ³⁵ ויאמר מלך

עדיו בנו צפר ¹⁹ לא איש אל ויכוב ובן אדם ויתנח
ההוא אמר ולא יעשה ודבר ולא יקימנה ²⁰ הנה ברך
לקחתוי וכברך ולא אשיבנה ²¹ לא הבית און ביעקב
ולא ראה عمل בישראל יהוה אלהיו עמו ותרועת
מלך בו ²² אל מוצאים מצידם- כתועפה ראמ ל-
כוי לא נחש ביעקב ולא קסם בישראל כתעת אמר
לייעקב ולישראל מה פעל אל ²⁴ חן עם כלבאי יקום
וכاري יתנסה לא ישכב עד יאלל טרכ ודם חללים
ישתה ²⁵ ויאמר בליך אל בלעם נם קב לא תקנו
נס ברך לא תברכנו ²⁶ ויין בלעם ויאמר אל בליך
הלא דברתי אליך לאמר כל אשר ידבר יהוה אתה
עשה ²⁷ ויאמר בליך אל בלעם להכה נא אקחך אל
מקום אחר אויל ישר בעני האלהום וקbatchו לי משם
ויקח בליך את בלעם ראש הפעור הנשקי על פניו
הישמן ²⁹ ויאמר בליך אל בליך בנה לי בוה שבעה
מובהח והכן לי בזה שבעה פרים ושבעה אלים ³⁰
ווייש בליך כאשר אמר בליך ויעל פר ואיל במובהח
הלך לדרכו

25 וישב ישראל בשטחים וייחל העם לzonot אל בנות
מוואב ² ותקראן לעם לזובי אליהhn ויאכל העם
וישתחוו לאלהיהhn ³ ויזממד ישראל לבעל פעור ויתר
אף יהוה בישראל ⁴ ויאמר יהוה אל משה קח את כל
ראשי העם ותוקע אותם ליהוה גנד השמש וישב חרון
אף יהוה מישראל ⁵ ויאמר משה אל שפטו ישראל
הרנו איש אנשיו הנצדים לבעל פעור ⁶ והנה איש
מבני ישראל בא ויקרב אל אחיו את המדרנית לעני
משה ולענין כל עדת בני ישראל והמה בכים פתח
אחל מועד ⁷ וירא פינחס בן אליעזר בן אהרן הכהן
ויקם מתוך העדה ויקח רמח בידו ⁸ ויבא אחר איש
ישראל אל הקבה וידקר את שניהם- את איש ישראל
ואת האשאה אל קבטה ותעצר המנפה מעל בני ישראל
⁹ ויהיו המתים במגפה-- ארבעה ועשרים אלף ¹⁰
וידבר יהוה אל משה לאמר ¹¹ פינחס בן אליעזר בן
אהרן הכהן השיב את חמותי מעל בני ישראל בקנאות
את קנאתי בתוכם ולא כלתי את בני ישראל בקנאות
¹² לכן אמר הנסי נתן לו את בריתוי שלום ¹³ והיתה
לו ולזרעו אחריו ברית כהנת עולם- תחת אשר קנא
לאלהיו וככפר על בני ישראל ¹⁴ ושם איש ישראל
המכה אשר הכה את המדרנית- זמרי בן סלוא נשיא
בית אב לשמעוני ¹⁵ ושם האשאה המכה המדנית כובי
בת צור ראש אמות בית אב במדין הוא ¹⁶ וידבר
יהוה אל משה לאמר ¹⁷ צורור את המדרנית והכitem

24 וירא בליך כי טוב בעני יהוה לברך את
ישראל ולא הלך כפעם בפעם לקרה נחשים ווישת
אל המדבר פניו ² וישא בליך את עניינו וירא את
ישראל שכן לשבטי ותהי עלי רווח אלהים ³ וישא
משלו ויאמר נאם בליך נבו בעיר ונאם הnger שתם
הعين ⁴ נאם- שמע אמרי אל אשר מהזה שדי יהוה נפל
ונלי ענינים ⁵ מה טבו אהליך יעקב משכנתיך ישראל
⁶ כנחלים נטיו כננת עלי נהר כאהלים נטע יהוה
אזורים עלי מים ⁷ يول מים מדלייו וזרעו במים רבים
וירם מגן מלכו ותנשא מלכתו ⁸ אל מוציאו מצידם
כתועפה ראמ לו יאלל גויים צדרו ו עצמתיהם גרים-
וחציו ימח ⁹ כרע שכב כארוי וכלביא מי יקימנו
מברכיך ברוך ואדריך אדרור ¹⁰ ויחר אף בליך אל
בלעם ויספק את כפיו ויאמר בליך אל בליך לקב
אייבו קראתיך ותנה ברכת ברך זה שלש פעמים ¹¹
ועתה ברח לך אל מקומך אמרתו כבד אכברך והנה
מנעך יהוה מכבוד ¹² ויאמר בליך אל בליך הלא נם
אל מלאיך אשר שלחת אל- דברתו לאמר ¹³ אם
יתן לי בליך מלא ביתו כסף וזהב- לא אוכל לעבר את
פי יהוה לעשות טובה או רעה מלבי אשר ידבר יהוה
אתו אדריך ¹⁴ ועתה הנסי הולך לעמי לכה איעצץ

האלני ליחלאל--משפחה היחלאלי²⁷ אלה משפחת הזבולני לפקרידם--ששים אלף וחמש מאות²⁸ בני יוסף למשפחהם--מנשה ואפרים²⁹ בני מנשה למכיר משפחת המכיר ומכיר הוליד את גלעד לגלעד משפחת הגלעדי³⁰ אלה בני גלעד--איירוד משפחת האיעורי לחלק משפחת החלקי³¹ ואשריאל--משפחה האשראל' ושכם משפחת השכמי³² וושמידע משפחת השמידע וחפר משפחת החפרי³³ וצפלחדר בן חפר לא היו לו בניים--כי אם בנות ושם בנות צפלחדר-- מחלה ונעה חנלה מלכה ותרצה³⁴ אלה משפחת מנשה ופקרייהם שנים וחמשים אלף ושבע מאות³⁵ אלה בני אפרים למשפחהם--לשוטלח משפחת השטלחו לבכר משפחת הבכרי לתחן משפחת התחני וואלה בני שוטלח--לערן משפחת הערני³⁷ אלה וואלה בני נאות אלה בני יוספי למשפחהם שנים ושלשים אלף משפחת בני אפרים לפקרייהם לחשוף מושפחים מהימני ווחמש נאות אלה בני יוספי למשפחהם³⁸ בני בנימן למשפחהם--לבלו משפחת הבלוי לאשבל משפחת האשבלוי לאחריהם משפחת האחוירמי³⁹ לשופם משפחת השופמי לחופם משפחת החופמי⁴⁰ ויהיו בני בלע ארד ונעמן--משפחה הארדי לנעמן משפחת הנעמי⁴¹ אלה בני בנימן למשפחהם ופקרייהם חמשה וארבעים אלף ושמ מאות⁴² אלה בני דן למשפחהם-- לשוחם משפחת השוחמי אלה משפחת דן למשפחהם כל משפחת השוחמי לפקרייהם--ארבעה וששים אלף וארבעה מאות⁴⁴ בני אשר למשפחהם--לימנה משפחת היינה לישו משפחת היישו לברעה משפחת הבוריי⁴⁵ לבני בריעה--לחבר משפחת החברי למילכיאל--משפחה המילכיאלי⁴⁶ ושם בת אשר שרחה⁴⁷ אלה משפחת בני אשר לפקרייהם--שלשה וחמשים אלף וארבעה מאות⁴⁸ בני נתלי למשפחהם-- ליחסאל משפחת היחסאל' לגינוי משפחת הגינוי⁴⁹ לייצר משפחת היিצרי לשלם משפחת השלמי⁵⁰ אלה משפחת נתלי למשפחהם ופקרייהם חמשה וארבעים אלף וארבעה מאות⁵¹ אלה פקודי בני ישראל--שש מאות אלף ואלף שבע מאות ושלשים⁵² וידבר יהוה אל משה לאמור⁵³ לאלה תחלק הארץ בנחלה-- במספר שמונות⁵⁴ לרוב תרבה נחלתו ולמעט תמעית נחלתו איש לפוי פקרידי יון נחלתו⁵⁵ אך בגורל יחולק את הארץ לשמות מנות אבותם ינהלו⁵⁶ על פי הנורל

אותם¹⁸ כי צරרים הם לכם בנכלייהם אשר נכון לכם על דבר פעור ועל דבר כובי בת נשיא מדין אהת המשכה ביום המוגפה על דבר פעור

26 ויהי אחרדי המוגפה ויאמר יהוה אל משה ואל אלעזר בן אהרן הכהן לאמר² שאו את ראש כל עדת בני ישראל מבן עשרים שנה ומעלה--לביתם אבתם כל יצא צבא בישראל³ וידבר משה ואלעזר הכהן אתם--בערבת מואב על ירדן ירחו לאמר⁴ מבן עשרים שנה ומעלה כאשר צוה יהוה את משה ובני ישראל חיצאים מארץ מצרים⁵ וראובן בדור ישראל בני ראובן חנווק משפחת החנוי לפלאו משפחת הפלאי⁶ לחצרן משפחת החצראני לכרכמי משפחת הכרמי⁷ אלה משפחת הראווני ויhiro פקרידם שלשה וארבעים אלף ושבע מאות ושלשים⁸ ובני פלאו אליאב⁹ ובני אליאב נМОאל ורutan ואבירם הוא דתנן ואבירם קרואי (קריאי) העדה אשר הצוו על משה ועל אהרן בעדרת קרח בהצטם על יהוה¹⁰ ופתחה הארץ את חמשים ומאתים איש ויהי העדה באכל האש את חמשים ומאתים איש ויהי לנו ובני קרח לא מות¹² בני שמעון למשפחהם-- לנמואל משפחת הנמואל' לימיין משפחת היימני ליכין משפחת הייכני¹³ לזרח משפחת הזרחי לשאול משפחת השואלי¹⁴ אלה משפחת השמעני--שנים ושערים אלף ומאות¹⁵ בני נד למשפחהם--לצפונ משפחת הצפוני לחני משפחת החני לשוני משפחת השוני¹⁶ לאוני משפחת האוני לערי משפחת הערי¹⁷ לאירוד משפחת האירודיל' לאראלי--משפחה הארAli¹⁸ אלה משפחת בני נד לפקרייהם--ארבעים אלף וחמש מאות¹⁹ בני יהודה ער ואונן וימת ער ואונן בארץ כנען²⁰ ויהיו בני יהודה למשפחהם--לשלה משפחת השלני לפרק' לחצרן משפחת הפרק' זורח משפחת הזרחי²¹ ויהיו בני פרץ--לחצרן משפחת החצראני לחמול משפחת החמולוי²² אלה משפחת יהודה בני לפקרייהם--ששה ושבעים אלף וחמש מאות²³ בני יששכר למשפחהם--חולע משפחת החולע לפוה משפחת הפוני²⁴ לישוב משפחת היושבי לשמרן משפחת השמרני²⁵ אלה משפחת יששכר לפקרייהם ארבעה וששים אלף ושלש מאות²⁶ בני זבולון למשפחהם--לסדר משפחת הסרדי לאלאן משפחת

במדבר צן במריבת העדה להקדישנו במים לעניותם הם מי מריבת קדרש מדבר צן¹⁵ וידבר משה אל יהוה לאמר¹⁶ יפקד יהוה אלהי הרוחה לכלبشر איש על העדה¹⁷ אשר יצא לפניהם ואשר יבא לפנייהם ואשר יוציאם ואשר יביאם ולא תהיה ערת יהוה כצאן אשר אין להם רעה¹⁸ ויאמר יהוה אל משה קח לך את יהושע בן נון--איש אשר רוחבו וסמכת את ידך עליו¹⁹ והעמדת אותו לפני אלעזר הכהן ולפני כל העדה וצוריה אתו לעניותם²⁰ ונתחה מהודך עליו-- למען ישמעו כל עדת בני ישראל²¹ ולפני אלעזר הכהן יעמוד ושאל לו במשפט האורים לפני יהוה על פיו יצאו ועל פיו יבואו הוא וכל בני ישראל אליו--וככל העדה²² ויעש משה כאשר צוה יהוה אליו ויקח את יהושע ויעמדתו לפני אלעזר הכהן ולפני כל העדה²³ ויסמך את ידיו עליו ויצוו כאשר דבר יהוה ביד משה

28 וידבר יהוה אל משה לאמר² צו את בני ישראל ואמרת אליהם את קרבני לתחמי לאשי ריח ניחחי השמרו להקריב לי במועדו³ ואמרת להם--זה האשאה אשר תקריבו ליהוה כבשים בני שנה תמיימים שנים ליום עליה תמיד⁴ את הכבש אחד העשה בבקר ואת הכבש השני העשה בין הערכבים⁵ ועשירית היאיפה סלתת מנחה בלויה בשמן כתית ר比עת ההין⁶ עלת תמיד--העשה בהר סיני לריח ניחח אשה ליהוה⁷ ונסכו רביעת ההין לככש האחד בקדש הסך נסך שכר--לייה⁸ ואת הכבש השני העשה בין הערכבים מנחת הבקר וכנסכו תעשה אשה ריח ניחח ליהוה⁹ וביום השבת--שני כבשים בני שנה תמיימים ושני עשרנים סלתת מנחה בלויה בשמן¹⁰ ונסכו¹⁰ עלת שבת שבתו על עלת התמיד ונסכה¹¹ ובראשי חדשיכם-- תקריבו עליה להיות פרדים בני בקר שניים ואיל אחד כבשים בני שנה שבעה תמיימים¹² ושלשה עשרנים סלתת מנחה בלויה בשמן לפרט האחד ושני עשרנים עשרון סלתת מנחה בלויה בשמן לככש האחד עליה ריח ניחח אשה ליהוה¹⁴ ונסכיהם חצי ההין¹⁴ יהוה לפרט ושלישת ההין לאייל ורביעת ההין לככש--יין זאת עלת חדש בחדרשו לחדרשי השנה¹⁵ וושער עזום

תחלק נחלתו--בין רב למעט¹⁶ ואלה פקורי הלווי למשפחתם--לגרשון משפחנת הגרשוני לכהה משפחחת הקהתי למזררי משפחחת המזררי¹⁸ אלה משפחחת לוי משפחחת הלבני משפחחת החברני משפחחת המחללי משפחחת המושי משפחחת הקרחי וקהה הולד את עמרם ושם אשת עמרם יוכבד בת לוי אשר ילדה אתה ללי במצרים ותולד לעמרם את אהרן ואת משה ואת מרים אהתם²⁰ ווילוד לאהרן את נדב ואת אביהו את אלעזר ואת איתמר²¹ וימת נדב ואביהו באחריכם אש זורה לפני יהוה²² ויהיו פקדיהם שלשה ועשרים אלף--כל זכר מבן חדש ומעלתה כי לא החפקיו בחורם בני ישראל כי לא נתנו להם נחלה בתוך בני ישראל²³ אלא פקודי משה ואלעזר הכהן--אשר פקדו את בני ישראל בערבות מואב על ירדן וירחו²⁴ ובבאה לא היה איש מפקורי משה ואהרן הכהן--אשר פקדו את בני ישראל במדבר סיני²⁵ כי אמר יהוה להם מות ימותו במדבר ולא נותר מהם איש--כי אם כלב בן יפנה ויוחשע בן נון

27 ותקרבה בנות צלפחד בן חפר בן נלעד בן מכיר בן מנשה למשפחנת מנשה בן יוסף ואלה שמותה בנתיי--מחלה נעה וחוללה ומלה ותריצה² ותעמדנה לפני משה ולפני אלעזר הכהן ולפני הנשאים וכל העדה--פתח אהל מועד לאמר³ אבינו מת במדבר והוא לא היה בתוך העדה הנוגדים על יהוה בעדת קרח כי בחטאו מות ובניים לא היו לו⁴ למה יגער שם אבינו מותך משפחתו כי אין לו בן תנאה לנו אחותה בתוך אחינו⁵ ויקרב משה את משפטן לפני יהוה⁶ ואמר יהוה אל משה לאמר⁷ כן בנות צלפחד דברת-- נתן תתן להם אחות נחלה בתוך אחוי אביהם והעברת את נחלת אביהם לך⁸ ואל בני ישראל תדבר לאמר איש כי ימות ובן אין לו--והעברתם את נחלתו לבתו⁹ ואם אין לו בת--ונתתם את נחלתו לאחיו¹⁰ ואם אין לו אחיהם--ונתתם את נחלתו לאחוי אביו¹¹ ובאותם אחים לאבויו--ונתתם את נחלתו לשארו הקרב אליו ממשפחתו וירוש אתה ודויה לבני ישראל להקמת משפט כאשר צוה יהוה את משה¹² ויאמר יהוה אל משה עליה אל הדר העברים זהה וראה את הארץ אשר נתתי לבני ישראל¹³ וראיתה אתה ונאספה אל עמק נם אתה כאשר נאסף אהרן אחיך¹⁴ כאשר מרitem פי

הכבשים ¹¹ שעיר עזום אחד חטא את מלבד חטא
 הכהנים ועלת התמיד ומנהתה ונסכיהם ¹² ובבחמשה
 עשר יום לחדר השבעי מקרא קדש יהוה לכם-כל
 מלאכת עבורה לא תעשו וחננתם תג להוה שבת ימים
¹³ והקרבתם עליה אשה ריח ניחח ליהוה--פרים בני
 בקר שלשה עשר אילם שנים כבשים בני שנה ארבעה
 עשר תמיימים יהיו ¹⁴ ומנהתם--סלת בלולה בשמן
 שלשה עשרנים לפר האחד לשלה עשר פרים שני
 עשרנים לאיל האחד לשני האילים ¹⁵ ועשרון עשרון
 לככש האחד-לארבעה עשר כבשים ¹⁶ ושער עזום
 אחד חטא את מלבד עלה התמיד מנהתה ונסכה ¹⁷
 וביום השני פרים בני בקר שניים עשר-אילים שניים
 כבשים בני שנה ארבעה עשר תמיימים ¹⁸ ומנהתם
 ונסכיהם לפרים לאילים ולככשיהם במספרם--כמשפט
 עבדה לא תעשו ²⁶ ובימים הבכורים בהקריביכם מנהה
 חדשה ליהוה--בשבועתיכם מקרא קדש יהוה לכם כל
 מלאכת עבורה לא תעשו ²⁷ והקרבתם עללה לריח
 ניחח ליהוה--פרים בני בקר שניים איל אחד שבעה
 כבשים בני שנה ²⁸ ומנהתם--סלת בלולה בשמן
 שלשה עשרנים לפר האחד שני עשרנים לאיל האחד
²⁹ עשרון עשרון אחד לככש האחד--לשבעת הכבשים ³⁰
 שעיר עזום אחד לכפר עליהם ³¹ מלבד עלה התמיד
 ומנהתו-תעשו תמיימים יהיו לכם ונסכיהם

29

ובחדש השבעי באחד לחדר מקרא קדש יהוה
 לכם--כל מלאכת עבורה לא תעשו יום תרווע יהיה
 לכם ² ועשיתם עללה לריח ניחח ליהוה--פר בן בקר
 אחד איל אחד כבשים בני שנה שבעה תמיימים ³
 ומנהתם--סלת בלולה בשמן שלשה עשרנים לפר שני
 עשרנים לאיל ⁴ ועשרון אחד לככש האחד לשבעת
 הכבשים ⁵ ושער עזום אחד חטא את לכפר עליהם ⁶
 מלבד עלה החדר ומנהתה ועלת התמיד ומנהתה
 ונסכיהם כמשפטם לריח ניחח אשה ליהוה ⁷ ובעשור
 לחדר השבעי זהה מקרא קדש יהוה לכם ועניתם
 את נפשיכם כל מלאכה לא תעשו ⁸ והקרבתם
 עללה ליהוה ריח ניחח פר בן בקר אחד איל אחד
 כבשים ⁹ שנה שבעה תמיימים יהיו לכם ¹⁰ ומנהתם--
 סלת בלולה בשמן שלשה עשרנים לפר שני עשרנים
 לאיל האחד ¹⁰ עשרון עשרון אחד לככש האחד--לשבעת

וימסרו מאלפי ישראל אלף למטה--שנים עשר אלף חלוצי צבא ⁶ ווישלח אתם משה אלף למטה לצבאותם ואת פינחס בן אלעזר הכהן לצבא וכלי הקדש וחצירות התרועה בידו ⁷ ויצו באו על מדין כאשר צוה יהוה את משה וויהרגו כל זכר ⁸ ואთ מלכי מדין הרנו על חללייהם את אווי ואת רקם ואת צור ואת חור ואת רביע--חמשת מלכי מדין ואת בלעם בן בעור הרגנו בחרב ⁹ ווישבו בני ישראל את נשי מדין ואת טפם ואת כל בהמתם ואת כל מקנהם ואת כל חילם בזזו ¹⁰ ואת כל עריהם במושביהם ואת כל טירתם--שרפו באש ¹¹ וויקחו את כל השלול ואת כל המלכוות--באדם ובכבהמה ¹² וויבאו אל משה ואל אלעזר הכהן ואל עדת בני ישראל את השבי ואת המלכוות ואת השלול-- אל המחנה אל ערבת מואב אשר על ירדן וירחו ¹³ אל מוחזק למחנה ¹⁴ ויקצת משה על פקורי החיל שרי האלפים ושרי המאות הבאים מצבא המלחמה ¹⁵ ויאמר אליהם משה החוויתם כל נקבה ¹⁶ הן הנה היו לבני ישראל בדבר בלועם למסר מעל ביהוה על דבר פעור ותהי המגפה בעדרת יהוה ¹⁷ ועתה הרנו כל זכר בתף וכל אשה יודעת איש לMSCב זכר--הרגנו ¹⁸ וכל הטר בנשים אשר לא ירעוMSCב זכר--החוו לכם ¹⁹ ואתם חנו מוחזק למחנה--שבעת ימים כל הרון נפש וכל גגע בחלל תחתחטו ביום השישי ובוים השבעי-- אתם ושביכם ²⁰ וכל בנד וכל כלי עור וכל מעשה עזום וכל כלי עז--תחתחטו ²¹ ויאמר אלעזר הכהן אל אנשי הצבא הבאים למלחמה זאת חקת התורה אשר צוה יהוה את משה ²² אך את הוזב ואת הכסף את הנחשת את הברול את הבדיל ואת העפרת ²³ כל דבר אשר יבא באש תעבورو באש וטהר--אךumi נדה יתחטא וכל אשר לא יבא באש תעבورو בימי ²⁴ וככסטם בנדיכם ביום השבעי וטהרתם ואחר תבאו אל המחנה ²⁵ ויאמר יהוה אל משה לאמר ²⁶ שא את ראש מלכוות השבי באדם ובכבהמה--אתה ואלעזר הכהן וראשי אבות הערה ²⁷ וחצית את המלכוות בין הפשי המלחמה הייצאים לצבא--ובין כל העדה ²⁸ והרמות מכם ליוה מאת אנשי המלחמה הייצאים לצבא--אחד נפש מחמש המאות מן האדם ומן הבקר וכןן החמורים ומן הצאן ²⁹ ממחציתם תקחו ונתתת

כמפט ³⁸ ושער חטאת אחד בלבד עלת התמיד ומנהתת ונסכה ³⁹ אלה תעשו ליהוה במועדיכם-- בלבד מנדרכם ונדרכיהם לעתיכם ולמנהתיכם ולנסיכים ולשלמים ⁴⁰ ויאמר משה אל בני ישראל הכל אשר צוה יהוה את משה

30 וידבר משה אל ראשי המחות לבני ישראל לאמר זה הדבר אשר צוה יהוה ² איש כי ידר נדר ליהוה או השבע שבעה לאסר אשר על נפשו--לא יהל דברו ככל היוצא מפיו יעשה ³ ואשה כי תדר נדר ליהוה ואסירה אשר בבית אביה בנעירה ⁴ ושמי אביה את נדרה ואסירה אשר אסירה על נפשה והחריש לה אביה--וקמו כל נדריה וכל אסר אשר אסירה על נפשה יקום ⁵ ואם הניא אביה אתה ביום שמעו--כל נדריה ואסירה אשר אסירה על נפשה לא יקום ויהוה סלח לה כי הניא אביה אתה ⁶ ואם היו תהיה לאיש נדריה עלייה או מבטא שפתיה אשר אסירה על נפשה ושמי אישת ביום שמעו והחריש לה וקמו נדריה ואסירה אשר אסירה על נפשה--יקמו ⁸ ואם ביום שמע אישה יニア אותה והפר את נדרה אשר על נפשה--ויהוה יסלח מבטא שפתיה אשר אסירה על נפשה לה ⁹ ונדר אלמנה ונגרושה--כל אשר אסירה על נפשה יקום עלייה ¹⁰ ואם בית אישת נדרה או אסירה אשר על נפשה בשבעה ¹¹ ושמי אישת והחריש לה לא הניא אתה--וקמו כל נדריה וכל אסר אשר אסירה על נפשה יקום ¹² ואם הפר יפר אתם אישת ביום שמעו--כל מוצא שפתיה לנדריה ולאسر נפשה לא יקום אישת הפרם ויהוה יסלח לה ¹³ כל נדר וכל שבעת אסר לענת נפש--אישה יקימנו ואישה יפרנו ¹⁴ ואם החריש לה אישת מיום אל יום והקם את כל נדריה או החריש לה אישת מיום אל יום והקם את כל נדריה או את כל אסירה אשר עליה--הקים אתם כי החריש לה ביום שמעו ¹⁵ ואם הפר יפר אתם אחורי שמעו--ונשא את עונה ¹⁶ אלה החקים אשר צוה יהוה את משה בין איש לאשתו--בין אב לבתו בנעירה בית אביה

31 וידבר יהוה אל משה לאמר ² נקמת בני ישראל מאת המדים אחר האסף אל עמיד ³ וידבר משה אל העם לאמր הצלצז מאתכם אנשים לצבא יהו על מדין לתת נקמת יהוה במדין ⁴ אלף למטה אלף למטה--לכל מותות ישראל תשלחו לצבא ⁵

32 ומקנה רב היה לבני ראוּבָן ולבני נְדָעָצָם
 מַאֲדָר וַיַּרְא אֶת אָרֶץ יְעֹזֵר וְאֶת אָרֶץ גִּלְעָד וְוַתָּהֶם הַמִּקְומָם
 מִקְנָה 2 וַיַּכְאַבְנֵי נְדָעָצָם וּבְנֵי רְאוּבָן וַיִּאמְרוּ אֶל
 מֹשֶׁה וְאֶל אֶלְעֹזֶר הַכֹּהֵן וְאֶל נְשִׂיאֵי הַעֲדָה לְאָמַר 3
 עֲטָרוֹת וְדִרְבָּן וַיַּעֲזֹר נְמָרָה וְחַשְׁבָּן וְאֶלְעָלָה וְשָׁבָם
 וְנוּבָוּכָעָן 4 הָאָרֶץ אֲשֶׁר הַכֹּהֵן יְהוָה לְפָנֵי עַדְתִּי יִשְׂרָאֵל.
 אָרֶץ מִקְנָה הָוָא וְלַעֲבָדִיךְ מִקְנָה 5 וַיִּאמְרוּ אֱם מַצָּאָנוּ
 חַן בְּעִינֵיכְךָ – יִתְן אֶת הָאָרֶץ הַזֹּאת לְעַבְדֵיכְךָ לְאֶחָזָה
 אֶל תַּעֲבְּרָנוּ אֶת הַיַּרְדֵּן 6 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה לְבַנֵּי נְדָעָצָם וְלְבַנֵּי
 רְאוּבָן הַאֲחִיכִים יָבֹא לְמִלְחָמָה וְאַתֶּם הַשְׁבָוּ פְהֵה 7
 וְלִמְהָתָנוֹן (תְּנִיאָוֹן) אֶת לְבֵב בְּנֵי יִשְׂרָאֵל – מַעֲבָר
 אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר נָתַן לְהֶם יְהוָה 8 כִּי עָשׂוּ אֶבֶתְיכֶם
 בְּשָׁלוֹחֵיכֶם מִקְדְּשָׁה בְּרִגְעָה לְרֹאֹת אֶת הָאָרֶץ 9 וַיַּעֲלֻוּ
 עַד נֶחָל אַשְׁכּוֹל וַיַּרְאוּ אֶת הָאָרֶץ וַיַּנְאֹו אֶת לְבֵב
 יִשְׂרָאֵל – לְבָלָתוֹ בְּאֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר נָתַן לְהֶם יְהוָה 10
 וַיַּחֲרֵר אֶת יְהוָה בַּיּוֹם הַהוּא וַיַּשְׁבַּע לְאָמַר בְּנֵי יִרְאָוֹ
 הָאָנָשִׁים הַעַלְמִים מִמְצָרִים מִבֵּן עַשְׁרִים שָׁנָה וּמַעַלָּה
 אֶת הָאָדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּעֲתִי לְאָבְרָהָם לְצַחַק וְלַעֲקָבָ
 כִּי לֹא מְלָאוּ אַחֲרֵי 11 בְּלִתוֹ כְּלֵבֵן יְפֵנה הַקְּנוּי
 וַיַּהֲוֹשֵׁעַ בֶּן נֹנוֹ כִּי מְלָאוּ אַחֲרֵי יְהוָה 12 וַיַּחֲרֵר אֶת יְהוָה
 בְּיִשְׂרָאֵל וַיַּעֲנֵם בְּמִדְבָּר אַרְכָּבִים שָׁנָה – עד תִּם כָּל
 הַדָּרָר הַעֲשָׂה הַרְעָה בְּעִינֵי יְהוָה 14 וְוַתָּהֶם קִמְתָּם תְּחַת
 אֶבֶתְיכֶם – תְּרִבּוֹת אֲנָשִׁים חַטָּאים לְסִפּוֹת עוֹד עַל חֶרְוֹן
 אֲפָקֵי יְהוָה – אַל יִשְׂרָאֵל 15 כִּי תִשׁׁוּבָן מַאֲחָרָיו וַיַּסְפֵּר עוֹד
 לְהַנִּיחָוּ בְּמִדְבָּר וְשַׁחַתָּם לְכָל הָעָם הַזֶּה 16 וַיָּגַשׁ אַלְיוֹ
 וַיִּאמְרוּ גְּדָרָת צָאן נִבְנָה לְפָנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל עַד אֲשֶׁר אָמַם
 17 וְאַנְהָנוּ נַחַלְץ חִזְים לְפָנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל עַד אֲשֶׁר אָמַם
 הַבְּיאָנָם אֶל מִקְוָמָם וַיַּשְׁבַּטְנֵוּ בְּעֵרִי הַמִּבְצָר מִפְנֵי
 שְׁבֵי הָאָרֶץ 18 לֹא נִשְׁׁובָן אֶל בְּתִינוֹ – עַד הַתְּנַחַל בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל אִישׁ נַחַלְתוֹ 19 כִּי לֹא נֶנְחַל אֶת מַעֲבָר לִירְדֵּן
 וְתַהֲלָה כִּי בָּאהּ נַחַלְתָּנוּ אֶלְיוֹן מַעֲבָר הַיַּרְדֵּן מִוּרָחָה
 20 וַיֹּאמֶר אֲלֵיכֶם מֹשֶׁה אֶם תַּעֲשׂוּ אֶת הַדָּבָר הַזֶּה אָמַם
 תַּחֲלַצְוּ לְפָנֵי יְהוָה לִמְלָחָמָה 21 וַיַּעֲבֵר לְכֶם כָּל חַלוֹן
 אֶת הַיַּרְדֵּן לְפָנֵי יְהוָה עַד הַוּרִישׁוֹ אֶת אַיְבוֹן מִפְנֵי 22
 נִכְבָּשָׁה הָאָרֶץ לְפָנֵי יְהוָה וְאַחֲרֵי תַּשְׁבַּח – וְהִיְתֶם נִקְםָ
 מִיהוָה וּמִיְשָׁרָאֵל וְהִיְתֶה הָאָרֶץ הַזֹּאת לְכֶם לְאֶחָזָה –
 לְפָנֵי יְהוָה 23 וְאֶם לֹא תַעֲשׂוּ כִּنְהָנָה חַטָּאתְם לִי יְהוָה
 וְדַעַת חַטָּאתְכֶם אֲשֶׁר תִּמְצָא אֶתְכֶם 24 בְּנֵו לְכֶם עָרִים
 לְטַפְּכֶם וְגַדְרָת לְצָנָאָכֶם וְחוֹצָא מִפְּכֶם תַּעֲשׂו 25 וַיֹּאמֶר

לְאֶלְעֹזֶר הַכֹּהֵן תְּרֻמָּת יְהוָה 30 וּמִמְחַצֵּת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 תְּקַח אֶחָד אֲחָד מִן הַחֲמִשִּׁים מִן הָאָדָם מִן הַבָּקָר מִן
 הַחֲמְרִים וּמִן הַצְּאן – מִכָּל הַבְּהָמָה וְנַתְּתָה אֶתְכֶם לְלִוּיָּם
 שְׁמָרִי שְׁמָרָתְּ מִשְׁכָּן יְהוָה 31 וַיַּעֲשֵׂה מֹשֶׁה וְאֶלְעֹזֶר
 הַכֹּהֵן כִּי שָׁוֹרֵת צָוהָה אֶת מֹשֶׁה 32 וַיַּהַי הַמֶּלֶךְ – יִתְרֵךְ
 הַבָּוֹא אֲשֶׁר בָּיוֹזָע עַמְּכָבָא צָאן שֶׁמְאוֹת אֱלֹף וְשָׁבָעים
 אֱלֹף – וְחַמְשָׁת אֱלֹפִים 33 וַיַּבְקֵר שְׁנִים וְשָׁבָעים אֱלֹף 34
 וְחַמְרִים אֲחָד וְשָׁבָעים אֱלֹף 35 וְנַפְשָׁ אָדָם – מִן הַנְּשָׁמָנִים
 אֲלֹף – וְחַמְשָׁת אֱלֹפִים 36 וְהַבָּוֹא מִשְׁכָּן הַצָּאן
 שְׁלַשְׁׁ מְאוֹת אֱלֹף וְשָׁלְשִׁים אֱלֹף וְשָׁבָעתְׁ אֱלֹפִים וְחַמְשָׁת
 מְאוֹת 37 וַיַּהַי הַמְּכָס לִיהוָה מִן הַצָּאן – שֶׁמְאוֹת חַמְשָׁת
 וְשָׁבָעים 38 וְהַבָּוֹא – שְׁשָׁה וְשָׁלְשִׁים אֱלֹף וְמִכָּס לִיהוָה
 שְׁנִים וְשָׁבָעים 39 וְחַמְרִים שְׁלַשִׁים אֱלֹף וְחַמְשָׁת מְאוֹת
 וְמִכָּס לִיהוָה אֲחָד וְשָׁבָעים 40 וְנַפְשָׁ אָדָם שְׁשָׁה עַשֶּׂר
 אֱלֹף וְמִכָּס לִיהוָה – שָׁנִים וְשָׁלְשִׁים נַפְשָׁ 41 וַיַּתְן מֹשֶׁה
 אֶת מִכָּס תְּרֻמָּת יְהוָה – שָׁנִים וְשָׁלְשִׁים נַפְשָׁ 42 וְמִמְחַצֵּת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר חַצָּ
 מִשְׁהָ מִן הַאֲנָשִׁים הַצָּבָאִים 43 וְחַזְוִית הַעֲדָה מִן
 הַצָּאן – שְׁלַשְׁׁ מְאוֹת אֱלֹף וְשָׁלְשִׁים אֱלֹף שְׁבָעתְׁ אֱלֹפִים
 וְחַמְשָׁת מְאוֹת 44 וַיַּבְקֵר שְׁשָׁה וְשָׁלְשִׁים אֱלֹף 45 וְחַמְרִים
 שְׁלַשְׁׁים אֱלֹף וְחַמְשָׁת מְאוֹת 46 וְנַפְשָׁ אָדָם שְׁשָׁה עַשֶּׂר
 אֱלֹף 47 וַיַּקְרֵב מֹשֶׁה מִמְחַצֵּת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲתָה אֲחָד
 מִן הַחֲמִשִּׁים – מִן הָאָדָם וּמִן הַבְּהָמָה וַיַּתְן אֶת מִשְׁהָ
 שְׁמָרִי שְׁמָרָתְּ מִשְׁכָּן יְהוָה כִּי שָׁוֹרֵת צָוהָה אֶת מִשְׁהָ
 וַיַּקְרֵב אֶל מִשְׁהָ הַפְּקָדִים אֲשֶׁר לְאֶלְעֹזֶר הַצָּבָא – שְׁרֵי
 הַאֱלֹפִים וְשְׁרֵי הַמְּאוֹת 49 וַיֹּאמֶר אֶל מִשְׁהָ עַבְדֵיךְ וְשָׁאוֹ
 אֶת רַאשֵּׁן אֲנָשֵׁי הַמִּלְחָמָה אֲשֶׁר בַּידָּנו וְלֹא נַפְקֵד מִמְנוֹ
 אִישׁ 50 וַיַּקְרֵב אֶת קְרָבֵן יְהוָה אֲשֶׁר מִצָּא כָּלִי זָהָב
 אֲצַעְדָּה וְצַמְדִיד טָבַע עַנִּיל וּכְמוֹזָה – לְכַפֵּר עַל נְפָשָׁתָינוּ
 לְפָנֵי יְהוָה 51 וַיַּקְרֵב מִשְׁהָ וְאֶלְעֹזֶר הַכֹּהֵן אֲתָה הַזָּהָב –
 מִאֵתָם כָּל כָּלִי מִשְׁעָה 52 וַיַּהַי כָּל וְזָהָב הַתְּרֻמָּה אֲשֶׁר
 הַרְמוּ לִיהוָה – שְׁשָׁה עַשֶּׂר אֱלֹף שְׁבַע מְאוֹת וְחַמְשָׁת
 שְׁקָל מִאֵת שְׁרֵי הַאֱלֹפִים וּמִאֵת שְׁרֵי הַמְּאוֹת 53 אֲנָשִׁי
 הַצָּאן בָּיוֹזָע אֲשֶׁר לֹא 54 וַיַּקְרֵב מִשְׁהָ וְאֶלְעֹזֶר הַכֹּהֵן אֲתָה
 הַזָּהָב מִאֵת שְׁרֵי הַאֱלֹפִים וּמִמְּאוֹת וְהִיאָה וְיִבָּא אֲתָה אֲלֹהָל
 מוֹעֵד וְזָרְדוּן לְבַנֵּי יִשְׂרָאֵל לְפָנֵי יְהוָה

ויהנו במרה ⁹ ויסעו ממרה ויבאו אילמה ובאים
 שטים עשרה עינה מים ושבעים המרים-ויהנו שם ¹⁰
 ויסעו מאילם ויהנו על ים סוף ¹¹ ויסעו מים סוף ויהנו
 במדבר סין ¹² ויסעו ממדבר סין ויהנו במדבר ¹³
 ויסעו מדברה יוהנו באלוש ¹⁴ ויסעו מאלוש ויהנו
 ברפידם ולא היה שם מים לעם לשאות ¹⁵ ויסעו
 מרפידם ויהנו במדבר סיני ¹⁶ ויסעו ממדבר סיני
 ויהנו בקברת התאהו ¹⁷ ויסעו מוקברת התאהו ויהנו
 בחצרה ¹⁸ ויסעו מחצרה ויהנו ברתמה ¹⁹ ויסעו
 מרחתמה ויהנו בرمן פרץ ²⁰ ויסעו מרמן פרץ ויהנו
 לבנה ²¹ ויסעו מלבנה ויהנו ברסה ²² ויסעו מרסה
 ויהנו בקהלתה ²³ ויסעו מקהלתה ויהנו בהר שפר ²⁴
 ויסעו מהר שפר ויהנו בחדרה ²⁵ ויסעו מהדרה ויהנו
 במקהלה ²⁶ ויסעו מקהלה ויהנו מתחת ²⁷ ויסעו
 מתחת ויהנו בתהה ²⁸ ויסעו מתרה ויהנו במתקה ²⁹
 ויסעו ממתקה ויהנו בחשמנה ³⁰ ויסעו מחשמנה ויהנו
 במסרות ³¹ ויסעו מסרות ויהנו בבני יען ³² ויסעו
 מבני יען ויהנו בהר הנגד ³³ ויסעו מהר הנגד
 ויהנו ביטחה ³⁴ ויסעו מיטבה ויהנו בעברנה ³⁵
 ויסעו מעברנה ויהנו בעצין גבר ³⁶ ויסעו מעצין גבר
 ויהנו במדבר צין הוא קדש ³⁷ ויסעו מקדש ויהנו בהר
 ההר בקצת הארץ אדום ³⁸ ויעל אהרן הכהן אל ההר
 ההר על פי יהוה-וימת שם בשנות הארבעים ל'צאת
 בני ישראל מאיר מצרים בהחדש החמייש באחד
 לחדר ³⁹ ואחרן בן שלש ועשרים ומאת שנה מותו
 בהר ההר ⁴⁰ וישמע הכנעני מלך ערד והוא ישב בנבנ'
 בארץ נגען-בבא בני ישראל ⁴¹ ויסעו מהר ההר
 ויהנו בצלמנה ⁴² ויסעו מצלמנה ויהנו בפונן ⁴³ ויסעו
 מפונן ויהנו באבת ⁴⁴ ויסעו מאבת ויהנו בעי העברים
 בגבול מואב ⁴⁵ ויסעו מעיים ויהנו בדיבן נד ⁴⁶ ויסעו
 מדיבן נד ויהנו בעלמן דבלתימה ⁴⁷ ויסעו מעלמן
 דבלתימה ויהנו בהרי העברים לפניו נבו ⁴⁸ ויסעו
 מהרי העברים ויהנו בערבת מואב על ירידן יrhoו
 ויהנו על הירדן מבית היושמת עד אבל השטחים
 בערבת מואב ⁵⁰ וידבר יהוה אל משה בערבת מואב
 על ירידן יrhoו לאמר ⁵¹ דבר אל בני ישראל ואמרת
 אליהם כי אתם עברים את הירדן אל ארץ נגען ⁵²
 והורשתם את כל ישיبي הארץ מוכנים ואבדתם את
 כל משכיהם ואת כל צלמי מסכתם תאבדו ואת כל

בני נד ובני רואובן אל משה לאמר עבדיך יעשו כאשר
 אדרני מצהה ²⁶ טפנו נשינו מכך וככל בהמתנו-יהיו
 שם בעיר הגלעד ²⁷ ועבדיך יערבו כל חלוץ צבא
 לפניו יהוה--למלחמה כאשר אדרני דבר ²⁸ ויצו להם
 משה את אלעזר הכהן ואת יהושע בן נון ואת ראש
 אבות המטוות לבני ישראל ²⁹ ויאמר משה אלהם
 אם יערבו בני נד ובני רואובן אתכם את הירדן כל
 חלוץ למלחמה לפני יהוה ונכבהשה הארץ לפניכם-
 ונחתם להם את ארץ הגלעד לאחוזה ³⁰ ואם לא יערבו
 חלוצים אתכם-ונאחזו בתיכם בארץ כנען ³¹ ויענו
 בני נד ובני רואובן לאמר את אשר דבר יהוה אל
 עבדיך כן נעשה ³² נחנו עבר חלוצים לפני יהוה
 ארץ כנען ואגנו אחוזת נחלתו מעבר לירדן ³³ ויתן
 להם משה לבני נד ולבני רואובן ולהציז שבת מנשה בן
 יוסף את מלכת סיכון מלך האמרי ואת מלכת עוג
 מלך הבשן הארץ לעירה בנבלת-עיר הארץ סביב
 מילך בני נד את דיבן ואת עתרת ואת ערעד ³⁴ ויבנו
 עתרת שופן ואת יעד וינבהה ³⁵ ואת בית נמרה ואת
 בית הרן עדר מצר ונדרת צאן ³⁷ ובני רואובן בנו את
 השבון ואת אלעל ואת קריתים ³⁸ ואת נבו ואת בעל
 מעון מוסכתה שם-וأت שבמה ויקרא בשמה את שמות
 הערים אשר בנו ³⁹ וילכו בני מכיר בן מנשה גלעדת-
 וילכדה ויורשת את אמרוי אשר בה ⁴⁰ ויתן משה את
 הגלעד למכיר בן מנשה וישב בה ⁴¹ ויאיר בן מנשה
 הילך וילכד את חותיהם ויקרא אתה חות יאר ⁴²
 וכן הילך וילכד את קנת ואת בנטיה ויקרא לה נבח
 בשם

33 אלה מסעי בני ישראל אשר יצאו מארץ מצרים-
 לצבאתם ביד משה ואהרן ² ויכתב משה את מוצאיםם
 למסעיהם-על פי יהוה ואלה מסעיהם למוצאיםם
³ ויסעו מרעמסס בהחדש הראשון בחמשה עשר ימים
 לחדר הראשון ממחרת הפסח יצאו בני ישראל ביד
 רמה-לענין כל מצרים ⁴ ומצריים מקרים את אשר
 הכה יהוה בהם-כל בכור ובאליהם עשה יהוה
 שפטים ⁵ ויסעו בני ישראל מרעמסס ויתנו בסכת ⁶
 ויסעו מסכת ויהנו אתם אשר בקצת המדבר ⁷ ויסעו
 מאתם וישב על פי החירות אשר על פני בעל צפון
 ויהנו לפניו מגדל ⁸ ויסעו מפני החירות ויעברו בתק
 הים המדברה וילכו דרך שלשת ימים במדבר אתם

למטה בני מנשה נשיא-חניאל בן אפרד ²⁴ ולמטה בני אפרים נשיא-קמואל בן שפטן ²⁵ ולמטה בני זבולון נשיא-אליצפן בן פרנק ²⁶ ולמטה בני יששכר נשיא-פלטיאל בן עזן ²⁷ ולמטה בני אשר נשיא-אהיה בן שלמי ²⁸ ולמטה בני נפתלי נשיא-פדהאל בן עמיהוד אלה אשר צוה יהוה לנחל את בני ישראל בארץ כנען

35 וידבר יהוה אל משה בערבת מואב על ירדן ירחו אמר ² צו את בני ישראל ונתנו ללוים מנהלת אחותם ערים לשבח ומגרש לערים סכיבתיהם תנתנו ללוים ³ והיו הערים להם לשבח ומגרשייהם יהיו לבחמות ולרכשם ולכל חיותם ⁴ ומגרשי הערים אשר תנתנו ללוים-מקייר העיר וחוצה אלף באמה ואת ומתרם מחוץ לעיר את פאת קדרמה אלפיים באמה ואת פאת נגב אלפיים באמה ואת פאת ים אלפיים באמה ואת פאת צפון אלפיים באמה--והעיר בתוכו זה יהיה להם מגרשי הערים ⁶ ואת הערים אשר תנתנו ללוים-את ששת ערי המקלט אשר תנתנו לנו שם הרצת ועליהם תנתנו ארבעים ושתיים עיר ⁷ כל הערים אשר תנתנו ללוים-ארבעים ושמנה עיר אתהן ואת מגרשיין ⁸ והערים אשר תנתנו מאהוז בני ישראל--מאת הרב תרבו ומאות המעת תמעיטו איש כפי נחלתו אשר ינהלו יתן מעריו ללוים ⁹ וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם כי אתם עברים את היורדן ארצחה כנען ¹⁰ והקריתם لكم ערים ערי מקלט תהינה لكم ונס שמה רצח מכח נפש בשגגה ¹² והוא לכם הערים למקלט מוגאל ולא ימות הרצח עד עמדו לפני העדה למשפט ¹³ והערים אשר תנתנו- שיש ערי מקלט תהינה لكم ¹⁴ את שלוש הערים אשר צוה יהוה לחתת המתוות וחצי המטה מעבר לירדן ואת שלוש הערים תנתנו בארץ כנען ערי מקלט תהינה ¹⁵ לבני ישראל ולגדר ולהושב בתוכם הויינה שיש הערים האלה למקלט-לнос שמה כל מכח נפש בשגגה ¹⁶ ואם בכלל ברזל הכהו יימת רצח הוא מות יומת הרצח ¹⁷ ואם באבן יד אשר ימות בה הכהו ימתה-רצח הוא מות יומת הרצח ¹⁸ או בכלל עץ יד אשר ימות בו הכהו ימתה-רצח הוא מות יומת הרצח ¹⁹ נאל הדם הוא ימית את הרצח בפנשו בו הוא ימתנו ²⁰ ואם בשנאה יחרפנו או השליך עליו שמואל בן עמיהוד ²¹ ולמטה בנימן אלידד בן כסלו ²² ולמטה בני דן נשיא-בקי בן יגאל ²³ לבני יוסף

במושת תשמידו ⁵³ והורשתם את הארץ וישבתם בה כי לכם נתתי את הארץ לרשותך את נחלתו את הארץ בגורל משפחיכם לרבי תרכוב את נחלתו ולמעט המיעט את נחלתו-אל אשר יצא לו שמה הנורל לו יהיה למטעות אבותיכם התנהלו ⁵⁵ ואם לא תורישו את ישבי הארץ מפניכם-והיה אשר תוויטו מהם לשכים בעיניכם ולצינים בצדיכם וצררו אתכם-על הארץ אשר אתם ישבים בה ⁵⁶ והיה כאשר דמיית לעשות להם--אעשה לכם

34 וידבר יהוה אל משה לאמר ² צו את בני ישראל ואמרת אליהם כי אתם אל הארץ כנען זאת הארץ אשר תפל לכם בנהלה ארץ כנען לגולתיה ³ והוא לכם פאת נגב ממדבר צן על ידי אדורם והוא הנבול מגב נגב מעלה עקרבים ועבר צנה והיה (והיו) תוצאתיו מנגב לגדת ברנע ויצא חצר אדר ועבר עצמנה ⁶ ונסב הנבול מעצמן נחלה מצרים והוא גובל זה יהיה לכם גובל ים ⁷ וזה יהיה לכם גובל גובל וזה היה הנדל התאו لكم הור ההר ⁸ מהר ההר צפון מן הים הנדל התאו لكم הור ההר צדרה ⁹ ויצא תאו לבא חמת והיו תוצאתו הגובל צדרה הגובל זפרנה והיו תוצאתיו חצר עין וזה יהיה לכם גובל צפון ¹⁰ ותתאויהם لكم גובל קדרמה מחצר עין שפמה טוירד הנבל משפט הרבלה מקדם לעין יירד הנבל ומוחה על כתף ים כנרת קדרמה ¹² וירד הגובל היורדנה והיו תוצאתיו ים המלח זאת תהיה לכם הארץ גובל תהינה סביב ¹³ ויצו משה את בני ישראל לאמר זאת הארץ גובל תהינה סביב ¹⁴ אשר צוה יהוה לחתת המתוות וחצי המטה כי לקחו מטה בני הרואני לבית אבותם ומטה בני הגדי לבית אבותם וחצי מטה מנשה לקחו נחלתם ¹⁵ שני המתוות וחצי המטה לקחו נחלתם מעבר לירדן ירחו-קדרמה מזרחה ¹⁶ וידבר יהוה אל משה לאמר אלה שמות האנשים אשר ינהלו לכם את הארץ אלעזר הכהן והוא השוען בן נון ¹⁸ ונשיא אחד נשיא אחד מטה-תקחו לנחל את הארץ ¹⁹ ואלה שמות האנשים למטה יהודה כלב בן יפנה ²⁰ ולמטה בני שמעון שמואל בן עמיהוד ²¹ למטה בנימן אלידד בן כסלו ²² ולמטה בני דן נשיא-בקי בן יגאל ²³ לבני יוסף

כִּי אִישׁ בְּנַחֲלָת מֶתֶה אָבָתוֹ יַדְבְּקוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל ⁸ וְכֹל
בְּתִירְשָׁת נְחַלָּה מִמְּטוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל-לְאַחֲרֵם מִמְּשֶׁבֶת
מֶתֶה אָבִיהָ תְּהִווָּה לְאָשָׁה לְמַעַן יוֹרְשׁוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אִישׁ
נְחַלָּת אָבָתוֹ ⁹ וְלֹא חַסֵּב נְחַלָּה מִמֶּתֶה אַחֲרֵם
כִּי אִישׁ בְּנַחֲלוֹתָיו יַדְבְּקוּ מִטּוֹתָיו כְּנַעַן צְלָפְחָד ¹⁰ כַּאֲשֶׁר
צֹהָה יְהוָה אֶת מְשָׁה כְּנַעַן עַשְׂוֹת צְלָפְחָד ¹¹ וְתְהִינָּה
מְחַלָּה תְּرֵצָה וְחַגְלָה וְמֶלֶכהָ וְנוּעהָ-בְּנוֹת צְלָפְחָד לְבָנֵי
דָּדִיחָן לְנָשָׂים ¹² מִמְּשֶׁבֶת בְּנֵי מְנַשֶּׁה בֶן יוֹסֵף הַיּוֹ
לְנָשָׂים וְתְהִוָּה נְחַלָּתָן עַל מֶתֶה מִשְׁפָּחָת אָבִיהָן ¹³ אֱלֹהִים
הַמְּצֻוֹת וְהַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר צֹהָה בַּיד מְשָׁה-אֶל בָּנֵי
יִשְׂרָאֵל בְּעֶרֶב מַוְאָב עַל יַרְדֵּן יְרֵחוֹ

בְּצִדְקָה וְימַת ²¹ או בְּאִיבָה הַכְּהָוָה בַּיְדָוִימָת--מוֹת יוֹמָת
הַמְּכָה רְצָחָה הוּא נָאֵל הַדָּם יְמִיתָה הַרְצָחָה--בְּפָנָיו כֹּו
וְאַם בְּפָתָע בְּלֹא אִיבָה הַדָּפוֹ או הַשְׁלִיךְ עַלְיוֹ כֵּל
כְּלֵי בְּלֹא צָדִيق ²³ או בְּכָל אָבִן אֲשֶׁר יְמִות בְּהָבָלָא
רְאוֹת וַיַּפְלֵל עַלְיוֹ וְיִמְתָּ-וְהַא לֹא אֹיֵב לוֹ וְלֹא מַבְקֵש
רְעָתוֹ ²⁴ וּשְׁפָטוּ הַעֲדָה בֵין הַמְּכָה וּבֵין גָּאֵל הַדָּם-עַל
הַמִּשְׁפָּטִים הָאֱלֹהִים ²⁵ וְהַצִּילוּ הַעֲדָה אֶת הַרְצָחָה מִיד
גָּאֵל הַדָּם וְהַשִּׁיבוּ אֶת הַעֲדָה אֶל עִיר מַקְלָטוֹ אֲשֶׁר
נָאֵל הַדָּם וְיִשְׁבֶּבֶת בְּהָעֵד מוֹת הַכְּהָן הַגָּדוֹל אֲשֶׁר
נָס שָׁמָה וְיִשְׁבֶּבֶת בְּהָעֵד מוֹת הַכְּהָן הַגָּדוֹל אֲשֶׁר
אָתָה בְּשָׁמָן הַקָּדְשָׁה ²⁶ וְאַם יֵצֵא הַרְצָחָה אֶת גְּבוּל
עִיר מַקְלָטוֹ אֲשֶׁר יְנוֹסֵם שָׁמָה ²⁷ וּמְצַא אֶת הַדָּם
מִתּוֹךְ לְגַבּוּל עִיר מַקְלָטוֹ וְרְצָחָה גָּאֵל הַדָּם אֶת הַרְצָחָה-
אֲין לוּ דָם ²⁸ כִּי בְּעִיר מַקְלָטוֹ יִשְׁבֶּבֶת עַד מוֹת הַכְּהָן
הַגָּדוֹל וְאַחֲרֵי מוֹת הַכְּהָן הַגָּדוֹל--יִשְׁׁוֹב הַרְצָחָה אֶל אָרֶץ
אֲחֹזֹתוֹ ²⁹ וְהַיּוּ אֱלֹהִים לְכָם לְחַקְתָּה מִשְׁפָּט לְדָרְתֵיכֶם
בְּכָל מַוְשְׁבָתֵיכֶם ³⁰ כֹּל מִכְהָ נְפָשָׁ-לְפִי עֲדִים יַרְצָחָה
אֶת הַרְצָחָה וְעַד אֶחָד לֹא יַעֲנֶה בְּנֶפֶשׁ לְמוֹת ³¹ וְלֹא
תִּקְרַח כֶּפֶר לְנֶפֶשׁ רְצָחָה אֲשֶׁר הָאָרֶץ רְשָׁעָה לְמוֹת כִּי מוֹת
יוֹמָת ³² וְלֹא תִּקְרַח כֶּפֶר לְנוֹסֵם אֶל עִיר מַקְלָטוֹ לְשׁוֹב
לְשִׁבְתָּה בְּאָרֶץ עַד מוֹת הַכְּהָן ³³ וְלֹא תִּחְנִיפוּ אֶת הָאָרֶץ
אֲשֶׁר אַתֶּם בָּה כִּי הַדָּם הָאֵשֶׁת הַיְחִינְיָה אֶת הָאָרֶץ וְלֹא
לֹא יִכְפֶּר לְדָם אֲשֶׁר שִׁפְךְ בָּה כִּי אִם בְּדָם שְׁפָכוּ ³⁴
וְלֹא תִּטְמַא אֶת הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתֶּם יִשְׁבִּים בָּה--אֲשֶׁר אָנִי
שָׁכַן בְּתוֹךְ כִּי אָנִי יְהוָה--שָׁכַן בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

36 וַיַּקְרַבוּ רָאְשֵׁי הָאָבוֹת לְמִשְׁפָּחָת בְּנֵי גָּלְעָד בֶּן
מִכִּיר בֶּן מְנַשֶּׁה--מִשְׁפָּחָת בְּנֵי יוֹסֵף וַיַּדְבְּרוּ לִפְנֵי
מְשָׁה וְלִפְנֵי הַנְּשָׁאִם--רָאְשֵׁי אָבוֹת לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל ²
וַיֹּאמְרוּ אֶת אָדָני צֹהָה יְהוָה לְתַת אֶת הָאָרֶץ בְּנַחֲלָת
בְּנוֹרֵל לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָדָני צֹהָה בְּיַהוָה לְתַת אֶת נְחַלָּת
צְלָפְחָד אֲחָינוּ לְבָנָתוֹ ³ וְהַיּוּ לְאַחֲרֵם מַבְנֵי שְׁבָטֵי בָנֵי
יִשְׂרָאֵל לְנָשָׂים וְנִגְרַעַת נְחַלָּתָן מִנְחַלָּת אָבָתוֹ וְנוֹסֵף
עַל נְחַלָּת מֶתֶה אֲשֶׁר תְּהִינָּה לָהּם וְמִנְגָּרֶל נְחַלָּתָנוּ
נִגְרַע ⁴ וְאַם יִהְיֶה הַיְבָל לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל וְנוֹסֵפה נְחַלָּתָן
עַל נְחַלָּת מֶתֶה אֲשֶׁר תְּהִינָּה לָהּם וְמִנְחַלָּת מֶתֶה
אָבָתוֹ נִגְרַע נְחַלָּתָנוּ ⁵ וַיַּצְוֵל מְשָׁה אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עַל פִּי
יְהוָה לְאָמֵר כִּי מֶתֶה בְּנֵי יוֹסֵף דְּבָרִים ⁶ זה הַדָּבָר
אֲשֶׁר צֹהָה יְהוָה לְבָנָות צְלָפְחָד לְאָמֵר לְטוֹב בְּעִינֵיכֶם
תְּהִינָּה לְנָשָׂים אֶךְ לְמִשְׁפָּחָת מֶתֶה אָבָתוֹ--תְּהִינָּה
לְנָשָׂים ⁷ וְלֹא חַסֵּב נְחַלָּה לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל מִמֶּתֶה אֶל מֶתֶה

דברים

אל תירא ואל תהת ²² ותקרbone אליו כלכם ותאמרו נשלחה אנשים לפניינו ויהפכו לנו את הארץ וישבו אתנו דבר- את הדרכך אשר נעלמה בה ואת הערים אשר נבא אליהם ²³ וויתב בעינוי הדבר ואקח מכם שנים עשר אנשים איש אחד לשבעת ²⁴ ויפנו ויעלו ההריה ויבאו עד נחל אשכל וירגלו אתה ²⁵ ויקחו בידם מפרדי הארץ ויורדו אלינו וישבו אתנו דבר ויאמרו טובות הארץ אשר יהוה אלהינו נתן לנו ²⁶ ולא אביהם לעלה ותמרו את פי יהוה אלהיכם ²⁷ ותרנו באלהיכם ותאמרו בשנאת יהוה אהנו הוציאנו מארץ מצרים- לחת אתנו ביד האמרי להשמידנו ²⁸ ana ana nenu ulim achino mosu at libbeno laamor um nadol rodem maneno urim gedolah vbechorat shemim vnevi unkiyim reaino shem ²⁹ vaamor alcum la tatzion vla tiraon moham ³⁰ yehova alhikim halak lopenim haoa ilchom lachem ckel ash atchem b'mitzrim-- leunikim vbm'dbar asher raita asher nashak yehova alhik ³¹ casher yisa aish at bno- b'khol hadar asher halchtem ud ba'kam ud hamkoma haoa ³² v'bdar haoa- ayinikm maamim b'yehova alhikim ³³ halak lopenim b'derek lator lachem mikom- l'hinchachem bash liyla la'reachem b'derek asher talcu ba' b'venun u'ym ³⁴ v'ishmu yehova at kol d'berikim v'ikatz v'yishbu l'amur ³⁵ am yirah aish bagashim haala hador ha'reu hozah- at ha'ret ha'toba asher neshavti l'hach asher abtachem ³⁶ zolati kلبן v'fene ha'oyirana v'lou atan at ha'ret asher drak bah v'lbaniyu- yin asher mal'ach ha'oyir ha'oyah ³⁷ gem bi ha'tanaf yehova bnolchem l'amr nem atah la taba shem ³⁸ yio'shu ben non humed l'penei ho'ayiba shema ato chok ci ha'oyin nihalna ati israel v'otpachem asher amrahem lab'oyidah v'bniyim asher la' yid'u ha'oyim tov v'reu- ha'mah yiba' shma v'lhem atenna v'hem yirusha ⁴⁰ v'chutnu v'tamru al' chtanu li'oyah- anhnu im so'uf ⁴¹ v'chutnu v'tamru al' chtanu li'oyah- anhnu nulha v'nolchmanu ckel asher zono yehova alhine v'tahanru asher celi mel'chomtu v'tahanu l'ulat ha'reta ⁴² v'iamar yehova al' ai amr lhem la' tulu v'la talmu- ci ani v'kerbachem v'la tanpfo l'pni ayibicem ⁴³ v'adbar alcum v'la shmutah v'tamru at p'i yehova v'tzadu v'tuluh ha'reta ⁴⁴ v'izta ha'mori yishev b'har ha'oyal k'reachem v'iradfu

1 אלה הדברים אשר דבר משה אל כל ישראל בעבר הירדן ממערב ערבה מול סוף בין פארן ובין חפל לבן וחצרת-ודי זהוב ² אחד עשר יום מהרב דרך הר שער עד קדרש ברכנע ³ ויהיו בארכבים שנה בעשתי עשר חדש באחד לחודש דבר משה אל בני ישראל וכל אשר היהו אתם אליהם ⁴ אחרי הכתו את סיון מלך האמרי אשר ישב בחשbon-ו-את עוג מלך הבשן אשר ישב בעשרה באדרעי ⁵ בעבר הירדן בארץ מוואב הוואיל משה באර את התורה הזאת ⁶ יהוה אלהינו דבר אלינו בחרב לאמר רב לכם שבת בהר זהה ⁷ פנו וסעו لكم ובנגב האמרי ואל כל שכניינו בערבה בהר ובשפלה ובנגב ובחוף הים-ארץ הכרען והלבנון עד הנהר הנגד נהר פרת ⁸ ראה נתתי לפניכם את הארץ באורשו את הארץ אשר נשבע יהוה לאבותיכם לאברהם ליצחק וליעקב לחת להם ולזרעם אחരיהם ⁹ ואמר אליכם בעת החוא לאמר לא אוכל לדבר שאתם ¹⁰ יהוה אלהיכם הרבה אהתם ותנכם הווים ככוכבי השמים לרבות ¹¹ יהוה אלהי אבותיכם יסף עליכם ככם- אלף פעמיים וירברך אתכם כאשר דבר לכם ¹² איך אשה לבדי טרחכם ומישאלם וריביכם ¹³ הבו לכם אנשים חכמים ונבניהם וידיעם- לשבטיכם ואשים בראשיכם ותענו אני ותאמרו טוב הדבר אשר דברת לעשות ¹⁴ ואכח את ראש שבטיכם אנשים חכמים וידיעם ¹⁵ ואחיהם ראשיהם עליכם שרי אלף ושרי מאות ושרי חמשים ושרי עשרה ושתרים לשבטיכם ¹⁶ ואצווה את שפטיכם בעת ההוא לאמר שמע בון אין אחיכם ושפטתם צדק בין אישובין אחים ובין גורו ¹⁷ ולא תכירו פנים במשפט כתן ננדל תשמעון- לא תגנו מפני תקרbone אליו ושמעתו ¹⁸ ואצווה אתכם בעית ההוא את כל הדברים אשר תעשון ¹⁹ ונסע מהרב ונלק את כל המדבר הנגיד והנרא ההוא אשר ראתם דרך הר האמרי כאשר צוה יהוה אלהינו אתנו ונבא עד קדרש ברכנע ²⁰ ואמר אליכם באתם עד הר האמרי אשר יהוה אלהינו נתן לנו ²¹ ראה נתן יהוה אלהיך לברך- את הארץ עליה רשות אשר דבר יהוה אלהי אבותיך לך- -

אתכם כאשר העשינה הדברים ויכתו אתכם בשער
עד חרמה 45 ותשבו לתבכו לפני יהוה ולא שמע יהוה
בקלכם ולא האזין אליכם 46 ותשבו בקדש ימים
רכבים כימים אשר ישבתם

2 ונפנ' ונסע המדברה דרך ים סוף כאשר דבר יהוה
אל' ונסב את הרים שער ימים רביים 2 ויאמר יהוה אל'
לאמר 3 רב לכם סב את החרוזה פנו לכם צפנה 4
ואת העם צו לאמר אתם עברים בגבול אחיםם בני
עשוי היישבים בשער ויראו מכם ונשمرתם מארך 5
אל תתגרו בם-כי לא אתן לכם מארצם עד מארך
כף רגלי כי ירצה לעשו נתתי את הרים שער 6 אכל
תשברו מאותם בכסף ואכלתם וגם מים תכרו מאותם
בכסף-ושתיתם 7 כי יהוה אלהיך ברכך בכל מעשה
ירך-ירך לכתך את המדבר הנדר להוה זה ארבעים
שנה יהוה אלהיך עמק--לא חסורת דבר 8 ונעבר מאת
אהינו בני עשו היישבים בשער מדרך הערבה מ Alias
ומעצין נבר ונפנ' ונעבר דרך מדבר מואב 9 ויאמר
יהוה אל' אל תצער את מואב ואל תתגר במלחמה כי
לא אתן לך מארציו ירצה-כי לבני לוט נתתי את עך
ירשה 10 האמים לפניםיהם ויבנו יישבו בה--עם נדול ורב ורם
כענקיים ט רפאים יחשבו אף הם כענקיים והמאבים
יקראו להם אמיים 12 ובשער ישבו החרים לפנים ובני
עשוי יירושום וישראלים מפנייהם וישבו תחתם כאשר
עשה ישראל לארץ ירושה אשר נתן יהוה להם 13 עטה
קמו ועברו לכם-את נחל זרד ונעבר את נחל זרד 14
והימים אשר הילכנו מקדש ברנע עד אשר עברנו את
נחל זרד שלשים ושמנה שנה-עד חם כל הדור אנסי
המלחמה מקרב המלחמה כאשר נשבע יהוה להם 15
ונם יד יהוה היהת בס מלחמת מקרב המלחמה עד חם
ויהיו כאשר תמו כל אנשי המלחמה למות-מרקם
העם 17 וידבר יהוה אליו לאמר 18 אתה עבר היום את
גובל מואב את עך כי לא אתן הארץ בני עמו-אל תצרא
אל תתגר בס כי לבני לוט נתתיה ירצה 20 ארץ רפאים יחשב אף
הוא רפאים ישבו בה לפנים והעמנים יקראו להם
זמינים 21 עם נדול ורב ורם כענקיים וישראלים יהוה
מןיהם וירשם וישבו תחתם 22 כאשר עשה לבני
עשוי היישבים בשער-אשר השמיד את החרוי מפנייהם

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ואמצחו כי הוא עבר לפני העם הזה והוא ינחיל אותם את הארץ אשר תראה²⁹ ונסב בינוי מול' בית פעור

4 ועתה ישראל שמע אל החוקים ועל המשפטים אשר אני מלמד אתכם לעשota-למען תחייו ובאתם וירשתם את הארץ אשר יהוה אלהי אבותיכם נתן לכם לא הספו על הדבר אשר אני מצוה אתכם ולא הנרעו ממנה-לשמר את מצות יהוה אלהיכם אשר אני מצוה אתכם ³ עיניכם הראות את אשר עשה יהוה בבעל פעור כי כל האיש אשר הלק אחורי בעל פעור-השמי ר' יהוה אלהיך מקריב⁴ ואתם הדבקים ביהוה אלהיכם-חיים לכלם הום ⁵ ראה למדתי אתכם חוקים ומשפטים כאשר צוני יהוה אלהי לעשות כן-בקרב הארץ אשר אתם באים שם לרשותה ⁶ ושמרתם ועשיתם-כי הוא חכמתכם ובונתכם לעני העמים אשר ישמעון את כל החוקים האלה ואמרו רק עם חכם ונבון הגנו הנדול הזה ⁷ כי מי גוי נדול אשר לו אלהים קרבאים אליו כי יהוה אלהינו בכל קראנו אליו ⁸ ומני גוי נדול אשר לו חוקים ומשפטים צדיקם ככל התורה הזאת אשר אני נתן לפניכם ימי חיך והודעתם לבנייך ולבני נני ¹⁰ יום אשר עמדת לפני יהוה אלהיך בחרב אמר יהוה אליו הקhalb לי את העם ואשמעם את דברי אשר ימלدون ליראה אותו כל הימים אשר הם חיים על האדמה ואת בניהם ילמדין בו ותקרבון ותעמדו תחת החר והחר בער באש עד לב השמים-חשך ענן וערפל ¹² וידבר יהוה אליכם מותך האש קול דברים אתם שמעים ותמונה איןיכם ראים זולתי קול ¹³ וגינך לכם את בריתו אשר צוה אתכם לעשות-عشרת הדברים ויכתבו על שני לחות אבניים ¹⁴ ואת צוה יהוה בעת ההוא ללמד אתכם חוקים ומשפטים לעשתחם אתם-בארץ אשר אתם עברים שמה לרשותה ¹⁵ ונשמרתם מאד לנפשותיכם כי לא ראיתם כל תמורה ביום דבר יהוה אליכם בחרב מותך האש ¹⁶ פן תשחחון-ועשיתם לכם פסל תמנות כל סמל תבנית זכר או נקבה ¹⁷ תבניות כל בהמה אשר בארץ תבנית כל צפור כנף אשר תעופ בשמיים ¹⁸ התבניות כל רמש באדמה התבניות ושלל הערים בזונו לנו ⁸ וכן בעת ההוא את הארץ מיד שני מלכי האמרי אשר עבר הירדן-מלך ארנון עד הירדן ⁹ צידנים יקראו לחרמון שרים והאמרי יקראו לו שניר ¹⁰ כל ערי המישר וכל הנגיד וכל הבשן עד סלכה ואדרעי-עיר מלכת עוג בבשן ט כי רק עוג מלך הבשן נשאר מיתר הרפאים-הנה ערש ערש ברזל הלה הוא ברבת בני עזمون תשע אמות ארכחה וארבע אמות רחבה--באמת איש ¹² ואת הארץ הזאת ירשו בעת ההוא מעדרער אשר על נחל ארנון וחצי היר הנגיד ועריו-נתתי לראובני ולנדי ¹³ יותר הנגיד וכל הבשן מלכת עוג-נתתי לחצי שבט המנסה כל חבל הארץ לכל הבשן ההוא יקרא ארץ רפאים ¹⁴ יאיר בן מנשה לך את כל חבל ארנג עד גבול הנשורי והמעכתי ויקרא אתם על שמך את הבשן חות יאיר עד היום זהה ¹⁵ ולמכיר נתתי את הנגיד עד ולראובני ולנדי נתתי מן הנגיד עד נחל ארנון תוך הנחל ונבל-עוד יבק נחל נובל בני עזמון ¹⁷ והערבה והירדן ונבל--מכנרת ועד ים הערבה ים המלח תחת אשורת הפסגה מורהה ¹⁸ ואצו אתם בעת ההוא לאמר יהוה אלהיכם נתן לכם את הארץ הזאת לרשתה-חולציהם העברו לפני אחיכם בני ישראל כל בני חיל ¹⁹ רק נשים וטפחים ומנקם ידעת כי מקנה רב לכם-ישבו בעריםם וכוכביהם אשר נתתי לכם עד אשר יניח יהוה אלהיכם ככם וירשו גם הם את הארץ עתה היהודים לשני המלכים האלה-כן יעשה יהוה יהוה אלהיכם נתן להם בעבר הירדן ושבותם איש לירושתו אשר נתתי לכם ²¹ ואת יהושע צוויתו בעת ההוא לאמר עניך הראת את כל אשר עשה יהוה אלהיכם לשני המלכים האלה-כן יעשה יהוה לכל הממלכות אשר אתה עבר שמה ²² לא תיראו כי יהוה אלהיכם הוא הנקם لكم ²³ ואתתנן אל יהוה בתה ההוא לאמר ²⁴ ארני יהוה אתה הצלחות להראות את עבדך את נדליך ואת ידך החזקה-אשר מי אל בשמיים ובארץ אשר יעשה כמעשיך וככבודתך ²⁵ עברה נא ואראת את הארץ הטובה אשר עבר הירדן ההר הטוב הזהohlben ²⁶ וויתעבר יהוה כי למעןכם ולא שמע אליו ויאמר יהוה אליו רב לך-אל תוסף דבר אליו עוד בדבר הזה ²⁷ עליה ראש הפסגה שא עניךימה וצפנה ותימנה ומורחה-ווארה בעניך כי לא תעבר את הירדן הזה ²⁸ וצוא את יהושע וחזקתו

כִּי אֶחֱבָּת אֶבְתֵּיךְ וַיְבֹחרַ בָּזְרֻעַו אֲחָרַיו וַיַּצַּא בְּפָנָיו בְּכָהוּ הַגָּדֵל מִמְצָרִים³⁸ לְהֹרִישׁ נָוִסִים גְּדָלִים וְעַצְמִים מִמֶּךָּ—מִפְנִיךְ לְהַבְיאֵךְ לְתֵת לְךָ אֶת אֶרְצָם נְחַלָּה— כִּיּוֹם הַזֶּה³⁹ וַיַּדַּעַת הָיוּם וַהֲשַׁבְתָּא אֶל לְבָבְךָ כִּי יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים בְּשָׁמִים מִמְּעוֹל וְעַל הָאָרֶץ מִתְחַת אֵין עוֹד⁴⁰ וְשָׁמְרוֹת אֶת חֲקִיעָה וְאֶת מִצְוֹתָיו אֲשֶׁר אָנֹכִי מִצְרַךְ הַיּוֹם אֲשֶׁר יִיטְבֵּל לְךָ וְלַבְנֶיךְ אֲחָרַיךְ—וְלֹמְעַן תָּאִירֵךְ יָמִים עַל הָאָדָמָה אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהִיךְ נָתַן לְךָ כָּל הַיּוֹם אֶזְרָאֵל⁴¹ אוֹ יִבְדִּיל מִשָּׁה שֶׁלֹּשׁ עָרִים בְּעַבְרַ הַיּוֹרֶן מוֹרֶחֶה שֶׁמֶשׁ⁴² לְנֵס שְׁמָה רֹצֶחֶת אֲשֶׁר יִרְצֶחֶת רַעַת בְּכָלִ דָּעַת וְהַוָּא לֹא שָׁנָא לוֹ מִתְמָלֵל שְׁלָשָׂם וְנֵס אֶל אֶחָת מִן הַעֲרִים הַאֲלָ—וְחוּ⁴³ אֶת בָּצֶר בְּמִדְבָּר בְּאֶרְץ הַמִּישָׁר לְרֹאָבֵנִי וְאֶת רָאָמוֹת בְּגַלְעֵד לְגַדִּיר וְאֶת גּוֹלָן בְּכִשְׁנָן לְמַנְשִׁי⁴⁴ וְזֹאת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר שֵׁם מִשָּׁה לְפָנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶלְהָה הַעֲדָת וְהַחֲקִים וְהַמִּשְׁפְּטִים—אֲשֶׁר דָּבַר מִשָּׁה⁴⁵ אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּצָאתָם מִמְצָרִים⁴⁶ בְּעַבְרַ הַיּוֹרֶן בְּנִיאָה מְולֵל בֵּית פֻּעָּר בְּאֶרְץ סִיחָן מֶלֶךְ הָאָמָרִי אֲשֶׁר יֵשֶׁב בְּחַשְׁבוֹן—אֲשֶׁר הַכָּה מִשָּׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל בְּצָאתָם מִמְצָרִים⁴⁷ וַיַּרְא שָׁוֹרֵת אֶת אֶרְצָוּ וְאֶת אֶרְצָ עָגָן מֶלֶךְ הַבָּשָׁן⁴⁸ מַעֲרָעֵר אֲשֶׁר עַל שְׂפַת נְחַל אַרְנוֹן וְעַד הַר שִׁיאָן—הַוָּא חֶרְמוֹן⁴⁹ וְכָל הַעֲרָבָה עַבְרַ הַיּוֹרֶן מוֹרֶחֶת וְעַד יָם הַעֲרָבָה--תְּחַת אֶשְׁדַת הַפְּסָגָה

5 וַיָּקֹרֵא מִשָּׁה אֶל כָּל יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר אֲלֵיכֶם שְׁמַע יִשְׂרָאֵל אֶת הַחֲקִים וְאֶת הַמִּשְׁפְּטִים אֲשֶׁר אָנֹכִי אָדָר בְּאַונְכִים הַיּוֹם וְלִמְדֹתָם אַתֶּם וְשִׁמְרָתָם לְעַשְׂתָם² יְהוָה אֱלֹהֵינוּ כָּרְתָה עָמָנוּ בְּרִית--בְּחָרֵב³ לְאֶת אַבְתֵינוּ כְּרִתְתִּיהוָה אֶת הַבְּרִית הַזֹּאת כִּי אַתָּנוּ אַנְחָנוּ אֱלֹהָה פָה הַיּוֹם כָּלָנוּ חִיִּים⁴ פְנִים בְּפְנִים דָבַר יְהוָה עַמְּכָם בְּהָרָה-- מִתּוֹךְ הַאָש⁵ אָנֹכִי עָמַד בֵּין יְהוָה וּבְנֵיכֶם בְּעֵת הַהּוּא לְהַגִּיד לְכֶם אֶת דָבָר יְהוָה כִּי יַרְאָתֶם מִפְנֵי הַאָשׁ וְלֹא עַלְיָתָם בְּהָרָה לְאָמַר⁶ אָנֹכִי יְהוָה אֱלֹהִיךְ אֲשֶׁר הַוְצָאָתְךָ מִאָרֶץ מִצְרָיִם מִבֵּית עֲבָדִים לְאֶתְהָה לְךָ אֶלְיָהוּמִים אֶחָרִים עַל פְנֵי⁷ לְאֶתְعַשֵּׂה לְךָ פָּסֶל כָּל תָּמִונָה אֲלֵיכֶם וְאֶתְעַשֵּׂה בָּרָא אֲלֵיכֶם שְׁמִים מִמְּעוֹל וְאֶשְׁר בָּאָרֶץ מִתְחַת--וְאֶשְׁר בָּמִים מִתְחַת לְאָרֶץ⁸ לְאֶתְשַׁתְחֹווּ לְהָם וְלֹא תַעֲבְרֵם כִּי אָנֹכִי יְהוָה אֱלֹהִיךְ אֶל קְנָא--פְּקַד עַוֹן אֶבֶות עַל בְּנֵים וְעַל שְׁלָשִׁים וְעַל רַבָּעִים לְשָׁנָא⁹ וַעֲשֵׂה חֶסֶד לְאֶלְףִים--

כָּל דָנָה אֲשֶׁר בָּמִים מִתְחַת לְאָרֶץ¹⁰ וְפָנֵן תְּשִׁא עַינִיךְ השְׁמִינָה וְרֹאֵיתָ אֶת הַשְׁמֶשׁ וְאֶת הַירִיחַ וְאֶת הַכּוֹכְבִים כָּל צְבָא הַשְׁמִינִים וְנַדְחָתָה וְהַשְׁתָּחוּתָה לָהֶם וְעַבְרָתָם-- אֲשֶׁר חָלַק יְהוָה אֱלֹהִיךְ אֶתְכֶם לְכָל הָעָםִים תְּחַת כָּל הַשְׁמִינִים²⁰ וְאֶתְכֶם לְקַח יְהוָה וַיָּצַא אֶתְכֶם מִכּוֹר הַבְּרוּזְלָמִים מִצְרָיִם לְהַזְמִית לְעַם נְחַלָּה כִּיּוֹם הַזֶּה²¹ וַיְהִי תְּחַנֵּף בַּיּוֹם הַזֶּה עַל דְבָרֵיכֶם וְיַשְׁבַּע לְבַלְתִּי עַבְרִי אֶת הַיּוֹרֶן וְלַבְלָתִי בָּאֶל הָאָרֶץ הַטוֹבָה אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהִיךְ נָתַן לְךָ נְחַלָּה²² כִּי אָנֹכִי מֵת בְּאֶרְץ הַזֶּה אַיִלְלָה עַבְרִי אֲשֶׁר יִרְאֶת תְשַׁחַח אֶת בְּרִית יְהוָה אֱלֹהִיךְ כָּל הַשְׁמִינִים אֲשֶׁר כָּרְתָה עָמָכֶם וְעַשְׂתָם לְכָם פִּסְלָה תְּמִונָת כָּל אֲשֶׁר צָנַק יְהוָה אֱלֹהִיךְ כִּי יְהוָה אֱלֹהִיךְ תְּמִונָת כָּל אֲכָלָה הַוָּא אֶל קְנָא²⁵ כִּי תַוְלִיד בְּנִים וּבְנִים וְנוֹשָׁתָם בְּאֶרְץ בענִי יְהוָה אֱלֹהִיךְ לְהַכְעִיסוֹ²⁶ הַעֲדִירָה בְּכָם הַיּוֹם אֶת הַשְׁמִינִים וְאֶת הָאָרֶץ כִּי אָבֵד תָּאִבְדֵן מַהְרָה מַלְאָה הָאָרֶץ אֲשֶׁר עַתְּ עֲבָרִים אֶת הַיּוֹרֶן שְׁמָה לְרַשְׁתָה לֹא תָאִרְכֵן יָמִים עַלְיהָ כִּי הַשְׁמֵד תִּשְׁמַד²⁷ וְהַפִּיאָן יְהוָה אֲתֶכֶם בְּעַמִּים וְנְשָׁאָרֶתֶם מִתְיַסֵּר בְּנָוֹם אֲשֶׁר יִנְגַּב יְהוָה אֲתֶכֶם שְׁמָה²⁸ וְעַבְדָתֶם שְׁם אֱלֹהִים מַעֲשָׂה יִדְיָ אָדָם עַז וְאַבָּן--אֲשֶׁר לֹא יַרְאֹן וְלֹא יִשְׁמַעְן וְלֹא יַאֲכִלּוּן וְלֹא יַרְחִין²⁹ וּבְקַשְׁתָם מִשֵּׁם אֲתִי יְהוָה אֱלֹהִיךְ וְמַצְאָתְךָ כִּי תַדְרְשָׁנוּ בְּכָל לְבָבְךָ וּבְכָל נְפָשָׁךָ בְּצָר לְךָ--וּמְצָאָךָ כָּל הַדְּבָרִים הָאֱלָה בְּאַחֲרֵית הַיּוֹם וְשַׁבְתָּעַד יְהוָה אֱלֹהִיךְ וְשִׁמְעָת בְּקָלוֹ³¹ כִּי אֶל רְחוּם יְהוָה אֱלֹהִיךְ לֹא יַרְפֵּךְ וְלֹא יִשְׁחִיתֵךְ וְלֹא יִשְׁכַּח אֶת בְּרִית אֶבְתִּיךְ אֲשֶׁר לְפָנֶיךְ לִמְיָם רָאשִׁים אֲשֶׁר הָיָה לְפָנֶיךְ לְמִן הַיּוֹם אֲשֶׁר בָּרָא אֱלֹהִים אֶל הָאָרֶץ וְלִמְקַצֵּה הַשְׁמִינִים וְעַד קַצְחָה הַשְׁמִינִים הַנְּהִיה כָּדְבָר הַגְּדוֹלָה הַזָּה אוֹ הַנְּשָׁמָע כָּמָה³³ הַשְׁמֵעַ עִם קוֹל אֱלֹהִים מִדְבָּר מִתּוֹךְ הַאָשָׁש כַּאֲשֶׁר שְׁמַעְתָּה אֶתְהָה--וַיְחִי³⁴ אוֹ הַנְּסָה אֱלֹהִים לְבָאוֹ לְקַחְתָּלָנוּ מִקְרָב נָנוּי בְּמִסְתָּה בְּאַחֲתָה וּבְמִפְוְתִּים וּבְמִלְחָמָה וּבִדְרִיכָה לְכִים יְהוָה אֱלֹהִים מִצְרָיִם--לְעִינִיךְ³⁵ אַתָּה הָרְאָתָה לְעַדְתָה כִּי יְהוָה אֱלֹהִים נְבוּרָאִים גְּדָלִים כָּל אֲשֶׁר עָשָׂה לְכִים יְהוָה אֱלֹהִים מִצְרָיִם לְפָנֶיךְ³⁶ אַתָּה הָרְאָתָה שְׁמִינִיךְ אֶת קוֹל לִיסְרָךְ וְעַל הָאָרֶץ הַרָּאֵךְ אַתָּה אֲשֶׁר הַגְּדוֹלָה וְדָבְרָיו שְׁמַעְתָּה מִתְוֹךְ הַאָשָׁש³⁷ וְתַחַת

**אתכם--תחלו למן תחיוון וטוב לכם והארכתם ימים
בארץ אשר תירשون**

6 זו את המצווה החקים והמשפטים אשר צוה יהוה
אליהם ללמד אתכם - לעשות בארץ אשר אתם
עבירים שמה לרשותה ² ולמען תירא את יהוה אלהיך
לשמר את כל החקתיו ומצותו אשר אני מצוך אתה
ובנק ובן בנק כל ימי חייך - ולמען יארכני ³
ושמעת ישראל ושמרת לעשות אשר ייטב לך ואשר
תרבונן מואד כאשר דבר יהוה אלהיך אבותיך לך - ארץ
זאת חלב ודבש ⁴ שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה
אחד ⁵ ואהבת את יהוה אלהיך בכל לבך ובכל
נפש ובכל מעדרך ⁶ והי הדברים האלה אשר אני
מצוך היום - על לבך ⁷ ושננתם לבנייך ודברת בם
בשביתך בביתך ובמלכתך בדרך ובשכובך ובקומו
וקשרתם לאות על ידך והוא לטפת בין עיניך ⁸
וכתבתם על מזוות ביתך ובשעריך ¹⁰ וזה כי יביאך
יהוה אלהיך אל הארץ אשר נשבע לאבותיך לאברהם
לייצחאק וליעקב - לחתת לך ערים גדרות וטבות אשר
לא בנית נז וובתים מלאים כל טוב אשר לא מלאות
ובברת החזובים אשר לא חצבת כרמים וויתרים אשר
לא נטעת ואכלת ושבעתה ¹² השמר לך פן תשכח את
יהוה אשר הוציאך מארץ מצרים מבית עבדים ¹³
את יהוה אלהיך תירא ואתו תעבד ובשמו השבע ¹⁴
לא תלכון אחרי אליהם אחרים - מאלה העמים אשר
סביבותיכם ¹⁵ כי אל קנא יהוה אלהיך בקרברך פן
ירירה אף יהוה אלהיך לך והשמידך מעל פניהם האדמה
לא תנטו את יהוה אלהיכם כאשר נסיתם במטה ¹⁷
שמור תשמرون את מצות יהוה אלהיכם ועדתינו וחקיו
אשר צוך ¹⁸ ועשית היישר והטוב בעיני יהוה - ולמען
ייטב לך ויבאת וירשת את הארץ הטבה אשר נשבע
יהוה לאבותיך ¹⁹ להדר את כל איביך מפניך כאשר
דבר יהוה ²⁰ כי ישאלך בנק מהר לאמר מה העדה
וחחקים והמשפטים אשר צוה יהוה אלהימנו אתכם ²¹
ואמרת לבנק עבדים היינו לפראעה במצרים ויציאנו
יהוה מצרים ביד חזקה ²² ויתן יהוה אותן אותות ומפתחות
נדלים וערבים במצרים בפרעה ובכל ביתו - לעניינו
ואותנו הוציא מאשם - ולמען הביא אתנו לנה את
הארץ אשר נשבע לאבותינו ²⁴ ויצינו יהוה לעשות את

לאהבי ולשمرדי מצוחו (מצוחו) ¹⁰ לא תsha את שם יהוה אלהיך לשוא כי לא ינקה יהוה את אשר ישא את שמו לשוא ¹¹ שמור את יום השבת לקדשו כאשר צוק יהוה אלהיך ¹² ששת ימים תעבד ועשה כל מלאכתך ¹³ ויום השבעה--שבת ליהוה אלהיך לא העשה כל מלאכה אתה ובן וכותך ועבדך ואמתך ושורך וחמרך וכל בחמותך ונורך אשר בשעריך-- למען ינוח עבדך ואמתך כמוך ¹⁴ זוכרת כי עבר היהת בארץ מצרים ויצאך יהוה אלהיך משם ביד חוקה ובורע נתווה על כן צוק יהוה אלהיך לעשות את יום השבת ¹⁵ כבוד את אביך ואת אמך כאשר צוק יהוה אלהיך--למען יאריכון ימיך ולמען ייטב לך על האדרמה אשר יהוה אלהיך נתן לך ¹⁶ לא תרצה ולא הנאה ולא תנגב ולא תענה ברעך עד שוא ¹⁷ ולא תחמוד אשת רעך ולא תהואה בית רעך שדהו ועבדו ומתחטו שורו וחרמו וכל אשר לרעך ¹⁸ את הדברים האלה דבר יהוה אל כל קהילכם בהר מותוק האש הענן והערפל--kol גדוול ולא יסף ויכתבם על שני לחות אבניים ויתנם אליו ¹⁹ ויהי כשמعالם את הקול מתוק החשך וההר בער באש ותקרבון אליו כל ראשי שבטיים וזקניכם ²⁰ ותאמרו הן הראנו יהוה אלהינו את כבודו ואת גדריו ואת קלו' שמענו מותוק האש היום זהה ראיינו כי ידבר אלהים את האדם והוא ²¹ ועתה למה נמות כי תأكلנו האש הנדלה הזאת אם יסיפים אנחנו לשמע את קול יהוה אלהינו עוד--ומתנו ²² כי מי כלبشر אשר שמע קול אלהים חיים מדבר מותוק האש כמננו--ויהי ²³ קרבב אתה ושמע עת כל אשר יאמר יהוה אלהינו ואת תדבר אלינו את כל אשר ידבר יהוה אלהינו אליך--ושמענו ועשינו ²⁴ ויישמע יהוה את קול דבריכם בדבריכם אליו ואמיר יהוה אליו שמעתי את קול דברי העם הזה אשר דברו אלקיך--הייטיבו כל אשר דברו ²⁵ מי יתן לכם וזה להם ליראהatriachi ותשמר את כל מצותי--כל הימים למען ייטב להם ולבנייהם לעלים ²⁶ לך אמר להם שבו לכם לאהליים ²⁷ ואתה פה עמד עמדיך ואדרבה אלהיך את כל המצווה והחקים והמשפטים אשר תלמדם ועשו הארץ אשר אנכי נתן להם לרשתה ²⁸ ושמורתם לעשות כאשר צוה יהוה אלהיכם אתם לא תסרו ימין ותשנא ²⁹ בכל הרדך אשר אזה יהוה אלהיכם

כל החוקים האלה ליראה את יהוה אלהינו--לטוב לנו כל הימים לחיותנו כהיום הזה ²⁵ וצדקה תהיה לנו כי נשמר לעשota את כל המזווה הזאת לפני יהוה אלהינו--כאשר צונו

איכה אוכל להזכיר ¹⁸ לא תירא מהם זכר תוצר את אשר עשה יהוה אלהיך לפרטה וכל מצרים ¹⁹ המשת הנגדת אשר דרא ענייך והאתה והמפתחים והיד החזקה והורע הנטויה אשר הוציאך יהוה אלהיך כן יעשה יהוה אלהיך לכל העמים אשר אתה ירא מפניהם ²⁰ וגם את הצערעה ישלח יהוה אלהיך בם עד אבד הנשארים והנסתרים--מןפניך ²¹ לא תערץ מפניהם כי יהוה אלהיך בקרבך אל גדור ונורא ²² ונשל יהוה אלהיך את הגוים האל מפניך--מעט מעט לא תוכל כלחם מהר פן תרבה عليك חיק השדדה ²³ ונחנמ יהוה אלהיך לפניך והם מהומה נדלה עד השמדם ²⁴ ונתן מלכיהם בידך והאבדת את שמם מתחתת השמיים לא יתיצב איש בפניך עד השמדך אתם ²⁵ פסילי אלהיהם תשופון באש לא תחמוד כסף זהב עליהם ולקחת לך--פן תוקש בו כי תועבת יהוה אלהיך הוא ²⁶ ולא תבאי היועבה אל בזק והיית חרם כמהו שקו השקצנו ותשבת מתעבנו כי חרם הוא

8 כל המזווה אשר אנכי מצוך היום--תשמרן לעשوت למען תחיוון ורבייהם ובאתם וירושתם את הארץ אשר נשבע יהוה לאבותיכם ² וזכרת את כל הדרך אשר הוליך יהוה אלהיך וזה ארבעים שנה--במדבר למען עתך לנסתך לדעת את אשר בלבך התשمر מצותו-- אם לא ³ יוונך וירעך ויאכלך את המן אשר לא על ידעת ולא ידען אבותיך למען הוודיעך כי לא על הלחם לבדו יהוה האדם--כי על כל מוצאי פי יהוה יהיה האדם ⁴ שמלתך לא בלהה מעlid ורנליך לא בצתקה--זה ארבעים שנה ⁵ וידעת עם לבך כי כאשר ייסר איש בנו יהוה אלהיך מיסיך ⁶ ושמורת את מצות יהוה אלהיך ללבכת בדריכיו וליראה אותו ⁷ כי יהוה אלהיך מביאך אל ארץ טוביה ארץ נהלי מים-- עינת ותחמת יצאים בבקעה וכבר ⁸ ארץ חטה ושבורה ונפנ ואנה ורמון ארץ זית שמן ודבש ⁹ ארץ אשר לא במסכת תאכל בה לחם--לא תחסר כל בה ארץ אשר אבניה ברזל ומחרירה תחצב נחשת ¹⁰ ואכלת ושבעת--וברכת את יהוה אלהיך על הארץ הטבה אשר נתן לך ¹¹ ונחנמ בכל שנאיך ¹² ולא תחוס לבתי שמר מצותו ומשפטיו וחקתו אשר אנכי מצוך היום ¹³ פן תאכל ושבעת ובתים טבים תבנה וישבת לך ¹⁴ כי תאמר בלבך רבים הנויים האלה ממנ

7 כי ייביאך יהוה אלהיך אל הארץ אשר אתה בא שמה לרשותה ונשל גנים רבים מנין החתי והגנשוי והאמרי והכנעוי והפזרוי והחווי והיבוסי--שבעה גנים רביים ועצומים ממרק ² ונחנמ יהוה אלהיך לפניך-- והכitem החרם תחרים אתם לא תכרת להם ברית ולא תחנן ³ ולא תחתן בם בתק לא תחן לבני ובתו לא תחק לבنك ⁴ כי יסיר את בנק מאחריו ועבדו אלהים אחרים ותורה אף יהוה בהם והשמידך מהר ⁵ כי אם כה תעשו להם--מזבחיהם תנדען ופסיליהם תשופון באש תשרבו ואשיריהם תנדרען ופסיליהם תשופון באש ⁶ כי עם קדרוש אתה לייהו אלהיך בך בחר יהוה אלהיך להיות לו לעם סגלה מכל העמים חסק יהוה פניהם ⁷ לא מרבכם מכל העמים חסק יהוה בכם--ויבחר בכם כי אתם המיעט מכל העמים ⁸ כי מהבת יהוה אחכם ומשמרו את השבעה אשר נשבע לאבותיכם הוציא יהוה אתכם ביד חוכה ויפרך מבית עברים מיד פרעה מלך מצרים ⁹ וידעת כי יהוה אלהיך הוא האלים האל הנאמן--שמר הברית והחסד לאחביו ולשמרי מצותו לא אלפי דור ¹⁰ ומשלם לשנאיו אל פניו להאבירו לא יאהר לשנאו אל פניו ישלם לו ¹¹ ושמרת את המזווה ואת החוקים ואת המשפטים אשר אנכי מצוך היום--לעשותם ¹² והיה עקב תשמעון את המשפטים האלה ושמרתם ושיתם אתם--ושמר יהוה אלהיך לך את הברית ואת החסד אשר נשבע לאבותיך ¹³ ואהבר וברכך והרבך וברכך פרי בטנק ופרי אדמתך דגnek ותירשך ויצחרך שגר אל פיך ועתורת צאנך על האדמה אשר נשבע לאבותיך להתק לך ¹⁴ ברוך תהיה מכל העמים לא יהוה בך עקר ועקרה ובכבודך ¹⁵ והסיד יהוה מך כל חלי וכל מדוי מצרים הרעים אשר ידעת לא ישםך בך ונחנמ בכל שנאיך ¹⁶ ואכלת את כל העמים אשר יהוה אלהיך נתן לך--לא תחוס ענייך עליהם ולא תעבר את אלהיהם כי מוקש הוא לך ¹⁷ כי תאמר בלבך רבים הנויים האלה ממן

13 ובקרך וצאנך ירבין וכסף וזהב ירבה לך וכל אשר לך ריבבה ¹⁴ ורום לבבר ושכחת את יהוה אלהיך המוציאך מארץ מצרים מבית עבדים ¹⁵ המוליכך במדבר הנדר והנורא נחש שرف ועקרוב וצמאן אשר אין מים המוציאך לך מים מצור החולמיש ¹⁶ המככלך מן במדבר אשר לא ידעת אבותך למען ענתך ולמען נסתך--להיטבק באחריתך ¹⁷ ואמרת לבבק כי עצם יידי עשה לי את החיל הזה ¹⁸ זוכרת את יהוה אלהיך--כי הוא נתן לך כה לעשות חיל למען היקם את בריתך אשר נשבע לאבותיך להלכת אחרי אלהים שכח תשכח את יהוה אלהיך והלכת אחרי אלהים אחרים ועבדתם והשתווית להם--העדתי לכם כי אבד האבדון ²⁰ כנויים אשר יהוה מאבד מפניכם--
כן תאבדון עקב לא תשמעון בקול יהוה אלהיכם

9 שמע ישראל אתה עבר היום את הירדן לבא לרשות גנים גNELים ועצמים ממק--ערבים נדלת ובצרת בשימים ² עם נדול ורום בני ענקים אשר אתה ידעת ואתה שמעת--מי תיתצב לפני בני ענק ³ וידעת היום כי יהוה אלהיך הוא העבר לפניך אש אקלה--הוא ישמידם והוא יכניעם לפניך והורשתם והאבדתם מהר כאשר דבר יהוה לך ⁴ אל האמר לבבק בהדרך יהוה אלהיך אתם מלפניך לאמר בצדקי היבאני יהוה לרשות הארץ חזות וברשות הגנים האלה יהוה מוריישם מפניך ⁵ לא בצדקה ובישר לבבק אתה בא לרשות את ארצם כי ברשות הגנים האלה יהוה אלהיך מוריישם מפניך ולמען היקם את הדבר אשר נשבע יהוה לאבותיך לאברהם ליצחק וליעקב ⁶ וידעת כי לא בצדקה יהוה אלהיך נתן לך את הארץ הטובה הזאת-- לרשותה כי עם קשה עرف אתה זכר אל תשכח את אשר הקצתה את יהוה אלהיך במדבר למן היום אשר יצאת מארץ מצרים עד באכם עד המקומ הזה ממוריים הייתם עם יהוה ⁸ ובחרב הקצתתם את יהוה ויתאנך יהוה בכם להשמדתכם ⁹ בעלתיה החרה לקחת לחות האבניים לוחת הברית אשר ברת יהוה עמכם ואשב בהר ארבעים יום וארבעים לילה--לחם לא אכלתי ומים לא שתיתי ¹⁰ ויתן יהוה אליו את שני לוחת האבניים--כתבם באצבע אלהים ועליהם כל הדברים אשר דבר

11 וְאֶחָת אֵת יְהוָה אֱלֹהֵיךְ וְשִׁמְרַת מִשְׁמָרוֹתֶךָ וְחַקְטוֹתֶךָ
וּמִשְׁפְּטוֹן וּמִצְוֹתֶךָ -כָּל הַיּוֹם 2 וַיַּדְעָתָם הַיּוֹם כִּי לֹא
אֲתָּנוּ בְּנֵיכֶם אֲשֶׁר לֹא יְדֻעוּ וְאֲשֶׁר לֹא רָאוּ אֶת מוֹסֵר
יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲתָּנוּ גָּדוֹלָה -אֶת יְדֹוֹ הַחֲזֹקה וּזְרוּעַ הַגְּטוּיה
3 וְאֶת אַתְּתְּיוֹ וְאֶת מִשְׁעִיוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה בַּתּוֹךְ מִצְרַיִם -
לְפִרְעָה מֶלֶךְ מִצְרַיִם וְלְכָל אֶרְצָו 4 וְאֲשֶׁר עָשָׂה לְחִילָּה
מִצְרַיִם לְסֹסִיָּה וּלְרַכְבָּיו אֲשֶׁר הַצִּיף אֶת מַיִם סָופָה עַל
פְּנֵיכֶם בְּרַדְפָּם אַחֲרֵיכֶם וַיַּאֲכִים יְהוָה עַד הַיּוֹם הַזֶּה
5 וְאֲשֶׁר עָשָׂה לְכֶם בַּמִּדְבָּר עַד בְּאַכְם עַד הַמָּקוֹם הַזֶּה
6 וְאֲשֶׁר עָשָׂה לְדָתָן וּלְאַכְרָם בְּנֵי אֱלֹהֵיכֶן בְּנֵי אֱלֹהֵיכֶן
אֲשֶׁר פָּצַחַ הָאָרֶץ אֶת פִּיה וַתְּבָלָעָם וְאֶת בְּתֵיהֶם וְאֶת
אֲהַלְיוֹן -וְאֶת כָּל הַיקּוֹם אֲשֶׁר בְּרָגְלֵיכֶם בְּקָרְבָּן כֵּל
יִשְׂרָאֵל 7 כִּי עַニְינֵיכֶם הָרְאָת אֶת כֵּל מִשְׁעָה יְהוָה הַגְּדוּלָה
אֲשֶׁר עָשָׂה 8 וַיִּשְׁמַרְתֶּם אֶת כָּל הַמִּצְוָה אֲשֶׁר אָנֹכִי מִצְוָה
הַיּוֹם -לְמַעַן תְּחֻזּוּ וּבְאַתֶּם וַיַּרְשְׁתֶם אֶת הָאָרֶץ אֲשֶׁר
אַתֶּם עֲבָרִים שָׁמָה לְרַשְׁתָה 9 וְלְמַעַן תְּאַרְיכּוּ יָמִים
עַל הָאָדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּעַ יְהוָה לְאַבְתֵיכֶם לְתֵת לְהֶם
וְלֹזְרָעָם -אָרֶץ זֹבֵת חָלֵב וְדָבֵשׂ 10 כִּי הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתָּה
בָּא שָׁמָה לְרַשְׁתָה -לֹא כָּאָרֶץ מִצְרַיִם הוּא אֲשֶׁר יָצָאת
מִשְׁמֶנֶה אֲשֶׁר תּוֹרַעַת זְרַעַךְ וַהֲשִׁקְתָּ בְּרֶנֶלְךָ כִּנְןָה יְירָק
בְּוֹהָרָאֵר אֲשֶׁר אַתָּם עֲבָרִים שָׁמָה לְרַשְׁתָה -אָרֶץ הָרִים
וּבְקַעַת לְמַטְרַת הַשְׁמִינִים תִּשְׁתַּחַת מִים 12 אָרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה
אֱלֹהֵיךְ דָּרַשׁ אֶתְּתָה תְּמִיד עַנִּי יְהוָה אֱלֹהֵיךְ בָּה -מִרְשִׁית
הַשָּׁנָה וְעַד אַחֲרִית שָׁנָה 13 וְהִיא אֶם שְׁמַעַת שְׁמַעַת
מִצְוֹתֶיךָ אֲשֶׁר אָנֹכִי מִצְוָה אֶתְכֶם הַיּוֹם -לְאֶחָתָה אֶת
יִתְהַווּ אֶלְהֵיכֶם וְלַעֲבֹרוּ בְּכָל לְבָבְכֶם וּבְכָל נְפָשְׁכֶם
14 וְנִהְיוּ מְשִׁיר אֶצְכֶם בְּעַתוֹ יְוָהָה וּמֶלֶךְ וְאֶסְפָּת
דָּנֶךְ וְתִרְשַׁךְ וַיְצַהַרְךְ 15 וְנִוְתַּחַת עַשְׁבָּדָךְ בַּשְׁדָךְ לְבַהֲמַתָּךְ
וְאֶכְלָתָךְ וְשִׁבְעַתָּךְ 16 הַשְׁמָרוּ לְכֶם פָּנִים יְפַתֵּח לְבָבְכֶם
וְסַרְתֶּם וְעַבְדְתֶם אֱלֹהִים אֶחָרִים וְהַשְׁתַּחוּתָם לְהֶם
17 וְחַרְחָה אֲף יְהוָה בְּכֶם וְעַצְרָתָה הַשְׁמִינִים וְלֹא יְהוָה
מַטְרַת וְהָאָדָמָה לֹא תַּתְן אֶת יְבוּלָה וְאֶבְדָּתָם מִהְרָה
מַעַל הָאָרֶץ הַטְבָּה אֲשֶׁר יְהוָה נָתַן לְכֶם 18 וְשִׁמְתַּחַת
דְּבָרֵי אֱלֹהָה עַל לְבָבְכֶם וְעַל נְפָשְׁכֶם וְקִשְׁרָתָם אֶתְכֶם
לְאֹתָה עַל יְדָכֶם וְהַיּוֹ לְטֹוטֶפת בֵּין עַנִּינֶיכֶם 19 וְלִמְדָתָם
אַתָּם אֲתָּנוּ בְּנֵיכֶם לְדִבְרַת בְּשִׁתְבָּחָךְ בְּכִיחָךְ וּבְכִלְכָּלָךְ
בְּדֶרֶךְ וּבְשִׁכְבָּךְ וּבְקָומָךְ 20 וְכִתְבָּתָם עַל מִזְוֹזָה בִּיתְךָ
וּבְשִׁערְךָ 21 לְמַעַן יְרַבּוּ יָמִיכֶם וּמַיִם בְּנֵיכֶם עַל הָאָדָמָה
אֲשֶׁר נִשְׁבַּעַ יְהוָה לְאַבְתֵיכֶם לְתֵת לְהֶם -כִּי מִי הַשְׁמִינִים
וְעַתָּה שֶׁמֶךְ יְהוָה אֱלֹהֵיךְ כָּכָבָדי הַשְׁמִינִים לְרַב

בַּעַת הַהְוָא אָמֵר יְהוָה אֱלֹי פִּסְלָה לְךָ שְׁנִי לְוַחַת
אַבָּנִים כְּרָאשִׁנִים וְעַלְהָ אֱלֹי הַהְרָה וְעַשְׂתָה לְךָ אַדְרֹן
עַז 2 וְאַכְתֵּב עַל הַלְּחָת אֶת הַדְּבָרִים אֲשֶׁר הַיּוֹ עַל
הַלְּחָת הַרְאָשָׁנִים אֲשֶׁר שְׁבָרָת וְשִׁמְתָּם בְּאַדְרֹן 3 וְאַעֲשֵׂנָה
אַדְרֹן עַצְיָ שְׁתִים וְאַפְסֵל שְׁנִי לְחַת אַבָּנִים כְּרָאשִׁנִים
וְעַל הַהְרָה וְשִׁנִּי הַלְּחָת בִּידִי 4 וְיַכְתֵּב עַל הַלְּחָת
כִּמְכַתֵּב הַרְאָשָׁון אֶת עַשְׁתַּת הַדְּבָרִים אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה
אַלְיכָם בְּהָרְטָה מִתּוֹךְ הַאֲשָׁש בְּיּוֹם הַקְּהָל וְוַחֲנָן יְהוָה אֱלֹי
5 וְאַפְּנִי וְאַרְדָּן הַהְרָה וְאַשְׁמָ אֶת הַלְּחָת בְּאַדְרֹן אֲשֶׁר
עַשְׂתִּי וְיְהוָה שֵׁם כַּאֲשֶׁר צַוֵּי יְהוָה 6 וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל נִסְעָה
מִבָּאָרֶת בְּנֵי יִעָּקָן --מִסְרָה שֵׁם מֹת אַדְרֹן וַיַּקְבֵּר שֵׁם
וַיַּכְהֵן אַלְעֹזֵר בָּנוֹ תַּחַתיו 7 מִשְׁם נִסְעָה הַגְּדוּלָה וְמִן
הַגְּדוּלָה יַשְׁבַּתְהָ אָרֶץ נְחָלִי מִום 8 בַּעַת הַהְוָא הַבְּדִיל
יְהוָה אֲתָה שְׁבַט הַלְּוִי לְשָׂאת אֶת אַדְרֹן בְּרִיתֵי יְהוָה
לְעַמְדָה לְפָנֵי יְהוָה לְשָׁרֶתְוּ וְלַבְּרַךְ בְּשָׁמוֹ עַד הַיּוֹם הַזֶּה
9 עַל כֵּן לֹא הִיה לְלֹוי חָלֵק וְנְחָלָה --עַם אַחֲיוֹ יְהוָה 10 וְאָנֹכִי
עַמְדָתִי בְּהָרְטָה כִּים הַרְאָשָׁנִים --אַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים
לִילָה וְיִשְׁמַעַת יְהוָה אֱלֹי נִם בְּפֶעַם הַהְוָא --לֹא אָבָה יְהוָה
הַשְׁחִיטָךְ 11 וְיִאמְרֵת יְהוָה אֱלֹי קָוֵם לְךָ לְמַסְעָ לְפָנֵי
הָעָם וְוַבְּאֹוֹ וְוַיַּרְשֵׁו אֶת הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעַתְּךָ לְאַבְתֵּמָם
לְתֵת לְהֶם 12 וְעַתָּה יִשְׁרָאֵל --מָה יְהוָה אֱלֹהֵיךְ שָׁאל
מַעֲמֵךְ כִּי אִם לִירָא אֶת יְהוָה אֱלֹהֵיךְ לְלַכְתָּ בְּכָל
דָּרְכֵיכֶם וְלְאֶחָתָה אֶת יְהוָה אֱלֹהֵיךְ בְּכָל
לְבָבְךָ וּבְכָל נְפָשָׁךָ 13 לְשִׁמְרָת מִצְוֹת יְהוָה וְאֶת
חֲקָתָיו אֲשֶׁר אָנֹכִי מִצְוָה הַיּוֹם --לְשִׁובָּלְךָ 14 הַהְנִין לְיִתְהַהֵּן
אֱלֹהִים הַשְׁמִינִים וְשְׁמֵי הָאָרֶץ וְכֵל אֲשֶׁר בָּה 15
רַק בְּאַבְתִּיךְ חַשְׁקָה אֶלְחָבָה אֶתְכֶם וַיְבִחר בְּזִורְעָם
אַחֲרִיהם בְּכֶם מִכָּל הָעָםִים --כִּי מִום הַזֶּה 16 וְמִלְתָמָם אֶת
עַרְלָת לְבָבְכֶם וְעַרְפָּכֶם --לֹא תַּקְשֵׁו לְךָ 17 כִּי יְהוָה
אֱלֹהִים --הָוּ אֱלֹהִים הָאֱלֹהִים וְאֶתְנוּ הָאֱדָנִים הָאֱלֹהִים
הַגְּדָלָה הַגְּבָרָה וְהַנּוֹרָא אֲשֶׁר לֹא יִשְׁאַל פְּנִים וְלֹא יִקְחַשְׁר
18 עַשְ׈ה מִשְׁפְּט יְתּוֹם וְאֶלְמָנָה וְאֶחָבָב נֶר לְתֵת לוֹ לְחֶם
וְשְׁמַלָּה 19 וְאֶהָבָתָם אֶת הַגְּרָר כִּי גְּרָרִים הִיִּתְהָם בָּאָרֶץ
תְּדִבְקָה וּבְשָׁמוֹ תַּשְׁבַּע 21 הוּא תַּהֲלַתְךָ וְהָוּ אֱלֹהֵיךְ --

על הארץ ²² כי אם שמר תשמרו את כל המצוה הזאת אשר אני מצוה אחים-לעשתה לאבהה את יהוה אלהיכם ללבת בכל דרכיו-ולדבקה בו ²³ והורייש יהוה את כל הגוים האלה מלפניכם וירשתם נום נדלים עצמים מכם ²⁴ כל המקום אשר תדרך כף רגלאם בו--לכם יהיה מן המדבר ולהלנון מן הנהר נהר פרת ועד הים האחרון--יהיה נבלכם ²⁵ לא יתיצב איש בפניכם פחדכם ומוראכם יתון יהוה אלהיכם על פניו כל הארץ אשר תדרכו בה כאשר דבר לכם ²⁶ ראה אני נתן לפניכם-היום ברכה וקללה ²⁷ את הברכה--אשר נשמעו אל מצות יהוה אלהיכם אשר מצוה אתכם היום ²⁸ והקללה אם לא נשמעו אל מצות יהוה אלהיכם וסורתם מן הדרך אשר אני מצוה אתכם היום ללבת אחורי אלהים אחרים--אשר לא ידעתם ²⁹ והיה כי יביאך יהוה אלהיך אל הארץ אשר אתה בא שמה לרשותה-- נתה את הברכה על הר נזרים ואת הקלה על הר עיבל ³⁰ הלא מה עבר הירדן אחרי דרכך מבוא המשם בארץ הכנעני היושב בערבה--מול הגליל אצל אלוני מריה ³¹ כי אתם עברים את הירדן לבא לרשות הארץ אשר יהוה אלהיכם נתן לכם וירשתם אתה ושבתם בה ³² ושמרתם לעשות את כל החוקים ואת המשפטים אשר אני נתן לפניכם היום

12 אלה החוקים והמשפטים אשר תשמרו לעשות בארץ אשר נתן יהוה אלהיך לך לרשותה כל הימים--אשר אתם חיים על האדמה ² אבד תאבור את כל המקומות אשר עברו שם הגוים אשר אתם ירשם אתם--את אלהיהם על ההרים הרים ועל הגבעות ותחת כל עץ רענן ³ ונתחטם את מזבחתם ושרתם את מזבחם ואשריהם תשרפין באש ופסילו אלהיהם תנדוון ואבדתם את שם מן המקום הזה ⁴ לא חמשון כן להוה אלהיכם כי אם אל המקום אשר יבחר יהוה אלהיכם מכל שבטים לשם את שמו שם- לשכנו תדרשו ובאות שמה ⁶ ותហבאת שמה עלתיכם ובחוכם ואת מעשrichtיכם ואת תרומת ידכם ונדריכם ונבדיכם ובכורת בקריכם וצאנכם ⁷ ואכלתם שם לפני יהוה אלהיכם ושמחתם בכל משלח ידכם אתם ובתיכם--אשר ברך יהוה אלהיך ⁸ לא תשונן-

וחקרת ושאלות היטב והנה אמות נכון הדבר נעשתה התועבה הזאת בקרבך ¹⁵ הכה תהא את ישבי העיר והוא--לפי חרב החרים אתה ואת כל אשר בה ואת בחמתה לפ' חרב ¹⁶ ואת כל שללה תקbez אל תוך רחבה ושפט באש את העיר ואת כל שללה כליל ליהוה אלהיך והיתה תל עולם לא תבנה עוד ¹⁷ ולא ידבק בידך מאומה מן החרים--למען ישב יהוה מהרין ابو ונתן לך רחמים ורחמך והרבך כאשר נשבע לאבותיך ¹⁸ כי תשגע בקול יהוה אלהיך לשמר את כל מוצתיו אשר אנכי מצוק הימים--לעשות היישר בעני יהוה אלהיך

14 בנים אתם ליהוה אלהיכם לא תתגדרו ולא תשים קrhoחה בין עיניכם--למה ² כי עם קדווש אתה ליהוה אלהיך ובך בחר יהוה להיות לו לעם סגלה מכל העמים אשר על פני האדמה ³ לא תאכל כל תועבה ⁴ זאת הbhמה אשר תאכלו שור שה שבבים ושעה עזים ⁵ איל וצבי ויחמור ואקו ודיישן ותאו זומר ⁶ וכל בהמה מפרסת פרסה ושתעת שס שטי פרסות מעלה גרה בbhמה--אתה תאכלו ⁷ אך זאת זה לא תאכלו מעלי גרה ומפריסי הפרסה השסועה את הנמל ואת הארנבת ואת השפן כי מעלה גרה ההמה ופרשא לא הפריסו--טמאים הם לכם ⁸ ואת החזיר כי מפריס פרסה הוא ולא גרה--טמא הוא לכם מבשרם לא תאכלו ובנבלתם לא תגעו ⁹ את זה תאכלו מכל אשר בימים כל אשר לו סנפיר וקشكשת תאכלו ¹⁰ וכל אשר אין לו סנפיר וקشكשת לא תאכלו--טמא הו לא لكم ¹¹ כל צפור טהרה תאכלו ¹² וזה אשר לא תאכלו מהם הנשר והפרס והעונייה ¹³ והראה ואת היאה והדריה למיניה ¹⁴ ואת כל ערב למיינו ¹⁵ ואת בת היענה ואת התחמס ואת השחף ואת הנץ למיניהו ¹⁶ את הכסוס ואת הינושא והתנסמת ¹⁷ והקאת ואת הרחמה ואת השלך ¹⁸ והחסידה והאנפה למיניה והדוכיפת והעטוף ¹⁹ וכל שraz העוף טמא הוא לכם לא יאכלו ²⁰ כל עוף טהור תאכלו ²¹ לא תאכלו כל נבלת לנدر אשר בשעריך תנגה ואכלת או מכר לנכרי--כי עם קדרוש אתה ליהוה אלהיך לא תבשל נדי בחלב אמו עשר תעשר את כל הבאות זרעך היצא השדה שנה ²² שנה ²³ ואכלת לפני יהוה אלהיך במקום אשר יבחר

את כל הדברים האלה אשר אנכי מצוק למען ייטב לך ולבניך אחריך עד עולם--כי תעשה המשפט והויש בעני יהוה אלהיך ²⁴ כי יכדרת יהוה אלהיך את הנויים אשר אתה בא שם לרשות אותם--מן פניך וירשת אחרי השמדם מפניך ופָן תדרש לאלהיהם לא אמר איך יעבדו הגויים אלה את אלהיהם ואעשה כן נס אני ²⁵ לא תשעה כן ליהוה אלהיך כי כל תועבתה יהוה אשר שני עשו לאלהיהם--כי נס את בנייהם ואת בנותיהם ישרפו באש לאלהיהם ²⁶ את כל הדבר אשר אנכי מצוחה אחים--אתו תשמרו לעשות לא חספ' עליו ולא תגרע ממנו

13 כי יקום בקרבך נביא או חלם חלום ונתן אליך אותן או מופת ² ובא אותן ומהופת אשר דבר אליך לא אמר נלכה אחרי אלהים אחרים אשר לא ידעתם--ונעבדם ³ לא תשמע אל דברי הנביא הזה או אל חולם החלום שהוא כי מנסה יהוה אלהים אתכם לדעת הישכם האחים את יהוה אלהים בכל לבבכם ובכל נשכם ⁴ אחרי יהוה אלהים תלכו ואתו תיראו ואת מצותיו תשמרו ובכלו תשמעו ואתו תעבדו ובו תדקון ⁵ והנביא הזה או חלם החלום הוא יומת כי דבר סרה על יהוה אלהים המוציא אתכם מארץ מצרים והفرد מבית עבדים--להריחך מן הדרך אשר צוק יהוה אלהיך ללבת בה ובברחת הרע מקרבך ⁶ כי יסיתך אחיך בן אמך או בנך או בתך או אשת חזק או רעך אשר נפשך--בסתור לא אמר נלכה ונעבדה אלהים אחרים אשר לא ידעת אתה ואבותיך ⁷ מאלחי העמים אשר סביבתיכם הקרים אליך או הרחקים ממד--מקצה הארץ ועד קצה הארץ ⁸ לא תאהבה לו ולא תשמע אליו ולא תחוס עיניך עליו ולא תחמל ולא תכסה עליו ⁹ כי הרג תהרנו ייך תהיה בו בראשונה להמיתו ויד כל העם באחרנה ¹⁰ וסקלתו באבניים ומות כי בקש להריחך מעל יהוה אלהיך המוציאך מארץ מצרים מבית עבדים ¹¹ וככל ישראל--ישמעו ויראנן ולא יוספו לעשות דבר הרע זה--בקרכך ¹² כי תשמע באחת ערך אשר יהוה אלהיך נתן לך לשbeta שם--לאמר ¹³ יצאו אנשים בני בליעל מקרבך וידיחו את ישבי ערים לאמר נלכה ונעבדה אלהים אחרים--אשר לא ידעתם ¹⁴ ודרשת

עמך--לא תשלחנו ריקם ¹⁴ העניק תע尼克 לו מצאנך
ומגניך ומיקבר אשר ברוך יהוה אלהיך מתן לו
¹⁵ זוכרת כי עבר היהת בארץ מצרים ויפדרך יהוה
אליהיך על כן אנסי מצוק את הדבר הזה--¹⁶
והיה כי יאמר אליך לא יצא מעמך כי אהבר ואתה
ביתך כי טוב לו עמך ¹⁷ ולקחת את המרצע ונתחה
באנו ובבדת והיה לך עבר עולם ואף לא מותך תעשה
כן ¹⁸ לא יקשה בעינך בשלוחך אתו חפשי מעמך--
כי משנה שכר שכיר עברך ששים וברוך יהוה
אליהיך בכל אשר תעשה ¹⁹ כל הבכור אשר יולד
בברך ובצאנך הזכר--תקדיש להו אלהיך לא
תעביר בכבר שורך ולא תנז בכור צאנך ²⁰ לפני יהוה
אליהיך האכלנו שנה בשנה במוקם אשר יבחר יהוה--
אתה וביתך ²¹ וכי יהיה בו מום פסח או עור כל מומ
רע--לא תובחנו ליהוה אלהיך ²² בשעריך האכלנו--
הטמא והטהור יחוּדו כבוי וכайл ²³ רק את דמו לא
האכל על הארץ תשפכנו כמים

16 שמור את חדש האביב ועשית פסח ליהוה אלהיך--
כי בחודש האביב הוציאך יהוה אלהיך מממצרים--
לילה ² וחבחת פסח ליהוה אלהיך צאן ובקר במקום
אשר יבחר יהוה לשכנ שמו שם ³ לא האכל עליון חנין
שבועת ימים האכל עליון מצות לחם עני כי בחפוץ
יצאת מארץ מצרים--למען תוצר את יום צאתך מארץ
מצרים כל ימי חיך ⁴ ולא יראה לך שאר בכל גבל
שבועת ימים ולא ילין מן הבשר אשר תזבח בערב
ביום הראשון--לבקר ⁵ לא תוכל לזבח את הפסח
באחד שעריך אשר יהוה אלהיך נתן לך ⁶ כי אם אל
המקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשכנ שמו--שם תזבח
את הפסח בערב כבאו המשמש موعد צאתך ממצרים
ובשלת ואכלת במקום אשר יבחר יהוה אלהיך בו
וננית בכבר והלכת לאלהיך ⁸ ששת ימים האכל
מצות וביום השבעי עצרת ליהוה אלהיך--לא תעשה
מלאכה ⁹ שבעה שבעת מספר לך מהחל חרמש
בקמה תחל לספר שבעה שבאות ¹⁰ ועשית הן שבאות
ליהוה אלהיך--מסת נדבת יך אשר מתן כאשר
יברכך הארץ על כן אנסי מצוק לאמר פתחת תפחה את
אתה ובניך ובתך ועבדך ואמתך והלו אשר בשעריך
וזניר והיותם והאלמנה אשר בקרך--במקום אשר

לשכן שמו שם מעשר דגnek תירשך ויזהרך ובכרא
בקך וצאנך למען תלמד לראה את יהוה אלהיך--
כל הימים ²⁴ וכי ירבה מפרק הדרך כי לא תוכל
שאותו--כי ירחק מפרק המקום אשר יבחר יהוה אלהיך
לשום שמו שם כי ברוך יהוה אלהיך ²⁵ ונתחה
בכסף וצורת הכסף בידך והלכת אל המקום אשר
יבחר יהוה אלהיך בו ²⁶ ונתחה הכסף בכל אשר
תואה נפשך בברך ובצאן ובין ובשער ובכל אשר
תשאלך נפשך ואכלת שם לפני יהוה אלהיך ושמחה
אתה וביתך ²⁷ והלו אשר בשעריך לא תעצנו כי אין
לו חלק ונחלת עמך ²⁸ מקצתה שלש שנים חוותיא את
כל מעשר תבואתך בשנה ההוא והנחת בשעריך ²⁹
ובא הלוי כי אין לו חלק ונחלת עמך זניר והיותם
והאלמנה אשר בשעריך ואכלו ושבעו--למען יברך
יהוה אלהיך בכל מעשה יך אשר תעשה

15 מקץ שבע שנים תעשה שמטה ² וזה דבר
השמטה--شمוט כל בעל משה ירו אשר ישנה ברעהו
לא יגש את רעהו ואת אחיו כי קרא שמטה ליהוה
את הנכרי תנש ואשר יהיה לך את אחיך תשמט
ידך ⁴ אפס כי לא יהיה לך אביו כי ברך יברך
יהוה בארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלת לרשותה
רक אם שמו תשמע בקהל יהוה אלהיך לשמר
לעשות את כל המצווה הזאת אשר אנסי מצוק היום
כי יהוה אלהיך ברכך כאשר דבר לך והעבתת
נוים רבים ואתה לא תעבט ומשלת בנויים רבים ובר
לא ימשלו ⁷ כי יהיה לך אביו מאחד אחיך באחד
שעריך בארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך--לא האמן
את לבך ולא תקפין את יך מאחיך האביו ⁸ כי
פתח תפחה את יך לו והעבת תעביטנו די מהסרה
אשר ייחס לו ⁹ והשמר לך פן יהוה דבר עם לבך
בליעל לאמיר קרבנה שנת השבע שנות השיטה ורעה
עינך באחיך האביו ולא תתן לך וקרא עלייך אל
יהוה והיה לך חטא ¹⁰ נתון תנתן לו ולא ירע לבך
בתוך לך כי בגולל הדבר זה יברך יהוה אלהיך
בכל מעשך ובכל משליח יך ¹¹ כי לא יהדל אביו
מרקב הארץ על כן אנסי מצוק לאמר פתח תפחה את
ידך לאחיך לעניך ולאביך בארץך ¹² כי ימכר לך
אחיך העברי או העבריה--ועבדך ששה שנים ובסנה
השביעת תשלחנו חפשי מעמך ¹³ וכי תשלחנו חפשי

מן המקום ההוא אשר יבחר יהוה ושמירת לעשות ככל אשר יורוך נו על פי התורה אשר יורה ועל המשפט אשר יאמרו לך-חעשה לא תסור מן הדבר אשר יגידו לך-ימין ושמאל¹² וזה איש אשר יעשה בזדון לבתי שמע אל הכהן העמד לשרת שם את יהוה אלהיך או אל המשפט-ומת האיש ההוא ובערת הרע מישראל¹³ וכל העם ישמעו ויראו ולא יידון עוד¹⁴ כי תבא אל הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך וירושתה ושבתת בה ואמרת אשימה עלי מלך לכל הנינים אשר סביחתי¹⁵ שום תשים עליך מלך אשר יבחר יהוה אלהיך בו מקרוב אחיך חשים עליך מלך-לא תוכל לחת עלייך איש נכרי אשר לא אחיך הוא¹⁶ רק לא ירבה לו סוסים ולא ישיב את העם מצרימה למען הרבות סוס ויוהה אמר לכם לא תספון לשוב בדרך זהה עוד¹⁷ ולא ירבה לו נשים ולא יסור לבבו וכסף והב לא ירבה לו מaad¹⁸ והיה כשבתו על כסא מלכו-ותכתב לו את משנה התורה הזאת על ספר מלפני הכהנים הלויים¹⁹ והייתה עמו וקרא בו כל ימי חייו-למען ילמד לראה את יהוה אלהיו לשמר את כל דברי התורה הזאת ואת החוקים האלה לעשtem²⁰ לבתי רום לבבו מאחיו ולבתי סור מן המזוה ימין ושמאול-למען יאריך ימים על מלכתו הוא ובניו בקרב ישראל

18 לא יהיה לכהנים הלויים כל שבט לו חלק ונחלה-עם ישראל אליו יהוה ונחלתו יאכלון² ונחלה לא יהיה לו בקרב אחיו יהוה הוא נחלתו כאשר דבר לו זו זיהה משפט הכהנים מאת העם מאת זבחיו הזבח-אם שור אם שה ונתן לכahn הורע ולהלחים והקבה⁴ ראשית דגnek תירשך ויזחרך וראשית נז צאנך-תתן לו⁵ כי בו בחר יהוה אלהיך--מכל שבטייך לעמוד לשרת בשם יהוה הוא ובנוו כל הימים⁶ וכי יבא הלו מאהד שעיריך מכל ישראל אשר הוא נר שם ובא בכל אחת נפשו אל המקום אשר יבחר יהוה⁷ ושרת בשם יהוה אלהיך--כל Achio הלוים העמידים שם לפני יהוה⁸ חלק בחלק יאכלו בלבד ממכרו על האבות⁹ כי אתה בא אל הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך-לא תלמד לעשנות כתועבת הניניםיהם¹⁰ לא ימצא בך מעביר בנו ובתו באש

יבחר יהוה אלהיך לשכן שמו שם¹² וכורת כי עבר היהת במצרים ושמרת ועשית את החוקים האלה¹³ חן הסכת חשה לך שבעת ימים באספָך-מנרך ומיקבר¹⁴ ושמחה בחך אתה ובנק ובטך ובערכ ואמתק והלו הגר והיותם והאלמנה אשר בשעריך¹⁵ שבעת ימים תנח ליהוה אלהיך במקום אשר יבחר יהוה כי יברך יהוה אלהיך בכל תבאותך ובכל מעשה דיך והיית אך שמה¹⁶ שלוש פעמים בשנה יראה כל זוכרך את פני יהוה אלהיך במקום אשר יבחר- בחן המצות ובוחן השבעות ובוחן הסוכות ולא יראה את פני יהוה ריקם¹⁷ איש כמחנה ידו כברכת יהוה אלהיך אשר נתן לך¹⁸ שפטים וشرطים נתן לך בכל שעריך אשר יהוה אלהיך נתן לך לשפטיך וشرطו את העם משפט צדק¹⁹ לא תהה משפט לא חכיר פנים ולא תחק שחר-כי השחד יעור עיני חכמים ויסלפ' דברי צדיקם²⁰ צדק צדק תדרך-למען תחיה וירשת את הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך²¹ לא תטע לך אשרה כל עץ אצל מזבח יהוה אלהיך-אשר תעשה לך²² ולא תקים לך מזבח אשר שנא יהוה אלהיך

17 לא תובה ליהוה אלהיך שור ושה אשר היה בו מום-כל דבר רע כי תועבת יהוה אלהיך הוא² כי ימצא בקרבך באחד שעריך אשר יהוה אלהיך נתן לך איש או אשה אשר יעשה את הרע בעיני יהוה אלהיך-עלבר בריתו³ וילך ויעבר אליהם אחרים וישתחוו להם ולשמש או לירח או לכל צבא השמים- אשר לא צויתי⁴ והוגנד לך ושמעת ודרשת היטב-ונחנה אמרת נכנון הדבר נשעתה החטובה הזאת בישראל⁵ והוציאת את האיש הזה או את האשה הזה או אשר עשו את הדבר הרע הזה אל שעריך-את האיש או את האשה וסקלתם באבניים ומתו⁶ על פי שנים עדים או שלשה עדים-יוםת המת לא יומת על פי עד אחד⁷ יד העדים תודיע בו בראשנה להמיטו ויד כל העם באחרונה ובערת הרע מקרבך⁸ כי יפלא מפרק דבר למשפט בין דם לדם בין דין לדין ובין גנע- דברי ריבת בשעריך וקמת ועלית-אל המקום אשר יבחר יהוה אלהיך בו⁹ ובאת אל הכהנים הלויים ואל השפט אשר יהוה בימים הים ודרשת והגידו לך את דבר המשפט¹⁰ וועשית על פי הדבר אשר יגידו לך

הימים--ויספה לך עוד שלוש ערים על השלש האלה ¹⁰ ולא ישך דם נקי בקרב הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה והיה לך דמים ¹¹ וכוי יהוה איש שנא לרעהו וארכ לוי וקם עלייו והכחתו נפש ומת ונס אל אחת הערים הארץ ¹² ישלחו זקניהם עיריו ולקחו אותו שם ונתנו אותו ביד נאל הדרם--ומת ¹³ לא חוס עינך עלייו ובערת דם הנקי מישראל וטוב לך ¹⁴ לא חסיג נכול רעך אשר נבלו ראננים--בנהלתקך אשר תנחל בארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך לרשותה ¹⁵ לא יקום עד אחד באיש לכל עזון ולכל חטא בכל חטא אשר יחתא על פי שני עדים או על פי שלשה עדים--יקום דבר ¹⁶ כי יקום עד חמץ באיש לעונת בו סרה ¹⁷ ועמדו שני האנשים אשר להם הריב לפני יהוה לפני הכהנים והשפטים אשר יהיו ביוםיהם ההם ¹⁸ ודרשו השפטים הייטב והנה עד שקר הענה באחיו ועשיהם לו כאשר זם לעשות לאחיו ובערת הרע מקרובך ¹⁹ ותנשאים ישמעו ויראו ולא יספו לעשות עוד בדבר הרע הזה--בקרבך ²⁰ ולא חוס עינך נפש בנפש עין בעין שנ בשן יד ביד רגל ברגל

20 כי יצא למלחמה על איבך ורואית סוס ורכב עם רב מפק---לא תירא מהם כי יהוה אלהיך עמד המעלך מארץ מצרים ² והיה בקרבתם אל המלחמה וננס הכהן ודבר אל העם ³ ואמר אליהם שמע ישראל אתם קרבנים היומם למלחמה על איביכם אליך לבבכם אל תיראו ולא תחפו ואל תערצו--מן הרים ⁴ כי יהוה אליהם הhalb עמכם--להלחם לכם עם איביכם להוציא אתכם ⁵ ודברו השטרים אל העם לאמר מי האיש אשר בנה בית חדש ולא חנכו לך וישב לבתו פן מוות במלחמה ואיש אחר יחנכו ⁶ ומרי האיש אשר נטע כרם ולא חללו--ילך וישב לבתו פן מוות במלחמה ואיש אחר יחללו ⁷ וממי האיש אשר ראש אש והלא לקחה--ילך וישב לבתו פן מוות במלחמה ואיש אחר יקחנה ⁸ ויספו השטרים לדבר אל העם ואמרו מי איש הירא ורק הלבך לך וישב לבתו ולא ימס את לבב אחיו כלבבו ⁹ והיה ככלת השטרים לדבר אל העם ופקדו שרי צבאות בראש העם ¹⁰ כי תקרב אל עיר להלחם עליה--וקראת אליה לשולם ¹¹ וזה היה אם שלום תענך ופתחה לך וזה כל העם

קסם קסמים מעונן ומונח ומכשף ¹² וחבר חבר ושאל אוב וידעני ודרש אל המהים ¹³ כי תועבת יהוה כל עשה אלה ובגנול התועבת אלה יהוה אלהיך מודיש אורום מפניך ¹⁴ תמים תהיה עם יהוה אלהיך ¹⁵ כי הגוים ישמעו אתה יורש אותם--אל מענים ועל כסמים ישמעו אתה ¹⁶ לא כן נתן לך יהוה אלהיך נבייא מקרבך מהחיך כמו נקיים לך יהוה אלהיך אליו תשמעון ¹⁷ ככל אשר שאלת מעם יהוה אלהיך בחרב ביום הקחל לא אמר לא אספ לשמע את קול יהוה אלהיך ואת האש הנגדלה הזאת לא אראה עוד ולא אמות ¹⁸ ויאמר יהוה אליו היטיבו אשר דברו נבייא אקים להם מקרב אחיהם ממוק ונתתי דברי בפי ודבר אליהם את כל אשר אצנו ¹⁹ וזה היא איש אשר לא יسمع אל דברי אשר יידבר בשם--אנכי אדרש מעמו אך הנביא אשר יידבר בדבר דבר בשם את אשר לא צויתו לדבר ואשר ידבר בשם אליהם אהרים-- ומת הנביא ההוא ²⁰ וכי אמר לבבך איך נדע את הדבר אשר לא דברו יהוה ²¹ אשר ידבר הנביא בשם יהוה ולא יהיה הדבר ולא יבא--הוא הדבר אשר לא דברו יהוה בודין דברו הנביא לא תגור ממנו

19 כי יכירות יהוה אלהיך את הגוים אשר יהוה אלהיך נתן לך את ארצם וירושתם וישבת בערים ובבתייהם ² שלוש ערים תבדיל לך בתוך הארץ-- אשר יהוה אלהיך נתן לך לרשותה ³ תכין לך הדרך ושלשת את גבול הארץ אשר ינחילך יהוה אלהיך והוא לנו שמה כל רצח ⁴ זה דבר הרצח אשר ינוס שמה והו אשר ייכה את רעהו בבלדי רעת והוא לא שנא לו מותם שלשם ⁵ ואשר יבא את רעהו בעיר לחטב עצים ונדהה ידו בגריזן לכרת העץ ונשל הברזל מן העץ ומצא את רעהו ומota הוא ינוס אל אחת הערים האלהה--והו ⁶ פן ירדף נאל הדם אהרי הרצח כי יחם לבבו והשינו כי ירבה הדרך והכחנו נפש ולו אין משפט מוות כי לא שנא הוא לו מותmol שלשים ⁷ על כן אנכי מזוק לאמר שלוש ערים תבדיל לך ⁸ ואם ירחיב יהוה אלהיך את גבולך כאשר נשבע לאבטח נתן לך את כל הארץ אשר דבר להחת לאבטיח ⁹ כי תשمر את כל המזווה הזאת לעשתה אשר אכי מזוק היום לא אהבה את יהוה אלהיך ולכלת בדרכיו כל

אליה ובעלתה והיתה לך לאשה ¹⁴ והיה אם לא
חפצתה בה ושלחתה לנפשה ומכר לך חמכרנה בכיסי
לא תעתמר בה תחת אשר עניתה ¹⁵ כי תהין לאיש
שתי נשים האחת אהובה והאתה שנואה וילדו לו בנים
אהובתך והשנואה וההבן הבכיר לשניאה ¹⁶ והיה
ביום הנחילה את בניו את אשר ידיה לו לא יכול
לבקר את בן אהובתך על פני בן השנואה הבכור ¹⁷
כי את הבכיר בן השנואה יכיר לתה לו פי שנים בכל
אשר ימצא לו כי הואראשית אנו לו משפט היכרכה ¹⁸
כי יהוה לאייש בן סורר ומורה- איןנו שמע בקהל אביו
ובקהל אמו ויסרו אותו ולא ישמע אליום ¹⁹ ותפשו בו
אביו ואמו והוציאו אותו אל זקנינו עירו ואל שער מקומו
ואמרו אל זקנינו עירו ובנו זה סורר ומורה- איןנו שמע ²⁰
בקלנו זולל וסבא ²¹ ורגמוו כל אנשי עירו באבני
ומת בערתת הרע מקריך וככל ישראל ישמעו ויראו ²²
וכי יהוה באיש חטא משפט מוות- והומת ותלית אותו
על עץ ²³ לא תלין נבלתו על העץ כי קבור תקברנו
ביום ההוא- כי קללה אלהים תלוי ולא תטמא את
אדמתך אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה

22 לא תראה את שור אחיך או את שיו נדחים
והתעלמת מהם השב השיבם לאחיך ² ואם לא קרוב
אחיך אליו ולא ירעתו- ואספו אל תוך ביתך והוא
עמך עד דרש אחיך אותו והשבתו לו ³ וכן תעשה
לחמרו וכן תעשה לשמלתו וכן תעשה לכל אבדת
אחיך אשר האבד ממנו ומצאהה לא תוכל להתעלם
לא תראה את חמור אחיך או שורו נפלים בדרךך
והתעלמת מהם הקם הרים עמו ⁵ לא יהוה כל נבר
על אלה ולא ילبس נבר שמלה אלה כי תועבת יהוה
אליהיך כל עשה אלה ⁶ כי יקרה כן צפוך לפניך
בדרכך בכל עץ או על הארץ אפרחים או ביצים והאם
רכצת על האפרחים או על הביצים- לא תחקח האם
על הבנים ⁷ שלח השלח את האם ואת הבנים תחק
לך למען ייטב לך והארכת ימים ⁸ כי תבנה בית
חדש ועשית מעקה לנגד ולא תשים דמים בכיתך כי
יפל הנפל ממנה ⁹ לא תזרע כרמך כלאים פן תקדש
המלאה הזרע אשר תזרע ותבאות הכרם ¹⁰ לא תחרש
בשור ובחרן יחודו ¹¹ לא תלבש שעטנו צמר ופשתים
יחדו ¹² גndlים תעשה לך על ארבע כנפות כסותך

המצא בה יהיו לך למס- ועבדך ¹² ואם לא תשלים
עמך ועשתה עמק מלחמה- וצורת עליה ¹³ ונתנה
יהוה אלהיך בידך והכית את כל זכורה לפני הרוב
14 רק הנשים והטף והבמה וכל אשר היה בעיר
כל שללה- תבו לך ואכלת את שלל איביך אשר נתן
יהוה אלהיך לך ¹⁵ כן תעשה לכל הערים הרוחקת
ממקום מادر אשר לא מערבי הגוים אלה הנה ¹⁶ רק
מערבי העמים האלה אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה-
לא תחיה כל נשמה ¹⁷ כי החרם תחרימים החתי
והאמרוי הכנעני והפרזי החוי והיבוסי- כאשר צוך
יהוה אלהיך ¹⁸ למען אשר לא למדו אתכם לעשות
כל טובכם אשר עשו לאלהיהם וחטאתם ליהוה
אליהם ¹⁹ כי תצורך אל עיר מים רבים להלחם
עליה לתפשה לא תשחית את עצה לנדר עליון גרזון-
כי ממננו תאכל ²⁰ ואתו לא תכרת כי האדם עז השדה
לבא מנפיק במצוור ²⁰ רק עז אשר תדע כי לא עז
מאכל הו- ואתו תשחית וכרתת ובנית מצור על העיר
אשר הוא עשה עמק מלחמה- עד רדתה

21 כי ימצא חלל באדמה אשר יהוה אלהיך נתן לך
לרשעה נפל בשדה לא נודע מי הכהו ² ויצו זקניך
ושפטיך ומדו אול הערים אשר סביבת החלל ³ וזה
העיר הקרויה אל החלל- ולקחו זקנינו העיר ההוא
עגלת בקר אשר לא עבר בה אשר לא משכה בעל
4 והורדו זקנינו העיר ההוא את העגלת אל נחל איתן
אשר לא עבר בו ולא יזרע וערפו שם את העגלת
בנחל ⁵ ונגנו הכהנים בני לוי- כי גם בחר יהוה
אליהיך לשורתו ולברך בשם יהוה ועל פיהם יהוה
כל ריב וכל נגע ⁶ וכל זקנינו העיר ההוא הקרים אל
החלל- וירחצו את ידיםם על העגלת העורופה בנחל
7 וענו ואמרו ידינו לא שפה (שפכו) את הדם הזה
ועניינו לא ראו ⁸ כפר לעמק ישראל אשר פרית יהוה
ואל תתן רם נקי בקרב עמק ישראל ונכפר להם הדם
9 ואתה תבער הדם הנקי- מקריך כי תעשה היישר
בעני יהוה ¹⁰ כי תצא למלחמה על איביך וננתנו יהוה
אליהיך בידך- ושבית שבייך ו/orאית בשבייה אשת
יתפת תאר וחשכתה בה ולקחת לך לאשה ¹² והבאתה
אל תוך ביתך וגולחה את ראשך ותשנה את צפנינה
13 והסירה את שמלה שביה מעליה וישבה בביתך
ובכתחה את אביה ואת אמה ירח ימים ואחר כן תבו

בעור מפתחו ארם נהרים--לקלך ⁵ ולא אבה יהוה אליה לשמע אל בלעם ויהפיך יהוה אלהיך לך את הקללה לברכה כי אהבך יהוה אלהיך ⁶ לא תדרש שלם וטבתם כל ימיך לעולם ⁷ לא תחטב אדם כי אהיך הוא לא תחטב מצרי נגד היהת בארץ ⁸ בני אשר יולדו להם דור שלישי--יבא להם בקהל יהוה ⁹ כי יצא מהנה על איביך ונשמרת--מכל דבר רע ¹⁰ כי יהוה בך איש אשר לא יהיה טהור מקרה ליליה-- יצא אל מחוין ומהנה לא יבא אל תוך מהנה ובו והיה לפנות ערב ירחץ במים וככבה המשמש יבא אל תוך מהנה ¹¹ וירד תהיה לך מחוין ומהנה ויצאת טהרה כבך ¹² כי מטה לך מטה מהנה לא יהיה טהור מטה מהנה ומטה טהרה לילה--ויתד תהיה לך על אונך והיה בשפטך שמה חז ¹³ ויתד תהיה לך על אונך והיה בשפטך חז וחפרתה בה ושבות כסות את צאך ¹⁴ כי יהוה אליהיך מטה לך בקרוב מהןך להצילך ולתת איביך לפניך והיה מהניך קדוש ולא יראה בך עדות דבר שב מאחריך ¹⁵ לא חסניך עבר אל אדני אשר יגziel אליך מעם אדני ¹⁶ עמק ישב בקרוב במקום אשר יבחר באחד שעדריך--בטוב לו לא תוננו ¹⁷ לא תהיה קדשה מבנות ישראל ולא יהיה קדש מבני ישראל ¹⁸ לא תביא אתנן זונה ומחריר כלב בית יהוה אלהיך-- לכל נדר כי תועבת יהוה אלהיך גם שניהם ¹⁹ לא תשיך לאחיך נשך כסף נשך אבל נשך כל דבר אשר ישך ²⁰ לנכרי תשיך ולא אחיך לא תשיך--למען יברך יהוה אלהיך בכל משלוח ידך על הארץ אשר אתה בא שמה לרשותה ²¹ כי תדר נדר ליהוה אלהיך לא אחר לשלומו כי דרש ידרשו יהוה אלהיך עמוק ²² והיה בך חטא ²³ וכי תדרל לנדר--לא יהיה בך חטא מוצא שפטיך השמר וعشית כאשר נדרת ליהוה אלהיך נדרבה אשר דברת בפייך ²⁴ כי תבא בכרם רעך ואכלת ענבים כנפש שבעך ועל קליך לא תמן כי תבא בקמת רעך וקטפת מלילת בידך וחרמש לא תניף על קמת רעך

24 כי יקח איש אשה ובעליה והוא אם לא תמצא חן בעינוי כי מצא בה עדות דבר--וכתב לה ספר כריתת נתן בידיה وسلمת מביתו ² ויצאה מביתו ולהלכה והיתה לאיש אחר ³ וושנאה האיש האחרון וכותב לה ספר כריתת נתן בידיה وسلمת מביתו או כי ימota על דבר אשר לא קדרו אתכם בלחם ובמים בדרך עצתכם ממצרים ואשר שכר עלייך את בלעם בן

אשר הכסה בה ¹³ כי יקח איש אשה ובא אליה ושנהה ¹⁴ ושם לה עלייה דברים והווצה עליה שם רע ואמר את האשה הזאת לקחתי ואקרו באליה ולא מצאתי לה בתולים ¹⁵ ולקח אבי הנער ואמה והויצו איה בתולי הנער אל זקי העיר--השערה ¹⁶ ואמר אבי הנער אל הזוקנים את בתוי נתתי לאיש זהה לאשה--וישנהה ¹⁷ והנה הוא שם עלילות דברים לאמור לא מצאי לבתק בתולים ואלה בתולי בית ופרשו המשמלה לפני זקי העיר ¹⁸ ולקח זקי העיר ההוא את האיש ויסרו אותו ¹⁹ וענסנו אותו מאה כסף ונתנו לאבי הנערה--כי הוציאו שם רע על בתولات ישראל ולו תהיה לאשה לא יוכל לשלהה כל ימיו ²⁰ ואם אמר היה הדבר הזה לא נמצא בתולים לענער ²¹ וויזקיאו את הנער אל פתח בית אביה וסקלהה אנסי עירה באבני ומותה-- כי עשתה נבליה בישראל לזנות בית אביה ובערת הרע מקרבך ²² כי מצא איש שכוב עם אשה בעליה בעל ומתו נם שנייהם--האיש השכב עם האשה והאשה ובערת הרע מישראל ²³ כי היה נער בתולה מארשה לאיש ומצא איש בעיר ושכב עמה ²⁴ וויזקיאו את השניים אל שער העיר ההוא וסקליהם אתם באבני ומותו--את הנער על דבר אשר לא צעקה בעיר ואת האיש על דבר אשר ענה את אשורת רעהו ובערת הרע מקרבך ²⁵ ואם בשדה ימצא האיש את הנער המארשה והחזקיק בה האיש ושכב עמה ומות האיש אשר שכב עמה--לבדו ²⁶ ולנער לא תעשה דבר אין לנער חטא מות כי כאשר יקום איש על רעהו ורצחו נפש--כן הרבר הוה ²⁷ כי ימצא איש צעקה הנער המארשה ואין מושיע לה ²⁸ כי ימצא איש נער בתולה אשר לא ארשה ותפשה ושכב עמה וממצא ²⁹ ונתן האיש השכב עמה לאבי הנער--חמשים כסף ולו תהיה לאשה תחת אשת אביו ולא גילה כנף אביו

23 לא יבא פצע רכא וכרכות שפכה בקהל יהוה ² לא יבא מזוז בקהל יהוה נם دور עשרי לא יבא לו בקהל יהוה ³ לא יבא עמוני ומואב בקהל יהוה נם دور עשרי לא יבא להם בקהל יהוה עד עולם ⁴ על דבר אשר לא קדרו אתכם בלחם ובמים בדרך עצתכם ממצרים ואשר שכר עלייך את בלעם בן

מהם ובן אין לו--לא תהיה אשת המטה החוצה לאיש זר במנה יבא עליה ולקחה לו לאשה ויבמה ⁶ והיה הבכור אשר תלד--יקום על שם אחיו המת ולא ימחה שמו מישראל ⁷ ואם לא יחפץ האיש לחתה את יבמו ועתה יבמו השערה אל הוקנים ואמרה מאן יבמי להקים לאחיו שם בישראל--לא אבה יבמי ⁸ וקראו לו זקנין עירו ודברו אליו ועמד ואמר לא חפצתי לחתה ⁹ ונשנה יבמו אלו לעני הוקנים וחלצה נעלם מעל רגלו וירקה בפניו וענתה ואמרה ככה עשה איש אשר לא יבנה את בית אחיו ¹⁰ ונקרא שמו בישראל בית חלוץ הנעלם כי ינצח אנשים יהדו איש ואחיו וקרבה אשת האחד להציג את אישת מיד מכחו ושלחה ידה והחויקה בממשיו ¹¹ וקצתה את כפה לא תחוס עינך ¹² לא יהיה לך בכיסך אבן ואבן נדולה וקטנה ¹³ לא יהיה לך בבייך איפה ואיפה נדולה וכטנה ¹⁴ אבן שלמה וצדקה יהיה לך איפה שלמה וצדקה יהיה לך--למען אריכו ימיך על האדמה אשר יהוה אלהך נתן לך ¹⁵ כי תועבת יהוה אלהיך כל עשה אלה כל עשה עול ¹⁶ זכור את אשר עשה לך מלך בדרך בצתכם מצרים ¹⁷ אשר קרדך בדרך ויזבך כל הנחשלים אחריך--ואתה עף ויגע ולא ירא אלהים ¹⁸ והיה בתנוח יהוה אלהיך לך מכל איביך מסביב בארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה לרשתה--תמחה את זכר מלך מתחת השמים לא תשכח

26 והיה כי תבוא אל הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה וירושתת וישבת בה ² ולקחת מראשית כל פרי האדמה אשר תביא מארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך--ושמתה בתנוא והלכת אל המקומ אשר יבחר יהוה אלהיך לשכן שמו שם ³ ובאות אל הכהן אשר יהיה ביוםיהם ההם ואמרת אליו הגדתי היום ליהוה אלהיך כי באתי אל הארץ אשר נשבע יהוה לאבינו לחת לנו ⁴ ולקח הכהן הטענו מיריך והניחו--לפני מזבח יהוה אלהיך ⁵ וענית ואמרת לפני יהוה אלהיך ארמי אבד אבי וירד מצרימה ויגר שם בmouth מעט ויהי שם לנו נדול עצום ורב ⁶ וירעדו אתנו המצרים ויענוינו ויתנו לנו עבדה קשה ⁷ ונצעק אל יהוה אלהי אבינו וישמע יהוה את קלנו וירא את עניינו

הראשון אשר שלחה לשוב לקחתה להיות לו לאשה אחריו אשר הטמאה--כי הוועבה הוא לפני יהוה ולא תחטיא את הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה ⁸ כי יכח איש אשה חדשה--לא יצא בצבא ולא עבר עליו לכל דבר נקי יהיה לבתו שגה אהת ושםה את אשתו אשר לך ⁹ לא ייחבל רחמים ורקב כי נפש הוא חבל ⁷ כי ימצא איש גנב נשמה מהיו מבני ישראל והתעمر בו ומכוון--ומת הנגב הוא ובערת הרע מקרבך ⁸ השמר בנגע הצרעת לשמר מאר ולעשות ככל אשר יורו אתכם הכהנים הללו כאשר צוחם-- תשמרו לעשות ⁹ זכור את אשר עשה יהוה אלהיך למורים בדרך בצתכם מצרים ¹⁰ כי תהה ברעך משאת מואמה--לא תבא אל ביתו לעבט עבטו ¹¹ בחוץ העמד והאיש אשר אתה נשא בו יוציא אליך את העבות החוצה ¹² ואם איש עני הוא--לא תשכב בעבטו ¹³ השב תשיב לו את העבות כבוא המשם ושכוב בשלמותו וברך ולך תהיה צדקה לפני יהוה אשר בארכך בשעריך ¹⁴ ביום תחן שכרו ולא תבוא עליו המשם כי עני הוא ואליו הווא נשא את נפשו ולא יקרא עלייך אל יהוה והיה לך חטא ¹⁵ לא יומתו אבות על בניים ובנים לא יומתו על אבות איש בחטא יומתו לא תהה משפט גור יתום ולא תחבל בנד אלמנה ¹⁶ זכרת כי עבר היהת למצרים ויפרך יהוה אלהיך שם על כן אני מצוך לעשות את הדבר הזה ¹⁷ כי תקצר קציך בשדרך ושכחת עמר בשדה לא השוב לחתה--לגר ליתום ולאלמנה יהיה למען יברך יהוה אלהיך בכל מעשה ידיך ¹⁸ כי תחבט זיתך לא תפאר אהיריך לגר ליתום ולאלמנה יהיה ¹⁹ כי תבצר כרמך לא תועלל אהיריך לגר ליתום ולאלמנה יהיה זוכרת כי עבר היהת בארץ מצרים על כן אני מצוך לעשות את הדבר הזה

25 כי יהיה ריב בין אנשים ונגשו אל המשפט ושפטו והצדקו את הצדיק והרשיעו את הרשע ² והיה אם בן הcourt הרשע--והփיל השפט והכחו לפני כד רשותו במספר ³ ארבעים יכננו לאיסוף פון יסיף להכתו על אלה מכיה רביה ונקלה אחיך לעזינך ⁴ לא תחסם שור בדישו ⁵ כי ישבו אחיהם יהדו ומת אחד

אליהיך ⁷ זוכחת שלמים ואכלת שם ושמחה לפני
יהוה אליהיך ⁸ וכתחבת על האבונים את כל דברי
התורה הזאת-באר היטב ⁹ וידבר משה והכהנים
הלוים אל כל ישראל לאמר הסכת ושמע ישראל
היום זה נהיית לעם ליהוה אליהיך ¹⁰ ושםעת בקהל
יהוה אליהיך ועשה את מצותו ואת חקיו אשר אני
מצוך היום בו יוציאו משה את העם ביום ההוא לאמר ¹²
אליהיך וברך את העם על הר גרים בעברכם
את הירדן שמעון ולוי ויהודה וישראל וויסוף ובנימן
¹³ ואלה יעדמו על הקללה בהר עיבל ראובן נד
ואשר זוכבן דין ונפתלי ¹⁴ וענו הלוים ואמרו אל כל
איש ישראל-קול רם ¹⁵ אדור האיש אשר יעשה פסל
ומסכה תועבת יהוה מעשה ידי חרש-ושם בסתר וענו
כל העם ואמרו Amen ¹⁶ אדור מקלה אביו ואמו ואמר
כל העם Amen ¹⁷ אדור מסין נגב רעה והואמר כל העם
 Amen ¹⁸ אדור משנה עור בדרך ואמר כל העם Amen ¹⁹
אדור מטה משפט גדר יהום-ואלמנה ואמר כל העם
 Amen ²⁰ אדור שכב עם אשת אביו-כי גלה כנף אביו
ואמר כל העם Amen ²¹ אדור שכב עם כל בחמה ואמר
כל העם Amen ²² אדור שכב עם אחתו-בת אביו או
בת אמו ואמר כל העם Amen ²³ אדור שכב עם חנתנו
ואמר כל העם Amen ²⁴ אדור מכח רעהו בסתר ואמר
כל העם Amen ²⁵ אדור לך שחר להכotta נפש דם נקי
ואמר כל העם Amen ²⁶ אדור אשר לא יקיים את דברי
התורה הזאת-לעשות אותם ואמר כל העם Amen

28 והיה אם שמע תשמע בקהל יהוה אליהיך לשמר
לעשות את כל מצותיו אשר אני מצוך היום-ונתן
יהוה אליהיך עליון על כל גוי הארץ ² ובאו עליך
כל הברכות האלה והשיניך כי תשמע בקהל יהוה
אליהיך ³ ברוך אתה בעיר וברוך אתה בשדה ⁴ ברוך
פרי בטנך ופרי ארמתך ופרי בהמתך-שניר אלףיך
עשורת צאנך ⁵ ברוך מניך ומשארתך ⁶ ברוך
אתה בכארך וברוך אתה בצארך ⁷ יתן יהוה את איביך
הकימים עליך נגפים לפניו בדרך אחד יצאו אליך
ובשבעה דרכים ינוסו לפניו ⁸ יציו יהוה אתק את
הברכה באסמיד ובכל משליח יך וברך--בארץ
אשר יהוה אליהיך נתן לך ⁹ יקימך יהוה לו לעם קדוש
כאשר נשבע לך כי תשמר את מצות יהוה אליהיך

ואת عملנו ואת לחצנו ⁸ וווצאו יהוה ממצרים ביד
חזקת ובvre נטויה ובמרא נדל-ובאות ובמפות
ויבאנו אל המקום הזה וויתן לנו את הארץ הזאת
ארץ זבת הלב ודבש ¹⁰ ועתה הנה הבאת את ראשית
פרוי האדמה אשר נתתה לי יהוה והנחתו לפני יהוה
אליהיך והשתחוית לפני יהוה אליהיך-ולביתך אתה
בכל הטוב אשר בקרבך ¹² כי תכללה לעשר את כל
הלווי והנגר אשר בערתי הקדש מן הבית
מעשר תבואהך בשנה השלשת-שנת המשער וננתה
לליוי לנדר ליתום ולאלמנה ואכלו בשעריך ושבעו ¹³
ואמרת לפני יהוה אליהיך בערתי הקדש מן הבית
וגם נתתיו לליוי לנדר ליתום ולאלמנה ככל מצותך
אשר צויתני לא עברתי מצותך ולא שחתה ¹⁴ לא
אכלתי אני ממננו ולא בערתי ממן בטמא ולא נתתי
מןנו למת שמעתי בקהל יהוה אליהיך-עשיתי ככל
אשר צויתני ¹⁵ הש��פה ממעון קדש מן השמיים
וברך את עמק את ישראל ואת האדמה אשר נתתה
לנו--כאשר נשבעת לאבחןינו ארץ זבת הלב ודבש
האהלה--ואת המשפטים ושמרת ועשית אותם בכל
לבך ובכל נפשך ¹⁷ את יהוה האמרת היום להיות
לך לאלהים וללכת בדריכו ולשמר חקיו ומצוותיו
ומשפטיו-ולשםך בקהלו ¹⁸ ויהוה האמיך היום להיות
לו לעם סגלה כאשר דבר לך ולשמר כל מצותיו ¹⁹
ולחתך עליון על כל הנזום אשר עשה לתחלה ולשם
ולחפאתך ולהיותך עם קדש ליהוה אליהיך כאשר
דבר

27 ויצו משה זוקני ישראל את העם לאמר שמר את
כל המצוה אשר אני מצוה אתכם היום ² והיה ביום
אשר חיברו את הירדן אל הארץ אשר יהוה אליהיך
נתן לך-והקמת לך אבני נדלות ושדרת אתם בשיד ³
וכתחבת עליהם את כל דברי התורה הזאת-בעברך
למען אשר TAB אל הארץ אשר יהוה אליהיך נתן לך
ארץ זבת הלב ודבש כאשר דבר יהוה אליהיך אבתיך
לך ⁴ והיה בעברכם את הירדן תקימו את האבניים
האהלה אשר אני מצוה אתכם היום בהר עיבל ושדרת
אותם בשיד ⁵ ובונית שם מזבח ליהוה אליהיך מזבח
אבניים לא תניף עליהם ברול ⁶ אבניים שלמות הבנה
את מזבח יהוה אליהיך והעלית עליון עלות ליהוה

ראות וככלות אליהם כל היום ואין לאל ידך ³³ פרוי
 אדמתך וכל נגינך יاقل עם אשר לאל ידעת והיית רק
 שעשוק ורצוץ--כל הימים ³⁴ והייתה משגע ממראה עניך
 אשר תראה ³⁵ ייכבה יהוה בשחין רע על היבטים
 ועל השקים אשר לא תוכל להרפה--מקף רגליך ועד
 קדרך ³⁶ يولך יהוה אתך ואת מלך אשר תקים
 עלייך אל גוי אשר לא ידעת אתה ובתייך ועבדת
 שם אלהים אחרים עז ואבן ³⁷ והייתה לשמה למשל
 ולשנינה--בכל העמים אשר ינהנק יהוה שמה ³⁸ זרע
 רב תוציא השדה ומטע תאסף כי יחסלונו הארבה
 כרים ³⁹ כרים חטעה ועבדת ויין לא חשתה ולא תאנר כי
 תאכלנו התלעת ⁴⁰ זיותם יהיו לך בכל נבולך ושמנ
 לא חסוך כי ישל זיתך ⁴¹ בנים ובנות תולד ולא יהיו
 לך כי ילכו בשבי ⁴² כל עצך ופרוי אדמתך יירש
 הצלצל ⁴³ הנגר אשר בקרובך יעלה עלייך מעלה
 מעלה ואתה תרד מטה מטה ⁴⁴ הוּא ילוֹן ואתה לא
 תלונו הוּא יהוה לראש ואתה תהיה לזונב ⁴⁵ ובאו עלייך
 כל הקלות האלה ורדפוך והשיגוך עד השמדך כי
 לא שמעת בקול יהוה אלהיך--לשמר מצותיו וחקתו
 אשר צוק ⁴⁶ והיו לך לאות ולמופת ובזרעך עד עולם
 תחת אשר לא עבדת את יהוה אלהיך בשמחה
 וב טוב לבב--מרב כל ⁴⁸ ועבדת את איביך אשר
 ישלחנו יהוה לך ברעב ובצמא ובערים ובחדר כל
 נתן לך ברזול על צוארכך עד השמידו אתך ⁴⁹ ישא
 יהוה עלייך נוי מרחק מקצה הארץ כאשר ידאה הנשר
 נוי אשר לא תשמע לשנו ⁵⁰ נוי עז פנים אשר לא ישא
 פנים לזקן ונער לא יחן ⁵¹ ואכל פרוי בהמתך ופרוי
 אדמתך עד השמדך אשר לא ישאיר לך דנן תירוש
 ויזחר שנור אלפיך ועתורת צאנך--עד האבדיו אתך
 וזהצץ לך בכל שעיריך עד רוחת חמוץיך גנבות
 והבצורות אשר אתה בטח בהן בכל ארץ והצץ לך
 בכל שעירך בכל ארץ אשר נתן יהוה אלהיך לך ⁵³
 ואכלת פרוי בטנק בשדר בnik ובנתיך אשר נתן לך
 יהוה אלהיך--במצור ובמצוק אשר יציק לך איביך ⁵⁴
 האיש הרך לך והענג מאיד--תרע עינו באחיו ובאשת
 חיקו וביתר בניו אשר יותר ⁵⁵ מות לאחד מהם
 מבשר בניו אשר יאכל מבלי השαιיר לו כל--במצור
 ובמצוק אשר יציק לך איביך בכל שעיריך ⁵⁶ הרכה
 לך והענגה אשר לא נסתה כף רגליה הצג על הארץ
 והלכת בדרכיו ⁵⁷ וראו כל עמי הארץ כי שם יהוה
 נקרא עליך ויראו מך ⁵⁸ וזהתך יהוה לטובה בפרי
 בטנק ובפרי בהמתך ובפרי אדמתך--על האדמה
 אשר נשבע יהוה לאבטיח שתת לך ⁵⁹ יפתח יהוה לך
 את אוזיך הטוב את השמים לתת מטר ארץ בעתו
 ולברך את כל מעשהיך כי תשמע אל מצות יהוה
 למלחה ולא תהייה למטה כי תשמע אל מצות יהוה
 אלהיך אשר אנכי מצוק היום--לשמר ולעשות ⁶⁰ ולא
 תסור מכל הדברים אשר אנכי מצוה אתכם היום--
 ימין ושמואל לכלת אחורי אלהים אחרים--לעבדם ⁶¹
 והיה אם לא תשמע בקול יהוה אלהיך לשמר לעשות
 את כל מצותו וחקתו אשר אנכי מצוק היום--ובאו
 עלייך כל הקלות האלה והשיגוך ⁶² אדרור אתה בעיר
 ואדרור אתה בשדה ⁶³ אדרור טנאך ומשארתך ⁶⁴ אדרור
 פרי בטנק ופרי אדמתך--שנור אלפיך ועשהת צאנך
¹⁹ אדרור אתה בבאך ואדרור אתה בצתאך ²⁰ ישלה
 יהוה לך את המאהра את המהומה ואת המגערת בכל
 משליחך אשר העשה--עד השמדך ועד אברך מהר
 מפני רע מעלייך אשר עזובני ²¹ ידבק יהוה לך
 את הדבר--עד כלתו אתך מעל האדמה אשר אתה
 בא שמה לרשותה ²² ייכבה יהוה בשחתת ובקדחת
 וברלקת ובחחרר ובחרב ובshedpon ובירקון ורדפוך
 עד אברך ²³ והוא שמייך אשר על ראש נחשת והארץ
 אשר תחתייך ברזול ²⁴ יתון יהוה את מטר ארץ אבק
 ועפר מן השמים ירד عليك עד השמדך ²⁵ יתגנך יהוה
 נוף לפניו איביך--בדרכך אחד תצא אליו ובשבעה
 דרכים תנוס לפניו והייתה לוועה לכל מלכות הארץ
²⁶ והייתה נבלתך למאכל לכל עופ השמים ולבהמתה
 הארץ ואין מהריד ²⁷ ייכבה יהוה בשחין מצדים
 ובעפלים (ובתחרים) ובנרב ובחרס--אשר לא תוכל
 להרפה ²⁸ ייכבה יהוה בשגנון ובעורון ובתמןון לכב
 והייתה ממש בצחרים כאשר ימש העור באפללה
²⁹ ולא תצליח את דרכיך והייתה לך עשוק וגווול כל
 הימים--ואיןמושיע ³⁰ אשה תארש ואיש ישגננה
 (ישכונה)--בית תבנה ולא תשב בו כרם תטע ולא
 תחללנו ³¹ שורך טבוח לעניך ולא תאכל ממנו--
 חמוך גול מלפניך ולא ישוב לך צאנך נתנות לאיביך
 ואין לך מושיע ³² בניך ובנתיך נתנים לעם אחר ועניך

מלך חשבון ועוג מלך הבשן לקראתנו למלחמה--
ונוכם 8: ונתקה את הארץ ומגנה לנחלה לראובני ולנדי--
ולחציו שבט המנשי 9: ושמרתם את דברי הברית הזאת
ועשיהם אתם--למען תשכilio את כל אשר העשון 10
אתם נצבים היום כלכם לפני יהוה אלהיכם ראשיכם
שבטיכם זקניכם ושתריכם כל איש ישראל 11: טפכם
נשיכם--וגרך אשר בקרבת יהוה אלהיך--ובalto
שאב מימייך 12: לעברך בברית יהוה אלהיך--ובalto
אשר יהוה אלהיך כרת עמק היום 13: למען הקים
אתך היום לו לעם והוא היה לך לאלהים--כasher
דבר לך וכאשר נשבע לאבותיך לאברהם ל匝חק
וליעקב 14: ולא אתכם לבדכם--אנכי כרת את הברית
זהות ואת האלה זהות 15: כי את אשר ישנו פה עמננו
עמד היום לפני יהוה אלהינו ואת אשר איןנו פה עמננו
היום 16: כי אתם ידעתם את אשר ישבנו בארץ מצרים
ואת אשר עברנו בקרבת הגנים אשר עברתם 17: ותראו
את שקויזיהם ואת נלilihם--עץ ואבן כסף וזהב אשר
עמם 18: פן יש בכם איש או אשה או משפחחה או
שבט אשר לבבו פנה היום עם יהוה אלהינו לרכת
לעבד את אלהי הנויים הם פן יש בכם שרש פרה
ראש--ולענה 19: והיה בשםינו את דברי האלה זהות
וחתך בלבבו לאמר שלום יהיה לך--כי בשרות
לבי אלך למן ספות הרוח את הצמאה 20: לא יאבה
יהוה סלח לך--כי או יעשן אף יהוה וקנתאו באיש ההוא
ורבצה בו כל האלה הכתובת בספר הזה ומה יהוה
את שמו מתחת השמים 21: והבדילו יהוה לרעה מכל
שבט ישראל--כל כל אלה הברית הכתובת בספר
הتورה זהה 22: ואמר הדור האחרון בניכם אשר
יקומו מאחריכם והנכרי אשר יבא מארץ רוחקה
וראו את מכות הארץ חזוא ואת תחוליה אשר חלה
יהוה בה 23: גפרית ומלה שרפיה כל ארץ--לא תורע
ולא תצמיח ולא יעלתה בה כל שעב כמחפת סdem
ועמורה אדמה וצבים אשר הפך יהוה באפו ובחתמו
ואמרו כל הגנים על מה עשה יהוה ככה לארץ
זהות מה חורי האף הנדרול הוה 25: ואמרו--על אשר
יעכו את ברית יהוה אלהי אביכם אשר כרת עם
בחוציאו אתם מארץ מצרים 26: וילכו ויעבדו אלהים
אחרים וישתחוו להם אלהים אשר לא ידעו ולא
חלק להם 27: ויהר אף יהוה בארץ ההוא להביא עליה

מהתענג ומרק--תרע עינה באיש חיקה ובבנה ובבנה
ובשליטה היוצאת מבין רגלה ובבניה אשר תלד
כי תאכלם בחסר כל בסתר--במצור ובמצוק אשר
יציך לך איבך בשעריך 58: אם לא תשרם לעשות את
כל דברי התורה הזאת הכתבים בספר הזה ליראה
את השם הנכבד והנורא הזה--את יהוה אלהיך 59
והפלא יהוה את מכתך ואת מכות זרעך מכות גנדלת
ונאמנות וחליים רעים ונאמנים 60: והшиб ברך את כל
מדوها מצדים אשר נרת מפניהם ודבקו ברך 61: נם כל
חלי וכל מכח אשר לא כתוב בספר תורה הזאת--
יעלם יהוה עלייך עד השמדך 62: ונשארתם מבתי
מעט תחת אשר היותם ככוכבי השמים לרבות כי לא
שמעת בקהל יהוה אלהיך 63: והיה כאשר יש יהוה
עליכם להיטיב אתכם ולהרבות אתכם--כן ישיש יהוה
עליכם להאיביד אתכם ולהשמיד אתכם ונסתה מעל
הארמה אשר אתה בא שמה לרשותה 64: והפיצו יהוה
בכל העמים מקצת הארץ ועד קצת הארץ ועבדת
שם אלהים אחרים אשר לא ידעת אתה ואבותיך--
עץ ואבן 65: ובכינויים ההם לא תרגיע ולא יהיה מנוח
לקף רגליך ונתן יהוה לך שם לב רנו וכליין עינים
ודאבן נפש 66: והיה חיקך תלאים לך מנגד ופתחת
ليلו ויום ולא תאמין בחיקך 67: בבקර האמר מי יtan
ערב ובערב תאמר מי יtan בקר--mphad לבבך אשר
תפחד וממראה עיניך אשר תראה 68: והшибיך יהוה
מצרים באניות בדרך אשר אמרתי לך לא תסיף עוד
לראתה והתמכרתם שם לאיביך לעבדים ולשפות
ואין קנה

29 אלה דברי הברית אשר צוה יהוה את משה
לכרת את בני ישראל--בארץ מואוב מלבד הברית
אשר כרתם אתם בחרב 2: ויקרא משה אל כל ישראל
ויאמר אליהם אתם ראייתם את כל אשר עשה יהוה
לעיניכם בארץ מצרים לפרקעה ולכל עבדיו ולכל
ארציו 3: הנסות הנדרת אשר ראו עיניך--האתה
ומסתים הנדרלים ההם 4: ולא נתן יהוה לכם לב
לדעת ועינים לראות ואזנים לשמע עד היום הזה 5
ואולך אתם ארבעים שנה מדבר לא בלו שלמותיכם
מעליכם ונעלך לא בלחה מעל רגליך 6: לחם לא
אכלתם ויין ושכר לא שתיתם--למען תדע כי אני
יהוה אלהיכם 7: ותבואו אל המקום הזה ויצא סיכון

ימים על האדמה אשר אתה עבר את הירדן לבוא שמה לרשותה ¹⁹ העדרתי בכם היום את השמים ואת הארץ-החיים והמות נחתי לפניו הברכה והקללה ובחרת בחיים-למן תחיה אתה וורעך ²⁰ לאחבה את יהוה אלהיך לשמע בקהל ולדבקה בו כי הוא חיך וארך ימיך-לשבע על האדמה אשר נשבע יהוה לאבתיך לאברהם ליצחק וליעקב לחת להם

31 וילך משה וידבר את הדברים האלה אל כל ישראל ² ויאמר אליהם בן מאה ועשרים שנה אנכי היום-לא אוכל עוד לצתאת ולובא וזהה אמר אליו לא תעבר את הירדן זה ³ יהוה אלהיך הו עבר לפניך והוא ישמד את הגוים האלה מלפניך-וירושם יהושע הוא עבר לפניך כאשר דבר יהוה ⁴ ועשה יהוה להם כאשר עשה לסיחון ולעוג מלכי האמרי ולארצם-אשר השמיד אתם ⁵ ונונטם יהוה לפניכם ושיתם להם-כל המצויה אשר צויתך ⁶ חזקנו ואמצו אל תיראו ואל תעריצו מפנים כי יהוה אלהיך הוא החלך עמר-לא ירפק ולא יעזב ⁷ ויקרא משה ליהושע ויאמר אליו לעני כישראל חזק ואמץ-כי אתה תבוא את העם הזה אל הארץ אשר נשבע יהוה לאבתם לחתם להם ואתה הנהילנה אותם ⁸ ויהוה הוא החלך לפניך הוא יהיה עמך-לא ירפק ולא יעזב לא תירא ולא תחת ⁹ ויקtab משה את התורה הזאת ויתנה אל הכהנים בני לוי הנשאים את ארון ברית יהוה ואל כל קני ישראל ¹⁰ ויצו משה אותן לאמור מכיון שבנין בمعد שנת השמטה-בחוג הסוכות בזואנים ¹¹ הקhalb את העם האנשיים והנשים והטה ונגרך אשר בשעריך-למן ישמעו ולמן ילמדו ויראו את יהוה אלהיכם ושמרו על שוטה את כל דברי התורה הזאת ¹² ובניהם אשר לא ידעו ישמעו ולמדו-לראה את יהוה אלהיכם כל הימים אשר אתם חיים על הארץ אשר אתם עברים את הירדן שמה לרשותה ¹³ ויאמר יהוה אל משה חן קרבו ימיך למות-קרבא את יהושע והתיצבו באهل מועד ואצנוו וילך משה ויושע ויתיצבו באهل מועד ¹⁵ וירא יהוה באهل בעמוד ענן ויעמוד עמוד הענן על פתח הארץ ¹⁶

את כל הקללה הכתובה בספר זה ²⁸ ויתשם יהוה מעל אדרמתם באף ובכחה ובקצף גדור וישלכם אל ארץ אחרת כיום הזה ²⁹ הנסתרת-לי יהוה אלהינו והנגלת לנו ولבניו עד עולם-לעשות את כל דבריו הזרה הזאת

30 והיה כי יבא עלייך כל הדברים האלה הברכה והקללה אשר נתתי לפניו והשבת אל לבך בכל הימים אשר הדיחך יהוה אלהיך שם ² ושבת עד יהוה אלהיך ושמיota בקהל כל אשר אנכי מצוך הימים אתה ובניך בכל לבך ובכל נשך ³ ושב יהוה אלהיך את שבותך ורוחך ושב וכובץ מכל העמים אשר הפיץ יהוה אלהיך שם ⁴ אם יהיה נדרכ בקצת השמים-משם יקובץ יהוה אלהיך ומשם יקח ⁵ והביאך יהוה אלהיך אל הארץ אשר ירשו אבותיך-וירושה והיטיך והרבך מאבותיך ⁶ ומיל יהוה אלהיך את לבך ואת לבב ורעד לאחבה את יהוה אלהיך בכל לבך ובכל נשך-למן חיך ⁷ ונתן יהוה אלהיך את כל האלוות האלה על איביך ועל שניך אשר רדוף ⁸ ואתה השוב ושמיota בקול יהוה ועשית את כל מצותיו אשר אנכי מצוך הימים ⁹ והותירך יהוה אלהיך בכל מעשה ירך בפרוי בטנק ובפרוי בהמתך ובפרוי אדרמתך-لتבה כי ישוב יהוה לשוש עלייך לטוב כאשר שיש על אבותיך ¹⁰ כי תשמע בקול תורה אלהיך לשמר מצותיו ותקתו הכתובה בספר התורה שהוא כי המצויה הזאת אשר אנכי מצוך הימים-נשך ¹¹ כי המצויה הזאת אשר אנכי מצוך הימים לא נפלאת הוא ממרק ולא רחקה הוא ¹² לא בא בשם הוא לאמד מי יעלה לנו השמיימה ויקחה לנו וישמענו אתה ונשנה ¹³ ולא מעבר לים הוא לאמד מי יעבר לנו אל עבר הים ויקחה לנו וישמענו אתה ונשנה ¹⁴ כי קרוב לך הדבר מאד בפייך ובלבך לעשתו ¹⁵ ראה נתתי לפניו היום את החיים ואת הטוב ואת היהת אלהיך לרכת בדרכיו ולשמר מצותיו ותקתו ומשפטיו וחיית ורבייה-וברכך יהוה אלהיך בארץ אשר אתה בא שם לרשותה ¹⁶ ואם יפנה לבך ולא תשמע ונדרת והשתחוית לאלהים אחרים-ועבדתם הנדתי לכם היום כי אבד תאבדן לא תאריכן

אל אמונה ואין על צדיק יושר והוא שחת לו לא בינו מומם דור עקש ופתלטל ⁵ ה ליהוה הנמלו זאת- עם נבל ולא חכם הלוא הוא אביך קנד הוא עשך יוכנוך ⁶ זכר ימות עולם בינו שנות דר ודר שאל אביך יונדק זקניך ויאמרו לך ⁸ בהנהל עליון נום בהפרידו בני אדם יצב נבלת עמי למספר בני ישראל ⁹ כי חלק יהוה עמו יעקב חביל נחלתו ¹⁰ ימצאהו בארץ מדבר ובתחו יל ישמן יסבנהו יובנהה- יצרנוו כאישון עינו ¹¹ כנסיר עיר קנו על נזוליו ירחף יפרש כנפיו קחחו ישאחו על אברתו ¹² יהוה ברד נחנו ואין עמו אל נכר ¹³ ירכבחו על במוותי (במתה) ארץ ויאכל תנובת שדי ויונקו דבש מסלע ושמן מחלמייש צור ¹⁴ המאת בקר וחלב צאן עם חלב כרים ואילם בני בשן ועתודים עם חלב כליות חטה ודם ענב תשחה חמץ ¹⁵ וישמן ישرون יובעת שמנת עבית כשית ויטש אלה שעשו וינבל צור ישעתו ¹⁶ יקנאהו בזרים בתועבת יכיעשו ¹⁷ יזבחו לשדים לא אלה- אלהים לא ידועם חדשים מקרב באו לא שעורום אבותיכם ¹⁸ צור ילךך תשי ותשכח אל מחלך ¹⁹ וירא יהוה וינאץ מכעס בניו ובנתיו ²⁰ ויאמר אסתירה פני מהם-- אראה מה אחריתם כי דור תהפקת המה בנימ לאאמין בם ²¹ הם קנאנו בלא אל כעסוני בהבליהם ואני אקנאים בלא ^(Sheol h7585) אספה עליהם רעות חזיא אכללה בם ²⁴ מזוי רעב ולחמי רשף וקטב מריריו ושן בהמת אשלה כבם עם חמת זחלי עפר ²⁵ מחוץ תשכל חריב ומחרדים אםה נם בחור נם בתוליה-- יונק עם איש שיבה ²⁶ אמרתאי אפאייהם אשבייה מאנווש זכרם ²⁷ לולייicus אייב אנוג-- פן ינקרו צדימו פן יאמור ידנו רמה ולא יהוה פעל כל זאת ²⁸ כי נוי אבד עצות המה ואין בהם תבונה ²⁹ לו חכמו ישכלו זאת יבינו לאחריתם ³⁰ איךיה ירדף אחד אלף ושנים יניסו רבבה אם לא כי צורם מכרם יהוה הסגורם ³¹ כי לא צורנו צורם ואיבנו פליילים ³² כי מגפן סדם נפנם ומשדמת עקרה ענבענו עنبي רוש-- אשכלה מרرت למו ³³ חמת תנינם יינם וראש פתנים אכזר ³⁴ הלא הוא כמס עמדית חתום באוצרתי ³⁵ לי נקם ושלם לעת תמות רגלים כי קרוב יום אידם וחש עדתת למו ³⁶ כי יידין יהוה עמו ועל

ויאמר יהוה אל משה הנה שכב עם אבותיך וכם העם הזה וננה אחרי אלהי נכר הארץ אשר הוא בא שמה בקרבו ועוצבי והפר את בריתוי אשר כרתוי אותו ¹⁷ וחרה אף בו ביום ההוא ועבותים וסתורתי פני מהם והיה לאבל ומצאהו רעה רבות וצרות ואמר ביום ההוא הלא על כי אין אלהי בקרבי מצאוני הרעות האלה ¹⁸ ואנכי הستر אסתיר פני ביום ההוא על כל הרעה אשר עשה כי פנה אל אליהם אחרים ¹⁹ ועתה כתבו לכם את השירה הזאת ולמדה את בני ישראל שימה בפיהם למען תהיה לי השירה הזאת לעד- בבני ישראל ²⁰ כי אבינו אל האדמה אשר נשבעתי לאבתיו זבת חלב ורבש ואכל ושבוע ודרשן ופנה אל אליהם אחרים ועבדום ונצוני והפר את בריתוי ²¹ והיה כי תמצאן את רעות רבות וצרות וענטה השירה הזאת לפניו לעד כי לא תשכח מפני זרעו כי ירעתי את יוצרו אשר הוא עשה היום בטרם אבינו אל הארץ אשר נשבעתי ²² וככתב משה את השירה הזאת ביום ההוא וילמדה את בני ישראל את בני יהושע בן נון ואמר חזק ואמץ- כי אתה תבא את בני ישראל אל הארץ אשר נשבעתי להם ואנכי אהיה עמך ²⁴ ויהי כללות משה לכתב את דברי התורה הזאת- על ספר עד חםם ²⁵ ויצו משה את הלויים נשאי ארון ברית יהוה לאמר ²⁶ לזכה את ספר התורה זהה ושמתם אותו מצד ארון ברית יהוה אלהיכם והיה שם ברך לעד ²⁷ כי אנכי ירעתי את מרידיך ואת ערפק הקשה הэн בעודני חי עמכם היום ממרים היותם עם יהוה ואף כי אחרי מוותי ²⁸ הכהجيلו אליו את כל זקי שבטיכם וטבריכם ואדרבה באזוניהם את הדברים האלה וauseהה בהם את השמיים ואת הארץ ²⁹ כי ידעתי אחרי מוותי כי השחת תשח瞳ון וסורתם מן הדרך אשר צויתם אתם וקראת אתכם הרעה באחריתם הימים-- כי תעשו את הרע בעני יהוה להכעיסו במעשה ידיכם ³⁰ וידבר משה באוני כל קהיל ישראל את דברי השירה הזאת- עד חםם **32** האזינו השמיים ואדרבה ותשמע הארץ אמרי פי ² יערף כמטר לקחי חול כטול אמרתו כשערים על- דשא וכרכיבים עלי עשב ³ כי שם יהוה אקרא הבו גدل לאלהינו ⁴ החזר תמים פועל כי כל דרכיו משפט

עבדיו יתנחים כי יראה כי אולת יד ואפס עazor ועוזב
 37 אמר אי אלהינו- צור חסיו בו 38 אשר החלב
 זבחומו יכלו ישחו יין נסיכם קומו ויעזרכם- יהו
 עליכם סתרה 39 ראו עתה כי אני אני הוא ואני אלהים
 עמודי אני אמיתי ואיה מהצתי ואני ארפא ואני מידי
 מצליל 40 כי אשא אל שמיים ידי ואני אמרת כי אני לעלם
 41 אם שנוטי ברק חרבו ותאזו במשפט ידי אשיב נקם
 לצרי ולמשני אישלים 42 אשכיר חצי מדם וחרב
 תאכל בשור מדם חלל ושביה מדרаш פרעות אויב 43
 הרניינו גוים עמו כי דם עבדיו יקום ונקם ישיב לצריו
 וכפר אדמתו עמו 44 ויבא משה וידבר את כל דבריו
 השירה הזואת- באזני העם הוא והושע בן נון 45 ויכל
 משה לדבר את כל הדברים האלה- אל כל ישראל
 46 ויאמר אלהם שימו לבכם לכל הדברים אשר
 אני מעיד לכם היום אשר תצום את בניכם לשמר
 לעשות את כל דברי הזרה הזואת 47 כי לא דבר
 רק הוא מכם- כי הוא חיכם ובדבר זהה תאריכו
 ימים על האדמה אשר אתם עברם את הירדן שנה
 לרשותה 48 וידבר יהוה אל משה בעצם היום הזה
 לאמר 49 עלה אל הרים העברים זה הר נבו אשר
 בארץ מוואב אשר על פניהם ירחו וראה את הארץ כגען
 אשר אני נתן לבני ישראל לאחוזה 50 ומית בהר אשר
 אתה עללה שמה והאסף אל עמיך כאשר מת אהרן
 אהיך בהר ההר ויאסף אל עמו 51 על אשר מעלהם
 כי בתוך בני ישראל למי מוריית קדש מדבר צן- על
 אשר לא קדרתם אותו בתוך בני ישראל 52 כי מנגד
 תראה את הארץ ושם לא תבוא- אל הארץ אשר אני
 נתן לבני ישראל

33 זו את הברכה אשר ברך משה איש האלים- את
 בני ישראל לפני מותו 2 ויאמר יהוה מסיני בא וורה
 משער למו- הופיע מהר פארן ותאזה מרובבת קדרש
 מימונו אשחת (ash-dhat) למו 3 אף חביב נעימים כל
 קדרשו בידך והם תכו לרנגלך ישא מדברתיך 4 תורה
 צוה לנו משה מورשה קהילת יעקב 5 ויהו בישرون מלך
 בהתאסף ראשי עם ייחד שבטי ישראל 6 יהי ראנבן
 ואל ימות ויהי מתיו מסטר 7 זו זאת ליהודה ויאמר
 שמע יהוה קול יהודה ואל עמו תבייאנו ידיו רב לו
 ועזר מצרייו תהיה 8 וללווי אמר תמייך ואוריך לאיש
 יוכחו איביך לך ואותה על במזונמו תדרך

34 ויעל משה מערבה מוואב אל הר נבו ראש הפסנה
 אשר על פניהם ירחו ויראהו יהוה את כל הארץ את
 הנלעד עד דן 2 ואת כל נפתלי ואת ארץ אפרים ומונשה
 ואת כל ארץ יהודה עד הים האחרון 3 ואת הנגב ואת
 היכר בקעת ירדו עיר החנויות- עד צער 4 ויאמור
 יהוה אליו ואת הארץ אשר נשבעתי לאברהם ל'צחק
 וליעקב לאמר לזרעך אתנה הראיתיך בעיניך ושם
 לא תעביר 5 וימת שם משה عبد יהוה בארץ מואב-
 על פי יהוה 6 ויקבר אותו בני הארץ מואב מול בית

פעור ולא ידע איש את קברתו עד היום הזה ⁷ ומשה
בן מאה ושערם שנה--במהו לא כהה עינו ולא נס
לחיה ⁸ ויבכו בני ישראל את משה בערבת מואב
שלשים יום ויתמו ימי בכיר אבל משה ⁹ ויהושע בן נון
מלא רוח חכמה--כי סמרק משה את ידיו עליו וישמעו
אליו בני ישראל ויעשו כאשר צוה יהוה את משה ¹⁰
וללא קם נביא עוד בישראל כמשה אשר יידעו יהוה
פניהם אל פנים ¹¹ לכל האות והמופתים אשר שלחו
יהוה לעשות בארץ מצרים--לפרעה ולכל עבדיו
ולכל ארציו ¹² ולכל הוי החזקה ולכל המורא הנדול
אשר עשה משה לעני כל ישראל

2 וישלח יהושע בן נון מן השטחים שניים אנשים מרנגים בראש לאמר לכו ראו את הארץ ואת יריחו וילכו ויבאו בית אשה זהה ושםה רחב-וישכנו שםה ² ויאמר למלך יריחו לאמר הנה אנשים באו הנה הليلת מבני ישראל--להחפר את הארץ ³ וישלח מלך יריחו אל רחב לאמר הוציא האנשים הבאים אליו אשר באו לביתך--כי לחפר את כל הארץ באו ⁴ ותקח האשמה את שני האנשים ותצפנו ויחזור כן באו אליו האנשים ולא ידעת מי אין מה ⁵ ויהי השער לסנור בחשך והאנשים יצאו--לא ידעת כי הלכו האנשים רדפו מהר אחריהם כי תשיגו ⁶ והיא העלהם הגנה ותשגונם בפשתי הארץ הערכות לה על הגג ⁷ והאנשים רדפו אחריהם דרך הירדן על המעברות והשער סנרו--אחרי כאשר יצאו הרדרפים אחריהם ⁸ והמה טרם ישכbones והוא עלהם עליהם על הגג ⁹ ותאמר אל האנשים--ידעת כי נתן יהוה לכם הארץ וכי נפלת אתם מכם לעלינו וכי נמננו כל ישבי הארץ מפניכם ¹⁰ כי שמענו את אשר הוביש יהוה את מי ים סוף מפניכם בצתכם מצידים ואשר עשיותם לשני מלכי האמרי אשר עבר הירדן לסיכון ולעוגן--אשר החרמתם אותם ¹¹ ונשמעו וימס לבבניהם ולא קמה עוד רוח באיש מפניכם כי יהוה אלהיכם--הוא אלהים בשם ממעל ועל הארץ מתחת ¹² ועתה השבענו נא לי ביהוה כי עשיתי עמכם חסד ועשיתם נס אתם עם בית אבי חסר ונחתם ל'אות אמת ¹³ והחitem את אבי ואת אמי ואת אחיך ואת אחותיך (אחותיך) ואת כל אשר להם והצלתם את נשתיינו ממות ¹⁴ ויאמרו לך האנשים נפשנו תחתיכם למות אם לא תגנדו את דרבנו זה והוא בתה יהוה לנו את הארץ ועשינו ערך חסר ואמת ¹⁵ ותורדם בחבל بعد החלון כי ביתה בקירות החומה ובחוימה היא יושבת ¹⁶ ותאמר להם החרה לכון יפנעו בכם הרדרפים ונהבתם שמה שלשת ימים עד שוב הרדרפים ואחר תלכו לדררכם ¹⁷ ויאמרו אליה האנשים נקים אנחנו משבעתך זהה אשר השבעתנו ¹⁸ הנה אנחנו באים בארץ את תקות חות השני הזה תקשרי בחלון אשר הורדתנו בו ואת אביך ואת אמך ואת אחיך ואת כל בית אביך חספי אליו הביתה ¹⁹ והוא כל אשר יצא ממדתו בזך החוצה דמו בראשו--ואנחנו נקים וכל אשר יהיה אתה בבית--דמו בראשנו

1 יהו אחרי מות משה-- עבר יהוה ויאמר יהוה אל יהושע בן נון משרת משה לאמר ² משה עבר מטה ועתה קום עבר את הירדן זהה אתה וכל העם הזה אל הארץ אשר אנכי נתן להם לבני ישראל ³ כל מקום אשר תדרך כף רגלכם בו--לכם נתתיו כאשר דברתוי אל משה ⁴ מהםדבר והלבנון הזה ועד הנהר הנגדל נהר פרת כל ארץ החטים ועד הים הנגדל מבוא המשיש--יהוה נובלכם ⁵ לא יתיצב איש לפניך כל ימי חייך כאשר היות עם משה אהיה עמך לא ארפק ולא אעזבך ⁶ חזק ואמץ כי אתה תתחיל את העם הזה את הארץ אשר נשבעת לאלבוטם לחתת להם רק חזק ואמץ מאד לשמר לעשות כל התורה-- אשר צוק משה עבר אל חסור ממני מיין ושמואל למן תשכילד בכל אשר תלך ⁸ לא ימוש ספר התורה הזה מפיק והנית בו יומם ולילה למן תשמר לעשות כל הכתוב בו כי או תצליח את דרכך ואו תשכילד ⁹ הלווא ציויתיך חזק ואמץ אל חערץ ואל תחת כי עמך יהוה אלהיך בכל אשר תלך ¹⁰ ויצו יהושע את שטריו העם לאמר ¹¹ עברו בקרבת המחנה וצוו את העם לאמר הכנינו לכם צידה כי בעוד שלשת ימים אתם עברים את הירדן זהה לבוא לרשota את הארץ אשר יהוה אלהיכם נתן לכם לרשותה ¹² ולראובני ולגדי ולחציו שבט המנשה-- אמר יהושע לאמר ¹³ זכר את הדבר אשר צוה אתכם משה עבר יהוה לאמר יהוה אלהיכם מנוח لكم ונתן لكم את הארץ ¹⁴ נשיכם טפכם ומנקיכם ישבו בארץ אשר נתן לכם משה בעבר הירדן ואתם תעברו חמשים לפני איזיכם כל גבורי הרים וערמות אתם ¹⁵ עד אשר יניח יהוה לאחיכם ככם וירשו גם המה את הארץ אשר יהוה אלהיכם נתן לכם משה עבר יהוה בעבר הירדן מזרחה השמש ¹⁶ ויענו את יהושע לאמר כל אשר צוינו עשה וכל אשר תשלחו נלך ¹⁷ ככל אשר שמענו אל משה כן נשמע אליו רך יהיה יהוה אלהיך ערך כאשר היה עם משה ¹⁸ כל איש אשר ירצה את פיך ולא ישמע את דבריך לכל אשר תשלחו-

יוםת רק חזק ואמץ

אם יד היה בז' ²⁰ ואם תנידן את דברנו זה--והיינו נקים משבועך אשר השבענו ²¹ והאמיר כדבריכם כן הוא ותשלחם וילכו ותקשר את תקות השני בחילון ²² וילכו ויבאו הרים וישבו שם שלוש ימים עד שבו הרדפים ויבקשו הרדפים בכל הדרך ולא מצא ²³ וישבו שני האנשים וירדו מההר ויעברו ויבאו אל יהושע בן נון ויספרו לו--את כל הממצאות אותן ²⁴ ויאמרו אל יהושע כי נתן יהוה בידנו את כל הארץ ²⁵ ונם נמננו כל ישבי הארץ מפניו

4 יהושע כל הגוי לעבר את הירדן ויאמר יהוה אל יהושע לאמר ² קחו לכם מן העם שנים עשר אנשים--איש אחד איש משבט ³ וציו אותם לאמר שאו לכם מזה מתוך הירדן מנצח רגלי הכהנים הכין שתים עשרה אבני והעברתם אותם עמכם ותנחתם אותם במלין אשר תליינו בו הלילה ⁴ ויקרא יהושע אל שנים העשר איש אשר הכין מבני ישראל--איש אחד איש אחד משבט ⁵ ויאמר להם יהושע עברו לפני ארון יהוה אלהיכם אל תוך הירדן והתרמו לכם איש אבן אחת על שכמו למספר שבטי בני ישראל ⁶ למען היה זה אתם--בקרככם כי ישאלון בנים מחר לאמר מה האבנים האלה לכם ⁷ ואמרתם להם אשר נכרתו מימי הירדן מפני ארון ברית יהוה--בעברו בירדן נכרתו מי הירדן והוא האבנים האלה לזכרן לבני ישראל--עד עולם ⁸ ויעשו כן בני ישראל כאשר דבר רשות יהוה אל יהושע למספר שבטי בני ישראל כאשר דבר רשות יהוה אל יהושע למספר שבטי בני ישראל ויעברום עם אל המלון וינוחם שם ⁹ ושתים עשרה אבני היקם יהושע בתוך הירדן--תחת מנצח רגלי הכהנים נשאי ארון הברית יהו שם עד היום זה ¹⁰ והכהנים נשאי הארון עמדים בתוך הירדן עד תם כל הדבר אשר צוה יהוה את יהושע לדבר אל העם ככל אשר צוה משה את יהושע וימחרו העם ויעברו טיהו כאשר תם כל העם לעבר ויעבר ארון יהוה וככהנים לבני העם ¹² ויעברו בני ראובן ובניהם נדר וחצי שבט המנשה חמשים לפני ישראל--כאשר דבר אליהם משה ¹³ כארבעים אלף חלוצי הצבא--יעברו לפני יהוה למלחמה אל ערבות יריחו ¹⁴ ביום ההוא נדל יהוה את יהושע בעני כל ישראל ויראו אותו כאשר יראו את משה כל מי חייו ¹⁵ ויאמר יהוה אל יהושע לאמר ¹⁶ צוה את הכהנים נשאי ארון העדות

3 וישם יהושע בברק ויסעו מהשטים ויבאו עד הירדן--הוא וכל בני ישראל וילנו שם טרם יעברו ² ויהי מקצתה שלשת ימים ויעברו השטרים בקרבת המנהה ³ ויציו את העם לאמר כראחכם את ארון ברית יהוה אלהיכם והכהנים הללו נשאים אתו-- ⁴ ואם תסעו ממקוםכם והלחתם אחריו ⁴ אך רחוק יהיה ביןיכם ובינו לבין אלפיים אמה במרה אל תקרבו אליו למען אשר תדעו את הדרך אשר תלכו בה--כי לא עברתם בדרך מותmol שלשים ⁵ ויאמר יהושע אל העם התקדשו כי מחר יעשה יהוה בקרבכם נפלאות ⁶ ויאמר יהושע אל הכהנים לאמר שאו את ארון הברית ועברו לפני העם ⁷ ויאמר יהוה אל יהושע הברית וילכו לפני הים ⁸ ויאמר יהוה אל יהושע כי הייתי עם משה אהיה ענק ⁸ ואתה תזכה את הכהנים נשאי ארון הברית לאמר כבאים עד קצה מי הירדן בירדן תעמדו ⁹ ויאמר יהושע אל בני ישראל נשו הנה--ושמעו את דברי יהוה אלהיכם ¹⁰ ויאמר יהושע--בזאת הדעון כי אל חי בקרבכם והורש יורייש מפניכם את הכנעני ואת החתי ואת החוי ואת הפרזי ואת הנגוני והאמרי והיבוסי ¹¹ הנה ארון הברית ארון כל הארץ עבר לפניכם בירדן ¹² ועתה קחו לכם שני עשר איש משבטי ישראל--איש אחד איש אחד לשbat ¹³ וזהו כנוח כפות רגלי הכהנים נשאי ארון יהוה ארון כל הארץ ממי הירדן מירדן יכרתוון הימים הירדים מלמעלה ויעמדו נד אשר ¹⁴ יהו בנס העם מהליהם לעבר את הירדן והכהנים נשאי הארון הברית--לפני העם ¹⁵ וככובא نطבלו בקצתה המים והירדן מלא על כל גודתו כל

יום חדש בערב-בערבות יריחו בו ויאכלו מעבור הארץ מחרת הפסח-מצות וקלוי בעצם הימים זה ¹² וישבתה המן מחרת באכלם מעבור הארץ ולא היה עוד לבני ישראל מן ויאכללו מתכובאת ארץ כנען בשנה ההיא ¹³ ויהי בהיות יהושע ביריחו ישא עינוי וירא והנה איש עמד לנדרו וחרבו שלופה ביריו ולך יהושע אליו ויאמר לו הלא אתה אם לצרינו ¹⁴ ויאמר לא כי אני שר צבא יהוה-עתה באתי ויפל יהושע אל פניו ארצה ווישתו ויאמר לו מה אדני מדבר אל עברו ¹⁵ ויאמר שר צבא יהוה אל יהושע של נעלך מעל רגליך כי המקום אשר אתה עומד עליו קדש הוא ויעש יהושע כן

6 ויריחו סגורה ונסגרה מפני בני ישראל אין יוצא ואין בא ¹⁶ ויאמר יהוה אל יהושע ראה נתתי בידך את יריחו ואת מלכה--גנורי החיל ³ וסבתם את העיר כל אנשי המלחמה--הקוּף את העיר פעם אחת כה תעשה ששת ימים ⁴ ושבעה כהנים ישאו שבעה שופרות היובלים לפניו הארון וביום השביעי תסבו את העיר שבע פעמים והכהנים יתקעו בשופרות ⁵ והיה במשך בקרון היובל בשמותם (כשםעכם) את קול השופר יריעו כל העם תרועה גדרולה ונפלה חומת העיר תחתיה ועלו העם איש ננדו ⁶ ויקרא יהושע בן נון אל הכהנים ויאמר אלהם שאו את ארון הברית ושבעה כהנים ישאו שבעה שופרות יובלים לפניו ארון יהוה ⁷ ויאמרו (ויאמר) אל העם עברו וארון ברית יהוה הילך אחריהם ⁹ והחלוץ הילך-לפני הכהנים תקעו (^{חקע}) השופרות והמאסף הילך אחרי ארון הילך ותקעו בשופרות ¹⁰ ואת העם צווה יהושע לאמר לא תריעו ולא תשמיעו את קולכם ולא יצא מפיים דבר עד יום אמרו אליכם הרים-ותריעתם בו ויסב ארון יהוה את העיר הקפּ פעם אחת ויבאו המנהה וילנו במנהה ¹² ווישכם יהושע בברק ויישאו הכהנים את ארון יהוה ¹³ ושבעה הכהנים נשאים שבעה שופרות היובלים לפניו ארון יהוה הילכים הילך ותקעו בשופרות והחלוץ הילך לפנייהם והמאסף הילך אחריו ארון יהוה הילך (הילך) ותקעו בשופרות ¹⁴

ויעלו מן הירדן ¹⁷ ויצו יהושע את הכהנים לאמר עלו מן הירדן ¹⁸ ויהי בعلות (כעלוות) הכהנים נשאי ארון ברית יהוה מתחוק הירדן נתכו כפות רגלי הכהנים אל החרכבה וישבו מי הירדן למקוםם וילכו כהמול שלשים על כל נdotoo ¹⁹ והעם על מון הירדן בעשור לחדר הראשון ויתנו בנגל בקצת מזורה יריחו ²⁰ ואת שתיים עשרה האבניים האלה אשר לקחו מן הירדן--הקים יהושע בנגנאל ²¹ ויאמר אל בני ישראל לאמר אשר ישאלון בנים מחר את אבותם לאמר מה האבניים האלה ²² והודעתם את בנים לאמר ביבשה עבר ישראל את הירדן זה ²³ אשר הוביש יהוה אלהיכם את מי הירדן מפניכם--עד עברכם כאשר עשה יהוה אלהיכם לים סוף אשר הוביש מפנינו עד עברנו ²⁴ למען דעת כל עמי הארץ את יד יהוה כי חזקה היא--למען יראתם את יהוה אלהיכם כל הימים

5 ויהי כשמי כל מלכי האמרי אשר בעבר הירדןימה וככל מלכי הכנען אשר על הים את אשר הוביש יהוה את מי הירדן מפנוי בני ישראל עד עברנו (^{עברים}) וימס לבבם ולא היה בהם עוד רוח מפניהם (^{עברים}) בעתה היה אמר יהוה אל יהושע עשה לך חרבות צרים ושוב מל את בני ישראל שנייה ³ ויעש לך יהושע חרבות צרים וימל את בני ישראל כל נבעת הערלות ⁴ וזה הדבר אשר מל יהושע כל העם היצא מצרים הוציאים כל אנשי המלחמה מתו במדבר בדרך בצתם מצרים ⁵ כי מלים היו כל העם היצאים וכל העם הילדים במדבר בדרך בצתם מצרים--לא מלו ⁶ כי ארבעים שנה הילכו בני ישראל במדבר עד תם כל הגויי המלחמה הייצאים מצרים אשר לא שמעו בקול יהוה אשר נשבע יהוה להם לבלי הראות את הארץ אשר נשבע יהוה לאביהם להת לנו או ארץ זיבת הלב ובבש ⁷ ואת בניהם הקים תחתם אתם מל יהושע כי ערלים היו כי לא מלו אותם בדרך ⁸ ויהי כאשר תמו כל הגויי להמל וישבו תחתם במחנה עד חייהם ⁹ ויאמר יהוה אל יהושע היום גלותי את חרפת מצרים מעלייכם ויקרא שם המקום ההוא גנאל עד היום הזה ¹⁰ ויתנו בני ישראל בנגנאל ויעשו את הפסח באביבה עשר

את hei אל תינע שמה את כל העם כי מעת המה 4
ויעלו מן העם שמה כשלשת אלפים איש וינו לפניו
אנשי hei ויקו מהם אושי hei כשלשים וששה איש
וירדפו לפניהם השער עד השברים וכוקם במורדר וימס
לבב העם ויהי למים 6 ויקרע יהושע מלתתו ויפל
על פניו ארצתה לפניהם ארון יהוה עד הערב- הוא זוקני
ישראל ויעלו עפר על ראשם 7 ויאמר יהושע אתה
אדני יהוה למה העברת העביר את העם הזה את
הירדן לחתת אתנו ביד האמרי להאבידנו ולו הואלנו
ונשב בעבר הירדן 8 כי אדני מה אמר- אחריו אשר
חפק ישראל ערך לפניו איביו 9 וישמעו המכunu וכל
ישבי הארץ ונסבו עליו והכרתו את שמו מן הארץ
ומה תעשה לשם הנadol 10 ויאמר יהוה אל יהושע
קם לך זה אתה נפל על פניך 11 חטא ישראל ונם
עברו את בריתך אשר צויתו אותם ונם לקחו מן החרם
ונם נסבו גם כחשו גם שמו בכליהם 12 ולא יכלו בני
ישראל למקום לפניו איביהם- ערך לפניו איביהם
כי היו לחרם לא אוסיף להיות עמכם אם לא חשמידו
החרם מקרבכם 13 קם קדש את העם ואמרת התקדשו
למהר כי כה אמר יהוה אלהי ישראל חרם בקרבך
ישראל- לא תוכל למקום לפניו איביך עד הסירכם
החרם מקרבכם 14 ונקרבתם בבקר לשבטים וזה
השbat אשר ילכדנו יהוה יקרב למשפחות והמשפחות
אשר ילכדנה יהוה תקרב לבתים והבית אשר ילכדנו
יהוה יקרב לנברים 15 והיה הנלכד בחרם- ישרף
בаш אתו ואת כל אשר לו כי עבר את ברית יהוה וכי
עשה נבלה בישראל 16 וישכם יהושע בבקר ויקרב
את ישראל לשבטים וילכד שבט יהודה 17 ויקרב את
משפחה יהודה וילכד את משפחת הורחוי ויקרב את
משפחה הורחוי לנברים וילכד זברי 18 ויקרב את
בציתו לנברים וילכד עכנן בן כרמי בן זבדי בן זורה-
לטמתה יהודה 19 ויאמר יהושע אל עכנן בן בני שם נא
כבד ליהוה אלהי ישראל- ותן לו תורה והגד נא
לי מה עשית אל תכחד מני 20 ויען עכנן את יהושע
ויאמר אמינה אני חטאתי ליהוה אלהי ישראל וכזאת
וכזאת עשית 21 ואראה (ואראה) בשלל אדרת שנער
אחד טובה ומאותם שקלים כספר ולשון זהב אחד
בחרים שקלים משקלו ואחמדם ואקחם והם טמוניים
באארץ בتوز האהלי והכסוף תחתיה 22 וישלח יהושע

ויסבו את העיר ביום השני פעם אותה וויסבו המנהה כה עשו ששת ימים ¹⁵ ויהי ביום השביעי ווישכמו כלות השחר וויסבו את העיר כמשפט הזה שבע פעמים רק ביום ההוא סבבו את העיר שבע פעמים ¹⁶ ויהי בפעם השביעית תקעו הכהנים בשופרות ויאמר יהושע אל העם הריינו כי נתן יהוה לכם את העיר ¹⁷ והיתה העיר חרם היא וכל אשר בה ליהוה רק רחוב הזונה תחיה היא וכל אשר אתה בቤת-כי החבאתה את המלאכים אשר שלחנו ¹⁸ ורק אתם שמרו מן החרים פן תחרימו ולקחتم מן החרם ושמתם את מלחמה ישראל לחרם ועכרתם אותו ¹⁹ וכל כסף וזהב וכל נחשת וברזול-קדש הוא ליהוה אוצר יהוה יבוא וירע העם וויתקעו בשופרות ויהי כשמע העם את קול השופר ויריעו העם תרועה נдолלה ותפל החומה תחתיה ווילע העם העירה איש נגדו וילכדו את העיר וויחרימו את כל אשר בעיר מאיש ועד אשה מנער ועד זקן ועד שור ושה וחמור לפוי חרב ²² ולשנים האנשים המרגלים את הארץ אמר יהושע באו בית האשאה הזונה והחציאו משם את האשאה ואת כל אשר לה כאשר נשבעתם לה ²³ ויבאו הנערים המרגלים ויציאו את רחוב ואת אביה ואת אמה ואת אחיה ואת כל אשר לה ואת כל משפחותה הוציאו יונחים-מחוץ למחנה ישראל ²⁴ והעיר שrepo באש וכל אשר בה רק כסוף זהוב וכלי הנחשת והברזול-נתנו אוצר בית יהוה ²⁵ ואת רחוב הזונה ואת בית אביה ואת כל אשר לה התחיה יהושע ותשב בקרב ישראל עד היום הזה כי החבאה את המלאכים אשר שלח יהושע לרוגל את ירידתו ²⁶ וישבע יהושע בעת ההיא לאמר אדור את פנוי יהוה אשר יקום ובנה את העיר הזאת את איש לבכשו יוסדנה ובצערו יציב דלתיה ²⁷ ויהי יהוה את יהושע ויהי שםעו בכל הארץ

7 יְמַלֵּוּ בָנֵי יִשְׂרָאֵל מֵעֶל בָּחָרֶם וַיָּקֹחْ עַכְן בֶּן כְּרָמִי
בֶּן זְבִדִּי בֶן זְרָח לְמַתָּה יְהוּדָה מִן הָחָרֶם וַיָּחֶר אֶפְרַיִם
יְהוָה בָּבְנֵי יִשְׂרָאֵל² וַיָּשַׁלֵּח יְהוָשֻׁעַ אֲנָשִׁים מִירִיחֹוֹ
הָעֵדָה עַמְּךָ אֲזַנְתָּ לְבִתְּךָ אֶל וַיֹּאמֶר אֲלֵיכֶם
לְאָמֵר עַל וּרְגַלְוֹ אֶת הָאָרֶץ וַיָּלֹא אֲנָשִׁים וּרְגַלְוּ
אֶת הָעֵדָה³ וַיֵּשְׁבוּ אֶל יְהוָשֻׁעַ וַיֹּאמְרוּ אֶל-יְהוָשֻׁעַ
הָעֵם --כָּל-אַפִּים אִישׁ אוֹ כָּל-שְׁלֹשָׁת אַלְפִּים אִישׁ יַעֲלוּ וַיֹּכְן

הערבה והוֹא לא ידע כי ארבע ל' מאהריה העיר¹⁵ וינוּנו יהושע וכל ישראל לפניhem וינסו דרך המדבר¹⁶ ויוֹצָקְוּ כל העם אשר בעיר (כ"י) לרדף אחריהם וירדפו אחורי יהושע ונתקו מן העיר¹⁷ ולא נשאר איש בעי ובית אל אשר לא יצאו אחורי ישראל ויעזבו את העיר פתוחה וירדפו אחורי ישראל¹⁸ ויאמר יהוה אל יהושע נתה בכידון אשר בידך אל העי כי בידך אתהנה ויט יהושע בכידון אשר בידו אל העיר¹⁹ והואורב קם מהרה ממקומו וירוצו כנוטות ידו יوابו העיר וילכדה וימחרו ויצתו את העיר באש²⁰ ויפנו אנשי עיי אחוריים ויראו והנה עלה עשן העיר השמיימה ולא היה בהם ידים לנס הנה והנה והעם הנס המדבר נהפק אל הרודף²¹ וייהשע וכל ישראל ראו כי לכד הארץ את העיר וכי עלה עשן העיר ושיבו ויכו את אנשי עיי²² ואלה יצאו מן העיר לקראותם ויהיו לישראל בתוך אלה מזה ואלה מזה ויכו אוthem עד בלתי השair לו שידר ופליט²³ ואת מלך עיי תפשו חוי ויקרבו אליו אל יהושע²⁴ וייחי יכולות ישראל להרג את כל ישבי עיי בשדה מדבר אשר רדפום בו ויפלו כלם לפיה חרב עד תמים וישבו כל ישראל להרgeo את כל ישבי עיי לילה²⁵ וייחי כל הנפלים ביום ההוא מאיש ועד אשה--שנים עשר אלף כל אנשי עיי²⁶ וייהשע לא השיב ידו אשר נשא בכידון עד אשר החרים את כל ישבי עיי²⁷ רק הבהמה ושלל העיר היה בזוועם להם ישראל-- כדבר יהוה אשר צוה את יהושע²⁸ וישראל יהושע את עיי וישראלת תול עולם שמה עד היום הזה²⁹ ואת מלך עיי תלה על העץ עד עת הארץ וככowa השמש צוה יהושע וירדו את נבלתו מן העץ וישליך אותה אל פתח שער העיר ויקימו לעילו גל אבני גדול עד היום הזה³⁰ אז יבנה יהושע מזבח ליהוה אליו ישראל בהר עיבל³¹ כאשר צוה משה עבר יהוה את בני ישראל כתוב בספר תורה משה--מזבח אבני שלמות אשר לא הניף עליו ברזל ויעלו עליו עלות ליהוה ויזבחו שלמים³² ויכתב שם על האבניים-- את משנה תורה משה אשר כתב לפני בני בני ישראל³³ וכל ישראל זוקנו ושטרים ושפטו עמדים מזה ומזה לארון נגד הכהנים הלוים נשאי ארון ברית יהוה כנור כאורה--חציו אל מול הר גרים והחציו אל מול הר

מלאים וירציו האהלה והנה טמונה באהלו והכסף תחתיה²² ויקחום מהוק האהله ויבאום אל יהושע ואל כל בני ישראל ויצקם לפני יהוה²⁴ ויקח יהושע את ענן בן זרח ואת הכסף ואת האדרת ואת לשון הזובב ואת בניו ואת בנתו ואת שרו ואת חמדרו ואת צאנו ואת אהלו ואת כל אשר לו וככל ישראל עמו ויעלו אתם עמק עכור²⁵ ויאמר יהושע מה עכרתנו יערכך יהוה ביום זהה וירגמו אותו כל ישראל אבן וירspo אתם באש ויסקלו אותם באבנים²⁶ ויקימו עליו נל אבנים גדול עד היום הזה וישב יהוה מהחרון אף על כן קרא שם המקום והוא עמק עכור עד היום הזה

8 ויאמר יהוה אל יהושע אל תירא ואל תחת-כח עמק את כל עם המלחמה וקום עליה עירrah נתני בידך את מלך עיי ואת עמו ואת עירו ואת ארציו² ושותה לעי ולמלכה כאשר עשית לירicho ולמלכה-- רק שללה ובמהמה תבזו לכם שם לך ארבע לעיר מאחריה³ ויקם יהושע וכל עם המלחמה לעלות עיי ויבחר יהושע שלשים אלף איש נבורי החיל וישראל לילה⁴ ויצו אתם לאמר ראו אתם ארבים לער מאחרי העיר--אל תחרזקו מן העיר מאיד ותיתם כלכם נכנים⁵ ואני וכל העם אשר אתי נקרב אל העיר והיה כי יצאו לקראותנו כאשר בראשנה וננסנו לפניהם⁶ ויצאו אחרינו עד התקינו אותם מן העיר-- כי יאמרו נסים לפנינו אשר בראשה וננסנו לפניהם⁷ ואתם תקמו מהאורב והורשתם את העיר וננתה יהוה אלהיכם בידכם⁸ והיה כחפכם את העיר תציתו את העיר באש--בדבר יהוה תשעו ראו צויתו אתכם⁹ וישלחם יהושע וילכו אל המדבר וישבו בין בית אל ובין עיי מים לעי וילין יהושע בלילה ההוא בתוך העם¹⁰ ווישכם יהושע בCKER ויפקד את העם ויעל הוא זקנינו ישראל לפני העם--הען--ובכל העם המלחמה אשר אותו עלו וינשו ויבאו נוד העיר ויהנו מצפון לעי והנו בין עיי ויבאו נוד העיר ויהנו מצפון לעי אשר בין עיי ויבאו נוד העיר ויהנו מצפון לעי ויבאו נוד העיר ויהנו מצפון לעי והנו בין עיי ויבאו נוד העיר ויהנו מצפון לעי אתם ארבע בצל המנחה אשר מצפון לעיר ואת עקבו מים לעיר וילך יהושע בלילה ההוא בתוך העמק¹⁴ כראות מלך עיי וימחרו וישכמו ויצאו אנשי העיר לקראת ישראל למלחמה הוא וכל עמו למועד--לפני

יעבל כאשר צוה משה עבד יהוה לברך את העם
ישראל- בראשנה ³⁴ ואחריו כן קרא את כל דבריו
התורה הברכה והקללה- ככל המכחוב בספר התורה
³⁵ לא היה דבר מכל אשר צוה משה- אשר לא קרא
יהודים נגד כל קהיל ישראל והנשים והטף והגער החלק
בקרbam

כל העדה על הנשים ¹⁹ ויאמרו כל הנשים אל כל
העדה אנחנו נשבענו להם ביהוה אלהי ישראל עתה
לא נוכל לנגע בהם ²⁰ זאת נעשה להם והחיה אותם
ולא יהיה עליינו קצף על השבועה אשר נשבענו להם
²¹ ויאמרו אליהם הנשים יהיו יהיו חתבי עצים
ושabei מים לכל העדה אשר דברו להם הנשים ²²
ויקרא להם יהושע וידבר אליהם לאמר למה רימות
אתנו לאמר רוחקים אנחנו מכם מאר ואתם בקרבנו
ישבים ²³ ועתה ארורים אתם ולא יכרת מכם עבד
וחתבי עצים ושabei מים-- לבית אלהי ²⁴ וימעו את
יהושע ויאמרו כי הנד הנג לעבדיך את אשר צוה
יהוה אלהיך את משה עבדו לחתם לכם את כל הארץ
ולהשמד את כל ישב הארץ מפניים ונירא מאר
לנפשתינו מפניים ונעשה את הדבר הזה ²⁵ ועתה
הנו בידך טוב וכישר בעיניך לעשות לנו עשה ²⁶
וישם להם כון ויצל אותם מוד בני ישראל ולא הגנים
ויתנש יהושע ביום ההוא חתבי עצים ושabei מים--
²⁷ לעדה ולמזבח יהוה עד היום הזה אל המוקם אשר
יבחר

10 ויהי בשם אדרני צדק מלך ירושלים כי لقد
יהושע את העי וחרימה-- כאשר עשה ליריחו ולמלכה
כן עשה לעי ולמלכה וכי השילימו ישבי גבעון את
ישראל וייהו בקרbam ² ויראו מאר-- כי עיר נדולה
גביעון כאחת ערי הממלכה וכי היא נדולה מן העי
וכל אנשיה נברדים ³ וישלח אדרני צדק מלך ירושלים
אל הוהם מלך חברון ואל פרעם מלך ירמות ואל
יפוי מלך לכיש ואל דביר מלך עגנון-- לאמר ⁴ על
אליע ועזרני וככה את גבעון כי השילמה את יהושע
ואת בני ישראל ⁵ ויאספו ויעלו חמתה מלכי האמרי
מלך ירושלים מלך חברון מלך ירמות מלך לכיש
מלך עגנון-- הם וכל מוחנם ויחנו על גבעון וילחמו
עליה ⁶ וושלחו אנשי גבעון אל יהושע אל המנה
הגנלה לאמר אל תרפא ירידך מעבדיך עליה אלינו
מהרה והושעה לנו ועוזרנו-- כי נקבעו אלינו כל מלכי
האמרי ישבי החר ⁷ ויעל יהושע מן הגנלה היא וככל
עם המלחמה עמו וככל גבוריו החיל ⁸ ויאמר יהוה אל
יהושע אל תירא מהם כי בידך נתחים לא יעד איש
מהם בפניך ⁹ ויבא אליהם יהושע פתאמם כל הלילה

9 ויהי בשם כל המלכים אשר עבר הירדן בהר
ובשפלה ובכל חוף הים הנגדל אל מול הלבנון--
החווי והאמדי הכנעני הפרזי החוי והיבוסי ² ויתקbezו
יחדו להלחם עם יהושע ועם ישראל-- בפה אחד ³
וישבי גבעון שמעו את אשר עשה יהושע ליריחו--
ולעדי ⁴ ויעשו גם המה בערמה וילכו ויצטירו ויקחו
שלות עליהם וכל לחם צידם יבש היה נקרים ⁶ וילכו
אל יהושע אל המנהה הנגלן ויאמרו אליו ואל איש
ישראל מארץ רחוכה באנו ועתה כרתו לנו ברית ⁷
ויאמרו (ויאמר) איש ישראל אל החוי אויל בקרבי
אתה יושב ואיך אכורות (אכרות) לך ברית ⁸ ויאמרו
אל יהושע עבדיך אנחנו ויאמר אליהם יהושע מי אתם
ומאין תבאו ⁹ ויאמרו אליו מארץ רחוכה מאר באו
עבדיך לשם יהוה אלהיך כי שמענו שמעו ואת כל
אשר עשה במצרים ¹⁰ ואת כל אשר עשה לשני מלכי
האמורי אשר עבר הירדן-- לטעון מלך השבען ולעוז
מלך הבשן אשר בעשרות טו ויאמרו אליו זקנינו
וכלי ישבי ארצנו לאמר קחו בידכם צירה לדרכם וילכו
לקראתם ואמրתם אליהם עבדיכם אנחנו ועתה כרתו
לנו ברית ¹¹ זה לחמננו חם הצטירנו אותו מבתינו ביום
צאתנו לכת אליכם ועתה הנה יבש והיה נקרים ¹³
ואלה נבדות היין אשר מלאנו חדשים והנה התקבעו
ואלה שלמותינו ונעלינו בלו מרבית הדרך מאר ¹⁴
ויקחו האנשים מצידם ואת פי יהוה לא שאלו ¹⁵
ויעש להם יהושע שלום ויכרת להם ברית לחיותם
וישבעו להם נשאי הדרה ¹⁶ ויהי מקצת שלשת ימים
אחריו אשר כרתו להם ברית וישמעו כי קרבים הם
אליו ובקרבו הם ישבים ¹⁷ וויסעו בני ישראל ויבאו
אל ערים-- ביום השלישי ועריהם נבעון והכפירה
ובארות וקרית ערים ¹⁸ ולא הcomes בני ישראל כי
נסבעו להם נשאי העדה ביהוה אלהי ישראל וילנו

נדרות על פי המערה עד עצם היום הזה²⁸ ואת מקדלה לכיד יהושע ביום ההוא יוכחה לפני חרב ואת מלכיה- החרם אותם ואת כל הנפש אשר בה לא השair שריד ויעש למלך מקדחה כאשר עשה למלך יריחו²⁹ ויעבר יהושע וכל ישראל עמו ממקדחה-- לבנה וילחם עם לבנה³⁰ ויתן יהוה נם אותה ביד ישראל ואת מלכיה ויכה לפני חרב ואת כל הנפש אשר בה לא השair בה שריד ויעש למלכיה כאשר עשה למלך יריחו³¹ ויעבר יהושע וכל ישראל עמו מלבנה-- לכישה וחון עליה וילחם בה³² ויתן יהוה את לכיש ביד ישראל וילכדה ביום השנו ויכה לפני חרב ואת כל הנפש אשר בה-- ככל אשר עשה לבנה³³ או על הרים מלך נזר לעזר את לכיש ויכחו יהושע ואת עמו עד בלתי השair לו שריד³⁴ ויעבר יהושע וכל ישראל עמו מלכיש--עגלנה וחון עליה וילחמו עליה³⁵ וילכודה ביום ההוא יוכוחה לפני חרב-- ואת כל הנפש אשר בה ביום ההוא החרים ככל אשר עשה לכלcis³⁶ ויעל יהושע וכל ישראל עמו מעגלונה--חברונה וילחמו עליה³⁷ וילכודה ויכוחה לפני חרב ואת מלכיה ואת כל עריה ואת כל הנפש אשר בה לא השair שריד ככל אשר עשה לעגלו ויחרם אותה ואת כל הנפש אשר בה שריד ככל אשר עשה לחברון כן עשה לדברה ולמלכיה וכאשר עשה לבנה ולמלכיה⁴⁰ ויכה יהושע את כל הארץ החר והנגב והשפלה והאשדות ואת כל מלכיהם-- לא השair שריד ואת כל הנשמה החרים אשר צוה יהוה אליה ישראל⁴¹ ויכם יהושע מקדש ברנע ועד עזה ואת כל ארץ נשן ועד גבעון⁴² ואת כל המלכים האלה ואת ארצם לצד יהושע פעם אחת כי יהוה אלהי ישראל נלחם לישראל⁴³ וישב יהושע וכל ישראל עמו אל המhana הגליל

11 יהי כשם יבין מלך חצור וישלח אל יובב מלך מדורן ואל מלך שמרון ואל מלך אכשף² ואל המלכים אשר מצפון בהר ובערבה נגב כנרות-- ובשפלה ובנפות דור מים³ המכני ממזורה ומים והאמרי והחתוי והפרזי והיבוסי בהר והחיו תחת חרמן בארץ המצפה⁴ ויצאו הם וכל מוחניםיהם עם-

עליה מן הגליל¹⁰ ויהם יהוה לפניו ישראל וכי מכיה גודלה בגבעון וירדפו דרך מעלה בית חורון וכים עד עזקה ועד מקדיה בויהי בנס מבני ישראל הם במורד בית חורון ויהוה השליך עליהם אבונים נדלות מן השמים עד עזקה-- וימתו רבים אשר מתו באבני הברד מאשר הרנו בני ישראל בחרב² או ידבר יהושע ליהוה ביום תה יהוה את האמרי לפניו בני ישראל ויאמר לעיני ישראל שם בגבעון דום וירח בעמק אילון¹³ וידם השמש וירח עמד עד יקם גוי אוביי-- הלא היא כתובה על ספר הישר ויעד המשם בחצי השמים ולא אז לביא כוים תמיים¹⁴ ולא היה כוים התוא לפניו ואחריו לשמע יהוה בקהל איש כי יהוה נלחם ליישר אל¹⁵ וישב יהושע וכל ישראל עמו אל המhana הגליל¹⁶ וינסו חמשת המלכים האלה ויחבאו במערה במקדחה⁷ ובונד ליהושע לאמר נמצאו חמשת המלכים נחבים במערה במקדחה¹⁸ ויאמר יהושע גלי אבנים נדרות אל פי המערה והפקידו עליה אנשים לשمرם¹⁹ ואתם אל תעמדו-- רדפו אחרי איביכם ונובתם אותם אל תחנות לבוא אל ערים כי נתגמ יהוה אלהיכם בידכם²⁰ ויהי ככלות יהושע ובני ישראל להכותם מכה גדולה מאד-- עד תמס והשידדים שרדו מהם ויבאו אל ערי המבצר²¹ וישבו כל העם אל המhana אל יהושע מקדחה בשלום לא חוץ לבני ישראל לאיש-- את לשנו ויאמר יהושע פתחו את פי המערה והוציאו אליו את חממת המלכים האלה-- מן המערה²³ ויעשו כן-- ויצאו אליו את חממת המלכים האלה מן המערה את מלך ירושלים את מלך חברון את מלך ירמות את מלך לכיש את מלך עגלו²⁴ ויהי כהוציאם את המלכים האלה אל יהושע ויקרא יהושע אל כל איש ישראל ויאמר אל קציני אנשי המלחמה הhalbוא אתו קרבו שימו את רגליים על צוארי המלכים האלה ויקרבו ושימו את רגליים על צואריים²⁵ ויאמר אליהם יהושע אל תיראו ואל תחתטו חזקו ואמצו-- כי כה יעשה יהוה לכל איביכם אשר אתם נלחמים אתם²⁶ ויכם יהושע אחרי כן וימתים ויתלטם על חמשה ערים ויהיו תלויים על העצים עד הערב²⁷ ויהי לעת בוא המשם צוה יהושע וירידום מעל העצים וישלכם אל המערה אשר נחבא שם וישמו אבונים

כל הארץ ככל אשר דבר יהוה אל משה ויתנה יהושע
לנחלה לישראל כמחוקם לשבטייהם והארץ שקתה
ممלחמה

12 ואלה מלכי הארץ אשר הכו בני ישראל וירשו את הארץ במעבר הירדן מזרחה המשמ- מנהל ארנון עד הר חרמון וככל הערבה מזרחה ² סייחון מלך האמרי היושב בחשbon- משל מערעור אשר על שפת נחל ארנון ותוך הנחל וחצי הנלעדר ועד יבק הנחל גובל בני עמנון ³ והערבה עד ים כנרות מזרחה ועד ים הערבה ים חמלת מזרחתה דרך בית היחסות ומתרמן- תחת אשדות הפסגה ⁴ וגובל עוג מלך הבשן מיתר הרפאים- היושב בעשרות ובادرעי ⁵ ומשל בהר חרמון ובסכלכה ובכל הבשן עד גובל הגנורי והמעכתי וחצי הנלעדר- גובל סייחון מלך חשbon ⁶ משה עבר יהוה ובני ישראל הרים ויתנה משה עבד יהוה ירצה לראובני ולגדי ולחציו שבט המנשה ⁷ ואלה מלכי הארץ אשר הכה יהושע ובני ישראל בעבר הירדןימה מבעל גן בבקעת הלבנון ועד ההר החלק העלה שעירה ויתנה יהושע לשבטי ישראל וירושה- כמלךם ⁸ בהר ובשפלה ובערבה ובאשדות ובמדבר ובנגב- החתי האמרי והכנעני הפרזי החוי והיבוסי ⁹ מלך יריחו אחד מלך העי אשר מצד בית אל אחד ¹⁰ מלך ירושלים אחד מלך חברון אחד ¹¹ מלך ירמות אחד מלך לכיש אחד ¹² מלך עגלון אחד מלך גור אחד ¹³ מלך דרב אחד מלך גדר אחד ¹⁴ מלך חרמה אחד מלך ערד אחד מלך לבנה אחד מלך עדלים אחד ¹⁶ מלך מקדה אחד מלך בית אל אחד ¹⁷ מלך תפוח אחד מלך חפר אחד מלך אפק אחד מלך לשרון אחד ¹⁹ מלך מדון אחד מלך חצור אחד ²⁰ מלך שמרון מרעון אחד מלך אכשף אחד ²¹ מלך תענך אחד מלך מנדו אחד מלך קדש אחד מלך יקנעם לכרכמל אחד ²³ מלך דור לנפת דור אחד מלך גוים לגנגל אחד מלך תרצה אחד כל מלכים שלשים ואחד

13 יהושע זקן בא בימים ויאמר יהוה אליו אתה זקנתה בא בתמים והארץ נשאהרה הרבה מנא לרשותה ² זאת הארץ הנשארת כל גליות הפלשתים וכל הגנורי ³ מן השיחור אשר על פנו מצרים ועד גובל

עם רב כחול אשר על שפת הים לרבות ורכב רב מנא ⁴ ווינועדו כל המלכים האלה ויבאו ויחנו יהדו אל מי מרים להלחם עם ישראל ⁶ ויאמר יהוה אל יהושע אל תירא מפניהם- כי מהר בעת הזאת אנכי נתן לך כלם חללים לפני ישראל את סוטיהם עקר ואת מרכבתיהם תשרפ' באש ⁷ ויבא יהושע וכל עם המלחמה עמו עליהם על מי מרים- פתחים ויפלו בהם ויתנים יהוה ביד ישראל ויכום וירדפום עד צידון רבה ועד משרפות מים ועד בקעת מצפה מזרחה ויכם עד בלתי השair להם שריד ⁹ ווישם להם יהושע כאשר אמר לו יהוה את סוטיהם עקר ואת מרכבתיהם שרפ' באש ¹⁰ ויבש יהושע בעת ההיא וילכד את חזור ואת מלכתה הכה בחרב כי חזור לפנים- היא ראש כל הממלכות האלה ¹¹ ויכו את כל הנפש אשר בה לפוי הרב החרים- לא נותר כל נשמה ואת חזור שרפ' באש ¹² ואת כל ערי המלכים האלה ואת כל מלכיהם לכדר יהושע ויכם לפוי חרב- החרים אותם כאשר צוה משה עבר יהוה ¹³ רק כל הערים העמדות על תלם- לא שרפם ישראל זולתי את חזור לבודה שרפ' יהושע ¹⁴ וכל שלל הערים האלה והבהמה בזוועם להם בני ישראל רק את כל האדם הכו לפוי חרב עד השמדם אותם- לא השאירו כן צוה משה את יהושע וכן עשה יהושע- משה עבדו כן צוה משה את יהושע וכן עשה יהושע- לא הסיד דבר מכל אשר צוה יהוה את משה ¹⁶ ויהח יהושע את כל הארץ הזאת ההר ואת כל הנגב ואת כל ארין הגשן ואת השפלה ואת הערבה ואת הר ישראל ושפלה ¹⁷ מן ההר החלק העולה שער ערד גנד בבקעת הלבנון תחת הר חרמון ואת כל מלכיהם לכדר ויכם וימיתם ¹⁸ ימים רבים עשה יהושע את כל המלכים הללו- מלחמה ¹⁹ לא דיויתה עיר אשר השלימה אל בני ישראל בלתי החוי ישבי נבעון את הכל לcko במלחמה ²⁰ כי מאות יהוה היתה לחזק אתכם لكم לקראת המלחמה את ישראל למען החריםם לבלוו היהות להם תחנה כי למען השמידם כאשר צוה יהוה את משה ²¹ ויבא יהושע בעת ההיא ויכרת את הענקים מן ההר מן חברון מן דבר מן ענב ומכל הר יהודה ומכל הר ישראל עם עיריהם החריםם יהושע ²² לא נותר ענקים בארץ בני ישראל רק בעזה בנת ובאשדוד- נשארו ²³ ויהח יהושע את

הירדן ונבל--עד קצה ים כנרת עבר הירדן מזרחה ²⁸ זאת נחלת בני גד למשפחות הערים וחתריהם ²⁹ ויתן משה לחציו שבט מנשה והוא לחציו מטה בני מנשה-למשפחותם ³⁰ והוא נבולם ממחנים כל הבשן כל מלכויות עוג מלך הבשן וכל חות יאר אשר בבשן-שים עיר ³¹ ווחציו הגלעד ועתה רות ואדרעי ערי מלכויות עוג בבשן לבני מכיר בן מנשה לחציו בני מכיר למשפחותם ³² אלה אשר נחלה משה בערבות מואב מעבר לירדן ריתחו מזרחה ³³ ולשבט הלווי-לא נתן משה נחלה יהוה אלהי ישראל הו נחלהם כאשר דבר להם

14 אלה אשר נחלו בני ישראל בארץ כנען-אשר נחלו אוטם אלעזר הכהן ויהושע בן נון וראשי אבות המנות לבני ישראל ² בגורל נחלתם כאשר צה יהוה ביד משה להשתתת המנות וחציו מטה ³ כי נתן משה נחלה שני המנות וחציו מטה מעבר לירדן וללוים-נחלה שני המנות וחציו מטה מעבר לירדן וללוים-לא נתן נחלה בתוכם ⁴ כי היו בני יוסף שני מנות מנשה ואפרים ולא נתנו חלק ללוים בארץ כי אם ערים לשבת ומגרשים למוקניהם ולקניהם ⁵ כאשר צוה יהוה את משה כן עשו בני ישראל ויחלקו את הארץ ⁶ ויגשו בני יהודה אל יהושע בגליל ויאמר אליו ככל בן יפנה הקינוי אתה ידעת את הדבר אשר דבר יהוה אל משה איש האלים על ארותיו ועל ארמותיך-בקדרש ברנע ⁷ בן ארבעים שנה אני בשלח משה עבר יהוהarti מקדרש ברנע-לrangle את הארץ ויאשב אותו דבר כאשר עם לבבי ⁸ ואחיו אשר עלו עמי המסיו את לב העם ואני מלאתי אחריו יהוה אלהי ⁹ וישבע משה ביום הוא לאמר אם לא הארץ אשר דרכها רngle בה לך תהיה לנחלה ולבנייך עד עולם כי מלאתך אחריו יהוה אלהי ¹⁰ ועתה הנה ההייה יהוה אotti אשר דבר זה ארבעים וחמש שנה מאז דבר יהוה את הדבר הזה אל משה אשר הlk ישראלי במדבר ועתה הנה אני היום בן חמיש ושמנין שנה ¹¹ עודני היום חזק כאשר ביום שלח אotti משה-כך או וככחו עתה למלחמה ולצאת ולובא ¹² ועתה תנלה לי את החרה הזה אשר דבר יהוה ביום ההוא כי אתה שמעת ביום ההוא כי ענקים שם וערבים נדלות בצרות-אולי יהוה אotti והורשתים כאשר דבר יהוה

עקרון צפונה--לכני תחשב חמשת סרני פלשתים העתוי והחשמורי האשקלוני הגתי והעקרוני והעויים ⁴ מתימן כל ארץ הכנעני ועירה אשר לצדדים--עד אפקה עד נבול האמרי זהארץ הנבל וכל הלבנון מזרחה המשמש מבעל נד תחת הדר חרמוני-עד לבוא חמת ⁶ כל ישי החרמן מן הלבנון עד משרפת מים כל צידנים--אנכי אורישם מפני בני ישראל רק הפלת ישראל בנחלה כאשר צויתך ⁷ ועתה חלק את הארץ הזאת בנחלה--להשעת השבטים וחציו השבט המנשה ⁸ עמו הרואני והגדי לקחו נחלתם-אשר נתן להם משה עבר הירדן מזרחה כאשר נתן להם משה עבר יהוה ⁹ מערעור אשר על שפת נחל ארנון והעיר אשר בתוך הנחל וכל המישר מידבא--עד דיבון ¹⁰ וכל ערי סיכון מלך האמרי אשר מלך בחשובון--עד נבול בני עמון טה הגלעד ונבול הגשור והמעכתי וכל הדרמן וככל הבשן-עד סלכה ¹² כל מלכויות עוג בכשון אשר מלך בשתרות ובאדיע עוזה נשאר מיתר הרפאים ויכם משה וירשם ¹³ ולא הורישו בני ישראל את הנשורי ואת המעצתי יושב גשור ומעכת בקרוב ישראל עד היום הזה ¹⁴ רק לשבט הלויל לאנת נחלהashi יהוה אלהי ישראל הוא נחלתו כאשר דבר לו ¹⁵ ויתן משה למטה בני ראונן למשפחים ¹⁶ והוא ליהם הגבול מערעור אשר על שפת נחל ארנון והעיר אשר בתוך הנחל וכל המישר--על מידבא ¹⁷ חשובון וככל עיריה אשר במישר דיבון ובמאות בעל ובוית בעל מעון ¹⁸ ויהצתה וקדמת ומפעת ¹⁹ וקריתים ושבמה וצרת השחר בהר העמק ²⁰ ובבית פעור ואשדות הפסגה ובית היישומות ²¹ וככל ערי המישר וכל מלכויות סיכון מלך האמרי אשר מלך בחשובון אשר הכה משה אותו ואת נשאי מדין את אוי ואת רעם ואת צור ואת חור ואת רבע נסיכי סיכון ישבי הארץ ²² ואת בלעם בן בעור הקוסם-הרנו בני ישראל נבול ואת נחלה בני ראונן נבול בני ראונן-הירדן ונבול ואת נחלה בני ראונן למשפחות הערים וחתריהם ²⁴ ויתן משה למטה נד לבני גד למשפחים ²⁵ והוא להם הנבל--יעזר וכל ערי הגלעד וחציו ארץ בני עמון עד ערעור אשר על פני הרבה ²⁶ ומחשובון עד רמתה המצפה ובתנים וממחנים עד נבול לדבר ²⁷ ובעמק בית הרים ובית נמרה וסכות וצפונן יתר מלכויות סיכון מלך חשובון

13 ויברכחו יהושע ויתן את חברון לכלב בן יפנה
לנחלתה 14 על כן היהת חברון לכלב בן יפנה הקני
לנחלתה עד היום הזה--יען אשר מלא אחריו יהוה אלהי
ישראל 15 ושם חברון לפנים קריית ארבע האדים
הגדול בעקים הוא והארץ שקתה ממלחה

15 ויהי הנורל למטה בני יהודה--למשפחתם אל
גובל אדרום מדבר צן נגב מקצתה תימן 2 ויהיו להם
גובל נגב מקצתה ים המלח מן הלשון הפנה נגב 3
ויצא אל מנוב למעלה עקרבים ועבר צנה ועליה מנוב
לקיש ברנע ו עבר הירדן ועליה אדרה ונסב הרכעה
4 ו עבר עצמונה ויצא נחל מזרים והוא (והי) התאות
הגבול ימה זה יהיה לכם גובל נגב 5 וגבול קרימה ים
המלח עד קציה הירדן וגבול לפאת צפונה מלשון
הים מקצתה הירדן 6 ועליה הגובל בית חנלה ו עבר
מצפון לבית הערבה ועליה הגובל אבן בהן בן ראנון
ו עליה הגובל עמוק עכור וצפונה פנה אל
הגלגול אשר נכח למעלה אדרומים אשר מנוב לנחל
ועבר הגובל אל מי עין ים נחש והיו התאות אלו עין
רגל 8 ועליה הגובל ני בן הנם אל כתף היבוסי מנוב--
היא ירושלים ועליה הגובל אל ראש ההר אשר על פני
ני הנם ימה אשר בקצתה עמוק צפונה 9 ותאר
הגובל מראש ההר אל מעין מי נפתח ויצא אל ערי
הר עפרון ותאר הגובל בעלייה היא קריית יערם 10
ונסב הגובל מבעליה ימה אל הר שעיר ו עבר אל כתף
הר יערם מצפונה היא כסלוון וירד בית שםש ו עבר
תמנה 11 ויצא הגובל אל כתף עקרון צפונה ותאר
הגובל שכרכונה ו עבר הר הבעלה ויצא יבנא אל והוא
התאות הגובל ימה 12 וגבול ים הימה הגובל וגבול
זה גובל בני יהודה סביבה--למשפחתם 13 ולכלב בן
יפנה נתן חלק בתוך בני יהודה אל פי יהוה ליהושע--
את קריית ארבע עבוי הענק היא חברון 14 וירוש משם
כלב אה שלושה בנו הענק 15 ויעל משם אל ישבוי דבר ושם
תלמידי ילידי הענק 16 ויאמר כלב אשר יכה את
דבר לפנים קריית ספר 16 ויאמר כלב אשר יכה את
קריית ספר ולכדה--ונחתתי לו את עcosa בתו לאשה 17
וילכדה עתניאל בן קנו אחיו כלב ויתן לו את עcosa
בתו לאשה 18 ויהיו בכווא ותוסיתו לשאול מאת
אביה שדה ותצנח מעל החמור ויאמר לה כלב מה

לך 19 ותאמר תהא לי ברכה כי ארץ הנגב נתני
ונחתה לי נחלת מים ויתן לה את נחלת עליות ואת נלת
התניות 20 זאת נחלת מטה בני יהודה--למשפחתם
21 ויהיו הערים מקצתה למטה בני יהודה אל גובל
אדום בנגב--קבצאל ועדן וינדור 22 וקינה ורימונה
23 וקדש וחצרו ויתן 24 זיפ וטלים ובועלות
וחצרו חדרה וקריות חצרון היא חצור 26 אמס ושמע
ומולדת 27 וחצר גדרה וחשמון ובית פלט 28 וחצר
ושאול ובאר שבע ובוציאיה 29 בעלה ועיים ועצם 30
ואלטלול וכיסיל וחרמה 31 וצקלן ומדמנה ונסנה 32
ולבאות ושלחים ועין ורמן כל ערים עשרים וחמש
וחצריהם 33 בשפלת--אשתאול וצרעה ואשנה 34 וונוח
יעין נים חפוח והעינים 35 ירמות ועדלים שוכה ועזה
ושעריהם ועריתים והגדרה וגדרתים ערים ארבע
עשרה וחצריהם 37 צנן וחדשה ומגדל נד 38 ודלען
והמצפה ויקחאל 39 לכייש ובצקת ועגלון 40 וככון
ולחמס וכתליש 41 וגדרות בית דגון ונעמה ומקדחה
ערים שש עשרה וחצריהם 42 לבנה ועתה ועשן 43
ויפח ואשנה ונציב 44 וקעילה ואכוב ומראה ערים
תשע וחצריהם 45 עקרון ובנותיה וחצריה 46 מערון
וימה כל אשר על יד אשדור וחצריהם 47 אשדור
בנותיה וחצריה עזה בנותיה וחצריה--עד נחל מצרים
והים הגובל (הגדל) 48 וגבול ובהר--שומר ויתיר
ושוכנה 49 ודרנה וקרית סנה היא דבר 50 וענב ואשתמה
עננים 51 ונשן וחלן ונלה ערים אחת עשרה וחצריהם
52 ארבע ורומה ואשען 53 ווינם (וינם) ובית תפוח
יאפקה 54 וחמתה וקרית ארבעה היא חברון--ויצויר
ערים תשע וחצריהם 55 מעון קרמל זיפ וייטה 56
ויזרעאל ויקדרעם ווינו 57 הקין נגבעה ותמנה ערים
עשרה וחצריהם 58 חלחול בית צור וגדור 59 ומערת
ובית ענות ואלתקן ערים יש וחצריהם 60 קריית בעל
היא קריית יערם--והרבה ערים שתים וחצריהם 61
במדבר--בית הערבה מדין וסכמה 62 והנגבן ועיר
המלח ועין גדי ערים יש וחצריהם 63 ואთ היבוסי
וישבי ירושלים לא יוכלו (יכלו) בני יהודה להורשים
ושוב היבוסי את בני יהודה בירושלם עד היום הזה
16 ויצא הנורל לבני יוסף מירדן יריחו למי יריחו
מורחה המדבר עליה מיריחו בהר--בית אל 2 ויצא
mbit אל לוזה ו עבר אל גובל הארץ עתרות 3 וירד

ימה אל גבול היפלטי עד גבול בית חורן תחתון-
עד נור והיו יצאתו ימה 4 וינהלו בני יוסף מנשה
ואפרים 5 ויהו גבול בני אפרים למשפחתם והוא גבול
נחלתם מורהה עתרות אדר עד בית חורן עליון
6 יצא הגבול הימה המכמתת מצפון ונסב הגבול
מורהה תנאת שלה ו עבר אותו מזורח ינוהה 7 וירד
מינוחה עתרות ונערתה ופגע ביריחו ויצא הירדן 8
מתופח ילק הגבול ימה נחל קנה והוא תצאיו הימה
זאת נחלת מטה בני אפרים- למשפחתם 9 והערים
הமבדלות לבני אפרים בتوز נחלת בני מנשה- כל
הערים וחצריהם 10 ולא הורישו את המכני היושב
בנור וישב המכני בקרוב אפרים עד היום הזה והוא
למס עבד

17 *ויהי הנורל למטה מנשה כי הוא בכור יוסף-*
למכיר בכור מנשה אבי הגולעדי כי הוא היה איש
מלחמה והוא לו הגולעדי והבשין 2 ויהי לבני מנשה
הנותרים למשפחתם- לבני אכזריך ולבני חלק ולבני
אשריאל ולבני שכם ולבני חפר ולבני שמידע אלה
בני מנשה בן יוסף הוכרם- למשפחתם 3 ולצלפחד
בן חפר בן נלעד בן מכיר בן מנשה לא היו לו בניהם-
כי אם בנות ואלה שמות בנתיו- מחלת ונעה חנלה
מלכה ותרצה 4 ותקרבנה לפני אלעזר הכהן ולפני
יהושע בן נון ולפני הנשיים לאמר יהוה צוה את
משה לחתת לנו נחלה בتوز אחינו ויתן להם אל פי
יהוה נחלה בتوز אחוי אביהן 5 וויפלו חבלי מנשה
עשרה-- בלבד מארץ הגולעדי והבשין אשר מעבר לירדן
6 כי בנות מנשה נחלה נחלה בتوز בניו וארץ הגולעדי
היתה לבני מנשה הנוטרים 7 ויהי גבול מנשה מאשר
המכמתת אשר על פניו שכם והלק הגבול אל הימין
אל ישבי עין תפוח 8 למןשא הייתה ארץ תפוח ותפוח
אל גבול מנשה לבני אפרים 9 וירד הגבול נחל
קנה נגהה לנחל ערומים האלה לאפרים בتوز ערי
מןשא גובל מנשה מצפון לנחל והוא תצאיו הימה
10 נגהה לאפרים וצפונה למןשא והוא הים נבול
ובאשר יפגע מצפון ובשבר מזורח צו יוויה למןשא
ביששכר ובאשר בית שאן ובנותיה ויבלעם ובנותיה
ואת ישבי דאר ובנותיה וישבי עין דר ובנותיה וישבי
תענד וبنותיה וישבי מגדו ובנותיה- שלשת הנפת 12

שריד זו ועלה נבולם לימה ומרעללה ופנע בדבשת
 ובגע אל הנהר אשר על פני יקנעם ¹² ושב משריד
 קדרמה מזרחה המשמש על נבול סלת תבר ויצא אל
 הדרברת ועלה יפייע ¹³ ומשם עבר קדרמה מזרחה נתה
 חפר עתה קצין יצא דמון המהאר הגעה ¹⁴ ונסב אותו
 הנבול מצפון החנתן והיו תצאותיו ני יפתח אל ¹⁵ וקצת
 ונחל ושמرون יידאליה ובית חם ערים שתים עשרה
 וחצריהם ¹⁶ זאת נחלת בני זבולון למשפחות-הערים
 האלה וחצריהם ¹⁷ ליישכר-יצא הנורל הרביעי
 לבני יששכר למשפחותם ¹⁸ ויהי נבולם-יוזעала
 והכסולות ושונם ¹⁹ וחרדים ושיאן ואנחרת ²⁰ והרבכית
 וקשיון ואבץ ²¹ ורמות ועין גנים ועין תדה ובית פצץ
 ופנע הנבול בתבור ושהצומה (שהצימה) ובית ²²
 שימוש והיו תצאות נבולם היורדן ערים שש עשרה
 שמש והיו תצאות נבולם היורדן ערים שש עשרה
 וחצריהם ²³ זאת נחלת מטה בני יששכר-למשפחותם
 הערים וחצריהם ²⁴ יצא הנורל החמוש למטה בני
 אשר למשפחותם ²⁵ ויהי נבולם-חלקת וחלי ובطن
 ואכשף ²⁶ ואלמלך ועמד ומשל ופנע בכרמל הומה
 ובשחור לבנת ²⁷ ושב מזרחה המשמש בית דן ופנע
 בזבולון ובני יפתח אל צפונה בית העמק ונעיאל יצא
 אל כבול משMAIL ²⁸ ועברן ורחב וחמון וקנה עד
 צידון רבה ²⁹ ושב הנבול הרמה ועד עיר מבצר צר
 ושב הנבול חסה ויהיו (והיו) תצאותיו יימה מהובל
 אכיבה ³⁰ ועמה ואפק ורחב ערים עשרים ושתיים
 וחצריהם ³¹ זאת נחלת מטה בני אשר-למשפחותם
 הערים האלה וחצריהם ³² לבני נפתלי יצא הנורל
 השער-לבני נפתלי למשפחותם ³³ ויהי נבולם מhalf
 מאлон בצענים ואדרמי הנקב ויבנאלא-עד לקום ויהי
 תצאותיו היורדן ³⁴ ושב הנבול יימה איזנות תבור ויצא
 משם חזקה ופנע בזבולון מנגב ובאשר פנע מים
 וביהודה היורדן מזרחה המשמש ³⁵ ועררי מבצר-הצדדים
 צר וחמת רקט וכנרת ³⁶ ואדרמה והרמה וחווצר ³⁷
 וקדש ואדרעי ועין החזר ³⁸ ויראוון ומנדיל אל חרם
 ובית ענת ובית שמש ערים תשע עשרה וחצריהם
 זאת נחלת מטה בני נפתלי-למשפחותם הערים ³⁹
 וחצריהם ⁴⁰ למטה בני דן למשפחותם יצא הנורל
 השבעי ⁴¹ ויהי נבול נחלתם-צראעה ואשתאול ועיר
 שמש ⁴² ושלובין ואילון ויתלה ⁴³ ואילון ותמנתה
 ועקרון ⁴⁴ ואלתקה וגבתון ובעל ⁴⁵ ויהוד ובני ברק
 יריחו מצפון ועלה בהר ימה והיה (והיו) תצאותיו
 מדבירה בית און ⁴⁶ ועבר מטה הנבול לוזה אל כהה
 לוזה נגהה-היא בית אל וירד הנבול עטרות אדר על
 ההר אשר מנגב לביית חרון תחthon ⁴⁷ ותادر הנבול
 ונסב לפאות ים נגהה מן ההר אשר על פבי בית חרון
 נגהה והיה (והיו) תצאותיו אל קריית בעל הוא קריית
 יערם עיר בני יהודה זאת פאות ים ⁴⁸ ופאות נגהה
 מקצת קריית ערים ויצא הנבול ימה ויצא אל מעין מי
 נפתחו ⁴⁹ וירד הנבול אל קצה ההר אשר על פנו יי בן
 הנם אשר בעמק רפאים צפונה וירד ני הנם אל כהה
 היבוסי נגהה וירד עין רג' ⁵⁰ ותادر מצפון ויצא עין
 שם שוויצא אל גלילות אשר נכח מעלה אדרמים וירד
 אבן בהן בון ראובן ⁵¹ ועבר אל כתף מול הערבה
 צפונה וירד הערבה ⁵² ועבר הנבול אל כתף בית
 חנלה צפונה והיה (והיו) תצאותיו (תצאותו) הנבול
 אל לשון ים המלח צפונה אל קצה היורדן נגהה זה
 נבול נגב ⁵³ והיורדן נבל אליו לפאות קדרמה זאת
 נחלת בני בנימין לנגולתיה סביב-למשפחותם ⁵⁴ וזהו
 הערים למטה בני בנימין-למשפחותיהם ירידחו ובית
 חנלה ועמק קצין ⁵⁵ ובית הערבה וצמרים ובית אל
 זה והעויום והפרה ועפרה ⁵⁶ וככפר העמוני (העמנה)
 ירושלים נבעת קריית-ערדים ארבע עשרה וחצריהם
 זאת נחלת בני בנימין למשפחותם

19 ויצא הנורל השני לשמעון-למטה בני שמעון
 למשפחותם ויהי נחלתם בتوز נחלת בני יהודה
 2 ויהי להם נחלתם-באאר שבע ושבע ומולדה ³
 וחצר שועל ובלה ועצם ⁴ ואלטלול ובתול וחרמה ⁵
 וצקלג' ובית המרכבות וחצר סוסה ⁶ ובית לבאות
 ושרוחן ערים שלוש עשרה וחצריהם ⁷ עין רמן ועתה
 שען ערים ארבע וחצריהם ⁸ וכל החצרים אשר
 סביבות הערים האלה עד בעלה באאר ראמת נגב
 זאת נחלת מטה בני שמעון-למשפחותם ⁹ מחייב בני
 יהודה נחלת בני שמעון כי היה חלק בני יהודה רב
 מהם וניהלו בני שמעון בتوز נחלתם ¹⁰ ויעל הנורל
 השלישי לבני זבולון למשפחותם ויהי נבול נחלתם עד

הכהני ויהי לבני אהרן הכהן מון הלויים ממטה יהודה
וממטה השמעוני וממטה בני מנון בגורל--ערום שלש
עשרה ⁵ ולבני קהת הנוטרים משפחתי מטה אפרים
וממטה דן ומחצי מטה מנשה בגורל--ערום שער ⁶
ולבני גרשון משפחתי מטה יששכר וממטה אשר
וממטה נפתלי ומחצי מטה מנשה בבורן בגורל--ערום
שלש עשרה ⁷ לבני מרדי למשפחתם ממטה ראובן
וממטה גדר וממטה זבולון--ערום שתים עשרה ⁸ ויתנו
בני ישראל ללוים את הערים האלה ואת מגרשיין
כאשר צוה יהוה ביד משה בגורל ⁹ ויתנו ממטה
בני יהודה וממטה בני שמעון--את הערים האלה
אשר יקרא אהרן בשם ¹⁰ ויהי לבני אהרן משפחתו
הכהני מבני לוי כי להם היה הגורל ריאשנה ¹¹
ויתנו להם את קריית ארבע אביו הענוק היא חברון--
בהר יהודה ואת מגרשה סכיבתיה ¹² ואת שדה העיר
ואת חצריה נתנו לבלב בן יפנה באחוותו ¹³ ולבני
אהרן הכהן נתנו את עיר מקלט הרצח--את חברון
ואת מגרשה ואת לבנה ואת מגרשה ¹⁴ ואת יתר ואת
mgrasha ואת אשטעטם ואת מגרשה ¹⁵ ואת חלן ואת
mgrasha ואת דבר ואת מגרשה ¹⁶ ואת עין ואת מגרשה
ואת יטה ואת מגרשה את בית שמש ואת מגרשה ערומים
תשע--מאות שני השבטים האלה ¹⁷ וממטה בניימין את
נכען ואת מגרשה את נבע ואת מגרשה ¹⁸ את ענותה
ואת מגרשה ואת עלמון ואת מגרשה ערומים ארבע
כ'¹⁹ כל ערי בני אהרן הכהנים--שלש עשרה ערומים
ומגרשיין ²⁰ ולמשפחות בני קהת הלויים הנוטרים
מבני קהת ויהי ערי גורלם ממטה אפרים ²¹ ויתנו
לهم את עיר מקלט הרצח את שכם ואת מגרשה--
בהר אפרים ואת נור ואת מגרשה ²² ואת קבציהם ואת
mgrasha ואת בית חורון ואת מגרשה ערומים ארבע ²³
וממטה דן--את אלתקא ואת מגרשה את נבתון ואת
mgrasha ²⁴ את אילון ואת מגרשה את נת רמון ואת
mgrasha ערומים ארבע ²⁵ וממחצית מטה מנשה--את
הענד ואת מגרשה ואת נת רמון ואת מגרשה ערומים
שתיים ²⁶ כל ערומים עשר ומגרשיין למשפחתי בני קהת
הנוטרים ²⁷ ולבני גרשון משפחתי הלויים--מחצי מטה
מנשה את עיר מקלט הרצח את גלון (גולן) בבורן
ויתנו בני ישראל ללוים לשבת ומגרשיין להמתנו
ויתנו בני ישראל ללוים מנהלתם אל פיה יהוה את
הערים האלה ואת בעתרה ואת מגרשה את דברת ²⁸

ונת רמון ⁴⁶ ומוי הירקון והרkon עם הגבול מול יפו ⁴⁷
ויצא גובל בני דן מהם ויעלו בני דן וילחמו עם שם
וילכו אותה ויכו אותה לפני הרכב וירשו אותה ויישבו
בה ויקראו לשלם דן כשם דן אביהם ⁴⁸ זאת נחלת
מטה בני דן--למשפחתי הערים האלה והצדקה ⁴⁹
ויכלו לנחל את הארץ לנחלתיה ויתנו בני ישראל
נחלת ליהושע בן נון בתוכם ⁵⁰ על פי יהוה נתנו לו
את העיר אשר שאל--את חמתה סרחה בהר אפרים
ויבנה את העיר וישב בה ⁵¹ אלה הנחלת אשר נחלו
אלעזר הכהן ויהושע בן נון וראשי האבות למטות בני
ישראל בגורל בשללה לפני יהוה--פתח אهل מועד
ויכלו מחلك את הארץ

20 וידבר יהוה אל יהושע לאמר ² דבר אל בני
ישראל לאמר לנו לכם את ערי המקלט אשר דברת
אליכם ביד משה ³ לנו שמה רוצח מכח נפש בשגגה
בבלי דעת והיו לכם למקלט מנאלא הרים ⁴ ונס אל
את מהערים האלה ועמד פתח שער העיר ודבר
באוני וכן העיר ההיא את דבריו ואספו את העירה
אליהם ונתנו לו מקום וישב עם ⁵ וכי ירדף נאל הדם
אחריו ולא יסנו את הרצח בידו כי בכל דעת הכהן
את רעהו ולא שנא הוא לו מתמול שלשים ⁶ וישב
בעיר ההיא עד עמדו לפני העדה למשפט עד מוות
הכהן הנגיד אשר היה ביוםיהם התחם או יושב הרוצח
ובא אל עידיו ואל ביתו--אל העיר אשר נס שם ⁷
ויקרשו את קדרש בגליל בהר נפתלי ואת שכם בהר
אפרים ואת קריית ארבע היא חברון בהר יהודה ⁸
ומעבר לירדן יריחו מזרחה נתנו את בצר במדבר
במיישר ממטה ראובן ואת ראמת בנעל ממטה גדר
ואת גלון (גולן) בבורן ממטה מנשה ⁹ אלה היו ערי
המועדה לכל בני ישראל ולגר הנגר בתוכם לנו
שמה כל מכח נפש בשגגה ולא ימות ביד נאל הדם
עד עמדו לפני העדה

21 ויגשו ראשי האבות הלויים אל אלעזר הכהן ואל
יהושע בן נון ואל ראשי האבות המתו לבני ישראל ²
ויבררו אליהם בשללה בארץ כנען לאמר יהוה צוה
ביד משה לחת לנו ערומים לשבת ומגרשיין להמתנו
ויתנו בני ישראל ללוים מנהלתם אל פיה יהוה את
הערים האלה ואת מגרשיין ⁴ ויצא הגורל למשפחתי

אֲהָלִים--וַיֹּאמֶר אֲלֵיכֶם 8 וַיֹּאמֶר אֲלֵיכֶם לְאָמֵר בְּנָכִים
 רַבִּים שׁוּבוּ אֱלֹהִים וּבְמִקְנָה רַב מֵאַד בְּכָסֵף
 וּבְזָהָב וּבְנְחַתָּה וּבְכְרוֹלָן וּבְשְׁלֹמוֹת הַרְבָּה מֵאַד חָלֻקָּו
 שֶׁלְלָי אַיִבְיכֶם עַמְּאַחֲיכֶם 9 וַיֹּשִׁבוּ וַיָּלֹכוּ בְּנֵי רָאוֹבָן
 וּבְנֵי גֵּד וּחֲצֵי שְׁבַט הַמְּנַשֶּׁה מֵאַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִשְׁלָה
 אֲשֶׁר בָּאָרֶץ כְּנֻעַן--לְלִכְתָּה אֶל אָרֶץ הַגְּלֹעָד אֶל אָרֶץ
 אֲחֹותָם אֲשֶׁר נָאָחוּ בָּה עַל פִּי יְהוָה בַּיד מֹשֶׁה 10 וַיֹּבְאָו
 אֶל גְּלִילֹת הַיְּرָדֵן אֲשֶׁר בָּאָרֶץ כְּנֻעַן וַיַּבְנְוּ בְּנֵי רָאוֹבָן
 וּבְנֵי גֵּד וּחֲצֵי שְׁבַט הַמְּנַשֶּׁה שֵׁם מוֹזֵבָה עַל הַיְּרָדֵן--
 מוֹזֵבָה נְדוּלָה לִמְרָאָה 11 וַיִּשְׁמֻעוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְאָמֵר הַנָּהָר
 בְּנוּ בְּנֵי רָאוֹבָן וּבְנֵי גֵּד וּחֲצֵי שְׁבַט הַמְּנַשֶּׁה אֲתָה הַמּוֹזֵבָה
 אֶל מוֹלֵא אָרֶץ כְּנֻעַן--אֶל גְּלִילֹת הַיְּרָדֵן אֶל עַבְרָה בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל 12 וַיִּשְׁמֻעוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיַּקְהַלְלוּ כִּלְעָדָת בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל שֶׁלָה לְעָלוֹת עַלְיהֶם לִצְבָּא 13 וַיַּשְׁלַחְוּ בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל אֶל בְּנֵי רָאוֹבָן וְאֶל בְּנֵי גֵּד וְאֶל חֲצֵי שְׁבַט
 מְנַשֶּׁה--אֶל אָרֶץ הַגְּלֹעָד אֲתָה פִּנְחָס בְּנֵי עַלְעָזָר הַכֹּהֵן
 14 וַיַּעֲשֶׂה נְשָׂאים עָמוֹ--נְשִׂיא אֶחָד נְשִׂיא אֶחָד לְבֵית
 אָבָּא לְכָל מִתּוֹת יִשְׂרָאֵל וְאִישׁ רָאשׁ בֵּית אֲבוֹתָם הַמָּה
 לְאַלְפֵי יִשְׂרָאֵל 15 וַיֹּבְאָו אֶל בְּנֵי רָאוֹבָן וְאֶל בְּנֵי גֵּד
 וְאֶל חֲצֵי שְׁבַט מְנַשֶּׁה--אֶל אָרֶץ הַגְּלֹעָד וַיַּדְרֹבוּ אֲתָם
 לְאָמֵר 16 כַּה אָמְרוּ כָל עֲדַת יְהוָה מִמֶּה הַמְּעַל הַזֶּה אֲשֶׁר
 מַעֲלָתְכֶם בָּאֲלֹהִי יִשְׂרָאֵל לְשׁוֹב הַיּוֹם מִאֲחָרֵי יְהוָה--
 בְּבִנּוֹתְכֶם לְכֶם מוֹזֵבָה לְמַרְדָּכָם הַיּוֹם בִּיהוָה 17 הַמְּעַט
 לְנוּ אֶת עַזְוֹן פָּעוֹר אֲשֶׁר לְאַתְּהָרָנוּ מִמְּנוּ עַד הַיּוֹם הַזֶּה
 וַיְהִי הַנִּנְפָּה בְּעַדְתָּה יְהוָה 18 וְאַתָּם תָּשִׁבוּ הַיּוֹם מִאֲחָרֵי
 יְהוָה וְהִי אַתָּם תִּמְרָדוּ הַיּוֹם בִּיהוָה וּמַחַר אֶל כֵּל
 שְׁדָת יִשְׂרָאֵל קַצְפָּה 19 וְאֶךְ אֶם טְמָה אָרֶץ אֲחֹזָתְכֶם
 עָבְרוּ לְכֶם אֶל אָרֶץ אֲחֹזָתְיְהוָה אֲשֶׁר שָׁכַן שֵׁם מִשְׁכַּן
 יְהוָה וְהַאֲחֹזָה בְּתוֹכְנוּ וּבִיהוָה אֶל תִּמְרָדוּ וְאֶתְגַּנוּ אֶל
 תִּמְרָדוּ בְּבִנּוֹתְכֶם לְכֶם מוֹזֵבָה מִבְּלָעֵדִי מוֹזֵבָה יְהוָה
 אֶל הַיּוֹן 20 הַלְלוֹא עָכֵן בָּן זָרָח מַעַל בְּחָרֶם וְעַל כָּל
 עֲדַת יִשְׂרָאֵל הַיָּה קַצְפָּה וּוֹאִישׁ אֶחָד לְאָנוּ בְּעָנוּ 21
 וַיַּעֲנוּ בְּנֵי רָאוֹבָן וּבְנֵי גֵּד וּחֲצֵי שְׁבַט הַמְּנַשֶּׁה וּוֹדְבָּרוּ
 אֶת רָאשֵׁי אַלְפֵי יִשְׂרָאֵל 22 אֶל אֲלֹהִים יְהוָה אֶל אֲלֹהִים
 יְהוָה הַוָּא יְדַע וּיִשְׂרָאֵל הַוָּא יְדַע אֶם בְּמַרְדָּם וְאֶם בְּמַעַל
 בִּיהוָה אֶל תְּשִׁיעַנוּ הַיּוֹם הַזֶּה 23 לְבִנּוֹתְלָנוּ מוֹזֵבָה
 לְשׁוֹב מִאֲחָרֵי יְהוָה וְאֶם לְהַעֲלוֹת עַלְיוֹןָה וְמִנְחָה
 וְאֶם לְעַשֹּׂת עַלְיוֹןָה וּבְחֵי שְׁלֹמִים--יְהוָה הַוָּא יְבַקֵּשׁ 24
 וְאֶם לְאַמְדָּנָה מְדָבָר עֲשֵׁינוּ אֶת זֹאת לְאָמֵר מַחְרָה

וְאֶת מְנֻרְשָׁה 29 אֶת יְרֻמוֹת וְאֶת מְנֻרְשָׁה אֶת עַזְנִים
 וְאֶת מְנֻרְשָׁה עֲדִים אֶרְבָּע 30 וּמְמַתָּה אֲשֶׁר מִשְׁאָל
 וְאֶת מְנֻרְשָׁה אֶת עֲבָדָן וְאֶת מְנֻרְשָׁה 31 אֶת חַלְקַת וְאֶת
 מְנֻרְשָׁה וְאֶת רַחֲבָה וְאֶת מְנֻרְשָׁה עֲדִים אֶרְבָּע 32 וּמְמַתָּה
 נְפָתֵלִי אֶת עִיר מַקְלֵט הַרְצָחָה אֶת קְדַשְׁ בְּגִלְלִיל וְאֶת
 מְנֻרְשָׁה וְאֶת חַמְתָּה דָּאָר וְאֶת מְנֻרְשָׁה אֶת קְרָתָן וְאֶת
 מְנֻרְשָׁה עֲדִים שֶׁלְשׁ 33 כָּל עִיר הַגְּרָשִׁי לְמִשְׁפָּחָתָם--
 שֶׁלְשׁ עֲדָה עִיר וְמְנֻרְשָׁה 34 וּמְלִשְׁפָּחָות בְּנֵי מְרָדִי
 הַלּוּיָם הַנּוֹתְרִים--מֵאָת מַתָּה וּבּוּלָן אֶת יְקָנָעָם וְאֶת
 מְנֻרְשָׁה אֶת קְרָתָה וְאֶת מְנֻרְשָׁה 35 אֶת דְּמָנָה וְאֶת
 מְנֻרְשָׁה אֶת נְהָלָל וְאֶת מְנֻרְשָׁה עֲדִים אֶרְבָּע 36 וּמְמַתָּה
 נֶד אֶת עִיר מַקְלֵט הַרְצָחָה אֶת רַמְתָּה בְּגִלְעָד וְאֶת מְנֻרְשָׁה
 וְאֶת מַתִּינָם וְאֶת מְנֻרְשָׁה 37 אֶת חַשְׁבָּן וְאֶת מְנֻרְשָׁה אֶת
 יְעֹז וְאֶת מְנֻרְשָׁה כָּל עֲדִים אֶרְבָּע 38 כָּל הַעֲדִים לְבָנֵי
 מְרָדִי לְמִשְׁפָּחָתָם הַנּוֹתְרִים מִמְּלֹאָהָם וְיְהִי
 נּוֹרְלָם--עֲדִים שְׁתִים עֲשָׂר 39 כָּל עִיר הַלּוּיָם בְּתוֹךְ
 אֲחֹזָתָם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל--עֲדִים אֶרְבָּעִים וּשְׁמָנָה וְמְנֻרְשָׁה 40
 תְּהִיָּה הַעֲדִים הַאֲלָה--עִיר עִיר וְמְנֻרְשָׁה סְכִיבָתָה
 כָּן לְכָל הַעֲדִים הַאֲלָה 41 וַיַּתְּן יְהוָה לִשְׂרָאֵל אֶת כָּל
 הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְתַתְּ לְאָבֹתָם וַיַּשְׁבַּע בָּה 42
 וַיְהִי הוּא לְהָם מִסְבֵּב כָּל אַיִבָּהִים נָתַן
 עַמְדָה אֲשֶׁר בְּפָנָיהם מִכְלָאִיבָּהִים--אֶת כָּל אַיִבָּהִים
 יְהוָה בַּיָּדָם 43 לֹא נִפְלֵא דָבָר--מִכְלָה הַדָּבָר הַטוֹּב אֲשֶׁר
 דָבָר יְהוָה אֶל בֵּית יִשְׂרָאֵל הַכֵּל בָּא

22 אֹז יִקְרָא יְהוֹשֻׁעַ לְרָאוֹבָנִי וּלְגַדִּי וּלְחָצֵי מַתָּה
 מְנֻרְשָׁה 2 וְיֹאמֶר אֲלֵיכֶם--אַתָּם שִׁמְרָתִם אֶת כָּל אֲשֶׁר
 צָוָה אֲתָכֶם מִשְׁאָלָה עֲבָדָה יְהוָה וְתַשְׁמַעוּ בְּקוּלִי לְכָל
 אֲשֶׁר צְוָוִיתִי אֲתָכֶם 3 לֹא עֲזַבְתֶּם אֶת אֲחָרֵיכֶם וְהַיּוּ
 רַבִּים עַד הַיּוֹם הַזֶּה וְשִׁמְרָתִם--אֶת מִשְׁמַרְתָּה מִצּוֹתָה יְהוָה
 אֲלֹהִיכֶם 4 וְעַתָּה תִּהְיָה אֶלְהִיכֶם לְאֲלֹהִיכֶם כַּאֲשֶׁר
 דָבָר לְהָם וְעַתָּה פָנָו וְלֹכְדוּ לְכֶם לְאֲלֹהִיכֶם אֶל אָרֶץ
 אֲחֹזָתְכֶם אֲשֶׁר נָתַן לְכֶם מִשְׁאָלָה יְהוָה בְּעַבְרַ הַיְּרָדֵן
 5 רַק שְׁמַרְתָּה אֲתָכֶם מִשְׁאָלָה עֲבָדָה יְהוָה לְאַהֲבָה אֶת יְהוָה
 אֲלֹהִיכֶם וְלִכְתָּה בְּכָל דָרְכֵיכֶם וְלִשְׁמַרְמָרָן מִצְוֹתָיו וְלִדְבְּקָה
 בּוּ וְלִעְבְּדוּ בְּכָל לְבָבְכֶם וּבְכָל נְפָשָׁכֶם 6 וַיֹּאמֶר
 יְהוֹשֻׁעַ וְיִשְׁלַחְמֵם וְיַלְכְדוּ אֶל אֲהָלִיכֶם 7 וּלְחָצֵי שְׁבַט
 הַמְּנַשֶּׁה נָתַן מִשְׁאָלָה בְּבָשָׂן וּלְחָצֵיו נָתַן יְהוֹשֻׁעַ עַם אֲחָרֵיכֶם
 מִעַבר (הַעֲבָר) הַיְּרָדֵן יְמָה וּגְמַבְשָׁם יְהוֹשֻׁעַ אֶל

לבליתי סור ממנה ימין ושמאול ⁷ לבליתי בא בנים
האללה הנשארים האלה אתכם ובשם אלהיהם לא
חוכרו ולא השיבו ולא העברום ולא תשחו להם ⁸
כי אם ביהוה אלהיכם תרבכו כאשר עשיתם עד היום
זהו ⁹ ווירש יהוה מפניכם נום נדלים ועצומים ואתם
לא עמד איש בפניכם עד היום זהו ¹⁰ איש אחד מכם
ירדף אלף כי יהוה אלהיכם הוא הנלחם לכם כאשר
דבר לךם ¹¹ ונשמרתם מאר לנטשתיכם לאהבה את
יהוה אלהיכם ¹² כי אם שוב תשובו ורבקתם ביתר
הנים האלה הנשארים האלה אתכם והתחננתם בהם
ובאתם בהם והם בכם ¹³ ידוע תדעו כי לא יוסיף
יהוה אלהיכם להוריש את הננים האלה מלפניכם
והיו לכם לפוח ולמוקש ולשפט בצדיכם ולצנינם
בعينיכם עד אבדכם מעל הארמה הטובה הזאת אשר
נתן לכם יהוה אלהיכם ¹⁴ והנה אנכי הולך היום
בדרכ כל הארץ וידעתם בכל לבבכם ובכל נפשכם
כי לא נפל דבר אחד מכל הדברים הטובים אשר
דבר יהוה אלהיכם עליכם- הכל באו לכם לא נפל
מןנו דבר אחד ¹⁵ וזה כאשר בא עליכם כל הדבר
الطוב אשר דבר יהוה אלהיכם אליכם כן כייא יהוה
עליכם את כל הדבר הרע- עד השמידו אותךם מעל
הארמה הטובה הזאת אשר נתן לכם יהוה אלהיכם
¹⁶ בעברכם את ברית יהוה אלהיכם אשר צוה אתכם
והלחתם ועבדתם אלהים אחרים והשתחויהם להם-
וחדרה אף יהוה בכם ואבדתם מהירה מעל הארץ
الطائف אשר נתן לכם

24 **וַיָּסַף** יהושע את כל שבטי ישראל שכמה ויקרא
לזקני ישראל ולראשיו ולשפטיו ולשטריו וויתיצבו
לפני האלים ² ויאמר יהושע אל כל העם כה אמר
יהוה אלהי ישראל בעבר הנהר ישבו אבותיכם
מעולם תרח אבי אברהם ואני נהור ויעבדו אלהים
אחרים ³ ואקה את אביכם את אברהם מעבר הנהר
ואולך אותו בכל ארץ כנען וארב (וארבה) את זרעו
וatan לו את יצחק ⁴ וatan ליצחק את יעקב ואת עשו
וatan לעשו את חר שעיר לרשות אותו ויעקב ובניו
וירדו מצרים ⁵ ואשלח את משה ואת אהרן ואנף את
מצרים כאשר עשיתם בקרבו ואחר הווצאתי אתכם ⁶
ואוציא את אבותיכם ממצרים ותבאו תימה וירדף

יאמרו בנים לבניינו לאמר מה לכם וליהוה אלהי
ישראל ²⁵ ונובל נתן יהוה בינו ובניינו בני רואון
ובני נד את הירדן- אין לכם חלק ביהוה והשבתו
בניים את בניו לבליתי ראה את יהוה ²⁶ ונאמר-
עשה לנו לבנות את המזבח לא לעולה ולא לזבח
²⁷ כי עד הוא ביןינו ובניכם מחר לבניינו ועלותינו ובוחנו
ובשלמים ולא יאמרו בניים מחר ביהוה ועלותינו
חלק ביהוה ²⁸ ונאמר- והיה כי יאמרו אלינו ואל
דרתינו מחר ואמרנו ראו את הבנית מזבח יהוה אשר
עשנו אבותינו לא לעולה ולא לזבח- כי עד הוא ביןינו
ובניים ²⁹ חיללה לנו ממן מרדר ביהוה ולשוב
היום מאחרי יהוה לבנות מזבח לעלה למנחה ולזבח-
מלבד מזבח יהוה אלהינו אשר לפני משכנו ³⁰ ויישמע
פינחס הכהן ונשייא העדה וראשי אלפי ישראל אשר
אות הדברים אשר דברו בני רואון ובני נד ובני
מנשה וויטב בעיניהם ³¹ ויאמר פינחס בן אלעזר
הכהן אל בני רואון ואל בני נד ואל בני מנשה היום
ידענו כי בחוכנו יהוה אשר לא מעלהם ביהוה המעל
זהו או הצלתם את בני ישראל- מיד יהוה ³² ווישב
פינחס בן אלעזר הכהן והנשיאים מאי בני רואון
ומאי בני נד מארץ הגלעד אל ארץ כנען- אל בני
ישראל ווישבו אותם דבר ³³ ווישב הדבר בעיני בני
ישראל וויברכו אלהים בני ישראל ולא יאמרו לעלה
עליהם לצבא לשחת את הארץ אשר בני רואון ובני
נד ישבים בה ³⁴ ויקראו בני רואון ובני נד למזבח כי

עד הוא בניתינו כי יהוה האלים

23 **וְהִי** מימים רבים אחרי אשר הנית יהוה
 לישראל מכל איביהם מסביב ויהושע זקן בא בימים ²
ויקרא יהושע לכל ישראל- לזקניו ולראשיו ולשפטיו
ולשטריו ויאמר אלהם- אני זקנתי באתי בימים ³ ואתם
ראייתם את כל אשר עשה יהוה אלהיכם לכל הננים
האללה- מפניכם כי יהוה אלהיכם הוא הנלחם לכם ⁴
ראו הפלתי לכם את הננים הנשארים האלה בנחלה-
לשבטיכם מן הירדן וככל הגנים אשר הכרתו והדים
הגדול מבוא המשמש ⁵ ויהוה אלהיכם הוא הدافע
מןיכם וויריש אתם מלבניכם וירשתם את ארצם
כאשר דבר יהוה אלהיכם לכם ⁶ וחזקתם מאר-
לשמר ולעשות את כל הכתוב בספר תורה משה

יְהוָשָׁע אֶת יְהוָה אֱלֹהֵינוּ נִعְבַּד וּבְכָלָנוּ נִשְׁמַע²⁵ וְיכַרְתָּ
 וְיְהוָשָׁע בְּרִית לְעֵם בָּיִם הָהוּא וְיִשְׂמַח לְחַק וּמִשְׁפָט
 בְּשָׁכָם²⁶ וַיַּכְתֵּב יְהוָשָׁע אֶת הַדָּבָרִים הָאֱלֹהִים בְּסֶפֶר
 תּוֹرַת אֱלֹהִים וַיִּקְרַב אֶבֶן גְּדוֹלָה וַיִּקְרַם שְׁם תְּחִתְּאֱלֹהִים
 אֲשֶׁר בְּמִקְדֵּשׁ יְהוָה²⁷ וַיֹּאמֶר יְהוָשָׁע אֶל כָּל הַעַם הָנָה
 הָאָבִן הַזֹּאת תָּהִיה בְּנָנוּ לְעֵדָה--כִּי הָרָא שְׁמַעַה אֶת כָּל
 אִמְרֵי יְהוָה אֲשֶׁר דִּבֶּר עָמָנוּ וְהִתְהַגֵּה בְּכָם לְעֵדָה פָּנָ
 תְּחַשֵּׁן בְּאֱלֹהִים²⁸ וַיִּשְׁלַח יְהוָשָׁע אֶת הַעַם אִישׁ
 לְנַחֲלָתוֹ²⁹ וַיַּהַי אֶחָר הַדָּבָרִים הָאֱלֹהִים וַיָּמָת יְהוָשָׁע בֶּן
 נֹן עָבֵד יְהוָה--בֶּן מָהָה וּשְׁעַר שְׁנִים³⁰ וַיָּקְבְּרוּ אֶתוּ
 בְּגֻבּוֹ נַחֲלָתוֹ בְּחַמְנָת סְדָךְ אֲשֶׁר בְּהַר אֶפְרַיִם מִצְפָּן
 לְהַר גַּשְׁע³¹ וַיַּעֲבֹר יִשְׂרָאֵל אֶת יְהוָה כֹּל יְמֵי יְהוָשָׁע
 וּכְלַיְמִידֵי הַזָּקְנִים אֲשֶׁר הָאָרִיכוּ יָמִים אֶחָרִי יְהוָשָׁע וְאֲשֶׁר
 יַדְעֻוּ אֶת כָּל מְעַשֵּׂה יְהוָה אֲשֶׁר עָשָׂה לִשְׂרָאֵל³² וְאֶת
 עַצְמוֹת יוֹסֵף אֲשֶׁר הַעֲלוֹ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרָיִם קָבְרוּ
 בְּשָׁכָם בְּחַלְקַת הַשְׁדָה אֲשֶׁר קָנָה יַעֲקֹב מִאֶת בְּנֵי חִמּוֹר
 אֲבִי שָׁכָם בְּמַמְּאַה קְשִׁיטָה וַיַּהַי לְבָנָיו יוֹסֵף לְנַחֲלָה³³
 וְאַלְעֹזֶר בֶּן אַהֲרֹן מֶת וַיָּקְבְּרוּ אֶתוּ בְּגַבְעַת פִּינְחָס בֶּן
 אֲשֶׁר נָתַן לוּ בְּהַר אֶפְרַיִם

מִצְרִים אַחֲרֵיכֶם בְּרֶכֶב וּבְפְרָשִׁים--יִם סוף⁷
 וַיַּצְעַק אֶל יְהוָה וַיִּשְׂמַח מְאֵל בְּנֵיכֶם וּבֵין המִצְרִים
 וַיָּבֹא עַלְיוֹ אֶת הַיּוֹם וַיַּכְסֵּהוּ וַתַּרְאֵנָה עַנְיָנִים אֲתָא אֲשֶׁר
 עָשָׂיו בְּמִצְרִים וַתָּשִׁבּוּ בְּמִדְבָּר יְמִים רַבִּים⁸ וְאַבָּא
 (וְאַבָּא) אֲתָכֶם אֶל אָרֶץ האָמֹרִי הַיֹּשֶׁב בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן
 וַיַּלְחַם אֲתָכֶם וְאַתָּן אֶתְכֶם בְּיַדְכֶם וַיִּרְשְׂעוּ אֶת אֶרְצֵם
 וַיַּאֲשִׁמְדּוּ מִפְנִיכֶם⁹ וַיִּקְרַם בְּלִקְבָּרְךָ בְּנֵן צְפּוֹר מֶלֶךְ מוֹאָב
 וַיַּלְחַם בְּיִשְׂרָאֵל וַיַּשְׁלַח וַיִּקְרַא לְבָלָעָם בֶּן בָּעָור--
 לְקָלָל אֲתָכֶם¹⁰ וְלֹא אָבִיתִי לְשִׁמְעָה לְבָלָעָם וַיַּבְרֶךְ
 בָּרוּךְ אֲתָכֶם וְאַצְלָל אֲתָכֶם מִידָּיו¹¹ וְוַתַּעֲבְרוּ אֶת הַיַּרְדֵּן
 וַתָּבֹאוּ אֶל יִרְיחֹו וַיַּלְחַמוּ בְּכָם בְּעֵלִי יִרְיחֹו הָאָמָרִי
 וַהֲפְרִזְיָה וַהֲכָנָעָנִי וַהֲחַתִּי וַהֲגָרָנָשִׁי הַחֹוִי וַהֲיִסְׁוִי וְאַתָּן
 אֲתָם בְּיַדְכֶם¹² וְאַשְׁלַח לִפְנֵיכֶם אֶת הַצְּרָעָה וְתִגְנְשֶׁ
 אֲתָם מִפְנִיכֶם שְׁנִי מֶלֶכי הָאָמָרִי לֹא בְּחַרְבָּךְ וְלֹא
 בְּקַשְׁתָּךְ¹³ וְאַתָּן לְכָם אָרֶץ אֲשֶׁר לֹא יִגְעַת בָּה וְעָרִים
 אֲשֶׁר לֹא בָנָהָמָם וַתָּשִׁבּוּ בָהָם כְּרָמִים וּזְוּתִים אֲשֶׁר לֹא
 נִטְعָתָם אֲתָם אֲכָלִים¹⁴ וְעַתָּה יַרְאָו אֶת יְהוָה וַיַּעֲבֹדוּ
 אֶתְהוּ-בְּתָמִים וּבְאֶתְמָה וְהַסִּירָו אֶת אֱלֹהִים אֲשֶׁר עָבְדוּ
 אֲבוֹתֶיכֶם בְּעֵבֶר הַנָּהָר וּבְמִצְרִים וַיַּעֲבֹדוּ אֶת יְהוָה¹⁵
 וְאֶם רַע בְּעַנְיִיכֶם לְעַבְדָּת יְהוָה בְּחַרְוּ לִכְמָה הַיּוֹם אֲתָה
 מִי תַּעֲבְרוּן--אָמָת אֱלֹהִים אֲשֶׁר עָבְדוּ אֲבוֹתֶיכֶם אֲשֶׁר
 בְּעֵבֶר (מַעֲבָרָה) הַנָּהָר וְאָמָת אָלָה הָאָמָרִי אֲשֶׁר
 אַתָּם יִשְׁבָּטִים בְּאֶרְצֵם וְאַנְכִּי וּבֵיתִי נִעְבָּד אֶת יְהוָה¹⁶
 וַיַּעֲנֵן הָעָם וַיֹּאמֶר חֲלִילָה לְנוּ מִזְבֵּחַ אֶת יְהוָה--לְעַבְדָּ
 אֱלֹהִים אֶחָרִים¹⁷ כִּי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ הָוּא הַמְּלָה אֲתָנוּ
 וְאֶת אֲבוֹתֵינוּ מִאָרֶץ מִצְרָיִם מִבֵּית עֲבָדִים וְאֲשֶׁר עָשָׂה
 לְעַנְיָנוּ אֶת הַאֲתָוֹת הַגְּדוֹלֹת הָאֱלֹהִים וְיִשְׁמְרָנוּ בְּכָל
 הַדָּרֶךְ אֲשֶׁר הַלְּכָנוּ בָהָ וּבְכָל הַעֲמִים אֲשֶׁר עַבְרָנוּ
 בְּקָרְבָּם¹⁸ וַיָּגַרְשֵׁנָה אֶת יְהוָה אֶת כָּל הָעָם וְאֶת הָמָרִי
 יִשְׁבַּחַד אָרֶץ--מִפְנִינוּ גַּם אַנְתָּנוּ נִעְבָּד אֶת יְהוָה כִּי הוּא
 אֱלֹהֵינוּ¹⁹ וַיֹּאמֶר יְהוָשָׁע אֶל הָעֵם לֹא תָּתְכוֹלְוּ לְעַבְדָּת
 לְפָשָׁעָם וְלְחַטָּאתָיכֶם²⁰ כִּי תְּזַעְבּוּ אֶת יְהוָה וְעַבְדָּתָם
 אֱלֹהִי נִכְרֵב וְשַׁבְּהָרָע לְכָם וְכָלָה אֲתָכֶם אֶחָרִי אֲשֶׁר
 הַיְשִׁיבָה לִכְמָה²¹ וַיֹּאמֶר יְהוָשָׁע אֶל הָעֵם אֶל יְהוָשָׁע לֹא כִּי אֶת יְהוָה
 נִעְבָּד²² וַיֹּאמֶר יְהוָשָׁע אֶל הָעֵם עַד יְמִים אֲתָם בְּכָם כִּי
 אַתָּם בְּחַרְתֶּם לִכְמָה אֶת יְהוָה לְעַבְדָּת אֶתְכֶם וַיֹּאמֶר עַד
 וְעַתָּה הַסִּירָו אֶת אָלָה הַנֶּכֶר אֲשֶׁר בְּקָרְבָּכֶם וְהַטָּו²³
 אֶת לְבָכְכֶם אֶל יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל²⁴ וַיֹּאמֶר עַד

שופטים

בֵּית אָל וַיְהִי עַמּוֹ²³ וַיַּחֲרֹר בֵּית יוֹסֵף בְּבֵית אֶל וָשֵׁם
הָעִיר לְפָנָים לֹו²⁴ וַיַּרְא הַשְׁמְרִים אִישׁ וּצְאָמָן הָעִיר
וַיֹּאמְרוּ לוֹ הַדָּנוֹ נָא אֶת מִבּוֹא הָעִיר וַעֲשֵׂנוּ עַמְךָ חָסֵד
²⁵ וַיֹּרֶא אֶת מִבּוֹא הָעִיר וַיְכוּ אֶת הָעִיר לְפִי חָרֶב וְאֶת
הָאִישׁ וְאֶת כָּל מִשְׁפְּחַתּוּ שֶׁלּוּ²⁶ וַיַּלְךְ הָאִישׁ אֶרְצָ
הַחֲתִים וּבֵין עַיר וַיַּקְרָא שְׁמָה לֹו—הַשָּׁמָה עַד הַיּוֹם
הַזֶּה²⁷ וּלְאָהָרֶנְישׁ מְנֻשָּׁה אֶת בֵּית שָׁאָן וְאֶת בְּנוֹתָיהָ
וְאֶת תַּעֲנֵקָה וְאֶת בְּנוֹתָיהָ וְאֶת יוֹשֵׁבָי (*יוֹשֵׁבִי*) דָּרָר וְאֶת
בְּנוֹתָיהָ וְאֶת יוֹשֵׁבָי בְּלָעֵם וְאֶת בְּנוֹתָיהָ וְאֶת יוֹשֵׁבָי מַנְדוֹ
וְאֶת בְּנוֹתָיהָ וְיַוְאָל הַכְּנָעָנִי לְשִׁבַּת בָּאָרֶץ הַזֹּאת²⁸ וַיַּהַי
כִּי חֹזֶק יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁמַם אֶת הַכְּנָעָנִי לְמִסְׁחָרָה וְהַוְּרִישׁ לְאָ
הַוְּרִישׁ²⁹ וְאֶפְרַיִם לְאֶתְוִישׁ אֶת הַכְּנָעָנִי הַיֹּוּשֵׁב בְּגֹרֶ
וַיִּשְׁבַּת הַכְּנָעָנִי בְּקֶרֶבּוּ בְּגֹרֶ³⁰ זָבוֹלָן לְאֶתְוִישׁ אֶת
יוֹשֵׁבָי קָטְרוֹן וְאֶת יוֹשֵׁבָי נַהֲלָל וַיִּשְׁבַּת הַכְּנָעָנִי בְּקֶרֶבּוּ
וַיִּהְיוּ לְמִסְׁחָרָה³¹ אֲשֶׁר לְאֶתְוִישׁ אֶת יוֹשֵׁבָי עַכּוּ וְאֶת יוֹשֵׁבָי
צִידְוָן וְאֶת אַחֲלָב וְאֶת אַכְזָיבָה וְאֶת חַלְבָה וְאֶת אַפְּיקָ
וְאֶת רַחַב³² וַיִּשְׁבַּת הַאֲשָׁרִי בְּקֶרֶבּ הַכְּנָעָנִי יוֹשֵׁבָי הָאָרֶץ
כִּי לֹא הַוְּרִישׁ³³ נַפְתָּלִי לְאֶתְוִישׁ אֶת יוֹשֵׁבָי בֵּית
שֶׁמֶשׁ וְאֶת יוֹשֵׁבָי בֵּית עַנְתָּה וַיִּשְׁבַּת בְּקֶרֶבּ הַכְּנָעָנִי יוֹשֵׁבָי
הָאָרֶץ וַיִּשְׁבַּת בֵּית שְׁמֹשׁ וְבֵית עַנְתָּה הַיּוֹם לְמִסְׁחָרָה³⁴
וַיַּלְחַצְוּ הַאֲמְרִי אֶת בְּנֵי דָן הַהְרָה כִּי לֹא נָתְנוּ לְרַדְתָּ
לְעַמְקָם³⁵ וַיַּוְאֶל הַאֲמְרִי לְשִׁבַּת בְּהָרֶר חֶסֶט בְּאַילְוָן
וּבְשֻׁלְבִּים וְתַכְבֵּד יָד בֵּית יוֹסֵף וַיַּהַי לְמִסְׁחָרָה³⁶ וְגַנְבָּול
הַאֲמְרִי מִמְעַלָּה עֲקָרְבִּים—מַהְסָלָע וּמַעַלָּה

2 וַיַּעַל מְלָאֵךְ יְהוָה מִן הַגְּלָגָל אֶל הַכְּבִים וַיֹּאמֶר
עַלְהָ אֶתְכֶם מִצְדְּרִים וְאַבְיאָ אֶתְכֶם אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר
נִשְׁבַּעְתִּי לְאֶתְכֶם וַיֹּאמֶר לֹא אָפֶר בְּרִיטִי אֶתְכֶם
לְעוּלָם² וְאֶתְכֶם לֹא תִּכְרֹתוּ בְּרִיטָה לְיוֹשֵׁבָי הָאָרֶץ הַזֹּאת—
מוֹזְבָּחוֹתִים תִּתְצֹוּן וְלֹא שְׁמַעַתָּם בְּקוֹלִי מָה זֹאת
עַשְׁתִּים³ וְנָם אָמְרָתִי לֹא אָגְרַשׁ אֶתְכֶם מִפְנִים וְהִי
לְכֶם לְצָדִים וְאֶלְהִים יְהִי לְכֶם לְמַוקֵּשׁ⁴ וַיֹּהַי כְּדָבָר
מְלָאֵךְ יְהוָה אֶת הַדְּבָרִים הַאֲלָה אֶל כָּל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וַיַּשְׂאוּ הָעָם אֶת קוֹלָם וַיַּכְבִּדוּ⁵ וַיַּקְרָא שְׁמָם הַמִּקְומָם הַהוּא
בְּכִים וַיַּזְבְּחוּ שְׁמָם לְיְהֹוָה⁶ וַיַּשְׁלַח יְהֹוָשָׁע אֶת הָעָם
וַיַּלְכֹּו בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אִישׁ לְנַחֲלוֹת לְרַשְׁת אֶת הָאָרֶץ⁷
וַיַּעֲבְדוּ הָעָם אֶת יְהֹוָה כָּל יְמֵי יְהֹוָשָׁע וְכָל יְמֵי הַזּוּנִים
אֲשֶׁר הָאֲרִיכוּ יְמִים אֲחָרִי יְהֹוָשָׁע אֲשֶׁר רָאוּ אֶת כָּל
מַעֲשָׁה יְהֹוָה הַגְּדוֹלָה אֲשֶׁר עָשָׂה לִשְׂרָאֵל⁸ וַיַּמְתַּהַיְשָׁע
בְּנֵן עַבְדֵי יְהֹוָה בֶּן מֵאָה וּעָשָׂר שָׁנִים⁹ וַיַּקְרְבוּ אֶתְהוּ

1 וַיְהִי אַחֲרֵי מוֹת יְהֹוָשָׁע וַיַּשְׁאַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בִּיהוָה
לְאָמֵר מַיְ יַעֲלֵה לִמְנוֹ אֶל הַכְּנָעָנִי בְּתַחְלָה לְהַלְלָם בְּ²
וַיֹּאמֶר יְהֹוָה יְהֹוָה יַעֲלֵה גְּנָה נָתַתִּי אֶת הָאָרֶץ בְּיַדְךָ³
וַיֹּאמֶר יְהֹוָה לְשִׁמְעוֹן אֲחָיו עַלְהָ אֶת בְּנָרְלִי וְנַחְמָה
בְּכָנָעָנִי וְהַלְכָתִי גַּם אֲנִי אֶתְקַרְבֵּן בְּגֹרֶלְךָ וְיַלְךָ אֶת שְׁמַעַן
וַיַּעַל יְהֹוָה וַיִּתְן יְהֹוָה אֶת הַכְּנָעָנִי וְהַפְּרָזִי בִּידָם
וַיָּכֹם בְּבּוֹקֶק עַשְׁתָּה אֶלְפִּים אֲישׁ⁵ וּוַיָּמַצֵּא אֶת אֶדְנִי
בְּבּוֹקֶק וְיַלְחַמוּ בָּו וַיָּכֹם אֶת הַכְּנָעָנִי וְאֶת הַפְּרָזִי⁶
וַיָּנַס אֶדְנִי בְּבּוֹקֶק עַד יְהֹוָה אֶת הַכְּנָעָנִי וְיַוְאָל אֶת אֶדְנִי
בְּתַחְנוֹת יְדֵיו וּרְגָלְיוֹ⁷ וַיֹּאמֶר אֶדְנִי בְּבּוֹקֶק שְׁבעִים מְלָכִים
בְּתַחְנוֹת יְדֵיהם וּרְגָלְיהם מִקְצִים הָיוּ מְלָקִים תְּחַת
שְׁלָחָנִי—כַּאֲשֶׁר עָשָׂתִי כֵּן שְׁלָמָם לְיְהָוָה וּבְיַאֲהָוָה
יְרוּשָׁלָם וַיָּמָת שֵׁם⁸ וְיַלְחַמוּ בְּנֵי יְהֹוָה בְּירוּשָׁלָם
וַיַּלְכְּדוּ אֶתְהוּ וַיַּכְהַבְּלָה לְפִי חָרֶב וְאֶת הָעִיר שֶׁלְלָה בָּאָשָׁ⁹
וְאֶחָר יַרְדָּנוּ בְּנֵי יְהֹוָה לְהַלְלָם בְּכָנָעָנִי—יַשְׁבַּת הָהָר
וְהַנְּגָב וְהַשְּׁפֵלָה¹⁰ וַיַּלְךְ יְהֹוָה אֶל הַכְּנָעָנִי הַיּוּשָׁב
בְּחֶכְרֹון וְשָׁם חֶבְרוֹן לְפִנְים קָרְבָּעָה אֶרְבָּעָה וַיָּכֹם אֶת
וְאֶת אַחִימָן וְאֶת תָּלִמי¹¹ וְיַלְךְ מִשְׁמָאֵל יוֹשֵׁבָי דָבֵר
וְשָׁם דָבֵר לְפִנְים קָרְבָּתָה סְפִירָה¹² וַיֹּאמֶר כָּל אֲשֶׁר
יַכְהַבְּלָה אֶת קָרְבָּתָה סְפִירָה וְלַכְדָּה—וְנַתְּנִתִּי לְאֶת עַסְתָּה
לְאֶשְׁאָה¹³ וְיַלְכְּדָה עֲתַנְיָאֵל בֶּן קָנוֹ אֲחָיו כָּלְבָה קָטָן מִמְנוֹ
וַיַּתְּנִי לְאֶת עַסְתָּה בְּתוֹלָאָה¹⁴ וְיַהְיֵה בְּבוֹאָה וְתַסְתַּחַת
לְשָׁאֵל מִתְּאֵבָה הַשְׁדָה וְחַצְנָה מִלְּחָמָה וַיֹּאמֶר
לְהַכְּלָבָה מִה¹⁵ וַתֹּאמֶר לוֹ הַבָּה לִי בְּרָכָה כִּי אָרֶץ
הַגְּנָבָה וְנַתְּנָה לְיַלְתָּה מִים וַיַּתְּנִתָּה לְהַכְּלָבָה אֶת נַלְתָּה
עַלְתָּה וְאֶת נַלְתָּה תְּחַתָּה¹⁶ וּבְנֵי קִינִּי חַתֵּן מֹשֶׁה עַל
מַעְיר הַתְּמִירִים אֲתִי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִדְבָּר יְהֹוָה אֲשֶׁר
בְּנֵגְבָּעָה וְיַלְךְ וַיַּשְׁבַּת הָעָם¹⁷ וַיַּלְכְּדָה יְהֹוָה אֶת
שְׁמַעַן אֲחָיו וַיַּכְהַבְּלָה אֶת הַכְּנָעָנִי וַיַּחֲרַב צְפָת וַיַּחֲרַב
וַיֹּאמֶר אֶת שְׁמָה הָעִיר חְרָמָה¹⁸ וַיַּלְכְּדָה יְהֹוָה אֶת עֹזה
וְאֶת גְּבָולָה וְאֶת אַשְׁקָלוֹן וְאֶת גְּבָולָה וְאֶת עַקְרָן וְאֶת
גְּבָולָה¹⁹ וַיַּהְיֵה יְהֹוָה אֶת יִהְוָה וַיַּרְשֵׁשׁ אֶת הָהָר כִּי
לֹא לְהַוְּרִישׁ אֶת יוֹשֵׁבָי הַעַמְקָם כִּי רַכְבָּתָה בְּרַזְוֹלָה²⁰ לְהַ
מִגְּנָבָה וְלִכְלָבָה אֶת חֶבְרוֹן כִּי אָשֶׁר דָבַר מֹשֶׁה וַיַּרְשֵׁשׁ
אֶת שְׁלָשָׁה בְּנֵי נְיַמְּן²¹ וְאֶת הַיּוּבָסִי יַשְׁבַּת יְרוּשָׁלָם
לְאֶת הַוְּרִישׁוּ בְּנֵי נְיַמְּן וַיַּשְׁבַּת הַיּוּבָסִי אֶת בְּנֵי
בִּירוּשָׁלָם עַד הַיּוֹם הַזֶּה²² וַיַּעַלְוּ בֵּית יוֹסֵף גַּם הַם

ללהם לנשים ואת בנותיהם נתנו לבניהם ויעבדו את אלהיהם ⁷ ויעשו בני ישראל את הרע בעני יהוה וישחו את יהוה אלהיהם ויעבדו את הבעלים ואת האשרות ⁸ ויהר אף יהוה בישראל וימכרם ביד כושן רשותם מלך ארם נהרים ויעבדו בני ישראל את כושן רשעדים שנגה שנים ⁹ ויזעקו בני ישראל אל יהוה ויקם יהוה מושיע לבני ישראל וישראל-את עתניאל בן קנו אחיו כלב הקטן ממנה ¹⁰ ותהי עליו רוח יהוה וישפט את ישראל וישא למלחמה ויתן יהוה בידיו את כושן רשותם מלך ארם ותעו ידו על כושן רשותם ובתשקף הארץ ארבעים שנה וימת עתניאל בן קנו ¹¹ ויספו בני ישראל לעשות הרע בעני יהוה ויהזק יהוה את עגנון מלך מוואב על ישראל על כי עשו את הרע בעני יהוה ¹² ויאסף אליו את בני עמון ועמלק וילך ויר את ישראל ויירשו את עיר התמירים ¹³ ויעבדו בני ישראל את עגנון מלך מוואב שמונה עשרה שנה ¹⁴ ויזעקו בני ישראל אל יהוה ויקם יהוה ליהם מושיע את אהוד בן נרא בן הימינו איש אמר יד ימיינו וישלחו בני ישראל בידיו מנהה לעגנון מלך מוואב ¹⁵ ויעש לו אהוד חרב וליה שני פיות-גמד ארכה וחנגר אותה מתחת למדיו על ירך ימיינו ¹⁶ ווקראבת את המנהה לעגנון מלך מוואב ועגנון איש בריא מאד ויהי כאשר כלה להקריב את המנהה וישלח את ¹⁷ העם נשאי המנהה ¹⁸ והוא שב מן הפסילים אשר את הגנגל ואמר דבר סתר לי אליך המלך ויאמר הס- ויצאו מעליו כל העמדים עליו ¹⁹ ואחד בא אליו והוא ישב בעלית המקרא אשר לו לבדו ויאמר אהוד דבר אליהם לי אליך ויקם מעל הכסא ²⁰ וישראל אהוד את יד שמאלו ויקח את החרב מעל ירך ימיינו ויתקעה בכתנו ²¹ ויבא גם הנצב אחר הלהב ויסגר הhalb بعد הלהב- כי לא שלף החרב מבטנו ויצא הפרשדנה ²² ויצא אהוד המסדרונה ויסגר דלתות העליה בעדרו- ונען ²³ והוא יצא ועבדיו באו ויראו והנה דלתות העליה נעלות ויאמרו אך מסיך הוא את רגליו בחדר המקרא ²⁴ ויחילו עד בוש והנה איןנוفتح דלתות העליה ויקחו את המפתח ויפתחו והנה אדרניתם נפל ארצתה מת ²⁵ ואחד נמלט עד התמהמהם והוא עבר בשופר בהר אפרים וירדו עמו ²⁶ ויהי בכוואו ויתקע עבר את הפסילים וימלט השערתה ²⁷

בנובל נחלתו בחתמת חרס בהר אפרים מצפון להר געש 10 ונום כל הדור ההוא נאספו אל אבותיו ויקם דור אחר אחריהם אשר לא יידעו את יהוה ונום את המעשה אשר עשה לישראל 11 ויעשו בני ישראל את הרע בעיני יהוה ויבחרו את הבעלים 12 ויעזבו את יהוה אלהי אבותם המוציא אותם מארץ מצרים וילכו אחריו אלהים אחרים מלפני העמים אשר סביבותיהם וישתחוו להם וכעכסו את יהוה 13 ויעזבו את יהוה ויבחרו לבعل ולעתרות 14 יותר אף יהוה בישראל ויתגונם ביד שדים ויישנו אותם וימכרם ביד אויביהם מסביב ולא יכלו עוד לעמוד לפני אויביהם 15 בכל אשר יצאו יד יהוה היהת בהם לרעה כאשר דבר יהוה וכאשר נשבע יהוה להם ויצר להם מאד 16 ויקם יהוה שפטים ווישועם מיד שישים 17 ונום אל שפטיהם לא שמעו- כי זנו אחריו אלהים אחרים וישתחוו להם סרו מחר מן הדרך אשר הלו אבותם לשמע מצות יהוה- לא עשו כן 18 וכי הקים יהוה להם שפטים והיה יהוה עם השפט והוישעם מיד איביהם כל ימי השופט כי ינחם יהוה מנתקתם מפני לחיציהם ודחקיהם 19 והיה במוות השופט ישבו והשחיתו מאבותם לרכת אחריו אלהים אחרים לעבדם ולהשתהות להם לא הפליאו מעלהיהם ומדרכם הקשה 20 יותר אף יהוה בישראל ויאמר יען אשר עברו הגויי הזה את בריתך אשר צויתו את אבותם ולא שמעו לccoli 21 נם אני לא אוסיף להוריש איש מפניהם מן הגויים אשר עזב יהושע וימתה 22 למן נסota בם את ישראל המשמרין הם את דרך יהוה לרכת בם כאשר שמרו אבותם-- אם לא 23 יהוה את הגויים האלה לבלתי הורישם

3 **וְאֵלֶּה הַגּוֹנִים אֲשֶׁר הָנִיחַ יְהוָה לְנִסּוֹת בָּם אֶת יִשְׂרָאֵל**

את כל אשר לא ידעו את כל מלחותם כנען 2 רק
למען דעת דורות בני ישראל ללמדם מלחתה--ר^ק
אשר לפנים לא ידועם 3 חמישה סרני פלשדים וככל
הכנען והצידני והחווי ישב הר הלבנון--מהר בעל
חרמון עד לבוא חמת 4 ויהיו לנשותם את ישראל--
לדעת הישמעו את מצות יהוה אשר צוה את אבותם
ביד משה 5 ובני ישראל ישבו בקרבת הכנעני החתי
והאמורי והפזרי והחווי והיבוסי 6 ויקחו את בנותיהם

בני ישראל מן ההר והוא לפנים²⁸ ויאמר אלהם דרכו אחריו כי נתן יהוה את איביכם את מואב בידכם וירדו אחריו וילכדו את מעברות הירדן לモאוב ולא נתנו איש לעבר²⁹ ויקו את מואב בעת החיה כעשרה אלפיים איש--כל שמן וכל איש חיל ולא נמלט איש וחכנע מואב ביום ההוא תחת יד ישראל ותשקט הארץ שמניהם שנה³⁰ ואחריו היה שגנור בן ענת ויק את פלשתים שש מאות איש במלמד הבקר ויושע נם הוא את ישראל

אחרי הרכב ואחריו המחנה עד חרותת הגויים ויפל כל מחנה סיסרא לפניו--לא נשאר עד אחד 17 וסיסרא נס ברגלו אל האל יעל אשת חבר הקני כי שלום בין יבין מלך חצור ובין בית חבר הקני¹⁸ ותצא יעל ל夸ראט סיסרא והאמר אליו סורה אדרי סורה אליו אל תירא ויסר אליה האלהה ותכסחו בשמייה¹⁹ ויאמר אליה השקני נא מעט מים כי צמאתי ותפתח את נאוד החלב ותשקהו--ותכסחו²⁰ ויאמר אליה עמד פתח האל והיה אם איש יבא ושאלך ואמר הישפה איש-- ואמרת אין²¹ ותקח יעל אשת חבר את יתר האהלים ותשם את המקבתה בידיה ותבאו אליו בלט ותתקע את יתר ברקתו ותצנח בארץ והוא נרדם וייעף וימת ותנה ברק רדף את סיסרא והזיא יעל ל夸ראט ויאמר לו לך ואריך את האיש אשר אתה מבקש ויבא אליה--ותנה סיסרא נפל מות והיתר ברקתו²³ ויכנע אלהים ביום ההוא את יבין מלך כנען לפני בני ישראל ותלך יד בני ישראל הילך וקשה על יבין מלך כנען--עד אשר הכריתו את יבין מלך כנען

5 ותש דברה וברק בן אבינעם ביום ההוא לאמר בפער פרעות בישראל בהתרנדב עם ברכו יהוה³ שמעו מלכים האזינו רזנים אנקו ליהוה אנסי אשירה אומר ליהוה אלהי ישראל⁴ יהוה בצתהך משעיר בצדך משירה ארום ארץ רעשה נם שמים נטפו נם עבים נטפו מים וחרים נזלו מפני יהוה זה סני--מנפי יהוה אלהי ישראל⁶ ביום שגנור בן ענת בימי יעל חרלו ארחות והלכי נתיבות--ילכו ארחות עקללות וחרלו פרזון בישראל חדרלו-- עד שקמתי דברה שקמתי אם בישראל⁸ יבחר אלהים חדשים או לחם שערים מן אם יראה ורמחה בארכעים אלף בישראל לבי להוקקי ישראל המתנדבים עם ברכו יהוה⁹ רכבי אתנות צחרות ישבי על מדין והלכי על דרך--שיחו בו מקול מהצדדים בין משאים שם יתנו צדקות יהוה צדקה פרזונו בישראל או ירדו לשערים עם יהוה¹² עורי עורי דבורה עורי עורי דברי שיר קום ברק ושבה שביך בן אבינעם¹³ או ירד שריד לאדירים עם יהוה ירד לי בנוכרים¹⁴ מני אפרים שרשם בעמלק אחריך בנומיין בעמיך מני מכיד ירדו מהחקים ומובלן משכים בשבט ספר¹⁵ ושרדי ביששכר עם דבורה ויששכר בן ברק בעמק שלח סיסרא מעל המרכבה וינס ברגלו¹⁶ וברך רדף

4 6 ויספו בני ישראל לעשوت הרע בעני יהוה ואחד מת² וימכרם יהוה ביד יבין מלך כנען אשר מלך בחצור ושר צבאו סיסרא והוא ישב בחרותת הגויים³ ויצעקו בני ישראל אל יהוה כי תשע מאות רכב ברול לו והוא לחץ את בני ישראל בחזקה עשרים שנה⁴ ודברה אשנה נבייה אשת לפידות--היא שפטה את ישראל בעת היהיא⁵ וזה ישבת תחת תמר דבורה בין הרמה ובין בית אל--בהר אפרים ויעלו אליה בני ישראל למשפט⁶ ותשלוח ותקרו לבرك בן אבינעם מקדש נפתלי ותאמר אליו הלא צוה יהוה אלהי ישראל לך ונסכת בהר תבור ולקחת עמק עשרת אלפיים איש מבני נפתלי ומבני זבולון⁷ ונסכתו אליך אל נחל קישון את סיסרא שר צבא יבין ואת רכבו ואת המונו ונתחתיו בירך⁸ ויאמר אלהי ברק אם תלכי עמי ולהלכי ואם לא תלכי עמי לא אלך⁹ ותאמר הלק אלך עמק אפס כי לא תהיה תפארתך על הדרך אשר אתה הולך--כי ביד אשנה ימכר יהוה את סיסרא ותקם דבורה ותליך עם ברק קדשה¹⁰ ויוועק ברק את זבולון ונתנפתלי קדשה ויעל ברגלו עשרה אלף איש ותעל עמו דבורה בזחבר הקני נפרד מקין מבני חביב חתן משה ויט אהלו עד אילון בצענים (בצענים) אשר את קדש¹² וויגדו לטיסרא כי עלה ברק בן אבינעם הר תבור¹³ ויוועק סיסרא את כל רכבו תשע מאות רכב ברול ואת כל העם אשר אותו-- מהרשות הגויים אל נחל קישון¹⁴ ותאמר דברה אל ברק קום כי זה היום אשר נתן יהוה את סיסרא בידך-- הלא יהוה יצא לפניו וירד ברק מהר תבור ועתה אלפיים איש אחריו¹⁵ וויהם יהוה את סיסרא ואת כל הרכב ואת כל המחנה לפני חרב--לפני ברק וירד סיסרא מעל המרכבה וינס ברגלו¹⁶ וברך רדף

אַתָּם מִמְצָרִים וְאַצִּיאָתֶם מִבֵּית עֲבָדִים ¹⁹ וְאַצֵּל
 אַתָּם מִיד מִצְרִים וְמוֹדֵד כֵּל לְחַצִּיכָם וְאֶגֶּשׁ אֶתְכֶם
 מִפְנֵיכֶם וְאֶתְנֶה לְכֶם אֶתְרָצֶם ²⁰ וְאֶמֶרֶת לְכֶם אֲנֵי
 יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם - לְאֶתְרָאוֹ אֶת אֱלֹהֵי הָאָמָרִי אֲשֶׁר אַתָּם
 יוֹשְׁבִים בָּאֶרֶץ וְלֹא שָׁמְעַתֶּם בְּקֹולִי ²¹ וְיוֹבָא מֶלֶךְ
 יְהוָה וַיֵּשֶׁב תְּחִתְּהַלָּה אֲשֶׁר בַּעֲפָרָה אֲשֶׁר לְיוֹאָש
 אַבְּיָהָעָזָר וְגַדְעָוָן בְּנוֹ חַבְטַחְטִים בְּנֵת לְהַנִּיס מִפְנֵי
 מִדְּין ²² וַיַּאֲלֵי יְהוָה וְיָאמֶר אֲלֵי יְהוָה עַמְּךָ
 נְבוּר הַחִיל ²³ וַיֹּאמֶר אֲלֵי גַדְעָוָן בַּי אֲדֹנִי וַיָּשֶׁת יְהוָה
 עַמְּנוּ וְלֹמַה מִצְאָתָנוּ כִּל זָאת וְאֵיה כִּל נְפָלָאתָיו אֲשֶׁר
 סְפִּרוּ לְנוּ אֶבְוֹתָינוּ לְאֶמֶר הַלֹּא מִמְצָרִים הַעֲלָנוּ יְהוָה
 וְעַתָּה נְטַשָּׁנוּ יְהוָה וַיַּתְנוּ בְּכֶף מִדְּין ²⁴ וַיַּפְּנֵן אֲלֵי יְהוָה
 וַיֹּאמֶר לְךָ בְּכָחֵךְ זוֹ וְהַשְׁעָתָא תִּשְׁרָאֵל מִכְּפֵד מִדְּין
 הַלֹּא שְׁלַחְתִּיךְ ²⁵ וַיֹּאמֶר אֲלֵי בַי אֲדֹנִי בַּמָּה אָשִׁיעַ אֶת
 יִשְׂרָאֵל הַנָּהָא אַלְפֵי הַדָּל בְּמִנְשָׁה וְאֶגְנִיכִי הַצְּעִיר בְּבִיטָה
 אַבְּיָה ²⁶ וַיֹּאמֶר אֲלֵי יְהוָה כִּי אֲהָה עַמְּךָ וְהַכִּיתָא אֶת
 מִדְּין כָּאִישׁ אֶחָד ²⁷ וַיֹּאמֶר אֲלֵי אָם נָא מִצְאָתִי חַן
 בְּעִינֵיךְ וַעֲשֵׂתִי לִי אֶתְהָא מִדְבָּר עַמִּי ²⁸ אֶל אָנָא
 תִּמְשְׁ מֹהֶה עַד בַּאֲיָלֵךְ וְחַצְאָתִי אֶת מְנֻחָתִי וְהַנְּחָתִי
 לְפָנֵיךְ וַיֹּאמֶר אֶגְנִיכִי אַשְׁבֵד שׁוֹבֵךְ ²⁹ וְגַדְעָוָן בַּאֲוַיָּשׁ
 נְדִי עַזְוִים וְאִיפְתָּקְמָה מִצּוֹתַה הַבָּשָׂר שֶׁבֶל וְהַמְּרָקָ
 שֶׁמְ בְּפְרוֹר וְיוֹצָא אֲלֵי אֶתְהָא מִדְבָּר וַיַּגְשֵׁ ³⁰ וַיֹּאמֶר
 אֲלֵי מֶלֶךְ הַאֲלֹהִים קַח אֶת הַבָּשָׂר וְאֶת הַמִּצְוֹת
 אֲלֵי הַסְלָעָה הַלְזָה וְאֶת הַמְּרָק שְׁפָוק וַיַּעֲשֵׂן ³¹ כָּן
 מֶלֶךְ יְהוָה אֶת קַצְחָה הַמְשֻׁנָּה אֲשֶׁר בַּידָו וַיַּעֲשֶׂנָּ
 וּבְמִצּוֹת וְתַעַלְתָּ הַאָשָׁם מִן הַצּוֹר וְתַאכְלָתָ הַבָּשָׂר וְאֶת
 הַמִּצְוֹת וְמֶלֶךְ יְהוָה הַלְךָ מִעֲנוֹנוֹ ³² וַיַּרְא גַּדְעָוָן כִּי
 מֶלֶךְ יְהוָה הוּא וַיֹּאמֶר גַּדְעָוָן אֶתְהָא אֲדֹנִי יְהוָה -- כִּי
 עַל כֵּן רָאִיתִי מֶלֶךְ יְהוָה פְּנֵים אֶל פְּנֵים ³³ וַיֹּאמֶר
 לוֹ יְהוָה שְׁלִים לְךָ אֶל תְּרוֹא לֹא תִּמְוֹת ³⁴ וַיַּבְנֵן שָׁ
 נְדִעָן מוֹבֵח לְיְהוָה וַיַּקְרֵא לוֹ יְהוָה שְׁלָומָן עַד הַיּוֹם
 הַזֶּה -- עֲודָנוּ בַּעֲפָרָה אֲבִי הַעֲזָר ³⁵ וַיַּהַי בְּלִילָה הַהָא
 וַיֹּאמֶר לוֹ יְהוָה קַח אֶת פֶּר הַשּׂוֹר אֲשֶׁר לְאַבְיךָ וְפֶר
 הַשְׁנִי שְׁבַע שָׁנִים וְהַרְסֵת אֶת מוֹבֵח הַכְּבָעָל אֲשֶׁר לְאַבְיךָ
 וְאֶת הַאֲשָׁרָה אֲשֶׁר עַלְיוֹ תִּכְרֹת ³⁶ וּבְנִיתָ מוֹבֵח לְיְהוָה
 אֱלֹהֵיךְ עַל רַאשׁ הַמְּעוֹז הַזֶּה -- בַּמְעָרָכה וְלַקְחָתָה אֶת
 הַפְּרֵר הַשְׁנִי וְהַעֲלִיתָ עַוְלָה בְּעֵצִי הַאֲשָׁרָה אֲשֶׁר תִּכְרֹת
 וַיַּקְרֵחַ גַּדְעָוָן עֲשָׂרָה גְּנִים מִעֲבָדוֹ וַיַּעֲשֵׂנָא כָּאֶדֶר דָּבָר ³⁷
 אֲלֵי יְהוָה וַיַּהַי כַּאֲשֶׁר יָרָא אֶת בֵּית אַבְיךָ וְאֶת אַנְשָׁי

ילק הכלב תציג אותו בלבד וכל אשר יכרע על ברכיו לשותות 6 וויהי מספר המלכים בידם אל פיהם- שלש מאות איש וכל יתר העם כרעו על ברכיהם לשותות מים 7 ויאמר יהוה אל גדרון בשלש מאות האיש המלכים אושע אתכם ונחתת את מדין בידך וכל העם--ילכו איש למקומו 8 ויקחו את צדקה העם בידם ואת שופרתויהם ואת כל איש ישראל שלח איש לאהליו ובשלש מאות האיש החזוק ומתחנה מדין היה לו מתחת בעמק 9 ויהי בלילה ההוא ויאמר אלהי יהוה קום רד במחנה כי נתתיו בידך 10 ואם ירא אתה לרדה-רד אתה ופורה נערך אל המחנה ובשכעת מה ידברו ואחר תחזקנה יידיך וירדת במחנה וירד הוא ופורה נערו אל קציה החמשים אשר במחנה 12 ומדין ועמלק וכל בני קדם נפלים בעמק כארבה לרוב ולגמליהם אין מספר כחול של שפת הים לרבות 13 ויבא גדרון-והנה איש מספר לרעהו חלום ויאמר הנה חלום חלמתי והנה צליל לחם שערים מתחפה במחנה מדין ויבא עד האهل ויכחו ויפל ויהפכו למעללה ונפל האهل 14 וויען רעה והוא אמר אין זאת בלתי אם חרב גדרון בן יוаш איש ישראל נתן האלים בידיו את מדין ואת כל המחנה 15 ויהי כשמי גדרון את מספר החלום ואת שברו-וישתחוו וישב אל מחנה ישראל ויאמר קומו כי נתן יהוה בידכם את מחנה מדין 16 ויהיך את שלש מאות האיש שלשה ראשים ויתן שופרות ביד כלם וכדים ריקום ולפדרים בתוך הבדים 17 ויאמר אליהם ממני תראו וכן תעשו ונתנה אני בא בקצת המחנה והיה כאשר עשה כן תhausen 18 ותקעת בשפֶר-אנכי וכל אשר אתי ותקעתם בשופרות נם אתם סביבות כל המחנה ואמרתם ליוה ולגדרון 19 ויבא גדרון ומאה איש אשר אטו בקצת המחנה ראש האשمرة התיכונה--אך הקם הקימו את השמרים ויתקעו בשופרות ונפוץ הבדים אשר בידם 20 ויתקעו שלשת הראשים בשופרות וישברו הבדים ויזקקו ביד שמואלים בLDAPIM וביד ימין השופרות לתקוע ויקראו חרב ליוה ולגדרון 21 ועמדו איש תחתיו סביר למחנה וירץ כל המחנה ויריעו ויניסו (וינסו) 22 ויתקעו שלש מאות השופרות וישם יהוה את חרב איש ברעשו ובכל המחנה ווינס המחנה עד בית השטה צרرتה--עד שפת אבל מחוליה על טבת 23 ויצעק

העיר מעשות יומם-ויעשليلת 24 וישכימו אנשי העיר בבקר והנה נתץ מזבח הבعل והאשרה אשר עליו כרתה ואת הפר השני העלה על המזבח הבניוי 25 ויאמרו איש אל רעהו מי עשה דבר זה וירשו ויבקשו--ויאמרו גדרון בן יוash עשה הדבר זהה 26 ויאמרו איש העיר אל יוash הוצאה את בנק וימת כי נתץ את מזבח הבعل וכי כרת האששרה אשר עליו 27 ויאמר יוash לכל אשר עמדו עליו האתם תריבון לבעל אם אתם תושיען אותו אשר יריב לו וימת עד הבקר אם אלהים הוא ירב לו כי נתץ את מזבחו 28 וירקאו לו ביום ההוא ירבעל לאמיר ירב בז הבעל כי נתץ את מזבחו 29 וכל מדין ועמלק ובני קדם נאספו יהדו ויעברו וייחנו בעמק יזרעאל 30 ורוח יהוה לבשה את גדרון ויתקע בשופר ויזעק אביעור אחריו ומלאכים שלח באשר ובבלון ובנפתלי ויעלו לקראותם 31 ויאמר גדרון אל האלים אם ישךמושיע בידך את ישראל--כאשר דברת 32 הנה אני מצינו את גוזת הצמד--בגראן אם תל יהיה על הגנה לבירה ועל כל הארץ-חרב-וידעת כי תושיע בידך את ישראל כאשר דברת 33 ויהי כן-וישכם ממחורת ויזור את הנזיה וימץ טל מן הגנה מלוא הספל מים 34 ויאמר גדרון אל האלים אל יתר אפק בי ואדרבה אך הפעם אנסה אתק מותמי את מדין בידם פן יתפאר על ישראל לאמר יידי הושעה לי 3 ועתה קרא נא באזני העם לאמר מי ירא וחרד ישב ויצפר מהר הנלעד וישב מן העם עשרים ושנים אלף ועשרת אלף נושארו 4 ויאמר יהוה אל גדרון עוד העם רב הורד אותו אל הימים ואצטפנו לך שם והיה אשר אמר אליך זה ילק את הוא ילק אתך וכל אשר אמר אליך וזה לא ילק ענק הוא לא ילק 5 וירוד את העם אל המים ויאמר יהוה אל גדרון כל אשר ילק בלשונו מן המים כאשר

7 וישכם ירבעל הוא גדרון וכל העם אשר אותו ויחנו על עין חרד ומתחנה מדין היה לו מצפון מגבעת המורה בעמק 2 ויאמר יהוה אל גדרון ריב העם אשר אתק מותמי את מדין בידם פן יתפאר על ישראל לאמר יידי הושעה לי 3 ועתה קרא נא באזני העם לאמר מי ירא וחרד ישב ויצפר מהר הנלעד וישב מן העם עשרים ושנים אלף ועשרת אלף נושארו 4 ויאמר יהוה אל גדרון עוד העם רב הורד אותו אל הימים ואצטפנו לך שם והיה אשר אמר אליך זה ילק אתך וכל אשר אמר אליך וזה לא ילק ענק הוא לא ילק 5 וירוד את העם אל המים ויאמר יהוה אל גדרון כל אשר ילק בלשונו מן המים כאשר

איש ישראלי מנהל ומן אשר ומן כל מנהה וירדף אחריו מדין ²⁴ ומלאכים שלח גדרון בכל הר אפרים לאמר רדו לקראת מדין ולכדו להם את הימים עד בית ברה ואת הירדן וויצעק כל איש אפרים וילכדו את הימים עד בית ברה ואת הירדן ²⁵ וילכדו שני שדי מדין את ערב ואת זאב ויחרנו את ערב בצור ערב ואת זאב הרגנו ביבק זאב וירדף אל מדין וראש ערב זאב--הביאו אל גדרון מעבר לירדן

סכות ¹⁷ ואת מגדל פנואל נטץ ויחרנו את אנשי העיר ¹⁸ ויאמר אל זבח ואל צלמנע איפה האנשים אשר הרנתם בתבור ויאמרו כמוך כמהם אחד כתאר בני המלך ¹⁹ ויאמר אחוי בני הם חי יהוה לו תחitem אותם--לא הרני אתכם ²⁰ ויאמר ליתר בכורו קום הרנו אותם ולא שלף הנער חרבו כי ירא כי עודנו נער ²¹ ויאמר זבח וצלמנע קום אתה ופנעו בנו--כי כאיש נבורתו ויקם גדרון ויחרנו את זבח ואת צלמנע ויהק את השהנים אשר בצוاري נמליהם ²² ויאמרו איש ישראל אל גדרון משל בנו נם אתה נם בנק נם בון בנק כי הושענו מיד מדין ²³ ויאמר אלהם גדרון לא אמשל אני בכם ולא ימשלبني בכם יהוה ימשל בכם ²⁴ ויאמר אלהם גדרון אשלה מכם שאלה והנו לוי איש נום שללו כי נזמי זהב להם כי ישמעאלים הם ²⁵ ויאמרו נתנו לנו ויפרשו את השמלה וישראלים שמה אלוף ושבע מאות זהב--לבד מן השהנים והנטיפות ובגדי הארונן שעל מלכי מדין ולבד מן הענקות אשר בצוاري נמליהם ²⁶ ויעש אותו גדרון לאחד ויצן אותו בעירו בעפרה ויוננו כל ישראל אחורי שם ויהי לנדרון ולביתו למוקש ²⁸ ויכנע מדין לפניו בני ישראל ולא יספו לשאת ראש ותשקט הארץ ארבעים שנה בימי גדרון ²⁹ וילך ירבעל בן יויאש וישב בביתהו ולגדרון היו שבעים בנים יצאי ירכו כי נשים הרבה היו לו ³¹ ופליגשו אשר בשםיהם ילדה לו נם היה בן וישם את שמו אבימלך ³² וימת גדרון בן יויאש בשיבה טובה ויקבר בקרבר יושב אביו בעפרה אבי העורי ³³ ויהי כאשר מת גדרון וישבו בני ישראל ויזנו אחורי הבעלים וישמו להם בעל ברית לאלהים ³⁴ ולא זכרו בני ישראל את יהוה אלהיהם המציאו אותם מיד כל איביהם מסביב ³⁵ ולא עשו חסד עם בית ירבעל גדרון ככל הטובה--אשר עשה עם ישראל

9 וילך אבימלך בן ירבעל שכמה אל אחוי אמו וידבר אליהם ואל כל משפחתי בית אבי אמו לאמר ² דברו נא אני כל בעלי שם מה טוב לכם--המשל בכם שבעים איש כל בני ירבעל אם משל בכם איש אחד וזכרתם כי עצמכם ובשרכם אני ³ וידברו אחוי אמו עליו באוני כל בעלי שם את כל הדברים האלה

8 ויאמרו אליו איש אפרים מה הדבר הזה עשית לנו לבתוי קראות לנו כי הלת להלחם במדין ויריבו אתו בחזקה ² ויאמר אליום מה עשית עתה ככם הלא טוב עלילות אפרים--מציר אביעזר ³ בידכם נתן אלהים את שרי מדין את ערב ואת זאב ומה יכלתי עשות ככם או רפחה רוחם מעלו בדרכו הדבר הזה ⁴ ויבא גדרון היורדנה עבר הוא ושלש מאות איש אשר אותו עיפים ורדפים ⁵ ויאמר لأنשי סכות לנו נא הכרות לחם עם אשר ברגליך כי עיפים הם--ואנכי רדף אחריו זבח וצלמנע מלכי מדין ⁶ ויאמר שרי סכות הCEF זבח וצלמנע עתה בידך כי נתן לצבאך לחם ⁷ ויאמר גדרון--לכן בחת יהוה את זבח ואת צלמנע בידי ודשטו את בשרכם את קוצי המדבר ואת הברקנים ⁸ ויעל משם פנואל וידבר אליום כזאת ויענו אותו אנשי פנואל כאשר ענו אנשי סכות ⁹ ויאמר נם لأنשי פנואל לאמר בשובי בשלום אתך את המגדל הזה ¹⁰ זבח וצלמנע בקרך ומתחניהם עם חמישת עשר אלף--כל הגותרים מכל מחנה הבני קדם ותנפלים מאה ועשרים אלף איש שלף חרב ט ויעל גדרון דרך השכוני באלהים מוקדם לנבה וינגהה ויך את המהנה והמחנה היה בטה ¹² וינסו זבח וצלמנע וירדף אחריהם וילכד את שני מלכי מדין את זבח ואת צלמנע וכל המהנה החריד ¹³ וישב גדרון בן יויאש מן המלחמה מלמעלה החרס ¹⁴ וילכד נער מאנשי סכות וישאלחו ויכתב אליו את שרי סכות ואת זקניה--שבעים ושבעה איש ¹⁵ ויבא אל אנשי סכות ויאמר הנה זבח וצלמנע עתה בידך חרפתם אותו לאמր הCEF זבח וצלמנע עתה בידך כי נתן לאנשיך הייעפים לחם ¹⁶ ויקח את זקני העיר ואת קוצי המדבר ואת הברקנים וידע בהם את אנשי

בعلي שכם מארבים על ראשי החרים וונגליו את כל אשר עבר עליהם בדרך וניד לאבימלך²⁶ ובנא נעל בן עבד ואחיו ויעברו בשכם ויבטהו בו בעלי שכם ויצאו השדה ויבצטו את כרמייהם ייררכו ויישעו הלולים ויבאו בית אליהם ויאכלו ויישטו ויקללו את אבימלך²⁸ ויאמר געל בן עבד מי אבימלך ומישם כי נעבדנו--הלא בן ירבעל זובל פקידו עבדו את אנשי חמור אבי שכם ומדוע נעבדנו אנחנו²⁹ וכי רtan את העם הזה בידי ואסירה את אבימלך ויאמר לאבימלך רבה צבאך וצאה³⁰ ווישמע זבל שר העיר את דברי געל בן עבד ויחר אףו³¹ ווישלח מלאכים אל אבימלך בתמורה לאמר הנה געל בן עבד ואחיו באים שכמה והם צרים את העיר עליך³² ועתה קום לילה אתה והעם אשר אתה וארב בשדה³³ וויה בCKER כורח המשמש תשכחים ופשטה על העיר והנה והוא והעם אשר אותו יוצאים אליויך ועשית לו כאשר התמצא ידך³⁴ ויקם אבימלך וכל העם אשר עמו לילא ויארכו על שכם ארבעה ראשיים³⁵ ויצא געל בן עבד ויומד פתח שער העיר ויקם אבימלך והעם אשר אותו מן המאраб³⁶ וירא געל את העם ויאמר אל זבל הנה עם יורד מראשי החרים ויאמר אליויך זבל את צל החרים אתה ראה כאנשים³⁷ ויסוף עוד געל לדבר ויאמר הנה עם יורדים מעם טבור הארץ וראש אחד בא מדרך אלון מעוננים³⁸ ויאמר אליויך זבל איה אפוא פיך אשר תאמר מי אבימלך כי נעבדנו הלא וזה העם אשר מסתבה בו צאנא עתה והלחם בו³⁹ ויצא געל לפניו בעלי שכם וילחם באבימלך⁴⁰ וירדףו אבימלך וינס מפניו ויפלו חללים רבים עד פתח השער⁴¹ וישב אבימלך באرومיה וינרש זבל את געל ואת אחיו משbeta בשכם⁴² ויהוד ממחה ויצא העם השדה וינו לאבימלך⁴³ ויקח את העם ויחצם לשלשה ראשיים ויארב בשדה וירא והנה העם יצא מן העיר ויקם עלייהם יוכם⁴⁴ ואבימלך והראים אשר עמו פשטו ויעמדו פתח שער העיר ושני הראשים פשטו על כל אשר בשדה--ויכום⁴⁵ ואבימלך נלחם בעיר כל היום ההוא וילכד את העיר ואת העם אשר בה הרג ויתץ את העיר ויזרעה מלך⁴⁶ ווישמעו כל בעלי מגדל שכם ויבאו אל צരיח בית אל ברית⁴⁷ ויניד לאבימלך כי התקבצו כל בעלי מגדל שכם⁴⁸

וית לבם אחרי אבימלך כי אמרו אחינו הוא⁴ ויתנו לו שבעים כסף מבית בעל ברית וישכר בהם אבימלך אנשים ריקום ופהווים וילכו אחוריו⁵ ויבא בית אביו עפרת והירגן את אחיו בני ירבעל הקטן--כי נחבא⁶ אבן אחת יותר יומם בן ירבעל הקטן--את אבימלך למלך--עם אלון מצב אשר בשכם⁷ ויניד ליחסם וילך ויעמד בראש הדר גרים וישא קולו ויקרא ויאמר להם שמעו אליו בעלי שכם וישמעו אליהם אלהים⁸ הלווק הלווק העצים למשח עליהם מלך ויאמר לוית מלוכה (מלכה) עליינו⁹ ויאמר להם הזית החדרתי את דשנו אשר כי יכברו אלהים ואנשים והלכתי לנוע על העצים¹⁰ ויאמרו העצים לתאנא לכוי את מלכי עליינו¹¹ וויאמר להם התובה והלכתי לנוע על העצים¹² ויאמרו העצים לפניו לכוי את מלוכי (מלך) עליינו¹³ וויאמר להם הנפן החדרתי את תירושי המשמה אלהים ואנשים והלכתי לנוע על העצים¹⁴ ויאמר כל העצים אל האטד לך אתה מלך עליינו¹⁵ ויאמר האטד אל העצים אם באמות אתם משחיהםathy למלך עליים בא חסן בצליל ואם אין--תצא אש מן האטד ותאכל את ארוזי הלבנון¹⁶ וויה אם באמות ובתמים עשיתם ותמליכו את אבימלך ואם טובה עשיתם עם ירבעל ועם ביתו ואם כנמול ידיו עשיתם לו¹⁷ אשר נלחם אבי עליים וישליך את נפשו מנדר ואחכם מיד מדין¹⁸ ואתם קמתם על בית אבי הים ותתרנו את בנוי שבעים איש על אבן אחת ותמליכו את אבימלך בן אמותו על בעלי שכם כי אחיכם הוא¹⁹ ואם באמות ובתמים עשיתם עם ירבעל ועם ביתו הוה--שםחו באבימלך וישמה נם הוא בכם²⁰ ואם אין--תצא אש מאבימלך ותאכל מביות מלוא ותאכל את אבימלך²¹ ווינס יותם ויבורח וילך בארה וושב שם מפני אבימלך אחיו²² ווישר אבימלך על ישראל שלש שנים²³ ווישלח אלהים רוח רעה בין אבימלך ובין בעלי שכם ויבנדו בעלי שכם באבימלך²⁴ לבודחם שבעים בני ירבעל ודמים לשום על אבימלך אחיהם אשר הרג אותם ועל בעלי שכם אשר חזקו את ידיו להרג את אחיו²⁵ ווישמו לו

ויעל אבימלך הר צלמון הוא וכל העם אשר אותו אל בני ישראל הלא ממצרים ומן האמרי ומן בני עמו ויהח אבימלך את הקדרמות בידיו ויכרת שוכת עצים וישאה ושם על שכמו ויאמר אל העם אשר עמו מה ראים עשית--מהרו שעשו כמוני⁵⁴ ויכרתו נם כל העם איש שוכה וילכו אחרי אבימלך וישמו על הארץ איש יציתו עליום את הארץ באש וימתו נם כל אנשי מגדל שם כאלף--איש ואשה⁵⁵ אבימלך אל תבץ וייחן בתבץ וילכדה ⁵⁶ ומגדל עז היה בתוך העיר וינסו שמה כל האנשים והנשים וכל בעלי העיר ויסנו בעדר וויללו על גג המגדל⁵² ויבא אבימלך עד המגדל ולוחם בו וויש עד פתח המגדל לשrepo באש ⁵³ ותשליך אש אחת פלח רכב--על ראש אבימלך ותרץ את גלגולתו⁵⁴ ויקרא מהרה אל תנער נשא כליו ויאמר לו שלף חרבך ומותני--פָנִי יאמרו לי אשה הרנתהו וידקrhoה נערו וימת⁵⁵ ויראו איש ישראל כי מות אבימלך וילכו אש למקומו⁵⁶ וישב אליהם את רעת אבימלך אש עשה לאביו להר את שביעים אחיו⁵⁷ ואחת כל רעת אנשי שם החשיב אליהם בראש וחבא אליהם קלהות ייהם בן ירבעל

11 ויפתח הנגיד היה גיבור חיל והוא בן אשה זונה וילוד גלעד את יפתח ² ותולד אשת גלעד לו בנים ויגדלו בני האשה וינרשו את יפתח ויאמרו לו לא הנחל בכיתה אבינו--כי בן אשה אהרת אתה ³ ויברכה יפתח מפני אחיו וישב בארץ טוב ויתלקטו אל יפתח אנשים ריקם וצאו עמו⁴ ויהיו מימים וילחמו בני עמו עם ישראל ויהי כאשר נלחמו בני עמו עם ישראל וילכו זקניהם גלעד לתקחת את יפתח מארץ טוב ⁶ ויאמרו ליפתח--לכה והיותה לנו לקצין ונלחמה בגין עמו ויאמר יפתח לזקניהם גלעד הלא אתם שנאתם אותו ותגרשוני מבית אבי ומודיעו באתם אליו עתה כאשר צר לכם ⁸ ויאמרו זקניהם גלעד אל יפתח לכע עתה שבני אליך והלכת עמו נלחמתם בגין עמו והיות בגין לראש לכל ישבו גלעד ⁹ ויאמר יפתח אל זקניהם גלעד אם משיבים אתכם אותו לפלני--אנכי אהיה לך לראש ¹⁰ ויאמר זקניהם גלעד אל יפתח יהוה יהיה שמע בינוינו--אם זקניהם גלעד אל יפתח יהוה ישמע בינוינו--אם יהוה ואל עבדתו ¹¹ ויחר אף יהוה בישראל יומכram בת יד פלשתים וביד בני עמו ⁸ וירעזו וירצטו את בני ישראל בשנה ההיא שמנה עשרה שנה את כל בני ישראל אשר עבר הירדן--באארץ האמרי אשר בנהלעד ⁹ וויברו בני עמו את הירדן ללחמתם נם ביהודה ובבנימין ובבית אפרים ותצר לישראל מארד ¹⁰ ויויעקו בני ישראל אל יהוה לאמור חטאנו לך--וכי עובנו את אלהינו ונעבד את הבعلים ¹¹ ויאמר יהוה

10 ויקם אחרי אבימלך להושיע את ישראל תולע בן פואה בן דודו--איש יששכר והוא ישב בשמיר בהר אפרים ² ווישפט את ישראל על עשרים ושלשים שנה וימת ויקבר בשמיר ³ ויקם אחורי יair הנגיד ווישפט את ישראל על שלשים ושטים שנה ⁴ ויהי לו שלשים בנים רכבים על שלשים ערים ושלשים ערים להם לחים וימת יair ויקבר בקמונה ⁶ ויסיפו בני ישראל לעשות הרע בעני יהוה ויעברו את הבעלים ואת העשתרות ואת אלהי ארם ואת אלהי צידון ואת אלהי מוואב ואת אלהי בני עמו ואת אלהי פלשתים ויעזבו את יהוה ולא עבדתו ⁷ ויחר אף יהוה בישראל יומכram ביד פלשתים וביד בני עמו ⁸ וירעזו וירצטו את בני ישראל בשנה ההיא שמנה עשרה שנה את כל בני ישראל אשר עבר הירדן--באארץ האמרי אשר בנהלעד ⁹ וויברו בני עמו את הירדן ללחמתם נם ביהודה ובבנימין ובבית אפרים ותצר לישראל מארד ¹⁰ ויויעקו בני ישראל אל יהוה לאמור חטאנו לך--וכי

וירקע את בندיו ויאמר אלה בת הכרע הכרעתני
ואת היהת בעכרי ואנכי פצית פי אל יהוה ולא אוכל
לשוב ³⁶ ותאמר אליו אבי פציתה את פיך אל יהוה-
עשה לי כאשר יצא מפיך אחורי אשר עשה לך יהוה
נקמות מאיביך- מבני עמו ³⁷ ותאמר אל אביה עשה
לי הדבר הזה הרפה ממנינו שניים חדשם ואלכה
וירדתי על ההרים ואבכה על ברתלי א נכי ורעיתו
(ורעות) ³⁸ ויאמר לך יישלח אותה שניים חדשם
ותליך הייא ורעותה ותברך על תחוליה על ההרים ³⁹
ויהיו מקץ שנים חדשם והשב אל אביה ווישלח לה את
נדרו אשר נדר והוא לא ידעה איש ותהי חק בישראל
⁴⁰ מימים ימימה תלכנה בנות ישראל לתנות לבת
ופתח הנגיד- ארבעת ימים בשנה

12 ויצעק איש אפרים ויעבר צפונה ויאמרו לפתח
מדוע עברת להלחם בני עמו ולנו לא קראת לילכת
עמך- ביתך נשרפ עלייך באש ² ויאמר יפתח אליהם
איש ריב הייתי אני ועמי ובני עמו מאד ואזעך אתם
ולא הוועדים אותו מידם ³ ואראה כי אין מושיע
ואשימה נפשי בכפי ואעברה אל בני עמו ויתנים יהוה
בירדי ולמה עליהם אליו היום זה- להלחם ביו ⁴ ויקבץ
יפתח את כל אנשי גלעד וילחם את אפרים וכו' אנשי
גלעד את אפרים כי אמרו פליטי אפרים אתם- גלעד
בתוך אפרים בתוכן מנשה זוילנד גלעד את מעברות
הירדן לאפרים והיה כי אמרו פליטי אפרים עברה
ויאמרו לו אנשי גלעד האפרתי אתה ויאמר לא ⁶
ויאמר לו אמר נא שבלה ויאמר סבלת ולא יכין
לדבר כן ויאחו אותו וישחתו אל מערבות הירדן
ויפל בעת ההיא מאפרים ארבעים ושנים אלף ⁷
וישפט יפתח את ישראל שש שנים ומית יפתח הנגיד
ויקבר בערי גלעד ⁸ ווישפט אחורי את ישראל אבצן
מכיתה לחם ⁹ והיה לו שלשים בניים ושלשים בנות שלח
החוזה ושלשים בנות הביא לבנו מון החוץ ווישפט את
ישראל שבע שנים ¹⁰ ומית אבצן ויקבר בבית לחם
ווישפט אחורי את ישראל אילון הובלני ווישפט
את ישראל עשר שנים ¹² ומית אילון הובלני ויקבר
באילון הארץ זבולן ¹³ ווישפט אחורי את ישראל
עברון בן היל הפלשתוני ¹⁴ והיה לו ארבעים בניים
ושלשים בניים רכבים על שבעים ערים ווישפט את

אל מלך בני עמו ¹⁵ ויאמר לו כי אמר יפתח לא
לקח ישראל את ארץ מואב ואת ארץ בני עמו ¹⁶ כי
בעולם ממצרים וילך ישראל במדבר עד ים סוף
ויבא קדשה ¹⁷ ווישלח ישראל מלכים אל מלך אדום
לאמר עברה נא בארץ ולא אבה ושב ישראל בקדש ¹⁸
וילך במדבר ויסב את ארץ אדום ואת ארץ מואב
ויבא מזורה שמש לא רץ מואב וייחנו במדבר ארנון
ולא באו בנבול מואב כי ארנון נבול מואב ¹⁹ ווישלח
ישראל מלכים אל סיכון מלך האמרי מלך השבון
ויאמר לו ישראל נuberה נא בארץ עד מקום ²⁰ ולא
האמין סייחון את ישראל עבר בנבלו ויאסף סייחון את
כל עםנו וייחנו בהיצה וילחם עם ישראל ²¹ וויתן יהוה
אליהו ישראל את סייחון ואת כל עמו ביד ישראל-
ויכום ווירש ישראל את כל ארץ האמרי ווישב הארץ
ההיא ²² ווירשו את כל נבול האמרי- נארנון ועד
היבק ומן המדבר ועד הירדן ²³ ועתה יהוה אלהי
ישראל הוריש את האמרי מפני עמו ישראל ואתה
תירשנו ²⁴ הללו את אשר יורייש ממש אלהיך- אותו
תירש ואת כל אשר הוריש יהוה אלהינו מפנינו- אותו
נירש ²⁵ ועתה הטוב טוב אתה מלך בן צפורה מלך
obao הרכוב רב עם ישראל אם נלחם בם ²⁶
שבת ישראל בחשבון ובכניתה ובערעור ובכניתה
ובכל הערים אשר על ידי ארנון שלש מאות שנה-
ומdroע לא הצלחם בעת ההיא ²⁷ ואנכי לא חטאתי לך
ואתה עשה את רעה להלחם כי ישב יהוה השפט
היום בין בני ישראל ובין בני עמו ²⁸ ולא שמע מלך
בני עמו אל דברי יפתח אשר שלח אליו ²⁹ ותהי על
יפתח רוח יהוה ויעבר את הנגיד ואת מנשה ויעבר
את מצפה גלעד וממצפה גלעד עבר בני עמו ³⁰ וידיד
יפתח נדר ליהוה ויאמר אם נתונן תן את בני עמו
בידי ³¹ וזהו היוצא אשר יצא מדלתי ביתך לקראות
בשובי בשלום מבני עמו- והיה ליהוה והעליטתו
עליה ³² ויעבר יפתח אל בני עמו להלחם בם ויתנים
יהוה בידיו ³³ ויכם מערעור ועד באך מנית עשרים
עיר ועד אבל כרמים מכח נדולה מאד ויכנעו בני
עמו בני ישראל ³⁴ ויבא יפתח המצפה אל ביתו
והנה בתו יצא לקראות בתפים ובמחלות ורק היא
יהודה אין לו ממנה בן או בת ³⁵ וכי קראותו אותה

מלאך יהוה בלהב המזבח ומנוח ואשתו ראים ויפלו על פניהם ארצחה ²¹ ולא יסף עוד מלאך יהוה להראה אל מנוח ואל אשתו או יידע מנוח כי מלאך יהוה הוא ²² ויאמר מנוח אל אשתו מות נמות כי אלהים ראיינו ²³ והאמיר לו אשתו לו חפץ יהוה להמיתנו לא לך מידנו עליה ומונחה ולא הראננו את כל אלה וכעת לא השמיינו כזאת ²⁴ ותכל האשה בן ותקרא את שמו שמשון יונדרל הנער ויברכחו יהוה ²⁵ ותחל רוח יהוה לפעמו במתנה דן בין צדעה ובין אשთאל

14 וירד שמשון תמנתה וירא האשה בתמנתה מבנות פלשתים ² ויעיל וינד לאביו ולאמו ויאמר האשה ראוי ³ בתמנתה מבנות פלשתים ועתה קחו אותה לי לאשה אש-כי אתה חולך לקחת האשה מפלשטים הערלים ויאמר שמשון אל אביו אותה קח לי כי היא ישירה בעיני ⁴ ואביו ואמו לא יידעו כי מיהוה היא-כי תאנא הוּא מבקש מפלשטים ובעת ההיא פלשתים משלים בישראל ⁵ וירד שמשון ואביו ואמו תמנתה ויבוא עד כרמי תמנתה והנה כפיר ארויות שאג לקראותו ⁶ ותצלח עליו רוח יהוה וישעחו כשבע הנדי ומאותה אין בידו ולא הניד לאביו ולאמו את אשר עשה ⁷ וירד וידבר לאשה ותושר בעינוי שמשון ⁸ וישב מימיים לקחתה ויסר לראות את מפלת הארייה והנה עדת דבריים בנית הארייה ודבש ⁹ וירדחו אל כפיו וילך הלווק ואכל וילך אל אביו ואל אמו ויתן להם ויאכלו ולא הניד להם כי מנויות הארייה רדה הדבש ¹⁰ וירד אביהו אל האשה וייש שם שמשון משתה כי אין יעשה הבחריים ¹¹ ויהי כראותם אותו ויקחו שלשים מרעים יהיו אותו ¹² ויאמר להם שם שמשון אחותה נא لكم חידה אם הנדר תגידו אותה לי שבעת ימי המשחה ומצתתם-ונתתי לכם שלשים סדרינים ושלשים חלפת בנדים ¹³ ואם לא תוכלו להניד לי-וונתתם אתם לי שלשים סדרינים ושלשים חליפות בנדים ויאמרו לו--חוורה חידתך ונשמענה ¹⁴ ויאמר להם מהacak יצא מאכל פלאי ¹⁵ ויקח מנוח את גדי העזים ואת המנחה ויעל על הצור ליהוה ומפלא לעשות ומנוח ואשתו ראים אביך באש הלירשנו קראתם לנו הלא ¹⁶ ותברך אשת שמשון עליו ותאמר רק שנאתני ולא אהבתני-ההוירה

ישראל שמנה שנים ¹⁵ וימת עברון בן היל הפרעתוני ויקבר בפרעתון בארץ אפרים בהר העמק

13 ויסיפו בני ישראל לעשות הרע בעיני יהוה ויתنم יהוה ביד פלשתים ארבעים שנה ² ויהי איש אחד מצרעה ממשחתת הדרני ושמו מנוח ואשתו עקרה ולא ילדה ³ וירא מלאך יהוה אל האשה ויאמר אלה גנה נא את עקרה ולא ילדה והריה וילדת בן ⁴ ועתה השמרי נא ואל תשתי יין ושכר ואל תאכל כל טמא ⁵ כי הנך הרה וילדת בן ומורה לא עלה על ראש-כי נזיר אליהם יהוה הנער מן הבطن והוא יחל להושיע את ישראל-מיד פלשתים ⁶ ותבא האשה ויאמר לאישה לאמר איש האלים בא אליו ומראותו כמראה מלאך האלים נורא מאד ולא שאלתו אי מזה הוא ואת שמו לא הניד לי ⁷ ויאמר לי הנך הרה וילדת בן ועתה אל תשתי יין ושכר ואל תאכל כל טמא-כי נזיר אליהם יהוה הנער מן הבطن עד יום מותו ⁸ ויעתר מנוח אל יהוה ויאמר כי אドוני-איש האלים אשר שלחת יבוא נא עוד אלינו וורנו מה נעשה לנער הילוד ⁹ וישמע האלים בקהל מנוח ויבא מלאך האלים עוד אל האשה והיא יושבת בשדה ומנוח אישה אין עמה ¹⁰ ותמהר האשה ותרץ וגנד לאישה ותאמר אל-ו-הנה נראת אליו האיש אשר בא ביום אליו ¹¹ ויקם וילך מנוח אחורי אשתו ויבא אל האיש ויאמר לו אתה האיש אשר דברת אל האשה ויאמר אני ¹² ויאמר מנוח עתה יבא דבריך מה היה משפט הנער ומעשו ¹³ ויאמר מלאך יהוה אל מנוח כל אשר אמרת אל האשה תשمر ¹⁴ מכל אשר יצא מגפן היין לא תאכל ויין ושכר אל תשת וככל טמא אל תאכל כל אשר צויתה תשمر ¹⁵ ויאמר מנוח אל מלאך יהוה נעצרה נא אותך ונעשה לפניך נדי עזים ¹⁶ ויאמר מלאך יהוה אל מנוח אם תעצרני לא אכל כלחמן ואם חעשה עליה ליהוה חעלונה כי לא ידע מנוח כי מלאך יהוה הוא ¹⁷ ויאמר מנוח אל מלאך יהוה מי שמרק כי יבא דבריך (דברך) וככברוך ¹⁸ ויאמר לו מלאך יהוה למה זה תשאל לשמי-והוא פלאי ¹⁹ ויקח מנוח את גדי העזים ואת המנחה ויעל על הצור ליהוה ומפלא לעשות ומנוח ואשתו ראים על הצור ליהוה ומפלא לעשות ומנוח ואשתו ראים ²⁰ ויהי בועלות הלהב מעל המזבח השמיימה ויעל

זרועותיו כפשתים אשר בערו באש וימסו אסורי מועל
וידייו ¹⁵ וימצא לחוי חמור טריה וישלח ידו ויקח
ויר בכה אלף איש ¹⁶ ויאמר שמשון--בלחי החמור
חמור חמורותם בלחי החמור הכיito אלף איש ¹⁷ ויהי
ככלתו לדבר וישליך להחי מידיו ויקרא למקום ההוא
רמת לחוי ¹⁸ ויזכר מאור ויקרא אל יהוה ויאמר אתה
נתת ביד עבדך את התשועה הנגדלה זוata ועתה
אמות בצמא נפלתי ביד הערלים ¹⁹ ויבקע אלהים
את המכתש אשר בלחי ויצאו מננו מים ווישת ותשב
rho ויחיו על כן קרא שם עין הקורא אשר בלחי עד
היום הזה ²⁰ ווישפט את ישראל בימי פלשתים עשרים

שנה

16 וילך שמשון עזה וירא שם אשה זונה ובא אליה
לעוזרים לאמר בא שמשון הנה ויסכו ויארכו לו כל
הليلة בשער העיר ויתחרשו כל הלילה לאמר עד
אור הבקר והרננה ³ וישכב שמשון עד חצי הלילה
וקם בחצי הלילה ויאחו בדלותות שער העיר ובשתי
המזוזות ויסעם עם הבריח וישם על כתפיו ויעלם אל
ראש ההר אשר על פני חברון ⁴ ויהי אחרי כן ויאחט
אשה בנחל שرك ושם דלילה ⁵ וועל אליה סרני
פלשתים ויאמרו לה פתוי אותו וראוי بما כהו נדול
ובמה נוכל לו ואסרנו לו לענותו ואנחנו נתן לך איש
אלף ומאה כסף ⁶ וatom רדייה אל שמשון הנידה
נאלי במה כחך נדול ובמה תאסר לעונך ⁷ ויאמר
אליה שמשון אם יאסרני בשבועה יתרים לחים אשר
לא חרבו--וחליתו והייתי כאחד האדם ⁸ ויעלו לה
סרני פלשתים בשבועה יתרים לחים--אשר לא חרבו
ויאסרו בהם ⁹ והארב ישב לה בחדר ותאמר אליו
פלשתים عليك שמשון וינתק את היתרים כאשר ינתק
פתיל הנערת בהריהו אש ולא נודעacho ¹⁰ וatom אמר
דלילה אל שמשון הנה התלת כי ותדבר אליו כובים
עתה הנידה נאלי בנה תאסר ¹¹ ובויאמר אליו--אם
אסור יאסרני בעבותים חדשים אשר לא נעשה בהם
מלאה וחליתו והייתי כאחד האדם ¹² ותקח דלילה
עתים חדשים ויאסרו בהם ותאמר אליו פלשתים
עליך שמשון והארב ישב בחדר וינתקם מעל ורעתו
כהות ¹³ ותאמר דלילה אל שמשון עד הנה התלת
בי ותדבר אליו כובים--הנידה לי בנה תאסר ויאמר
אליה--אם תארני את שבע מחלפות ראש עלי

חרת לבני עמי ולי לא הנדרת והיאר לה הנה לאבי
ולאמו לא הנדרת--ולך אניד ¹⁷ ותבד עליו שבעת
הימים אשר היה להם המשתה והיו ביום השבעה וניד
לה כי הציקתחו ותגר החירה לבני עמה ¹⁸ ויאמרו
לו אנשי העיר ביום השבעי בטרם יבא החרסה
מה מותק מרבש ומה עז מרاري ויאמר להם--לולא
חרשתם בעגלותי לא מצאתם חידתי ¹⁹ ותצלח עליו
רוח יהוה וירד אשקלון ויך מהם שלשים איש ויקח
את חלצחותם ויתן החליפות למגידי החירה ויחר
אפו ויעל בית אביהו ²⁰ ותהי אשת שמשון למרעהו
אשר רעה לו

15 ויהי מימים בימי קציר חטים ויפקד שמשון את
אותו בגדיו עזים ויאמר אבא אל אשתי החדרה ולא
נתנו אביה לבוא ² ויאמר אביה אמר אמרת כי שנא
שנאתה ואתנה למරעך הלא אהותה הקטנה טוביה
מןנהathy נא לך תחתיה ³ ויאמר להם שמשון נקיות
הפעם מפלשתים כי עשה אני עםך ⁴ וילך שמשון
וילך שלש מאות שושלים ויקח לפדרים וופן זגב אל
זגב ווישם לפיד אחד בין שני הזగות בתוך ⁵ ויבעיר
ash בלפדים וישלח בקומות פלשתים ויברע מגדים
עד קמה ועד כרם זות ⁶ ויאמרו פלשתים מי עשה זה
ויאמרו שמשון חתן התמנוי כי לכך את אשתו ויתנה
למרעהו ויעלו פלשתים וישרפו אותה ואת אביה באש
ויאמר להם שמשון אם תעשן כזו כי אם נקמתי
בכם ואחר אחדרל ⁸ ויך אותם שוק על ירך מכח
נדולה וירד וישב בסעיף סלע עitem ⁹ ויעלו פלשתים
ויהנו ביהודה וינטשו בלחי ¹⁰ ויאמרו איש יהודה
למה עליהם עליינו ויאמרו לאסור את שמשון עליינו
איש מיהודה אל סעיף סלע עitem ויאמרו לשמשון
הלא ידעת כי משלים בנו פלשתים ומה זאת עשית
לנו ויאמר להם--כאשר עשו לך כן עשיתי להם ¹²
ויאמרו לו לאסרך ירדנו לתחך ביד פלשתים ויאמר
לهم שמשון השבעו לי פן תפגעון בי אתם ¹³ ויאמרו
לו לאמר לא כי אסר נאסרך ונងוך בידם והמת לא
נמיתך ויאסרו בשנים עבותים חדשים ויעלהו מן
הסלע ¹⁴ הוא בא עד לחוי ופלשתים הריעו ל夸ראתו
ותצלח עליו רוח יהוה ותהיינה העבותים אשר על

14 ותתקע ביהר ותאמר אליו פלשתים עליך שמשון
צראה ובין אשთאל בקרבר מנוח אביו והוא שפט את
ישראל עשרים שנה

17 ויהי איש מהר אפרים ושמו מיכיהו ² ויאמר
לאמו אלף ומאה הכסף אשר לך לך ³ ואתו (ויאת)
אלית וنم אמרת באוני הנה הכסף אתו אני לחתמי
ותאמר אמו ברוך בני ליהוה ³ וישב את אלף ומאה
הכסף לאמו ותאמיר אמו הקדש הקדשתי את הכסף
לייהוה מיד לבני לעשות פסל וMSCה ועתה אשיבנו
לק ⁴ וישב את הכסף לאמו ותחק אמו מאותם כספ
ותמנחו לצורף ויעשו פסל וMSCה ויהי בבית מיכיהו
ואהיש מיכה לו בית אלהים ויעש אפור ותרפים
וימלא את יד אחד מבנייו ויהי לו לכהן ⁶ ביום הham
אין מלך בישראל איש היישר בעניינו יעשה ⁷ ויהי
נער מבית לחם יהודה מנשפת יהודה והוא לוי
והוא נר שם ⁸ וילך האיש מהעיר מבית לחם יהודה
לנור באשר ימצא ויבא הר אפרים עד בית מיכה
לעשות דרכו ⁹ ויאמר לו מיכה מאין תבוא ויאמר
אליו לוי אנכי מבית לחם יהודה ואנכי הילך לנור
באשר ימצא ¹⁰ ויאמר לו מיכה שבה עמדי והיה לי
לאב ולכהן ואני אתך לך עשרה כספ למים וערך
בגדים ומהיקך וילך הלו יוויאל הלו לשבת את
האיש ויהי הנער לו כאחד מבניו ¹² וימלא מיכה את
יד הלו ויהי לו הנער לכהן ויהי בכית מיכה ¹³
ויאמר מיכה-עתה ידעת כי ייטיב יהוה לי כי היה לי
הלו לכהן

18 ביום הham אין מלך בישראל ובימים הham
שבט הדרני מבקש לו נחלה לשבת- כי לא נפלחה לו עד
היום ההוא בתוק שבטי ישראל בנחלה ² וישלחו בני
דן מנשפתם חמשה אנשים מקצתם אנשים בני חיל
מצרעה ומאשתאל לרجل את הארץ ולחקרה ויאמרו
אליהם לכוב חקרו את הארץ ומה המכירו את
מيكا וילינו שם ³ המה עם בית מيكا ומה המכירו את
coil הנער הלו יוסרו שם ויאמרו לו מי הביך הלם
ומה אתה עשה בו ומה לך ⁴ ויאמר אלדים- כוה
וכזה עשה לי מيكا וישכרני והוא לו לכהן ⁵ ויאמרו
לו שאל נאabalhim ונדעה- התנצל דרכנו אשר
אנטו הלים עליה ⁶ ויאמר להם הכהן לו לשולם
נכח היה דרככם אשר תלכו בה ⁷ וילכו חמשת

15 ויקץ משנתו ויעס את הירד הארג ואת המסתכת
ותאמר אליו איך תאמיר אהבתיך ולבך אין אני זה
שלש פעמים התלת כי ולא הנגדתי לך במה כח נдол
16 ויהיו כי חיצקה לו בדרכיה כל הימים- התהלך
ותקצר נשפו למות ⁷ ויגד לה את כל לבו ויאמר
לה מורה לא עללה על ראשי- כי נזר אללים אני
מבطنامي אם נלחתי וסר מני חי וחליות והייתי
כל האדם ¹⁸ ותרא דليلת כי הניד לה את כל לבו
וחשלה ותקרא לסרני פלשתים לאמיר על הפעם כי
הnid לה (לי) את כל לבו ועלו אליה סרני פלשתים
ויעלו הכסף בידם ¹⁹ ותישנהו על ברכיה ותקרא
לאיש ותגלה את שבע מחלפות ראשו ותחל לענותו
ויסר כחו מעליו ²⁰ ותאמיר פלשתים עליך שמשון
ויקץ משנתו ויאמר יצא כפעם בפעם ואנעד והוא לא
ידע כי יהוה סר מעליו ²¹ ויאחזו פלשתים ונקרו
את עניינו וירידו אותו עזזה ויאסרוונו בנחשתים ויהי
טוון בבית האסירים (האסורים) ²² ויחל שעדר ראשו
לצמה כאשר גלה ²³ וסרני פלשתים נאפסו לזכח וכח
נדול לדונון אלהים- ולשנאה ויאמרנו- נתן אלהינו
בידנו את שמשון אויבנו ²⁴ ויראו אותו העם ויהללו
את אלהים כי אמרנו נתן אלהינו בידנו את אויבנו
ויאת מהריב ארכינו ואשר הרבה את חלליינו ²⁵ ויהי
כי טוב (כטוב) לכם ויאמרו קראו לשמשון וישחק
לנו ויקראו לשמשון מבית האסירים (האסורים)
ויצחק לפניהם ועמדו אותו בין העמודים ²⁶ ויאמר
شمישון אל הנער המחויק בידיו תניחה אותו והימשני
(והימייני) את העמדים אשר הבית נכוון עליהם ויאשען
עליהם ²⁷ והבות מלא האנשים והנשים ושםה כל סרני
פלשתים ועל חנגן שלושת אלפיים איש ואשה חרדים
בשחוק שמשון ²⁸ ויקרא שמשון אל יהוה ויאמר אדני
יהוה זכרני נא וחוקני נא אך הפעם זה האלהים
ואנקמה נאם אחת משתי עני מפלשתים ²⁹ וילפה
شمישון את שני עמודי התוק אשר הבית נכוון עליהם
ויסמך עליהם- אחד בימיינו ואחד בשmailto ³⁰ ויאמר
شمישון תמות נפשי עם פלשתים ויט בכח ויפל הבית
על הסרנים ועל כל העם אשר בו ויהיו המתים אשר
המית במותו רבים מאשר המית בחיו ³¹ וירידו אחיו
וכל בית אביהם וישאו אותו ויעלו ויקברו אותו בין

ממנו ויפן ישב אל ביתו ²⁷ והמה לcko את אשר עשה מיכה ואת הכהן אשר היה לו ויבאו על לש על עם שקט ובטה ויכו אותם לפני הרוב ואת העיר שרפו באש ²⁸ ואין מציל כי רוחקה היא מצידון ודבר אין להם עם אדם וזה עבוק אשך לבית רחוב ויבנו את העיר ושיבו בה ²⁹ ויקראו שם העיר דן בשם דן אביהם אשר יולד לישראל ואולם ליש שם העיר לראשה ³⁰ ויקימו להם בני דן את הפסל ויהונתן בן גרשם בן מנשה הוא ובניו היו כהנים לשבט הדני עד יום נלotta הארץ ³¹ וישימו להם את פסל מיכה אשר עשה כל מי היה בית האלים בשלה

19 ויהי בימים ההם ומלך אין בישראל ויהי איש לוי נגר בירכתי הר אפרים ויקח לו אשה פילשת מבית לחם יהודה ² ותזונה עליו פילגשו ותליך מאתו אל בית אביה אל בית לחם יהודה ותהי שם ימים ארבעה חדשים ³ ויקום אישת וילך אחריה לדבר על לבה להшибו (^{להשיכה}) ונערו עמו וצמד חמורים ותביאו בית אביה וויראהו אביה הנערה ויישמה לקראותו ⁴ ויהזק בו חתנו אביה הנערה ווישב אותו שלשה ימים ויאכלו וישתו וילינו שם ⁵ ויהי ביום הרביעי וישכמו בבקר ויקם ללבת ויאמר אביה הנערה אל חתנו סעד לך פת לחם-ואחר תלו ⁶ וישבו ויאכלו שניהם יחו-וישטו ויאמר אביה הנערה אל האיש הואל נא ולין וויטב לך ⁷ ויקום האיש ללבת ויפצר בו חתנו ווישב וילן שם ⁸ וישכם בבקר ביום החמשי ללבת ויאמר אביה הנערה סעד נא לבבר והתחמה מהו עד נתות היום ויאכלו שניהם ⁹ ויקום האיש ללבת הוא ופילגשו ונערו ויאמר לו חתנו אביה הנערה הנה נא רפה היום לערוב לינו נא הנה חנותה היום לין פה וויטב לבבר והשכמתם מהר לדריכם והלכת לאחלה ¹⁰ ולא אבה האיש ללון ויקום וילך ויבא עד נכח יבוס היא ירושם ועמו צמד חמורים בחושים ופילגשו עמו ¹¹ הם עם יבוס והיום רד מאר ויאמר הנער אל אדניו לכה נא ונסורה אל עיר היבוסי הזאת-ונגליין בה ¹² ויאמר אליו אדניו לא נסור אל עיר נכרי אשר לא מבני ישראל הנה ועברנו עד גבעה ¹³ ויאמר לנערו לך ונקרבה באחד המקומות ולנו בנכעה או ברמה ¹⁴ ויעברו וילכו ותבא להם המשמש אצל הנכעה אשר לבניין ¹⁵ ויסרו שם וילכו בני דן לדרכם וירא מיכה כי חזקים המה

האנשים ויבאו לישה ויראו את העם אשר בקרבה יושבת בטה כמשפט צדנים שקט ובטה ואין מכלים דבר בארץ יורש עצר ורוחקים מהם מצידונים ודבר אין להם עם אדם ⁸ ויבאו אל אחיהם צרעה ואשתאל ויאמרו להם אחיהם מה אתם ⁹ ויאמרו קומה ונעללה עליהם כי ראיינו את הארץ והנה טובה מאד ואתם מחשים-אל תעצלו ללבת לבא לרשות את הארץ- ¹⁰ כבאים תבואו אל עם בטה והארץ רחבה ידים- כי נתנה אליהם בידכם מקום אשר אין שם מהסור כל דבר אשר בארץ ¹¹ ווישעו ממש ממושחת הדני מצרעה ומashaל שיש מאות איש גנור כל' מלחה ¹² ויעלו ויחנו בקרית ערים--bihorah על כן קראו למקום ההוא מהנה דן עד היום הזה-הנה אחורי קריית ערים ¹³ ויעברו משם הר אפרים ויבאו עד בית מיכה ¹⁴ ויענו חמשת האנשים ההלכים לרוגל את הארץ ליש ויאמרו אל אחיהם הדעתם כי יש בbatis הלה אפוד ותרפים ופסל ומסכה ועתה דעו מה תעשו ¹⁵ ויסورو שמה ויבאו אל בית הנער הלוי בית מיכה וישאלו לו לשлом ¹⁶ וושׂש מאות איש גנורים כל' מלחתם נצבים פתח השער- אשר מבני דן ¹⁷ ויעל חמשת האנשים ההלכים לרוגל את הארץ-באו שמה לcko את הפסל ואת התרפים ואת המסכה ואת המסכה והכהן נצב פתח השער ושׂש מאות האיש המסכה והכהן נצב בפתח המלחמה ¹⁸ ואלה באו בית מיכה ויקחו את פסל האפוד ואת התרפים ואת המסכה ויאמר אליהם הכהן מה אתם שעם ¹⁹ ויאמרו לו החרש שים ירך על פיך וילך עמנו והיה לנו לאב ולכהן הטוב היוטך כהן לבית איש אחד או היוטך כהן לשפט ולמשפחה בישראל ²⁰ וויטב לב הכהן ויקח את האפוד ואת התרפים ואת הפסל ויבא בקרב העם ²¹ ויבנו וילכו וישמו את התף ואת המקנה ואת הכבודה- לפניהם ²² מה הרחיקו מבית מיכה והאנשים אשר בbatis אשר עם בית מיכה נזעקו וידבקו את בני דן ויקראו אל בני דן ויסבו פניהם ויאמרו למייקה מה לך כי נועתק ²⁴ ויאמר את אלהי אשר עשית לקחתם ואת הכהן ותלכו-ומה לי עוד ומה זה תאמרו אליו מה לך ²⁵ ויאמרו אליו בני דן אל תשמע קולך עמנו-פָּנְנֶנוּ בכם אנשים מרני נפש ואספה נפש ונתך ביתה וילכו בני דן לדרכם וירא מיכה כי חזקים המה

וישמעו בני בנימן כי עלי בני ישראל המצפה ויאמרו בני ישראל דברו איכה נהיה הרעה זאת ⁴ ויען האיש הלווי איש האשא הנרצחה--ויאמר הגבעתה אשר לבנימן באתי אני ופילגש ליון ⁵ ויקמו עלי בעלי הגבعة ויסבו עלי את הבית לילה אותי דמו להרגנו ואת פילגשינו ענו ותמתה ⁶ ואחzo בפילגשי ואחתה ואשלחה בכל שדה נחלת ישראל כי עשו זמה ונבללה בישראל ⁷ הנה כלכם בני ישראל--הבו לכם דבר ועצה חלם ⁸ ויקם כל העם כאיש אחד לאמר לא נלק איש לאחלו ולא נסור איש לביתו ⁹ ועתה זהה הדבר אשר נעשה לנבעה עליה בגורל ¹⁰ ולקחנו עשרה אנשים למאה לכל שבטי ישראל ומאה לאלף ואלף לרבהה לקחת צדקה לעם--לעשות לבואם לנבע בנימן ככל הנבללה אשר עשה בישראל ¹¹ ויאסף כל איש ישראל אל העיר כאיש אחד חבריהם ¹² וישלחו שבטי ישראל אנשים בכל שבטי בנימן לאמר מה הרעה זאת אשר נהיתה בהם ¹³ ועתה תננו את האנשים בני בליעל אשר לנבעה ונמייהם ונבערה רעה מישראל ולא אבו (בני) בנימן לשם בקהל אחיהם בני ישראל ¹⁴ ויאספו בני בנימן מן הערים הגבעתה לצאת למלחמה עם בני ישראל ¹⁵ ויתפרקדו בני בנימן ביום ההוא מהערים עשרים וששה אלף איש שלף חרב--לבד מישבי הנבעה התפרקדו שבע מאות איש בחור ¹⁶ מכל העם הזה שבע מאות איש בחור אחר אטר יד ימינו כל זה קלע באבן אל השערה--ולא יחטא ¹⁷ ואיש ישראל התפרקדו לבד מבנימן ארבע מאות אלף איש שלף חרב כל זה איש מלחמה ¹⁸ ויקמו ויעלו בית אל וישאלו באלהים ויאמרו בני ישראל מי יעלה לנו בתחרלה למלחמה עם בני בנימן ויאמר יהוה יהודה בתחרלה ¹⁹ ויקמו בני ישראל בברק ויחנו על הנבעה ²⁰ ויצא איש ישראל למלחמה עם בני בנימן ויערכו אתם איש ישראל מלחמה אל הנבעה ²¹ ויצאו בני בנימן מן הנבעה וויחיו בישראל ביום החוא שנים ועשרים אלף איש-ארץ-אריש-אריש-ארציה ²² וויחזק העם איש ישראל ויספו לערך מלחמה במקום אשר ערכו שם ביום הראשון ²³ ויעלו בני ישראל ויבכו לפני יהוה עד הערב וישאלו ביהוה לאמר האוסף לנשת למלחמה עם בני בנימן אליו ויאמר יהוה על אלו ²⁴ ויקרבו בני ישראל אל בני בנימן ביום השני ²⁵ ויצא

לבוא ללוון בנבעה ויבא וישב ברחוב העיר ואין איש מסוף אותם הביתה ללוון ¹⁶ והנה איש זקן בא מן מעשהו מן השדה בערב והאיש מהר אפרים והוא נר בנבעה ואנשי המקומן בני ימי ני ¹⁷ ווישא עינוי וירא את האיש הארץ--ברחוב העיר ויאמר האיש הזקן ana תאלך ומאיין תבוא ¹⁸ ויאמר אליו עברים אנחנו מבית לחם יהודה עד ירכתי הר אפרים--משם אני ואליך עד בית לחם יהודה ואת בית יהוה אני הילך ויאנ אין מאסף אותה הביתה ¹⁹ ונעם תבן נם מספוא יש לחמורינו וגס לחם ווין יש לילאמתך ולנעדר עם עבריך אין מחסור כל דבר ²⁰ ויאמר האיש הזקן שלום לך כל מחסורך עלי רק ברחוב אל תלן ²¹ ויבאהו לבתו ויבול (ויבל) לחמורים וירחציו רגליים ויאכלו ווישתו ²² מהו מיטבים את לבם והנה אנשי העיר אנשי בני בליעל נסבו את הבית מתקפים על הדלת ויאמרו אל האיש בעל הבית היקן לאמר הוצאה את האיש אשר בא אל ביתך ונדרענו ²³ ויצא אליהם האיש בעל הבית ויאמר אלהם אל אחי אל תרענו נא אחר אשר בא האיש הזה אל ביתך--אל תעשו את הנבללה זאת ²⁴ הנה בת הבטולה ופילגשו אוציאה נא אתם ענו אותם ועשו להם הטוב בעיניכם ולאיש הזה לא תעשו דבר הנבללה זאת ²⁵ ולא אבו האנשים לשמע לו ויהוק האיש בפילגשו ויצא אליהם החוו וידעו אותה וויתעלל בה כל הלילה עד הבוקר וישלחוה בעלות (כעלות) השחר ²⁶ ותבא האשא לפנות הבוקר ותפל פתח בית האיש אשר אדוניה שם-עד האור ²⁷ ויקם אדוניה בברק ופתח דלתות הבית ויצא ללבת לדרכו והנה האשא פילגשו נפלת פתח הבית וידיה על הסף ²⁸ ויאמר אלה קומו ונלכה אין ענה ויקחה על החמור ויקם דאיש וילך למקום בויבא אל ביתו ויקח את המأكلות ויהוק בפילגשו ²⁹ וויתחה לעצמיה לשנים עשר נתחים וישלחה בכל גבול ישראל ³⁰ והיה כל הארץ ואמר לא נהיתה ולא נראתה כזאת לימים עלוות בני ישראל מארץ מצרים עד היום הזה שמו לכם עליה עצו ודברו

20 ויצאו כל בני ישראל ותקהל העדה כאיש אחד למדון ועד באר שבע וארץ הגלעד--אל יהוה המצפה ² וויתציבו פנות כל העם כל שבטי ישראל--בקהל עם האלים ארבע מאות אלף איש רגלי שלף חרב ³

אל סלע הרמון ויעללו במשלות חמשת אלפיים איש
VIDBIKU AHAROYO UD NDEUM VICO MENO ALFIM AISH 46
VYHO KOL HANFELIM MABNIYAN USHRIM VCHAMSA ALF AISH
SLEF CHARB-BIOM HAOT AT CLELAH ANSHI CHIL 47 VINFNO
YINSO HMDERAH AL SELU HRMON SH MAOT AISH VIBCHO
BSELU RMON ARBAHA CHADSHIM 48 VAIASH YISRAEL SHBO AL
BENI BNEYIM VYCOM LPI CHARB ME'IR MATH UD BHAMA UD
CAL HNMZA NM CAL HURIM HNMZOT SHLOHO BAS

21 VAIASH YISRAEL NSHEBU BMZFPA LAMAR AISH MNNA LA
YTUN BTU LBNEYIM LAASHA 2 VIBAA HUM BIET AL VIBCHO
SHM UD HURB LPEFI ALHALIM VYASHO KOLIM VIBCO BCI
NDOL 3 VYAMRO-LMAH YHVA ALHAYI YISRAEL HITA ZAT
BISRAEL LHFKD HOM MISHRAEL SHBT AHD 4 VYH
MMCHART VYSHCIMO HUM VIBNO SHM MOBACH VYULU ULOT
VSHLMIM 5 VYAMRO BNI YISRAEL MO ASHER LA' ULA BKHAL
MCCL SHBTI YISRAEL AL YHVA CI HSUBWA HNDOLAH
HITA LA'ASHER LA' ULA AL YHVA HMAZFA LAMAR-MOTH
YOMTA 6 VYHCHMO BNI YISRAEL AL BNEYIM ACHIO VYAMRO
NNDU HOM SHBT AHD MISHRAEL 7 MAH NUSAH LHM
LNROTIM LNASHIM VANDHNU NSHEBNU BIYHVA LBBLTHI TH
LHM MBNUTNNO LNASHIM 8 VYAMRO-MI AHD MSHBTI
YISRAEL ASHER LA' ULA AL YHVA HMAZFA VDHN LA BA
AISH AL HMANA MIVISH NLUD-AL HKHAL 9 VYTFK
HUM VDHN AIN SHM AISH MIVSHI YB'SH NLUD 10 VYSLCHO
SHM HURDA SHNIM USHR ALF AISH-MBNI CHIL VYIZO
AVOTM LAMER LKVO VHCITM AT YOSHVI YB'SH NLUD LPI
CHRB VDHNSIM VHTF 11 VO HURD ARSHTR ASHER TASHO CL
ZCR VCL AISH YDUTA MSHCB ZCR-TCHRDIM 12 VYMTZAO
MIVSHBI YB'SH NLUD ARBAU MAOT NUDRA BTOLAH ASHER
LA YDUA AISH LMASHCB ZCR VIBAO AVOTM AL HMANA
SLLA ASHER BARZEN CNUN 13 VYSLCHO CL HURDA VIDBR
AL BNO BNEYIM ANSHR BSELU RMON VYKRAO LHM SHLOM
14 VYSH BNEYIM BEUT HAYA VYTN LHM HNSIM ASHER
CHYO MNASHI YB'SH NLUD VLA MZAO LHM CN 15 VUHUM NCHM
LBNEYIM CI USHA YHVA PRZ BSHBTI YISRAEL 16 VYAMRO
ZKNI HURDA MNA NUSAH LNORTIM LNASHIM CI SNMDA
MBNEYIM AISH 17 VYAMRO VYRSHT FLITTA LBNEYIM VLA
MCHA SHBT MISHRAEL 18 VANDHNU LA NOKL LHTT LHM

BNYIM LKRAATHM MN HNBVA BIOM HSHNI VYSHCHTO BBNI
YISRAEL UD SHMNTA NSH ARLF AISH ARZHA CL ALA
SLEF CHRB 26 VYULU CL BNI YISRAEL VCL HUM VIBCHO
BIET AL VIBCO VIBSHO SHM LPNF YHVA VYCHMO BIOM HAOT
UD HURB VYULU ULZT VSHLMIM LPNF YHVA 27 VYASHALO
BNI YISRAEL BIYHVA VSHM ARDN BRIT ALHALIM BYIMIM
HDM 28 VPFINCHS BN ALUOR BN ADRN UMD LPNFV BYIMIM
HDM LAMER HAOSK UD LZAT LMLCHMA UM BNI
BNYIM ACHI AM AHDYL VYAMER YHVA ULU CI MHDH ATNNO
BYIDK 29 VYSHM YISRAEL ARBIM AL HNBVA SBBV 30
VYULU BNI YISRAEL AL BNI BNEYIM BIOM HSHLISH VYURCO
AL HNBVA CPUM BPFUM 31 VYCAO BNI BNEYIM LKRAT
HUM HNTKNO MN HURD VYCHL LHCOT MHUM CHLLIM
CPUM BPFUM BMSLOT ASHR BISRAEL 32 VYAMRO BNI
NBVTAH BSDHA CSLSHM AISH BISRAEL 33 VYURCO BNI
BNYIM NNPHIM HM LPNFV CBRAASHA VBNI YISRAEL AMRO
NNOSA VNTKNHO MN HURD AL HMSLOT 34 VCL AISH
YISRAEL KMO MMKOMO VYURCO BBUL TMR VARD BISRAEL
MNICH MMKMO MMURAH NBCU 34 VYCAO MNND LNBVA USRHT
ALFLIM AISH BHZOR MCCL YISRAEL VMLCHMA CBRAASHA VHM
LA'IDDU CI NGUTA ULHIM HREUA 35 VYNGF YHVA AT BNEYIM
LPNF YISRAEL VYSHCHTO BNI YISRAEL BNEYIM BIOM HAOT
USTRIM VCHAMSA ALF VMAA AISH CL ALA SLEF CHRB
USTRIM VCHAMSA ALF VMAA AISH CL ALA SLEF CHRB
36 VYRDAO BNI BNEYIM CI NNFO VYHCHMO BNEYIM AL HNBVA
LBNEYIM CI BTPHO AL ARB ASHR SHM AL HNBVA
VHARB CHVSHO VOFSTO AL HNBVA VIMSHK HARB VIK
AT CL HURD LPI CHRB 38 VHMOD HURD LA'IS YISRAEL
UM HARB HURD LHULOTM MSHAT HUSN MN HURD
39 VYHFK AISH YISRAEL AL HNBVA VBNYIM CHL LHCOT
CHLLIM BAIASH YISRAEL CSLSHM AISH-CI AMRO AK
NGUF NNF HOA LPNFV CMMLCHMA HRAASHA 40 VHMASHAT
CHLLA LULOT MN HURD-UMOD USH VN VYFBN BNEYIM ACHRI
VHNA ULA CHLL HURD SHMIMA 41 VAIASH YISRAEL HFK
VYCHL AISH BNEYIM CI RAAH CI NGUTA ULIO HREUA 42
VYFBN LPNF YISRAEL AL DRK HMDR VMLCHMA
HDRBKHTHO VASHR MHDURIM MSHCHYTOM OTTO BTCHCO 43
CTHRO AT BNEYIM HDRBKHTHO MNHVA HDRBKHTHO UD NCH
HNBVA MZORAH SHM 44 VYFLY MBNEYIM SHMNA USH ALF
AISH AT CL ALA ANSHI CHIL 45 VYFBN VYNSO HMDERAH

נשים--מבנותינו כי נשבעו בני ישראל לאמר אדורות
נתן אלה לבניין ¹⁹ ויאמרו הנה תג יהוה בשלו מינים
ימימה אשר מצפונה לבית אל מזרחה המשמש למסלה
העליה מבית אל שכמה--ומנגב לבונה ²⁰ ויצו (ויצו)
את בני בנימן לאמר לכט וארכבתם בכרמים ²¹ ורואיתם
והנה אם יצאו בנות שילו לחול במחילות ויצאתם
מן הכרמים וחטפתם لكم איש אשתו מבנות שילו
והלכתם ארץ בנימן ²² והיה כי יבוא אבותם או אחיהם
לרוב (לדריב) אלינו ואמרנו אליהם חנונו אותם--כי
לא לקחנו איש אשתו במלחמה כי לא אתם נתתם
לهم כעת תאשמו ²³ וייעשו כן בני בנימן ושאו נשים
למספרם מן המחללות אשר נלו וילכו וישבו אל
נחלתם ויבנו את הערים וישבו בהם ²⁴ ויתהלו משם
בני ישראל בעת ההיא איש לשבתו ולמשפחה ויצאו
משמעותם ²⁵ ביוםיהם ההם אין מלך בישראל

איש הרuler בעיניו יעשה

שמואל א

וישב שם עד עולם ²³ ויאמר לה אלקנה אישה עשי הטוב בעיניך שבוי עד גמלך אותו-אך יקס יתוה את דבריו ותשב האשה ותנייק את בנה עד גמלך אותו ²⁴ ותעלתו עמה כאשר נמלטו בפריטים שלשה ואיפה אחת כמה ונבלין זית באחו בית יהוה שלו והנער נער ²⁵ וישחטו את הפר ויבאו את הנער אל עלי ²⁶ ווח אמר כי אדרני חי נפשך אדרני אני האשה הנצבת עמך בזה להתפלל אל יהוה ²⁷ אל הנער הזה התפללתי ויתן יהוה לי את שאלתו אשר שאלתי מעמו ²⁸ וגם אנכי השאלתחו ליהוה כל הימים אשר היה הוא שאל ליהוה ווישתחו שם ליהוה

2 ותתפלל חנה ותאמר עליך לבי ביהוה רמה קרני ביהוה רחב פיי על אויבי כי שמחתי בישועתך ² אין קדוש כיהוה כי אין בליך ואין צור לאלהינו ³ אל תרבו תברבו נבהה נבהה יצא עתק מפיקם כי אל דעות יהוה ולא (ולו) נחכנו עלילות ⁴ קשת נברים חתים וכשלים אודרו חיל ⁵ שבעים בלחם נשכרו ורבעים חדרלו עד עקרה יליה שבעה ורבת בנים אמללה ⁶ יהוה ממית ומchia מורייד שאול ויעל (Sheol) ⁷ יהוה מורייש ומעשיר משפיל אף מרומים ⁸ ^{7a} ⁵⁸⁵ יהוה כבוד ינחים כי ליהוה מצקי ארץ ווישת נדיבים וכסא כבוד ינחים כי ליהוה מצקי ארץ ווישת עליהם TABLE ⁹ רגלי חסידו ישרם ורשעים בחשך ידמו כי לא בכח יגבר איש ¹⁰ יהוה ייחתו מריבו על בשמות ירעם-יהוה ידין אפסי ארץ וויתן עז למלו כי וירם קרן מшибחו ובוילך אלקנה הרמתה על ביתו ותנער היה משרת את יהוה את פני עלי הכהן ¹² ובני עלי בני בליך לא ידעו את יהוה ¹³ וומשפט הכהנים את העם--כל איש זבח זבח ובא נער הכהן כבשל הבשר והמולגן שלש השנהים בידו ¹⁴ והכה בכיפור או ברוד או בקלחת או בפדור--כל אשר יעלה המולגו יקח הכהן בו ככה יעשן לכל ישראל הבאים שם בשלה ¹⁵ גם בטרם יקתרון את החלב ובא נער הכהן ואמר לאיש הזבח תננה בשר לצלחות לכחן ולא יקח מנק בשר מבשל כי אם חי ¹⁶ ויאמר אליו האיש קטר קשறון כיום החלב ווקח לך כאשר תאוה נפשך ואמר לו (לא) כי עתה תנתן-ואם לא לקחתי בחזקה ¹⁷ ותתמי חטאת הנערם גדרולה מאד את פני

1 ¹ ויהי איש אחד מן הרמותים צופים--מהר אפרים ושמו אלקנה בן ירhom בן אליהו בן תחו בן צוף-- אפרתי ² ולו שתי נשים--שם אחת חנה ושם השניה פננה ויהי לפננה ילדים ולchan אין ילדים ³ וועלה האיש ההוא מעירנו מימים ימים להשתחות ולזבח ליהוה צבאות בשלחה ושם שני בני עלי חפני ופנחס כהנים ליהוה ⁴ ויהי היום וויבח אלקנה ונתן לפננה אשתו ולבב בונה ובנותיה--מנות ⁵ ולחנה יתן מנה אחת אפים כי את חנה אהב ויהוה סגד רחמה ⁶ וכעסתה צרצה נם כעס בעבר הרעה כי סגד יהוה בעיד רחמה ⁷ וכן עשה שנה בשנה מדי עלה בטה בית יהוה--כן תכענסה ותבכח ולא האכל ⁸ ויאמר לה אלקנה אישה חנה למה תבכי ולמה לא האכל ולמה ירע לבבך הלא אכלה בשלחה ואחריו שתה ועלי הכהן ישב חנה אחריו אכלה בשלחה ואחריו שתה ועליה הכהן על הכסא על מזוזות היכל יהוה ¹⁰ והוא מורת נפש ותחפכל על יהוה ובכחה תבכח ¹¹ וחדר נדר ותאמיר יהוה צבאות אם ראה תראה בעני אמתך וזכרתי ונתני ולא תשבח את אמתך ונתתת לאמתך זרע אנשים ¹² ויהיה ליהוה כל ימי חייו ומורה לא עילה על ראשו ¹³ כי הרבתה להתפלל לפני יהוה ועלי שמר את פיה ¹⁴ והנה היא מודברת על לבה--רכ שפתיה גנות וקולה לא ישמע ווישבנה עלי לשכירה ¹⁴ ויאמר אליה עלי עד מתי תשתרין הסידי את יינך מעלה ¹⁵ ותען חנה ותאמיר לא אדרני אש קשת רוח אנכי ויין ושכר לא שתוינו ואשפיך את נפשי לפני יהוה ¹⁶ אל תtan את אמתך לפני בת בליך כי מרוב שיחיו וכעס דרבתי עד חנה ¹⁷ וויען עלי ויאמר לכי לשולם ואלהי ישראל עד חנה את שליך אשר שאלת מעמו ¹⁸ ותאמיר תמצא שפחתק חן בעיניך ותליך האשה לדרכה ותאכל פנינה לא היו לה עוד ¹⁹ ווישכמו בפרק ווישחו לפני יהוה ווישבו ויבאו אל בitem הרמתה וידע אלקנה את חנה אשתו וויזכרה יהוה ²⁰ ויהי לתקפות הימים ותחר חנה ותלד בן ותקרא את שמו שמואל כי מיהוה שאלתו ²¹ וויעל האיש אלקנה וכל ביתו לzech ליהוה את זבח הימים ואת נדרו ²² ותנה לא עלה כי אמרה לאישה עד יגמל הנער והבאתיו ונראה את פני יהוה

3 והנער שמואל משרה את יהוה לפני ודבר יהוה היה יקר בימים ההם--אין חוץ נפרץ 2 ויהי ביום ה הוא ועל שכב במקומו ועינו החלו כהות לא יכול לראות 3 ונור אלהים טרם יכבה ושמואל שכב בהיכל יהוה אשר שם ארון אליהם 4 ויקרא יהוה אל שמואל ויאמר הנני 5 וירץ אל עלי ויאמר הנני כי קראת לי ויאמר לא קראתי שוב שכב וילך ושכב 6 ויסף יהוה קרא עוד שמואל ויקם שמואל וילך אל עלי ויאמר הנני כי קראת לי ויאמר לא קראתי בני שוב שכב 7 ושמואל טרם ידע את יהוה ותרם גילה אליו דבר יהוה 8 ויסף יהוה קרא שמואל בשלישית ויקם וילך אל עלי ויאמר הנני כי קראת לי ויבן עלי כי יהוה קרא לנער 9 ויאמר עלי לשמאל לך שכב והיה אם קרא אליך ואמרת דבר יהוה כי שמע עברך וילך כרואה יתחטא איש לאייש ופללו אליהם ואמ עם יהוה 25 אם יתחטא איש מי יתפלל לו ולא ישמעו לקול יהוה יתחטא איש וגס עמו אנשיים 27 ויבא איש גנדול וטוב נם עם יהוה ונם עם אנשיים 27 ואיש אליהם אל עלי ויאמר אליו כי אמר יהוה הנגלה גליהו אל בית אביך בהיותם במצרים לבית פרעה 28 ובחר אותו מכל שבטי ישראל לוי לכהן לעלות על מזבחיו להקтир קטרת לשאת אפוד לפניו ואתנה לבית אביך את כל איש בני ישראל 29 למה תבעטו בזבחיו ובמנחותי אשר צויתי מעון ותכבד את בניך ממי להבראים מראשית כל מנהת ישראל לעמך 30 וכן נאם יהוה אלהי ישראל אמרת כי ביתה לך נאם יהוה אל עלי יתהלך לפני עד עולם ועתה נאם יהוה חיללה לוי מכבדי אכבד ובוי יקלו 31 הנה ימים באים ונדרעתו את זרועך ואת זרע בית אביך--מהיות זkon בביתך 32 והבשtz צר מעון בכל אשר יטיב את ישראל ולא יהיה זkon בביתך כל דniים 33 ואיש לא אכרים לך מעם מזבחיו לכלות את ענייך ולאידיב את נשך וכל מרבית ביתך ימותו אנשים 34 וזה לך אותן אשר יבא אל שני בניך--אל חפני ופניחס ביום נגלה יהוה אל שמואל בשלו בדבר יהוה

4 יהי דבר שמואל לכל ישראל ויצא ישראל לקרה פלשתים למלחמה ויחנו על האבן העוז ופלשתים חנו באפק 2 ויערכו פלשתים לקרה ישראל וחתש המלחמה ויונק ישראל לפני פלשתים

יהוה כי נאצנו האנשים את מנהת יהוה 18 ושמואל משרת את פניו יהוה נער הנור אפוד בד 19 ומעל כל קטן תעשה לו אמו והעלתה לו מימים ימימה--בעלotta את אישת לזבח את זבח הימים 20 וברך עלי את אלקה ואת אשתו ואמר ישם יהוה לך זרע מן האשה הזאת תחת השאלה אשר שאל ליהוה והלכו למוקומו 21 כי פקד יהוה את חנה ותהר ותلد שלשה בניים ושתי בנותו וינדרל הנער שמואל עם יהוה 22 ועלי זkon מאד ושמע את כל אשר יעשן בנוו לכל ישראל ואת אשר ישכון את הנשים הצבאותفتح אהל מועד 23 ויאמר להם מה עשו כדברים האלה אשר אני שמע את דבריכם רעים מאת כל העם אלה 24 אל בני כי לא טובה השמעה אשר אני שמע מעברים עם יהוה 25 אם יתחטא איש לאיש ופללו אליהם ואמ להבאה יהטה איש מי יתפלל לו ולא ישמעו לקול אביהם כי חפש יהוה להמונים 26 והנער שמואל הלך גנדול וטוב נם עם יהוה ונם עם אנשיים 27 ויבא איש אליהם אל עלי ויאמר אליו כי אמר יהוה הנגלה גליהו אל בית אביך בהיותם במצרים לבית פרעה 28 ובחר אותו מכל שבטי ישראל לוי לכהן לעלות על מזבחיו להקтир קטרת לשאת אפוד לפניו ואתנה לבית אביך את כל איש בני ישראל 29 למה תבעטו בזבחיו ובמנחותי אשר צויתי מעון ותכבד את בניך ממי להבראים מראשית כל מנהת ישראל לעמך 30 וכן נאם יהוה אלהי ישראל אמרת כי ביתה לך נאם יהוה אל עלי יתהלך לפני עד עולם ועתה נאם יהוה חיללה לוי מכבדי אכבד ובוי יקלו 31 הנה ימים באים ונדרעתו את זרועך ואת זרע בית אביך--מהיות זkon בביתך 32 והבשtz צר מעון בכל אשר יטיב את ישראל ולא יהיה זkon בביתך כל דniים 33 ואיש לא אכרים לך מעם מזבחיו לכלות את ענייך ולאידיב את נשך וכל מרבית ביתך ימותו אנשים 34 וזה לך אותן אשר יבא אל שני בניך--אל חפני ופניחס ביום נגלה יהוה שנייהם 35 והקימתי לי כהן נאמן כאשר לבבי ובנפשי יעשה ובניתו לו בית נאמן ותתהלך לפני משיחו כל הימים 36 והיה כל הנור בביתך יבוא להשתחוות לו לאגורה כסף וככבר לחם ואמר ספרני נא אל אחת הכהנות--לאכל פת לחם

אל הלקח ארון האלים ואל חמייה ואישה ²² והתאמר
גלה כבוד מישראל כי גלה ארון האלים

5 ופלשתים לקחו את ארון האלים ויבאו מאבן
העוז אשרודה ² ויקחו פלשתים את ארון האלים
ויבאו אותו בית דגון ויצינו אותו אצל דגון ³ וישכמו
אשודדים מהםחרת והנה דגון נפל לפני הארץ לפני
ארון יהוה ויקחו את דגון ושבו אותו למקומו ⁴ וישכמו
בבקר מהחרת והנה דגון נפל לפני הארץ לפני ארון
יהוה וראש דגון ושתי קופות ידיו כרתות אל המפתחן-
רך דגון נשאר עלייו ⁵ ועל כן לא ידרכו כתני דגון
וכל הבאים בית דגון על מפטן דגון--באשדור עד
היום הזה ⁶ ותכבד יד יהוה אל האשודדים וישם
ויך אתם בעפליים (בצחורים) את אשדור ואת נוביליה
ויראו אנשי אשדור כי כן ואמרו לא ישב ארון אלהי
ישראל עמו-כי קשחה ידו עלינו ועל דגון אלהינו ⁸
וישלחו ויאספו את כל סרני פלשתים אליהם ויאמרו
מה נעשה לארון אלהי ישראל ויאמרו נת יסב ארון
אללהי ישראל ויסבו את ארון אלהי ישראל ⁹ ויהי
אחרי הסבו אותו ותהי יד יהוה בעיר מהומה נדולה
מאיד ויך את אנשי העיר מקטן ועד נורל וישתרו להם
עפליים (צחורים) ¹⁰ וישלחו את ארון האלים עקרון
ויהי כבאו ארון האלים עקרון וויעקו העקרנים
לאמר הסבו אליו את ארון אלהי ישראל להמוני ואת
עמי בוישלחו ויאספו את כל סרני פלשתים ויאמרו
שלחו את ארון אלהי ישראל וישב למקומו ולא ימיה
אתי ואת עמי כי היה מהומה מות בכל העיר כבדה
מאיד יד האלים שם ¹² וזהאנשים אשר לא מתו הכו
בעפליים (בצחורים) ותעל שועת העיר השמיים

6 ויהי ארון יהוה בשדה פלשתים שבעה חדרים ²
ויקראו פלשתים לכהנים ולקסמים לאמר מה נעשה
לארון יהוה והודיעו במה נשלחנו למקומו ³ ויאמרו
אם משלחים את ארון אלהי ישראל אל תלחו אותו
ריקם-כי השב תшибו לוاسم או תרפאנו ונודע
לכם למה לא תסוד ידו מכם ⁴ ויאמרו מה האשם
אשר נשיב לו ויאמרו מספר סרני פלשתים חמשה
עפלי (צחורי) זהב וחמשה עכברי זהב כי מגפה
אחד לכלם ולسرנים ⁵ ועשיהם צלמי עפליים
(צחרים) וצלמי עכברים המשחיתם את הארץ

שמעואל א

ויכו במערכה בשדה כארבעת אלף איש ³ ויבא
העם אל המחנה ויאמרו זקנינו וישראל אל מה מגנו יהוה
יהוה ויבא בקרבו וישענו מכך איבינו ⁴ וישלח העם
שלחה וישאו משם את ארון ברית יהוה צבאות ישוב
הכרבים ושם שני בני עלי עם ארון ברית הארץ ⁵
חפנו ופינחס ⁶ ויהיו כבאו ארון ברית יהוה אל המחנה
וירעו כל ישראל תרעה נדולות והם הארץ ⁶ וישמעו
פלשתים את קול התרעועה ויאמרו מה קול התרעועה
הגדולה הזאת במחנה העברים וידעו-כי ארון יהוה
בא אל המחנה ⁷ ויראו הפלשתים-כי אמרו בא אלהים
אל המחנה ויאמרו אוין לנו כי לא היה כזאת אתמול
שלשים ⁸ אוין לנו-מי יצילנו מיד האלים האדרים
האללה אלה הם האלים המכימים את מצרים בכל
מכה-במדבר ⁹ התחזקו והוא לו לאנשים פלשתים-פן
תעבדו לעברים כאשר עבדו לכם והודיעם לאנשים
ונלחמתם ¹⁰ וילחמו פלשתים וינגף ישראל וינסו
איש לאהלי ותהי המכה נדולה מאיד וויפל מישראל
שלשים אלף רגלי ¹¹ וארון אלהים נלקח ושני בני עלי
מתוך חפנו ופינחס ¹² וירץ איש בנימין מהמערכה ויבא
שלחה ביום ההוא ומדיו קרעם ואדמה על ראשו ¹³
ויבוא והנה עלי ישב על הכסא יד (יד) דרך מצפה-
כי היה לבו חרד על ארון האלים והאיש בא להניד
בעיר ותועק כל העיר ¹⁴ ווישמע עלי את קול הצעקה
ויאמר מה קול ההמון הזה והאיש מהר ויבא וינגד
עליו ¹⁵ ועליו בן תשעים ושמנה שנה ועינוי קמה ולא
יכול לראות ¹⁶ ויאמר איש אל עלי אני הבא מן
המערכה ואני מן המבשר נסתה היום ויאמר מה
היה הדבר בני ¹⁷ וויען המבשר והוא נס ישראל
לפני פלשתים וגם מגפה גדולה הייתה בעם ונם שני
בניך מתו חפנו ופינחס וארון האלים נלקחה ¹⁸ ויהי
כהוציאו את ארון האלים וויפל מעל הכסא אחרנית
بعد יד השער והשבר מפרקתו יומת-כי זקן האיש
וכבר והוא שפט את ישראל ארבעים שנה ¹⁹ וככלתו
אסת פינחס הרה ללת ותשמע את השמואה אל הלקח
ארון האלים ומאת חמייה ואישה ותכרע ותלד כי
נהפכו עליה צירה ²⁰ וכעת מותה ותרבינה הנצבות
עליה אל תיראי כי בן ילדת ולא ענתה ולא שתה לבה
ותקרא לנער איכבוד לאמר גלה כבוד מישראל

7 ויבאו אנשי קריית ערים ויעלו את ארון יהוה
ויבאו אותו אל בית אבינדר בנבעה ואת אלעזר בנו
קדשו לשמר את ארון יהוה ² ויהיו ימים שבעת דארון
בקריית ערים וירבו הימים ויהיו ימים שבעת דארון
כל בית ישראל אל אחד יהוה ³ ויאמר שמואל אל כל
בבית ישראל לאמר אם בכל לבבכם אתם שבים אל
יהוה הסירו את אלהי הנכר מתוכם והעתרות
והכינו לבבכם אל יהוה ועבדו לבודו ויצל אחכם
מיד פלשתים ⁴ ויסרו בני ישראל את הבעלים ואת
העתרת וייעבדו את יהוה לבודו ⁵ ויאמר שמואל
קבצו את כל ישראל המצפה והשאבו מים וישפכו לפני
יהוה ויזמו ביום ההוא ויאמרו שם חטאנו ליהוה
וישפט שמואל את בני ישראל במצפה ⁶ וישמעו
פלשתים כי התקבזו בני ישראל המצפה ויעלו סרני
פלשתים אל ישראל וישמעו בני ישראל ויראו מפני
פלשתים ⁸ ויאמרו בני ישראל אל שמואל אל תחרש
ממנו מזעך אל יהוה אלהינו ויעשנו מיד פלשתים ⁹
ויקח שמואל טלה חלב אחד ויעלה (ויעלה) עליה
כליל ליהוה ויזעק שמואל אל יהוה بعد ישראל
ויענהו יהוה ¹⁰ ויהי שמואל מעלה העולה ופלשתים
גנשו ללחמה בישראל וירעם יהוה בקהל גדול ביום
ההוא על פלשתים וינפנו לפני יהוא ¹¹
ויצאו אנשי ישראל מן המצפה וירדפו את פלשתים
ויכום עד מתחת לבית כר ¹² ויקח שמואל אבן אחת
וישם בין המצפה ובין השן וירא את שמה אבן
העזר ויאמר עד הנה עוזרנו יהוה ¹³ וינכעו הפלשתים
ולא יספו עוד לבוא בגבול ישראל ותהי יד יהוה
בפלשתים כל מי שמואל ¹⁴ ותשנה הערים אשר
לקחו פלשתים מאת ישראל לשראל מעקרון ועד
נת ונובלן חציל ישראל מידי פלשתים ויהי שלום
בין ישראל ובין האמרי ¹⁵ וישפט שמואל את ישראל
כל מי חייו ¹⁶ והליך מדי שנה בשנה וסבב בית אל
והגלgal והמצפה ושפט את ישראל- את כל המקומות
ההלא ¹⁷ ותשנתו הרמתה כי שם ביתה ושם שפט את
ישראל ויבנו שם מבח ליהוה

8 וַיְהִי כַּאֲשֶׁר זָקַן שְׁמוֹאֵל וַיְשִׁם אֶת בְּנֵיו שֻׁפְטִים
לִיֶּשֶׁרְאֵל וַיְהִי שֵׁם בָּנוֹ הַבָּכֹר יוֹאֵל וְשֵׁם מֶשֶׁגּוֹ אַבְרָהָם.

ונתתם לאלהו ישראל כבוד אוֹלֵי יְהוָה מעליכם
ומעל אלהיכם ומעל הארץ ⁶ ולמה תכבדו את
לבבכם כאשר כבדו מצרים ופערעה את לבם הלא
כאשר החועל בהם וישלחום וילכו ⁷ ועתה קחו ועשו
ענליה חדשאה אחת ושתי פרות עלות אשר לא עליה
עליהם על ואסתרם את הפרות בענליה והשיבתם
בניהם מאחריהם הביתה ⁸ ולקחתם את ארון יהוה
ונתתם אותו אל הענליה ואת כל הזהב אשר השבתם
לו אשם תשימו בארכנו מצדו ושלוחתם אותו ולהך ⁹
וראיתם אם דרך נבולו עלה בית שמש- והוא עשה
לנו את הרעה הנדולה הזאת ואם לא וידענו כי לא
ידנו גנעה בנו--מקרה הוא היה לנו ¹⁰ ויעשו האנשים כן
ויקחו שתי פרות עלות ויאסרו בענליה ואת בנייהם
כלו בביתנו וישמו את ארון יהוה אל הענליה ואת
הארנו ואת עכברי הזהב ואת צלמי טחיריהם ¹¹
וישרנה הפרות בדרך על דרך בית שם שבסלה
אחד הלכו הلك' ונעו ולא סרו ימין ושמאל וסדרני
פלשתים הלוים אחרים עד נבול בית שמש ¹² ובית
שמש קצרים קצר חטים בעמק וישאו את עיניהם
ויראו את הארון ושםחו לראות ¹³ והענליה באה אל
שרה יהושע בית המשמי ותעמד שם ואבן נдолה
ויבקעו את עצי הענליה ואת הפרות העלו עלה לייהו
והלויים הורידו את ארון יהוה ואת הארנו אשר אותו
אשר בו כל' זב ויישמו אל האבן הנдолה ואנשי בית
שמש העלו עלות וויבחו זבחים ביום ההוא--לייהו ¹⁴
וחמשה סרני פלשתים ראו וישבו עקרון ביום ההוא
¹⁵ ואלה טחרי הזהב אשר השיבו פלשתים אשם
לייהו לאשדור אחד לעזה אחד לאשקלון אחד לגזה
אחד לעקרון אחד ¹⁶ ועכברי הזהב מס' כל ערי
פלשתים לחמשת הסרנים--מייר מבצר ועד כפר
הפריז ועד אבל הנדולה אשר הנוינו עלה את ארון
יהוה עד היום הזה בשדה יהושע בית המשמי ¹⁷ ויד
בأنשי בית שם כי ראו בארון יהוה ויד בעם שבעים
איש חמשים אלף איש ויתאבלו העם כי הכה יהוה
בעם מכחה נдолלה ¹⁸ ויאמרו אנשי בית שם מי יוכל
לעמד לפני יהוה האלהים הקדוש הזה ועל מי עלה
מעלינו ¹⁹ וישלחו מלאכים אל יושבי קריית יערם
לאמר השבו פלשתים את ארון יהוה--רדו העלו אותו
אליכם

בקש את האתנה ⁴ ווועבר בהר אפרים ווועבר באرض
 שלשה ולא מצאו וייעברו בארץ שעלים ואין ווועבר
 בארץ ימיינן ולא מצאו ⁵ חמה באו בארץ צוף ושאל
 אמר לנערו אשר עמו לכה ונשובה--פָּנִים חידל אבי
 מן האתנות ודאגן לנו ⁶ ויאמר לו הנה נא איש אלהים
 בעיר הזאת והאיש נכבד כל אשר ידבר בו איזבו
 עתה נלכה שם--אולי נגיד לנו את דרכנו אשר הילכנו
 עליה ⁷ ויאמר שאול לנערו והנה נלך ומה נביא לאיש
 כי הלחם אול מכלינו ותשורה אין להביא לאיש
 האלהים מה אהנו ⁸ ויסף הנער לענות את שאול
 ויאמר הנה נמצא בידי רבע שקל כסף ונחתה לאיש
 האלהים והניד לנו את דרכנו ⁹ לפנים בישראל כה
 אמר האיש בלכתו לדרכו אללהים לכטנו ונלכה עד
 הראה כי לבניה היום יקרה לפניים הראאה ¹⁰ ויאמר
 הראה שטוב דברך לכנה נלכה וילכו אל העיר
 שאול לנערו טוב דברך עתה שטובים בעלה העיר
 אשר שם איש האלהים עתה שעלים בעלה העיר
 והמה מצאו נערות יצאות לשאב מים ויאמרו להן
 הייש בזזה הראאה ¹¹ והענינה אותן ותאמRNAה יש הנה
 לפניך מהר עתה כי היום בא לעיר--כי זבח היום
 לעם בבמה ¹²ocabcam העיר כן תמצאון אותו בטטרם
 יעללה הבמותה לאכל כי לא יכול העם עד באו--כי
 הוא יברך הזבח אחרי כן יאכלו הקראים ועתה עלו
 כי אותו כהיום תמצאון אותו ¹³ ויעלו העיר מהה באים
 בתוך העיר והנה שמואל יצא לקראות לעלות הבמותה
 וויהוה נלה את און שמואל יומ אחד לפניו בא שאל
 לאמר ¹⁴ כתעת מהר אשלח אליו איש מארן בנימן
 ומשחתו לניד על עמי ישראל והושיע את עמי מיד
 פלשתים כי ראייתי את עמי כי באה צעקו אליו ¹⁵
 ושנאלא ראה את שאול וויהוה ענהה--הנה האיש אשר
 אמרתוי אליו וזה יעذر בעמי ¹⁶ ווינש שאל את שמואל
 בתוך השער ויאמר הנידנה נא לוי איז זה בית הראאה
 וויען שמואל את שאול ויאמר אנכי הראאה--עללה
 לפנוי הבמות ואכלתם עמי הויום ושלחתייך בערך וככל
 אשר בלבעך איגיד לך ¹⁷ ולאתנות האבדות לך הויום
 שלשת הימים--אל תשים את לך להם כי נמצאו ולמי
 כל חמדת ישראל--הלווא לך ולכל בית אביך ¹⁸ וויען
 שאול ויאמר הלווא בן ימיינן אנקו מקטני שבטי ישראל
 ומפעחותי הצערה מכל משפחות שבטי בנימן ולמה
 דברת אליו כדבר הזה ¹⁹ ויקח שמואל את שאל
 שפטים בכאאר שבע ²⁰ ולא הילכו בנוי בדרכו ויטו
 אחריו הבצע ויקחו שחדר--ויטו משפט ²¹ ויתקbatchו כל
 קני ישראל ויבאו אל שמואל הרמותה ²² ויאמרו אליו
 הנה אתה זקנת ובניך לא הילכו בדרכיך עתה שימה
 לנו מלך לשפטנו--כל הגוים ²³ וודעד הרבר בעני
 שמואל כאשר אמרנו לנו מלך לשפטנו ויתפלל
 שמואל אל יהוה ²⁴ ויאמר יהוה אל שמואל שמע בקול
 העם לכל אשר יאמר לך כי לא אתה מסוכי כי אתה
 מסוכי מלך עליהם ²⁵ ככל המעשיהם אשר עשו מיום
 העליות אתם ממצרים ועד היום הזה ווועזבי ויעבדו
 אלהים אחרים--כן מהה עשים נס לך ²⁶ וועתה שמע
 בקהלם אך כי הער תעיד בהם והנדת להם משפט
 המלך אשר ימלך עליהם ²⁷ ויאמר שמואל את כל
 דברי יהוה אל העם השאלם מאתו מלך ²⁸ ויאמר--
 זה היה משפט המלך אשר ימלך עליהם את בניים
 יכח ושם לו במרכבותו ובפרשו ורצו לפניו מרכבותו
 ולולושים לו שריא לפנים ושרי המשימים ולהרש חרישו
 ולקצדר קצירו ולעשות כלוי מלחתמו וכלי רכבו
 ואת בנותיכם יכח לרקחות ולטבחות ולאפות
 ואת שדורותיכם ואת כרמיכם וויתיכם הטעבים--
 יכח ונתן לעברי ²⁹ וזרעיםם וכרמיכם ישר ונתן
 לסריסיו ולעברי ³⁰ ואת עבדיכם ואת שפחותיכם
 ואת בחורייכם הטוביים ואת חמוריכם--יקח ועשה
 למלאכתו ³¹ צאנכם ישר ואתם תהייו לו לעבדים
 ווועתקתם ביום ההוא מ לפני מלככם אשר בחרתם
 לכם ולא יעה יהוה אתכם ביום ההוא ³² וויאנו העם
 לשמע בקהל שמואל ויאמרו לא כי אם מלך היה
 עליינו ³³ וויהינו גם אנחנו ככל הגוים ושפטנו מלכינו
 ויצא לפנינו ונלחם את מלחתמנו ³⁴ ווישמע שמואל את
 כל דברי העם וידברם באוני יהוה ³⁵ ויאמר יהוה
 אל שמואל שמע בקהלם והמלכת להם מלך ויאמר
 שמואל אל אנשי ישראל לכטנו איש לערו

9 ויהי איש מבן ימין (מבניין) ושמו קיש בן אביאל
 בן צורור בן בכורת בן אפיה--בן איש ימיינן גבור חיל
 וולו היה בן ושמו שאול בחור וטוב ואין איש מבני
 ישראל טוב ממנו משכמו ומעליה נבה מכל העם ³
 ותאבדנה האתנות לקיים אבי שאל ויאמר קיש אל
 שאל בנו קח נא אך את אחד מהנערים ווקום לך

קוש-ה גם שאל בנבאים ¹² ויען איש שם ויאמר ומי איביהם על כן היה להמשל הנם שאל בנבאים ¹³ ויכל מהתנווה ויבא הבמה ¹⁴ ויאמר דוד שאל אליו ואל נערו אין הלבתם ויאמר לבקש את האתנות ונראה כי אין נבוא אל שמואל ¹⁵ ויאמר דוד שאל הנידה נא לי מה אמר לכם שמואל ¹⁶ ויאמר שאל אל דודו הניד לנו כי נמצאו האתנות ואת דבר המלוכה לא הניד לו אשר אמר שמואל ¹⁷ ויצעק שמואל את העם אל יהוה המצפה ¹⁸ ויאמר אל בני ישראל כי אמר יהוה אלהי ישראל אני הعلיתי את ישראל ממדרים ואציל אתכם מיד מצרים ומיד כל הממלכות הלחציהם אתכם ¹⁹ ואתם הוי מאסחים את אלהיכם אשר הוא מושיע לכם מכל רעותכם וצריכם והאמרו לו כי מלך השם עליינו ועתה התיצבו לפני יהוה לשבעיכם ולאלפייכם ²⁰ ויקרב שמואל את כל שבטי ישראל וליד שבט בנימן ²¹ וירكب את שבט בנימן למשפחו ותלך משפחתו המטדי וליד שאל בן קוש ויבקשו ולא נמצא ²² ושאלו עוד ביהוה הבא עוד הלם אש ויאמר יהוה הנה הוא נחבא אל הכלים ²³ וירציו ויקחו שם ויהיצב בתוך העם וינבה מכל העם משכמו ומעלה ²⁴ ויאמר שמואל אל כל העם הראים אשר בהר בו יהוה כי אין כמוה בכל הארץ וירעו כל העם ויאמרו ייחי המלך ²⁵ וידבר שמואל אל העם את משפט המלכה וכתוב בספר וינה לפני יהוה וישלח שמואל את כל העם איש לבתו ²⁶ וגם שאל-הlek לבתו נבעטה וילכו עמו-ההיל אשר גנע אלהים בלבם ²⁷ ובני בליעל אמרו מה ישענו זה ויבוזו ולא הביאו לו מנהה ויהי כמהריש

11 ויעל נשח העמוני ויחן על יביש גלעד ויאמרו כל אנשי יביש אל נשח כרת לנו ברית ונעבדך ² ויאמר אליהם נשח העמוני比亚ח אכרת لكم בנקור لكم כל עין ימין ושמתייה חרפה על כל ישראל ³ ויאמרו אליו זקנינו יביש הרף לנו שבעת ימים ונשלחה מלאכים בכל גבול ישראל ואם איןמושיע אנחנו ייצאנו אליו ⁴ ויבאו המלאכים נבעת שאל וידברו הדברים באוני העם וישאו כל העם את קולם ויבכו ⁵ והנה שאל בא אחרי הבקר מן השדה ויאמר שאל מה לעם כי יבכו ונערו ויביאם לשכחה ויתן להם מקום בראש הקראוים והמה כשלשם איש ²² ויאמר שמאלא לטבח תנח את המנה אשר נתתי לך-אשר אמרתי אלק' שים לפניו שאל ויאמר הבנה הנשאר שם לפניו אלק'-כי למועד שmor לך לאמור העם קראתי ואכל שאל עם שמואל ביום ההוא ²⁵ וירדו מהבמה העיר וידבר עם שאל על הנג ²⁶ וישכמו והוא עלוות השדר ויקרא שמאלאל שאל הנג (הנג) לאמר קומה ואשליך נקם שאל ויצאו שנייהם הווא ושמואל-החוזה ²⁷ מה יורדים בקצה העיר ושמואל אמר אל שאל אמר לנער ויעבר לפניו ויעבר אתה עמד כיום ואשמייך את דבר אלהים

10 ויקח שמואל את פך השמן ויצק על ראשו-וישקחו ויאמר-הלווא כי משחק יהוה על נחלתו לנגיד ² בלבך היום מעמידו ומצאת שני אנשים עם קברת רחל בגבול בנימן בצליצה ואמרו אלק' נמצאו האתנות אשר הлечת לבקש והנה נשא אביך את דבריו האתנות וראג לכם לאמור מה עשה לבני ³ וחלפת שם והלהא ובאת עד אלון תבור ומצאו שם שלשה אנשים עליים אל האלים בית אל אחד נשא שלשה גדיים ואחד נשא שלשת ככרות לחם ואחד נשא נבל יין ⁴ ושאלו לך לשלים ונתנו לך שי לחם ולקחת מידם ⁵ ואחר כן תבוא נבעת האלים אשר שם נצבי פלשתים ויהו כבאק שם העיר ופנעה חבל נבאים ירדים מהבמה ולפניהם נבל ותק וחוליל וכנור ומה מתרבאים ⁶ וצלהה עליך רוח יהוה והתגנית עם ונחפה לאיש אחר ⁷ וזה כי התבניה (תבנה) האתות האלה-לק' עשה לך אשר תמצא ידך כי האלים עמק ⁸ וירדת לפני הגליל והנה אancy וירד אלק' להעלות עלות ליזבח זבח שלמים שבעת ימים תוחל עד בוא אלק' והודעת לך את אשר תעשה ⁹ והוה כהפנוי שכמו לлечת מעם שמואל ויהפך לו אלהים לב אחר ויבאו כל האתות אלה ביום התוא ¹⁰ ויבאו שם הנבעת והנה חבל נבאים לקראתו ותצלח עליו רוח אליהם ויתגנبا בתוכם ¹¹ וייהי כל יודעו מאמתול שלהם ויראו והנה עם נבאים נבא ויאמר העם איש אל רעה מה זה היה לבן

ממצרים ושבום במקום זהה ⁹ וישכו את יהוה אליהם ומברך אותם ביד סיסרא שר צבא חצור וביד פלשתים וביד מלך מואב וילחמו בהם ¹⁰ ויזעקו אל יהוה ויאמר (ויאמרו) חטאנו כי עזנו את יהוה ונعبد את הבعلים ואת העשתרות ועתה הצלינו מיד איבינו-ונעבדך ¹¹ ויישלח יהוה את ירבעל ואת ברן ואת יפתח ואת שמואל ויצל אתכם מיד איביכם מסביב ותשבו בטח ¹² ותראו כי נחש מלך בני עמו בא עליכם ותאמרו לי לא כי מלך ימלך עליינו יהוה אלהיכם מליככם ¹³ ועתה הנה המלך אשר בחורתם- אשר שאלתם והנה נתן יהוה לעליכם מלך ¹⁴ אם תיראו את יהוה ועבדתם אותו ושמעתם בקளו ולא תמרו את פי יהוה- והיותם נם אתם וגם המלך אשר מלך עליכם אחר יהוה אלהיכם ¹⁵ ואם לא תשמעו בקול יהוה מרירתם את פי יהוה- ויהיתה יד יהוה בכם ובאבתיכם ¹⁶ גם עתה החיצבו וראו את הדבר הנדריל הזה אשר יהוה עשה לעיניכם ¹⁷ הלווא קציר חיטים היום- אקררא אל יהוה ויתן קלות ומטר ודענו וראו כי רעתכם רבבה אשר עשitemם בעני יהוה לשאול לכם מלך ¹⁸ ויקרא שמואל אל יהוה שמו אל יהוה ויתן יהוה קלחת ומטר ביום ההוא וירא כל העם מאד את יהוה ואת שמואל ¹⁹ ויאמרו כל העם אל שמואל התחפלל بعد עבדיך אל יהוה אלהיך- ונאל נמות כי יספנו על כל חטאינו רעה לשאול לנו מלך ²⁰ ויאמר שמואל אל העם אל תיראו- אתם עשיתם את כל הרעה הזאת אך אל חסورو מאחריו יהוה ועבדתם את יהוה בכל לבבכם ²¹ ולא תסورو כי אחרי התהו אשר לא יועלו ולא יצילו- כי תהו מהה ²² כי לא יטש יהוה את עמו- בעבר שמו הנדרול כי הויאל יהוה לעשות אתכם לו לעם ²³ נם אני חיללה לי מהטה ליהוה- מחדל להתחפל בעדרכם והורייתי אתכם בדרך הטובה והישרה ²⁴ אך יראו את יהוה ועבדתם אותו באמת- בכל לבבכם כי ראו את אשר הנדרל עמכם ²⁵ ואם הארץ תרע- נם מלביכם תספו

13 בן שנה שאול במלכו ושתי שנים מלך על ישראל ² ויבחר לו שאול שלוש אלפים מישראל והוא עם שואל אלפיים במכמש ובחור בית אל ואלף היה עם יונתן בגבעת בנימין ויתר העם שלח איש לאלהי

ויספרו לו- את דברי אנשי יביש ⁶ ותצליח רוח אליהם על שאל בשמעו (כשמעו) את הדברים האלה ויחר אפו מאיד ⁷ ויקח צמד בקר ונתחהו וישלח בכל נבול ישראל ביד המלכים לאמר אשר אנחנו יצא אחרי שואל ואחר שמאול כה יעשה לבקרו ויפלacher יהוה על העם ויצאו כאיש אחד ⁸ וויפקדם בזוק וייהיו בני ישראל שלש מאות אלף ואיש יהודה שלשים אלף ⁹ ויאמרו למלאכים הבאים כה אמרון לאייש יביש גלעד מחר תהיה לכם תשועה בחם (כחם) המשם ויבאו המלכים וינידו לאנשי יביש- וישמחו ואנмарו אנשי יביש מהר נצא אליכם ועתיהם לנו ככל הטוב בעיניכם ¹⁰ ויהי מחרת וישם שואל את העם שלשה ראשי ויבאו בתוך המנוחה באשمرة הבקר ויכו את עמו עד חם היום ויהי הנשאים ויפצו ולא נשארו בס נמים יחד ¹¹ ויאמר העם אל שמו אל מי האمر ששאל ימלך עלנו תננו האנשים ונמנותם ¹² ויאמר שואל לא יומת איש ביום זהה כי היום עשה יהוה תשועה בישראל ¹⁴ ויאמר שמאול אל העםlico נולכה הנגלל ונחיש שם שאול לפני יהוה בנגלל ויזבחו שם זבחים שלמים לפני יהוה וישמח שם שואל וככל אנשי ישראל עד מאיד

12 ויאמר שמאול אל כל ישראל הנה שמעתי بكلם כל אשר אמרתם לי ואמלך עלייכם מלך ² ועתה הנה המלך מתהלך לפנייכם ואני זקנתי ושבתי ובני הנם אתכם ואני התהלך לפנייכם מנעריך עד היום הזה ³ הנהנו כי נגד יהוה וננד משיחו את שורמי לךתי וחמור מי לךתי ואת מי עשקי את מי רצוחתי ומיד מי לךתי כפר ואעלים עני בו ואшиб לכם ⁴ ויאמר לא עשקבנו ולא רצוננו ולא לךת מיד איש מאומה ⁵ ויאמר אליהם עד יהוה בכם ועד משיחו היום הזה- כי לא מצאתם בידי מאומה ויאמר עד ⁶ ויאמר שמאול אל העם יהוה אשר עשה את משה ואת אהרן ואשר העלה את אבותיכם מארץ מצרים ⁷ ועתה החיצבו ואשפטה אתכם- לפני יהוה את כל צדיקות יהוה אשר עשה אתכם ואת אבותיכם ⁸ כאשר בא יעקב מצרים- ויזעקו אבותיכם אל יהוה וישלח יהוה את משה ואת אהרן וויצוו את אבותיכם

3 וַיְדַקֵּן אֶת נִצְבָּה פְּלֹשְׁתִּים אֲשֶׁר בַּנֶּכֶב וַיִּשְׁמַע
 פְּלֹשְׁתִּים וְשָׁאֹל הַקָּע בְּשׁוֹפֵר בְּכָל הָאָרֶץ לְאָמֵר וַיִּשְׁמַע
 הַעֲבָרִים 4 וְכֹל יִשְׂרָאֵל שָׁמַע וְכֹאשׁ יִשְׂרָאֵל בְּפְלֹשְׁתִּים וַיַּצְעַק
 נִצְבָּה פְּלֹשְׁתִּים וְגַם נִצְבָּה פְּלֹשְׁתִּים אֲשֶׁר בְּפְלֹשְׁתִּים
 הַעֲמָד אֲחִרְיוֹן הַגְּלָל 5 וְפְלֹשְׁתִּים נִסְבְּתוּ לְהַלְּחָם
 עִם יִשְׂרָאֵל שְׁלִשִׁים אֱלֹף רַכְבָּה וְשָׁתָה אֶלָּפִים פְּרִשִׁים
 וְעִם כְּחֹל אֲשֶׁר עַל שְׁפַת הַיּוֹם לְרַב וְיַעַלוּ וַיַּחֲנוּ בְּמִכְשָׁ
 קְרֻמָּת בֵּית אָוֹן 6 וְאִישׁ יִשְׂרָאֵל רָאוּ כִּי צָר לוּ כִּי
 גַּנְעַד וְשָׁאֹל עָדוֹן בְּגַלְגָּל וְכֹל הָעָם חִרְדוּ אַחֲרֵיו
 8 וַיַּחֲלֹל (וַיְחַל) שְׁבַע יָמִים לְמוֹעֵד אֲשֶׁר שְׁמֹואֵל
 וְלֹא בָּא שְׁמֹואֵל הַגְּלָל וַיַּפְצֵץ הָעָם מַעַלֵּיו 9 וְיִאמֶר
 שָׁאֹל--הַגְּשׁו אֵלַי הַעֲלָה וְהַשְּׁלָמִים וַיַּעַל הַעֲלָה 10
 וַיַּהַי כְּכָלָתוּ לְהַעֲלוֹת הַעֲלָה וְהַנְּהָה שְׁמֹואֵל בָּא וַיָּצָא
 שָׁאֹל לְקַרְאָתוֹ לְבָרְכוֹ 11 וַיִּאמֶר שְׁמֹואֵל מַה עֲשֵׂית
 עַמְּךָ כִּי רַאֲתָי כִּי נִפְצֵץ הָעָם מַעַלֵּי 12 וְיִאמֶר
 בָּאת לְמוֹעֵד הַיּוֹם וְפְלֹשְׁתִּים נִסְפִּים מִכְשָׁ 13 וְיִאמֶר
 עַתָּה יִרְדוּ פְּלֹשְׁתִּים אֲלֵי הַגְּלָל וַיַּנְהֵן לֹא חָלִיטוּ
 וְאַתָּא פְּאַפְקָד וְעַל הַעֲלָה 14 וַיִּאמֶר שְׁמֹואֵל אֶל שָׁאֹל
 נִסְכְּלָת לְאַשְׁר מִצּוֹת וַיַּהַי אֵלָהִיךְ אֲשֶׁר צָוק כִּי
 עַתָּה הַכִּינָה יְהוָה אֲתָּה מַמְלָכָתָךְ אֶל יִשְׂרָאֵל עַד עוֹלָם 15
 וְעַתָּה מַמְלָכָתָךְ לְאַתָּקָם בְּקַשׁ יְהוָה לוּ אִישׁ כְּלָבָבוֹ
 וַיַּזְחַזֵּק יְהוָה לְנִגְדָּע עַל עַמּוֹ--כִּי לֹא שִׁמְרָת אֲשֶׁר צָוק כִּי
 צָוק יְהוָה 16 וַיַּקְם שְׁמֹואֵל וַיַּעַל מִן הַגְּלָל--גַּבְעָת בְּנֵימָן
 וַיִּפְקַד שָׁאֹל אֶת הָעָם הַנִּמְצָאים עִמּוֹ כַּשְׁמַמְואֵת אִישׁ
 16 וְשָׁאֹל וַיִּונְתֵּן בְּנוּ הָעָם הַנִּמְצָא עַמּוֹ יִשְׁבִּים בְּנֵבָעַ
 בְּנֵימָן וְפְלֹשְׁתִּים חָנו בְּמִכְשָׁ 17 וַיַּצְאָה מִשְׁיחָה מִמְחָנָה
 פְּלֹשְׁתִּים שְׁלָשָׁה רָאשִׁים אֶחָד יִפְנֵה אֶל דָּרָךְ
 עִפְרָה אֶל אֶרְץ שְׁוּעָל 18 וְהַרְאָשָׁא אֶחָד יִפְנֵה דָּרָךְ בֵּית
 חִרְוָן וְהַרְאָשָׁא אֶחָד יִפְנֵה דָּרָךְ הַגְּבּוֹל הַשְׁקָפָה עַל נֵי
 הַצּוּבִים הַמִּדְבָּרָה 19 וְהַרְשֵׁשׁ לֹא יִמְצָא בְּכָל אֶרְץ
 יִשְׂרָאֵל כִּי אָמַר (אָמַר) פְּלֹשְׁתִּים--פָּנִים יִשְׁׁוּ הָעָבָרִים
 חַרְבָּא אוֹ חֲנִיתָ 20 וַיַּרְדוּ כָּל יִשְׂרָאֵל הַפְּלֹשְׁתִּים--לְלַטְשׁוֹ
 אִישׁ אֲתָּה מִחְרַשְׁתָּו וְאֶת אֶתְּנָה וְאֶת קְרַדְמָו וְאֶת מִחְרַשְׁתָּו
 21 וְהַיְתָה הַפְּצִירָה פִּים לִמְחַרְשָׁת וְלִאְתִים וְלִשְׁלָשָׁ
 קְלָשָׁן וְלִהְקָרְדָמִים וְלִהְצִיב הַדְּרָבָן 22 וְהַיְתָה בַּיּוֹם
 מִלְחָמָה וְלֹא נִמְצָא חָרֵב וְחֲנִיתָ בַּיּוֹם כֹּל הָעָם אֲשֶׁר
 וַיַּלְךְ הַלּוֹךְ וּרְבָבָ וַיִּאמֶר שָׁאֹל אֶל הַכֹּהֵן אָסֵף יָדָךְ 23

ישראלי אתם תהיו ל עבר אחד ואני יונתן בני נהיה
 לעבר אחד ויאמרו העם אל שאלת הטוב בעניין
 עשה 41 ויאמר שאל אל יהוה אלהי ישראל-habba
 תמים וילכד יונתן ושאל והעם יצאו 42 ויאמר שאל
 הפלוי בני ובין יונתן בני וילכד יונתן 43 ויאמר שאל
 אל יונתן הנירה לי מה עשתה ויגד לו יונתן ויאמר
 טעם טעםתי בקצת המטה אשר בידי מעט דבש-
 הנני אמותו 44 ויאמר שאל כה עשה אלהים וכוה יוסף
 כי מותה תמות יונתן 45 ויאמר העם אל שאל היזונתן
 מות אשר עשה היושעה הגדולה הזאת בישראל-
 חללה חי יהוה אם יפל משערת ראשו ארץ כי
 עם אלהים עשה היום הזה ויפדו העם את יונתן ולא
 מות 46 ויעל שאל מאחרי פלשטים ופלשטים הלכו
 למקוםם 47 ושאל לבד המלוכה על ישראל וילחם
 סביב בכל איביו במואב ובבנין עמו ובאדום ובמלח
 צובה ובפלשטים ובכל אשר יפנה וירושע 48 ויעש חיל
 ויך את מלך ויצל את ישראל מיד שההו 49 ויהיו
 בני שאל יונתן וישו ולכישוע שם שני בנתיו-שם
 הבכירה מרב ושם הקטנה מיכל 50 ושם אש שאל
 אחינעם בת אחימען ושם שר צבאו אבניר בן נר דוד
 שאל 5 וקיים אבי שאל ונר אבי אבניר בן אbial
 ותהי המלחמה חזקה על פלשטים כל ימי שאל 52
 וראה שאל כל איש גבור וכל בן חיל ויאספו אליו
15 ויאמר שמואל אל שאל את שליח יהוה למשחק
 למילך על עמו על ישראל ועתה שמע לקול דברי
 יהוה 2 כה אמר יהוה צבאות פקדתי את אשר עשה
 עמלק לישראל-אשר שם לו בדרך בעלהו מצרדים
 3 עתה לך והכיתה את מלך והחרמתם את כל אשר
 לו ולא תחמל עליו והמתה מאיש עד אשר מעלה ועד
 יונק משור יעד שהמנמל ועד חמוץ 4 ווישמע שאל
 את העם וופקדם בטלאים מאתום אלף רגלי ושרה
 אלפיים אה איש יהודה 5 ויבא שאל עד עיר עמלק
 יירב בנחל 6 ויאמר שאל אל הקני לכון סרו רדו
 מחוק עמלקי פן אספיך עמו ואתה עשית חסד עם כל
 בני ישראל בעלותם מצרדים וסדר קני מחוק עמלק
 ויך שאל את מלך מחוילה בהואך שור אשר על פני
 מצרדים 8 וויתפרש את אנג מלך עמלק חי ואת כל העם
 החרים לפי חרב 9 וויחמלו שאל והעם על אנג ועל
 מות ימות ואין ענהו מכל העם 40 ויאמר אל כל
 יזעך שאול וכל העם אשר אותו ויבאו עד המלחמה
 והנה היה חרב איש ברעהו-מהומה גדולה מאד
 וזה העברים היו לפלשתים כאחמול שלשים אשר
 עלו עם מלחנה סביב וגום המה להיותם עם ישראל
 אשר עם שאל יונתן 22 וכל איש ישראל המתחבים
 בהר אפרים שמעו כי נסו פלשתים וירבקו גם המה
 אחרים במלחמה 23 ווישע יהוה ביום ההוא את
 ישראל והמלחמה-עברה את בית און 24 ואיש ישראל
 נש ביום ההוא ויאל שאל את העם לאמר אדור האיש
 אשר יוכל לחם עד הארץ באו בעיר והוא דבש על
 פni השדרה 26 ויבא העם אל העיר והנה הילך דבש ואין
 משיג ידו אל פcio יירא העם את השבעה 27 יונתן לא
 שמע בהשביע אביו את העם וישלח את קצת המטה
 פio ותראנה (וhaarana) עניינו 28 וויען איש מהעם ויאמר
 השבעה השבע אביך את העם לאמר אדור האיש אשר
 יכול לחם היום ויעף העם 29 ויאמר יונתן עכר אבי
 את הארץ ראו נא כי אדר עניין-כי טעמי מעת דבש
 זהה 30 אף כי לוא יוכל אכל היום העם משלל איביו
 אשר מצא כי עתה לא רבתה מכחה בפלשתים 31 וויכו
 ביום ההוא בפלשתים ממכם אילנה ויעף העם מאר
 32 ויעש (ויעט) העם אל שלל (השלל) ויקחו צאן
 ובקר ובני בקר וישחוו ארץ והיכל העם על הדם 33
 ווינדי לשאל לאמր הנה העם חטאנו ליהוה לאכל
 על הדם ויאמר בנדתם נלו אליו היום אבן גדולה 34
 ויאמר שאל פצוי בעם ומורתם להם הנישו אליו איש
 שודו ואיש שיחו ושהחתם בזה ואכלתם ולא תחטאו
 ליהוה לאכל אל הדם ויגשו כל העם איש שרו בידו
 הليل-וישחטו שם 35 ויבן שאל מזבח ליהוה זאת
 החל לבנות מזבח ליהוה 36 ויאמר שאל נרדה אחריו
 פלשטים ליליה ונבזה בהם עד אור הבקר ולא נשאר
 בהם איש ויאמרו כל הטוב בעניין עשה ויאמר הכהן
 נקרבה הלם אל האלים 37 ווישאל שאל באלהים
 הארד אחריו פלשטים התנתנו ביד ישראל ולא ענהו
 ביום ההוא 38 ויאמר שאל-גנשו הלם כל פנות העם
 ורדו וראו-במה הייתה החטא זאת היום 39 כי
 חי יהוה המושיע את ישראל-כי אם ישנו ביוונתן בני
 כי מות ימות ואין ענהו מכל העם 40 ויאמר אל כל

וישב שמואל אחריו שאל וישתחו שאל ליהוה ³²
וריאמר שמואל הנישו אליו את אג מלך עמלק וילד
אליו אג מעדנה ויאמר אג אבן סר מר המות ³³ ויאמר
שמואל--כאשרiscal נשים חרבך כן השכל מנשים
אםך וישסק שמואל את אג לפני יהוה בנגלל ³⁴ וילד
שמואל הרמותה ושאול עללה אל ביתו גבעת שואל ³⁵
ולא יסף שמואל לדראות את שואל עד יום מותו כי
התאבל שמואל אל שואל ויהוה נהם כי המלך את
שאול על ישראל

16 ויאמר יהוה אל שמואל עד מתו אתה מתאבל אל
שאול ואני מסתורו מלך על ישראל מלך קרנך שמן
ולך אשלחך אל ישיבת בית הלחמי--כי ראותו בבני לוי
מלך ² ויאמר שמואל אך אלק ושם שאול והרני
ויאמר יהוה ענלה בקר תקח בידך ואמרת ליבח
לייהוה באתי ³ וקראת לישיבובך ואנכי אודיעך את
אשר תעשה ומשתתת לי את אשר אמר אליך ⁴ ויעש
שמואל את אשר דבר יהוה ויבא בית לחם ויחרדו
זקנין העיר לקראותו ויאמר שלם בואך ⁵ ויאמר שלום
לוchein ליהוה באתי התקדשו ובאתם ATI בזבח ויקדש
את ישיב ואת בניו וקרא להם ליבח ⁶ ויהי בכוואם וירא
את אלאב ויאמר לך גנד יהוה משיחו ⁷ ויאמר יהוה
אל שמואל אל תבט אל מראתו ואל נבה קומתו--כי
מסתודה כי לא אשר יראה הארץ--כי האדם יראה
לעינים ויהוה יראה ללבב ⁸ ויקרא לישיב אל אבנידב
ויעברתו לפני שמואל ויאמר גם בזה לא בחר יהוה
ויעבר לישיב שמה ויאמר גם בזה לא בחר יהוה ¹⁰
ויעבר לישיב שבת בנו לפני שמואל ויאמר שמואל
אל לישיב לא בחר יהוה באלה ¹¹ ויאמר שמואל אל
יש התמו הנערם ויאמר עוד שאר הקטן והנה רעה
בצאן ויאמר שמואל אל לישיב שלחה וקחנו כי לא נסב
עד בא פה ¹² וישלח ויביאו והוא אדמוני עם יפה
עינים וטוב ראי ויאמר יהוה קום משחחו כי זה הוא ¹³
ויקח שמואל את קרן השמן וימשח אותו בקרב אחיו
ותצלח רוח יהוה אל דוד מהוים ההוא ומעלה ויקם
שמואל וילך הרמותה ¹⁴ ורוח יהוה סרה מעם שואל
ובעתו רוח רעה מאת יהוה ¹⁵ ויאמרו עבדי שואל
אליו הנה נא רוח אלהים רעה מבעתך ¹⁶ יאמר נא
אדנו עבדיך לפני--יבקשו איש ידע מנגן בכנור
והיה בהיות عليك רוח אלהים רעה--ונגנן בידו וטוב

מיוטב הצאן והבקיר והמשנים ועל הכרים ועל כל
הטוב ולאubo החרים וכל המלאכה נמבה ונמס
אתה החרמיyo ¹⁰ ויוזם דבר יהוה אל שמואל לאמר ¹¹
נחותי כי המלחתך את שואל למלך--כי שב מאחריו
את דברך לא הקיים וייחר לשמואל לקראת שואל בבקיר
כל הלילה ¹² וישכם שמואל לקראת שואל כל
וינגד לשמואל לאמור בא שואל הכרמלה והנה מציב
לו ייד ויסב ויעבר וירד הנגלל ¹³ וויבא שמואל אל
שאול ויאמר לו שואל ברוך אתה ליהוה--הקיימי
את דבר יהוה ¹⁴ ויאמר שמואל ומה קול הצאן הזה
באוני וקול הבקר אשר אנכי שמע ¹⁵ ויאמר שואל
מעמתקי היבאים אשר חמל העם על מיוטב הצאן
ובבקיר למען זבח ליהוה אלהיך ואת הווית החרמננו
¹⁶ ויאמר שמואל אל שואל הרף ואנידה לך את אשר
דבר יהוה אליו הלילה ויאמרו (ויאמר) לו דבר
ויאמר שמואל--הלוואם קטן אתה בענייך ראש
שבטי ישראל אתה ומושך יהוה למלך על ישראל
¹⁸ וישלחך יהוה בדרכך ויאמר לך והחרמתה את
החתאים את מלך נלחמת בו עד כלוחם אתם ¹⁹
ולמה לא שמעת בקול יהוה ותטעט אל השלל ותעש
הרע בעני יהוה ²⁰ ויאמר שואל אל שמואל אשר
שמעתי בקול יהוה ואליך בדרך אשר שלחני יהוה
ואביא את אג מלך עמלק ואת מלך החרמנתי ²¹
ויקח העם מהשלל הצאן ובקר ראותו החזרם לזבח
לייהוה אלהיך בנגלל ²² ויאמר שמואל החפץ ליהוה
בעלות זבחים כשם בקול יהוה הנה שמע מזבח
טוב להקשיב מחלב אילים ²³ כי חטא קסם מרוי
און ותרפים הפצר יען מסת את דבר יהוה וימאסך
מלך ²⁴ ויאמר שואל אל שמואל הטהתי כי עברתוי
את פי יהוה ואת דרכך כי רואתי את העם ואשמע
בקולם ²⁵ ועתה שאנא את הטהתי ושוב עמי ואשתתווה
לייהוה ²⁶ ויאמר שמואל אל שואל לא אשוב עמק כי
מסתודה את דבר יהוה וימאסך יהוה מהוות מלך על
ישראל ²⁷ ויסב שמואל ללבת ויזעק בכף מעילו
ויקרע ²⁸ ויאמר אליו שמואל קרע יהוה את ממלכות
ישראל מעליך היום ונרגנה לרעך הטוב מתק ²⁹ וכן
נצח ישראל לא ישקר ולא ינחים כי לא אדם הוא
לганחים ³⁰ ויאמר הטהתי--עתה כבדני נא גנד זקנין עמי
ונגד ישראל ושוב עמי והשתחוותי ליהוה אלהיך ³¹

ארבעים יומם ¹⁷ ויאמר ישי לדוד בנו קח נא לאחיך איפת הקליא הזה ועשרה לחים הזה והרץ המהנה לאחיך ¹⁸ ואת עשרה חרציו החלב האלה תביא לשאר האלף ואת אחיך הפקד לשלים ואת ערבתם תחק ¹⁹ ושאל ודמה וכל איש ישראל בעמק האלה נלחמים עם פלשתים ²⁰ וישם דוד בפרק ויטש את הצאן על שמר וישא וילך כאשר צוחו ישו ויבא המגנלה והחיל היוצא אל המערה והרעו במלחמה ²¹ ויתש דוד את ופלשתים מערבה לקראת מערבה ²² ויטש דוד את הכלים מעליו על יד שומר הכלים וירץ המערה ויבא וישאל לאחיו לשלים ²³ והוא מדבר עם והנה איש הבנים עולה נלית הפלשתי שמו מנת ממערות (מערכות) פלשתים וידבר כדברים האלה וישמע דוד ²⁴ וכל איש ישראל בראשם את האיש ויינסו מפניו ויראו מאד ²⁵ ויאמר איש ישראל הראותם האיש העלה הזה כי להרף את ישראל עליה והוה האיש אשר יכנו עשנו המלך עשר גודל ואת בתו יתן לו ואת בית אביו יעשה חפשי בישראל ²⁶ ויאמר דוד אל האנשים העמידים עמו לאמור מה יעשה לאש אשר יכה את הפלשתי הלו והסיר חרפה מעיל ישראל כי מי הפלשתי העREL הזה כי חרף מערכות אלהים חיים ²⁷ ויאמר לו העם דבר הזה לאמור כי יעשה לאיש אשר יכנו ²⁸ וישמע אליו אביו הגדול בדברו אל האנשים ויחדר אף אליו בדור ויאמר למה זה ירדת ועל מי נטשת מעט הצאן הנה במדבר- אני ידעתי את זدنך ואת רע לבך כי למן ראות המלחמה ירדת ²⁹ ויאמר דוד מה עשית עתה הלא דבר וישבשו העם דבר דבר הראון ³¹ וישמעו הדברים אשר דבר דוד וינזדו לפני שאל ויקחיו ³² ויאמר דוד אל שאל אל יפל לב אדם עליו עבדך ילך ונלחם עם הפלשתי הזה ³³ ויאמר שאל אל דוד לא תוכל ללקת אל הפלשתי הזה להלחם עמו כי נער אתה והוא איש מלחמה מנעריו ³⁴ ויאמר דוד אל שאל רעה היה עבדך לאביו בצאן ובא הארי ואת הדוב ונשאשה מהעדר ³⁵ ויצאתי אחורי והכתו והצלו מפיו ויקם עלי-- והחזקתי בזקנו והכתו והמיתו ³⁶ נם את הארים נדרב הכה עבדך והיה הפלשתי העREL הזה כאחד מהם כי חרף מערכת אלהים חיים ³⁷

שאל אל

לך ¹⁷ ויאמר שאלה אל עבדיו ראו נא לי איש מיטיב לנין והבאים אלי ¹⁸ ויען אחד מהנערים ויאמר הנה ראוי בן לשוי בית הלחמי ידע נון ונבור חיל ואיש מלחמה ונבן דבר ואיש תאר ויהוה עמו ¹⁹ וישלח שאל מלאכים אל ישי ויאמר שלחה אל את דוד בנק אשר בצאן ²⁰ ויקח ישי חמור לחם ונדר עזים אחד וישלח ביד דוד בנו אל שאל ²¹ ויבא דוד אל שאל ויעמד לפניו ואהבהו מאד וייה לו נשא כלים ²² וישלח שאל אל ישי לאמר יעד נא דוד לפני כי מצא חן בעני ²³ והיה בהיות רוח אלהים אל שאל ולכח דוד את הכנור ונין בידו ורוח לשאל טוב לו וסירה מעליו רוח הרעה

17 ויאספו פלשתים את מהnidם למלחמה ויאספו שכח אשר ליהודה ויתנו בין שוכה ובין עזקה באפס דמים ² ושאל ואיש ישראל נאספו ויתנו בעמק האלה וירכו מלחמה לקראת פלשתים ³ ופלשתים עמדים אל ההר מזה וישראל עמדים אל ההר מזה והニア ביןיהם ⁴ ויצא איש הבנים ממחנות פלשתים נליית שמנו מגת נבחו שעמות וזרת ⁵ וכובע נחשת על ראשו ושרוון קששים הוא לבוש ומשקל השרוון- חמשת אלפיים שקלים נחשת ⁶ ומצתת נחשת על גלוי וכידון נחשת בין כהפיו ⁷ ווחץ (ועץ) חניתו כמנור ארנים ולהבת חניתו שעמות שקלים בזרול ונשא הצנה הלק לפניו ⁸ וויעמד ויקרא אל מעדתך ישראל ויאמר להם מה תצאו לערך מלחמה הלו א נכי הפלשתי ואתם עבדים לשאל-- ברו לכם איש וירד אליו ⁹ אם יוכל להלחםött והכני-- והיינו לכם לעבדים ואם אני אוכל לו והכיתו-- והייתם לנו לעבדים ועבדתם אהנו ¹⁰ ויאמר הפלשתי אני חרפתו את מערכות ישראל וככל הימים הזה תננו לי איש נלחמה יחד ¹¹ וישמע שאל וכל ישראל את דברי הפלשתי האלה ויתנו ייראו מאד ¹² ודוד בן איש אפרתי הזה מבית לחם יהודה ושמו ישי ולו שמנה בנים והאיש ביום שאל זקן באנשים ¹³ וילכו שלשת בני ישי הגדלים-- הלו אחרי שאל למלחמה ושם שלשת בניו אשר הלו במלחמה-- אל-אב הבכור ומשנחו אבינדר והשלישי שמה ¹⁴ ודוד הוא הקטן ושלשה הנדלים הלו אחרי שאל ¹⁵ ודוד הלק ושב מעל שאל לרעה את צאן אביו בית לחם ¹⁶ ויגש הפלשתי השכם והערב ויתציב

179

ירדתי ⁵⁶ ויאמר המלך שאל אתה בן מי זה העולם
75 וכשוב דוד מהគות את הפלשת ויקח אותו אבנור
ויבאחו לפניו שאל וראש הפלשתי בידו ⁵⁸ ויאמר
אליו שאל בן מי אתה הנער ויאמר דוד בן עבדך יש
בית הלחמי

18 ויהי ככלתו לדבר אל שאל ונפש יהונתן נקשרה
בנפש דוד ואהבו (ויאhabo) יהונתן כנפש ² ויקחחו
שאל ביום ההוא ולא נתנו לשוב בית אביו ³ ויכרta
יהונתן ודוד ברית באחבותו אותו כנפש ⁴ וויתפסת
יהונתן את המעל אשר עליו וויתהן לדוד ומדיו ועד
חרבו ועד קשתו ועד חגרו ⁵ ויצא דוד בכל אשר
ישלחנו שאל ישביל וישמהו שאל על אנשי המלחמה
ויטב בעיני כל העם וגם בעיני עבדי שאל ⁶ ויהי
בכואם בשוב דוד מהគות את הפלשת ותצאנה הנשים
מכל ערי ישראל לשור (לשיר) והמלחמות לקראות
שאל המלך - בתחומים בשמה ובשלשים ⁷ ותענינה
הנשים המשחקות ותאמרון הכה שאל באלו ודוד
ברבבותיו ⁸ ויחר לשאל מאר וירע בעינוי הרבר הוה
ויאמר נתנו לדוד רבבות וליתנו אלפיים ועוד לו
אך המלוכה ⁹ ויהי שאל עון (עוין) את דוד מהווים
ההוא והלאה ¹⁰ ויהי ממחרת ותצלחה רוח אלדים
רעעה אל שאל ויתגנבה בתוך הבית ודוד מנן בידיו
כיום כיון והחנית ביד שאל ¹¹ ויטל שאל את החנית
ויאמרacha בה בדור ובקיור ויסב דוד מפנוי פעמים
12 וירא שאל מלפני דוד כי היה יהוה עמו ומעם
שאל סר ¹³ ויסרדו שאל מעמו וישמהו לו שר אלף
ויצא ויבא לפניו העם ¹⁴ ויהי דוד לכל דרכו משכיב
ויהוה עמו ¹⁵ וירא שאל אשר הוא משכיב מאר ויינר
מן פנוי ¹⁶ וככל ישראל ויהודה אהב את דוד כי הוא
ויצא ובא לפניהם ¹⁷ ויאמר שאל אל דוד הנה בת
הנדולה מרוב אתה אך לאשה - אך היה לי לבן
חיל והלחם מלחותה יהוה ושאל אמר אל חמי ידי
בו ותהי בוי יד פלשתים ¹⁸ ויאמר דוד אל שאל מי
אנכי וממי היי משפחתי אבי בישראל - כי אהיה החן
למלך ¹⁹ ויהי בעתחת את מרבת בת שאל - לדוד
והיא נתנה לעדריאל המלחתי לאשה ²⁰ ותאהב מכיל
בת שאל את דוד ויינרו לשאל וישראל בדבר בעינוי
ויאמר שאל אתנה לו ותהי לו למומק ותהי בו

ויאמר דוד יהוה אשר הצלני מיד האריomid הדב
הוא יצילני מיד הפלשתי הזה ויאמר שאל אל דוד
לך ויהוה יהיה עמך ²⁸ וילבש שאל את דוד מדיו
ונתן קובע נחשת על ראשו וילבש אותו שריון ³⁹ ויחנור
דוד את חרבו מעל למזריו ויאל ללכת כי לא נשא
ויאמר דוד אל שאל לא יוכל ללכת באלה כי לא
נסיתו ויסטרם דוד מעליו ⁴⁰ ויקח מקלו בידו ויבחר לו
חנסה חלקי אבני מן הנחל וישם אותם בכלי הרים
אשר לוobilkoft - וקלעו בידו וינש אל הפלשתי ⁴¹
וילך הפלשתי הלך וקרב אל דוד והאיש נשא הצנה
לפניו ⁴² ויבט הפלשתי ויראה את דוד ויבחו כי היה
נעර ואידני עם יפה מראה ⁴³ ויאמר הפלשתי אל דוד
הכלב אנכי כי אתה בא אליו במקלות ויקל הפלשתי
את דוד באלהיו ⁴⁴ ויאמר הפלשתי אל דוד לך אליו
ואתנה את שרך לעף השמים ולבמתה השדה ⁴⁵
ויאמר דוד אל הפלשתי אתה בא אליו בחרב ובחנית
ובכידון ואנכי בא אלך בשם יהוה צבאות אלהו
מערכות ישראל אשר חרפת ⁴⁶ הימים הזה יסנוך יהוה
בידי והחיתך והסרתו את ראש מליך ונחתי פג'ר
מחנה פלשתים היום הזה לעף השמים ולחות הארץ
וירדו כל הארץ כי יש אליהם לישראל ⁴⁷ וידעו כל
הקהל הזה כי לא בחרב ובחנית יהושיע יהוה כי
ליהוה המלחמה ונתן אתם בידינו ⁴⁸ והיה כי קם
הפלשתי וילך ויקרב לקראות דוד וימחר דוד וירץ
המערכה לקראות הפלשתי ⁴⁹ וישלח דוד את ידו
אל הכלוי ויקח שם אבן וקלע ויך את הפלשתי אל
מצחו ותטבע האבן במצחו ויפל על פניו ארצתה ⁵⁰
ויהוק דוד מן הפלשתי בקלע ובאבן ויך את הפלשתי
וימתחו וחרב אין ביד דוד ⁵¹ וירץ דוד ויממד אל
הפלשתי ויקח את חרבו וישלפה מתעדיה וימתתזה
ויכרת בה את ראשיו ויראו הפלשתים כי מות נבורם
וינסו ⁵² ויקמו אנשי ישראל ויהודה וורעו וירדפו
את הפלשתים עד בואך ניא ועד שער עקרון ויפל
חללי פלשתים בדרך שערם ועד נת ועד עקרון
וישבו בני ישראל מדלק אחורי פלשתים וישסו
את מחניהם ⁵⁴ ויקח דוד את ראש הפלשתי ויבאחו
ירושלם ואת כליו שם באלהו ⁵⁵ וכראות שאל את
דוד יצא לקראות הפלשתי אמר אל אבנור שר הצבא
בן מי והנער אבנור ויאמר אבנור חי נשך המלך אם

יד פלשתים ויאמר שאל אל דוד בשתיים תחתן כי היום ²² ויצו שאל את עבדו דברו אל דוד בלבל לאמר הנה חפץ בך המלך וכל עבדיו אהבוך ועתה תחתן במלך ²³ וירבררו עברי שאל באני דוד את הדברים האלה ויאמר דוד הנקרה בעיניים התחתן במלך ואנכי איש רש ונקלה ²⁴ וינדרו עברי שאל לו לאמר בדברים האלה דבר דוד ²⁵ ויאמר שאל כה אמרו לדוד אין חפץ במלך ב מהר כי במאה ערלות פלשתים להנוקם באיבי המלך ושאול חשב להפיק את דוד ביד פלשתים ²⁶ וינדרו עברי לדוד את הדברים האלה וישר הדבר עני דוד להתחנן במלך ולא מלאו הימים ²⁷ ויקם דוד וילך הוא ואנשיו ויך בפלשתים מאתים איש ויבא דוד את עדתיהם וימלאום למלך להתחנן במלך ויודה עם דוד מיכל בת לאשה ²⁸ וירא שאל וידע כי יהוה עמו דוד ומיכל בת שאל אהבתהו ²⁹ ויאסף שאל לרא מפני דוד-עוד והוא שאל איב את דוד כל הימים ³⁰ ויצאו שרי פלשתים והוא מדיצאתם שכד מכל עברי שאל ויקר שמו מאד

19 וידבר שאל אל יונתן בנו ואל כל עברי להמית את דוד ויהונתן בן שאל חפץ בדור מאך ² וינדר יהונתן לדוד לאמր מבקש שאל אבי להמיתך ועתה השמר נא בבקר וישבת בסתר ונחבאת ³ ואני יצא ואמדתי ליד אבי בשדה אשר אתה שם ואני אדרבר ברך אל אבי וראותי מה והגנתי לך ⁴ וידבר יהונתן בדור טוב אל שאל אבי ויאמר אליו אל יחתט המלך בעבדו בדור כי לאו חטא לך וכי מעשו טוב לך מאך ⁵ וישם את נשוא בכפו ויך את הפלשתי ויעש יהוה תשועה גדרולה לכל ישראל-ראית ותשמה ולמה תהטא בדם נקי להמית את דוד חنم ⁶ ווישמע שאל בקהל יהונתן ישב שאל חי יהוה אם יומת ⁷ ויקרא יהונתן לדוד וינדר לו יהונתן את כל הדברים האלה ויבא יהונתן את דוד אל שאל וייה לפניו כאתמול שלשים ⁸ ותוסף המלחמה להיות ויצא דוד וילחם בפלשתים ויך בהם מכחה נדולה וניסו מפניו ⁹ ותהי רוח יהוה רעה אל שאל והוא ביתה ישוב וחניתו בידו ודוד מנגן ביד ¹⁰ ויבקש שאל להוכיח בחניתה בדור ובקר ויפטר מפני שאל ויך את החניתה בקר

20 ויברכ דוד מננות (מנויות) ברמה ויבא ויאמר

לפני יהונתן מה עשית מה עוני ומה חטאתי לפני אביך-כי מבקש את נשפי ² ויאמר לו חיליה לא תמות-הנה לו עשה (לא עשה) אבי דבר גדול או דבר קטן ולא גילה את אוני ומדוע יסתיר אבי ממני את הדבר הזה אין זאת ³ וישבע עוד דוד ויאמר ידע ידע אביך כי מצאתיazon בעיניך ויאמר אל ידע זאת יהונתן פן עצב ואולם חי יהוה וחי נשפק-כי כפשע בגין ובין המות ⁴ ויאמר יהונתן אל דוד מה תאמר נשפק ואעשה לך ⁵ ויאמר דוד אל יהונתן הנה חדש בדור ובקר ויפטר מפני שאל ויך את החניתה בקר

בנו מודיע לא בא בן ישי גם תמול נם היום אל הלחם ²⁸ ויען יהונתן את שאל נשל דוד מעמידו עד בית ללחם ²⁹ ויאמר שלחני נא כי זבח משפחה לנו בעיר והוא צוה לוי אחיו על כן לא בא אל שולחן אמלטה נא ואראאה את אחיו על כן לא בא אל שולחן המלך ³⁰ ויחיר אף שאלו ביהונתן ויאמר לו בן גנות המרדות הלייא ידעת כי בחר אתה לבן יש לשבת ולשבת ערות אמרך ³¹ כי כל הדמים אשר בן יש חי על האדמה לא תכון אתה מלכתחך ועתה שלח וקח אותו אליו-כי בן מות הוא ³² ויען יהונתן את שאל אביו ויאמר אליו למה יומת מה עשה ³³ ויטל שואל את החנית עליו להכתו וידע יהונתן כי כלת היא מעם אביו להמית את דוד ³⁴ ויקם יהונתן עםם השלחן בחרי אף ולא אכל ביום החדש השני לחם--כי נעצב אל דוד כי הכלמו אביו ³⁵ ויהי בברך ויצא יהונתן השדה למועד דוד ונער קטן עמו ³⁶ ויאמר לנער-רין מצא נא את החצים אשר אנכי מורה הנער רץ והוא ירה החץ להעברו ³⁷ ויבא הנער עד מקום החץ אשר יירה יהונתן ויקרה יהונתן אחריו הנער ויאמר הלו החץ מפק והלה ³⁸ ויקרה יהונתן אחריו הנער מהרה חושה אל העמד וילקט נער יהונתן את החץ (החצים) ויבא אל אדרניו ³⁹ וגהנעד לא ידע מאומה אך יהונתן ודוד ידעו את הדבר ⁴⁰ ויתן יהונתן את כליו אל הנער אשר לו ויאמר לו לך הביא העיר ⁴¹ הנער בא ודוד קם מאצל הנגב ויפל לאפיו ארצה ושתחוו שלש פעמים וישקו איש את רעהו ויבכו איש את רעהו עד דוד הנגיד ⁴² ויאמר יהונתן לדוד לך לשולם אשר נשבענו שנינו אנחנו בשם יהוה לאמר יהוה ייה בינו וביןיך ובין זרועך עד עולם ואוקם יילך יהונתן בא חעד

21 ויבא דוד נבה אל אחימלך הכהן ויחרד אחימלך לקראת דוד ויאמר לו מודיע אתה לבודך ואיש איןatak ² ויאמר דוד לאחימלך הכהן המלך צוני דבר ויאמר אליו איש אל ידע מאומה את הדבר אשר אנכי שלחך ואשר צויתך ואת הנערים יודעת אל מקום פלני אלמוני ³ ועתה מה יש תחת ירך חמשה לחם-תנה בידי או הנמצע ⁴ ויען הכהן את דוד ויאמר אין לחם חל אל תחת ידי כי אם לחם קדר יש אם נשמרו הנערים אך מאשה ⁵ ויען דוד את הכהן ויאמר

מהר ואני ישב עם המלך לאכול ושלחתני ונסתרתי בשדה עד הערב השלשית ⁶ אם פקד יפקدني אביך ואמרת נשאל נשל ממי דוד לרוץ בית ללחם עירו-כי זבח הימים שם לכל המשפחה ⁷ אם כה יאמר טוב שלום לעבדך ואם חרחה יחרה לו--דע כי כלת הרעה מעמו ⁸ ועשת חסר על עבדך כי בברית יהוה הבאת את עבדך עמק ואם יש כי עון המיתני אתה ועד אביך למה זה תבאיני ⁹ ויאמר יהונתן חלילה לך כי אם ידע אדע כי כלת הרעה עםם אבוי לבוא עלייך--ולא אתה אניד לך ¹⁰ ויאמר דוד אל יהונתן מי יניד לי או מה יעניך אביך קשה ¹¹ ויאמר יהונתן אל דוד לך ונצא השדה ויצאו שניים השדה ¹² ויאמר יהונתן אל דוד יהוה אלהי ישראל כי אחקר את אבוי כעת מהר השלשית והנה את הרעה עלייך--ולא אז אשלח לך ויסוף כי ייטב אל אבוי כה יעשה יהוה ליהונתן וכיה יסוף כי ייטב אל אבוי תלשומם ויהי יהוה עמק כאשר היה עם אבי ¹³ ולא טוב אל דוד--ולא אז גלית את אזנק גלית את אונק ¹⁴ כה יעשה יהוה ליהונתן וכיה יסוף כי ייטב אל אבוי גלית את אונק ושלחתיך והלכתם ¹⁵ ולא תכritis את חסךך מעם ביתי עד עולם ולא אס עודני חי ולא תשאھ עמיד חסך יהוה ולא אמותה בהכרת יהוה את אבוי דוד איש מעל פני האדמה ¹⁶ ויכרת יהונתן עם בית דוד ובקש יהוה מיד אבוי דוד ¹⁷ וויסוף יהונתן להשביע את דוד באhabתו אותו כי אהבת נפשו אהבו ¹⁸ ויאמר לו יהונתן מהר חדש ונפקדת כי יפקד מושבך ¹⁹ ושולשת תרד מאר ובאת אל המקום אשר נסתתרת שם ביום המעשה וישבת אצל האבן האול ²⁰ ואני שלשת החצים צדה אורה לשלה ליה למטרה ²¹ והנה אשלה את הנער לך ממצא את החצים אם אמר אמר לך לנער הנה החצים מפק והנה קחנו ובאה כי שלום לך וازין דבר-חי יהוח ²² ואם כה אמר לעלם הנה החצים מפק והלה-ליך כי שלחך יהוה ²³ וזה דבר-אשר דברנו אני אתה הנה יהוה בינו וביןיך עד עולם ²⁴ ויסתר דוד בשדה יהוה החדש וישב המלך על (אל) הלחם לאכול ²⁵ ווישב המלך על מושבו כפעם בפעם אל מושב הקיר ויקם יהונתן וישב אבנור מצד שאול ויפקד מקום דוד ²⁶ ולא דבר שאל מאומה ביום ההוא כי אמר מוקה הוא בALTHI טהור הוא כי לא טהור ²⁷ ויהי ממחורת החדר השני ויפקד מקום דוד ויאמר שאול אל יהונתן

יבוא אל ביתו

אוני כי הקים בני את עבדיו עלי לארכ ביום זהה⁹ ויען דאג האדרמי והוא נצב על עבדיו שאל-ויאמר ראייתי את בן ישי בא נכה אל אחימלך בן אחטוב וישאל לו ביהוה וצדקה נתן לו ואת חרב נלית הפלשתי-נתן לו יושלח המלך לקרא את אחימלך בן אחיטוב הכהן ואת כל בית אביו הכהנים-. אשר בנב ובאו כלם אל המלך¹² ויאמר שאל שמע נא בן אחיטוב ויאמר הנני אדני¹³ ויאמר אלו שאל למה קשורתם עלי אתה ובון ישי-בתתק לו לחם וחרב ושאל לוabalhim lokom aliyi לארכ בים זהה¹⁴ ויען אחימלך את המלך ויאמר ומוי בכל עבדיך כדור נאמן וחתן המלך וסר אל משמעך וכבר בביתך¹⁵ היום החלתי לשאול (לשאלא) לוabalhim halilla לי אל ישם המלך בעברדו דבר בכל בית אביכ-כי לא ידע עבדך בכל זאת דבר קטן או גדור¹⁶ ויאמר המלך מות המתים אחימלך אתה וככל בית אביך¹⁷ ויאמר המלך לרציהם הנצבים עלי סבו והמיוח כהני יהוה כי נם ידים עם דוד וכי ידעו כי ברח הוא ולא גלו את אזנו (אנז) ולא אבו עבדי המלך לשלהח את ידים לפגע בכהני יהוה¹⁸ ויאמר המלך לדוגן (לדוגן) סב אתה ופגע בכהנים ויסב דוגן (דוגא) האדרמי ויפגע הוא בכהנים וימת ביום ההוא שמנים וחמשה איש נשא אפוד בך¹⁹ ואת נב עיר הכהנים הכה לפי חרב מאיש ועד אשה מעולל ועד יונק ושור וחמור ושה לפי חרב וימלט בן אחד לאחימלך בן אחיטוב ושמו אביתר וירח אחריו דוד²¹ וונגד אביתר לדוד כי הרוג שאל את הני יהוה²² ויאמר דוד לאביתר ידעת כי הוא כי שם דוגן (דוגא) האדרמי כי הנגד יניד לשאול אני סבתי בכל נפש בית אביך²³ שבאה תאי אל תירא כי אשר יבקש את נפשי יבקש את נפשך כי משמרת אתה עמדי

23 יונדו לדוד לאמր הנה פלשתים נלחמים בקעילה והמה שסימ את הגנות² וישאל דוד ביהוה לאמր האלך והכיתוי בפלשתים הallah ויאמר יהוה אל דוד לך והכית בפלשתים והושעת את קשילה³ ויאמרו אנשים דוד אליו הנה אנחנו פה ביהודה יראים ואף כי נלק קעלת אל מערכות פלשתים⁴ יוסף עוד דוד לשאול ביהוה ויענה יהוה ויאמר קום רד

לו כי אם אלה עצרה לנו כהמול לשם בצתתי ויהיו כל הנערומים קדר והוא דרך חל-ו אף כי היום יקדש בכלו⁶ וויתן לו הכהן קדר כי לא היה שם לחם כי אם לחם הפנים המוסרים מלפני יהוה לשום לחם הם ביום הלקחו יושם אש מעבדי שאל ביום ההוא נעצר לפני יהוה ושמו דאג האדרמי-אביר הרעים אשר לשאול⁸ ויאמר דוד לאחימלך ואין ישפה תחת ירך חנית או חרב כיגם חרבי וגם כליל לא ללחחותי בידי כי היה דבר המלך נחוץ⁹ ויאמר הכהן חרב נלית הפלשתי אשר הכתה בעמק האלה הנה היא לוטה בשמללה אחריו האפוד-אם אתה תחק לך קח כי אין אחרת זולתה בזה ויאמר דוד אין כמו מה תהנה לי¹⁰ ויקם דוד ויבחר ביום ההוא מפני שאל ויבא אל אכיש מלך נת בו ויאמרו עבדי אכיש אליו הללו זה דוד מלך הארץ להז יענו במחלה לאמר הכהה שאיל באלו ודוד ברבתו¹² ווישם דוד את הרברים האלה בלכובו וירא מאיד מפני אכיש מלך נת¹³ ווישנו את טumo בעיניהם וויהלל בידם ויתו על דלתות השער וירוד דירנו אל זקנו¹⁴ ויאמר אכיש אל עבדיו הנה תראו איש משתגע למה תביאו אותו אליו¹⁵ חסר משגעים אני כי הבאתם את זה להשתגע עלי הזה

22 וילך דוד משם וימלט אל מערה עדלים וישמעו אחיו וככל בית אביו וירדו אליו שמה² וויתקצטו אליו כל איש מצוק וכל איש אשר לו נשא וככל איש מר נפש ויהי עליהם לשר ויהיו עמו כארבע מאות איש³ וילך דוד משם מצפה מואב ויאמר אל מלך מואב יצא נא אבי ואני אתכם עד אשר אדע מה יעשה לי אליהם⁴ ווינהם את פני מלך מואב וישבו עמו כל מי היו דוד במצודה⁵ ויאמר גנד הנביא אל דוד לא תשב במצודה-לך ובאת לך ארץ יהודה וילך דוד ויבא יעד חרת⁶ ווישמע שאל-כיו נודע דוד וגנש אשר אתו ושאלול יושב בנבעה תחת האשל ברמה וחניתו בידו וכל עבדיו הנצבים עליו⁷ ויאמר שאל לעבדיו הנצבים עליו שמעו נא בני ימי נם לכלכם יתן בן יש שדות וכרכמים-לכלכם ישים שריא אלפים ושרי מאות⁸ כי קשרתם כלכם עלי ואין גלה את אוני בכרת בני עם בן יש ואין חלה מכל עלי ונלה את

קעילה--כִּי אָנָּי נָתַן אֶת פְּלֹשְׁתִּים בֵּיךְ ۵ וַיַּלְךְ דָּוד
וְאַנְשָׁוֹ קָעֵילָה וְוַיָּחַם בְּפְלֹשְׁתִּים וְוַיַּגְהֵן אֶת מִקְנִיהם וַיַּךְ
בָּהֶם מִכְהָ נְדוּלָה וַיַּשְׁעַ דָּוד אֲתִ יְשִׁבֵּי קָעֵילָה ۶ וַיַּהַי
בְּכָרֶח אֲבִיכָּר בֶּן אֲחִימְלָךְ אֶל דָּוד--קָעֵילָה אָפָור
ירֵד בַּיּוֹד ۷ וַיַּגְדֵּל שָׁאָול כִּי בָּא דָוד קָעֵילָה וַיֹּאמֶר
שָׁאָול נָכַר אֶתְנוּ אֶלְהִים בַּיּוֹד--כִּי נָגַר לְבָוָא בָּעִיר
דְּלָתוֹם וּבְרִיחָה ۸ וַיַּשְׁמַע שָׁאָול אֶת כָּל הָעָם לְמִלְחָמָה
לְרַדְתָּ קָעֵילָה לְצֹרָאָל דָוד וְאֶל אַנְשָׁיו ۹ וַיַּרְעַד דָוד--

כִּי עַלְיוֹ שָׁאָול מִחְרִישׁ הַרְעָה וַיֹּאמֶר אֶל אֲבִיכָר הַכֹּהֵן
24 הַנִּשְׁאָה אֲפָור ۱۰ וַיֹּאמֶר דָוד יְהֹוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל שְׁמַע
שְׁמַע עֲבֹדָךְ כִּי מִבְּקַשׁ שָׁאָול לְבוֹא אֶל קָעֵילָה--לְשָׁחַת
לְעִיר בְּעִבּוּרִי ۱۱ הַיְסָנְרוּנִי בְּעַלְיָה קָעֵילָה בַּיּוֹד הַירֵד
שָׁאָול כִּאֲשֶׁר שְׁמַע עֲבֹדָךְ--יְהֹוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הַגָּד נָא
לְעַבְדָךְ וַיֹּאמֶר יְהֹוָה יְרֵד ۱۲ וַיֹּאמֶר דָוד--הַיְסָנְרוּ בְּעַלְיָה
קָעֵילָה אֲתִי וְאַנְשֵׁי בַּיּוֹד שָׁאָול וְיִצְאֵוּ מִקְעָלָה
זָה וַיַּקְרֵם דָוד וְאַנְשֵׁי יְהֹוָה אֲלֵיכָר כִּי נִמְלָט דָוד
וַיַּתְהַלְכוּ בָאֲשֶׁר יְתַהֲלָכוּ וְלְשָׁאָול הַגָּד כִּי יִצְאָל לְבַקֵּשׁ
מִקְעָלָה וַיַּחֲדַל לְצָאת ۱۴ וַיַּשְׁבַּט דָוד בְּמִדְבָּר בְּמִצְדּוֹת
וַיַּשְׁבַּח בְּהָר בְּמִדְבָּר זִיף וַיִּבְקַשׁ שָׁאָול כָּל הַמִּינִים וְלֹא
נָתַנוּ אֶלְהִים בַּיּוֹד ۱۵ וַיַּרְא דָוד כִּי יִצְאָל שָׁאָול לְבַקֵּשׁ
אֶת נֶפֶשׁוֹ וְדָוד בְּמִדְבָּר זִיף בְּחֶרְשָׁה ۱۶ וַיַּקְרֵם יְהוֹנָתָן בֶּן
אַבִּי וְאַתָּה תִּמְלָךְ עַל יִשְׂרָאֵל אַנְכִי אָהִיה לְךָ לְמִשְׁנָה
וְגַם שָׁאָול אַבִּי יַדְעַן ۱۷ וַיַּכְרֹתֵהוּ שְׁנָיוָהָם בְּרִית לְפָנֵי
יְהֹוָה וַיַּשְׁבַּט דָוד בְּחֶרְשָׁה וְיְהוֹנָתָן הַלֵּךְ לְבַיִתוּ ۱۹ וַיַּעַלְוּ
זְפִים אֶל שָׁאָול הַגְּבֻעָה לְאָמֵר הַלֵּא דָוד מִסְתָּר
עַמְנוּ בְמִצְדּוֹת בְּחֶרְשָׁה--בְּנַבְעַת הַחֲכִילָה אֲשֶׁר מִימִין
הַיְשִׁימְנוֹן ۲۰ וַעֲתָה לְכָל אֶת נְפָשָׁךְ הַמֶּלֶךְ לְרַדְתָּ--רַד
וְלֹנוּ הַסְּנִידָנוּ בַּיּוֹד הַמֶּלֶךְ ۲۱ וַיֹּאמֶר שָׁאָול בְּרוּכִים אַתָּם
לְיהֹוָה כִּי חִמְלַתָּם עַלְיָה ۲۲ לְכֹוֹ נָא הַכִּינוּ עֹוד וְדַעַו וְרָאֵו
אֶת מִקְמוֹו אֲשֶׁר תָהִיה רָגְלָו--מַרְאָהוּ שֶׁכִּי אָמַר אַלְיָה
עֲרוֹם יְעַרְמָה ۲۳ וְרָאוּ וְדַעַו מִכָּל הַמִּחְבָּאים אֲשֶׁר
יַחֲבָא שֶׁ וְשַׁבְתָּם אַלְיָה אֶל נְכוֹן וְהַלְכָתִי אֶחָכָם וְהִיא
אֲסִישָׁנו בָּאָרֶץ--וְחַפְשָׁתִי אֶתְנוּ בְכָל אַלְפִי יְהוָה ۲۴
וַיַּקְרֹמוּ וְלֹכְדוּ זִופָּה לְפָנֵי שָׁאָול וְדָוד וְאַנְשֵׁו בְּמִדְבָּר
מְעוֹן בְּעַרְבָּה--אֶל יְמִין הַיְשִׁימְנוֹן ۲۵ וְלֹיכָל שָׁאָול וְאַנְשֵׁו
לְבַקֵּשׁ וְיַגְדוּ לְדָוד וְיַרְדֵּף אֲחִירִי דָוד מִדְבָּר מְעוֹן ۲۶ וְלֹיכָל

טבים לנו מארך ולא הצלמנו ולא פקדנו מאמנה כל
מי התחלכו אתם בהיווננו בשדה ¹⁶ חומה היה עליינו
נס ליליה נס יומם כל ימי הוווננו עטם רעים הצאן ¹⁷
ועתה דעוי וראי מה תששי-כי כלחה הרעה אל אדניינו
ועל כל ביתו והוא בן בליעל מדבר אליו ¹⁸ ותמהר
אבג'יל (אכג'יל) ותקח מאתים לחם ושנים נבל'ין
וחמש צאן עשות (עשויות) וחמש סאים קל'י ומאה
צמיקים ומאותים דבלים וחתם על החמורים ¹⁹ ותאמר
לנעריה עברו לפני הנני אחוריים באה ולאישה נבל
לא הנירה ²⁰ והיה היא רכבה על החמור וירדת
בשתור ההר והנה דוד ואנשיו ירדים לקראותה ותפנש
אתם ²¹ ודוד אמר לך לשקר שמרתי את כל אשר
לוזה במדבר ולא נפקד מכל אשר לו מואה וישב
לי רעה תחת טוביה ²² כה יעשה אלהים לאבי דוד
וכיה יסיך אם אשאיר מכל אשר לו עד הבקר משtiny
בקיר ²³ ותדרא אכג'יל את דוד ותמהר ותרד מעל
החמור ותפל לאפי דוד על פניה ותשתחוו ארץ ²⁴
ותפל על רגליו ותאמר כי אני אדני העון ותדבר נא
אםחק באנייך ושמע את דבריו אמתך ²⁵ אל נא ישים
אדני את לבו אל איש הבליעל הזה על נבל כי כשמו
בן הוא-נבל שמו ונבלה עמו ואני אמתך--לאرأיתי
את נעריך אדני אשר שלחת ²⁶ ועתה אדני חוי יהוה וחי
נפשך אשר מנעך יהוה מבוא בדים וחשע יידך לך
ועתה יהיו נבל איביך והמבקשים אל אדני רעה
ועתה הברכה הזאת אשר הביא שפהחך לאדני ²⁷
ונתנה לנעריהם המתהכלכים ברגליך אדני ²⁸ שא נא
לפשע אמתך כי עשה יעשה יהוה לאדני בית נאמן
כי מלחות יהוה אדני נלחם ורעה לא תמצא בך
מייך ²⁹ ויקם אדם לרדרך ולבקש את אמתך
נפש אדני צורחה בצרור החיים את יהוה אלחיך
וestruction איביך יקלענה בתוך קף הקלע ³⁰ והיה כי
עשה יהוה לאדני ככל אשר דבר את הטובה عليك
וצורך לנגיד על ישראל ³¹ ולא תהיה זאת לך לפוקה
ולמכשול לוב לאדני ולשפק דם חنم ולהושע אדני
לו והויבט יהוה לאדני וכרכרת את אמתך ³² ויאמר דוד
לאכג'יל ברוך יהוה אלהי ישראל אשר שלחך החיים
זהה לקראותי ³³ ובברוך טעםך וברוכה אתה אשר כלתני
היום הזה מבוא בדים והשעידי לי ³⁴ ואולם חי יהוה
אליהו ישראל אשר מנעני מהרע אתך כי לו לי מהרת

ויאמר שאל הקלך זה הבני דוד וישא שאל קל'ו ייבך
וזו אמר אל דוד צדיק אתה ממי כי אתה גמלתני
הטובה ואני גמלתיך הרעה ¹⁸ ואת (אתה) הגנת
היום את אשר עשיתה אליו טוביה--את אשר סנני
יהוה בידך ולא הרנטגי ¹⁹ וכי ימצא איש את איביך
ושלחו בדרך טוביה יהוה ישלם טובה תחת היום
זה אשר עשיתה לי ²⁰ ועתה הנה ידעתי כי מלך
תמלך וקמה בידך מלכת ישראל ²¹ ועתה השבעה
לי ביהוה אם תזכיר את זרועי אחריו ואם תשמיד את
שמי מבית אביכי ²² וישבע דוד לשאול וילך שאל אל
ביתו ודוד ואנשיו עלו על המצדקה

25 וימת שמואל--ויקבצו כל ישראל ויסփדו לו
ויקברחו בכיתו ברמה ויקם דוד וירד אל מדבר
פארן ² ואיש במעון ומעשׂו בכרמל והאיש גדול מאד
ולו צאן שלשה אלפיים ואלף עזים ויהי בנו את צאניו
בכרמל ³ ושם האיש נבל ושם אשתו אבג'יל והאהה
טוביה שלל ויפת האר והאיש קשה ורע מעלים ותוא
כלבו (כלבי) ⁴ וישמע דוד מדבר כי נזון נבל את
צאניו ⁵ ווישלח דוד עשרה נערים ויאמר דוד לנעריהם
על כרמלה ובאתם אל נבל ושאלתם לו בשמי לשלום
ואמורתם כה לדיו ואתת שלים וביחיך שלום וכל אשר
לך שלום ⁶ ועתה שמעתי כי נזונים לך עתה הרעים
אשר לך היו עמנו--לא הצלמנום ולא נפקד להם
מאומה כל ימי הווים בכרמל ⁸ שאל את נעריך ויגרו
לק שלים ⁷ וימת נעריהם חן בעניך--כי על יום טוב בנו
נה נא אשר תמציא יידך לעבדיך ולבך לדוד ⁹
ויבאו נעריך דוד וירבדו אל נבל כל הדברים האלה
בשם דוד וינוחו ¹⁰ וויען נבל את עבדיך דוד ויאמר מי
דוד ומני בן ישו הווים רבבו עבדים המתפרצים איש
מן פני אדני ¹¹ וולקחתו את לחמי ואת מימי ואת טבחתי
אשר טבחתי לנו נונחתי לאנשימים אשר לא ידעתי אי
מוחה מהה ¹² וויהפכו נעריך דוד לדרכם וישבו ויבאו
ויגרו לו כל הדברים האלה ¹³ ויאמר דוד לאנשיו
חגרנו איש את חרבו ויחגרו איש את חרבו ויחגר נם
דוד את חרבו ויעל אל אחד דוד כארבע מאות איש
ומאותים ישבו על הכלים ¹⁴ ולאכג'יל אשר נבל הnid
נעך אחד מהנערים לאמור הנה שלח דוד מלאכים
מהמדבר לברך את אדניינו וויעט בהם ¹⁵ וזה אנשים

אבישי אל תשחיתתו כי מיו שלח ידו במשיח יהוה-
ונקה ¹⁰ ויאמר דוד חוי יהוה כי אם יהוה יגננו או
וינו יבו ומות או במלחתה ירד ונספה ¹¹ חלילה
לי מיהוה משלח ידיו במשיח יהוה ועתה קח נא את
הניתה אשר מרראשתו ואת צפחת המים-גנלה לנו
¹² ויקח דוד את החניתה ואת צפחת המים מרראשתי
שאלול וילכו להם ואין ראה ואין יודע ואין מקין כי
כלם ישנים-כי תרדרמת יהוה נפלת עליהם ¹³ ויעבר
דוד העבר ויעמד על ראש ההר מפרק רב המקום
בニיהם ¹⁴ ווקרא דוד אל העם ואל אבנור בן נר לאמר
הלוּת הענה אבנור ויען אבנור ויאמר מי אתה קראת
אל המלך ¹⁵ ויאמר דוד אל אבנור הלוּת איש אתהומי
כמוך בישראל ולמה לא שמרת אל אנדריך המלך כי
בא אחד העם להשחית את המלך אדריכ ¹⁶ לא טוב
הדבר הזה אשר עשית-חי יהוה כי בני מות אתם אשר
לא שמרתם על אדרכם על משיח יהוה ועתה ראה אי
חנית המלך ואת צפחת המים-אשר מרראשתו ¹⁷ ויכר
שאלול את קול דוד ויאמר הקולך זה בני דוד ויאמר
דוד קולי אדריכ המלך ¹⁸ ויאמר למה זה אדריכ רדף
אחרי עבדו כי מה עשיתי ומה בידי רעה ¹⁹ ועתה
ישמע נא אדריכ המלך את דברי עבדו אם יהוה הסיטך
בי יರח מנהה ואם בני האדם ארוריהם הם לפני יהוה
כי גרשוני היום מהסתפק בנחלה יהוה לאמר לך
עבד אליהם אחרים ²⁰ ועתה אל יפל לבקש את פרעש אחד
פני יהוה כי יצא מלך ישראל לבקש את פרעש אחד
כאשר ירדף הקרא בהרים ²¹ ויאמר שאלול חטאי
שוב בני דוד כי לא ארע לך עוד תחת אשר יקרה
נפשי בעיניך היום הנה הסכלתי ואשנה הרבה
מאד ²² ויען דוד ויאמר הנה החניתה (חניתה) המלך
ויעבר אחד מהגעדים ויקח ²³ ויהוה ישיב לאיש
את צדקתו ואת אמנתו-אשר נתנק יהוה ביום ביד
ולא אבויו לשלח ידי במשיח יהוה ²⁴ והנה כאשר
נדלה נפשך היום זהה-בעיני כן תנ德尔 נפשי בעני
יהוה ויצלני מכל צרה ²⁵ ויאמר שאלול אל דוד ברוך
אתה בני דוד-גם עשה תעשה ונם יכול תוכל וילך
דוד לדרכו ושאלול שב למקומו

27 ויאמר דוד אל לבו עתה אספה يوم אחד ביד
שאלול אין לי טוב כי המלט אמלט אל ארץ פלשתים
ונואש ממי שאלול לבשני עוד בכל גבול ישראל

ותבאותיו (ותבאות) לקרأتي-כי אם נותר לנבל עד
אור הבקר משתיון בקיר ²⁵ ויקח דוד מירה את אשר
הביאה לו ולה אמר עלי לשולם לביתך-ראי שמעתי
בקולך ואשה פניך ²⁶ ותבא אביגיל אל נבל והנה לו
משחה בביתו כמושחה המלך ולב נבל טוב עליו והוא
שבר עד מאד ולא הנידה לו לדבר קטן ונдол-עד
אור הבקר ²⁷ ויהיו בבקר בצתה היין מנבל ותנד לו
אשתו את הדברים האלה וימת לבו בקרבו והוא היה
לאבן ²⁸ ויהיו כעשרת הימים וינפ' יהוה את נבל וימת
ושמע דוד כי מות נבל ויאמר ברוך יהוה אשר
²⁹ רב את ריב חרטפי מיד נבל ואת עבדו חישך מרעה
וاث רעת נבל השיב יהוה בראשו וישלח דוד וידבר
באביגיל לקחתה לו לאשה ⁴⁰ ויבאו עבדי דוד אל
אביגיל-הכרמלה וידברו אליה לאמר דוד שלחנו
אליך לקחתך לו לאשה ⁴¹ ותקם ותשתחוו אפיקים ארצה
ויאמר הנה אמתק לשפח להרץ רגלי עברי אדריכ
ותהמר ותקם אביגיל ותרכב על החמור וחמש
נערתיה הhalbכות לדגלת ותלך אחריו מלacci דוד
ותהי לו לאשה ⁴³ ואת אחינעם לך דוד מיזרעאל
ותהין נם שתיהין לו לנשים ⁴⁴ ושאלול נתן את מיכל
בתו-אשת דוד לפלטי בן ליש אשר מגלים

26 ויבאו הזופים אל שאלול הגבעטה לאמר הלוּת
דוד מסתתר בגבעת החכילה על פני היישמן ² ויקם
שאלול וירד אל מדבר זוף ואותו שלשת אלפים איש
בחורי ישראל-לבקש את דוד במדבר זוף ³ ויזחן
שאלול בגבעת החכילה אשר על פני היישמן-על
הדריך ודורד ישב במדבר וירא כי בא שאלול אחריו
המדברה ⁴ ווישלח דוד מרגלים וידע כי בא שאלול
אל נוכן ⁵ ויקם דוד ויבא אל המקום אשר הנה שם
שאלול וירא דוד את המקום אשר שכב שם שאלול
وابנור בן נר שר צבאו ושאלול שכב במעיל והעם
תנים סביבתו ⁶ ויען דוד ויאמר אל אחימלך החתי
ואל אבישי בן צרויה אחי יואב לאמר מי ירד אתי
אל שאלול אל המתנה ויאמר אבישי אני ארד עמכ' ⁷
ויבא דוד ואבישי אל העםليل והנה שאלול שכב
ישן במעיל וחניתו מעוכבה בארץ מרראשתו ובנור
והעם שכבים סביבתו ⁸ ויאמר אבישי אל דוד סגר
אליהם היום את אויבך בידך ועתה אכנו נא בחנית
ובארץ פעם אחת ולא אשנה לו ⁹ ויאמר דוד אל

הידעני מן הארץ ולמה אתה מותנקש בנפשו להמיתני **10** וישבע לה שאל ביהוה לאמר כי יהוה אם יקרך עון בדבר הזה **11** ותאמר האשה את מי עללה לך **12** ויאמר את שמואל העלי **13** ותרא האשה את שמואל וזעק בקול נDSL ותאמר האשה אל שאל לאמר למה רמיוני אתה שאל **14** ויאמר לך מה תארו ותאמר ראי עלי מן הארץ **15** ויאמר לך מה רמיוני אתה שאל צר שאל למה הרגונתי להעלות את ימך **16** ויאמר שאל צר לי מאר ופלשתים נלחמים כי ואלהם סר מעלי ולא עני עוד נם ביד הנבאים נם בחמות ואקרה לך להודיעני מה עשה **17** ויאמר שמואל ולמה תשאלני וזהה סר מעליך וכי ערך **18** ויעיש יהוה לו כאשר דבר בידי ויקרע יהוה את הממלכה מיריך ויתנה לרעך לדוד **19** כאשר לא שמעת בקול יהוה ולא עשית חרון אף בעמלך על כן הדבר הזה עשה לך וזהה היום הזה **20** ויתן יהוה ביד פלשתים **21** וימחר שאל ויפל מלא קומתו הארץ וירא מאד מדבריו שמואל נם כח לא היה בו כי לא אכל לחם כל היום וככל הלילה **22** ותבוא האשה אל שאל ותרא כי נבהל מאד ותאמר אליו הנה שמעה שפחתך בקולך ואשים נשוי בכפי ואשמע את דבריך אשר דברת אליו **23** ועתה שמע נא נם אתה בקול שפחתך ואשמה לפני פת לחם ואכל ויהי ברך כח כי תלך בדרך **24** וימאן ויאמר לא אכל ויפריצו בו עבדיו וגס האשה ויושם לקלם ויקם מהארץ וישב אל חמתה **25** ולאשה עגל מרבק בביתה ותמהר ותזבחו ותחק כמה ותלש ותפחה מצות ותגש לפני שאל ולפני עבדיו ויאכלו ויקמו וילכו בלילה ההוא

29 ויקבצו פלשתים את כל מהניהם אפקה וישראל חנים בעין אשר ביזרעאל **1** וסדרני פלשתים עברים למאות ולאלפים ודוד ואנשיו עברים באחרנה - עם אכיש **2** ויאמרנו שרי פלשתים מה העברים האלה ויאמר אכיש אל שרי פלשתים הלו זה דוד עבר שאל מלך ישראל אשר היה אני זה ימים או זה שנים שמאול אל

ונמלתתי מירו **2** ויקם דוד - ויעבר הוא וש מאות איש אשר עמו אל אכיש בן מעך מלך נת **3** וישב דוד עם אכיש בנת הוא ואנשיו איש וביתו דוד ושתי נשיו אחינעם היזרעאלת ואכינוי אשת נבל הכרמלית **4** וינד לשאל כי ברוח דוד נת ולא יוסף (יסף) עוד לבקשו **5** ויאמר דוד אל אכיש אם נא מצאתי חן בעיניך יתנו לי מקום באחת ערי השדה - ואשבה שם ולמה ישב עבדך בעיר הממלכה עמוק **6** ויתן לו אכיש ביום החוא את צקלג'ן لكن היה צקלג'ן למלאכי יהודה עד היום הזה **7** ויהי מספר הימים אשר ישב דוד בשדה פלשתים - ימים וארכעה חדשים **8** ויעיל דוד ואנשיו ויפשטו אל הגשור והגרזי (הגנורי) והעמלקי כי הנה ישבות הארץ אשר מועלם בואך שורה ועד ארץ מצרים **9** והכח דוד את הארץ ולא יהיה איש ואה ולקח צאן ובקר וחמורים ונחלים ובנדים וישב ויבא אל אכיש **10** ויאמר אכיש אל פשתחם היום ויאמר דוד על נגב יהודה ועל נגב הירחמאלי ועל נגב הקני **11** ואיש ואשה לא יהוה דוד להביא נת לאמר - פן ינדו עליינו לאמר כה עשה דוד וכח משפטו כל הימים אשר ישב בשדה פלשתים **12** ויאמן אכיש בדור לאמר הבاش הבאиш בעמו בישראל והיה לי לעבד עולם **28** ויהי בימים ההם ויקבצו פלשתים את מהניהם לצבא להלחם בישראל ויאמר אכיש אל דוד ירע תדע כי אחי יצא במחנה אתה ואנשיך **1** ויאמר דוד אל אכיש לנו שמר לראשי אשימך כל הימים **2** אכיש אל דוד לנו שמר לראשי יקברתו ברמה ושמואל מת - ויפסחו לו כל ישראל ויקברתו ברמה **3** ובעירו ושאל הסיד האבות ואת הידעניים - מהארץ ויקבצו פלשתים ויבאו ויחנו בשונם ויקבץ שאל את כל ישראל ויחנו בנלבב **4** וירא שאל ביהוה פלשתים וירא ויחרד לבו מאד **5** וישאל שאל ביהוה ולא ענה יהוה - נם בחמות נם בקרים נם בנבאים **6** ויאמר שאל לעבדיו בקשו לי אשת בעלת אוב ואלכה אליו ואדרשה בה ויאמרו עבדיו אליו הנה אשת בעלת אוב בדין דור **7** ויתהפש שאל וילבש בגדים אחרים וילך הוא ושני אנשים עמו ויבאו אל האשה לילה ויאמר כסומי (קסמי) נא לבי באוב והעלוי לי את אשר אמר לך **8** ותאמר האשה אליו הנה אתה ידעת את אשר עשה שאל אשר הכרית את האבות ואת

ולא מצאתי בו מאמנה מיום נפלו עד היום הזה ⁴
 ויקנפו עליו שרי פלשתים ויאמרו לו שרי פלשתים
 שהב את האיש וישב אל מקומו אשר הפקרתו שם ולא
 ירד עמו במלחמה ולא יהיה לנו לשטן במלחמה
 ובמה יתרצה זה אל אדני--הלוא בראשי האנשים
 ההם ⁵ הלווא זה דוד אשר יענו לנו במלחמות לאמר
 הכה שאל באפיו ודוד ברביבתו ⁶ ויקרא אכיש אל
 דוד ויאמר אליו חוי יהוה כי ישך אתה ותוב בעני
 צאתך ובאך אתו במחנה--כי לא מצאתי לך רעה
 מיום באך אליו עד היום הזה ובעני הסרנים לא
 טוב אתה ⁷ ועתה שוב לך בשולם ולא תעשה רע
 בעני סרני פלשתים ⁸ ויאמר דוד אל אכיש כי מה
 עשית ומה מצאת בעברך מיום אשר היה לך פניך עד
 היום הזה כי לא אבוא ונלחמות באיבי אדני המלך ⁹
 ויען אכיש ויאמר אל דוד ידעת כי טוב אתה בעני
 כמלך אליהם אך שרי פלשתים אמרו לא עלה
 עמנו במלחמה ¹⁰ ועתה השם בבקර ועבדי אדני
 אשר בא או אתך והשכמתם בבקר ואור לכם ולכום עז
 ושכם דוד הוא ואנשיו לילכת בבקר לשוב אל ארץ
פלשתים ופלשתים עליו יזרעאל

אל דוד ויתנו לו לחם ויאכל וישקחו מים ¹² ויתנו
 לו פלח דבלחה ושני צמוקים ויאכל ותשב רוחו אליו
 כי לא אכל לחם ולא שתה מים שלשה ימים ושלשה
 לילות ¹³ ויאמר לו דוד למי אתה ואוי מוה אתה ויאמר
 נער מצריך אכיני עבר לאיש עמלקי ויעזבני אדרני כי
 חליתי היום שלשה ¹⁴ אנחנו פשטונו נגב הכרתו ועל
 אשר ליהודה--ועל נגב לב ואות צקלג' שרפנו באש
¹⁵ ויאמר אליו דוד התונדרני אל הנדור הזה ויאמר
 השבעה לי באליהם אם תמיוני ואם תסנני ביד
 אדרני ואורךך אל הנדור הזה ¹⁶ וירדחו והנה נשים
 על פנו כל הארץ אכלים ושותים וחוגנים בכל החלל
 הנדרול אשר לקחו מארץ פלשתים ומארץ יהודה ¹⁷
 ויכם דוד מה נשפך ועד הערב למחרתם ולא נמלט
 מהם איש כי אם ארבע מאות איש נער אשר רכבו
 על הנמלים ¹⁸ ויציל דוד את כל אשר לקחו
 מלך ואת שני נשיו נשיו הצליל דוד ¹⁹ ולא נעדר להם
 מן הקטן ועד הנדרול ועד בניו ובנות ומשלול ועד
 כל אשר לקחו להם הכל השיב דוד ²⁰ ויקח דוד
 את כל הצאן והבקר נתנו לפני המקנה החוא ויאמרו
 זה שלל דוד ²¹ ויבא דוד אל מאותים האנשים אשר
 פגרו מלכת אחורי דוד וישבם בנחל הבשור ויצאו
 ל夸ראת דוד ול夸ראת העם אשר אותו ויגש דוד את
 העם וישאל להם לשולם ²² ויען כל איש רע ובליעל
 מהאנשים אשר הילכו עם דוד ויאמרו יען אשר לא
 הילכו עמי לא נתן להם מה שלל אשר הצלו כי אם
 איש את אשתו ואת בניו וננהגו וילכו ²³ ויאמר דוד
 לא תעשו כן אחוי את אשר נתן יהוה לנו וישמר אנתנו
 ויתן את הנדור הבא עליינו בידינו ²⁴ וממי ישמע לכם
 לדבר הזה כי כחלק הירד במלחמות וכחלק הישב
 על הרים--יחדו יתלקן ²⁵ ויהיו מהומות החוא ומעלה
 וישראל לחק ולמשפט לשישראל עד היום הזה ²⁶ ויבא
 דוד אל צקלג' ווישלח מה שלל לזקנין יהודה לרעהו
 לאמר הנה لكم ברכה משלל איבי יהוה ²⁷ לאשר
 בביה אל ולאשר ברמותה נגב ולאשר ביתר ²⁸ ולאשר
 בערער ולאשר בשפטות ולאשר באשתחמע ²⁹ ולאשר
 ברכל ולאשר בערבי הירחמאלי ולאשר בערבי הקני
³⁰ ולאשר בחרומה ולאשר בבור עשן ולאשר בעתק
³¹ ולאשר בחברון ולכל המקומות אשר התחלק שם
דוד הוא ואנשיו

30 ויהו בא דוד ואנשיו צקלג'--בום השלישי
 ועמלקי פשטו אל נגב ואל צקלג' ויכו את צקלג' ושרפו
 אתה באש ² וישבו את הנשים אשר בה מקטן ועד נдол
 לא המתו איש וינחנו וילכו לדרךם ³ ויבא דוד ואנשיו
 אל העיר והנה שרופה באש ונשיהם ובניהם ובנותיהם
 נשבו ⁴ וישא דוד והעם אשר אותו את קולם--ויבכו
 עד אשר אין בהם כח למכות ⁵ ושותי נשוי דוד נשבו--
 אחינעם היזורעלית ואביגיל אשת נבל הכרמלי ⁶
 ותצר לדוד מאד כי אמרו העם לסקלו--כי מרה נפש
 כל העם איש על בנו ועל בנותיו ויתחזק דוד ביהוה
 אלהיו ⁷ ויאמר דוד אל אביתר הכהן בן אחימלך
 הונישה נא לי האפוד וויש אביתר את האפוד אל דוד
⁸ ווישאל דוד ביהוה לאמר ארף אחורי הנדור הזה
 האשגנו ויאמר לו רדף כי השג תשיג והציל ⁹
 וילך דוד הוא וושׁ מאות איש אשר אותו ויבא עד נחל
 הבשור והנותרים עמדו ¹⁰ וירדף דוד הוא וארכבע
 מאות איש ויעמדו מאותים איש אשר פגרו מעבר את
 נחל הבשור ¹¹ ווימצאו איש מצריך בשדה ויקחו אותו

31 ופלשתים נלחמים בישראל וינסו אנשי ישראל מפני פלשתים ויפלו חללים בהר הגלבוע ² וידבקו פלשתים את שאל ואת בניו ויכו פלשתים את יהונתן ואת אבינדר ואת מלכישוע--בני שאל ³ ותכבד המלחמה אל שאל וימצאחו המורדים אנשיים בקשת ויהל מادر מהמורדים ⁴ ויאמר שאל לנשא כליו שלף חרבך ודקני בה פן יבואו הערלים האלה ודקני זההלו כי ולא אבה נשא כליו כי ירא מادر ויקח שאל את החרב ויפל עליה ⁵ וירא נשא כליו כי מות שאל ויפל גם הוא על חרבו וימת עמו ⁶ וימת שאל ושלשת בניו ונשא כליו גם כל אנשיו ביום ההוא-- ייחדו ⁷ ויראו אנשי ישראל אשר עבר העמק ואשר עבר הירדן כי נסנו אנשי ישראל וכי מות שאל ובניו ויעזבו את הערים וינסו ויבאו פלשתים ויסבו בהן ⁸ ויהי ממחרת ויבאו פלשתים לפשט את החללים וימצאו את שאל ואת שלשת בניו נפלים בהר הגלבע ⁹ ויכרתו את ראשו ויפשטו את כליו וישלחו בארץ פלשתים סביר לבשר בית עצbihם--ואת העם ¹⁰ וישימו את כליו בית עשתרות ואת גנותו תקעו בחומה בית שנ ¹¹ ווישמעו אליו ישבו יבש גלעד את אשר עשו פלשתים לשאל ¹² ויקומו כל איש חיל וילכו כל הלילה ויקחו את גנות שאל ואת גנות בניו מהחומה בית שנ ¹³ ויבאו יבשה וישראלו אתם שם ויקחו את עצמיהם ויקברו תחת האשל ביבשה ויצמו שבעת ימים

שמואל ב

נברו 24 בנות ישראל--אל שאל בכינה המלבכים
שני עם עדנים המעליה עדי והב על לבושן 25 איך
נפלו גברים בתחום המלחמה--יהונתן על מותך חלל
26 צר לי عليك אחיו יהונתן--געמת לוי מאד נפלאתה
אהבתך לי אהבת נשים 27 איך נפלו גברים ייאבדו
כל מלחמה

2 ויהי אחרי כן וישאל דוד ביהוה לאמר האعلاה
באחת ערי יהודה ויאמר יהוה אליו עלה ויאמר דוד
אננה אعلاה ויאמר חברנה 2 ויעל שם דוד וגם שתי
נשין--אחדים היזרעליות ואביגיל אשת נבל הכרמלי
וأنשיו אשר עמו העלה דוד איש וביתו וישבו בעיר
חברון 4 ויבאו אנשי יהודה וימשו שם את דוד למלך
על בית יהודה ונידו לדוד לאמר אנשי יביש גלעד
אשר קברו את שאול 5 וישלח דוד מלכים אל אנשי
יביש גלעד ויאמר אליהם ברכיכם אתם ליהוה אשר
עשitem החסד הזה עם אדריכם עם שאול ותקברו
אתו 6 ועתה יעש יהוה עמכם חסד ואמות ונם אנסי
עשה אתכם הטובה הזאת אשר עשיתם הדבר הזה 7
ועתה תחזקנה ידיכם והיו לבני חיל--כי מות אדריכם
שאלון ונם אתו משחו בית יהודה למלך--עליהם 8
ובן רח בשר צבא אשר לשאול--לקח את איש
בשת בן שאל ויעברדו מחנים 9 וימלכו אל הגלעד
ואל האשורי ואל יזרעאל ועל אפרים ועל בנימן
ועל ישראל כל אלה 10 בן ארבעים שנה איש בשת בן
שאלון במלכו על ישראל ושותים שנים מלך אך בית
יהודה היו אחרי דוד 11 ויהי מספר הימים אשר היה
דוד מלך בחברון על בית יהודה--שבע שנים ושהה
חדשים 12 ויצא אבנر בן נר ועבדי איש בשת בן שאל
מחנים נבעונה 13 וויאב בן צרואה ועבדי דוד יצאו
ויפגשום על ברכת נבעון יהדו וישבו אלה על הברכה
מוזה ואלה על הברכה מוזה 14 ויאמר אבנר אל יויאב
יקומו נא הנערם וישחקו לפנינו ויאב יקמו 15
ויקמו ויעברו במספר--שנים עשר לבנימן ולאיש בשת
בן שאל ושנים עשר מעבדי דוד 16 ויהוקו איש בראש
רעשו וחרבו מצד רעהו ויפלו יהדו ויקרא למקומות
ההוא חלקת הצרים אשר בנבעון 17 ותהי המלחמה
קשה עד מאד ביום ההוא וינתק אבנר ואנשי ישראל
לפני עבדי דוד 18 ויהיו שם שלשה בני צרואה--יויאב
ואבישי ועשהאל ועשהאל קל ברגליו כאחד הצבים

1 ויהי אחרי מות שאול ודוד שב מהכות את העמלך
וישב דוד בזקלון ימים שניים 2 ויהי ביום השלישי
והנה איש בא מן המהנה מעם שאול ובנדיו קרעים
וארמה על ראשו ויהי בכאו אל דוד ויפל ארצתו
וישתחוו 3 ויאמר לו דוד אי מזה תבוא ויאמר אליו
ממחנה יהראל נמלתי 4 ויאמר אליו דוד מה היה
הדבר הנדר נא לי ויאמר אשר נעם מן המלחמה
ונם הרבה נפל מן העם וימתו גם שאל ויהונתן בנו
מתו 5 ויאמר דוד אל הנער המניד לו איך ידעת כי
מת שאל ויהונתן בנו 6 ויאמר הנער המניד לו נקרא
נקרייה בהר הגלבע וגה שאל נשען על חניתו והנה
הרכב ובעל הפרשים הדבקהו 7 ויפן אחריו ויראני
ויקרא אליו ואמר הנני 8 ויאמר לי מי אתה ויאמר
(אמר) אליו מלך אנסי 9 ויאמר אליו עמד נא על
עליו ומתחתו--כי ידעתי כי לא יהיה אחרי נפלו
ואכח הנור אשר על ראשו ואצעה אשר על זרועו
وابאים אל אדרני הנה בו ויחזק דוד בבנדו ויקרעם
ונם כל האנשים אשר אותו 10 ויסփרו ויבכו ויצמו
עד הערב על שאל ועל יהונתן בנו ועל עם יהוה
על בית ישראל--כי נפלו בחרב 11 ויאמר דוד אל
הנער המניד לו אי מזה אתה ויאמר בן איש נר מלך
אנסי 12 ויאמר אליו דוד איך לא יראת לשלח ידק
לשחת את מושיה יהוה 13 ויקרא דוד לאחד מהנערם
ויאמר גש פגע בו ויכהו וימת 14 ויאמר אליו דוד
דמיך (דמיך) על ראשך כי פיך ענה ברך לא אמר אנסי
מותרי את מושיה יהוה 15 וויקנן דוד את הקינה הזאת
על שאל ועל יהונתן בנו 16 הצעבי ישראל על
קשת הנה כתובה על ספר הישר 17 ויאמר ללמד בני יהודה
במותך חלליך נפלו גברים 20 אל תנידו בנת אל
תבשרו בחוץ אשקלון פן תשמנה בנות פלשתים
פן تعالינה בנות הערלים 21 הריו בNEGALUL אל טל ואל
מטר עלייכם--ושדי תרומת כי שם גג מלן נבורים--
מנן שאל בלוי מושיח בשםן 22 מדם חללים מhalb
גבורים--קשת יהונתן לא נשוג אחר וחרב שאל לא
תשוב ריקם 23 שאל ויהונתן הנהבים והנעימים
בחיהם ובמותם לא נפרדנו מנשרים קלו מאריות

אהיה ויאמר אל אבנור מודע באתה אל פילגש אבי⁸ ויחר לאבנור מאר על דברי איש בשת ויאמר הראש כלב אנסי אשר ליהודה היום עשה חסד עם בית שאול אביך אל אחיו ואל מרעהו ולא המציתך ביד דוד ותפרק עלי עין האשא היום⁹ כי עשה אלהים לאבנור וכח יסיף לו כי כאשר נשבע יהוה לדוד- כי כן עשה לו¹⁰ להעביר הממלכה מבית שאול ולהקם את כסא דוד על ישראל ועל יהודה-مدن ועד באר שבב¹¹ ולא יכול עוד להסביר את אבנור דבר מיראתו אותו¹² וישלח אבנור מלמacons אל דוד תחתו לאמר למי ארץ לאמר כרתה בריתךathi והנה ידי עמק להסביר אלק את כל ישראל¹³ ויאמר טוב-אני אכרת אתך בריתךיך דבר אחד אנסי שלא מאתק לאמר לא תראה את פני-כי אם לפני הביאך את מיכל בת שואל בבאך לראות את פני¹⁴ וישלח דוד מלאכים אל איש בשת בן שואל לאמור תנה את אשתי את מיכל אשר ארשתי לי במאה עRELות פלשתים¹⁵ וישלח איש בשת ויקחה מעם איש-מעם פלטייאל בן לוש (לייש)¹⁶ וילך אתה אישה הלווק ובכחה אחרת- עד בחורים ויאמר אליו אבנור לך שוב וושב¹⁷ ודבר אבנור היה עם זקני ישראל לאמר נם תמול נם שלשים היותם מבקשים את דוד למלך עליכם¹⁸ ועתה עשו כי יהיה אמר אל דוד לאמר ביד דוד עבדי הוושיע את עמי ישראל מיום פלשתים ומיום כל איביהם¹⁹ וידבר נם אבנור באוני בניימין וילך נם אבנור לדבר באוני דוד בחברון את כל אשר טוב בעניינו ישראל ובעניינו כל בית בנימן²⁰ ויבא אבנור אל דוד חברון ואנו עשרים אנשים ויעש דוד לאבנור ולאנשים אשר אתה משתחה²¹ ויאמר אבנור אל דוד אקומה ואלכה אקבצתה אל אדרי המלך את כל ישראל ויכrhoתך אתך ברית וממלכת בכל אשר תאה נפשך וישלח דוד את אבנור וילך בשלום²² והנה עבדי דוד ויאב בא מהנדוד ושלל רב עם הביאו ואבנור איננו עם דוד בחברון-כי שלחו וילך בשלום²³ ויאב וכל הצבא אשר אותו בא ויונדו ליאב לאמר בא אבנור בן נר אל המלך וישלחו וילך בשלום²⁴ ויבא ייאב אל המלך ויאמר מה עשית הנה בא אבנור אלק למה זה שלחתו וילך הלווק²⁵ ידעת את אבנור בן נר כי לפתך בא ולදעת את מוצאך ואת מבואך (mobach)

אשר בשדה²⁶ וירדף עשהאל אחריו אבנור ולא נתה לכלת על הימין ועל השמאול מאחורי אבנור²⁰ ויפן אבנור אחורי ויאמר אתה זה עשהאל ויאמר אנסי ויאמר לו אבנור נתה לך על ימיך או על שמאלך ואחו לך אחד מהנערים וזכה לך את הלווק ולא אבה עשהאל לסור מאחריו²² ויסוף עוד אבנור לאמיר אל עשהאל סור לך מאחורי למה אככה ארצתה ואיך אשא פני אל ייאב אחיך²³ וימאן לسور ויכחו אבנור באחריו התנית אל החמש ותצא החנית מאחורי וויפל שם וימת תחתו ויהי כל הבא אל המקום אשר נפל שם עשהאל וימת-ויעמדו²⁴ וירדף ייאב ואבישי אחורי אבנור והמשב באה-וחמה בא ערד נבעת אמה אשר על פני ניח דרך מדבר נבעון²⁵ ויתקbezו בני בנימן אחורי אבנור ויהיו לאגדה אחת ויעמדו על ראש נבעת אחת ויקרא אבנור אל ייאב ויאמר הליצח תאכל חרב-²⁶ הלווא ורעתה כי מורה תהיה באחרונה ועד מות לא תאמיר לעם לשוב מאחורי אחים²⁷ ויאמר ייאב-חי האלים כי לולא דברת כי או מהבקר נעללה העם איש מאחורי אחים²⁸ ויתקע ייאב בשופר ויעמדו כל העם ולא ירדפו ערד אחורי ישראל ולא יספו עוד להלחם²⁹ ואבנור ואנשיו הלוקו בערבה כל הלילה ההוא ויעברו את הירדן וילכו כל הבתרון ויבאו מחנים³⁰ ויאב שב מאחורי אבנור ויקבץ את כל העם ויפקדו מעבדי דוד תשעה עשר איש-ועשהאל³¹ ועבדי דוד הכו מבניימין ובאנשי אבנור שלש מאות וששים איש מתו³² וישאו את עשהאל וקובrho בCKER אביו אשר בית לחם וילכו כל הלילה ייאב ואנשיו ויאר להם בחברון

3 ותהי המלחמה ארוכה בין בית שואל ובין בית דוד ודוד הלוך וחזק ובית שואל הלחמים ודלים² וילדו (וילדרו) לדוד בנימם בחברון ויהי בכורו אמנון לאחיהם היורעאל³ וממשנו כלאב לאכיגל (לאכיגיל) אשת נבל הכרמלי והשלishi אבשלום בן מעהה בת תלמי מלך נשור⁴ והרביעי אדרנה בן חנית והחמייש שפטיה בן אביתל⁵ וחששי יתרעם לענלה אשד דוד אלה ילדו לדוד בחברון⁶ ויהי בהיות המלחמה בין בית שואל ובין בית דוד ואבנור היה מתחזק בבית שואל⁷ ולשאול פלגש ושםה רצפה בת

מיטהו בחדר משכבו ויכחו וימתחו ויסירו את ראשו ויקחו את ראשו וילכו דרכן הערבה כל הלילה⁸ ויבאו את ראש איש בשת אל דוד חברון ויאמרו אל המלך הנה ראש איש בשת בן שואל איבך אשר בקש את נפשך ויתן יהוה לאדני המלך נקמות היום הזה משאול ומזרעו⁹ וויען דוד את רכב ואת בענה אחיו בני רמון הבהירתי--ויאמר להם חי יהוה אשר פרה את נפשי מכל צרה¹⁰ כי המניד לי לאמר הנה מטה שואל והוא היה כמבשר בעיניו ואחזוה בו ואחרנהו בצלגנ--אשר לחתוי לו בשירה¹¹ אף כי אנשים רשעים הרנו את איש צדיק בכrichtו--על משכבו ועתה הלו¹² אבקש את דמו מידכם ובערתי אתכם מן הארץ¹² ויצו דוד את הנערם ויחרגום ויקצנו את ידיהם ואות רגליים ויתלו על הברכה בחברון ואת ראש איש בשת לקחו ויקברו בקבר אבנر בחברון

5 ויבאו כל שבטי ישראל אל דוד--חברונה ויאמרו לאמר הנקו עצמן ובשרך אנחנו² גם אתה מול גם שלשות בධית שאל מלך עליינו אתה הייתה מוציא (המושיא) והמבי את ישראל ויאמר יהוה לך אתה תרעה את עמי את ישראל ואתה תהיה לנויד על ישראל³ ויבאו כל זקן ישראל אל המלך חברונה ויכרת להם המלך דוד ברית בחברון לפני יהוה ימשחו את דוד למלך על ישראל⁴ בן שלשים שנה דוד במלכו ארבעים שנה מלך⁵ בחברון מלך על יהודה שבע שנים וששה חדשים ובירושלים מלך שלשים ושלש שנה על כל ישראל ויהודה⁶ וילך המלך ואנשיו ירושלים אל היבסי ישב הארץ ויאמר לדוד לאמר לא תבוא הנה כי אם הסירך העורים והפסחים לאמר לא יבוא דוד הנה⁷ ויליך דוד את מצחת ציון--חיא עיר דוד⁸ ויאמר דוד ביום ההוא כל מכח יבסי וינו בכנען ואת הפסחים ואת העורים שנאו (שנואי) נפש דוד על כן יאמרו עוז ופסח לא יבוא אל הבית⁹ וישב דוד במצחה ויקרא לה עיר דוד ויבן דוד סביב מן המלוא וביתה¹⁰ ויליך דוד הלווק ונרו יהוה אלה צבאות עמו⁵ ווישלח חירם מלך צר מלאכים אל דוד ועצץ ארזים וחרשי עץ וחחש אבן קיר ויבנו בית לדוד¹² וידע דוד כי הכינו יהוה למלך על ישראל וכי נשא ממלכתו בעבור עמו ישראל¹³ ויקח דוד עוז פלגים ונשים מירושלים

ולדעת את כל אשר אתה עשה²⁶ ויצא יואב עם דוד ושלח מלאכים אחריו אבנر ויבנו אותו מבור הסרה ודוד לא ידע²⁷ וישב אבנر חברון ויתהו יואב אל תוך השער לדבריו בשלי ויכחו שם החמש--וימת בדם שעשה אלاهיו²⁸ וישמע דוד מאחריו כן ויאמר נקי אני וממלכתו מעם יהוה עד עולם--מדמי אבנר בן נר²⁹ ייחלו על ראש יואב ואל כל בית אביו ואל יכרת מבית יואב זב ומצרע ומוחיק בפלך ונפל בחרב-- וחסר לחם³⁰ ויוואב ואביו אחיו הרנו לאבנר על בנדיכם ותנרו שקים וספדו לפניו אבנר והמלך דוד הילך אחריו המטה³² ויקברו את אבנر בחברון ויאש המלך את קולו ויבך אל קבר אבנר ויבכו כל העם³³ ויקנן המלך אל אבנר ויאמר הנקות נבל ימות אבנر יידך לא אסרו וריגליך לא לנחותים הנקו כנפלו לפניו עולה נפלת ויספו כל העם לבכות עלייו³⁵ ויבא כל העם להברות את דוד לחם--בעוד היום ישבע דוד לאמר מה יעשה לי אלהים וכח יסיף כי אם לפניו בוא המשש אשעם לחם או כל מאומה³⁶ וככל העם הכירו וייטב בעיניהם ככל אשר עשה המלך בעני כל העם טוב³⁷ וידעו כל העם וכיל ישראל ביום ההוא כי לא הייתה מהמלך להמית את אבנר בן נר³⁸ ויאמר המלך אל עבדיו הלו תדעו--כי שר ונגדל נפל היום הזה בישראל³⁹ ואנכי היום רך ומשוח מלך והאנשים האלה בני צדקה קשים ממי ישלם יהוה לעשה הרעה ברעטו

4 וישמע בן שואל כי מת אבנر בחברון וירפו ידיו וכל ישראל נבהלו² ושני אנשים שרני נדודים היו בן שואל שם האחד בענה ושם השני רכב בני רמון הבהירתי--מבנה בנימין כי נם בארות תהשש על בנימין³ ויבrho הבהירטים נתמה ויהיו שם נרים עד היום הזה וליהונתן בן שואל בן נכח רגליים בן חמיש שנים היה בכא שמעת שואל ויהונתן מיזרעאל ותשאחו אמנתו ותנס ודרו בחפהה לנוס ויפל ייפסה ושםנו מפיבשת⁵ וילכו בני רמון הבהירתי רכב ובענה ויבאו כחם היום אל בית איש בשת והוא שכב את משכב הגהרים⁶ והנה בא עד תוך הבית לקח חטאים ויכחו אל החמש ורכב ובענה אחיו נמלטו⁷ ויבאו הבית והוא שכב על

אחרי באו ממחברון ווילדו עוד לדוד בנים ובנות ¹⁴
ואלה שמות הילדים לו-בירושלים שמווע ושוכב ונתקן
ושלמה ¹⁵ ויבחר ואליישע ונגנו ויפיע ¹⁶ ואליישמע
ואליידע ואלייפלט ¹⁷ ווישמעו פלשתים כי משה את
דוד למלך על ישראל וייעלו כל פלשתים לבקש את
דוד ווישמע דוד וירד אל המצדקה ¹⁸ ופלשתים באו
וינטו בעמק רפאים ¹⁹ וישראל דוד ביהוה לאמר
האלה אל פלשתים התתנס בידיו והוא אמר יהוה אל
דוד עלה כי נתן אנן את הפלשתים בידך ²⁰ ויבא
דוד בבעל פרצים יוכם וכם שם דוד ויאמר פרץ יהוה את
איביך לפני כפרץ מים על כן קרא שם המקום ההוא-
בעל פרצים ²¹ וויעצבו שם את עצביהם ויאמד דוד
ואנשו ²² וויספו עוד פלשתים לעלות ווינטו בעמק
רפאים ²³ וישראל דוד ביהוה ויאמר לא תעללה הסב
אל אחרים ובאת להם ממול בכאים ²⁴ ויהי בשמייך
(כשמעך) את קול צעדת בראשי הבכאים-או תחרץ
כי או יצא יהוה לפני להכות במחנה פלשתים ²⁵
ויעש דוד כן כאשר צווח יהוה ויקד את פלשתים בגין
עד באך גור

6 ויסף עוד דוד את כל בחור בישראל שלשים אלף
ויקם וילך דוד וכל העם אשר אותו מבעלי יהודה-
להעלות שם את ארון האלים אשר נקרא שם שם
יהוה צבאות ישב הכרבים עליו ³ ויריכבו את ארון
האלים אל ענלה חדש וישאה מבית אבינדרב אשר
בנכעה ועצז ואחיו בני אבינדרב נהנים את הענלה
חדש ⁴ ויאשאו מבית אבינדרב אשר בנכעה עם
ארון האלים ואחיו הילך לפני הארון ⁵ ודוד וכל
בית ישראל משחקים לפני יהוה בכל עצי ברושים
ובככרות ובנכבים ובתפים ובמנענים ובצללים ⁶
ויבאו עד גנון נכוון וישלח עוזה אל ארון האלים ויאחו
בו-כי שמווב הבקר ⁷ וויחר אף יהוה בעזה ויכחו שם
האלים על השל וממת שם עם ארון האלים ⁸ וירא דוד את יהוה
לדוד על אשר פרץ יהוה פרץ בעזה ויקרא למקומ
ההוא פרץ עזה עד היום הזה ⁹ וירא דוד את יהוה
בימים ההוא ויאמר איך יבוא אליו ארון יהוה ¹⁰ ולא
בימים ל' בית ארונות ⁸ ועתה כה תאמיר לעבדי לדוד
כה אמר יהוה צבאות אני לקחתייך מן הנוה מאחר
הצאן-להיות נגיד על עמי על ישראל ⁹ ואהיה עמק
בכל אשר הולכת ואכרתת את כל איביך מפניך ועשתי
שמואל ב

8 ויהי אחריו כן וירד דוד את פלשטים וכינעם ויקח דוד את מותג האמה מיד פלשטים ² וירד את מואב וימדרם בחבל השכב אותם ארצתה וימדר שני חבלים להמית ומלא החבל להחיות ותהי מואב לדוד לעברים נשאי מנהה ³ וירד את הדרדרון בן רחוב מלך צובה בלבתו להשיב ידו בנחר (פרת) ⁴ וילבד דוד ממננו אלף ושבע מאות פרשים ועשרים אלף איש רגלי ויעקר דוד את כל הרכב ויותר ממננו מאה רכב ⁵ ותבא ארם דמשק לעור להדרדרו מלך צובה וירד דוד באדם עשרים ושנים אלף איש ⁶ ושם דוד נצבים באדם דמשק ותהי ארם לדוד לעברים נשאי מנהה וישע יהוה את דוד בכל אשר הילך ⁷ ויה דוד את שלטי הזהב אשר היו אל עבר הדרדרו ובאים ירושלים ⁸ ומבהטה וمبرתי ערי הדרדרו לך המלך דוד נחשת-הרבה מאד ⁹ וישראל תען מלך כי הכה דוד את כל חיל הדרדרו ¹⁰ וישראל תען את יורם בנו אל המלך דוד לשאל לו לשולם ולברכו על אשר נלחם בהדרדרו ויכהו-כי איש מלחות תען היה הדרדרו ובידו היו כל כסף וכלי זהב- וכלי נשחת ¹¹ גם אתם הקדיש המלך דוד ליהוה עם הכסוף והזהב אשר הקדיש מכל הגנים אשר כבש ¹² מארים וממואב ובני עמון ומפלשתים ומלך משלל הדרדרו בן רחוב מלך צובה ¹³ ויעש דוד שם בשבו מהគתו את ארם בניא מלך-شمונה עשר אלף ¹⁴ ויישם באדרום נצבים בכל אדרום שם נצבים יודוי כל ארום עברים לדוד ויעש יהוה את דוד בכל אשר הילך ¹⁵ וימליך דוד על כל ישראל ויהו דוד עשה משפט וצדקה--לכל עמו ¹⁶ ויאוב בן צריה על הצבא ויהושפט בן אחילוד מזכיר ¹⁷ וצדוק בן אחיתופ ואחימלך בן אביתר כהנים ושרה סופר ¹⁸ ובניהם יהו-הודיע והכרתי והפלתי ובני דוד כהנים היו **9** ויאמר דוד-הכי יש עוד אשר נותר לבית שואל ואעשה עמו חסד בעבר יהונתן ² ולכבוד שאול עבד ושמו ציבא ויקראו לו אל דוד ויאמר המלך אליו אהחה ציבא ויאמר עבדך ³ ויאמר המלך האפס עוד איש לבית שואל ואעשה עמו חסד אלהים ויאמר ציבא אל המלך עוד בן ליהונתן נכה רגלים ⁴ ויאמר לו מלך איפה הוא ויאמר ציבא אל המלך הנה הוא בית

לך שם גדור כשם הנדרלים אשר בארץ ¹⁰ ושמי מקום לעמי לישראל ונטהתוו ושכן תחתיו ולא ירנו עוד ולא יסיפו בני עולה לענותו כאשר בראשונה נולמן היום אשר ציוו שפטים על עמי ישראל והניחתי לך מכל איביך והגיד לך יהוה כי בית יעשה לך יהוה ¹² כי ימלאו ימיך ושכבה את אבתיך והקימו את זרעך אחריך אשר יצא ממעיך והכינו את ממלכתו ¹³ והוא יבנה בית לשמי וכונתי את כסא ממלכתו עד עולם ¹⁴ אני אהיה לו לאב והוא יהוה לי לבן-אשר בהעוטו והכחתי בשבט אנשי ובנגני בני אדם ¹⁵ וחסדי לא יסוד ממוני כאשר הסרתי מעם שאל אשר הסרתי מלפניך ¹⁶ ונאמן ביהך וממלכתך עד עולם לפניך בסאך יהוה נכון עד עולם ¹⁷ ככל הדברים האלה וככל החזון הזה-כן דבר נתן אל דוד ¹⁸ ויבא המלך דוד וישב לפניו יהוה ויאמר מי אנסי אדני יהוה ואני בית-כי הבהיר עה הלם ¹⁹ ותקנן עוד זאת בעניין אדני יהוה ותדבר נם אל בית עבדך למרחוק וזאת תורה האדם אדני יהוה ²⁰ ומה יוסיף דוד עוד לדבר אלך ואתה ידעת את עבדך אדני יהוה ²¹ בעבור דברך וככלך עשית את כל הגדולה הזאת-להודיע את עבדך ²² על כן גדلت יהוה אלהים כי אין כמי ואין אלהים זולתך בכל אשר שמנו באזינו ²³ וממי כעמך כישראל נוי אחד בארץ-אשר הילכו אלהים לפירות לו לעם ולשום לו שם ולעתות לכם הגדולה ונראות לארצך מפני עמך אשר פרית לך ממצרים נוים ואלהיו ²⁴ ותכונן לך את עמך ישראל לך לעם- עד עולם ואתה יהוה הייתה להם לאלהים ²⁵ ועתה יהוה אלהים הדבר אשר דברת על עבדך ועל ביתו ערום לאמיר יהוה צבאות אלהים על ישראל ובית עבדך דוד יהוה נכון לפניך ²⁷ כי אתה יהוה צבאות אלהי ישראל גליתה את און עבדך לאמר בית אבנה לך על כן מצא עבדך את לבו להתפלל אלך את התפללה הזאת ²⁸ ועתה אדני יהוה אתה הוא האלהים ורביך יהיו אמת ותדבר אל עבדך את הטובה הזאת לפניך כי אתה אדני יהוה דברת וمبرכתך יברך בית עבדך לעולם

בישראל (ישראל) ווירך לקראת ארם ¹⁰ ואת יתר העם נתן ביד אבשי אחיו ווירך לקראת בני עמו ¹¹ וריאמר אם תחזק ארם ממוני--והייתה לו לישועה ¹² ואם בני עמו יחזק מפק והלכתו להושיע לך ¹² חזק ונתחזק بعد עמו ובعد ערי אלהינו יהוה יעשה הטוב בעניינו ¹³ וגש יואב והעם אשר עמו למלחתה בארכם וינסו מפניהם ¹⁴ ובני עמו ראו כי נס ארם וינסו מפני אבישי ויבאו העיר וישב יואב מעל בני עמו ¹⁵ ויבא ירושלם ¹⁵ וירא אדם כי נגף לפני ישראל ויאספו יחד ¹⁶ וישלח הדרודו ויצא את ארם אשר עבר הנهر ויבאו חילם ושובך שר צבא הדרודו לפנים ¹⁷ ויינד לדוד ויאסף את כל ישראל ויעבר את הירדן ¹⁸ ויבא חלאמה והוארכו ארם לקראת דוד וילחמו עמו ¹⁸ וינס ארם מפני ישראל ויהרג דוד מארכם שבע מאות רכוב וארכבים אלף פרשים ואת שובך שר צבא הכה וימת שם ¹⁹ ויראו כל המלכים עברי הדרודו כי נגפו לפניו ישראל וישלמו את ישראל ויעבדו ויראו ארם להושיע עוד את בני עמו

11 **ויהי** להשובה השנה לעת צאת המלאכים וישלח דוד את יואב ואת עבדיו עמו ואת כל ישראל וישחו את בני עמו ויצרו על רבה ודוד ישב בירושלם ² ויהי לעת הערב ויקם דוד מעל משכבו ויתהלך על גג בית המלך וירא אש רחצת מעל הגג וה האש טובת מראה מאד ³ וישלח דוד וידרש לאשה ויאמר הלוاء זאת בת שבע בת אליעם--אשת אוריה החתו ⁴ וישלח דוד מלאכים ויקח ותבוא אליו וישכב עמה והיא מתקדשת מטהמתה והתשב אל ביתה ⁵ ותהר האשה ותשלח ותנד לדוד ותאמר הרה אגci ⁶ וישלח דוד אל יואב שלח אליו את אוריה החתו וישלח יואב את אוריה אל דוד ⁷ ויבא אוריה אליו וישאל דוד לשולם יואב ולשלים העם ולשלום המלחמה ⁸ ויאמר דוד לאוריה רד לביקך ורץ רגליך ויצא אוריה מבית המלך ותצא אחריו משאת המלך ⁹ וישכב אוריה פתח בית המלך את כל עבדי אדניך ולא ירד אל ביתו ¹⁰ ויינדו לדוד לאמור לא ירד אוריה אל ביתו ויאמר דוד אל אוריה הלוاء מדריך אתה בא--מדוע לא ירדת אל ביתך ¹⁰ ויאמר אוריה אל דוד הארון וישראל ויהודיה ישבים בסכות ואדני יואב ועבדי אדני על פני השדה חנים ואני אבוא אל ביתו לאכל ולשתות

מכיר בן עמיאל בלו דבר ⁵ ווישלח המלך דוד ויקחחו מבית מכיר בן עמיאל--מלו דבר ⁶ ויבא מפיכשת בן הונתן בן שאול אל דוד ויפל על פניו ווישחו ויאמר דוד מפיכשת ויאמר הנה עברך ⁷ ויאמר לו דוד אל תירא כי עשה אעשה עמק חסד בעבר יהונתן אביך והשבתי לך את כל שדה שאול אביך ואתה תאכל לחם על שלחני--תמיד ⁸ ווישתחוו ויאמר מה עברך כי פנית אל הכלב המת אשר מבוני ⁹ ויקרא המלך אל ציבא נער שאול--ויאמר אליו כל אשר היה לשאל ולכל ביתו נתתי לבן אדניך ¹⁰ ועובדת לו את האדמה אתה ובנויך ועבדיך והבאת והיה לבן אדניך לחם ואכלו ומפיכשת בן אדניך יاقل תמיד לחם על שלחני ולציבא חמשה עשר בנימ-ושרים עבדים ¹¹ ויאמר ציבא אל המלך ככל אשר יצוחה אדני המלך את עבדיו כן יעשה עבדך ומפיכשת אכל על שלחני כאחד מבני המלך ¹² ולמפיכשת בן קפן ושמו מיכא וכל מושב בית ציבא עבדים למפיכשת ¹³ ומפיכשת ישב בירושלים כי על שלחן המלך תמיד הוא אכל והוא פסח שני רגלי

10 **ויהי** אחרי כן וימת מלך בני עמו ומלך חנון בנו תחתיו ² ויאמר דוד עשה חסד עם חנון בן נחש כאשר עשה אביו עמרי חסד וישלח דוד לנחמו ביד עבדיו אל אביו ויבאו עבדי דוד ארץ בני עמו ³ ויאמרו שרי בני עמו אל חנון אדניהם המכבר דוד את אביך בעניין--כי שלח לך מנהמים הללו בעבור חקר את העיר ולרגליה ולהפכה שלח דוד את עבדיו אלקיך ⁴ ויקח חנון את עבדי דוד ויגלח את חצי זקם ויכרת את מדריהם בחצי עד שתותיהם וישלחם ⁵ ויגדו לדוד וישלח לקראותם כי היו האנשים נכלמים מאד ויאמר המלך שבו בירוחו עד יצמה ז肯כם ושבתם ⁶ ויראו בני עמו כי נבאשו בדור ושלחו בני עמו וישכרו את ארם בית רחוב ואת ארם צובא עשרים אלף איש ⁷ ווישמע דוד איש ואיש טוב שנים עשר אלף איש ⁷ ווישמע דוד וישלח את יואב ואת כל הצבא הגברים ⁸ ויצאו בני עמו ויערכו מלחמה פתח השער וארם צובא ורחוב איש טוב ומעכה לבודם בשדה ⁹ וירא יואב כי היה אליו פני המלחמה מפנים ומאחר ויבחר מכל בחורי

האיש העשה זאת ⁶ ואת הכבשה ישלם ארבעהים עקב אשר עשה את הדבר הזה ועל אשר לא חמל ⁷ ויאמר נתן אל דוד אתה איש כה אמר יהוה אלהי ישראל אנכי משותיך למלך על ישראל ואנכי הצלתיך מיד שאל ⁸ ואתנה לך את בית אדניך ואת נשך אדניך בחיקך ואתנה לך את בית ישראל ויהודה ואם מעט-- ואספה לך כהנה וכהנה ⁹ מודיע בית את דבר יהוה לעשותה הרע בעינו (בעיני) את אוריה החתי הוציא בחרב ואת אשתו לקחת לך לאשה ואתו הרנת בחרב בני עמו ¹⁰ ועתה לא תסור חרב מabitך--עד עולם עקב כי בותני ותקח את אשת אוריה החתי להיות לך לאשה ¹¹ כה אמר יהוה הנני מקים עלייך רעה מביתך ולקחתי את נשך לעיניך ונתתי לךיך ושכוב עם נשיך לעני השמש הזאת ¹² כי אתה עשית בסתר ואני עשה את הדבר הזה ננד כל ישראל וננד השם ¹³ ויאמר דוד אל נתן חטאתי ליהוה ויאמר נתן אל דוד נם יהוה העביר חטאך--לא תמות ¹⁴ אף כי נאצית את איבי יהוה בדבר זה נם הבן הילוד לך--מות ימות ¹⁵ וילך נתן אל ביתו יונף יהוה את הילד אשר ילדה אשת אוריה לדוד--ויאנש ¹⁶ ויבקש דוד את האלים بعد הנער ויצם דוד צום ובא ולן ושכוב ארצתה ¹⁷ ויקמו זקני ביתו עליו להקימו מן הארץ ולא אבה ולא ברא אתם לחם ¹⁸ וייה ביום השבעי ימות הילד ויראו עבדיו דוד להניד לו כי מה הילד כי אמרו הנה בהיות הילד חי דברנו אליו ולא שמע בקולנו ואיך נאמר אליו מה הילד ועשה רעה ¹⁹ וירא דוד כי עבדיו מתחשים ויבן דוד כי מות הילד ויאמר דוד אל עבדיו המות הילד ויאמרו מות הילד ויקם דוד מהארץ וירחץ ויסך ויחלף שמלותו ויבא בית יהוה וישתחוו ויבא אל ביתו וישאל וישומו לו לחם ויאכל ²⁰ ויאמר עבדיו אליו מה הדבר הזה אשר עשיתה בעבר הילד חי צמת ותברך וכאשר מת הילד קמת ותאכל לחם ²² ויאמר--بعد הילד חי צמות ואבקה כי אמרתוי מי יודע יתנני (וחנני) יהוה וחי הילד ²³ ועתה מה מה זה אני צם--האכל להшибו עד אני הלק אליו והוא לא ישב אליו ²⁴ וינח דוד את בת שביע אשתו ויבא אליה וישכב עמה ותלד בן ויקרא (ותקרא) את שמו שלמה ויהוה אהבו ²⁵ וישלח ביד נתן הנביא ויקרא את שמו ידרידה---

ולשכוב עם אשתי חיך וחוי נפשך אם אעשה את הדבר זה ²⁶ ויאמר דוד אל אוריה שב בזאת נם הים--ומחר אשליך וישב אוריה בירושלים ביום ההוא ומחרת ²⁷ ויקרא לו דוד ויאכל לפניו וישכרהו ויצא בערב לשכב במשכבו עם עברי אדניו ואל ביתה לא ירד ²⁸ ויהי בבוקר ויכתב דוד ספר אל יוֹאָב וישלח ביד אוריה ²⁹ ויכתב בספר לאמר הבו את אוריה אל מול פניה המלחמה החזקה ושבותם מהאריו ונכח ומת ³⁰ ויהי בשמור יוֹאָב אל העיר ויתן את אוריה דברי המלחמה ³¹ ויצוו את המלאך לאמר כל העיר את כל דברי המלחמה--לדבר אל המלך ³² והיה אם תעלה חמות המלך ואמר לך מודיע נשותם אל העיר להלחם הלא ידעיהם את אשר ירו מעל החומה ³³ מי הכה את אבימלך בן ירבות הלא אש השליכה עליו פלח רכב מעל החומה וימת בתבעם את החומה ואמרת--גם עבדך אוריה החתי מת ³⁴ אל המלך ויבא וינד לדוד את כל אשר שלחו יוֹאָב ויצאו המלאך אל דוד כי גברו עליו האנשים ויאמר המלאך אל דוד לך נשתתתת ³⁵ השדה ונחיה עליהם עד פתח השער דוד אל המלאך כה אמר אל יוֹאָב אל ירע בעיניך את הדבר הזה--כי כזה וכזה תאכל החרב החזק מלוחמתך אל העיר והרסה וחזקהו ³⁶ ותשמע אשת אוריה כי מות אוריה אישת וחסped על בעל ³⁷ ויעבר האבל וישלח דוד ויאספה אל ביתו ותהי לו לאשה ותלד לו בן וירע דבר אשר עשה דוד בעני יהוה

12 וישלח יהוה את נתן אל דוד ויבא אליו ויאמר לו שני אנשים היו בעיר אחת אחד שעיר ואחד ראש ² לעשיר היה צאן ובקר--הרבה מאד ³ וולדש אין כל כי אם כבשה אחת קטנה אשר קנה ויחיה ותנדל עמו ועם בניו יחדיו מפתחו תאכל ומכסו תשחה ובחיקו תשכב ותהי לו כבת ⁴ ויבא הלק לאיש העשיר ויחמלו לחת מצאנו ומבקשו לעשות לארכח הבא לו ויקח את כבשת האשף הראש ועשה לאיש הבא אליו ⁵ ויחר אפ דוד באיש מאד ויאמר אל נתן חי יהוה כי בן מות

ובבור יהוה 26 וילחם יואב ברכת בני עמו וילבד את עיר המלוכה 27 וירושלה יואב מלכים אל דוד ויאמר על חמותיו ברבה נס לכדרתי את עיר המים 28 ועתה אסף את יתר העם וחנה על העיר ולכדרה פן אלכל אני את העיר ונקרא שמי עליה 29 ויאסף דוד את כל העם וילך רבתה וילחם בה וילכדה 30 ויקח את עתרת מלכם מעל ראשו ומשקלה ככר זהב ואבן יקרה ותהי על ראש דוד ושלל העיר הוציא הרבה מאד 31 ועתה העם אשר בה הוציאו יושם במנרה ובחרצוי הברזל ובמנורת הברזל והעביר אותם במלאן (במלבן) וכן יעשה לכל ערי בני עמו יושב דוד וכל העם ירושלם

13 ויהי אחרי כן ולאבשלום בן דוד אחות יפה- ושמה תמר ויאבבה אמןון בן דוד 2 ויוצר לאמןון להתחלה בעבור תמר אחתו--כי בתולה היא ויפלא בעני אמןון לעשות לה מאומה 3 ולאמןון רע ושמו יונדב בן שמעה אחיו דוד ויונדב איש חכם מאד 4 ויאמר לו מדווע אתה ככה דל בן המלך בבקר בבקר--הלווא תניד לי ויאמר לו אמןון את תמר אחות אבשלום אחוי אני אהב 5 ויאמר לו יהונדב שכב על משכבר והתחל ובא אביך לראותך ואמרת אליו תבא נא תמר אחותי ותברני להם ועשה לעני את הבריה למגן אשר אראה ואכלהי מידה 6 וישכב אמןון ויתחל ויבא המלך לראותו ויאמר אמןון אל המלך תבוא נא תמר אחותי ותלבב לעני שי לבבות ואברה מידה 7 וירושלה דוד אל חמר הביתה לאמר לכני נא בית אמןון אחיך ועשוי לו הבריה 8 ותלך תמר בית אמןון אחיה--והוא שכב ותקח את הבזק ותלוש (ותלש) ותלבב לעניינו ותבשל את הלבבות 9 ותקח את המשרת ותצק לפניו וימאן לאכול ויאמר אמןון הוציאו כל איש מעלי ויצאו כל איש מעלי 10 אמןון הוציאו כל תמר הביאי הבריה החדר ואברה ויאמר אמןון אל תמר את הלבבות אשר עשתה ותבא מידך ותקח תמר את הלבבות אשר עשתה ותבא לאמןון אחיה החדרה בוותגש אליו לאכל ויחזק בה ויאמר לה בואי שכבי עמי אחותי 11 ותאמיר לו אלachi אל תענני--כי לא יעשה כן בישראל אל תעשה את הנבל הוצאה 12 ואני אנה אוlick את חרפטוי אתה תהיה כאחד הנבלים בישראל ועתה דבר נא אל המלך כי לא ימנعني ממך 14 ולא אבה לשמע בקולה

מלך להציל את אמו מכך האשיש להשמדת אתי
ואת בני ייחד מנהלת אליהם ¹⁷ והוא אמר שבחוק היה
נא דבר אדרני המלך למנהתו כי כמלך האלים כן
אדני המלך לשמע הטוב והרע והוא היה אלהיך ידי
עמך ¹⁸ ויען המלך ויאמר אל האשה אל נא תבחד
מןני דבר אשר אני שאל אתך ותאמר האשה ידבר
נא אדרני המלך ¹⁹ ויאמר המלך היד יואב אתך בכל
זאת ותען האשה ותאמר חוי נפשך אדרני המלך אם
אשר להמין ולהشمיל מכל אשר דבר אדרני המלך --
כי עבדך יואב הוא צוני והוא שם בפי שבחתק את
כל הדברים האלה ²⁰ לבעבור סכוב את פני הדבר
עשה עבדך יואב את הדבר הזה ואדרני חכם בחכמה
מלך האלים לדעת את כל אשר בא רץ ²¹ ויאמר
מלך אל יואב הנה נא עשית את הדבר הזה ולך
השב את הנער את אבשלום ²² ויפל יואב אל פניו
ארצה וישתחוו ויברך את המלך ויאמר יואב דמי
ירע עבדך כי מצאתի חן בעיניך אדרני המלך אשר
עשה המלך את דבר עבדך (^{עבדך}) ²³ ויקם יואב
וילך נשרה ויבא את אבשלום ירושלם ²⁴ ויאמר
מלך יסב אל ביתו ופני לא יראה ויסב אבשלום
אל ביתו ופני המלך לא ראה ²⁵ וכocabשלום לא היה
איש יפה בכל ישראל -- להלול מאד מכף רגלו ועד
קדקדו לא היה בו מום ²⁶ ובגנחו את ראשיו והיה
מקץ ימים לימים אשר יגלח כי כבד עליו ונחלו וshall
את שער הראש מאותים שקלים באבן המלך ²⁷ ווילדו
לאבשלום שלושה בניים וכבת אחת ושם תמר היא
היתה אשה יפת מראה ²⁸ ויישב אבשלום בירושלם
שנתים ימים ופני המלך לא ראה ²⁹ וישלח אבשלום
אל יואב לשלח אותו אל המלך ולא אבה לבוא אליו
וישלח עוד שנית ולא אבה לבוא ³⁰ ויאמר אל עבדך
ראו חלkt יואב אל ידי ולו שם שעירים -- לכוי והחותה
(והחותה) באש ויצתו עבדך אבשלום את החלקה --
באש ³¹ ויקם יואב ויבא אל אבשלום הביטה ויאמר
אליו למה חציתו עבדך את החלקה אשר לי באש ³²
ויאמר אבשלום אל יואב הנה שלחתי לך לא אמר
בא הגנה ואשלחה אותך אל המלך לאמר למה באתי
מנשור -- טוב לי עד אני שם ועתה אראה פניהם המלך
ואם יש כי עון והמןני ³³ ויבא יואב אל המלך ויגד לו

אבשלום וישא הנער הצפה את עינו וירא והנה עם רב
הכלים מדרכך אחורי מצד ההר ³⁵ ויאמר יונדק אל
מלך הגנה בני המלך באו כדבר עבדך כן היה ³⁶
ויהי ככלתו לדבר והנה בני המלך באו וישאו קולם
ויבכו זום המלך וכל עבדיו בכו בכינור מאדר ³⁷
ואבשלום ברוח וילך אל תלמי בן עמידור (^{עמייהו})
מלך גשור ויתאבל על בנו כל הימים ³⁸ ואבשלום
ברוח וילך גשור ויהיו שם שלש שנים ³⁹ ותכל דוד
מלך לצתת אל אבשלום כי נהם על אמנון כי מה
14. ידע יואב בן צריה כי לב המלך על אבשלום ²
וישלח יואב תקועה ויקח משם אשה חכמה ויאמר
אליה התאבל נא ולבשי נא בגדי אבל ואל תסוכי
שמן והיות כאשה זה ימים רבים מהאבל על מות
ז ובאת אל המלך ודברת אליו כדבר הזה וישם
יואב את הדברים בפיה ⁴ ותאמר האשה התקעית
אל המלך ותפל על אפייה אריצה ותשתחוו ותאמיר
הושעה המלך ⁵ ויאמר לה המלך מה לך ותאמיר אבל
שהשנה המלך ⁶ וימת אישי ⁶ ולשפחתך שני בנימ
אשר אלמנה אני -- וימת אישי ⁶ ולשפחתך שני בנימ
וינצטו שניהם בשדה ואין מציל בינויהם ויכו האחד
את האחד ומותם אתו ⁷ ותגה קמה כל המשפחה על
שבחתק ויאמרו תנוי את מכח אהוי ומותה בנפש אחוי
אשר הרג ונשמדה נס את היורש וככבו את גחלתו
אשר נשארה לבליהו שום (^{שים}) לאייש שם ושרירות
על פני הארץ ⁸ ויאמר המלך אל האשה לכי לבייך
ואני אצוה عليك ⁹ ותאמיר האשה התקועה אל המלך
על אדרני המלך העון ועל בית אבי והמלך וכסאו
נקו ¹⁰ ויאמר המלך המדבר عليك והבאתו אליו ולא
יסוף עוד לנעה לך ¹¹ ותאמיר יזכר נא המלך את יהוה
אליהיך מהרביה (^{מהרביה}) גאל הדם לשחת ולא
ישמידו את בני ויאמר חוי יהוה אם יפל משערת בך
אריצה ¹² ותאמיר האשה תדבר נא שבחתק אל אדרני
המלך דבר ויאמר דברי ¹³ ותאמיר האשה ולמה
חשבתה כויאת על עם אלהים ומדבר המלך הדבר
זהו כאותם לבליה השיב המלך את נרכו ¹⁴ כי מות
נמות -- וכנים הנגרים אריצה אשר לא יאספו ולא ישא
אליהם נפש ווחשב מהשבות לבליה ידך ממן נרכו ¹⁵
עתה אשר באתי לדבר אל המלך אדרני את הדבר
זהו -- כי יראני העם ותאמיר שבחתק אדרנה נא אל
מלך אולי יעשה המלך את דבר אמו ¹⁶ כי ישמע

ונם גלה אתה למקומך ²⁰ תמול בזאת והיום אניעך
(אניעך) עמנו ללבת ואני הולך על אשר אני הולך

שוב והשב את אחיך עמק חסד ואמת ²¹ ויען אתי את
המלך ויאמר כי יהוה והי אדני המלך כי אם בא מקום
אשר היה שם אדני המלך אם למותה אם לחיים כי שם
יהיה עברך ²² ויאמר רוד אל את לך ו עבר ויובר
את הנטוי וככל אישיו וככל הארץ אשר אותו ²³ וככל הארץ
בוכים קול גדרול וככל העם עברים והמלך עבר בנחל
קדרון וככל העם עברים על פניו דרך את המדבר ²⁴
ותנה נם צדוק וככל הלוים אותו נשאים את ארון ברית
האלחים ויצקו את ארון האלחים ויעל אביתר-עד
תם כל העם לעבור מן העיר ²⁵ ויאמר המלך לצדוק
השב את ארון האלחים העיר אם אמצא חן בעני
יהוה-והשכני והראני אותו ואת נוהו ²⁶ ואם כה יאמר
לא חפצתי בך הני-יעשה לי כאשר טוב בעניינו ²⁷
ויאמר המלך אל צדוק הכהן הרואה את שבה העיר
בשלום ואחימען בך ויהונתן בן אביתר שני בנייכם-
אתכם ²⁸ ראו אוכני מתחמה בעברות (בערכות)
המדבר-עד בוא דבר מעכם להגידי לי ²⁹ וישב
צדוק ואביתר את ארון האלחים ירושלים וישבו שם
³⁰ ודוד עליה במעלה הזיתים עליה ובוכה וראש לו
חפיו והוא הולך ייחוף וככל העם אשר אותו חפו איש
ראשו ועלו עליה ובכה ³¹ ודוד הגיד לאמר אחותיפל
בקשרים עם אבשלום ויאמר דוד סכל נא את עצת
אחותיפל יהוה ³² ויהי רוד בא עד הראש אשר ישתחווה
שם לאלהום ותנה לקראותו חושי הארci קרווע כתנתו
והיתה עלי למשא ³⁴ ואם העיר תשוב ואמרת לאבשלום
עלך אני המלך איה-עבר אביך ואני מאו ועתה
אני עבדך והפרתת לי את עצת אחותיפל ³⁵ ולהלא
עמך שם צדוק ואביתר הכהנים והיה כל הדבר אשר
השמע מבית המלך--תנייד לצדוק ולאביתר הכהנים
הנה שם עם שני בנייהם-אחימען לצדוק ויהונתן
³⁶ לאביתר ושלהתם בידם אליו כל דבר אשר תשמעו
ויבא חושי רעה רוד העיר ואבשלום יבוא ירושלים
³⁷ תלך נם אתה שוב ושב עם המלך כי נכי אתי

ויקרא אל אבשלום ויבא אל המלך ווישתחוו לו על
אפיו ארצה לפני המלך ווישק המלך לאבשלום

15 ויהי מאחריו כן ויעש לו אבשלום מרכבה וסיטים
וחמשים איש רצים לפניו ² והשכמי אבשלום ועמד על
יד דרך השער ויהי כל האיש אשר היה לו ריב לבוא
אל המלך למשפט ויקרא אבשלום אליו ויאמר איזזה
עיר אתה ויאמר מאחד שבטו ישראאל עבדך ³ ויאמר
אליו אבשלום ראה דבריך טובים ונכחים ושמנו אין
לך מאת המלך ⁴ ויאמר אבשלום מי ישמנו שפט
בארץ ועלי בוא כל איש אשר היה לו ריב ומשפט-
והצדקיתו ⁵ ותוהה בקרב איש להשתחוות לו ושלחה
את ידו והחזיק לו ונשך לו ⁶ וויש אבשלום דבר
זהו לכל ישראל אשר יבוא למשפט אל המלך וינגע
אבשלום את לב אנשי ישראל ⁷ ויהי מקץ ארבעים
שנה ויאמר אבשלום אל המלך אלכה נא ואשלם
את נדרי אשר נדרתי ליהוה בחברון ⁸ כי נדר נדר
עבדך בשבתי בגשור בарам לאמר אם ישיב (שוב)
ישיבני יהוה ירושלים ועבדתי את יהוה ⁹ ויאמר לו
המלך לך בשלום ויקם וילך חברונה ¹⁰ וישלה
אבשלום מרנגולים בכל שבטי ישראל לאמר כשמי
את קול השבר ואמרתם מלך אבשלום בחברון ¹¹
ויאב אבשלום הלכו מאתים איש מירושלים קראים
והלכים לתמם ולא ידעו כל דבר ¹² ווישלח אבשלום
את אחותיפל הנגלי יועץ דוד מעירו מנלה בזבחו
את הזבחים ויהי הקשר אמן והעם הולך ורב את
אבשלום ¹³ ויבא המגיד אל דוד לאמר היה לך איש
ישראל אחריו אבשלום ¹⁴ ויאמר דוד לכל עבדיו אשר
אתו בירושלם קומו ונברחה-כי לא תהיה לנו פליטה
מןני אבשלום מהרו לлечת פן ימחר והשנו והדיח
עלנו את הרעה והכח העיר לפני הרב ¹⁵ ויאמרו
עבדו המלך אל המלך ככל אשר יבחר אדני המלך
הנה עבריך ¹⁶ ויצא המלך וכל ביתו ברוגלו ויעזב
המלך את עשר נשים פלנשימים--לשמר הבית ¹⁷ ויצא
המלך וכל העם ברוגלו ויעמדו בית המרחק ¹⁸ וככל
עבדיו עברים על ידו וכל הכרתי וכל הפלתי וכל
הגיטים שיש מאות איש אשר בא ברוגלו מנת עברים
על פניו המלך ¹⁹ ויאמר המלך אל אתי הנטוי למא
шибא מה אלה לך ויאמר ציבא החמורים לבית המלך

אשר ייעץ בימים ההם כאשר ישאל (איש) בדבר האלהים כן כל עצת אחיתפל נס לדור נס לאבשלום **17** ויאמר אחיתפל אל אבשלום אבחורה אן שנים עשר אלף איש ואקומה ואדרפה אחריד רוד הלילה ² ואבוא עלייו והוא גנע ורפה ידים והחרדתי אתו ונס כל העם אשר אותו והכתי את המלך לבודו ³ ואשיבה כל העם אליך כשוב הכלל-האיש אשר אתה מבקש כל העם יהיה שלום ⁴ ווישר הדבר בעניין אבשלום ובעניין כל קני ישראל ⁵ ויאמר אבשלום קרא נס ומחושי הארבי ונשמע מה בפיו נס הוא ⁶ ויבאחושי אל אבשלום ומיאמר אבשלום אליו לאמר כדבר זהה דבר אחיתפל הנעשה את דברו אם אין אתה דבר ברעך כי איש דמים אתה ⁹ ויאמר אבישי בן צרויה אל המלך למה יקלל הכלב המת הזה את אדני המלך עברברה נא וסירה את ראשו ¹⁰ ויאמר המלך מה לי ולכם בני צירה כי (כח) יקלל וכי (כג) יהוה אמר לו קיל את דור ומוי אמר מודוע עשיתה כן ¹¹ ויאמר דור אל איש ואל כל עבדיו הנהبني צרויה יצא ממעי מבקש את נשפי ואף כי עתה בן הימני הנהנו לו ויקלל-כי אמר לו יהוה ¹² אלילי יראה יהוה בעניין (בעניין) והשיב יהוה לי טוביה תחת קללותיו היום הזה ווילך דור ואנשיו בדרכו ושמי הילך בצלע ההר לעמתו הילך ויקלל ויסקל באבונים לעתמו ועפר בעפר ¹⁴ ויבא המלך וכל העם אשר אותו עיפים וונפש שם ¹⁵ ואבשלום וכל העם איש ישראל באו ירושלים ואחיתפל אותו ¹⁶ ויהיו כאשר באחושי הארבי רעה דור-אל אבשלום ויאמרחושי אל אבשלום יחי המלך יחי המלך ¹⁷ ויאמר אבשלום אל אבשלום וזה חסדק את רעך למה לא חלבת את רעך ¹⁸ ויאמרחושי אל אבשלום לא כי אשר בחור יהוה והעם הזה וכל איש ישראל-לא (לו) אהיה ואתו אשב ¹⁹ והשנית למי אני עבד-הילא לפניו בנו כאשר עבדתו לפני אביך כן אהיה לפניך ²⁰ ויאמר אבשלום אל אחיתפל הבו לכם עצה מה נעשה ²¹ ויאמר אחיתפל אל אבשלום בוא אל פלנסי אביך אשר הניח לשמור הבית ושמע כל ישראל כי נבאשת את אביך וחזקנו ידי כל אשר אתך ²² ויטו לאבשלום האهل על הגן ויבא אבשלום אל פלנסי אביו לעניין כל ישראל ²³ ועצת אחיתפל

ותהו המלחמה בעיר אפרדים ⁷ ווינפו שם עם ישראל לפני עבדי דוד ותהו שם המגפה נדוללה ביום ההוא- עשרים אלף ⁸ ותהו שם המלחמה נפוצות (נפוצת) על פni כל הארץ וירב העיר לאכל בעם מאשך אללה החרב ביום ההוא ⁹ ויקרא אבשלום לפni עבדי דוד ואבשלום רכב על הפלר ויבא הפלר תחת שוכן אלה הגדולה ויוחוק רשו באלה ויתן בין השם ובין הארץ והפלר אשר תחתיו עבר ¹⁰ וירא איש אחד וניד ליאב ויאמר הנה ראיית את אבשלום תלוי באלה ¹¹ ויאמר יואב לאיש המגיד לו והנה ראיית מודע לא היכתו שם ארצתה ועל לחת לך שרהה כסף וחגרה אחת ¹² ויאמר האיש אל ליאב ולא (ולוא) אני שקל על כפי אלף לכשלה ידי אל בן המלך כי באוני צוה המלך אתך ואת אביש ואת אתי לאמר שמרו מי בנוור באבשלום ¹³ או עשיית בנפשו (בנפשי) שקר וכל דבר לא יכחיד מן המלך אתה התיצב מנד ¹⁴ ויאמר יואב לא בן אחילה לפניה ויקח שלשה שבטים בכפו ויתקעם לבב אבשלום- ועדנו חי לבב אלה ¹⁵ ויסבו עשרה נערים נשאי כל יואב ויכו את אבשלום וימתחו ¹⁶ ויתקע יואב בשפר וישב העם מרדף אחרי ישראל כי חשק יואב את העם ¹⁷ ויקחו את אבשלום וישלוו גל אבני נдол מادر וכל הפחת הגדול ויצבו עליו גל אבני נдол מادر וכל ישראל-נסו איש לאהלו ¹⁸ ואבשלום לחק ויצב לו בחיו את מצבת אשר בעמק המלך- כי אמר אין לי בן בעבר הוציאר שמי ויקרא למצבת על שמו ויקרא לה יד אבשלום עד היום הזה ¹⁹ ואחימען בצדוק אמר ארואה נא ואבשרה את המלך כי שפטו יהוה מיד איביו ²⁰ ויאמר לו יואב לא איש בשורה אתה היום זהה ובשורת ימים אחר וזהם זהה לא תחשר כי על (כן) בן המלך מות ²¹ ויאמר יואב לכושי לך הנד מלך אשר ראייה ווישתחוו כושי ליאב וירץ ²² ויסוף עוד אחימען בן הצדוק ויאמר אל יואב ויהי מה ארזה נא נס אני אחרי הcouשי ויאמר יואב למה זה אתה רץ בני ולכה אין בשורה מזאת ²³ ויהי מה ארוץ ויאמר לו רוץ וירץ אחימען דרך הרכר ויעבר את הcouשי ²⁴ ודוד יושב בין שני השערים וילך הצפה אל גג השער אל החומה וישא את עינויו וירא והנה איש רץ לbedo ויקרא הצפה וניד למך ויאמר המלך אם לbedo ²⁵

דוד כי לא יוכל להראות לבוא העירה ¹⁸ וירא איהם נער וניד לאבשלום וילכו שניהם מהרה ויבאו אל בית איש בבחורים ולו באר בחצרו- וירדו שם ¹⁹ ותקח האשה ותפרש את המסך על פni הبار ותשתח עלי הדרפות ולא נודע דבר ²⁰ ויבאו עבדי אבשלום אל האשה הביתה ויאמרו אליה אחימען ויהונתן ותאמר להם האשה עברו מיכל המים ויבקשו ולא מצאו ושבו ירושלים ²¹ ויהי אחרי לכתם ויעלו מההבר ואילכו ונידו למך דוד ויאמרו אל דוד קומו ועברו מהרה את המים- כי מכיה עיליכם אחיתפל ²² ויקם דוד וכל העם אשר אותו ויעברו את הירדן עד א/or הבקר עד אחד לא נעדר אשר לא עבר את הירדן ²³ ואחיתפל ראה כי לא נעתה עצחו ויחשב את החמור ויקם וילך אל ביתו אל עירו ויצו אל ביתו ויהנק וימת ויקבר בקרב אביו ²⁴ ודורד בא מהנימה ואבשלום עבר את הירדן- והוא וכל איש ישראל עמו ²⁵ ואות עמשא שם אבשלום תחת יואב- על הצבא ועמשא בן איש ושמו יתרא היישרائي אשר בא אל אביגל בת נחש אהות צרואה אם יואב ²⁶ ויהן ישראל ואבשלום ארץ הנלעד ²⁷ ויהי כבוא דוד מהנימה ושביבן נחש מרבת בני עמן ומכיר בן עמיאל מלא דבר וברזיל הנלעד מגילים ²⁸ משכוב וספות וכלי יוצר וחטים ושערם וקמח וקלוי ופול ועדשים וקלוי ²⁹ וDOBש וחמאה וצאן ושפות בקר הגישו לדוד ולעם אשר אותו לא יכול כי אמרו- העם רעב ועיף וצמא במדבר

18 ופקד דוד את העם אשר אותו וישם עליהם שרוי אלף ושרי מאות ² ווישלח דוד את העם השלשית ביד יואב והשלשית ביד אבישי בן צרואה אחיו יואב והשלשת ביד אתי הגני ויאמר המלך אל העם יצא אצא נס אני עמכם ³ ויאמר העם לא תצא כי אם נס ננוס לא ישמו אלינו לב ואם ימתו חצינו לא ישימו אלינו לב- כי עחה כמננו עשרה אלפיים ועה טוב כי תהיה לנו מעיר לעזר (לעזוז) ⁴ ויאמר אליהם המלך אשר ייטב בעיניכם אעשה ויעמד המלך אל ייד השער וכל העם יצאו למאות ולאלפים ⁵ ויצו המלך את יואב ואת אביש ואת אתי לאמר לאט לאט לנער לאבשלום וכל העם שמעו בצוות המלך את כל השרים- על דבר אבשלום ⁶ ויצא העם השדה לקראות ישראל

ועתה ברוח מן הארץ מעל אבשלום¹⁰ ובשלום אשר משחנו עליינו מה במלחה ועתה מהם מהרשימים-
להשיב את המלך¹¹ וזה מלך דוד שלח אל צדוק ואל אביתר הכהנים לאמר דברו אל זקנין יהודה לאמר מה תהיו אחינימ לחשיב את המלך אל ביתו ודבר כל ישראל בא אל המלך אל ביתו¹² אחוי אתם עצמי ובשריהם ולמה תהיו אחינימ לחשיב את המלך¹³ ולעטשא תמרו הלווא עצמי ובשרי אתה כה עשה לי אלהים וכיה ווסף אם לא שר צבא תהיה לפני כל הימים תחת יואכ¹⁴ וויט את לבב כל איש יהודה כאיש אחד וישלחו אל המלך שוב אתה וכל עבדיך¹⁵ וישב המלך ויבא עד הירדן ויהודיה בא הנגללה ללבת לקראת המלך להעביר את המלך את הירדן¹⁶ וימחר שמעי בן גרא בן הימני אשר מובהרים וירד עם איש יהודה לקראת המלך דוד¹⁷ ואלפי אישemo מבניין וציבא נער בית שאל והמשת עשר בניו וערדים עבדיו אותו נצלו הירדן לפני המלך¹⁸ ועברה העברה לעביר את בית המלך ולעשות הטוב בעינו ושמעי בן גרא נפל לפני המלך בעברו בירדן¹⁹ ויאמר אל המלך אל יחשבי לי עון ואל תזכור את אשר העזה עבדיך ביום אשר יצא אדני המלך מירושלים-לשם המלך אל לבו²⁰ כי ידע עבדיך כי אני חטאתי והנה באותו היום ראשון לכל בית יוסף לרדרת לקראת אדני המלך²¹ וויען אבישי בן צרויה ויאמר התחת זאת לא יומת שמעי כי כלל את משיח והוה²² ויאמר דוד מה לי ולכם בני צרויה-כי תהיו לי היום לשתן הימים יומת איש בישראל-כי הלווא ידעתי כי היום אני מלך על ישראל²³ ויאמר המלך אל שמעי לא תמות והוא בע לו המלך²⁴ ומופשת בן שואל ירד לקראת המלך ולא עשה גלו ולא עשה שפמו ואת בנדיו לא כבס למנ הום לכת המלך עד היום אשר בא בשלום²⁵ ויהיו כי בא ירושלם לקראת המלך ויאמר לו המלך למה לא הלחכ עמי מיפרשת ויאמר אדני המלך עבדי רמי כי אמר עבדיך אחבה ליה החמור וארכב עלייה ואלך את המלך-כי פסח עבדיך²⁷ וירגנ' בעבדיך אל אדני המלך ואדני המלך כמלך האלים ועשה הטוב בעיניך כי לא היה כל בית אבי כי אם אנשי מות לאדני המלך ותשא את עבדיך באכלו שלחך ומה יש לי

בשורה בפיו וילך הלוך וקרב²⁶ וירא הצפה איש אחר רץ ויקרא הצפה אל השער ויאמר תנה איש רץ לבדו ויאמר המלך נם זה מבשר²⁷ ויאמר הצפה אני ראה את מרוצת הראשון כמטרצת אחימען בן צדוק ויאמר המלך איש טוב זה ואל בשורה טובה יבוא ויקרא אחימען ויאמר אל המלך שלום וישתחו למלך לאפיו ארצחה ויאמר ברוך יהוה אלהיך אשר סגר את האנשים אשר נשאו את ידים באדרני המלך²⁹ ויאמר המלך שלום לנער לבשלום ויאמר אחימען ראייתי ההמון הנדול לשלה את עבר המלך יואב ואת עבדיך ולא ידעתי מה³⁰ ויאמר המלך סב החיצב כה ויסב ויעמד³¹ והנה הכווש בא ויאמר הכווש תבש אדני המלך--כי שפטך יהוה היום מיד כל הקמים עלייך³² ויאמר המלך אל הכווש השלום לנער לבשלום ויאמר הכווש והיו כנער איבי אדני המלך וככל אשר קמו עלייך לרעה³³ וירגו המלך ויעל על עלייה השער-ויבך וכיה אמר בלבתוبني אבשלום בני אבשלום מי יתן מותי אני תחתיך אבשלום בני בני

19 וינד ליאב הנה המלך בכה ויחאבל על אבשלום² ותהי התשעה ביום ההוא לאבל-ללכל העם כי שמע העם ביום ההוא לאמר נעצב המלך על בנו³ ויתגניב העם ביום ההוא לבוא העיר כאשר יתגניב העם הנכליים-בנוסם במלחמה⁴ והמלך לאט את פניו ויזעק המלך קול נдол בני אבשלום אבשלום בני⁵ ויבא יואב אל המלך הבית ויאמר הבשת היום את פני כל עבדיך הממלטים את נפשך היום ואת נפש בניך ובנותיך ונפש נשים ונפש פלנשיך⁶ לאחבה את שנאיך ולשנא את אהביך כי הגנתה היום כי אין לך שרים ועבדים-כי ידעתי היום כי לא (לוא) אבשלום חי וככלנו הימים מותים כי או ישר בעיניך⁷ ועתה קום צא ודבר על לב עבדיך כי ביהוה נשבעתי כי איןך יוצא אם ילין איש אתך היללה ורעה לך זאת מכל הרעה אשר באה עלהך מנעריך עד עתה⁸ ווקם המלך יושב בשער ולכל העם הגינו לאמר תנה המלך יושב בשער ויבא כל העם לפני המלך וישראל נס איש לאחליו⁹ ויהי כל העם נדונן בכל שבטי ישראל לאמר המלך הצלינו מכך איבינו והוא מלטנו מכך פלשתים

פלנשימים אשר הניתה לשמר הבית וויתרתם בית משמרתו ויכלכלם ואליהם לא בא ותהיינה צדרות ענד יומך מתן אלמנות חיות ⁴ ויאמר המלך אל עמשא החעקי את איש יהודיה שלשת ימים ואתה פה עד מרד ⁵ וילך עמשא להזעיק את יהודיה וייחד (יויחד) מן המועד אשר יעדו ⁶ ויאמר דוד אל אבישי עתה ירע לנו שבע בן בכרי מין אבשלום אתה קח את עבדי אדניך ורדף אחריו- פן מצא לו ערומים בצדות והציל עיננו ⁷ ויצאו אחוריו אנשי יואב והכרתי והפלתי וככל הגברים ויצאו מירושלים לרדף אחריו שבע בן בכרי ⁸ הם עם האבן הנדרלה אשר בנכעון ועמשא בא לפניהם ויאב חנור מרד לבשו ועליו חנור חרבי מצמיה על מהני בחתורה והוא יצא ותפל ⁹ ויאמר יואב לעמשא השלום אתה אחוי ותחז יד ימין יואב בזקן עמשא- לנסק לו ¹⁰ ועמשא לא נשמר בחרב אשר ביד יואב ויכחו בה אל החמש וישפך מעיו ארצתה ולא שנה לו- רימת ויאב ואבישי אחיו רדף אחריו שבע בן בכרי בוואיש עמד עליו מנעריו יואב ויאמר מי איש חפץ ביאב וממי אשר לדוד- אחריו יואב ¹¹ ועמשא מתגלה בדם בתוך המסלחה וירא האיש כי עמד כל העם ויסב את עמשא מן המסללה החדרה וישליך עליו בנד כאשר ראה כל הבא עליו ועמד ¹² כאשר הגה מן המסללה- עבר כל איש אחריו יואב לרדף אחריו שבע בן בכרי ¹³ ויעבר בכל שבטי ישראלabalha ובית מעה- וכל הברים ויקלחו (ויקלחו) ויבאו אף אחריו ¹⁴ ויבאו ויצרו עליו באבלה בית המעה וישפכו סללה אל העיר ותעמד בחל וכל העם אשר יואב משהיהם להפיל החומה ¹⁵ ותקרא אשה חכמה מן העיר שמעו שמעו אמרו נא אל יואב קרב עד הנה ואדרבה אליך ¹⁶ ויקrab אליה ותאמר האשה אותה יואב ויאמר אני ותאמר לו שמע דברי אמתך ויאמר שמע אני כי קרוב המלך אלי ולמה זה חרה לך על הדבר הזה האכול אבלנו מן המלך אם נשאת נשא לנו ¹⁷ וויען כל איש יהודה על יdoteli במלך ישראל את איש יהודה ויאמר עשר יdoteli במלך ונם בדור אני מתקן ומדעת הקلتני ולא היה דברי ראשון לי להסביר את מלכי ויקש דבר איש יהודה מדבר איש ישראל

עוד צדקה ולזעק עוד אל המלך ²⁹ ויאמר לו המלך למה תדבר עוד בדבריך אמרתני- אתה וציבא תחלה את השדרה ³⁰ ויאמר מפיבשת אל המלך נס את הכל יכח אחרי אשר בא אדרני המלך בשлом- אל ביתו ובזרולו הגלעדי ירד מרגלים ויעבר את המלך הירדן לשלווח את בירדן (הירדן) ³² ובזרולי זקן מאד בן שמנים שנה והוא כלכל את המלך בשיבתו במוחנים כי איש גדול הוא מאד ³³ ויאמר המלך אל ברולי אתה עבר אליו וככללותי את עמדיו בירושלם ויאמר ברזולי אל המלך כמה ימי שני חי כי עלה את המלך ירושלם ³⁵ בן שמנים שנה אנכי היום הארץ בין טוב לרע אם יטעם עבדך את אשך ואת אשר אשחה אם אשמע עוד בקהל שרדים ושרות ולמה יהיה עבדך עוד לעמשא אל אדרני המלך ³⁶ כמעט יעבר עבדך את הירדן- את המלך ולמה גימלי המלך הנמולחה הזאת ³⁷ ישב נא עבדך ואמתה בעירינו עם קבר אבי ואני והנה עבדך מהם יعبر עם אדרני המלך ועשה לו את אשר טוב בעיניך וככל ישב למקמו ⁴⁰ ויעבר המלך הגלגלה וכמהן עבר עמו וכל עם יהודה ויעברו (העברו) את המלך ונם חזיעם ישראל ⁴¹ והנה כל איש ישראל באים אל המלך ויאמרו אל המלך מדווע גבוק אחינו איש יהודה ויעברו את המלך ואת ביתו את הירדן וככל אנשי דוד עמו ⁴² וויען כל איש יהודה על איש ישראל כי קרוב המלך אלי ולמה זה חרה לך על הדבר הזה האכול אבלנו מן המלך אם נשאת נשא לנו ⁴³ וויען איש ישראלי את איש יהודה ויאמר עשר יdoteli במלך ונם בדור אני מתקן ומדעת הקلتני ולא היה דברי ראשון לי להסביר את מלכי ויקש דבר איש יהודה **20** ושם נקרא איש בלילה ושמו שבע בן בכרי- איש ימוני וותקע בשפר ויאמר אין לנו חלק בדור ולא נחלה לנו בבן יש- איש לאהלו ישראל ² ויעל כל איש ישראל מאחריו דוד אהרי שבע בן בכרי ואיש יהודה דבקו במלכם מן הירדן ועד ירושלם ³ ויבא דוד אל ביתו ירושלם ויקח המלך את עשר נשים

עכמאות יהונתן בנו ויאספו את עצמות המוקעים¹⁴ ויקברו את עצמות שאל ויהונתן בנו בארץ בנימן בצלע בAKER קיש אביו ויעשו כל אשר צוה המלך ויתר אלהים לאארץ אחריו כן¹⁵ ותהי עוד מלחמה לפלשתים את ישראל ירד דוד ועבדיו עמו וילחמו את פלשתים- ויעף דוד¹⁶ וישבו (וישבו) בנק אשר בילדוי הרפה ומשקל קינו שלש מאות משקל נשחת והוא חנור חדש ויאמר להכות את דוד¹⁷ ויעזר לו אבישי בן צרויה ויקח את הפלשתי וימתהו או נשבעו אנשי דוד לו לאמר לא תצא עוד אתנו למלחמה ולא תכבת את נר ישראל¹⁸ ויהי אחריו כן ותהי עוד המלחמה בנוב עם פלשתים או הכה סכבי החשטי את סך אשר בילדוי הרפה¹⁹ ותהי עד המלחמה בנוב עם פלשתים ויך אלחנן בן יער ארוגים²⁰ ותהי עוד את גלית הגתוי וען חניתו מכנור ארוגים²¹ ותהי עוד מלחמה בתה ויהי איש מדין (מדון) ואצבעת ידיו ואצבעת רגלו שוש עשרים וארבעה מס' ורבע וגו' הוא ילד להרפה²² וויחרף את ישראל ויכחו יהונתן בן שמעי (שמעה) אחיו דוד²² את ארבעת אלה ילדו להרפה בתה ויפלו ביד דוד וביד עבדיו

22 וידבר דוד ליהוה את דבריו השורה הזאת ביום הציל יהוה אותו מכך כל איביו ומך שאול² ויאמר יהוה סלעי ומצדי ומפלטי לי³ אלהי צורי אחסה בו מנני וקרן ישע משגבי וממושיע מהמס תשענוי⁴ מהלך אקרה יהוה ומאיבי אוושע⁵ כי אפנוי משברי מות נחלי בלעל יבגעני⁶ חבלי שאול סבני קדרני מקיש מות⁷ (Sheol h7585) בצד לי אקרה יהוה ואלהי אקרה וישמע מהיכלו קולו ושותה באזניו ותגנש (ויתגעש) ותרעש הארץ מוסדות השמים ירגזו ויתגעשו כי חרחה לו⁹ עליה עשן באפו ומפיו האכל נחלים בערו ממן¹⁰ ווית שמיים יירד וערפל החת רגלו¹¹ וירכב על כרוב ויעף וירא על כנפי רוח¹² ווישת חזק סביבתו סכota חשתת מים עבי שחקים¹³ מננה ננדו בערו נחלי אש¹⁴ ירעם מן שמיים יהוה ועליזון יtan קוילו¹⁵ וישלח חצים ויפצם ברק ויהם (ויהם)¹⁶ ויראו אפקים ים גילוי מסדות תבל בנערת יהוה מנשחת רוח אף¹⁷ ישלח ממרום יקחני ימשני ממים רבים¹⁸ יצילני מאבי עז משנאי כי אמצו

אל כל העם בחכמהה ויכרתו את ראש שבע בן בכרי ושילכו אל יוֹאָב ווַיְהִי בְּשֶׁפֶר וַיַּפְצֹו מֵעַל הָעִיר אֲישׁ לְאַהֲלֵיו ווַיָּאֹב שֶׁבֶר יְרוּשָׁלָם אֶל הַמֶּלֶךְ²³ ווַיָּאֹב אֶל כָּל הַצּוֹבָא יִשְׂרָאֵל וּבְנָהָה בֵּן יְהוּדָה עַל הַכְּרִי (הכרתי) ועל הפלתי²⁴ ואדרם על המס יוהשפט בן אחילוד המזcur²⁵ וושיא (ושוא) ספר וצדוק ואביהר כהנים²⁶ וגם עריא היארי היה כהן לדוד

21 ויהי רעב ביום דוד שלש שנים שנה אחרי שנה ויבקש דוד את פניו יהוה ויאמר יהוה אל שאל ואל בית הרים על אשר המית את הנבענים² ויקרא המלך לגבעונים ויאמר אליהם ובנו ישראל נשבעו ישראל להמה כי אם מיתר האמרי ובנו ישראל נשבעו להם ויבקש שאל להכתם בקאנטו לבני ישראל ויהודיה³ ויאמר דוד אל הנבענים מה עשה לכם ובמה אכפר וברכו את נחלת יהוה⁴ ויאמרו לו הנבענים אין לי (לנו) כסף זהב עם שאול ועם ביתו ואני לנו איש להמית בישראל ויאמר מה אתה אמרים עשה לךם⁵ ויאמרו אל המלך האיש אשר לנו ונשמדנו מהחיצב בכל גבל ישראל⁶ ואשר דמה לנו נשמדנו מהחיצב כל גבל יהוה נתן (יותן) לנו שבעה אנשים מבניינו והקובענו להוה בגבעת שאל בחירות יהוה ויאמר המלך אני אתן⁷ ויחמם המלך על מפיבשת בן יהונתן בן שאל על שבעת יהוה אשר בינוותם-- בין דוד ובין יהונתן בן שאל⁸ ויקח המלך את שני בני רצפה בת איה אשר ילדה לשאל את ארמנוי ואת מפבשת ואת המשת בני מיכל בת שאל אשר ילדה לעדריאל בן ברזיל המחלתו⁹ ויתנמם ביד הנבענים ויקעם בהר לפני יהוה ויפלו שבעתום (שבעתם) יחד והם (זהמה) המתו ביום קציר בראשונים תחלתו (בתחלת) קציר שערם¹⁰ ותתקח רצפה בת איה את השק ותתחו לה אל הצור מתחלת קציר עד נתק מים עליהם מן השמים ולא נתנה עות השמים לנוח עליהם יומם ואת חית השדהليلת בוינד לדוד את אשר עשתה רצפה בת איה פלנס שאל¹² וילך דוד ויקח את עצמות שאל ואת עצמות יהונתן בני מאת בעל יבש נלעד-- אשר נבנו אתם מרחב בית שנ אשר תלום (תלאום) שם הפלשתים (שם פלשתים) ביום הכות פלשתים את שאל בnalbau¹³ ויעל משם את עצמות שאל ואת

ועż חניתה ובאש שרוף ישרפו בשבת 8 אלה שמות הנברים אשר לדוד ישב בשבת החממי רח' השלש ה' הוא עדינו העצנו (העצני)--על שמנה מאות חלל בפעם אחד (אחד) 9 ואחריו אלעור בן דוד (דוד) בן אחוי בשלשה גברים (הנברים) עם דוד בחרפם בפלשתים נאספו שם למלחמה ויעלו איש ישראל 10 הוא קם וייך בפלשתים עד כי יגעה ידו ותדבק ידו אל החרב ויעש יהוה תשועה נדולה ביום ההוא והעם ישבו אחריו אך לפשט 11 ואחריו שמה בן אנא הררי ויאספו פלשתים להיה ותה שם חלקה השדרה מלאה עדשים והעם נס מפני פלשתים 12 ויתיצב בתוך החלקה יצילה וייך את פלשתים ויעש יהוה תשועה נדולה 13 וירדו שלשים (שלשה) מהשלשים ראש ויבאו אל קציר אל דוד--אל מערת עדלים וחית פלשתים תנה בעמק רפאים 14 ודוד או במצוודה נמצב פלשתים או בית לחם 15 ויתאה דוד ויאמר מי ישקי מים מבאר בית לחם אשר בשער 16 ויבקעו שלשות הנברים במחנה פלשתים ויבאו מים מבאר בית לחם אשר בשער וישאו אל דוד ולא אבה לשותיהם ויסך אותם ליהוה 17 ויאמר חיליה ליהוה מעשתי זאת הדר האנשים ההלכים בנפשותם ולא אבה לשותיהם אלה עשו שלשות הנברים 18وابיש אחוי יואב בן צרואה הוא ראש השלישי (השלשה) והוא עורר את חניתו על שלוש מאות חלל ולו שם בשלשה 19 מן השלשה הכי נכבר וייה להם לשר ועד השלשה לא בא 20 ובניהם בן יהודע בן איש חי (חיל) רב פעלים מבקצאל הוא הכה את שני אראל מוואב והוא ירד והכה את הארייה (הاري) בתחום הבאר ביום השלג 21 והוא הכה את איש מצרא אשר (איש) מראת וביד המצרי חנית וירד אליו בשבט וינול את חניתת מיד המצרי ויהרגנו בחניתו 22 אלה שעשה בניםו בן יהודע ולו שם בשלשה הנברים 23 מן השלשים נכבדר ואל השלשה לא בא וישראל דוד אל משמעתו 24 עשה אל אחוי יואב בשלשים אלחנן בן דוד בית לחם 25 שמה החדרי אליקא החדרי 26 חלץ הפלתי עירא בן עקש התקועי 27 אביעזר הענתתי מבני החחשוי 28 צלמון האחורי מהרי הנפטבי 29 חלב בן בענה הנפטבי אותו בן ריבוי מגבעת בני בנימן 30 בינוי פרעתני הדרי מנהלי געש 31 אבוי עלובון הערבתי בונים כי לא ביד יקחו 7 ואיש יגע בהם יملא ברזול

ממוני 19 יקדמוני ביום אידי ויהי יהוה מושען לי 20 ויצא למורתב אתו יהלצני כי חפץ כי 21 יגמלני יהוהצדקה כבר ידי ישיב לי 22 כי שמרתוי דרכי יהוה ולא רשותי מאלהי 23 כי כל משפטו לנדר וחקתו לא אסור ממנה 24 ואהיה תמים לו ואשתمراה מעוני 25 וישב יהוה לי 26 צדקתו כברי לננד עניינו 26 עם חסיד תהסד עם נבר תמים תחתם 27 עם נבר תחבר ועם עקש תחפל 28 ואת עני יהוה ויעניך על רמים תשפיל 29 כי אתה נוראי יהוה ויהוה יגיה חשבי 30 כי בכח ארוין נדור באלהי אלרגן שור 31 האל תמים דרכו אמרת יהוה צרופה--מן הוא לכל החסמים בו כי מי אל מבלעדי יהוה ומץ צור מבלעדי אלהינו 32 מושה האל מעוז חיל ויתר תמים דרכו 34 מלמד רגליו (רגלי) כאילות ועל במו עמדני 35 מלמד ידי למלחמה ונחת קשת נחוצה זרעתני 36 ותתן לי מגן ישעד וענטך תרבני 37 תרחיב צעדי התחני ולא מעדו קרסלוי 38 ארדפה איבוי ואשמידים ולא אשוב עד כלותם 39 ואכלם ואחצצם ולא יקומו ויפלו תחת רגלי 40 ותורני חיל למלחמה תכريع קמי תחתני 41 ואיבי תחת לי ערף משנאי ואצמייתם 42 ישעו ואין משיע אל יהוה ולא ענם 43 ואשகם כעפר ארץ כתיש חוותות ארקעם ארכעם 44 ותפלטני מריבי עמי תשרני לדרש גויים עם לא ידעתני יעדרני 45 בני נכר יהכחשו לי לשמווע און ישמעו לי 46 בני נכר יבלו ויחנרו מסנסנרותם 47 חי יהוה וברוך צורי וירם אלהי צור ישעי 48 האל הנתן נקמת לי ומריד עמים תחתני 49 ומוציאי מאיבוי ומקמי תרוממי מאיש חמסים תצילני 50 על כן אודך יהוה בנים ולשםך אוזמר 51 מגדייל (מנגול) ישועות מלכו ועשה חסד למשיחו לדוד ולזרעו עד עולם

23 אלה דברי דוד האחרים נאם דוד בן יש ונאם הנבר הקם על--משיח אלהי יעקב ונעים ומרות ישראל 2 רוח יהוה הדבר כי ומלתו על לשוני 3 אמר אלהי ישראל לדי דבר צור ישראל מושב באדם--צדיק מושל ראת אליהם 4 וכאות בקר יורה שנשש בקר לא עבות מנגה ממטר דשא מארץ 5 כי לא כן ביתי עם אל כי ברית עולם שם לי ערכוה בכל ושמרה--כי כל ישע וכל חפץ כי לא יצמיה 6 ובכלייל כקוץ מנדריהם כי לא ביד יקחו 7 ואיש יגע בהם יملא ברזול

וינחם יהוה אל הרעה ויאמר למלך המשיחית בעם
רב עתה הרף יידך ומלאך יהוה היה עם נרון ארוןנה
(הארונה) היבש¹⁷ ויאמר דוד אל יהוה בראשתו את
המלך המכבה בעם ויאמר הנה אנכי חטאתי ואנכי
העויה ואלה הצאן מה עשה תהי נא יידך כי ובבביה
אבי¹⁸ ויבא נד אל דוד ביום ההוא ויאמר לו עליה
הקס ליהוה מזבח בגרן ארינה (ארונה) היבש¹⁹
ויעל דוד כדבר נד כאשר צוה יהוה²⁰ וישקף ארוןנה
וירא את המלך ואת עבדיו עברים עלייו ויצא ארוןנה
וישתחוו למלך אףיו ארצה²¹ ויאמר ארוןנה מודוע בא
אדני המלך אל עבדו ויאמר דוד לקנות מעמד את
הגרן לבנות מזבח ליהוה ותעצר המגפה מעל העם
ויאמר ארוןנה אל דוד יקח ויעל אדני המלך הטוב
בעינו ראה הבקר לעלה והמננים וכלי הבקר לעצים
23 הכל נתן ארוןנה המלך--מלך ויאמר ארוןנה אל
מלך יהוה אלהיך ירצך²⁴ ויאמר המלך אל ארוןנה
לא כי קנו אקנה מאותך במחירות ולא עלה ליהוה
אליהו עלות חنم ויקן דוד את הגרן ואת הבקר בכיסוף
שקלים חמשים²⁵ ויבן שם דוד מזבח ליהוה ויעל
עלות ושלמים ויתער יהוה לאرض ותעצר המגפה מעל
ישראל

עומות הברחמי³² אליו הולבני בני ישן יהונתן
33 שמה ההררי אחיאס בן שרר האדרי³⁴ אליפלט
בן אחסבי בן המUGHTוי אליוים בן אחיתפל הגנלי³⁵
חצרו (חצרי) הכרמל פער הארץ ניאל בן נתן
מצבה בני הנדי³⁷ צלק העממי נהרי הבארתי--נשא
(נשא) כלוי יואב בן צדريا³⁸ עריא הותרי גרב הותרי
39 אורייה החתי--כל שלשים ושבעה

24 ויסף אף יהוה לחירות בישראל ויסת את דוד
בhem לאמור לך מנה את ישראל ואת יהודה² ויאמר
מלך אל יואב שר החיל אשר אותו שוטנא בכל שבטי
ישראל מדין ועדobar שר שרי החיל ויצא יואב
את מספר העם³ ויאמר יואב אל המלך ו يوسف יהוה
אליהיך אל העם כהם וכחים מה פעים וענין אדני
מלך ראות ואדני המלך למה חפץ בדבר הזה⁴
ויחזק דבר המלך אל יואב ועל שריו החיל ויצא יואב
ושרי החיל לפניו המלך לפקד את העם את ישראל
5 ווועברו את הירדן ויתנו בערער ימין העיר אשר
בתוך הנחל הנדי--ואל עזר⁶ ויבאו הגלעד והאל ארץ
תחתים חדשני ויבאו דנה עין וסביר אל צידון⁷ ויבאו
מכצר צר וכל ערי החווי והכנען ויצאו אל נגב יהודה
באר שבע⁸ וישטו בכל הארץ ויבאו מקצת תשעה
חדרים ושרים יום-ירושלים⁹ וויתן יואב את מספר
10 מפקד העם אל המלך ותהי יהודה חמיש מאות אלף איש
איש חיל שלף חרב ואיש יהודה חמיש מאות אלף איש
דוד אל בד דוד אותו אחורי כן ספר את העם ויאמר
המלך נא את עון עבדך כי נסכלתי מאי¹¹ וויקם דוד
בבקר ודבר יהוה היה אל נד הנביא חזיה דוד לא אמר
12 החלק ודברת אל דוד כי אמר יהוה--שלש אנכי
נותל עלייך בחור לך אחת מותם ועשה לך¹³ ויבא
נד אל דוד ויינד לו ויאמר לו התחבא לך שבע שנים
רعب בארץ אם שלשה חדשים נסך לפני צידיך והוא
דריך ואם היות שלשת ימים דבר בארץך--עתה דע
וראה מה אשיב שלחוי דבר¹⁴ ויאמר דוד אל נד צידיך
לי מאר נפלת נא ביד יהוה כי רביהם רחמו וביד אדם
אל אפלה¹⁵ וויתן יהוה דבר בישראל מהבקיר ועד
עת מועד וימת מן העם מדין ועדobar שבע שבעים
אלף איש¹⁶ ווישלח ידו המלך ירושלם לשחתה

מלכים א

וינידו למלך לאמר הנה נתן הנביא ויבא לפני המלך
וישתחו למלך על אפיו ארצתה ²⁴ ויאמר נתן אדני
המלך אתה אמרת אדניינו ימלך אחריו והוא ישב על
כסאי ²⁵ כי ירד היום ויובח שור ו מריא וצאן לרבי
ויקרא לכל בני המלך ולשרי הצבא ולא בירת הכהן
והنم אקלים ושטים לפניו ויאמרו ייחי המלך אדניינו
²⁶ ולי אני עבדך ולצידך הכהן ולבנייתו בן יהודע
ולשלמה עבדך--לא קרא ²⁷ אם מאת אדני המלך
נהיה הדבר הזה ולא הודיע את עבדיך (עבדך)
מי ישב על כסא אדני המלך אחריו ²⁸ ויען המלך
דוד ויאמר קראו לי לכת שבע וחבא לפני המלך
ותעמד לפני המלך ²⁹ וישבע המלך ויאמר כי יהוה
אשר פדה את נפשי מכל צרה ³⁰ כי כאשר נשבעתי
לק ביהוה אלהי ישראל לאמר כי שלמה בנו ימלך
אחריו והוא ישב על כסאי תחתי כי כן עשה היום
זה ³¹ ותקד בת שבע אפים ארץ ותשתחו למלך
ותאמר--יהי אדני המלך דוד לעלם ³² ויאמר המלך
דוד קראו לי לצדוק הכהן ולנתן הנביא ולבנייתו
בן יהודע ויבאו לפני המלך ³³ ויאמר המלך להם
קחו עמכם את עבדי אדניכם והרכבתם את שלמה
בני על הפרדה אשר לי ותורדתם אותו אל גנון ³⁴
ומשח אותו שם צדוק הכהן ונתן הנביא למלך--על
ישראל ותקעתם בשופר ואמרתם יהי המלך שלמה ³⁵
עליהם אחורי ובו יושב על כסאי והוא מלך תחתי
ואתו צויתי להיות נגיד על ישראל ועל יהודה ³⁶ ויען
בניהם בן יהודע את המלך ויאמרamen כן יאמר יהוה
אליהי אדני המלך ³⁷ כאשר היה יהוה עם אדני המלך
כן יהי (יהיה) עם שלמה וינדל את כסאו מכסא אדני
המלך דוד ³⁸ וירד הצדוק הכהן וננתן הנביא ובניהם בן
יהודים והברתו והפלתו ירכבו את שלמה על פרדה
המלך דוד וילכו אותו על גנון ³⁹ ויקח הצדוק הכהן
את קרן השמן מן האهل וימשח את שלמה ויתקעו
בשפוף ויאמרו כל העם יהי המלך שלמה ⁴⁰ ויעלו
כל העם אחריו והעם מחללים בחללים ושמחים
שמחה נדולה ותבקע הארץ בקולם ⁴¹ וישמע אדניינו
וכל הקראים אשר אותו והם כלו לאכל וישמע יואב
את קול השופר ויאמר מדורע קול הקריה הומה ⁴²
עדנו מדבר והנה יונתן בן אביהר הכהן בא ויאמר
אדניינו בא כי איש חיל אתה וטוב תשבר ⁴³ ויען יונתן
בניהם בן יהודע מדברת עם המלך וננתן הנביא בא ⁴⁴

1 והמלך דוד זקן בא ביום ויכסחו בגדים ולא
יחם לו ² ויאמרו לו עבדיו יבקש לאדני המלך נערה
בחוללה ועמדו לפני המלך ותהי לו סכנת ושכבה
בחולך ו וחם לאדני המלך |³ ויבקשנו נערה יפה בכל
גבול ישראל וימצאו את אבישג השונמית ויבאו אתה
למלך ⁴ והנערה יפה עד מאר ותהי למלך סכנת
תשורתהו והמלך לא ידעה ⁵ ואדניה בן חנית מתנסה
לאמר אני אמלך ויעש לו רכב ופרשים וחמשים איש
רצים לפניו ⁶ ולא עצבו אביו מימי לאמיר מדורע
ככה עשית גם הוא טוב תאר מאר ואתו ילדה אחורי
אבשלום ⁷ ויהיו דברינו--עם יואב בן צרואה ועם
אביהר הכהן ויעזרו אחורי אדניה ⁸ וצדוק הכהן
ובניהם בן יהודע וננתן הנביא ושמעי ורדי והנבורים
אשר לדוד--לא היו עם אדניינו ⁹ ויבכח אדניינו צאן
ובקר ומוריא עם אבן הזחתה אשר אצל עין רן ויקרא
את כל אחיו בני המלך ולכל אנשי יהודה עבדיו המלך
¹⁰ ואת נתן הנביא ובניהם ואת הגבורים ואת שלמה
אחיו--לא קרא ¹¹ ויאמר נתן אל בת שבעם שלמה
לאמר הללו שמעת כי מלך אדניינו בן חנית ואדניינו
דוד לא ידע ¹² וועתה לכוי אייצך נא עצה ומלאתי את
נפש ואת נפש בנו שלמה ¹³ לכוי ובאי אל המלך דוד
ואמרת אליו הלא אתה אדני המלך נשבעת לאמתך
לאמר כי שלמה בנו ימלך אחורי והוא ישב על כסאי
המלך ואבו אחיך מלך אדניינו ¹⁴ הנה עודך מדברת שם--עם
המלך אדניינו ¹⁵ וזה אמרתך את דבריך ¹⁶ ותבא
בת שבע אל המלך החדרה והמלך זקן מאר ואבישג
השונית משרות את המלך ¹⁷ ותקד בת שבע ותשתחו
למלך ויאמר חמלך מה לך ¹⁸ וזה אמר לו אדני אתה
נשבעת ביהוה אלהיך לאמתך כי שלמה בנו ימלך
אחריו והוא ישב על כסאי ¹⁹ וועתה הנה אדניה מלך
ועתה אדני המלך לא ידעת ²⁰ ויבכח שור ומריא
וצאן לרבי ויקרא לכל בני המלך ולא בירת הכהן
וליאב שר הצבא ולשלמה עבדך לא קרא ²¹ אתה
אדני המלך עני כל ישראל عليك להניד להם--מי
ישב על כסא אדני המלך אחורי ²² והיה שכוב אדני
המלך עם אביהו והיהו אני ובני שלמה--חטאים ²³
והנה עודנה מדברת עם המלך וננתן הנביא בא ²⁴

לו ביהוה לאמר אם אמיטך בחרב ⁹ ועתה אל תנקחו כי איש חכם אתה וידעת את אשר תעשה לו ותוררת את שיבתו בדם שאול (Sheol h7585) ¹⁰ וישכב דוד עם אביו ויקבר בעיר דוד ¹¹ והימים אשר מלך דוד על ישראל ארבעים שנה בחברון מלך שבע שנים ובירושלם מלך שלשים ושלש שנים ¹² ושלמה-ישב על כסא דוד אביו ותacen מלכתו מאד ¹³ ויבא אדנינו בן חנית אל בת שביע אם שלמה והתאמיר השלום באך ויאמר שלום ¹⁴ ויאמר דבר לי אליך והתאמיר דבר ויאמר את ידעת כי לי היהת המלוכה ועלי שמו ¹⁵ ויאמר את פניהם למלך ותשב המלוכה ותהי לאחוי כל ישראל פניהם למלך ותשב המלוכה ותהי לאחוי כי מיהוה היהת לו ¹⁶ ועתה שאלה אחת אני שאל מatak--אל תשבי את פני והתאמיר אליו דבר ¹⁷ ויאמר אמרינו נא לשלהמה השונمية לאשה ¹⁸ והתאמיר בת שביע לי את אבישג השונמיות לאשה ¹⁹ ותבא בת שביע טוב אניCi אדבר عليك אל המלך לו על אדנינו ווקם המלך אל המלך שלמה לדבר לו על אדנינו ווקם המלך לךראתה ותשתחוו לה וישב על כסאו ויושם כסא לאם המלך ותשב לימיינו ²⁰ והתאמיר שאלה אחת קפנה אני שאלת מatak--אל תשב את פני ויאמר לה המלך שאלי אמר Ci לא אשיב את פני ²¹ והתאמיר יtan את אבישג השונمية לאדנינו אחריך לאשה ²² ויען המלך שלמה ויאמר לאמו ולמה את שאלת את אבישג השונמיות לאדנינו ושאלי לו את המלוכה כי הוא אחיו הנadol ממי נלו ולא ביתר הכהן ולヨאכִיב בן צרויה ²³ וישבע המלך שלמה ביהוה לאמר כה עשה לי אלהים וכה יוסיף כי בנפשו דבר אדנינו את הדבר זה ²⁴ ועתה כי יהוה אשר הכנינו ווישיבני (וישיבני) על כסא דוד אבי ואשר עשה לי בית כאשר דבר כי היום יומת אדנינו ²⁵ וישלח המלך שלמה ביד בניו בן יהודע ויפגע בו יומת ²⁶ ולא ביתר הכהן אמר המלך ענתה לך על שידך--כי איש מוות אתה ובוים זהה לא אמיטך כי נשאת את ארון אדני יהוה לפני דוד אבי וכי החנונית בכל אשר התענה אבי ²⁷ ויגרש שלמה את אביתר מהיות כהן ליהוה למלוא את דבר יהוה אשר דבר על בית עלי בשללה ²⁸ והשמה באה עד יואב כי יוואב נתה אחריו אדנינה ואחריו אבשלום לא נתה וייס יוואב אל יהוה וויהוק בקרנות המזבח ²⁹ וינד למלך שלמה כי נס יוואב אל יהוה והנה אצל שלמה ⁴⁴ וישלח אותו המלך את צדוק הכהן ואת נתן הנביא ובניהם בן יהודע והכרתי והפלתו וירכבו אותו על פרדת המלך ⁴⁵ וימשחו אותו צדוק הכהן נתן הנביא למלך בנחון ויעלו שם שמחים ותהמ הקירה הוא הקול אשר שמעתם ⁴⁶ וגם ישב שלמה על כסא המלוכה ⁴⁷ וגם באו עבדי המלך לברך את אדנינו המלך דוד לאמר ייטב אלהיך (אלhim) את שם שלמה ממשך ונידל את כסאו מכסאך ווישתחו המלך על המשכב ⁴⁸ וגם כה אמר המלך ברוך יהוה אלהיך ישראל אשר נתן היום ישב על כסאי--ועני ראות ⁴⁹ ויחרדו ויקמו כל הקרים אשר לאדנינו וילכו איש לדרכו ⁵⁰ ואדנינו יראה מפני שלמה ויקם וילך ויחזק בקרנות המזבח ⁵¹ ווינד לשלהמה לאמר הנה אדנינו יראה את המלך שלמה והנה אה בקרנות המזבח לאמר ישבע לי ביום המלך שלמה אם ימות את עברו בחרב ⁵² ויאמר שלמה--אם יהוה לבן חיל לא יפל משערתו ארצה ואם רעה תמצא בו ומית ישלח המלך שלמה ווירדחו מעל המזבח ויבא ווישתחו למלך שלמה ויאמר לו שלמה לך לביתך

2 וקרבו ימי דוד למות ויצו את שלמה בנו לאמר אנכי הlek בדרך כל הארץ וחזקת והייתה לאיש ושמרת את משמרת יהוה אלהיך ללכת בדרכיו לשמר הקטין מצתו ומשפטו ועדותיו כתחוב בתרות משה--למען השכיל את כל אשר עשה ואת שלמה בנו לאמר תפנה שם ⁴ למען יקם יהוה את דבריו אשר דבר עלי לאמר אם ישמרו בניך את דרכם ללכת לפני באמות בכל לבבם ובכל נפשם לאמר--לא יכרת לך איש מעל כסא ישראל ⁵ וגם אתה ידעת את אשר עשה לי יוואב בן צרויה אשר עשה לשני שרי צבאות ישראל לאבניך בן נר ולעמשא בן יתר וויהרגם וויש דמי מלחמה בשלם ויתן דמי מלחמה בחורתו אשר במתנו ובנעלו אשר ברגליו ⁶ וועשית כחכמתך ולא תורד שיבתו בשלם שאל (Sheol h7585) ⁷ ولבני ברזלי הגלעדיה תעשה חסד והוא באללי שלתך כי כן קרבו אליו בברחו מפני אבשלום אחד ⁸ והנה עמק שמעי בן גרא בן הימני מבחרים והוא קלני קללה נרצה ביום לכת מחנים והוא ירד לקרأتي הירדן ואשבע

העם מובהחים בבמות כי לא נבנה בית לשם יהוה עד הימים ההם ³ ויאח שלמה את יהוה לכלת בחוקות דוד אביו רק בבמות-הוא מובה ומקטיר ⁴ וילך המלך נבענה לובח שם כי היא הבהמה הנדרולה אלף עלות יعلاה שלמה על המובה הזה ⁵ בנבען נראה יהוה אל שלמה-בחלום הלילה והוא אמר אלהים שאל מה אתן לך ⁶ והוא אמר שלמה אתה עשית עם עבדך דוד אבי חסד גדור כאשר הלק לפניך באמות ובצדקה ובישראל לבב עמק והשמר לו את החסד הנדרול הזה ותן לו בן ישב על כסאו ביום הזה ⁷ ועתה יהוה אלהי אתה המלכת את עבדך תחת דוד אבי ואנכי נער קטן לא ארע צאת ובא ⁸ ועבדך--בתוך עמק אשר בחורת עם רב אשר לא ימינה ולא יספר מרוב ⁹ וגנתה לעברך לב שמע לשפט את עמק להבין בין טוב לרע כי מי יכול לשפט את עמק הכבד הזה ¹⁰ ויישב הדבר בעני אני כי שאל שלמה את הדבר הזה ¹¹ ויאמר אלהים אליו יען אשר שאלת את הדבר הזה ולא שאלה שאלת לך ימים רבים ולא שאלת לך עשר ולא שאלת נפש איביך ושאלת לך הבין לשמע משפט ¹² הנה עשיתי כדבריך הנה נתתי לך לב חכם ונבו אשר כמי לא היה לפניך ואחריך לא יקום כמי ¹³ וגם אשר לא שאלת נתתי לך נם עשר נם כבוד אשר לא היה כמו איש במלכים כל ימיך ¹⁴ ואם תלך בדרכי לשמר חקי ומצוות כאשר הלק רoid אביך--והארכתי את ימיך ¹⁵ ויקץ שלמה והנה חלום ויבוא ירושלים ויעמד לפני ארון ברית אדני ויעל עלות ווועש שלמים ויעש משתה לכל עבדיו ¹⁶ או תבאנה שתים נשים זנות--אל המלך ותעמדנה לפניו ¹⁷ ותאמר האשה האחת כי אדרני אני והאשה הזאת ישבת בבית אחד ואלך עמה בבית ¹⁸ וידוי ביום השלישי לולדיו ותלדי נס האשה הזאת ואנחנו ייחדו אין זרantu בבית זולתי שתים אנחנו בבית ¹⁹ וימת בן האשה הזאת לילה אשר שכבה עליו ²⁰ ותקם בתוך הלילה ותקח את בני מאצלי ואמתך ישנה ותשכיבתו בחיקת ואת בנה המת השכיבת בחיקו ²¹ ואקם בCKER להיניק את בני ותגנה מות ואתבון אליו בCKER ותגנה לא היהبني יולדתי ²² ותאמר האשה האחרא לא כי בני החיו ובנד המת ואות אמרת לא כי בנק המת ובני החיו ותדרבנה לפני המלך ²³ והוא אמר המלך--זאת אמרת זה בני החיו

המושב וישלח שלמה את בניהו בן יהודע לאמר--לך פגע בו ²⁴ ויבא בניהו אל אהיל יהוה ויאמר אליו כי אלה אמר המלך צא ויאמר לא כי פה אמות וישב בניהו את המלך דבר לאמר כה דבר יואב וכח עני ²⁵ ויאמר לו המלך עשה כאשר דבר פגע בו וקורחיו והסירת דמי חنم אשר שפק יואב מעלי ומעל בית אביו ²⁶ והשיב יהוה את דמו על ראשו אשר פגע בשני אנשים צדקים וטבחים ממננו וויהרגם בחרב-ו-אבי דוד לא ידע את אבנור בן נר שר צבא ישראל ואת עמשא בן יתר שר צבא יהודה ²⁷ ושבו דמייהם בראש יואב ובראש צדוקים ולדוד ולזרעו ולביבתו ולכסאו היהיה שלום עד עולם--מעם יהוה ²⁸ ויעל בניהו בן יהודע ויפגע בו וימתחו ויקבר בביתו במדבר ²⁹ ויתן המלך את בניהו בן יהודע תחת אביתר ³⁰ ויאת צדוק הכהן נתן המלך תחת אביתר וישלח המלך ויקרא לשמעיו ויאמר לו בנה לך בבית ירושלים וישבת שם ולא תצא שם ana ana ³¹ וזהיה ביום צאך ועברת את נחל קדרון--ידע תדע כי מוות תמות דמך יהה בראשך ³² ויאמר שמעי למלך טוב הדבר כאשר דבר אדרני המלך כן יעשה עברך וישב שמעי בירושלם ימים רבים ³³ ויהי מזמן שלש שנים ויבrhoשו שני עבדים לשמעי אליו אכיש בן מעכה מלך נת ויגידו לשמעי לאמר הנה עבדיך בנת ³⁴ ויקם שמעי ויחבש שמעי מירושלים נת ויבש ³⁵ וישלח המלך ויקרא לשמעי ויבא את עבדיו מוגת ³⁶ וינדר לשלהמה כי הלק את חמור וילך נתה אל אכיש לבקש את עברדייו וילך שמעי ויבא את עבדיו מוגת ³⁷ וינדר לשלהמה כי הלק לאמור ביום צאך וחלכת ana ana ana ³⁸ וידע תדע כי מוות תמות ותאמר אליו טוב הדבר שמעתי ³⁹ וומרוע--לא שמרת את שבתת יהוה ואת המזוחה אשר צוית עלי ⁴⁰ והוא אמר המלך אל שמעי אתה ידעת את כל הרעה אשר ידע לך בברך אשר לדוד אבוי והשיב יהוה את רעהך בראשך ⁴¹ והמלך שלמה ברוך וכסא דוד יהוה נכון לפני יהוה--עד עולם ⁴² ויצו המלך את בניהו בן יהודע ויצא ויפגע בו מות והמלכה נכונה ביד שלמה

3 ויתחנן שלמה את פרעה מלך מצרים ויקח את בת פרעה ויביאה אל עיר דוד עד כלתו לבנות את ביתו ואת בית יהוה ואת חומת ירושלם סביב ² רק

וששימים כר קמץ 23 עשרה בקר בראים ועשרים בקר רعي-וומה צאן לבד מיאל וצבי ויחמור וברברים אבוסים 24 כי הוא רודה בכל עבר הנהר מהפסח ועד עזה--בכל מלכי עבר הנהר ושלום היה לו מכל עברי--מסביב 25 וישב יהודה וישראל לבטח איש תחת גפנו ותחתantenו מדן ועד באר שבע--כל ימי שלמה 26 ויהי לשלהמה ארבעים אלף אמות סוסים-- למרכיבו ושנים עשר אלף פרשים 27 וככללו הנצבים האלה את המלך שלמה ואת כל הקרב אל שלחן המלך שלמה--איש חדש לא יעדרו דבר 28 והשעריהם והתבן לסתיסים ולרכש--יבאו אל המוקם אשר יהוה שם איש כמשפטו 29 וייתן אלהים חכמה לשלהמה ותבונה הרבה מאד ורחב לב--כחול אשר על שפת הים 30 ותרב חכמה שלמה מהכמתם כל בני קדם ומכל חכמת מצרים 31 ויחכם מכל האדים מאותן האוורי והימן וככלול ודרדעת בני מחול ויריו שמנו בכל הגוים סביר 32 וידבר שלשת אלפיים משל ויהי שירו חמשה אלף 33 וידבר על העצים מן הארץ אשר לבנון ועד האובך אשר יצא בקירות וידבר על הבהמה ועל העוף ועל הרמש ועל הדנים 34 ויבאו מכל העמים לשמע את חכמת שלמה--מאת כל מלכי הארץ אשר שמעו את חכמאותו

5 וישלח חירם מלך צור את עבדיו אל שלמה כי שמע כי אותו משחו למלך תחת אביו כי אהב היה חירם לדוד--כל הימים 2 וישלח שלמה אל חירם לאמר 3 אתה ידעת את דוד אבי כי לא יכול לבנות בית לשם יהוה אלהיו מפני המלחמה אשר סבבונו-- עד תה יהוה אתם תחת כפות רגלו (רגלי) 4 ועתה הניח יהוה אלהי לי מסביב אין שטן ואין פגע רע 5 והנני אמר--לבנות בית לשם יהוה אלהי כאשר דבר יהוה אל דוד אבי לאמר בך אשר אתן תחתיך על כסאך הוא יבנה הבית לשמי 6 ועה צוח ויכרתו לי ארזים מן הלבנון ועבדיו יהיו עם עבדיך ושכר עבדיך אתון לך ככל אשר תאמר כי אתה ידעת כי אין בנו איש ידע לכרצה עצים--כצדנים 7 ויהי כשמי חירם את דברי שלמה--וישmach מאד ויאמר ברוך יהוה היום אשר נתן לדוד בן חכם על העם הרבה הזה 8 וישלח חירם אל שלמה לאמר שמעתי את אשר

ובנק המת זהה אמרת לא כי בנק המת ובני החי 24 ויאמר המלך קחו לי הרב ויבאו החרב לפני המלך 25 ויאמר המלך גورو את הילד החי לשנים ותנו את החצי לאחת ואת החצי לאחת 26 ותאמיר האשה אשר בנה החי אל המלך כי נגמרה רחミה על בנה ותאמיר כי אדני תננו לה את הילוד החי והמת אל תמייתה זו את אמרת גם לי נם לך לא יהוה--גورو 27 ויען המלך ויאמר תננו לה את הילוד החי והמת לא תמייתהו היא אמו 28 וירשמו כל ישראל את המשפט אשר שפט המלך ויראו מפני המלך כי ראו כי חכמת אלהים בקרבו לעשות משפט

4 ויהי המלך שלמה מלך על כל ישראל 2 ואלה השרים אשר לו עזריהו בן צדוק הכהן 3 אליחרף ואחיהה בני ישיא ספרים יהושפט בן אחילוד המזcur 4 ובנינוו בן יהודע על הצבא וצדוק ואביהר כהנים 5 ועזריהו בן נתן על הנצבים ובודד בן נתן כהן רעה והמלך 6 ואחישר על הבית ואדינרים בן עבדא על המס 7 ושלמה שנים עשר נצבים על כל ישראל וככללו את המלך ואת ביתו חדש בשנה יהוה על אחד (האחד) לככלכל 8 ואלה שמותם בן חור בהר אפרים 9 בן דקר במקץ ובשלבים ובית שמש ואילון בית חנן 10 בן חסד בארכות לו שכח וככל ארץ חפר ובן אבנידב כל נפה דאר טפת בת שלמה היהת לו לאשה 11 בענא בן אחילוד תענק ומנדו וכל בית שאן אשר אצל צרטנה מתחת ליזרעאל מבית שאן עד אבל מוחלה עד מעבר ליקמעם 13 בן נבר ברמת גלעד לו חות יאיר בן מנשה אשר בגלעד לו חבל ארגב אשר בבשן--ששים ערים נדלות חומרה ובריה נשחת 14 אחינדרב בן עדא מהנינה 15 אחימען בנפתלי נם הוא לקח את בשתת בת שלמה--לאשה 16 בענא בן חושי באשר ובቤות 17 יהושפט בן פרוח ביששכר 18 שמעי בן אלא בבנימן 19 גבר בן ארי בארץ גלעד-- ארץ סייחון מלך האמרי וען מלך הבשן ונציב אחד אשר בארץ 20 יהודה וישראל ריבים כחול אשר על הים לרבי אכלים ושטים ושמחים 21 ושלמה היה מושל בכל הממלכות--מן הנהר ארץ פלשׂתים ועד נבול מצרים מנסים מנהה ועבדים את שלמה כל ימי חייו 22 ויהי לחם שלמה ליום אחד שלשים קר סלת

כל הבית חמש אמות קומתו ויאוז את הבית בעציו
 ובעציו ברושים ⁹ עבדי יירדו מן הלבנון מיה ואני
 ארזים נו ויהי דבר יהוה אל שלמה לאמר ¹² הבית
 זהה אשר אתה בנה אם תלבך בחקתי ואת משפטיך
 תעשה ושמרת את כל מצותי ללבת בהם-וחקמתי
 את דברי אך אשר דברתי אל דוד אביך ¹³ וושננו
 בתחום בני ישראל ולא עזוב את עמיישראל ¹⁴ ויבן
 שלמה את הבית ויכללו ¹⁵ ויבן את קירות הבית
 מביתה בצלעות ארזים-מרקע הבית עד קירות
 הספן צפה עז מבית ויצף את קרקע הבית בצלעות
 ברושים ¹⁶ ויבן את עשרים אמה מירוכותי (מירוכתי)
 הבית בצלעות ארזים מן הקרקע עד הקירות ויבן
 לו מבית לדבריך לארון הקודשים ¹⁷ וארבעים באמה
 היה הבית-הוא היכיל לפני ¹⁸ ואורי אל הבית פנים
 מקלעת פקעים ופטורי צדים הכל ארזו אין אבן נראת
 ודבריך בתוך הבית מפני מה הכנין לחתן שם את
 ארון הברית יהוה ²⁰ ולפני הדריך עשרים אמה ארך
 ועשרים אמה רחוב ועשרים אמה קומתו ויצפחו והב
 סנור ויצף מזבח ארזו ²¹ ויצף שלמה את הבית מפני מה
 זהב סגנון וי אברה ברכיכות (ברחות) זהב לפני
 הדריך ויצפחו זהב ²² ואת כל הבית צפה זהב עד
 חם כל הבית וכל המזבח אשר לדבריך צפה זהב ²³
 ויעש בדבריך שני כרובים עצי שמן עשר אמות קומתו
 וחמש אמות כנף הכרוב האחת וחמש אמות כנף
 הכרוב השנייה עשר אמות מקומות כנפיו ועד קצוות
 כנפיו ²⁵ ועשר באמה הכרוב השני מדה אחת וקצת
 אחד לשני הכרבים ²⁶ קומה הכרוב האחד עשר
 באמה וכן הכרוב השני ²⁷ ויתן את הכרובים בתוך
 הבית הפנימי ויפרשו את כנפי הכרבים ותגע כנף
 האחד בקיר וכנף הכרוב השני נגעת בקיר השני
 וכנפייהם אל תוך הבית נגעת כנף אל כנף ²⁸ ויצפ
 את הכרובים זהב ²⁹ ואת כל קירות הבית מסבב
 קלע פתויחי מקלעות הכרובים ותמורת ופטורי צדים-
 מלפנים ולהוציאן ³⁰ ואת קרקע הבית צפה זהב-
 לפנים ולהיצן ³¹ ואת פתח הדרכיך עשה דלתות
 עצי שמן האיל מזוזות חמישית ³² ושתי דלתות עצי
 שמן וקלע עליהם מקלעות הכרובים ותמורת ופטורי
 צדים וצפה זהב וירד על הכרובים ועל התמורות ופטורי
 זהב ³³ וכן עשה לפתח היכיל מזוזות עצי שמן מאת
 רביעית ³⁴ ושתי דלתות עצי ברושים שני צלעים הדרلت
 שלחת אליו אני עשה את כל חפצך בעצי ארזים
 אשימים דברות בים עד המקום אשר השלה אליו
 ונפצעים שם-וاثה תשא ואתה תשעה את חפציך לחת
 לחם ביתו ³⁵ ויהי חירום נתן לשלה עצי ארזים ועצי
 ברושים-כל חפצך ³⁶ ושלמה נתן לחרים עשרים
 אלף כר חטים מכלת לביתו ועשרים כר שמן כתית
 כה יתן שלמה לחרים שנה בשנה ³⁷ ויהוה נתן חכמה
 לשלה מה כאשר דבר לו ויהי שלם בין חרים ובין
 שלמה ויכרתו בריות שניהם ³⁸ ויעל המלך שלמה מס
 מכל ישראל ויהי המס שלשים אלף איש ³⁹ וישלחם
 לבונונה עשרה אלפיים בחדש חליפות-חדרש יהו
 שלבנונו שנים חדשים בכיתו ואנדרים על המס ⁴⁰
 ויהי לשלה מה שבעים אלף נשא סבל ושמנים אלף
 חצב בהר ⁴¹ בלבד משרי הנצחים לשלה מה אשר על
 המלאכה שלשת אלפים ושלש מאות-הדרים בעם
 העשום במלאה ⁴² ויצו המלך ויסעו אבני גדלות
 אבניים יקרים ליסד הבית-אבני גווית ⁴³ וויפסלו בני
 שלמה ובני חירום-והגבלים ויכינו העצים והאבנים
 לבנות הבית

6 והוא בשינויים שנה וארבע מאות שנה לצאת בני
 ישראל מארץ מצרים בשנה הרביעית בחדרש זו הוא
 החדרש השני למלך שלמה על ישראל ויבן הבית
 ליהוה ⁴⁴ והביה אשר בנה המלך שלמה ליהוה-שים
 אמה ארכו ועשרים רחבו ושלשים אמה קומתו ³
 והאולם על פני היכל הבית-עשרים אמה ארכו על
 פני רחב הבית עשר באמה רחבו על פני הבית ⁴ ויעש
 לבית חלוני שקפים אטומים ⁵ ויבן על קיר הבית יצוע
 (יציע) סכיב את קירות הבית סכיב להיכל ולדבריך
 ויעש צלעות סכיב ⁶ היוצע (היוציא) התתנה חמיש
 באמה רחבה והחינה שיש באמה רחבה והשלישי
 שבע באמה רחבה כי מונرعا ויתן לבית סכיב חזחה
 לבליyi אחו בקירות הבית ⁷ והביה בהכנותו-אבן
 שלמה מסע נבנה ומקבות והגרון כל kali ברזול לא
 נשמע בבית בהכנותו ⁸ פתח הצלע הicina אל כתף
 הבית הימנית ובולמים יעלו על הicina ומן הicina
 אל השלשים ⁹ ויבן את הבית ויכללו ויספן את הבית
 נבים ושדרת בארזים ¹⁰ ויבן את היוצע (היוציא) על

שבעה לכתרת האחת ושבעה לכתרת השניה ¹⁸ ויעש את העמודדים ושני טורים סביב על השבכה האחת לכוסות את הכתרת אשר על ראש הרמנים וכן עשה לכתרת השניה ¹⁹ וכתרת אשר על ראש העמודדים-- מעשה שושן באולם ארבע אמות ²⁰ וכתרת על שני העמודדים נם ממעל מלעמת הבטן אשר לעבר שבכה (השבכה) והרמנוניים מאותים טרים סביב על הכתרת השניה ²¹ ויקם את העמודדים לאלים ההיכל ויקם את העמוד הימני ויקרא את שמו יcin' ויקם את העמוד השמאלי ויקרא את שמו בעז ²² ועל ראש העמודדים מעשה שושן והם מלאכת העמודדים ²³ וייש עתה הים מוצק עשר באמה משפטו עד שפטו ענل סביב וחמש באמה קומתו וקוה (וקו) שלשים באמה יסב אתו סביב ²⁴ ופקעים מתחת לשפטו סביב סכבים אתו עשר באמה מקפים את הים סביב שני טורים הפקעים יצוקם ביצקו ²⁵ עמד על שני עשר בקר שלשה פנים צפונה ושלשה פנים ימה ושלשה פנים נגה ושלשה פנים מזרחה והם עליהם מלמעלה וכל אחריהם ביתה ²⁶ ובערו טפה ושפטו כמעשה שפט כס פרח שושן אלףים בת יכיל ²⁷ וייש עתה המכונות עשר נחשת ארבעה באמה ארך המכונה האחת וארבעה באמה רחבה ושלש באמה קומתה ²⁸ וזה מעשה המכונה מסגרת להם ומסגרת בין השלבים ²⁹ ועל המסגרות אשר בין השלבים ארויות בקר וכורובים ועל השלבים כן ממעל ומתחת לארויות ולבקר ליות לכיר הכתפות יצוקות מעבר איש ליות ³⁰ וופיה מבית מעשה מorder ³¹ וארבעה אופני נחשת למcona האחת וסרי נחשת וארבעה עטמיות כהפתה להם מתחת לכיר הכתפות יצוקות מעבר איש ליות ³² וופיה מבית לכתרת ומעליה באמה ופיה ענל מעשה כן אמה וחזי האמה וגם על פיה מקלוות ומסגרותם מרבותות לא ענלוות ³³ וארבעה האופנים למתחת למסגרות יידות האופנים במכונה וקונמת האופן האחד אמה וחזי האמה ³⁴ ומעשה האופנים כמעשה אופן המרכבה ידרותם ונבייהם וחשייהם וחשורייהם--הכל מוצק ³⁵ וארבעה כתפות--אל ארבע פנות המכונה האחת מן המכונה כתפה ³⁶ ובראש המכונה חצי האמה קומה-- ענל סביב ועל ראש המכונה ידרתיה ומסגרותיה ממנה ³⁷ ופתח על הלחת ידרתיה ועל ומסגרותיה (מסגרתיה) קרוביים ארויות ותמרת--כمعد איש וליות סביב

האת גלילים ושני קלעים הדלת הגדלת השניות גלילים ³⁸ וקלע כרובים ותמרת פטרוי צדים וצפה והב מישר על המחקה ³⁹ ויבן את החצר הפנימית שלשה טורי גוית וטור כתרת אריזום ⁴⁰ בשנה הרביעית יסיד ביה יהוה--בירך זו ⁴¹ ובשנה האחת עשרה בירך בול הוא החדר השמייני כלה הבית לכל דבריו ולכל משפטו ויבנהו שבע שנים

7 ³⁵ ואת ביתו בנה שלמה שלש עשרה שנה ויכל את כל ביתו ² ויבן את בית יער הלבנון מהה ארכו וחמשים אמה רחבו ושלשים אמה קומתו על ארבעה טורי עמודי אריזום וכתרות אריזום על העמודדים ³ וספן בארו ממעל על הצלעות אשר על העמודדים ארבעים וחמשה--חמשה עשר הטור ⁴ וושקפים שלשה טורים ומחזה אל מוחזה שלש פעמיים ⁵ וככל הפתחים והמושגות רביעים שקי' ומול מוחזה אל מוחזה שלש פעמיים ⁶ ואת אלים העמודדים עשה חמשים אמה ארכו ושלשים אמה רחבו ואלום על פניהם ועדים ועב על פניהם ⁷ ואלום הכסא אשר ישב שם אלם המשפט עשה והספן בארו מהקרקע עד הקרקע ⁸ וביתו אשר ישב שם החצר האחרת מבית לאלים כמעשה זהה ובית יעשה לבת פרעה אשר לקח שלמה כאולם זהה ⁹ כל אלה אבני יקרת כמדות ניות מנגרות במנרה מבית ומוחץ וממסד עד הטעפות ומוחץ עד החצר הנדרלה ¹⁰ ומיסד אבני יקרות אבני גדלות--אבני עשר אמות ואבני שמנה אמות ¹¹ ומול מעלה אבני יקרות כמדות ניות--וארזו ¹² ובחצר הגודלה סביב שלשה טורים ניות וטור כתרת אריזום ולהצרא בית יהוה הפנימית ולאלים הבית ¹³ וישראל המלך שלמה ויקח את חירם מצר ¹⁴ בן אשה אלמנת הוא ממתה נפתלי ואביו איש צרי חרש נחשת וימלא את החכמה ואת התבונה ואת הדעת לעשות כל מלאכה בנחשת ויבוא אל המלך שלמה ויעש את כל מלאכתו ¹⁵ ויצר את שני העמודדים נחשת שמנה עשרה אמה קומה העמוד האחד וחוט שתים עשרה אמה יסב את העמוד השני ¹⁶ ושתוי כתרת עשה تحت על ראש העמודים--מצק נחשת חמיש אמות קומת הכתרת האחת וחמש אמות קומת הכתרת השניות ¹⁷ שכבים מעשה שבכה גדים מעשה שרשות לכתרת אשר על ראש העמודים--

ויעלו אתם הכהנים והלויים ⁵ והמלך שלמה וכל עדת ישראל הנוגדים עליו אותו לפני הארון--mobichim zan
ובקר אשר לא יספרו ולא ימננו מרביתם ⁶ ויבאו הכהנים את ארון ברית יהוה אל מקומו אל דבר הבתי-אל קדש הקדשים אל תחת כנפי הכרובים ⁷ כי הכרובים פרושים כנפים אל מקום הארון ויסכו הכרובים על הארון ועל בדיו מלמעלה ⁸ ויארכו הבדים ויראו הראש הבדים מן הקדרש על פני הדריר ולא יראו החוצה וייהיו שם עד חיום הזה ⁹ אין בארון רק שני לחות האבנים אשר הנה שמשה בחרב-אשר כרת יהוה עם בני ישראל בצתם הארץ מצרים ¹⁰ וייהי בצתה הכהנים מן הקדרש והען מלא את בית יהוה ¹¹ ולא ייכלו הכהנים לעמוד לשרת מפני הען כי מלא כבוד יהוה את בית יהוה ¹² אז אמר שלמה יהוה אמר לשכן בערפל ¹³ בנה בניתו בית זבל ל-----מכון לשבתק עולמים ¹⁴ ווסב המלך את פניו ויברך את כל קהיל ישראל וכל קהיל ישראלי עמד ¹⁵ ויאמר ברוך יהוה אלהי ישראל אשר דבר בפיו את דוד אבי ובידיו מלא לאמור ¹⁶ מן היום אשר הוציאי את עמי את ישראל ממצרים לא בחורתי בעיר מכל שבטי ישראל לבנות בית להיותשמי שם ואבהיר ברוד להיות על עמי ישראל ¹⁷ ויהי עם לבב דוד אבי--לבנות בית לשם יהוה אלהי ישראל ¹⁸ ויאמר יהוה אל דוד אבי עין אשר היה עם לבבך לבנות בית לשמי--התיבת כי היה עם לבבך ¹⁹ רק אתה לא תבנה הבית כי אם בנק היצא מהליך הוא יבנה הבית לשמי ²⁰ ויקם יהוה את דבריו אשר דבר ואקם תחת דוד אבי ואשב על כסא ישראל כאשר דבר יהוה ואבנה הבית לשם יהוה אלהי ישראל ²¹ ואשם שם מקום לארון אשר שם ברית יהוה אשר כרת עם אבותינו בהוציאו את מארץ מצרים ²² ויעמד שלמה לפני מזבח יהוה ננד כל קהיל ישראל ויפרש כפי השמיים ²³ ויאמר יהוה אלהי ישראל אין ממך אלהים בשמיים מעמל ועל הארץ מתח שמר הברית והחסד לעבדיך ההלכים לפנייך בכל לכם ²⁴ אשר שמרת לעבדך דוד אבי את אשר דברת לו ותדבר בפיך ובידך מלאת כוים זהה ²⁵ ועתה יהוה אלהי ישראל שמר לעבדך דוד אבי את אשר דברת לו לא לאמר לא יכרת לך איש מלפני ישע על כסא ישראל רק אם ישרמו בנק את דרכם לлечת

זאת עשה את עשר המכונות מוצק אחד מדיה אחת קצב אחד--לכללה ³⁸ ויעש עשרה כירות נשחת ארבעים בת יכול הכהור האחד ארבעה באמה הכהיר האחד--כיפור אחד על המכונה אותה לעשר המכונות ³⁹ וויתן את המכונות חמוץ על קף הבית מימין וחמש על כתף הבית משמאלו ואות הדם נתן מכתף הבית הימנית קדמה--ממול נגב ⁴⁰ ויעש חורום--את הכירות ואת הייעים ואת המזרקות וכייל חירם לעשות את כל המלאכה אשר עשה למך שלמה בית יהוה ⁴¹ עמדים שניים ונולת הכתרת אש על ראש העמודים שתים והשכבות שתים--לכסות את שתי ג寥ת הכתרת אש על ראש העמודים ⁴² ואת הרמנים ארבע מאות לשתי השכבות--שני טורים רמנים לשכבה האחת לכוסות את שתי ג寥ת הכתרת אש על פני העמודים ⁴³ ואת המכונות עשר ואת הכירות עשרה על המכונות ואת הים האחד והברק שניים עשר תחת הים ⁴⁴ ואת הים השני והים השלישי ואת כל הכלים ואת הסירות ואת הייעים ואת המזרקות ואת כל הכלים האهل (האל) אשר עשה חירם למך שלמה בית יהוה--נחתת ממרשת ⁴⁵ בכרך הירדן צקם המלך במעבה הארץ בין סכות ובין צרתן ⁴⁷ ווינה שלמה את כל הכלים מרבי מאד מאד--לא נחקר משקל הנחתת ⁴⁸ ויעש שלמה--את כל הכלים אשר בנתה את מזבח הוזב ואת השלחן אשר עליו לחם הפנים והדריר--זהב סגנון והפרחה והנרתת והמלקים וזהב והספונות והמזמורות והמזרקות והכפות והמחותות-⁵⁰ זהב סנור והפטות לדלתות הבית הפנימי לקדר הקדרשים לדלת בית להיכל--זהב ווותשלם כל המלאכה אשר עשה המלך שלמה בית יהוה ויבא שלמה את קדשי דוד אבי את חסוף ואת הזובב ואת הכלים--נתן באוצרות בית יהוה

8 אז יקהל שלמה את זקני ישראל את כל ראשי המתוות נשיא האבות לבני ישראל אל המלך שלמה--ירושלם להעלות את ארון ברית יהוה מעיר דוד--הייא ציון ² ווקהלו אל המלך שלמה כל איש ישראל בירח האתנים בחג--הוא החדש השביעי ³ ויבאו כל זקני ישראל וישאו הכהנים את הארון ⁴ ויעלו את ארון יהוה ואת אהל מועד ואת כל כל הדרש אשר באهل

אף כעمرך ישראל ולדעת כי שמו נקרא על הבית
 הזה אשר בניתי ⁴⁴ כי יצא עמך למלחתה על איבו
 בדרך אשר תשלהם והתפללו אל יהוה דרך העיר
 אשר בחרת בה והביה אשר בניתו לשマーク ⁴⁵ ושמעת
 השם את הפלתם ואת תחנתם ועשה משפטם ⁴⁶
 כי ייחטא לך כי אין אדם אשר לא ייחטא ואנפתם
 ונתחם לפני אויב ושבום שביהם אל ארץ האויב
 רוחקה או קרובה ⁴⁷ והשיבו אל ל'ם בארץ אשר
 נשבו שם ושבו והתחנו אליו בארץ שביהם לאמר
 חטאנו והעינו רשותנו ⁴⁸ ושבו אליו בכל לבכם ובכל
 נפשם בארץ איביהם אשר שכנו אתם והתפלל לאליך
 דרך ארצם אשר נתה לאבותם העיר אשר בחרת
 והביה אשר בנית (בנית) לשマーク ⁴⁹ ושמעת השם
 מכון שבתק את הפלתם ואת תחנתם ועשה משפטם
 עמך וסלחת לעמך אשר חטא לך ולכל פשעיםם אשר
 פשעו לך ונתחם לרחמים לפני שביהם ורחמים ⁵⁰ כי
 עמך ונחלתך הם אשר הוצאת ממצרים מותך כור
 הבROL ⁵¹ להיוות ענייך פתחת אל תחנת עברך ואל
 תחנת עמך ישראל לשמעם אליהם בכל קראם אליו
 כי אתה הבדחים לך לנחלה מכל עמי הארץ ⁵²
 כאשר דברת ביד משה עברך בהוציאך את אבותינו
 ממצרים-אנדי יהוה ⁵³ ויהי יכולות שלמה להתפלל
 אל יהוה את כל הפללה והתחנה הזאת קם מלפני
 מזבח יהוה מכרען על ברכו וכפיו פרשות השם ⁵⁴
 ויעמד-ויברך את כל קהיל ישראל קול נдол לאמר
 ברוך יהוה אשר נתן מנוחה לעמו ישראל ככל ⁵⁵
 אשר דבר לא נפל דבר אחד מכל דברו הטוב אשר
 דבר ביד משה עבדו ⁵⁶ יהי יהוה אלהינו עמננו כאשר
 היה עם אבותינו אל יעצנו ואל יטשנו ⁵⁷ להთוט
 לבבנו אליו--ללכת בכל דרכיו ולשמר מצותו וחקיו
 ומפטיו אשר צוה את אבותינו ⁵⁸ ויהיו דברך אלה
 אשר התחננו לפני יהוה קרבנים אל יהוה אלהינו
 יומם ולילה לעשות משפט עבדו ומשפט עמו ישראל-
 דבר יום ביום ⁵⁹ למן דעת כל עמי הארץ כי יהוה
 הוא האלhim אין עוד ⁶⁰ והוא להבבכם שלם עם יהוה
 אלהינו לרכת בחקי ולשמר מצותיו כיום הזה ⁶¹
 והמלך וכל ישראל עמו זבחים זבח לפני יהוה ⁶²
 ויזבח שלמה את זבח השלמים אשר זבח להוה בקר
 עשרים ושנים אלף וצאן מאה ועשרים אלף ויחנכו את
 הנכרי--למן ידען כל עמי הארץ את שマーク ליראה

לפני כאשר הוצאה לפניו ²⁶ ועתה אלהי ישראל--יאמן
 נא דבריך (דבריך) אשר דברת לעברך דוד אביכי ²⁷
 כי האמנים ישב אלהים על הארץ תנוה השם ושמי
 השם לאל כלכלך--אף כי הבית הזה אשר בניתו
 ובנית אל הפלת עברך ואל תחנתו-יהוה אלהי
 לשמע אל הרנה ואל התפללה אשר עברך מתפלל
 לפני היום ²⁹ להיוות עינך פתחת אל הבית הזה
 לילה ויום אל המקום אשר אמרת יהוה שמי שם--
 לשמע אל התפללה אשר יתפלל עברך אל המקום
 הזה ³⁰ ושמעת אל תחנת עברך ועמך ישראל אשר
 יתפללו אל המקום הזה אתה תשמע אל מקום שבתק
 אל השם ושמעת וסלחת ³¹ את אשר יחתא איש
 לרעה ונsha bo אלה להאלתו ובאלה להפni מזבחך-
 בביה זהה ³² אתה תשמע השם ועשית ושפטת את
 עבריך--להרשיע רשותה תחת דרכו בראשו ולהצדיק
 צדוק להת לו כצדקו ³³ בהנרכ עמך ישראל לפני
 אויב--אשר ייחטא לך ושבו אליו והודו את שマーק
 והתפללו והתחנו אליו בביה זהה ³⁴ ואתה תשמע
 השם וסלחת לחטא עמך ישראל והשכחים אל
 האדמה אשר נתה לאבותם יושבון כי תעטם ³⁵ ואתה
 והודו את שマーק ומחטאיהם יושבון כי תעטם ³⁶ ואתה
 תשמע השם וסלחת לחטא עבריך ועמך ישראל--
 כי תורם את הדרכ הטובה אשר ילכו בה ונתחה מטר
 על ארץ אשר נתה לעמך לנחלה ³⁷ רעב כי יהוה
 בארץ דבר כי יהוה שדרפון יركון ארבה חסיל כי
 יהיה כי יציר לו איבר בארץ שעריו--כל גען כל מלחלה
 כל הפללה כל תחנה אשר תהיה לכל האדם לכל ³⁸
 אל דביה זהה ³⁹ ואתה תשמע השם מכון שבתק
 ולסתות ועתית נתת לאיש ככל דרכיו אשר תדע את
 לבבו כי אתה ידעת לברך את לבב כל בני האדם
 למען יראוך כל הימים אשר הם חיים על פני
 האדמה--אשר נתה לאבותינו ⁴⁰ וגם אל הנכרי אשר
 לא מעמך ישראל והוא מארך רחואה למען שマーק
 כי ישמعون את שマーק הנдол ואת ירך חזקה וורעך
 הנטויה ובא והתפלל אל הבית הזה ⁴³ אתה תשמע
 השם מכון שבתק ועשית ככל אשר יקרא אליו
 הנכרי--למן ידען כל עמי הארץ את שマーק ליראה

נתן לו שלמה ולא ישרו בעניינו ¹³ ויאמר--מה הערים
האללה אשר נתחה לי אחיו ויקרא להם ארץ כבול
עד היום זהה ¹⁴ וישראל חירם למלך מאה ועשרים
ככר זאב ¹⁵ וזה דבר הנמס אשר העלה המלך שלמה
לבנות את בית יהוה ואת ביתו ואת המלוֹא ואת חומת
ירושלים ואת חצר ואת מגנו ואת גור ¹⁶ פרעה מלך
מצרים עליה וילכדר את גור וישראל באש ואת הכנעני
הישב בעיר הרגן ויתנה שלחים לבתו אש שלמה
ויבן שלמה את גור ואת בית חרן תחתון ¹⁸ ואת
בעלח ואת תמר (תדרמן) במדבר בארץ ¹⁹ ואת
כל ערי המוסכנות אשר היו לשלים מה ואת ערי הרכבת
ואת ערי הפרשימים ואת חشك שלמה אשר חشك לבנות
בירושלים ובלבנון ובכל ארץ ממלתו ²⁰ כל העם
הנותר מן האמרי החתי הפרזי החוי והיבוסי אשר
לא מבני ישראל אלה ²¹ בניהם אשר נתרו אחריהם
באرض אשר לא יכולו בני ישראל להחריהם ויעלם
שלמה למס עבד עד היום זהה ²² ובני ישראל לא
נתן שלמה עבד כי הם אנשי המלחמה ועבדיו ושריו
ושלשיו ושור רככו ופרשו ²³ אלה שרי הנצבים אשר
על המלוכה לשלים חמשים וחמש מאות--הרידים
בעם העשים במלאה ²⁴ אך בת פרעה עלה מעיר
דור אל ביתה אשר בנה לה או בנה את המלוֹא ²⁵
והעליה שלמה שלש פעמים בשנה עלות ושלמים על
המושב אשר בנה ליהוה והקטר אותו אשר לפניו יהוה
ושלם את הבית ²⁶ ואני עשה המלך שלמה בעזיון
נכבר אשר את אלות על שפת ים סוף--בארץ אדום ²⁷
וישלח חרים בגין את עבדיו אנשי אניות ידעי הים--
עם עבדיו שלמה ²⁸ ויבאו אופירה--ויקחו שם זהב
ארבע מאות ועשרים ככר ויבאו אל המלך שלמה

10 ומלך שבא שמעת את שמע שלמה--לשם
יהוה ותבא לנסתו בחירות ² ותבא ירושלים בחיל
כבד מאד גמלים ונשאים בשםים והבב רב מאד ואבן
יקירה ותבא אל שלמה ותדבר אליו את כל אשר
היה עם לבבה ³ ויגד לה שלמה את כל דבריה
לא היה דבר נעלם מן המלך אשר לא הניד לה ⁴
ותרא מלכת שבא את כל חכמת שלמה והבב אשר
בנה ⁵ ומأكل שלחנו ומושב עבדיו ומעמוד משרתו
ומלבושים ומשקו ועלתו אשר יעלה בית יהוה ולא
הgalil ²⁹ ויצא חרים מצר לראות את הערים אשר

בית יהוה המלך וכל בני ישראל ⁶⁴ ביום ההוא קדר
המלך את חותם החצר אשר לפני בית יהוה--כי עשה
שם את העלה ואת המנחה ואת חלביו השלמים כי
מובה הנחתה אשר לפני יהוה קטן מהיכיל את העלה
ואת המנחה ואת חלביו השלמים ⁶⁵ ויעש שלמה בעת
ההיא את החג וככל ישראל עמו קהן גדול מלובוא
חמות עד נחל מצרים לפני יהוה אלהינו שבעת ימים
ושבעת ימים--ארבעה עשר יום ⁶⁶ ביום השמני שלח
את העם ויברכו את המלך וילכו לאלהיהם שמחים
וטובי לב על כל הטובה אשר עשה יהוה לדוד עבדו
ולישראל עמו

9 ויהי ככלות שלמה לבנות את בית יהוה ואת בית
המלך ואת כל חشك שלמה אשר חփע לעשות ² וירא
יהוה אל שלמה שנית כאשר נראה אליו בגבעון ³
ויאמר יהוה אליו שמעתי את הפלתק ואת החנתק
אשר התהננהה לפני--הקרשתי את הבית הזה אשר
בנחתה לשם שמי שם עד עולם והוא עני ולבי שם
כל הימים ⁴ ואותה אם תלך לפני אשר הילך דוד
אביך בהם ובבב ובבב לשעתה ככל אשר צויתך--
חקוי ומשפט תשמר ⁵ והקמתי את כסא מלכתח
על ישראל--לעלם כאשר דברת על דוד אביך
לאמר לא ייכרת לך איש מעל כסא ישראל ⁶ אם שוב
תשbone אותם ובניהם מאחריו ולא חשמרו ממצוות חקקי
אשר נתתי לפניכם ולהלכם ועבדתם אליהם אחרים
והשתוויהם להם ⁷ והכרתי את ישראל מעל פני
האדמה אשר נתתי להם ואת הבית אשר הקרשתי
לשמי אשלח מעל פנוי והוא ישראל למשל ולשנינה
בכל הימים ⁸ והבית הזה יהיה עליון כל עבר עליון
ישם ושרק ואמרו על מה עשה יהוה כהה לארץ
הזאת ולבית הזה ⁹ ואמרו על אשר עזבו את יהוה
אליהם אשר הוציא את אבתם מארץ מצרים ויחזקו
באליהם אחרים ווישחו (וישחוו) להם ויעבדם על
כן הביא יהוה עליהם את כל הרעה הזאת ¹⁰ ויהי
מקצת שעדרים שניה אשר בנה שלמה את שני הבתים--
את בית יהוה ואת בית המלך ¹¹ חרים מלך צד נשא
את שלמה בעצי ארומים ובעצים ברושים ובודהב--לכל
חפזו או יתן המלך שלמה לחרים עשרים עיר בארץ

ויאסף שלמה רכב ופרשים והוא לו אלף וארבע מאות רכב ושנים עשר אלף פרשים וינום בעיר הרכב ועם המלך בירושלים ²⁷ וויתן המלך את הכסף בירושלם כאבניהם ואת הארזים נתן כסקים אשר בשפללה-- לרב ²⁸ ומוצא הסוסים אשר לשולמו ממצרים ומקוה- סחריו המלך יקחו מקווה במחירות ²⁹ ותעללה ותצא מרכבה מצרים בשש מאות כסף וסוס בחמשים ומאה וכן לכל מלכי החתים ולמלך ארטם--כידם יצאו

11 והמלך שלמה אהב נשים וככיות רבות--וأت בת פרעה מואניות עמניות אדרמיות צדניתות ² מן הגנים אשר אמר יהוה אל בני ישראל לא תבוא בהם והם לא יבואו בכם אכן יטו את לבכם אחריהם אלהיהם--בhem דבר שולמה לאחבה ³ זיויה לו נשיםשרות שבע מאות ופלגשים שלש מאות ויטו נשוי את לבו ⁴ יהויה לעת זקנת שלמה נשוי השטו את לבבו אחריהם אלהים אחרים ולא היה לבבו שלם עם יהוה אלהי כלבב דוד אביו זווילך שלמה--אחרי עשתרת אלהי צדנים ואחריו מלכים שקץ עמנים ⁶ וייעש שלמה הרע בעני יהוה ולא מלא אחורי יהוה כדוד אביו ⁷ או יבנה שלמה במה לכמוש שקץ בני עמו ⁸ וכן עשה לכל פני ירושלים ולמלך שקץ בני עמו ⁹ וכן עשה לכל נשيو הנכריות מתקירות ומצוות לאלתיהם ¹⁰ ויתאנפ יהוה בשלמה כי נתה לבבו מעם יהוה אלהי ישראל הנראה אליו פעמים ¹⁰ וצוה אליו על הדבר הזה לבתו לכת אחורי אלהים אחרים ולא שמר את אשר צוה יהוה ¹¹ והוא אמר יהוה לשולמה עין אשר היה זה זאת עמוק ולא שמרת בריתו וחקתו אשר צוית עליך--קרע אקרע את הממלכה מעליך ונחתה לעבדך ¹² אך בימיך לא עשנה למען דוד אביך מיד בנק אקרענה ¹³ רק את כל הממלכה לא אקרע שבט אחד אתן לבנק למען דוד עבדי ולמען ירושלים אשר ברחותי ¹⁴ ויקם יהוה שטן לשולמה את הדר האדרמי מזרע המלך הוא באדרום ¹⁵ ויהי בהיות דוד את אדרום בעלוות יואב שר הצבא לcker את החללים ויד כל זכר באדרום ¹⁶ כי ששת חדשים ישב שם יואב וכל ישראל עד הכרית כל זכר באדרום ¹⁷ ויברחה אדרד הוא ואנשים אדרמיים מעבדי אביו אותו--לכוא מצרים והדר נער קטן ¹⁸ ויקמו מדין ויבאו פארן ויקחו אנשים עם

היה בה עוד רוח ⁶ ותאמר אל המלך אמרת היה הדרבר אשר שמעתי בארץ-על דבריך ועל חכמתך ⁷ ולא האמנתי לדברים עד אשר באתי ותראינה עני והנה לא הנדר לי הצעי הוכחת חכמה וטוב אל השמועה אשר שמעתי ⁸ אשרי אשיך אשרי עבדיך אלה העמדים לפניו תמיד השמעים את חכמתך ⁹ יהי יהוה אלהיך ברוך אשר חפץ לך לתחז על כסא ישראל--באחבת יהוה את ישראל לעלום וישימך למלך לעשות משפט וצדקה ¹⁰ ותתן למלך מהה ושערם ככר זהב ובשמים הרבה מאדר--ובבן יקרה לא בא כבשם ההוא עוד לרבי אשר נתנה מלכת שכא למלך שלמה ¹¹ ונם אני חירם אשר נשא זהב מאופיר הביא מאופיר עצי אלמנטים הרבה מאדר--ובבן יקרה וייעש המלך את עצי האלמנטים מסעד לבית יהוה ולቤת המלך וככורות ונבלים לשרים לא בא כן עצי אלמנטים ולא נראה עד היום הזה ¹² וזהמלך שלמה היה ועבדיה ¹⁴ וייה משקל הזהב אשר בא לשולמה בשנה אחת--שש מאות ששים ווש ככר זהב ¹⁵ בלבד מאנשי התרים ומסחר הרכלים וכל מלכי הארץ ופחוות הארץ ¹⁶ וייעש המלך לשולמה מאותים צנה זהב שהוות שש מאות זהב יעלה על העצנה האחת ¹⁷ ושולש מאות מננים זהב שהוות--שלשת מאות זהב יעלה על המן האחת ויתנים המלך בית יער הלבנון ¹⁸ וייעש המלך כסא שנ נдол ויצפהו זהב מופז ¹⁹ שיש מעלות לכסה וראש אדרים עמלות מזוה וירית מזוה אל לכסה וראש אדרים עמלות מזוה וירית מזוה אל סגור אין כסף לא נחשב ביום שלמה--למאומה ²² כי אני תרשיש למלך ביום עם אני חירם אחיך לששלש שנים תבוא אני תרשיש נשאה זהב וככסף שנגהבים קופים וחכמים ²³ וינדל המלך לשולמה מכל מלכי הארץ--לעשר ולכחמה ²⁴ וכל הארץ--מקבושים את פני שלמה לשמע את חכמו אשר נתן אליהם בלבו ²⁵ ומה מבאים איש מנהתו כל כי כסף זהב ושלמות ונשך ובשמים סוסים ופרדדים--דבר שנה ²⁶

מלך על ישראל ³⁸ והיה אם תשמע את כל אשר אצוך והלכה בדרכיו ועשה הישר בעיני לשמור חקותי ומצוותי כאשר עשה דוד עבدي---והייתי עמך ובניתי לך בית נאמן כאשר בניו לדור ונתני לך את ישראל ³⁹ ואעננה את זרעך לדוד למן זאת---אך לא כל הימים ⁴⁰ ויבקש שלמה להמית את ירבעם ויקם ירבעם ויברא מצרים אל שיק מלך מצרים והוא במצרים עד מות שלמה ⁴¹ ויתר דבריו שלמה וככל אשר עשה וחכמו--- הלווא הם כתבים על ספר דבריו שלמה ⁴² והימים אשר מלך שלמה בירושלם על כל ישראל---ארבעים שנה ⁴³ וישכב שלמה עם אחיו ויקבר בעיר דוד אביו וימליך רחבעם בנו תחתיו

12 וילך רחבעם שכם כי שם בא כל ישראל להמלך אותו ² ויהו כשמיירבעם בן נבט והוא עודנו במצרים אשר ברוח מפני המלך שלמה וישב ירבעם במצרים ³ וישלחו ויקראו לו ויבאו (יבא) ירבעם וככל קהן ישראל וידברו אל רחבעם לאמר ⁴ אביך הקשה את עליינו ואתה עתה הקל מעברת אביך הקשה ומעליך הכהן אשר נתן לנו---ונעבדך ⁵ ויאמר אליהם לכוי עד שלשה ימים---ושובו אליו וילכו העם ⁶ וועץ המלך רחבעם את הוקנים אשר היו עמדים את בני שלמה אביו בהיותו חי לאמיר איך אתם נועצים להשיב את העם הזה דבר ⁷ וידבר (ירדברו) אליו לאמר אם היום תהיה עבד לעם הזה ועבדתם ונעים ודברת אליהם דברים טובים---והיו לך עבדים כל הימים ⁸ ויעזב את עצת הוקנים אשר יעצחו ויועץ את הילדים אשר גדרו אותו או שער העמדים לפניו ⁹ ויאמר אליהם מה אתם נועצים ונשיב דבר את העם הזה---אשר דברו אליו לאמיר הקל מן העל אשר נתן אביך לנו ¹⁰ וידברו אליו הילדים אשר גדרו אותו לאמיר מה אמר כה אמרם העם זה אתה הקל מעליינו כה תדבר אליהם קני עבה ממתני אבי ¹¹ ועתה אבי העמים עליהם על כבד ואני אסיך על עלייכם אבי יסר אתכם בשוטים ואני איסר אתכם בעקביכם ¹² ויבו ירבעם וכל העם אל רחבעם ביום השלישי כאשר דבר המלך לאמיר שובו אליו ביום השלישי ¹³ ויען המלך את העם קשה ויעזב את עצת הוקנים אשר יעצחו ¹⁴ וידבר אליהם עצצת הילדים לאמיר אבי הכהן את עלייכם ואני אסיך

מפארן ויבאו מצרים אל פרעה מלך מצרים ויתן לו בית ולחם שהם אמר לו וארצ נתן לו ¹⁵ וימצא הדר חן בעיני פרעה מאדר ויתן לו אשה את אהות אהתו אהות תחפensis הנבירה ²⁰ ותולד לו אהות תחפensis את נבנת בנו ותגמלתו תחפנס בתוך בית פרעה ויהי נבנת בית פרעה בתוך בני פרעה ²¹ והדר שמע במצרים כי שכד דוד עם אבתו וכי מות יואב שר הצבא ויאמר הדר אל פרעה שלחני ואך אל ארצי ²² ויאמר לו פרעה כי מה אתה חסר עמי והנך מבקש ללבת אל ארץ ויאמר לא כי שלח תשלהני ²³ ויקם אלהים לו שטן את רזון בן אלידע אשר ברוח מאת הדרעור מלך צובה---אדנו ²⁴ ויקבץ עליו אנשים והוא שר נדור בהרג דוד אתם וילכו دمشק וישבו בה וימלכו בدمשך ²⁵ ויהי שטן לישראל כל ימי שלמה ואת הרעה אשר הדר ויקץ בישראל וימליך על ארם ²⁶ וירבעם בן נבט אפרהיט מן הצדרה ושם אמו צרועה אשא אלמנה עבר לשלהמה וירם ירד במלך ²⁷ וזה הדבר אשר הרים יד במלך שלמה בנה את המלא--- סגר את פרץ עיר דוד אביו ²⁸ והאייש ירבעם נבור חיל וירא שלמה את הגער כי עשה מלאכה הוא ויפקר אותו לכל סבל בית יוסף ²⁹ ויהי בעת ההיא ירבעם יצא מירושלם וימצא אותו אחיה השילני הנביא בדרך והוא מתכסה בשלמה חדשה ושניהם לבדים בשדה ³⁰ ויתפש אחיה בשלמה החדשה אשר עלייו ויקרעה--- שנים עשר קרעים ³¹ ויאמר לירבעם לך עשרה קרעים כי כה אמר יהוה אלהי ישראל הנני קרע את הממלכה מיד שלמה ונתתי לך את עשרה השבטים ³² והשבט האחד יהיה לו---למן עברי דוד ולמן ירושלם העיר אשר בחרתי בה מכל שבטי ישראל ³³ יען אשר עובני וישתחוו לשורת אלדי צדני לewise אלהי מואב ולמלחמכם אלהי בני עמו ולא הלוכו בדרכיו לעשות הישר בעיני וחקתי ומשפט--- כדוד אביו ³⁴ ולא אקח את כל הממלכה מידי כי נשיא אשתו כל ימי חייו למן דוד עברי אשר בחרתי אותו אשר שמר מצותי וחקתי ³⁵ ולקחתי המלוכה מיד בנו נתיה לך את שרת השבטים ³⁶ ולבנו אתן שבט אחד---למן היה ניר לדוד עברי כל הימים לפני בירושלם העיר אשר בחרתי לי לשום שמי שם ³⁷ ואך אקח---ומלכת בכל אשר תאהו נפשך והיית

בבית אל בחמשה עשר יום בחדש השמיני--בחדר
 אשר בדア מלבד (מלב') ויעש חן לבני ישראל ויעל
על המזבח להקтир

13 והנה איש אלהים בא מיהודה בדבר יהודא-אל
 בית אל וירבעם עמד על המזבח להקтир ² ויקרא
 על המזבח בדבר יהודא והוא אמר מזבח מזבח כה אמר
 יהודא הנה בן נולד בבית דוד איש יהו שם וובח עלייך
 את כהני הבמות המקטרים עלייך ועצמות אדם ישפטו
 עליך ³ ונתן ביום ההוא מופת לאמר זה המופת אשר על
 דבר יהודא תנחה חמובת נקרע ונשפך חדשן אשר עליו
⁴ ויהי כשמי המלך את דבר איש האלים אשר קרא
 על המזבח בבית אל וישלח ירבעם את ידו מעל
 המזבח לאמר תפשחו והתיישב ידו אשר שלח עלייך ולא
 יכול להшибה אליו ⁵ והמזבח נקרע וושפך החדשן מן
 המזבח כמופת אשר נתן איש האלים--ברابر יהודא ⁶
 ויען המלך ויאמר אל איש האלים חל נא את פני
 יהודא אלהיך והתפלל בעדי ותשב ידי אליו ויחל איש
 האלים את פני יהודא ותשב יד המלך אליו ותהי
 כבראשונה ⁷ וידבר המלך אל איש האלים באה אתי
 הביתה וסעדת ואתנה לך מטה ⁸ ויאמר איש האלים
 אל המלך אם תנתן לי את החצי ביחס לאבא עמר ולא
 אצל לחם ולא אשתה מים במקומם זה ⁹ כי כן צוה
 את דבר יהודא לאמר לא תאכל לחם ולא תשתחה
 מים ולא תשוב בדרך אשר הlected ¹⁰ וילך בדרך
 אחר ולא שב בדרך אשר בא בה אל ¹¹ ובנוביא
 אחד ז肯 ישב בכיתה אל יובוא בנו ויספר לו את כל
 המעשה אשר עשה איש האלים היום בכיתה אל אשר
 הדברים אשר דבר אל המלך ויספרום לאביהם ¹²
 וידבר אלהים אביהם איזה הדרך הילך ויראו בינו
 את הדרך אשר הילך איש האלים אשר בא מיהודה
¹³ ויאמר אל בניו חשבו לי החמור ויחבשו לו החמור
 וירכב עליו ¹⁴ וילך אחריו איש האלים וימצאחו
 ישב תחת האלה ויאמר אליו אתה איש האלים
 אשר בא מיהודה--ויאמר אני ¹⁵ ויאמר אליו לך אתי
 הביתה ואכל להם ¹⁶ ויאמר לא אוכל לשוב אתק-
 ולובוא אתך ולא אכל לחם ולא אשתה אתך מים
 במקומם זה ¹⁷ כי דבר אליו בדבר יהודא לא תאכל
 לחם ולא תשתחה שם מים לא תשוב לlected בדרך אשר
 הlected בה ¹⁸ ויאמר לו נום אני נביא כמוך ומלאך דבר

על כלכם אבי יסר אתכם בשוטים ואני איסר אתכם
 בעקרבים ¹⁹ ולא שמע המלך אל העם כי היהת סבה
 עם יהודא למען הקים את דברו אשר דבר יהודא ביד
 אחיה השילני אל ירבעם בן נבט ²⁰ וירא כל ישראל
 כי לא שמע המלך אלהם ושיבו העם את המלך דבר
 לאמר מה לנו חלק בדור ולא נחלה בגין יש לאהלייך
 ישראל עתה ראה ביתך דוד וילך ישראל לאהלייך
²¹ ובני ישראל היישבים בעיר יהודה--וימלך עליהם
 רחבעם ²² ווישלח המלך רחבעם את אדרם אשר על
 המס וירגמו כל ישראל בו ابن וימת והמלך רחבעם
 התאמן עלות במרכבה לנוס ירושלים ²³ ויפשעו
 ישראל בבית דוד עד היום הזה ²⁴ ויהי כשמי כל
 ישראל כי שב ורבעם וישלחו ויקראו אותו אל העדה
 וימליכו אותו על כל ישראל לא היה אחרי בית דוד
 זולתי שבט יהודה לבדו ²⁵ ויבאו (ויבא) רחבעם
 ירושלים ויקhal את כל בית יהודה ואת שבט בנימין
 מה וশמנים אלף בחור עשה מלחה---להלחם עם
 בית ישראל להסביר את המלוכה לרחבעם בן שלמה
²⁶ ויהי דבר האלים אל שמעיה איש האלים לאמר
 אמר אל רחבעם בן שלמה מלך יהודה ואל כל
 בית יהודה ובנימין יותר העם לאמר ²⁷ כי אמר יהודא
 לא תעלו ולא תלחמו עם אחיכם בני ישראל שבו
 איש לביתו--כי מאתני נהיה הדבר הזה וישמעו את
 דבר יהודא וירבעם ללבת דבר יהודא ²⁸ ויבן ירבעם
 את שם בהר אפרים וישב בה ויצא שם ויבן את
 פנואל ²⁹ ויאמר ירבעם בלבו עתה תשוב הממלכה
 לבית דוד ³⁰ אם יעלה העם הזה לעשות זבחים בבית
 יהודא בירושלם ושב לב העם הזה אל ארניהם אל
 רחבעם מלך יהודה והרגני ושבו אל רחבעם מלך
 יהודה ³¹ ווועץ המלך--וישע שני ענלי זהב ויאמר
 אליהם רב לכם מעלות ירושלים--הנה אלהיך ישראל
 אשר העליך מארץ מצרים ³² ווישם את האחד בבית
 אל ואת האחד נתן בדין ³³ ויהי הדבר הזה לחטאאת
 וילכו העם לפני האחד עד דין ³⁴ ווישע את בית ממות
 ויעש כהנים מקומות העם אשר לא היו מבני לוי ³⁵ ווישע
 רחבעם חן בחדש השמיני בחמשה עשר יום לחדר
 כחן אשר ביהודה ויעל על המזבח--כן עשה בבית
 אל לזבח לעnelים אשר עשה והעמיד בכית אל את
 כהני הבמות אשר עשה ³⁶ ויעל על המזבח אשר עשה

ותלך שלה ותבא בית אחיה ואחיה לא יוכל לראות
 כי כמו עניינו משבתו ⁵ וזה אמר אל אחיה הנה אשת
 ורבעם באה לדרש דבר עמוק אל בנה כי חלה הוא-
 כזיה וכזה תדבר אלה והוא כבאה והיא מתנכרה ⁶
 והוא כשמע אחיה את קול גלילה באה בפתח והוא אמר
 באשת ירבעם למה זה את מתנכרה ואנכי שלוח
 אליך קשה ⁷ וכי אמר לירבעם כה אמר יהוה אלהי
 ישראל יען אשר הרמתיך מותק העם ואתנק נגיד על
 עמי ישראל ⁸ ואקרו את הממלכה מבית דוד ואתנה
 לך ולא היית כעבדי דוד אשר שמר מצותי ואשר
 הלק אחרי הכל לבבו לעשות רק הושר בעני ⁹ ותרע
 לעשות מכל אשר היו לפניו ותלך ותעשה לך אלהים
 אחרים ומסכות להכענסי ואת השלכת אחרי גוך ¹⁰
 לכון הנני מביא רעה אל בית ירבעם וחכתיו לירבעם
 משתין בקיור עצור ועוזב בישראל ובערתי אחרי בית
 ירבעם כאשר יבר הגלעד תמו ¹¹ והמת לירבעם
 בעיר יאכלו הצלבים והמת בשדה יאכלו עופ השמיים
 כי יהוה דבר ¹² ואת קומו לכוי לביותך בבהה רגליך
 העירה ומת הילך ¹³ וספדו לו כל ישראל וקברו
 atto-כי זה לבדו יבא לירבעם אל קבר יען נמצא
 בו דבר טוב אל יהוה אלהי ישראל--בבית ירבעם
 והקיים יהוה לו מלך על ישראל אשר יזכיר את
 בית ירבעם זה היום ונמה גם עתה ¹⁵ והכה יהוה
 את ישראל כאשר נמוד הקנה במום ונתש את ישראל
 מעלה האדמה הטובה הזאת אשר נתן לאבותיהם זורם
 מעבר לנهر יען אשר עשו את אשוריhem--מכיעיסים
 את יהוה ¹⁶ ויתן את ישראל--בנלו חטאות ירבעם
 אשר חטא ואשר החטיא את ישראל ¹⁷ ותקם אשת
 ירבעם ותלך ותבא תרצחה היא באה בסוף הבית
 והגעך מות ¹⁸ ויקברו אטו יוספדו לו כל ישראל לדבר
 יהוה אשר דבר ביד עבדו אחיהו הנביא ¹⁹ ויתר
 דבריו ירבעם אשר נלחם ואשר מלך הנם כתובים על
 ספר דבריו הימים--למלך ישראל ²⁰ והימים אשר
 מלך ירבעם עשרים ושתיים שנה וישכב עם אבתו
 ימלך נדב בנו תחתיו ²¹ ורחבם בן שלמה מלך
 ביהודה בן ארבעים ואחת שנה רחבעם במלכו ושבע
 עשרה שנה מלך בירושלים העיר אשר בחר יהוה
 לשום את שמו שם מכל שבטי ישראל ושם אמר נומה
 העמניות ²² ויעש יהודה הרע בעני יהוה ויקנאו אותו
 ניד לך מה יהיה לנער ²³ ותעש את ירבעם ותקם

אל' בדבר יהוה לאמר השבחו אתך אל בותך ויאכל
 לחם וישת מים כחש לו ²⁴ וישב אתה ויאכל לחם
 בכיתו--וישת מים ²⁵ ויהו הם ישבים אל השלחן ויהו
 דבר יהוה אל הנבאי אשר השיבו ²⁶ ויקרא אל איש
 האלים אשר בא מיזודה לאמר כה אמר יהוה יען כי
 מרית פי יהוה ולא שמרת את המצווה אשר צוק יהוה
 אלהיך ²⁷ ותשב ותأكل לחם ותשת מים במקום אשר
 דבר אליך אל תאכל לחם ואל תשת מים--לא תבוא
 נבלתך אל קבר אבתייך ²⁸ ויהי אחריו אכלו לחם--
 ואחריו שתותו ויחבש לו החמור לנבאי אשר השיבו
 וילך וימצא ה הוא אריה בדרך וימיתחו ותהי נבלתו
 משלחת בדרך והחמור עמד אצל האריה עמד
 אצל הנבללה ²⁹ והנה נשים עברים ויראו את הנבללה
 משלחת בדרך ואת האריה עמד אצל הנבללה ויבאו
 וידברו בעיר אשר הנבאי הוזקן ישב בה ³⁰ וישמע
 הנבאי אשר השיבו נון הדריך ויאמר איש האלים ה הוא
 אשר מריה את פי יהוה ויתנתה יהוה לאריה וישברה
 וימתחו בדבר יהוה אשר דבר לו ³¹ וידבר אל בניו
 לאמר חבשו לי את החמור ויתבחשו ³² וילך וימצא את
 נבלתו משלחת בדרך והחמור והאריה עמדים אצל
 הנבללה לא אכל האריה את הנבללה ולא שבר את
 החמור ³³ וישא הנבאי את נבלת איש האלים וינחחו
 אל החמור--וישיבו ויבא אל עיר הנבאי הוזקן לספָד
 achi ³⁴ ויהי אחרי קברו אותו ויאמר אל בניו לאמר
 במותי וקברתם את בקר אשר איש האלים קבור
 בו אצל עצמותיו הנחיו את עצמתי ³⁵ כי היה היה
 הדבר אשר קרא בדבר יהוה על המזבח אשר בביה
 אל ועל כל בתיה הבמות אשר בערי שמרון ³⁶ אחר
 הדבר הזה לא שב ירבעם מדרך חרעה וישב ויעש
 מקומות העם כהני במותה--החפץ ימלא את ידו ויהי
 כהני במות ³⁷ ויהי בדבר הזה לחטאת בית ירבעם
 ולהכחיד ולהשמד מעל פני הארץ

14 בעת היה חלה אביה בן ירבעם ² ויאמר
 ירבעם לאשתו קומי נא והשננת ולא ידע כי אתי
 (את) את ירבעם והלכת שלה הנה שם אחיה הנבאי-
 הוא דבר עלי למלך על העם הזה ³ ולקחת בידך
 עשרה לחם ונקדים ובקבק דבש--וכאת אליו הוא
 ניד לך מה יהיה לנער ⁴ ותעש את ירבעם ותקם

מכל אשר עשו אבותם בחטאיהם אשר חטא²³ ויבנו נם מהם במוות ומצבאות ואשרים על כל גבעה נבהה ותחת כל עץ רענן²⁴ וגם קדרה היה בארץ עשו ככל התועבות הנזירים אשר הוריש יהוה מפני בני ישראל²⁵ וזהי בשנה החמשית למלך רחבעם עלה שוק (שישק) מלך מצרים על ירושלים²⁶ ויקח את אוצרות בית יהוה ואת אוצרות בית המלך ואת הכל לקח ויקח את כל מגני הזהב אשר עשה שלמה²⁷ ויעש המלך רחבעם תחתם מנוי נשחת והפרקיד על יד שריו הרצחים השמריים פתח בית המלך²⁸ וזהי מידי בא המלך בית יהודה-ישאום הרצחים והשיבום אל תא הרצחים²⁹ יותר דבריו רחבעם וכל אשר עשה הללו המה כתובים על ספר דברי הימים--למלך יהודה ומלחמה הייתה בין רחבעם ובין ירבעם כל הימים³⁰ ומלחמה הייתה בין אבותיו ויקבר עם אבתו בעיר דוד ושם אמרו העמניות ומילך אביהם בנו תהתו דוד ושם אמרו העמניות ומילך אביהם בנו תהתו

15 וכשנת שמנה עשרה למלך ירבעם בן נבט מלך אביהם על יהודה² שלוש שנים מלך בירושלים ושם אמרו מעכה בת אבישלים³ וילך בכל חטאיהם אביו אשר עשה לפניו ולא היה לבבו שלם עם יהוה אלהיו כלבב דוד אביו⁴ כי למען דוד נתן יהוה אלהיו לירושלם⁵ אשר עשה דוד את היישר בעני יהוה ולא סר מכל אשר צוהו כל ימי חייו-רך בדבר אורייה החותי⁶ ומלחמה הייתה בין רחבעם ובין ירבעם כל ימי חייו⁷ יותר דבריו אביהם וכל אשר עשה-חלואם כתובים על ספר דברי הימים למלך יהודה ומלחמה הייתה בין אביהם ובין ירבעם⁸ וישכב אביהם עם אבתו ויקברו אותו בעיר דוד ומלך אסא בנו תהתו⁹ ובשנת עשרים לדיבעם מלך ישראל מלך אסא מלך יהודה¹⁰ וארבעים ואחת שנה מלך בירושלים ושם אמרו מעכה בת אבישלים¹¹ ויעש אסא היישר בעני יהוה כדוד אביו¹² ויעבר הקדשים מן הארץ ויסר את כל הגללים אשר עשו אבותיו¹³ וגם את מעכה אמו וסירה מגבירה אשר עשתה מפלצת לאשרה ויכרת אסא את מפלצתה ויישר בנהל קדרון¹⁴ והבמות לא סרו רק לבב אסא היה שלם עם יהוה-כל ימיו¹⁵ ויבא את קדרשי אביו וקדשו (וקדרשי)

עשה להחטיא את ישראל²⁰ ויתר דבריו זמרי וקשרו אשר קשר הלאם כתובים על ספר דברי הימים- למלכי ישראל²¹ או חלק העם ישראל לחצי הארץ העם היה אחורי תבני בן גנית להמלחיכו והחציו אחורי עמרי²² וחזק העם אשר אחורי עמרי את העם אשר אחורי תבני בן גנית וימתת תבני ומילך עמרי²³ בשנת שלשים ואחת שנה לאסא מלך יהודה מלך עמרי על ישראל שתים עשרה שנה בתרצה מלך ששים²⁴ ויקן את ההר שמרון מאת שמר--בכקרים כסף ויבן את ההר ויקרא את שם העיר אשר בנה על שם שמר אדני ההר שמרון²⁵ ועשה עמרי הרע בעני יהוה ירע מלך אשר לפניו²⁶ וילך בכל דרך ירבעם בן נבט ובחתתו (בחחתו) אשר החטיא את ישראל להכיעס את יהוה אלהי ישראל--בhabליהם²⁷ ויתר דברי עמרי אשר עשה גנורתו אשר עשה הלאם כתובים על ספר דברי הימים- למלכי ישראל²⁸ ושבכ עמרי עם אחיו ויקבר בשמרון ומילך אחאב בנו תחתיו²⁹ ואחאב בן עמרי מלך על ישראל בשנת שלשים ושמנה שנה לאסא מלך יהודה ומילך אחאב בן עמרי על ישראל בשמרון עשרים ושתיים שנה³⁰ ויעש אחאב בן עמרי הרע בעני יהוה--מלך אשר לפניו³¹ ויהי הנקל לכתו בחחתו ירבעם בן נבט ויקח אשה את איזבל בת אתבעל מלך צידנים וילך ויעבד את הבעל וישתחו לו³² ויקם מזבח לבعل בית הבעל אשר בנה בשמרון³³ ויעש אחאב את האשדרה יוסף אחאב לעשות להכיעס את יהוה אלהי ישראל מכל מלכי ישראל אשר היו לפניו³⁴ בימיונה חיאל בית האל---את וריחה באבירם בכרכו יסדה ובשניב (ובשנוב) צערו הציב דלתיה בדבר יהוה אשר דבר ביד יהושע בן נון

17 ויאמר אליו הhabi מותשי גלעד אל אחאב כי יהוה אלהי ישראל אשר עמדתי לפניו אם יהוה השנים האלה טל ומטר---כי אם לפוי דברי² ויהי דבר יהוה אליו לאמור³ לך מזה ובפני לך קדמה ונסתרת בנחל כריית אשר על פני הירדן⁴ וזה מהנה נחל תשטה ואת העربים צוית לכלכלה שם⁵ וילך ויעש בדבר יהוה וילך וישב בנחל כריית אשר על פני הירדן⁶ והערבים מבאים לו לחם ובשר בקר ולחם ובשר עברב ומן הנחל ישתה וזהו מקץ ימים וייבש הנחל

וأربع שנים³⁴ ויעש הרע בעני יהוה וילך בדרך ריבעם ובחתתו אשר החטיא את ישראל

16 ויהי דבר יהוה אל יהוא בן חנני על בעשא לאמר² יען אשר הרימיך מן העפר ואתג נגיד על עמי ישראל ותליך בדרך ריבעם וחתטא את עמי ישראל להכיעיסני בחחתם³ הני מבעיר אחורי בעשא ואחריו ביתו ונתהי את בזק כביה ירבעם בן נבט⁴ המה לבשא בעיר יאכלו הכלבים והמת לו בשדה יאכלו עוף השמים⁵ ויתר דברי בעשא ואשר עשה גנורתו הלאם כתובים על ספר דברי הימים--למלך כי ישראל⁶ וישכב בעשא עם אחיו יהוא בן חנני הנביא דבר יהוה היה אל בעשא ואל יהוא בתרצה ומלך אלה בנו תחתיו⁷ וגם ביד יקבר בתרצה ומילך אלה בנו תחתיו⁸ ומילך יהוא את ביתו ועל כל הרעה אשר עשה בעני יהוה להכיעיסו במשה ידייו להוות כביה ירבעם ועל אשר הכה אתו⁸ בשנת עשרים ושש שנה לאסא מלך יהודה מלך אלה בנו בעשא על ישראל בתרצה--שנתים⁹ ויקשר עליו עבדו זמרי שר מהഴית הרכב והוא בתרצה שתה שכור בית ארץא אשר על הבית בתרצה¹⁰ ויבא זמרי ייכחו ומייתחו בשנת עשרים ושבע לאסא מלך יהודה ומילך תחתיו טויהי במלך כשבתו על כסאו הכה את כל בית בעשא--לא השair לו משתין בקירות נאלו ודרעהו¹¹ וושמד זמרי את כל בית בעשא כדבר יהוה אשר דבר אל בעשא ביד יהוא הנביא¹² אל כל חטאות בעשא וחטאות אלה בנו-- אשר חטאו ואשר החטיאו את ישראל להכיעס את יהוה אלהי ישראל בהבלייהם¹⁴ ויתר דברי אלה וככל אשר עשה הלוםם הם כתובים על ספר דברי הימים--מלך מלכי ישראל¹⁵ בשנת עשרים ושבע שנה לאסא מלך יהודה מלך זמרי שבעת ימים בתרצה והעם חנים על גבתון אשר לפלשתים¹⁶ וישמע העם החנים לאמר קשר זמרי ונם הכה את המלך ומילכו כל ישראל את עמרי שר צבא על ישראל ביום ההוא-- במזחנה¹⁷ ויעלה עמרי וכל ישראל עמו מגבתון ויצרו על תרצה¹⁸ ויהי כראות זמרי כי נלכדה העיר ויבא אל ארמון בית המלך וישראל עליו את בית מלך באש וימת¹⁹ על חטאיהם אשר חטא לעשות הרע בעני יהוה--לכלת בדרך ריבעם ובחחתתו אשר

כי לא היה נשם בארץ 8 ויהי דבר יהוה אליו לאמר 9
 קום לך צרפתה אשר לצדון ושבת שם הנה צוית
 שם אשה אלמנה לככלך 10 ויקם וילך צרפתה
 ויבא אל פתח העיר והנה שם אשה אלמנה מקשחת
 עצים ויקרא אלה ייאמר קהי נא ל' מעת מים בכלי
 ואשתה ג' ותולך לקחת והנה שם אשה אלמנה לחקוי
 נא ל' פת לחם בידך 11 ותאמר כי יהוה אלהיך אם
 יש לי מעוג כי אם מלא כף קמח בכד ומעת שמן
 בצפתה והנני מקשחת שניים עצים ובאתיו ועשיתו
 לי ולבני ואכלנו ומנתו 12 ויאמר אלהיך אל
 תיראי בא עשי כדברך אך עשי לי ממש ענה קטנה
 בראשנה והוצאת לי וילך ولבעך תעשי באחרנה 14
 כי כה אמר יהוה אלהי ישראל כדר הקמץ לא תכללה
 צפחת השמן לא תחשר עד יום תתן (תת) יהוה נשם-
 על פני האדמה 15 ותולך ותעשה בדבר אליהם והאכל
 הוא והוא (היא והוא) וביתה ימים 16 כדר הקמץ לא
 כלתא וצפחת השמן לא חסר -כבר ביה אשר דבר
 ביד אליהם 17 ויהי אחר הדברים האלה חלה בן
 האשה בעלת הבית ויהי חליו חוק מאדר עד אשר לא
 נותרה בו נשמה 18 ותאמר אל אליהם מה לילך
 איש האלים באתי אליו להזכיר את עוני ולהזכיר את
 בני 19 ויאמר אלהיך תנין לי את בך ויקחחו מחיקה
 ויעלהו אל העליה אשר הוא ישב שם וישכבהו על
 מתחו 20 ויקרא אל יהוה ויאמר יהוה אלהי -הנם על
 האלמנה אשר אני מתגורר עמה הרעות להמות את
 בנה 21 ויתמודד על הילך שלש פעמים ויקרא אל
 יהוה ויאמר יהוה אלהי תשב נפש הילך הוה על
 קרבו 22 וישמע יהוה בקהל אליו ותשב נפש הילך
 על קרבו ויהי 23 ויקח אליהם את הילך וירדחו מן
 העליה הביתה ויונחו לאמו ויאמר אליהם ראי כי
 בנק 24 ותאמר האשה אל אליהם עתה זה ידעתי כי
 איש האלים אתה ודבר יהוה בפיך אמת

18 יהי ימים רבים ודבר יהוה היה אל אליהם
 בשנה השלייטה לאמր לך הראה אל אהאב ואתנה
 מטר על פni האדמה 2 וילך אליהם להראות אל אהאב
 והרعب חוק בשמרוון 3 ויקרא אהאב אל עבדיו
 אשר על הבית ועבדיו היה ירא את יהוה - מאד 4
 ויהי בהכרית איזובל את נביי יהוה ויקח עבדיו

מה נבאים ויחביאם חמשים איש במערה וככלכם
 לחם וממים 5 ויאמר אהאב אל עבדיו לך בארץ אל
 כל מעני המים ואל כל הנחלים אולי נמצא הציר
 ונחיה סוס ופרד ולוא נקרית מהבהמה 6 ויחלקו
 להם את הארץ לעבר בה אחאב הלך בדרך אחד
 לבדו ועבדיו הילך בדרך אחד לבדו ויהי עבדיו
 בדרך והנה אליו לו לקראות ויכרתו ויפל על פניו
 ויאמר הדתת וזה אדרני אליו 8 ויאמר לו אני לך
 אמר לאדרני הנה אלהיך 9 ויאמר מה חטאתי כי
 אתה נתן את עבדך ביד אחאב -להמיוני 10 כי יהוה
 אלהיך אם יש לנו וממלכה אשר לא שלח אדרני שם
 לבקש ואמרו אין והשביע את הממלכה ואת הנוי
 כי לא ימצאה טוועחה אתה אמר לך אך אמר לאדרני
 הנה אליו 11 והיה אני לך מatakך רוח יהוה ישארך
 על אשר לא אדריך ובאתיו להניד לאחאב ולא ימצאך
 והרנו ועבדך ירא את יהוה מנעריו 12 הלא הניד לאדרני
 את אשר עשית בהרנו איזובל את נביי יהוה ואחבא
 מנביי יהוה מהא איש חמשים חמשים איש במערה
 ואכלכם לחם וממים 14 ועתה אתה אמר לך אך אמר
 לאדרני הנה אלהיך והרנו 15 ויאמר אלהיך כי יהוה
 צבאות אשר עמדתו לפניו כי היום אראה אליו 16 וילך
 עבדיו לקראות אחאב יונד לו וילך אחאב לקראות
 אלהיך 17 ויהי קריאות אחאב את אלהיך ויאמר אחאב
 אליו אתה זה עכבר ישראל 18 ויאמר לא עכברתי את
 ישראל כי אם אתה ובית אביך -בעזבכם את מצות
 יהוה ותולך אחר הבעלים 19 ועתה שלח קבוץ אליו
 את כל ישראל -אל הדר הכרמל ואת נביי הבעל
 ארבע מאות וחמשים ונביי האשירה ארבע מאות
 אלפי שלחן איזובל 20 וישלח אחאב בכל בני ישראל
 ויקבוץ את תנבים אל הדר הכרמל 21 וויש אליהם
 אל כל העם ויאמר עד מותם פסחים על שתי
 הסעפים -אם יהוה האלים לכט אחראי ואם הבעל
 לכט אחראי ולא ענו העם אותו דבר 22 ויאמר אלהיך
 אל העם אני נותרתי נביא ליהוה לבדוי ונביי הבעל
 ארבע מאות וחמשים איש 23 וירגנו לנו שנים פרים
 ויבחרו להם הפר האחד וינתחחו וישימו על העצים
 ואש לא ישימו ולא אשים 24 וקראות בשם אליהם ואני
 אקרא בשם יהוה והיה האלים אשר יענה באש הוא

עד כה ועד כה והשימים התקדרו עבים ורוח ויהי
נשם נדול וירכב אהוב וילד ירושלה⁴⁶ ווד יהוה
היתה אל אליו וישנס מתניו וירץ לפני אהוב עד
באכח ירושלה

19 וינגד אהוב לאיזבל את כל אשר עשה אליו
ואת כל אשר הרג את כל הנבאים בחרב² וחשלח
איזבל מלאך אל אליו לאמור מה יעשן אלהים וכח
יוספין כי כתעת מחר אשים את נפשך כנפש אחד ממה
3 וירא ויקם וילך אל נפשו ויבא באර שבע אשר
לייודה וינה את נערו שם⁴ והוא הלק במדבר דרך
יום ויבא וישב תחת רתם אחת (אחד) וישאל את נפשו
למota ויאמר רב עתיה יהוה קח נפשי כי לא טוב אנכי
מאבתי ווישכב ויישן תחת רתם אחד והנה זה מלאך
גענו בו ויאמר לו קום אכול⁶ ויבט והנה מראשתי
ענת רצפים וצפתה מים ויאכל וישת וישכ卜
7 וישב מלאך יהוה שנית ויגע בו ויאמר קום אכל
כי רב מפק הדרך⁸ ויקם ויאכל וישת והילך בכח
האכילה ההיא ארבעים יום וארבעים לילה עד הר
האלחים חרב⁹ ויבא שם אל המערה וילן שם והנה
דבר יהוה אליו ויאמר לו מה לך פה אליו¹⁰ ויאמר
קנא קנאתי ליהוה אלהי צבאות כי עזבו בירתך בני
ישראל-את מזבחתיך הרסו ואת נבייך הרגו בחרב
ואותר אני לבדי ויבקשו את נפשי לקחתה ט ויאמר
צא ועמדת בהר לפני יהוה והנה יהוה עבר ורוח
נדולה וחזק מפרק הרים ומשבר סלעים לפני יהוה
לא ברוח יהוה ואחר הרוח רعش לא ברעש יהוה¹²
ואחר הרعش אש לא באש יהוה ואחר האש קול דממה
דקה¹³ ויהי כשמי מעליו וילט פניו באדרתו ויצא
ויעמד פתח המערה והנה אליו קויל ויאמר מה לך פה
אליך¹⁴ ויאמר קנא קנאתי ליהוה אלהי צבאות כי
עזבו בירתך בני ישראל-את מזבחתיך הרסו ואת
نبيיך הרגו בחרב ואותר אני לבדי ויבקשו את נפש
לקחתה¹⁵ ויאמר יהוה אליו לך שוב לדרכך מדרכך
دمשך ובאת ומשחת את חזאל למלך--על ארם¹⁶ ואת
יחואן נמוש תמשח למלך על ישראל ואת אלישע
בן שפט מאבל מחוללה תמושח לנבייא תחתיך¹⁷ וזה יהיה
הנמלט מחרב חזאל--ימית יהוא והנמלט מחרב יהוא
ימית אלישע¹⁸ והשארתי בישראל שבעת אלפיים כל

האלחים ויען כל העם ויאמרו טוב הדבר²⁵ ויאמר
אליהו לנבייא הבעל בחרו לכמ' הפך האחד ונעשה
ראשונה כי אתם הרבים וקראו בשם אלהיכם ואש לא
תשימו²⁶ ויקחו את הפך אשר נתן להם ויעשו וקראו
בשם הבעל מהבקר ועד הצהרים לאמר הבעל עננו²⁷
ואין קול ואין ענה ויפסחו על המזבח אשר עשה
ויהיו בצדדים ויהתל בהם אליהם ויאמר קראו בקול
נדול כי אלהים הוא-כי שיש וכי שין לו וכוי דרכ לוי
אולי ישן הוא ויקץ²⁸ ויקראו בקול נдол ותנדדו
כמשפטם בחרכות ובCRMים-עד שפרק דם עליהם²⁹
ויהי בעבר הצהרים ויתנגן עדר לעלות המנחה ואין
קול ואין ענה ואין קשב³⁰ ויאמר אלהו לכל העם
נשו אליו וינשו כל העם אליו וירפא את מזבח יהוה
ההרוס³¹ ויקח אליו שתיים עשרה אבני כמספר
שבטי בני יעקב-אשר היה דבר יהוה אליו לאמר
ישראל יהוה שמן³² ויבנה את האבניים מזבח בשם
יהוה ויעש התעלה כביטה סאותם ורע סביב למזבח³³
ויערך את העצים ווינה את הפך ווישם על העצים³⁴
ויאמר מלאו ארבעה כדים מים ויצקו על העלה ועל
העצים ויאמר שנו וישנו ויאמר שלשו וישלש³⁵ וילכו
הימים סביב למזבח ונם את התעלה מלא מים³⁶ ויהי
בעלות המנחה ויגש אליו הנביא ויאמר יהוה אלהי
אברהם יצחק וישראל היום יודע כי אתה אלהים
בישראל ואני עבדך ובבדרכך (ובברך) עשית את
כל הדברים האלה³⁷ ענני יהוה ענני וידעו העם הזה
כי אתה יהוה האלחים ואתה הסכת את לבם אחרנית
38 ותפל אש יהוה ותאכל את העלה ואת העצים ואת
האבנים ואת העפר ואת המים אשר בתעה לחכה
וירא כל העם ויפלו על פניהם ויאמרו- יהוה הוא
האלחים יהוה הוא האלחים³⁹ ויאמר אלהו להם
תפשו את נבייך הבעל איש אל מלט מהם-ויהפשים
וירודם אליו אל נחל קישון ווישחטם שם⁴¹ ויאמר
אליהם אלהו אל מהם מהם ויאמר אלהו לאחאב עללה אכל ושתה כי קול המון הגשם⁴²
ויעלה אהוב לאכל ולשתות ואליך עללה אל ראש
הכרמל וינהר ארצה וישם פניו בין ברכו⁴³ ויאמר
אל נערו עללה נא הבטך דרכך ים ויעל ויבט ויאמר
אין מאומה ויאמר שב שבע פעמים⁴⁴ ויהי בשבועית
ויאמר הנה עב קתנה כקף איש עללה מים ויאמר עללה
אמר אל אהוב אסר ורד ולא יעצרכה הגשם⁴⁵ ויהי

הדר שתה שוכר בסכota הוו והמלכים שלשים ושנים מלך-עדן אהו ¹⁷ ויצאו נעריו שרוי המדיינות-בראשנה Yoshlich בן הדוד וגינידו לו לאמר אנשים יצאו משמרון ¹⁸ ויאמר אם לשלום יצאו תפושים חיים ואם למלחה יצוא חיים תפושים ¹⁹ ואלה יצאו מון העיר נעריו שרוי המדיינות והחיל אשר אחריהם ²⁰ ויכו איש אישו ונינו ארם וירדפן ישראאל וימלט בן הדוד מלך ארם על סוס ופרשים ²¹ ויצא מלך ישראאל ויך את הסוס ואת הרכב והכה בארכם מכיה גנוללה ²² ויונש הנביא אל מלך ישראאל ויאמר לו לך התזוק ודע וראה את אשר עשה כי לחשובה השנה מלך ארם עלה עליך ²³ ועבדי מלך ארם אמרו אליו אלהי הרים אלהי הרים על כן חזקון ממננו ואולם נלחם אתם במיושר--אם לא נחזק מהם ²⁴ ואת הדבר הזה עשה הסר המלכים איש מקומו ושים פחות תחתיהם ²⁵ ואתה תמנה לך חיל הפלג נאותך וסוס וכסוס ורכב כרכב ונלחמה אותם במישור--אם לא נחזק מהם וישמע לעקלם ויעש כן ²⁶ ויהי לחשובה השנה ויפקד בן הדוד את ארם ויעל אפקה למלחמה עם ישראל ²⁷ ובני ישראאל התפקדו וככללו וילכו לקראותם ויחנו בני ישראאל ננדם שני חשי עזים וארכם מלאו את הארץ ²⁸ ויונש איש האלים ויאמר אל מלך ישראאל ויאמר כה אמר יהוה יען אשר אמרו ארם אלהי הרים יהוה ולא אלהי יהודת כי אני יהוה ²⁹ ויחנו אלה נכח אלה שבעת יודעתם כי אני יהוה ³⁰ ובני בום השביעית ותקרב המלחמה ויכו בני ישראל את ארם מהא אלף רגלי בום אחד ³¹ וינסו הנוטרים אפקה אל העיר ותפל החומה על עשרים ושבעה אלף איש הנוטרים ובן הדר נס ויבא אל העיר הדר בחדר ³² ויאמרו אליו עבדיו תהנה נא שמענו כי מלכי בית ישראאל כי מלכי חסד הם נשימה נא שיקם במתניתו ותבלם בראשנו ונצא אל מלך ישראאל--אולי יהודה את נפשך ³³ וויהגרו שיקום במתניתם ותבלם בראשיהם ויבאו אל מלך ישראאל ויאמרו עבדך בן הדר אמר תחוי נא נפשי ויאמר העדרנו כי אני הוא ³⁴ והאנשים ינחשו וימחרו ויחלטו הממןנו ויאמרו אחיך בן הדוד ויאמר בא קחחו ויצא אליו בן הדר ויעלה על המרכבה ³⁵ ויאמר אליו העדרנו אשר לקח אבי מאת אביך אשיב וחצות תשים לך בדמשק כאשר שם

הברכים אשר לא כרעו לבעל וכל הפה אשר לא נשק לו ³⁶ ווילך ממש וימצא את אלישע בן שפט והוא חרש שנים עשר צמידים לפניו והוא בשנים העשר ויעבר אליו אליו וישלח אדרתו אליו ³⁷ ויעוב את הבקר וירץ אחריו אליה ויאמר אסקה נא לאבי ולامي ואלהacha אחריך ויאמר לו לך שוב כי מה עשית לך ³⁸ וישב מאחריו ויקח את צמד הבקר ויזבחתו ובכלי הבקר בשלם הבשר ויתן לעם ויאכלו ויקם וילך אחרי אליו-וישרתתו

20 ובן הדוד מלך ארם קבץ את כל הילו ושלשים ושנים מלך אותו וסוס ורכב ויעל וייצר על שמרון וילחם בה ² וישלח מלכים אל אחאב מלך ישראאל העירה ³ ויאמר לו כה אמר בן הדוד כספך וזהבך לוי הוא ונשיך ובניך הטוביים לי הם ⁴ וויען מלך ישראאל ויאמר כדברך אדרני המלך לך אני וכל אשר לי ⁵ וישבו המלאכים ויאמרו כה אמר בן הדוד לאמר כי שלחתך אליך לאמר כשלח את עבדך אליך וחופשו תנתן ⁶ כי אם כעת מחר אשלה את עבדך אליך וחופשו את ביתך ואת בתך עבדיך והיה כל מהמוד עיניך ישימו בידם ולקחו ⁷ ויקרא מלך ישראאל לכל זקנין הארץ ויאמר דעו נא וראו כי רעה זה מבקש כי שלח אל לensi ולבני ולכספי ולזהבי ולא מנעהו ⁸ ויאמרו אליו כל הזכנים וככל העם אל תשמע ולו ⁹ האבה ⁹ ויאמר למלאי בן הדוד אמרו לאדרני המלך כל אשר שלחת אל עבדך בראשנה עשה ותדבר זהה לא אוכל לעשות וילכו המלאכים וישבזו דבר יתהלך חגר כمفחה ¹² ויהיו כשמי את הדבר הזה והוא שתה הוו והמלכים בסוכות ויאמר אל עבדיו שמו וישמו על העיר ¹³ והנה נביא אחד נש אל אחאב מלך ישראאל ויאמר כי אמר יהוה הראית את כל ההמון הגדול הזה הנני נתנו בידך היום וידעת כי אני יהוה ¹⁴ ויאמר אחאב במי ויאמר כי אמר יהוה בנערי שרוי המדיינות ויאמר מי יאסר המלחמה יהוה אתה ¹⁵ ויפקד את נעריו שרוי המדיינות והוא מأتים שניים ושלשים ואחריהם פקד את כל העם כל בני ישראאל--שבעת אלפיים ¹⁶ ויצאו בצדדים ובן

לאמר ברכת אליהם מלך והוציאו וסקלהו וימתה ¹¹ ויעשו אנשי עירו הנקים והחרים אשר הישכבים בעירו כאשר שלחה אליהם איזבל--כאשר כתוב בספרים אשר שלחה אליהם ¹² קראו צום והשיבו את נבות בראש העם ¹³ ויבאו שני האשים בני בליעל ושבו גדרו ויעדחו אנטישם הבולען את נבות נגד העם לאמר ברך נבות אליהם מלך והוא מוחזע לעיר ויסקלחו באבניו ¹⁴ וישלחו אל איזבל לאמר סקל נבות וימת ¹⁵ ויהי כשמי איזבל כי סקל נבות רימת והאמיר איזבל אל אחאב קום רשות את כרם נבות היורעאלי אשר מאן לחתה לך בסוף--כי אין נבות חיו כי מות ¹⁶ ויהי כשמי אחאב כי מות נבות ויקם אחאב לרדת אל כרם נבות היורעאלי--לראשתו ¹⁷ ויהי דבר יהוה אל אליו ישראל התחשב לאמר ¹⁸ קום רד לקראות אחאב מלך ישראל--אשר בשמרון הנה בכרם נבות אחאב מלך ישראל ¹⁹ וברתת אליו לאמר מה אמר יהוה הרצתה וגמ' ירשת וברתת אליו לאמר מה אמר יהוה במקום אשר לקקו הכלבים את דם נבות ילכו הכלבים את דרכם גם אתה ²⁰ ויאמר אחאב אל אליו המצחני איבי ויאמר מצאתי--יען התמכר לעשות הרע בעני יהוה ²¹ הנה מביא לך רעה ובערתי אחידיך והכרתי לאחאב משיתין בקירות ועצור ועוזב בישראל ²² ונתקי את ביתה כבית ירבעם בן נבט וככיתה בעשא בן אחיה אל הкус אשר הкусת ותחטא את ישראל ²³ וגמ' לאיזבל--דבר יהוה לאמר הכלביםأكلו את איזבל בחיל ירושאל ²⁴ המת לאחאב בעיר יأكلו הכלבים והמת בשירה יأكلו עוף השמים ²⁵ רק לא היה כאחאב אשר התמכר לעשות הרע בעני יהוה--אשר הסתה אותו איזבל אשתו ²⁶ ויתעט מאד ללבת אחדי הגללים--ככל אשר עשו האמור אשר הורייש יהוה מנבי ישראל ²⁷ ויהי כשמי אחאב את הדברים האלה ויקרע בנדיו ווישם שק על בשרו וצום ושבב בשק ויהלך ²⁸ ויהי דבר יהוה אל אליו התחשב לאמיר ²⁹ הראות כי נגע אחאב מלפני עין כי נגע מפני לא אביה הרעה בימי--בימי בנו אביה הרעה על ביתו

22 וישבו שלוש שנים אין מלחמה בין ארם ובין ישראל ² ויהי בשנה השלישית וירד יהושפט מלך יהודה אל מלך ישראל ³ ויאמר מלך ישראל אל

אבי בשמרוון ואני בברית אשלהך ויכרת לו ברית ושלהחו ³⁵ ואיש אחד מבני הנביאים אמר אל רעהו בברבר יהוה--הכני נא וממן האיש להכתו ³⁶ ויאמר לו יען אשר לא שמעת בקהל יהוה הנך הולך מאותי והך הארץ וילך מצלו וימצא האריה ויכהו ³⁷ וימצא איש אחר ויאמר הכני נא ויכהו האיש הכה ופצע ³⁸ וילך הנביא ויעמד למלך על הדרך ויתחפש באפר על עינויו ³⁹ ויהי המלך עבר והוא צעק אל המלך ויאמר עברך יצא בקרב המלחמה והנה איש סר ויבא אליו איש ויאמר שמר את האיש הזה--אם הפקד יפקד והיתה נפשך תחת נפשו או ככר כסף תשקל ⁴⁰ ויהי עברך עשה הנה והנה--והוא איננו ויאמר אליו מלך ישראל כן משפטך אתה הרצת ⁴¹ וימזהר--ויסר את האפר מעל (מעלי) עינויו ויכר אתו מלך ישראל כי מהנביאים הוא ⁴² ויאמר אליו כה אמר יהוה עין שלחת את איש חרביו מיה--ודינה נפשך תחת נפשו ועמד תחת עמו ⁴³ וילך מלך ישראל על ביתו סר זועף ויבא שמרונה

21 ויהי אחר הדברים האלה כרם היה לנבות היורעאלי אשר ביורעאל--אצל היכל אחאב מלך שמרון ² וידבר אחאב אל נבות לאמר תננה לי את קרמק ויהי לי לנין ריק כי הוא קרוב אצל ביתי ואתנה לך תחתיו כרם טוב ממנו אם טוב בענייך אתנה לך כסף מהיר זה ³ ויאמר נבות אל אחאב חילילה לי מיהוה מהתוי את נחלת אבתי לך ⁴ ויבא אחאב אל ביתו סר זועף על הדבר אשר דבר אליו נבות היורעאל ויאמר לא אתן לך את נחלת אבויו וישכב על מטהו ויסב את פניו ולא אכל לחם ⁵ ותבא אליו איזבל אשתו ותדבר אליו מה זה רוחך סרה ואינך איזבל אשתו ואתנה לך את קרמק בכסף או אם חפץ אתה אכל לחם ⁶ וידבר אלה כי אדרב אל נבות היורעאל ויאמר לו תננה לי את קרמק בכסף או אם חפץ אתה אתנה לך כרם תחתיו ויאמר לא אתן לך את קרמי ⁷ ותאמר אליו איזבל אשתו אתה עתה תעשה מלוכה על ישראל קום אכל לחם ויטב לך--אני אתן לך את כרם ⁸ ותכתב ספרים בשם אחאב כרם נבות היורעאל ⁹ ותת חתום ותשלח הספרים (ספרים) אל הוקנים ואל החרים אשר בעירו היישכבים את נבות ⁹ ותכתב בספרים לאמיר קרא צום והשיבו את נבות בראש העם ¹⁰ ותושיבו שנים אנשים בני בליעל גדרו ויעדחו

ויאמר תפתח גומת חוכל--צא ועשה כן ²³ ועתה הנה נתן יהוה רוח שקר בפי כל נביאך אלה והוא הדר בעליך רעה ²⁴ ויגש צדיקיו בן כנענה ויכה את מיכיהו על הלחיו ויאמר איז זה עבר רוח יהוה מأتي לדבר אויך ²⁵ ויאמר מיכיהו הנך ראה ביום ההוא אשר תבא חדר בחדר להחבה ²⁶ ויאמר מלך ישראל קח את מיכיהו והשיבו אל אמן שר העיר ואילו ייאש בן המלך ²⁷ ואמרת כה אמר המלך שמו את זה בית הכלא והאכלתו לחם לחץ ומים לחץ עד באי בשלום ²⁸ ויאמר מיכיהו--אם שוב תשוב בשלום לא דבר יהוה כי ויאמר שמעו עמים כלם ²⁹ ויעל מלך ישראל ויהושפט מלך יהודה רמת גלעד ³⁰ ויאמר מלך ישראל אל יהושפט התחשפ ³¹ ובא במלחמה אתה לבש בגדייך ויתחשפ מלך ישראל ויבוא במלחמה ומלך אדם צוה את שרי הרכב אשר לו שלשים ושנים לאמור לא תלחמו את קطن ואת גודול כי אם את מלך ישראל לבדו ³² ויהי בראשות שרי הרכב את יהושפט והמה אמרו לך מלך ישראל הוא ויסרו עליו להלחם וויעק יהושפט ³³ ויהי בראשות שרי הרכב כי לא מלך ישראל הוא וישבו מאהדריו ³⁴ ואיש משך בקש לתמי ויכה את מלך ישראל בין הדבקים ובין השရין ויאמר לרכבו תפק ירך ותוציאני מן המלחנה--
 כי החילתי ³⁵ ותעללה המלחמה ביום ההוא והמלך היה מעמד במרכבה נכח אדם וימת בערב ויצק דם המכה אל חיק הרכב ³⁶ ויעבר הרנה במחנה כבא המשמש לאמר איש אל עירו ואיש אל ארצו ³⁷ וימת המלך ויבוא שמרון ויקברו את המלך בשמרון ³⁸ וישטף את הרכב על ברכת שמרון וילקו הכלבים את דמו והזנות רחציו--כדבר יהוה אשר דבר ³⁹ יותר דברי אהאב וכל אשר עשה ובית השן אשר בנה וכל הערים אשר בנה הלום הם כתובים על ספר דברי הימים--למלך ישראל ⁴⁰ וישכב אהאב עם אבתו יומלך אחיזיו בנו החתיו ⁴¹ ויהושפט בן אסא מלך על יהודה--בשנת ארבע לאהאב מלך ישראל יהושפט בן שלשים וחמש שנה במלכו ועשרים ⁴² וחמש שנה מלך בירושלים ושם אמו עזובה בת שלחי וילך בכל דרך אסא אביו--לא סר ממננו לעשות הישר בעני יהוה מד אך הבמות לא סרו עוד העם מזבחים ומקטרים בבורמות ⁴³ וישראל יהושפט עם מלך בנה ²² ויאמר אצא והייתי רוח שקר בפי כל נבאייו עברדי היידעתם כי לנו רמת גלעד ואנחנו מחשים-מקחת אתה מיד מלך ארם ⁴ ויאמר אל יהושפט התליך אליו למלחמה רמת גלעד ויאמר יהושפט אל מלך ישראל כמו כעמוי כעמך כסוסיך ⁵ ויאמר יהושפט אל מלך ישראל דרש נא כיום את דבר יהוה ⁶ ויקבץ מלך ישראל אל הנביאים הארבע מאות איש ויאמר אלהם האליך על רמת גלעד למלחמה אם אחדל ויאמרו עלה ויתן אידי המלך ⁷ ויאמר יהושפט האין פה נביא ליהוה עוד ונדרשה מאתו ⁸ ויאמר מלך ישראל אל יהושפט עוד איש אחד לדרש את יהוה מאתו ואני שנאתיו כי לא יתנבא עלי טוב כי אם רע--מיכיהו בן ימלה ויאמר יהושפט אל מלך המלך ⁹ ויקרא מלך ישראל אל סריס אחד ויאמר מהרה מיכיהו בן ימלה ¹⁰ וממלך ישראל יהושפט מלך יהודה ישבים איש על כסאו מלבושים בגדים בגרון פתח שער שמרון וככל הנביאים--מתנבאים לפניהם בו ויעש לו צדקהה בן כנענה קרני ברזל ויאמר כה אמר יהוה באללה תננה את אرم עד כלתם ¹¹ וכל הנביאים--נביאים כן לאמר עליה רמת גלעד והצלה ונתן יהוה ביד המלך ¹² והמלאך אשר הילך לקרא מיכיהו דבר אליו לאמר הנה נא דברי הנביאים פה אחד טוב אל המלך יהי נא דבריך (דברך) כדבר אחד מהם--ודברת טוב ¹³ ויאמר מיכיהו חי יהוה--כי את אשר יאמר יהוה אליו אותו אדרבר ¹⁴ ויבוא אל מלך ויאמר המלך אליו מיכיהו הילך אל רמת גלעד למלחמה אם נחדל ויאמר אליו עליה והצלה ונתן יהוה ביד המלך ¹⁵ ויאמר אליו המלך עד כמה פעמים אני משבעך אשר לא תדבר אליו רק אמתה--בשם יהוה ¹⁶ ויאמר אהאב את כל ישראל נפצים אל חהרים צאן אשר אין להם רעה ויאמר יהוה לא אנדים אלה ישבו איש לבתו בשלום ¹⁸ ויאמר מלך ישראל אל יהושפט הילא אמרתי לך לוא יתנבא עלי טוב כי אם רע ¹⁹ ויאמר לך שמע דבר יהוה ראיתי את יהוה ישב על כסאו וכל צבא השמיים עמד עליו מימיינו ומשמאלו ²⁰ ויאמר יהוה מי יפתח את אהאב ויעל ויפל ברמת גלעד ויאמר זה בכיה וזה אמר בכיה ²¹ ויצא הרוח ויעמד לפני יהוה ויאמר אני אפרגנו ויאמר יהוה אליו בנה ²² ויאמר אצא והייתי רוח שקר בפי כל נבאייו

ישראל⁴⁵ ויתר דברי יהושפט וגבורתו אשר עשה
ואשר נלחם הלאם כחובים על ספר דברי הימים--
למלך יהודה⁴⁶ ויתר הקדש אשר נשאר בימי אסא
אביו--בעדר מן הארץ⁴⁷ וממלך אין כדורים נצב מלך⁴⁸
יהושפט עשר (עשה) אניות תרשיש ללבת אפירה
לזהב--וללא הלהך כי נשברה (נשברו) אניות בעזיזון
NUMBER⁴⁹ או אמר אחוזיה בן אחאב אל יהושפט ילכו
עבדיו עם עבריך באניות ולא אבה יהושפט⁵⁰ וישכב
יהושפט עם אבותיו ויקבר עם אבותיו בעיר דוד אביו
וימלך יהודם בנו חזתיו⁵¹ אחוזיה בן אחאב מלך על
ישראל בשמרון בשנתו שבע עשרה ליהושפט מלך
יהודה ומלך על ישראל שנים⁵² ויעש הרע בעיני
יהוה וילך בדרך אביו ובדרך אמו ובדרך ירבעם
בן נבט אשר החטיא את ישראל⁵³ ויעבד את הבعل
וישתחווה לו ויכעס את יהוה אלהי ישראל ככל אשר
עשה אביו

מלכים ב

אין אלהים בישראל לדרש בדברו לכך המטה אשר עלית שם לאחר ממנה- כי מות תמות ^ז נוימת לדבר יהוה אשר דבר אליו יתירם תחתיו בשנת שנים ליהורם בן יהושפט מלך יהודה כי לא היה לו בן ^ט ויתר דברי אחזיה אשר עשה הלו הא מה כתובים על ספר דברי הימים- למלך ישראל

2 ויהי בהצלות יהוה את אליו בסערה השמים וילך אליו ואלישע מן הנגלל ^ט ויאמר אליו אל אלישע שב נפה כי יהוה שלחני עד בית אל ויאמר אליו ח' יהוה וח' נפשך אם אעזוב וירדו בית אל ^ט ויצאו בני הנביאים אשר בית אל אל אלישע ויאמרו אליו הידעת כי היום יהוה לך את אנדריך מעל ראשך ויאמר נם אני ידעתי החשו ^ט ויאמר לו אליו אל שׁע שב נפה כי יהוה שלחני ירידחו ויאמר ח' יהוה וח' נפשך אם אעזוב ובאו ירידחו ^ט ויגשו בני הנביאים אשר ביריחו אל אלישע ויאמרו אליו הידעת כי היום יהוה לך את אנדריך מעל ראשך ויאמר נם אני ידעתי החשו ^ט ויאמר לו אליו שׁב נפה כי יהוה שלחני הידעה כי יהוה וח' נפשך אם אעזוב וילכו שנייהם ^ט וחמשים איש מבני הנביאים הלכו ונעמדו מנגד מרחוק ושניהם עמדו על הירדן ^ט ויקח אליו את אדרתו ויגלם וכיה את הימים ויחציו הנה והנה ויעברו שנייהם בחרבה ^ט ויהי כעברם ואליהם אמר אל אל שׁע שאל מה עשה לך בטרם אלקח מעמק ויאמר אלישע והוא נא פ' שניים ברוחך אליו ^ט ויאמר הקשות לשאול אם תראה את לך מאתך ידי לך וכן אין לא יהיה ^ט ויהי המטה הלכים הלהך ודבר והנה רכב אש וסוסי אש ויפרדו בין שנייהם ויעל אליו יתירם בסערה השמים ^ט ואל שׁע ראה והוא מצעק אבי אבי רכב ישראלי ופרשיו ולא ראהו עוד ויחזק בבנדייו ויקרעם לשנים קרעיהם ^ט וירם את אדרת אליהם אשר נפלת מעליו ישב ויעמד על שפת הירדן ^ט ויקח את אדרת אליו אשר נפלת מעליו וכייה את הימים ויאמר איה יהוה אליו אף הוא וכייה את הימים ויחציו הנה והנה ויעבר אל שׁע ^ט ויראהו בני הנביאים אשר ביריחו מנגד ויאמרו נהה רוח אליו על אל שׁע ויבאו לקראותו וישתחו לו ארצתה ^ט ויאמרו אליו הנה נא יש את עבריך חמשים אנשים בני חיל ילכו נא ויבקשו את אנדריך--פנשאו

1 ויפשע מוואב בישראל אחרי מות אחאב ^ט ויפל אחיה بعد השבכה בעליתו אשר בשמرون--ויחל וישלח מלאכים ויאמר אליהם לכוד דרכו בבעל זוב אליהם עקרון אם אחיה מחייב זה ומלאך יהוה דבר אל אליה התשבי קום עליה לקראת מלאכי מלך שמרון ודבר אליהם--המבלאי אין אלחים בישראל אתם היכלים לדרכם בבעל זוב אליהם עקרון ^ט ולכן כה אמר יהוה המטה אשר עלית שם לאחר ממנה כי מות תמות וילך אליה ^ט וישבו המלאכים אליו ויאמר אליהם מה זה שבתם ^ט ויאמרו אליו איש עליה לקראתכם ויאמר אלינו לנו שבו אל המלך אשר שלח אתכם ודברתם אליו כה אמר יהוה המבלאי אין אליהם בישראל אתה שלח לדרכם בבעל זוב אליהם עקרון לבן המטה אשר עלית שם לאחר ממנה-- כי מות תמות ^ט וידבר אליהם--מה משפט האיש אשר עליה לקראתכם וידבר אליהם את הדברים האלה ^ט ויאמרו אליו אש בעל שער ואור אור במתני ^ט ויאמר אליה התחשי והוא ^ט וישלח אליו שר חמשים וחמשיו ויעל אליו והנה ישב על ראש ההר וידבר אליו איש האלים המלך דבר רדה ^ט ווענה אליו ידבר אל שר חמשים ואיש אליהם אני תרד אש מן השמים והאכל אתך ואת חמישי ^ט וישב וישלח מן השמים והאכל אותו ואת חמישי ^ט וידבר אליו שר חמשים אהר--וחמשיו ויען וידבר אליו איש האלים כה אמר המלך מהרה רדה ^ט ויען אליה ידבר אליהם אם איש האלים אני תרד אש מן השמים והאכל אתך ואת חמישי ^ט וישב וישלח מן השמים והאכל אותו ואת חמישי ^ט ויבא שר חמשים שר חמשים שלשים--וחמשיו ויעל ויבא שר חמשים השלישי ויכרע על ברכיו לנגד אליו ונפש עבדיך ^ט וידבר אליו איש האלים תירק נא נשוי וירד אליו חמשים בענייך ^ט הנה ירדה אש מן השמים והאכל את שני שרי חמשים הראשונים ואת חמישיהם ועתה תירק נשוי בענייך ^ט וידבר מלאך יהוה אל אליו רד אותו אל תירא מפני ויקם וירד אותו אל המלך ^ט וידבר אליו כה אמר יהוה יען אשר שלחת מלאכים לדרש בבעל זוב אליהם עקרון--המבלאי

ויאמר אליו ישראל אל מלך ישראל מה לי ולך--לך אל נביי אביך ואל נביי אמך ויאמר לו מלך ישראל אל כי קרא יהוה לששנת המלכים האלה לחתת אותם ביד מואב ¹⁴ ויאמר אלהי ישע יה יהוה צבאות אשר עמדתי לפניו כי לולי פנוי יהושפט מלך יהודה אני נשא--אם אביכם אליך ואם ארליך ¹⁵ ועתה קחו לי ממן והיה כנגן המן ונתחי עלייך יד יהוה ¹⁶ ויאמר כה בעני יהוה נתן את מואב בידכם ¹⁹ והכitemם כל עיר מבצר וכל עיר מבchor וככל עץ טוב תפילו וככל מעני מים הסתמו וכל החלקה הטובה תקאבו באבניהם ²⁰ ויהי בבקר כעלות המנהה והנה מים באים מדרך אדום ותמלא הארץ את המים ²¹ וככל מואב שמעו כי עלו המלכים להלחם בהם ויצעקו מכל חגר הנרה ומעלה ועמדו על הנבול ²² וישכמו בAKER והמשש שנחה על המים ויראו מואב מנגד את המים אדים ורחה על המים ויראו מואב מנגד את המים אדים כדם ²³ ויאמרו דם זה החרב נחרבו המלכים יוכו איש את רעהו ועתה לשלאל מואב ²⁴ ויבאו אל מחנה ישראל ויקמו ישראל ויקו את מואב וייסו מפניהם ויבו (ויקו) בה והחכו את מואב ²⁵ והחדרים יהרסו וככל חלקה טוביה ישליך איש אבנו ומלאוה וככל מעין מים יסתמו וככל עץ טוב יפלו עד השער אבניה בקיור חרות ויסבו הקלעים ויקוח ²⁶ וירא מלך מואב כי חזק ממנעו המלחמה ויקח אותו שבע מאות איש שלף הרבה להבקיע אל מלך אדום--ולא יכול ²⁷ ויקח את בנו הבכור אשר ימלך תחתיו ויעלה על החומה והוא קצף נדול על ישראל ויסעו מעליו וישבו לארץ

4 **וְאָשָׁה אַחֲתָמֶנֶשִׁי בְּנֵי הַנְּבִיאִים צַעַקָּה אֶל אֶלְשָׁעֵעַ** **לְאמֹר עֲבֹדָךְ אֱלֹהִים מֵת וְאַתָּה יִדְעָת כִּי עֲבֹדָךְ הָיָה יְרָא אֶת יְהוָה וְהַנּוּשָׁה--בָּא לְקַחְתָּ אֶת שְׁנִי יְלִדי לְוַעֲבָדִים ² וּיְאָמֵר אֲלֵיהֶךָ אֶלְשָׁעֵעַ מָה אָعָשָׂה לְךָ הַנּוּדִי לַיְהָ מָה יְשַׁלֵּחַ (לְךָ) בְּבֵית וְתָאמֵר אֵין לְשַׁפְתָּךְ כִּי אִם אָסָוךְ שְׁמַן ³ וּיְאָמֵר לְכִי שְׁאָלִי לְךָ כָּלִים מִן הַחַזִּין מִתְּכָלָל שְׁכָנִי (שְׁכָנִי)--כָּלִים רְקִים אֶל תְּמֻעִיטי ⁴ וּבְאָתָה וּסְנָרוֹת הַדְּלָת בְּעֵדךְ וּבְعֵד בְּנֵיךְ וַיַּצְקַת עַל כָּל הַכְּלִים הָאֱלָה וְהַמְּלָא תְּסִיעֵי ⁵ וְתַלְךְ מִאָתוֹ וְתַסְנֵר וַיַּרְדוּ אֲלֵיכֶם מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וַיְהִוֶּשֶׁט--וּמֶלֶךְ אֲדֻומָּה ¹³**

רוח יהוה ווישלכוו באחד ההרים או באחת הנויות (הנויות) ויאמר לא תשלהו ¹⁷ וויפצרו בו עד בש ויאמר שלחוו ווישלחוו חמשים איש ויבקשו שלשה ימים ולא מצאהו ¹⁸ וישבו אליו והוא ישב ביריחו ויאמר אלהם הלא אמרתי אליכם אל תלכו ¹⁹ ויאמרו אנשי העיר אל אלהי ישע הנה נא מושב העיר טוב כאשר אדרני צלחות חדשה ושימו שם מלך ויקחו ²¹ וויצא אל מוצאת המים ווישליך שם מלך ויאמר כה אמר יהוה רפאתי למיים האלה--לא יהיה שם עוד מות ומשלחת 22 ווירפו המים עד היום הזה כדבר אלהי ישע אשר דבר ²³ ויעל מ שם בית אל והוא עלה בדרך נערומים קטנים יצא מן העיר ויתקלסו בו ויאמרו לו עליה קרח עלה קרח ²⁴ וויפן אחורי ויראמ ויקלם בשם יהוה ותצאנה שתום דבים מן העיר ותבענעה מהם ארבעים ושני ילדים ²⁵ וילך משם אל הר הכרמל ומשם שב שמרון **3** **וַיַּהְיֵה בֶן אָחָב מֶלֶךְ עַל יִשְׂרָאֵל בְּשִׁמְרֹן בְּשָׁנָה שְׁמַנִּה עָשָׂר לְהַשְׁפֵט בְּעַנִּי יְהוָה וּמֶלֶךְ שְׁתִים עָשָׂר שָׁנָה ² ווועשה הרע בעני יהוה--ךְ לֹא כָּאָבִיו וכָּאָמו וויסר את מצבת הבועל אשר עשה אביו ³ רַק בְּחִטָּאות יְרַבְּעַם בֶּן נְבָט אֲשֶׁר הַחֲטִיא אֶת יִשְׂרָאֵל--** דבק לא סר ממנה ⁴ ומיישע מלך מואב היה נקד והшиб לממלך ישראל מאה אלף כרים ומאה אלף אללים צמר ⁵ ויהי כמות אחאב ויפשע מלך מואב בממלך ישראל ⁶ וויצא המלך יהoram ביום ההוא--משמרון ויפקד את כל ישראל ⁷ וילך ווישלח אל יהושפט מלך יהודה לאמר מלך מואב פשע ב--התליך אתי אל מואב למלחמה ויאמר אעללה כמוני כמוני בעמי כעמי בעמק כסוסי כסוסי ⁸ ויאמר אוי זה הדרך געללה ויאמר דרך מדבר אדום ⁹ וילך מלך ישראל וממלך יהודה וממלך אדום ויסבו דרך שבעת ימים ולא היה מים למחנה ולבחמה אשר ברגילדם ¹⁰ ויאמר מלך ישראל אלה--כי קרא יהוה לששנת המלכים האלה לחתת אותם ביד מואב ¹¹ ויאמר יהושפט האין פה נביא ליהוה ונדרשה את יהוה מאותו ויען אחד מעבדיו מלך ישראל ויאמר פה אלישע בן שפט אשר יצק מים על ידי אלה ¹² ויאמר יהושפט יש אותו דבר יהוה וירדו אליהם מלך ישראל ויהושפט--ומלך אדום ¹³

הדרלה בעדרה ובعد בניה הם מוגשים אליה והוא מיצקת (מוצתה) ⁶ והיו כמלאת הכללים וחואמר אל בנה הניתה אליו עוד kali ויאמר אליה אין עוד kali ויעמד השמן ⁷ ותבא ותנד לאיש האלהים ויאמר לכי מכרי את השמן ⁸ ויהי היום ויעבר אל לישע אל (ובניך) תחיי בנותך ⁹ ויהי היום ויעבר אל לישע אל שונם ושם אשה גדולה ותחזק בו לאכל להם ויהי מדי עברו יסר שמה לאכל לחם ¹⁰ ותאמיר אל אישה הנה נא ידעת כי איש אלהים קדוש הוא- עבר עלינו תמיד ונעשה נא עלית קיר קטנה ונשים לו שם מטה ושלוחן וכסא ומונרה והיה בכאו אלינו יסוד שמה ¹¹ ויהי היום ויבא ויסנו הדרלה بعد שנייהם וויתפלל אל יהוה ³³ ויבא ווישכב על הילד ווישם פיו על פיו ועינוי על פניו ³⁴ ויעל ווישכב על כפו ווינגר עליו וויחם בשר הילד ³⁵ וישב ווילך בבית אחת הנה ואחת הנה ויעל ווינגר על לויו וויזור הנער עד שבע פעמים וויפח הנער את עינויו ³⁶ ויקרא אל גיהוזי ויאמר קרא אל השנ�ית הזאת עינויו וויקרא והבאה אליו ³⁷ ותבא ותפלל על רגלו ותשחחו ארץך ובני הנכאים ישבים לפניו שב הנגללה והרעות בארץ ובני הנכאים ישבים לפניו ויאמר לנערו שפת הסיד הגדולה ובשל נזיד לבני הנכאים ³⁹ וויצא אחד אל השדה ללקט ארת וימצא לאכול ויהי כאולם מהנזיד והמה צעקו ויאמרו מות בסיר איש האלהים ולא יכלו לאכל ⁴¹ ויאמר וקחו כמה ווישליך אל הסיר ויאמר צק לעם ויאכלו ולא היה דבר רע בסיר ⁴² ואיש בא מבעל שלשה וויבא לאיש דבר קלאנו ויאמר תן לעם ויאכלו ⁴³ ויאמר משותו מה אתן זה לפני מאה איש ויאמר תן לעם ויאכלו- כי כה אמר יהוה אכל ותותר ⁴⁴ ויתן לפניהם ויאכלו ויתורו בדבר יהוה

5 ונעמן שר צבא מלך ארם היה איש נדול לפני אדרני ונשא פנים- כי בונtan יהוה תשועה לאדם והאיש היה גבור חיל- מצרע ² ואדם יצאו גדורדים וישבו מארץ ישראל נערקה קטנה ותהי לפני אשנת נעמן ³ ותאמיר אל גברתה אחלי אדרני לפני הנכיא אשר בשמרון אז יאסר אותו מצרעתו ⁴ ויבא וינגד לאדרני לאמר כזאת וכזאת דברה הנערה אשר מארץ ישראל ⁵ ויאמר מלך ארם לך בא ואשלחה ספר אל מלך ישראל וילך ויקח בידו עשר ככריו כסף וששת אלפיים

הדרלה בעדרה ובعد בניה הם מוגשים אליה והוא מיצקת (מוצתה) ⁶ והיו כמלאת הכללים וחואמר אל בנה הניתה אליו עוד kali ויאמר אליה אין עוד kali ויעמד השמן ⁷ ותבא ותנד לאיש האלהים ויאמר לכי מכרי את השמן ⁸ ויהי היום ויעבר אל לישע אל שונם ושם אשה גדולה ותחזק בו לאכל להם ויהי מדי עברו יסר שמה לאכל לחם ¹⁰ ותאמיר אל אישה הנה נא עלית קיר קטנה ונשים לו שם מטה ושלוחן וכסא ומונרה והיה בכאו אלינו יסוד שמה ¹¹ ויהי היום ויבא שמה וויסר אל העליה ווישב שמה ¹² ויאמר אל ניחז נערו קרא לשנמיטת הזאת ויקרא לה- ועתמד לפניו ¹³ ויאמר לו אמר נא אליה הנה חרדה אלינו את כל החרדה הזאת מה לעשות לך היש לדבר לך אל המלך או אל שר הצבא והואמר בהזק עמי אנכי ישבת ¹⁴ ויאמר ומה לעשות לה ויאמר ניחז אבל בן אין לה- ואישה זקן ¹⁵ ויאמר קרא לה ויקרא לה- ועתמד בפתח ¹⁶ ויאמר למועד הזה כעת היה אתי (את) חבקת בן ותאמיר אל אדרני איש האלהים- אל תכוב בשפחتك ¹⁷ ותתהר האשה ותולד בן למועד הזה כעת היה אשר דבר אליה אל לישע ¹⁸ ויינדל הילד והי היום וויצא אל הקדרים ¹⁹ ויאמר אל אביי ראי שראשי ויאמר אל הנער שאתו אל אמו ²⁰ ויאהו- ויביאו אל אמו ווישב על ברכיה עד הצהרים ווימת והעל ותשכבהו על מטה איש האלהים ותסגר בעדרו ותצא ²² ותקרא אל אישת ותאמיר שלחה נא לי אחד מן הנערם ואחת הארגנות וארכזה עד איש האלהים ואשובה ²³ ויאמר מדורע אתי (את) הלכת הילכת) אליו היות- לא חדש ולא שבת ותאמיר שלום ותחכש האتون ותאמיר אל נערה הנה וכן אל תעדר ליל לרכוב כי אם אמרתי לך ²⁵ ותלך ותבא אל איש האלהים- אל הר הכרמל ויהי כראות איש האלהים אתה מננד ויאמר אל ניחז נערו הנה השונמיטה הללו ²⁶ עתה רוץ נא לך ראתה ותאמיר לה השלים לך השלים לאייש השלים לילד ותאמיר שלום ²⁷ ותבא אל איש האלהים אל ההר ותחזק ברגלו ווינש ניחז לחרפה ויאמר איש האלהים הרפה לה כי נפשה מרה לה וייהוה העלים ממנוי ולא הניד לוי ²⁸ ותאמיר הshallati

כח כקרים ויפרץ בו יוצר כקרים כספ' בשני חרטמים
ושתי הלוות בנדים ויתן אל שני נעריו וישוא לפניו²⁴
ויבא אל העpel ויקח מידם ויפקד בביתו ושלח את
האנשים וילכו²⁵ והו בא ויעדר לא הילך עבדך
אליו אלשע מאן (מאין) נחוי ויאמר לא הילך עבדך
אניה ana²⁶ ויאמר אליו לא לבי הילך כאשר הפך
איש מעל מרכבתו לקרתך העת לקחת את הכסף
ולקחת בנדים וויתרים וכרמים וצאן ובקר ועכדים
ושפחות²⁷ וצרעת נעמן תדבק בך ובזרעך לעולם
ויצא מלפניו מצרע כשלג

6 ויאמרו בני הנביאים אל אלישע הנה נא המקום
אשר אנחנו ישבים שם לפניך--צר מנו² נלכה נא עד
הירדן ונקחה שם איש קורה אחת ונעשה לנו שם
מקום לשכתם ויאמר לכט³ ויאמר האחד הואל נא
ולך את עבדיך ויאמר אני אלך⁴ וילך אתם ויבאו
הירדנה ויגרו העצים⁵ ויהי האחד מפיל הקורה
ואת הברזל נפל אל המים ויצעק ויאמר אהה אדני
והוא שאל⁶ ויאמר איש האליםenna נפל ויראהו
את המקום ויקצב עז וישליך שם ויצף הברזל⁷
ויאמר הרם לך וישלח ידו ויקחו⁸ ומילך ארם היה
נלחם בישראל וויעז אל עבדיך לאמר אל מקום פלני
אלמוני תחנתו⁹ וישלח איש האלים אל מלך ישראל
לאמר השמר מעבר המקום הזה כי שם ארם נחיתים
וישלח מלך ישראל אל המקום אשר אמר לו איש
האלים והזהירה--ונשמר שם לא אחת ולא שתיים¹⁰
ויסער לב מלך ארם על הדבר הזה ויקרא אל עבדיך
ויאמר אליהם הלוא תנידו לי מי משלנו אל מלך¹¹
ישראל¹² ויאמר אחד מעבדיך לא אדרני המלך כי
אלישע הנביא אשר בישראל גיד למלך ישראל את
הדברים אשר תדבר בחדר משכוב¹³ ויאמר לכט
וראו איך הוא ואשלח ואקחו ויגד לו לאמר הנה
בדתן¹⁴ וישלח שמה סוסים ורכב וחליל כבד ויבאו
ליילה ווקפו על העיר¹⁵ ווישכם משרות איש האלים
לקום ויצא והנה חיל סובב את העיר סוס ורכב
ויאמר נערו אליוacha אדרני איך נהעה¹⁶ ויאמר אל
תירא כי ריבים אשר אנחנו מאשר אותם¹⁷ ויתפלל
אלישע ויאמר יהוה פחק נא את עניינו ויראה ויפחק
יהוה את עני הנוער ויראה והנה החר מלא סוסים ורכב

והב ועשר חליפות בגדים¹⁸ ויבא הספר אל מלך
ישראל לאמר ועתה כבוא הספר זהה אליך הנה
שלחתי אליך את נעמן עברי ואספתו מצרעתו¹⁹ ויהי
כךרא מלך ישראל את הספר ויקרע בנדיו ויאמר
האלים אני להמית ולהחיות כי זה שלח אליו לאסף
איש מצרעתו כי אך דעו נא וראו כי מותאגה הוא לא²⁰
ויהי כשמע אליוישע איש האלים כי קרע מלך ישראל
את בנדיו וישלח אל המלך לאמר למה קרעת בנדיך
יבא נא אליו--וידע כי יש נבייא בישראל²¹ ויבא נעמן
בסוס וברכבו ויעמד פתח הבית לאלישע²² וישלח
אליו אלישע מלך לאמר הילך ורחצת שבע פעמים
בירדן וישב בשרכך וטהר בו ויקצף נעמן וילך
ויאמר הנה אמרתי אליו יצא יצוא ועמדו וקרא בשם
יהוה אלתו והניף ירו אל המקום ואסף המצרע²³
הלא טוב אבנה (אמנה) ופרפר נהרות دمشق מכל
מיומו ישראל--הלא ארוחץ בהם וטהרתי ויפן וילך
בחמה²⁴ ווינשו עבדיו וידברו אליו ויאמרו אבי דבר
נדול הנביא דבר אלק הלוא תעשה ואך כי אמר
אליך רחץ וטהר²⁵ וירד ויטבל בירדן שבע פעמים
בדבר איש האלים וישב בשרו כבש רנער קטן--
ויטהר²⁶ וישב אל איש האלים הוא וכל מתנדתו
ויבא ויעמד לפניו ויאמר הנה נא ידעת כי אין אליהם
בכל הארץ כי אם בישראל ועתה קח נא ברכה מאת
עבדך²⁷ ויאמר חי יהוה אשר עמדתי לפניו אם אכח
ויפצר בו לקחת וימאן²⁸ ויאמר נעמן ולא יtan נא
לעבדך משא צמד פרדים אדרמה כי לוא עישה עוד
עבדך עללה וובח לאלים אחרים--כי אם להוה²⁹
לדבר הזה יסלח יהוה לעבדך--ביבא אדרני בית רמון
להשתחו שמה והוא נשען על ידי והשתחויתי בית
רמן בהשתחויתי בית רמן יסלח נא יהוה לעבדך
בדבר הזה³⁰ ויאמר לו לך לשולם וילך מאות כברת
ארץ³¹ ויאמר ניחוי נער אלישע איש האלים הנה
חש אדרני את נעמן הארמי הזה מתקת מידי או אשר
הביא חי יהוה כי אם רצתי אחריו ולקחתי מאות
מאומה³² וירדף ניחוי אחריו נעמן ויראה נעמן רץ
אחריו ויפל מעל המרכבה לקראותו ויאמר השלום³³
ויאמר שלום אדרני שלחני לאמר הנה עתה זה בא אליו
שני גערדים מהר אפרדים מבני הנביאים תנאה נא להם
ככר כסף ושתי הלוות בנדים³⁴ ויאמר נעמן הוואל

הדבר הזה ויאמר הנכה ראה בעיניך ונשם לא תאכל 18 אשר סכיבת אלישע וירדו אליו ויתפלל אלישע
 3 ואربעה אנשים היו מצרעים פה השער ויאמרו אל יהוה ויאמר הך נא את גינוי הזה בסנורים וכם
 איש אל רעהו מה אנחנו ישבים פה עד מותנו 4 אם בסנורים בדבר אלישע 19 לכו אחורי ואוליכה אתכם אל
 אמרנו נבוא העיר והרעב בעיר ומותנו שם ואם ישבנו הדרך ולא זה שסנוריהם כהן
 פה ומותנו עתה לכו ונפלה אל מותנה ארם--אם יהינו האיש אשר תבקשון וילך אותו שמרונה 20 ויהי כבאים
 אמרנו ימיהנו ומותנו זיקמו בנסף לבוא אל מותנה שמרון 21 ויפkeh יהוה את עיניהם ויראו ותנה בתוך שמרון
 נחיה ואם ימיהנו ומותנו 6 ארם והנה אין שם איש 6 והוא אמר מלך ישראל אל אלישע כראתו אותם האכה
 ואדני השמייע את מותנה ארם קול רכב קול סוס-קול ויאמר אבוי 22 ויאמר לא תהא שבי בחרבך
 חיל גדול ויאמרו איש אל אחיו הנה שכר עליינו מלך אכה אבוי 22 ויאמר לא תהא שבי בחרבך ובקשתק אהה מכח שים לחם ומים לפניהם ויאכלו
 ישראל את מלכי החטים ואת מלכי מצרים-לבוא ויאכלו ווישטו אל אדניהם 23 ויכרה להם כראה גודלה
 עלינו 7 זיקמו וינסו בנסף ויעזבו את אהלייהם ואת סוסיהם ואת חמורייהם המותנה כאשר היא וינסו אל ווישטו ווישטו ווישלחם וילכו אל אדניהם ולא יספו
 עוד נドוי ארם לבוא בארץ ישראל 24 ויהי אחרי כן יקבץ בן הדר מלך ארם את כל מותנה ויעל וייצר
 על שמרון 25 ויהי רעב גדול בשמרון והנה צרים עליה עד היה רחמן ראש חמוץ בשמנים כסף ורבע הקב
 חרוי (דב) יונם בחמשה כסף 26 ויהי מלך ישראל עבר על החמה ואשה צעקה אליו לאמר הוושעה אדני המלך 27 ויאמר אל יושעך יהוה מאין אושיעך
 המן הנרן או מן היקב 28 ויאמר לה המלך מה לך והאמר האשה הזאת אמרה אליו תניא את בנק ונأكلנו היום ואת בני נأكل מהר 29 ונ בשל את בני ונأكلתו
 ואמר אליו ביום אחר תניא את בנק ונأكلנו ותחבא את בנה 30 ויהי כשמי המלך את דברי האשה ויקרע את בנו
 ויקם המלך ליליה ויאמר אל עבדיו אנידה נא לכם ויאמר אליה ביום השני יעשה לי אלהים וכלה
 את אשר עשו לנו ארם ידענו כי רעבים אנחנו ויצאו מן המותנה להחבה בהשדה (בשדה) לאמר כי יצאו מן העיר ונתפשם חיים ואל העיר נבא 31 וויען אחד על בשרו מבית
 אשר נשארו בה הנם ככל ההמון (המוני) ישראל אשר יוסף ישב בביתו וחזקנים ישבים אותו ווישלח איש מלפני בטרם יבא המלך אליו וזה אמר אל חזקנים הראותם כי שלח בן חמוץ זהה לדסיד את דריש
 ראוocab המלך סגנו הדלת ולחצתם אותו בדלת הלווא קול רגלי אדניו אחריו 32 עודנו מדבר עם והנה המלך ירד אליו ויאמר הנה זאת הרעה מאת יהוה--מה אוחיל ליהוה עוד

7 7 ויאמר אלישע שמעו דבר יהוה כה אמר יהוה כת
 מהר סאה סלת בשקל וסתומים שעירים ב שקל--בדבר יהוה
 שמרון 2 וויען השלישי אשר למלך נשען על ידו את איש
 האלים ויאמר הנה יהוה עשה ארבות בשם יהוה

וימת וימלך חזהאל החתוי ¹⁶ ובשנת חמש לירום בן אחאב מלך ישראל ויושפט מלך יהודה-מלך יhortם בן יהושפט מלך יהודה ¹⁷ בן שלשים ושתיים שנה היה במלכו ושםנה שנה (שנתיים) מלך בירושלם ¹⁸ וילך בדרך מלכי ישראל כאשר עשו בית אחאב- כי בת אחאב הייתה לו לאשה ויעש הרע בעני יהוה ¹⁹ ולא אבה יהוה להשחית את יהודה למען דוד עבדו כאשר אמר לו לחתת לו ניר לבני-כל הימים ²⁰ בימי פשע אדום מתחתי יד יהודה וימלכו עליהם מלך ²¹ ויעבר יורם צעירה וכל הרככ עמו והוא הוא קם לילה ויכח את אדום הסביב אליו ואת שדי הרככ וויס העם לאלהיו ²² ויפשע אדום מתחתי יד יהודה עד היום הזה או הפשע לבנה בעת ההיא ²³ ויתר דברי יורם וכל אשר עשה הללו הם כתובים על ספר דברי הימים- למלכי יהודה ²⁴ וישבב יורם עם אחאיו ויקבר שם שתים עשרה שנה לירום בן אחאב מלך ישראל מלך אחויחו בן יהודה מלך יהודה ²⁵ בן עשרים ושתיים שנה אחויחו במלכו ונשנה אחת מלך בירושלם ושם אמרו עתליהו בת עמרי מלך ישראל ²⁷ וילך בדרך בית אחאב וייעש הרע בעני יהוה כביטת אחאב כי חתן בית אחאב הוא ²⁸ וילך את יורם בן אחאב למלחמה עם חזאל מלך ארם-ברמת גלעד ויכו ארמים את יורם ²⁹ וישב יורם המלך להתרפא ביזורעאל מן המכימים אשר יכהו ארמים ברמה בהלחמו את חזהאל מלך ארם ואחויחו בן יהודה מלך יהודה ירד לראות את יורם בן אחאב ביזורעאל-כי חלה הוא

9 ואליישע הנביא קרא לאחד מבני הנביאים ויאמר לו חנוך מתניך וכח פר השמן הזה בידך ולך רמת גלעד ² ובאת שמה וראה שם יהוא בן יהושפט בן נמי ובאת והקמתו מותך אחוי והביאת אותו חדר בחדר ³ ולוקחת פר השמן ויצקת על ישראל ופתחת כי אמר יהוה משחתיך למלך אל ישראל ופתחת הדלת ונסתה ולא תחכה ⁴ וילך הנער הנביא רמת גלעד ⁵ ויבא והנה שדי החול שבים ויאמר דבר לי אליך השר ויאמר יהוא אל מי מכלו ויאמר אליך השר ⁶ ויקם ויבא הביתה ויצק השמן אל ראשו ויאמר לו כי אמר יהוה אלהי ישראל משחתיך למלך אל עם יהוה אל ישראל ⁷ והכיתה-את בית אחאב אדני

וסאה סלת בשקל יהיה כעת מהר בשער שמרון ¹⁹ ויען השליש את איש האלים ויאמר והנה יהוה עשה ארבות בשמיים יהיה בדבר זהה ויאמר תנך ראה בעיןיך ושם לא תאכל ²⁰ ויהי לו כן וירמסו אותו העם בשער ימתה

8 ואליישע דבר אל האשא אשר היה את בנה לאמר קומו ולכי אליו (את) וביתך ונורי באשר תגורו כי קרא יהוה לרעב ונס בא אל הארץ שבע שנים ² ותקם האשא ותשע כדבר איש האלים ותלך היה וביתה ותגר בארץ פלשתים שבע שנים ³ ויהי מקצתה שבע שנים ותשב האשא מארץ פלשתים ותצא לצעק אל המלך אל ביתה ואל שדה ⁴ והמלך מדבר אל נחוי נער איש האלים לאמר ספרה נא לי את כל הנגדות אשר עשה אלישע ⁵ ויהי הוא מספן למלך את אשר היה את המת והנה האשא אשר היה את בנה צעקת אל המלך על ביתה ועל שדה ויאמר נחוי אדני המלך-זאת האשא וזה בנה אשר היה נחוי ⁶ וישראל המלך לאשה ותספר לו ויתן לה אלישע ⁶ וישראל המלך לאשה ותספר לו ויתן לה המלך סריס אחד לאמר השיב את כל אשר לה ואת כל תבואה השדה מיום עזבה את הארץ ועד עתה ⁷ ויבא אלישע דמשק ובון הדר מלך ארם הלה ונגד לו לאמר באיש האלים עד הנה ⁸ ויאמר המלך אל חזהאל קח בידך מנהה ולך לקראת איש האלים ודרשת את יהוה מאותו לאמר האניה מחליו זה ⁹ וילך חזאל לקראותו ויקח מנהה בידו וככל טוב דמשק משא ארבעים גמל ויבא ויעמד לפניו ויאמר בנד בנו הדר מלך ארם שלחני אליך לאמר האניה מחליו זה ¹⁰ ויאמר אליו אלישע לך אמר לא (לו) היה תחיה והראני יהוה כי מות ימות בו ויעמד את פניו אדני בכח ויאמר כי ידעתי את אשר תעשה לבני ישראל רעה מבצריהם חשלח באש ובחריהם בחרב תחרג ועליהם תרטש והרתויהם תבקע ¹¹ ויאמר חזהאל-כי מה עברך הכלב כי יעשה הדבר הנדול הזה ויאמר אלישע הראני יהוה אתה מלך על ארם וילך מאת אלישע ויבא אל אדני ויאמר לו מה אמר לך אלישע ויאמר אמר לי היה תחיה ¹² ויהי ממהרת ויקח המכבר ויטבל במים וופרש על פניו

אם לא את דמי נבות ואת דמי בניו ראיתיames נאם
והוה ושלמתי לך בחלוקת הארץ נאם יהוה ועתה שא
השליכתו בחלוקת-כדבר יהוה ²⁷ ואחוה מלך יהודה
ראה וינס דרך בית הנן וירדך אתריו יהוא ויאמר נם
אתו הכהו אל המרכבה במעלה נור אשר את יבלעם
וינס מגנו וימת שם ²⁸ וירכבו אותו עבדיו ירושלים
ויקברו אותו בקברתו עם אבתו בעיר דוד ²⁹ ובשנת
אחד עשרה שנה לירום בן אחאב מלך אחותיה על
יהודה ³⁰ ויבוא יהוא יורعالם ואיזבל שמעה ותשם
בפוך עיניה ותיטב את הראש והתקף بعد החלון
ויהוא בא בשער וה אמר השלים זמרי הרגן אדני ³¹
וישא פניו אל החלון ויאמר מי אני מי וشكיפו ³²
אליו שנים שלשה סריסים ³³ ויאמר שמתחו (שמתו)
וישמתו וי מדמה אל הקיר ואל הסוסים וירמסנה ³⁴
ובבא ויאכל וישת ויאמר פקדנו נא את האורה הזאת
וקברوها- כי בת מלך היא ³⁵ וילכו לקברה ולא מצאו
בها כי אם הגלגול והרגלים-וכפות הרים ³⁶ וישבו
וינוידו לו ויאמר דבר יהוה הוא אשר דבר ביד עבדו
אליהם התשבי לאמור בחלוקת יורعال יכלו הכלבים
את בשר איזבל ³⁷ ותית (היתה) נבלת איזבל כדרמן
על פני השדה--בחלק יורعال אשר לא יאמרו זאת
איובל

10 ולאחאב שבעים בניו לשמורו ויכתב יהוא
ספרים וישלח שמרון אל שריו יורعال הזקנים ואל
האמנים אהאב לאמר ² ועתה כבא הספר הזה אליכם
ואתכם בני אדניכם ואתכם הרכוב והסוסים ועיר
מכatz ותנשך ³ וראיתם הטוב והישר מבני אדניכם
ושתם על כסא אביו וחלומו על בית אדניכם ⁴
ויראו מאד מאד ואמרנו הנה שני המלכים לא עמדו
לפניו ואיך נעמד אנחנו ⁵ וישלח אשר על הבית
ואשר על העיר והזקנים והאמנים אל יהוא לאמר
עבדיך אנחנו וככל אשר תאמר אלינו נעשה לא מלך
איש הטוב בעניך עשה ⁶ ויכתב אליהם ספר שניות
לאמר אם לי אתם וקלוי אתם שמעים קחו את ראש
אנשי בני אדניכם ובאו אליו כתעת מהר יורعالם ובני
המלך שבעים איש את נדליה העיר מנדים אותם ⁷
ויהי כבא הספר אליהם ויקחו את בני המלך וישחטו
שבעים איש וישימו את ראשיהם ברודים וישלחו אליו

ונקמתי דמי עבדי הגבאים ודמי כל עברי יהוה--
מיד איזבל ⁸ ואבד כל בית אהאב והכרתי לאחאב
משתוں בקיור ועוצר ועוזב בישראל ⁹ ונחתה את בית
אהאב כבירות ירבעם בן נבט וככית בעשא בן אחיה ¹⁰
ו�ퟚ הדרלה וינס ¹¹ ויהוא יצא אל עברי אדני ויאמר
לו השלום מודיע בא המשגעה זהה אלקיך ויאמר אליהם
אתם יעדתם את האיש ואת שיחו ¹² ויאמרו שקר הנדר
נא לנו ויאמר כזאת וכזאת אמר אליו לאמר כה אמר
יהוה משתחיך למלך אל ישראל ¹³ וימחרו ויקחו איש
בנדו וישימו תחתיו אל גדם המעלות ויתקעו בשופר
ויאמרו מלך יהוא ¹⁴ ויתקשר יהוא בן יהושפט בן
נמשי--אל יורם וירום היה שמר ברכות נלעד הוא וככל
ישראל מפני חזאל מלך ארם ¹⁵ וישב יהורם המלך
להתרפא בירושאל מן המכנים אשר יכה ארמים
בחלומו את חזאל מלך ארם ויאמר יהוא אם יש
בנשכם--אל צא פליט מון העיר לכת לניד (להnid)
bijerusalim ¹⁶ וירכב יהוא וילך יורعالה כי יורם שככ
שמה ואחוה מלך יהודה ירד לראות את יורם ¹⁷
והצפה עמד על המנдель bijerusalim וירא את שפעת
יהוא בבאו ויאמר שפעת אני ראה ויאמר יהורם קה
רכוב ושלוח ל夸ראטם--ויאמר השלים ¹⁸ וילך רכב
הסוס ל夸ראתו ויאמר כה אמר המלך השלים ויאמר
יהוא מה לך ולשלום סב אל אהרי יינד הצפה לאמר
בא המלך עד הם ולא שב ¹⁹ וישלח רכב סוס שני
ובא אלהם ויאמר כה אמר המלך שלום ואחוה יהוא
מה לך ולשלום סב אל אחריו ²⁰ וינד הצפה לאמר
בא עד אליהם ולא שב והמנגה כמנגה יהוא בן נמשי--
כי בשגעון ינגן ²¹ ויאמר יהורם אסר ויאסר רכבו
ויצא יהורם מלך ישראל ואחוה מלך יהודה איש
ברכובו ויצאו ל夸ראת יהוא וימצא בה חלקת נבות
היורעאלי ²² ויהיו כראות יהורם את יהוא ויאמר
השלום יהוא ויאמר מה השלים--עד גנוני איובל אמר
וכשפייה הרבבים ²³ ויהחפץ יהורם ידיו וינס ויאמר אל
אחוהו מרמה אחותיה ²⁴ ויהוא מלא ידו בקש וירק את
יהורם בדין ורעיו ויצא החצי מלבו ויכרע ברכבו ²⁵
ויאמר אל בדרכ שלשה שא השליך בחלקת שדה
نبות היורעאלי כי זכר אני ותה את רכבים צמדים
אחריו אהאב אביו ויהוה נשא עליו את המשא זהה ²⁶

מצבות בית הבעל וישראל ²⁷ ויתצאו את מצבח הבעל
ויתצאו את בית הבעל ווישמו למחאות (למוציאות)
עד היום ²⁸ וישמד יהוא את הבעל מישראל ²⁹ רק
חטא ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל--לא
סר יהוא מאחריהם עלי הוה אשר בית אל ואשר
ברן ³⁰ ויאמר יהוא אל יהוא עין אשר הטיבת לעשות
הישר בעניי--ככל אשר לבביו עשית לבית אחאב
בני רבעים ישבו לך על כסא ישראל ³¹ ויהוא לא
שמר לרכת בתורת יהוא אלהי ישראל--בכל לבבו
לא סר מעלה חטא ירבעם אשר החטיא את ישראל
בימים ההם--החל יהוא לקצוות בישראל ויכם
חוואל בכל גבול ישראל ³² מן הירדן מזרחה המשמש
את כל ארץ הגלעד הנדי והראובני והמנשי--מערער
אשר על נחל ארנון והגלויד והבשן ³³ יותר דברי יהוא
וכל אשר עשה וככל גבורתו הלום הם כתובים על
ספר דברי הימים--למלך ישראל ³⁴ וישכב יהוא עם
abhängig ויקברו אותו בשמרון ומלך יהוא בן תחתיו
והימים אשר מלך יהוא על ישראל--עשרים ושמנה
שנה בשמרון

11 ועתליה אם אחזיוו וראתה (דאיתא) כי מות בנה
ותקם ותאבד את כל זרע הממלכה ² ותקח יהשבע
בת המלך יורם אחות אחזיוו או יושב בן אחזיו
ותגנב אותו מזוק בני המלך הממותמים (המומתים)-
אותו ואת מינקתו בחדר הממותות ויסתרו אותו מפני
עתליהו ולא הומת ³ ויהי אתה בית יהוא מתהבא שש
שנים ועתליה מלכת על הארץ ⁴ ובשנה השביעית
שליח יהודע ויקח את שרי המאות (המאות) לכרי
ולרצים ויבא אתכם אליו בית יהוא ויכרת להם ברית
וישבעם בבית יהוא וירא אתם את בן המלך ⁵
ויצום לאמר זה הדבר אשר תעשות השלשית מכם
באי השבת ושמרי משמרת בית המלך ⁶ והשלשית
בשער סור והשלשית בשער אחר הרצים ושמरתם
את משמרת הבית מסה ⁷ ושתוי הירוט בהם כל יצאי
השבת ושמרו את משמרת בית יהוא אל המלך ⁸
והקפתם על המלך סביב איש וכליו בידו והבא אל
הסדרות יומת והוא את המלך בצעתו ובבאו ⁹ ויישעו
שרי המאות (המאות) ככל אשר צוה יהודע הכהן
ויקחו איש את אנשיו באי השבת עם יצאי השבת

זירעהלה ⁸ ויבא המלך ויגד לו לאמר הביאו הראשי
בני המלך ויאמר שמו אתם שני צברים פתח השער--
עד הבקר ⁹ ויהי בבקר ויצא ויעמד ויאמר אל כל
העם צדקים אתם הנה אני קשרתי על ארני ואחרננו
ומי הכה את כל אלה ¹⁰ דען אפוא כי לא יפל מדבר
יהוה ארצתה אשר דבר יהוה על בית אחאב ויהוה
עשה--את אשר דבר ביד עבדו אליו בויך יהוא
את כל הנשادرים לבית אחאב בירעאל וכל נדלוי
omiduvi וכחנוו--עד בלתי השair לו שריד ¹¹ ויקם
ויבא וילך שמרון--הוא בית עקד הרעים בדרך ¹²
ויהוא מצא את אחוי אחזיוו מלך יהודה ויאמר מי אתם
ויאמרו אחוי אחזיוו אנחנו ונרד לשולם בני המלך
ובני הנבירה ¹³ ויאמר תפטעם חיים ויתפשום חיים
וישחתום אל בור בית עקד ארבעים ושנים איש ולא
השair איש מהם ¹⁴ וילך משם וימצא את יהונדב בן
רכב לקראותו ויברכחו ויאמר אליו הייש את לבך
ישר כאשר לבבי עם לבבך ויאמר יהונדב ישויש הנה
את ידק ויתן ידו ויעלהו אליו אל המרכבה ¹⁵ ויאמר
לכח אחוי וראה בקנאתי ליהוה וירככו אותו אל ברכבו ¹⁶
ויבא שמרון ויך את כל הנשادرים לאחאב בשמרון
עד השמדו--cdrבר יהוה אשר דבר אל אליו ¹⁷
ויקבץ יהוא את כל העם ויאמר אלהם אחאב עבר את
הבעל מעט יהוא יעבדנו הרבה ¹⁸ ועתה כל נביי
הבעל כל עבדיו וכל כהנוו קראו אליו איש אל יפקד
כי זבח גודול לי לבעל--כל אשר יפקד לא יהיה ויהוא
עשה בעקבה למען האbid את עבדיו בעל ¹⁹ ויאמר
יהוא קרש עצרה לבעל--וירקרו ²⁰ וישלח יהוא בכל
ישראל ויבאו כל עבדיו בעל ולא נשאר איש אשר
לא בא ויבאו בית בעל ומלך בית בעל פה לפה
ויאמר לאשר על המלצתה יצא לובש לכל עבדיו
הבעל ויצא להם המלבוש ²¹ ויבא יהוא ויהונדב בן
רכב בית בעל ויאמר לעבדיו בעל חפשו וראו פן
יש פה עמכם מעבדי יהוה--כי אם עבדיו בעל לבדם
ויבאו לעשות זבחים וullenות ויהוא שם לו בחוץ
שמנים איש ויאמר איש אשר ימלט מן האנשים אשר
אני מביא על ידיכם נפשו תחת נפשו ²² ויהי ככלתו
לעשות העללה ויאמר יהוא לרצים ולשלשים באו
הគם איש אל יציאו ויכום לפפי חרב וישלכו הרצים
והשלשים וילכו עד עיר בית בעל ²³ ויצאו את

מדוע אינכם מוחקים את בדק הבית ועתה אל תקחו כסף מאות מכריכם כי לבודק הבית תנתנו⁸ וויאתו הכהנים לבתוי קחת כסף מאות העם ולבתוי חוק את בדק הבית⁹ ויקח יהודע הכהן אשר בידיו כהן הימנית עד תחר הבית השמאלי למושב ולבית--על המלך סביב¹⁰ וויצא את בן המלך וויתן עלי את הנור ואת העדרות וימלכו אטו וימשחוה וכו' כף--ויאמרו יחי המלך¹¹ ותשמע עתליה את קול הרצין העם ותבא אל העם בית יהוה¹² ותרא והנה המלך עומד על העמוד כמשפט והשרים והחצרות אל המלך וכל עם הארץ שמה ותקע בחצרות ותקרע עתליה את בנדיה ותקרה קשר קשר¹³ וויצו יהודע הכהן את שריה המאות¹⁴ פקדיו החיל ויאמר אליהם הויצו אתה אל מבית לשדרת והבא אחריה המת בחרב כי אמר הכהן אל תומת בית יהוה וישמו לה ידים ותבוא דרך מבוא הסוסים בית המלך ותומת שם¹⁵ וויכרת יהודע את הברית בין יהוה ובין המלך ובין העם להיות לעם ליהוה ובין המלך ובין העם¹⁶ ויבאו כל עם הארץ בית הבעל ויתבחו את מזבחתו ואת צלמיו שברו היטב ואת מתן כהן הבעל הרנו לפניו המזבחות ווישם הכהן פקדת על בית יהוה¹⁷ וויקח את שריה המאות ואת הכררי ואת הרצים ואת כל עם הארץ וירידו את המלך מבית יהוה ויבאו דרך שער הרצים בית המלך ווישב על כסא המלכים¹⁸ ווישמח כל עם הארץ והעיר שקתה ואת עתליה המתו בחרב בית מלך¹⁹ (המלך) נבן שבע שנים יהואש במלכו

12 בשנת שבע ליהואש מלך יהואש וארבבים שנה מלך בירושלים ושם אמו צביה מבאר שבע² וייש יהוד הירושה בעני יהוה כל הכהן יהודע הכהן³ רק הבמות לא סרו עוד העם מזבחים ומתקרים בבמות⁴ ויאמר יהואש אל הכהנים כל כסף הקדרים אשר יובא בית יהוה כסף עובר--איש כסף נפשות ערכו כל כסף אשר יעלה על לב איש להביא בית יהוה⁵ ויקחו להם הכהנים איש מאת מכרכו ושם יחוקו את בדק הבית לכל אשר ימצא שם בדק⁶ ויהי בשנת עשרים ושלש שנה--מלך יהואש לא חזק הכהנים את בדק הבית⁷ ויקרא המלך יהואש ליהודע הכהן ולכהנים ויאמר אליהם

בנְחֹזֶל אֲשֶׁר לִקְחָה מֵיד יְהוָה צְבָאָיו בַּמְלֹחָמָה שָׁלָשׁ
פְּעִמִּים הַכֹּהוּ יוֹאשָׁה בֶן יוֹאחוֹ מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל מֶלֶךְ

14 בְּשָׁנָת שְׁתִּים לְיוֹאשָׁה בֶן יוֹאחוֹ מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל מֶלֶךְ
אַמְצִיחוּוּ בֶן יוֹאשָׁה מֶלֶךְ יְהוּדָה 2 בֶן עֲשָׂרִים וָחֶמֶשׁ שָׁנָה
הִיָּה בַּמֶּלֶךְ וְעֶשֶׂרִים וְתִשְׁעָ שָׁנָה מֶלֶךְ בֵּירְעוֹשֵׁל וְשָׁם
אַמְוֹן יְהוּדָה (יְהוּדָה) מִן יְרוּשָׁלָם 3 וַיַּעֲשֵׂה הַיְשָׁרָם
בְּעַנִּי יְהוָה - רַק לֹא כָּדוֹר אָבָיו כָּל אֲשֶׁר עָשָׂה יוֹאשָׁה
אָבָיו עָשָׂה 4 רַק הַבּוֹתָה לְאָסְרוֹ עוֹד הַעַם מִזְבְּחִים
וּמִקְטְּרִים בְּבּוֹתָה 5 וַיַּהַי כַּאֲשֶׁר חִזְקָה הַמֶּלֶךְ בַּיּוֹד
יַיְךְ אֶת עֲבָדָיו הַמְּכִים אֶת הַמֶּלֶךְ אָבָיו 6 וְאֶת בְּנֵי
הַמְּכִים לְאַהֲמִית כְּכֹתֶב בְּסְפַר תּוֹרַת מֹשֶׁה אֲשֶׁר צָוָה
יְהוָה לְאָמַר לֹא יוֹמָתוּ אֶבֶות עַל בְּנֵים וּבְנִים לֹא יוֹמָתוּ
עַל אֶבֶות - כִּי אִם אִישׁ בְּחַטָּאוֹ יְמוֹת (יְמוֹת) 7 הַוָּה הַכָּה
אֶת אֲדֹם בְּנֵי הַמֶּלֶךְ (מֶלֶךְ) עַשְׁרָת אֱלֹפִים וְתִפְשֵׁת אֶת
הַסּוּל בְּמִלְחָמָה וַיַּקְרָא אֶת שְׁמָה יְקַחְאל עַד הַיּוֹם הַזֶּה
8 אֶז שְׁלָחָ אַמְצִיחָה מֶלֶאכִים אֶל יְהוֹאשָׁה בֶן יוֹאחוֹ בֶן
יְהוָה מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל לְאָמַר לְכָה נֶתֶרֶת פְּנֵים 9 וַיַּשְׁלַח
יְהוֹאשָׁה מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אֶל אַמְצִיחָה מֶלֶךְ יְהוָה לְאָמַר
הַחֹוח אֲשֶׁר בְּלִבְנָנוּ שְׁלָחָ אֶל הַאֲדֹן אֲשֶׁר בְּלִבְנָנוּ לְאָמַר
תְּנַהַה אֶת בְּתַךְ לְבָנִי לְאָשָׂה וְתַעֲבֵר חִיתַּה שְׁדָה אֲשֶׁר
בְּלִבְנָנוּ וְתַרְמֵס אֶת הַחֹוח 10 הַכָּה חִכֵּית אֶת אֲדֹם
וְנַשְׁאַךְ לְבָךְ הַכְּבָד וְשָׁב בְּכִוְתָק וְלִמְהָתָנָה בְּרֻעָה
וְנוּפְלָתָה אַתָּה וְיְהוָה עַמְּךָ 11 וְלֹא שְׁמַע אַמְצִיחָה -
וַיַּעַל יְהוֹאשָׁה מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וַיַּתְرָא בְּנִים הָוָא וְאַמְצִיחָה
יְהוָה בֶן יְהוֹאשָׁה בֶן אֲחִיזָהוּ תְּשִׁפְשֵׁר יְהוֹאשָׁה מֶלֶךְ
לְפָנֵי יִשְׂרָאֵל וַיַּנְסֵן אִישׁ לְאַהֲלוֹ 13 וְאֶת אַמְצִיחָה מֶלֶךְ
- בְּבִית שְׁמַשׁ וּבְאָבוֹ (וַיַּבָּא) יְרוּשָׁלָם וַיַּפְרַץ בְּחֻמָּת
יְרוּשָׁלָם בְּשָׁעַר אֶפְרַיִם עַד שַׁעַר הַפְּנִיה אֶרְכָּבָה מִאות
אַמְהָ 14 וַיָּקַח אֶת כָּל הַזְּהָב וְהַכְּסָף וְאֶת כָּל הַכְּלִים
הַנִּמְצָאים בֵּית יְהוָה וּבָאַצְרָות בֵּית הַמֶּלֶךְ וְאֶת בְּנֵי
הַחֲנֻרְבָּות וַיַּשְׁבַּת שְׁמַרְוֹנָה 15 וַיַּתְּהִיר דָּבְרֵי יְהוֹאשָׁה אֲשֶׁר
עָשָׂה וְגַבְרָתוֹ וְאֶשְׁר נָלַח עַם אַמְצִיחָה מֶלֶךְ יְהוָה
הַלָּא הִם כְּתוּבִים עַל סְפַר דָּבְרֵי הַיּוֹם - מֶלֶכְיִ
יִשְׂרָאֵל 16 וַיַּשְׁכַּב יְהוֹאשָׁה עַם אֶבֶתְיוֹ וַיַּקְרַב בְּשְׁמַרְוֹן
עַם מֶלֶכְיִי שְׂרָאֵל וַיִּמְלֹךְ יְרַבְּעָם בֶּן תְּחִתְיָוָה 17 וַיַּחַי
אַמְצִיחָה בֶן יוֹאשָׁה מֶלֶךְ יְהוָה אַחֲרֵי מוֹת יְהוֹאשָׁה בֶן
יְהוָה צְבָאָיו מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל - חִמְשׁ עַשְׁרָה שָׁנָה 18 וַיַּתְּהִיר דָּבְרֵי

כִּי לְחַזְתֶּם מֶלֶךְ אָרֶם 5 וַיַּתְּנִין יְהוָה לִיְשָׂרָאֵל מִשְׁעָ
וַיַּצְאָ מִתְּחַת יְדֵי אָרֶם וַיַּשְׁבַּכְוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל בְּאֶהָלָיהם
כַּתְמֹול שְׁלָשׁוֹן 6 אֲךְ לֹא סָרו מִחְטָאת בֵּית יְרַבְּעָם
אֲשֶׁר הַחֲטֵא תִּשְׁרָאֵל - בָּה הַלְּךָ וְנִמְהָרָה עַמְּדָה
בְּשְׁמַרְוֹן 7 כִּי לֹא הַשְׂאֵר לִיהְוָה עַם כִּי אִם חִמְשִׁים
פְּרִשְׁׁמִים וְעַשְׁרָה רְכָב וְעַשְׁרָת אֱלֹפִים גְּנִילִי כִּי אֲבָדָם
מֶלֶךְ אָרֶם וַיִּשְׁמַם כַּעֲפָר לְדָשָׁן 8 וַיַּתְּהִיר דָּבְרֵי יְהוָה
וְכָל אֲשֶׁר עָשָׂה וְגַבְרָתוֹ הַלְּוָא הַם כְּתוּבִים עַל סְפַר
דָּבְרֵי הַיּוֹם - לִמְלָכֵי יִשְׂרָאֵל 9 וַיַּשְׁכַּב יְהוָה צְבָאָיו
אֶבֶתְיוֹ וַיַּקְרַב הַשְּׁמַרְוֹן וַיִּמְלֹךְ יוֹאשָׁה בֶן תְּחִתְיָוָה 10
בְּשָׁנָת שְׁלָשִׁים וְשָׁבַע שָׁנָה לִיוֹאשָׁה מֶלֶךְ יְהוּדָה - מֶלֶךְ
יְהוָה בֶן יוֹאשָׁה עַל יִשְׂרָאֵל בְּשְׁמַרְוֹן שֶׁעַשְ׈רָה
שָׁנָה 11 וַיַּעֲשֵׂה הַרְעָה בְּעַנִּי יְהוָה לְאֶתְיוֹת תְּחִתְיָוָה
יְרַבְּעָם בְּנֵט אֲשֶׁר חָטָאת הַחֲטֵא תִּשְׁרָאֵל - בָּה הַלְּךָ
12 וַיַּתְּהִיר דָּבְרֵי יְהוָה יוֹאשָׁה וְכָל אֲשֶׁר עָשָׂה וְגַבְרָתוֹ אֶת
נְלָחָם עַמְּךָ 13 וְאֶלְישָׁע חָלָה אֶת חָלֵיו אֲשֶׁר יְמוֹת בָּו
וְיַרְדֵּן יְהוָה יוֹאשָׁה מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וַיַּבְּרַע עַל פְּנֵיו וַיֹּאמֶר אֲבִי
אֲבִי רְכָב יִשְׂרָאֵל וְפֶרֶשְׁיו 15 וַיֹּאמֶר לוֹ אֶלְישָׁע קָח קַשְׁת
וְחַצִּים וַיַּקְרַב אֶלְיוֹן וַיִּקְרַב אֶלְישָׁע יְהוָה לְמֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל
הַרְכָּב יַדְךָ עַל הַקַּשְׁת וַיַּרְכַּב יְהוָה יְהוָה וַיִּשְׁמַם אֶלְישָׁע יְהוָה
יְהִי הַמֶּלֶךְ 17 וַיֹּאמֶר פָּתָח הַחָלֹן קְדָמָה - וַיַּפְתַּח וַיֹּאמֶר
אֶלְישָׁע יְהִי וַיֹּאמֶר חַזְתָּ וַיֹּאמֶר לְמֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל הַדָּרֶךְ אֲרַצְתָּה
בְּאַרְמָם וְהַכִּתְתָּ אֶת אָרֶם בְּאַפְקָע עַד כָּלה 18 וַיֹּאמֶר קָח
הַחַצִּים וַיַּקְרַב וַיֹּאמֶר לְמֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל הַדָּרֶךְ אֲרַצְתָּה וַיֹּאמֶר
שְׁלַשׁ פְּעִמִּים וַיַּעֲמֵד 19 וַיַּקְצֵף עַל יְהוָה אִישׁ הַאֲלָהִים
וַיֹּאמֶר לְהַכּוֹת חִמְשׁ אוֹשֶׁב פְּעִמִּים אוֹשֶׁב חִכָּה אֶת אָרֶם 20 וַיַּמְתַּהַה
עַד כָּלה וַעֲתָה שְׁלַשׁ פְּעִמִּים רְכָב אֶת אָרֶם 21
אֶלְישָׁע וַיַּקְרַב וַיִּקְרַב אֶלְישָׁע יְהוָה לְיְהֹוָה וְחַזְתָּ
בְּאַרְמָם וְהַכִּתְתָּ אֶת אָרֶם בְּאַרְצָה
וַיַּהַי הָם קְבָרִים אִישׁ וְהָנָה רָאוּ אֶת הַגְּנָדָה וְוִשְׁלִיכוּ
אֶת הַאֲשֶׁר בְּקַרְבָּן אֶלְישָׁע וַיַּלְכֵד וַיַּגְּנַב הַאֲשֶׁר בְּעַצְמֹת
אֶת הַאֲשֶׁר בְּקַרְבָּן אֶלְישָׁע וַיַּתְּהִיר תְּחִתְיָוָה 23 וַיַּהַי
אֶת יִשְׂרָאֵל כָּל יְמֵי יְהוָה צְבָאָיו וַיַּרְכַּב יְהוָה אֶת אָרֶם
וַיַּפְתַּח אֶלְישָׁע לְמַעַן בְּרִיתָוֹ אֶת אָבְרָהָם יִצְחָק וַיַּעֲקֹב
וְלֹא אֶבְהָה הַשְׁחִיתָם וְלֹא הַשְׁלִיכָם מִעַל פְּנֵי עַד עַתָּה
24 וַיַּמְתַּהַה חֹזֶל מֶלֶךְ אָרֶם וַיִּמְלֹךְ בֶּן הַדָּד בֶּן תְּחִתְיָוָה 25
וַיַּשְׁכַּב יְהוָה בֶן יְהוָה צְבָאָיו וַיַּקְרַב אֶת הַעֲרִים מִיד בֶּן הַדָּד

עם וימיותו ומלך תחתיו בויתר דבריו וכירה הנם כחובים על ספר דברי הימים-מלך ישראלי¹² הוא דבר יהוה אשר דבר אל יהודא אמר בני רבייעים ישבו לך על כסא ישראל והוא כן¹³ שלום בן יביש מלך בשנת שלשים ותשעה שנה לעוזיה מלך יהודה ומלך יריח ימים בשרמן¹⁴ וייעל מנחם בן נדי מורתצה ובא שמרון ויך את שלום בן יביש בשרמן וימיותו ומלך תחתיו¹⁵ יותר דברי שלום וקשרו אשר קשר הנם כחובים על ספר דברי הימים-מלך ישראלי¹⁶ או יכה מנחם את תפשה ואת כל אשר בה ואת גובליה מורתצה-כי לא פתח ויך את כל ההרתויה בעקע¹⁷ בשנת שלשים ותשעה שנה לעוזיה מלך יהודה מלך מנחם בן נדי על ישראל עשר שנים-בשמרון¹⁸ ויעש הרע בעני יהוה לא סר מעלה חטאות ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראלי-כל ימי¹⁹ בא פול מלך אשר על הארץ ויתן מנהם לפול אלף ככר כסף--אשר על הארץ ויתן מנהם לפול אלף ככר כסף-היהות ידיו אותו להחזק המלוכה בידו²⁰ ויצא מנהם את הכסף לעיל ישראל על כל גבורי החיל تحت מלך אשר חמשים שקלים כסף לאייש אחד וישב מלך אשר ולא עמד שם בארץ²¹ יותר דברי מנהם וכל אשר עשה הלוואם הם כחובים על ספר דברי הימים-מלך ישראלי²² וישב מנחם עם אבותיו ומלך פקחיה בנו תחתיו²³ בשנת חמשים שנה לעוזיה מלך יהודה מלך פקחיה בן מנחם על ישראל בשרמן-שנתים²⁴ וייעש הרע בעני יהוה לא סר מהטאות ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראלי²⁵ וייקשר עליו פקח בן רמilioyo שלישיו ויכחו בשרמן בארמון בית מלך (מלך) את ארנבת האריה ועמו חמשים איש מבני גלעדים וימתהו ומלך תחתיו²⁶ יותר דברי פקחיה וכל אשר עשה הנם כחובים על ספר דברי הימים-מלך ישראלי²⁷ בשנת חמשים ושתיים שנה לעוזיה מלך יהודא פקח בן רמilioyo על ישראל עבוני יהוה לא בשמרון-שנתיים²⁸ וייעש הרע בעני יהוה סר מן חמאות ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל בימי פקח מלך יהודא פקח בן רמilioyo על ישראל אשר ויקח את עזין ואת אבל בית מעכה ואת ינוח ואת קדרש ואת חצור ואת הגלעד ואת הגלילה כל ארץ נפתלי-ויגלם אשורה³⁰ וייקשר קשר הוועש בן אלה על פקח בן רמilioyo ויכחו וימיתחו ומלך תחתיו-בשנת

אמציהו הלא הם כתבים על ספר דברי הימים--מלך יהודה¹⁹ ויקשרו עלייו קשר בירושלם וונס לכישה ווישלחו אחריו לכישה וימתחו שם²⁰ ויישאו אותו על הוסים ויקבר בירושלם עם אבותיו בעיר דוד²¹ וויקחו כל עם יהודה את עזירה והוא בן שש עשרה שנה ומילכו אותו תחת אביו אמץיהו²² הוא בנה את אילית ווישבה ליהודה אחורי שכբ המלך עם אבותיו²³ בשנת חמיש עשרה שנה לאמץיהו בן יוash מלך יהודה-מלך ירבעם בן יוash מלך ישראלי בשרמן ארבעים ואחת שנה²⁴ וייעש הרע בעני יהוה לא סר מכל חטאות ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל²⁵ הוא השיב את גבול ישראל מלבו חמת עד ים הערבה-כדבר יהוה אלהו ישראל אשר סר דבר ביד עברו יונה בן אמתי הנביא אשר מנת החפר²⁶ כי ראה יהוה את עני ישראל מריה מנאד ואפס עצור ואפס עזוב ואין עז לישראל²⁷ ולא דבר יהוה--למחות את אשר נלחם ואשר השיב את דמשק ואת חמת ליהודה²⁸ ובשנת חמאות השמיים ווישעים ביד ירבעם בן שם ישראלי מתחת השמיים ווישעים ביד ירבעם בן יואש²⁹ יותר דברי ירבעם וכל אשר עשה ונבורתו למלך הלאם כחובים על ספר דברי הימים-מלך ישראלי²⁹ וישב ירבעם עם אבותיו עם מלכי ישראל ומלך זכריה בנו תחתיו

15 בשנת עשרים ושבע שנה לירבעם מלך ישראל מלך עוזיה בן אמץיה מלך יהודה² בן שש עשרה שנה היה במלכו וחמשים ושתיים שנה מלך בירושלם ושם אמו יכליהו מירושלים³ וייעש הייש בעני יהוה ככל אשר עשה אמץיהו אביו⁴ רק הבמות לא סרו עוד העם מזבחים ומקררים בבמות⁵ ווינגע יהוה את המלך ויהי מצרע עד יום מתו וושב בבית החפשית וייתם בן המלך על הבית שפט את עם הארץ⁶ יותר דברי עוזיהו וככל אשר עשה הלוואם הם כתובים על ספר דברי הימים-מלך יהודה⁷ וישב עוזיה עם אבותיו ויקברו אותו עם אבותיו בעיר דוד ומלך יותם בנו תחתיו⁸ בשנת שלשים ושמנה שנה לעוזיהו מלך יהודה מלך זכריהו בן ירבעם על ישראל בשרמן-שנה חדשים⁹ וייעש הרע בעני יהוה כאשר עשו אבותיו לא סר מהטאות ירבעם בן נבט אשר החטיא את יהודא מלך זכריהו ויכחו בן ירבעם על ישראל בשרמן-

על המזבח ויעל עליו ¹³ ויקטר את עלתו ואת מנהתו ויסך את נסכו ויזרק את דם השלמים אשר לו על המזבח ¹⁴ ואת המזבח הנחשת אשר לפני יהוה ויקרב מאת פניו הבית מבין המזבח ומ בין בית יהוה ויתן אותו על ירך המזבח צפונה ¹⁵ ויצחו (יצחו) המלך אחו את אוריה הכהן לאמר על המזבח הנדול הקטר את עלת הבקר ואת מנחת הערב ואת עלת המלך ואת מנחתו ואת עלת כל עם הארץ ומנחותם ונסיכיהם וככל דם עללה וכל דם זבח עליו תזרק ומזבח הנחשת יהיה לוי לבקר ¹⁶ ויעש אוריה הכהן ככל אשר צוה המלך אחו ¹⁷ ויקצץ המלך אחו את המנסרות המכונת ויסר מעלייהם ואת (את) הכير ואת הים הורד מעל הבקר הנחשת אשר תחתיה ויתן אותו על מרצתה אבנים ¹⁸ ואת מיסך (מוסך) השבת אשר בנו בביה ואת מבוא המלך החיצונית--הסביר בית יהוה מפני מלך אשור ¹⁹ ויתר דברי אחו אשר עשה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים--מלך יהודה ²⁰ וישכב אחו עם אבתו ויקבר עם אבתו בעיר דוד ומלך חזקיהו בנו תחתיו

17 בשנת שתים עשרה לאחו מלך יהודה מלך הוועש בן אלה שומרון על ישראל--תשע שנים ²¹ ויעש הרע בעני יהוה רק לא כמלך ישראל אשר היו לפניו ²² עליו עללה שלמן אסר מלך אשור והוא לו הושע עבר וישב לו מנהה ²³ וויצא מלך אשור בהושע קשר אשר שלח מלכים אל סוא מלך מצרים ולא העלה מנהה למלך אשור כמנה בשנה ויעצרהו מלך הארץ ויעל שומרון ויצר עלייה שלש שנים ²⁴ בשנת ההשעית להושע לכדר מלך אשור את שומרון וניל את ישראל אשורה וישב אותם בחלה ובחברו נחר נזון-- ערי מדי ²⁵ ויהו כי חטאנו בני ישראל ליהוה אלהיהם המעלה אתם מארץ מצרים מתחת ייד פרעה מלך מצרים ויראו אלהים אחרים ²⁶ וילכו בחמות הגנים אשר הוריש יהוה מפני בני ישראל ומלך ישראל אשר עשו ²⁷ ויחפהו בני ישראל בדברים אשר לא כן על יהוה אלהיהם ויבנו להם בנות בכל עריםיהם מנגדם נוצרים עד עיר מבצר ²⁸ ויצבו להם מצבות ואשרים על כל גבעה נבאה ותחת כל עץ רענן ²⁹ ויקטרו שם בכל בנות ננים אשר הגליה יהוה מפניהם ויעשו דברים רעים להכעס את יהוה ³⁰ ויעבדו הגללים

עשרים ליוותם בן עזיה ³¹ ויתר דברי פכח וכל אשר עשה הנם כתובים על ספר דברי הימים--מלך ישראל ³² בשנת שתים לפחק בן רמליהו מלך יהודה מלך יותם מלך עזיהו מלך יהודה ³³ בן עשרים וחמש שנה היה במלכו ושש עשרה שנה מלך בירושלים ושם אמרו ירושא בת צדוק ³⁴ ויעש היישר בעני יהוה ככל אשר עשה עזיהו אביו עשה ³⁵ רק הבמות לא סרו--עוד העם מזבחים ומתקנים בבמות הוא בנה את שער בית יהוה--העלון ³⁶ ויתר דברי הימים אשר עשה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים--מלך יהודה ³⁷ בימים ההם--החל יהוה להשליח ביהודה רצין מלך ארם ואת פכח בן רמליהו ³⁸ וישכב יותם עם אבתיו ויקבר עם אבתו בעיר דוד אביו ומלך אחו בנו תחתיו

16 בשנת שבע עשרה שנה לפחק בן רמליהו מלך אחו בן יותם מלך יהודה ² בן עשרים שנה אחו במלךיו ושש עשרה שנה מלך בירושלים ולא עשה היישר בעני יהוה אלהיו--כדרוד אביו ³ וילך בדרך מלכי ישראל וגמ את בנו העביר באש כתובות הגנים אשר הוריש יהוה אותם מפני בני ישראל ⁴ ויזבח ויקטר בבמות ועל הגבעות ותחת כל עץ רענן ⁵ או עליה רצין מלך ארם ופקח בן רמליהו מלך ישראל ירושלם--למלחמה ויצרו על אחו ולא יכולו להלחם ⁶ בעת היא השיב רצין מלך ארם את אילית לארכן ווינשל את היהודים מאילות וארמים (ודמים) בא אילית ווישבו שם עד היום הזה ⁷ ווישלח אחו מלכים אל תנלת פלסר מלך ושלה למלך עבדך ובנק אמי עליה והושענו מכף מלך ארם ומוף מלך ישראל הנקם עלי ⁸ ויקח אחו את הכסף ואת הזהב הנמצא בית יהוה ובאזורות בית המלך ושלה למלך אשור שחר ⁹ ווישמע אליו מלך אשור ויעל מלך אשור אל دمشق וויפסה ווינה קירה ואת רצין הימת ¹⁰ וילך המלך אחו לקראת תנלת פלאסר מלך אשור דמשק וירא את המזבח אשר בדמשק וישלח המלך אחו אל אוריה הכהן את דמות המזבח ואת תבניתו--כל מעשוו וויבן אוריה הכהן את המזבח כל אשר שלח המלך אחו מדמשק כן עשה אוריה הכהן עד בוא המלך אחו מדמשק ¹¹ וויבא המלך מדמשק וירא המלך את המזבח ויקרב המלך

אשר הם ישבים שם ³⁰ ואנשי בבל עשו את סוכות בנות
ואנשי כוח עשו את נרגול ואנשי חמת עשו את אשמא
והעווים עשו נבחו ואת תרתך והספרדים שרפים את
בניהם באש לאדרמלך וענמלך אלה ספרדים (אלדי
ספרדים) ³¹ ויהיו יראים את יהוה ויעשו להם מקומות
כהני במות ויהיו עושים להם ביתם הבמות ³² את
יהוה היו יראים ואת אלוהיהם היו עבדים כמשפט
הנויים אשר היגלו אתם משם ³³ עד היום הזה הם עושים
כמשפטים הראשנים אין יראים את יהוה ואין עושים
בחקם וכמשפטם וכتورה וכמצוות אשר צוה יהוה
את בני יעקב אשר שם שמו ישראל ³⁴ וכברת יהוה
את ברית ויצום לאמור לא תיראו אלהים אחרים
ולא תשתחוו להם- ולא תעבדום ולא תזבחו להם
כי אם את יהוה אשר העלה אתכם מארץ מצרים
בכח גדול ובזרוע נטויה--אתו תיראו ולא תשתחוו
ולו תזבחו ³⁵ ואת החקים ואת המשפטים וההוראה
והמצוות אשר כתוב לכם--תשמרון לעשוות כל הימים
ולא תיראו אלהים אחרים ³⁶ והברית אשר כרתי
אתכם לא תשחחו ולא תיראו אלהים אחרים כי
אם את יהוה אלהיכם תיראו--והוא יציל אתכם מיד
כל איביכם ³⁷ ולא שמעו כי אם כמשפטם הראשון
הם עושים ³⁸ ויהיו הנויים האלה יראים את יהוה ואת
פסיליהם היו עבדים גם בניהם ובני בניהם כאשר
עשוי אבותם הם עושים עד היום הזה

18 ויהי בשנת שלש להושע בן אלה מלך ישראל
מלך חזקיה בן אחוז מלך יהודה ² בן עשרים וחמש
שנה היה במלכו ועשרים ותשעה שנה מלך בירושלים
שם אמרו אבי בת זכריה ³ ויעש הישר בעני יהוה
כל אשר עשה דוד אבי ⁴ הוא הסידר את הבמות
ושבר את המצבת וכברת את האשרה וכחת נחש
הנחשת אשר עשה משה כי עד הימים ההם היו בני
ישראל מקרבים לו ויקרא לנו נשantan ⁵ ביהוה אלהי
ישראל בטח ואחריו לא היה כמוון בכל מלכי יהודה
ואשר היו לפניו ⁶ וירבק ביהוה לא סר מאחריו
וישמר מצותו אשר צוה יהוה את משה ⁷ וזה יהוה
עמו בכל אשר יצא ישכיל וימרד במלך אשור ולא
עבדו ⁸ הוא הכה את פלשתים עד עזה ואת גובליה
מןידן נצרים עד עיר מבצר ⁹ וזהו בשנה הרביעית
למלך חזקיה--היא השנה השביעית להושע בן אלה

אשר אמר יהוה להם לא תעשו את הדבר זה ¹³
ויעיד יהוה בישראל וביהודה ביד כל נביו (نبي)
כל חזזה לאמר שבו מדריכיכם הדרעים ושמרו מצות
חוקתי לכל התורה אשר צויתי את אבותיכם--ואשר
שלחתי אליכם ביד עברי הנביאים ¹⁴ ולא שמעו
ויקשו אתUrפם כערף אבותם אשר לא האמינו ביהוה
אליהם ¹⁵ וימאסו את חוקיו ואת בריתו אשר כרת את
אבותם ואת עדותיו אשר העיר בם וילכו אחריו ההבל
ויהבלו ואחריו הנויים אשר סביבתם אשר צוה יהוה
אתם לבalto עשוות כהם ¹⁶ ויעזבו את כל מצות יהוה
אליהם ויעשו להם מסכה שניים (שני) עגלים ויעשו
אשרה ושתחוו לכל צבא השמים ויעברו את בעל
¹⁷ ויעבירו את בניהם ואת בנותיהם באש ויקסמו
קסמים וינחשו ויתמכרו לעשות הרע בעני יהוה--
ליחכiso ¹⁸ ויתאנף יהוה מאד בישראל לברדו ¹⁹ גם יהודת-
פניו לא נשא רק שבט יהודה לברדו ¹⁹ גם יהודת-
לא שמר את מצות יהוה אלהיהם וילכו בחוקות
ישראל אשר עשו ²⁰ וימאס יהוה בכל זרע ישראל
וינם ויתם ביד שדים--עד אשר השליכם מפניו ²¹ כי
קרע ישראל מעל בית דוד וימליך את ירבעם בן
נבט וידא (ירדח) ירבעם את ישראל מאחרי יהוה
וחתאים חטא נדולה ²² וילכו בני ישראל בכל
חתאות ירבעם אשר עשה לא סרו ממנה ²³ עד אשר
הסיר יהוה את ישראל מעל פניו כאשר דבר ביד
כל עברי הנויים ויגל ישראל מעל ארמותו אשורה
עד היום הזה ²⁴ ויבא מלך אשור מבבל ומכותה
ומעווא וממחמת וספרדים וישב בערי שמרון תחת בני
ישראל וירושו את שמרון וישבו בעיריה ²⁵ ויהי בתחילת
שנתם שם לא יראו את יהוה וישלח יהוה בהם את
האריות ויהיו חריגים בהם ²⁶ ויאמרו למלך אשור
לאמור הנויים אשר היגלו תותש בערי שמרון לא
ידעו את משפט אלהי הארץ וישלח בהם את האריות
והנום מימותם אותם כאשר אין ידים את משפט
אליהו הארץ ²⁷ ויצו מלך אשור לאמר הילכו שמה
אחד מהכהנים אשר היגלו שם וילכו וישבו שם
וירם את משפט אלהי הארץ ²⁸ ויבא אחד מהכהנים
אשר היגלו שמרון וישב בבית אל ויהי מורה אתם
איך ייראו את יהוה ²⁹ ויהיו עושים גוי גוי אלהי וינו
בבית הבמות אשר עשו השמרנים גוי גוי בעריהם

שמעים אנחנו ואל תדבר עמו יהודית באוני העם אשר על החהמה²⁷ ויאמר אליהם רבשהה העל ארניך ואליך שלחני ארני לדבר את הדברים האלה הלא על האנשים היישבים על החהמה לאכל את חריהם (צואתם) ולשחות את שנייהם (מיימי רגליהם) עמכם ²⁸ ויעמד רבשהה ויקרא בקהל גדול יהודית וידבר ויאמר שמעו דבר המלך הנדרול מלך אשור ²⁹ כי אמר המלך אל ישא לכם חזקיהו כי לא יוכל להציג אתכם מידי ³⁰ ואל יבטה אתכם חזקיהו אל יהוה לאמר הצל' צילנו יהוה ולא נתן את העיר הזאת ביד מלך אשור ³¹ אל תשמעו אל חזקיהו כי כה אמר מלך אשור עשו אותו ברכה ובאו אליו ואכלו איש ונפנו ככר כסף ושלשים ככר זהב ³² ויתן חזקה את כל הכסף הנמצא בית יהוה ובatzrot בית המלך ¹⁶ בעת ההיא קצץ חזקה את דלתות היכל יהוה ואת האמנות אשר צפה חזקה מלך יהודה ווינטם למלך ³³ וישלח מלך אשור את תרתן ואת רב סריס ואת רבשהה מן לכיש אל המלך חזקיהו בחיל כבד ירושלים ויעלו ויבאו ירושלים ויעלו ויבאו ויעמדו בתעלת הברכה העליונה אשר במלשת שדה כבש ¹⁸ ויקראו אל המלך ויצא אליהם אליקים בן חלקיים אשר על הבית ושבנה הספר ויואח בן אסף כי מצות המלך היא לאמר לא תענו ³⁷ וביא אלייקם בן חלקיים אשר על הבית ושבנה הספר ויואח בן אסף המזוכיר אל חזקיהו-קרועי בגדים ויגדו לו דברי רבשהה

19 ויהי כשמע המלך חזקיהו ויקרע את בגדיו ויתכס בשק ובסא בית יהוה ² וישלח את אליקים אשר על הבית ושבנה הספר ואת זקני הכהנים מתחכמים בשקים-אל ישעיהו הנביא בן אמוץ ³ ויאמרו אליו כה אמר חזקיהו يوم צורה ותוכחה ונאצה היום הזה כי בא בנים עד משביר וכח אין לידה ⁴ אולי ישמע יהוה אליך את כל דבריו רבשהה אשר שלחו מלך אשור אליך אליהם חי והוכיח בדברים אשר שמע אדני לחרף אליהם חי והוכיח בדברים אשר שמע יהוה אלהיך ונשאת חפלה بعد השארית הנמצאה ⁵ יבואו עבדי המלך חזקיהו-אל ישעיהו ⁶ ויאמר להם ישעיהו כה אמרון אל אנרכם כה אמר יהוה אל תירא מפני הדברים אשר שמעה אשר נדפונער מלך אשר אתי ⁷ והני נתן בדורות ושמע שמועה ושב לארצנו

מלך ישראל עליה שלמנאסר מלך אשר על שמרון- ויצר עליה ¹⁰ וילכדה מקצתה שלוש שנים בשנת שש לחזקה היה שנת תשע לחושע מלך ישראל לנכדה שמרון בויגל מלך אשר את ישראל אשורה ויונח בחלח ובחבוד נהר נזון-וועדי מדי ¹² על אשר לא שמעו בקהל יהוה אלהיהם ויעברו את בריתו את כל אשר צוה משה עבר יהוה ולא שמעו ולא עשו ¹³ ובארבע עשרה שנה למלך חזקה עליה שנחריב מלך אשור על כל ערי יהודה הבצרות-ויתפסם ¹⁴ ושלה חזקה מלך יהודה אל מלך אשור לכישה לאמר החטא שוב מעלי-את אשר תתן עלי אשא וישם מלך אשור על חזקה מלך יהודה שלוש מאות ככר כסף ושלשים ככר זהב ¹⁵ ויתן חזקה את כל הכסף הנמצא בית יהוה ובatzrot בית המלך ¹⁶ בעת ההיא קצץ חזקה את דלתות היכל יהוה ואת האמנות אשר צפה חזקה מלך יהודה ווינטם למלך אשר ¹⁷ וישלח מלך אשור את תרתן ואת רב סריס ואת רבשהה מן לכיש אל המלך חזקיהו בחיל כבד ירושלים ויעלו ויבאו ירושלים ויעלו ויבאו ויעמדו בתעלת הברכה העליונה אשר במלשת שדה כבש ¹⁸ ויקראו אל המלך ויצא אליהם אליקים בן חלקיים אשר על הבית ושבנה הספר ויואח בן אסף המזוכיר ויאמר אליהם רבשהה אשר אמרנו נא אל חזקיהו כה אמר המלך הנדרול מלך אשור מה הבתוון הזה אשר בטחת ²⁰ אמרת אך דבר שפתים-עזה ונבויה למלחמה עתה על מי בטחת כי מרדת כי ²¹ עתה הנה בטחת לך על משענתה הקנה הרצוץ הזה על מצרים אשר יסמרק איש עליו ובא בכפו ונקבה בן פרעה מלך מצרים לכל הבתחים עליו ²² וכי תאמרון אליו אל יהוה אלהינו בטחנו תלוא הוא אשר הסיר חזקיהו את במוינו ואת מזבחתו ויאמר ליהודה ולירושלם לפני המזבח הזה תשתחוו בירושלם ²³ ועתה התערב נא את אדני את מלך אשור ואתנה לך אלף סוסים אם תוכל תהתק לך רכבים עליהם ²⁴ ואיך תשיב את פני פחת אחר עברי ארני-חקננים ותבטה לך על מצרים לרכב ולפרשים ²⁵ עתה המבלעד יהוה עלייתך על המוקום הזה להשחתו יהוה אמר אל' עליה על הארץ ואת והשותה ²⁶ ויאמר אליהם בן חלקיים ושבנה ויואח אל רבשהה דבר נא אל עברי ארנית-כי

והשבתייך בדרך אשר באת בה ²⁹ וזה לך האות-אכלול
 השנה ספיה ובשנה השנייה שחיש ובסנה השלישית
 זרעו וקצרו ונטוו כרמים-וأكلו פרומים ³⁰ ויספה
 פליטת בית יהודת הנשארה-שרש למטה ועשה פרי
 למעלה ³¹ כי מירושלם יצא שאורת ופלטה מהר
 ציון קנטת יהוה (צבאות) העשה זאת ³² לכון אמר
 יהוה אל מלך אשר לא יבא אל העיר הזאת ולא
 יורה שם חוץ ולא יקדמנה מנגן ולא ישפך עליה סללה
³³ בדרך אשר יבא בה ישוב ואל העיר הזאת לא
 יבוא נאם יהוה ³⁴ ונגנוי אל העיר הזאת להושעה-
 למני ולמען דוד עבדי ³⁵ והיה בלילה החואן ויצא
 מלאך יהוה ויך במחנה אשר מאה שמשונים וחמשה
 אלף ושכימים בפרק והנה כלם פגירים מותים ³⁶ ויסע
 וילך וישב סנהדריב מלך אשר וישב בנינו ³⁷ ויהי
 הוא משתחו בית נסרך אלהי ואדרמאלך ושראצבר
 (בינוי) הכהנו בחרב והמה נמלטו ארץ ארדת וימלך
 אשר חדן בנו תחתייך

20 בימים ההם חלה חזקיהו למוות ויבא אליו
 ישעיהו בן אמוץ הנביא ויאמר אליו כי אמר יהוה
 צו לביתך-כי מות אתה ולא תחיה ² ויסב את פניו
 אל הקיר ותחלבל-אל יהוה לאמר ³ אנה יהוה וכבר
 נא את אשר התחלכתי לפניך באמות ובלבב שלם
 והטוב בעיניך עשיתיו ויבק חזקיהו בכיו נדול ⁴ ויהי
 שעיהו-לא יצא העיר (חצר) התיכינה ודבר יהוה-
 היה אליו לאמր ⁵ שוב ואמרת אל חזקיהו גניד עמי
 כי אמר יהוה אלהי דוד אביך שמעתי את תפלהך
 ראייתי את רדמתק הני רפא לך-ביום השלישי עתלה
 בית יהוה ⁶ ווהسفתי על ימיך חמיש עשרה שנה ומ凱
 מלך אשר אצילך ואת העיר הזאת ונגנוי על העיר
 זאת-למעני ולמען דוד עבדי ⁷ ויאמר ישעיהו קחו
 דבלת התנים ויקחו וישימו על השחין ויחי ⁸ ויאמר
 חזקיהו אל ישעיהו מה זאת כי רפא יהוה לי ועליתו
 ביום השלישי בית יהוה ⁹ ויאמר ישעיהו זה לך
 האות מאת יהוה כי עשה יהוה את הדבר אשר דבר
 הלך הצל עשר מעלות אם ישוב עשר מעלות ¹⁰
 ויאמר יחזקיהו נקל לצל לנטוות עשר מעלות לא כי
 ישוב הצל אחרנית עשר מעלות ¹¹ ויקרא ישעיהו
 הנביא אל יהוה וישב את הצל במעלות אשר ירדת

והפלתו בחרב הארץ ⁸ וישוב רבשה וימצא את
 מלך אשר נלחם על לבנה כי שמע כי נסע מלכיש ⁹
 וישמע אל תרחה מלך כוש לאמר הנה יצא להלחם
 אתך וישוב וישלח מלכים אל חזקיהו לאמר אל ישאך
 האמרון אל חזקיהו מלך יהודה לאמר אל ישאך
 אליהך אשר אתה בטח בו לאמר לא נתן ירושלים
 ביד מלך אשר נסעה אתה שמעת את אשר עשו
 מלכי אשור לכל הארץ-להחרים ואתה תנצל ¹²
 החצלי אתם אלהי הגנים אשר שהתו אבותיהם
 נזון ואת חדן ורცף ובני עדן אשר בתלאש ¹³ איי
 מלך חמת וממלך ארפדר וממלך לעיר ספרדים הנע וועה
¹⁴ ויקח חזקיהו את הספרדים מיד המלכים ויקראם
 ויעל בית יהוה ויפרשווו חזקיהו לפני יהוה צו יתפלל
 חזקיהו לפני יהוה ויאמר יהוה אלהי ישראל ישב
 הכרבים אתה הו האלהים לבדך לכל מלכות
 הארץ אתה עשית את השמיים ואת הארץ ושמע את
 יהוה אונך ושמע פכח יהוה עיניך וראה ושמע את
 דברי סנהדריב אשר שלחו לחרכ' אלהים חי ¹⁷ אמן
 יהוה החדריבו מלכי אשור את הגנים-ואת ארצם ¹⁸
 נתנו את אלהיהם באש כי לא אלהים המה כי אם
 מעשה ידי אדם עז ואבן-ויאבדום ¹⁹ ועתה יהוה
 אלהינו הושעינו נא מידו וידעו כל מלכות הארץ
 כי אתה יהוה אלהים לבדך ²⁰ וישלח ישעיהו בן
 אמוץ אל חזקיהו לאמר כי אמר יהוה אלהי ישראל
 אשר התפללה אליו אל סנהדריב מלך אשור שמעתי ²¹
 זה הדבר אשר דבר יהוה עלייו בזה לך לענה לך
 בתולת בת ציון-אתרייך ראש הנעה בת ירושלים
²² את מי חרפת ונדפת ועל מי הרימות קול ותשא
 מרום עניך על קירוש ישראל ²³ ביד מלכייך חרפת
 אדרי ותאמר ברכב (ברב) רכבי אני עליות מדור
 הרים ירכתי לבנון ואכרת קומות ארייזו מבחרור בראשיו
 ואבואה מלון קצה יעד כרמלו ²⁴ אני קרתי ושותיו
 שמעת למרחוק אתה עשייתו לימי קדם ויצרתיה
 עתה הביאתייה-וთהי להשות נלים נצים ערים בצרות
²⁵ ויבשיהן קצרי יד-חתו ויבשו הי עשב שדה וירק
 דשא חציר גנות וshedra לפני קמה ²⁷ ושבתק וצאתך
 ובאך ידעתו ואת התרונך אליו ²⁸ יען התרגזך אליו
 ושאנך עלה באוני-ושמתי חחי באפק ומותני בשפטיך

אתם עבדי משה ⁹ ולא שמעו ויתעם מנסה לעשות את הרע מן הנויים אשר השמיד יהוה מפני בני ישראל ¹⁰ וידבר יהוה ביד עבדיו הנכאים לאמר ¹¹ יען אשר עשה מנסה מלך יהודה החטבות האלה--הרע מכל אשר עשו האמרי אשר לפניו ויחטא נס את יהודה בגוליו ¹² לכון כה אמר יהוה אלהי ישראל הנה מביא רעה על ירושלים ויהודה אשר כל שמייו (שמעה)-- הצלנה שת אוניו ¹³ ונטעו על ירושלים את קו שמרון ואת משקלות בית אהאב ומחייב את ירושלים כאשר ימחה את הצלחת מהה והפרק על פניה ¹⁴ ונטעו את שרירות נחלי ונתחים ביד איביהם והוא לבו ולמשסה לכל איביהם ¹⁵ יען אשר עשו את הרע בעני ויהיו מכעסיםatti--מן היום אשר יצאו אבותם ממצרים ועד היום הזה ¹⁶ וגם דם נקי שפק מנסה הרבה מאד עד אשר מלא את ירושלים פה לפה--לבד מהטהתו אשר החטיא את יהודה לעשות הרע בעני יהוה ¹⁷ יותר דברי מנסה וכל אשר עשה וחטאטו אשר חטא הלא הם כתובים על ספר דברי הימים--מלך יהודה ¹⁸ ושבכ מנסה עם אביו וקבר בנם ביתו בנ עזיאו ומלך אמון בן תחתיו ¹⁹ בן עשרים ושתיים שנה אמון במלךו ושתיים שנים מלך בירושלים ושם אמו משולם בת חרוץ מן יטבה ²⁰ ויעש הרע בעני יהוה כאשר עשה מנסה אביו ²¹ וילך בכל הדרך אשר הילך אביו ויעבד את הגலלים אשר עבר אביו וישתחוו להם ²² ויעוב את יהוה אלהי אביו ולא הילך בדרך יהוה ²³ ויקשרו עבדי אמון עליו וימיתו את המלך בביתו ²⁴ ורק עם הארץ את אישידו בנו תחתיו ²⁵ יותר דברי אמון אשר עשה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים--מלך יהודה ²⁶ ויקבר אותו בקברתו בגין עזיאו ומלך אישידו בנו תחתיו

22 בן שמנה שנה אישידו במלךו ושלשים ואחת שנה מלך בירושלים ושם אמו ידידה בת עדיה מבצתת ² ויעש היישר בעני יהוה וילך בכל דרך דוד אביו ולא סר ימין ושמאול ³ ויהו בשמנה עשרה שנה למלך אישידו שלח המלך את שפן בן אצליו בן משולם הספר בית יהוה לאמר ⁴ עללה אל חלקייו הכהן הנדול ויתם את הכסף המובא בית יהוה--אשר אספו

במלותacho אחרנית--עشر מעלות ¹² בעת ההיא שלח ברادر בלארון בן בלארון מלך בבבלי ספרים וממנה--אל חוקיו כי שמע כי חלה חוקיו ¹³ ויושמע עליהם חוקיו ויראמ את כל בית נכתה את הכסף ואת הזוב ואת הבשימים ואת שמן הטוב ואת בית כליו ואת כל אשר נמצא באוצרתו לא היה דבר אשר לא הראמ חוקיו בכיתו--ובכל ממשלו ¹⁴ וייאישעו הنبيਆל המלך חוקיו ויאמר אליו מה אמרו האנשים האלה ומאין יבוא אליך ויאמר חוקיו הארץ רוחקה באו מכבלי ¹⁵ ויאמר מה רוא בביטחון ויאמר חוקיו את כל אשר בכיתו ראו--לא היה דבר אשר לא הראות באצרתי ¹⁶ ויאמר ישעיו אל חוקיו שעמצע דבר יהוה ¹⁷ הנה ימים בהם ונסא כל אשר בביטחון ואשר אצרו אבטיך עד הימים הוה בבלה לא יותר דבר אמר יהוה ¹⁸ ומבניך אשר יצאו מארך הוליד--יקח (יקח) והיו סריסים בהיכל מלך בכל ¹⁹ ויאמר חוקיו אל ישעיו טוב דבר יהוה אשר דברת ויאמר הלו אם שלום ואמת יהוה ביום יותר דברי חוקיו וככל גבורתו ואשר עשה את הברכה ואת התעללה ויבא את הימים העירה הלאם כתובים על ספר דברי הימים--מלך יהודה ²¹ וישכב חוקיו עם אביו ומלך מנסה בנו תחתיו

21 בן שטים עשרה שנה מנסה במלךו וחמשים וחמש שנה מלך בירושלים ושם אמו חפצ'י בה ² ויעש הרע בעני יהוה--כהתועבת הגויים אשר הוריש יהוה מפני בני ישראל ³ ווישוב ויבן את הרים אשר אבד חוקיו אביו ויקם מובחת לבעל ויעש אשרה כאשר עשה אהאב מלך ישראל וישתחוו לכל צבא השמים ויעבד אתם ⁴ ובנה מזבחת בבית יהוה אשר אמר יהוה בירושלים אשים אתשמי ⁵ ויבן מזבחות לכל צבא השמים בשתי חצרות בית יהוה ⁶ והעביר את בנו באש יענו ונחש ועשה אוב וידענים הרבה לעשות הרע בעני יהוה--להכעיס ⁷ ווישם את פסל האשרה אשר עשה--ביבת אשר אמר יהוה אל דוד ואל שלמה בנו בבית הוה ובירושלים אשר בחרתי מכל שבטי ישראל אשים אתשמי לעולם ⁸ ולא אסיף לדגניד רgel ישראל מן האarma אשר נתתי לאבותם רק אם ישמרו לעשיות ככל אשר צויתים ולכל התורה אשר צווה

23 וישלח המלך ויאספו אליו כל זקני יהודה וירושלים ² ויעל המלך בית יהוה וכל איש יהודה וכל ישייר שלם אתו והכהנים והנביאים וכל העם למק頓 ועד גדור ויקרא באזוניהם את כל דברי ספר הברית הנמצא בבית יהוה ³ ויעמד המלך על העמוד ויכרת את הברית לפני יהוה לרכת אחר יהוה ולשרם מצתו ואת עדותיו ואת חקתיו בכל לב ובכל נשך להקים את דברי הברית הזאת הכתבים על הספר הזה ויעמד כל העם בברית ⁴ ויצו המלך את חלקייה הכהן הגדול ואת כהני המשנה ואת שמרי הספר להוציא מהיכל יהוה את כל הכלים העשויים לבבב ולאשרה ולכל צבא השמים וישראל מוחוץ לירושלם בשדרמות קדרון ונשא את עפרם בית אל ⁵ והשבית את הכהנים אשר נתנו מלכי יהודה ויקטרם בבמות עיר יהודה ומסבי ירושלים ואת המקטרים לבבב לשמש ולירח ולמלוטות ולכל צבא השמים ⁶ ויצא את האשרעה מבית יהוה מוחוץ לירושלם אל נחל קדרון וירקף אתה בנחל קדרון וידק לעפר וישליך את עפרה על קבר בני העם ⁷ ויתך את בתיה הקדושים אשר בבית יהוה אשר הנשים ארנות שם בתים- לאשרה ⁸ ויבא את כל הכהנים מעיר יהודה ויטמא את הבמות אשר קטרו semua הכהנים מנבע עד באר שבע ונתחן את במות השעריים אשר פתח שער יהושע שר העיר אשר על שמואל איש בשער העיר ⁹ אך לא יעלו כהני הבמות אל מזבח יהוה בירושלם כי אם אכן מצות בתחום אחים ¹⁰ וטמא את החפת אשר בני בני (בן) הגם לבליו להעיר איש את בנו ואת בתו באש-למלך ¹¹ ווישבת את הסוסים אשר נתנו מלכי יהודה לשמש מבא בית יהוה אל לשכת נתן מלך הסריס אשר בפירותם ואת מרכבות המשש שرف באש ¹² ואת המזבחות אשר על הגג עליות אחו אשר עשו מלכי יהודה ואת המזבחות אשר עשה מנשה בשתי חצרות בית יהוה-נתן המלך וירץ שם והשליך את עפרם אל נחל קדרון ¹³ ואת הבמות אשר על פניו ירושלם אשר מימין להר המשיח אשר בנה שלמה מלך ישראל לעשתרת שקן צדינים ולכמוש שקן מואב ולמלכים תועבה בני עמון-טהרא המלך ¹⁴ ושבר את המזבחות ויכרת את האשרים וימלא את מקומם עצמות אדם ¹⁵ וגם את המזבח אשר בבית אל הבמה שMRI הסוף מאת העם ויתנה (ויתנהו) על יד עשי המלאה המפקדים בבית (בית) יהוה ויתנו אותו לעשי המלאה אשר בבית יהוה לחזק בדק הבית ⁶ לחרשים ولבניים ולנדרים ולקנות עציים ואבני מחצב לחזק את הבית ⁷ אך לא ייחסם את הספר הנתן על ידם כי באמונה הם שעם ⁸ ויאמר חלקייה הכהן הגדול על שפן הספר ספר התורה מצאי בבית יהוה ויתן חלקה את הספר אל שפן ויקראתו ⁹ ויבא שפן הספר אל המלך וישב את המלך דבר ויאמר התיכו עבדיך את הספר הנמצא בבית ויתנהו על יד עשי המלאה המפקדים בית יהוה ¹⁰ וכן על הספר למולך לאמר ספר נתן לי חלקה הכהן שפן לפניה המלך ¹¹ ויהו כשמי המלך את חלקה הכהן ויקרע את בנדיו ¹² ויצו המלך בן מיכיה ואת שפן הספר ואת עכבר את עכבר המלך- לא אמר ¹³ לכל דרשו את יהוה בעדי ובعد העם ובעד כל יהודה על דברי הספר הנמצא זהה כי גدولה חמת יהוה אשר הוא נצחה בנו על אשר לא שמעו אבתוינו על דברי הספר הזה לעשות ככל הכתוב עליינו ¹⁴ וילך חלקייה הכהן ואחים ועכבר ושפן ועשה אל חלהה הנבניהם והיא ישבת בירושלם במשנה חרחש שמר הבנדים והוא ישבת בירושלם כה אמר יהודבו אליו ¹⁵ ותאמר אליהם כה אמר יהוה אלהי ישראל אמרו לאיש אשר שלח אתכם אליו ¹⁶ כה אמר יהוה אני מביא רעה אל המוקם הזה ועל ישבו- את כל דברי הספר אשר קרא מלך יהורה ¹⁷ תחת אשר עזובני ויקטרו לאלהים אחרים למען הצעיסני בכל מעשה ידיום ונצחה חמותי במקום הזה ולא תכבבה ¹⁸ ואל מלך יהודה השלח אתכם לדרש את יהוה כה תאמרו אליו כה אמר יהוה אלהי ישראל הדרברים אשר שמעת ¹⁹ ייען לך לבך ותכנע מפני יהוה בשמי אשר דברתني על המקום הזה ועל ישבי להיות לשמה ולקללה ותקרע את בנדייך ותבכה לפני גэм אני שמעתי נאם יהוה ²⁰ לכן אני אספ על אביך ונאספה אל קברתיך בשלום ולא תראינה ענייך בכל הרעה אשר אני מביא על המקום הזה וישבו את המלך דבר

אביו ³¹ בן עשרים ושלש שנה יהואחו במלךו ושלשה
חדרים מלך בירושלים ושם אמו המוטל בת ירמיהו
מלבנה ³² ויעש הרע בעני יהוה ככל אשר עשו אבותיו
³³ ויאסרתו פרעה נכה ברבליה בארץ חמת במלך
(מלך) בירושלים ויתן ענש על הארץ מהא כבר
כסוף וככר זהב ³⁴ וימלך פרעה נכה את אליקים בן
יאשיהו תחת אישיהו אבייו ויסב את שמו יהוקם ואת
יהואחו לקח והוא מצרים וימת שם ³⁵ והכסוף והוחב
נתן יהוקם לפרעה--אך העיריך את הארץ לחת את
הכסוף על פיה פרעה איש כערכו נש את הכסוף ואת
זהוב את עם הארץ לחת לפרעה נכה ³⁶ בן עשרים
וחמש שנה יהוקם במלךו ואחת עשרה שנה מלך
בירושלם ושם אמו זבידה (זבודה) בת פרידה מן
רומה ³⁷ ויעש הרע בעני יהוה ככל אשר עשו אבותיו

24 בימיו עלה נבכדנאצ'ר מלך בבל ויהיו לו
יהודים עבד שלוש שנים וישב ומרד בו ² וישלח
יהוה בו את גדרוי כשרדים ואת גדרוי ארם ואת גדרוי
מוואב ואת גדרוי בני עמון וישלחם ביהודה להאביריו
cdrבר יהוה--אשר cdr ביד עבדיו הנביאים ³ אך על
פי יהוה היהת ביהודה להסיר מעל פניו--בחטא
מנשה כל אשר עשה ⁴ וגם דם הנקי אשר שפך וימלא
את ירושלים דם נקי ולא אבה יהוה לסלח ⁵ יותר
דברי יהוקם וכל אשר עשה הלא הם כתובים על
ספר דברי הימים--למלך יהודה ⁶ וישכב יהוקם
עם אבותיו ומלך יהוקין בן תחתיו ⁷ ולא הסיף עוד
מלך מצרים ל'זאת מארכיו כי ל'קח מלך בבל מנהל
מצרים עד נחר פרת כל אשר היהת למלך מצרים ⁸
בן שמנה עשרה שנה יהוקין במלךו ושלשה חדרים
מלך בירושלם ושם אמו נחשתא בת אלנתן מירושלם
⁹ ויעש הרע בעני יהוה ככל אשר עשה אביו ¹⁰
בעת ההיא--עליה (עלון) עבדיו נבכדנאצ'ר מלך בבל
ירושלם ותבא העיר מצור ¹¹ ויבא נבכדנאצ'ר מלך
בבל על העיר ועבדיו צרים עליה ¹² ויזיא יהוקין
מלך יהודה על מלך בבל בשנת שמנה למלך ¹³
סוציאו ויקח אותו מלך בבל בשנת שמנה למלך ¹⁴
ויצא משם את כל אוצרות בית יהוה ואוצרות בית
המלך ויקצין את כל כל הזהוב אשר עשה שלמה
מלך ישראל בהיכל יהוה כאשר cdr יהוה ¹⁴ והנלה

אשר עשה ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל--
נס את המזבח ההוא ואת הבמה נתץ ויישר את הבמה
הדק לעperf ושרף אשרה ¹⁶ ויפן אישיהו וירא את
הקרבים אשר שם בהר וישלח ויקח את העצמות מן
הקרבים ויישרף על המזבח ויטמאה--cdrבר יהוה
אשר קרא איש האלים אשר קרא את הדברים האלה
¹⁷ ויאמר--מה הציון הללו אשר אני ראה ויאמרו אליו
אנשי העיר הקבר איש האלים אשר בא מיהודה
ויקרא את הדברים האלה אשר עשית על המזבח בית
¹⁸ רואמר הניחו לו איש אל ינע עצמותיו וימלטו
אל עצמותיו--את עצמות הנביא אשר בא משמרון ¹⁹
ונם את כל בתיה הבמות אשר בעיר שמרון אשר עשו
מלך ישראאל להכuis--הסיר אישיהו ויעש להם--
כל המעשים אשר עשה בבית אל ²⁰ ויזבח את כל
כהני הבמות אשר שם על המזבחות ויישר את עצמות
אדם עליהם ושב ירושלים ²¹ ויצו המלך את כל העם
לאמר עשו פסח לייהו אלהיכם--ככתוב על ספר
הברית הזה ²² כי לא נעשה כפסח זה מיימי השפטים
אשר שפטו את ישראל וכל ימי מלכי ישראל--מלך
יהודה ²³ כי אם בשמנה עשרה שנה למלך אישיהו
נעשה הפסח הזה ליהוה--בירושלים ²⁴ ונם את האבות
ואת הידענים ואת התראפים ואת הגלילים ואת כל
הש��ים אשר נראו בארץ יהודה ובירושלם--בער
יאשיהו למ'ן הקים את דברי התורה הכתבים על
הספר אשר מצא חלקייו הכהן בית יהוה ²⁵ וכמוهو
לא היה לפניו מלך אשר שב אל יהוה בכל לבבו
ובכל נשנו ובכל מאדו--כל תורה משה ואחריו לא
קם כמו ²⁶ אך לא שב יהוה מחרון אף הנדול אשר
חרה אפו ביהודה--על כל הטעים אשר הטעו
מנשה ²⁷ ויאמר יהוד נהג את יהודה אסור מעל פני
כאשר הסרתי את ישראל ומאסטי את העיר הזה
אשר בחרתי את ירושלים ואת הבית אשר אמרתי יהוה
שמי שם ²⁸ יותר דברי אישיהו וכל אל אשר עשה הלא
הם כתובים על ספר דברי הימים--למלך מצרים על מלך אשר--
בימיו עליה פרעה נכה מלך מצרים על מלך אישיהו
על נחר פרת וילך המלך אישיהו למלך יהודה ²⁹
במנדו כראתו אותו ³⁰ וירכבהו עבדיו מות מנendo
ויבאו ירושלים ויקברחו בקברתו ויקח עם הארץ
את יהואחו בן אישיהו וימשחו אותו וימליךו אותו תחת

את כל ירושלים ואת כל השרים ואת כל גבורי החיל עשרה (עשרה) אלפים גולה וכל החרש והמסגר לא נשאר זולת דלה עם הארץ ¹⁵ ויגל את יהויכין בבלה ואת אם המלך ואת נשי המלך ואת סריסיו ואת אולי (איל) הארץ חוליך גולה מירושלים בבלה ¹⁶ ואת כל אנשי החיל שבעת אלףים והחרש והמסגר אלף--הכל גבורים עשי מלחמה ויביאם מלך בבל גולה בבלה ¹⁷ וימלך מלך בבל את מתניה דדו תחתיו ויסכ庵 את שמו צדקיהו ¹⁸ בן עשרים ואחת שנה צדקיהו במלכו ואחת עשרה שנה מלך בירושלם ושם אמרו חמוש (חמושט) בת ירמיהו מלבנה ¹⁹ ויעש הרע בעני יהוה ככל אשר עשה יהויקים ²⁰ כי על אף יהוה הייתה בירושלם וביהודה עד השלוו אתם מעל פניו וימרדר צדקיהו במלך בבל

25 ויהי בשנה התשיעית למלךו בחודש העשורי בעשור לחודש בא נבדנائز מלך בבל הוא וככל חילו על ירושלם וחוץ עליה ויבנו עליה דיק סביב ² ותבא העיר מצור עד עשתי עשרה שנה למלך צדקיהו ³ בתשעה לחודש ויחוק הרעב בעיר ולא היה לחם עם הארץ ⁴ ותבקע העיר וכל אנשי המלחמה הלילה דרך שער בין החומות אשר על גן המלך וכשדים על העיר סביב וילך דרך הערבה זירדפו חיל כבדים אחר המלך וישנו אותו עברות ירחו וכל חילו--נצחו מעליו ⁶ ויתפשו את המלך ויעלו אותו אל מלך בבל רבלחה וידברו אותו משפט ⁷ ואת בני צדקיהו שהטו לעניין ואת עני צדקיהו עוזר ויאסרדו בנחותים ויבאוו בבל ⁸ ובחדש החמייש ששבעה לחודש--הייא שנת תשע עשרה שנה למלך נבדנائز כל בבל בא נבווארן רב טבחים עבר מלך בבל-- מלך בבל כהן נבון רבל רבל מהלך רבל כהן רבל ירושלים ⁹ וישראל את בית יהוה ואת בית המלך ואת כל בתיהם ירושלים ואת כל בית נдол שרף באש ¹⁰ ואת חומת ירושלים סביב--ונחצו כל חיל כבדים אשר רב טבחים ¹¹ ואת יתר העם הנשארים בעיר ואת הנפלים אשר נפלו על המלך בבל ואת יתר ההמוני--גנלה נבווארן רב טבחים ¹² ומגדל הארץ השair רב טבחים לכרמים וליגבים ¹³ ואת עמודי הנהשת אשר בית יהוה ואת המכנות ואת ים הנהשת אשר בבית יהוה--שברו כבדים וישאו את נהשתם בבל ¹⁴ ואת

הסירת ואת היעם ואת המזמרות ואת הכהנות ואת כל כל הנחתת אשר ישרתו בס-לקחו ¹⁵ ואת המהחות ואת המזוקות אשר זהב וארס כסף-לקח רב טבחים ¹⁶ העמודרים שניים הם האחד והמכנות אשר עשה שלמה לבית יהוה--לא היה משקל לנחתת כל הכלמים האלה ¹⁷ שננה עשרה אמה קומה העמוד האחד וכתרת עליון נהנתת וקומות הכתרת שלש אמה (אמות) ושבכה ורמנים על הכתרת סביב הצל נחתת וכאללה לעמוד השני על השבכה ¹⁸ ויקח רב טבחים את שרייה כהן הראש ואת צפניאו כהן משנה ואת שלשת שMRI הסף ¹⁹ ומן העיר לכהן סריס אחד אשר הוא פקיד על אנשי המלחמה וחמשה אנשים מראי פני המלך אשר נמצאו בעיר ואת הספר שר הצבא המזבא את עם הארץ וששים איש מעם הארץ הנמצאים בעיר ²⁰ ויקח אתם נבווארן רב טבחים וילך אותם על מלך בבל רבלחה ²¹ וירק איהם מלך בכל וmittim ברבלחה בארץ המת ויגל יהודה מעל ארמותו ²² והעם הנשאר בארץ יהודה אשר השאיר נבדנائز מלך בבל--ויפקד עליהם את נדליהם בגין אחיקם בן שפן ²³ וושמעו כל שר ה칠ים המה והנשים כי הפקיד מלך בבל את נדליהם ויבאוו אל נדליהם המזבח ויושמע אל בן נתניה ויוחנן בן קרחה ושריה בן תנחתת הנטפתו ויאוניו בן המעתתי--המה ואנשיהם ²⁴ וישבע להם נדליהם ולא נשיםיהם ויאמר להם אל תיראו מעבדי הכהנים שבו בארץ ועבדו את מלך בבל--ויטב לכם ²⁵ ויהי בחודש השבעי בא ישמעאל בן נהניה בן אלישמע מזור המלכה ועשרה אנשים אותו ויכו את נדליהם וימת ואת היהודים ואת הכהנים אשר היו אותו במצפה ²⁶ ויקמו כל העם מקטן ועד נдол ושרי ה칠ים ויבאו מצדדים כי יראו מפני כבדים ²⁷ ויהי בשלשים ושבע שנה לננות יהויכין מלך יהודה בשנים עשר חדש בעשרים ושבעה לחודש נשא אויל מרדך מלך בבל בשנת מלכו את ראש יהויכין מלך יהודה--מביתו כלא ²⁸ וירבר את טבות ויתן את כסאו מעל כסא המלכים אשר אותו בבל ²⁹ ושנא את בנדי כלאו ואכל לחם תמיד לפניו כלימי חייו ³⁰ וארחתו ארחת תמיד נתנה לו מאת המלך--דבר יום ביוומו כלימי חייו

שפטיך כבראשנה ויעזיך כבתחלה אחריו כן יקרה
לך עיר הצדקה-קריה נאמנה ²⁷ ציון במשפט הפה
ושביה בצדקה ²⁸ ושבך פשעים וחטאיהם יהדו ועוזבי
הזה יכלו ²⁹ כי ישו מאילם אשר חמדתם ותחפרו-
מהוננות אשר בחרתם ³⁰ כי תהיו אלה נבלת עליה
וכננה אשר מים אין לה ³¹ והיה החسن לנערת ופעלו
לניצוץ ובערו שניהם יהדו ואין מכבה

2 הדבר אשר הזה ישעינו בן אמוץ על יהודה
וירושלים ² והיה באחרית הימים נכוון יהודה הר בית
יהודה בראש ההרים ונשא מנבעות ונחרו אליו כל
הנויים ³ והלכו עמיים רבים ואמרו לכט וגעלה אל
הר יהודה אל בית אלהי יעקב וירנו מדרכיו ונלכה
בארכתו כי מצין התצא תורה ודבר יהודה מירושלים ⁴
ושפט בין הנויים והוכיח לעמים רבים וכחתו חרבותם
לאתים וחניתותיהם לモזרות-לא ישא גוי אל גוי
חרב ולא ילמדו עוד מלחמה ⁵ בית יעקב-לכו ונלכה
באור יהודה ⁶ כי נטהה עמק בית יעקב-כי מלאו
מקדים ועננים כפלשתים ובילדיו נקרים ישפיקו ⁷
ותמלא ארציו כסף וזהב ואין קצה לאוצרתו והמלך
ארציו סוסים ואין קצה למרכבותיו ⁸ ותמלא ארציו
אלילים למשה וידיו ישתחוו לאשר עשו אצבעהי ⁹
וישח אדם וישפל איש ואל תשא להם ¹⁰ בווא בצור
והטמן בעפר מפני פחד יהודה ומהדר גאנו ¹¹ עני
נכחות אדם שפל ושח רום אנשים ונשגב יהודה לבודו
ביום ההוא ¹² כי يوم ליהוה צבאות על כל הארץ-ורם
על כל נשא ושפלו ¹³ ועל כל ארזי הלבנון הרמים
ותנשאים ועל כל הגבעות הנשאות ¹⁵ ועל כל מגדל גגה
הרמים ועל כל הגבעות הצרעות ¹⁶ ועל כל אניות תרשיש ועל
ועל כל חומה בצורה ¹⁷ ועל כל אלוני הבשן ¹⁴ ועל כל אלילים
כל שכיות החמדה ¹⁸ ושה נבות האדם ושפלו רום
אנשים ונשגב יהודה לבודו ביום ההוא ¹⁹ והאלילים
כליל יהלוף ¹⁹ ובאו במערות צרים ובמחלת עפר-
מנפni פחד יהודה ומהדר גאנו בקומו לעץ הארץ
ביום ההוא ישליך האדם את אלילי כספו ואת
אלילי זהבו-אשר עשו לו להשתחות לחפר פרות
ולעתפפים ²¹ לבוא בנקודות הצרים ובסעפי הסלעים-
מנפni פחד יהודה ומהדר גאנו בקומו לעץ הארץ ²²

1 חיוון ישעינו בן אמוץ אשר הזה על יהודה
וירושלם-במי עזותו יותםacho יחויקו מלבי יהודה
2 שמו שמי והאוני ארץ כי יהודה דבר בנים נדלתי
ורוממתה והם פשעו בי ³ יידע שור קנהו וחמור אבוס
בעליו ישראל לא ידע עמי לא התבונן ⁴ הוינו חטא
עם כבד עון-זרע מרעעים בנימ משחיתים עזו איה
יהודה נאצטו את קדוש ישראל-גנוו אחור ⁵ על מה
תכו עוד תוסיפו סרה כל ראש להללי וכל לבב דוי ⁶
מקף רגלי ועד ראש אין בו מתם פצע וחוורה ומכה
טריה לא זרו ולא חבשו ולא רככה בשמן ⁷ ארצכם
שממה ערים שרפות אש אדמתכם לנגדכם זרים
אכלים אתה ושממה כמחפה זרים ⁸ ונורתה בת ציון
כסכה בכרכם כמלונה במקשה בעיר נצורה ⁹ לולו
יהודה צבאות הותיר לנו שירד ממגע-קסdem היינו
לעمرה דמיינו ¹⁰ שמעו דבר יהוה קציני סdem האזינו
תורת אלהינו עם עמרה ¹¹ לממה לי רב זבחיכם יאמר
יהוה שבת עולות אילים וחלב מריאם ודם פרדים
ובבשים ועתודים לא חפצתי ¹² כיتابו לראות פני-
מי בקש זאת מידכם רמס הצרי ¹³ לא תוסיפו הביא
מנחת שא-קתרת תועבה היא ל-חדר ושבת קרא
מרקא לא אוכל און ועצרה ¹⁴ חדשיכם ומועדיכם
שנאה נשוי הוי עלי לטרח נלאיתו נשא ¹⁵ ובפרשכם
כפיים בעליים עני מכם-גס כי תרבו תפלת אייני
שמע ידיכם דמים מלאו ¹⁶ רחציו הזו-הסירו רע
מעליכם מנדר עני חדרלו הרע ¹⁷ למdro היבש דרשו
משפט אשרו חמוץ שפטו יתום ריבו אלמנה ¹⁸ לכל נא
ונוכחה יאמר יהודה אם יהיו חטאיכם כשנים שלג
ילבינו אם יאדימו כחולע כצמד יהו ¹⁹ אם האבו
ושמעתם-טוב הארץ תאכלו ²⁰ ואם תמאנו ומריתם-
חרב תאכלו כי פוי יהודה דבר ²¹ איך היה להזונה
קריה נאמנה מלאת משפט צדק ילון בה-ועתה
מרצחים ²² כספק היה לSIGNIM סבאק מהול במים ²³
שריך סוררים וחבריו גנבים--כלו אהב שוד ורדף
שלמים יתום לא ישפטו וריב אלמנה לא יבוآلיהם
לכן נאם האדון יהודה צבאות-אביר ישראל הוא
אנכם מצרי ואנקמה מאובי ²⁵ ואשייבה ידי עלייך
ואצרף כבר סיניך ואסירה כל בדיליך ²⁶ ואשייבה

הדר לו לכם מן האדם אשר נשמה באפו כי במא נחشب
הוא

ולכבוד ופרוי הארץ לנאו ותפארת לפולחת ישראל
וזוהיה הנשאר בזכיון והנותר בירושלים-קדוש אמר
לו כל הכתוב לחווים בירושלם ⁴ אם רחץ אדרני את
צאת בנות ציון ואת דמי ירושלים ידיח מקרבה-ברוח
משפט וברוח עבר זוברא יהוה על כל מכון הר ציון
ועל מקראה ענן יומם ועשן וננה אש להבה ליליה כי
על כל כבוד חפה ⁶ וסכה תהיה לצל יומם מהרב
ולמחסה ולמסתור מירם ומטר

5 אישרה נא לידידי שירת דורי לכרכמו כרם היה
ליידידי בקרון בן שמן ² ויעזקה וייסקלחו ויטעהו שיק
ויבן מגדל בתוכו ונום יקב החבבו ויקו לעשות ענבים
ויעש באשים ³ ועתה יושב ירושלים ואיש יהודה-
שפטו נא בינוי ובין כרמי ⁴ מוה לעשות עוד לככרמי
ולא עשותי בו מדווקית לעשות ענבים ויעש באשים
⁵ ועתה אודיעיה נא אתכם את אשר אני עשה לככרמי
הסר משוכתו והוה לבער פרץ נdro ויהה למרמס
⁶ ואשיתחו בתה לא זימר ולא יעדר ועלה שמיר
ושית ועל העבים אצוה מהמתשר עלו מטה ⁷ כי כרם
יהוה צבאות בית ישראל ואיש יהודה נתע שעשינו
ויקו למשפט והנה משפח לצדקה והנה צעה ⁸ הו
מניעי בית בכיתה-שדה בשדה יקריבו עד אף מקום
והושבתם לבדכם בקרב הארץ ⁹ באני יהוה צבאות
אם לא בתים רביכם לשמה יהו-גדלים וטובים מאין
יושב ¹⁰ כי עשרה צמדי כרם יעשו בת אחת וזרע חמר
יעשה איפה ¹¹ הו משכימי בפרק שכיר ירדפו מאחריו
בנפש יין ידרליקם ¹² והיה כנור ונבל תפ וחליל ויין-
משתיהם ואת פעל יהוה לא ייבתו ומעשה ידיו לא ראו
¹³ לכן גלה עמי מבלי דעת וככבודו מתי רעב והמננו
צחח צמא ¹⁴ לכן הרחיבה שאול נפשה ופערה פיה
לבלי חוק וירד הדרה והמנונה ושאוניה ועלי בה (Sheol)
¹⁵ וישח אדם וישפל איש ועינוי נבחים תשפלה
¹⁶ ויגבה יהוה צבאות במשפט והאל הקדוש נקדש
בצדקה ¹⁷ ורעו כבשים כדברם וחרבות מחים נרים
יאכלו ¹⁸ הו משכי העון בחבליו השוא וכעבות הענליה
חטאה ¹⁹ האמורים ימיה יחששה--למען נראה
ותקרב ותבואה עצת קדוש ירושאל--ונגדעה ²⁰ הו
האמרים לרע טוב ולטוב רע שמים חש לאור ואור
לחשך שמים מר למתק ומותק למך ²¹ הו חכמים

3 כי הנה הארץ יהוה צבאות מסיר מירושלם
ומיודה משען ומשענה כל משען לחם וכל משען
מים ² גיבור ואיש מלכמת שופט ונביא וקסם זוקן
³ שר חמשים ונושא פנים ווועץ וחכם חרשים ונבון
לחש ⁴ ונחתנו נערים שריהם ותעללים ימשלו בהם
⁵ ונשג העם איש באיש ואיש ברעהו ירחהבו הנער
זוקן והנכלה בנקב ⁶ כי יתפשט איש באחיו בית
אביו שללה להכה קצין תהיה לנו והמכשלה הזאת
תחת יתרך ⁷ ישא ביום ההוא לאמר לא אהיה חשב
ובביתי אין לחם ואין שללה לא חמימי קצין עם ⁸
כי כשלה ירושלים ויהודיה נפל כי לשונים ומעליהם
אל יהוה לмерות עני כבודו ⁹ הכרת פניהם ענתה בם
וחטאיהם כסdem הגנו לא כחדו או לנפשם כי גמלו
לهم רעה ¹⁰ אמרו צדיק כי טוב כי פרוי מעליהם
יאכלו ¹¹ או לרשות רע כי גמול ידיו יעשה לו ¹² עמי
גנשيو מעילו ונשים משלו בו עמי מאשריך מתחעים
ודרך ארחותיך בלעו ¹³ נצב לרביב יהוה ועמד לדין
עמים ¹⁴ יהוה במשפט יבוא עם זקני עמו ושריו ואתם
בערתם הכרם גולת העני בבחוקם ¹⁵ מלכם (מה
לכם) תרכאו עמי ופני ענימים תטהנו נאם אדרני יהוה
צבאות ¹⁶ ויאמר יהוה יען כי נבחו בנות ציון ותלכנה
נטוות (נטויות) גרון ומשקרים ענינים הלך וטפה
תלכנה וברגוליהם תעכסנה ¹⁷ ושפה אדרני קדרך
בנות ציון ויהוה פתחן יערה ¹⁸ ביום ההוא יסיר
אדני את תפארת העכדים והשביסים-והשהרנים ¹⁹
הנטפות והשירות והרעלות ²⁰ הפרדמים והצדדות
והקשרים ובתי הנפש והלחשים ²¹ הטעות ונזמי
האף ²² המחלצות והמעטפות והמטפחות והחריטים
²³ והגנלים והסדין והצניפות והרדידים ²⁴ והיה
תחת שם מק היה ותחת חנורה נקפה ותחת מעשה
מקשה קרחה ותחת פתיניל מתנרת שק כי תחת יפי ²⁵
מתוך בחרב יפלו ונבורתך במלחמה ²⁶ ואנו ואבלו
פתחה נקתה לארץ תשב

4 והחיזקו שבע נשים באיש אחד ביום ההוא לא אמר
לחמןנו נאכל ושמלתנו נלבש רק יקרא שםך עליינו-
אסף חרפנתנו ² ביום ההוא יהוה צמה יהוה לצבי

בעינויים וננד פניהם נבנים 22 הוי גבורים לשותה יין
וأنשי חיל למסך שכר 23 מצדיקין יסירו ממנה 24 לכון כאכל קש לשון אש
וחשש להבה ירפה שרשם כמק יהוה צבאות ואת אמרת
יעלה כי מאס את תורת יהוה צבאות ואת אמרת
קדוש ישראל נאצז 25 על כן חרחה אף יהוה בעמו ויט
ידיו עלייו ויכחו וירגנוו החרים ותהי נבלתם כסופה
בקרב חווות בכל זאת לא שב אפו וודידו נטיה 26
ונשא נס לנוי מרחוק ושרק לו מקצת הארץ והנה
מהירה קל יבו 27 אין עיף ואין כושל בו לא יnom ולא
ישן ולא נפתח אזור חלציו ולא נתק שרווק נעליו 28
אשר חציו שנונים וכל קשתתו ררכות פרשות סוסיו
כזר נחשו וגלגליו בסופה 29 שענגה לו לביא ושאג
(ישאג) ככפרים וייניהם ויאחו טרפ וופלט ואין מציל
30 וינהם עליו ביום ההוא כהמתם ים ונכט לאرض והנה
חשץ צר ואור חזק בעריפה

6 בשתה מות המלך עזיהו ואראה את אדרני ישב על

כסא רם ונשאו ושוליו מלאים את ההייל 2 שרפים
עמדוים ממועל לו שיש כנפים שיש כנפים לאחד בשתיים
יכסה פניו ובשתים יכסה רגלו-ובשתים יעופף 3
וקראה זה אל זה ואמר קדוש קדוש יהוה צבאות
מלא כל הארץ כבورو 4 וינוועו אמות הספרים מקול
הקורא והבית יملא עשן 5 ואמר אויל כי נדמיטי כי
איש טמא שפטים אנכי ובתווך עם טמא שפטים אנכי
יושב כי את המלך יהוה צבאות-ראו עני 6 ויעוף אליו
אחד מן השפטים ובידו רצפה במלכים-לקח מעל
המושב 7 ויגע על פי-ויאמר הנה גגע זה על שפתיך
וסר ענק וחטאך תכבר 8 ואשמע את קול אדרני אמר
את מי אשלח ומיי ליל לנו ואמר הני שלחני 9 ויאמר
לק ואמרת לעם הזה שמעו שמעו ואל תבינו וראו
ראו ואל תדרעו 10 המשמן לב העם הזה ואוניו הכביד
ועניינו השע פן וראה בעניינו ובאונינו ישמע ולכבו יבין
ושב-ורפאל לו 11 ואמר עד מתי אדרני ואמר עד אשר
אם שאו ערים מאין יויש ובתים מאין אדם והאדמה
תשאה שמהה 12 ורחק יהוה את האדם ורבה העובה
בקרב הארץ 13 וعود בה עשרה ושבה והיתה לבער
כאללה וכאלון אשר בשלכת מצבתם בם-זרע קדרש
מצבתה

ראו אור נדול ישבי הארץ צלמות אור נהה עליהם ³ הרביה הוגי לא (לו) הנגדת השממה שמהו לפני כשמחת בקצר אשר גנוו בחלוקם שלל ⁴ כי את על סבלו ואת מטה שכמו שבט הנש co-החתת כיום מדין ⁵ כי כל שאון אזן בריש ושמלה מגוללה בדים והיתה לשפה מאכלת אש ⁶ כי ילד ילד לנן בן נתן לנו ותהי המשרה על שכמו ויקרא שמו פלא יועץ אל גבור אבי עד שר שלום ⁷ למ רבבה (למרבה) המשרה ולשלום אין קץ על כסא דוד ועל מלכותו להכין אתה ולסעדתם בעשיה זאת ⁸ דבר שלח עולם קנא יהוה צבאות העם זאת ⁹ וירדו העם כלו אפרים אדרני ביעקב ונפל בישראל ¹⁰ וירדו העם כלו לבנים יוושב שמרון בנואה ובגנדל לבב לאמר ¹¹ לבנים נפל ונזית נבנה שקמים נדע וארזים נחלף ¹² ויישגב יהוה את צרי רצין עליון ואת איביו יסכס ¹³ ארם מקדם ופלשתים מאחור ואכלו את ישראל בכל פה בכל זאת לא שב אפו ועוד ידו נטויה ¹⁴ והעם לא שב עד המכחו ואת יהוה צבאות לא דרשו ¹⁵ ויכרת יהוה מישראל ראש ונוב כפה ואגמן-יים אחד ¹⁶ זון נשוא פנים הוא הרראש ונביא מורה שקר הוא הזנב ¹⁷ ויהיו מאשרי העם זהה מתחים ומאשריו מבלעים ¹⁸ על כן בא יהורי לא ישמה אדרני ואת יתמו ואת אלמנתו על ירחים--כי כל חנף ומרע וכלה דבר נבלה בכל זאת לא שב אפו ועוד ידו נטויה ¹⁹ כי בערה כאש רשות שמיר ושית תאכל ותצת בסכבי העיר ויתאככו אותן עשן ²⁰ בעבר יהוה צבאות נעם ארץ ויהי העם כמאכלת אש איש אל אחיו לא ייחמלו ²¹ וינויר על ימין ורعب ויאכל על שמאל ולא שבעו איש בשער זרו יאכלו ²² מנשה את אפרים ואפרים את מנשה-- וחזרה מהה על יהודה בכל זאת לא שב אפו ועוד ידו נטויה

10 הוי החקקים חוקי און ומכתבים עמל כתבו ² להחות מדין דלים ולגמול משפט עני עמי--להיות אלמנות שללם ואת יתומים יבזו ³ ומה תעשו ליום פקודה ולשאה ממתק תבוא על מי תנוסו לעורה ואני תעוזו כבודכם ⁴ בלתי כרע תחת אסיר ותחת הרונים יפלו בכל זאת לא שב אפו ועוד ידו נטויה ⁵ הוי אשור שבט אפי ומטה הוא בידם זעמי ⁶ בני

בمعدר יעדرون--לא תבוא שם יראת שמי ושית והוא למשלח שור ולמרמס שה

8 ויאמר יהוה אליו קח לך גליון נדול וכח עליו בחרת אשוש למהר שלל חש בז ² ואעדיה לי עדים נאמנים--את אוריה הכהן ואת זכריה בן יברכיהו ³ ואקרב אל הנביאה והתר ותلد בן ויאמר יהוה אליו קרא שמו מהר שלל חש בז ⁴ כי בטרם ידע הנער קרא אבי ואני ישא את חיל دمشق ואת שלל שמרון לפניו מלך אשוד ⁵ ווסף יהוה דבר אליו עוד לא אמר ⁶ יען כי מאס העם הזה את מי שלח ההלכים לאט משוש את רצין ובן רמליהו ⁷ ולכן הנה אני מעלה עליהם את מי הנהר העצומים והרבים--את מלך אשור ואת כל כבדיו ועליה על כל אפיקיו והליך על כל נdroתיו ⁸ וחולף ביהודה שטף ו עבר עד צואר יניע והוא מותות כנפיו מלא רחוב ארץ עמנוא אל ⁹ רעו עמים וחתו והזינו כל מרכז הארץ התאורו וחתו התאורו וחתו ¹⁰ עצו עצה וחרפ דברו דבר ולא יקום כי עמנוא אל ¹¹ כי כה אמר יהוה אליו בחזקת היד יוסרני מלכת בדרך העם הזה לאמר ¹² לא תאמרון קרש לכל אשר יאמր העם הזה קשור ואת מוראו לא תיראו ולא תעריצו ¹³ את יהוה צבאות אותו תקדשו והוא מורהכם והוא מערצכם ¹⁴ והוא למקדש ולאבן נגה ולצורך מכשול לשוני בתו ישראל לפח ולמוקש לישוב ירושלים ¹⁵ וכשלו גם רבים ונפל ונשברו ונוקשו ונלכדו ¹⁶ צור תעודה תותם תורה בלmedi ¹⁷ וחכיתו ליהוה המסתיר פניו מבית יעקב וקוייתו לו ¹⁸ הנה אנכי והילדיים אשר נתן לי יהוה לאתאות ולמופתים בישראל--מעם יהוה צבאות השכן בהר ציון ¹⁹ וכי יאמרו אליכם דרשו אל האבות ואל הידענים המצחפים ומהננים הללו עם אל אלהי ידרש بعد החיים אל המתים ²⁰ לתורה ולתעה אם לא יאמרו דבר הוה אשר אין לו שחר ²¹ וועבר בה נקsha ורعب והיה כי ירעב וחתקatz' וקלל במלכו ובאליהו--ופנה למעלה ²² ואל ארץ בית ותגה צרה וחשכה מעוף צוקה ואפלת מנחת

9 כי לא מועף לאשר מוצק לה כתעת הראשון הקל ארצת זבלון וארצה נפתלי והאחרון הכביד--דרך חיים עבר הירדן גליל הגנים ² העם ההלכים בחשך

לעמד ינפְף ידו הר בית (ביה) ציון נבעת ירושלים ³³
הנה האדון יהוה צבאות מסעך פארה במערצה ורמי⁷
הគומה גדוועים והגבאים ישפלו ³⁴ ונקף סכבי היעיר
ברזול והלבנון באדריך יפול

11 ויצא חתר מגוז ישי ונצר משרשו יפרה ² ונכח
עליו רוח יהוה--روح חכמה ובינה רוח עצה ובורה
רוח דעת ויראת יהוה ³ והרייחו ביראת יהוה ולא
למראה עניינו ישפט ולא למשמע אזניו יוכיח ⁴ ושפט
בצדך דלים והוכיה במישור לעני הארץ והכה ארץ
בשבט פיו ובברוח שפטיו ימיט רשות ⁵ וזה צדק
אוור מתנויה והאמונה אוור חלציו ⁶ ונגר ואב עם כבש
ונמר עם נדי ירכץ ועגל וכפיר ומיריא יהרו ונער קטן
נתג בס ⁷ ופרה ורב תרעינה יהרו ירכצו ילדיהן
ואריה בכבר יאלל תבן ⁸ וושעש יונק על חרב פתן
ומאורת צפעוני גמול יהו הדה ⁹ לא ירעו ולא
ישחיתו בכל הרים קדרשי כי מלאה הארץ דעה את יהוה
כמים לים מכים ¹⁰ והיה ביום ההוא שרש ישי אשר
עמד לנס עמים אליו גוים ידרשו והיתה מנחות כבוד
¹¹ והיה ביום ההוא יוסף אדני שנית ידו לknנות את
שאר עמו--אשר ישאר מאשור וממצרים ומן תروس
ומכוש ומעילם ומשןער ומהמת ומאי הים ¹² ונשא נס
לגויים ואסף נדחי ישראל ונפוצות יהודה יקbez מארבע
כנפות הארץ ¹³ וסורה קנאת אפרים וצרכי יהודה
יכרתו אפרים לא יקנא את יהודה ויהודה לא יציר את
אפרים ¹⁴ ועפו בכתף פלשתים ימה יהדו יבו את בני
קדם אדום ומואב משלה ידים ובני עמון משמעתם ¹⁵
וחתריהם יהוה את לשון ים מצרים והניף ידו על הנחר
בעים רוחו וחכמו לשבעה נחלים והדריך בנעלים ¹⁶
והיתה מסלה--לשادر עמו אשר ישאר מאשור כאשר
הייתה לישראל ביום עלותו מארץ מצרים

12 ואמרה ביום ההוא אודך יהוה כי אנפת בי ישב
אפק ותנחמני ² הנה אל שועתי אבטח ולא אפחד כי
עזי וומרת יהוה ויהי לי לשועה ³ וושאבתם מים
בששון מעוני היושעה ⁴ ואמרתם ביום ההוא הodo
לי יהוה קראו בשם הודייעו בעם עלייתיו הוכירו כי
נסגב שםו ⁵ זמור יהוה כי גנות עשה מידעת (מודעת)
זאת בכל הארץ ⁶ צהלי ורני יושבת ציון כי נדול
בקרכך קדוש ישראל

הנפְף אשלהנו ועל עם עברתי אצונו--לשלל שלל
ולבבו בו ולשומו (ולשומו) מרמס כחמר חוץות ⁷
והוא לא כן ידמה ولבבו לא כן יחשב כי להשמד
בלבבו ולהכרית נוים לא מעט ⁸ כי אמר הלא שרוי
יחדו מלכים ⁹ הלא ככרכמייש כלנו אם לא Каדרפְר
חמות אם לא כדרמק שמרון ¹⁰ כי אשר מצאה ידי
למלךת האليل ופסיליהם מירושלים ומשמרון ¹¹
הלא כאשר עשית לשמרון--ולאליליה כן עשה
לירושלים ולעכבה ¹² והיה כי יבצע אדני את כל
מעשה בהר ציון ובירושלם--אפקד על פרוי גדל לבב
מלך אשור ועל תפארת רום עינוי ¹³ כי אמר בכח
ידי עשייתו ובחכמתו כי נבנוטי ואסיר נבולות עמים
ועתידתיהם (עתודתיהם) שותתי ואוריד כאביר
יושבים ¹⁴ ותמצא כאן ידי לחיל העמים ואסף ביצים
עבות כל הארץ אני אספה ולא היה נרד כנק ופיצה
פה ומצפץ ¹⁵ הירפא הגרzon על החצב בו אם
יתגנד המשור על מניפו כהניפה שבת ואת מרימי
כהרים מטה לא עין ¹⁶ לכן ישלח האדון יהוה צבאות
במשגנו--רוון ותחת כבדו יקריך פיקוד אש ¹⁷
והיה אור ישראל לאש וקדשו להבה ובערה ואלה
שיותו ושמירו--ביום אחד ¹⁸ וכבוד יערו וכרמלו
מנפש ועד בשיר יכלח והיה כמס נס ¹⁹ ושאר עץ
יערו מספְר יהו ונער יכתbam ²⁰ והיה ביום ההוא לא
ישוב שדר יעקב--אל אל נבור ²² כי אם יהיה עמק
ישראל כחול הים--שער ישוב בו קלין חרוץ שופט
צדקה ²³ כי כליה ונחרצת--אדני יהוה צבאות עשה
בקרב כל הארץ ²⁴ לכן כה אמר אדני יהוה צבאות
אל תזרע עמי ישב ציון מאשור בשבט יכחה ומתחו
ישא עליך בדרך מצרים ²⁵ כי עוד מעט מזער וכלה
זעם ואפי על תבליהם ²⁶ וועורר עלייו יהוה צבאות
שוט מכמת מדין בצור ערוב ומתחו על הרים ונשאו
בדרכ מצרים ²⁷ והיה ביום ההוא יסוד סבלו מעל
שכמרק ועל צוארך וחבל על מפנוי שמן ²⁸ בא
על עית עבר במנרון למכמש יפקיד כליו ²⁹ עברו
מעברה נבע מלון לנו חרדת הרמה--גבעת שאול נסה
צחלי קולך בת גלים הקשבי לישעה עניה ענתות ³⁰
נדדה מדרמנה ישבו הגבים העיזו ³² עוד היום בבב

שבט משלים ⁶ מכח עמים בעברה מכת בלתי סרה רדה באפ' נוים מרדף בלי חשך ⁷ נחה שקתה כל הארץ פצחו רנה ⁸ גם ברושים שמהו לך ארזי לבנו מאו שכבת לא יעה הכרת עליינו ⁹ שואל מתחת רינה לך--לקראת בואך עורך לך דפאים כל עתודי ארץ--הקים מכסאותם כל מלכי גוים (Sheol h7585) ¹⁰ כלם יענו ויאמרו אליך גם אתה חלית כמוני אלינו נמשלת ¹¹ והורד שאל גאנך המית נבליך תחתיך יציע רמה ומכסיך תולעה (Sheol h7585) ¹² איך נפלת מושמים הילל בן שחר ננדעת לארץ חולשת על גוים ¹³ ואתה אמרת בלבבך השםם אعلاה--ממעל לכוכבי אל ארימ' כסאי ואשב בהר מועד בירכתי צפון ¹⁴ אعلاה על במותי עב אדרמה לעליון ¹⁵ אך אל שאל תורד אל ירכתי בור (Sheol h7585) ¹⁶ ראיך אליך ישגיחו אליך יתובנו הזה האיש מרניין הארץ מרעים ממלכות ¹⁷ שם תבל כנדבר ועריו הרס אסורי לא פחה ביתה כל מלכי גוים כלם--שכבו בכבוד איש בכיתו ¹⁸ ואתה השלכה מקברך נצץ נתעב--لبש הרונים מטעני חרב יירדי אל אبني בור כפגר מובס ²⁰ לא תחר אתם בקבורה כי ארץ שחת עמרך הרנט לא יקרה לעולם זרע מרעים ²¹ הכנינו לבני מטבח בעון אבותם כל יקמו וירשו ארץ ומלאו פני תבל ערים וקמותי עלייהם נאם יהוה צבאות והכרתי לבבל שם ושאר נין ונכד--נאם יהוה ²³ ושמתייה למורש קפוד ואגמי מים וטאומתיה במתאטא השמד נאם יהוה צבאות ²⁴ נשבע יהוה צבאות לאמר אם לא כאשר דמייטי כן היהתה וכאשר יעצתו היא תקום ²⁵ לשבר אשור בארצ'י ועל הרי אבוננו וסר מעלייהם עלו וסבלו מועל שכמו יסוד ²⁶ זאת העצזה היוצצה על כל הארץ זואת חד הדנטיה על כל הרים ²⁷ כי יהוה צבאות יען ומילאו בתיהם אחיהם ושכננו שם בנotta ריבצטו שם ציים ומילאו בתיהם אחיהם ושכננו שם בענה ושורדים ירקרו שם ²² ועננה איים באلمנותיו ותנים בהיכלי ענן וקרוב לבוא עתה וימה לא יMSCO יהוה יסוד ציון וביה יחסו עני עמו

13 משא בכל--אשר חזה יעשהו בן אמוץ ² על הר נשפה שאונס הדרימו קול להם הניפו יד ויבאו פתחו נדיינים ³ אני צויתי למתקשי נס קרأتي גבורו לאפי עליוי נאותי ⁴ קול המון בהרים דמותם עם רב קול שאון מלכות נוים נאפסים--יהוה צבאות מפקד צבא מלחמה ⁵ באים מארץ מרחק מקצה השמיים יהוה וכלי זעמו לחבל כל הארץ ⁶ היללו כי קרוב יום יהוה כshed משדי יבוא ⁷ על כן כל ידים תרפינה וכל לבב אונש ימס ⁸ ונבהלו--צירים וחבלים יאחזון כiolדה יחולין איש אל רעהו יהמהו פני להבים פניות ⁹ הנה יום יהוה בא אכזרי ועbara וחדרון אף-- לשום הארץ לשמה והטהria ישמיד ממנה ¹⁰ כי כוכבי השמיים וככילייהם לא יהלו אורם חשק המשש בזאתו וירח לא גניה אורו ¹¹ ופקדתי על תבל רעה ועל רשעים עונם והשבתי גאנך זדים וגאות עריצים אשפיל אוקר אונש מפי ואדם מכתם אופיר ¹³ על כן שמים ¹² איש על עמו יפנו ואיש אל ארצו ינוסו ¹⁵ כל הנמצא יזכיר וכל הנספה יפול בחרב ¹⁶ ועל ליהם ירטשו לעיניהם יישסו בתיהם וונשים תשגננה (תשכנה) ¹⁷ הני מעד עליהם את מדי אשר כסף לא יחשבו זהב לא יחפיצו בו ¹⁸ וקשות נערם תרטשנה ופרוי בטן לא יرحمו על בניים לא תחוס עינם ¹⁹ והיתה בבל צבי ממלכות תפארת נאון כshedים כמחפה אליהם את סרם ואת עמרא ²⁰ לא תשב לנצח ולא תשכן עד דור ודור ולא יהל שם ערבי ורעים לא ירבעו שם ²¹ וריבצטו שם ציים ומילאו בתיהם אחיהם ושכננו שם בענה ושורדים ירקרו שם ²² ועננה איים באلمנותיו ותנים בהיכלי ענן וקרוב לבוא עתה וימה לא יMSCO כי יرحم יהוה את יעקב ובחר עוד בישראל ותניחם על אדמתם ונלה הגר עליהם ונספו על בית יעקב ² ולקחים עמים והביאום אל מקומות והתנהלים בית ישראל על אדמת יהוה לעבדים ולשפחות והיו שבים לשביביהם ורדו בנשיהם ³ וזה ביום גניה יהוה לך מעצבך ומרנוך--ומן העבדה הקשה אשר עבר ברק ⁴ ונשאת המשל הזה על מלך בבל--ואמרת אליך שבת נש שבתה מדחבה ⁵ שבר יהוה מטה רשעים--

15 משא דמשק הנה דמשק מוסר מעיר והיתה מיי מפללה 2 עזבות ערי ערעד לערדים תהינה ורכזו ואין מהריד 3 ונשבה מבצר מאפרים וממלכה מדמשק ושאר ארם ככבוד בני ישראל יהו נאם יהוה צבאות 4 וזה בימי ההוא ידל כל בכוד יעקב ומשמן בשרו יראה 5 וזהו אסף קציר קמה וורעו שבלים קצור וזהו כמלך שבלים בעמק רפאים 6 ונשאר בו עלולות נקף זית שניים שלשה גרגירים בראש אמר ארבעה חמזה בסעפה פריה--נאם יהוה אלהי ישראל 7 ביום ההוא ישעה האדם על עשו ועינוי אל קדוש ישראל תראינה 8 ולא ישעה אל המזבחות מעשה ידיו ואשר עשו אצבעתו לא' יראה והאשרים והחמנים 9 ביום ההוא יהו ערי מעוזו כعزצת ההרש והאמיר אשר עזבו מפניהם בני ישראל והיתה שממה 10 כי שכחת אלהי ישעך וצורך מעזך לא זכרת על כן תטעי נתעי נעמנים וומרת זור תזרענו 11 ביום נתעך התשנני ובבקר זרעך תפריחי נד קציר ביום נחלה וכאב אנוש 12 הו המון עמים רבים כהמות ימים יהיימון ושאון לאמים כשאון מים כבירים ישאון 13 לאמים כשאון מים רבים ישאון ונער בו ונס מרתק ורדף כמי הרם לפניו רוח וכונלן לפני סופה 14 לעת ערבות והנה בלחה בטרם בקר איןנו זה חלק שוטינו וגORLD לבזינו

18 هو ארץ צלצל לנפומים אשר מעבר לנחרוי כוש 2 השלח ביום צירום ובכלי נמא על פני מים לכט מלאים קלמים אל גוי מושך ומורט אל עם נורא מן הוא והלאה-גוי קו ומובסה אשר בואו נהרים ארציו 3 כל ישבי תבל ושכני הארץ נשא נס הרים תראו וכתקע שופר המשמעו 4 כי כה אמר יהוה אליו אשוקטה (אשקטה) ואביטה במכוון כחם צח עלי אור כעב טל כחם קציר 5 כי לפניו קציר כחם פרח וכסדר גמל יהיה נצה וכרת הולולים במזמרות ואת הנטיות הסיר התזו 6 יעוזו יהדו לעיט הרים ולבהמות הארץ וקץ עלייו העיט וכל בהמות הארץ עליו תחרף 7 בעת ההייא יובל שי ליהוה צבאות עם ממשך ומורט ועם נורא מן הוא והלאה גוי קו ומובסה אשר בזואו נהרים ארציו אל מקום שם יהוה צבאות הארץ ציון

כי בלילה שדר קיר מואב נדמה 2 עללה הביתה וריבן הבמות לבכי על נבו ועל מידבא מואב ייליל--בכל ראשיו קרחה כל ז肯 גרוועה 3 בחוצתו חגרו שק על גנותיה וברחבתיה כליה ייליל ירד בבכי 4 ותזעק חשבון ואלעללה עד יהן נשמע קולם על בן חלציו מואב ירייעו-נפשו ירעה לו 5 לבי למואב יזק בריה עד צער ענלה שלשיה כי מעלה הלווחה בבכי עללה בו-כי דרך חורנים זעתק שבר יערו 6 כי מי נמרם משמות יהו כי יבש החצר כליה דשא יرك לא היה 7 על כן יתרה עשה ופקדתם--על נחל הערבים ישאים 8 כי הקופה הזוקה את גבול מואב עד אנגליםليلתה ובאר אילים יללה 9 כי מי דימון מלאו דם כי אשית על דימון נספהות-לפליטת מואב אריה ולשארית אדמה

16 שלחו כר משל ארץ מסלע מדברה אל הר בת ציון 2 והיה כעוף נודד קן משלה-תהיינה בנות מואב מעברת לאנון 3 הביבאו (הביבאי) עצה עשו פלייה שיתי כליל צלך בתוך צהרים סתרי נדחים-נדד אל תנלי 4 יגورو בך נדחי מואב היו סתר למו מפניהם שודר כי אפס המשם כליה שד תמו רמס מן הארץ 5 והיכן בחסד כסא וישב עליו באמת באחד דוד שפט ודרש משפט ומהר צדק 6 שמענו נאן מואב נא מאד נאותו וגאננו ועברתו לא כן בדיו 7 لكن ייליל מואב למואב-כליה ייליל לאישי קיר חרש תהנו אך נכאים 8 כי שדמות השבעון אמלל גפן שבמה בעלי נויים הלמו שרוקיה-עד יערנו תעוז מדבר שלחותיה נטהו עברו ים 9 על כן אבכה בבכי יערנו שנבמה אריך דמטעתי השבעון ואלעללה כי על קיזץ ועל קציר הירד נפל 10 ונאסף שמחה וניל מן הכרמל ובכרמים לא ירנן לא ירעע יין ביקבים לא ידרך הדרך-הירד השבוי טען ממי למואב ככבוד יהמו וקרבי לקריך חרש 12 והיה כי נרא כי נלאה מואב על הבמה ובא אל מקדשו להחפכל ולא יכול 13 זה הדבר אשר דבר יהוה אל מואב-מאז 14 ועתה דבר יהוה לאמר בשלש שנים שני שכיר ונקלה כבוד מואב בכל ההמון הרב ושאר מעט מוער לא כביר

אשר ברכו יהוה צבאות לאמר ברוך עמי מצרים
ומעשה ידי אישור ונחתי ישראל

20 בשנת באתרן אשדודה בשלח אותו סרנוון מלך
אשור וילחם באשור וילכדה² בעת ההיא דבר יהוה
ביד ישעיהו בן אמוץ לאמך ופתחה השק מעלה
מתניך ונעלך תחלץ מעל גנקל ויעש כו הילך ערום
ויחף³ ויאמר יהוה כאשר הילך עבדיו ישעיהו ערום
ויחף-שלש שנים אותן ומופת על מצרים ועל כוש⁴ וכן
ינגן מלך אשור את שבי מצרים ואת גלותם נערם
ווקנים-עירם ויחף וחשפי שת ערות מצרים⁵ וחתו
ובשו-מכוש מבטם ומין מצרים תפארתם⁶ ויאמר ישב
האי זהה ביום ההוא הנה כה מבטנו אשר נסנו שם
לעזרה להנצל מפני מלך אשור ואיך נמלט אנחנו

21 משא מדבר ים כסופה בנגב לחוף ממדבר
בא מארץ נוראה² חזות קשה הגוד לי הבוגר בוגר
והשודד שודד עלי עילם צורי מדי כל אנחתה השבטי³
על כן מלאו מתני חלחלה--צירים אחזוני כצيري
 يولדה נעויה משמע נבהליך מראות⁴ תעעה לבבי
פלצות בעתני את נשף חשי שם לי לחדרה⁵ עדך
השלוח צפה הצפיה אוכל שתה קומו השרים משחו
מן⁶ כי כי אמר אלי אדני לך העמד המזפה אשר
יראה יגידי⁷ וראה רכב צמוד פרשים--רכב חמור
רכב גמל והקשיב קשב רב קשב⁸ ויקרא אריה-על
מצפה אדרני אגצי עמד תמיד יומם ועל משמרתי אגצי
נצח כל הלוות⁹ והנה זה בא רכב איש צמד פרשים
יען ויאמר נפלת נפלת בבל וכל פסילי אלה שבר
ארץ¹⁰ מדשתי ובן גנני אשר שר מטעית מأت יהוה
צבאות אלהי ישראל-הגדתי לכם¹¹ משא דומה אליו
קרא משער שמר מה מלילה שמר מה מליל¹² אמר
שמר אתה בקר ונם לילא אם תבעין בעיו שבו אתיו
13 משא בערב בעיר בערב תליינו ארחות דרכיהם¹⁴
לקראת צמא החיו מים ישבו ארץ תימא בחמו קדמו
נדד¹⁵ כי מפני חרבות נדרו מפני חרב נטושה ומפני
קשת דרכחה ומפני כבד מלחה¹⁶ כי כי אמר אדרני
אלי בעוד שנה שני שביר וכלה כל כבוד קדר¹⁷
ושאר מספר קשת גבורי בני קדר ימעטו כי יהוה
אליהו ישראל דבר

19 משא מצרים התה יהוה רכב על עב קל ובא
מצרים וגו אליי¹ מצרים מפניהם וללב מצרים ימס
בקרכבו² וסכסhti מצרים למצרים ונלחמו איש
באחיו ואיש ברעהו עיר בעיר מלכה בממלכה³
האלילים ואל האטמים ואל האבות ואל הידוענים⁴
וסכרתי את מצרים ביד אדרנים קשה וממלך עז ימשל
בם נאם האדון יהוה צבאות⁵ ונשותו מים מהים וננהר
יחרב ויבש⁶ והאוניכון נהרות דללו וחרבו יארוי
מצור קנה וסוף קמלו⁷ ערות על יאור על פי יאור
כל מושליך ביאור הכה ופרש מכמורת על פני מים
אמלו⁹ ובשו עבדי פשתום שריקות ואגנים חורי¹⁰
והיו שתתיה מדכאים כל עשי שכיר אגמי נפש¹¹ אך
אולים שרי צען חכמי יעצי פרעה עצה נבערה איד
תאמרו אל פרעה בן חכמים אני בן מלכי קדם¹² אים
אפו חכמיך וינידנו נא לך וידעו מה יען יהוה צבאות
על מצרים¹³ נואלו שרי צען נשאו שרי נף התעו את
מצרים פנת שבטה¹⁴ יהוה מסך בקרבה רוח עועם
התעו את מצרים בכל מעשהו כהתעוות שכור בקיוא
ולא יהיה למצרים מעשה אשר יעשה ראש ונוב
כפה ואגמון¹⁶ ביום ההוא יהיה מצרים כנסים וחרד
ופחד מפני הנופת יד יהוה צבאות אשר הוא מניף
עליו¹⁷ והיתה ארמת יהודה למצרים לחנא כל אשר
יזכיר אתה אליו יפחד-- מפני עצת יהוה צבאות אשר
הוא יועץ עלי¹⁸ ביום ההוא יהיו חמש ערים בארץ
מצרים מדברות שפת כנען ונשבעות ליהוה צבאות
עיר הרים יאמר לאחת¹⁹ ביום ההוא יהו מזבח
ליהוה בתוך ארץ מצרים ומזכה אצל נבולה ליהוה
20 והוא לאות ולעד ליהוה צבאות בארץ מצרים כי
יעצקו אל יהוה מפני זבח ומנחה וישלח להם מושיע ורב
והצילים²¹ ונודע יהוה למצרים וידעו למצרים את
יהוה ביום ההוא ועבדו זבח ומנחה ונדרו נדר ליהוה
ושלמו²² ונגף יהוה את מצרים נגף ורופא ושבו עד
יהוה ונעתר להם ורפאם²³ ביום ההוא תהיה מסלה
מצרים אשורה ובא אשור למצרים ומזרים באשר
ועבדו מצרים את אדרן²⁴ ביום ההוא יהוה ישראל
שלשית למצרים ולאשר ברכה בקרבת הארץ²⁵

23 משא צר הילילו אניות תרשיש כי שדר מבית
מבוא מארץ כותם גלה למו ² דמו ישבי اي סחר
צדון עבר ים מלואן ³ ובמים רבים זרע שחר קציר
יאור תבואה והדי סחר נוים ⁴ בושי צידון--כי אמר
ים מעו הדם לאמר לא חלתי ולא ילדתי ולא נדלתי
בחורדים--רוממתי בתילות ⁵ כאשר שמע למצרים
יזילו כשמי צר ⁶ עברי תרשיש הילילו ישבי اي ⁷
זהות לכם עליה מיימי קדם קדמה יבלוה רגליה
מרחוק לנו ⁸ מי עין זאת על צר המעתירה אשר
סחריה שרים כנעניה נכבדי ארץ ⁹ יהוה צבאות
יעצה--לחיל נאון כל צבי להקל כל נכבדי ארץ ¹⁰
עברי ארץ כיар בת תרשיש אין מוח עוד טירונטה
על הים הרינוי מלוכת יהוה צה אל כגען לשמד
מעזינה ¹¹ ויאמר לא תוספי עוד לעלו המשקה
בחולות בת צידון כתיים (כתים) קומי עברי--نم שם
לא ינוח לך ¹² חן ארץ כשדים זה העם לא היה--
אשר יסדה לציים הקימו בחינוי (בחינוי) עוררו
ארמנותיה--שמה למפללה ¹³ הילילו אניות תרשיש כי
שדר מעזין ¹⁴ והיה ביום ההוא ונשחת צר שביעים
שנה כיימי מלך אחד מקץ שביעים שנה יהיה לצר
שירת הזונה ¹⁵ קהי כנור סבי עיר זונה נשכח
היטובי נגן הרב שיר למען תוכרי ¹⁶ יהוה מקץ
שבעים שנה יפקד יהוה את צר ושבה לאתנה וונתה
את כל מלוכות הארץ על פני האדמה ¹⁷ והיה סחרה
וארגנה קדש ליהוה--לא יאצץ ולא ייחסן כי לישבים
לפני יהוה ידיה סחרה לאכל לשבעה ולמכסה עתיק

24 הנה יהוה בוקק הארץ ובולקה וועה פניה והפין
ישביה ² והיה כעם ככהן עבר כאדני כשבחה
נכברחה כקונה כמושך כמלחה כלוה כנסחה כאשר
נשא בו ³ הבקוק הארץ והבו תבו כי יהוה דבר
את הדבר הזה ⁴ אבלה נבללה הארץ אמללה נבללה
תבל אמללו מרום עם הארץ ⁵ והארץ חנפה תחת
ישביה כי ערבו תורה חלפו חק בראש ברית עולם ⁶
על כן אלה אכללה הארץ ⁷ אבל תירוש אמללה
ישבי הארץ ונשאר אנוש מזער ⁸ שבת משוש תפים חدل שאון
גען אנחנו כל שמייה לב ⁹ בשיד לא ישתו יון ימר
שכਰ לשתיו ¹⁰ נשברה קריית תהו סגר כל בית מבוא

תשאות מלאה עיר הומיה--קריה עלייה הליך לא
חליל חרב ולא מת מלחמה ³ כל קציניך נדרדו יחד
מקשת אסרו כל נמצאים אסרו יחו מרחוק ברחו ⁴
על כן אמרתי שעו מני אמר בבכי אל תאיצו לנחמני
על שר בת עמי ⁵ כי يوم מהומה ומבוסה ומובכה
לאדרני יהוה צבאות--בני חזון מקרך קר ושוע אל
ההר ⁶ וועלם נשא אשפה ברכב אדים פרשים וקירות
ערה מן ⁷ ויהי מבחר עמפיק מלאו רכב והפרשים
שת שתו השערה ⁸ ווניגל את מסך יהודה ותבט בים
ההוא אל נשך בית העיר ⁹ ואת בקייע עיר דוד ראייהם
כי רבו ותקבצו את מי הברכה התחתונה ¹⁰ ואת
בתו וירושלם ספרהם ותתכו הבותם לבצר החומה
ובומקו עשויהם בין החמותים למי הברכה היושנה
ולא הבתיהם אל עשייה ויצרה מרחוק לא ראייהם ¹¹
ויקרא אדרני יהוה צבאות--בום ההוא לבכי ולמספד
ולקרחה ולחנור שך ¹² והנה שwon ושמחה הרן בקר
ושחת צאן אכל בשר ושותין אין אכול ושתו כי מחר
נמות ¹³ ונגלה באזני יהוה צבאות אם יכפר העון
זהה لكم עד תמתון אמר אדרני יהוה צבאות ¹⁴ כי
אמר אדרני יהוה צבאות לך בא אל הסכן הזה על
שבנא אשר על הבית ¹⁵ מה לך פה ומי לך פה כי
חצצת לך פה קבר חצבי מרים קברו חקקי בסלע
משכן לו ¹⁶ הנה יהוה מטטלך טلطלה נבר ועתך
עטה ¹⁷ צנוף יצנוף צנפה כדור אל ארץ רחבת
ירדים שמה תמות ושםה מרכבות כבודך--קלון בית
אדני ¹⁸ וחדפתיך מנצחך וממעמדך ידרסך ¹⁹
והיה ביום ההוא וקראות לעבדי לאליקים בן חלקיהו
והלבשתיו כתנתך ואבנטך אחזקנו וממשלתך אתן
בידך והיה לאב לויישב ירושלים ולבית יהודה ²⁰
ונתני מפתח בית דוד על שכמו ופתח ואין סגר וסגר
ואין פתח ²¹ ותקעתינו יתד במקומות נאמן והיה לכסא
כבוד לבית אבוי ²² ותלו עליי כל כבוד בית אבוי
הצצאים והצפעות כל kali הקטן--מכל האננות
עוד כל kali הנבלים ²³ ביום ההוא נאם יהוה צבאות
תמוש היתד התקועה במקום נאמן וננדעה ונפלת
ונכרת המשא אשר עליה--כי יהוה דבר

26 ביום ההוא יושר השיר הזה בארץ יהודת עיר
עž לנו ישועה ישת חומות וחל ² בטהו שערים ויבא
נו צדיק שמר אמנים ³ יצר סמוך הצר שלום שלום
כי בך בטוח ⁴ בטהו ביהוה עד כי ביה יהוה צור
עולםיים ⁵ כי החש ישיב מרום קרייה נשגבה ישפילה
שפילה עד ארץ גניינה עד עפר ⁶ תרמסנה רג'ל
רג'לי עני פעמי דלים ⁷ ארח לצדיק מישרים ישר
מעגל צדיק תפלא ⁸ אף ארח משפטיך יהוה קוינוך--
לשמד ולכידך תאות נפש ⁹ נפשי אויתך בלילה אף
רווחי בקרבי אשחרך כי כאשר משפטיך לא-ארץ-צדיק
למדו ישבי תבל ¹⁰ ייחן רשות כל למד צדק בארץ
נכחות יעול ובל יראה גנות יהוה ¹¹ יהוה רמה ידרך
בל יהיוון יהזו ויבשו קנאת עם אף אש צדיק האכלם
יהוה תשפת שלום לנו כי נס כל מעשינו فعلת לנו ¹²
יהוה אלהינו בעלנו אדנים זולתק לבך בר נוכיר
שםך ¹⁴ מתמים בל יהיו-רפאים כל יקמו לכון פרדת
ותשמידם והthead כל זכר למו ¹⁵ יספת לנו יהוה
יספת לנו נבדת רחקה כל קצוי ארץ ¹⁶ יהוה בצר
פקודך צקון לחש מוסרך למו ¹⁷ כמו הרה תקריב
לולדת תחילתווק בחבליה--כן הינו מנין יהוה ¹⁸
הרינו חלנו כמו ילדנו רוח ישועת כל נשעה הארץ ובל
יפלו ישבי תבל ¹⁹ יהיו מתייך נבלתי יקומו הקיצו
ורדנו שכני עפר כי טל אורת טלך וארץ רפאים חפיל
²⁰ לך עמי בא בחדריך וסנור דלהיך (דלתך) בערך
חבי כמעט רגע עד יעבור (יעבר) זעם ²¹ כי הנה
יהוה יצא מא מקומו לפקר עון ישב הארץ עלייו וגלהה
הארץ את דמיה ולא תכסה עוד על הארץ

27 ביום ההוא יפקד יהוה בחרבו הקשה והנדולה
והזוקה על לוייתן נש ברח וועל לוייתן נש עקלתו
והרנו את התגין אשר בים ² ביום ההוא כרם חמץ ענו
לה ³ אני יהוה נצחה לרוגעים אשכח פן יפקד עליה
ليلת ויום אצמנה ⁴ חמה אין לי מי יתני שמיד שית
במלחמה--אפשרה בה אציתה יהוד ⁵ או יהוק במעוי
עשה שלום לי שלום יעשה לי ⁶ הכאים ירש עקב
צ'יז ופרח ישראל ומלאו בני תבל תנובה ⁷ המכמתה
מכחו הכהו אם כהרגו הרג ⁸ בסאסאה בשלחה
תריבנה הגה ברוחו הקשה ביום קדים ⁹ لكن בזאת
יכפר עון יעקב וזה כל פרי הסר חטאנו בשומו כל
עפר

צווהה על היין בחוזות ערבה כל שמחה נלהמוש
הארץ ¹² נשאר בעיר שמה ושהיא יכת שער ¹³ כי כה
יהיה בקרוב הארץ בתוכה העמיםenkfy וית כעולה
אם כליה בציר ¹⁴ המה ישאו קולם ירנו בנאין יהוה
צ halo מים ¹⁵ על כן בארים בכדו יהוה באי יום שם
יהוה אלהי ישראל ¹⁶ מכונף הארץ זמורת שנענו צבי
לצדיק ואמר רזי לי רזי לי אווי לי בגדים בנדו ובנד
בוגדים בנדו ¹⁷ פרח ופח ופח עלייך ישב הארץ ¹⁸
והיה הנס נקיים הפה יפל אל הפה והעליה מתוק
הפחת ילבד בפח כי ארבות ממורים נפתחו וירעשו
מוסדי ארץ ¹⁹ רעה התרעעה הארץ פור התפרורה
ארץ מות התמוטטה ארץ ²⁰ נוע תנוע ארץ כשכור
והתנורדה כמלונה וככבד עליה פשעה ונפלה ולא
תסיף קום ²¹ והיה ביום ההוא יפקד יהוה על צבא
המרומים במרים ועל מלכי האדרמה על האדרמה ²²
ואספו אספה אסיר על בור וסנרו על מסגר ומרב
ימים יפקדו ²³ וחתפה הלבנה ובושה החמה כי מלך
יהוה צבאות בהר ציון ובירושלם וננד זקנו כבוד

25 יהוה אלהי אתה--ארומאנך אודה שמק כי עשית
פלא עצות מරחק אמונה אמן ² כי שמתת מעיר לנל
קריה בצורה למפלת ארדמן זרים מעיר לעולים לא
יבנה ³ על כן יכבד עם עז קריית נוים ערייצים
יראיך ⁴ כי הייתה מעוז לדל עזריאים לאביוון בצר לו
מחסה מוזרם צל מהרבב כי רוח ערייצים כודם קיר ⁵
חחרב בציון שאון זרים הכניע הרב באצל עב זמיר
עררייצים יענה ⁶ וועשה יהוה צבאות לכל העמים בהר
זהו מושתת שמנים משתה שמדריכים שמנים ממהים
שמרים מזוקקים ⁷ ובבעל בהר הזה פניו הלוט הלווט
על כל העמים והמסכה הגנסוכה על כל הגנים ⁸ בעל
המות לנצח ומהקה אדרני יהוה דמעה מעל כל פנים
וחרפת עמו יסיר מעל כל הארץ--כי יהוה דבר ⁹
ואמר ביום ההוא הנה אלהינו זה קונו לו ויושענו זה
יהוה קונו לו נגילה ונשמחה בישועתו ¹⁰ כי תנוח יד
יהוה בהר הזה--ונדרוש מואב תחתיו כהדורש מתבן
במי (במי) מדמנה ¹¹ וופרש ידיו בקרבו כאשר יפרש
השחה לשחות והשפיל גנותו עם ארבות ידיו ¹²
ומבצרא משגב חומתיך השח השפיל הגיע לארץ--עד

את מות וחוותכם את שאלול לא תקום שוט שוטף כי עבר והיויתם לו למרמס (Sheol h7585) 19 מדי עברו קח אחים כי בAKER בAKER עבר ביום ובLİל והיה רק זועה הבין שמוועה 20 כי קצר המצע מהשתרע והמסכה צרה כההכנס 21 כי בהר פרצים יקום יהוה עמוק נגבון ירגז-עלשות מעשה זר מעשה ולעבר עבדתו נכירה עברתו 22 ועתה אל תתלוצטו פן יהוקו מוסריכם כי כליה ונחרצתה שמעתי מת אדרני יהוה צבאות-על כל הארץ 23 האזינו ושמעו קולי הקשיבו ושמעו אמרתי 24 הכל היום יחרש החרש לזרע יפתח וישדר אדרמתו 25 הלווא אם שווה פניה והפיז קצח ומכמן יורך ושם חטה שורה ושערה נסמן וכסמת נבלתו 26 ויסרו למשפט אלהי יורנו 27 כי לא בחרז יודש קצח ואופן עגלת על כלמן יוסב כי במתה יחתט קצח וכמן בשבת 28 לחם יודך כי לא לנצח אדרוש יודשנו והם גלגול עגלו ופרשו לא ידקו נם זאת מעם יהוה צבאות יצאה הפלא עצה הנידיל תושיה

29 היו ארייאל ארייאל קריית הנה דוד ספו שנה על שנה חנים ינקפו 2 והחיקותי לארייאל והיתה anaiah anaiah והיתה לי כארייאל 3 וחניתי כדור עלייך וצתרתי עלייך מצוב והקימתי עליך מצורת 4 ושבלהת הארץ דברבי ומperf תהש אמרתך וזה כאוב מארץ קולד ומperf אמרתך הצפץ 5 וזה כאבק דק המון ורידיך וכמץ עבר המון עריצים וזה לפתח פתאם 6 עם יהוה צבאות תפקר ברעם וברעש וקול נдол סופה ושערה ולחב אש אוכלה 7 וזה כחלום חזון ליליה המון כל הגוים הצבאים על ארייאל וכל צביה ומצדתה והמציקים לה 8 וזה כאשר יחלם הרעב והנה אוכל והקין וריקה נשׁוּ ונטשׁוּ שוקקה--כו יהוה והנה שתה והקין ודנה עיף ונפשו שוקקה--כו יהוה המון כל הגוים הצבאים על הר ציון 9 התמהמהו והמה השתעשעו ושעו שכרו ולא יין ועו ולא שכר 10 כי נסך עלייכם יהוה רוח תרדמה ויעצם את עיניכם את הגבאים ואת ראשיכם החזום בסה וו והיה לכם חזות הכל בדברי הספר החתום אשר יתנו או אל יודע הספר (ספר) לאמיר קרא נא זה ואמר לא אוכל כי חתום הוא 12 ונתן הספר על אשר לא יידע ספר לא אמר-קרא נא זה ואמר לא יידעתי ספר 13 ויאמר

10 כי עיר בצורה בדר נה משלח ונעוז כմדבר שם ירעה על שם ירכז וכלה שעה נב ביבש קצירה תשברנה נשים באות מאירות אותה כי לא עם בינוי הוא--על כן לא ירחמננו עשה ויצרו לא יתנו 12 והוא ביום ההוא יחתט יהוה משבלת הנהר עד נחל מצרים ואתם תלקטו לאחד אחד בני ישראל 13 והוא ביום ההוא יתקע בשופר נדול ובאו האבדים בארץ אשר והנדים בארץ מצרים והשתחו ליהוה בהר הקדש בירושלם

28 היה עטרת נאות שכרי אפריים וציז נבל צבי תפארתו--אשר על ראש ניא שמנים הלומיין 2 הגנה חזק ואמץ לאドני כורם בדר שער קטב כורם מים כבירים שטפים הנוי לארץ--ביד 3 ברגלים תרמסנה עטרת נאות שכורי אפריים 4 והויה צוית נבל צבי תפארתו אשר על ראש ניא שמנים--ככורה בטרם קיז אשר יראה הראה אותה בעודה בכפו יבלענה 5 ביום ההוא יהוה צבאות לעטרת צבי ולצפירת תפארה--לשאר עמו 6 ולדרוח משפט לישוב על המשפט ונגבורה משבי מלחה שערכה 7 וגם אלה בין שנו ובשבר תען כהן ונביא שנו בשבר נבלעו מן היין תען המשבר שנוי בראש פליליה נבלען מלוא קיא צאה בלי מקום 8 את מי יורה דעה ואת מי יבין שמוועה--גמולו מחלב עתיקי משדים 10 כי צו לצז צו לצז קו לקו קו לקו זעיר שם זעיר שם 11 כי בלענו שפה ובבלשון אחרת דבר אל העם הזה 12 אשר אמר אלהם זאת המנוחה הניחו לעיף וזאת המרנעה ולא אבא שמוע 13 וזה להם דבר יהוה צו לצז צו לצז קו לקו קו לקו זעיר שם זעיר שם--למען ילכו וכשלו אחר ונשברו ונוקשו ונלכדו 14 لكن שמעו דבר יהוה אנשי לzion--משל העם הזה אשר בירושלם 15 כי אמרתם קרנו ברית את מות ועם שאול עשינו הזה שיט (שוט) שוטף כי עבר (יעבר) לא יבואננו כי שמננו כוב מהנסנו ובשקר נסתהנו (Sheol h7585) 16 לכן כה אמר אדרני יהוה אני יסד בציון אבן בחן פנת יקרת מוסד מוסד--המאמין לא יחויש 17 ושמתי משפט לך וצדקה למשקלת ויעשה בדר מהסה כוב וסתור מים ישטפו 18 וככפר בריתכם

כפרץ נפל נבעה בחומרה נשובה--אשר פתאם לפתע יבוא שברה 14 ושברה כשרבר נבל יוצרים כתות-- לא יחמל ולא ימצא במקתו חרש לחחות אש מיקוד ולחשף מים מנבא 15 כי כי כה אמר אדרני יהוה קדוש ישראל בשובה ונחת הושען--בחשק ובבטחה תהיה נבורתכם ולא אביהם 16 והתאמרו לא כי על סוס גנוס על כן תנוטן ועל קל נרכב על כן יקלו רדריכם 17 אלף אחד מפני גערת אחד--מן פני גערת חמשה תנטו עד אם נותרתם כתרן על ראש ההדר וכנס על הנבעה ולכן יהכה יהוה להונכם ולכן ירום לרחמכם כי אלהי משפט יהוה אשרי כל חוכי לו 19 כי עם בציון ישב בירושלים בכו לא תבכה חנון יהנק לקול זעקך-- כשמעתו ענק 20 וננתן לכם אדרני להם צד ומם לחץ ולא יכנף עוד מורייך והיו ענייך ראות את מורייך 21 בספק ואת אפדי מסכת זהבך הזורם כמו דורה צא יבלי מים--ביום הרוג רב בנפל מגדים 26 והיה אור הלבנה כאור החמה ואור החמה יהיה שבעתים כאור שבעת הימים--ביום חשב יהוה את שבר עמו ומחייב מכתו ירפא 27 הנה שם יהוה בא ממרחך בעיר אף ויכבד משה שפתיו מלאו זעם ולשונו כאש אכלת ורוחו כנחל שופט עד צואר יהצה להנפה נוים لكم כליל התקדש חן ושמחת לבב כחולך בחليل לבוא בהר יהוה אל צור ישראל 30 והשמי יהוה את הוד קולו ונחת זרועו יראה בזעף אך ולhab אש אוכלה נפש זורם ואבן ברד 31 כי מוקל יהוה יחת אשר בשבט יכה 32 והיה כל מעבר מטה מוסדה אשר יניה יהוה עלי בתרפים ובכגירות ובמלחמות תנופה נלחם בהם (בם) 33 כי עורך מתmol התפתח נם הוא (היא) למלך הוכן העמיק הרחב מדרכה אש עצים הרבח--נשחת יהוה כנהל נפרית בערה בה

אדני יען כי גנש העם הזה בפיו ובשפתיו ככינוי ולבו רק ממנין--ותהי יראחים אתי מכות אנשים מלמדה 14 וכן הני יוסף להפליא את העם הזה--הפלא ופלא ואברה חכמת חכמי ובניו הסתחר 15 והוא המעניינים מיהוה לסתור עצה והיה במחשב מעשיהם ויאמרו מי ראננו וממי יידענו 16 הפכים--אם כחמר היוצר ייחס כי אמר מעשה לעשו לא עשי וייצר אמר ליצרו לא הבין 17 החלוא עוד מעט מזער ושב לבנון לכרמל והכרמל ליעיר יהשב 18 ושםעו ביום ההוא החדרים דבריו ספר ומאל ומחש עני עודים תראינה 19 ויספו ענויים ביהוה שמחה ואבינו אדם בקדוש ישראל יגילו 20 כי אף ערוץ וכלה לין ונכרתו כל שקי און 21 מהתאי אדם בדבר ולמוכיח בשער יקשון ויטו בתחום צדיק 22 שכן כי אמר יהוה אל בית יעקב אשר פרה את אברהם לא עתה יבוש יעקב ולא עתה פניו יהרו 23 כי בראשו ילדי מעשה ירי בקרבו--קיידישושמי והקדישו את קדוש יעקב ואת אלהי ישראל יעריצו 24 וידעו תען רוח בינה ורוננים למדו לך

30 היה בנים סוררים נאם יהוה לעשות עצה ולא מנין ולנסך מסכה ולא רוחה--למען ספות חטא על חטאאת 2 ההלכים לרדת מצרים ופי לא שאלו לעוזו במצו פרעה ולהחות בצל מצרים 3 וזהו לכם מעוז פרעה לבשת והחותה בצל מצרים לכלמה 4 כי היה בצען שריו ומלאכיו חנס ונינו 5 וכל הבאיש על עם לא יועילו למם לא לעזר ולא להוציא כי לשבת ונום לחרפה 6 משא בהמות נבב באڑץ צרה וצקה לביא וליש מהם אפעה ושרף מעופף ישאו על כתף עיריהם חילתם ועל דבשת נמלים אוצרתם על עם לא יועלו יומצרים הבל וריק יעורו לבן קראתי ליאת רחובם שבת 8 עתה בוא כתבה על לוח אחים--ועל ספר חקה ותדו לום אחרון לעד עד עולם 9 כי עם מרדי הוא בנים כחשים בנים לא אבו שמוע תורה יהוה 10 אשר אמרו לזרים לא תראו ולחויזם לא תחזו לנו נכהות דבררו לנו תלקות חזון מהתלות 11 סרו מני דרך הטו מנין ארוח השביחו מפניו את קדוש ישראל 12 שכן כי אמר קדוש ישראל יען מאסכם בדבר הזה ותבטחו בעשך ונלו ותשענו עליו 13 שכן יהיה לכם העון הזה

31

משפט וצדקה בכרמל תשב¹⁷ והיה מעשה הצדקה
שלום ועבדת הצדקה-השקט ובטע עד עולם¹⁸
וישב עמי בנווה שלום ובmeshcnot מבטחים ובמנוחה
שאננות¹⁹ ובבר ברדת העיר ובשפלה תשפל העיר
אשריכם זרעי על כל מים משלחו רgel השור
והחמור

33 היו שורד אתה לא שדור ובוגר ולא בנדו בו
כהתמרק שורד תושד כנلتך לבנד ובנדו בר² יהוה
חננו לך קונו היה זרעם לבקרים אף ישועתנו בעת
צדרה³ מקול המון נדדו עמים מרוממתך נפוצו גויים
ואסף שליכם אסף החסיל--כמשק נבים שקדם בו
ונשבג יהוה כי שכן מדורם מלא ציון משפט וצדקה
והיה אמונה עתיק חسن ישועת החמות ודעת יראת
יהוה היא אוצרנו⁷ הן אראלם צעקן חזה מלאכי
שלום מר יכזין⁸ נשמו מסלות שבת עבר ארח הפָּר
ברית מאס ערומים לא חשב אנווש⁹ אבל אללה ארץ
ההפריר לבנון קמל היה השرون כערבה ונער בשן
וכרמל¹⁰ עתה אקים יאמר יהוה עתה ארוםם--עתה
אנשא¹¹ תהרו חש תלוֹדו קש רוחכם אש האכלכם
והיו עמים משרפות שיד קוצים כסוחים באש יצחו¹²
שמעו הרוקים אשר עשו ורעו קרובים נברתי¹⁴
פחדו בציון חטאיהם אהזה רעדת חנפים מי יגור לנו
אשר אוכלת--מי יגור לנו מוקדי עולם¹⁵ הילך זדקות
ודבר מישרים מאס בבעז מעשקות נער כפי מהתקד
בשחר אתם אונו משמע דמים ועצם עניינו מראות ברע
הוא מרומים ישכן מצודות סלעים משגבו לחמו נתן
מיימי נאמנים¹⁷ מלך ביפוי תחיזנה עיניך תראיינה
ארץ מרתקים¹⁸ לבר יהגה אימהiah ספר איה שקל
איה ספר את המגדלים¹⁹ את עם נועז לא תראה עם
עמקי שפה ממשׂוע נלעג לשון אין בינה²⁰ חזות ציון
קריות מועדרנו ענייך תראיינה ירושלם נוה שאנן אהל
בל יצען ביל יטע יתרתו לנצח וכח חבלוי בל ינטקו
יברים בל תלך²¹ בו אני שיט וכי אדרי לא יעברנו כי
יהוה שפטנו יהוה מהקנו יהוה מלכנו הוא יושענו
נתשו חבליך בל יחויקו כן תרמן בל פרשו נס או
חלק עד שלל מרבה פסחים בזו בזו²⁴ ובבל יאמר
שכן חליות העם הישב בה נשא עון

הי הירדים מצרים לעוזרה על סוסים ישענו
ויבטהו על רכב כי רב ועל פרשים כי עצמו מאד--
ולא שעו על קדוש ישראל ואת יהוה לא דרכו²ogn
הוא חכם ויבא רע ואת דבריו לא הסיר וקס על בית
מרעים ועל עזרת פעלי און³ ומצרים אדים ולא אל
סוסיהםبشر ולא רוח ויהוה יטה ידו וכשל עוזר
ונפל עוזר--ויחדו כלם יכלוין⁴ כי כה אמר יהוה אליו
כאשר יהגה הארץ והכפיר על טרפו אשר יקרה
עליו מלא רעים מוקלים לא יחת ומהמוןם לא יענה כן
ירד יהוה צבאות לצבא על הר ציון וועל גבעת⁵
כצפרים עפות--כין יהוה צבאות על ירושלים גנוון
והציפר פסח והמלט⁶ שובו לאשר העמיקו סרה--
בני ישראל⁷ כי ביום ההוא ימאסן איש אללי כספו
ואלילי והבו--אשר עשו לכמ' ידים חטא⁸ ונפל
אשר בחרב לא איש וחרב לא אדם תאכלנו ונס לו
מפני חרב ובחרוריו למס יהוו⁹ ויסלעו ממגר עבור
וחתו מנס שריו נאם יהוה אשר אור לו בציון ותנויר לו
בירושלים

32

הן לצדק ימלך מלך ולשדים למשפט יהשו²
והיה איש כמחבא רוח וסתור זרם כפלני מים בציון
כצל סלע כבד בארץ עיפה³ ולא תשעינה עני ראים
ואוני שמעים תקשבנה⁴ וללבב נמהרים יבין לדעת
ולשון עלנים תמהר לדבר צחות⁵ לא יקרה עוד
לנבל נדיב ולכלי לא יאמר שעו⁶ כי נבל נבלה
ידבר ולבו יעשה און--לעשות חנק ולדבר אל יהוה
תועה להריך נפש רעב ומשקה צמא יחסיד⁷ וכל
כליו רעים הוא זמות ייעץ לחבל ענוים (ענויים) בامرיו
שקר ובדבר אבינו משבט⁸ ונדיב נדיבות ייעץ והוא
על נדיבות יוקם⁹ נשים שאנוות-קמנת שמנה קול
בנות בטחות-האונה אמרתי¹⁰ ימים על שנה תרנונה
בשחות כי כליה בציר אסף בליי יבו¹¹ שחדרו שאנות
רנזה בטחות פשחה וערחה ותגורה על חליצים¹² על
שדים ספדים על שדי חמד על גפן פריה¹³ על אדרמתה
עמי קוֹז שמיר תעללה כי על כל בתים משוש קרייה
עליזה¹⁴ כי ארמוני נטש המון עיר עזב עפל ובchan היה
بعد מערות עד עולם--מושש פראים מדרעה עדדרים
עד יערה עלינו רוח ממרום והיה מדרבר לכרמל
וכרמל (והכרמל) ליער יחשב¹⁶ ושכן במדבר

34 קרבנו גוים לשמע ולא מים הקשיבו תשמע הארץ
ומלאה תבל וכל צאנזיאה ² כי קצף ליהוה על כל
הגוים ותחמה על כל צבאים החרים נתנם לטבח ³
וחללייהם ישלו ופניריהם יעלת באשם ונמסו הרים
מדמים ⁴ ונמקו כל צבא השמים ונגלו ספר השמים
וכל צבאים יבול- כנבל עלה מנפן וכנבלת מתאנה
⁵ כי רוחה בשמי חרבני הנה על אדם תרד ועל
עם חרמי למשפט ⁶ חרב ליהוה מלאה דם הרשנה
מחלב מדם קרим ועתודים מהלב כלות אילים כי
ובח ליהוה בכזרה וטבח נדול בארץ אדים זירדו
ראמים עם ופרים עם אבירים ורוחה ארץ מדם
ועפרם מחלב ידן ⁸ כי יום נקם ליהוה- שנת שלומים
לריב ציון ⁹ ונחפכו נחליה לזפת ועפרה לperfira
והיתה ארצתה לופת בערה ¹⁰ ליליה ויום לא תכבה
לעולם יעלת עונה מדור לדור חרב- לנצח נצח
אין עבר בה ¹¹ ויושוה קאת וkopod יונשף וערב
ישכנו בה ונטה עליה קו תחו ובנבי בזו ¹² חריה ואין
שם מלוכה יקראו וכל שרייה היו אף ¹³ ועלתה
ארמניתיה סירים קמוש וחוח מבצריה והיתה נהה
תנים חציר לבנות יענה ¹⁴ ופנסו ציים את אים ושער
על רעהו יקרא אך שם הרגיעה לילית ומצתה לה
מנוחה ¹⁵ שמה קנחה קופו ותמלט ובקעה ודגרה בצלחה
אך שם נקבעו דיות אשה רעהה ¹⁶ ודרשו מעל ספר
יהוה וקרוא- אחת מהנה לא נערחה אשה רעהה לא
פקדו כי פי הוא צווה ורוחו הוא קבוץ ¹⁷ והוא הפיל
להן גורל וידיו חלקת להם בקע עד עולם יירושה-
לדור ודור ישכנו בה

36 ויהי בארכע עשרה שנה למלך חזקיהו עלה
סנחריב מלך אשר על כל ערי יהודה הבצורות-
ויחפשם ² וישלח מלך אשר את רבקה מלכיש
ירושלים אל המלך חזקיהו בחיל כבד ויעמד
בתעלת הברכה העלiona במשלת שדה כובס ³
ויצא אליו אליקים בן חלקיחו אשר על הבית- ושבנא
הספר ויוах בן אסף המזcur ⁴ ויאמר אליהם רבקה
אמרו נא אל חזקיהו כי אמר המלך הנדול מלך
אשר מה הבתוון הזה אשר בטחת ⁵ אמרתי לך דבר
שפטים עצה וגבורה למלחמה עתה על מי בטחת כי
מרדת כי ⁶ הנה בטחת על משענת הקנה הרצין הזה
על מצרים אשר יסמרק איש עליו ובא בכפו ונקבה
בן פרעה מלך מצרים לכל הבתוון עליו ⁷ וכי
ה אמר אליו יהוה אלהינו בטהנו הללו הוא אשר
הסיר חזקיהו את במתיו ואת מזבחתו ויאמר ליהודה
וילרושלם לפני המזבח הזה תשתחוו ⁸ ועתה התערב
נא את אדני המלך אשר ואננה לך אלפיים סוסים-
אם תוכל לחתך רכבים עליהם ⁹ ויאיך תשיב את
פני פחת אחד עברי אדני- הקטנים ותבטח לך על
מצרים לרכב ולפרשימים ¹⁰ ועתה המבלעד יהוה
עליתו על הארץ הזאת להשחיטה יהוה אמר אליו
עליה אל הארץ הזאת והשחיטה ¹¹ ויאמר אליקים
ושבנא ויוах אל רבקה דבר נא אל עבדיך ארמיה-
כי שמעים אנחנו ואל תדבר אלינו יהודית באוני
העם אשר על החומה ¹² ויאמר רבקה האל אדניך
ואליך שלחני אדני לדבר את הדברים האלה הלא
על האנשים הישבים על החומה לאכל את חראיםם
(צואתם) ולשחות את שנייהם (מיימי גליהם) עמכם
ז ¹³ ויעמד רבקה ויקרא בקול נדול יהודית ויאמר-
שמעו את דברי המלך הנדול מלך אשר ¹⁴ כי אמר
המלך אל ישא לכם חזקיהו כי לא יכול להציל אתכם
ואליך יבטה אתכם חזקיהו אל יהוה לא אמר הצלל
יצילנו יהוה לא תנתן העיר הזאת ביד מלך אשר
אל תשמעו אל חזקיהו כי כי אמר המלך אשר

35 ישום מדבר וציה ותגל ערבה וחפרה כחכלה
² פרח תפרח ותגל אף נילח ורנן- כבוד הלבנון נתן
לה הדר הכרמל והשרון מה יראו כבוד יהוה הדר
אליהו ³ חזקן ידים רפות וברכים כשלות אמץ ⁴
אמרו לנמחיי לב חזקן אל תיראו תהא אלחיכם נקם
יבוא- גמול אלהים הוא יבוא וישעכם ⁵ או תפקננה
ענין עורם ואוני הרים תפתקנה ⁶ או ידלג כאיל
פסח ותרן לשון אלם כי נקבעו במדבר מים ונחלים
בערבה ⁷ והיה השרב לאנם וצמאן למבעדי מים
בונה תנים רביצה חציר לקנה וنمא ⁸ והיה שם מסלול
ודרך ודרך הקדרש יקרא לה- לא יעברנו טמא והוא

16 יהוה צבאות אלהי ישראל ישב הכרבים אתה הוא
האלחים לבודך לכל מלכות הארץ אתה עשית את
השמי ואת הארץ 17 הטה יהוה אונך ושמע פקה יהוה
עינך וראה ושמע את כל דבריו סנחריב אשר שלח
לחרפ אלחים כי 18 אמם יהוה החיריבו מלכי אשור
את כל הארץ---ואת ארצם 19 וננתן את אלהיהם באש
כי לא אלהים מהה כי אם מעשה ידי אדם עז ואבן--

ויאבדום 20 ועתה יהוה אלהינו הושיענו מידו וידעו
כל מלכות הארץ כי אתה יהוה לבודך 21 וישלח
ישעינו בן אמון אל חזקיהו לאמר כי אמר יהוה
אלהי ישראאל אשר התפללת אליו אל סנחריב מלך
אשר דבר אתה דבר יהוה עלי בויה לך לענה
לך בתולת בת ציון--אחריך ראש תנעה בת ירושלים
23 את מי חרפת ונדפת ועל מי הרימותה קול ותשא
מרום עיניך אל קדרוש ישראאל 24 ביד עבדיך חרפת
אדני והאמר ברב רכבי אני עלייתו מרום הרים ירכתי
לבנון ואכרת קומת אדריזו מבחר ברשו ואבא מרום
קצז יעד כרמללו 25 אני קרתי ושתיתי מים ואחרב
בקף פעם כל יארדי מצור 26 הללו שמעת למרחוק
אותה עשתי מיימי קדם ויצירתה עתה הבאהיה--ותהי
להשאות נלים נצימים ערים בצרות 27 וישביחן קצרי
יד חתו ובשו הוי עשב שדה וירק דשא חציר גנות
ושדמה לפניהם קמה 28 ושבתק וצתק ובווך ידעת
וأت התרנץ אליו 29 יען התרנץ אליו ושהאנך עלה
באוני--ושמתי חמי באפק ומתנו בשפטיך והשיבתיך
בדרך אשר בא בה 30 וזה לך האות--אכול השנה
ספיח ובסנה השניה שחיס ובסנה השלישית זרעו
וקצרו ונטטו קרמים--ואכול (ואכלו) פרים 31 ויספה
פליטות בית יהודה הנשארה--שרש למטה ועשה פרוי
למעלה 32 כי מירושלם יצא שאירית ולילתה מהר
ציוון קנאת יהוה צבאות העשה זאת 33 لكن כי אמר
יהוה אל מלך אשר לא יבוא אל העיר הזאת ולא
ירחה שם חוץ ולא יקדמנה ממן ולא ישפך עליה סללה
בדרך אשר בא בה ישב ואל העיר הזאת לא יבוא
נאם יהוה 35 וגנוו על העיר הזאת להושעה--למעני
ולמען דוד עבדי 36 וייצא מלך יהוה ויכה במנחנה
אשר מאה ושמנים וחמשה אלף וישכמו בבקר והנה
כלם פנרים מתים 37 ו يوسف וילך וישב סנחריב מלך
אשר וישב בנינהו 38 ויהי הוא משתחו בית נסך

עשו אותו ברכה וצאו אליו ואכלו איש גבנו ואיש האנו
ושתו איש מי בورو 17 עד בא ולקחתו אתכם אל ארץ
כארככם ארץ דגן ותירוש ארץ לחם וככרמים 18 פן
יסית אתכם חוקיהו לאמר יהוה יצילנו החצלו אלהי
הגויים איש את ארציו מיד מלך אשר 19 אלהי אלהי
חמות ואפרף--אייה אלהי ספרדים וכי הצללו את שמרון
מידי 20 מי בכל אלהי הארץ אלה אשר הצללו
את ארצם מידי כי יציל יהוה את ירושלים מידי 21
וירחישו ולא ענו אותו דבר כי מוצאות המלך היא לא אמר
לא הענה 22 ויבא אליקים בן חלקייהו אשר על הבית
ושבנה הספר ויוואח בן אסף המזcur אל חזקיהו--

קרועי בגדים וינדרו לו את דברי רבקה

37 יהו כשמי המלך חזקיהו וירקע את בנדוי
ויתכס בשק ויבא בית יהוה 2 וישלח את אלקים
אשר על הבית ואת שבנה הסופר ואת זקנין הכהנים
מוחכסים בשקים--אל ישעינו בן אמוץ הנביא 3 ויאמרו
אליו כי אמר חזקיהו יום צרה ותוכחה ונואצה היום
זה כי באו בניהם עד משביר וכח אין לדלה 4 אול'
ישמע יהוה אלהיך את דברי רבקה אשר שלחו
מלך אשר אדניו לחרפ אלחים כי והוכיח בדברים
אשר שמע יהוה אלהיך ונשאת הפללה بعد השארית
הנמצאה 5 ויבאו עבדיו המלך חזקיהו--אל ישעינו
ויאמר אליהם ישעינו כי התאמרון אל אדניכם
כה אמר יהוה אל תירא מפני הדברים אשר שמעת
אשר גדרפו נעריו מלך אשר אוית 7 הני נוטן בו רוח
ושמע שמוועה ושב אל ארצו והפלתו בחרב בארץו 8
וישב רבקה וימצא את מלך אשר נלחם על לבנה
כי שמע כי נסע מלכיש 9 ווישמע על תרדקה מלך
cosa לאמר יצא להלום אתך וישמע וישלח מלאכים
אל חזקיהו לאמր 10 כי התאמרון אל חזקיהו מלך
יהודה לאמר אל ישאך אלהיך אשר אתה בוטח בו
לאמר לא נתן ירושלים ביד מלך אשר 11 הנה
אתה שמעת אשר עשו מלכי אויתם אלהי הגויים
להחרים ואותה תנצל 12 החצלו אותם אלהי הגויים
אשר השתיו אבותיהם את גנוון ואת חתן ורץ ובני עדן
אשר בתלשר 13iah מלך חמת וממלך אפרף ומלך
לעיר ספרדים הנע וועה 14 ויקח חזקיהו את הספרים
מיד המלאים ויראיהם וועל בית יהוה ויפרשחו
חזקיהו לפניהם 15 וויתפלל חזקיהו אל יהוה לאמר

הכسف ואת הזהב ואת הכסמים ואת השמן הטוב ואת כל בית כליו ואת כל אשר נמצא באוצרתו לא היה דבר אשר לא הראמ חזקיהו בבביהו--ובכל מושלתו ³ ייבא יעשה הנכין אל המלך חזקיהו ויאמר אליו מה אמרו האנשים האלה ומאיין יבא לך ⁴ ויאמר חזקיהו מארץ רחוקה באו אליו מבבל ⁵ ויאמר מה ראו בכיתך ויאמר חזקיהו את כל אשר בבביהו ראו--לא היה דבר אשר לא הראים באוצרתך ⁶ ויאמר יעשה לך אשר חזקיהו שמע דבר יהוה צבאות ⁶ הנה ימים באים ונשא כל אשר בכיתך ואשר אצרו אבותיך עד היום הזה בבבל לא יותר דבר אמר יהוה ⁷ ומבניך אשר יצאו מכם אשר תולד--יקחו והיו סריסים בהיכל מלך בבבל ⁸ ויאמר חזקיהו אל יעשה טוב דבר יהוה אשר דברת ויאמר כי יהיה שלום ואמת בימי

40 נחמו נחמו עמי--יאמר אלהיכם ² דברו על לב ירושלים וקראו אלה--כי מלאה צבאה כי נרצה עונה כי לקתה מיד יהוה כפלים בכל חטאיהם ³ קול קורא--במדבר פנו דרך יהוה ישרו עברבה משללה לאלהינו ⁴ כל גיא נשא וכל הרים גבעה ישפלו והיה העקב למשור והרכסים לבקעה ⁵ וונגה כבוד יהוה וראו כל בשיר יהודו כי פ' יהוה דבר ⁶ קול אמר קרא ואמר מה אקרא כל הבשר חציר וכל חסדו כציצ' השדיה ⁷ יבש החציר נבל ציצ' כי רוח יהוה נשבה בו אכן חציר העם ⁸ יבש החציר נבל ציצ' ורבך אלהינו קום לעולם ⁹ על הרים נבה עלי לך מבשורת ציון הרימוי בכך קולך מבשורת ירושלם הרימי אל תריין אמרו לעריה יהודת הנה אלהיכם ¹⁰ הנה אדרני יהוה בחזק יבווא זורעו משללה לו הנה שברו אותו ופעלו לפניו ¹¹ כרעעה עדרו ירעעה בורעו יקבץ תלאים ובחויקו ישא עלות ינהל ¹² מי מדד בשעלו מים ושםים בזרת תכן וכל בשלש עפר הארץ וشكل בפלס הרים ובבשות מאונים ¹³ מי חבן את רוח יהוה ואיש עצחו יודיענו ¹⁴ את מי נועץ ויבנינו וילמדתו בארכ משפט וילמדו דעת ודרך תבונות יודיענו ¹⁵ הן גנים כמר מדלי וכשחק מאונים נחשבו הן איזים כדק יגול ¹⁶ ولבניון אין רוי בער וחיתו--אין דרי עולה ¹⁷ כל הגנים כאין גנדו מאפס ותחו נחשבו לו ¹⁸ ואל מי תדמיון אל ומה דמותה תערכו לו ¹⁹ הפסל נסך חרש וצרא

אל הינו ואדרמלך ושראצר בניו הכהו בחרב והמה נמלטו ארץ ארט ומלך אסר חדן בנו תחתי

38 בימים ההם חלה חזקיהו למוות ויבוא אליו יעשה בו אמוני הנביא ויאמר אליו כי אמר יהוה צו לבייך--כי מות אתה ולא תחייה ² ויסב חזקיהו פניו אל הקיר ויתפלל אל יהוה ³ ויאמר أنها יהוה זכר נא את אשר הhalbתו לפני באה ובלב שלם והשב בעינך עשית ויבך חזקיהו בכני גדור ⁴ והוא דבר יהוה אל יעשה לאמר ⁵ הלויך ואמרת אל חזקיהו כה אמר יהוה אלהי דוד אביך שמעתי את הפלך ראיי את דמעתך הנסי יוסף על ימיך המש عشرה שנה ⁶ ומך מלך אשר אצילך ואת העיר הזאת וגנותי על העיר הזאת ⁷ וזה לך ⁸ אותן מאת יהוה אשר יעשה יהוה את הדבר הזה אשר דבר ⁸ הנסי מшиб את צל המעלות אשר ירדת במעלות אחזו במעלות אהרן-- עשר מעלות ותשב השם שער מעלות במעלות אשר ירדת ⁹ מכתב לחזקיהו מלך יהודה בחלתו ויחי מחליו ¹⁰ אני אמרתי בדמי ימי אלכה--בשעריו שאול פקדתי יתר שניתי (Sheol h7585) ¹¹ אמרתי לא אראה יה יה בארץ החיים לא אבית אדם עוד עם יושבי חدل ¹² דורי נסע ונגלה מנני--כאלה רשי קפזרו כארה חי מודלה יבצענו מיום עד לילה תשlimני ¹³ שוויתי עד בקר כاري כן ישבר כל עצמותי מיום עד לילה תשlimני ¹⁴ כסוס ענור כן אצפץ אנה כוונה דלו עני למרים אדרני עשקה לי ערבי ¹⁵ מה אדרבר ואמר לי והוא עשה אדרדה כל שניתי על מרד נפשי ¹⁶ אדרני עליהם יחו ולכל בהן חי רוח ותחלימני והחני ¹⁷ הנה לשлом מר לי מר ואתה חשתת נפשי משחת בליך כי השלבת אחורי נוך כל חטא ¹⁸ כי לא שאול תודך מות יהלך לא ישברו יורדיו בור אל אמתך (Sheol h7585) ¹⁹ חי הוא יודך כמוני הימים אב לבנים יודיע אל אמתך ²⁰ יהוה להושענו וננו כי ימי חיינו על בית יהוה ²¹ ויאמר יעשה ישאו דבלת תנאים וימרחו על השחין ויהי ²² ויאמר חזקיהו מה אתה כי עלה בית יהוה

39 בעת החיה שלח מרדך בלאון בן בלאון מלך בבל ספרים ומנהה--אל חזקיהו וישמע כי חלה ויחזק ווישמע עליהם חזקיהו ויראמ את בית נכתה את

פיפות חדש הרים ותדק ונבעות כמו השים ¹⁶ הרים ורוח תשם וסערה תפיע אוטם אתה תניל ביהוה בקדוש ישראל תחלל ¹⁷ העניים והאביונים מבקשים מים ואין-לשונם בצמא נשתה אני יהוה ענמ אלהי ישראל לא אעזום ¹⁸ אפתח על שפיהם נחרות ובתווך בקעות מעינות אשים מדבר לאג מים הארץ ציה למושאי מים ¹⁹ אתן במדבר ארץ שטה והדס וען שמן אשים בערבה ברוש תדרר ותאדור-יךudo ²⁰ למען יראו וירדו וישימו וישכלו יהדו-כי יד יהוה עשתה זאת וקדוש ישראל בראש ²¹ קרבו ריבכם אמר יהוה הנישׁ עצמותיכם אמר מלך יעקב ²² יגשו וינוידו לנו את אשר תקינה הראשונות מה הנה הנידו ונשימה לבנו ונדע אהדריתן או הבאות השמיינו ²³ הנידו האתיות לאחור ונדע כי אליהם הם אף תיטבו ותרעו ונשעה ונרא (ונרא) יהדו אתם אף תיטבו ותרכו ונשעה ונרא ²⁴ הן מאין ופעלם מאפע הוועבה יבחר בכם ²⁵ העירות מצפון ויאת מזורח שם יקרה בשמי ויבא סגנים כמו חמר וכמו יוצר ירמס טיט ²⁶ מי הניד מראש נדע ומפניים ונאמר צדיκ אף אין מנייד אף אין משמע-אף אין שמע אמריכם ²⁷ ראשון לציון הנה הנם ולירושלים מבשר אתן ²⁸ וארא ואין איש ומאהלה ואין יועז ואשלם וישבו דבר ²⁹ hon كلם און אפס מעשיהם רוח ותחו נסכים

42 hon עבדי אהמד בו בחורי רצחה נפשי נתתי רוחיו עליו משפט לנויים יוציא ² לא יצעק ולא ישא ולא ישמע בחוץ קולו ³ קנה רצoon לא ישbor ופשטה כהה לא יכenna לאמות יוצאי משפט ⁴ לא יכהה ולא ירוץ עד ישים בארץ משפט ותורתו אים ייחלו ⁵ כה אמר האל יהוה בורא השמים ונותיהם רע הארץ ⁶ וצאתיה נתן נשמה לעם עלייה ורוח להלכים בה אני יהוה קראתיך בצדך ואחזק בידך ואצرك ואנתך לבירתה עט-לאור נוים ⁷ לפתח עיניים עורות להוציא מנסגר אסיר מבית כלא ישבי חشك ⁸ אני יהוה הוא שמי וכבודיו לאחר לא אחר לא אתן ותחלתי לפסלים ⁹ הראשונות תהה בא וחרשות אני מניד בטרם הצמחנה אשמי עתכם ¹⁰ שירו ליהוה שיר חדש תחלתו מקצת הארץ יורדי הים ומלאו אים ושביהם עב יsha מדבר ועריו חצרים תשקב קדר ירנו ישבי סלע מרוש הרים ישראל ¹⁵ הנה שמתיך למורן חרוץ חדש-בעל

בזהב יركענו ורתקota כסף צורף ²⁰ המסקן תרומה עז לא יركב יבחר הרש חכם יבקש לו להכין פסל לא ימות ²¹ הלוא תדרו הלוא תשמעו הלוא הגן מראש לכמ הלוא הבינויים מוסדות הארץ ²² היישב על הרג הארץ וישביה כחגבים הנטהה כדי שמיים יומתחים כאهل לשבת ²³ הנזון רזונות לאין שפט הארץ כתה עשה ²⁴ אף בל נטעו אף בל זרע-אף בל שרש בארץ גועם ונשף בהם ויבשו וסערהักษ השם ²⁵ ואל מי תדמיוני ואשה-יאמר קדרוש ²⁶ שא מרים עיניכם וראו מי בראש אלה המוציא במספר צבאים לכלם בשם יקרא מרבית אונים ואמיין כה איש לא נעדר ²⁷ למה תאמיר יעקב ותדבר ישראל נסתירה דרכי מיהוה ומאללה מי משפט יעבור ²⁸ הלוא ידעת אם לא שמעת אלהי עולם יהוה בורא קצחות הארץ-לא יעף ולא יגע אין חקר לתובנותו ²⁹ נתן לייעפ כה ולאין אנים עצמה ירבה ³⁰ ויעבענו נערם וינטו ובחרומים כשול יכשלו ³¹ וקוי יהוה יחלפו כה יעלן אבר כנסרים ירויצו ולא יגעו ילכו ולא יעפי

41 החרישו אליו אים ולאיים יחליפו כה יגשו או ידברו יחדו למשפט נקרבה ² מי העיר מזרחה צדק יקראהו לרנגלו ותן לפניו נוים ומכלים ירד-יתן בעפר חרבו כך נדף קשתו ³ ירדפים יעברו שלום ארח ברנליו לא יבאו ⁴ מי פעל ועשה קרא הדרות מראש אני יהוה ראשון ואת אחנים אני הווא ⁵ ראו אים ויראו קצחות הארץ יחרdro קרבו ויאתוון ⁶ איש את רעהו יעוזו ולאחיו יאמר חזק ⁷ ויהוק הרש את צרפ' מחליק פטיש את הולם פעם אמר לדבק טוב הוא ויהוקהו במסמרים לא ימוות ⁸ ואתה ישראל עבדי יעקב אשר בחורתיך זרע אברהם אהבי ⁹ אשר החזקתייך מקצחות הארץ ומאנצילה קראתיך ואמר לך עבדי אתה בחורתיך ולא מסתיך ¹⁰ אל תירא כי עמק אני אל התשע כי אני אללהי אמן צדוק א' עורתיך-א' תמכתו בימין צדקי ¹¹ hon יבשו ויכלמו כל הנחרים בך יהיו אין ואבדו אנשי ריבך ¹² תבקש ולא תמצאים אנשי מצדק יהיו כאין וכאפס אנשי מלחתך ¹³ כי אני יהוה אלהיך-מוחיק ימינך האמר לך אל תירא אני עורתיך ¹⁴ אל תירא תולעת יעקב מתי ישראל אני עורתיך נאם יהוה ונאלך קדרוש ישראל ¹⁵ הנה שמתיך למורן חרוץ חדש-בעל

יהיה נָאכִי אֲנַכִּי יְהוָה וְאֵין מִבְלָעֵד מוֹשִׁיעַ¹² אֲנִכִּי
הָגָנְתִי וְהַשְׁעַתִּי וְהַשְׁמַעַתִּי--וְאֵין בְּכֶם זֶר וְאֵם עַדִּי
אֲנִם יְהוָה וְאֲנִי אֶל¹³ גָּם מִיּוֹם אֲנִי הָאָוָא וְאֵין מִידִי מִצְּלִיל
אָפָּעֵל וְמוֹיִישֵׁבָנָה¹⁴ כִּי אָמַר יְהוָה נָאכָם קְדוּשָׁם
יְשָׁדָל לְמַעֲנָכֶם שְׁלָחָתִי בְּבָלָה וְהַרְדָּתִי בְּרִיחִים
כְּלָם וְכְשָׂדִים בְּאָנוֹתָ רְנָתָם¹⁵ אֲנִי יְהוָה קְדוּשָׁם
בּוֹרָא יִשְׂרָאֵל מִלְכָכָם¹⁶ כִּי אָמַר יְהוָה הַנּוֹתָן בִּים
דָּרְךְ וּבִמְיֻמָּן עִזִּים נְתִיבָה¹⁷ הַמּוֹצִיא רְכָבְךָ וּסְסָסְחֵיל
וְעוֹזָיו יְחִדוּ יְשַׁכְּבּוּ בְּלִיקְמוֹדוּ דָּעַכְוּ כְּפָשָׁתָה כְּבוּ¹⁸ אֶל
חַזְכָּרוֹן רְאשָׁנוֹתָ וְקְדָמָנוֹתָ אֶל תְּהִבָּנוֹ¹⁹ הַנִּגְנִי עָשָׂה
חַדְשָׁה עַתָּה תְּצִמָּח הַלּוֹא תְּדַעַתָּ אֶפְ אֲשָׁים בְּמִדְבָּר
דָּרְךְ בִּישְׁמָוֹן נְהָרוֹת²⁰ תְּכִבְּרָנִי חִוְתְּהָרָה תְּנִינִים
וּבְנֹותָ יְעַנְּהָ כִּי נְתִיתִי בְּמִדְבָּר מִים נְהָרוֹת בִּישְׁמָוֹן
לְהַשְׁקוֹתָ עַמִּי בְּחִירִי²¹ עַם זֹּוּ יִצְרָתִי לִי תְּהִלָּתִי
יִסְפְּרוּ²² וְלֹא אָתָי קְرָאתִי עַקְבָּכִי יִגְעַתָּ בַּיִשְׂרָאֵל
לְאַהֲבָתָה לִי שָׁה עַלְתִּיךְ וּבְחוֹדֵךְ לְאַכְבְּדָתָנִי לְאַ²³
הַעֲבָרָתִיךְ בְּמִנְחָה וְלֹא הַונְעָתִיךְ בְּלִבְנָה²⁴ לְאַקְנִיתָ
לִי בְּכִסְף קְנָה וּחַלְבָן וּבְחִיךְ לֹא הַרְוִיתָנִי אֶךְ הַעֲבָרָתִיךְ
בְּחַטָּאתִיךְ הַונְעָתִיךְ בְּעָנוֹתִיךְ²⁵ אֲנִכִּי הָאָמָה
פְּשָׁעֵיךְ לְמַעַנִּי וְחַטָּאתִיךְ לֹא אָזְכָר²⁶ הַוּכִירָנִי נְשָׁפְתָה
יְחִידָה סְפָר אַתָּה לְמַעַן תְּצָדָקָה²⁷ אֲבִיךְ הַרְאָשָׁון חַטָּאתָ
וּמְלִיצָּיךְ פְּשָׁעָיו בַּיְּ²⁸ וְאַחֲלָל שְׁרִי קְדָשָׁו וְאַתָּה לְחַרְם
יִשְׂרָאֵל לְגַדְופִּים

44 יִשְׂרָאֵל לְגַדְופִּים

וְעַתָּה שָׁמַע יִשְׂרָאֵל עַבְדִי וּיְשָׂרָאֵל בְּחַרְתִּי בַּו² כִּי
אָמַר יְהוָה עַשׂ וַיַּצְרֵךְ מִבְטָן יְעוֹרֵךְ לִי תִּירָא עַבְדִי
יִשְׂרָאֵל וַיְשַׁרוּן בְּחַרְתִּי בַּו³ כִּי אַצְקָמִים עַל צְמָא וְנוּלִים
עַל יְבָשָׁה אַצְקָרָוִי עַל זְרוּעָ וּבְרָכָתִי עַל צְאַצְאָרִיךְ⁴
וְצָמָחוּ בּוּנִין חַצִּיר כְּעָרְבִּים עַל יְבָלִי מִים⁵ וְהַיְמָר
לִיְהָוָה אַנְיָוה יְקָרָא בְּשָׁם יִשְׂרָאֵל יְדוֹ לִיְהָוָה
וּבְשָׁם יִשְׂרָאֵל יְכָנָה⁶ כִּי אָמַר יְהוָה מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל
וְגַאֲלוּ יְהָוָה צְבָאוֹת אַנְיָה רְאָשָׁון וְאַנְיָה אַחֲרָון וּמִבְלָעֵד
אַנְיָה לְהִים⁷ וּמִמְנוֹיִקְרָא וּנוֹיָה וַיַּעֲרַבָּה לִי מִשְׁׁוּמי
עַם עֲולָם וְאֲתִיוֹתָ וְאֲשָׁר תָּבָנָה יְנִידָוּ לִמְוֹ⁸ אֶל תְּפַחְדוּ
וְאֶל תְּרַדוּ--הַלָּא מִאָז הַשְׁמַעַתִּיךְ וְהַגְּדָתִיךְ וְאֵם עַדִּיךְ
הִישְׁאָלוּהָ מִבְלָעֵדִיךְ וְאֵין צָור בְּלִי יְדָעַתִּיךְ⁹ יִצְרָרִי פֶּסֶל
כְּלָם תָּהָוּ וְחַמְדָיוּתָם בְּלִי יוּעַלְוּ וְעַדְיָהָם הַמָּה בְּלִי
יְרָאָוּ וְבְלִי יְדָעָו--לְמַעַן יִשְׁׁוּ¹⁰ מַיְּ יִצְרָר אֶל וּפֶסֶל נְסָךְ--
לְבָלָתִי הַוּעֵל בְּזָהָן כָּל חַבְרִי יִבְשָׂו וְחַרְשִׁים הַמָּה
לִי וְתַבִּינוּ כִּי אֲנִי הָאָ--לִפְנֵי לֹא נִצְרָר אֶל וְאַחֲרִי לֹא

יִצְחָחוּ¹² יִשְׁמֹוּ לִיְהָוָה כְּבָדָר וְתַהֲלָתוֹ בְּאַיִם יִגְּדוּ¹³
יְהָוָה כְּגָבָר יִצְאָא כִּאֵשׁ מִלְחָמֹת יִעַרְכָּה קְנָה יִרְיעָא
יִצְרִיחַ--עַל אַיְבוֹ יִתְגָּבֵר¹⁴ הַחֲשִׁיטִי מַעֲולָם--אַחֲרִישׁ
אַתְּאָפָּק כַּיּוֹלְדָה אֲפָעָה אַשְׁם וְאַשְׁאָר יִחְדָּה¹⁵ אַחֲרִיב
הָרִים גְּבוּעָות וְכָל עַשְׂבָּם אָוּבִשׁ וְשָׂמֵת נְהָרוֹת לְאַיִם
וְאַגְּמִים אָוּבִשׁ¹⁶ וְהַוּלְכָתִי עַוְרִים בְּדַרְךְ לֹא יִדְעַו--
בְּנִתְיּוֹת לֹא יִדְעַו אֲדָרִיכָם אֲשָׁים מַחְשָׁק לְפִנֵּיהם
לְאֹורְ וּמַעְקִים לְמִישְׁרָה--אֶלְהָה הַדְּבָרִים עַשְׂתָּם וְלֹא
עֲזָבְתִּים¹⁷ נְסָנוּ אֲחֹורָ יִבְשָׂו בְּשַׁת הַבְּתָחוֹם בְּפֶסֶל
הָאָמָרִים לְמִסְחָה אַתָּם אֶלְהָינוּ¹⁸ הַחֲרָשִׁים שָׁמְעוּ
וְהַעֲרָוִים הַבִּיטָו לְרָאֹות¹⁹ מַיְּ עַדְרָ כִּי אֶם עַבְדִי וְחַרְשָׁ
כְּמַלְאִיכִי אֲשָׁלָח מַיְּ עַדְרָ כְּמוֹשָׁלָם וְעַדְרָ כְּעַבְדָּי יְהָוָה
רְאִיתָ²⁰ רְבָות וְלֹא תְשִׁמְרָ פְּקוּחָ תְּוָרָה וְיִאָדֵר
יִשְׁמַע²¹ יְהָוָה חַפְץ לְמַעַן צְדָקָה גְּדִילָ תְּוָרָה וְיִאָדֵר
וְהַוְאָ עַם בּוֹזָה וְשָׂוֹי הַפְּחָה בְּחָורִים כָּלָם וּבְכָתִי
כָּלָאָם הַחֲבָאוּ הַיוֹ לְבָזָ וְאַיְן מִצְּלִיל מִשְׁהָ וְאַיְן אָמָר
הַשְּׁב²³ מַיְּ בְּכֶם אַיְזָן וְאַתְּ יִשְׁבָּ וְיִשְׁמַעְ לְאַחֲרָ²⁴
מַיְּ נַתֵּן לְמַשּׁוֹּה (לְמַשָּׁה) יִעַקְבָּ וּיְשָׂרָאֵל לְבָזָים
הַלְּאָ יְהָוָה זֹּוּ חַפְּנוּ לֹו וְלֹא אָבָו בְּדַרְכֵי הַלְּוָקָד וְלֹא
שָׁמְעוּ בְּתֹרוֹתָו²⁵ וַיְשִׁפְּךָ עַלְיוֹן חַמָּה אָפָו וְעַזְוּ מְלָחָמָה
וְתַלְתָּחוּ מִסְבֵּב וְלֹא יִדְעַ וְתַבְעַר בּוּ וְלֹא יִשְׁמַע עַל
לְבָ

43 וְעַתָּה כִּי אָמַר יְהָוָה בְּרָאָךְ יִשְׂרָאֵל וַיַּצְרֵךְ יְשָׂרָאֵל
אֶל תִּירָא כִּי גָּאַלְתִּיךְ קְרָאתִי בְּשַׁמְךְ לִי אַתָּה² כִּי
תַּעֲבֶר בְּמִנְמָר אַתְּךְ אַנְיָה וּבְנְהָרוֹת לֹא יִשְׁטָפֵךְ כִּי תַּלְךְ
בְּמוֹאשָׁ לֹא תַּכְּהָ וְלֹהָבָה לֹא תַּבְּעֶר בְּךְ³ כִּי אֲנִי יְהָוָה
אֶל הַוְדָשָׁה יִשְׂרָאֵל מִשְׁועֵךְ נַתֵּתִי כְּפָרָק מִצְּרִים
כּוֹשׁ וְסְבָא תַּחַתְּיךְ⁴ מַאֲשָׁר יִקְרָתָ בְּעַנִּי נַכְבָּרָתָ וְאַנְיָה
אֲהַבְּתִיךְ וְאַתָּה אַדְמָתְּהָ תַּחַתְּךְ⁵ וְהַפְּשָׁךְ⁶
אֶל תִּרָאָ כִּי אַתְּךְ אַנְיָה מִזְרָח אַבְיָה זְרוּעָ וּמִמְעָרָב
אַקְבָּצָ⁶ אָמַר לְצִפְנָן תְּנִי וְלִתְמַן אֶל תְּכִלָּי הַבְּיאָ
בְּנֵי מֶרְחָק וּבְנָוֹתִי מִקְצָה הָאָרֵץ⁷ כָּל הַנְּקָרָא בְּשָׁמָיִם
וְלִכְבּוֹדִי בְּרָאָתְּיו יִצְרָתְּיו אֲפָעָתְּיו⁸ הַוֹּצִיא אֶם עַוְרָ
וְעַנְיָם יִשְׁחַרְשָׁם וְאַגְּמִים לִמְוֹ⁹ כָּל הַגּוֹיִם נִקְבְּצָוּ יְהָדָה
וַיַּאֲסִפוּ לְאַמִּים--מַיְּ בְּחָם יִגְּדֵד וְאַתָּה רְאִשְׁוֹתִי יִשְׁמַעְנָה
יִתְנַהּוּ עַדְיָה וְצִדְקָה וְיִשְׁמַעְוּ וְיִאָמְרוּ אַמְתָה¹⁰ אַתָּם עַדִּיךְ
אֲנִים יְהָוָה וְעַבְדִי אֲשָׁר בְּחַרְתִּי לְמַעַן תְּדָעַו וְתַהֲמִינָה
לִי וְתַבִּינוּ כִּי אֲנִי הָאָ--לִפְנֵי לֹא נִצְרָר אֶל וְאַחֲרִי לֹא

אכןך ולא ידעתני ⁵ אני יהוה ואין עוד זולתי אין אליהם אゾך ולא ידעתני ⁶ למען ידעו ממורחה שמש וממערבה כי אפס בלעדי אני יהוה ואין עוד ⁷ יוצר אור ובורא חישך עשה שלום ובורא רע אני יהוה עשה כל אלה ⁸ הריעפו שמים ממעל ושהקם יוזל צדק תפחה ארץ ויפרו ישע וצדקה הצמיה יחד--אני יהוה בראתו ⁹ هو רבי רב את יצרו--חרשת את חרש אדרמה היאמר החמד ליצרו מה תעשה ופעליך אין ידים לו ¹⁰ הו אמר לאב מה תולד ולאשה מה תחלין ¹¹ כה אמר יהוה קדוש ישראל ויצרו האתיות שאלוני על בני ועל פעל ידי תנו ¹² אנסי עשיתי ארץ ואדם עלייה בראתי אני ידי נתנו שמים וכל צבאם צויתי ¹³ אנסי העירתחו בצדך וכל דרכיו אישר הוא יבנה עיריו גנותיו ישלה--לא במחירות ולא בשחר אמר יהוה צבאות ¹⁴ כה אמר יהוה יגעו מצרים וסחדר כוש וסבאים אגש מדה עלייך יעברו ולך יהיו אחריך ילכו בזוקים יעברו ואליך ישתחוו אליך יתפללו אך בך אל ואין עוד אפס אליהם ¹⁵ אכן אתה אל מסתתר-- אלהו ישראלמושיע ¹⁶ בושו ונגס נכלמו כלם יחדו הילכו בכלמה חרשינו ציריים ¹⁷ ישראל נושא ביהוה השועת עולמים לא תבשו ולא תכלמו עד עולמי עד ¹⁸ כי כה אמר יהוה בורא השמים והוא האלhim יציר הארץ ועשה הוא כוננה--לא תהו בראה לשבת יצירה אני יהוה ואין עוד ¹⁹ לא בסתר דברתי במקום ארץ חשך--לא אמרתי לזרע יעקב תהו בקשוני אני יהוה דבר צדק מגיד מישרים ²⁰ הקבציו ובאו התהנשו יחדו פלישתי הנויים לא יושיע ²¹ הגידו והנישו אף יועצו ומתפללים אל אל לא יושיע ²² הגידו והנישו אני יהוה יחדו מי השמייע זאת מקדם מאי הנירה הלאו אני יהוה ואין עוד אליהם מבלידי--אל צדיק ונושיע אין זולתי ²³ פנו אליו והושעו כל אפסי ארץ כי אני אל ואין עוד כי נשבעתי--יצא מפי צדקה דבר ולא ישוב כי לי חכרע כל ברך השבע כל לשון ²⁴ אך ביהוה לי אמר צדקות ועו עdryו יבוא ויבשו כל הנחרים בו ²⁵ ביהוה יצדקו ויתחללו כל זרע ישראל

46 כרע כל קרס נבו--היי עצבייהם לחייה ולבחמה נשא_ticks עםוסות משא לעיפה ² קרסו כרעו יהדו לא יכלו מלט משא ונפשם בשבי הלהכה ³ שמעו אליו בית יעקב וכל שארית בית ישראל--העמסים מני בטן

מאדם יתקבצו כלם יעמדו ופחרדו יבשו יחד ¹² חרש ברזל מעוצר ופועל בפחדם ובמকבות יצrhoו ויפעלרו בזروعacho--نم רעב ואין כח לא שתה מים וויעף ¹³ חרש עצים נטה קו יתארדו בשרד יעשה במוקצעות ובמחונה יתארדו ויעשה בתבנית איש כהפהרת אדם לשבת בית ¹⁴ לכרת לא ארזים--ויקח תרזה ואלון ויאמן לו בעצי יער נשע ארן ונשם גנדל ¹⁵ והיה לאדם לבער ויקח מיהם ויחם אף ישיק ואפה לחם אף יפעל אל וישתחוו עשה פסל ויסנד לו ¹⁶ חזיו שרכ במו אש על חזיוبشر יאלל יצלה צלי וישבע אף ייחם ויאמר האח חמוטי אוור ¹⁷ ושרairoו לאל עשה לפסליו יסנוד (יסנד) לו וישתחוו ויתפלל אליו זכר הצלני כי אליו אתה ¹⁸ לא ידעו ולא יבינו כי שח מראות עניות מהשכיל לבתם ¹⁹ ולא ישיב אל לבו ולא דעת ולא תבונה לאמר חזיו שרפתוי במו אש אף אפייתו על גהלויהם אצלהبشر ואכל ויתרו להטובה עשה לבול עז אסנוד ²⁰ רעה אפר לב החותל הטהו ולא יציל את נפשו ולא יאמר הלא שקר בימני ²¹ זכר אלה יעקב וישראל כי עבדך אתה יצרתיך עבר ליה ישראל לא תנשוי ²² מוחיתיך כעב פשעיך וכענן חטאיך שובה אליו כי גאלתיך ²³ רנו יהוה עשה כל--נטה שמים לבד רקע הארץ מי אני (מאתי) ²⁴ מפר אתות בדים וקסמים יהולל מшиб חכמים אחריו ודרתם יסכל ²⁶ מקרים דבר עבדו ועצת מלאכיו ישלים האמר לירושלים תושב ולעיר יהודה תבנינה וחרכותיה אקומות ²⁷ האמר ל'צולה' הרביה נהרטיך אובייש ²⁸ האמר לבודש רעיו וכל חפציו ישלם ולאמר לירושלם תבנה והיכל תוסד

45 כי אמר יהוה למשיחו לכורש אשר החוקתי בימינו לרד לפניו נוים ומתני מלכים אפתח--לפתח לפניו דלתותיהם ושעריהם לא יסגרו ² אני לפניך אליך והדורים אשר (איש) דלתות נחשוה אשבר ובריחי ברזל אנדע ³ ונתתי לך אוצרות חזך ומטמי מסתדים למען תדע כי אני יהוה הקורא בשמך--אליהו ישראל למן עבדך יעקב וישראל בחורי ואקרה לך בשםך ⁴

הו ל' אשר געת סחריך מנעוריך איש לעברו תע-
אין מושיעך

48 שמעו זאת בית יעקב הנקראים בשם ישראל וממי יהודיה יצא הנשבים בשם יהוה ובאהל יהי ישראלי כירדו--לא באמת ולא בצדקה ² כי מעיר הקדש נקרו ועל אלהי ישראל נסמכו יהוה צבאות שמנו ³ הראשנות מאה גנדי ומפני יצאו ואשימים התחמש עשייתו ותבאננה ⁴ מדעתיו כי קשה אתה וניד ברזל ערוף ומצחך נחשווה ⁵ ואnid לך מאז בטרם תבוא השמיעתי--פָן תאמר עצבי שם ופסלי ⁶ ונSci צום שמעת זהה כליה ואתם הלויא תנידו השמיעתי חדרות מעתה ונצרות ולא ידעתם ⁷ עתה נבראו ולא מאז ולפני יום ולא שמעתם--פָן תאמר הנה ידעתין ⁸ גם לא שמעת גם לא ידעת--גַם מאז לא פתחה אונך כי ידעתני בוגר התבונד ופשע מבטן קרא לך ⁹ למן שמי אאריך אפי ותחלתו אחטם לך--לבalto הכריתך הנה צרפתיך ולא בכסק' בחרתיך בדור עני ¹⁰ למני למעני עעשה כי איך ייחל וכבודיו לאחרך לא אתן ¹¹ שמע אליו יעקב וישראל מקראי אני הוא אני ראשון אף אני אחרון ¹² אף ידי יסדה ארץ ימיini טפחה שמיים קרא אני אליהם יעדמו ייחדו ¹³ הקבצטו כלכם ושמעו מי בהם הניד את אלה יהוה האבו-- עשה חפציו בבבל וזרעו כshedim ¹⁵ אני אני דברתך אף קראתי הבאתינו והצלה דרכו ¹⁶ קרבו אליו שמעו זאת לא מראש בסתר דברתיך--מעת היהת יהוה נאלך קדוש ישראל אני יהוה אלהיך מלמדך להועיל מדריך בדרך תלך ¹⁸ לו לא הקשבת למצותיו ויהי כנהר שלומך וצדקהך גנלי חיים ¹⁹ ויהי כחול זרעך וצצאי מעיך כמעתו לא יכרת ולא ישמד שמו מלפני ²⁰ צאו מבבל ברחו מכשדים בקהל רנה הנהו השמעו זאת הוציאה עד קצחה הארץ אמרו נאל יהוה עבדו יעקב ²¹ ולא צמאו בחרכות הוליכם-- מים מצור הזיל למו ויבקע צור--ויזבו מים ²² אין שלום אמר יהוה לרשעים

49 שמעו אים אליו והקשיבו לאמים מרחוק יהוה מבטן קראני ממעי אמי הזכיר שמי ² ווישם פי חרבך חרה בצל ידו החביאני וישמעו לחץ ברור באשפותו מיד להבה אין נחלת להם אור לשבת ננדו ¹⁵ כן

הנשאים מני רחם ⁴ ועד זקנה אני הוא ועד שיבה אני אסבל אני שעורי ותשׁו ותמשלוני ונדמה ⁵ הזלים זהב לימי הדרינוי ותשׁו ותמשלוני ונדמה ⁶ מכם וכסף בקנה ישקלו ישברו צורף ויעשהו אל יסndo אף ישתחוו ⁷ ישאהו על כתף יסבלו יוניחחו תחתיו ויעמד--ממוקומו לא ימשח אף יעתק אליו ולא יענה מצרתו לא יושענו ⁸ זכרו זאת והתאששו השיבו פושעים על לך ⁹ זכרו ראשונות מעולם כי אונכ אל ואין עוד אלהים ואפס כמוני ¹⁰ מונד מראשת אחרית ומקדם אשר לא נעשו אמר עצמי תקום וככל חפצי עשה ¹¹ קרא ממורה עיט מארץ מרחק איש עצחו (עצמי) אף דברתך אף אביאנה--יצרתי אף עשנה ¹² שמעו אליו אבيري לב--הרחוקים מצדקה ¹³ קרבתי צדקתי לא תרחק ותשועתי לא תאחר וננתתי בציון תשועה לישראל תפארתי

47 רדי ושבוי על עפר בתולת בת בבל--שבוי לארץ אין כסא בת כדרים כי לא תוספי יקראו לך רכה ועננה ² קחו רחמים וטהני קמה נלי צמות חיפוי שביל נלי שוק עברי נהרות ³ תגלו ערותך--גַם תורה חרפתך נקם אקח ולא אפנע אדם ⁴ גאנלנו יהוה צבאות שמנו-- קדוש ישראל ⁵ שבוי דומם ובאי בחשד בת כדרים כי לא תוספי יקראו לך נברתת מלכות ⁶ קצפתו על עמי חלתי נחלתי ואתנים בירך לא שמת להם רחמים--על זkon הכבdetך ערך מאיד ⁷ ותאמרי לעולם אהיה נברתך--עד לא שמת אלה על לך לא זורתה אחריתה ⁸ ועתה שמעי זאת עדינה היושבת לבטה האמורה בלבבה אני ואפס עוד לא אשב אלמנה ולא אדע שכול ⁹ ותבאננה לך שני אלה רגע ביום אחד שכול ואלמן כהם בא עלייך ברכ כשפיך בעצמת חבריך מאיד ¹⁰ ותבוחthy ברעך אמרת אין ראני-- חכמתך ודעתך היא שובבתך ותאמרי בלבך אני ואפס עוד ¹¹ ובואה עלייך רעה לא תדע שחרה ותפל עלייך הוה לא תוכל כי כפירה ותבא עלייך פתאם שאה לא תדרי ¹² עמדני נא בחבריך וברב כשפיך באשר יגעה מנעוריך אולי תוכלי הועליל אולי הערזוצי ¹³ נלאית ברב עצחיך ימדו נא ווישיעך הברו (הבר) שמים החווים בכוכבים מודעים לחדים אשר יבוא עלייך ¹⁴ הנהו כקש אש שרפתם לא יצילו את נפשם מיד להבה אין נחלת להם אור לשבת ננדו ¹⁵ כן

דמים ישכرون וידעו כלبشر כי אני יהוה מושיעך
ונאלך אביך יעקב

50 כה אמר יהוה איזה ספר כריתות אמכם אשר שלחתיה או מי מנושיי אשר מכתרת אחיםם לו הן בעונתיכם נמכרתם ובפצעיכם שלחה אמכם ² מדוע באתי ואין איש קראתי ואין עונה--הקצור קצורה ידי מפזרות ואם אין כי כה להציל הן בגערטאי אחריבם ים אשים נהרות מדבר תבאש דנתם מאין מים ותמות בצמא ³ אלביב שמיים קדרות ושם אשים כסותם ⁴ אדרני יהוה נתן לי לשון למודים לדעת לעות את י'ע' דבר יעיר בבקר בברק יעיר לי איזן לשמעם כלמודים ⁵ אדרני יהוה פתח לי איזן ואנכי לא מריטי אחרור לא נסוגתי ⁶ נוינו נתתי למיכים ולחיי למרטיטים פנוי לא הסתרתי מכלמות ורק ⁷ ואדרני יהוה יעוז לי על כלן לא נכלמותי על כן שמתי פנוי כחלמייש ואדע כי לא אבוש ⁸ קרוב מצדייקי--מי יריב אתי נעמדה יהוד מי בעל משפטינו יגש אליו ⁹ חן אדרני יהוה יעוז לי מי הוא ירשענוי ההן כלם כבנד יבלו עש' אכלם ¹⁰ מי בכם יראה יהוה שמע בקהל עבדו--אשר הלך חשבים ואין נגה לו יובטה בשם יהוה וישען באלהיו ¹¹ חן כלכם קדרו אש מואורי זיקות לכוכבו באור אשכם וביקיות בערתם--מידי היהת זאת לכם למעצבה תשכובן

51 שמעו אליו רdee' צדק מבקש יהוה הביטו אל צור הצבתם ועל מקבת בור נקרתם ² הביטו אל אברהם אביכם ועל שרה תחוללכם כי אחד קראתו ואברכהו וארבחו ³ כי נחם יהוה ציון נחם כל חרבתיה וישם מדברה כעדן וערבתה כנון יהוה ששון ושםה יימצא בה תודעה וקול זמרה ⁴ הקשיבו אליו עמי ולאומי אליו האזינו כי תורה מأتي תצא ומשפטיו לאור עמים ארניע ⁵ קרוב צדק' יצא ישי' וזרע ייחלון ⁶ שאו לשמיים עונייכם והביטו אל הארץ מתחת כי שמיים כעשות נמלחו והארץ כבנד תבללה--וישביה כמו כן ימונותן וישועתי לעולם תהיה וצדקתי לא תחת שמעו אליו ידעי צדק עם תורהם בלבד אל תיראו ⁷ חרפת אנווש ומגנפתם אל תחתו ⁸ כי כבנד יאלם עש וכצמאר' אכלם סס וצדקו לעולם תהיה וישועתי לדור דורים ⁹ עורי עורי לבשי עז זרווע יהוה--עורי

הסתירני ³ ויאמר לי עברי אתה--ישראל אשר בר' אהפהר ⁴ ואני אמרתוי לריך וגנתי לתהו והבל כה' כלתיו אכן משפטו את יהוה ופעלו ת את אלהי ⁵ וועטה אמר יהוה יוצרנו מבטן לעבד לו לשובב יעקב אליו ישראל לא ^(ל) יאסף ואכבד בעני יהוה ואלהי היה עז'ו ⁶ ויאמר נקל מהויתך לי עבד להקים את שבטי יעקב ונציריו (ונצורי) ישראל להשב ונתתיק לאור גוים להיות ישועתי עד קצחה הארץ ⁷ כי אמר יהוה לדור גוים ישראל קדשו לבזה נפש למטעב וויעבד יהוה נאל קדשו לבזה נפש למטעב וויעבד משלים מלכים יראו וקמו שרים ווישתחוו--למען יהוה אשר נאמן קדרש ישראל ויבחרך ⁸ כי אמר יהוה בעת רצון עניותיך ובוים ישועה עורותיך ואצריך ואתנק לברית עם להקים ארץ להנחלת נחלות שמנות ⁹ לאמר לאסורים צאו לאשר בחשך הגלול על דרכיהם ירעו ובכל שפירים מרועיתם ¹⁰ לא ירעבו ולא יצמאו ולא יכם שרב ושמש כי מורתם ינהגום ועל מבועי מים ינהלם ווושמתי כל הרוי לדרכ' ומשלתי ירמן ¹¹ הנה אלה מרוחוק יבואו והנה אלה מצפון ומום ואלה מארץ סינים ¹² רנו שמיים ווילאי ארץ יפצחו (ופצחו) הרומים רנה כי נחם יהוה עמו וענינו ירחם ¹³ והתאמיר ציון עזבני יהוה ואדרני שכחני ¹⁴ התשכח אשה עולה מרחם בן בטנה נאם אלה תשכחנה ואנכי לא אשכחך ¹⁵ הנה על כפים חקתו חומתיך גנדי תמיד ¹⁶ מהרו בגין מחרסיך ומחריביך ממך יצאו ¹⁸ שאי סביב ענייך וראי כלם נקבצו באו לך כי אני נאם יהוה כי כלם כעדיו תלבשי ותקשרים ככלה ¹⁹ כי חרבתיך ושמהתיך וארץ הרסטך כי עתה תצרי מושב ורחקו מבליעיך ²⁰ עוד יאמרו באזניק בני שליכך צר לי' המוקם נשאה לי' ואשכח ²¹ ואמרת לבלבך מי ילד לי' את אלה ואני שוכלה גולמודה גלה וסורה ואלה מי נדל--הן אני נשארתי לבדי אלה איפה הם ²² כי אמר אדרני יהוה הנה אשא אל גוים ידי ואל עמים ארדים נסי והביאו בגין בחצן ובוניך על כתף התשאהנה ²³ והוא מלכים אמניך ושרותיהם מיניקתיך--אפיקים ארץ ישתחוו לך ועפר רגליך ילחכו וירעת כי אני יהוה אשר לא יבשו קוי ²⁴ היקח מגבור מלוכה ואם שב' צדיק ימלט ²⁵ כי אמר יהוה גם שב' גבור יכח וממלוכו ערוץ ימלט ואת יריבך אנכי אריב ואת בגין אנכי אושיע ²⁶ והאכלתי את מוניך את בשרם וכעיסים

חרבות ירושלים כי נחם יהוה עמו נאל ירושלים¹⁰ השפ יהוה את זרועו קדרו לעניין כל הגנים וראוי כל אפסי ארץ את ישועת אלהינו ב סורו סורו צאו שם טמא אל תנעו צאו מתוכה-הברו ונשי כלי יהוה¹² כי לא בחפזון תצאו ובמנסה לא תלכזון כי הלק לפניכם יהוה ומאספסכם אליו ישראל¹³ הנה ישכיל עברי ירום ונשא וגבה מאד¹⁴ כאשר שמנו عليك רבים כן משחת מאיש מראהו ותארו מבני אדם¹⁵ כן יהה נוים רבים עלייו יקפזו מלכים פיהם כי אשר לא ספר להם ראו ואשר לא שמעו התבוננו

53 מי האמין לשמעתו וזרוע יהוה על מי גנלהה² ויעל כיווןך לפניו וכרש מארץ ציה-לא תאר לו ולא הדר ונראתו ולא מראה ונחמהתו³ נבזה וחדל אישים איש מכאות וירודע חלי וכמסתר פנים ממנו נבזה ולא השבנהו⁴ אכן חלינו נשא ומכابינו סבלם ואנתנו חשבנהו גנווע מכחה אלחים ומענה זה והוא מהל מפשענו מדקא מעונתינו מוסר שלומנו עליו ובחברתו רפא לנו⁶ כלנו בצען תעינו איש לדרכו פנינו ויהוה הפניע בו את עון כלנו⁷ נש והוא נענה ולא יפתח פיו כשה לטבח יובל וcrcח לפנינו נזווה נאלמה ולא יפתח פיו⁸ מעוצר וממשפט לך ואת דורו מי ישוחח כי נגזר מארץ חיים מפשע עמי גגע למו⁹ וויתן את רשותם קבר ואות עשיר במתיו על לא חמס עשה ולא מרמה בפיו¹⁰ יהוה חפץ דכאו החל- אם תשים אשם נפשו יראה זרע יאריך ימים ותחז- יהוה בידיו יצלח¹¹ מעמל נפשו יראה ישבע-בדעתו צדיק צדיק עברי לרבים וענותם הווא יסבל¹² אכן חלק לו ברבים ואת עצומים יחלק של תהה אשר הערה למota נפשו ואת פשעים נמינה והוא חטא רבים נשא ולפשעים יפניע

54 רני עקרה לא ילדה פצחי רנה וצחלי לא חלה כי רבים בני שוממה מבני בעולה אמר יהוה הריחיבי מקום אהליך ויריעות משכנותיך יט-אל החשי הארכyi מיתרידיך ויתהתק חזקי³ כי ימין ושמאל תפוצץ וורעך נוים ירש וערים נשמות יושבו אל תוראי כי לא תבוש ואל תכלמי כי לא תחפר כי בשת עלמיך תשכחו וחרפת אלמנותיך לא תוכרי עוד⁵ כי בעליך עשיך יהוה צבאות שמו ונאל קדוש

כימי קדם דורות עולמים הלא את היא המחצבת רהב מהוללת תנין¹⁰ הלא את היא המחרבת ים מי תהום רביה השמה עמוקי ים-דרך לעבר נאולים ונופדי יהוה ישבו נאו ציון ברנה ושמחה עולם על רשם שנון ושמחה ישגנון נטו ינון ואנזה¹² אני אנסי הוא מנהחכם מי את ותיראי מאונש ימות ומבן אדם חציר ינתן¹³ ותשכח יהוה שעך נוטה שמיים ויסד ארץ ותפחד תמיד כל היום מפני חמתה המזיק כאשר כונן להשחית ואיה חמתה המזיק¹⁴ מהר צעה להפחח ולא ימות לשחת ולא חסר לחמו¹⁵ ואני יהוה אלהיך רגע הים ויומו גלי יהוה צבאות שמו¹⁶ ואשם דבריו בפיק ובצל ידי כסיתיך לנטע שמיים וליסד ארץ ולאמור לציון עמי אתה¹⁷ התעוררי התערורי קומי ירושלים אשר שתית מיד יהוה את כוס חמתו את קבעת כוס התרעללה שתית-מצית¹⁸ אין מנהל לה מכל בניהם ילדה ואין מחזק בידה מכל בנים גדרלה¹⁹ שתים הנה קראתיך מי ינוד לך השדר והשבר והרעב והחרב מי אנהמק²⁰ בניך עלפו שכבו בראש כל חוות-כתהו מכמר המלאים חמת יהוה נערת אלהיך²¹ לכן שמעי נא זאת עניה ושברת ולא אמר ארניך יהוה ואלהיך יריב עמו הנה מיין²² כה אמר ארניך את כוס התרעללה- את קבעת כוס חמתי לקחתי מידך את כוס התרעללה- לא תוספי לשותה עוד²³ ושמתייה ביד מוניך אשר אמרו לנשך שיי נועברה ותשמיי הארץ נוך וכחו

לעברית

52 עורי עורי לבש עזק ציון לבש בגדי תפארתך ירושלים עיר הקדרש- כי לא יוסיף יבא בר עוד ערל וטמא² ההנערי מעפר קומי שב ירושלים הפתחו (התפתח) מוסרי צוארך שביה בת ציון³ כי כה אמר יהוה חنم נמכרתם ולא בסוף תנאלו⁴ כי כה אמר ארניך יהוה מצרים ירד עמי בראשה לנור שם ואשור באפס עשקו⁵ ועתה מה לוי מה נאם יהוה כי לך עמי חنم משלו יהיללו נאם יהוה ותמיד כל הימים שמי מנאי⁶ לכן ידע עמי שמי לכן ביום ההוא כי אני הוא המדבר הני⁷ מה נאו על החרדים רגלי מבשר משמייע שלום מבשר טוב- משמייע ישועה אמר לציון מלך אלהיך⁸ קול צפרק נשוא קול יחדו ירננו כי עין בعين יראו בשוב יהוה ציון⁹ פצחו רגנו יהדו

ההרים והגבעות יפיצו לפניכם רנה וככל עצי הדרה
ימחהו כף ¹³ תחת הנעוזן עלה ברוש תחת (ותחת)
הספרד עלה הדס והיה ליהוה לשם לאota עולם לא
יררת

56 כה אמר יהוה שמרו משפט ועשו צדקה כי
קרובה ישועתי לבוא וצדקתי לתגלות ² אשר אנו ש
יעשה זאת ובן אדם יזוק בה--שמר שבת מחללו
ושמר ידו מעשות כל רע ³ ואל יאמר בן הנכר
הנולא אל יהוה לאמר הבדל יבדילני יהוה מעלה
עמו ואל יאמר הסדרים הן אני עין יבש ⁴ כי כה
אמר יהוה לסדרים אשר ישמרו את שבתו ובחרו
באשר חפצתי ומחזיקם בברית ⁵ וננתני להם בביתי
ובחוות ידי ושם--טوب מבנים ומبنאות שם עולםantan לו
אשר לא יכרת ⁶ ובני הנכר הנלום על יהוה לשratio
ולאהבה את שם יהוה להיות לו לעבדים--כל שמר
שבת מחללו ומחזיקם בברית ⁷ והביאותם אל הר
קדשי ושמחותם בבית תפלה--עלותיהם ובחיהם
לרצון על מזבחיו כי בית בית תפלה יקרה לכל
העמים ⁸ נאם אדרני יהוה מקבץ נדחי ישראל עוד
אקבץ עליון לנבקציו ⁹ וכל חיתו שדי אתיו לאכל כל
היתה בעיר ¹⁰ צפו עודרים כלם לא ידעו--כלם כלבים
אלימים לא יוכלו לנכח היום שכבים אהבי לנום עז
והכלבים עז נפש לא ידעו שבעה והמה רעים לא
ירדו הבין כלם לדרכם פנו איש לבצעו מזחטו ¹¹
אתינו אקחה יין ונשכאה שכר והיה כזה יומן מחר גدول

יתר מאד

57 הצדיק אבד ואין איש שם על לב ואנשי חסד
נאספים באין מבין כי מפני הרעה נאסר הצדיק ²
יבוא שלום ינוח על משכבותם הלק נכו ³ ואותם
קרבו הנה בני עננה ורע מנוף ותונה ⁴ על מי החענו--
על מי תרחיבו פה תארכו לשון הלוא אתם ילדי
פשע ורע שקר ⁵ הנחמים באלים תחת כל עץ רענן
שחטי הילדים בנחלים תחת סעפי הסלעים ⁶ בחלוקת
נחל חלקך הם הם גורליך נם להם שפכת נסך העלית
מנחה--העל אלה אנחנו ⁷ על הר גבה ונשא שמתה
משכבר נם שם עלייה לזכחה זבח ⁸ ואחר הדלת
והמושה שמת זכרונך כי מأتي גלית ותעלוי הרחבה
משכבר ותכרת לך מהם--אהבת משכברם יד חיota ⁹

ישראל אלהי כל הארץ יקרא ⁶ כי כאשר עזובה
עצובות רוח קראך יהוה ואשת נערומים כי התמא
אמר אלהיך ⁷ ברגע קטן עזובתיך ובחרמים גדים
אקבץ ⁸ בשצוף קצף הסתרתי פני רגע ממך ובחד
עולם רחמתיך--אמר נאלך יהוה ⁹ כי מי מיח זהה ל
אשר נשבעתי מעבר מין זה עוד על הארץ--כן נשבעתי
מקצף عليك ומגער ברך ¹⁰ כי ההרים ימושו והגביעות
תמוטת אמר מרחנןך יהוה בז עניה סערה לא נחמה
הנה אנסי מרבייך בעופך אבניך ויסדרתיך בספרים ¹¹
ושמותי כדרכך ממשתיק ושעריך לאبني אקדה וככל
גבולך לאبني חפץ ¹² וככל בונך למורי יהוה ורב
שלום בנויך ¹³ בצדקה תוכני רחקי מעשך כי לא
тирאי וממחתה כי לא תקרב אליך ¹⁴ הן גור גור
אפס מאוטי--מי גורatak עליך יפול ¹⁵ הן (הנה) אנסי
בראתי הרש--נפח באש פה ומוציאו כליל למשהו
ואנסי בראתי משחית לחבל ¹⁶ כל כל כי יוצר عليك
לא יצלח וכל לשון תקוםatak למשפט תרשיעי זאת
נהלה עבדי יהוה וצדקתם מאיי--נאם יהוה

55 הוי כל צמא לכון למים ואשר אין לו כסף לכון
שברו ואכלו ולכון שברו בלו אכסף ובלו מהיר יין
וחלב ² למה השקלו כסף בלו לחים וויניעם בלו
לשבעה שמעו שמעו אליו ואכלו טוב ותחענג בדשן
נפשכם ³ הטו אונכם ולכו אליו שמעו ותחו נפשכם
ואכרצה להם ברית עולם חסידי דוד הנאמנים ⁴ הן
עד לאומות נתתיו נגיד ומזכה לאמים ⁵ הן גוי לא תדע
תקרא לנו לא ידעך אליך ירויצו--למען יהוה אלהיך
ולקדוש ישראל כי פריך ⁶ דרישו יהוה בהמצאו
קראהו בהיותו קרוב ⁷ יעזב רשותך דרכו ואיש און
מחשבתו וישב אל יהוה וירחמהו ואל אלהינו כי
ירבה לסלוח ⁸ כי לא מחשבותי מחשבותיכם ולא
דריכיכם דרכיכי--נאם יהוה ⁹ כי נבחו שמנים הארץ--כן
גבחו דרכיכם ומחשבתי ממחשבתיכם ¹⁰ כי
כאשר ירד הגשם והשלג מן השמים ושם לא ישוב--
כי אם הרוח את הארץ ותולידה והצמיה ונתן ורע
לזרע ולחם לאכל ¹¹ ובן יהיה דבורי אשר יצא מפי לא
ישוב אליו ריקם כי אם עשה את אשר חפצתי והצלחה
אשר שלחתיו ¹² כי בשמחה תצאו ובשלום תובלון

והשביע בצדחות נפשך ועצמתיך יהליז' והיות כנ"ן רוחה וכמוצאים מים אשר לא ייכבו מימייו ¹² ובנו ממק הרבות עלם מוסדי דור ודור תקומות וקרא לך גדר פרץ משובב נתיבות לשבת ¹³ אם השיב משבת רגלא עשות הפצץ ביום קדשי וקראת לשבת עגן לקדוש יהוה מכבר וכברתו מעשות דרכיך ממצוא חפצך ודבר דבר ¹⁴ או תענגן על יהוה והרכבתיך על במותי (במתוי) ארץ והאכלותך נחלת יעקב אביך--

כי פ"י יהוה דבר

59 הנה לא קצראה יד יהוה מהו שיעול וא' כבדה אונ' משמווע ² כי אם עונתיכם היו מבדלים ביןיכם לבין אליהם והחטאותיכם הסתיירו פנים מכם--משמווע ³ כי כפיקם נגלו בדם ואצבעותיכם בעון שפתותיכם דברו שקר--לשונכם עולה התנה ⁴ אין קרא בצדך ואין נשפט באמונה בטוח על תחו ודבר שוא הרו عمل והולד און ⁵ ביצי צפעוני בקעו וקורדי עכביישiarנו האכל מביציהם ימות והזרה התקע אפעה ⁶ קוריהם לא יהוו לבנד ולא יתכסו במעשיהם מעשייהם מעשי און ופעל חמס בכפיהם ⁷ רגליהם לרע ירצה וימחרו לשפך דם נקי מחשבותיהם מחשבות און--شد ושבר במסלולם ⁸ דרך שלום לא ידע ואין משפט במעגולותם נתיבותיהם עקשו להם--כל דרך בה לא ירע שלום ⁹ על כן רחך משפט ממן ולא תשינו צדקה נקווה לאור והנה חשק לנוגנות באפלות נחלה נ נשאה כערדים קיר וכאיין עינים נשאה שלנו ¹⁰ בצדורים נשף באשימים כמתים ¹¹ נהמה בדברים כלנו וכינויים הנגה נהגה נקוה למשפט ואין לישועה רחקה ממן ¹² כי רבו פשעינו ננדח וחטאינו ענתה בנו כי פשעינו אתנו ועונתו יעדנו ¹³ פשע וכחesh ביהוה ונסנו מאחר אלהינו דבר עשך וסירה הרו והנו מלב דברי שקר ¹⁴ והסיג אחר משפט וצדקה מרחוק העמד כי כשלה ברוח אמת ונכח לא תוכל לבוא ¹⁵ ותהי האמת נעדרת וסר מרע משטול וירא יהוה וירע בעינו כי אין משפט ¹⁶ וירא כי אין איש יושתום כי אין מנגע ותועש לו זרע וצדקה דיא סמכתהו ¹⁷ וילבש צדקה כשרין וכובע ישועה בראשו וילבש בגדיו נקם תלבשת ויעט כמעיל קנהה ¹⁸ בעל נמלות בעל ישלם--חמה לצריו נמול לאייבו לאים נמול ישלם ¹⁹ ויראו ממערב את שם יהוה ומזרחה שמוש

ותשרי למילך בשמן ותרכי רקהיך ותשלהו צרייך עד מרהק ותשפלי עדר שאלול (Sheol h7585) ¹⁰ בربך דרכך נגעה לא אמרת נואה היה ידק מצאת על כן לא חלית ובאת מי דאנת ותיראי כי תוכבי ואותי לא זכרת לא שמה על לבך הלא אני מהשה ומעלם ואותי לא תיראי ¹² אני אניד צדקך ואת מעשיך ולא יועלך בזעך יצילך קבוץיך ואת כלם ישא רוח יקח הכל והחcosa כי נחל ארץ ויריש הדר קדשי ¹⁴ ואמר סלו סלו פנו דרך הרימו ממושל מדרך עמי ¹⁵ כי כה אמר רם ונשא שכון עד וקדוש שמו--מרום וקדוש אשכון ואת דכא ושפלו רוח להחחות רוח שפלים ולהחחות לב נרכאים ¹⁶ כי לא לעולם אריב ולא לנצח אקצוף כי רוח מלפני יעטוף ונשומות אני עשית ¹⁷ בעון בצעו קצפות ואכהו הסתר ואקצוף וילך שובב בדרך למו ¹⁸ דרכיו ראיתי ואראפהו ואנחנו ואשלם נחמים לו ולאבליו ¹⁹ בורא נוב (ניב) שפטים שלום שלום לרוחך ולקרוב אמר יהוה--ורפאתיו ²⁰ והרשעים כים גנרש כי השקט לא יוכל ויגרשו מימייו רפש וטיט אין שלום אמר אלהי לרשעים

58 קרא בגרונו אל תהשך כשובר הרם קולך והנד לעמי פשעם ולבית יעקב חטאיהם ² ואותו יום יום ידרשון וduration דרכיו יחפוץון כינוי אשר צדקה עשה ומשפט אלהיו לא עזב ישאלוני משפטיו צדק קרבת אלהים יחפוץון ³ למה צמנו ולא ראית עניינו נפשנו ולא תדע הן ביום צמכם תמצאו חפץ וכל עצビיכם תנשוו ⁴ הן לרכיב ומצאה תצומו ולהחותה באגרף רשות לא תצומו ביום להשמי במרום קולכם ⁵ חכמה היהי צום אבחrho--יום ענותה אדם נפשו הלקפ'-canman ראשו ושך ואפר יציע--הלהזה תקרה צום ויום רצון להוה ⁶ הלווא זה צום אבחrho--פתח חרצבות רשות התר אגדות מוטה ושלוח רצוצים חפסים וכל מוטה תנתקו ⁷ הלווא פרס לרעב לתמך וענינים מרודים הביא בית כי תראה ערם וכסיתו ומבשרך לא תחתעלם ⁸ או יבקע כשר אויך וארכתק מהרחה תצמה והלך לפנייך צדקה כבוד יהוה יאספק ⁹ או תקרה ויהוה יענה תשע ואמר הנני אם תסיר מותוך מوطה שלח אכבע ודבר און ¹⁰ ותפק לרעב נפשך ונפש עננה תשביע וורה בחשך אויך ואפלתק כצדורים ¹¹ ונחך יהוה תמיד

עולם ושלמו ימי אבל²¹ ועמך כלם צדיקים לעולם
ירשו ארץ נזר מטעו (מטעי) מעשה ידי להתפאר²²
הקטן יהוה לאלף והצעיר לגוי עזום אני יהוה בעתה
אשר שמתה בפיך לא ימושו מפרק ומפי זרעך ומפי
זרע זרעך אמר יהוה מעתה ועד עולם

61 רוח אדרני יהוה עלי--יען משה יהוה אתי לבשר
ענויים שלחני להחיש לנשבר לי לקרא לשבים דרום
ולאסורים פכח קוח² לקרא שנת רצון ליהוה ויומ
נקם לאלהינו לנחם כל אבלים³ לשום לאבל' ציון
لتת להם פאר תהת אפר שמן שwon תחת אבל--
מעטה תהלה תהת רוח כהה וקרא להם איל' הצדק
מטע יהוה להתפאר⁴ ובנו הרבבות עולם שםモות
ראשונים יקומו ותדרשו ערי חרב שםモות דור ודור⁵
ועמדיו זרים ורעו צאנכם ובני נכר אכרים וכרכימים
ואתם כהני יהוה תקראו--משרתי אלהינו יאמר לכם
חיל גנים תאכלו ובכבודם תהימרו⁷ תהת בשתכם
משנה וכלה ירנו חלקם לכון בארכם משנה יירשו
שמחה עולם תהיה להם⁸ כי אני יהוה אהב משפט
שנא גול בעולה ונתחי פעולתם באמת וברית עולם
אכרותם להם⁹ ונודע בוגנים זרעם וצצאיםם בתוך
העמים כל ראייהם ייכירום כי הם זרע ברך יהוה¹⁰
ושוש איש ביהוה תגל נפשי באלה--כי הליבני
בגדי יש מעיל צדקה יעטני בחתן יכהן פאר וככליה
תעדת כליה¹¹ כי כארץ תוכיא צמחה וככנה ורועיה
צמיה--כן אדרני יהוה יצמיה צדקה ותלה ננד כל
הגנים

62 למען ציון לא אחש וلامען ירושלים לא אשוקות
עד יצא כננה צדקה ויושעה כלפיך יבר² וראו
ニום צדך וכל מלכים כבודך וקרא לך שם חדש
אשר פי יהוה יקבעו³ והיתה עתרת תפארת ביר יהוה
ונזוף (ונזיף) מלוכה בcpf אליהך⁴ לא יאמר לך
עוד עוזבה ולא רצך לא יאמר עוד שמנה--כי לך
יקרא חפציך בה ולא רציך בעולה כי חפץ יהוה בך
וארצך חבעל⁵ כי יבעל בחור בתולה יבעלך בניך
ומושדו חתן על כליה ישש עליך אליהך⁶ על חומתיך
ירושלם הפקרתי שמרים--כל הדום וכל הלילה תמיד
לא יחשו המוכרים את יהוה--אל דמי לכם⁷ ואל תנתנו
דמי לו עד יכונן ועד ישם את ירושלים תהלה--בארץ
ונשבע יהוה בימינו ובזורע עוז אם את דגnek עוד

את כבודו כי יבוא כנהר צר רוח יהוה נספה בו²⁰
ובא לציון נואל ולשבוי פשע ביעקב--נאם יהוה²¹ ואני
את בריתך אומר יהוה--רוחך אשר עליך ודרכיך
אשר שמתה בפיך לא ימושו מפרק ומפי זרעך ומפי
זרע זרעך אמר יהוה מעתה ועד עולם

60 קומי אוורי כי בא אורך וכבוד יהוה عليك ורח
כני הנה החשך יכסה הארץ וערפל לאומים ועליך
ירוח יהוה וכבודו عليك יראה³ זההלך גנים לאורך
ומלכים לנווה זרחה⁴ שא סביב עיןיך וראי--כלם
נקבצו באך בפיק מרחוק יבוא ובנותיך על צד
האמנה⁵ או תראי ונחרת ופחד ורחח לבקב כי
יהפיך عليك המון ים חיל גנים יבא לך⁶ שפעת
गמלים תכסך בכרי מדין ועיפה--כלם משבא יבא
וזהב ולבונה ישאו ותહלה יהוה יبشرו⁷ כל צאן
קדר יקבצו לך איל' נביות ישרותך יעלו על רצון
מזבחו ובית תפארתי אפaddr⁸ מי אלה כעב תעופינה
וכינויים אל ארבתיהם⁹ כי לי أيام יקו ואניות תרשיש
בראשנה להביא בניך מרחוק כספם וזהבם אתם--
לשם יהוה אלהיך ולקדושים ישראל כי פaddr¹⁰ ובנו
בני נחר חמתיך ומיליכיהם ישרותך כי בקצפי היכיתיך
וברצוני הרחמייך¹¹ בופתחו שעיריך תמיד יומם ולילה
לא יסגרו להביא אליך חיל גנים ומיליכיהם נהנים¹²
כי הגנו והמלךה אשר לא יעבדך יאהבו והגנו
הרבי ייחרבו¹³ כבוד הלבנון לך יבוא בראש תדרכ
ותאשר ייחדו--לפאר מקום מקדשי ומוקום רגלי אכבר
זההלך אליך שזהה בני מעניך והשתחחו על כפות
רגליך כל מנאציך וקראו לך עיר יהוה ציון קדוש
ישראל¹⁵ תחת היוחך עוזבה ושנואה ואין עבר
ושמתיך לנוון עולם משוש דור ודור¹⁶ ווינתק חלב
ニום וshed מלכים הינקו יודעת כי אני יהוה מושיעך
ונאלך אביר יעקב¹⁷ תחת הנחשת אביה זהב ותחת
הברזל אביה כסף ותחת העצים נשחת ותחת האבונים
ברזל ושמתי פקדך שלום ונגשיך צדקה¹⁸ לא
ישמע עוד חמס בארכך שד ושבר בנבוליך וקראת
ישועה חמתיך ושעריך תחללה¹⁹ לא יהיה לך עוד
המשם לאור יומם ונשנה הירח לא יאיר לך והיה
לך יהוה לאור עולם ואלהיך לטאפרתך²⁰ לא יבוא
עוד שמקד וירחך לא יאסף כי יהוה יהיה לך לאור

64 2 כקדח אש המסים מים Tabuaash להודי שמקץ לצידן מפניך נוים ירנוו 3 בעשותך נוראות לא נקוה ירידת מפניך הרים נזלו 4 ומועלם לא שמעו לא האוניין עין לא ראתה אליהם וולתק--יעשה למחכה לו 5 פגעת את שׁ ועשה צדק בדרכייך יוכורך חן אתה קצפת ונחתא בהם עולם ונושע 6 ונהי בטמא כלנו וככגד עדדים כל צדקהינו ונבל כעליה כלנו ועוננו כrhooh ישאנו 7 ואין קוראא בשמי מתחערד להחזיק בך

כى הסתרת פיניך ממוני ותמונהו ביד עוננו 8 ועתה יהוה אבינו אתה אנחנו החומר אתה יצרכנו ומעשה ידרך כלנו 9 אל תקצף יהוה עד מאד ואל לעד תזכור עון זה הבט נא עמך כלנו 10 ערי קדרך היו מדבר ציון מדבר הרים ירושלים שמנוה נב בית קדרשנו והפארנה אשר הילוך אבתינו--הייה לשפטת אש וכל מהמדינו היה להרבה 12 העל אלה תתפק יהוה תהשה ותעננו עד מאך

65 נדרשתי ללוא שאלו נמצאי ללא בקשי אמרתי הנני אל גוי לא קרא בשמי 2 פרשתי ידי כל היום אל עם סורר--ההכלים הדרך לא טוב אחר מחשבתים 3 העם המכעסים אתי על פני-- תמיד זבחים בננות ומקטרים על הלבנים 4 הישבים בקרים ובנזורים וילינו האכלים בשער החזר ופרק (מרק) פגלים כליהם 5 האמרם קרב אליך אל תנש כי כי קדרתיך אלה עשן באפי אש קדרת כל היום 6 הנה כתובה לפני לאacha כי אם שלמתי ושלמתי על חיקם 7 עונתיכם ועונת אבותיכם יהדו אמר יהוה אשר קטרו על ההרים ועל הגבעות חרטוני ומדתי פעלתם ראשונה על (אל) חיקם 8 כי אמר יהוה כאשר ימצא התירוש באשכול ואמר אל תשחיתו כי ברכה בו--כן אעשה למען עברי לבלתי השחיטה הכל ווהוצאי מיעקב וזר ומהוודה יורש הריוו וירושא בחורי ועבדי ישכנו שמה 10 וזהו השرون לנווה צאן ומעלם שמקץ 17 למה תתענו יהוה מדרכייך תקשיח לבנו מיראך שוב למען עברי שבטי נחלתך 18 למצעיר ירשו עם קדרש צרינו בסוסו מקדרש 19 היני מועלם לא משלת בתם--לא נקרא שמק עלייהם לוא קרעת שמיים ירידת מפניך הרים נזלו

מאכל לאיביך ואם ישטו בני נכר תירושך אשר געתה בו 9 כי מספיו יאכלתו והללו את יהוה ומקבציו ישתחוו בחצרות קדרשי 10 עברו עברו בשעריהם פנו דרך העם סלו סלו המסלה סקלו מאבן הרים נס על העמים נב הנה יהוה השמייע אל קצה הארץ אמרו לבת ציון הנה ישעך בא הנה שכרו אותו ופעלו לפנינו 12 וקראו להם עם הקדרש גואלי יהוה ולך יקרא דרשה עיר לא נעזבה

63 מי זה בא מادرום חמוץ בנדים מבצרא זה הדור בלבשו צעה ברב فهو אני מדבר בדרך רב להושיע 2 מודיע אדם ללבושך ובניך כדרך בנתה 3 פורה דרכתי לברדי וממעמים אין אישathi ואדריכם באפי וארמסם בחמתוי ויו נצחים על בגדיו וכל מלבושיםanganati 4 כי יום נקם בלבבי ושנה נאولي באה 5 ואביט ואין עוז ואשתומם ואין סומך ותשוע לי זרוע וחתמי היא סמכתני 6 ואבוס עמים באפי ואשכרים בחמותיו ואוריד לארץ נצחים 7 חסדי יהוה אוצר תחולת יהוה כעל כל אשר נמלנו יהוה ורב טוב לבית ישראל אשר גמלם כרחמי וכרב חסדייו 8 ויאמר אך עמי המה בנים לא ישקרו ויהי להם למושיע 9 בכל צratherם לא (ל) צר ומלאק פניו הושיעם--באהבתו ובחמלתו הוא נאלם ווינטלים ונשאם כל ימי עולם 10 והמה מרוי ועצבו את רוח קדרשו ויהפוך להם לאויב הוא נלחם בהם נו וויכר ימי עולם משה עמו איה המעלם מם את רעד צאנו--אהיה השם בקרבו את רוח קדרשו 12 מוליך לימיון משה זרע הפארתו בוקע מים מפניהם לעשיות לו שם עולם 13 מוליכם בתהומות כסוס במודבר לא ייכשלו 14 כבכמה בבקעה תרד רוח יהוה תניחנו--כן נהנת עמק לעשות לך שם תפארתך 15 הבט משמיים וראה מזבל קדרך ותפארתך איה קנאתק וגבורתך המון מעיך ורחמייך אליו התפקידו 16 כי אתה אבינו--כי אברהם לא ידעו וישראל לא יכירנו אתה יהוה אבינו ואלנו

מעולים שמק 17 למה תתענו יהוה מדרכייך תקשיח לבנו מיראך שוב למען עברי שבטי נחלתך 18 למצעיר ירשו עם קדרש צרינו בסוסו מקדרש 19 היני מועלם לא משלת בתם--לא נקרא שמק עלייהם לוא

אשר ולא אולד יאמר יהוה אם אני המולד ועוצרתי אמר אלהיך ¹⁰ שמהו את ירושלים ונילו בה כל אהבה שישו אתה משוש כל המהאכלים עליה ¹¹ למען תינקו ושבעתם משר תנחמה למען תמצאו והתעננתם מזיו כבודה ¹² כי כה אמר יהוה הנני נתה אליה ננהר שלום וכונחל שוטף כבוד נוים-וינתקם על צד תנשוא ועל ברכיהם תשוענו ¹³ כאשר אמרו תנחמו- כן אנקיכי אוחמכם ובירושלים תנחמו ¹⁴ וראיתם וש לבכם ועצמותיכם כדשא תפראה נודעה ירד יהוה את עבדיו וזעם את איביו ¹⁵ כי הנה יהוה באש יבוא וכסופה מרכבתו-להשיב בחמה אפו וגערתו בלחה כי באש יהוה נשפט ובחרכו את כל בש רבו אש ¹⁶ וזה יהוה ¹⁷ המתקדשים והמשחררים אל הגנות חללי יהוה אחר אחד (אחת) בתוך אכלי בשור החזיר והשׂקץ והעכבר--יחדרו יספו נאם יהוה ¹⁸ ואנקיכי מעשיהם ומהשbatisיהם--באה לקבץ את כל הגנים והלשנות ובאו וראו את כבודיו ¹⁹ וושמתי בהם אות ושלחות מהם פליטים אל הגנים תרשיש פול ולוד משכי קשת-תבל ויין האים הרתקים אשר לא שמעו את שמי ולא ראו את כבודיו--והנידו את כבודיו בגנים ²⁰ והביאו את כל אחיכם מכל הגנים מנהה ליהוה בסוטים וברכב ובצבים ובפדרים ובכרכרות על הר קדרי ירושלים- אמר יהוה כאשר יביאו בני ישראל את המנהה בכל טהור בית יהוה ²¹ ונם מהם אקח לכהנים לויים אמר יהוה ²² כי כאשר השמים החדשניים והארץ החדשנה אשר אני עשה עמדים לפני--נאם יהוה כן יעמוד ורעם ושמכם ²³ והיה מידי חדש בחדרשו ומידי שבת בשבתו יבוא כל בשר להשתחות לפני אמן אמר יהוה ²⁴ ויצאו וראו--בפנרי האנשים הפשעים כי כי תולעתם לא תמות ואשם לא תכבה והיו דראון לכל בש

אתם תרקבו--הנה עבדי ישטו ואתם תצמאו הנה עבדי ישמחו ואתם תבשו ¹⁴ הנה עבדי ירנו מטוב לב ואתם תצעקו מכאב לב ומשבר רוח תילילו ¹⁵ והנחתם שמכם לשביעה לבחורי והמייך ארני יהוה ולעבדיו יקרא שם אחר ¹⁶ אשר המתרך בארץ יתברך באלהי Amen והנסבע בארץ ישבע באלהי Amen כי נשכח הצרות הראשונות וכי נסתרו מעני ¹⁷ כי הנה בורא שמים חדשניים וארץ חדשה ולא תוכרנה הראשונות ולא העלינה על לב ¹⁸ כי אם שישו ונילו עדי עד אשר אני בורא כי הנה בורא את ירושלים נילה ועמה משוש ¹⁹ ונღתי בירושלים ושתתי בעמי ולא ישמע בה עוד קול בכוי וקול זעקה ²⁰ לא יהיה שם עוד עול מימים וזקן אשר לא ימלא את ימי כי הנער בן מאה שנה ימות והחוטא בן מאה שנה יקלל ²¹ ובוני בתים ישבו ונשטו כרמים ואכלו פרדים ²² לא יבנו ואחר ישב לא יטשו ואחר יאכל כי כמו העז ימי עמי ומשה יודיהם יבלו בחורי ²³ לא יינעו לריק ולא ילדו להלה כי זרע ברוכי יהוה המה וצצאים אתם ²⁴ ודודה טרם יקראו ואני ענה עוד הם מדברים ואני אשמע ²⁵ זאב וטליה ירעו כאחד ואירה כבקר יאכל תבן ונחש עפר לחמו לא ירעו ולא ישחיתו בכל הר קדרי אמר יהוה

66 כי אמר יהוה השמים כסאי והארץ הדם רגلى- אי זה בית אשר תבנו לי ואיז זה מקום מנוחתי ² ואת כל אלה יורי עשתה וייהיו כל אלה נאם יהוה ואל זה אבית-אל עני ונכח רוח וחדר על דבריו ³ שוחת השור מכח איש יושב תהה ערףقلب מעלה מנהה דם חזיר מזcur לבנה מברך און-نم המה בחרו בדרכיהם ובשוקציהם נפשם חפיצה ⁴ נאם אני אבח בתעליליהם ומונורתם אביה להם--יען קראתי ואין עונה דברתי ולא שמעו וייעשו הרע בעני ובאשר לא חפצתי בחרו ⁵ שמעו דבר יהוה החדרים אל דברו אמרו אחיכם שנאיכם מנדייכם למעןשמי יכבד יהוה- גנראה בשמהתכם והם יבשו ⁶ קול שאון מעד קול מהיכל קול יהוה משלם גמול לאיביו ⁷ בטרם תחיל ילדה בטרם יבוא תבל לה והמליטה זכר ⁸ מי שמע כואת מי ראה כאלה-היוחול ארץ ביום אחד אם يولדי נוי פעם אחת כי חלה נם ילדה ציון את בניה ⁹ והאני

אכליו יאשמו רעה תבא אליהם נאם יהוה 4 שמעו דבר יהוה בית יעקב וכל משפחות בית ישראל 5 כה אמר יהוה מה מצאו אבותיכם כי עיל-כי רחקו מעלי וילכו אחרי הצלב ויחבלו 6 ולא אמרו-אייה יהוה המעלה אתנו מארץ מצרים המוליך אתנו במדבר הארץ ערבה ושותה בארץ ציה וצלים-ברצן לא עבר בה איש ולא ישב אדם שם 7 ואביא אתכם אל ארץ הכרמל לאכל פריה וטובה ותבואו ותטמאו את ארצי ונחלתי שנות לתועבה 8 הכהנים לא אמרו אייה יהוה ותפשי התורה לא ידוענו והרעים פשו כי והנכאים נבואו בכעל וטובה ואחריו לא יועלו הלו 9 لكن עד אריב אתכם-נאם יהוה ואת בני ניכם אריב כי עברו אי כתים וראו וקדר שלחו והتابנו מארד וראו הן הייתה כזאת 10 ההימיר נוי אלהים והמה לא אלהים ועמי המיר כבورو בלוא יועל 11 שמו שמיים על זאת ושתרו הרבו מארד נאם יהוה 12 כי שיתים רעות עשה עמי אתי עזבו מוקור מום חיים לחצב להם בארות-בראת נשברים אשר לא יכלו המים 14 העבר ישראל-אם ליד בית הוא מדוע היה לבו 15 לעליו ישאגו כפרים נתנו קולם וישתו ארצו לשמה עריו נצחה (נצח) מבלי ישב 16 נם בני נף ותחפנס (ותחפנס) ירעוך קדרך 17 הלויא זאת עשה לך עזבך את יהוה אלהיך בעת מלך בדרכך ועתה מה לך לדרכך מצרים לשותה מי השור ומה לך לדרכך אשר לשותה מי נהר 19 תיסרך רעתק ומשבותיך תוכחך ודעתך ורדי כי רע ומך עזבך את יהוה אלהיך ולא פחרתו אליך נאם אדני יהוה צבאות 20 כי מועלם שברתו עלך נתקתי מוסרתויך ותאמריו לא עבדך (אבעור) כי על כל גל גבעה ונבהה ותחת כל עץ רענן את צעה זנה 21 ואנכי נשעןיך שורק כללה ורעדת ואיך נהפקת לי סורי הגפן נכירה 22 כי אם תככסי בנתר ותרבי לך ברית-נכחים עונך לפניו נאם אדני יהוה 23 איך תאמרי לא נטמא אחריו הבעלים לא הלאתי-ראי דרכך בניא דע מה עשית בכרה קלה מושרכת דרכיה 24 פרה למך מדבר באות נפשו (נפשה) שאפה רוח-תאנחה מי ישינה כל מבקשה לא ייעפו בחדרה ימצעונה 25 מנעי רגליך מיחף וגונרך (גונרכ) מצמאה ותאמריו נאש-רוועה 3 קדש ישראל ליהוה ראשית תבואהת כל לו כי אהבת זרים ואחריהם אלך 26 כבשת גנב כי

1 דברי ירמיהו בן חלקייו מן הכהנים אשר בענותה בארץ בניין 2 אשר היה דבר יהוה אליו ביום יASHIHO בן אמון מלך יהודה בשלש עשרה שנה למלךו 3 ויהי ביום יASHIHO בן יASHIHO מלך יהודה עד תם עשתי עשרה שנה לצדקתו 4 ויהי דבר יהוה עד גלות ירושלים בחידש החמישי 5 ובטרם אצורך (אצורך) בבטן ידעתיך אל לאמך 6 ובטרם מרחם הקדשיך נביא לנוים נתיך 6 ואמר אהה אדני יהוה הנה לא ידעתיך דבר כי נער אנכי 7 ויאמר יהוה אליו אל תאמך נער אנכי כי על כל אשר אשלחך תליך ואת כל אשר אצוך תדבר 8 אל תירא מפנייהם כי אתה אני להצלך נאם יהוה 9 וישלח יהוה את ידו ויגע על פיו ואמר יהוה אליו הנה נתתי דברי בפיך 10 ראה הפקרתיך היום הזה על הנויים ועל הממלכות לנחש ולנטוץ ולהאביד ולהרבס- לבנות ולנטוע בו יהי דבר יהוה אליו לאמר מה אתה ראה ירמיהו ואמר מקל שקד אני ראה 12 ויאמר יהוה אליו היטבת לראות כי שקד אני על דבריו לעשטו 13 ויהי דבר יהוה אליו שנית לאמר מה אתה ראה ואמר סיר נפוח אני ראה ופנוי מפני צפונה 14 ויאמר יהוה אליו מצפון תפחה הרעה על כל ישבי הארץ 15 כי הני קרא לכל משפחות ממלכות צפונה-נאם יהוה ובאו ונתנו איש כסאו פתח שעריו ירושלם ועל כל חומתיה סביב ועל כל ערי יהודה 16 ודברתו משפטו אורם על כל רעתק-אשר עזבוני ויקטרו לאלהים אחרים ותשחחו למשעי ידים 17 ואתה תאר מותך וקמת ורבת אליהם את כל אשר אנכי אצוך אל תחת מפנייהם-בן אחיך לפניהם 18 ואני הנה נתזיך היום לעיר מבצר ולעמדו ברזל ולהמות נחשת-על כל הארץ למלי יהודת לשရיה לכהניה ולעם הארץ 19 ונלחמו אליך ולא יוכלו לך כי אתה אני נאם יהוה להצלך

2 ויהי דבר יהוה אליו לאמך 2 הלאך וקראת באזני ירושלם לאמך מה אמר יהוה זכרתי לך חסר נעריך אהבת כלותיך-לכتك אחרי במדבר הארץ לא-זרועה 3 קדש ישראל ליהוה ראשית תבואהת כל

אחותה יהודת--בכל לבה כי אם בשרך נאם יהוה וניאמר יהוה אליו צדקה נפשה משבה ישראל מבנה יהודת¹² הילך וקראת את הדברים האלה צפונה ואמרת שובה משבה ישראלי נאם יהוה--לוֹא אפַּל פְּנֵי ככם כי חסיד אני נאם יהוה לא אשור לעולם¹³ אך דעינוך כי ביהוָה אלְהִיךְ פְּשֻׁתָּה וְחֶפְּרִיתָ אֶת דָּרְכִּיךְ לזרים תחת כל עץ רענן ובקולי לא שמעתם נאם יהוה¹⁴ שובו בניים שובבים נאם יהוה כי אנכי בעלהיכם ולקחתו אתכם אחד מעיר ושנים ממשפחה והבאתי אתכם ציון¹⁵ וננתתי לכם רעים כלבי ודרעו אתכם דעה והשכיל¹⁶ והיה כי תרבו ופריהם בארץ בימים ההמה נאם יהוה--לוֹא יאמרו עוד ארון ברית יהוה ולא יעלה על לב ולא יצרכו בו ולא יפקדו ולא יעשה עוד¹⁷ בעת היא יקראו לירושלים כסא יהוה וגקו אליה כל הגוים לשם יהוה לירושלים ולא ילכו עוד-- אחורי שרותם לברם הרע¹⁸ בימים ההמה ילכו בית יהודת על בית ישראל ויבאו יהודו מארץ צפון על הארץ אשר הנחלתי את אבותיהם¹⁹ ואנכי אמרתי איך אשיקך לבנים ואתן לך ארץ חמדת נחלה צבי צבאות נום ואמר אבי תקראו (תקראי) לי ומאהרי לא תשבו (חשובי)²⁰ אכן בנדחהasha מרעה כן בגדתם بي בית ישראל נאם יהוה²¹ קול על שפיהם נשמע בכى תחנוני בני ישראל כי העו את דרכם שכחו את יהוה אלהיהם²² שובו בניים שובבים ארפה משובחיםם הנונו אתנו לך כי אתה יהוה אלהינו²³ אכן לשקר מנבעות המון הרים אכן ביהוָה אלהינו תשועת ישראל²⁴ והבשת אכללה את יניע אבותינו-מנעורינו את צאנם ואת בקרם את בניהם ואת בנותיהם²⁵ נשכבה בבשנותנו ותכסנו כלמותנו--כי ליהוָה אלהינו חטנונו אנחנו ואבותינו מנעורינו ועד היום הזה ולא שמענו בקול יהוה אלהינו

4 אם חשובך ישראל נאם יהוה אליו תשוב ואם תסיר שקויציך מפני ולא תנוד² ונשבעת חיו יהוה באמת המשפט ובצדקה והתרבכו בו נום וכיו ותההלו³ כי כה אמר יהוה לאיש יהודת ולירושלים נרו לכם ניר ואל תזרעו אל קצים⁴ המלו ליהוָה והסרו עRELות לבבכם איש יהודת וושבי ירושלם פן תצא כאשר חמתי ובערדה ואין מכבה--מן פני רע מעലיכם⁵ והנידור

ימצא כן הבישו בית ישראל מה מלכיהם שריהם וכהניהם ונכאייהם²⁷ אמרים לעז אבי אתה ולאבון את ילדתו (ילדתו) כי פנו אליו ערך ולא פנים ובעה רעתם יאמרו קומה והושיענו²⁸ ואיה אלהיך אשר עשית לך--יקומו אם יושיעך בעת רעך כי מספר עיריך היו אלהיך יהודת²⁹ למה תריבו אליו כלכם פשעתם כי נאם יהוה³⁰ לשוא הזכיר את בנים מוסר לא לקחו אללה חרבכם נביאיכם כאריה מלחמת³¹ הדור אתם ראו דבר יהוה המדבר היהתי לישראל אם ארץ מאפליה מדוע אמרו עמי רדנו-לא נבואה עוד אליך³² התשכח בתוליה עדיה כליה קשירה עםוי שכחוני ימים אין מספר³³ מה תיטבי דרכך לבקש אהבה לך נם את הרעות למדת³⁴ (למורת) את דרכיך³⁵ גם בכנפיך נמצאו דם נפשות אבינוים נקיים לא במחתרת מצאים כי על כל אלה³⁵ והאמרי כי נקיותיך אך שב אפו ממנוי הני נשבט אותך על אמריך לא חטאתי³⁶ מה הזול מאד לשנות את דרכך נם ממצדים תבשי כאשר בשת מאשור³⁷ גם מאת זה תצא יודיך על ראש כי מאס יהוה במבחןך ולא תצליחו להם

3 לאמר הן ישלח איש את אשתו והלכה מאותו והויה לאיש אחר היושב אליה עוד--הלוּא חנוף תחנוף הארץ היהיא ואת זנית רעים רבים-ושוב אל נאם יהוה² שאי עיניך על שפים וראי איפה לא שגלה (שכבה)-- על דרכים ישבת להם עברבי במדבר ותתיפוי הארץ בzonotik וברעתק³ וימנעו רבבים ומלקוש לוא היה מצח אשזה זונה היה לך מאנת הכלם⁴ הלא מעתה קרأتي (קראת) לי אבי אלף נערין אתה⁵ הינטר לעולם אם ישמר לנצח הנה דברת ותעש הרעות והולך⁶ ויאמר יהוה אליו אישיו המליך הראית אשר עשתה משבה ישראאל הלכה היא על כל הר נבה ואל תהה כל עץ רענן--ולא שבה ותראה (ותרא) בnodha אהותה יהודת⁸ וארא כי על כל אדרות אשר נאה משבה ישראאל שלחתיה ואתן את ספר כירתייה אלה וראי אהה בנדחה יהודת--ותלך ותונן גם היא⁹ והיה מקל גנותה ותחנוף את הארץ ותנאנך את האבן ואת העץ¹⁰ וגם בכל זאת לא שבה אליו בnodha

עדיו זהב כי תקרע בפרק ענייך--לשוא התהפי מסאו
ברק ענבים נפשך יבקשו ^ז כי קול כחולה שמעתי
צראה מבכירה--קול בת ציון תהיפה הפרש כפיה
אי נא לְיִיעַפֵּה נֶפֶשִׁי לְהָרְגִים

5 שוטטו בחוץ ירושלים וראו נא ודעו ובקשו
ברוחותיהם אם תמצאו איש אם יש עשה מושפט מבקש
אמונה--ואסלה לה ² ואם ח' יהוה יאמרו לכן לשקר
ישבעו ³ יהוה ענייך הלוֹא לאמנה--הכיתה אתם
ולא חלו כליהם מאנו קחת מוסר חוקו פניהם מסלע
מאנו לשוב ⁴ ואני אמרתי אך דלים הם נואלו--כי
לא ידעו דרך יהוה משפט אלהיהם ⁵ אלכה לי אל
הנדלים ואדרבה אותם--כי מה ידעו דרך יהוה
משפט אלהיהם אך המה יהדו שברו על נתקו מוסרות
⁶ על כן המכ אריה מיער זאב ערבות ישדרם--
נמר שקר על עריהם כל היוצא מהנה יתרף כי רבו
פשיעיהם עצמו משובתיהם ⁷ אֱלֹאת אֲסֵלָה (אסלח)
לק--בניך עזבוני וישבעו ללא אליהם ואשבו אותם
וינאפו ובית זונה יתנורדו ⁸ סוסים מיזנים משלים היו
איש אל אשת רעהו יצחלו ⁹ העל אלה לוא אפקד
נאם יהוה ואם בניו אשר כוה לא תנתקם נפשי ¹⁰ עלו
בשורותיהם ושהתו וכלה אל תעשו הסירנו נטישותה
כי לוא יהוה המה ¹¹ כי בגוד בندוי כי בית ישראל
ובית יהודה--נאם יהוה ¹² כחשו ביהוה ויאמרו לוא
הוא ולא תבא עליינו רעה וחרב ורعب לוא נרא
¹³ והנביאים היו לדוח והדבר אין בהם כה יעשה
לهم ¹⁴ לכן כה אמר יהוה אלהי צבאות יען דברכם
את הדבר היה הנני נתן דבריו בפרק לאש והעם הזה
עצים--ואכלתם ¹⁵ הנני מביא עלייכם נוי ממרחיק בית
ישראל נאם יהוה נוי איתן הוא נוי מועלם הוּא--גוי
לא תדע לשנו ולא תשמע מה ידבר ¹⁶ אשפטו כבר
פתחו כלם גבורים ¹⁷ ואכל קציך ולחמך יאכלו
בניך ובנותיך--יאכל צאניך ובקריך יאכל גבניך ותאניך
ירש ערי מבצריך אשר אתה בטח בהנה--בחרב ¹⁸
וגם ביום ההמה נאם יהוה לא עשה אתכם כליה ¹⁹
וזיה כי תאמרו תחת מה עשה יהוה אלהינו לנו את
כל אלה ואמרת אליהם כאשר עזבם אותן ותעבדו
אליה נכר בארץכם--כן תעבדו זרים בארץ לא לכם
²⁰ הנידו זאת בבית יעקב והשמיועה ביהודה לא אמר

bihorah v'biroshel hemshiuu v'ameru v'tekuo (takuo)
shofar b'arez karo malao v'ameru haaspo v'navaah al
urei hambeatz ⁶ shao nes zionah huiyu al tamedo ci ruah
anci mebia matzen--v'sher berdol ⁷ ulha arya m'sabco
moshehot noim nes ya'az makom--l'shem aratz le'shma
urik tzinah ma'an yoshev ⁸ ul zot chano shkimos s'fido
v'hilili ci la' sh chazon af yehohu minnu ⁹ v'hayah b'iyom
ha'oh nam yehohu ya'ab l'b' ha'melakh v'lb' ha'shrim v'nemu
ha'cheinim v'hagbeim y'tamho ¹⁰ v'amer aha arya yehohu
acn ha'sha ha'shat le'shem zo'ah v'li'rosel l'amr shelom
yehohu l'kem v'negaha chorb u'd hanpes ¹¹ v'be'ut ha'ohia amr
le'm zo'ah v'li'rosel roch zch shpim b'marder drach
bat umi--lo'a l'zorot v'liao la'haber ¹² roch mal'ah m'alha
iboa li' utah nem ani adbar meshpetim ottem ¹³ hanha
cunim yehohu v'cosofha merkabotio--k'lo mnashrim soso
aoi leno ci sh'dano ¹⁴ c'v'si meruah l'b' y'rosel le'me'en
toshuv ud mati talyin b'kerav m'chabotot anek ¹⁵ ci k'ol
m'nid m'dan v'meshmuu anon m'dhar ap'rim ¹⁶ zo'cero l'ganim
hanha shmeiu ul y'rosel n'zirim ba'ims m'retz ha'marak
v'ytenu ul urei yehohu kolom ¹⁷ c'shamri sh'di hi' u'liha
masbiv ci ati m'rathe nam yehohu ¹⁸ drach v'mal'ik
uso alha lk' zot rutach ci mer ci ni'ne ud lab' ¹⁹ mei
mei acholah (acholah) k'irrot libi ha'ma li'libi--la
achrash ci k'ol shofar shmeuti (shmeut) n'psi tro'ut
mel'choma ²⁰ sh'er ul sh'er n'kra ci sh'draha cel ha'retz
p'hatas sh'ddu aheli re'u v'ri'utu ²¹ ud mati ar'ah nes--
ash'mua k'ol shofar ²² ci ai'ol umi atoi la'irdu--benim
sc'lim ha'ma v'la' n'voniim ha'ma ha'cmim ha'ma la'heru
v'la'hi'tib la'irdu ²³ r'aitoi at ha'retz v'v'na hanha
v'bo'hu v'el ha'shimim v'ain or'om ²⁴ r'aitoi ha'harim v'v'na
re'usim v'cel ha'gavot ha'tkal'ku ²⁵ r'aitoi v'v'na hanha
ha'adom v'cel u've ha'shimim n'ddu ²⁶ r'aitoi v'v'na ha'carmel
ha'mdarb v'cel uru n'tzuu m'fni yehohu--m'fni chazon apo ²⁷
ci ca' amr yehohu sh'mma tahia cel ha'retz v'v'na hanha
au'sha ²⁸ ul zot tabal ha'retz v'k'dro ha'shimim mu'ul--
ul ci'dbar'i z'moti v'la' n'chmati v'la' ash'ob m'muna ²⁹
mekol p'resh v'romha k'shet brachet cel ha'ur--ba'ubim
v'bc'fim ulo cel ha'ur u'zoba v'ain yoshev b'han aish ³⁰
v'ati (v'at) sh'dod ma' ha'tushu ci t'labshi shni ci t'udri

כלו עשה שקר ¹⁴ וירפאו את שבר עמי על נקללה--
 לאמר שלום שלום ואין שלום ¹⁵ הבישו כי תועבה
 עשו נם בוש לא יבשו נם הכלים לא ידעו--לכן יפלו
 בנפלים בעת פקדיים יכשלו אמר יהוה ¹⁶ כה אמר
 יהוה עמדו על דרכיהם וראו ושאלו לנתבות עלם
 אי זה דרך הטוב ולכו בה ומצא מרגנו לפניהם
 ויאמרו לא נלך ¹⁷ והקמתי עליכם צפים הקשיבו
 לקול שופר ויאמרו לא נקшиб ¹⁸ لكن שמעו הגויים
 ורעד עדה את אשר בם ¹⁹ שמעי הארץ--הנה אנכי
 מביא רעה אל העם הזה פרי מהשבותם כי על דברי
 לא הקשיבו ותוורתי וימאסו בה ²⁰ למה זה לי לבונה
 משבא תבוא וקנה הטוב מארץ מרחק עלותיכם לא
 לרazon זוחחים לא ערכו לי ²¹ שכן כה אמר יהוה
 הנני נתן אל העם הזה מכם וכשלו בהם אבות ובנים
 ייחדו שכון ורעו--יאבדו (אבדו) ²² כה אמר יהוה הנה
 עם בא מארץ צפון וגוי נדיל יעוז מירכתי ארץ ²³
 קשת וכידון יחזקו אכזרי הוא ולא ירחמו קולם כים
 יהמה ועל סוסים ירכבו ערוך כאיש למלחמה עלייך
 בת ציון ²⁴ שמעו את שמעו רפו ידינו צרה החזקנו--
 חיל כיוולדה ²⁵ אל התצאי (תצאי) השידה וברך
 אל תלכי (תלכו) כי הרבה לאיב מגור מסביב ²⁶ בת
 עמי גנרי שק והתפלשי באפר--אבל יחיד עשי לך
 מספדר תמרורים כי בהתאם יבא השדר עליינו ²⁷ בחוץ
 נתתיק בעמי מבצר ותדע ובختת את דרכם ²⁸ כלם
 סרי سورדים הילכי ריכל נחשת וברזל כלם משחיתים
 המה ²⁹ נחר מפח מאשם (מאש הם) עפרה-לשוא
 צרפ צרוף ורעים לא נתקו ³⁰ כסף נמאס קראו להם
 כי מאס יהוה בהם

7 הדבר אשר היה אל ירמיהו מאת יהוה לאמר
 2 עמד בשער בית יהוה וקרأت שם את הדבר הזה
 ואמרת שמעו דבר יהוה כל יהודה הבאים בשעריהם
 האלה להשתחו ליהוה ³ כה אמר יהוה צבאות
 אלהו ישראל הייטיבו דרכיכם ומעליכם ואשכנה
 אתכם במקומות הזה ⁴ אל תבטחו לכם אל דברי השק
 לאמר היכל יהוה היכל יהוה היכל יהוה מה ⁵ כי
 אם הייטב תשיבו את דרכיכם ואת מעליכם אם עשו
 העשו משפט בין איש ובין רעהו ⁶ נר יתומ ואלמנה
 לא תעשקו ודעם נקי אל השפכו במקומות הזה ואחרי

21 שמעו נא זאת עם סכל ואין לב עיניהם להם ולא
 יראו אזונים להם ולא ישמעו ²² האויה לא תיראו נאם
 יהוה אם מפני לא תחילה אשר שמתי חול נבול לים
 חק עולם ולא יברנהו ויתגעשו ולא יוכלו והמו נליו
 ולא עברנהו ²³ ולעט זהה היה לב סודר ומורה סרו
 וילכו ²⁴ ולוא אמרו הבלבם נירא נא את יהוה אלהינו
 הנתן נשים וירה (ירוח) ומלךוש בעתו שבעת חקota
 קציר ישمر לנו ²⁵ עונותיכם הטו אלה וחטאותיכם
 מנעו הטוב מכם ²⁶ כי נמצאו בעמי דשעים ישור כשר
 יקושים הציבו משחית אנשים ילכדו ²⁷ ככלב מלא
 עוף כן בתייהם מלאים מרמה על כן גדלו ויעשו
 28 שמנעו עשתו נם עברו דבריו רע--דין לא דנו דין
 יתומ ויצילחו ומשפט אבויים לא שפטו ²⁸ הצל אללה
 לא אפקד נאם יהוה אם בניו אשר כזה לא תנקם
 נשפי ³⁰ שמה ושערורה נהיתה בארץ הנבאים נכאו
 בשקר והכהנים ידרדו על יידיהם ועמו אהבו בן ומה
 העשו לאחריתם

6 העזוبني בני מוקרב ירושלים ובתקוע תקעו
 שופר ועל בית הכרם שאו משאת כי רעה נשקפה
 מצפון ושבר נдол ² דנוה והמעננה דמיית בתי ציון ³
 אלה יבואו דשים ועדיריהם תקע עלייה אהלים סביב
 רעו אש את ידו ⁴ קדרשו עלייה מלחמה קומו ונעלה
 בצחרים אוילנו כי פנה היום כי ינטו צללי ערבי ⁵
 קומו ונעלה בלילה ונשוויה ארמנותה ⁶ כי כה אמר
 יהוה צבאות כרתו עצה ושבכו על ירושלים סללה
 היא העיר הפקד כליה עשך בקרבה ⁷ כהקיר בור
 פני תמיד--חליל ומכה ⁸ הוסרי ירושלים--פָּן תקע נשפי
 מפק פן אשיניך שמנה ארץ לוא נושבה ⁹ כה אמר
 יהוה צבאות עולל עוללו כנפן שרירות ישראל השב
 ירך כבוצר על סלסלות ¹⁰ על מי אדרבה ואעדיה
 וישמעו--הנה ערלה אזום ולא יוכלו להקשיב הנה
 דבר יהוה היה להם לחרפה--לא יחפיצו בו וזה
 חמות יהוה מלאת נלאתי היכיל--שפך על עול בחוץ
 ועל סוד בחורים יחרו כי גם איש עם אשה ילכדו זקן
 עם מליא ימים ¹¹ וונסבו בתייהם לאחרים שדות ונשים
 יהדו כי אתה את ידי על ישבו הארץ נאם יהוה ¹² כי
 מקטנים ועד נדלים כלו בוצע בצע ומנביה ועד כהן--

אתعرفם--הרעו מאביהם²⁷ ודברת אליהם את כל הדברים האלה ולא ישמעו אליך וקראת אליהם ולא ענוכה²⁸ ואמרת אליהם זה הגוי אשר לוא שמעו בקהל יהוה אלהיו ולא ל夸חו מוסר אברה האמונה וכורתה מפיהם²⁹ נז נזרך והשליכיו ושאי על שפם קינה כי אם יהוה יוטש את דור עברתו³⁰ כי עשו בני יהודה הרע בעני נאם יהוה שמושקוציהם בכיתא אשר נקרא שמי עליי--לטמאו³¹ ובנו במוות החתפת אשר בניא בן הנם לשרפ' את בניהם ואת בנותיהם באש-- אשר לא צויתו ולא עלתה על לביו³² لكن הנה ימום באים נאם יהוה ולא יאמר עוד החתפת וניא בן הנם כי אם ניא החרגה וכברו בתפת מאיין מקום³³ והיתה נבלת העם הזה למאלל לעוף השמים ולבהמת הארץ ואין מחריד³⁴ והשבתי מערבי יהודה וממחוזות ירושלים קול ששון וקול שמה קול חתן וקול כליה כי להרבה תהיה הארץ

8 בעת ההיא נאם יהוה ויציאו (ויצויאו) את עצמות מלכי יהודה ואת עצמות שריו ואת עצמות הכהנים ואת עצמות הנכאים ואת עצמות יושבי ירושלים-- יהוה צבאות⁴ ואמרת אליהם כה אמר יהוה היפלו לכל השאריות הנשארים מן המשפחה הרעה הזאת-- בכל המיקומות הנשארים אשר הדרתיהם שם נאם יהוה צבאות⁴ ואמרת אליהם כה אמר יהוה היפלו ולא יקומו אם ישוב ולא ישוב⁵ מדוע שובבה העם הזה ירושלים--משבה נצחת החיזקו בתרמתה--מןנו לשוב⁶ הקשบทי ואשמע לואן ידברו--אין איש נחם על רעתו לאמר מה עשייתי כליה שב במרצוותם (במרצוותם) כסוס שוטף במלחה⁷ ג נס חסידה בשמות ידע מעמידה ותור וסוס (סיס) וענור שמרו את עת באנה ועמי--לא ידעו את משפט יהוה⁸ איך תאמרו הרים אגנתנו ותורת יהוה אנחנו אכן הנה לשקר עשה עט שקר ספרדים⁹ הבהיר הרים חתנו וילכדו הנה בדבר יהוה מאסו וחכמתו מה להם¹⁰ לכן את נשיהם לאחרים שדורותיהם לירושלים-- כי מקטן ועד גдол כליה בצע מנכיה ועד כהן--

אליהם אחרים לא תallocו לרע לכם 7 ושכנתי אתכם במקום זהה--בארץ אשר נתתי לאבוחיכם למן עולם ועד עולם⁸ הנה אתם בטחים לכם על דברי השקר-- לבalto היועל⁹ והגב רצח ונאף והשבע לשקר וקטר לבעל והלך אחריו אליהם אחרים--אשר לא ידעתם וocabתם ועמדתם לפניו בבית הזה אשר נקרא שמי עליו ואמרתם נצלנו--למען עשות את כל התועבות האלה בם המערת פרצחים היה הבית הזה אשר נקרא שמי עליו--בעיניכם גם אנכי הנה ראוי נאם יהוה¹² כי לכנו נא אל מקומי אשר בשילו אשר שכני שמי שם בראשונה וראו את אשר עשיתו לו מפני רעת עמי ישראל¹³ ועתה יען עשותכם את כל המעשים האלה--נאם יהוה ואדרבר אליכם השם ודבר ולא שמעתם ואקרו אהכם ולא עניתם¹⁴ ועשיתו לבית אשר נקרו שמי עליו אשר אתם בטחים בו ולמוקם אשר נתתי לכם ולאבוחיכם--כאשר עשיתו לשילו¹⁵ והשלכתי אתכם מעל פני כאשר השלכתי את כל אחיכם את כל זרוע אפרים¹⁶ ואותה אל חתפלל بعد העם הזה ולא תsha בעדרם רנה והפללה--ואל חפנע כי כי איןני שמע עתק¹⁷ האיןך ראה מה המה עשים בעיר יהודה ובಚוץ ירושלים¹⁸ הבנים מלcketים עציים והאבות מבערים את האש והנסים לשוט בזק לעשות כונים למלכת השמים והסק נסכים לאלהים אחרים--למען הCESNI¹⁹ האתי הם ממעסים נאם יהוה הלאאתם למען בשת פניהם²⁰ لكن כה אמר אדרני יהוה הנה אבי וחותמי נחתת אל המקום הזה על האדם ועל הבבמה ועל עץ השירה ועל פרי האדמה ובערה ולא תכבה²¹ כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל על עולותיכם ספו על זבחיכם ואכלו בשר²² כי לא דברתי את אבוחיכם ולא צויתם ביום הוציא (הוציא) אותם מארץ מצרים--על דברי עליה זוכח כי אם את הדבר הזה צויתו אותם לאמר שמעו בקהל--והייתי לכם לאלהים ואתם תהיו לי לעם והלכתם בכל הדרך אשר אצוה אתכם למען ייטב לכם²⁴ ולא שמעו ולא הטו את אונם וילכו במעצותبشرותם לבם הרע ויהיו לאחרם ולא לפנים²⁵ למן היום אשר יצאו אבוחיכם מארץ מצרים עד היום הזה--וأسلח אליכם את כל עבדי הנכאים יום השם ושלח²⁶ ולוא שמעו אליו ולא הטו את אונם ויקשו

כלה עשה שקר בו וירפו את שבר בת עמי על נקלה--
לאמר שלום שלום ואין שלום ¹² הבשׁו כי תיעבה עשו
נס בוש לא יבשו והכלם לא ידעו. אכן ופל בונפלים
בעת פקדתם יכשלו אמר יהוה ¹³ אסף אסיפם נאם
יהוה אין ענבים בנפן ואין תנאים בתאננה והעללה נבל.
ואותן להם יערבים ¹⁴ על מה אנחנו ישבים--האספו
ונבווא אל ערי המבצר ונדרמה שם כי יהוה אלהינו
הדרנו ויישכנו מי ראש כי חטאנו ליהוה ¹⁵ קוה לשולם
ואין טוב לעת מרפה והנה בעתה ¹⁶ מדן נשמעו נהרות
סוסיו--מקול מצחלה אבירי רעשה כל הארץ ויבאו
ויאכלו ארץ ומלאה--עיר וושבי בה ¹⁷ כי הנני משלח
בכם נחשים צפunningים אשר אין להם לחש ונשכו אתם
נאם יהוה ¹⁸ מבلغתי עלי יגון עלי לבי דורי ¹⁹ הנה
קול שועת בת עמי מארץ מרחקים היהוה אין בציון
אם מלכה אין בה מודע הצעוני בפסליהם--בhabלי
נכרכ ²⁰ עבר קציר כליה קיז' ואנתנו לוא נושענו ²¹
על שבר בת עמי השברתו קדרתי שמה החוקתני ²²
הצרי אין בגולעד אם רפואי אין שם כי מודיע לא עלתה
ארכת רה עמי

9 מי יתן רاشי מים ועינוי מקור דמעה ואבכה יומם
וליליה את חללי בית עמי **2** מי יתגنى במדבר מלון
ארודים ואשובה את עמי ואלכה מאותם כי כלם מנאפים
עצרת בגדים **3** וידרכו את לשונם קשתם שקר ולא
לאמונה גברו בארץ כי מרעה אל רעה יצאו ואתי
לא ידעו נאם יהוה **4** איש מרעה השמר וועל כל
אח אל התבחו כי כל אח יעקב וכל רע רכילה
יהלך **5** ואיש ברעהו יהתלו ואמת לא ידברו למדנו
לשונם דבר שקר העווה נלאו **6** שבתק בתרוק מרמה
בمرמה מאנו דעת אוטני נאם יהוה **7** לכן כה אמר
יהוה צבאות הגני צורפם ובחתנים כי אין עשה
מפני בת עמי **8** חז שוחט (שהוחט) לשונם מרמה דבר
בפיו שלום את רעהו ידבר ובקרביו ישים ארבו **9**
העל אלה לא אפק בם נאם יהוה אם בניו אשר כוה
לא תחנקם נפשי **10** על ההרים אשא בכוי ונהי ועל
נאות מדבר קינה--כי נצחו מבלי איש עבר ולא שמעו
כול מקנה מעוף השמים ועד בהמה נדרדו הלקו **11**
ונתחו את ירושלים לנלים מעון תנאים ואת ערי יהודה
אתו שמה מבלי יושב **12** מי האיש החכם יובן אם

זאת ואשר דבר פי יהוה אליו וינגדה על מה אמרה
הארץ נצחה כמדבר מבלתי עבר ¹³ ויאמר יהוה--
על עזובם את תורתו אשר נתתי לפניהם ולא שמעו
בקולי ולא הلقנו בה ¹⁴ וילכו אחריו שררות לבם--
ואחריו הבעליים אשר למדום אבותם ¹⁵ לכן כי אמר
יהוה צבאות אלה ישראל הני מאכללים את העם הזה
לענה והשקייתים מי ראש ¹⁶ והפיצויהם בניו אשר לא
ידעו מהם ואבותם ושלוחתי אחריהם את החרב עד
כלותיהם ¹⁷ כי אמר יהוה צבאות התבוננו וקראו
למוקנותם ותבוננה ותשנה עליינו נהי ותרדנה עינינו דמעה
18 ותמהרנה ותבוננה ותשנה עליינו נהי ותבוננה
ועפעפיינו יזלו מים ¹⁸ כי קול נה נשמע מציון אך
شدדנו בשנו מאד כי עזנו הארץ כי השליך משכנתינו
20 כי שמענה נשים דבר יהוה ותקח אונכם דבר
פיו ולמדנה בנותיכם נה והוא רעהה קינה ²¹ כי
עללה מות בחלוניינו בא בארמנותינו--להכricht יועל
מחוץ בחורים מרחבות ²² דבר זה נאם יהוה ונפללה
גבלה האדם כדמן על פני השדה וככמיר מהחרי
הकצר ואין מסף ²³ כי אמר יהוה אל יתהלך חכם
בחכמהו ואל יתהלך הנבור בגבורתו אל יתהלך
עשיר בעשרו ²⁴ כי אם בזאת יתהלך המתהלך השבל
וירוד אותי--כי אני יהוה עשה חסד משפט וצדקה
בארץ כי באלה חפצתי נאם יהוה ²⁵ הנה ימים באים
נאם יהוה ופקדתי על כל מול בערלה ²⁶ על מצרדים
ועל יהודה ועל אדרום ועל בני עמון ועל מואב ועל כל
קצווי פאה היישבים במדבר--כי כל הגויים ערלים
ובבב בית וישראל ערלי לב

10 שמעו את הדבר אשר דבר יהוה עליכם--בית
ישראל ² כה אמר יהוה אל דרך הגנים אל תלמדיו
ומאותות השמים אל תחתו כי ייחזו הגנים מהמה ³
כי חקוקת העמים הבלתי הוא כי עז מיער כתרתו מעשה
ידי הרש במצד ⁴ בכסף ובזהב ייפהו במסמרות
ובמקבות יחווקם ולא יפיק ⁵ כתמר מקשה חמה ולא
ידברו נושא כי לא יצעדו אל תיראו מהם כי
לא ירעו ונם היטיב אין אתם ⁶ מאין כמוך יהוה גודל
אתה וגודל שמק נגבורה ⁷ מי לא ויראך מלך הגנים
כי לך אתה כי בכל חכמי הגנים ובכל מלוכותם
מאין כמוך ⁸ ובאותם יברעו וזהב מאופו--מעשה
הוא ⁹ בסוף מרכע מתרשייש יובא וזהב מאופו--מעשה

את דברי הברית הזאת ועשיתם אותם ⁷ כי העד העדתי באבותיכם ביום העלוותם מארץ מצרים ⁸ ועד היום הזה השכם והעד לאמר שמעו בקהל ⁹ ולא שמעו ולא חטו את אוזן וילכו איש בשירירותם להם הרע ואביה עליהם את כל דברי הברית הזאת אשר צויתו לעשותו--ולא עשו ¹⁰ ויאמר יהוה אליו נמצא קשור באיש יהודה ובבנבי ירושלים ¹¹ שבו על עונת אבותם הראשנים אשר מאנו לשמע את דברי והמה הילכו אחרי אלהים אחרים לעבדם הפרו בית ישראל ובית יהודה את בריתך אשר כרתינו את אבותם ¹² לכן הנה אמר יהוה לנו מביא אליהם רעה אשר לא יוכל לנצח ממנה וזעקו אליו ולא אשמע אליהם ¹³ והלכו ערי יהודה ויבש ירושלים וזעקו אל האלים אשר הם מקטרים להם והושע לא יושעו להם בעת רעתם ¹⁴ כי מספר עדריך היו אלהיך יהודה ומספר החותם ירושלים שניהם מזבחות לבשת-מזבחות לקטרם לבעל ¹⁵ ואתה אל תתפלל بعد העם הזה ועל תשא בעדים רנה ותחלח כי איןני שמע בעת קראם אליו-- בעד רעכם ¹⁶ מה לידידי בכחיו עשותה המזומה הרבה ובשר קדרש יעברו מליך רעה כי רעה כי עלי זית רענן יפה פרי הארץ קרא יהוה שמך-לקול המולגה גדרלה החיטה אש עליה ורעו דילויו ¹⁷ יהוה צבאות הנוטע אותך דבר עלייך רעה בגלל רעת בית ישראל ובית יהודה אשר עשו להם להכעסני-לקטר לבעל ¹⁸ ויהוה הודיעני ואדעה אז הראיתני מעלייהם ואני ככbesch אלף יובל לטבוח ולא ידעתי כי עלי השבו מחשבות נשחיתה עין בלחהו וכרכחנו מארץ חיים--ושמו לא יזכר עוד ¹⁹ ויהוה צבאות שפט צדק בחן כלויות ולב אראנה נקמתך מהם כי אליך גליתי את ריבי ²⁰ וכן כה אמר יהוד על אני ענותה המבקשים את נפשך לאמר לא תנקبا בשם יהוה ולא תמות בידינו ²¹ וכן כה אמר יהוה צבאות הנני פקר עליהם הבחרורים ימתו בחרב בניהם ובונתייהם ימתו ברעב ושארית לא תהיה להם כי אביה רעה אל אני ענותה שנת פקדתם

12 צדיק אתה יהוה כי אריב אליך אך משפטים אמרת אתך מודיעך דרך שרים צלחה שלוי כל בנדוי נטעם גם שרשוי--ילכו נם עשו פרי קרוב אהה בפיהם ורחוק מכליותיהם ³ ואתה יהוה ידעתני--

חרש וידי צורף חכלת וארגמן לבושים מעשה חכמים כלם ¹⁰ ויהוה אליהם אמת הוא אלהים חיים וממלך עולם מקצפו תרעש הארץ ולא יכולו נוים זעמו ¹¹ כדרנה אמרון להם אלהיא די שמייא ואראק לא עבדו יאבדו מארעא ומן חחות שמיא אלה ¹² עשה ארץ בכחו מכין תבל בחכמתו ובתובנותו נתה שמיים ¹³ לכול תתו המון מים בשמותיו וועל נشاءים מקצה ארץ (הארץ) ברקים למטר עשה והוא צורף מפסל כי נבער כל אדם מדעת הביש כל צורף מפסל כי שקר נסכו ולא רוח בם ¹⁵ הכל מה מעשה תעשיים בעת פקדתם יאבדו ¹⁶ לא אלה חלק יעקב כי יוצר הכל הוא וישראל שבט נחלתו יהוה צבאות שמו ¹⁷ אספי הארץ נגעך--ישבתי (שבת) במצרים ¹⁸ כי כה אמר יהוה לנו קולעת את יושבי הארץ בפעם הזאת והצראתי להם למן ימצאו ¹⁹ אויל לי על שברי נחלה מכת ואני אמרתי לך זה חלי ואשאנו ²⁰ אהלי שדר וכל מיתרי נתקו בני יצאי ואני ואני--אין נתה עוד אהלי ומקיים ירעותי ²¹ כי נבערו הדרעים ואת יהוה לא שרשו על כן לא השכilio וכל מריעיהם נפוץ ²² קול שמועה הנה באה ורעה נדול מארץ צפון לשום את ערי יהודה שמנה--מעון תנימ ²³ ידעתני יהוה כי לא לארם דרכו לא לאיש החלך והכין את צעדו ²⁴ יסרני יהוה אך במשפט אל באפק פן תמעטני ²⁵ שפק חמתק על הגנים אשר לא יידעך ועל משפחות אשר בשמק לא קראו כי אכלו את יעקב ואכלו ויכלהו ואת נודה המשמו

11 הדבר אשר היה אל ירמיהו מאת יהוה לא אמר שמעו את דברי הברית הזאת ודברתם אל איש יהודה ועל ישבי ירושלים ³ ואמרת אליהם כי אמר יהוה אלהי ישראל אדרור האיש--אשר לא ישמע את דבורי הברית הזאת ⁴ אשר צויתו את אבותיכם ביום הוציאי אותם מארץ מצרים מכור הארץ לאלם שמעו בקולו ועשיתם אותם ככל אשר אצוה אתכם והייתם ליעם ואנכי אהיה לכם לאלהים ⁵ למן הקים את השבועה אשר נשבעתי לאבותיכם לחתם אתם ארץ ובת חלב ודבש--כיום הזה ואען ואמר אמן יהוה ⁶ ויאמר יהוה אליו קרא את כל הדברים האלה בערי יהודה ובಚות ירושלים לאמר שמעו

המאנים לשמע את דברי ההלכים בשירותם להם וילכו אחריו אלהים אחרים לעבדם ולהשתחוו להם ויהיו כאזור הזה אשר לא יצליח לכל זו כי כאשר ידבק האור אל מתני איש בן הדקתי אליו את כל בית ישראל ואת כל בית יהודה נאם יהוה להיות לי לעם ולשם ותתלה ולתפארת ולא שמעו ¹² ואמרתה אליהם את הדבר הזה כה אמר יהוה אלהי ישראל כל נבל ימולא יין ומארו אלקיך--הידע לא נדע כי כל נבל ימולא יין ¹³ ואמרתה אליהם כה אמר יהוה הנני מלא את כל ישבי הארץ הזאת ואת המלכים היישבים לדוד על כסאו ואת הכהנים ואת הנביאים ואת כל ישבי ירושלים--שכرون ¹⁴ ונפצעים איש אל אחיו והאבות והבנאים ייחדו--נאם יהוה לא אחמול ולא אchos ולא ארחם מהשחיתם ¹⁵ שמעו והזינו אלו תגבורו כי יהוה דבר ¹⁶ תננו ליהוה אלהיכם כבוד בטרם יחשך ובטרם יגונפו רגליךם על הרי נשף וקויותם לאור ושמה לצלמות ישית (ושית) לרערפל ¹⁷ ואם לא תשמעו במשתרים תבכה נפשי מפני זהה ודמע תדרמע ותרד עיני דמעה כי נשבה עד ר יהוה ¹⁸ אמר מלך לנויר השפilio שבו כי ירד מראותיכם עטרת תפארתכם ¹⁹ ערי הנגב سنגו ואין פתח הגלת יהודה כליה הגלת שלולים ²⁰ שאי (שאו) עיניכם וראי (וראו) הבאים מצפון איה העדר נתן לך--צאן תפארתך ²¹ מה האמרי כי יפקד לך ואת למדת אתם عليك אלפיים לראש הלו חבלים יאהזוק כמו אשת לדה ²² וכי האמרי בלבך מדוע קראני אלה ברב עונק גנלו שוליך נחמסו עקיביך ²³ היה היפך כושי עדורו ונמר חרבברתו נס אתם תוכלו להיטיב למרי הרע ²⁴ ואפיקם כקש עופר לדוח מדבר זה נורליך מנתן מדייך מאי נאם יהוה אשר שבחתה אותו ותבטחו בשקר ²⁶ וגס אני חשבתי שוליך על פניך ונראה קלונך ²⁷ נאפיק ומצחלוותיך זמת גנותך על נבעות בשדה ראותי שקייציך איי לך ירושלם--לא תטהורי אחריו מתי עד

14 אשר היה דבר יהוה אל ידמיחו על דברי הבצורות ² אבל יהודה ושעריה אמללו קדרו לארץ וצוחת ירושלים עלתה ³ ואדריהם שלחו צעריהם (צעריהם) למים בא על נבים לא מצאו מים שבו

תראי ובchnerת לבך התקם צאן לטבחה והקדשו ליום הרגה ⁴ עד מתי האבל הארץ ושב כל השדה ייבש מרעת ישבי בה ספתחה בהמות ועוף--כי אמרו לא יראה את אחריתנו ⁵ כי את רגלים רצתה וילאוך ואיך תחרה את הסוסים ובארץ שלום אתה בוטח נס המה בנדו לך--נאם המה קרואו אחריך מלא אל תאמין בסם כי ידברו אלק טבות ⁷ עוזבי את ביתך נטשתי את נחלתי נתתי את ידדות נפשי בcpf איביה ⁸ היתה לי נחלתי כאריה בעיר נתנה עלי בקהלת על כן שנאתיה ⁹ היעט צבע נחלתי לוי העיט סביב עלי לכון אספו כל חיית השדה--התינו לאכללה ¹⁰ רעים רבים שהחטו כרמי בפסו את חלקתי נתנו את חלקת חמודתי למדבר שממה ¹¹ שמה לשמה--אבלה עלי שממה נשמה כל הארץ כי אין איש שם על lab ¹² על כל שפם במדבר באו שדים כי הרבה ליהוה אכליה מקצה הארץ ועד קצה הארץ אין שלם לכלبشر ¹³ ורעו חטים וקצים קצרו נחלו לא יועל ובעשו מתבאותיכם מחרון אף יהוה ¹⁴ כה אמר יהוה על כל שכני הערים הנגעים בנחלה אשר הנחלתי את עמי את ישראל ההני נתשם מעל ארמתם ואת בית יהודה אתוש מותכם ¹⁵ והיה אחריו נתש אותם אשוב ורחמתים והשבתיהם איש לנחלתו ואיש לארצו ¹⁶ והיה אם למד ילמדו את דרכיו עמי להשבע בשמי חי יהוה כאשר למדו את עמי להשבע בבעל--ונבנו בתוך עמי ¹⁷ ואם לא ישמעו ונשתתי את הנוי ההוא נחש ואבד--נאם יהוה

13 כה אמר יהוה אליו הлок וקנית לך אוור פרתים ושמתו על מתניק ובמים לא תבאחו ² ואקנה את האור כדבר יהוה ואשם על מותני ³ ויהי דבר יהוה אליו שנית לאמיר ⁴ קח את האור אשר קנית אשר על מתניק וקום לך פרתת וטמנהו שם בנקיק הסלע ⁵ ויהי מכך ואטמנהו בפרתת כאשר צווה יהוה אותו ⁶ ויהי מכך ימים רבים ויאמר יהוה אליו קום לך פרתת וקח משם את האור אשר צויתך לטמן שם ⁷ ואליך פרתת-- ואחפר ואכח את האור מן המקום אשר טמנתיו שמה והנה נשחת האור לא יצליח לכל ⁸ ויהי דבר יהוה אליו לאמיר ⁹ כה אמר יהוה כהacha אשחת את נאן יהודה ואת נאן ירושלם--הריב ¹⁰ העם הזה הרע

15 ויאמר יהוה אליו אם יעמוד משה ושמואל לפני
אэн נפשي אל העם הזה שלח מעל פנוי יצאו ² והיה כי
יאמרו אלקך אנה נצא ואמרת אליהם כי אמר יהוה
אשר למות למות ואשר לחרב לחרב ואשר לרעב
לרעב ואשר לשבי לשבי ³ ופקרתי עלייהם ארבע
משפחות נאם יהוה את החרב להרנו ואת הכלבים
לשחוב ואת עופ השמים ואת בהמת הארץ לאכל
ולהשחית ⁴ ונתחים לזועה (לוועה) לכל מלכות
הארץ--בגָלְמָנָשָׁה בֶן יְהוּקִיָּהוּ מֶלֶךְ יִהוּדָה עַל אֲשֶׁר
עַשָּׂה בֵּרֹשֶׁתְּם ⁵ כי מי ייחמֶל עַל־ךְ יִרְשֶׁלָּם וְמַיְנָד
לְךָ וְמַיְסָרָה לְשָׁאֵל לְשָׁלֵם לְךָ ⁶ את נְשָׁתָּה אֲתָּי נָאָם
וְיְהוָה אַחֲרָתְּלָכִי וְאַתָּי יְדִי עַל־ךָ וְאַשְׁחִיתְךָ נְלָאָתִי
הַנְּחָם ⁷ וְאוֹרָם בְּמִזְרָחָה בְּשֻׁעָרֵי הָאָרֶץ שְׁכָלְיוּ אַבְדָּתִי
אַתָּה עַמִּי מְדֻרְכֵיכֶם לֹא שָׁבָו ⁸ עַצְמָוּ לִי אַלְמָנוּתָו
מַחְוֹלִים יְמִימֵי הַבָּאָתִי לְהָם עַל אָם בְּחוֹר שְׁדָד בְּצָהָרים
הַפְּלָתוֹ עַלְיהָ פְּתָחָם עִיר וּבְחַלוֹת ⁹ אַמְלָלה יְלָדָתָה
הַשְׁבָּעָה נְפָחָה נְפָשָׁה בָּאה (בָּא) שָׁמָשָׂה בְּعֵד יוֹמָם--
בּוּשָׂה וְחַפְרָה וְשָׁאָרִים לְחַרְבָּתָן לְפָנֵי אִיבָּהָם--
נָאָם יְהוָה ¹⁰ אוֹי לִי אַמְּיִי--כִּי יְלָדָתִי אִישׁ רִיבָּה וְאִישׁ
מְדוֹן לְכָל הָאָרֶץ לְאַנְשָׁיו וְלְאַנְשָׁו בַּיַּכְהָ מְקָלְלוֹנִי
¹¹ אָמַר יְהוָה אָם לֹא שְׁרוֹתָךְ (שְׁרוֹתִיךְ) לְטוֹב אָם
לֹא הַפְּנָעֵתִי בָּךְ בְּעֵת רָעוֹת וּבְעֵת צָרָה--אָתָה אַיִבָּךְ
הַיּוּרָע בְּרוֹל בְּרוֹל מִצְפָּן וּנְחַשָּׁת ¹³ חִילָּךְ וְאַזְרָוִתִךְ
לְבָוָא אָתָן לְאַבְמָהִיר וּבְכָל חָטָאתִיךְ וּבְכָל גּוֹלִיךְ ¹⁴
וְהַעֲבָרָתִי אֶת אַיִבָּךְ בָּאָרֶץ לֹא יְדַעַת כִּי אֲשָׁקְדָּחָה
בָּאֲפִי עַלְיכֶם תּוֹקֵר ¹⁵ אֲתָה יְדַעַת יְהוָה זְכָרְנוּ וּפְקַדְנוּ
וְגַנְקָם לְיִמְרָדֵפָה--אָל לְאַרְךְ אַפְקָד תְּקָנִי דַע שָׁאָתִי
עַל־ךָ חַרְפָּה ¹⁶ נִמְצָאוּ דְבָרִיךְ וְאַכְלָם וְיִהְיֶה דְבָרִיךְ
(דְּבָרֶךְ) לִי לְשָׁוֹן וּלְשָׁמָחָת לְבָבֵי כִּי נִקְרָא שְׁמֵךְ
עַל־יְהוָה אֱלֹהֵי צְבָאות ¹⁷ לֹא יִשְׁבְּתִי בְּסָוד מִשְׁחָקִים
וְאַעֲלֵי מִפְנֵי יְדֶךָ בְּדַד יִשְׁבְּתִי כִּי זָעַם מַלְאָתַנִי ¹⁸ לְמַה
הִיא אָבִי נִצָּח וּמִכְתֵּי אָנוֹשָׁה מִאָנָה הַרְפָּא--הִי תְּהִיה
לִי כָּמוֹ אֲכֹזֶב מִים לֹא נִמְנָנוּ ¹⁹ לְכָن כִּי אָמַר יְהוָה אָם
תְּשׁוֹב וְאַשְׁבֵךְ לְפָנֵי תְּעִמָּד וְאַמְתַּזְעֵיא יִקְרָר מְזֻולָּל כַּפִּי
תְּהִיה יִשְׁבּוּ הַמָּה אַלְיךָ וְאַתָּה לֹא תְּשׁוֹב אַלְיכָם ²⁰
וְנִתְחַזֵּק לְעַם הָזֶה לְחַזְמָתָה בְּצָרוֹה וּנְלִחְמָמוּ אַלְיךָ
וְלֹא יוּכְלָו לְךָ כִּי אַתָּךְ אַנְיַה לְהַשְׁעֵךְ וְלְהַצִּילֵךְ נָאָם
וְהִזְמִין ²¹ וְהַצְלָתִיךְ מִיד רָעִים וּפְרַתִּיךְ מִכְּפָעִים
כָּל אֶלְהָה

16 ויהי דבר יהוה אלְיָהוּ לאמר 2 לא תקח לך אשה
ולא יהיו לך בנים ובנותה במקום זהה 3 כי כה אמר
יהוה על הבנים ועל הבנות הילודים במקום זהה ועל
אמותם הילודות אותן ועל אבותם המולדים אותן--
את ידי ואת גבורי וידעו כישמי יהוה

17 חטא יהודה כתובה בעט ברזל--בצפן שמיר
חרושה על לוח לבם ולקרנות מזבחותיכם 2 וכוכר
בניהם מזבחותם ואשריהם על עץ רענן על נבעות
הגבות 3 הררי בשדה--חילך כל אוצרותיך לבו
אתן במתוך בחטא בכל גבוליך 4 ושמנתה וברך
מנחליך אשר נתתי לך והעבדתך את איביך בארץ
אשר לא ידעת כי אש קדחתם באפי עד עולם תוקרך 5
כה אמר יהוה אדורו הנבר אשר יבטיח באדם ושם
בשער רדעומין יהוה יסור לך 6 והיה כערער בערבה
ולא יראה כי יבוاآ טוב ושכן חרדים במדבר ארץ
מלחה ולא תשב 7 ברוך הנבר אשר יבטיח ביהוה
והיה יהוה מבטחו 8 והיה כעץ שתול על מים ועל
ויבל ישלה שרשיו ולא ירא (יראה) כי יבא חם
והיה על הום רענן ובשנה בצרת לא יdag ולא ימש
מעשות פרוי 9 עקב הלב מכל ואנש הוא מי ידענו 10
אני יהוה חקרلب בחן כליות ולחת לאיש כדרכו
כפרי מעלייו ט קריא דגון ולא ילך עשה עשר ולא
במשפט בחצי ימו יעוזנו ובאחריתו יהוה נבל 12 כסא
כבוד מדורם מראשו--מקום מקדשנו 13 מקוה ישראל
יהוה כל עזביך יבשו יסורי (סורי) בארץ יכתבו
כי עזבו מקור מים חיים את יהוה 14 רפאי יהוה
וארפאו הושעוני ואושעה כי תחולתי אתה 15 הנה המה
אמרים אליו איה דבר יהוה יבוא נא 16 ואני לא אצתי
מרעה אחריך ויום אנוש לא התאותי--אתה ידעת
מווצא שפטינו נכח פניך היה 17 אל תהיה לי למחטה
מחשי אתה ביום רעה 18 יבשו רדפי ואל אבשה אני--
יחתו המה ואל אותה אני הביא עלייהם يوم רעה
ונשנה שברון שברם 19 כה אמר יהוה אליו הלק
ועמדת בשער בני עם (העם) אשר יבוא בו מלכי
יהודה ואשר יצאו בו וככל שעורי וירושלם 20 ואמרת
אליהם שמעו דבר יהוה מלכי יהודה וכל יהודה
וככל ישבי ירושלם--הבאים בשעריהם האלה 21 כה
אמר יהוה השמרו בנפשותיכם ועל תשאו משא ביום
השבת והבאתם בשעריך ירושלים 22 ולא תוציאו משא
את נחaltı 19 יהוה עוז ומוציאו מנוסי--בימים צרה אליך

עולם כל עובר עליה ישם וויניד בראשו ¹⁷ כrhoח קדים אפיקים ליפוי אויב ערך ולא פנים ארם ביום אדם ¹⁸ ויאמרו לכו ונחשה על ירמיהו מוחשבות- כי לא תאבך תורה מכחן ועזה מהכם ודבר מנכיא לכט נכחו בלשון ואל נקשבה אל כל דבריו ¹⁹ הקשבה יהוה אליו ושם לעkol ירבי ²⁰ היישלים תחת טוביה רעה כי כרו שואה לנפשי זכר עמדיו לפניך לדבר עליהם טוביה להшиб את חמתך מהם ²¹ לכן תנ' את בנייהם לודע והגרכם על ידי חבר ותהיינה נשיהם שכלוות ואלמנות ואנשיהם יהיו הרני מות בחוריהם וכי חבר במלחמה ²² תשמע ועקחה מכתיהם כי תביא עליהם נרדף פתאם כי כרו שיחה (שואה) לילדני ופחדים טמו לרגלי ²³ ואתה יהוה ירעאת את כל עצם עלי למות--אל תכפר על עונם וחטאיהם מלפניך אל תמייחי והוא (ויהיו) מיכללים לפניך בעת אפק עשה

בهم

19 כה אמר יהוה הלאך וקנית בקבק יוצר חרש ומוקני העם ומוקני הכהנים ² ויצאת אל ניא בן הנם אשר פתח שער החרסות (החרסית) וקראת שם את הדרבים אשר אדרבר אליך ³ ואמרת שמעו דבר יהוה מלכי יהודה וישראל ירושלם כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל אני מביא רעה על המיקום הזה אשר כל שמעה תצלנה אוניי ⁴ יען אשר עזבני יונכרו את המיקום הזה ויקטרו בו לאלהים אחרים אשר לא ידועם המה ואבותיהם ומליyi יהודה ומלאו את המיקום הזה דם נקיים ⁵ ובנו את במות הבעל לשרפ' את בנייהם באש--עלות בעל אשר לא צויתי ולא דברתי ולא עלתה על לבי ⁶ לכן הנה ימים באים נאם יהוה ולא יקרה למקום הזה עוד החפת ניא בן הנם--כי אם ניא ההרגנה ⁷ ובקתי את עצת יהודה וירושלם במקומות הזה והפלתיהם בחרב לפני איביהם וביד מבקשי נפשם ונתטו את נבלתם למאכל לעוף השמיים ולבחמת הארץ ⁸ ושמתי את העיר הזאת לשמה ולשרקה כל עבר עליה ישם וישrank על כל מכתה ⁹ והאכלותם אתבשר בניםם ואתבשר בניהם ואיש שבר את נזילותם ¹⁰ כי שכך נזיל שברת הבקב-לענין האנשים ההלכים אותן ¹¹ ואמרת אליהם כי לא סלולה ¹² לשום ארצם לשם שרוקת (שריקת)

מבתיכם ביום השבת וכל מלאכה לא תעשו וקדשתם את יום השבת כאשר צויתו את אבותיכם ²² ולא שמעו ולא הטו את אזם ויקשו את ערפן לבalto שומע (שמעו) ולבalto קחת מוסר ²⁴ והיה אם שמע תשמעון אליו נאם יהוה לבalto הביא משא בשעריו העיר הזאת ביום השבת ולקרש את יום השבת לבalto עשות בה כל מלאכה ²⁵ ובאו בשעריו העיר הזאת מלכים ושרים ישבים על כסא דוד רכבים ברכב ובסוסים המה ושריהם- איש יהודה ושבוי ירושלם ושבה העיר הזאת לעולם ²⁶ ובאו מערבי יהודה וஸביבות ירושלם הארץ בנים ומן השפלה ומן ההר ומן הנגב מבאים עולח ובח ומנחה ולboneה--ומבאתי תורה בית יהוה ²⁷ ואם לא תשמעו אליו לקרש את יום השבת ולבלתי שאת משא ובאו בשעריו ירושלם ביום השבת והצטי אש בשעריה ואכליה ארמנות ירושלם--ולא תכבה

18 הדבר אשר היה אל ירמיהו מאת יהוה לאמר ²

קום וירדת בית היוצר ושם אשמייך את דברי ³ וארד בית היוצר והנהו (וינה הוא) עשה מלאכה על האבניים ⁴ ונסחת הכללי אשר הוא עשה בחומר--ביד היוצר ושב ויעשה כל依 אחר כאשר יש בעני היוצר לעשות ⁵ ויהדי דבר יהוה אליו לאמור ⁶ הכווצר הזה לא אוכל לעשות לכם בית ישראל--נאם יהוה הנה כחומר ביד היוצר כן אתם בידי בית ישראל ⁷ רגע אדרבר על נוי ועל מלוכה לנחות ולנטוץ ולהאבד ⁸ ושב הני ההוא מרעתו אשר דברתיו עליו--ונחמתי על הרעה אשר חשבתי לעשות לו ⁹ ורגע אדרבר על גני ועל מלוכה לבנות ולנטוע ¹⁰ ועשה הרעה (הרע) בעני לבalto שמע בקולו--ונחמתי על הטובה אשר אמרתי לחייטב אותו ¹¹ וועחה אמר נא אל איש יהודה ועל יושבי ירושלם לאמר כה אמר יהוה הנה אנכי יוצר עליכם רעה וחשב עליכם מחשبة שובו נא איש מדרכו הרעה והחייטבו דרכיכם ומעליכם ¹² ואמרנו נואש כי אחרי מחשבותינו נלך ואיש שררות לבו הרע נשעה ¹³ לכן כה אמר יהוה שלאו נא בנים מי שמע כליה שעורת עשתה מادر בחולת ישראל ¹⁴ הייעוב מצור שדי שלג לבנון אם ינתשו מים זרים קרים--נזולים ¹⁵ כי שכחני עמי לשוא יקטרו וכשלום בדרכיהם שבלי עולם לכלת נתיבות דרך לא סלולה ¹⁶ לשום ארצם לשם שרוקת (שריקת)

את ריבי ¹³ שירו ליהוה--הלו את יהוה כי הצליל את נפש אביו מיד מרעים ¹⁴ אරור היום אשר ילדתי בו יום אשר ילדתני אמי אל יהו ברוך ¹⁵ אරור האיש אשר בשער את אבי לאמר ילד לך בן זכר--שמה שמחהו ¹⁶ והיה האיש והוא כערים אשר הפך יהוה ולא נחם ושמע עזקה בברק ותרועה בעת צהרים ¹⁷ אשר לא מותתני מרחם ותהי לי אמי קבררי ורחמה הרת עולם ¹⁸ لما זה מרham יצאתי לראות עמל יונון ויכלו בבשת ימי

21 הדבר אשר היה אל ירמיהו מאת יהוה--בשלוח אליו המלך צדקיוו אتا פשchor בן מלכיה ואת צפניה בן מעשיה הכהן לאמר ² דרש נא בעדנו את יהוה כי נוכדראצ'ר מלך בבל נלחם עליינו אויל' עשה יהוה אorthנו ככל נפלאתיו ויעלה מעליינו ³ ויאמר ירמיהו אליהם כה אמרן אל צדקיוו ⁴ כה אמר יהוה אלהי ישראל אלהי מסב את כל המלחמה אשר בידכם אשר אתם נלחמים בהם את מלך בבל ואת חסדים הצרים עליהם מחוץ לחומה ואספהו אותם אל תוך העיר הזאת ⁵ ונלחמתי אני אתכם ביד נתניה ובורוע חזקה ובאף ובכחם ובכזב נדרול ⁶ והכיתי את יושבי העיר הזאת ואת האדים ואת הבתמה בדבר גדור ימתחו ⁷ ואחריו כן נאם יהוה אתן את צדקיוו מלך יהודה ואת עבדיו ואת העם ואת הנשארים בעיר הזאת מן הדבר מן החרב וממן הרעב ביד נוכדראצ'ר מלך בכל וביד איביהם וביד מבקשי נפשם והם לפיה חרב--לא ייחוס עליהם ולא יחמל ולא יرحم ⁸ ואל העם הזה התאמיר כה אמר יהוה הנני נתן לפניכם את דרך החיים ואת דרך המוות ⁹ היושב בעיר הזאת ימות בחרב וברעב ובדבר והווצא ונפל על חסדים הצרים עליהם חייה (חייה) והיתה לו נפשו לשלהל ¹⁰ כי שמי פני בעיר הזאת לרעה ולא לטובה--נאם יהוה ביד מלך בבל תנתק ושרפה באש טולבת מלך יהודה שמעו דבר יהוה ¹¹ בית דוד כה אמר יהוה דין לברק משפט והצילו גולן מיד עושק פן תצא אש חמוץ ובערה וכן מכבה מפני רע מעלהיהם (עליהם) ¹² והני אלקיך ישבת העמק צור המישר-- נאם יהוה האמורים מי יחת עליינו ומוי יבוא במעונתוינו ¹³ ופקדתי עליהם כפרי מעליים נאם יהוה והצטי אש בעירה ואכלה כל סביבה

אמר יהוה צבאות ככה אשר בר את העם הזה ואת העיר הזאת כאשר ישבר את כל היוצר אשר לא יוכל להרפה עוד ובחתפת יקברו מאין מקום לקבור ¹² כן עשויה למקומות הזה נאם יהוה--ולוישבו ותחת את העיר הזאת כתפת ¹³ וזה בתי ירושלים ובתי מלכי יהודה כמקום התפת הטמאים--לכל הבתים אשר קטרו על נתיהם לכל צבא השמים והסך נסכים לאלהים אלהים ¹⁴ ויבא ירמיהו מהתפת אשר שלחו יהוה שם להנבא ויעמד בחצר בית יהוה ויאמר אל כל העם ¹⁵ כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הנני מביא אל העיר הזאת ועל כל עירה את כל הרעה אשר דברתי עליה כי הקשו את ערפם לבלי שמווע את דברי

20 ויישמע פשchor בן אמר הכהן והוא פקיד נגיד בבית יהוה את ירמיהו נבא את הדברים האלה ² וכי מה פשchor את ירמיהו הנביא ויתן אותו על המהפהכת אשר בשער בנימן העליון אשר בבית יהוה ³ ויהי ממהרת ויצא פשchor את ירמיהו מן המהפהכת ויאמר אליו ירמיהו לא פשchor קרא יהוה שמך--כי אם מגור מסביב ⁴ כי כה אמר יהוה הנני נתן למזור לך ולכל אהביך ונפל בחרב איביהם--ויעיניך ראות ואת כל יהודה אתן ביד מלך בבל ותגלום בבל והכם בחרב ⁵ ונתני את כל חסן העיר הזאת ואת כל גניעת ואת כל יקרה ואת כל אוצרות מלכי יהודה אתן ביד איביהם ובזוזם ולקחים והבאים בבל ⁶ ואתה פשchor וכל ישבי ביתך תלכו בשבי ובבל תבוא ושם תמות ושם תקבר--אתה וכל אהביך אשר נבא להם בשקר ⁷ פתיתני יהוה ואפת חזקתי ותוכל היתי לשחוק כל היום כלה לעג לי ⁸ כי מדי אדרב אורזק חמס ושד אקרא כי היה דבר יהוה לי להרפה ולקלס כל היום ⁹ ואמרתי לא אזכורנו ולא אדרב עוד בשמו והיה בלבבי כאשר עזר בעצמותי ונלאותי לכל וללא אוכל ¹⁰ כי שמעתי רבתם מגור מסביב הגינויו ונידנו כל אונש שלמי שMRI צלע אויל' יפתח ונוכלה לו ונקחה נקמתנו ממנה ¹¹ וזהו אותו כנbor ערדין על כן רדפי יכשלו ולא יכלו בשוש מד כי לא השכilio כלמות עולם לא תשכח ¹² ויהוה צבאות בחן צדיק ראה כליות ולב אראה נקמתך מהם כי אלקיך גליות

בלבנון מוקננת) בארץיהם מה נתנה בכאן לך
חברים חיל כלידה ²⁴ כי אני נאם יהוה כי אם יהיה
כינויו בן יהויקים מלך יהודה חותם על יד ימינו כי
שם אתה תנקן ²⁵ ונתתיך ביד מבקשי נפשך וביד אשר
אתה יגיד מפניהם-וביד נוכדראצ'ר מלך בבל וביד
הכבדים ²⁶ והטהרתי אתך ואת אמרך אשר ילמדך על
הארץ אחרית אשר לא לילדתכם שם ושם תמותו ²⁷ ועל
הארץ אשר הם מנשאים את נפשם-לשוב שם שמה
לא ישובו ²⁸ העצב נבזה נפוץ האיש הזה כינויו אם
כלאי אין חfine במו מודיעו הוטלו הוא זורעו והשלכו על
הארץ אשר לא יידעו ²⁹ ארץ ארץ ארץ-שמי דבר
יהוה ³⁰ כה אמר יהוה כתבו את האיש הזה עיריר-
גבר לא יצלח בימי כי לא יצלח מזרע איש ישב על
כסא דוד ומשל עוד ביהודה

23 הוי רעים מאבדים ומפצחים את צאן מרעיתי-
נאם יהוה ² לכן כה אמר יהוה אלהי ישראל על
הרעים הרעים את עמי אתם הפצחים את צאני ותדרחום
ולא פקרתם את הנני פקד עליכם את רע מעלייכם
נאם יהוה ³ ואני אקbez את שאדרית צאני מכל הארץות
אשר הדחתית אתם שם והשבתי אתך על נוהן ופרו
ורבו ⁴ והקמתי עליהם רעים ורעומים ולא ייראו עוד
ולא ייחתו ולא יפקדו נאם יהוה ⁵ הנה ימים באים נאם
יהוה והקמתי לדוד צמח צדיק ומלך מלך והשכיל
ועשה משפט וצדקה בארץ ⁶ ביוםיו תושע יהודה
וישראל ישcken לבטה וזה שמו אשר יקראו יהוה צדקנו
לכן הנה ימים באים נאם יהוה ולא יאמרו עוד כי
יהוה אשר העלה את בני ישראל מארץ מצרים ⁸ כי
אם חי יהוה אשר העלה ואשר הביא את זרע בית
ישראל מארץ צפונה ומכל הארץות אשר הדחתיתם
שם וישבו על ארמותם ⁹ לנכבים נשבר לבוי בקרבי
רחפו כל עצמותי-היהתי כאיש שכור וכגבר עברו יין
מןוני יהוה ומפני דברי קדרשו ¹⁰ כי מנפים מלאה
הארץ-כי מפני אלה אבלה הארץ יבשו נאות מדבר
ותהו מrozותם רעה ונבורותם לא כן ¹¹ כי נם נביא נם
כהן חנפו נם בכתי מצatoi רעתם נאם יהוה ¹² לכן
יהיה דרכם להם כחקלקלות באפליה ידחו ונפלו
בה כי אביא עליהם רעה שנות פקדתם נאם יהוה ¹³
ובנכאי שמרון ראיתי תפלה הנבא בבעל ויתעו את

כה אמר יהוה רד בית מלך יהודה ודברת
שם את הדבר הזה ² ואמרת שמע דבר יהוה מלך
יהודה היישב על כסא דוד אתה ועבדיך ועמך הבאים
בשערים האלה ³ כה אמר יהוה עשו משפט וצדקה
והצילו נול מיד שעוק ונור יתום ואלמנה אל לנו אל
תחמסו ודעם נקי אל תשפכו במקום הזה ⁴ כי אם עשו
עשה את הדבר הזה-ובאו בשעריו הבית הזה מלכים
ישבים לדוד על כסאו רכבים ברכב ובסוסים הוּא
עובדו ועמו ⁵ וואם לא תשמעו את הדברים האלה-
בנשבעתי נאם יהוה כי לחרבה היהה הבית הזה ⁶
כי כה אמר יהוה על בית מלך יהודה גלעד אתה לי
ראש הלבנון אם לא אשיתך מדבר ערים לא נשבה
(ನಷಬ) ⁷ וקדשתי עלייך משחתים איש וכלי וכרכו
מכח ארזיך והפילו על האש ⁸ ויעברו נוים רכבים על
העיר הזאת ואיש אל רעהו על מה עשה יהוה
כה לעיר הנדולה הזאת ⁹ ואמרנו-על אשר עזבו
את ברית יהוה אלהיהם וישתחוו לאלהיהם אחרים
ויעבדו ¹⁰ אל תבכו למת ואל תנדו לו בכו בכו
להלך-כי לא ישוב עוד וראה את ארץ מולדתו ¹¹ כי
כה אמר יהוה אל שלם בן אישיהו מלך יהודה המלך
תחת אישיהו אביי אשר יצא מן המקום הזה לא ישוב
שם עוד ¹² כי במקום אשר הגנו אותו-שם ימות ואתה
הארץ הזאת לא יראה עוד ¹³ הוי בנה ביתו ללא צדק
ועליתו בלא משפט בראעה יעבד תנם ופעלו לא
יתן לו ¹⁴ האמר אבנה לי בית מדות ועליות מרותם
וקרע לו חלוני וספון בארו ומשוח בשער ¹⁵ ההתמלך
כי אתה מתחרה בארו אביך הלויא אכל ושתה ועשה
משפט וצדקה-או טוב לו ¹⁶ דן דין עני ואבין או טוב
הלויא היא הדעת את נאם יהוה ¹⁷ כי אין ענייך וליבך
כי אם על בצעך ועל דם הנקי לשפק ועל העשך ועל
המרוצה לעשות ¹⁸ לכן כה אמר יהוה אל יהויקים
בן אישיהו מלך יהודה לא יספדו לו הוי אחיו והו
אתות לא יספדו לו הוי אדון והו הדרה ¹⁹ קבותה
חמור יקבר סחוב והשלך מהלה לשערי ירושלים ²⁰
על הלבנון וצקי ובבשן תנוי קולך וצקי מערבים
כי נשברו כל מהאביך ²¹ דברתاي אליך בשלותיך
אמרת לא אשמע זה דרכך מנעוריך כי לא שמעת
בקולי ²² כל רעיך תרעעה רוח ומאביך בשבי ילבו
כי או תבשי ונכלמת מכל רעתק ²³ ישובי (ישבת)

עמי את ישראל ¹⁴ ובנבי ירושלים רأיתי שערורה נאוף והלך בשקר והזקן ידי מרים לבלתי שבו איש מרעתו היו לי כלם כסדם וישראל כעمرה ¹⁵ לכן כה אמר יהוה צבאות על הנבאים הנה מי מכיל אותם לעזה והשׁקתו מיראש' כי מאת נבאי ירושלים יצאה חנפה לכל הארץ ¹⁶ כה אמר יהוה צבאות אל תשמעו על דברי הנבאים הנבאים להם לכם--מה הבלים הנה אתהם חזון לכם ידרשו לא מפני יהוה ¹⁷ אמרים אמר למנצוי דבר יהוה שלום יהוה לכם וככל הלך בשරחות לבו אמרו לא תבוא עלייכם רעה ¹⁸ כי מי עמד בסוד יהוה וירא והוא שמע את דבריו מי הקשיב דברי (דברו) וישמע ¹⁹ הנה סערת יהוה חמיה יצאה וסער מתחולל על ראש רשעים יהול ²⁰ לא ישוב אף יהוה עד עשתו ועד הקימו מזומות לבו באחרית הימים ת התבוננו בה בינה ²¹ לא שלחתי את הנבאים והם רצוי לא דברתי אליהם והם נבאו ²² ואם עמדו בסודיו יושמו דבורי את עמי וישובם מדריכם הרע ומרע מעלייהם ²³ האלקי מקרב אני נאם יהוה ולא אלהי מרחק ²⁴ אם יסחר איש במסתרים ואת הארץ אין מל' נאם יהוה יהוה הלואת השמים ואת הארץ אין מל' נאם יהוה שמעתי את אשר אמרו הנבאים הנבאים בשם שקר לאמור חלמתי חלמתי ²⁶ עד מתי היוש בלב הנבאים נבאי השקר ונבאי תרמת לבם ²⁷ החשבים להשכיה את עמי שמי בחילוניהם אשר יספרו איש לרעהו-- כאשר שכחו אבותם את שמי בבעל ²⁸ הנביא אשר את חלום יספר חלום ואשר דבריו אותו ידרש דבריו את מה שתבין את הבר נאם יהוה ²⁹ הלואת דבריו כאשר נאש נאש יהוה וכפפייש יפצע סלע ³⁰ לכן הני על הנבאים נאם יהוה מגנבי דברי איש מארת רעהו ³¹ הני על הנבאים נאם יהוה תלקחים לשונם ווינאמנו נאם ³² הני על נבאי חלומות שקר נאם יהוה ויספרום ויתעו את עמי בשקרים ובפחוותם ואנכי לא שלחתי ולא צויתם והועיל לא יועילו לעם הזה--נאם יהוה ³³ וכי ישאלך העם הזה או הנביא או כהן לא אמר מה משא יהוה--ואמרת אליהם את מה משא משה משא יהוה-- יהוה ³⁴ והנביא והכהן והעם אשר יאמר משא יהוה--ופקדתי על האיש והוא ועל ביתו ³⁵ כה אמרו איש על רעהו ואיש אל אליו מה ענה יהוה ומה דבר יהוה ³⁶ ומשא יהוה לא תזכיר עוד כי המשא היה

חרפת עולם וכלה מות עולם אשר לא תשכח

24 הראני יהוה והנה שני דודאי תנאים מועדים לפני ויכל יהוה אחריו גלות נבוכדראצ'ר מלך בכל את יכנחו בן יהויקים מלך יהודה ואת שריה יהודה ואת החרש ואת המסדר מירושלם ויבאם בכל ² הדוד אחד תנאים טבות מאד כתני הבכורות והדור אחד תנאים רעות מאד אשר לא תأكلנה מרע ³ ויאמר יהוה אליו מה אתה ראה ירמיהו ואמר תנאים התאנים הטבות טבות מאד והרעות רעות מאד אשר לא תأكلנה מרע ⁴ ויהו דבר יהוה אליו לאמר ⁵ כה אמר יהוה אלהי ישראלי כתנאים הטבות האלהן אין אכיר את גנות יהודה אשר שלחתני מן המקום זה ארץ כשדים-- לשובה ⁶ ושמתי עני עליהם לטובה והשבטים על הארץ הזאת ובניותים ולא אהרס נטענים ולא אחש לבם ⁸ וכתנאים הרעות אשר לא תأكلנה מרע כי כה אמר יהוה כן אתן את צדquito מלך יהודה ואת שריו ואת שארית ירושלם הנשארים בארץ הזאת והישבים בארץ מצידים ⁹ וגנתים לוזעה (לוזעה) לרעיה לכל מלכות הארץ לחרפה ולמשל לשינוי ולקללה בכל המקומות אשר אדריהם שם ¹⁰ ושלחתי בם את החרב את הרעב ואת הדבר עד תום מעל האדמה אשר נתתי להם ולאבותיהם

25 הרבר אשר היה על ירמיהו על כל עם יהודה בשנה הרביעית להוויקים בן אישתו מלך יהודה היא השנה הראשית לנבוכדראצ'ר מלך ² בכל דבר ירמיהו הנביא על כל עם יהודה ואל כל ישבו ירושלם לאמר ³ מן שלוש עשרה שנה ליאשיהו בן אמון מלך יהודה ועד היום הזה זה שלש עשרים שנה היה דבר יהוה אליו ואדרבר אליכם אשכים ודבר

מלך זמרי ואת כל מלכי עילם ואת כל מלכי מדי²⁶ ואת כל מלכי הצפון הקרים והרחקים איש אל אחיו ואת כל הממלכות הארץ אשר על פני האדמה ומילך שך ישטה אחרים²⁷ ואמרת אליהם כה אמר יהוה צבאות אלה ישראל שטו ושכדו וקו ונפלו ולא תקומו-מן החרב אשר אגצי שלח ביןיכם²⁸ והיה כי ימאנו לקחת הocus מידך--לשנות ואמרה אליהם כה אמר יהוה צבאות--שטו תשטו²⁹ כי הנה בעיר אשר נקרא שמי עליה אגצי מחל להרעה ואתם הנקה תנקו לא תנקו--כי החרב אני קרא על כל ישי הארץ נאם יהוה צבאות³⁰ ואתה הנבא אלהם את כל הדרבים האלה ואמרת אליהם יהוה ממרים ישאג ומעונן קדשו יtan קולו--שאג ישאג על נoho הידך כדריכים יענה אל כל ישי הארץ³¹ בא שאון עד קצה הארץ--כי ריב ליהוה בנוי נשבט הוא לכלبشر הרשעים נתם לחרב נאם יהוה³² כה אמר יהוה צבאות הנה רעה יצאת מגני אלו וסער גדויל יעור מירכתי הארץ³³ והוא חללי יהוה ביום הוא מקצת הארץ ועד קצה הארץ לא יספחו ולא יאספו ולא יקברו--לדמן על פני האדמה יהו³⁴ הילילו הרים וועקו והתפלשו אדרי הארץ--כי מלאו ימיכם לטבוח ותופזותיכם ונפלתם ככליה חמלה³⁵ ואבד מנוס מן הרים ופליטה מאדרי הארץ³⁶ קול צעקת הרים ויללת אדרי הארץ--כי שדד יהוה את מרעיתם³⁷ ונדמו נאות השלום מפני חרון אף יהוה³⁸ עזוב ככפר סכו--כי היהת הארץ לשם מפני חרון הиона ומנפי חרון אף

26 בראשית מלוכות יהוקים בן אישיהו--מלך יהודה היה הדהר הזה מעת יהוה לאמר² כה אמר יהוה עמד בחצר בית יהוה ודברת על כל ערי יהודה הבאים להשתחוות בית יהוה את כל הדברים אשר צויתך לדבר אליהם אל תגרע דבר³ אויל ישמעו--וישבו איש מדרך הרעה ונחמתי אל הרעה אשר אליהם כה אמר יהוה אם לא תשמעו אליו ללבת בחורתך אשר נתתי לפניכם⁵ לשמע על דברי עברי הנבאים אשר אגצי שלח אליכם והשכם ושלח ולא שמעתם⁶ ונחתך את הבית הזה כשלחה ואת העיר הזאת (זהות) אתן לך לקללה לכל גוי הארץ⁷ וישמעו

ולא שמעתם⁴ ושלח יהוה אליכם את כל עברי הנבאים השם ושלח--ולא שמעתם ולא הטיחם את אגצי לשמע⁵ לאמר שבו נא איש מדרך הרעה ומרע מעליכם ושבו על האדמה אשר נתן יהוה לכם ולא בותיכם--למן עולם ועד עולם⁶ ואל תלכו אחרי אליהם אחרים לעברם ולהשתחוות להם ולא תכעיסו אותו במעשה ידיםם ולא ארע لكم⁷ ולא שמעתם אליו נאם יהוה לمعן הкусוני (הכעיסני) במעשה ידיםם לדע לכם⁸ שכן כה אמר יהוה צבאות יعن אשר לא שמעתם את דברי⁹ הנני שלח ולקחתי את כל משפחות צפון נאם יהוה ואל נוכחד אצזר מלך בבבב עברי והבאים על הארץ הזאת ועל ישבי ועל כל הגנים האלה סביב והחרמותים--ושמתים לשמה ולשרה ולהבות עולם¹⁰ והאבוטי מהם קול שונה וקול שמחה קול חתן וקול כללה--Κολ ρχήμ ואור נר בו והיתה כל הארץ את מלך בבבב--שבעים שנה¹¹ והיה הגנים האלה את עולם¹² והבאותי (הbabati) על הארץ ההייא את כל דברי אשר דברתי עליה--את כל הכתוב בספר הזה אשר נבא ירמייהו על כל הגנים¹⁴ כי עבדו בהם נם המה גנים רבים ומלאים גדולים ושמתי להם כפעלים וכמעשה ידיםם¹⁵ כי כה אמר יהוה אלהי ישראל אליו קח את כס היין החמה הזאת מיידי והשקייה אותו את כל הגנים אשר אגצי שלח אותך אליהם¹⁶ ושטו והתגעו והתהלך לו מפני החרב אשר אגצי שלח בינתם¹⁷ וואקח את הocus מיד יהוה ואשקה את כל הגנים אשר שלתני יהוה אליהם¹⁸ את ירושלים ואת ערי יהודה ואת מלכיה את שריה לחת אתם להרבה לשמה לשקרה ולקללה--*כִּי* קום זהה¹⁹ את פרעה מלך מצרים ואת עברי ואת שרו ואת כל עמו²⁰ ואת כל הערב ואת מלכי ארץ העזיז ואת כל מלכי ארץ פלשתים ואת אשקלון ואת עזה ואת עקרון ואת שאריות אשדור²¹ את אדום ואת מואב ואת בני עמון²² ואת כל מלכי צר ואת כל מלכי צידון ואת מלכי האי אשר בעבר הים²³ ואת דדן ואת תימא ואת בוו ואת כל קוצי פאה²⁴ ואת כל מלכי ערב ואת כל מלכי הערב השכנים במדבר²⁵ ואת כל

בְּנֵי שָׁפֹן הִתְהַהַת יְרֻמְיהוּ—לְבָلְתִּי תֵּת אֶת בֵּיד הָעָם
לְהַמִּיתָה

27 בראשית מלכת יהויקם בן יושיהו-מלך יהודיה היה הדבר הזה אל ירמיה מאת יהוה לאמר 2 כה אמר יהוה אליו עשה לך מוסרות ומחות ונתחת על צווארך 3 וshallחת אל מלך אדורם ואל מלך מואב ואל מלך בני עמוון ואל מלך צר ואל מלך צידון-ביד מלכים הבאים ירושלים אל צדקהו מלך יהודה 4 וצויות אתם אל ארניהם לאמר מה ירמיה צבאות אלה ישראאל מה תאמרו אל ארניהם 5 אני עשותי את הארץ את האדם ואת הבמה אשר על פני הארץ בכחו הנדרול ובזרועו הגטואה ונחתה לאשר יש בעני 6 והעתה אני נתתי את כל הארץות האלה ביד נוכדנאצ'ר מלך בבל עבדיו ונום את חיות השדה נתתי לו לעבדו 7 ועבדו אותו כל הנזום ואת בנו ואת בן בנו-עד בא עת ארצ'ו נום הוא ועבדו בו נום רכבים ומלאים נדרלים 8 והיה הגוי והמלכה אשר לא יעבדו אותו את נוכדנאצ'ר מלך בבל ואת אשר לא יtan את צווארו בעל מלך בבל--בחרב וברעב ובדבר אפקד על הגוי ההוא נאם יהוה עד תמי אתם בידך 9 ואתם אל המשמעו אל נבייכם ועל קסמייכם ועל הלמותיכם ועל עניכם ועל כשפיכם-אשר הם אמרים אליכם לאמר לא תעבדו את מלך בבל 10 כי שקר הם נבאים לכם למען הרחיק אחכם מעלה ארמחהם והדחתי אתכם ואבדתם 11 והגוי אשר יביא את צווארו בעל מלך בבל--עבדו והנחתו על ארמותו נאם יהוה ועבדה יושב בה 12 ואל צדקה מלך יהודיה דברתי ככל הדברים האלה לאמר הביאו את צוاريיכם בעל מלך בבל ועבדו אותו וחו-וחזו 13 למא תמותו אתה ועמד בחרב ברעב ובדבר-אשר דבר יהוה אל הגוי אשר לא יעבד את מלך בבל 14 ואל השמעו אל דברי הנבאים האמרים אליכם לאמר לא תעבדו את מלך בבל כי שקר הם נבאים לכם 15 כי לא שלחתים נאם יהוה והם נבאים בשם לשקר למען הריחי אתכם ואבדתם--אתם והנבאים הנבאים لكم 16 ואל הכהנים וכל העם הזה דברתי לאמר מה ירמיה אל כל העם מבכלה עתה מהרה כי שקר כל בית יהוה מושבים מכבלה עתה מהרה כי שקר

הכהנים והנבאים וכל העם את ירמיהו מדבר את הדברים האלה בבית יהוה 8 ויהי בכלות ירמיהו לדבר את כל אשר צוה יהוה לדבר אל כל העם ויתפשו אותו הכהנים והנביאים וכל העם לאמר-מות המות 9 מודיע נביה בשם יהוה לאמר כשל יהיה הבית הזה והעיר הזאת תחרב מאין ישב ויקhall כל העם אל ירמיהו בבייה יהוה 10 ויישמעו שריה יהודה את הדברים האלה ויעלו מבית המלך ב בית יהוה וישבו בפתח שער יהוה החדש 11 ויאמרו הכהנים והנביאים אל השרים ואל כל העם לאמר משפט מות לאיש הזה כי נבא אל העיר הזאת כאשר שמעם באזוניכם 12 ויאמר ירמיהו אל כל השרים ואל כל העם לאמר יהוה שלחני להנבא אל הבית הזה ואל העיר הזאת את יהודיה אשר שמעתם 13 ועתה הייטיבו דרכיכם כל הדברים אשר שמעתם 14 ועתה הייטיבו דרכיכם ומעליכם ושמעו בקהל יהוה אלהיכם וינחם יהוה-אל הרעה אשר דבר עלייכם 14 ואני הנה בידכם עשו לי בטוב וכישר בעיניכם 15 אך ידע תדעו כי אם ממתים אתם ATI- כי אם נקי אתם נתנים עליכם ואל העיר הזאת ואל ישבה כי באמת שלחני יהוה עלייכם לדבר באזוניכם את כל הדברים האלה 16 ויאמרו השרים וכל העם אל הכהנים והנביאים אין לאיש הזה משפט מות כי בשם יהוה אלהינו דבר אלינו 17 ויקמו אנשים מוקני הארץ ויאמרו אל כל קהל העם לאמר 18 מיכיה (מיכיה) המורשתיה היה נבא בימי חזקיהו מלך יהודה ויאמר אל כל עם יהודה לאמר כי אמר יהוה צבאות ציון שדה תחרש וירושלים כה אמר יהוה והר הבית לbamot יער 19 ההמתה המתה עים תהיה והר הבית לbamot יער חזקיהו מלך יהודה וכל יהודה הלא יראה את יהוה-ויחיל את פני יהוה וינחם יהוה אל הרעה אשר דבר עליהם ואנתנו עושים רעה נזולה--על נשוטינו 20 ונם איש היה מתהנה בא שם יהוה אוריהו בן שמעיהו מקרית הערים וונבא על העיר הזאת ועל הארץ הזאת ככל דברי ירמיהו 21 וישמע המלך יהויקם וכל גבוריו וכל השרים את דבריו ויבקש המלך המיתו וישמע אוריהו וירא ויברא ויבא מצרים 22 וישלח המלך יהויקם אנשים-מצרים את אלנטן בן עכבר ואנשיים אותו אל מצרים 23 וויצויאו את אוריהו מצרים ויבאו אל המלך יהויקם ויכחו בחרב וישליך את נבלתו אל קבורי בני העם 24 אך יד אחיקם

את המותה מעל צואר ירמיה הנביא ¹³ הלוּך
ואמרת אל חנניה לאמר כה אמר יהוה מותה עז
שברת ועשית תחתיתך מותה ברזל ¹⁴ כי כה אמר
יהוה צבאות אלהי ישראל על ברזל נתתי על צואר
כל הגוים האלה לעבר את נבדנאצ'ר מלך בבל--
ועבדתו גוים את חיות השדה נתתי לו ¹⁵ ויאמר ירמיה
הנביא אל חנניה הנביא שמע נא חנניה לא שלחך
יהוה--וاثת הבטחת את העם הזה על שקר ¹⁶ לכון
כה אמר יהוה הנהני משלחך מעל פניו האדמנה השנה
אתה מות כי סרה דברת אל יהוה ¹⁷ וימת חנניה הנביא

בשנה ההיא בחודש השביעי

29 ואלה דברי הספר אשר שליח ירמיה הנביא
ミירושלם--אל יתיר זקנינו הנולדה ואל הכהנים ואל
הנביאים ואל כל העם אשר הנולדה נבודנאצ'ר
מיירושלם בבל ² אחריו צאת יכינה המלך והנכירה
והסדריים שרי יהודה וירושלם ותחרש והמגנרט--
מיירושלם ³ כדי אלעשה בן שפן ונמריה בן חלקיה
אשר שלח צדקה מלך יהודה אל נבודנאצ'ר מלך ³
בבל--בללה לאמר ⁴ כה אמר יהוה צבאות אלהי
ישראל לכל הנולדה--אשר הנגליות מיירושלם בבל ⁵
בנו בתים ושבו ונשטו גנות ואכלו את פרין ⁶ קחו נשים
וחילדו בתים ובנות וקחו לבנייכם נשים ואת בנותיכם
תנו לאנשיהם ותלדרנה בתים ובנות וררכו שם ואל תמעטו
ודורשו את שלום העיר אשר הגליתיהם אתם שמה
וחתפללו בעדרה אל יהוה כי בשלומה יהוה לכם
שלום ⁸ כי כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל אל
ישיאו לכם נבאייכם אשר בקרבתם וקסמים ואל
תשמעו אל חלמתיים אשר אתם מהלמיים ⁹ כי בשקר
הם נבאים לכם בשם לא שלחותם נאם יהוה ¹⁰
כי כה אמר יהוה כי לפוי מלאת לבבל שבעם שנה
אפקד אתכם והקמתי עלייכם את דברי הטוב להשיב
אתכם אל המקום הזה ¹¹ וכי אוכני ידעתה את המחשבת
אשר אוכני חשב עלייכם--נאם יהוה מחשבות שלום
ולא לרעה לתוכם אחרית ותקווה ¹² וקראותם
אתו וחלכתם וחתפלתם אליו ושמייתו אליכם ¹³
ובקשתם אתו ומצאתם כי תדרשו בכל לבבכם
ונמצאתו לכם נאם יהוה ושבותי את שביתכם
(שבותכם) וקצתו אתכם מכל הגוים ומכל המקומות ¹⁴
ויהי דבר יהוה אל ירמיה אחרי שבור חנניה הנביא

הנה נבאים לכם ¹⁷ אל תשמעו אליהם עבדו את מלך
ביבחו ולמה תהיה העיר הזאת הרבה ¹⁸ ואם נבאים
הם ואם יש דבר יהוה אתה--פנו נא ביהוה צבאות
לבתיי בא הרים הנורדים בבביה בית יהוה וቤת מלך
יהודה ובירושלם בבל ¹⁹ כי כה אמר יהוה צבאות
אל העמדים ועל הרים ועל המכננות--ועל יתר הרים
הנורדים בעיר הזאת ²⁰ אשר לא ל夸ם נבודנאצ'ר
מלך בבל במלתו את יכינה (יכינה) בן יהוקים
מלך יהודה מיירושלם בבל ואת כל חורי יהודה
וירושלם ²¹ כי כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל--
על הרים הנורדים בית יהוה ובית מלך יהודה

וירושלם ²² בבל יobao ושם יהיו--עד יומם פקדיו
אתם נאם יהוה והעליתם והשכיתם אל המקום הזה
28 וייה בשנה ההיא בראשית מלכת צדקה מלך
יהודה בשנת (בשנה) הרבעית בחודש החמשי אמר
אל חנניה בן עוזר הנביא אשר מגבעון בביית יהוה
לענין הכהנים וכל העם לאמר ² כה אמר יהוה צבאות
אל היישראל--לאמר שברתי את על מלך בבל ³
בעוד שניםים ימים או משיב אל המקום הזה את כל
כל בית יהוה--אשר ל欢快 נבודנאצ'ר מלך בבל מן
המקום הזה ויבאים בבל ⁴ ואת יכינה בן יהוקים
מלך יהודה ואת כל גלות יהודה הבאים בבל אני
משיב אל המקום הזה--נאם יהוה כי אשבר את על
מלך בבל ⁵ ויאמר ירמיה הנביא אל חנניה הנביא
לענין הכהנים ולענין כל העם העמדים בביית יהוה ⁶
ויאמר ירמיה הנביא אם כן יעשה יהוה יקס יהוה את
דבריך אשר נבא לחשיב כל הנוולה וככל הנולדה
מבבל אל המקום הזה ⁷ אך שמע נא הדבר הזה
אשר אנכי דבר באזיניך ובאונך כל העם ⁸ הנביאים
אשר היו לפניך ולפניך--מן הרים וינבא אל ארצאות
רבות ומלמלכות נדלות למלחמה ולרעיה ולדבר
הנביא אשר שלחו יהוה באמת ¹⁰ ויקח חנניה הנביא
את המותה מעל צואר ירמיה הנביא וישברתו ¹¹
ויאמר חנניה לעניין כל העם לאמר כה אמר יהוה כה
אשר את על נבודנאצ'ר מלך בבל בעוד שניםים
ימים מעל צואר כל הגוים וילך ירמיה הנביא לדרכו
ויהי דבר יהוה אל ירמיה אחרי שבור חנניה הנביא

30 הדבר אשר היה אל ירמייהו מאת יהוה לאמר
 2 כה אמר יהוה אלהי ישראל לאמר כתב לך את
 כל הדברים אשר דברת אליך --אל ספר ³ כי הנה
 ימים באים נאם יהוה ושבתו את שבות עמי ישראל
 ויהודה אמר יהוה והשบทים אל הארץ אשר נתתי
 לאבותם - וירושה ⁴ ואלה הדברים אשר דבר יהוה
 אל ישראל -- ואלה יהודה ⁵ כי אמר יהוה קול חרדה
 שמענו -- פחד ואין שלום ⁶ שאלנו נא וראו אם ילד
 זכר מודיע ראיتي כל גבר ידיו על חלציו כיולדת
 ונחפכו כל פנים לירקון ⁷ היו כי גدول הום ההוא --
 מאין כמזה ועת צרה היא לע יעקב וממנה יושע ⁸ וזה
 ביום ההוא נאם יהוה צבאות אשרulo מעל ציarden
 ומוסרתויך אנתק ולא יעמדו בו עוד זרים ⁹ ועבדו
 את יהוה אלהיהם ואת דוד מלכם אשר אקים להם
¹⁰ אתה אל תירא עבדי יעקב נאם יהוה ואל תהת
 ישראל -- כי הנימושעך מרוחק ואת זרעך מארץ
 שבים ושב יעקב וasket ושאנן ואין מהריד ¹¹ כי אנטק
 אני נאם יהוה להושיעך כי עשה כלה בכל הגוים
 אשר הפוץיך שם אך אנטק לא עשה כלה ויסרטיך
 למשפט ונקה לא אנתק ¹² כי אמר יהוה אנוש
 לשברך -- נחלה מכתך ¹³ אין דין לדינך לモור רפאות
 העלה אין לך ¹⁴ כל מהביך שכחך אויתך לא ידרשו
 כי מכת אויב הכיתיך מוסר אכורי -- על רב עונק עצמו
 חמאתיך ¹⁵ מיה תזעך על שברך אנוש מכאברך על
 רב עונק עצמו חמאתיך -- עשייתו אלה לך ¹⁶ לכן כל
 אלקיך יאכלו וככל צירך כלם בשבי יילכו והוא שאסיך
 למשחה וככל בויך אונן לבו ¹⁷ כי עלה אורבה לך
 ומוכותיך ארפאך נאם יהוה כי נדחה קרוא לך --
 ציון היא דרש אין לה ¹⁸ כי אמר יהוה הנה שב
 שבות האליעקוב ומשכנתיו ארחתם ובנחתה עיר על
 תלה וארכמן על משפטו ישב ¹⁹ ויצא מהם תודה
 וקהל משחקים והרבתים ולא ימעטו והכבדתים ולא
 יצערו ²⁰ והיו בינוי כקדם ועדתו לפני התכוון ופקודי
 על כל לחציו ²¹ והיה אדריו ממן ומשלו מקרבו
 יציא והקרבתו ונשנ אל כי מי הוא זה ערבת את לבו
 לנשת אל -- נאם יהוה ²² והייתם ל' לעם ואני אהיה
 لكم לאלהים ²³ הנה סערת יהוה חמה יצאה -- סער
 מתנורך על ראש רשעים יהול ²⁴ לא ישוב חרון אף
 אשר הדרתי אתכם שם נאם יהוה והשבתי אתכם --

אל המוקם אשר הגליתו אתכם שם ¹⁵ כי אמרתם
 הקיימים לנו יהוה נבאים בבל ¹⁶ כי אמר יהוה
 אל המלך היושב אל כסא דוד ואל כל העם היושב
 בעיר הזאת אשר לא יצאו אתכם במלחה ¹⁷
 כי אמר יהוה צבאות הנני משלח בם את החרב את
 הרעב ואת הדבר ונתתי אותם כתאים השערים אשר
 לא האכלנה מרע ¹⁸ ורדפתיהם אחריהם בחרב ברעב
 ובדבר ונתתיהם לזעה (לזעה) לכל מלכות הארץ
 לאלה ולשמה ולשרקה ולהחרפה בכל הגוים אשר
 הדרתיהם שם ¹⁹ תחת אשך לא שמעו אל דברי נאם
 יהוה -- אשר שלחתי אליהם את עבדי הנבאים השם
 שלח ולא שמעם נאם יהוה ²⁰ ואתם שמעו דבר
 יהוה כל הנולח -- אשר שלחתי מירושלים בבל ²¹ כי
 אמר יהוה צבאות אלהי ישראל אל אחאב בן קוליה
 ואל צדקיהו בן מעשיה הנבאים לכם בשמי שקר הגני
 נתם ביד נבוכדרاذר מלך בבבב והם לעיניכם ²²
 ולקח מהם קללה לכל גלות יהודה אשר בבל
 לאמר ישמך יהוה צדקיהו וכחטב אשר קלם מלך
 בבבב באש ²³ יען אשר עשו בבל בישראל וינואפו את
 נש רעהם וידברו דבר בשם שקר אשר לא צויתם
 ואני הודיע (הודיע) ועד נאם יהוה ²⁴ ואל שמעתו
 הנחלמי תאמר לאמר ²⁵ כי אמר יהוה צבאות אלהי
 ישראל -- לאמר יען אשר אתה שלחת בשכמה ספרים
 אל כל העם אשר בירושלם ואל צפניה בן מעשיה
 הכהן ואל כל הכהנים לאמר ²⁶ יהוה נתנק כהן תחת
 יהודע הכהן להיות פקדים בית יהוה לכל איש משגע
 ומתגנא ונתחה אותו אל המהפהכת ואל הצינוק ²⁷ ועתה
 למה לא נערת בירמיהו הענתתי -- המתנכח לאם ²⁸
 כי על כן שלח אלינו בבל לאמר -- אורכה היא בנו
 בתים ושבו ונטעו גנות ואכלו את פרידן ²⁹ ויקרא
 צפניה הכהן את הספר זהה באוני ירמייהו הנביא ³⁰
 ויידי דבר יהוה אל ירמייהו לאמר ³¹ שלח על כל
 הנולח לאמר כי אמר יהוה אל שמעיה הנחלמי יען
 אשר נבא לכם שמעיה ואני לא שלחתיו ויבטה אתכם
 על שקר ³² לכן כי אמר יהוה הדני פקד על שמעיה
 הנחלמי ועל זרעו -- לא יהיה לו איש יושב בתוכם העם
 הזה ולא יראה בטוב אשר אני עשה לעמי נאם יהוה
 כי סירה דבר על יהוה

יהוה עד עשתו ועד הקומו מזומות לבו באחרית הימים
ת התבוננו בה

הלכתי (ההלכה) שובי בתולת ישראל שב אל עיריך
אללה ²² עד מתי מתה מקין הבית השובבה כי ברא
יהוה חדשה בארץ נקבה חסוכב נבר ²³ כה אמר
זהות צבאות אלהו ירושל עוד יאמרו את הרבר היה
בארץ יהודה ובעריו בשובי את שבותם יברך יהוה
נוה צדק הר הקדש ²⁴ וישבו בה יהודה וככל עיריו
יחדו אכרים ונסעו בעדר ²⁵ כי הריטוי נפש עיפה
וככל נפש דאבא מלאתי ²⁶ על זאת הקיצתי ואראה
ושנתני ערבה לי ²⁷ הנה ימים בהם נאם יהוה וזרעתי
את בית ישראל ואת בית יהודה זרע אדם וזרע בהמה
וליהאביד ולהרעד כן אשקר עליהם לבנות ולנטוע
נאם יהוה ²⁸ בימים ההם--לא יאמרו עוד אבות אכלו
בסר ושני בניים תקינה ²⁹ כי אם איש בעונו ימות כל
האדם האכל הבסר תקינה שנוי ³⁰ הנה ימים בהם
נאם יהוה וכרכתי את בית ישראל ואת בית יהודה--
ברית חדשה ³² לא כברית אשר כרכתי את אבותם
ביום החזקי בידם להוציאם מארץ מצרים אשר המה
הפרעו את בריתו ואני בעלתי בהם--נאם יהוה ³³ כי
את הברית אשר אכרת את בית ישראל אחריו הימים
ההם נאם יהוה נתתי את תורה בקרבתם ועל להם
אחתבנה והחייטו להם לאליהם והמה יהוו לי לעם ³⁴
ולא ילמדו עוד איש את רעהו ואיש את אחיו לאמר
דעו את יהוה כי כולם ידעו אותו למקטנם ועל נדולם
נאם יהוה--כי אسلح לעונם ולחטאתם לא אוצר עוד
כה אמר יהוה נתן שם לאור יומם חקית ירח
וכוכבים לאור לילה רגע הימים ויהמו גלו יהוה צבאות
שמו ³⁶ אם ימשו החוקים האלה לפניי--נאם יהוה נם
זרע ישראל ישבתו מהיות גוי לפניי--כל הימים ³⁷ כה
אמר יהודה אם ימדו שמיים מלמעלה ויתקרו מוסדי
ארץ למטה נם אני אמאס בכל זרע ישראל על כל
אשר עשו--נאם יהוה ³⁸ הנה ימים (באים) נאם יהוה
ונבנחתה העיר ליהודה ממנדל חנאנל שער הפנה ³⁹
ויצא עוד קוה (קוו) המדה גנדול גבעת נרב ונסב
געתה ⁴⁰ וכל העמק הפנרים והדרון וכל השרמות
(הסדרות) עד נחל קדרון עד פנת שער הסוסים
מורחה--קדש ליהוה לא ניתן ולא יהרס עוד לעולם

31 בעת היהיא נאם יהוה אהיה לאלהים לכל
משפחות ישראל והמה יהיו לי לעם ² כה אמר יהוה
מצחן במדבר עם שרידי חרב הלוך להרגינו
ישראל ³ מרוחיק יהוה נראה לי ואהבת עולם אהבתיך
על כן משכתייך הסד ⁴ עוד אבנך ונבנית בתולת
ישראל עוד תעדי תפיך ויצאת במחול משחיקים ⁵
עוד חטפי כרמים בהרי שמרון נטעו נטעים וחללו
⁶ כי יש יום קראו נצרים בהר אפרים קומו ונעלה
ציוון אל יהוה אלהינו ⁷ כי כה אמר יהוה רנו לעקב
שמחה וצלהו בראש הגנים השמייעו הלו ואמרו
הושע יהוה את עמק את שארית ישראל ⁸ והני מביא
אותם מארץ צפון וקבצחים מירכתי ארץ--בם עור
בכבי יבאו וכתהנו אוכלים--אוליכם אל נחלי מים
בדרכ ישר לא יכשלו בה כי היהתי לישראל לאב
ואפרים בכרי הוא ¹⁰ שמעו דבר יהוה גנים והגידו
באים ממורחק ואמרו מורה ישראל יקבצנו ושמרו
ברעה עדרו ¹¹ כי פדה יהוה את יעקב ונאלז מיד
חוק מנמו ¹² ובואו ורנו במרום ציוון ונחרו אל טוב
יהוה על דן ועל תירש ועל יצדר ועל בני צאן ובקר
והיתה נשפם כנן רוח ולא יוסיף לדאהה עוד ¹³ אן
תשמה בתולת במחול ובחרים ווקנים יהדו והפכו
אבלם לשושן ונחמתים ושמחתים מיגנים ¹⁴ ורומי
נפש הכהנים דשן ועמי את טובי ישבעו נאם יהוה ¹⁵--
כה אמר יהוה קול ברכמה נשמע נדי בכוי המורדים--
רחל מבכה על בניה מאגה להנחים על בניה כי איןנו
כה אמר יהוה מנעי קולך מבכי ועיניך מדמעה
כי יש שכר לפעלתק נאם יהוה ושבו מארץ אויב ¹⁷
ויש תקווה לאחריתך נאם יהוה ושבו בנים ללבולים ¹⁸
שמעו שמעתי אפרים מתנדד יסתהו ואוסר כעול לא
למר השבוי ואשובה כי אתה יהוה אלהי ¹⁹ כי אחרי
שובי ונחמתי ואחריו הורע ספקתי על ירך בשתי וnom
נכלהתי כי נשאתי חרות געורי ²⁰ הבן יקיר ל' אפרים
אם ילד שעשיהם--כי מדי דבריו בו זכר אוכרנו עוד
על כן המו מעי לו--רחם ארכחנו נאם יהוה ²¹ הצבי
לך צינים שניי לך תמרורים--שתי לבך למסלה דרך

עד היום הזה ובישראל ובאדם ותעשה לך שם כיים זהה ²¹ ותצא את עמך את ישראל מל' הארץ מצרים- באות ובמופתים וביד חזקה ובאורוע נטויה ובמורא נרול ²² ותתן להם את הארץ הזאת אשר נשבעת לאביהם לחתם להם--ארץ זבת חלב ודבש ²³ ויבאו וירשו אתה ולא שמעו בקולם ובתורתך (ובתורתך) לא הלאו-את כל אשר צויתה להם לעשות לא עשו ותקרא אתם את כל הרעה הזאת ²⁴ הנה הסללות באו העיר ללבודה והעיר נתנה ביד הכהדים הנלחמים עליה מפני החרב והרעב והדבר ואשר דברת היה ותנק ראה ²⁵ ואתה אמרת אליו אדני יהוה קנה לך השדה בכף והעד עדים והעיר נתנה ביד הכהדים ²⁶ ויהי דבר יהוה אליהם ירמייהו לאמר ²⁷ הנה אני יהוה אלהי כלبشر--המנני יפלא כל דבר ²⁸ לכן כי אמר יהוה הנני נתן את העיר הזאת ביד הכהדים וביד נבוכדרاذל מלך בבל-ולכדה ²⁹ ובאו הכהדים הנלחמים על העיר הזאת והציתו את העיר הזאת באש ושרפה ואת הבתים אשר קטרו על גנותיהם לבעל והסכו נסכים לאלהים אחרים--למען הכספי ³⁰ כי היו בני ישראל ובני יהודה אך עשים הרע בעני- מנערתיהם כי בני ישראל אך מכוונים ATI במעשה ידיהם-נאמים יהוה ³¹ כי על אף ועל חמתו היהת ליה העיר הזאת למן היום אשר בנו אותה ועד היום הזה-- להסירה מעלה פניו ³² על כל רעת בני ישראל ובני יהודה אשר עשו להכספי הנה מלכיהם שרידם כהנים ונביאיהם ואיש יהודה ושבבי ירושלים ³³ ויפנו אליו ערף ולא פנים ולמד אתם השכם ולמד ואינם שמעים לקחת מוסר ³⁴ ווישמו שקוציהם בבית אשר נקראשמי עליון--לטמאו ³⁵ ויבנו את בנות הבעל למלך אשר לא צויתים ולא עלה על לבו לעשות התועבה הזאת--למען החטא את יהודה ³⁶ ועתה לכן כי אמר יהוה אלהי ישראל אל העיר הזאת-אשר אתם אמרים נתנה ביד מלך בבל בחרב וברעב וכבר ³⁷ הגני מקבצם מכל הארץ אשר הדרתיהם שם באפי ובחמות ובקצף נרול והשבותים אל המוקם הזה והשבותים לבטח ³⁸ והוא לי לעם ואני אהיה להם לאלהים ³⁹ ונתתי להם לב אחד ודרך אחד ליראה אותו כל הימים--לטוב להם ולבנייהם אחריהם ⁴⁰ מעליו אשר שמה אלהות ומפטים בארץ מצרים

(בשנה) העשרה לצדiquו מלך יהודה--היא השנה שמנה עשרה שנה לנוכדרاذל ² ואו חיל מלך בכל צרים על ירושלם וירמייהו הנביא היה כלוא בחצר המטרה אשר בית מלך יהודה לא ימלט מיד הכהדים כי מלך יהודה לאמר מדו עתה נבא לאמר כי אמר מלך יהודה נתן את העיר הזאת ביד מלך בכל ולכדה זהה הנני נתן את מלך בבל ודבר פיו עם פיו ועינוי את עינוי תראנין ³ ובבל יולך אתצדiquו וזה היה עד פקדיו אתו נאם יהוה כי תלחו את הכהדים לא תצליחו ⁶ וויאמר ירמייהו היה דבר יהוה אליו לאמר ⁷ הנה חנמאן בן שלם דרך באלייך לאמר קנה לך את שדי אשר בענותה-כי לך משפט הנאה לknotta ⁸ ויבא אליו חנמאן בן דרי כדבר יהוה אל חצר המטרה ואמר אליו קני נא את שדי אשר בענותה אשר בארץ בנימין כי לך משפט הירשה ולך הנאה קנה לך ⁹ ואדע כי דבר יהוה הוא ⁹ ואקנה את השדה מਆה חנמאן בן דרי אשר בענותה ואסקלה לו את הכספי שבעה שקלים ועשרה הכספי ¹⁰ ואכתב בספר ואחתם ועוד עדים ואשקל הכספי במזאים זו ואכח את ספר המקנה את החתום הממצוה והחקים ואת הנלו ¹² ואtan את הספר המקנה אל ברוך בן נריה בן מהסיה לעני חנמאן דרי ולעני העדים הכתבים בספר המקנה--לעני כל היהודים היושבים בחצר המטרה ואצווה את ברוך לעריניהם לאמר ¹⁴ כי אמר יהוה צבאות אלהי ישראל לך את הספרים האלה את ספר המקנה הזה ואת החתום ואת ספר הגלי הזה ונתחם בכל חרש--למען יעמדו ימים רבים ¹⁵ כי כי אמר יהוה צבאות אלהי ישראל עוד יקנו בתים ושדות וככרמים בארץ הזה ¹⁶ ואתפלל אל יהוה אחורי תהי את ספר המקנה אל ברוך בן נריה לאמר ¹⁷ אתה אדני יהוה הנה אתה עשית את השמים ואת הארץ בכחך הנדרול ובזרעך הנטויה לא יפלא ממקץ בניהם אחריהם האל הנדרול הנבור יהוה צבאות שמו ¹⁹ גדר העצה ורב העלייה--אשר עיניך פקחות על כל דרכיו בני אדם تحت איש כדרכיו וכפרי מעליו ²⁰ אשר שמה אלהות ומפטים בארץ מצרים

וכרתי להם ברית עולם אשר לא אשוב מאחריהם והישיבו אותם ואית ריאתי אתן בלבכם לבתוי סור מעלי⁴¹ וששתו עליהם להטיב אותם ונטענים הארץ זאת באמת--בכל לבי ובכל נפשי⁴² כי כה אמר יהוה כאשר הבאת אל העם הזה את כל הדרעה הנדולה הזאת--כן אני מביא עליים את כל הטובה אשר אני דבר עליהם⁴³ ונקנה השדה בארץ הזאת-אשר אתם אמרם שטמה היא מאיין אדם ובהמה נתנה ביד הכהדים⁴⁴ שרות בכסף יקנו וכותב בספר וחותם והעד עדדים בארץ בנימן ובסביבי ירושלים ובערי יהודה ובערי ההר ובערי השפלה ובערי הנגב כי אשיב את שבותם נאם יהוה

33 יהדי דבר יהוה אל ירמיהו שנית והוא עdone עצור בחצר המטרה לאמר² כי אמר יהוה עשה יהוה יציר אותה להכינה--יהוה שמוא³ קרא אליו ואענך ארבה לך נדלות ובצורות לא ידעתם⁴ כי כה אמר יהוה אלהי ישראל על בתיה העיר הזאת ועל בתיו מלכי יהודה--הנתצים אל הסללות ועל החרב⁵ באים להלחם את הכהדים ולملאמם את פניו האדם אשר היכתי באפי ובחמתו ואשר הסתרתי פניו מהעיר הזאת על כל רעתם⁶ הנסי מעלה לה ארבה ומפאר ורפאחים גוליתו להם עתרת שלום ואמת⁷ והשבתי את שבות יהודה ואת שבות ישראל ובנותם כבראשנה וטהרתים מכל עונם אשר חטאו לי וסלחתי לכלו (לכל) עונתיהם אשר חטאו לי ואשר פשעו بي⁹ והיתה לי לשם שונה לתחלה ולתפארת לכל נוי הארץ--אשר ישמעו את כל הטובה אשר אני עשה אותם ופחו ורנו על כל הטובה ועל כל השלום אשר אני עשה לה¹⁰ כי אמר יהוה עוד ישמע במקום הזה אשר אתם אמרם חרב הוא מאיין אדם ומאיין בהמה-בערי יהודה ובחוות ירושלים הנשומות מאיין אדם ומאיין ישב ומאיין בהמה¹¹ קול שון וקול של שמה צבאות קול חתן וקול כליה קול אמרים הודיע את יהוה צבאות כי טוב יהוה כי לעולם חסדו מבאים תודה בית יהוה כי אשיב את שבות הארץ כבראשנה אמר יהוה¹² כי אמר יהוה צבאות עוד יהוה במקום הזה החרב מאיין אדם ועד בהמה ובכל עריו--נוה רעים מרבעים צאן¹³ בערי ההר בערי השפלה ובערי הנגב ובארץ בנימן ובסביבי ירושלים ובערי יהודה--עד העברנה

34 הדבר אשר היה אל ירמיהו מאת יהוה ובוכדרاذר מלך בבביל וכל חילו וכל מלכות ארץ ממשלת ידו וכל העמים נלחמים על ירושלם ועל כל עיריה--לאמר² כי אמר יהוה אלהי ישראל הילך ואמרת אל ذקיוו מלך יהודה ואמרת אליו כי אמר יהוה הנני נתן את העיר הזאת ביד מלך בבביל ושרפה באש³ ואותה לא תמלט מידי--כי תפש תחפש ובידו נתן ועיניך את עיני מלך בבבב תראינה ופיהו את פיך ידבר--ובכל תבוא⁴ אך שמע דבר יהוה ذקיוו מלך יהודה כה אמר יהוה עלייך לא המות בהרבה⁵ בשלום תמות וכמושפთ אבותיך המלכים הראשונים אשר היו לפניו כן ישרפו לך והו אדין יסփדו לך כי דבר אני דברת נאם יהוה⁶ וידבר ירמיהו הנביא אל צקיוו מלך יהודה את כל הדברים האלה בירושלם⁷ וחיל מלך בבבב נלחמים על ירושלם ועל כל ערי יהודה הנותרות אל לכיש ועל עוקה כי הנה

נשארו בעיר יהודה ערי מבצר ⁸ הדבר אשר היה אל ירמיהו מאת יהודה-אחרי ברית המלך צדקיהו בריית את כל העם אשר בירושלם לקרא להם דרכו ⁹, לשלח איש את עבדו ואיש את שפחתו העברי והעברי-חפשים לבתוי עבר בם ביהודי איהו איש ¹⁰ ווישמעו כל השרים וכל העם אשר באו בברית לשלח איש את עבדו ואיש את שפחתו חפשים לבתוי עבר בם עוד ווישמעו ווישלחו ¹¹ ויושבו אחרי כן וישבו את העבדים ואת השפחות אשר שלחו חפשים ויכבושים (וככשום) לעבדים ולשפחות ¹² והוא דבר יונה כי יונדב בן רכב אבינו צוה עליינו לאמר לא תשטו יון אתם ובניכם עד עולם ⁷ ובית לא הבנו וורע לא תזרעו וכרכם לא תטעו ולא יהיה לכם כי באהלים תשבו כל ימיכם למען תחיו ימים רכים על פני הארץ אשר אתם גרים שם ⁸ ונשמע בקהל הוזאי אתם מארץ מצרים מבית עבדים לאמר ¹⁴ מקץ שבע שנים תשלחו איש את אחיו העברי אשר ימכר לך ועבדך ש שנים ושלחו חפשי מעמק ולא שמעו אבותיכם אל ולא הטו את אונם ¹⁵ ותשבו אתם היום ותעשו את הייש בעני לקרא דרכו איש את הרים ותכרתו את שמי ותשבו און לדרעה והכרתו שפחתו אשר שלחו חפשים לנפשם ותכברו אותם- להיות לכם לעבדים ולשפחות ¹⁷ لكن כה יהוה אמר לאמ' לא שמעתם אליו לקרא דרכו איש לאחיו ואיש את לדרעה הנני קרא לכם דרכו נאם יהוה אל החרב אל הדרב ואל הרעב ונתיyi אתכם לוועה (לוועה) לכל מלכות הארץ ¹⁸ וננתיyi את האנשים העברים את ברתי אשר לא הקימו את דברי הברית אשר כרתו לפני-העNEL אשר כרתו לשנים ויעברו בין בתורי ¹⁹ שריו יהודה ושרי ירושלם הסרסים והכהנים וכל עם הארץ-העברים בין בתורי העNEL ²⁰ ונתיyi אתם ביד איביהם וביד מבקשי נפשם והזיהה נבלתם למאלל רעוף השמים ולבהמת הארץ ²¹ ואת צדקיהו מלך יהודה ואת שריו און ביד איביהם וביד מבקשי נפשם וביד חיל מלך בבבב העלים מעלייכם ²² והנני מצוא נאם יהוה והשบทים אל העיר הזאת ונלחמו עליה ולכדיה ושרפה באש ואת ערי יהודה און שמנה מאין ישב

35 הדבר אשר היה אל ירמיהו מאת יהוה ביום הוויקים בן יASHIHO מלך יהודה לאמר ² חליק אל בית הרכבים ורבבת אותם והבאותם בית יהוה אל אחד יהודיה מאת יהוה-אחרי ברית המלך צדקיהו ברית את כל העם אשר בירושלם לקרא להם דרכו ⁹, לשלח איש את עבדו ואיש את שפחתו העברי והעברי-חפשים לבתוי עבר בם ביהודי איהו איש ¹⁰ ווישמעו כל השרים וכל העם אשר באו בברית לשלח איש את עבדו ואיש את שפחתו חפשים לבתוי עבר בם עוד ווישמעו ווישלחו ¹¹ ויושבו אחרי כן וישבו את העבדים ואת השפחות אשר שלחו חפשים ויכבושים (וככשום) לעבדים ולשפחות ¹² והוא דבר יהוה אל ירמיהו מאת יהוה לאמר ¹³ כה אמר יהוה אלהו ישראל אני כרתי בריית את אבותיכם ביום הוזאי אתם מארץ מצרים מבית עבדים לאמר ¹⁴ מקץ שבע שנים תשלחו איש את אחיו העברי אשר ימכר לך ועבדך ש שנים ושלחו חפשי מעמק ולא שמעו אבותיכם אל ולא הטו את אונם ¹⁵ ותשבו אתם היום ותעשו את הייש בעני לקרא דרכו איש את הרים ותכרתו את שמי ותשבו און לדרעה והכרתו שפחתו אשר שלחו חפשים לנפשם ותכברו אותם- להיות לכם לעבדים ולשפחות ¹⁷ لكن כה יהוה אמר לאמ' לא שמעתם אליו לקרא דרכו איש לאחיו ואיש את לדרעה הנני קרא לכם דרכו נאם יהוה אל החרב אל הדרב ואל הרעב ונתיyi אתכם לוועה (לוועה) לכל מלכות הארץ ¹⁸ ונתיyi את האנשים העברים את ברתי אשר לא הקימו את דברי הברית אשר כרתו לפני-העNEL אשר כרתו לשנים ויעברו בין בתורי ¹⁹ שריו יהודה ושרי ירושלם הסרסים והכהנים וכל עם הארץ-העברים בין בתורי העNEL ²⁰ ונתיyi אתם ביד איביהם וביד מבקשי נפשם והזיהה נבלתם למאלל רעוף השמים ולבהמת הארץ ²¹ ואת צדקיהו מלך יהודה ואת שריו און ביד איביהם וביד מבקשי נפשם וביד חיל מלך בבבב העלים מעלייכם ²² והנני מצוא נאם יהוה והשบทים אל העיר הזאת ונלחמו עליה ולכדיה ושרפה באש ואת ערי יהודה און שמנה

17 ואת ברוך--שאלו לאמר הנדר נא לנו--אין כחabit את כל הדברים האלה מפיו ¹⁸ ויאמר להם ברכך מפיו יקרא אליו את כל הדברים האלה והוא תח על הספר בדיו ¹⁹ ויאמרו השרים אל ברוך לך הסתר אתה וירמייהו ואיש אל' ידע איפה אתם ²⁰ ויבאו אל המלך חצירה ואת המגלה הפקדו בלשכת אל' שמע הספר ויידרו באוני המלך את כל הדברים ²¹ וישלח המלך את יהודי לחתת את המגלה ויקחה מלשכת אל' שמע הספר ויקרא יהודאה יהודי באוני המלך ובאוניו כל השרים העמידים מעל המלך ²² והמלך יושב בית החדר בחדש החשייע ואת האח להפנו מבערת ²³ ויהי כקרוא יהודי שלש דלותות וארכעה יקראה בתהעර הספר והשלך אל האש אשר אל האח עד תם כל המגלה על האש אשר על האח ²⁴ ולא פחדו ולא קרעו את בנדיים--המלך וככל עבדיו השמעים את כל הדברים האלה ²⁵ וגם אלנתן ודליהו ונמריהו הפנו במלך לבתיו שרת את המגלה ולא שמע אליהם ²⁶ ויזכה המלך את יריחמאן בן המלך ואת שריינו בן עזוריאל ואת שלמיהו בן עבדאל לחתת את ברוך הספר ואת ירמייהו הנביא יוסתרם יהוה ²⁷ ויהי דבר יהוה אל ירמייהו--אחרי שرف המלך את המגלה ואת הדרבים אשר כתוב ברוך מפי ירמייהו לאמר ²⁸ שיב קח לך מגלה הארץ וכתב עלייה את כל הדרבים הראנסים אשר היו על המגלה הראנסה אשר שرف יהויקים מלך יהודה ²⁹ ועל יהויקים מלך יהודה תאמר כה אמר יהוה אתה שרפת את המגלה הזאת לאמר מודע כתבת עלייה לאמר בא יבוא מלך בכל והשחית את הארץ הזאת והשבית ממנה אדם ובמה ³⁰ לכן כה אמר יהוה על יהויקים מלך יהודה לא יהיה לו יושב על כסא דוד ונבלתו תהיה משלכת להרב ביום ולקרח בלילה ³¹ ופקרתי עליו ועל זורעו ועל עבדיו את עונם והבאות עלייהם ועל ישבי ירושלם ואל איש יהודה את כל הרעה אשר דברתי אליהם--ולא שמעו ³² וירמייהו לתק מגלה אחרית ויתנה אל ברוך בן נריהו הספר ויכתב עלייה מפי ירמייהו את כל דבריו הספר אשר שرف יהויקים מלך יהויקם באש ועוד גוספה עליהם דבריהם רבים כהמת

יהוה צבאות- אלהו ישראל לא יכרת איש ליוונדב בן
רכב עמד לפני כל הימים

36 ויהי בשנה הרביעית ליהוקים בן אישיו מלך
יהודה היה דבר הזה אל ירמיהו מאת יהוה לאמר
2 כח לך מגלה ספר וכתבת אליה את כל הדברים
אשר דברתי לך על ישראל ועל יהודה ועל כל
הנויים- מיום דברתי לך מימי אישיו ועד היום הזה
3 אולי ישמעו בית יהודה את כל הרעה אשר אנכי
חשב לעשות להם- למען ישבו איש מדרכו הרעה
וסלחתי לעונם ולהחתם 4 ויקרא ירמיהו את ברוך
בן נריה ויכתב ברוך מפי ירמיהו את כל דברי יהוה
אשר דבר אליו- על מגלה אשר כתבת מפי את דברי
בן נריה ויכתב ברוך מפי ירמיהו את כל דברי יהוה
ברוך לומר אני עצור- לא אוכל לבוא בית יהוה 6
ובאת אתה וקראת במגלה אשר כתבת מפי את דברי
יהוה באזני העם בית יהוה- ביום צום ונום באזני כל
יהודיה הבאים מעריהם תקראם 7 אולי תפל תחנתם
לפניהם יהוה וישבו איש מדרכו הרעה כי גדוול האפ
והחמה אשר דבר יהוה אל העם הזה 8 ויעש ברוך בן
נरיה ככל אשר צוהו ירמיהו הנביא- לקרה בספר
דברי יהוה בית יהוה 9 ויהי בשנה החמשית ליהוקים
בן אישיו מלך יהודה בחדש התשען קראו צום
לפניהם יהוה כל העם בירושלים וכל העם הכאים מערי
יהודה- בירושלם 10 ויקרא ברוך בספר את דברי
ירמיהו בית יהוה- בלשכת נמריהו בן שפן הספר
בבחצר העליון פחה שער בית יהודה החדש באזני כל
העם בו ישמעו מכיחו בן נמריהו בן שפן את כל דברי
יהוה- מעל הספר 11 וירד בית המלך על לשכת
הספר והנה שם כל השרים יושבים אלישמע הספר
ודיליו בן שמעיהו ואלנתן בן עכבר וגמריו בן
שפין וצדקהו בן חנניהו- וכל השרים 13 וייד להם
מכיחו את כל הדברים אשר שמע בקרה ברוך בספר
באזני העם 14 וישלחו כל השרים אל ברוך את היהודי
בן נתניהו בן שלמייחו בן כושי לאמר המגלה אשר
קרה בה באזני העם קתנה בירך ולך ויקח ברוך בן
נמריהו את המגלה בידו ויבא אליהם 15 ויאמרו אליו-
שב נא וקראהנה באזניינו ויקרא ברוך באזניהם 16 ויהי
כשמעם את כל הדברים פחדו איש אל רעהו ויאמרו
אל ברוך הגיד גנור למלך את כל הדברים האלה

ליום מוחץ האפים עד תם כל הלחם מן העיר וישב
ירמיהו בחצר המטרה

38 יושמע שפטיה בן מתן גנדלהו בן פשchor וויכל
בן שלמייחו ופשchor בן מלכיה את הדברים--אשר
ירמיהו מדבר אל כל העם לאמר² כה אמר יהוה
הישב בעיר הזאת ימות בחרב ברעב ובברב והיצא
אל הכהדים יהיה (חיה) והויה לו נפשו לשכל
וזי³ כה אמר יהוה הנtanת תננת העיר הזאת ביד
חיל מלך בבל--ולכדה⁴ וואמרו השרים אל המלך
זימת נא את האיש הזה--כי על כן הוא מרפא את ידי
אנשי המלחמה התשארים בעיר הזאת ואית ידי כל
העם לדבר אליהם כדברים האלה כי האיש הזה
איןנו דרש לשлом לעם הזה--כי אם לרעה⁵ ויאמר
המלך צדקהו הנה הוא בידכם כי אין המלך יוכל
אתכם דבר⁶ ויקחו את ירמיהו וישלכו אותו אל הבור
מלכיהו בן המלך אשר בחצר המטרה ווישלחו אותו
ירמיהו בתחלים ובכור אין מים כי אם טיט ויטבע
זה הוא בביה המלך כי נתנו אותו ירמיהו אל הבור
והמלך יושב בשער בניין⁸ ויצא עבד מלך בניין
המלך יודבר אל המלך לאמר⁹ אדרני המלך הרשו
האנשים האלה את כל אשר עשו לירמיהו הנביא את
אשר השליכו אל הבור וימת תחתיו מפני הרעב כי
אין הלחם עוד בעיר¹⁰ ויצווה המלך את עבד מלך
הכושי לאמր קח בידך מזוה שלשים אנשים והעלית
את ירמיהו הנביא מן הבור בטרם ימות¹¹ ויקח עבד
מלך את האנשים בידיו ויבא בית המלך אל הטע
האווצר ויקח משם בלוי הסחות (סחות) ובלו
מלחים ווישלחם אליו ירמיהו אל הבור בתחלים¹²
ויאמר עבד מלך הכושי אל ירמיהו שים נא בלוא
הסחות והמלחים תהא אצלותיך מתחת לתחלים
וישלחו אותו מן הבור ויבש ירמיהו בחצר המטרה¹⁴ ווישלח
אתו ממלך צדקהו כי יומשכו את ירמיהו הנביא אליו אל מלך
השלישי אשר בביה יהוה ויאמר המלך אל ירמיהו
שאל אני אתך דבר--אל תכחח מני דבר¹⁵ ויאמר
ירמיהו אל צדקהו כי אניד לך הלוא המת תמיוני
וכי איעצך לא תשמע אליו¹⁶ ווישבע המלך צדקהו אל

יהוקים אשר המלך נבוגדר אפר מלך בבל בארץ
יהודיה--אשר דבר ביד ירמיהו הנביא³ ווישלח המלך
צדקהו את יהולן בן שלמה ואת צפניה בן מעשה
הכהן אל ירמיהו הנביא לאמר התפלל נא בעדנו אל
זהו אלהינו⁴ וירמיהו בא וויצא בתוכו העם ולא נתנו
אתו בית הכליא (הכלוא)⁵ וחיל פרעה יצא ממצרים
וישמעו הכהדים הצרים על ירושלים את שםם ויעלו
מעל ירושלים⁶ ויהיו דבר יהוה אל-ישראל כה תאמרו אל
לאמר⁷ כה אמר יהוה אלהי ישראל אל תאמרו כל
מלך יהודה השלח אתכם אליו לדרשני הנה חיל
פרעה היוצא לכם לעזרה שב לארצו מצרים⁸ ושבו
הכהדים ונלחמו על העיר הזאת ולכדה ושרפה באש
⁹ כה אמר יהוה אל תשאנו נפשתיכם לאמר הילך ילכו
עלינו הכהדים כי לא ילכו¹⁰ כי אם הרכם כל חיל
כהדים הנלחמים אתכם ונשארו בהם אנשים מודקרים--
איש באלהו יקומו ושרפו את העיר הזאת באש¹¹
והיה בחaultת חיל הכהדים מעיל ירושלים--מן חיל
פרעה¹² וויצא ירמיהו מירושלים ללכת ארץ בניין
לחקל שם בתוך העם¹³ ויהי הוא בשער בניין ויתפש
בעל פקרת ושמו ראייה בן שלמיה בן חנניה ויתפש
את ירמיהו הנביא לאמר אל הכהדים אתה נפל¹⁴
ויאמר ירמיהו שקר איני נפל על הכהדים--ולא שמע
אליו ויתפש ראייה בירמיהו ויבאホ אל השרים¹⁵
ויקצפו השרים על יהודיה והכו אותו ונתנו אותו בית
האסור בית יהונתן הספר--כי אותו עשו לביה הכליא
¹⁶ כי בא ירמיהו אל בית הבור ואל החניות וישב שם
ירמיהו ימים רבים¹⁷ ווישלח המלך צדקהו ויקחתו
וישאלחו המלך בביתו בסתר ויאמר ביד מלך בכל תננת
יהוה ויאמר ירמיהו יש ויאמר ביד מלך דבר מאת
18 ויאמר ירמיהו אל המלך צדקהו מה חטאתי לך
ולעבדיך ולעט זהה כי נתתני לך בית הכליא¹⁹
ואיו (ואה) נביים אשר נבוא לכם לא אמר לא יבא
מלך בכל עלייכם ועל הארץ זאת²⁰ ועתה שמע נא
אדני המלך תפל נא תחנתי לפניך ואל השבוי בית
יהונתן הספר ולא אמות שם²¹ ויצווה המלך צדקהו
ויפקדו את ירמיהו בחצר המטרה ונתן לו ככר לחם

ירמיהו--בסתור לאמר כי יהוה את אשר עשה לנו את את צדקהו בערכות ירחו ויקחו אותו ויעלחו אל הנפש הזאת אם אמיהך ואם אטנק ביד האנשימים האלה נוכדראצ'ר מלך בבל רבלטה בארץ חמת וידבר אותו משפטים ⁶ וישחת מלך בבל את בני צדקהו ברבלה--לענינו ואת כל חרוי יהודה שחט מלך בבל ⁷ ואת עני צדקהו עיר ויאסרו בית העם שrepo אותו בבל ⁸ ואת בית המלך ⁹ ואת בית הכהנים לביא הכהנים באש ואת חמות ירושלים נתכו ⁹ ואת יתר העם הנשאים בעיר ואת הנפלים אשר נפלו עליו ואת יתר העם הנשאים-הגלה נבווארדן רב טבחים נבווארדן רב טבחים אשר אין להם מאומה השאיר בכל ¹⁰ מן העם הדרלים אשר אין להם מאומה השאיר ירמיהו ביד נבווארדן רב טבחים לאמר ¹¹ רקחנו על ירמיהו ביד נבווארדן רב טבחים עלייו ואל תעשל מואה רע כי אם כאשר שעיניך שם עלייו ואל תעשל מואה רע כי אם כאשר ידבר אליך--כן עשה עמו ¹² וישלח נבווארדן רב טבחים ונבושובן רב סריס ונרגל שראצ'ר רב מגן-וככל רביו מלך בבל ¹³ וישלחו ויקחו את ירמיהו מהץ המטריה והוינו אותו אל גדריהו בן אחיקם בן שפנ להוציאו אל הבית ויישב בחוץ המטריה ירמיהו היה דבר יהוה בהיותו עצור בחצר המטריה לאמר ¹⁴ הולוך ואמרת לעבד מלך הארץ לאמר כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הגני מבית את דברי אל העיר הזאת לרעה ולא לטובה והוא לפניו ביום הוא ¹⁵ והצלהך ביום ההוא נאם יהוה ולא נתנו ביד האנשימים אשר אתה יגור מפניהם ¹⁶ כי מילא אמלטך ובחרב לא חפה והיתה לך נפשך לשלא כי בטחת بي נאם יהוה

40 הדבר אשר היה אל ירמיהו מאת יהוה אחר שליח אותו נבווארדן רב טבחים מן הרמה--בקחו אותו והוא אסור באזקים בתוקן כל גלות ירושלים יהודה המגולים בבל ² ויקח רב טבחים לירמיהו ויאמר אליו--יהוה אלהיך דבר את הרעה הזאת אל המקום הזה ³ ויבא ויעש יהוה כאשר דבר כי חטאתם ליהוה ולא שמעתם בקளו והוא לכם דבר (הדבר) זהה ⁴ ועתה הנה בתקהיך היום מן האיקום אשר עליך--אם טוב בענייך לבוא אליו בכל בא ואשים את עני יעлик ואם רע בענייך לבוא אליו בכל חදך ראה כל הארץ ⁵ לפניך אל טוב ואל הייש בענייך לרכת שמה לך ⁵ וועודנו לא ישוב ושבה אל גדריהו בן

ירמיהו--בסתור לאמר כי יהוה את אשר עשה לנו את צדקהו אל שרי מלך בבל וחיתה נפשך והעיר הזאת לא תשרף באש וחיתה אתה וביתך ¹⁸ ואם לא תא תצא אל שרי מלך בבל--ונתנה העיר הזאת ביד הכהנים ושופוה באש ואתה לא תמלט מידם ¹⁹ ויאמר המלך צדקהו אל ירמיהו אני דאג את היהודים אשר נפלו אל הכהנים--פָּנִ יתנו אתי בידם והתעללו כי ²⁰ ויאמר ירמיהו לא יתנו שמע נא בקול יהוה לאשר אני דבר אליך--ויטיב לך ותהי נפשך ²¹ ואם מאן אתה לא-זה הדבר אשר הרני יהוה ²² והנה כל הנשים אשר נשאו בבית מלך יהודה מוצאות אל שרי מלך בבל והנה אמרת הסיתוך ויכלו לך אנשי שלמד הטבעו בבן רגלה נסנו אחר ²³ ואת כל נשיך ואת בניך מוצאים אל הכהנים ואתה לא תמלט מידם כי ביד מלך בבל תחש ואות העיר הזאת תשרף באש ²⁴ ויאמר צדקהו אל ירמיהו איש אל ידע בדברים האלה--ולא תמות ²⁵ וכי ישמעו השרים כי דברת אתך ובאו אליך ואמרו אליך גנידה נא לנו מה דברת אל המלך אל תכחיד ממנה ולא נמיתך ומה דבר אליך המלך ²⁶ ואמרת אליהם מפיל אני חנתני לפני המלך לבלתי השיבני בית יהונתן למות שם ²⁷ ויבאו כל השרים אל ירמיהו וישאלו אותו וינגד להם מכל הדברים האלה אשר צווה המלך ויחרשו ממנה כי לא נשמע הדבר ²⁸ וישב ירמיהו בחצר המטריה עד יומם אשר נלכדה ירושלים והיה כאשר נלכדה ירושלים

39 בשנה התשעת לצדקהו מלך יהודה בחדר העשרי בא נוכדראצ'ר מלך בבל וכל חילו אל ירושלים ויצרו עליה ² בעשתי עשרה שנה לצדקהו בחדר הרביעי בהשעה להדר הקעה העיר ³ ויבאו כל שרי מלך בבל וישבו בשער החוץ--נרגל שראצ'ר סמגר נבו שר סכימים רב סריס נרגל שראצ'ר רב מגן וכל שארית שרי מלך בבל ⁴ וויה כאשר ראם צדקהו מלך יהודה וכל אנשי המלחמה ויברחו ויצאו ליליה מן העיר דרך גן המלך בשער בין החומות ויצא דרך הערבה ⁵ וירדפו חיל כבדים אחריהם וישנו

וְאֶת הַכְשָׁדִים אֲשֶׁר נִמְצָאוּ שָׁם - אֶת אֱנֹשִׁי הַמְלָחָמָה
הַכָּה יִשְׁמַעַל⁴ וּוֵיחָדָה בַּיּוֹם הַשְׁנִי לְהַמִּיתָא אֶת גְּדֹלֵיהוּ
וְאִישׁ לֹא יְדֹעַ⁵ וּוּבְאָוֹ אֲנָשִׁים מִשְׁכָּם מִשְׁלָוּ וּמִשְׁמָרוֹן
שְׁמֻנִים אִישׁ מִגְלָחִי זָקָן וּקְרָעִי בְּנָדִים וּמִתְנָדִים וּמִנָּחָה
וּלְבוֹנָה בִּידָם לְהַבְיאָה בֵּית יְהוָה⁶ וּוֹצֵא יִשְׁמַעַל בֶּן
נְתִינָה לְקַרְאָתָם מִן הַמִּצְפָה הַלְּךָ הַלְּךָ וּבְכָה וּיְהִי
כְּפֶשֶׁן אֲתָם וּוַיֹּאמֶר אֲלֵיכֶם בָּאוּ אֶל גְּדֹלֵיהוּ בֶן אֲחִיכֶם
וַיְהִי כָּבוֹא מֶלֶךְ תּוֹךְ הָעִיר וַיִּשְׂחַטֵּם יִשְׁמַעַל בֶּן
נְתִינָה אֶל תּוֹךְ הַבּוֹר - הַוָּא וְהָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר אָטוּ⁸
וּשְׁרָה אֲנָשִׁים נִמְצָאוּ בָם וַיֹּאמֶר אֶל יִשְׁמַעַל אֶל
תְּמִתְנוֹן - כִּי יִשְׁלֹנוּ מִטְמָנִים בְּשָׂדָה חֲטִים וּשְׁעָרִים וּשְׁמָן
וּדְבָשׁ וּיְחִידָל וּלְאַמְתִימָם בְּתוֹךְ אֲחִיכֶם⁹ וְהַבּוֹר אֲשֶׁר
הַשְׁלִיךְ שֵׁם יִשְׁמַעַל אֶת כָּל פְּנֵרֵי הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר הַכָּה
בִּיד גְּדֹלֵיהוּ - הַוָּא אֲשֶׁר עָשָׂה הַמֶּלֶךְ אָסָא מִפְנֵי בְּעֵשָׂא
מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אָטוּ מְלָא יִשְׁמַעַל בֶן נְתִינָה - חַלְלִים¹⁰
וַיִּשְׁבַּב יִשְׁמַעַל אֶת כָּל שָׁארִית הָעָם אֲשֶׁר בְּמִצְפָה אֲתָה
בְּנוֹתָה הַמֶּלֶךְ וְאֶת כָּל הָעָם הַנְּשָׁארִים בְּמִצְפָה אֲשֶׁר
הַפְּקִיד נְבוּזָרָאָדָן רַב טְבָחִים אֶת גְּדֹלֵיהוּ בֶן אֲחִיכֶם
וַיִּשְׁבַּם יִשְׁמַעַל בֶן נְתִינָה וַיַּלְךְ לְעִבר אֶל בְּנֵי עַמּוֹן
וַיִּשְׁמַע יְהֹונָן בֶן קְרָחָ וְכָל שָׁרֵי הַחִילִים אֲשֶׁר אָטוּ¹¹
אֶת כָּל הַהָרָעָה אֲשֶׁר עָשָׂה יִשְׁמַעַל בֶן נְתִינָה¹² וַיַּקְהֵן
אֶת כָּל הָאֲנָשִׁים וַיְלַכֵּד לְהַלְחָם עִם יִשְׁמַעַל בֶן נְתִינָה
וַיִּמְצָאוּ אָטוּ אַל מִים רְבִים אֲשֶׁר בְּנַכְעָן¹³ וְיַוְיִדְעָתָה
כָּל הָעָם אֲשֶׁר יִשְׁמַעַל אֶת יְהֹונָן בֶן קְרָחָ וְאֶת כָּל
שָׁרֵי הַחִילִים אֲשֶׁר אָטוּ - וַיִּשְׁמַחְוּ¹⁴ וַיִּסְכֹּם כָּל הָעָם
אֲשֶׁר שָׁבָה יִשְׁמַעַל מִן הַמִּצְפָה וַיִּשְׁבַּו וַיְלַכֵּד אֶל יְהֹונָן
בֶן קְרָחָ¹⁵ וַיִּשְׁמַעַל בֶן נְתִינָה נִמְלָט בְּשְׁמָנָה אֲנָשִׁים
מִפְנֵי יְהֹונָן וַיַּלְךְ אֶל בְּנֵי עַמּוֹן¹⁶ וַיִּקְחֵן בֶן קְרָחָ
וְכָל שָׁרֵי הַחִילִים אֲשֶׁר אָטוּ אֶת כָּל שָׁארִית הָעָם אֲשֶׁר
הַשִּׁיבָה מִאת יִשְׁמַעַל בֶן נְתִינָה מִן הַמִּצְפָה אַחֲר הַכָּה
אֶת גְּדֹלֵיה בֶן אֲחִיכֶם - גְּבָרִים אֲנָשִׁי הַמְלָחָמָה וְנְשִׁים
וְתִּףְוְסָרִים אֲשֶׁר הַשִּׁיבָה מִגְבָּעָן¹⁷ וַיְלַכֵּד וַיִּשְׁבַּב בְּנָרוֹת
כְּמוֹהָם (כִּמְהָם) אֲשֶׁר אָצַל בֵּית לְחֵם - לְלַכֵּת לְבָא
מִצְרָיִם¹⁸ מִפְנֵי הַכְשָׁדִים כִּי רָאוּ מִפְנִיחָם כִּי הַכָּה
יִשְׁמַעַל בֶן נְתִינָה אֶת גְּדֹלֵיה בֶן אֲחִיכֶם אֲשֶׁר הַפְּקִיד
מֶלֶךְ בְּבֵל בָּאָרֶץ

42 וינשו כל שרי החילם וויאחנן בן קרח ויונינה בן הושעיה--וככל העם מקטן ועד גדול ² ויאמרו אל ירמיהו והנביא תפל נא תחנהנו לפניך והחתפלל בעדנו

אהיקם בן שפן אשר הפקיד מלך בכל עיר יהודה
ושב אותו בתקום העם או אל כל היישר בעיניך ללבך
לך ויתן לו ריב טבחים ארחה ומשתא וישראל ^ו ויבא
ירמיהו אל גדריה בן אהיקם המצפפתה וישב אותו
בתוך העם הנשאים בארץ ^ז ווישמעו כל שרוי החילים
אשר בשדה המה ואנשיהם כי הפקוד מלך בכל את
גדריהו בן אהיקם בארץ וכי הפקוד אתו אנשים ונשים
וטף ומדלת הארץ מאשר לא הנלו בבליה ^ח ויבא אל
גדריה המצפפתה וישמעאל בן נתניהו וויחנן ווינטן
בני קרח ושריה בן תנחמה ובני עופי (^{עיפוי}) הנטהטו
ויזניהםו בן המעכתי-המה ואנשיהם ^ט ווישבע להם
גדריהו בן אהיקם בן שפן ולאנשיהם לאמר אל תיראו
מעבוד הכהדים שבו בארץ ועבדו את מלך בכל-
ויריטב לכם ^{טט} ואני התני ישב במצפה לעמד לפני
הכהדים אשר יבוא אליוינו ואתם אספו יין וקץ ושמן
ושמו בכליים ושבו בערים אשר תשפטם בו וונם כל
היהודים אשר במאוב ובני עמון ובארום ואשר בכל
הארצאות שמעו כי נתן מלך בכל שארית ליהודה וכי
הפקיד עליהם את גדריהו בן אהיקם בן שפן ^{טטט} ווישבו
כל היהודים מכל המקומות אשר נדחו שם ויבאו ארץ
יהודה אל גדריהו המצפפתה ויאספו יין וקץ הרבה
מאיד ^{טטט} וויחנן בן קרח וכל שרוי החילים אשר בשדה-
באו אל גדריהו המצפפתה ^{טטטט} ויאמרו אליו הידע תדע
כי בעלי מלך בני עמון שלח את ישמעאל בן נתניה
להכתך נפש ולא האמין להם גדריהו בן אהיקם ^{טטטט}
ויחנן בן קרח אמר אל גדריהו בסתר במצפה לאמר
אלכה נא ואכח את ישמעאל בן נתניהו ואיש לא ידע
למה יכקה נפש ונפיצו כל יהודה הנקבצים אליך
ואברה שארית יהודה ^{טטטטט} ויאמר גדריהו בן אהיקם אל
ויחנן בן קרח אל תעש (תעשה) את הדבר הזה כי
שקר אתה דבר אל ישמעאל

41 ויהי בחודש החמש עלי בא ישמעאל בן נתניה בן אל-שם מעוזר המלוכה ורבי המלך ועשרה אנשים אהו אל גדריהם בן אחיקם-המצפהה ואכלו שם לחם ייחדו במצפה ² ויקם ישמעאל בן נתניה ועשרה האנשים אשר היו אותו ויכו את גדריהם בן אחיקם בן שפן בחרב-וימטה אותו אשר הפקיד מלך בכל הארץ ³ וואה כל היהודים אשר היו אסנו אם ודילוון במצפה

(התעitem) בנטשותיכם--כי אתם שלחתם את אל יהוה אלהיכם ליהוה אלהינו וככל אשר יאמר יהוה אלהינו כן הנד לנו--ושינויו 21 ואנד לכם הים ולא שמעתם בקול יהוה אלהיכם ולכל אשר שלחני אליכם 22 ועתה ידע תדרשו כי בחרב ברעב ובדבר תמותו--במקום אשר חפצתם לבוא לנור שם

43 יהו ככלהות ירמיהו לדבר אל כל העם את כל דברי יהוה אלהיהם אשר שלחו יהוה אלהיהם אליהם--את כל הדברים האלה 2 ויאמר עזריה בן הושעה וויחנן בן קרח וכל האנשיים הזודים אמרים אל ירמיהו שקר אתה מדבר--לא שליך יהוה אלהינו לאמר לא תבאו מצרים לנור שם 3 כי ברוך בן ניריה מסית אתק בננו--למען תה אתנו ביד הכהדים להמית אתנו ותגלוות אתנו בבל 4 ולא שמע וויחנן בן קרח וכל שרי הכהדים וככל העם--בקול יהוה לשבת הארץ יהודה 5 ויקח יהנן בן קרח וכל שרי הכהדים את כל שאריות יהודה--אשר שב מכל הגוים אשר נדחו שם לנור בארץ יהודה 6 את הגברים ואת הנשים ואת הטע ואת בנות המלך ואת כל הנפש אשר נהיה נביזראן רב טבחים את נדיליו בן אחיקם בן שפן ואתי ירמיהו הנביא ואת ברוך בן ניריה וויבאו ארץ מצרים כי לא שמעו בקול יהוה ויבאו עד תחפנחס 8 ויהי דבר יהוה אל ירמיהו בתחפנחס לאמר 9 קח בידך אבני נדלות וטמנתם במולט במלבן אשר בפתח בית פרעה בתחפנחס--לעינו אנשים יהודים 10 ואמרת אליהם כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל אני שלח לך ולקחתי את נבוכדראצ'ר מלך בכל עברי ושמותו כסא ממעל לאבני האלה אשר טמנה ונטה את שפרورو (שפריררו) עליהם בו באה (ובא) וחכת את ארץ מצרים--אשר למות למות ואשר לשבי לשבי אשר לחרב לחרב 12 והצטי אש בעתו אלהי מצרים ושרפם ושבם ועתה את ארץ מצרים כאשר יעתה הרעה את בנדנו וויצו שם בשלום 13 ושבך את מצבות בית שימוש אשר בארץ מצרים ואת בתו אלהי מצרים ישרף באש

44 הדבר אשר היה אל ירמיהו אל כל היהודים היישבים בארץ מצרים--היישבים במנדל ובתחפנחס

אל יהוה אלהיך بعد כל השארית הזאת כי נשארנו מעת מהרבה כאשר עיניך ראות אותנו 14 ווניד לנו יהוה אלהיך את הדרך אשר נלך בה ואת הדבר אשר נשעה 15 ויאמר אלהים ירמיהו הנביא שמשתי--הנני מתפלל אל יהוה אלהיכם בדבריכם והוא כל הדבר אשר יענה יהוה אתכם אניד לכם--לא מנע מכם דבר 5 והמה אמרו אל ירמיהו יהי יהוה בנו לעד אמת ונאמן אם לא ככל הדבר אשר ישליך יהוה אלהיך אלינו--כן נשעה 6 אם טוב ואם רע--בקול יהוה אלהינו אשר אנו (אנחנו) שלחים אתק אליו נשמע מען אשר ייטב לנו כי נשמע בקול יהוה אלהינו 7 וזה מכיון عشرת ימים ויהי דבר יהוה אל ירמיהו 8 וויקרא אל יהנן בן קרח ועל כל שרי הכהדים אשר אתה ולכל העם--למקطن ועד גдол 9 ויאמר אלהים כה אמר יהוה אלהי ישראל אשר שלחתם אתו לחייבת תחנכם לפניו 10 אם שוב תשבו בארץ הזהות-ובנויות אתכם ולא אהרס ונטעתו אתכם ולא אחותש כי נחמתי אל הרעה אשר עשית לכם 11 אל תיראו מפני מלך הכל אשר אתם יראים מפני אל תיראו מפני אתם יהוה--כי אתם אני להושיע אתכם ולהציל אתכם מידו 12 ואtan لكم רחמים וرحمם אתכם והшиб אתכם אל אדמתכם 13 ואם אמרים את לא נשב בארץ הזאת לבלתי שמע בקול יהוה אלהיכם 14 לאמր לא כי ארץ מצרים נבואה אשר לא נראתה מלחה וקול שופר לא נשמע וללחם לא נרעב ושם נשב 15 ועתה--לכן שמעו דבר יהוה שאarity יהודה כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל אם אתם שום השמון פניכם לבא מצרים ובאתם לנור שם 16 ויהיתה החרב אשר אתם יראים ממנו שם השין אתם ידבק אחזיכם מצרים--ושם אתם דגים מפני שם ידבק אחזיכם מצרים--ושם תמותו 17 ויהיו כל האנשים אשר שמנו את פניהם לבוא מצרים לנור שם--ימותו בחרב ברעב ובדבר ולא יהיה להם שרד ופליט מפני הרעה אשר אני מביא עליהם 18 כי כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל כאשר נתך אף וחותמי על ישבי ירושלים כן תתקח חמותי עליכם בבאכם מצרים והייתם לאלה ולשמה ולקללה ולחרפה ולא תראו עוד את המקום הזה 19 דבר יהוה עליוים שאarity יהודה אל תבא מצרים ידע תדרשו כי העידתי בכם הים 20 כי התעתים

ושרינו בעיר יהודה ובಚזות ירושלים ונשבע להם
וניהה טובים ורעה לא ראיינו¹⁸ ומון או חדרנו לקשר
למלך השמיים והסך לה נסכים--חסרנו כל ובחרב
וכברעב תמנו¹⁹ וכי אנתנו מקטרים למלך השמיים
ולהסך לה נסכים המבלעדי אישינו עשינו לה כניהם
להעצבה והסך לה נסכים²⁰ ויאמר ירמיהו אל כל
העם על הגברים ועל הנשים ועל כל העם הענים אתו
דבר לא אמר²¹ הלווא את הקטר אשר קתרם בעיר
יהודה ובבחזות ירושלים אתם ואבותיכם מליכיכם
ושריכם ועם הארץ את זכר יהוה ותעלת על לבו
²² ולא יוכל יהוה עוד לשאת מפני רע מעלייכם
מןוי התועבת אשר עשיתם ותהי ארצכם לחרבה
ולשמה ולקללה מאין ישב--כחומי הזה²³ מפני אשר
קתרם ואשר חטאתם ליהוה ולא שמעתם בקהל
יהוה ובתרתו ובחקתו ובעדותיו לא הלכתם על
כן קראת אהכם הרעה הזאת--כחומי הזה²⁴ ויאמר
ירמיהו אל כל העם וכל הנשים שמעו דבר יהוה
כל יהודה אשר בארץ מצרים²⁵ כה אמר יהוה
בחזות אלהי ישראל לאמר אחים ונשים ותדברנה
בפיכם ובידיכם מלאתם לאמר עשה את נדרינו
אשר נדרנו לקטר למלך השמיים ולהסך לה נסכים
הקיים תקינה את נדריכם ועשה תשינה את נדריכם
²⁶ לכן שמעו דבר יהוה כל יהודה היישבים בארץ
מצרים הנהני נשבעתי בשמי הנדרי אמר יהוה אם
יהיה עודשמי נקרא באפי כל איש יהודה אמר חי
אדני יהוה בכל ארץ מצרים²⁷ הנהני שקר עליהם
לרעה ולא לטובה ותמו כל איש יהודה אשר בארץ
מצרים בחרב וברעב--עד כלותם²⁸ ופליטי חרב
ישבו מן ארץ מצרים ארץ יהודה--מתי מספר יידעו
כל שאריות יהודה הבאים לארץ מצרים לנורם
דבר מי יקום ממנה ומה²⁹ זו זאת لكم הארץ נאם
יהוה כי פקד אני עליהם לרעה³⁰ כה אמר יהודה הנהני
קום יקומו דברי עלייכם לרעה--למען תדעו כי
נתן את פרעה חפרע מלך מצרים ביד אייביו וביד
מקשי נפשו כאשר נתתי את צדיקתו מלך יהודה
ביד נבוכדראצ'r מלך בבל אייבו--ומבקש נפשו

45 הדבר אשר דבר ירמיהו הנביא אל ברוך
בן נריה--בכתבו את הדברים האלה על ספר מפי
ירמיהו בשנה הרביעית ליהויקם בן יאשיהו מלך

ובנף ובארץ פתרוס לאמר² כה אמר יהוה צבאות
אלهي ישראל אתם ראים את כל הרעה אשר הבאתי
על ירושלים ועל כל ערי יהודה והنم חרבה היום
זהו ואין בהם ישוב³ מפני רעתם אשר עשו להכעסי
ללכת לקשר לעבד לאלהים אחרים--אשר לא דעום
המה אתם ואבותיכם⁴ ואשלח אליכם את כל עבדי
הגבאים השכימים ושלח לאמר אל נא תעשו את דבר
התעבה הזאת--אשר שנאות⁵ ולא שמעו ולא הטו את
АЗנים לשוב מרעתם--לבalto קטר לאלהים אחרים
וთוך חמתי ואפי ותבער בעיר יהודה ובבחזות
ירושלם ותהיינה לחרבה לשמה כיום הזה⁶ ועתה
כה אמר יהוה אלהי צבאות אלהי ישראל למה אתם
עשיהם רעה גודלה אל נפשתכם להכritis لكم איש
ואהה עולל ויונק מותך יהודה--לבalto הותיר לכם
שארית⁸ להכעסי בمعنى ידיכם לקטר לאלהים
אחרים בארץ מצרים אשר אתם לנור שם--
למען הcritis لكم ולמען היוחתם לקללה ולחרפה
בכל נוי הארץ⁹ השכחתם את רעות אבותיכם ואת
רעות מלכי יהודה ואת רעות נשיו ואת רעותכם ואת
רעת נשים--אשר עשו בארץ יהודה ובבחזות ירושלים
¹⁰ לא דכאו עד היום הזה ולא יראו ולא הלויכו בתורת
ובחקתי אשר נתתי לפניכם ולפניהם אבותיכם על כן
כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הנני שם פניהם
בכם לרעה--ולהכritis את כל יהודה¹² ולחתתי את
שארית יהודה אשר שמנו פניהם לבוד ארץ מצרים
לנור שם ותמו כל בארץ מצרים יפלו בחרב ברעב
יתמו מקטן ועד גדור בחרב וברעב ימותו והוא לאלה
לשמה ולקללה ולחרפה¹³ ופקדתי על היושבים
בארץ מצרים כאשר פקדתי על ירושלים--בחרב
ברעב ובבדבך¹⁴ ולא יהיה פליט ושריד לשארית
יהודיה הבאים לנורם שם באלה מצרים ולשוב ארץ
יהודיה אשר מה מנשאים את נפשם לשוב לשבת שם--
יהודים כי אם פליטים¹⁵ ויענו את ירמיהו כל
האנשים הידועים כי מקטרות נשייהם לאלהים אחרים
וכל הנשים העמדות קחל גדור וכל העם היושבים
בארץ מצרים בפרטוס לאמר¹⁶ הדבר אשר דברת
אלינו בשם יהוה--אינו שמעים אליו¹⁷ כי עשה נעשה
את כל הדבר אשר יצא מפני קטר למלך השמיים
והסיך לה נסכים כאשר עשינו אנחנו ואבותינו מלכינו

יהודה לאמר 2 כה אמר יהוה אלהי ישראל עליך
ברוך 3 אמרת אוי נא ל' כי יסף יהוה גנו על מכבי
גנוטי באנחתך ומנוחה לא מצאתי 4 כה תאמר אליו
כה אמר יהוה הנה אשר בניתי אני הרס ואת אשר
נטעתו אני נשח ואת כל הארץ היא 5 ואתה תבקש לך
נדלות אל תבקש כי הנני מביא רעה על כלبشر נאם
יהוה ונתתי לך את נפשך לשכל על כל המקומות אשר
תליך שם

46

אשר היה דבר יהוה אל ירמייהו הנביא על
הנום 2 לזרים על חיל פרעה נכו מלך מזרים אשר
היה על נהר פרת בכרכמיש--אשר הכה נבוכדראצ'ר
מלך בכל בשנות הרביעיות ליהוקים בן יאשיהו מלך
יהודה 3 ערכו מגן וצנה וגשו למלחמה 4 אסרו הסוסים
עליהם הפרשימים והתייצבו בכוובעים מרכזו הרמחים
לבשו הסרינת 5 מהוצע ראיית המה החמים נסנים אחר
ונכורותיהם יכחו ומנוס נסו ולא הפנו--מנור מסביב נאם
יהוה 6 אל ינוס הקל ואל ימלט הגבור צפונה על יד
נהר פרת כשלו ונפלו 7 מי זה כיар יעלה כנהרות
יתגעשו מימייו 8 מזרים כיар יעלה וכנהרות יתגעשו
מים ויאמיר עללה אכסה ארץ אבידה עיר וישבי בה
על הסוסים והתחללו הרכב ויצאו הגבורים--
9 כוש ופוט השPsi מנגן ולודים תשפי דרכי קשת 10
והיום ההוא לאדני יהוה צבאות יום נקמה להנקם
מצריי ואכללה חרב ושבעה ורותה מדמים כי זבח
לאדני יהוה צבאות בארץ צפון--אל נהר פרת ט עלי
ולעד וקח צרי בתולת בת מזרים לשוא הרבייה
(הרבית) רפאות העלה אין לך 11 שמעו גויים קליניך
וצוחתך מלאה הארץ כי גבור בגבור כשלו יהוה אל ירמייהו
נפלו שנייהם 12 הדבר אשר דבר יהוה אל כל הכהות את ארץ
הנביא--לבוא נבוכדראצ'ר מלך בכל להכות את ארץ
זרים 14 הנידו בזרים והמשעו במגנול והשמייעו
בנוף ובתפונח אמדו החיצב והבן לך--כי אכללה
חרב סביביך 15 מודיע נסחף אביריך לא עמד כי יהוה
הרופא 16 הרבה כושל גם נפל איש אל רעהו ויאמרו
קומה ונשבה אל עמו ואל ארץ מולדתנו מפני חרב
היוינה 17 קראו שם פרעה מלך מזרים שאון העביר
המועד 18 חי אני נאם המלך--יהוה צבאות שמו כי
כתבור בהרים וככרמל בים יבוא 19 כל גולה עשי

לק יושבת בת מזרים כי נפ לשמה תהיה ונצתה מאין
ושב 20 עגללה ופה פיה מזרים קריץ מצפון בא בא 21
נס שקרים בקרבה כעגלי מרבק כי נס המה הפנו נס
יחדיו לא עמדו כי יומ אידם בא עלייהם עת פקדתם
22 קוללה כנחש ילך כי בחיל ילכו--ובקדמותה באו
לה כחטבי עצים 23 כרתו יערה נאם יהוה כי לא
וחקר כי רבו מארבה ואין להם מספר 24 היבשה
בת מזרים נתנה ביד עם צפון 25 אמן יהוה צבאות
אליהו ישראלי הני פוקר אל אמון מנא ועל פרעה
ועל מזרים ועל אלהיה ועל מלכיה ועל פרעה--
ועל הבתחים בו 26 ונתחים ביד מבקשי נפשם וביד
نبוכדראצ'ר מלך בבול וביד עברדי ואחריו כן תשכנ
כימיו קדם נאם יהוה 27 ואתה אל תירא עברדי יעקב
ואל תחת ישראלי--כי הני מושעך מרחוק ואת זרעך
מא裏 שבים ושב יעקב וasket ושאנן ואין מהריד 28
אתה אל תירא עברדי יעקב נאם יהוה--כי אתה אני כי
עשה כלה בכל הגוים אשר הדחתי שמה ואתך לא
עשה כלה ויסרטיך למשפט ונקה לא אנך

47 אשר היה דבר יהוה אל ירמייהו הנביא אל
פלשתים בטרם יכה פרעה את עזה 2 כה אמר יהוה
הנה מים עלים מצפון והוא לנו להנחל שופח וишטפו ארץ
ומלאה עיר וישבי בה ווועקו האדם והילל כל יושב
הארץ 3 מוקול שעתה פרשות אביריו מרعش לרכבו
המוני נגליל--לא הפנו אבות אל בנים מרפיזין דרים 4
על היום הבא לשדור את כל פלשתים להכricht לזר
ולצדון כל שיד עוז כי שדר יהוה את פלשתים
שארית או כפתור 5 באה קרחא אל עזה נדמתה
אשקלון שאירית עמקם עד מתי תתונדי 6 הו הירב
לייהude עד אנה לא תשקטי האספי אל תערך--הרני
ודמי 7 אייך תשקטי יהוה צוה לה אל אשקלון ואל
חוּפְּה הים שם יעדה

48 למאוב כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הוי
אל נבו כי שדרה היבשה נלכדה קרייתם היבשה
המשגב וחתה 2 אין עוד תhalbת מואב--בחשבון חשבו
עליה רעה לכו וכנרגינה מנוי נס מרדמן תדמי אחידך
תליך חרב 3 קול צעקה מהרונים--شد ושר גدول 4
נשברה מואב השמייעו זעקה צעורה (צעירה) 5 כי
מעלה הלהות (הלהות) בבכי יעלה בכיכי כי במورد

מיקבים השבתי--לא ידרך הידר לא הידר ³⁴ מועקת חשבון עד אללה עד יהץ נתנו קולם-מצער עד חרנים ענלת שלשיה כי נם מי נמרם למשמות יהיו ³⁵ והשבתי למוֹאָב אֱנָם יְהוָה מַעֲלָה בְּמַהָּה וּמַקְשֵׁר לאליהו ³⁶ על כן לביו למוֹאָב כְּחַלְלִים יְהוָה וְלַבְּיָה נְדָרֶת וְעַל מְתָנִים שֶׁ ³⁸ על כל גנות מוֹאָב וּבְרַחְבִּיתָה כלה מספֶּד כי שברתי את מוֹאָב ככָּלִי אֵין חָפֵץ בו-- נָאָם יְהוָה ³⁹ אֵיךְ חַתָּה הַילְלוֹ אֵיךְ הַפְּנֵה עַרְפָּת מוֹאָב בּוֹשׁ וְהִיא מוֹאָב לְשָׁחָק וְלִמְחַתָּה לְכָל סְבִיבָוּ ⁴⁰ כי כה אמר יהוה הנה נשיר ידאה ופרש כנפיו אל מוֹאָב ⁴¹ גַּלְכָּדָה הַקָּרוּוֹת וְהַמְּצָדוֹת נַחֲשָׁה וְתוּה לְבָבְנָוִי מוֹאָב בַּיּוֹם הַהוּא כָּלֵב אֲשָׁה מִצְרָה ⁴² וּנְשָׁמֵד מוֹאָב מִעֵם כָּל יְהוָה הַגְּדִיל ⁴³ פְּחַד וְפַחַת וְפַחַ-עַלְיָק יושב מוֹאָב נָאָם יְהוָה ⁴⁴ הַנִּסִּים (הַנִּסִּים) מִפְנֵי הַפְּחַד יְלִלְאָל הַפְּחַת וְהַעֲלָה מִן הַפְּחַת יְלִכְדָּבָר כִּי אֲבָא אֲלֵיה אל מוֹאָב שָׁנָת פְּקָדָתָם נָאָם יְהוָה ⁴⁵ בְּצַל חַשְׁבוֹן עַמְדוֹ מִכְחָנִים כִּי אָשָׁא מִחְשָׁבוֹן וְלִהְבָה מִבֵּן סִיחָן וְתָאֵל פָּתָת מוֹאָב וְקַדְךָ בְּנֵי שָׁאוֹן ⁴⁶ אוֹי לְךָ מוֹאָב אָבָד עַם כּוֹמוֹשׁ כִּי לְקֹחוּ בְנֵיךְ בְּשָׂבִיב וּבְנִתְיָךְ בְּשָׂבִיב ⁴⁷ וּשְׁבָתִי שָׁבָות מוֹאָב בְּאַחֲרִית הַיָּמִים נָאָם יְהוָה עַד הנה משפט מוֹאָב

49 לבני עמון כה אמר יהוה הבנים אין לישראל אם יורש אין לו--מדוע ורש מלכם את נך ועמו בעריו ישב ² لكن הנה ימים באים נאָם יְהוָה וּהַשְׁמָעִתִּי אֶל רבת בני עמון תרעות מלחהמה והיתה לתל שטמה ובנתייה באש תצנהה וירש ישראל את ירושו אמר יהוה ³ הַילְלִי חַשְׁבוֹן כִּי שְׁדָה עַי צַעְנָה בְּנוֹת רְבָה--חֲנָרָה שָׁקוֹם סְפָדָה וְהַתְּשֻׁטָּפָה בְּנְדָרוֹת כִּי מלכם בנוליה יְלִךְ כְּהַנִּיו וְשְׁרִיו יְהִדְיוֹ ⁴ מָה תַּתְהַלְלֵי בעמקים--זֶבֶם עַמְקֵךְ הַבָּהָה הַשׁוּבָה הַבְּתָחָה בְּאַצְרִתָּה מֵי יְבוֹא אֶל ⁵ הַנִּגְנִי מִבְּיָא עַלְיָק פְּתַח נָאָם אֲדֵנִי יְהוָה צְבָאות--מַכְלֵסְבִּיבִיךְ וְנְדַחַת אִישׁ לְפָנָיו וְאֵין מַקְבֵץ לנדר ⁶ ואחריו כן אשיב את שבות בני עמון--נאָם יהוה ⁷ ואֶלְדוֹם כה אמר יהוה צבאות האין עוד חכמה בתימן אֶבֶד עַצְחָה מַבְנִים נִסְרָחָה חַכְמָת ⁸ נָסוּ הַפְּנוֹ העמיקוּ לשְׁבָת יְשָׁבִי דָּרְן כִּי אֵיךְ עָשָׂו הַבָּאִת עַלְיוֹ נִפְלֵא ³³ וְנִאָסְפָה שְׁמָה וְנִיל מִכְרָמֵל וּמִאָרֶץ מוֹאָב וַיַּיָּה

הורנים צָרִי צַעַקְתָּה שֶׁבָּר שְׁמָעוֹ ⁶ נָסָו מַלְטוּ נְפָשָׁכֶם וְתַהְיָה כַּעֲרוּעָר בְּמִדְבָּר ⁷ כִּי יָעַן בְּתַחְרֵב בְּמַעְשֵׁיךְ וּבְאָוּצְרוֹתֵיךְ נָסָאת לְתַלְכֵדְיוֹ וַיַּצָּא כְּמַוְשָׁ (כְּמוֹשָׁ) בְּגַוְלוֹה כְּתָנִיו וְשְׁרִיו יְהִדְיוֹ ⁸ וַיַּבְאָ שָׁרֵד אֶל כָּל עִיר וְעִיר לֹא תִּמְלַט וְאֶבֶד הַעֲמֵק וְנִשְׁמַד הַמִּישָׁר--אֲשֶׁר אָמַר יְהָוָה ⁹ תְּנוּ צִיּוֹן לְמוֹאָב כִּי נִצְאָתָצָא וְעַרְיוֹת לְשָׁמָה תַּהֲיָה מָאִין יוֹשֵׁב בָּהּ ¹⁰ אֲרוֹר עַשְׂה מְלָאָתָה יְהָוָה--רַמְיה וְאֶדְרָוָר מַנְעַחַרְבוּ מַדְרָם ¹¹ שֶׁשְׁאָגָן מוֹאָב מְגֻנוּרְיוֹ וְשַׁקְטָתָה הוּא אֶל שְׁמָרְיוֹ וְלֹא הַוְרָקָמְכָלִי אֶל כָּלִי וּבְגַוְלוֹה לֹא הַלְּךָ עַל כָּן עַמְדָה טָעָמוֹ בּוֹ וְרִיחָוֹ לֹא נָמֵר ¹² לְכָן הַנָּה יָמִים בְּאַים נָאָם יְהָוָה וְשְׁלַחְתִּי לוֹ צָעִים וְצָעָחוּ וְכָלְיוֹ יְרִיקָוּ וְנְבָלִיחָם יְנַפְּצָו ¹³ וּבְשֶׁמוֹאָב מְכֻנּוֹשׁ כִּאֵשֶׁר בְּשָׁוֹת בֵּית יִשְׂרָאֵל מִבֵּיתם ¹⁴ אֵיךְ תָּאמְרוּ גְּבוּרִים אֲנָהָנוּ וְאֲנָשִׁי חִיל לְמַלְחָמָה ¹⁵ שְׁדָד מוֹאָב וְעַרְיוֹת עַלְהָה וּמִבְחָר בְּחָוּרְיוֹ יְרִדוּ לְתַבְחָה נָאָם הַמֶּלֶךְ--יְהָוָה צָבָאות שְׁמוֹ ¹⁶ קָרוּב אִירָן מוֹאָב נָבָא וּרְעָטוֹ מַהְרָה מַאֲד ¹⁷ נָדֵר לוֹ כָּל סְבִיבָיוּ וְכָל יְדֵיעָיו אָמְרוּ אַיִלָּה נִשְׁבַּר מַטָּה עַז--מַקְלָתְפָאָרָה רָדוּ מַכְבּוֹד יְשָׁבֵי (וְשָׁבֵי) בְּצָמָא יִשְׁבַּת בְּתִדְבִּיכָן כִּי שְׁדָד מוֹאָב ¹⁸ כִּי שְׁדָר מוֹאָב עַלְהָה בְּךָ שְׁחַת מַבְצָרִיךְ ¹⁹ אֶל דָּרָךְ עַמְדִי וְצָפִי יוֹשְׁבָת עַרְעוֹר שְׁאָלִי נָס וּנְמַלְתָּה אָמְרוּ מה נָהִיתָ ²⁰ הַבִּשְׁר מוֹאָב כִּי חַתָּה הַלְּילִי (הַלְּילִין) וּזְעַקְיָוָן (וְזְעַקְוָן) הַגִּידו בָּאַרְנוֹן כִּי שְׁדָד מוֹאָב ²¹ וּמַשְׁפָט בָּאֶל אָרֶץ הַמִּישָׁר--אֶל חַלְוָן וְאֶל יְהָצָה וְעַל מִפְעָתָה (מִפְעָתָה) ²² וְעַל דִּיבְּוֹן וְעַל נְבוּ וְעַל בֵּית דְּבָלְתִּים ²³ וְעַל קְרִיחִים וְעַל בֵּית נְמוּל וְעַל בֵּית מְעָן ²⁴ וְעַל קְרִיוֹת וְעַל בְּצָרָה וְעַל כָּל עַרְיָה אֶרְץ מוֹאָב--הַרְחָקוֹת וְהַקְּרָבֹות ²⁵ נִגְדָּעָה קָרְן מוֹאָב וּזְרֻעָה נִשְׁבָּרָה--נָאָם יְהָוָה ²⁶ הַשְּׁכִירָה כִּי עַל יְהוָה הַגְּדִיל וְסִפְקָה מוֹאָב בְּקִיאוֹ וְזָהָה לְשָׁחָק נָמָה ²⁷ וְאָם לֹא דְשָׁחָק הָזָה לְךָ יִשְׁרָאֵל אֶל בְּנָנִים נִמְצָא (נִמְצָא) כִּי מִדי דְבָרִיךְ בּוֹ תַּתְנוֹדֵר ²⁸ עֹזְבוּ עַרְדִּים וְשָׁכְנוּ בְּסָלָע יְשָׁבִי מוֹאָב וְהִי כְּוֹנָה תָּקָנָה בְּעַבְרֵי פִּי פְּתַח ²⁹ שְׁמַעַנְנוּ אָנוּ מוֹאָב נָאָה מַאֲדֵבָהוּ וְגַאֲוָנוּ וְגַאֲוָתוּ וְרַם לְבָבוֹ ³⁰ אַנְיִידְעַתִּי נָאָם הַיּוֹה עַבְרָתוֹ וְלֹא כָּן בְּדִיוֹ לֹא כָּן עַשׂ ³¹ עַל כָּן עַל מַוֹּאָב אַיִלָּל וְלַמְוֹאָב כָּלָה אֲזַעַק אֶל אֲנָשִׁי קִרְחָשָׁה יְהָנָה ³² מִבְּכִי יְעֹזָר אֲבָכָה לְךָ הַגְּפָן שְׁבָמָה נִטְיַשְׁתִּיךְ עַבְרָיו יִם עַד יְמִיעָר נְגָעָוּ--עַל קִיצְךָ וְעַל בְּצִירְךָ שְׁדָד נִפְלֵא ³³ וְנִאָסְפָה שְׁמָה וְנִיל מִכְרָמֵל וּמִאָרֶץ מוֹאָב וַיַּיָּה

קומו עלו אל גוי שליו יושב לבטה-נאם יהוה לא דלhim ולא בריה לו בדר ישכנו³² והיו נמליהם לבו והמן מקניהם לשלה וורתים לכל רוח קצוצי פאה ומכל עבורי אביא את אידם נאם יהוה³³ והיתה חזרה למען תנאים שטמה--עד עולם לא ישב שם איש ולא יגור בה בן אדם³⁴ אשר היה דבר יהוה אל ירמיהו הנביא אל עילם בראשית מלכות צדקה מלך יהודה-לא אמר³⁵ כה אמר יהוה צבאות הגני שבר את קשת עילם ראשית נבורותם³⁶ והבאתי אל עילם ארבע רוחות מארבע קצוות השמיים וורתים לכל הרחות האלה ולא יהיה הגנו אשר לא יבוא שם נדחי עולם (עילים)³⁷ והחתי את עילם לפני איביהם ולפני מבקשי נפשם והבאתי עלייהם רעה את חרון אפי-נאם יהוה ושלחתי אחריהם את החרב עד כלותי אותם ושמתי כסאי בעילם והאבדתי משם מלך ושרים³⁸ ואם יהוה³⁹ והיה באחרית הימים אשוב (אשכ) את שבית (שבות) עילם-נאם יהוה

50 הדבר אשר דבר יהוה אל בבל-אל ארץ כשדים ביד ירמיהו הנביא² הגידו בנויים והשמיעו שאנו השמיעו אל חחדרו אמרו לנו כרכה בבל הביש כל חת מרדך הבישו עצבה החתו גלויה³ כי עליה נוי מצפון הוא ישוט את הארץ לשמה ולא יהיה יושב בה מ אדם ועד בהמה נדו הלכו⁴ ביום הhma ובעת ההיא נאם יהוה יבוא בני ישראל המה ובני יהודה יחו הלויך ובכו ילכו ואת יהוה אלהיהם יבקש⁵ ציון ישאלו דרך הנה פניהם באו ונלו אל יהוה ברית עולם לא תשכח⁶ צאן אברות היה (הי) עמי-רעיהם התעומם הרים שובבים (שובבים) מהר אל גבעה הלכו שכחו רבעם⁷ כל מוצאיםם אכלום וצריהם אמרו לא נאש תחת אשר חטא ליהוה נונה צדק ומ珂ה אבותיהם יהוה⁸ נדו מותך בכל ומאץ כשדים יצאו (צא) והוא כהודים לפני צאן⁹ כי הנה אני מעיר ומעלה על בבל קhalb נוים נדלים מארץ צפון וערכו לה שם תלך חיזיו כנbor משכילה לא ישוב ריקם¹⁰ והיתה כשדים לשלה כל שלליה ישבעו נאם יהוה¹¹ כי תשמשי (תשמשו) כי תعلז (תעלזו) שני נחלתי כי תפושי (תפושו) כענלה דשה ותצהלי (ותצהלו) כאברים¹² בשעה אמכם מאד

עת פקדתו⁹ אם בזרים בא לך לא ישארו עלילות אם גנים בלילה השחיתו דים¹⁰ כי אני חשבתי את עשו גליות את מסתורי ונחבה לא יכול שדר ורעו ואחו ושבינו ואני נז עזבה יתימך אני אחיה ואלמנתו על תבטחו¹² כי כה אמר יהוה הנה אשר אין משפטם לשותות הocus שתו ישטו ואתה הווא נקה תנקה לא תנקה כי שתי תהה¹³ כי כי נשבעתי נאם יהוה כי לשמה להרפה לחרב ולקללה תהיה בצרה וכל עריה תהינה להרבות עולם¹⁴ שמועה שמעתי מאת יהוה וציר בגנים שלוח התקבצו ובאו עליה וקומו למלחמה¹⁵ כי הנה קטן נתתיק ננים-- בזוי באדם¹⁶ תפלצתך השיא אתך זדון לך שכני בחני הسلح חPsi מרום נבעה כי תגביה כנשך קנק שם אורידך נאם יהוה¹⁷ וזהיתה אדורם לשמה כל עבר עליה ישם וישרך על כל מכוחה¹⁸ כמחפתה סדים ועمرה ושכנית-אמר יהוה לא ישב שם איש ולא יגור בה בן אדם¹⁹ הנה כאריה יעללה מנואן הירדן אל נהא איתן-כי ארגינעה אריינזו מעלה ומוי בחור אלה אפקד כי מי מנוי מי יעדי מי זה רעה אשר יעד לפנוי²⁰ لكن שמעו עצה יהוה אשר יעד אל אדורם ומחשובתו אשר חשב אל ישבי הימן אם לאו יסחובם צערו הצאן אם לא ישים עלייהם נוהם מוקול נפלם רעשה הארץ צעה בים סוף נשמע קולה²² הנה כנשך יעללה יודאה ויפרש כנפיו על בצרה והיה לב גבורי אדורם ביום ההוא כלבasha מצרה²³ לדמשק בושה חמת ואפרה-כי שמעה רעה שמעו נמננו בים דאנא השקט לא יכול רפה דמשק הפנתה לנוס ורטט החזקה צרה וחבלים אחזותה כיולדה²⁵ איך לא עזבה עיר תhalb (תhalbת)-- קריית משה²⁶ لكن יפלו בחוריות ברחבתיה וככל אנשי המלחמה ידמו ביום ההוא נאם יהוה צבאות²⁷ והצתי אש בחומות דמשק ואכללה ארמנות בן הדר לקדר ולמלךות חצור אשר הכה נבוכדראצ'ור (نبוכדראצ'ר) מלך בבל-כה אמר יהוה קומו על אל קדר ושדרו את בני קדרם²⁹ אהלהם וצאנם יקחו ריעוותיהם וכל קליהם וنمלייהם ישאו להם וקראו עליהם מגור מסביב³⁰ נסו נדו מאר העמקו לשבת ישבי החזרה-נאם יהוה כי יען עליכם נבוכדראצ'ר מלך בכל עצה וחשב עליהם (עליכם) מחשבה³¹

את הארץ והרנו לישבי בבל ³⁵ חרב על כבדים נאם יהוה ואל ישבו בבל ואל שרייה ואל הכמיה ³⁶ חרב אל הבדים ונאלו חרב אל גבורה וחתו ³⁷ חרב אל סוסיו ואל רכבו ואל כל הערב אשר בתוכה- והיו לנשים חרב אל אוצרתיה ובזו ³⁸ חרב אל מימיה ויבשו כי ארץ פסלים היא ובאים יתהלך ³⁹ היא הנקמו בה כאשר עשתה עשו לה ¹⁶ כרתו זרען מבבל ותפש מגן בעת קציר--מן חרב היונה איש אל עמו יפנו ואיש לארצו ינסו ¹⁷ שה פורה ישראל ארויות הדיחו הראון אכלו מלך אשר זה האחרון עצמו נוכדרاذר מלך בבל ¹⁸ לכן כה אמר יהוה צבאות אלה ישראל הנני פקר אל מלך בבל ואל ארצו--כאשר פקדתי אל מלך אשר ¹⁹ ושבבתי את ישראל אל נוהו ורעה הכרמל והבשן ובהר אפרים והגלו עד תשבע נפשו ²⁰ ביוםיהם ההם ובעת ההיא נאם יהוה יבקש את עון ישראל ואינו ואת חטא יהודה ולא תמצאה כי אסלח לאשר אשיר ²¹ על הארץ מרתיהם עליה עלייה ואל יושבי פקד הרב והחרם אהרים נאם יהוה ועשה ככל אשר צויתיך ²² קול מלחה בארץ--ושבר גדור ²³ איך ננדע ושבר פטיש כל הארץ איך היה לשמה בבבל בנויים ²⁴ יקשתי לך- וגם נלכדת בבבל ואת לא ידעת נמצאת וגומנתשת-

51 כי אמר יהוה הנני מעיר על בבל ואל ישבו לב קמי--روح משחית ² ושולחתי לבבל זרים וורה ובקקו את ארצאה כי היו עליה מסביב ביום רעה ³ אל ידרך ידרך הדרך קשטו ואל יתעל בסדרינו ואל תחמלו אל בחירה--החרימו כל צבחה ⁴ ונפלו חללים בארץ כבדים ומדקרים בחוץותה ⁵ כי לא אלמן ישראל ויורדה מלאה--מייה צבאות כי ארצם מלאה אשם מקדוש ישראל ⁶ נסו מותוק בבבל ומולטו איש נפשו-- אל תדרמו בעונה כי עת נקמה היא ליהוה--גמול הוא משלם לה ⁷ כס וזהב בבבל ביד יהוה--משכרת כל הארץ מינינה שתו נוים על כן יתהלך גוים ⁸ פתחם נפליה בבבל ותשבר הילילו עליה קחו צרי למכואה-- אולי תרפא ⁹ רפינו את בבבל ולא נרפא--עוזבה נולד איש לארצו כי נגע אל השמים משפטה ונשא עד שחורים ¹⁰ הוציא יהוה את צדקתו באו ונספרה בציון את מעשה יהוה אלהינו ¹¹ הבררו החצים מלאו

חרפה يولרכם הנה אחריות נום מדבר ציה וערבה ¹³ מקצף יהוה לא תשב והיתה שמנה כליה כל עבר על בבל ישם וישرك על כל מכותיה ¹⁴ ערכו על בבל סכיב כל דרכיו קשת ידו אלו אליה אל תחמלו אל חז כי ליהוה הטהה ¹⁵ הריעו עליה סביב נתנה יהה נפל אוישותיה (אשיותה) נהרסו חומותיה כי נקמת יהוה היא הנקמו בה כאשר עשתה עשו לה ¹⁶ כרתו זרען מבבל ותפש מגן בעת קציר--מן חרב היונה איש אל עמו יפנו ואיש לארצו ינסו ¹⁷ שה פורה ישראל ארויות הדיחו הראון אכלו מלך אשר זה האחרון עצמו נוכדרاذר מלך בבל ¹⁸ לכן כה אמר יהוה צבאות אלה ישראל הנני פקר אל מלך בבל ואל ארצו--כאשר פקדתי אל מלך אשר ¹⁹ ושבבתי את ישראל אל נוהו ורעה הכרמל והבשן ובהר אפרים והגלו עד תשבע נפשו ²⁰ ביוםיהם ההם ובעת ההיא נאם יהוה יבקש את עון ישראל ואינו ואת חטא יהודה ולא תמצאה כי אסלח לאשר אשיר ²¹ על הארץ מרתיהם עליה עלייה ואל יושבי פקד הרב והחרם אהרים נאם יהוה ועשה ככל אשר צויתיך ²² קול מלחה בארץ--ושבר גדור ²³ איך ננדע ושבר פטיש כל הארץ איך היה לשמה בבבל בנויים ²⁴ יקשתי לך- וגם נלכדת בבבל ואת לא ידעת נמצאת וגומנתשת- כי ביהוה התגרית ²⁵ פתח יהוה את אוצרו וויצא את כליו זעמו כי מלאכה היא לאני יהוה צבאות--בארי כבדים ²⁶ באו לה מקץ פתחו מאבսיה סלה כמו ערים והחרימות אל תה לה שארית ²⁷ חרבו כל פריה ירדו לטבח הוי עליהם כי בא יומם עת פקדתם קול נסדים ופלטים מארץ בבבל להגיד בציון את נקמת יהוה אלהינו--נקמת היכלו ²⁹ השמיעו אל בבל רבים כל דרכיו קשת חנו עליה סביב אל ידי (לה) פלטה שלמו לה כפעלה ככל אשר עשתה עשו לה כי אל יהוה זדה אל קדוש ישראל ³⁰ לכן יפלו בחוריה ברחבתיה וכל אנשי מלחתה ידמו ביום ההוא נאם יהוה ³¹ גנני אלקיך זדון נאם אדני יהוה צבאות כי בא יומך עת פקדתיך ³² וכשל זדון ונפל ואין לו מקים והצתי אש בעריו ואכליה כל סביבתו ³³ כי אמר יהוה צבאות שעשוקים בני ישראל ובני יהודה יחדו וכל شبיהם החזקו בם מאנו שלחם ³⁴ נאלם חוק יהוה צבאות שמו--ריבב ירידב את ריבם למען הרנייע

השלטים-העיר יהוה את רוח מלכי מדיו כי על בכל
 מזומתו להשחיתה כי נקמת יהוה היא נקמת היכלו
 12 אל חומת בבל שאו נס החזקון המשמר--הקיים
 שמרים הכנו הארבים כי נס זם יהוה--נס עשה את
 אשר דבר אל ישבי בבל 13 שנתי (שננה) על מים
 רבים רבת אוצרת בא קצץ אמת בצעך 14 נשבע
 יהוה צבאות בנפשו כי אם מלאתיך אדם כילך וענו
 עלייך הידך 15 עשה ארץ בכחו מכין תבל בחכמו
 ובתבונתו נתה שמים 16 לקלול תחו המון מים בשמיים
 ויעל נשיים מקצה הארץ ברקים למטר עשה וויצא
 רוח מאצרתיו 17 נברך כל אדם מדעת הביש כל צרכך
 מפסל כי שקר נסכו ולא רוח בם 18 הבל מה מעשה
 העתעים בעת פקדתם יאבדו 19 לא אלה חלק יעקוב
 כי יוצר הכל הוא--ושבט נחלתו יהוה צבאות שמנו 20
 מפץ אתה לי מלחה ונצחתי לך נוים והשחטי
 בר נמלכות 21 וננצחתי לך סוס ורכבו וננצחתי לך
 רכב ורכבו 22 וננצחתי לך אכר וצמדנו וננצחתי לך
 זקן ונער וננצחתי לך בחור ובתולה 23 וננצחתי לך
 רעה ועדרו וננצחתי לך אכר וצמדנו וננצחתי לך
 סגנים 24 ושלמתי לבבל ולכל יוшибו שדרים את
 כל רעתם אשר עשו בזכרון--לעיניכם נאם יהוה 25
 הני אליך הר המשיחת נאם יהוה המשיחת את כל
 הארץ ונטחי את יידי עלייך גולגולתיך מן הסלעים
 ונתחיך להר שרפאה 26 ולא יקחו מךaban לפנה ואבן
 למוסדות כי שמותם עולם תהיה נאם יהוה 27 שאו נס
 בארץ תקעו שופר בוגדים קדשו עליה גוים-השמיינו
 עליה מלכות אררטש מני ואשכנו פקדו עליה טפר
 העלו סוס כילך סמר 28 קדשו עליה נוים את מלכי
 מדיו את פחוותיהם ואת כל סגניה ואת כל ארץ ממשלתו
 29 ותדעש הארץ ותחל כי קמה על בבל מחשבות
 יהוה לשום את הארץ בבל לשמה מאין יושב 30 חදלו
 גבוריך בבל להלחם ישבו במצדאות--נשתה גבורתם
 היו לנשים הציגו משכניתיה נשברו ברייחיה 31 רץ
 לקראת רץ ירוזן ומגיד לקראת מניד--לה nied למלך
 בכל נילכדה עירו מקצתה 32 והמעברות נשפשו ואת
 האנים שרפפו באש ואנשי המלחמה נבהלו 33 כי כה
 אמר יהוה צבאות אלה ישראל בת בבל גורן עת
 הדריכה עוד מעט ובאה עת הקציר לה 34 אלני
 (אלני) הממן (המנני) נבוכדרא策 מלך בבל

העם ואות יתר העם הנשארים בעיר ואת הנפלים אשר נפלו אל מלך בבל ואת יתר האמון-תגלת נבוארדן רב טבחים¹⁶ ומדלות הארץ-השair נבוארדן רב טבחים לכרכמים וליגבים¹⁷ ואת עמודי הנהשת אשר לבית יהוה ואת המכנות ואת ים הנהשת אשר בבית יהוה-שברו כבדים ויישאו את כל נהשתם בבל¹⁸ ואת הסרות ואת הייעם ואת המזמורות ואת המורקמת ואת ההפotta ואת כל כל הנהשת אשר בביות יהוח¹⁹ ואת הספרים ואת המחותות ואת המורקמת ואת הסירות ואת המנרות ואת ההפotta ואת המנקמות אשר והב זחוב ואשר כסף כסף-לקח רב טבחים²⁰ העמודים שניים הים אחד והבקר שניים עשר נהשת אשר תחת המכנות אשר עשה המלך שלמה בבית יהוה--לא היה משקל נהשתם כל הכלים האלה²¹ והעמודים שמנה עשרה אמה קומה (קומה) העמד האחד וחוט שרים עשרה אמה יסבבו ובעיו ארבע אצבעות נבוכ²² וכתרת עלייו נהשת וקומה הכתרת האחת חמיש אמות ושכבה ורמנום על הכותרת סביב הכל נהשת וכאללה לעמוד השני ורמנום²³ וזה הרמנים-תשעים וששה רוחה כל הרמוניים מאה על השכבה סביב²⁴ ויקח רב טבחים את שריה כהן הראש ואת צפניה כהן המשנה--וatoms שלוש שMRI הספ²⁵ וממן העיר לקח סריס אחד אשר היה פקיד על אנשי המלחמה ושבעה אנשים מראי פני המלך אשר נמצאו בעיר ואת ספר שר הצבא המזבא אה עם הארץ וששים איש עם הארץ המתצאים בתוך העיר ויקח אומם נבוארדן רב טבחים וילך אותם אל מלך בבל רבלטה²⁶ ויכח אותם מלך בבל וימתם ברבלטה בארץ חמת וויגל יהודה מעל אדמות²⁸ זה העם אשר תגלת נבוכדראצ'ר בשנת שביעי-יהודים שלשת אלף ועשרים ושלשה²⁹ בשנת שמונה עשרה לנבוכדראצ'ר מירושלים--נפש שמנה מאות שלשים ושנים³⁰ בשנת שלש ועשרים לנבוכדראצ'ר הגלת נבוארדן רב טבחים יהודים נשבע שבע מאות ארבעים וחמשה כל נשע ארבעת אלפיים ומש מאות³¹ וכי בששים ושבע שנה לננות והווין מלך יהודה בשנים עשר חדש בעשרים וחמשה לחדרש נשא אויל מרדך מלך בבל בשנת מלכתו את ראש יהויכין מלך יהודה ויצא אותו מבית הכליא (הכליא)³² וידבר אותו טובות

אשר צוה ירמייהו הנביא את שריה בן נריה בן מהסיה בלבתו את צדקיהו מלך יהודה בבל בשנת הרביעית למלכו ושריה שר מנוחה³³ ויכתב ירמייהו את כל הרעה אשר תבוא אל בבל--אל ספר אחד את כל הדברים האלה³⁴ ובכך ירמייהו אמר וקראת את כל הדברים האלה³⁵ ואמרת יהוה אתה דברת אל המקום הזה להזכיר לבלתי להיות בו יושב למאדם ועד בהמה כי שמותם עולם תהיה³⁶ והוא ככלתו לקרא את הספר הזה תקשר עליו ابن והשלכתו אל תוך פרת³⁷ ואמרת כהה תשקע בבל ולא תקום מפני הרעה אשר אני מביא עליה--ויעפו עד הנה דברי ירמייהו **52** בן עשרים ואחת שנה צדקיהו במלךו ואחת עשרה שנה מלך בירושלם ושם אמו חמיטל (חמוTEL) בת ירמייהו מלבנה² ויעש הרע בעני יהוה ככל אשר עשה ירמייהום³ כי על אף יהוה היה בירושלם ויהודיה עד השליכו אותם מעל פניו וימרד צדקיהו במלך בבל⁴ ויהודי בשנה החשעית למלך בבל הוא וכל בעשור לחיש בא נבוכדראצ'ר מלך בבל הוא וכל חילו על ירושלים ויחנו עליה ויבנו עליה דיק סביב⁵ ותבא העיר במצרים עד עשתי עשרה שנה למלך צדקיהו⁶ בחודש הרבעי בחשעה לחיש ויחוק הרעב בעיר ולא היה לחם לעם הארץ⁷ ותתקע העיר וכל אנשי המלחמה יברחו ויצאו מהעירليل דרכ שער בין החומות אשר על גן המלך ויעלו אותו אל מלך סביב וילכו דרך הערבה⁸ וירדפו חיל כבדים אחריו המלך וישינו את צדקיהו בערבת יrhoו וכל חילו⁹ נפצו מעליו⁹ וויתפסו את המלך ויעלו אותו אל מלך בכל רבלטה בארץ חמת וידבר אותו משפטים¹⁰ וישחט מלך בבל אה בני צדקיהו לעינוי ונאם את כל שרוי יהודה שחט רבלטה¹¹ ואת עני צדקיהו עור ויאסרחו בנחחותם ויבאהו מלך בבל בבל ויתנהו בבית (בית) הפקדת עד יום מותו¹² ובחדש החמשי בעשור לחיש היא שנת תשע עשרה שנה למלך נבוכדראצ'ר מלך בבל--בא נבוארדן רב טבחים עמר לפני מלך בבל בירושלים¹³ ווישרף את בית יהוה ואת בית המלך ואת כל בתיהם ירושלים ואת כל בית הגדול שرف באש¹⁴ ואת כל חמות ירושלים סביב נתכו כל חיל כבדים אשר את רב טבחים¹⁵ ומדלות

ויתן את כסאו ממעל לכסא מלכים (המלכים) אשר
אהו בבל³³ ושנה את בנדי כלאו ואכל לחים לפניו
תמיד כל ימי חייו³⁴ ואראחותו ארחתת תמיד נתנה לו
מאת מלך בבל דבר يوم بيומו-עד יום מותו כל ימי
חייו

יהזקאל

1

להנה ולאיש שתים מכסות להנה את גויתיהם ²⁴ ואשמע את קול נפוחם כקול מים רבים כקול שדי בלבכם-קובל המלה כקובל מהנה בעמדם תרפינה כנפיהן ²⁵ ויהיו קול-מעל לركיע אשר על ראשם בעמדם תרפינה כנפיהן ²⁶ וממעל לركיע אשר על ראשם כמורה אבן ספר דמות כסא ועל דמות הכסא דמות כמורה אשה אדם עלייו מלמעלה ²⁷ וארא כעין השם כמורה אשה בית לה סביב ממראה מתני ולמעלה וממורה מתני ולמטה ראייתו כמורה אשה וננה לו סביב ²⁸ כמורה הקשת אשר יהיה בענן ביום הנשס כן מראה הנהנה סביב-הוא מראה דמות כבוד יהוה ואראה ואפל על פני ואשמע קול מרבר

2 ויאמר אליו בן אדם עמד על רגליך ואדבר אותך ² ותבא بي רוח כאשר דבר אליו ותעמדנו על רגלי ואשמע את מדבר אליו ³ ויאמר אליו בן אדם שלח אני אותך אל בני ישראל-אל נום המורדים אשר מרדו בי המה ואבוקם פשעו כי עד עצם היום זהה ⁴ והבנים קשי פנים וחוזק לב-אני שלוח אותך אליהם ואמרת אליהם כה אמר אדני יהוה זהה אם ישמעו ואם ייחדרו כי בית מרוי המה-וידעו כי נביא היה בתוכם ⁶ ואתה בן אדם אל תירא מהם ומדבריהם אל תירא כי סרבים וסלונים אותך ועל עקרבים אתה ישב מדבריהם אל תירא ומונחים אל תחת כי בית מרוי המה ⁷ ודברת את דברי אליהם אם ישמעו ואם ייחדרו כי מרוי המה ⁸ ואתה בן אדם שמע את אשר אני מדבר אליו-אל תה מרוי כבית המרי פיצה פיך-⁹ ואכל את אשר אני נתן לך ⁹ ואראה והנה ייד שלוחה אליו והנה בו מגלה ספר ¹⁰ ויפреш אותה לפני והוא בחוכה פנים ואחור וכתווב אליה קנים וגנה והי

3 ויאמר אליו-בן אדם את אשר תמצא אוכל אוכל את המגלה הזאת ולך דבר אל בית ישראל ² ואפתח את פי ויאכלי את המגלה הזאת ³ ויאמר אליו בן אדם בטנק האכל ומייך תמלא את המגלה הזאת אשר אני נתן לך ואכלת ותהי בפי כדרבש למתוק ⁴ ויאמר אליו בן אדם לך בא אל בית ישראל ודברת בדברי אליהם ⁵ כי לא עם עמקי שפה וככדי לשון-אתה שלוח אל בית ישראל ⁶ לא אל עמים רבים עמקי שפה וככדי לשון אשר לא תשמע דבריהם אם לא

1 ויהיו בשלשים שנה ברבי עי בחמשה לחדר ואני בתוך הגולה על נהר כבר נפתחו השמיים ואראה מראות אלהים ² בחמשה לחדר-הייא השה החמשה לגלות המלך יוכין ³ היה היה דבר יהוה אליו יוחקאל בן בזוי הכהן בארץ כshedim-על נהר כבר ותהי עליו שם יד יהוה ⁴ וארא והנה רוח שערה באהמן הצפון ענן נדול ואש מתלקחת וננה לו סביב ומתחכה-כעין החשמל מתוך האש ⁵ ומתחכה-דמות ארבע חיות וזה מראהיה-דמות אדם להנה ⁶ וארבעה פנים לאחת וארבעה כנפים לאחת להם ⁷ ורגליהם רגלי ישרה וכף רגליהם כף רגל עגל ונצצים כעין נשחת קלל ⁸ וירדו (וידי) אדם מתחת לנפוחם על ארבעת רבעיהם ופניהם וכנפיהם לארכעתם ⁹ חברת אשא אל אהוהה לנפוחם לא יסבו בלכתן איש אל עבר פניו וילכו ¹⁰ ודמות פניהם פניו אדם ובפני אריה אל הומין לארכעתם ובפני שור מהشمאל לארכעתן ובפני נשר לארכעתן ¹¹ ופניהם וכנפיהם פרדות מלמעלה לאיש שתים חברות איש ושתיים מכסות את גויתיהנה ¹² ואיש אל עבר פניו ילכו אל אשר יהוה שמה הרוח ללכת ילכו לא יסבו בלכתן ¹³ ודמות החיות מראיהם כנחלי אש בערות כמורה הפלדים-הייא מתחלכת בין החיות וננה לאש ומן האש יצא ברק ¹⁴ והחיות רצוא ושוב כמורה הבזק ¹⁵ וארא החיות והנה אופן אחד בארץ אצל החיות לארכעת פניו ¹⁶ מראיהם האופנים ומעשיהם כעין תרשיש ודמות אחד לארכעתן ומראיהם ומעשיהם כאשר היה האופן בתוך האופן ¹⁷ על ארבעת רבעיהם בלכתם ילכו לא יסבו בלכתן ¹⁸ וגביבה-ונגה להם יוראה להם ונבתם מלאת עינים סביב-לארכעתן ¹⁹ ובלכת החיות ילכו האופנים עצמם ובנהשא החיות מעל הארץ ינשאו האופנים ²⁰ על אשר יהיה שם הרוח ללכת ילכו שמה הרוח ללכת והאופנים ינשאו לעמם כי רוח החיה באופנים ²¹ בלכתם ילכו ובעדם יעדרו ובנהשאים מעלה הארץ ינשאו האופנים לעמם-כי רוח החיה באופנים ²² ודמות על ראשיה רקייע כעין הקרה הנורא-נטוי על ראשיהם מלמעלה ²³ ותחת הרקייע לנפוחם ישרות אשא אל אהוהה לאיש שתים מכסות

4 וְאַתָּה בֶן אָדָם קֹחْ לְךָ לִבְנָה וְנוֹתֵתָה אֹתָהּ לְפָנֶיךָ
וְחוֹקֻתָּה עַלְיהָ עִיר אֶת יְרוּשָׁלָם ² וְנוֹתֵתָה עַלְיהָ מִצּוֹר
וּבְנִיתָה עַלְיהָ דִּיקָּוּשָׁבָכָה עַלְיהָ סָלָה וְנוֹתֵתָה עַלְיהָ
מִתְחֻנוֹתָו וּשְׂוִים עַלְיהָ כְּרִים סְבִיבָ ³ וְאַתָּה קֹחْ לְךָ
מִחְבָּתָ בְּרוֹזָל וְנוֹתֵתָה אֹתָהּ קַיְרָ בְּרוֹזָל בִּינְךָ וּבֵין הָעִיר
וְהַכִּינְתָּה אֶת פְּנוּאֵלָה וְהַוִּיחָה בְּמִצּוֹר וְצִדְתָּה עַלְיהָ-
אֹתָהּ הִיא לְבִתָּ יִשְׂרָאֵל ⁴ וְאַתָּה שְׁכַב עַל צִדְקַת הַשְׂמָאֵל
וְשִׁמְתָּה עַוֹן בֵּית יִשְׂרָאֵל עַלְיוֹ מִסְפֵּר הַיָּמִים אֲשֶׁר
חַשְׁכַב עַלְיוֹ תְשָׁא אֶת עֲוֹנוֹ ⁵ וְאַנְתָּה נְתַתִּי לְךָ אֶת שְׁנִי
עֲוֹנוֹ לִמְסֹפֵר יָמִים שֶׁלְשׁ מִאוֹת וְתִשְׁעִים יוֹם וְנוֹשָׂתָה עַוֹן
בֵּית יִשְׂרָאֵל ⁶ וּכְלִיתָה אֶת אַלְהָ וְשִׁכְבָתָה עַל צִדְקַת הַיּוֹמִינִי
(הַיּוֹמִינִי) שְׁנִיתָה אֶת עֲוֹנוֹ בֵּית יְהוָה--אַרְכְבָעִים יוֹם
יוֹם לְשָׁנָה יוֹם לְשָׁנָה נְתַתִּי לְךָ ⁷ וְאַל מִצּוֹר יְרוּשָׁלָם
חַכְיָן פְנִיךָ וּוֹרֶעֶךְ חַשְׁוֹפָה וּנוֹבָאת עַלְיהָ ⁸ וְהַגָּהָ נְתַתִּי
עַלְיךָ עֲבוֹתִים וְלֹא תַהְפֵךְ מִצְדָקָ אל צִדְקַת עַד כְּלֹתוֹךָ
יָמִי מִצְדָקָ ⁹ וְאַתָּה קֹחْ לְךָ חַטִינִי וְשִׁעְרִים וּפּוֹלָ וְעַדְשִׁים
וּדְחָן וּכְסִים וְנוֹתֵתָה אַוְתָם בְּכָלִי אֶחָד וְעַשְׂתָה אַוְתָם
לְךָ לְלִחְם מִסְפֵר הַיָּמִים אֲשֶׁר אַתָּה שָׁוכֵב עַל צִדְקַת
שֶׁלְשׁ מִאוֹת וְתִשְׁעִים יוֹם--תְּאַכְלָנוּ ¹⁰ וּמְאַכְלָךָ אֲשֶׁר
תְּאַכְלָנוּ--בְּמַשְׁקוֹל עִשְׁרִים שְׁקָל לַיּוֹם מְעַת עַת
תְּאַכְלָנוּ ¹¹ וּמִים בְּמִשְׂרוֹה תְשַׁתָּה שְׁשִׁית הַהִין מְעַת עַד
עַת תְשַׁתָּה ¹² וְעַנְתָה שְׁעִירִים תְּאַכְלָנָה וְהִיא בְּגַלְילִי צָאת
הַאֲדָם--תַעֲנֶה לְעַיְנִים ¹³ וַיֹּאמֶר יְהוָה כֹּהֵן יִאֱכָלוּ
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל לְחִמָם טְמָא בְּנִים אֲשֶׁר אֲדִיהם שָׁם ¹⁴
וַיֹּאמֶר אֲהָה אֶתְנִי יְהוָה הָנָה נְפִשְׁי לְאָמַתְמָה וּנְבָלָה
וּטְרָפָה לְאַכְלָתִי מִנְעוּרִי וְעַד עַתָּה וְלֹא בָא בְּפִי בָשָׂר
פְנַי ¹⁵ וַיֹּאמֶר אֲלֵי--רָאָה נְתַתִּי לְךָ אֶת צְפֹועַי (צְפִיעַ)
הַבָּקָר תְחַת גַּלְילֵי הָאָדָם וְעַשְׂתָה אֶת חַמְךָ עַלְיהָם ¹⁶
וַיֹּאמֶר אֲלֵי בֶן הַנְּנִי שְׁבָר מְטָה לְחִמָם בִּירוּשָׁלָם
וְאַכְלָוּ לְחִמָם בְּמַשְׁקָל וּבְדָאָה וּמִים בְּמִשְׂרוֹה וּבְשִׁמְמוֹן
יִשְׁתַו ¹⁷ לְמַעַן יִחְסְדוּ לְחִמָם וּמִים וּנְשָׂמוּ אִישׁ וְאַחֲיוֹ
וּנְמַקְמוּ בְּעָנוֹם

5 אתה בן אדם קח לך חרב חרדה תער הנלבים
תקחנה לך והעברת על הראש ועל זנקן ולקחת לך
מאזני משקל וחלקתם ² שלשית באור תבעיר בהזק
העיר כמלאת ימי המצור ולקחת את השלשים תכה
בחרב סכיבותיה והשלשים תורה לרוח וחרב אריך
אחריהם ³ ולקחת משם מעט במספר יצרת אותן

אליהם שלחו תירך מהה ישמעו אליך ⁷ ובית ישראל לא
יאבו לשמע אליך--כי איןם אבאים לשמע אליו כי כל
בית ישראל חזק מצח וקשה לבר המה ⁸ הנה נתתי
את פניך חזקים לעמota פניהם ואת מצחך חזק לעמota
מצחים ⁹ כשמיר חוץ מצר נתמי מצחך לא תירא
אותם ולא החת מפניהם כי בית מריה המה ¹⁰ ויאמר
אלי בן אדם--את כל דברי אשר אדריך לך כה
בלבך ובאזוריך שמענו וולך בא אל הנוללה אל בני
עمرך ודברת אליהם ואמרת אליהם כה אמר אדני
יהוה אם ישמעו ואם ייחלו ¹¹ והשאני רוחה--ואשמע
אחרי קול רעש גדוול ברוך כבוד יהוה מקומו ¹²
וקול כנפי החיים משיקות אשה אל אהותה וקול
האופנים לעמם וקול רעש גדוול ¹³ ורוח נשאתי
ותקנני ואלך מך בחרמת רוחך ייד יהוה עלי חזקה
¹⁴ ואבא אל הנוללה תל אכיב היישבים אל נהר כבר
ואשר (ואשב)--המה יושבים שם ואשב שם שבעת
ימים ממשמים בתחום ¹⁵ ויהי מקצתה שבעת ימים ויהי
דבר יהוה אליו ¹⁶ לאמר ¹⁷ בן אדם צפה נתתיק לבית
ישראל ושמעת מפני דבר זהזהרת אותו מנני ¹⁸
באמרי לרשות מותם ולא הזהרטו ולא דברת
להזהיר רשות מדרכו הרשעה לחיתו--הוא רשות בעונו
ימות ודרמו מידך אבקש ¹⁹ ואתה כי זהורת רשות ולא
שב מרשעו ומדרכו הרשעה--הוא בעונו ימות אתה
את נפשך הצלת ²⁰ ובשוב צדיק מצדקו ועשה על
ונתמי מכשול לפניו הוא ימות כי לא הזהרטו בחטאיהם
ימות ולא תוכרן צדקתו אשר עשה ודומו מידך אבקש
²¹ ואתה כי זההרתו צדיק לבתי חטא צדיק--והוא
לא חטא חי היה כי נזהר ואתה את נפשך הצלת ²²
ותהי עלי שם ייד יהוה ויאמר אליו קום צא אל הבקעה
שם אדריך אותך ²³ ואקום ואצא אל הבקעה והנה
שם כבוד יהוה עמד ככבוד אשר ראיyi על נהר
כבר ואפל על פני ²⁴ ותבא בי רוח ותעמדני על רגלי
וירבר אתי ויאמר אליו בא הסר בתוק ביהך ²⁵ ואתה
בן אדם הנה נתנו לך עבותים ואסרוך בהם ולא
תצא בתחום ²⁶ ולשונך אדריכך אל חכך ונאלמת ולא
תהי להם לאיש מוכח כי בית מריה המה ²⁷ ובדברי
אתך אבחח את פיך ואמרת אליהם כה אמר אדני
יהוה השמע ישמע והחדרל ייחדל כי בית מריה המה

ויאשמו מזבחותיכם ונשברו ונשבחו גלויכם וננדען
חמניכם ונמחו מעשיכם ⁷ ונפל חלל בתוכיכם וידעתם
כי אני יהוה ⁸ והותרתי בהיות لكم פלטי הרב--
בגנום בחרוזותיכם בארץות ⁹ וזכרו פלייטיכם אוטי
בגנום אשר נשבו שם אשר נשברתי את לבם הזונה
אשר סר מעלי ואת עיניהם הזונות אחרי גלויהם
ונקטו בפניהם אל הרעות אשר עשו לכל תועבותיהם
¹⁰ וירדעו כי אני יהוה לא אל חنم דברתי לעשות
ליהם הרעה הזאת ¹¹ כי אמר אדני יהוה הכה בכף
וירקע ברגלך ואמר אה אל כל תועבות רעות בית
ישראל אשר בחרב ברעב ובבדבב--יפלו ¹² הרחוק
בדבר ימות והקרוב בחרב יפול והנשאר והנצח
ברעב ימות וכליתי חמתי בם ¹³ וידעתם כי אני יהוה
בஹיות חללהם בתוך גלויהם סכיבות מזבחותיהם
אל נבעה רמה בכל ראשי הרים ותחת כל
יעץ רענן ותחת כל אלה עבתה מה מקום אשר נתנו שם
ריח ניחח לכל גלויהם ¹⁴ ונוטתי את ידי עליהם
ונתני את הארץ שמנה ומשנה ממדבר דבלטה בכל
מושבותיהם וידען כי אני יהוה

7 ויהי דבר יהוה אליו לאמר ² ואתה בן אדם כה אמר
אדני יהוה לאדרמת ישראל-קץ בא הקץ על ארבעת
(ארכב) כנפות הארץ ³ עתה הקץ עלה ושלחו אפי
ברך ושבתייך בדרךך ונתתי לך את כל תועבותיך
4 ולא תחוס עני עלייך ולא אחמול כי דרכיך עלייך
אתון ותועבותיך בתוך תהין יידעתם כי אני יהוה ⁵
כה אמר אדני יהוה רעה אהת רעה הנה באה ⁶ קץ בא
באה הקץ אליך הנה באה ⁷ בא הツפירה אליך
יושב הארץ בא העת קרוב הימים מותמה-ולא חד
הרים ⁸ עתה מקרוב אשפוך חמתך עלייך וכלייך אפי
ברך ושבתייך בדרךך ונתתי לך את כל תועבותיך
9 ולא תחוס עני ולא אחמול כי דרכיך עלייך אתון
וותועבותיך בתוך תהין יידעתם כי אני יהוה מכח
הזהרון ¹⁰ הנה יום נח בא יצהה הצפירה-צץ המטה פרח
ולא מהם הם למטה רשות לא מהם ולא מהם מונם
הקונה אל ישמה והמכר אל יתרabil כי חרון אל כל
המנוה ¹¹ כי המכבר אל המכבר לא ישוב ואיש בענו חיתו
חוitem כי חזון אל כל המונה לא ישוב ואיש בענו חיתו

ובכונףיך 14 וממהם עוד תקח והשלכת אותם אל תוך האש
ושרפפת אותם באש ממנו התא אש אל כל בית ישראל 5
כה אמר אדני יהוה זאת ירושלם בתוך הגוים שמתיה
וסביבותיה ארצאות 6 ותמר את משפטיו לרשותה מן
הגויים ואת החוקתי מן הארץ אשר סביבותיה כי
במשפטיהם מאסו וחיקתו לא הלבו בהם 7 ולכן כה אמר
אדני יהוה עין המנכט מכם הגוים אשר סביבותיכם
בחיקותי לא הלחתם ואת משפטיו לא עשיתם וכמשפטי
הגויים אשר סביבותיכם לא עשיתם 8 ולכן כה אמר
אדני יהוה הנני עלייך נם אני ועשית בתוכך משפטיים
לעוני הגויים 9 ועשיתך בך את אשר לא עשיתו ואת
אשר לא עשה כמוה עוד--יעין כל תועבתיך 10 ולכן
אבותה יאללו בני בתוכך ובנים יאללו אבותם ועשית
ברך שפטים זורתי את כל שרירותך לכל רוחך 11 ולכן
חי אני אם אדני יהוה אם לא יען את מקדשי טמאת
בכל שקוציך ובכל תועבתיך ונום אני אנרע ולא תחוס
ענינו ונום אני לא אחמול 12 שלשתיך בדבר ימותו
ובערוב יכלו בתוכך והשלישית בחרב יפלו סביבותך
והשלישית לכל רוח אורה וחרב אדריך 13
וכלה אף ותנוחתי חמתו בם--וთנוחתי ידו עלי אני
יהוה דברתني בקנאיי בכלותי חמתו בם 14 ואנגןך
להרבה ולהרפה בגויים אשר סביבותיך לעני כל
עובר 15 וזהיתה חרפה וגופה מוסר ומשמה לגויים
אשר סביבותיך בעשותי בך שפטים באך ובחמה
ובתחחותה חמה--אני יהוה דברתני 16 בשליחי את חצי
הרubb הרעים בהם אשר היו למשחו אשר אשלח
אותם לשחתכם--ודרubb אסף עליכם ושבורתו לכם
מטה להם 17 ושליחתי עליהם רעב וחיה רעה ושכלך
ודבר ודם יעבר בך וחרב אביה עלייך אני יהוה
דברתני

6 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים בָּן אָדָם שֵׁם פָּנֵיךְ
אֶל הָרִי יִשְׂרָאֵל וְהַנְּבָא אֲלֵיכֶם **3** וְאָמַרְתָּ--חָרוּי יִשְׂרָאֵל
שְׁמֻעוּ דְּבָר אָדָני יְהוָה כִּי אָמַר אָדָני יְהוָה לְהַרְגוּ
וּלְגַבּוּת לְאֶפְיקִים וּלְנוֹיאוֹת (וּלְנוֹיאוֹת) הַנְּנוּ אַנְּיוּ מִבְּיאָ
עַלְיכֶם חָרָב וְאֶבֶדֶת בְּמִזְוְתֶיכֶם **4** וּנְשַׁמְּרוּ מִזְבְּחוֹתֶיכֶם
וּנְשַׁבְּרוּ חָמְנִיכֶם וְהַפְּלִתוּ חָלְלִיכֶם לִפְנֵי גָּלוּלִיכֶם **5**
וְנַתְּתִּי אֶת פְּנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לִפְנֵי גָּלוּלֵיכֶם וְרִתְיוּ אֶת
עַצְמוֹתֶיכֶם סְבִיבוֹת מִזְבְּחוֹתֶיכֶם **6** בְּכָל מִשְׁבּוֹתֶיכֶם
הָעָרִים תִּחְרַבְנָה וְהַמְּבוֹת תִּשְׁמַנְאָה--לִמְעֵן חַרְבָּוֹ

פתח החצר ואראה והנה חר אחד בקיר 8 ויאמר אלי בן חתר נא בקיר ואחרת בקיר והנה פתח אחד 9 ויאמר אליו בא וראה את התועבות הרעות אשר הם עושים פה 10 ואבאו ואראה והנה כל הבנייה רמש ובמה שקץ וכל גלויל בית ישראל--מחקה על הקיר סביב סביב 11 ושביעם איש מוקני בית ישראל ויאוניהו בן שפן עמד בתוכם עמדים לפניהם ואיש מקרתו בידו ועתר ענן הקתרת עלה 12 ויאמר אליו הראות בן אדם אשר זקני בית ישראל עשים בחשיך איש בחדרי משכיתו כי אמרים אין יהוה ראה אותנו--זוב יהוה את הארץ 13 ויאמר אליו עוד תשוב תראה תועבות נדלות אשרῆ מה עשים 14 ויבא אליו אל פתח שער בית יהוה אשר אל הצפונה והנה שם הנשים ישבות מבכוות את התבמו 15 ויאמר אליו הראות בן אדם עוד תשוב תראה תועבות נדלות מלאה 16 ויבא אליו אל הוצר בית יהוה הבנימית והנה פתח היכל יהוה בין האלים ובין המזבח כשרירים וחמשה איש אחריהם אל היכל יהוה ופניהם קדמה והמה מתחוויהם קדמה לשמש 17 ויאמר אליו הראות בן אדם--הנקל לבית יהודה מעשות את התועבות אשר עשו בה כי מלאו את הארץ חמס וישבו להכיסני והنم שלחים את הזמורה אל אפס 18 ונם אני עשה בחמה לא תחוס עני ולא אחמל וקראו באוני קול נדול ולא אשמע אותם

9 ויקרא באוני קול נדול לאמר קרכבו פקדות העיר ואיש כל משחתו בידיו 2 והנה ששה אנשים באים מדרך שער העליון אשר מפנה צפונה ואיש כל מפטזו בידיו ואיש אחד בחוכם לבש בדים וכסת הספר במתני ויבאו ועמדו אצל מזבח הנחתת 3 וכבוד אלהי ישראל נעללה מעל הכרוב אשר היה עלי אל מפתח הבית ויקרא אל האיש הלבש הכרבים אשר קסת הספר במתנו 4 ויאמר יהוה אל עבר בתוך העיר בתוך ירושלם והתויתתו על כל התועבות הנעשה בתחום הנאים והנאנקים על כל התועבות הנעשה בתחום והויה אמר באוני עברו בעיר אחריו והכו על 5 ולאלה אמר באוני עברו בעיר אחריו והכו על (אל) תהס ענייכם (ענייכם) ואל תחמלו 6 זקן בחור ובתולחה וטף ונשים תחרגו למשחית ועל כל איש אשר בית ישראל עשים פה לרחקה מעל מקדשי ועוד תשוב תראה תועבות נדלות 7 ויבא אליו אל הזקנים אשר לפני הבית 7 ויאמר אליהם טמאו את

לא יתחזקו 14 תקעו בתקוע והכין הכל ואין הלק למלחמה כי הרכינו אל כל המונה 15 החרב בחוץ והדבר והרעב מבית אשר בשדה בחרב ימות ואשר בעיר רעב ודבר יאכלנו 16 ופלטו פליטיהם והיו אל הרים כזוני הגאות כלם המות--איש בענו 17 כל הידים לרפינה וכל ברכים תלכנה מים 18 וחגרנו שקים וכסתה אותם פלצחות ואל כל פנים בושה ובכל ראשיהם קרחה 19 כספם בחוזיות ישליך זהבם לנדה יהוה--כספם וזהבם לא יכול להציגם ביום לנדה יהוה (וחללו) 20 וצבי עדיו לנאן שמהו וצלמי תועבות שקוציהם עשו בו על כן נתנו להם לנדה 21 נתנו ביד הרים לבו ורשעי הארץ לשכל וחילתו (וחללו) 22 וחסבות פני מהם וחללו את צפוני ובאו בה פריצים וחללו 23 עשה הרתקוק כי הארץ מלאה משפט דמים והעיר מלאה חמס 24 והבאתי רדי נום וירשו את בתים והשבתי נאן עזים ונחלו מקדשיהם 25 קפדה בא ובקש שлом ואני 26 הוה על הוה תבוא ושםעה אל שמועה תהיה ובקש חזון מביא--ו תורה תאבר מכחן ועזה מזקנים 27 המלך תאבל ונשיא ילبس שמה וידי עם הארץ תבהלה מדרכם עשה אתם ובמשפטיהם אשפטם וידעו כי אני יהוה

8 ויהי בשנה הששית בששי בחמשה לחדרש אני ישב בכתיו וקני יהודה וישכבים לפניו ותפל עלי שם יד אדרני יהוה 2 ואראה והנה דמות כמראה אש--מראה מתני ומלטה אש וממתני ולמעלה כמראה זהר כעין החשלה 3 ווישלח תבנית יד ויקחני בציצת ראשית ותשא את רוח בין הארץ ובין השמים ותבא אליו וירושלמה במראות אלהים אל פתח שער הבנימית הפונה צפונה אשר שם מושב סמל הקנאה המקנה 4 והנה שם--כבוד אליו ישראל אל כמראה אשר ראיית בבקעה 5 ויאמר אליו--בן אדם שא ענייך דרך צפונה ואsha ענייך דרכך צפונה והנה מצפון לשער המזבח סמל הקנאה זהה בבאה 6 ויאמר אליו--בן אדם הראה אתה מהם (מה הם) עשים תועבות נדלות אשר בית ישראל עשים פה לרחקה מעל מקדשי ועוד תשוב תראה תועבות נדלות 7 ויבא אליו אל

על הארץ לא יסבו האופנים נם הם מוצלים ¹⁷ בעםם יעדמו וברום ירומו אותם כי רוח החיים בהם ¹⁸ ויצא כבוד יהוה מעל מפטון הבית ויעמד על הכרובים ¹⁹ וישאו הכרובים את כנפיהם וירומו מן הארץ לעני בצאתם והאופנים לעמם ויעמד פתח שער בית יהוה הקדמוני וכבוד אלהי ישראל עליהם מלמעלה ²⁰ היה החיים אשר ראיינו תחת אליהו ישראל--בנהר כבר ואדי כי כרובים מהם ²¹ ארבעה ארבעה פנים לאחד וארבעה כנפים לאחד ודמות ידי אדם תחת כנפיהם ²² ודמות פניהם--המה הפנים אשר ראיינו על נהר כבר מראיהם ואולם איש אל עבר פניו ילכו

11 ותשא אתי רוח ותבא אתי אל שער בית יהוה הקדמוני הפונה קדימה והנה בפתח השער עשרים וחמשה איש ואראה בתוכם את יאוניה בן עוז ואת פלטיוו בן בניהו--שרי העם ² ויאמר אליו בן אדם-- אלה האנשים החשבים און והיעצחים עצת רע בעיר הזאות ³ האמורים לא בקרוב בנות בתים היא הסיד ואנחנו הבשר ⁴ לכון הנבא עליהם הנבא בן אדם ותפל עלי רוח יהוה ויאמר אליו אמר מה לך אמר יהוה בן אמרתם בית ישראל ומעלות רוחכם אני יהוא מותחה ⁶ הרבותם חללייכם בעיר הזאות ומלאתם חוצתיה חלל ⁷ לכון מה אמר אדרני יהוה חללייכם אשר שמתם בתוכה המה הבשר והוא הסיר ואחכם הוציא מותחה ⁸ חרב ירידתם וחרב אביא עליכם נאם אדרני יהוה ⁹ והוציאתי אתכם מותחה וננתי אחכם אדרני יהוה ¹⁰ והוציאתי אתכם מותחה וננתי אחכם ביד זרים ושתייתם בהם שפטים ¹⁰ בהרב תפלו על נבול ישראל אשפט אתכם וידעתם כי אני יהוה בזיא לא תהיה לכם לסיר ואתם תהיו בתוכה לבשר אל גבול ישראל אשפט אחכם ¹² וידעתם כי אני יהוה אשר בחקי לא הלחכם ומשפטם לא עשיתם וכמשפטן הגוים אשר סביבותיכם עשitem ¹³ וכי הnableי ופלטיוו בן בניה מות ואפל על פני ואזעך קול גדול ואמר אלה אדרני יהוה--כלה אתה עשה את שאירית ישראל ¹⁴ ווידי דבר יהוה אליו אמר ¹⁵ בן אדם אחיך אחיך אנשי נאלך וכל בית ישראל כליה אשר אמרו להם ישבו ירושלים רחקו מעל יהוה--לנו היא נתנה הארץ למורשה ¹⁶ לכון אמר מה אמר אדרני יהוה כי הרחקתים בניים וכי הפתיעותם בארכות

הבית ומלאו את החצרות חללים--צאו ויצאו והכו בעיר ⁸ ויהי כהគומם ונשאר אני ואפלת על פני ואזעך ואמר אלה אדרני יהוה המשחית אתה את כל שרarity ישראל בשפק את חמתך על ירושלים ⁹ ויאמר אליו עזון בית ישראל ויהודיה נдол במאד מאד ותמלא הארץ דמיים והעיר מלאה מטה כי אמרו עזב יהוה את הארץ ואין יהוה ראה ¹⁰ וגם אני--לא תחש עני ולא אחמל דרכם בראשם נתתי בז והנה האיש לבש הכרדים אשר הקשת במתנייו משיב דבר לאמר לשתיו כאשר (כלל אשר) צויתנו

10 ואראה והנה אל הרקיע אשר על ראש הכרבים אבן ספר כمراה דמות כסא--נראה עליהם ² ויאמר אל האיש לבש הכרדים ויאמר בא אל בינוות לנגל אל תחת לכרוב ומלא הפניך נחלי אש מבינוות הכרבים וורק על העיר ויבא לעני ³ והכרבים עמדים מימיין לבית--בבאו האיש והען מלא את החצר הפנימית ⁴ וירם כבוד יהוה מעל הכרוב על מפטון הבית וימלא הבית את הען והחצר מלאה את גגה כבוד יהוה ⁵ וקול כנפי הכרובים--נשמע עד החצר החיצונה כקול אל שדי בדרכו ⁶ ויהי בצוותם את האיש לבש הכרדים לאמר קח אש מבינוות לנגלן מבינוות הכרובים ייבא ויעמד אצל האופן ⁷ ווישלח הכרוב את ידו מבינוות הכרובים אל האש אשר בינוות הכרבים יישא ויתן אל חפני לבש הכרדים ויקח ויצא ⁸ ווירא לכרבים--תבנית יד אדם תחת כנפיהם ⁹ ואראה והנה ארבעה אופנים אצל הכרובים--אופן אחד אצל הכרוב אחד ואופן אחד אצל הכרוב אחד ומראה האופנים כען אבן תריש ¹⁰ ומראייהם--דמות אחד לארכעתם כאשר היה האופן בזוק האופן ¹¹ בלבד כתם אל ארבעת רביעיהם ילכו--לא יסבו בלבכתם כי המקום אשר יפנה הראש אחריו ילכו--לא יסבו בלבכתם ¹² וככל שעינים סביב לארכעתם אופניות ¹³ לאופנים--להם קורא הנגלן באוני ¹⁴ וארכעה פנים לאחד פני אחד פני הכרוב ופבי השני פני אדם והשלישי פני אריה והרביעי פני נשר ¹⁵ וירמו הכרובים--היא החיים אשר ראיינו בנהר כבר ¹⁶ ובלבכת הכרובים ילכו האופנים אצלם ובשאות הכרובים את כנפיהם לروم

אשר סביבתו עורה וכל אגפיו אורה לכל רוח וחרב אריך אחריהם ¹⁵ וידעו כי אני יהוה בהפיצו אותם בנים וזריתיהם אתם בארץות ¹⁶ והותרתי מהם אנשי מספר מחרב מרעב ומרבר--למען יספרו את כל תועבותיהם נזנום אשר באו שם וידעו כי אני יהוה ¹⁷ ויהי דבר יהוה אליו לאמר ¹⁸ בן אדם להמך בראש האכל ומימיך ברנו ובדאגה תשטה ¹⁹ ואמרת אל עם הארץ כי אמר אדני יהוה לישבי ירושלים אל ארמתה ישראל לחם בדאגה יאכלו ומימותם בשמנון ישתו--למען שם הארץ המלא מהמס כל היישבים בה ²⁰ והערבים הנושבות תחרבנה והארץ שמה תהיה וידעתם כי אני יהוה ²¹ ויהי דבר יהוה אליו לאמר ²² בן מה המשל הזה לכם על ארמתה ישראל לאמר יארכו הימים ואבד כל חזון ²³ שכן אמר אליהם כה אמר אדני יהוה השבתי את המשל הזה ולא ימשלו אותו עוד בישראל כי אם דבר אליהם קרבו הימים ודבר כל חזון ²⁴ כי לא יהוה עוד כל חזון שוא--ומקסם חלק בתוך בית ישראל כי אני יהוה אמר את אשר אדבר דבר ועשה--לא חمشך עוד כי בימים בית המרי אדרב דבר ועשיתו נאם אדני יהוה ²⁶ ויהי דבר יהוה אליו לאמר ²⁷ בן אדם הנה בית ישראל אלמים החזו אשר הוא חוזה לימים רבים ולעתים רחוקות הוא נבא ²⁸ שכן אמר אליהם כה אמר אדני יהוה לא תmeshך עוד כל דברי--אשר דבר דבר ועשה נאם אדני יהוה

13 ויהי דבר יהוה אליו לאמר ² בן הנבא אל נבאי ישראל הנבאים ואמרת לנבאיי מלכם שמעו דבר יהוה ³ כה אמר אדני יהוה هو על הנבאים הנבלים אשר הלכים אחר רוחם ולבתו ראו ⁴ כשללים בחרכות--نبאייך ישראל היו ⁵ לא עלייתם בפרשיות ותנדרו גדר על בית ישראל לעמד במלחה בימים יהוה ⁶ חזו שוא וקסם כוב--האמורים נאם יהוה ויהוה לא שלחם ויחלו ליקם דבר ⁷ הלו מהזה שוא חזיתם וקסם כוב אמרתם ואמריהם נאם יהוה ואני לא דברתי ⁸ שכן כה אמר אדני יהוה יען דברכם שוא חזיתם כוב--לכן הני אליכם נאם אדני יהוה ⁹ והיתה ידי אל הנבאים החזים שוא וקסמי כוב בסוד עמי לא יהיו ובכתב בית ישראל לא יכתבו ואל

ואהו להם למקדש מעט בארץות אשר באו שם ¹⁷ וכן אמר כה אמר אדני יהוה וקצתה אחכם מן העמים ואספתה אתכם מן הארץ אשר נפוצות בהם ונתתי לכם את ארמתה ישראל--מןנה ¹⁹ ונתתי להם לב שקציה ואת כל תועבותיה--אחד רוח חדשה את בקרבכם והסירו את כל מבשרם ונתתי להם לב בשער ²⁰ למען בחקתי ילכו ואת משפטו שמרו ועשו אתם והוא לילם--ואני איה להם לאלהים ²¹ וואל לב שקציהם ותועבותיהם לכם הילך--درכם בראש נתתי נאם אדני יהוה ²² וישאו הקרים את כנפיהם והאופניים לעתם וכבוד אלהי ישראל עליהם מלמעלה ²³ ויעל כבוד יהוה מעל תוך העיר ויעמד על ההר אשר מקדם לעיר ²⁴ ורוח נשאתי ותבאני כshedimah אל הגולה במראה ברוח אליהם ויעל מעל מעל דברי יהוה אשר ראי ²⁵ ואדרבר אל הגולה את כל דברי יהוה אשר הראי

12 ויהי דבר יהוה אליו לאמר ² בן אדם בתחום בית המרי אתה ישב אשר עינם להם לראות ולא ראו אונם להם לשמע ולא שמעו--כי בית מרי הם ³ אתה בן אדם עשה לך נולה ונלה יומם לעיניהם ונלית ממוקמד אל מקום אחר לעיניהם--אולי יראה כי בית מרי המה ⁴ והווצאת כליך בכלי גולה ויוםם לעיניהם אתה תצא בערב לעיניהם כמושאי גולה ⁵ לעיניהם חתר לך בקירות והווצאתם בו ⁶ לעיניהם על כתף תsha בעלתה תוכיא--פניך תכסה ולא תראה את הארץ כי מופת נתיך לבית ישראל ⁷ וauseנ כנ כאשר צוית כי הוצאתו בכלי גולה יומם ובערב תחרתו לי בקירות בעלתה הוצאתו על כתף נשאתי לעיניהם ⁸ ויהי דבר יהוה אליו בבקיר לאמר ⁹ בן אדם הלא אמרו אליו בית ישראל בית המרי מה אתה עשה ¹⁰ אמר אליהם כה אמר אדני יהוה הנשיא המשא הזה בירושלם וכל בית ישראל אשר מהה בתוכם ¹¹ אמר אני מופתכם כאשר עשית כי עשה להם--בגולה בשבי ילכו ¹² והנשיא אשר בתוכם אל כתף ישא בעלתה יצא--בקיר יחרטו להציא בו פניו יסכה--יען אשר לא יראה לעין הוא את הארץ ¹³ ופרשטי את רשתוי עליון ונחפש במצודתי והבאתו אתו בבליה הארץ כshedimim ואתה לא יראה שם ימות ¹⁴ וכל

אָדָנִי יְהוָה שׁוּבוּ וַחֲשִׁיבוּ מֵעַל גָּלוּלִיכֶם וּמֵעַל כָּל
 הַוּבְתִיכֶם הַשִּׁבּוּ פָנֵיכֶם 7 כִּי אִישׁ אִישׁ מִבֵּית יִשְׂרָאֵל
 וּמַהְגָּר אֲשֶׁר גֹּור בִּישראל וַיְנֹזֵר מַאֲחָרִי וַיַּעַל גָּלְלוֹיו
 אֶל לְבָוּ וּמִכְשֹׁלָעַ עֲנוֹן יִשְׁםָ נְכָחָ פָנֵיכֶם וּבָאָל הַנְּבִיא
 לְדָרְשָׁלָו בַּיָּיָן אָנִי יְהוָה נָעַנָּה לְבַיָּי 8 וַתָּתַחַת פִּי בְּאַשְׁר
 הַהְוָא וְהַשְׁמְתָה תְּהִזֵּה לְאוֹת וּלְמַשְׁלִים וְהַכְּרָתָיו מִתְוקָעָ עַמִּי
 וַיַּדְעַתְּמָכִי אָנִי יְהוָה 9 וְהַנְּבִיא כִּי יִפְתָּח וְדָבַר דָבָר
 אָנִי יְהוָה פָתָה תִּהְיוּ אֶת הַנְּבִיא הַהְוָא וְנִשְׁתַּחַתְּיָ אֶת יִדְךָ עַלְיוֹ
 וְהַשְׁמְתָה תְּהִזֵּה מִתְוקָעָ עַמִּי יִשְׂרָאֵל 10 וְנִשְׁאַו עֲנוֹן כְּעֻוֹן
 הַדָּרְשָׁן-כְּעֻוֹן הַנְּבִיא יִהְיֶה בְּלִמְעֵן לֹא וְתַעֲוֵר בֵּית
 יִשְׂרָאֵל מַאֲחָרִי וְלֹא יִטְמָא עוֹד בְּכָל פְשָׁיעָהֶם וְהַיְוָה
 לְעַם וְאַנְתָּה אֲתָה לְהַמְלִיכָה לְאֱלֹהִים--נָאָם אָדָנִי יְהוָה 12 וְיִהְיֶה
 דָבָר יְהוָה אֱלִיל לְאָמֵר 13 בְּן אָדָם אָרֶץ כִּי תַחְטָא לְיַיִן
 לְמַעַל וְנִשְׁתַּחַת יִדְךָ עַלְיוֹ וְשַׁבְּרָתִי לְהַמְתָה לִחְם
 וְהַשְׁלָחָתִי בְּהַרְבָּה וְהַכְּרָתִי מִמְּנָה אָדָם וּבְהַמָּה 14 וְהַיְוָה
 שֶׁלְשָׁת הָאֲנָשִׁים הַאֲלָה בְּהַזְכָּרָה--נָח דָנָאֵל (דָנִיאָל)
 וְאוֹבֵד הַמָּה בְּצִדְקָתֶם יִנְצַלֵּוּ נִפְשְׁם נָאָם אָדָנִי יְהוָה 15
 לוֹ חִיה רָעוֹה אַעֲבִיר בָּאָרֶץ וְשַׁכְלָתָה וְהַיְתָה שְׁמָמָה
 מַבְלִיל עֹבֵר מִפְנֵי הַחִיה 16 שֶׁלְשָׁת הָאֲנָשִׁים הַאֲלָה
 בְּתַחְכָּה--חוּ אַנְתָּה אָמֵן אָדָנִי יְהוָה אֵם בְּנִים וְאֵם בְּנֹות
 יִצְלֹלְהָ המָה לְבָדְם יִנְצַלֵּוּ וְהָאָרֶץ תַּהְיֶה שְׁמָמָה 17
 אוֹ חִרב אֲבִיאָה עַל הָאָרֶץ הַהְיָא וְאָמְרָתִי חִרב הַעֲבָר
 בָּאָרֶץ וְהַכְּרָתִי מִמְּנָה אָדָם וּבְהַמָּה 18 וְשֶׁלְשָׁת הָאֲנָשִׁים
 הַאֲלָה בְּתַחְכָּה--חוּ אַנְתָּה אָמֵן אָדָנִי יְהוָה לְאַיְצָל בְּנִים
 וּבְנֹות כִּי הָם לְבָדְם יִנְצַלֵּוּ 19 אוֹ דָבָר אֲשֶׁר אָלְהָ
 הַהְיָא וְשַׁפְכָתִי חַמְתִּי עַלְיהָ בְּדָם לְהַכְּרִית מִמְּנָה אָדָם
 וּבְהַמָּה 20 וָנָח דָנָאֵל (דָנִיאָל) וְאוֹבֵד בְּתַחְכָּה--חוּ אַנְתָּה
 נָאָם אָדָנִי יְהוָה אֵם בְּנִים בְּתַחְכָּה אֵם בְּנֹות אֵם כְּבָדָם
 יִצְלֹלְהָ נִפְשְׁם 21 כִּי כָה אָמֵר אָדָנִי יְהוָה אָף כִּי אַרְבָּעָת
 שְׁפֵטָה דָרְשָׁים חִרב וּרְעֵב וְחִיה וְרָעוֹה וְדָבָר שְׁלֹחָזְזִיאָל
 יְרוּשָׁלָם--לְהַכְּרִית מִמְּנָה אָדָם וּבְהַמָּה 22 וְהַנָּהָנוּתָה
 בָּה פְּלָתָה הַמוֹצָאִים בְּנִים וּבְנֹות--הָנָם יוֹצְאִים אֲלֵיכֶם
 וּרְאֵיכֶם אֶת דְרָכֶם וְאֶת עֲלִילָותֶם וְנִחְמָתֶם עַל הַרְעָה
 אֲשֶׁר הַבָּאָתִי עַל יְרוּשָׁלָם--אֶת כָּל אֲשֶׁר הַבָּאָתִי עַלְיהָ
 23 וְנִחְמָו אֶתְכֶם כִּי תַרְאֵו אֶת דְרָכֶם וְאֶת עֲלִילָותֶם
 וַיַּדְעַתְּמָכִי לֹא הָנָם עָשִׂיתְיָ אֶת כָּל אֲשֶׁר עָשִׂיתְיָ בָהּ--
 נָאָם אָדָנִי יְהוָה

אָדָמָת יִשְׂרָאֵל לֹא יִבָּאוּ וַיַּדְעַתְּמָכִי כִּי אָנִי אָדָנִי יְהוָה 10
 יְעַן וּבְכַעַן הַשְׁעָוָת עַמִּי לְאַמְرָ שְׁלָום--וְאַנְתָּה שְׁלָום וְהַא
 בְּנָה חַיָּן וְהַנְּמָטָה תְּהִלָּל 11 כִּי אָמַר אֶל טָהִר תְּפָלָה
 וַיַּפְלֵל הָיָה נֶשֶׁם שׁוֹטֵף וְאַתָּה אַבְנִי אַלְגָּבִישׁ תְּפָלָה
 וְרוֹחַ סְעִירָתְּךָ בְּקָעָ 12 וְדָגָה נֶפֶל הַקִּיר הַלְוָא יָאָמֵר
 אֲלֵיכֶם כִּי אַתָּה הַטִּיחָ אֲשֶׁר טָהָר תְּחִתָּם 13 לְכָן כִּי אָמַר אָדָנִי
 יְהוָה וּבְקָעַתְּךָ רֹוחַ סְעִירָתְּךָ בְּחַמְתִּי וְגַם שְׁטָף בְּאָפִי
 יְהוָה וְאַבְנִי אַלְגָּבִישׁ בְּחַמְתִּי 14 וְהַרְסָתִי אֶת
 הַקִּיר אֲשֶׁר טָהָר תְּפָלָה וְגַעֲתִיהָ אֶל הָאָרֶץ--וְגַנְגָּלָה
 יְסָדוֹ וְנוֹפָלהָ וְכָלִיתָם בְּתוֹכָה וַיַּדְעַתְּמָכִי כִּי אָנִי יְהוָה
 15 וְכָלִיתָם אֶת חַמְתִּי בְּקִיר וּבְטָהָרָתְּךָ אֲשֶׁר תְּפָלָה וְאָמֵר
 לְכָן אַיִן הַקִּיר וְאַיִן הַטָּהָרָתְּךָ 16 נְבָנִי יִשְׂרָאֵל
 הַגְּבָאִים אֶל יְרוּשָׁלָם וְהַחִזְוּם לְהַחְזֹון שְׁלָם וְאַיִן שְׁלָם
 נָאָם אָדָנִי יְהוָה 17 וְאַתָּה בָּן אָדָם שִׁים פְנֵיךְ אֶל בְּנוֹת
 עַמְקָה הַמְתַבָּאָתָה מִלְבָהָן וְהַנְּבָא עַלְיהָ 18 וְאָמְרָתְּכָה
 אָמַר אָדָנִי יְהוָה הַיְיָ לְמַתְפָּרוֹת כְּסָהָתָה עַל כָּל אַצְילָי
 יִדְיָ וְעַשְׂוָתָה הַמְסִפְחָה עַל רָאֵשׁ כָּל קְוָמָה--לְצָודָד
 נְפָשָׁות הַנְּפָשָׁות הַצְּדָרָה לְעַמִּי נְפָשָׁות לְכָנָה תְּחִינָה
 19 וְתַחְלָלָה אַתָּה אֶל עַמִּי בְּשֻׁלִּי שְׁעָרִים וּבְפָתוּחָה
 לְחַמְלָה הַמְהִימָה נְפָשָׁות אֲשֶׁר לֹא תְּמֹוֹתָה וְלְחִוּתָה נְפָשָׁות
 אֲשֶׁר לֹא תְּחִינָה בְּכֹזְבָּכָם--לְעַמִּי שְׁמַעַי צָבָ 20 לְכָן
 כִּי אָמַר אָדָנִי יְהוָה הַנְּגָן אֶל כְּסָתוּכָה נְכָנָה אֲשֶׁר אָתָה
 מִצְדָּרוֹת שֶׁמְתַבָּאָתָה הַנְּפָשָׁות אֲשֶׁר אַתָּם מִצְדָּרוֹת
 אֶת נְפָשָׁם לְפָרָחָת 21 וּקְרָעָתִי אֶת מִסְפָּחָתֶיכֶם וְהַצְלָאָתִי
 אֶת עַמִּי מִידְכָּן וְלֹא יְהִי עוֹד בִּידְכָּן לְמַצְוָה וַיַּדְעַתְּמָכִי
 כִּי אָנִי יְהוָה 22 יְעַן הַכָּאֹתָה לְבַדְקִים שְׁקָר וְאַנְתָּה
 הַכָּאָבָתִי וְלְחֹזֶק יִדְיָ רְשָׁעָ לְבַלְתִּי שׁוֹבְמַדְרָכוֹ הַרְעָ
 לְהַחִito 23 לְכָן שָׂוא לֹא תְּחִזְוָה וּקְסָמָה
 עַד וְהַצְלָזִיא אֶת עַמִּי מִידְכָּן וַיַּדְעַתְּמָכִי כִּי אָנִי יְהוָה
14 וַיַּבְאֵלִי אַנְשָׁים מִזְקָנִי יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁבַּע לִפְנֵי 2
 וַיֹּהֵי דָבָר יְהוָה אֱלִיל לְאַמְרָ 3 בָּן אָדָם הָנָשִׁים הַאֲלָה
 הָעַל גָּלוּיָהָם עַל לְבָם וּמִכְשֹׁלָעַ עֲנוֹן נְתַנוּ נְכָחָ פְנֵיהם
 הָאָדָרֶשׁ אֲדָרָם לָהֶם 4 לְכָן דָבָר אַתָּם וְאָמַר אֶל אֲלֵיכֶם
 כִּי אָמַר אָדָנִי יְהוָה אִישׁ אִישׁ מִבֵּית יִשְׂרָאֵל אֲלֹהָי
 אֶת נְלֹולָיו אֶל לְבָוּ וּמִכְשֹׁלָעַ עֲנוֹן יִשְׁמָשָׁם נְכָחָ פְנֵיכֶם וּבָאָ
 אֶל הַנְּבִיא אָנִי יְהוָה נְעַנְתִּי לוֹ בָהּ (בָא)--בְּרַב גָּלוּיָה
 5 לְמַעַן חִפְשָׁתְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּלִבְמָא אֲשֶׁר נָרוּ מַעַל
 בְּנְלֹולִים כָּלָם 6 לְכָן אָמַר אֶל בֵּית יִשְׂרָאֵל כִּי אָמַר

מוחבי ומכספי אשר נתתי לך ותעשה לך צלמי וכבר ותוני בם ¹⁸ ותקחיו את גנדי רקמוך וחכמים ושמי וקטרתי נתתי נתה (נתה) לפניהם ¹⁹ ולחמי אשר נתתי לך סלה ושםן ורבש האכלתייך ונתתיו לפניהם לרייח ניחח יהיו נאם אדני יהוה ²⁰ ותקחיו את בנייך ואת בנותיך אשר ילדה לי ותזובחים להם לאכול-המעט מתzonותך (מתzonותיך) ²¹ ותשחטי את בני ותתנים בהעיר אוthem להם ²² ואת כל תועבתיך ותונתיך לא כורתוי (וכרתת) את ימי נעריך--בהתויך שירם ועריה מתbosסת בדרכך היהת ²³ ויהי אחרי כל רעך אווי אווי לך נאם אדני יהוה ²⁴ ותבנוי לך נב ותעשין לך רמה בכל רחוב ²⁵ אל כל ראש דרך בנייה רמתך ותתבעבי את יפק ותפשקי את רגליך לכל עובר ותרבי את תzonותך (תzonותיך) ²⁶ ותוני אל בני מצרים שניכך נדליב בשר ותרבי את תzonתך להכשיטני ²⁷ והנה נשתי ידי عليك ואגראח חך ואתנן בנפש שאנותיך בנות פלשתים-הנכמלות מדרכך זמה ²⁸ ותוני אל בני אשור מבלה שבעתך ותוני גם לא שבעת ²⁹ ותרבי את תzonותך אל ארץ כנען כשידימה וום בזאת לא שבעת ³⁰ מה אמללה לבתך נאם אדני יהוה--בבעשותך את כל אלה מעשהasha זונה שלטת ³¹ בבונותיך נבר בראש כל דרך ורמתך עשויתי (עשית) בכל רחוב ולא הייתי (היית) כזונה לקלס אתנן ³² האשאה המנאפת--תחת אישת תחאת זרים ³³ לכל זנות ותנו נדה ואת נתה את נדניך לכל מאהביך ותשחרדי אוthem לבוא אליך מסביב בתzonותיך זונה ³⁴ וייהי בר הפק מן הנשים בתzonותיך ואחריך לא זונה ובתחך אתנן ואתנן לא נתן לך--ותהיו להפק ³⁵ לכון זונה שמיעי דבר יהוה ³⁶ כה אמר אדני יהוה יען השפך נחשך ותגליה ערותך בtzonotך על מהאביך ועל כל נליי תועבותיך וכדמי בנייך אשר נתה להם ³⁷ לכון ההני מקבץ אתה כל מהאביך אשר ערבת עליהם ואת כל אשר אהבת על כל אשר שנתה וקבצתיהם אתם עלייך מסביב גולתי ערותך אלהם וראו את כל ערותך ³⁸ ושפטתיך משפטני נאפות ושפכת דם ונתתיק דם חמה וקנאה ³⁹ ונתתי לך בידם והרסו נבר ונתכו רמתיך והפשיטו אותך בנדיך ולקחו כל תפארתך ותינוייך שירם ועריה ⁴⁰ והעלו عليك קhalb ורגמו אותך באבן ובתקוק בחרכותם ⁴¹ ושרפו בתיך באש ועשו

ען הנפן מכל עץ--הزمורה אשר היה בעצי העיר ³ היקח ממנו עץ לעשות למלאה אם יקחו ממנו יתדר לתלות עליו כל כל. ⁴ הנה לאש נתן לאכללה את שני קצחותיוأكلלה האש ותוכו נהר--היצלה למלאה ⁵ הנה בהיותו תמים לא יעשה למלאה אף כי אש אלתתו ויחר ונעשה עוד למלאה ⁶ ולכן כה אמר אדני יהוה כאשר עץ הנפן בעץ העיר אשר נתתי לאש לאכללה--כן נתתי את ישבי ירושלים ⁷ ונתתי את פני בהם--מהasher יצאו והאש האכלם וידעהם כי אני יהוה בשומי את פני בהם ⁸ ונתתי את הארץ שסמה--
יען מעלו מעל נאם אדני יהוה

ויהי דבר יהוה אליו לאמור ² בן אדם הורע את ירושלים את תועבתיה ³ ואמרתה כה אמר אדני יהוה לירושלים מכורתיך ומלודתיך מארץ המכני עביך האמרי ואמך חיities ⁴ ומולדותיך ביום הולדה אותך לא כרת שרך ובמים לא רחצת למשיע והמלח לא המלחת והחתל לא חתלה ⁵ אלא חסה עליך עין לעשות לך אחת מלאה--לחטלה عليك ותשלכי אל פני השדה בגועל נפשך ביום הלדתך ⁶ ואעבר عليك ואראך מתbosסת בדמיך ⁷ ואמר לך בדמיך חי ואמר לך בדמיך חי ⁷ ריבבה כצמיח השדה נתתייך ותרבי ותנידל ותבא עdry עדדים שדים נכנו ושרוך צמחה ואת ערם ועריה ⁸ ואעבר عليك ואראך והנה עתק עת דדים ואפרש כנפי عليك ואכסה ערותך ואשבע לך וocaboa בברית אתך נאם אדני יהוה--ותהיה לי ⁹ ואראך במים ואשṭף דמיך מעליך ואסקך בשמן ¹⁰ ואלבישך רקמה ואנעלך תחש ואחਬש בשש ואסך משי ¹¹ ואעדך עdry ואנה צמידים עליך ורבדיך על נרון ¹² ואתנן נום על אפק וענילים על אגיניך ועתרת הפארת בראשך ¹³ והעד זהב וכוסף מלבושךSSI (אכלת) ותיפוי במאד מאד ותצלחי למולכה אכלתיו (אכלת) ¹⁴ ויצא לך שם בינוים ביפיך כי כליל הוא בהדרי אשר שמתי عليك--נאם אדני יהוה ¹⁵ ותבטהו ביפיך ותוני על שמק ותשפכי את tzonotך על כל עובר לו יהי ¹⁶ ותקחתי מבניך ותעשין לך במות טלאות ותוני עליהם לא באות ולא יהיה ¹⁷ ותקחתי כל תפארתך

ולא יהיה לך עוד פתחון פה מפני כלmarkt--בכפרי
 לך לכל אשר עשית נאם אדני יהוה
17 ויהי דבר יהוה אליו לאמר 2 בן אדם חור תירדה
 ומושל משל אל בית ישראל 3 ואמרת כה אמר אדני
 יהוה הנשר הנדרול נדרול הכנפים ארך האבר מלא
 הנוצה אשר לו הרקמה--בא אל הלבנון ויקח את
 צמורת הארץ 4 את ראש ניקותיו קטף ויביאו אל
 ארץ כגון בעיר רכלים שלו 5 ויקח מזרע הארץ 6
 ויתנהו בשדה זרע קח על מים רבים צפכה שלו 6
 יצמח ויהי לנפנ' סרחת שפלת קומה לפנות דילויו
 אליו ורשיו תחתיו יהיו ותהי לנפנ'--ותעתם ברים
 ותשלח פראות 7 ויהי נשר אחד גודל כנפים ורב
 נזחה ותנה הנפן הזאת כפנה שליטה עליו ודילויו
 שלחה לו להשקות אותה מערכות מטבח 8 אל שדה
 טוב אל מום רבים היא שתולה--לשעות ענף ולשתת
 פרי להוות לנפנ' אדרת 9 אמר כה אמר אדני יהוה--
 תצלח הלווא את שרשיה ינתק ואת פריה יקוסס ויבש
 כל טרפוי צמחה תיבש ולא בורע גודלה ובעם רב
 למשאות אותה מושרשה 10 והנה שתולה התצלח הלא
 לנעת בה רוח הקדים תיבש על ערנט צמחה
 תיבש ביויהו דבר יהוה אליו לאמר 12 אמר נא לבית
 המרי הלא יידעתם מה אלה אמר הנה בא מלך בכל
 ירושלים ויקח את מלכה ואת שריה ויבא אותם אליו
 בבליה 13 ויקח מזרע המלוכה וכרת אותו ברית ויבא
 אותו באלה ואת איליה הארץ לך 14 להיות מלכה
 שפלת לבלווי התנסה לשמר את בריתו לעמדת 15
 יימרד בו לשלח מלאכיו מצרים לסת לסויסים ועם
 רב היצלה הימלת העשה אלה והפר בריתו ונמלט 16
 כי אני נאם אדני יהוה אם לא במקומו המליך הממלך
 אותו אשר בזה את אלהו ואשר הפר את בריתו--אותו
 בחוק הכל ימות 17 ולא בחיל גודול ובקהל רב יעשה
 אותו פרעה במלכתו בשפק סלה ולבנות דיק--
 להחרית נפשות רבות 18 ובזה אלה להפר ברית
 והנה נתן ידו וכל אלה עשה לא ימלט 19 לכן כה אמר
 אדני יהוה חוי אני אם לא אלתי אשר בזה ובבירתי אשר
 הפיר--ונתנוו בראשו 20 ופרשטי עליו רשות ונחפה
 במצוותי והביאו תיהו בבליה ונשפטתי אותו שם מעלו
 אשר מעלה כי 21 ואת כל מברחו בכל אגפי בחרב

בך שפטים לעני נשים רבות והשבתויך מזונה ונם
 אמן לא תחני עוד 42 והנחתה חמתי בך ושרה קנאתי
 ממרק ושקטה ולא אכעס עוד 43 יען אשר לא זכרתי
 (זכרת) את ימי נעריך ותרני לי בכל אלה ולא עשית
 הא דרך בראש נתתי נאם אדני יהוה ולא עשית
 (עשה) את הזונה על כל תועבתיך 44 הנה כל המשל
 עלך ימשל לאמר כאהמה בטה 45 בת אמך את געלת
 אישת ובניה ואחותך אהותך את אשר געלו אנשייהן
 ובניהן--אמכן חתית ואביכן אמרו 46 ואחותך הגודלה
 שמרון היא ובנותיה היושבת על שמואלך ואחותך
 הקטנה ממרק היושבת מימייניך--سدם ובנותיה 47 ולא
 בדרכיהן הלכת וכטוובותיה שעשית (עשה) כמעט
 קש ותשתי מבחן בכל דרכיך 48 חוי אני נאם אדני יהוה
 אם עשתה סdem אהותך היא ובנותיה--כאשר עשית את
 ובנותיך 49 הנה זה היה עון סdem אהותך גאון שבעת
 לחם ושלות השקט היה לה ולבנותיה ויד עני ואבינו
 לא החזקה 50 והגבינה והעשינה הוועבה לפניו ואסיר
 אתהן כאשר ראייתי 51 ושמרון כחזי חטאתייך לא
 חטאה ותרכבי את תועבותיך מהנה ותצדקי את אהותך
 (אהותיך) בכל תועבתיך אשר עשית (עשה) 52
 נם את שאי כלmarkt אשר פלلت לאחותך בחתאתיך
 אשר התעבת מהן תזרקה ממרק וגס את בושי ושאי
 כלmarkt בצדתקך אהויתך 53 ושבתי את שביתהן--
 את שבית (שבות) סdem ובנותיה ואת שבית (שבות)
 שמרון ובנותיה ושבות (שבות) שביחיך בתוכנה
 למعلن חשיי כלmarkt נכלמת מכל אשר עשית--
 בנחמק אתן 55 ואחותיך סdem ובנותיה תשבען לקדמתון
 ושמרון ובנותיה תשבען לקדמתון ואת ובנותיך תשבעה
 לקדמתוכן 56 ולאו היה סdem אהותך לשMOVEDה בפרק
 ביום גאניך 57 בטרם תנלה רעדך כמו עת חרפת
 בנות ארים וכל סביבותיה בנות פלשתים השאות
 אותן מסביב 58 את זמתך ואת תועבותיך את נשאותים--
 אותך כאשר עשית--אשר בזאת אלה להפר ברית 60
 זכרתי אני את בריתך אורך בימי נעריך ונכלמת בחתך
 לך בירת עולם 61 זוכרת את דרכיך ונכלמת בחתך
 את אהותיך הנגדות ממרק אל הקטנות ממרק ונתתי
 אתהן לך לבנות ולא מבירתיך 62 והקימהי אני את
 בריתך יידעת כי אני יהוה 63 למعلن תוכרי ובשת

יפלו והנשאים לכל רוח יפרשו וירדתם כי אני יהוה דברתי ²² כה אמר אדני יהוה ולקחתי אני מצמרת הארו הרמה ונתתי מראש ינקוטיו רך אקטף ושתלתי אני על הרג נבה ותלו ²³ בבר מרים ישראל אשתלנו ונשא ענק ועשה פרי והוא לאו אדריך ושכנו תחתינו כל צפור כל כנף--בצל דליותיו תשכנה ²⁴ וידעו כל עצי השדה כי אני יהוה השפלה עץ גבה הנבהת עץ שפל הובשתי עץ לח והפרחת עץ יבש אני יהוה דברתי ועשתי

18 ויהי דבר יהוה אליו לאמור ² מה לכם אתם משלים את המשל הזה על ארמת ישראל לאמר אבותם יأكلו בשר ושני הבנים תקחינה ³ כי אני נאם אדני יהוה אם יהוה לכם עוד משל המשל הזה--בישראל ⁴ הן כל הנפשות לי הנה נפש האב וכנפשת הבן ל' הנה הנפש החטאתי היא תמות ⁵ ואיש כי יהיה צדיק ועשה משפט וצדקה ⁶ אל ההרים לא אכל ועינוי לא נשא אל גולוי בית ישראל ואת אשת רעהו לא טמא ואלה אשנה נדה לא יקרב ⁷ ואיש לא יונה--חבלתו חوب ישיב גולה לא יגוזל לחמו לרעב יתן ועירם יכסה בנד ⁸ בנשך לא יתן ותרבית לא יקח--מעול ישיב ידו משפט אמרת עשה בין איש לאיש ⁹ בחוקתי הילך ומפטפי שמר לעשות אמרת צדיק הוא היה נאם אדני יהוה ¹⁰ והולדין בן פרץ שפרק דם ועשה אח מאחד מ אלה ¹¹ והוא את כל אלה לא עשה--כי נם אל ההרים אכל ואת אשת רעהו טמא ¹² עני ובאיון הונה--גゾלות נול חבל לא ישיב ואל הגולאים נשא עינוי תועבה עשה ¹³ בנשך נתן ותרבית לקח וחוי לא יהיה את כל התועבות האלה עשה--מות וימת דמייבו יהיה ¹⁴ והנה הולדין בן וירא את כל החטא אביו אשר עשה ויראה ולא יעשה כהן ¹⁵ על ההרים לא אכל ונעינוי לא נשא אל גולוי בית ישראל את אשת רעהו לא טמא ¹⁶ ואיש לא הונה--חבל לא חבל ונולח לא גזול לחמו לרעב נתן וערום כסה בנד ¹⁷ מעוני השיב ידו נשך ותרבית לא יקח--משפט עשה בחוקתי הילך הוא לא ימות בעון אביו--יהיה ¹⁸ אביו כי עשה עשך גזול נול Ach ואשר לא טוב עשה בחוך עמיו והנה מות בעונו ¹⁹ ואמרתם מדע לא נשא הבן בעון האב והבן משפט וצדקה עשה את כל חקootyi שמר ועשה אתם--יהיה ²⁰ הנפש החטאתי היא תמות בן לא

19 אתה שא קינה אל נשיי ישראל ² ואמרת מה אמר לביא בין ארויות רביצה בתוק כפרים רבתה נוריה ³ ותעל אל אחד מנדריה כפיר היה וילמד לטרפה טרפף אדם אכל ⁴ וישמעו אליו גויים בשחתם נהפש ויבאחו בחחיהם אל ארץ מצרים ⁵ ותרא כי נוחלה אבדה תקווה ותקח אחד מנדריה כפיר שמתהו ⁶ ויתהלך בתוק ארויות כפיר היה וילמד לטרפה טרפף אדם אכל ⁷ וידע אלמנתו ועריהם החרב ותשם ארץ ומלאה מקול שאגתו ⁸ ויתנו עלייו נוים סכיב מדיניות ויפרשו עלייו רשותם בשחתם נהפש ⁹ ויתנהו בסוגר בחחיהם ויבאחו אל מלך בבל יבאחו במצדותה למען לא ישמע קולו עוד אל הרי ישראל ¹⁰ אמרך תנפנ בדמך על מים שתוליה פריה וענפה היהת ממים רבים בו יוויה לה מותות עז אל שבטי משלים ותגבה קומתו על בין עכבים וירא בגבבו ברוב דליותיו ¹²

ותתש בחמה לארץ השלכה ורוח הקדים הוביש פריה התפרקן ויבשו מטה עזה אש אכלתחו ¹³ וועתת שtolלה במדבר בארץ ציה זצמא ¹⁴ ותצא אש מטה בריה פריה אכללה ולא היה בה מטה עז שבט למושל קינה היא והיה לקינה

אל תלכו ואת משפטיהם אל תשמרו ובגוליהם אל הטמא ¹⁹ אני יהוה אלהיכם בחוקוי לך ואת משפט שמרו ועשו אותם ²⁰ ואת שבתו קדשו והוא לאות בינוי ובניכם--לදעת כי אני יהוה אלהיכם ²¹ וימרו כי הבנים בחוקוי לא הלאך ואת משפט לא שמרו לעשות אותם אשר יעשה אותם האדם והי בהם--את שבתו חללו ואמר לשפק חמתי עליהם לכלות אפי בסם--במדבר ²² והשבתי את ידי ואעש למעןשמי-- לבaltı החול לעני הנזום אשר הוציאו אותם לענייהם ²³ גם אני נשאתי את ידי להם--במדבר להפיץ אתם בנים ולזרות אותם בארכות ²⁴ יعن משפט לא עשו וחוקוי מאסו ואת שבתו חללו ואחרי גלויל אבותם היו ענייהם ²⁵ וגם אני נתני להם חוקים לא טובים ומשפטים--לא ייחיו בהם ²⁶ ואטמא אותם במתנותם בהעביר כל פטר רחם למען אשם--למען אשר ידעו אשר אני יהוה ²⁷ לבן דבר אל בית ישראל בן אדם ואמרת אליהם כה אמר אדני יהוה עוד ואת נדרו אוטו אבותיהם במעלם כי מעל ²⁸ ואבאים אל הארץ אשר נשאתי את ידי לחת אותה להם ויראו כל נבעה רמה וככל עץ עבח ויזבחו שם את זבחיהם ויתנו שם כעס קרבנם וישימו שם ריח ניחוחיהם ויסיכו שם את נסיכיהם ²⁹ ואמר אליהם--מה הבמה אשר אתם הבאים שם ויקרא שמה במה עד היום זה ³⁰ לבן אמר אל בית ישראל כי אמר אדני יהוה הבדרך אבותיהם אתם נטמאים ואחרי שקווציהם אתם זונים ³¹ ובשאת מתנותיכם בהעביר בניםכם באש אתם נטמאים כי אני נאם אדני יהוה אם אדרש לכם בית ישראל לכל גלויליכם עד היום ואני אדרש לכם מה עלה על רוחכם--היilo לא תהיה אשר אתם אמרים נהיה לנוים כמשפחות ארץות--לשרת עין ובן ³² והעליה על אדני יהוה אם לא ביד חזקה ובורוע נטויה ובכחמה שפוכה--אמוליך עליכם ³⁴ והוציאו אתכם מן העמים ובצחתי אתכם מן הארץות אשר נפוצתם בס--ביד חזקה ובזרע נטויה ובכחמה שפוכה ³⁵ והבאתי אתכם אל מדבר העמים ונשפטתי אתכם שם פנים אל פנים ³⁶ כאשר נשפטתי את אבותיכם במדבר ארץ מצרים-- כן אשפטע אתכם נאם אדני יהוה ³⁷ והעברתי אתכם תחת השפט והבאתי אתכם במסרת הברית ³⁸ וברותי מכמ המרדים והפושעים כי--מארץ מגורייהם אוציאו

20 ויהי בשנה השביעית בחמשי בעשור לחדר באו גנש נזקי ישראל לדרש את יהוה ווישבו לפניו ² ויהי דבר יהוה אליו לאמר ³ בן אדם דבר את זקן ישראל ואמרת אליהם כה אמר אדני יהוה הדרש אתם באים כי אני אם אדרש לכם נאם אדני יהוה התשפט אתם התשפטות בן אדם את חועבת אבותם הודיעם ⁵ ואמרת אליהם כה אמר אדני יהוה ביום בחרי בישראל ואsha ידי לזרע בית יעקב ואודע להם בארץ מצרים ואsha ידי להם לאמר אני יהוה אלהיכם ⁶ ביום ההוא נשאתי ידי להם להוציאם מארץ מצרים אל ארץ אשר תרתמי להם זכת הלב ורבש--צבי היה לכל הארץ ⁷ ואמר אליהם איש שקווצי עניינו השליך ובגלויל מצרים אל הטמאו אני יהוה אלהיכם ⁸ וימרו כי ולא אבו לשמע אליו--איש שקווצי ענייהם לא השליך ואנת גלויל מצרים לא עזבו ואמור לשפק חמתי עליהם לכלות אפי בהם בתק ארץ מצרים ⁹ וعاش למעןשמי לבaltı החול לעני הנזום אשר מהה בתוכם--אשר נודעתי אליהם לענייהם להוציאם מארץ מצרים ¹⁰ ואוציאם מארץ מצרים ואבאים אל המדבר ¹¹ וatan להם את חוקוי ואת משפט הודיעם אתם אשר יעשה אותם האדם וחיה בהם ¹² וنم את שבתו נתתי להם לחיות לאות בינוי ובניהם--לදעת כי אני יהוה מקדשם ¹³ וימרו כי בית ישראל במדבר בחוקוי לא הלאך ואת שבתו חללו מאד ואמר לשפק האדם וחיה בהם ואת שבתו קדשו ¹⁴ ואעשה למעןשמי לבaltı החול לעני הנזום אשר הוציאים לעונייהם ¹⁵ וגם אני נשאתי ידי להם--במדבר לבaltı הביא אותם אל הארץ אשר נתתי זכת הלב ורבש--צבי היה לכל הארץות ¹⁶ יען במשפטם מאסו ואת חוקוי לא הלאכ בהם ואת שבתו חללו כי אחרי גלויליהם לבם החלך ¹⁷ ותחס עני עליהם משחתם ולא עשויהם אותם כליה במדבר ¹⁸ ואמר אל בניהם במדבר בחוקי אבותיהם

מאסת כל עז בויתן אתה למרטה להחפה בcpf היא הוחדה חרב והיא מרטה לחתה אותה ביד הורן ¹² זעק והילל בן אדם-כי הוא היה בעמי היא בכל נשאי ישראלי מנוורי אל חרב היו את עמי לכהן ספק אל ירך ¹³ כי בחן-ומה אם נס שבט מאסת לא יהה נאם אדרני יהוה ¹⁴ ואתה בן אדם-הנבא והך כף אל כף וחכפל חרב שלישת חרב חללים-היא חרב חלל הנדול החדרת להם ¹⁵ למן לungan לב והרבה המכשלים-על כל שעיריהם נתתי אבחת חרב אח השוויה לברק מעטה לטבח ¹⁶ התאחדו הימני השימי השמילי אנה פניך מדאות ¹⁷ ונום אנה כפי אל כפי והניחתי חמותי אני יהוה דברת ¹⁸ ויהי דבר יהוה אליו אמר ¹⁹ ואתה בן אדם שים לך שנים דרכים לבוא חרב מלך בבל-מארץ אחד יצאו שנייהם ויד ברא בראש דרך עיר ברא ²⁰ דרך תשים-לבוא חרב עמד מלך בבל אל אם הדרך בראש שני הדרכים- עת רבת בני עמנון ואת יודודה בירושלם בצורה ²¹ כי לקסם קסם קלקל בחצים שאל בתפקידים ראה בכבד בימייו היה הקסם ירושלם לשום כרים לפתח פה ברצח להרים קול בתרוועה-לשום קרמים על שערם לשפק סללה לבנותו דיק ²² והיה להם קסום (קסם) שוא בעיניהם שבעי שבוטה להם והוא מזיך עון להתפש ²³ لكن כה אמר אדרני יהוה יען הוכרכם עונכם בהגולות פשיעיכם להראות חטאותיכם בכל עלילותיכם-יען הוכרכם בcpf תחשפו ²⁴ ואתה חלל רשות נושא ישראל אשר בא יומו בעז עון קץ ²⁵ כה אמר אדרני יהוה הסיר המצנפת והרים העטרה זאת לא זאת-השפלה הגבה והגבגה השפיל ²⁶ עזה עזה אשימנה נם זאת לא היה עד בא אשר לו המשפט נתנו ²⁷ ואתה בן אדם הngeva ואמרת כה אמר אדרני יהוה אל בני עמנון ואל חרפתם ואמרת כה חרב חרב פתווחה לטבח מרוטה להכלי למן ברכ בחזות לך שוא בקסם לך כוב-חתת אויך אל צוארי חללי רשעים אשר בא יומם בעז עון קץ ²⁸ השב אל תערה במוקם אשר נבראת בארץ מכוריתך אשפט אויך ²⁹ ושפכתי عليك זעמי באש עברתו אפיק עלייך ונתתיך ביד אנשים בערים הראשי משה ³⁰ לאש תהיה לאכללה דמך יהוה בתקה הארץ לא תוכרי כי אני יהוה דברת

יהוה ³¹ ואחים בית ישראל כה אמר אדרני יהוה איש גלוilio לכו עבדו ואחר אם איןכם שמעים אליו ואת שם קדרי לא תחללו עוד במתנוחיכם ובגנוליכם ³² כי בהר קדרי בהר מדורם ישראל כליה בארץ שם ארצם- שם יעברני כל בית ישראל כליה בארץ שם ארצם- ושם אדרוש את תרומותיכם ואת ראשית משאותיכם בכל קדריים ³³ בריח ניחח ארץכם בהוציאי אתכם מן העמים וקבצתי אתכם מן הארץ אשר נמצחים בהם ונקדשתי בהם לעיני הגויים ³⁴ וידעתם כי אני יהוה בהבאי אתכם אל אדמת ישראל-אל הארץ אשר נשאתי את ידי לחתה אותה לאבותיכם ³⁵ וזכרתם שם את דרכיכם ואת כל עלילותיכם אשר נטמאים בהם ונתקתם בפניםם בכל רעותיכם אשר עשיתם ³⁶ וידעתם כי אני יהוה בעשויתם אתכם למן שמי לא כדריכיכם הרעים וכעלילותיכם הנשחתות בית ישראל-נאם אדרני יהוה ³⁷ ויהי דבר יהוה אליו לאמר ³⁸ בן אדם שים פניך דרך תימנה והטף אל דרום והנבא אל עיר השדה נגב ³⁹ ואמרת לעיר הנגב שמע דבר יהוה כה אמר אדרני יהוה הנני מציתך אך ואכללה בך כל עז לך וכל עז יבש לא תכבה להבת שלחתת ונצחבו בה כל פנים מנגב צפונה ⁴⁰ וראו כל בשד כי אני יהוה בערתיה לא תכבה ⁴¹ ואמרת אה אדרני יהוה הנה מה אמרים לי הלא מושל מושלים הוא

21 ויהי דבר יהוה אליו לאמר ² בן אדם שים פניך אל ירושלם והטף אל מקדשים והנבא אל אדמת ישראל ³ ואמרת לאדמת ישראל כה אמר יהוה הנני אלק והוציאתי חרב מתחערה והכרתי ממך צדיק ורשע ⁴ יען אשר הכהרתי ממך צדיק ורשע לכן תצא חרב מתחערה אל כל בשר-מנגב צפון ווידעו כל בשד כי אני יהוה הוציאתי חרב מתחערה לא השוב עוד ⁵ ואתה בן אדם האנץ בשברין מתנים ובמרירות תנאנך לעיניהם ⁶ והיה כי יאמרו אלק על מה אתהナンך ואמרת אל שלשומעה כי באה ונמס כל לב ורפו כל ידים וכחתה כל רוח וכל ברכים תלכנה מים-הנה באה והנינה נאם אדרני יהוה ⁸ ויהי דבר יהוה אליו לאמר ⁹ בן אדם-הngeva ואמרת כה אמר אדרני אמר חרב חרב הוחדה וגם מרוטה ¹⁰ למן טבח טבח הוחדה למן היה לה ברכ מרטה או נשיש שבט בני

דם לאבד נפשות למען בצע בצע²⁸ ונכיהה فهو להם طفل-חורים שוא וקסמים להם כוב אמרים כה אמר אדרני יהוה והוא לה לא דבר²⁹ עם הארץ עשו עשך ונולו נול וענוי ואביוון הנוו ואת הנר עשקו בלא משפט³⁰ ואבקש מהם איש נדר ועמד בפרק לפני בעד הארץ--בלבלתי שחתה ולא מצאת³¹ ואשפיך עליהם זעמי באש עברתי קליתים דרכם בראשם נתני נאם אדרני יהוה

23 ויהי דבר יהוה אליו לאמר² בן אדם--שתים נשים בנות אם אחת היו³ ותויניה במצרים במצרים גנו שמה מעכו שדיין ושם עשו דדי בתוליהן⁴ ושמותן אלה הגדולה ואהלייה אהותה ותהיינה לי ותלדנה בנים ובנות ושמותן--שמראן אהלה וירושלם אהלייה⁵ ותוין אהלה תחתיו ותעגב על מהאהבה אל אשר קרובים⁶ לבשי חכלת פחות וסננים בחורי חמד כלם פרשים רכבי סוסים⁷ ותונתיה עליהם מבהיר בני אשר כלם ובכל אשר ענבה בכל גלויהם נטמאה⁸ ואתה תונתיה מצרים לא עזבה--כי אתה שכבו בנעריה והימה עשו דדי בתוליה וישפכו תונותם עליה⁹, לכן נתניה ביד מהאהבה--ביד בני אשר אשר ענבה עליהם¹⁰ הימה גלו ערוותה--בנייה ובנותה לקחו ואתה בחרב הרנו ותהי שם לנשム ושפיטים עשו בה ותרא אהותה אהלייה ותשחת ענבה מתנה ואת תונתיה--מנוני אהותה¹¹ אל בני אשר ענבה פחות וסננים קרבים לבשי מכלול פרשים רכבי סוסים--בחורי חמד כלם¹² וארא כי נטמאה דרך אחד לשתייה¹³ ותוסף אל תונתיה ותרא ANSI מחקה על הקיר צלמי כshediyim (כshediyim) חקקים בשער 15 חנורי איזור במתניותם סרוחי טבולים בראשם--מראה שלשים כלם דמות בני בבל כshediyim ארץ מולדתם¹⁶ ותעגב (ותענבה) עליהם למראה עיניה וחשלח מלאכים אליהם כshediyim¹⁷ ויבאו בני בבל למשכב דרים ויטמאו אותה בתנותם ותטמא בהם--ותקע נפשם מהם¹⁸ ותגלו תונתיה ותגלו את ערותה ותקע נפשי מעליה כאשר נקעה נפשי מעל אהותה¹⁹ ותרבה את תונתיה לזכר את ימי נועריה אשר נתה בארץ מצרים²⁰ ותענבה על פלנישיהם אשר בשער חמוריים בשעם וזרמת סוסים זרמתם²¹

ויהי דבר יהוה אליו לאמר² אתה בן אדם התשפט התשפט את עיר הדמים והודעתה את כל תועבותיה³ ואמרת כה אמר אדרני יהוה עיר שפכתה דם בתוכה לבוא עתה ועתה גלולים עליה לטמאה⁴ בדמך אשר שפכת אשמה ובגליליך אשר עשית טמאת תקריבי ימייך ותבוא עד שנוטיך על כן נתתיק חרפיה גנום וקסלה לכל הארץ⁵ הקרבות והרחוקות ממך יתקסלו בך--טמאת השם רבת המהומה⁶ הנה נשאי ישראל איש לודעו היי בך למען שפך דם⁷ אב ואם הקלו בך לנר עשו בעסק בתוך יתום ואלמנה הונו בך⁸ קדרשי ביתו ואת שבתתי חללת⁹ אנשי רכילה היי בך למען שפך דם ואל ההרים אכלו בך זמה עשו בתוכך¹⁰ ערות אב נלה בך טמאת הנדה ענו בך¹¹ ובאים את רעהו עשה חועבה ואיש את כלתו טמא בזומה ואיש את אהתו בת אביו ענה בך¹² שחד לקחו בך למען שפך דם נשך ותרכית לcketה ותבצעי ריעך בעסק ואתי שכחה נאם אדרני יהוה¹³ ותונתיה היכיתו כפי אל בצעך אשר עשית ועל דמך אשר הי בתוכך¹⁴ היימד לך אם תזקנה ידיך לימים אשר אויתך אני יהוה דברת¹⁵ ותבצעי אויתך בנים וויריתיך בארץות והתמי טנאך מך¹⁶ ויהי דבר יהוה אליו לאמר¹⁷ בן אדם כי אני יהוה¹⁷ ויהי דבר יהוה אלǐ לאמיר¹⁸ כי אני יהוה¹⁹ ולענין נזום וידעת והוא לבי תישראל²⁰ ולענין נזום ונחלת לך כה וברזל וועפרת בתוך כור--סנים כספ היי²¹ לכן כה אמר אדרני יהוה יען היהות כלכם לסנים לך הנני קבוץ אתם אל תוך ירושלים²² קבצת כספ' ונחשת וברזל וועפרת ובדריל אל תוך כור לפחת עליו אש להנטיך²³ כן אקבץ באפי ובכמתי והנחיתי והתכתי אתכם²⁴ וכנסתי אתכם ונפחתי עליכם באש עברתי ונתחתם בתוכה²⁵ כספ' בתוך כור כן תחכו בתוכה יידעתם כי אני יהוה שפכתי חמתי עליכם²³ ויהי דבר יהוה אליו לאמר²⁴ בן אדם--אמר לה את ארץ לא מטהרה היא לא נשמה ביום זעם²⁵ קשר נבייה בתוכה כארדי שואג טרכ' טרכ' נפש אכלו חסן ויקר יקחו--אלמנותיה הרבה בתוכה²⁶ כהנינה חמסו תורתי ויחילו קדשי--בין קדר לחיל לא הבדיל ובין הטמא לטהור לא הודיעו ומשבתותיו העלימו עיניהם ואחל בתוכם²⁷ שריה בקרבה כזאים טרפי טרפי--שפך

ואמר לבלה נאופים עת (עתה) יונה (יונו) תזונתה
והיא ⁴⁴ ויבוא אליה כבוא אל אשה זונה בן באו אל
אהלה ואל אהלייה-אסותה הזומה ⁴⁵ ואנשיים צדיקם
המה ישפטו אותם-משפט נאופות ומשפט שפכות
אם כי נאפת הנה ודם בידיהם ⁴⁶ כי כי אמר אדני
יהוה העלה עליהם קהלה ונתן אתה לזעווה ולבזו ⁴⁷
ורגמו עליהם אבן קהל וברא אותה בחרכותם בנייהם
ובכנותיהם ידרנו ובתיהן באיש יש报酬 ⁴⁸ והשבתי זמה
מן הארץ ונסרו כל הנשים ולא העשינה כומתנה ⁴⁹
ונתנו ומתקנה עליכם וחטאיכם גוליכן תשאינה וירעדתם
כי אני אדני יהוה

24 ויהי דבר יהוה אליו בשנה התשיעית בחדר
העשירי בעשור לחדר לאמר ² בן אדם כתוב (כתב)
לך את שם היום-את עצם היום הזה סמך מלך בבבָל
אל ירושלים בעצם היום הזה ³ ומשל אל בית המרי
משל ואמרה אליהם כה אמר אדני יהוה שפת הסיר
שפת וnom יצק בו מים ⁴ אסף נתחיה אליה כל נתח טוב
יריך וכקוף מבחר עצמים מלא ⁵ מבחר הצען ל��וח ונם
דור העצים תחתיה רתחה רתחה גם בשלו עצמיה
בתוכה ⁶ וכן כה אמר אדני יהוה אויר הרים-
סיר אשר חלאה בה וחלאה לא יצאה ממנה
נתחיה לנתחיה הוציאה לא נפל עליה גורל ⁷ כי
דמה בתוכה היה על צחיח סלע שמתחו לא שפכתהו
על הארץ לכוסות עלייו עפר ⁸ להחולות חמה לנעם
נקם נתתי את דמה על צחיח סלע-לבלו הכסותה ⁹
לכן כה אמר אדני יהוה אויר הרים נם אני אנדייל
המודורה ¹⁰ הרבה העצים הדלק האש החם הבשר
הרקה המרקה והעצמות יחרו ¹¹ והעמידה על
נחליה רקה למןיהם חם וחרה נחשתה ונתקה בתוכה
טמאתה-תחת חלאה ¹² תאנים הלאת ולא תצא
מןנה רבת חלאה באש חלאה ¹³ בטעמך ומה יען
טהרתו ולא טהרתת-טמתמאתך לא טהרתי עוד עד
הנחי את חמתי בך ¹⁴ אני יהוה דברתי באה ועשיתי
לא אפרע ולא אchos ולא אנחנו כדריכך וכעלילותיך
שפטוך נאם אדני יהוה ¹⁵ ויהי דבר יהוה אליו לא אמר
בן אדם הני ללח ממק את מהמד ענייך במנפה
ולא הספד ולא תבכה ולא תבאו דמעתך ¹⁶ האנק
דם מותים אבל לא תעשה-פארך חbos עליך ונעליך

ותפקידו את זמתה נעריך בעשות ממצרים דודיך למען
שרני נעריך ²² لكن אהלייה כה אמר אדני יהוה
הנני מעיר את מהליך عليك את אשר נקעה נפשך
מהם והבאותים عليك מסביב ²³ בני בבבָל וכל כדרים
פקוד ושוע וקוע כל בני אשור אתה בחוורי חמד
פחות וסננים כלם--שלשים וקוראים רכבי סוסים
כלם ²⁴ ובאו عليك הצען רכב גיגל ובקהל עמים-
צנה ומגן וקובע יישמו عليك סביב ונתתי לפניהם
משפט ושפטוך במשפטיהם ²⁵ ונתתי קנאתי לך ועשו
אותך בחמה-אפק ואזני יסרו ואחריתך בחרב
תפול המה בNDERיך ובנוזיתיך יקחו ואחריתך האכל באש
²⁶ והפשיטוך את בNDERיך ולקחו כל הפהראתך ²⁷
והשבתי זמתך ממק ואת גנותך מארץ מצרים ולא
תשאי ענייך אליהם ומצרים לא תוצריו עוד ²⁸ כי
כה אמר אדני יהוה הנני נתך ביד אשר נשאת-ביד
אשר נקעה נפשך מהם ²⁹ ועשו אותך בשנה ולקחו
כל יניעך ועובדך עירם ועריה וננלה ערות זנוניך
וזמתך ותונזתיך ³⁰ עשה אלה לך בזנותך אחרני נוים
על אשר נתמאת גולליהם ³¹ בדרךך אחותך הלכת
ונתתי כסותה בידך ³² כה אמר אדני יהוה כוס אחותך
תשתי העמeka והרחבה תהיה לצחק וללעגן מרבה
להיכיל ³³ שכرون ויגון חמלאי כוס שמה ושממה כוס
אחותך שמרון ³⁴ ושתיית אותה ומציות ואת חרישה
תגרמי-ושדריך נתקי כי אני דברתי נאם אדני יהוה
לכן כה אמר אדני יהוה יען שכחת אותה ותשלייכו
אותך אחורי גוך ונם את שא זמתך ואת תונזתיך ³⁵
ויאמר יהוה אליו בן אדם התשפט את אהלה ואת
אהלייה והנד להן את חועבותיהם ³⁶ כי נאפו ודם
בידיהם ואת גולליהם נאפו ונם את בניהם אשר ילדו לי
העבironו להם לאכלת ³⁸ עוד זאת עשו לי טמאו את
מקדשי ביום ההוא ואת שבתותי חללו ³⁹ ובשחתם
את בנייהם גולליהם ויבאו אל מקדשי ביום ההוא
לחלו וונגה כה עשו בתוך בית ⁴⁰ ואף כי שלחנה
לאנשים בהם ממתק-אשר מלאך שלוח אליהם
וינה בא לאשר רחצת כחלה ענייך וערית עדי ⁴¹
וישבת על מטה כבודה ושלחן ערדך לפני פניה וקטרתי
ושמנני שמת עלייה ⁴² וקול המון שלו בה ואל אנשים
מרב אדים מובאים סובאים (סבאים) ממדבר ויתנו
צמידים אל ידיהם ועטרת תפארת על ראשיתן ⁴³

אדני יהוה ונטהתי ידי על אדורם והכרתי ממנה אדם
ובהמה ונטהתי חרבה מתהימן ודרנה בחרבך יפלול¹⁴
ונטהתי את נקמתך באדם ביד עמי ישראלי ועשנו באדם
כאפי וכחמתי וירדעו את נקמתך--נאם אדני יהוה¹⁵ כה
אמר אדני יהוה יען עשות פלשתים בנקמה וינקמו
נקם בשאט בנפש למשיחות איבת עולם¹⁶ ולכן כה
אמר אדני יהוה הנני נטהה יידי על פלשתים והכרתי
את כתרתיך והאבדתי את שארית חוף הים¹⁷ ועשתי
בם נקמות נדלות בתוכחות חמה וידענו כי אני יהוה
בחתי את נקמתך בם

26 ויהי בעשתי עשרה שנה באחד לחדרש היה
דבר יהוה אליו לאמר² בן אדם יען אשר אמרה צר
על ירושלם האח---נשברה דלתות העמים נסבה אליו
אמלאה החרבה³ ולכן אמר אדני יהוה הנני עלייך
צץ והעליתך עלייך גנים רביים מהעלות הים לגליו
ושחתו חמותך צר והרסו מגדליה וסחיתך עפירה⁴
מןנה ונטהתי אותה לצחיח סלע⁵ משתח חרים תהיה
בחוק הים--כי אני דברתיכי נאם אדני יהוה והיתה לבו
לנוים⁶ ובונותיה אשר בשדה בחרב תחרנה וידענו כי
אני יהוה⁷ כי כה אמר אדני יהוה הני מביא אל צר
ובצדראצ'ר מלך בבל מצפון מלך מלכים--בסוס
וברכב ובפרשים וקהל ועם רב⁸ בנותיך בשדה
בחרב יתרגן ונתן עלייך דיק ושפך עלייך סלהה והקיט
עליך צנה⁹ ומחי קבלו יתן בחמותיך ומנגדתיך--
ויתן בחרכובתו¹⁰ משפעת סוסיו יסכך אבקם מוקול
פרש גונגול ורכב תרעשנה חומותיך בבאו בשעריך
כמ באו עיר מבקעה¹¹ בפרשות סוסיו ירים את כל
חוצחותך עמק בחרב יהרגן ומצבאות עזך לא רץ תרד
וישללו חילך ובזוו רכלתך וחרסו חומותיך ובתי¹²
חמדתך יתצטו ואבניך ועצייך ועפריך בתוך מים ישימו¹³
והשבתי המון שיריך וקול כנוריך לא ישמע עוד¹⁴
ונטהתי לצחיח סלע משתח חרים תהיה--לא תבנה
עד כי אני יהוה דברתיכי נאם אדני יהוה¹⁵ כה אמר
אדני יהוה לוצר הלא מקול מפלחק באנק חלל בהרגן
הרן בתוכך ירעשו האיים¹⁶ וירדו מעלה כסאותם כל
נשייא הים וחשירו את מעלייהם ואת בנדי רקמתם
יפשטו חרדות ילבשו על הארץ ישבו וחרדו לרגעים
ושםמו עלייך¹⁷ ונשאו עלייך קינה ואמרו לך איך

תשים ברגליך ולא תעטה על שפם וללחם אנשים לא
האכל¹⁸ ואדרבר אל העם בבקר ותmeta אשתי בערב
ואעש בברкар כאשר צויתי¹⁹ ויאמרו אליו העם הללו
תניד לנו מה אלה לנו כי אתה עשה²⁰ ואמר אליהם
דבר יהוה--יהה אליו לאמר²¹ אמר לבית ישראל כה
אמר אדני יהוה הני מיחל את מקדשי גאון עזם
מחמד עיניכם ומחלם נפשכם ובניכם ובנותיכם אשר
יעובתם בחרב יפלול²² וועשיתם כאשר עשית על שפם
לא תעטו וללחם אנשים לא תאכלו²³ ופארכם על
ראשיכם ונעליכם ברגליך--לא תספדו ולא תבכו
ונתקתם בעונתיכם ונחמתם איש אל אחיו²⁴ והיה
יזוקאל לכם למופת ככל אשר עשה תשעו בבואה--
וירעתם כי אני אדני יהוה²⁵ ואתה בן אדים--הלו
ביום קחתני מהם את מעוזם משוש תפארתם את מה מר
עיניהם ואת משא נפשם בנייהם ובנותיהם²⁶ ביום
ההוא יבוא הפליט אליך להשמעות אזונים²⁷ ביום
ההוא יפתח פיך את הפליט ותדבר ולא תאלם עוד
והיות להם למופת וידעו כי אני יהוה

25 ויהי דבר יהוה אליו לאמר² בן אדם שם
פניך אל בני עמון והנכאים עליהם³ ואמרת לבני עמון
שמעו דבר אדני יהוה כה אמר אדני יהוה יען אמרך
האה אל מקדשי כי נחל ואל ארdem ישראלי כי נשמה
ואל בית יהודת כי חלכו בנולה⁴ לכה נטהתי נתן
לבני קדם למורשה וישבו טירזיהם בר' יתנו בר'
משכנייהם המה יאכלו פריך והמה ישתו חלבך⁵
ונטהתי את רבה לנזה גמלים ואת בני עמון למרבץ
צאן וידעתם כי אני יהוה⁶ כי כה אמר אדני יהוה יען
מהחיך יד ורकעך ברגליך ותשמה בכל שאטך בנפש אל
אדמת ישראלי⁷ ולכן הנני נתני את ידי עלייך ונתתייך
לכג' (לבז) לנויים והכרתיך מן העמים והאבדתיך
מן הארץות אשמידך וידעת כי אני יהוה⁸ כה אמר
אדני יהוה יען אמר מואב ושער הגנה לכל הגויים
בית יהודת⁹ לכה נטהתי פתח את כתף מואב מהערים-
מעדריו מוקצתו צבי ארץ בית היישמאות--בעל מעון
וקריתמה (וקריריתמה)¹⁰ לבני קדם על בני עמון
ונטהתי למורשה למן לא תזוכר בני עמון בניים
ובבמאב אעשה שפטים וידעו כי אני יהוה¹² כה
אמר אדני יהוה יען עשות אדורם נקם נקם לבית
יהודת--ויאשמו אשום ונקמו בהם¹³ ולכן כה אמר

חופש לרכבה 21 ערבות וכל נשייאי קדר המה סחרוי יידך בכקרים ואילם ועתודים בס מהריך 22 רכלי שבאו ורעה מהה רכלייך בראש כל בשם ובכל אבן יקרה וזהב נתנו עזובנייך 23 חרון וכנה ועדין רכליים שבא אשר כלמד רכלייך 24 מהה רכלייך במכללים בגלמי תכלת ורכמה ובגנוו ברמים בחבלים בחשים ואדריהם במרכלייך 25 אניות תרשיש שרוטיך מערכך ותמלאי ותכבדי מאד בלב ימים 26 בימים רביבים הבאוך השטחים אתך רוח הקדים שברך בלב ימים 27 הונך ועזובנייך מערכך מליחיך וחבליך מחויקי בדך ערבי מערכך וכל אנשי מלחתך אשר בך ובכל קhalbך אשר בתוך יפלו בלב ימים ביום מפלתך 28 לקול זעקה חבליך ירעשו מנrights 29 וירדו מאנויותיהם כל חפשי משוט-מלחיהם כל חבליהם אל הארץ יעדמו 30 והשמשעו עליך בקולם ויזעקו מרעה יעללו עבר על ראשיהם באפר יתפלשו 31 והקריחו אליך קרחוה והתרו שקים ובכו אליך במר נפש מסped מר 32 ונשאו אליך בניהם קינה וקוננו עליך מי כצור כדמה בחוקם 33 בצתה עזובנייך מימים השבעת עמים רבים ברב הוניך ומערביך העשרה מלכי הארץ עת נשברת מימים במעמקי מים מערכך וכל קhalbך בחוקך נפלו 35 כל ישבי הארץ שמו עליך ומכליהם שערו שער רעמו פנים 36 סחרים בעמים שרקו عليك בלחות היהת ואניך עד עולם

28 ויהי דבר יהוה אליו לאמר 2 בן אדם אמר לנויד צר כה אמר אדני יהוה יען גבה לך ותאמר אל אני-מושב אלהים ישתי בלב אלים ותה אדם ולא אל ותתן לך כלב אלים 3 הנה חכם אתה מדנאל (מדניאל) כל סתום לא עממון 4 בחכמתך ובתבונתך עשית לך חיל ותשוש והבוכסף באוצרותיך 5 ברב חכמתך ברכלייך הרביה חילך וינגה לבך בחילך 6 לכן כה אמר אדני יהוה יען תח את לבך כלב אלים 7 לכן הנני מביא לך זרים-עריצין נוים והריקו חרבותם על פי חכמתך וחילך יפצעך 8 לשחת ורדיך ומהה ממותי חלל בלב ימים 9 האמור התאמר אלהים אני לפני הרנק ואתה אדם ולא אל ביד מהחליך 10 מותוי ערלים תמות ביד זרים כי אני דברתני נאם אדני יהוה 11 ויהי דבר יהוה אליו לאמר 12 בן אדם שא קינה על מלך צור ואמרת

אבדת נשבת מימים העיר ההללה אשר היהת חוכהabis בים היא וושביה אשר נהנו חתיהם לכל וושביה 18 עתה יחרדו האין יום מפלתך ובנהלו האים אשר בים מצאך 19 כי כה אמר אדני יהוה בתתי אתך עיר נחרבת כערים אשר לא נשבו בהעלות عليك את תהום וכסוך המים הרבים 20 והורדתיך את יורדי בור אל עם עולם והושבתייך בארץ תהיות כחרבות מועלם את יורדי בור--למען לא השבי נתתי צבי בארץ חיים 21 בלחות אתך ואני ותבקשי ולא תמצאי עוד לעולם--נאם אדני יהוה

27 ויהי דבר יהוה אליו לאמר 2 אתה בן אדם שא על צר קינה 3 ואמרת לצור הישבתי (היישבת) על מבואותים רכלת העמים אל אים רבים כה אמר אדני יהוה צור את אמרת אני כלילת יפי 4 בלב ימים נוביליך בניק כללו יפיק 5 ברושים משריר בנו לך את כל לחותים ארץ מלבנון לcko לעשות תרנו עליך 6 אלונים מבשן עשומושטיך קרש עשו שנ בת אשרים מיי כי תהום 7SSH ברקמה מצרים היה מפרש להיות לך לנש תכלת וארגמן מיי אלישה היה מכסך 8 ישבי צידון ואדורו היו שיטים לך חכמיך צור היו בך המה חבליך 9 זקנינו גבל וחכמיה היו בך מחויקי בדך כל אניות הים וממלחיהם היו בך לערב מערכך 10 פרס ולוד ופושט היו בחילך אנשי מלחתך מןן וכובע תלו בך המה נתנו הדרך 11 בני אדור וחייבך על חומותיך סביב וגדדים במנדרותיך היו שלטיהם תלו על חומותיך סביב-המה כללו יפיק 12 תרשיש סחרתך מרכב כל הון בכוף ברזיל בדיל ועופרת נתנו עזובנייך 13 יון תבל ומשך המה רכלייך בנפש אדם וככל נחשת נתנו מערכך 14 מבית תוגרימה סוסים ופרשים ופרדים נתנו עזובנייך 15 בני דדן רכלייך אים רבים סחרת ידק קרנות שנ והובנים (והובנים) השיבו אשברך 16 ארים סחרתך מרכב מעשיך בנפק ארגמן ורכמה ובזע וראמת וכדרכ נתנו בעזובנייך 17 יהודה וארץ ישראל המה רכלייך בחתי מנית ופנג ודבש ושמן וצרי נתנו מערכך 18 دمشق סחרתך ברב מעשיך מרכב כל הון ביני חלבון וצמר צחר 19 ודין יון מאוזל בעזובנייך נתנו ברזיל עשות קדה ונגה במערכך היה 20 דדן רכלייך בבנדי

ולעוף השמים נתהיך לאכליה ⁶ וירדו כל ישביו מצרים כי אני יהוה עין היותם משענת קנה לבית ישראל ⁷ בחפשים בר בכפק (בקף) תרוץ ובקעתם להם כל כתף ובחשענים עליך תשבר והעמדת להם כל מתנים ⁸ לכן כה אמר אדני יהוה הנני מביא עליך חרב והכרתי מrank אדם ובמהמו ⁹ והויתה ארץ מצרים לשמה וחרבבה וידעו כי אני יהוה עין אמר יאר לוי ואני עשית ¹⁰ לכן הנני אליך ואל יאריך ונחתה את ארץ מצרים להחרבות הרבה שמה ממנדל סונה ועד נבול כוש ¹¹ לא תעבר בה רגלו אדם ורגל בהימה לא תעבר בה ולא תשב ארבעים שנה ¹² ונחתה את ארץ מצרים שמה בתוך ארציות נשימות ועריה בתוך ערים מחרבות תהיו שטמא ארבעים שנה והפצעתי את מצרים בניוים וזריטים בארץות ¹³ כי כה אמר אדני יהוה מקץ ארבעים שנה אקbez את מצרים מן העמים אשר נפצו שמה ¹⁴ ושבתי את שבות מצרים והשכתי אתם ארץ פתרוס על הארץ מכוורתם והוא שם ממלה השפלה ¹⁵ מן הממלכות תהיה שפלה ולא תתנסה עוד על הגוים והמעתים- לבalto רדות בניוים ¹⁶ ולא יהיה עוד לבית ישראל למבטה מזוכיר עון בפנותם אחריהם וידעו כי אני אדני יהוה ¹⁷ ויהי בעשרים ושבע שנה בראשון באחד לחדר היה דבר יהוה אליו לאמר ¹⁸ בן נבוכדראצ'ר מלך בבל העביר את חילו עבדה גדרולה אל צר- כל ראש מקרח וכל כתף מרוטה ושכר לא היה לו ולחייבו מצר על העבדה אשר עבר עבד עלייה ¹⁹ לכן כה אמר אדני יהוה הנני נתן לנבוכדראצ'ר מלך בבל את ארץ מצרים ונשא המנה ושלל שללה ובזו בזה והויה שכר לחילו ²⁰ פעלתו אשר עבר בה נתוי לו את ארץ מצרים אשר עשו לי נאם אדני יהוה ²¹ ביום זה הוא אצמיח קרון לבית ישראל ולך אתן פתחו פה בתוכם וידעו כי אני יהוה ³⁰ ויהי דבר יהוה אליו לאמר ² בן אדם- הנבא ואמרת כה אמר אדני יהוה הילילו הה ליום ³ כי קרוב יום וקרוב יום ליהוה يوم ענן עת גוים יהוה ⁴ ובאה חרב למצרים ולקחו המונה ונחרטו יסודותיה ⁵ כוש חיל במצרים ולקחו המונה ונחרטו יסודותיה ⁶ כוש וופט ולוד וכל הארץ וכוב ובני ארץ הברית- אתם בחורב יפלו ⁶ כה אמר יהוה ונפלו סמי מצרים

כה אמר אדני יהוה אתה חותם תכנית מלא חכמה וככליל יפי ¹³ בעדן נן אלהים הייתה כל אבן יקרה מסכתך אדם פטדה ויולדם תרשיש שם וישראל ספר נפק ובברכת זוחב מלאכת הפיך ונקביך בך ביום הבראך כוננו ¹⁴ את קרוב- ממש הסוכך ונתהיך בה קר דש אלהים היה- בתוכך אبني אש התהלהכת ¹⁵ תמים אתה בדרכיך מיום הבראך עד נמצא עולתה בך ¹⁶ בرب רכלתך מל תוך חמס- ותחתא ואחלליך מהר אלהים ואברך קרוב הסכך מתוך אبني אש גבה לבך ביפיך שח חכמתך על יפעתך על ארץ השלכתייך לפני מלכים נתהיך- לרואהך ¹⁸ מרוב עונייך בעול רכלתך חללת מקדשיך ואוזיא אש מותוך היא אכלתך ואתגך לאפר על הארץ לעני כל ראייך ¹⁹ כל יודיעך בעמים שממו عليك בלהות היהת ואני עד עולם ²⁰ והי דבר יהוה אליו לאמר ²¹ בן אדם שם פניך אל צידון והנба עלייה ²² ואמרת כה אמר אדני יהוה הנני عليك צידון ונכבדתיך בתוכך וידעו כי אני יהוה בעשותיו בה שפטים- ונקדשתי בה ²³ ושלחתי בה דבר רdem בחוצותיה ונפלל חלל בתוכה בחורב עליה מסביב וידעו כי אני יהוה ²⁴ ולא יהיה עוד לבית ישראל סלון ממאריך וקוץ מכאב מכל סביחתם האשאים אותך וידעו כי אני אדני יהוה ²⁵ כה אמר אדני יהוה בקבצי את בית ישראל מן העמים אשר נפצו בהם ונקדשתי בהם לעני הנום וישבו על ארמותם אשר נתהי לעבדי לעקב ²⁶ וישבו עלייה לבטה ובנו בתים ונטעו כרמים וישבו לבטה בעשותיו שפטים בכל האשאים אתם מסביבותם- וידעו כי אני יהוה אלהיהם

29 בשנה העשרית בעשרי שנים עשר לחדר- היה דבר יהוה אליו לאמר ² בן אדם- שם פניך על פרעה מלך מצרים והנба עלייו ועל מצרים כל ³ דבר ואמרת כה אמר אדני יהוה הנני عليك פרעה מלך מצרים התנים הנдол הרבע בתוך יאריו אשר אמר לי יאריך ואני עשיתני ⁴ ונחתה חיים (חחים) בלתייך והדבקתי דנת יאריך בקששתיך והעליתיך מתוך יאריך ואת כל דנת יאריך בקששתיך תדבק ⁶ וננטשיך המדרבבה אותך ואת כל דנת יאריך על פני השדה תפלול לא האסף ולא תקבייך- לחיות הארץ

ונבה קומה ובין עבותים הייתה צמrhoתו 4 מום גדרלוּהוּ
היום רמנתחו את נהריה הלא סכבות מטענה ואת
עליה שלהה אל כל עצי השדה 5 על כן נבהא
קמו מכל עצי השדה ותרכינה סרעפהיו ותארכה
פארתו ממים רבם-בשלחו 6 בסעפתיו קנו כל עוף
השמי ותחת פארתו ילדו כל חייה השדה ובצלו
ישבו כל גנים רבם יויף בגדרו באך דליותיו כי
היה שרשו אל מים רבם 8 ארזים לא עמדו בגן
אליהם-ברושים לא דמו אל עספתיו וערמנים לא היו
כפרatoi כל עץ בן אליהם-לא רמה אליו ביפוי 9
יפה עשיתו רבב דליותיו ויקנאהו כל עצי עדן אשר
בגן האלוהים 10 לכן כה אמר אדרני יהוה יען אשר
נבהה בקומה ויתן צמrhoתו אל בין עבותים ורם לבבו
בגבורו 11 ואנתנו--ביד איל גנים עשו יעשה לו כרשו
נדשתו 12 ויכרתו ורים עריצי גנים ויטשו אל
ההרים ובכל גאות נפלו דליותיו ותשברנה בראשתו
בכל אפיק הארץ יירדו מצלו כל עמי הארץ ויטשו
על מפלתו ישכנו כל עוף השמיים ואל בראשתו היו
כל חייה השדה 14 למן אשר לא יגבהו בקומו כל
עצים מים ולא יתנו את צמrhoתם אל בין עבותים ולא
יעמדו אליהם בניהם כל שני מים כי כלם נתנו למota
אל ארץ תחתית בתוכה בני ארם-אל יורי בור 15 כה
אמר אדרני יהוה ביום רדתו שואלה האבלתי כסתי
עליו את ההום ואמנע נהרותיה ויכלאו מים רבם
ואקדר עליו לבנון וככל עצי השדה עליו עלפה (Sheol)
7585) 16 מוקול מפלתו הרעתינו גנים בהורדיו אתו
שואלה את יורי בור וייחמו בארייך תחתית כל עצי
עדן--מכבר וטוב לבנון כל שני מים (Sheol h7585) 17
נס הם אותו יירדו שואלה--אל חללי חרב ווירעו ישבו
בצלו בתוכ גנים (Sheol h7585) 18 אל מי דימות כהה
בכבוד ובנדל בעצי עדן והורדת את עצי עדן אל
ארץ תחתית בתוכ ערלים תשכב את חללי חרב--
הוא פרעה וכל המונה נאם אדרני יהוה

32 ויהי בשתי עשרה שנה בשני עשר חדש באחד
לחדרש היה דבר יהוה אליו לאמור 2 בן אדם שא
קינה על פרעה מלך מצרים ואמרת אליו כפיר גנים
נדמית ואתה כהנים בימים ותנה נהרותיך ותדלח
מים ברגוליך ותרפס נהרותם 3 כה אמר אדרני יהוה
ופרשת עלייך את רשותי בקהל עמם רבם והעלוק

וירד גאון עזה מנידל סונה בחרב יפלו בה--נאם
אדני יהוה 7 ונשנו בתוכך ארץ נשמות ועריו בתוכך
ערדים נחרבות תהינה 8 וידעו כי אני יהוה בתמי
аш במצרים ונסברו כל עזירה 9 ביום ההוא יצאו
מלכים לפני בכם ביום מצרים כי הנה באה 10 כה אמר
אדני יהוה והשכתי את המון מצרים ביד נוכדרא策
מלך בבל 11 והוא ועמו אותו עריצי גנים--mobaim
לשחת הארץ והרקיו הרבותם על מצרים ומלאו
את הארץ חול 12 ונתקתי יארים חרבה ומכרתי את
הארץ ביד רעים והשכתי ארץ ומלאה ביד זרים--
אני יהוה דברתי 13 כה אמר אדרני יהוה והאברתי
גולולים והשכתי אלילים מנפ' נושא הארץ מצרים
לא יהיה עוד ונתקתי ריאה בארץ מצרים 14 והשכתי
את פרטוס ונתקתי אש בצען ועשיתי שפטים בנה 15
ושפכתי המות על סין מעו מצרים והכרתי את המון
נא 16 ונתקתי אש במצרים--חול תחילה (חול) סין ונא
תהייה להבקע ונפ' צרי יומם 17 בחורי און ופי בסת
בחרב יפלו והנה בשבי תלכנה 18 ובתחפנש החש
היום בשברי שם את מטוות מצרים ונשבת בה נאון
ועזה הוא ענן יסנה ובנותיה בשבי תלכנה 19 ועשיתי
שפטים במצרים וידעו כי אני יהוה 20 ויהי באחת
עשרה שנה בראשון שבשבעה לחדרש היה דבר יהוה
אליל אמר 21 בן אדם את זרוע פרעה מלך מצרים
שברתי והנה לא חבשה לחתת רפואיות לשום חתול
לחבשה לחזקה--لتפש בחרב 22 לכן כה אמר אדרני
יהוה הנני אל פרעה מלך מצרים ושברתי את זרתו
את החזקה ואת הנשברת והפלתי את החרב מידי
23 והפיצו את מצרים בנים וויריהם בארכות
וחזקתי את זרועות מלך בבל ונתקתי את חרביו בידו
ושברתי את זרועות פרעה ונאך נקוטה חול לפניו 25
וחזקתי את זרועות מלך בבל וזרועות פרעה תפלנה
וירדו כי אני יהוה בתמי חרב ביד מלך בבל ונטה
אותה אל ארץ מצרים 26 והפיצו את מצרים בנים
וירתי אותם בארכות וידעו כי אני יהוה

31 ויהי באחת עשרה שנה בשלישי באחד לחדרש
היה דבר יהוה אליו לאמור 2 בן אדם אמר אל
פרעה מלך מצרים ואל המונו אל מי דימות כבב
3 הנה אשר ארו לבנון יפה ענף וחרש מצל--

סביבותיו קברותיהם כלם ערלים מחללי חרב כי נתנו
החיים בארץ חיים ²⁷ ולא ישכו את גבוריהם נפלים
מערלים אשר ירדו שאל בכל מלחמתם ויתנו את
חרבותם תחת ראשם ותהי עונתם על עצמותם-
כי חיות גבורים בארץ חיים (Sheol h7585) ²⁸ ואתה
בתוך ערלים תשבר והשכב- את חללי חרב ²⁹ שמה
אדום מלכיה וכל נשיאיה אשר נתנו בגבורתם את
חללי חרב המה את ערלים ישכו ואת ירדוי בור ³⁰
שמה נסıcı צפון כלם וכל צדני אשר ירדו את הילים
בחתיותם מגבורתם בושום וישכו ערלים את חללי
חרב ויישאו כלם את ירדוי בור ³¹ אתם יראה
פרעה ונחם על כל המונה- חללי חרב פרעה וכל
חילו נאם אדני יהוה ³² כי נתתי את חתתו (חתית)
בארץ חיים והשכב בתוך ערלים את חללי חרב
פרעה וכל המונה-- נאם אדני יהוה

33 ויהי דבר יהוה אליו לאמר ² בן אדם דבר אל
בני עמק ואמרת אליהם ארץ כי אביה עליה חרב
ולקחו עם הארץ איש אחד מקציהם ונתנו אותו להם
לצפה ³ וראה את החרב באה על הארץ ותקע בשופר
והזהיר את העם ⁴ ושמע השמע את קול השופר ולא
זוהר ותבוא חרב ותקהוו- דמו בראשו יהוה ⁵ את
קול השופר שמע ולא נזהר דמו בו יהיה והוא נזהר
נפשו מלט ⁶ והצפה כי יראה את החרב באה ולא
תקע בשופר והעם לא נזהר ותבוא חרב ותקח מהם
נפש- הוא בעונו נלקח ודמו מיד הצפה אדרש ⁷
ואתה בן אדם צפה נתתיק לבית ישראל ושמעת מפי
דבר והזהרתם אתם ממוני ⁸ באמרי לרשע רשע מות
תמות ולא דברת להזיד רשות מדרכו- הוא רשע
בעונו ימות ודמו מידך אבקש ⁹ ואתה כי הזהרת רשות
מדרכו לשוב ממנה ולא שב מדרכו- הוא בעונו ימות
ואתה נפשך הצלת ¹⁰ ואתה בן אדם אמר אל בית
ישראל כן אמרתם לאמר כי פשעינו וחטאינו עליינו
ובם אנחנו נמוכים ואיך נחיה ¹¹ אמר אלהם חי אני
נאם אדני יהוה אם אהפץ במו הרשות כי אם בשוב
רשות מדרכו והיה שבו שבו מדרכיכם הרעים ולמה
תמותו- בית ישראל ¹² ואתה בן אדם אמר אל בני
עמך צדקה הצדיק לא תצילנו ביום פשעו ורשעת
הרשות לא יצליח בה ביום שבו מרשותו וצדיק לא
יכול להיות בה- ביום חטאינו ¹³ באמרי לצדיק היה

בחרמי ⁴ ונשתחיך בארץ על פני השדה אטילך
והשכנתינו עליך כל עוף השמים והשבועתי מנק הרוח
כל הארץ ⁵ ונתתי את ברוך על ההרים ומלאתי
הנאות רמותך ⁶ והשקיותי ארץ צפתך מדרכך אל
ההרים ואפקים ימלאון מנק ⁷ וכסיטו ככבודך שמיים
והקדratio את ככבודם שמש בענן אקסנו וירח לא
יאיר אورو ⁸ כל מאורי אוור בשמיים אקדירים עלייך
ונתתי חך על ארץ נאם אדני יהוה ⁹ והכעתטי- לב
עמיים רבים בהבאי שברך בנויים על ארץות אשר
לא ידעתם ¹⁰ והשמוני עלייך עמיים רכבים ומלאיכים
יעשרו עליך שער בעופפי חרבci על פניהם וחדריו
לרגעים איש לנפשו ביום מפלתך ¹¹ כי כי אמר אדני
יהוה חרב מלך בבל תבאך ¹² בחברות נבורות
אפיל המונך עריציגוים כלם ושדרו את נאון מצרים
ונשמד כל המונה ¹³ והאבדתי את כל במטה מעלה
ימים רבים ולא תדלhom רגלה אדם עוד ופרשota בהמה
לא תדלhom ¹⁴ אז אשקווע מימייהם ונחרותם כשםן
אוליך-- נאם אדני יהוה ¹⁵ בתהו את ארץ מצרים
שמה ונשמה ארץ מלאה- בכחכתי את כל יוшибו
בה וידעו כי אני יהוה ¹⁶ קינה היא וקונינה בנות הגנים
תקוננה אותה על מצרים ועל כל המונה תקוננה אותה
נאם אדני יהוה ¹⁷ ויהי בשתי עשרה שנה בחמשה עשר
לחדרש היה דבר יהוה אליו לאמר ¹⁸ בן אדם-- נזהר
על המון מצרים והוורדחו אותו ובנות נשים אדרם
אל ארץ תחתיות- את ירדוי בור ¹⁹ ממי נעמת רדה
והשכבה את ערלים ²⁰ בתוך חללי חרב יפלוי חרב
נתנה משכו אותה וכל המונה ²¹ ידרבו לו אלו נבורות
מוחך שאל-- את עזריו ירדוי שכבו הערלים חללי
חרב (Sheol h7585) ²² שם אשור וככל קהלה סביבותיו
קברותיו כלם חללים הנפלים בחרב ²³ אשר נתנו
כלם חללים נפלים בחרב אשר נתנו חתית הארץ
כלם חללים שם עילים וכל המונה סביבות קברותה כלם
חללים הנפלים בחרב אשר ירדוי ערלים אל הארץ
חתitious אשר נתנו חתיהם בארץ חיים ויישו כלם מה
את ירדוי בור ²⁵ בתוך חללים נתנו משבב לה בכל
המונה- סביבותיו קברותה כלם ערלים חללי חרב
כינן חתיהם בארץ חיים ויישו כלמתם את ירדוי
bor בתוך חללים נתן ²⁶ שם משך תבל וכל המונה

הלוֹא הַצָּאן יְרֻעֵוּ הַרְעִים 3 אֶת הַחַלֵּב הַאֲכָלוּ וְאֶת
 הַצְמָר תַּלְבְּשׁוּ הַבְּרִיאָה תַּזְבִּחוּ הַצָּאן לֹא הַרְעֵוּ 4
 אֶת הַנְּחָלוֹת לֹא חֹזְקָם וְאֶת הַחֹולָה לֹא רְפָאָתֶם
 וְלֹנְשָׁבְרָתֶל לֹא חַבְשָׁתֶם וְאֶת הַנְּדָחָת לֹא שְׁבָהֶם וְאֶת
 הַאֲבָדָת לֹא בְּקַשְׁתֶם וְבְחֹזֶקֶת דִּידִתֶם אַתֶם וּבְפְרָדֶת
 וְתוֹפְצִינָה מִבְּלִי רָעָה וְתַהֲיוּנָה לְאֲכָלָה לְכָל חַיָּה
 הַשְּׁדָה וְתוֹפְצִינָה 6 יִשְׁנוּ צָאַנִי בְּכָל הַהָרִים וְעַל כָּל
 נְכֻעה רָמָה וְעַל כָּל פְּנֵי הָאָרֶץ נִפְצַׂו צָאַנִי וְאַנְיָן דָרְשָׁנָה
 וְאַנְיָן מַבְקָשׁ 7 לְכָן רַעַם שָׁמְעוּ אֶת דָבָר יְהֹוָה 8 חִי אַנְיָן
 נָאָם אֱדֹנִי יְהֹוָה אָם לֹא יַעֲנֵן הַוּוֹת צָאַנִי לְבָזָן וְתַהֲיוּנָה
 צָאַנִי לְאֲכָלָה לְכָל חַיָּה הַשְּׁדָה מָאוֹן רָעָה וְלֹא דָרְשָׁוּ
 רָעָה אַת צָאַנִי וְרָעָה הָרָעִים אָתָם וְאֶת צָאַנִי לֹא רָעָוּ 9
 לְכָן הָרָעִים--שָׁמְעוּ אֶת דָבָר יְהֹוָה 10 כִּה אָמַר אֱדֹנִי יְהֹוָה
 הַנְּגִי אֶל הָרָעִים וְדָרְשָׁתִי אֶת צָאַנִי מִידָם וְהַשְׁבָּתוּמָם
 מְרַעְתָּה צָאַנִי וְלֹא יָרָעָוּ עוֹד הָרָעִים אָתָם וְהַצְלָתִי צָאַנִי
 מִפְּהִימָם וְלֹא תָהִין לָהֶם לְאֲכָלָה בְּכֵי כָה אָמַר אֱדֹנִי
 יְהֹוָה הַנְּגִי אֶנְיָן וְדָרְשָׁתִי אֶת צָאַנִי וּבְקָרְתִּים 12 כִּכְרָתָה
 רָעָה עַדְרוּ בְּיוֹם הַוּוֹת בְּתוֹךְ צָאַנִי נְפָרְשָׁות--כֵּן אָבְקָרָת
 אֶת צָאַנִי וְהַצְלָתִי אֲחֵיכֶם מִכָּל הַמִּקְומָת אֲשֶׁר נִפְצַׂו שָׁם
 בְּיוֹם עָנָן וּעֲרָפָל 13 וְהַזְּאתִים מִן הָעָמִים וּקְבָצִים
 מִן הָאָרָצָה וְהַבְּיאָוֹתָם אֶל אֲדָמָתָם וּרְעִוִּיתָם אֶל
 הָרִי יִשְׂרָאֵל בְּאֶפְיקָם וּבְכָל מַושְׁבֵי הָאָרֶץ 14 בְּמִרְמָעָה
 טֻוב אַרְעָה אֶתְמָם וּבְהַרְיָי מַרְמָס יִשְׂרָאֵל יְהֹוָה נָהָם שֶׁ
 תַּרְבִּצָּנָה בְּנוֹת טֻוב וּמוֹרָה שָׁמַן תְּרֻעִינָה אֶל הָרִי
 יִשְׂרָאֵל 15 אֶנְיָן אַרְעָה צָאַנִי וְאַנְיָן אַרְבִּיכְצָם נָאָם אֱדֹנִי יְהֹוָה
 16 אֶת הַאֲבָדָת אָבְקָשׁ וְאֶת הַנְּדָחָת אֲשִׁיבָה וְלֹנְשָׁבָרָת
 אֲחַבָּשׁ וְאֶת הַחֹולָה אֲחֹזָק וְאֶת הַשְּׁמָנָה וְאֶת הַחֹזֶקֶת
 אֲשִׁמְדָה אַרְעָנָה בְּמִשְׁפְּט 17 וְאַתָּה צָאַנִי כִּה אָמַר אֱדֹנִי
 יְהֹוָה הַנְּגִי שְׁפָט בֵּין שָׁה לְשָׁה לְאַיִלִים וּלְעַתְוָדִים
 18 חִמּוּט מִכֶּם הַמִּרְמָעָה חֹטֶב תְּרָעָוּ וּוֹתֶר מַרְעִיכָם
 תַּרְמִסּוּ בְּרִגְלֵיכֶם וּמַשְׁקָעִים מִים תַּשְׁתַּחַוו--וְאֶת הַנּוֹתָרִים
 בְּרִגְלֵיכֶם תַּרְפְּשׁוּ 19 וְצָאָנִי--מַרְמָס רִגְלֵיכֶם תְּרֻעִינָה
 וּמַרְפְּשָׁלְכֶם תַּשְׁתַּחַנוּ 20 לְכָן כִּה אָמַר אֱדֹנִי יְהֹוָה--
 אֲלֵיכֶם הַנְּגִי אֶנְיָן וּשְׁפָטוּ בֵּין שָׁה בְּרִיה וּבֵין שָׁה
 רֹזֶה 21 יַעֲנֵן בְּצֶדֶקְתְּפָתָה תְּהִדְפּוּ וּבְקָרְנִיכָם תַּגְנִיחָוּ
 כָּל הַנְּחָלוֹת--עַד אֲשֶׁר הַפִּיצְוָתָם אַוְתָה אֶל הַחֹזֶקֶת
 22 וְהַוּשְׁעָתִי לְצָאַנִי וְלֹא תַהֲיוּנָה עוֹד לְבָזָן וְשְׁפָטוּ
 בֵּין שָׁה לְשָׁה 23 וְהַקְמָתִי עַלְيָהָם רָעָה אֶחָד וְרָעָה
 אַתָּה--אֶת עַבְדֵי דָוִיד הָוֵי רָעָה אֶתְמָם וְהָוֵי יְהֹוָה לְהָנָה

יְהֹוָה וְהָוֵא בְּטָה עַל צְדָקָתוֹ וְעַשָּׁה עוֹל--כֵּל צְדָקָתוֹ לֹא
 תַּזְכְּרֵנָה וְכָלְבוֹן אֲשֶׁר עָשָׁה בּוֹ יָמֹת 14 וּבְאָמָרִי לְרֹשֶׁע
 מוֹת תָּמוֹת וְשָׁב מַחְטָאתָו וְעַשָּׁה מִשְׁפָט וְצְדָקָה 15 חַבֵּל
 יִשְׁבַּע רְשָׁע גַּוְלָה יִשְׁלָם בְּחִקּוֹת הַחַיִם הַלְּךָ לְבָלְתִי
 עֲשָׂוֹת עַל--חִי יְהֹוָה לֹא יָמֹת 16 כֵּל חַטָּאתָו אֲשֶׁר חַטָּא
 לְאֶתְכָּרְנָה לֹוּ מִשְׁפָט וְצְדָקָה--עַלְיָהָם הָוֵא יְהֹוָה יְחִי
 בְּשָׁוּ מְרַשְׁעָתוֹ וְעַשָּׁה מִשְׁפָט וְצְדָקָה--עַלְיָהָם הָוֵא יְהֹוָה
 20 וְאָמְרָתֶם לֹא יְתַכֵּן דָרְךָ אֱדֹנִי וְהָמָה דָרְכָם לֹא יְתַכֵּן 18
 אֲתָכֶם בֵּית יִשְׂרָאֵל 21 וַיְהִי בְּשַׁתִּי עַשְׂרָה שָׁנָה בְּעֵשֶׂר
 בְּחִמָּשָׁה לְחֶדְשָׁ--לְגַלְוָתָנוּ בָאֵלִי הַפְּלִיטָמִים מִירּוֹשָׁלָם
 לְאָמָר הַכְּתָה הָעִיר 22 וַיְהִי יְהֹוָה הַיְתָה אֶלְיָהָבֶד בְּעַרְבָּה וַיְפַתַּח
 בָּוֹא הַפְּלִיטָמִי וַיְפַתַּח אֶת פִּי עַד בָּוֹא אֶלְיָהָבֶד יְהֹוָה אֶלְיָה
 פִּי וְלֹא נָלְמָתִי עוֹד 23 וַיְהִי דָבָר יְהֹוָה אֶלְיָהָבֶד
 24 בָּנָן אֲדָם יִשְׁבַּי הַחֲרָבּוֹת הַאַלְהָה עַל אֲדָמָת יִשְׂרָאֵל
 אֲמָרִים לְאָמָר אֶחָד הִי אֶבְרָהָם וַיִּרְשֶׁת הָאָרֶץ
 וְאַנְחָנוּ רְבִים לְנוּ נְתָנָה הָאָרֶץ לְמִורְשָׁה 25 לְכָן אָמַר
 אֶלְהָם כִּה אָמַר אֱדֹנִי יְהֹוָה עַל הַדָּם הַאֲכָלָוּ וְעַנְכָם
 תְּשָׁאָוּ אֶל גַּלְוִילִים--וְדָם תְּשִׁפְכוּ וְהָאָרֶץ תִּרְשְׁוּ 26
 עַמְדָתֶם עַל חֲרָבְכֶם עַשְׂתָּה תְּוֻבָּה וְאִישׁ אֲתָא שָׁתָּה
 רָעָהוּ טָמָאתָם וְהָאָרֶץ תִּרְשְׁוּ 27 כִּה אָמַר אֶלְהָם כִּה
 אָמַר אֱדֹנִי יְהֹוָה חִי אַנְיָן אֶלְעָשָׂר בְּחָרְבָּה
 יִפְלֹו וְאָשָׁר עַל פְּנֵי הַשְּׁדָה לְחַיָּה נְתָנוּ לְאֲכָלוּ וְאֲשֶׁר
 בְּמִצְדָּות וּבְמִעְרֹות בְּדֶבֶר יָמֹתוּ 28 וְנַתְּנִיתָא תְּהָרֵץ
 שְׁמָמָה וּמְשָׁמָה וְנַשְּׁבָּתָא עָזָה וּשְׁמָמָה הָרִי יִשְׂרָאֵל
 מָאִין עָוֶר 29 וַיְדַעַו כִּי אַנְיָה בְּתִתְיָה תְּהִלָּת הָאָרֶץ
 שְׁמָמָה וּמְשָׁמָה עַל כָּל הַוּבָתָם אֲשֶׁר עָשָׂו 30 וְאַתָּה בְּנָן
 אֲדָם--בְּנִי עַמְקָת הַנְּדָבָרִים בְּךָ אַצְלָ הַקְּרוּרוֹת וּבְפַתְחִי
 הַבְּצִים וּדְבָר חֶדֶד אֲתָה אֶחָדוּ לְאָמַר בָּאָוֹ
 נְאָשָׁר וְמִדְבָּר מִדְבָּר הַדָּבָר הַוּצָא מִאֶת יְהֹוָה
 כְּמַבָּאָוּס וּוֹשְׁבָוּ לְפְנֵיךְ עַמִּי וּשְׁמָעַו אֶת דָבְרִיךָ וְאַתָּה
 לְאָיוֹשָׁד כִּי עֲגִיבִים בְּפִיְמָם הַמָּה עֲשִׂים אַחֲרִיךָ בְּצֻעָם
 לְבָם הַלְּךָ 32 וְהַנְּגָךְ לְבָם כִּשְׁוּרְנִיכָם תְּבִיאָוּ
 נְגַן וּשְׁמָעַו אֶת דָבְרִיךָ וּשְׁעִים אַיִם אָתָם 33 וּבְבָאָה
 הַגָּה בָּאָה--וַיְדַעַו כִּי נְבִיא הִי בְּתוֹכָם

34 וַיְהִי דָבָר יְהֹוָה אֶלְיָהָבֶד לֹאָמָר 2 בָנָן הַנְּבָא עַל
 רֹועֵי יִשְׂרָאֵל הַנְּבָא וְאָמְרָת אֶלְיָהָם לְרֹעִים כִּי אָמַר
 אֱדֹנִי יְהֹוָה הָוֵי רֹועֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הָוֵי רֹועֵי אֲתָמָם--

36 וְאַתָּה בֶן אָדָם הַנּוֹבָא אֶל הָרִי יִשְׂרָאֵל וְאָמְרָתָ –
הָרִי יִשְׂרָאֵל שְׁמְעוּ דְּבַר יְהוָה 2 כִּי אָמַר אֱלֹהִים יְהוָה
יְעַן אָמַר הָאֹוֵב עַלְיכֶם הַאָח וּבְמֹתָה עֹולָם לְמוֹרֶשֶׁה
הִיְתָה לְנוּ 3 לְכָن הַנּוֹבָא וְאָמְרָתָ כִּי אָמַר אֱלֹהִים יְהוָה יְעַן
בַּיּוֹן שְׁמֹות וְשָׁאָף אֲחֵיכֶם מִסְבֵּב לְהִיוֹתְכֶם מוֹרֶשֶׁה
לְשָׁאָרִית הַגּוֹיִם וְתַעֲלוּ עַל שְׁפַת לְשׁוֹן וְדַבָּת עַמְּךָ 4 לְכָנָן
הָרִי יִשְׂרָאֵל שְׁמְעוּ דְּבַר אֱלֹהִים יְהוָה כִּי אָמַר אֱלֹהִים
יְהוָה לְהָרִים וּלְגַבְעֹות לְאַפִּיקִים וּלְנָאוֹתָה וּלְחַרְבוֹת
הַשְּׁמֹמוֹת וּלְעָרִים הַנּוֹזְבּוֹת אֲשֶׁר הִיּוּ לְבָבוֹ וּלְלַעֲגָן
לְשָׁאָרִית הַגּוֹיִם אֲשֶׁר מִסְבֵּב 5 לְכָנָן כִּי אָמַר אֱלֹהִים
יְהוָה אָם לְאַבָּשָׁנָה קָנָאתִי דְּבָרָתִי עַל שָׁאָרִית הַגּוֹיִם
וְעַל אֶדוֹם כְּלָא אֲשֶׁר נָתַנוּ אֶת אָרְצֵי לְהַמִּילְוָה
בְּשָׁמָחַת כְּלַלְבָב בְּשָׁאָט נֶפֶשׁ – לְמַעַן מְגֻרָּשָׁה לְבָז 6
לְכָנָן הַנּוֹבָא עַל אֶדְמָת יִשְׂרָאֵל וְאָמְרָתָ לְהָרִים וּלְגַבְעֹות
לְאַפִּיקִים וּלְנָאוֹתָה כִּי אָמַר אֱלֹהִים יְהוָה הַנּוֹן בְּקָנָאתִי
וּבְחַמְתִּי דְּבָרָתִי יְעַן כָּלָמֶת נָויִם נְשָׁאתִם 7 לְכָנָן כִּי
אָמַר אֱלֹהִים יְהוָה אַנְיָן נְשָׁאתִי אֶת יְדֵי אָם לְאַהֲנָיו 8 וְאַתָּם הָרִי
אֲשֶׁר לְכֶם מִסְבֵּב הַמָּה כָּלָמָתְמָ יְשָׁאוּ 8 וְאַתָּם הָרִי
יִשְׂרָאֵל עֲנָפָכֶם תָּנוּ וּפְרִיכֶם תָּשָׂאּוּ לְעַמִּי יִשְׂרָאֵל כִּי
קָרְבּוּ לְבָאָוֹ 9 כִּי הַנּוֹן אֲלֵיכֶם וּפְנֵיכֶם אֲלֵיכֶם וּנְעַבְּרָתֶם
וּנְעוּרָתֶם 10 וּתְרַבְּתִי עַלְיכֶם אָדָם כָּל בֵּית יִשְׂרָאֵל
כָּלָה וּנְשָׁבוּ הָעָרִים וּלְחַרְבוֹת תְּבִנֵּה 11 וְהַרְבִּתִי
עַלְיכֶם אָדָם וּבְהָמָה וּרְבּוּ וּפְרַזּוּ וְהַשְּׁבָתִי אֲחֶיכֶם
כְּקָרְמָתִיכֶם וְהַיְשָׁבָתִי מַרְאַשְׁתִיכֶם וְיַדְעָתֶם כִּי אַנְיָן
יְהוָה 12 וְהַוְּלָכְתִי עַלְיכֶם אָדָם אֶת עַמִּי יִשְׂרָאֵל וְיַרְשֵׁךְ
וְהִיְתָה לְהָם לְנַחַלה וְלֹא תָסַוף עַד לְשַׁכְלָם 13 כִּי
אָמַר אֱלֹהִים יְהוָה יְעַן אָמְרִים לְכֶם אֲכַלְתָּ אָדָם אֲתָי
(אֶת) וּמְשֻׁכְלָתָ נְיַיְךְ (נוֹיִיךְ) הָיִתָּ 14 לְכָנָן אָדָם לְאָ
הָאָכְלִי עַד גְּנוּיָךְ (נוֹיִיךְ) לְאַתְכָלִי (תַּשְׁכָלִי) עַד –
נָאָס אֱלֹהִים יְהוָה 15 וְלֹא אַשְׁמַעְתִּי אֶלְךָ עַד כָּלָמֶת הַגּוֹיִם
וְחַרְפָּתָ עַמִּים לְאַתְשָׁאֵי עַד גְּנוּיָךְ (נוֹיִיךְ) לְאַתְכָלִי
עַד נָאָס אֱלֹהִים יְהוָה 16 וְיַהְיָה דְּבַר יְהוָה אֶלְךָ 17
בְּנָאָס בֵּית יִשְׂרָאֵל יְשִׁיבָם עַל אֶדְמָת וּיְתַמָּא אָוֹתָה
בְּדֶרֶךְ וּבְכָלְילּוֹתָם כְּטַמְאָת הַנְּרָה הִיְתָה דֶּרֶךְ לְפָנָי
18 וְאַשְׁפַּךְ חַמְתִּי עַלְיהֶם עַל הָדָם אֲשֶׁר שִׁפְכוּ עַל
הָאָרֶץ וּבְגַלְילֵיכֶם טַמְאָוָה 19 וְאַפִּיצְיָ אַתָּם בְּנוֹיִם וַיָּרוּ
בָּאָרֶץ כְּדֶרֶךְ וּבְכָלְילּוֹתָם שְׁפָתִים 20 וַיָּבוֹא אַל
הַגּוֹיִם אֲשֶׁר בָּאוּ שָׁם וַיְחַלְלָוּ אֶת שֵׁם קְדָשִׁי – בָּאָמָר
לְהָם עַם יְהוָה אֱלֹהִים וּמְאָרְצֵי יֵצְאוּ 21 וְאַחֲמֵל עַל שֵׁם

לְרֹעָה 24 וְאַנְיָה אֲהִיה לָהֶם לְאֱלֹהִים וּמְבָדֵד
נְשִׁיאָה בְּתוֹכָם אַנְיָה יְהוָה דְּבָרָתִי 25 וּכְרָתִי לָהֶם בְּרִית
שְׁלֹום וּהַשְּׁבָתִי הָיָה רֹעָה מִן הָאָרֶץ וַיָּשִׁבוּ בְּמִדְבָּר
לְבָטֵח וַיִּשְׁנוּ בִּירוּרִים 26 וְנַתְּתִי אֲתָם וּסְבִּיכָּתָה וְבָעֵתִי
בְּרִכָּה וְהַוְּרָדָתִי הַנּוֹשֵׁם בְּעַתָּה נִשְׁמֵי בְּרִכָּה יְהוָה 27
וְנַתְּנֵן עַז הַשְׁדָה אֶת פְּרִיוֹ וְהָאָרֶץ תַּתְּנִזְנֵן יְבָולָה וְהַיּוּ עַל
אַדְמָתְמָ לְבָטֵח וַיַּדְעָוּ כִּי אַנְיָה בְּשָׁבְרִי אֶת מַטָּה
עַלְמָם וְחַצְלָתִים מִיד הַעֲבָדִים בְּהָם 28 וְלֹא יְהִי עוֹד
בָּיוֹנִים וְחוֹתֵת הָאָרֶץ לֹא תַּאֲכִלָּם וַיָּשִׁבוּ לְבָטֵח וְאַנְיָה
מִחְרִיד 29 וְהַקְּמָתִי לָהֶם מַטָּע שֵׁם וְלֹא יְהִי עוֹד אָסְפִּי
רָעָב בְּאָרֶץ וְלֹא יְשָׂאוּ עוֹד כְּלָמֶת הַגּוֹיִם 30 וַיַּדְעָוּ כִּי
אַנְיָה אֱלֹהִים – אַתָּה צָאָן צָאָן מְרַעִיתִי אָדָם אַתָּם אַנְיָה
אֱלֹהִים – נָאָס אֱלֹהִים יְהוָה

35 וַיֹּהֵי דְּבָר יְהוָה אֱלֹהִי לְאַמְרֵן 2 בֶן אָדָם שֵׁם פְּנֵיךְ
עַל הָר שְׁעִיר וְהַנּוֹבָא עַלְיוֹ 3 וְאָמְרָתָ לוּ כִּי אָמַר אֱלֹהִים
יְהוָה הַנּוֹן אֶלְיךָ הָר שְׁעִיר וְנוֹתְרִי יְדֵי עַלְךָ וְנַתְּחִיךְ
שְׁמָמָה וּמִשְׁמָמָה 4 עַרְיךְ חַרְבָּה אֲשֶׁר וְאַתָּה שְׁמָמָה
תְּהִוָּה וַיַּדְעָתָ כִּי אַנְיָה 5 יְעַן הִוּתָה לְכָן אַיִתָּה עַלְמָם
וְתַנְדֵּר אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עַל יְדֵי חַרְבָּ – בְּעַת אִידָּם בְּעַת
עַוְּקֵץ 6 לְכָנָן חַי אַנְיָה נָאָס אֱלֹהִים יְהוָה כִּי לְדָם עָשָׂה
וְדָם יַרְדֵּפֵךְ אָסְפֵךְ לֹא דָם שְׁנָאתְךָ וְדָם יַרְדֵּפֵךְ 7 וְנַתְּתִי אֶת
הָר שְׁעִיר לְשְׁמָמָה וּשְׁמָמָה וְהַכְּרָתִי מִמְּנוּ עַבְרָ וְשָׁבָר
8 וּמְלָאֵת אֶת הָרְיוֹן חַלְלָיו גַּבְעֹתִיךְ וְנוֹאֲתִיךְ וְכָל
אַפְּיקָר חַלְלִי חַרְבָּ יְפָלוּ בְּהָם 9 שְׁמָמוֹת עַולְם אַתְּנָגֵךְ
וְעַרְיךְ לְאַתְּנָבָנָה (תְּשׁוּבָנָה) וַיַּדְעָתָם כִּי אַנְיָה 10
יְעַן אָמְרָתָ אֶת שְׁנֵי הַגּוֹיִם וְאֶת שְׁתֵּי הָאֶרְצּוֹת לִי תְּהִינֵּה –
וַיַּרְשָׁנָה וַיְהִי שֵׁם הָהִיא 11 וְלֹא כָּנָן חַי אַנְיָה נָאָס אֱלֹהִים יְהוָה
וְעַשְׂתִּי כָּאָפֵךְ וּכְנַאֲתֵךְ אֲשֶׁר עַשְׂתָּה מְשַׁנְּאָתִיךְ בְּםִ
וְנוֹדְעָתִי בְּמִן כִּי אָמַר אֱלֹהִים יְהוָה כִּי אַנְיָה 12 וַיַּדְעָתָ כִּי אַנְיָה
שְׁמָעֵת אֶת כָּל נַאֲתִיךְ אֲשֶׁר אָמְרָתָ עַל הָרִי יִשְׂרָאֵל
לְאַמְרָ שְׁמָמָה (שְׁמָמוֹן) לְנוּ וְהַגְּנוּ לְאַכְלָה 13 וְתַנְדֵּלְךָ
עַלְיִ בְּפִיכְם וְהַעֲתָרְתָּם עַלְיִ דְּבָרִיכְם אַנְיָה שְׁמָעֵתִי 14
כִּי אָמַר אֱלֹהִים יְהוָה כִּשְׁמָחָה כָּל הָאָרֶץ שְׁמָמָה עֲשָׂה
לְכָן 15 כִּשְׁמָחָתִךְ לְנַחֲלָת בֵּית יִשְׂרָאֵל עַל אֲשֶׁר שְׁמָמָה –
כָּן עָשָׂה לְכָן שְׁמָמָה תְּהִי הָר שְׁעִיר וְכָל אֶדוֹם כָּלָה
וַיַּדְעָוּ כִּי אַנְיָה

שמעו דבר יהוה ⁵ כה אמר אדני יהוה לעצמות האלה
 הנה אני מביא בכם רוח-וחיותם ⁶ ונחתיו עליכם
 נידים והעלתי עליכם בשור וקרמותי עליכם עור ונתתי
 בכם רוח וחיותם וידעתם כי אני יהוה ⁷ והנבי את אשר
 צויתי ויהו קול כהנביא והנה רעש ותקרכבו עצמות
 עצם אל עצמו ⁸ וرأיתו והנה עליהם גדים ובשר עלה
 ויקרם עליהם עור מלמעלה ורוח אין בהם ⁹ וויאמר
 אליו הנבא אל הרוח הנבא בן אדם ואמרת אל הרוח
 כה אמר אדני יהוה מארבע רוחות בא הרוח ופחי
 בהרוניהם האלה ויחיו ¹⁰ והנבי את אשר צוינו ותבאו
 בהם הרוח ויחיו ויעמדו על רגליהם-חיל נдол מאד
 מאד בו ויאמר אליו בן אדם העצמות האלה כל בית
 ישראל ¹¹ הנה אמרים יבשו עצמותינו ואבדה
 תקוטנו-נגורנו לנו ¹² שכן הנבא ואמרת אליהם כה
 אמר אדני יהוה הנה אני פתח את קברותיכם והעליתו
 אתכם מקרים טובים עמי והנבי אתכם אל אדמת
 ישראל ¹³ וידעתם כי אני יהוה בפתחי את קברותיכם
 וכעהלותי אתכם מקרים טובים--עמי ¹⁴ ונחתיו רוח
 בכם וחיותם ונחתיו אתכם על אדמתכם וידעתם
 כי אני יהוה דברתי ועשיתי--נאם יהוה ¹⁵ ויהי דבר
 יהוה אליו לאמר ¹⁶ אתה בן אדם קח לך עץ אחד
 וכתוב עליו לירודה ולבני ישראל חברו ולקח עץ
 אחד וכתוב עליו לישוף עץ אפרים וכל בית ישראל
 חברו ¹⁷ וקרבם אתם אחד אל אחד לך--לעץ אחד והיו
 לאחדים בידך ¹⁸ וכאשר יאמרו לך נמי לך אמר
 הלוּ תניד לנו מה אלה לך ¹⁹ דבר אלהם כה אמר
 אדני יהוה הנה אני לך את עץ יוסף אשר ביד אפרים
 ושבטי ישראל חברו ונחתיו אותם לעלי את עץ יהודה
 ועשיתם לעץ אחד והוא אחד בידי ²⁰ והוא העצים
 אשר כתוב عليهم בידך--לעיניהם ²¹ ודבר אלהם
 כה אמר אדני יהוה הנה אני לך את בני ישראל מבין
 הגנים אשר הלקו שם וקבעתי אתכם מסביב והנבי
 אותם אל אדמתם ²² ונשתיתו אתכם לנוי אחד בארץ
 בהרי ישראל ומלך אחד יהוה לכלם למלך ולא יהיה
 (היו) עוד לשני גנים ולא יחציו עוד לשתי ממלכות
 עוד ²³ ולא יטמא עוד בנוליהם ובשקייהם ובכל
 פשעיהם והושעתי אתכם מכל מושבותיהם אשר חטאו
 בהם ותחרתי אותם והיו לי לעם ואני היה להם
 לאלהים ²⁴ ועבדו דוד מלך עליהם ורואה אחד יהוה

קדרשי אשר חללו בית ישראל בנים אשר באו שמה
²² לכן אמר לבית ישראל כה אמר אדני יהוה לא
 למונכם אני עשה בית ישראל כי אם לשם קדרשי אשר
 חללים בנים אשר באתם שם ²³ וקדשתי את שמי
 הנadol המחלל בנים אשר חללtem בחוכם וידע
 הגנים כי אני יהוה נאם אדני יהוה בהקרבי בכם
 לעיניהם ²⁴ ולקחתו אתכם מן הגנים וקבעתי אתכם
 מכל הארץ והבאתי אתכם אל אדמתכם ²⁵ וזרקתי
 עליכם מים טהורים ושרהתם מכל טמאותיכם ומכל
 גלולים אמר אדרתכם ²⁶ ונחתיו לכם לב חדש ורוח
 חדשה אתן בקרבתכם והסrai את לב האבן מבשרכם
 ונחתיו לכם לב בשדר ²⁷ ואת רוחי אתן בקרבתכם
 ושתי את אשר בחקי תלכו ומשפטיך נשמרו ועשיתם
 וישבتم בארץ אשר נתתי לאבתיכם והייתם לי
 עם ואנכי אהיה לכם לאלהים ²⁹ והושעתם אתכם
 מכל טמאותיכם וקרأتي אל הדן והרביתו אותו ולא
 אתן עלייכם רעב ³⁰ והרביתו את פרי העז ותנובה
 השדה למען אשר לא תקחו עוד חרפת רעב-בנויים
³¹ וזכרתם את דרכיכם הרעים ומעליכם אשר לא
 טובים ונתקתם בפניכם על עונתיכם ועל חועבותיכם
 לא למונכם אני עשה נאם אדני יהוה--יודע לכם
 בשום והכלמו מדריכיכם בית ישראל ³³ כה אמר אדני
 יהוה ביום טהרין אתכם מכל עונותיכם--והושבתי
 את הערים ונבנו החצרות ³⁴ והארץ הנשמה תעבד
 תחת אשר היה שמה לעני כל עובד ³⁵ ואמריו
 הארץ הלוּ נשמה הדינה כנן עדן והערים החצרות
 והנסימות והנהרסות בצרות ישבו ³⁶ ויידעו הנויים
 אשר ישארו סביבותיכם כי אני יהוה בניتي הנהרסות
 נטעתי הנשמה אני יהוה דברתי ועשיתי ³⁷ כה אמר
 אדני יהוה עוד זאת אדרש לבית ישראל לעשת להם
 ארבה אתם צaan אדים ³⁸ מצאן קדרים מצאן ירושלים
 במועדיה-בן תהינה הערים החצרות מלאות צאן
 אדם יודע כי אני יהוה

37 הייתה עלי יד יהוה וויצו אני ברוח יהוה ווינחני
 בטור הקבעה והוא מלאה עצמות ² והעבירני עלייהם
 סביב סביב והנה רבות מאד על פני הקבעה והנה
 ישות מאד ³ ויאמר אליו-בן האדם התהינה העצמות
 האלה ואמר אדני יהוה אתה ידעת ⁴ ויאמר אליו הנבא
 על העצמות האלה ואמרת אליהם-העצמות היבשות

אדני יהוה אתה הוא אשר דברת בימים קדמוניים
ביד עבדך נבייך ישראל הנבאים ביוםיהם ההם שניים-
להביא אך עליהם ¹⁸ והיה ביום ההוא ביום בו
נווג על ארמת ישראל--נאם אדרני יהוה تعالיה חמתי
באפי ¹⁹ ובקנאותי באש עברתי דברת אל לא ביום
ההוא יהיה רعش גדרול על ארמת ישראל ²⁰ ורעש
מן דני הים ועופ השמיים וחותה השדה וכל הרmesh
הרmesh על הארץ וכל האדם אשר על פניו הארמה
ונחרשו הארץ ונפלו המדרגות וכל חומה לארץ
חפול ²¹ וקראו עליו לכל הרי הארץ נאם אדרני יהוה
חרב איש באחו תהי ²² ונשפטו אותו בדבר ובגד
ונש שוטף ואבני אלגビיש אש ונפרית אמטיר עליו
ועל אנפיו ועל עמים רבים אשר אתו ²³ והתנדلت
והתקדשתי ונודעתי לעני גויים רבים וידעו כי אני
יהוה

39 וְאַתָּה בֶן הַנֶּבֶא עַל נוֹג וְאָמַרְתָּ כֵּה אָמַר אֱלֹהִים
יְהוָה הַנֶּנִּי אָלֵיךְ גּוֹן--נְשִׂיא רָאשׁ מִשְׁךְ וְתָבֵל ² וְשְׁבָתִיךְ
וְשְׁאַתְּךְ וְהַלְּיָתְךְ מִירְכָּתִיכְ צָפוֹן וְהַבָּוֹתְךְ עַל הַרְיָה
יִשְׂרָאֵל ³ וְהַכְּיוֹן קַשְׁתְּךְ מִיד שְׁמָאָלֶךְ וְחַצִּיךְ מִיד
יְמִינְךְ אֲפִילָּךְ ⁴ עַל הַרְיָה יִשְׂרָאֵל תְּפֻלָּתְךְ אֶתְךְ וְכָל אֲנָפִיךְ
וְעַמִּים אֲשֶׁר אַתָּךְ לְעַיטְךְ צְפֹר כָּל כְּנָפָךְ וְחַזְתָּה הַשְׁדָה
וְתְּחִיקָךְ לְאַכְלָה ⁵ עַל פְּנֵי הַשְׁדָה תְּפֻלָּתְךְ כִּי אַנְּיָה דְּבָרְתִּי
נִאֵם אֱלֹהִים יְהוָה ⁶ וְשְׁלַחְתִּי אֶשׁ בְּמַגְןֵי וּבִשְׁבֵי הַאַיִם
לְבָטָח וַיַּדְעָו כִּי אַנְּיָה ⁷ וְאֵת שֵׁם קָדְשֵׁיךְ אָזְעֵי בְּתוֹךְ
עַמִּי יִשְׂרָאֵל וְלֹא אָחֵל אֶת שֵׁם קָדְשֵׁיךְ עוֹד וַיַּדְעָו הגויים
כִּי אַנְּיָה קָדוֹשׁ בִּישראל ⁸ הַנָּה בָּאָה וְנָהִירָה נִאֵם
אֱלֹהִים יְהוָה הַיּוֹם אֲשֶׁר דְּבָרְתִּי ⁹ וַיַּצְאָו יְשִׁבָּי עַדְיִ
יִשְׂרָאֵל וּבְעָרוֹ וְהַשִּׁקוּ בְנֶשֶׁק וּמְגַן וְצָנָה בְקַשְׁתָּה וְחַצִּים
וּבְמַקְלֵי יְדֵךְ וּבְרָמָה וּבְעָרוֹ בְּהַם אֶשׁ שְׁבָע שָׁנִים ¹⁰ וְלֹא
שָׁאוּ עַצְימָם מִן הַשְׁדָה וְלֹא יִחְטֹבוּ מִן הַיּוֹרְ�ִים--כִּי בְנֶשֶׁק
יִבְעַרְוּ אֶשׁ וְשָׁלְלוּ אֶת שְׁלֵלֵיהֶם וּבְזֹזַע אֶת בָּזֹיהם--
נִאֵם אֱלֹהִים תַּהֲיָה בְּיּוֹם הַהְוָא אֶתְן לְנוֹג מִקּוֹם
שֵׁם קָבֵר בִּישראל נִי הָעָבָרִים קָדְמָת הַיּוֹם וְחִסְמָתָה
הִיא אֶת הָעָבָרִים וּקְבָרוּ שֵׁם אֶתְנוֹג וְאֶת כָּל הַמּוֹנוֹת
וּקְרָאוּ נִיא הַמוֹנוֹג ¹¹ וּקְבָרוּם בֵּית יִשְׂרָאֵל לְמַעַן טָהָר
אֶת הָאָרֶץ שְׁבָעָה חֲדַשִּׁים ¹² וּקְבָרוּ כָּל עַם הָאָרֶץ
וְהַיָּה לָהֶם לְשָׁם--יּוֹם הַכְּבָדִי נִאֵם אֱלֹהִים יְהוָה ¹³ וְאֶנְשִׁי
תְּמִיד יִבְדִּילוּ עָבָרִים בָּאָרֶץ מִקְבָּרִים אֶת הָעָבָרִים
אֶת הַנוֹּתְרִים עַל פְּנֵי הָאָרֶץ לְטָהָרָה--מִקְצָה שְׁבָעָה
יְחֻזָּקָאל

לְכָלָם וּבְמִשְׁפְּטֵי יְלִכּוּ וּחַקּוֹתֵי יִשְׁמְרוּ וְעַשׂו אֶתְהֶם ²⁵
וַיִּשְׁבּוּ עַל הָאָרֶץ אֲשֶׁר נָחַתְּ לְעַבְדֵי לְעַקְבֵּקָב אֲשֶׁר יִשְׁבּוּ
בָּה אֲבוֹתֵיכֶם וַיִּשְׁבּוּ עַלְיהָ הַמָּה וּבְנֵיכֶם וּבְנֵי
עַד עַולְם וְדוֹר עַבְדֵי נְשִׂיא לְהָם לְעוֹלָם ²⁶ וְכָרְתִּי
לְהָם בְּרִית שְׁלֹם בְּרִית עַלְם יִהְיָה אֶתְהֶם וְנַתְּחִים
וְהַרְבִּיתֵי אֶתְהֶם וְנַתְּחִי אֶת מִקְדְּשֵׁי בְּתוֹכֵם לְעוֹלָם ²⁷
וְהִיא מַשְׁכִּנִי עַלְיהֶם וְהִיְתִּי לָהֶם לְאֱלֹהִים וּהַמָּה יְהִי
לִי לְעַם ²⁸ וַיַּדְעָו הַגּוֹנִים כִּי אַנְּיָה מִקְדֵּשׁ אֶת יִשְׂרָאֵל
בְּהִוָּתֵךְ מִקְדְּשֵׁי בְּתוֹכֵם לְעוֹלָם

38 וַיֹּהֵי דָבָר יְהוָה אֱלֹהִים בְּנֵי אָדָם שֵׁם פְּנֵיךְ
אֶל גּוֹן אֶרְץ הַמְּנוֹג--נְשִׂיא רָאשׁ מִשְׁךְ וְתָבֵל וְהַנֶּבֶא עַלְיוֹ
וְאמָרָתִי כֵּה אָמַר אֱלֹהִים הַנֶּנִּי אָלֵיךְ גּוֹן--נְשִׂיא
רָאשׁ מִשְׁךְ וְתָבֵל ⁴ וְשְׁובְתִּיךְ וְנַתְּחִי חַחִים בְּלָחִידָךְ
וְהַזְּכָתִי אֶתְךְ וְאֶת כָּל חִילָקָסִים וְפֶרֶשִׁים לְבַשְ׀יָה
מְכָלָל כָּלָם--קְחַל רֵב צְנָה וְמִנְּנָה תְּפִשְׁיָה חַרְבָּתְךָ כָּלָם ⁵
פְּרָס כּוֹשׁ וּפְטוּת אֶתְכָם כָּלָם מְנָן וּכְבוּעָ ⁶ נָמֵר וְכָל אֲנָפִיהָ
בֵּית תְּגָרְמָה יַרְכָּתִיכְ צָפֹן וְאֶת כָּל אֲגָפְיוֹ עַמִּים רַבִּים
אַתָּךְ ⁷ הַכְּנָן וְהַכְּנָן לְךְ--אֶתְכָם וּכְקָלְחַלְךְ הַנְּקָהְלִים עַלְיךְ
וְהִיְתִּי לְהָם לְמַשְׁמָר ⁸ מִימִים רַבִּים תִּפְקַד--בְּאַחֲרִית
הַשְׁנִים תָּבֹא אֶל אֶרְץ מְשׁוּבָתְךָ מִחְרָב מִקְבָּצָת מַעֲמִים
רַבִּים עַל הַרְיָה יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הוּא לְחַרְבָּה הַמִּיד וְהִיא
מַעֲמִים חֹצֵא וְיִשְׁבּוּ לְבָטָח כָּלָם ⁹ וְעַלְיוֹתָה כְּשָׂא
תָּבֹא כָּעֵן לְכָסּוֹת הָאָרֶץ תַּהֲיָה--אֶתְכָם וְכָל אֲנָפִיךְ
וְעַמִּים רַבִּים אַתָּךְ ¹⁰ כֵּה אָמַר אֱלֹהִים יְהוָה וְהִיא בַּיּוֹם
הָהּוּא יַעֲלוּ דְּבָרִים עַל לְבָבָךְ וְחוּשְׁבָת מַחְשָׁבָת רָעָה ¹¹
וְאמָרָתִי עַלְהָה עַל אֶרְץ פְּרִזּוֹת--אֶבְאוֹא הַשְׁקָטִים יִשְׁבּוּ
לְבָטָח כָּלָם יִשְׁבּוּ בְּאַיִן חֻמָּה וּבְרִירָה וּדְלִתִּים אַיִן
לְהָם ¹² לְשָׁלָל שָׁלָל וּלְבָבוֹ בָּזָו--לְהַשִּׁיבָה יִדְךְ עַל חַרְבָּתָךְ
נוֹשְׁבָתָה וְאֶל עַם מְאַסֵּף מְגַנֵּם עַשְׁה מִקְנָה וּקְנִין יִשְׁבּוּ
עַל טָבָר הָאָרֶץ ¹³ שָׁבָא וְדָדָן וְסְחִירִי תְּרִישִׁשׁ וְכָל
כְּפִירִיה יִאמְרוּ לְךָ הַלְשָׁלָל שָׁלָל אֶתְהָבָא הַלְבָבוֹ בָּזָו
הַקְּהַלְתָּךְ--לְשָׁאתָסְכָּפָה וְזָהָב לְקַחְתָּה מִקְנָה וּקְנִין
לְשָׁלָל שָׁלָל גְּדוּלָה ¹⁴ לְכָן הַנֶּבֶא בְּנֵי אָדָם וְאָמָרָתִי לְנוֹג
כֵּה אָמַר אֱלֹהִים יְהוָה הַלּוֹא בַּיּוֹם הַהְוָא בְּשַׁבְתָּעָמִי
יִשְׂרָאֵל לְבָטָח--תְּדַע ¹⁵ וּבְאַתָּה מִמְּקוֹמֶךָ מִירְכָּתִיכְ צָפֹן--
אַתָּה וְעַמִּים רַבִּים אַתָּךְ רַכְבֵּי סְוִסִּים כָּלָם קְחַל גְּדוּלָה
וְחִילָר ¹⁶ וְעַלְיוֹתָה עַל עַמִּי יִשְׂרָאֵל כָּעֵן לְכָסּוֹת הָאָרֶץ
בְּאַחֲרִית הַיּוֹם תַּהֲיָה וְהַבָּוֹתְךְ עַל אַרְצִי לְמַעַן
דְּעַתָּה גּוֹנִים אֲתָיָה בְּהַקְדִּשִּׁי בָּךְ לְעַזְנֵיכֶם נִוְג ¹⁷ כֵּה אָמַר

את רחוב הבניין קנה אחד וקונמה קנה אחד ⁶ ויבואו אל שער פניו דרך הקיימה ויעל במעלותו יומד את סף השער קנה אחד רחוב ואת סף אחד קנה אחד רחוב ⁷ ותא קנה אחד ארך וקנה אחד רחוב ובין התאים המש אמות וסף השער מצל אל השער מהבית-קנה אחד ⁸ וימד את אלם השער מהבית-קנה אחד ⁹ וימד את אלם השער שמנה אמות ואילו שתיים אמות ואלם השער מהבית ¹⁰ ותא השער דרך הקדים שלשה מפה ושלשה מפה--מדה אחת לשלהם ומדה אחת לאילים מפה ומפו ¹¹ וימד את רחוב פתח השער עשר אמות מפה ומפו ¹² וגבול לפני התאות אמה אחת ואמה אחת גובל מפה והטא-שש אמות מפה ושש אמות מפו ¹³ וימד את השער מנג התא לנו--רחוב עשרים וחמש אמות פתח גנד פתח ¹⁴ ויעש את אלים ששים אמה ואיל החצר השער סביב סביב ¹⁵ וועל בני השער היאتون (היאتون) על לפני אלם השער הפנימי--חמשים אמה ¹⁶ וחלונות אטמות אל התאים ואיל אליהם לפניהם לשער סביב סביב וכן לאלמות וחלונות סביב סביב לפניהם ואיל אל תמים ¹⁷ ויביאני אל החצר החיצונה והנה לשכות ורصفה עשויי לחצר סביב סביב שלשים לשכות אל הרצפה ¹⁸ והרצפה אל כתף השערים לעמota ארך השערים--הרצתה התחתונה ¹⁹ וימד רחב מלפני השער התחתונה לפני החצר הפנימי מחוץ--מאה אמה הקדים והצפון ²⁰ והשער אשרפני דרך הצפון לחצר החיצונה--מדרך ארכו ורחבו ²¹ ותא שלשה מפו ושלשה מפו ואילו ואילו היה כמדת השער הראשון חמישים אמה ארכו ורחוב חמיש ועשרים באמה ²² וחלונו ואילמו ותימרו כמדת השער אשרפני דרך הקדים ובמעלות שבע ילו בו ואילמו לפנים ²³ ושער לחצר הפנימי גנד השער לצפונ ולקדרים וימד משער אל שער מאה אמה ²⁴ ווילכני דרך הדרום והנה שער דרך הדרום ומדרך אילו ואילמו כמדות האלה ²⁵ וחלונים לו ולאילמו סביב סביב כהחלנות האלה חמישים אמה ארך ורחוב חמיש ועשרים אמה ²⁶ ומעלות שבעה עליות ואילמו לפניהם ותמריהם לו אחד מפו ואחד מפו--אל אילו ²⁷ ושער לחצר הפנימי דרך הדרום וימד משער אל השער דרך הדרום מאה אמות ²⁸ ויביאני אל החצר הפנימי בשער

חדשים יחקרו ¹⁵ ועברו העברים בארץ וראה עצם אדם ובנה אצל ציון--עד כבבו אותו המקרים אל ניא המון נוג ¹⁶ ונוג שם עיר המונה וטהרו הארץ ¹⁷ אתה בן אדם כה אמר אדני יהוה אמר לאפורה כל כנס ולכל חות השדה הקבצו ובאו האספו מסביב על זבחי אשר אני זבח לכם זבח גдол על הרי ישראל ואכלתם בשור ושתיהם דם ¹⁸ כשר גבורים תאכלו ודם נשיאי הארץ תשטו אילים כרים ועתודים פרים מריאי בשן כלם ¹⁹ ואכלתם הלב לשבעה ושתיהם דם לשבדון מזבחך אשר זבחתי לכם ²⁰ ושבתם על שלחני סוס ורכב גבר וככל איש מלחהה--נאם אדני יהוה ²¹ ונתני את כבודי בנים וראו כל הגויים את משפטך אשר עשיתי ואת ידי אשר שמתי בהם ²² יידעו בית ישראל כי אני יהוה אלהים מן היום ההוא והלאה ²³ וידעו הגויים כי בעונם גלו בבית ישראל על אשר מעלו בי ואסתה פני מהם ואתגנום ביד צדוקים ויפלו בחרב כלם ²⁴ כטמאם וככשעיהם עשוינו אתם ואסתה פני מהם ²⁵ לכן כה אמר אדני יהוה עתה אשכ את שבית (שבות) יעקב ורחמתי כל בית ישראל וקנאי לשם קדשי ²⁶ ונשוו את כל מותם ואת כל מותם אשר מעלו בי--בשבותם על אדמתם לבטה ואין מהרייך ²⁷ בשובבי אותם מן העמים ובקבצתי אותם מארצאות איביהם ונקדשתי בם לעני הגויים רבים ²⁸ יידעו כי אני יהוה אלהים בהגולותיהם אתם אל הגויים וכנסתים על אדמתם ולא אותיר עוד מהם שם ²⁹ ולא אסתיר עוד פני מהם אשר שפכתי את רוחי על בית ישראל ³⁰ נאם אדני יהוה

40 בעשרים וחמש שנה לנלו לנו בראש השנה בעשור לחדר בארכע שעשרה שנה אחר אשר הכתה העיר--בעצם היום הזה עלי יד יהוה ויבא אליו שמה ² במראות אלהים הביאני אל ארץ ישראל ונינחן אל הר גבה מאר ועליזי מבנה עיר מנגן ³ ויביא אותו שמה והנה איש מראתו כמראה נחשת ופתיל פשתים בידיו וקנה המדה והוא עמד בשער 4 וידבר אליו האיש בן אדם ראה בעניך ובאזוריך שמע ושים לך לכל אשר אני מראתך--כי למען הראותה הבאתה הנה גנד את כל אשר אתה ראה לבית ישראל ⁵ והנה חומה מחוץ לבית סביב סביב וביד האיש קנה המדה שיש אמות באמה וטפח וימד

עשרה אמה ובעלות אשר יעלו אליו ועמדים אל האילם אחד מפה ואחד מפה

41 ויביאני אל היכל וימד את האילם שש אמות רחוב מפו וש אמות רחוב מפו-רחוב האלה ² ורחוב הפתוח עשר אמות וכתפות הפתוח חמיש אמות מפו וחמש אמות מפו וימד ארכו ארבעים אמה ורחוב עשרים אמה ³ ובא לפנימה וימד אל הפתוח שתים אמות והפתוח שיש אמות ורחוב הפתוח שבע אמות ⁴ וימד את ארכו עשרים אמה ורחוב עשרים אמה- אל פנוי היכל ויאמר אליו זה קדר הקדרים ⁵ וימד קיר הבית שש אמות ורחוב הצלע ארבע אמות סביב סביב לבית-סביב ⁶ והצלעות צלע אל צלע שלוש ושלשים פעמיים ובאות בקיר אשר לבית לצלעות סביב סביב--להיות אחוזים ולא יהיו אחוזים בקיר הבית ⁷ ורחבנה ונשכה למעלה למעלה לצלעות כי מוסב הבית למעלה למעלה סביב סביב לבית- על כן רחוב לבית למעלה וכן התחתונה יعلاה על העלינה לתוכונה ⁸ וראיתי בבית נבה סביב סביב מיסודות (מוסדות) הצלעות מלוי הקנה שש אמות אצילה ⁹ ורחוב הקיר אשר לצלע אל החוץ חמיש אמות ואשר מנה בית צלעות אשר לבית ¹⁰ ובין הלשכות רחוב עשרים אמה סביב לבית-סביב סביב ¹¹ ופתח הצלע למנח-פתח אחד דרך הצפון ופתח אחד לדרום ורחוב מקום המנחה חמיש אמות סביב סביב ¹² והבנייה אשר אל פנוי הנורה פאת דרך הים רחב שבעים אמה וקיר הבניין חמיש אמות רחב סביב סביב וארכו תשעים אמה ¹³ וממד את הבית ארך מאה אמה והגורה והבניה וקורותיה ארך מאה אמה ¹⁴ ורחוב פנוי הבית והגורה לקדמים מאה אמה ¹⁵ וממד ארך הבניין אל פנוי הנורה אשר על אחריה ואתיקיה (אטיקיה) מפו ומפו-מאה אמה והיכל הפנימי ואלמי הចזר ¹⁶ הפסים והחלונות האטמות והאתיקים סביב לששתם ננד הסף שהיפ עז סביב סביב והארץ עד החלונות והחלונות מכסות ¹⁷ על מעלה הפתוח ועד הבית הפנימי ולחויז ועל כל הקיר סביב סביב בפנימי ובחיצון-מדות ¹⁸ ועשוי כרובים ותמירים ותמירה בין כרוב לכרוב ושנים פנים לכרוב ¹⁹ ופנוי אדם אל התמרה מפו ופנוי כפיר אל התמרה

הדרום וימד את השער הדרום כמדות האלה ²⁹ והוא ואלו ואלמו כמדות האלה וחלונות לו ולאלמו סביב סביב-חמשים אמה ארך ורחוב עשרים וחמש אמות ³⁰ ואלמו סביב סביב-ארך חמיש ועשרים אמה ורחוב חמיש אמות ³¹ ואלמו אל חצר החזינה ותמירים אל אילו וממדות שמונה מעלו ³² ויביאני אל החצר הפנימי דרך הקדרים וימד את השער כמדות האלה ³³ ותאו ואלו ואלמו כמדות האלה וחלונות לו ולאלמו סביב סביב ארך חמישים אמה ורחוב חמיש ועשרים אמה ³⁴ ואלמו לחצר החזינה ותמירים אל אילו ומפו ושםנה מעלו ³⁵ ויביאני אל שער הצפון ומדוד כמדות האלה ³⁶ תאו אלו אל שער הצפון ומדוד כמדות האלה ³⁷ ואילו לחצר חמישים אמה ואלמו וחלונות לו סביב סביב ארך חמישים אמה ורחב חמיש ועשרים אמה ³⁸ ואילו לחצר החזינה ותמירים אל אילו מפו ומפו ושםנה מעלו ³⁹ ולשכה ופתחה באילים השערים שם ידיהם את העלה ובלם השער שניים שלחנות מפו ושנים שלחנות ⁴⁰ מפה-לשחות אליהם העולה והחטא והאש ⁴¹ ואל הכתף מוחצת לעולה לפתח השער החזינה שנים שלחנות ואל הכתף האחורה אשר לאלים השער שנים שלחנות ⁴² ארבעה שלחנות מפה וארבעה שלחנות מפה-לכתחף השער שמונה שלחנות אליהם ישחו אליהם וינויהם את הכלים אשר ישחו את העולה בם- ⁴³ וארבעה שלחנות עליה אבני גוית ארך אמה אחת והזובח והשפטים טפח אחד מוכנים בבית-סביב סביב ואל שלחנות בשער הקרבן ⁴⁴ ומהווצה לשער הפנימי לשכות שרims בחצר הפנימי אשר אל כתף שער הקדרים פנוי דרך הצפון ⁴⁵ ויידבר אליו זה הלשכה אשר פניה דרך הדרום לכהנים שמרי משורת הבית ⁴⁶ והלשכה אשר פניה דרך הצפון לכהנים שמרי משורת המזבח מהה בני צדוק הקרבים מבני לוי אל יהוה-לשרתנו ⁴⁷ וימד את החצר ארך מאה אמה ורחוב מאה אמה- מרבעת והמזבח לפני הבית ⁴⁸ ויבאני אל אלם הבית וימד אל אלם הדרום חמיש אמות מפה וחמש אמות מפה ורחוב השער-שלש אמות מפו ושלש אמות מפה ורחוב השער-שלש אמות מפו ושלש אמות מפה ⁴⁹ ארך האלים עשרים אמה ורחוב עשתי

ישרתו בהן כי קדרת הנה ילבשו (ולבשו) בגדים אחרים וקרבו אל אשר לעם¹⁵ וכלה את מרות הבית הפנימי והוציאני דרך השער אשר פניו דרך הקרים ומודרו סביב סביב¹⁶ מדר רוח הקרים בקנה המדה- חמיש אמות (מאות) קנים בקנה המדה סביב¹⁷ מדר רוח הצפון- חמיש מאות קנים בקנה המדה סביב¹⁸ את רוח הדרום מדר- חמיש מאות קנים בקנה המדה¹⁹ סביב אל רוח הים מדר חמיש מאות קנים בקנה המדה²⁰ לארבע רוחות מדרדו חומה לו סביב סביב- ארך חמיש מאות ורחב חמיש מאות להבדיל בין הקדר לחל

43. וילכני אל השער--שער אשר פנה דרך הקרים

2. והנה כבוד אלה ישראל בא מדרך הקרים וקלו קבול מים ורבים והארץ האירה מכובדו²¹ וכומראה המראה אשר ראייתו כמראה אשר ראייתו בכאי לשחת את העיר ומראות כמראה אשר ראייתו אל נהר כבר ואפל אל פנו²² וכבוד יהוה בא אל הבית דרך שער אשר פניו דרך הקרים²³ ותשאני רוח-ותבאני אל החצר הפנימי והנה מלא כבוד יהוה הבית²⁴ ואשמע מדבר אליו מהבית ואיש היה עמד אצל²⁵ ויאמר אליו בן אדם את מקום כסאו ואת מקום כפות רגליי אשר אשכנ שם בתוכך בני ישראל לעולם ולא טמאו עוד בית ישראל שם קדשי המה ומלאיהם בזונותם ובפנרי מלכיהם במותם²⁶ בחתם סוף את ספרי ומזוותם אצל מזוותי והקיר בינוי ובוניהם וטמאו את שם קדרי בחזובותם אשר עשו ואכל אתם באפי²⁷ עתה ירחקו את זנותם ונפררי מלכיהם--מןוני ושכני²⁸ בתוכם לעולם²⁹ אתה בן אדם הגד את בית ישראל את הבית ויכלמו מעוניותם ומודדו את תכניתם³⁰ ואם נכלמו מכל אשר עשו צורת הבית ותוכנותו ומוציאו ומובייאו וכל צורתו ואת כל חתתו וכל צורתו וכל תורתו הודיעו אומם וכחוב לעזיהם וישמרו את כל צורתו ואת כל חתתו--ועשו אותם³¹ זאת תורה הבית על ראש החדר כל גבלו סביב סביב קדרים--הנה זאת תורה הבית³² ואלה מרות המובה באמות אמה סביב זורת האדר וזכה נב המובה³³ ומוחיק הארץ עד העוזה התהנתנה שתים אמות ורחב אמרה אחת

מפו עשו אל כל הבית סביב סביב²⁰ מהארץ עד מעלה הפחה הכרובים והחמורים שעשים וקירות ההיכל 21 ההיכל מזוות רבעה ובפני הקדר השマー כמראה המובה עץ שלוש אמות גבה וארכו שתים אמות ומקצתתו לו וארכו וקירותיו עץ ידבר אליו--זה השלחן אשר לפניו יהוה²² ושתיים דלתות להיכל ולקדש²³ ושתיים דלתות לדלתות שתים מוסבות דלתות--שתיים לדלת אחת ושתי דלתות לאחרת²⁵ ועשה אלה לאלן אל דלתות ההיכל כרובים ותמרים כאשר עשו לקורות ועב עץ אל לפני האולם מהחויז²⁶ וחילונים אטמות ותמרים מפו ומפו אל כהיפות האולם וצלעות הבית והעבים

42. וויצאני אל החצר החיצונה--הדרך דרך הצפון

ויבאנו אל הלשכה אשר גנד הנורה ואשר גנד הבניין- אל הצפון² אל פני ארך אמות המאה פתח הצפון והרחב חמישים אמות³ גנד העשרים אשר לחצר הפנימי ונגנד רצפה אשר לחצר החיצונה-আতিক⁴ אל פנו⁵ והלשכות העליונות קצורות כי יכולו אתיקים מהנה מהתחנות ומהחכונות-بنין⁶ כי משלשות מהנה ואין להן עמודים כעמודי החצרות על כן נאצל מהתחנות ומהחכונות- מהארץ⁷ וונדר אשר לחוץ לעמודות הלשכות דרך החצר החיצונה אל פנו הלשכות- ארכו חמישים אמה⁸ כי ארך הלשכות אשר לחצר החיצונה- חמישים אמה והנה על לפני ההיכל מהאה אמה ומחתה לשלכות (ומחתה הלשכות) הלאה- המבוא (המביא) מהקרים בבאו להנה מהחצר החיצונה¹⁰ ברחוב גדר החצר דרך הקרים אל פניו הנורה ואל פנו הבניין- לשכות בו ודרך לפניהם כמראה הלשכות אשר דרך הצפון¹¹ כארכן כן רחבן וכל מוצאיין וכפתחו הלשכות אשר דרך כמשפטהין וכפתחו הדרון פתח בראש דרך דרכם בכוון¹² ויאמר אליו לשכות הדרון דרכם בכוון¹³ אשר דרך החדרים כל כהנים אשר אל לפני הנורה לשכות הדרון לשכות הדרון אשר אל לפני הנורה הנה לשכות הדרון אשר יאכלו שם הכהנים אשר קרוביים ליהוה קדרים והדרון שם יניחו קדרי הקרים והמנחה והחטא הדרון שם יניחו קדרי הקרים והמנחה והחטא והאשם- כי המקום קדר¹⁴ בכאם הכהנים ולא יצאו מהקדש אל החצר החיצונה שם יניחו בנדייהם אשר

לב וערליبشر להיות במקדשי לחללו את ביתו-
 -בחקיריכם את לחמי הלב ודם ויפוראו את בריתו
 אל כל תועבותיכם ⁸ ולא שמרתם משמרת קדשי
 ותשימונן לשמרי משמרתי במקדשי--לכם ⁹ כה אמר
 אדני יהוה כל בן נכר ערל לב וערלبشر לא יבוא
 אל מקדשי לכל בן נכר--אשר בתוך בני ישראל
¹⁰ כי אם הלוים אשר רחקו מעלי בתעות ישראל
 אשר תעט מעלי אחרי גולוייהם ונשאו עונם ¹¹ והיו
 במקדשי משרותים פקדות אל שעורי הבית ומשרתיהם
 את הבית המה ישחתו את העולה ואת הזבח לעם
 והמה יעדמו לפניהם לשרתם ¹² יען אשר ישרתו
 אותם לפני גולוייהם והיו לבית ישראל למכשול עון
 על כן נשאתה יורי עליהם נאם אדני יהוה ונשאו עונם ¹³
 ולא יגשו אליו לכהן לי ולגשך על כל קדשי אל קדשי
 הקדשים ונשאו כל מלחמת ותועבותם אשר עשו ¹⁴ ונתתי
 אותם שמרי משמרת הבית--לכל עבדתו ולכל אשר
 עשה בו ¹⁵ וככהנים הלוים בני צדוק אשר שמרו
 את משמרת מקדשי בתעות בני ישראל ¹⁶ המה
 יקרבו אליו לשורתני ועמדו לפני לחריב לי הלב
 ודם--נאם אדני יהוה ¹⁶ מה יבאו אל מקדשי והמה
 יקרבו אל שלחני--לשורתני ושמרו את משמרתי ¹⁷
 והיה בבוראים אל שעורי החצר הפנימית בנדי פשתום
 ילבשו ולא עלה עליהם צמר בשרתם בשעריו החצר
 הפנימית ובירתה ¹⁸ פאריו פשתום יהיו על ראשם
 ומוכנסו פשתום יהיו על מתחיהם לא יחגרו ביזע ¹⁹
 ובצאתם אל החצר החיצונה אל החצר החיצונית
 אל העם יפשטו את בנידיהם אשר המה משרותם במ
 והניחו אותם בלשכת המקדש ולבשו בגדים אחרים
 ולא יקדרו את העם בגנידיהם ²⁰ וראשם לא ינלהו
 ופרט לא ישלו כוסום יכסמו את ראשם ²¹ ווין לא
 ישתו כל כהן בבוראים אל החצר הפנימית ²² ואלמנה
 ונורשה לא יקחו להם לנשיהם כי אם בתולת מזרע
 בית ישראל והאלמנה אשר תהיה אלמנה מכחן יקחו
²³ ואת עמי יורו בין קדרש לחל ובין טמא לאטהhor
 וודעם ²⁴ ועל ריב המה יעדמו לשפט (למשפט)
 במשפטו ושפתו (ישפטו) ואת תורה ואת חקתי
 בכל מועד ישמרו ואת שבתו יקדרו ²⁵ ואל מות
 אדם לא יבוא לטמאה כי אם לאב ולאמ ולבן ולבת
 לאח ולאותה אשר לא הייתה לאיש--יטמאו ²⁶ ואחרי
 ומחזורה הקטנה עד העזורה הנדרולה ארבע אמות
 ורחב האמה ²⁵ וההר אל ארבע אמות ומהאראל
 ולמעלה הקרים ארבע ²⁶ והאראל שתים עשרה
 ארך בשתים עשרה רחבה רחוב אל ארבע עשרה רחבי
 והעוזה ארבע עשרה ארך ארבע עשרה רחבה
 אל ארבע עשרה רחבה והגבול סביב אותה חצי האמה
 והחיק לה אמה סביב ומעלתה פנות קדרים ¹⁸ ויאמר
 אליו בין אמר אדני יהוה אלה חקוקת המזבח
 ביום העשותו--להעלות עליו עולה ולזורק עליו דם
 ונתחה אל הכהנים הלוים אשר הם מזרע צדוק
 הקרים אליהם אדני יהוה--לשורתני פר בן בקר
 להחתת ²⁰ ולקחת מדמו ונתחה על ארבע קרנתיו
 ואל ארבע פנות העוזרה ואל הגבול סביב וחטא את
 אותו וכפרתתו ²¹ ולקחת את הפר החטא ושרפו
 במפקד הבית מהווים למקדש ²² ובימים השני תקريب
 שער ערים תמים להחטא וחטא את המזבח כאשר
 חטאו בפר ²³ בכללות מהחטא--תקריב פר בן בקר
 תמים ואילן מן הצאן תמים ²⁴ והקרים לפני יהוה
 והשליכו הכהנים עליהם מלחה והעלו אותם עליה
 ליהוה ²⁵ שבעת ימים העשה שער החטא ליום ופר
 בן בקר ואילן מן הצאן תמים יעשו ²⁶ שבעת ימים
 יכפרו את המזבח וטהרו אותו ומלאו ידו ²⁷ ויכללו את
 הימים והיה ביום השמיני והלאה יעשו הכהנים על
 המזבח את עלותיכם ואת שלמיכם ורצאתם אתכם
 נאם אדני יהוה

44 וישב אתי דרך שער המקדש החיצון הפנה
 קדמים ותוא סנור ² ויאמר אליו יהוה השער הזה סנור
 יהיה לאפתח ואיש לא יבא בו--כי יהוה אלהי ישראל
 בא בו והיה סנור ³ את הנשיא נשיא הוא ישב בו
 לאכול (לאכל) לחם-לפני יהוה מדרך אלומ השער
 יבוא ומדרכו יצא ⁴ ויביאني דרך שער הצפון אל
 פני הבית וארא וננה מלא כבוד והוא את בית יהוה
 ואפל אל פני ⁵ ויאמר אליו יהוה בן אדם שם לברך
 וראה בעיניך ובאזורך שמע את כל אשר אני מדבר
 אתך לכל חקוקת בית יהוה ולכל תורתו ושמה לך
 למבוא הבית בכל מוצאי המקדש ⁶ ואמרת אל מרוי
 אל בית ישראל כה אמר אדני יהוה רב לכם מכל
 תועבותיכם בבית ישראל ⁷ בהבאים בני נכר ערלי

טהרתנו--שבעת ימים יספרדו לו 27 ובכום בא אל הקדרש אל החצר הפנימית לשרת בקדש יקורי בחתאתו-- נאם אדני יהוה 28 והיותה להם לנחלה אני נחלתם ואחותה לא תנתנו להם בישראל--אני אחותם 29 המנהה והחטא והאשם מהה יאלולום וכל חרם בישראל להם יהיה 30 וראשית כל בכורי כל וכל תרומת כל מכל תרומותיכם--לכהנים יהיה וראשית ערשותיכם תנתנו לכהן להניה ברכחה אל ביתך 31 כל נבללה טרפה מן העוף ומון הבהמה--לא יאכלו הכהנים

45 ובהפליכם את הארץ בנחלה תרימו תרומה ליהוה קדש מן הארץ--ארך חמשה ועשרים אלף ארך ורחב עשרה אלף קדש הוא בכל גבולה סביב' 2 יהיה מזה אל הקדש חמיש מאות בחמש מאות מרבע סביב' וחמשים אמרה מונרש לו סביב' 3 ומון המדה הזאת תמוד ארך חמיש (חמש) ועשרים אלף ורחב עשרה אלפיים וכו' יהיה המקדש קדש קדרים 4 קדשמן הארץ הוא לכהנים משרתי המקדש יהיה הקרים לשרת את יהוה והיה להם מקום לבתיהם ומקדש למקדש 5 וחמשה ועשרים אלף ארך ורחב עשרה אלפיים רחוב יהוה (והיה) ליום משתתי הבית להם לאחותה-

עשרות לשכת 6 ואחותה העיר התנו חמיש אלף רחוב וארכ חמשה ועשרים אלף לעמota תרומת הקדרש- לכל בית ישראל יהיה 7 ולנשיא מזה ומזה לתרומת הקדרש ולאחותה העיר אל לפני תרומת הקדרש ואלפני אחותה מפאתם ימה ומפאת קדרמה קדרמה וארכ לעמות אחד החלקים מגבולם אל גבול קדרמה 8 הארץ יהיה לו לאחותה בישראל ולא יונו עוד נשאי את עמי והארץ יתנו לבית ישראל רב لكم נשיאי ישראל--חמס וסדר אמר אדני יהוה רב لكم נשיאי ישראל נרשותיכם מעלה הסירו ומשפט וצדקה עשו הרימו נרשותיכם מעלה עמי נאם אדני יהוה 10 מאזוני צדק ואיפת צדק ובת צדק יהו לכם 11 האיפה והבת תבן אחד יהה--לשאת מעשר החמר הבת ועשירת החמר האיפה אל החמר יהיה מתקנתו 12 והשקל עשרים גרא שקלים חמשה ועשרים שקלים עשרה והחטשה שקל--המנה היה לך לכם 13 זאת התרומה אשר תרימו שישת האיפה מחמר החטים ושתיהם האיפה מחמר השעריהם 14 וחק השמן הכת השמן מעשר הבית מן חכר--עשרה הבתים חמץ כי עשרה הבתים חמץ 15 ושה אחת מן

אשר לא יעבר ⁶ ויאמר אליו הראית בן אדם ווילכני רישבנוי שפת הנחל ⁷ בשובני--והנה אל שפת הנחל עז רב מادر מזה ומזה ⁸ ויאמר אליו המים האלה ויצאים אל הגלילה הקדמנוה וירדו על הערבה ובאו הימה אל הימה המוציאים ונרפא המים ⁹ והיה כל נפש חייה אשר ישערן אל כל אשר יבוא שם נחלים יהיה והיה הדגה רבה מادر כי באו שמה המים האלה וירפאו וחו--כל אשר יבוא שמה הנחל ¹⁰ והיה יעדמו (עמדו) עליו דוגנים מעין גדי ועד עין עגלים--משטוח לחריםם יהיו למים תהיה הדגה רדמתה הים הנдол רכה מادر בוצאתו ונכאיו ולא ירפא למלה נתנו ¹² ועל הנחל יעלה על שפטו מזה ומזה כל עז מאכל לא יבול עליו ולא יתם פריו לחדריו ייכר--כי מימי מן המקדש המה יוצאים והוא (והיה) פריו למאכל ועלחו לתרופה ¹³ כה אמר אדרני יהוה נהג נובל אשר תנהלו את הארץ לשני עשר שבטי ישראל--יוסף חבלים ¹⁴ ונחלתם אותה איש כאחיו אשר נשאתי את ידי לתחה לאבותיכם ונפללה הארץ הזאת לכם--בנהלה ¹⁵ וזה נובל הארץ לפאת צפונה מן הים הנдол הדרך חלון--לבוא צדקה ¹⁶ חמota ברותה סברים אשר בין נובל دمشق ובין נובל חמת הצר התיכון אשר אל נובל חרן ¹⁷ וזה היה נובל חמת ואת הצר עינון נובל دمشق וצפון צפונה ונובל חמת ואת פאת צפון ¹⁸ ופאת קדרים מבין חרן ובין دمشق ומבין הנלעד ובין ארץ ישראל הירדן--מנובל על הים הקדמוני תמדרו ואת פאת קדרימה ¹⁹ ופאת נגב תימנה מהמר עד מי מריבות קדרש נחלה אל הים הנдол ואת פאת תומנה נגב ²⁰ ופאת ים הנדול מגובל עד נכח לbove חמת זאת פאת ים ²¹ ווחלקתם את הארץ זאת לכם--לשבטי ישראל ²² וזה תפלנו אותה בנחלה لكم ולגנרים הגרים בתוככם אשר הולדו בנים בתוככם והוא לכם כאורה לבני ישראל--אתכם יפלו בנחלה בתוך שבטי ישראל ²³ וזה היה בשבט אשר גור הנגר אותו--שם תנתנו נחלתו נאם אדרני יהוה

48 ואלה שמות השבטים מקצת צפונה אל ירדן חלון לbove חמת הצר עינון נובל دمشق צפונה אל ירדן לbove חמת הצר עינון נובל دمشق צפונה אל דן מפאת קדרים עד פאת ימה--אשר אחד ²³ ועל נובל יחזקאל

יצאו בו ובכנים ובמודדים תהיה המנהה איפה לפרט איפה לאיל ולכובשים מחת ידו ושם הין לאיפה ²⁴ וכי יעשה הנשיא נדבה עולחה או שלמים נדבה ליהוה ופתח לו את השער הפנה קרים ועשה את עלהו ואת שלמיו כאשר יעשה ביום השבת ויצא סניר את השער אחר צאתו ²⁵ וכובש בן שנותו תמיים תעשה עוללה ליום--לייהוה בבקר בבקר תעשה אתו ²⁶ ומנהה תעשה עלייו בבקר בבקר בשית האיפה ושם שלישית ההין לרס את הסלת מנהה ליהוה--חיקות עולם תמיד ²⁷ ועשו (יעשו) את הכבש ואת המנהה ואת השמן בבקר בבקר עוללה תמיד ²⁸ כה אמר אדרני יהוה כי יתון הנשיא מנהה לאיש מבניו--נחלתו היא לבניו תהיה אחותם הוא בנחלה ²⁹ וכי יתון מנהה מנהלה לאחד מעבריו--והיתה לו עד שנת הדרור ושבת לנשיא אך נחלתו--בנוי להם תהיה ³⁰ ולא יקח הנשיא מנהלה העם להונם מאחوتם--מאחותיו ינהל את בניו למען אשר לא יצאו עמי איש מאחותו ³¹ ויביאני במבוא אשר על כתף השער אל הלשכות הקדש אל הכתנים הפנות צפנה והנה שם מקום בירכתם (בירכתיהם) ימה ³² ויאמר אליו--זה המקום אשר ישלו שם הכהנים את האשם ואת החטא אשר יאפו את המנהה לבתו הוציא אל החצר החיצונה לקדר את העם ³³ ויזיאני אל החצר החיצונה ויעברני אל ארבעת מקצועיו החצר והנה החצר במקצע החצר החצר במקצע החצר ³⁴ בארכעת מקצועות החצר חצרות קטנות--ארבעים ארך וששים רחוב מדה אחת לארכעתם מהקצעות ³⁵ וטדור סביב בהם סביב לארכעתם ומבשלות עשו מתחות הטירות סביב ³⁶ ויאמר אליו אלה בית המבשלים אשר ישלו שם משרתי ביתו את זהה העם

47 וישبني אל פתח הבית והנה מים יוצאים מתחת מפטן הבית קדרימה כי פני הבית קדרים והמים ירדדים מתחת מכתף הבית הימנית מנגב למזבח ² ויזיאני דרך שער צפונה וישبني דרך חזון אל שער החוץ דרך הפנה קדרים והנה מים מפכים מן הכתף הימנית בזאת האיש קדרים וקו בידו ומיד אלף באמה ויעברני במים מי אפסים ⁴ וימד אלף ויעברני במים מים ברכבים וימד אלף ויעברני מי מתנים וימד אלף--נחל אשר לא אוכל לעבר כי גוא המים מי שחוז נחל

ומקdash הביתה בתחוםה²² ומאות הרים ומאות העיר בתוך אשר לנשיא יהוה בין נבול יהודה ובין נבול בנימן--לנשיא יהיה²³ יותר השבטים מפאת קדרימה עד פאת ימה--נבר נבול שמעון אחד²⁴ וועל נבול שנין מפאת קדרימה עד פאת ימה--שמעון אחד²⁵ וועל נבול שמעון מפאת קדרימה עד פאת ימה--רָאֹבֵן אֶחָד²⁶ וועל נבול יהודה עד פאת ימה--יששכר אחד²⁶ וועל נבול יששכר מפאת קדרימה עד פאת ימה--זְבוּלֹן אֶחָד²⁷ וועל נבול זבולון מפאת קדרימה עד פאת ימה--נד אחד²⁸ וועל נבול נד אל פאת נגב תימנה והוא נבול מתמור מי מריבת קדרש נחללה על היום הנדור²⁹ זאת הארץ אשר תפילו מנהלה לשכתי ישראל ואלה מחלוקות-- נאם אדרני יהוה³⁰ ואלה תוצאת העיר מפאת צפון המש מאות וארכעת אלפיים מדה³¹ וושעריו העיר על שמות שבטי ישראל שערים שלושה צפונה--שער ראובן אחד שער יהודה אחד שער לוי אחד³² ואל פאת קדרימה חמיש מאות וארכעת אלפיים ושערם שלשה--ושער יוסף אחיד שער בנימן אחד שער דן אחד³³ וופאת נגב חמש מאות וארכעת אלפיים מדה ושערם שלשה--שער שמעון אחד שער יהוד שער יששכר אחד שער זבולון אחד³⁴ פאת ימה חמיש מאות וארכעת אלפיים שעיריהם שלשה--שער נד אחד שער אשר אחד שער נפתלי אחד³⁵ סביב שמנה עשר אלף ושם העיר מיום יהוה שמה

אשר מופאת קדרימה ועד פאת ימה--נפתלי אחד⁴ ועל נבול נפתלי מפאת קדרימה עד פאת ימה--מנשה אחד⁵ וועל נבול מנשה מפאת קדרימה עד פאת ימה-- אפרים אחד⁶ וועל נבול אפרים מפאת קדים ועד פאת ימה--ראובן אחד⁷ וועל נבול רואובן מפאת קדים עד פאת ימה--יהודה אחד⁸ וועל נבול יהודה מפאת קדים עד פאת ימה--תהייה התרומה אשר תרימו חמישה ועשרים אלף רחוב וארכך כאחד החלקים מפאת קדרימה עד פאת ימה והיה המקדש בתוכו⁹ התרומה אשר תרימו ליהוה--ארך חמישה ועשרים קדרים על רחוב שרת אלפים ווימה הקדרש לכהנים--צפונה חמישה ועשרים אלף ווימה ארך חמישה ועשרים אלף והוא מקדש יהוה בתוכו¹⁰ לכהנים המקדש מבני צדוק אשר שמרו משמרתי-- אשר לא תעוז בתהות בני ישראל כאשר תעו הלויים¹¹ והיתה להם תרומה הארץ קדרש קדשים-- אל נבול הלויים¹² והלוים לעמת נבול הכהנים חמישה ועשרים אלף ארך ורחוב שרת אלפים כל ארך חמישה ועשרים אלף ווימה קדרש אלפיים ימכוו ממוני ולא יאמר ולא יעבור (יעבר)--ראשית הארץ כי קדרש ליהוה¹³ וחמשת אלפיים הנותר ברחוב על פני חמישה ועשרים אלף--חול הוא לעיר למושב ולמנגרש והיתה העיר בתוכה¹⁴ ואלה מדותיה-- פאת צפון חמיש מאות וארכעת אלפיים וופאת נגב חמיש מאות וארכעת אלפיים ומפאת קדים חמיש מאות וארכעת אלפיים וופאת ימה חמישים ומאותים ונבנה חמישים ומאותים וקרימה חמישים ומאותים ווימה חמישים ומאותים¹⁵ ותנותר בארכך לעמת תרומות הקדרש שרת אלפים קדרימה ושרת אלפים ימה והיה לעמת תרומות הקדרש והיתה תבואה ללחם לעברי העיר¹⁶ והעבר העיר--יעבדוו מכל שבטי ישראל כל התרומה חמישה ועשרים אלף בחמשה ועשרים אלף רבייעית תרימו את תרומות הקדרש אל אחותה העיר¹⁷ והנותר לנשיא מזה ומזה לתרומות הקדרש ולאחותה העיר אל פני חמישה ועשרים אלף תרומה עד נבול קדרימה ווימה על פני חמישה ועשרים אלף על נבול ימה לעמת חלקים לנשיא והיתה תרומות הקדרש

מידי ^ט והשבתי כל מושואה חנה חדרה ושבתה--
וכל מועדה ^ט והשחת נבנה והאגתא אשר אמרה
אתנה המה ל' אשר נתנו ל' מאהבי ושותים לעיר
ואכלתם חית הדרה ^ט ופקודתי עליה את ימי הבעלים
אשר תקטר להם ותעד נומה וחלתה ותליך אחריו
מאהבה ואתי שכחה נאם יהוה ^ט לכן הנה אנכי
מפתחה והלכתיה המדבר ודברתי על להבה ^ט ונתתי
לה את כרמיה שם ואת עמק עכו לפתח תקוה
וננה שמה כימי נעריה וכיוום עלתה מארץ מזרים
^ט והיה ביום ההוא נאם יהוה תקראי אישׁו ולא תקראי
לי עוד בעלי ^ט והסרתי את שמות הבעלים מפיה ולא
יזכרו עוד בשמות ^ט וכרתתי להם ברית ביום ההוא
עם חית הדרה ועם עופ השמים ורמש האדמה וקשת
וחרב ומלחמה אשבור מן הארץ והשכבותם לבטה
^ט וארשתיך לי לעולם וארשתי לך בצדך ובמשפט
ובחסד וברחמים ^ט וארשתי לך באמונה וידעת את
יהוה ^ט והיה ביום ההוא עננה נאם יהוה--עננה את
השמי וهم יענו את הארץ ^ט והארץ תענה את הדן
 ואת התירוש ואת היצחר והם יענו את ירושאל ^ט
ורעתיה לי בארץ ורחתמי את לא רחמה ואמרתי
לא עמי עמי אתה והוא יאמר אליו

3 ^ט ויאמר יהוה אליו עוד לך אהב אשה אהבת רע
ומנאפת אהבתה יהוה את בני ישראל והם פנים אל
אליהם אחרים ואהבי אישׁי ענבים ^ט ואכרצה לי
בחמשה עשר כסף וחומר שעירים ולתק' שערים ^ט
ואמר אליה ימים רבים תשבי לי--לא תוני ולא תהדי
לאיש גום אני אלקיך ^ט כי ימים רבים ישבו בני ישראל--
אין מלך ואין שר ואין זבח ואין מצבה ואין אפוד
ותרפפים ^ט אחר ישבו בני ישראל ובקשו את יהוה
אליהם ואת דוד מלכם ופחדו אל יהוה ועל טבו
באחרית הימים

4 ^ט שמעו דבר יהוה בני ישראל כי ריב ליהוה עם
ושבי הארץ--כי אין אמת ואין חסד ואין דעת אליהם
באرض ^ט אלה וכח ורצח ונגנ' ונאף פרצוי ודמים
ברדים נגעו ^ט על כן התבאל הארץ ואמלל כל יוושב
בה בחות הדרה ובעוף השמים ונם רני הים יאספו ^ט
אך אישׁ אל ירב ואל יוכח אישׁ וענך כמריבי כהן
וכשלת היום וכשל גם נביא עמק לילה ודמיות

1 ^ט דבר יהוה אשר היה אל הושע בן בארי בימי עזיה
ויתםacho יחזקיה מלכי יהודה--ובימי ירבעם בן יואש
מלך ישראל ^ט תחלת דבר יהוה בהושע ויאמר יהוה
אל הושע לך אשׁת זוננים וילדי זוננים--כי זונה
זונה הארץ מהחרי יהוה ^ט וילך ויקח את גמר בת
דבלים ותהר ותולד לו בן ^ט ויאמר יהוה אליו ירושאל על
שמו ירושאל כי עוד מעט ופקודתי את דמי ירושאל על
בית יהוא והשבתי ממלכות בית ישראל ^ט ותהר
ההוא ושברתי את קשת ישראל בעמק ירושאל ^ט ותהר
עוד ותולד בת ויאמר לו קרא שמה לא רחמה כי לא
אוסף עוד ארחים את בית ישראל--כי נשא אשא להם ^ט
ואת בית יהודה ארחים ובחרב ובמלחמה בסוסים ובפרשים
אוישים בקשת ובחרב ובמלחמה בסוסים ובפרשים
^ט ותגמלת לא רחמה ותהר ותולד בן ^ט ויאמר קרא
שמו לא עמי כי אתם לא עמי ואכרי לא אהיה לכם
^ט והיה מספר בני ישראל כחול הים אשר לא ימד
ולא יספר והיה במקום אשר יאמור להם לא עמי
אתם יאמר لهم בני אל חי בו ונקבצו בני יהודה ובני
ישראל יתדרו ושםו להם ראש אחד ועל מן הארץ כי
נדול יום ירושאל

2 ^ט אמרו לאחיכם עמי ולאחותיכם רחמה ^ט ריבו
באמכם ריבבו--כי היא לא אשתי ואכרי לא אישׁה ותרס
זוניה מפניה ונאפיה מבין שדייה ^ט פן אפשרנה
ערמה--והצנחתה כיים הולדה ושמתה כמדבר ושתה
כארץ ציה והמתיה בצמא ^ט ואת בניה לא ארחים כי
בני זוננים המה ^ט כי זנחה אם הבישה הורותם כי
אמרה אלכה אחרי מאהבי נתני לחמי ומימי צמדי
ופשתי שמנוי ושקוי ^ט לכן הנני לך את דרכך בסורים
ונדרתني את גדרה ונתיבותיה לא תמצא ^ט ורדפה
את מאהבה ולא תשיג אתם ובקשתם ולא תמצא
ואמרה אלכה ואשובה אל אישׁ הראשון--כי טוב לי
או מעתה ^ט והיה לא ידעה כי אני נתתי לה הדן
וחתירוש והצחרר וכסף הרביהו לה ווחב שעשו לבעל
^ט לכן אשוב--ולקחותי דני בעתו ותירושי במועדיו
והצלה צמרי ופשתי לכסות את ערותה ^ט ועתה
אנלה את נבלתה לעני מאהבה ואישׁ לא יצילנה

וככפior לבית יהודת אני אני אטרוף ואלך אשא ואין
מציל ¹⁵ אלך אשובה אל מקום עד אשר יאשמו
ובקשו פני בצר להם ישחרני

6 לכו ונשובה אל יהוה כי הוא טרף וירפאננו יד
ויהבשנו ² ייחינו מימים ביום השלישי יקמננו ונחיה
לפנינו ³ ונדרעה נרדפה לדעת את יהוה כשר נכוון
מצאו ויבוא נשם לנו למלkos יהוה ארץ ⁴ מה עשה
לק אפרים מה עשה לך יהודה וחסדם כען בקר
וכתל משכדים הילך ⁵ על כן חצבי בנכאים--הנבעות
באמרי פי ומשפטיך אורן יצא ⁶ כי חסד חפצתי
ולא זבח ודרעת אליהם מעלות ⁷ וזה מה כארם עברו
ברית שם בגדו כי ⁸ גלעד קריית פעלן און--עקבה
מדם ⁹ וכחci איש גדוריהם חבר כהנים דרכ' ירצהו
שכמה כי זמה עשו ¹⁰ בבית ישראל ראיות שעריריה
(שערוריה) שם זנות לאפרים נתמא ישראל ¹¹ נום
יהודיה שתקציר לך בשובי שבות עמי

7 כרפא לישראל ונגלה עון אפרים ורעות שמרון--
כי פעלו שקר ונונכ יבוא פשט נדור בחוץ ¹² ובכל יאמרו
ללבם כל רעתם זכרתי עתה סבבום מעלייהם ננד
פני היו ³ ברעתם ישמחו מלך ובכחיהם ישבות מערים
כלם מנאנפים--כמו תנוור בערה מאפה ישבות מער
מלוש בזק עד חמצתו ⁵ يوم מלכנו החלו שרים חמת
מיין משך ידו את לציטים ⁶ כי קרכבו כתנוור לכם
בארכם כל הלילה ישן אפהם--בקר הוא בער כאש
להבה ⁷ כלם יחמו כתנוור ואכלו את שפטיהם כל
מליכיהם נפלו אין קרא בהם אלי ⁸ אפרים בעמים הוא
יתבולל אפרים היה ענה בלי הפוכה ⁹ אכלו זרים
כח והוא לא ידע נם שיבה זרקה בו והוא לא ידע ¹⁰
עננה גאנון ישראל בפנוי ולא שבו אל יהוה אליזיהם
ולא בקשנו בכל זאת ¹¹ וזה אפרים כיוונה פותה אין
לב מצדדים קראו אשור הילכו ¹² כאשר ילכו אפרושים
עליהם רשתית--כעוף השמים אודרים איסרים כשמי
לעדיהם ¹³ אווי להם כי נדרו מני שד להם כי פשעו
בי ואני אפרדים--וחמה דברו עלי כובים ¹⁴ ולא זעקו
אלם בלבם כי יילילו על משכבותם על דן ותירוש
ויגוררו יסورو כי ¹⁵ ואני יסרתי חזקתי זרועם ואלי
יחסבו רע ¹⁶ ישובו לא על היי קשת רמיה--יפלו
בחרב שריהם מזעם מזעם לשונם זו לעם הארץ מצרים

אמך ⁶ נדרמו עמי מבלי הדעת כי אתה הדעת מסת
ואמאסאר (אמאסך) מכחן לו והשכה תורה אלהיך
אשר בנויך נם אני ⁷ כרכם כן חטאנו ליכבודם בקהלון
אמיר ⁸ חטאת עמי יאכלו ואל עונם ישאו ונפשו ⁹ והיה
עם ככהן ופקדרתי עליו דרכיו ומעלליו אשיב לו
¹⁰ ואכלו ולא ישבעו ההזנו ולא יפרצטו כי את יהוה
יעבו לשמר ¹¹ זנות ויין ותירוש יקח ללב ¹² עמי בעז
ישראל ומכלו יגיד לו כי רוח זוננים התעה ווינו מתחת
אליהם ¹³ על ראשיהם יזבחו ועל הנבעות
יקטרו תחת אלון ולבנה ואלה כי טוב צלה על כן
תונינה בנותיכם וכלהותיכם תנפנה ¹⁴ לא אפקוד על
בנותיכם כי תונינה ועל כלותיכם כי תנפנה--כי הם
עם הזנות יפרדו ועם הקרשות יזבחו ועם לא יבין
ילבט ¹⁵ אם זנה אתה ישראל אל יאשם יהודה ואל
תבוא הנלול ואל תעלו בית און ואל השבעו כי יהוה
¹⁶ כי כפירה סדרה סדר ישראל עצבים אפרים הנה לו ¹⁸ סדר
כבש מרחב ¹⁷ חיבור עצבים אפרים הנה ¹⁹ צדר רוח
סביר האנו אהבו הבו קלוון מנניה ¹⁹ צדר רוח
אותה בכנעפה ויבשו מזבחות

5 שמעו זאת הכהנים והקשיבו בית ישראל ובית
המלך האזינו--כי לכם המשפט כי פה היותם למצפה
ורשות פרושה על תבור ² ושהחתה שטים העמקו ואני
מוסר לכלם ³ אני ידעתו אפרים וישראל לא נכח
מןני כי עתה הוניות אפרים נתמא ישראל ⁴ לא יתנו
מעלייהם לשוב אל אלהיהם כי רוח זוננים בקרכם
ואת יהוה לא יידעו ⁵ ועננה גאנון ישראל בפנוי וישראל
ואפרים יכשלו בעומן--כשל נם יהודה עם ⁶ בזאנם
ובברם יילכו לבקש את יהוה--ולא ימצאו חלץ מהם
⁷ ביהוה בגדו כי בנם זרים יולדו עתה יאלם חדש
את חלקיים ⁸ תקעו שופר בנבעה חצירה ברמה
הריעו בית און אחריך בנימין ⁹ אפרים למנה תהיה
בימים תוכחה בשבטי ישראל הדעתו נאגנה ¹⁰ היו
שרי יהודה ממשי נגבול עליהם אשפוך כמום עברתי
¹¹ עשוק אפרים רצוץ משפט כי הויל הילך אחריו
צו ¹² ואוי כעש לאפרים וכרקב לבית יהודה ¹³
וירא אפרים את חליו יהודה את מזרו וילך אפרים
אל אשור וישלח אל מלך ירב והוא לא יכול לרפא
לכם ולא יגהה מכם מזoor ¹⁴ כי אני כshall לאפרים

8 אל חכם שפר כנשך על בית יהוה--יען עברו בידתי ועל תורה פשעו ² ל' יזעקו אלהי ידעוך ישראל ³ זנוח ישראל טוב אויב ירדפו ⁴ הם המליכו ולא ממנני השרו ולא ידעתוי כספם זהבם עשו להם עצבים למן יכרת ⁵ זנוח עגלך שמרון חרחה אפי שם עד מה תלא ואכלנו נקין ⁶ כי מישראל והוא--חרש עשהו ולא אלהים הוא כי שבבים יהוה עגל שמרון ⁷ כי רוח יזרעו וסופה יקצדו כמה אין לו צמה בל' יעשה קמח--אול' יעשה זרים יבלעהו ⁸ נבלע ישראל עתה היו בנויים כליל אין חפן בו ⁹ כי המה עלו אשר פרא בודד לו אפרים התנו אהבים ¹⁰ גם כי יתנו בנויים עתה אקבצים וייחלו מעת משא מלך שרים נבי הרכבה אפרים מזבחות להחטא היו לו מזבחות לחטא ¹¹ אחוב (אכתב) לו--רבו (רבבי) תורה כמו זר נחשבו ¹² זובי הבהיר יזבחו בשר ויאכלו-- יהוה לא רצם עתה זיכר עונם ויפקד חטאיהם-- מה מצרים ישבו ¹⁴ וישכח ישראל את עשהו ויבן היכולות ויהודה הרבה ערים בצרות ושלחתו אש בעריו ואכללה ארמניה

10 גפן בוקק ישראל פרי ישוה לו כרב לפניו הרבה למזבחות--כטוב לארצו הייטיבו מצבות ² חלק לבם עתה יאשמו הוא יערף מזבחות יסדר מצבות ³ כי עתה יאמרו אין מלך לנו כי לא יראנו את יהוה והמלך מה יעשה לנו ⁴ דברו דברים אלו שאורת בירתו ופרח בראש מושפט על תלמי שדי ⁵ לעגלו בית און יגورو שכן שמרון כי אבל עליו עם וכמרו עליו גינלו--על כבודו כי גלה ממנה ⁶ גם אותו לאשור יובל מנהה למלך ירב בשנה אפרים יקח ויבוש ישראל מעצתו ⁷ נדמה שמרון מלכה קצף על פנוי מים ⁸ ונשמדו במות און חמתא ישראל-- קוין ודרדר יעללה על מזבחות ואמרו להרים כסונו ולגבעות נפלו עליינו ⁹ מימי הנבעה החטא יישראל שם עמדו לא תשיגם בגבעה מלחה על בני עליה ¹⁰ באוטו ואסרים ואספו עליהם עמים באסרג לשתי עיניהם (ענותם) ¹¹ ואפרים עגלה מלמדה אהבתו לדוש ואני עברתי על טוב צוארה ארוכיב אפרים יחרוש יהודה ישדר לו יעקב ¹² זדרעו לכם לצדקה קצרו לפי חסד נירו لكم ניר ועת לדרש את יהוה עד יבוא ויראה דרך דרך لكم ¹³ חרשתם רשות עלתה קטרתם אכלתם פרי בחש--כי בטחת ברורך ברב נבוריך ¹⁴ ווקאם שאון בעמד וכל מבציריך יושד שלמן בית ארבאל ביום מלחה אם על בנימ רטשה ¹⁵ ככה עשה לך בית אל מפני רעת רעתכם בשחר נדמה נדמה מלך ישראל

11 כי נער ישראל ואhabתו וממצרים קראתי לבני קראו להם כן הלו מפניהם--לבעים יזבחו ולפסלים יקתרון ³ ואנכי תרגلت ל' אפרים קחם על גרועתו ולא ידעו כי רפאים ⁴ בחבל אדיםamescum בעבותה אהבה ואהיה להם כמרומי על על לתחיהם ואט אליו אוכיל ⁵ לא ישב אל ארץ מצרים ואשר

אשר 8 אפניהם כרך שכול ואקרע סגור לכם ואכלם שם כלביה היה השדה התקעם 9 שהתקד ישראלי כי כי בעזירך 10 אני מלך אפוא ווישיך בכל עיריך ושפטיך--אשר אמרת לנו לי מלך ושרים 11 אתן לך מלך באפי ואכח בעברתי 12 צדרור עין אפרים צפונה חטאינו 13 חביבי يولדה יבוא לו הוא בן לא חכם כי עת לא יעמוד במשבר בניים 14 מיד שאל אפרדים ממות אגאלם אניahi קטבך שאלול--נחם יסתה מעני (sheol h7585) 15 כי הוא בין אחיכים יפראי יבוא קדמים רוח יהוה ממדבר עליה ויבוש מקורו ויחרב מעינו--הוא ישבה אוצר כל kali חמלה 16 תאשם שמרון כי מרתה באלהיה בחרב יפלו-- עליהם ירטשו והרתו יבקעו

14 שובה ישראל עד יהוה אלהיך כי כשלת בעונך 2 קחו עמכם דברים ושובו אל יהוה אמרו אליו כל תשא עון וקח טוב ונשלה מה פרים שפתינו 3 אשר לא ווישענו על סוס לא נרכב ולא נאמר עוד אלהינו למשעה ידינו--אשר בריך ירחם יתום 4 ארפא משוכתם--אהבם נדבה כי שב אפי ממננו 5 אהיה קטל לישראל פרח כשותנה ויך שרשוי לבנון 6 ילכו ינקוטו וייה כיזת הדרו וריה לכו לבנון 7 ישבו ישבו בצלוי יהיו דן וויפרחו כנפן זכרו כין לבונן 8 אפרים מה לי עוד לעצבים אני עניתי ואשורנו אני כברוש רענן--ממני פריך נמצא 9 מי חכם ויבן אלה נבון וידעם כי ישרים דרכי יהוה וצדוקים ילכו בהם ופשעים יכשלו בהם

הוא מלכו כי מאננו לשוב 6 וחללה חרב בערוו וכלהה בדריו ואכליה--געמצעותיהם 7 ועמי תלואים למשובתי ואל על יקראהו--יחד לא ירומם 8 איך אתה אפרים אמרנוך ישראלי--איך אתה כדורה אשמה אשמה כצבאים נהפק עלי לבי יחיד נכמרו נחומי 9 ולא עשה חרונו אפי לא שוב לשחת אפרים כי אל אני ולא איש-- בקרברך קדוש ולא אבואה בעיר 10 אחריו יהוה יילכו כאריה ישאג כי הוא ישאג ויחרדו בניהם מים 11 יחרדו צפוף מצרים וכיוונה מארץ אשור והושבתים על בתיהם נאם יהוה 12 סבבוני בכחש אפרים ובמרמה בית ישראל ויהודיה עד רד עם אל ועם קדושים נאמן

12 אפרדים רעה רוח ורדף קדים--כל היום כוב ושיד ריבת וברית עם אשור יכרתו ושמן למצרים יובל 2 וריב ליהוה עם יהודיה ולפרק על יעקב כדרכיו ממעללו ישב לו 3 בכתן יעקב את אהוי ובאונו שרה את אלהים 4 יושר אל מלך וכל בכיה ויתחנן לו בית אל ימצאו ושם ידבר עמו 5 ויהוה אלהי הצלאות--יהוה זכרו 6 ואתה באלהיך השוב חסד ומשפט שמר וקווה אל אלהיך תמיד 7 כגען בידיו מאוני מרמה--לעשות אהב 8 ויאמר אפרים--אך עשרה מצאיו און ל' כל גישי לא ימצאו לי עון אשר 9 ואנכי יהוה אלהיך מארץ מצרים עד אושיבך באלהלים כימי מועעד 10 ודברתיה על הנבאים ואני חזון הרבויות וביד הנבאים ארמה 11 אם גלעד און אך שוא היו במלול שורדים ובחו נם מזוחותם נלדים על תלמי שדי 12 ויבורח יעקב שדה ארם ויעבד ישראל באשה ובאה שמר 13 ובנבניה העלה יהוה את ישראל למצרים ובנבניה נשמר 14 הצעיס אפרים תמרורים ודמיו עלייו יטוש וחרפתו ישב ל' אדרינו

13 כדבר אפרדים רתת נשא הוא בישראל ויאשם בבעל וימת 2 ועתה יוספו לחטא ויעשו להם מסכה מכספם כתובונם עצבים מעשה חרשים כליה להם הם אמרים זבחו אדם געלים ישקון 3 לכון יהיו כען בקר וכטל משכים הלק' כמץ יסעד מגן וכען מארבה 4 ואנכי יהוה אלהיך מארץ מצרים ואלהים זולתי לא תדע ומושיע אין בלתי 5 אני ירעיתך במדבר-- הארץ תלאבות 6 כמראיהם וישבעו--שבעו וירם לכם על כן שכחוני 7 ואהיו להם כמו שחלה--כגmr על דרך

מן פניו ייחילו עמים כל פנים קבצוו פארור ⁷ כנברורים רצון כאנשי מלחה מלחמה יעלו חומה ואיש בדרכו ילכון ולא יעבטן ארחותם ⁸ ואיש אחיו לא ידחקון גבר במסלתו ילכון ובעד השלח יפלו לא יבצעו ⁹ בעיר שקו בחומה ירצין--בבזהים יעלו بعد החלוניים יבוא כנגב ¹⁰ לפניו רגוז אرض רעש שמיים ממש וירח קדרו וכוכבים אספו נגיהם נזיווה נתן קולו לפני חילו-- כי רב מאריך מהנתנו כי עצום עשה דברו כי גדור יומ יהוה ונורא מאריך מווייכלנו ¹¹ וגם עתה נאם יהוה שבו עדי בכל לבכם ובצום ובכום ובכבי ובמספר ¹² כי חנון ורחום הוא--ארך אפים ורב חסר ונחם על הרעה ¹³ מי יודע ישוב נחם והשair אחריו ברכה-- מגנהה ונסך ליהוה אלהיכם ¹⁴ תקעו שופר בציון קדרשו צום קראו עצרה ¹⁵ אספו עם קדרשו קהיליכם זקנים--אספו עלולים ויונקי שדים יצא חתן מחררו וכלה מהפתה ¹⁶ בין האולם ולמזבח יכובו הכהנים משרתוי יהוה והאתה חוסה יהוה על עמק ועל תתן נחלהך להרפה למשלם בס נוים--למה יאמרו בעמיהם איך אלהיהם ¹⁷ ויקנא יהוה לארכיו ויחמאל על עמו ויען יהוה ויאמר לעמו הנני שלח לכם את הדרן והтирוש והיצחר ושבעתם אתו ולא את אחכם עוד חרפה בניום ¹⁸ ואת הצפוני ארליך מעלייכם והדרתינו אל ארץ ציה ושםמה--את פניו אל הים הקדמוני וספו אל הים האחרון ועלתה באשו ותעל צהנתו--כי הנדייל לעשות ¹⁹ אל תיראי אדמה נויל ושםחו כי הנדייל יהוה לעשות ²⁰ אל תיראו בהמות שדי כי דשא נאות מדבר כי עז נשא פריו תאנה וגפן נתנו חילם ²¹ ובני ציון גילו ושםחו ביהוה אלהיכם כי נתן לכם את חמורה לצדקה ווירד לכם גשם מורה ומלקosh-- בראשון ²² ומלאו הגנות בר והשיקו היקבים תירוש ויצחר ²³ ושלמותו לכם את השנים אשר אכל הארץ הילך והחסיל והגום חיל הגדול אשר שלחתו בכם ²⁴ ואכלתם אכול ושבוע והלחתם את שם יהוה אלהיכם אשר עשה אתכם להפליא ולא יבשו עמי לעולם ²⁵ וידעתם כי בקרב ישראלי אני ואני יהוה אלהיכם ואין עוד ולא יבשו עמי לעולם ²⁶ והיה אחרי כן אשפוך את רוחי על כלبشر ונכאו בניכם ובנותיכם וקניכם חלומות יחלמו--בחוריכם חיזיות יראו ²⁷ וגם על

1 דבר יהוה אשר היה אל יואל בן פתאל ² שמעו זאת הוקנים והאזורנו כל יושבי הארץ ההיתה זאת בימיםם ואם ביום אבתיכם ³ עליה לבנייכם ספרו ובניכם לבניהם ובניהם לדור אחר ⁴ יתר הארץ אכל הארץ ויתר הארץ אכל הילך ויתר הילך אכל החסיל ⁵ והקיצו שכוריהם ובכו והיללו כל שתי יין על עסois כי נכרת מפייכם ⁶ כי נוי עלה על ארצי עצום ואין בספר שני שני אריה ומתלוות לביא לו ⁷ שם נפני לשמה והתאנתי לקצפה חשפה והשליך הלבינו שרינה ⁸ אליו כבתוכה חנרת שך על בעל נעריה ⁹ והכרת מנהה ונסך מבית יהוה אבל הכהנים משרתי יהוה ¹⁰ שדר שדה אבלה ארמה כי שדר דגן הוביש תירוש אמלל יצחר ¹¹ והבישו אקרים הילילו קרmons על חטה ועל שעירה כי אבד קציר שדה ¹² הנפן הובישה והתאנתי אמללה רמנון גם תמר ותפוח כל עצי השדה יבשו--כי הביש ששון מן בני אדם ¹³ חגרו וסփדו הכהנים הילילו משרתוי מזבח--באו לינו בשקים משרתי אלה כי נמנע מבית אלהיכם מנהה ונסך ¹⁴ קדרשו צום קראו עצרה--אספו זקנים כל ישבי הארץ בית יהוה אלהיכם וועקו אל יהוה ¹⁵ אהה ליום כי קרוב יום יהוה וכshed משדי יבו ¹⁶ הילא נגד עינינו אכל נכרת מבית אלהינו שמהה וניל ¹⁷ עבשו פרדות תחת מנורתיהם--נסמו אצרות נהרסו מגנורות כי הביש דגן ¹⁸ מה אנאה בהמה נבכו עדרי בקר--כי אין מרעה להם נם עדרי הצאן נASHMO ¹⁹ אליך יהוה אקרה כי אש אבלה נאות מדבר ולהבה להטה כל עצי השדה ²⁰ נם בהמות שדה תערוג אליך כי יבשו אפיקי מים ואש אבלה נאות המדבר

2 תקעו שופר בציון והריעו בהר קדרשי--ירגנו כל ישבי הארץ כי בא يوم יהוה כי קרוב ² يوم חזך ואפלת יום ענן וערפל כשר פרש על ההרים עם רב עצום--כמהו לא נהייה מן העולם ואחריו לא יוסף עד שני דור ודור ³ לפנינו אכלת אש ואחריו תלחת להבה כגון עדן הארץ לפנינו ואחריו מדבר שמהה וגם פלייטה כנרא ⁴ כמראה סוסים מראהו וכפדרשים כנו לא היהתו לו ⁵ ירוצן ⁶ וככל מרכבות על ראשי הרים יركדן-- קובל להב אש אכלת Kash עם עצום ערוך מלחמה ⁶

העבדים ועל השפחות ביום החמה אשפוך את רוחו
וירושלם לדור ודור ונקיותי דם לא נקיותיו יהוה
ונתתי מופתים בשמי ובארץ דם ואש ותימרות
שכן בציון

30 עשן ³¹ המשמש יהפּך לחשך והירח לדם--לפנּו בוא
יום יהוה הנדרול ותונרא ³² והוא כל אשר יקרא בשם
יהוה--ימלט כי בהר ציון ובירושלם תהיה פליטה
כאשר אמר יהוה ובשידורים אשר יהוה קרא

3 כי הנה ביום החמה--ובעתה היה אש שוב
(אшиб) את שבota יהודה וירושלם ² וכבצתי את
כל הגנים והורדטים אל עמק יהושפט ונשפטינו עמם
שם על עמי ונחלזוי ישראל אשר פורו בגנים ואת
ארציכחין ³ ואל עמי ידו גורל ויתנו הילד בזונה
והילדה מכרו בין ויישטו ⁴ וגם מה אתם לי צד וצדון
וכל נלילות פלשת הנמלול אתכם משלמים עלי ואם
نمלים אתם עלי קל מהרה אשיב נמלכם בראשכם ⁵
אשר כספי וזהבי לקחתם ומהמודי הטבים הבאתם
להוכלים ⁶ ובני יהודה ובני ירושלם מכרתם לבני
היוונים למען הרחיקם מעל גבולם ⁷ הנסי מערים--
מן המקום אשר מכרתם אתם שמה והשבתו נמלכם
בראשם ⁸ ומכרתי את בניכם ואת בנותיכם ביד בני
יהודה ומכרום לשבאים אל נוי רחוק כי יהוה דבר
9 קראו זאת בניכם קדרשו מלחמה העירו הגבורים--
יגשו יעלו כל אנשי המלחמה ¹⁰ כתו אתיכם להרבות
ומזרתיכם לרמחים החילש יאמר גבור אני ¹¹ עשו
ובאו כל הגנים מסביב ונקבעו שם התנתה יהוה
גבוריך ¹² יעירו ויעלו הגנים אל עמק יהושפט כי שם
אשר לשפט את כל הגנים--מסביב ¹³ שלחו מגל כי
בshall קציר באו רדו כי מלאה גת--השיקו היקבים כי
רבה רעתם ¹⁴ המוניהם בעמק החרז ¹⁵ שמש וירח קדרו וכוכבים
יום יהוה בעמק החרז ¹⁶ וננה מציון ישאג ומירושלם יתנו קולו
ורעשו שמים הארץ יהוה מהסה לעמו ומעיו לבני
ישראל ¹⁷ וודיעתם כי אני יהוה אלהיכם שכן בציון
הר קדרי והיתה ירושלם קדר וזרים לא יעברו בה
עוד ¹⁸ והיה ביום ההוא יטפו ההרים עסיס והגבעות
תלכנה חלב וכל אפיקו יהודה ילכו מים ומעין מבית
יהוה יצא והשקה את נחל השיטים ¹⁹ מצרים לשממה
תהייה ואדום למדבר שמה תהיה מתחם בני יהודה
אשר שפכו דם נקי בארכצם ²⁰ ויהודה לעולם תשב

מכרם בכסף צדיק ואכיוון בעבר נעלים ⁷ השאפים על עפר ארץ בראש דלים ודרך גנווים יטו ואיש ואכיו ילכו אל הנערה למען חלל את שם קדרי ⁸ ועל בגדים חבלים יטו אצל כל מזבח ויין ענווים ישטו בית אליהם ⁹ ואנכי השמדתי את האמרי מפנים אשר כנבה אරזים נבחו והשן הוא כאלונים ואשmidt פריו ממועל ושרשו מותחת ¹⁰ ואנכי העלייתי אתכם מארץ מצרים ואולך אתכם במדבר ארבעים שנה לרשת את ארץ האמרי ¹¹ ואקים מבניםם לנביאים ובבחורייכם לנוראים האף אין זאת ישראל נאם יהוה ¹² ותשקו את הנוראים יין ועל הנביאים צויתם לאמר לא תנבואו ¹³ הנה אני מעיך תחתיכם כאשר העיק הענלה המלאה לה עמי ¹⁴ ואבד מנוס מקל וחוק לא יאמץ فهو ונבוד לא ימלט נפשו ¹⁵ ותפesh הקשת לא יעמוד وكل ברגלו לא ימלט ורכב הסוס לא ימלט נפשו ¹⁶ ואמוץ לבו בגבורים-ערום ינוס ביום ההוא נאם יהוה

3 שמעו את הדבר הזה אשר דבר יהוה עליויכם-בני ישראל על כל המשפה אשר העלייתי מארץ מצרים לאמר ² רך אתם ידעתם מכל משפחות האדמה על כן אפקר עליכם את כל עוניהם ³ הילכו שנים יהדו בלתי אם נועדו ⁴ היוגן אריה בעיר וטרף אין לו היתן כפר קולו ממענתו בלתי אם לכד ⁵ התחפל צפוף על פח הארץ ומוקש אין לה היילה מהמן האדמה ולcold לא ילcold ⁶ אם יתקע שופר בעיר ועם לא יחרדו אם תהיה רעה בעיר ויהוה לא עשה כי לא יעשה אדרני יהוה דבר כי אם גנלה סודו אל עבריו הנביאים ⁸ אריה שאג מי לא יירא אדרני יהוה דבר מי לא ינבא ⁹ השמיעו על ארמנות באשדור ועל ארמנות בארץ מצרים ואמרו האספו על הררי שמרון ורא מהוימת רבות בתוכה ועשוקים בקרבה ¹⁰ ולא ידעו עשות וכחה נאם יהוה האויצרים חמס ושד בארמנותיהם ¹¹ לכן כה אמר אדרני יהוה צר וסביב הארץ ותוריד ממך עזק ונבו ארמנותיך ¹² כה אמר יהוה כאשר יציל הרעה מפני הארי שי כרעים או בدل און--כן נצלו בני ישראל היישבים בשמרון בפתח מטה ובדמשק ערש ¹³ שמעו והיעדו בבית יעקב-נאם אדרני יהוה אלהי הצבאות ¹⁴ כי

1 דברי עמום אשר היה בנקדים מתוקע אשר חוזה על ישראל בימי עוזיה מלך יהודה ובימי ירבעם בן יושע מלך ישראל--שנותם לפני הrush ² ויאמר--יהוה מצינו ישאן ומירושלם יתן קולו ואכלו נאות הרעים ויבש ראש הכרמל ³ כה אמר יהוה על שלשה פשעי دمشق ועל ארבעה לא אשיבו על דושם בחרצות הברזל את הגלעד ⁴ ושלחתי אש בבית חזאל ואכללה ארמנות בן הדר ⁵ ושברתי בריח دمشق והכרתי יושב מבקעת און ותומך שבט מבית עדן ונלו עם ארם קיריה אמר יהוה ⁶ כה אמר יהוה על שלשה פשעי עזה ועל ארבעה לא אשיבו על תלותם גלות שלמה להסיגר לאדם ⁷ ושלחתי אש בחומות עזה ואכללה ארמנתיה ⁸ והכרתי יושב מasadוד ותומך שבט מאשקלון והשיבתי ידו על עקרון ואבדו שרית פלשטים-אמר אדרני יהוה ⁹ כה אמר יהוה על שלשה פשעי צר ועל ארבעה לא אשיבו על הסנורים גלות שלמה לאדם ולא זכרו ברית אחים ¹⁰ ושלחתי אש בחומות צר ואכללה ארמנתיה ¹¹ כה אמר יהוה על שלשה פשעי אדרם ועל ארבעה לא אשיבו על רדפו בחרב אהיו ושותרת רחמייו ויטרפ לעד אפו ועברתו שמרה נצח ¹² ושלחתי אש בתימן ואכללה ארמנות בצרה ¹³ כה אמר יהוה על שלשה פשעי בני עמן ועל ארבעה לא אשיבו על בקעם הרות הגלעד למען הרחיב את נבולם ¹⁴ והצתתי אש בחומת רכה ואכללה ארמנותה בתרועה ביום מלמה בסער ביום סופה ¹⁵ ווהלך מלכם בנוליה הוא ושריו יחרדו אמר יהוה

2 כה אמר יהוה על שלשה פשעי מוואב ועל ארבעה לא אשיבו על שרפוי עצמות מלך אדרום לשיד ² ושלחתי אש במואב ואכללה ארמנות הקריות וממת בשאון מוואב בתרועה בקהל שופר ³ ווהכתי שופט מקרבה וכל שירה אהרוג עמו אמר יהוה ⁴ כה אמר יהוה על שלשה פשעי יהודה ועל ארבעה לא אשיבו על מאסם את תורה יהוה ותקיו לא שמרו ויתעומם כוביהם אשר הילכו אבותם אהריםם ⁵ ושלחתי אש ביהודה ואכללה ארמנות ירושלם ⁶ כה אמר יהוה על שלשה פשעי ישראל ועל ארבעה לא אשיבו על

יהיה לאון ⁶ דרשו את יהוה וחיו פן יצליח כאש בית
ווסף ואכללה אין מכבה לבית אל ⁷ ההפלכים לעננה
משפט וצדקה לארץ גינוי ⁸ עשה כימה וכסיל והפק
לבקר צלמות ויום ליליה החשיך הקורא למי הים
ישפכם על פני הארץ--יהוה שמו ⁹ המבליג שד על
עו וشد על מבצר יבו ¹⁰ שנאו בשער מוכיח ודרבר
הימים יתעבו ¹¹ לכן יען בושכם על דל ומשאת בר
תקחו ממנה--בתי נזות בניהם ולא תשכו בם כרמי
חמד נשעתם ולא תשטו את יינם ¹² כי ידעת רביים
פשיעיכם ועצמים חטאיכם צרדיי צדיק ל Kohi כפר
ואכינויים בשער הטו ¹³ לכן המשכילד בעת החיה-¹⁴ ידם
כי עת רעה היא ¹⁴ דרשו טוב ואל רע למען תחיו ויחי
כן יהוה אלהי צבאות אהכם--כאשר אמרתם ¹⁵ שנאו
רע ואהבו טוב והצינו בשער משפט אولي יהנן יהוה
אלהי צבאות--שארית יוסף ¹⁶ לכן כה אמר יהוה
אלהי צבאות אדני בכל רחבות מסped ובכל חוצות
אמרו הו והצינו אכר אל אבל ומספר אל יודעי
נדי ¹⁷ ובכל כרמים מסped כי עבר בקרך אמר
יהוה ¹⁸ היו המתאים את ים יהוה למה זה לכם ים
יהוה הוא חזק ולא אור ¹⁹ כאשר ינוס איש מפני הארי
ופגעו הדבר ובא הבית--וסמך ידו על הקיר ונשכו
הנחש ²⁰ הלא חזק יום יהוה ולא אור ואפל ולא נגה
לו ²¹ שנأتي מסתי תגיכם ולא אריה בעצתריכם
כii אם תעלו לי עלות ומנתיכם לא ארזה ושלם
מריאיכם לא אבית ²³ הסדר מעלי המון שדריך זומרת
נכלהך לא אשמע ²⁴ ווגל כמים משפט וצדקה כנהל
איתן ²⁵ הובחים ומנהה הנשתם לי במדבר ארבעים
שנה--ביה ישראל ²⁶ ונשאתם את סכות מלככם ואת
zion צלמייכם--כוכב אלהיכם אשר עשיתם לכם ²⁷
וזגליות אהכם מיהלאה לדמשק אמר יהוה אלהי
צבאות שמו

6 הוי השאנים בציון והבטחים בהר שמרון נקיי
ראשית הגנים ובאו להם בית יהוד ² עברו כלנה
וראו ולכו משם חמת רבה ורדגו נת פלשתים הוטובים
מן הממלכות האלה--אם רב גובלם מגבלכם ³
המנדים ליום רע וגשונן שבת חמס ⁴ השכנים על
מטות שנ וסרחים על ערשיהם ואכלים קרם מצאן
ועגלים מתוק מרכיב ⁵ ה הפרשים על פי הנבל כדoid

בימים פקדיו פשי ישראל--עליו ופקדתי על מזבחות
בית אל וננדעו קרנות המזבח ונפלו לארץ ⁵ וזה כי
בית החרף על בית הקיין ואבדו בתה השן וספו בתים
רבים--נאם יהוה

4 שמעו הדבר הזה פרות הבשן אשר בהר שמרון
העסקות דלים הרצחות אכינויים האמור לארביהם
הביאה ונשתה ² נשבע אדני יהוה בקדשיו כי דנה
ימים באים עליכם ונשא אתכם בצדות ואחריתכם
בシリות דונה ³ וופרדים הצאנה אשנה גנדה והשלכתנה
ההרמונה נאם יהוה ⁴ באו בית אל ופשעו הנגלל
הרבו לפשע והביאו לבקר זבחיכם לשלתם ימים
עשרתייםיכם ⁵ וקטר מהמץ תודה וקראו נרכות
השמיינו כי כן אהבתם בני ישראל נאם אדני יהוה
ו גם אני נתתי לכם נקיון שנים בכל עריכם וחסר
לחם בכל מקומתיכם ולא שבתם עדי נאם יהוה ⁷
לקציר והמטרתי על עיר אחת ועל עיר אחת לא
אטמיט חלקה אחת המטר וחלקה אשר לא המטר
עליה תיבש ⁸ וגעו שתים שלש ערים אל עיר אחת
לשנות מים--ולא ישבעו ולא שבתם עדי נאם יהוה
הכיתוי אתכם בשדפון ובירקון--הרבבות גנותיכם
וכרמים ותנאים וויתיכם יאלל הגnom ולא שבתם
עדי נאם יהוה ¹⁰ שלחתני בכם דבר בדרך מצרים--
הרגתי בחורב בחורבים עם שבי סוסיכם ואעללה באש
מחניכם ובאפקם ולא שבתם עדי נאם יהוה ¹¹ הפכתי
בכם כמחפה אל להים את סdem ואת עמלה ותהי
כאוד מצל מרפה ולא שבתם עדי נאם יהוה ¹² לכן
כה עשה לך ישראל יעקב כי זאת עשה לך הכוון
לקראת אלהיך ישראל ¹³ כי הנה יוצר הרים וברא
רוח ומגיד לאדם מה שזו עשה שחר עיפה ודרך על
במושי ארץ--יהוה אלהי צבאות שמו

5 שמעו את הדבר הזה אשר אני נשא עליכם קינה--
בית ישראל ² נפלה לא תוסיפ קום בתולית ישראל
נשחה על אדמתה אין מקומה ³ כי אמר אדני יהוה
העיר הייצאת אלף תשריר מאה והויצאת מאה תשאיר
עשרה לביה ישראל ⁴ כי אמר יהוה להביה לביית ישראל
דרשוני וחיו ⁵ ואל תדרשו בית אל והנגלל לא הבא
ובאר שבע לא תעבירו כי הנגלל נלה גילה ובית אל

השבו להם כל שיר 6 המשטים במזרקי יין וראשית
שמנים ימשחו ולא נחלו על שבר יוסף 7 לבן עטה
יגלו בראש גלים וסדר מרוזה סרווחים 8 נשבע אדרני
יהוה בנספו נאם יהוה אלהי צבאות מותאב אני את
גאון יעקב ואדרנתו שנאתי והסגרתי עיר ומלאה 9
והיה אם יותרו עשרה אנשים בבית אחד-ומתו 10
ונשאו דורו ומסרפו להוציא עצמים מן הבית ואמר
לאשר בירכת הבית העוד ענק ואמר אף ואמר הס
כיו לא להזכיר בשם יהוה בכי קינה יהוה מצוה והכה
הבית הנדול רסיסים והבית הקטן בקעום 12 הירצון
בסלע סוסים אם יחרוש בקרים כי הפכתם לראש
משפט ופרי צדקה ללענה 13 השמחים ללא דבר
האמורים-הלו באחוננו ל夸נו לנו קרנים 14 כי הני
מקום עליכם בית ישראל נאם יהוה אלהי הצבאות-
גוי ולחציו אתכם מלבוא חמת עד נחל הערבה

7 כה הראני אדרני יהוה ותנה יוצר גבי בתחלת
עלות הלקש ותנה לקש-אחר גזוי המלך 2 והיה אם
כליה לא יכול את עשב הארץ ואמר אדרני יהוה סלה
נא מי יקים יעקב כי קטן הוא 3 נחם יהוה על זאת
לא תהיה אמר יהוה 4 כה הראני אדרני יהוה ותנה
קרא לרבי באש אדרני יהוה והאבל את החום רבה
ואכליה את החלק 5 ואמר אדרני יהוה חדל נא-מי יקים
יעקב כי קטן הוא 6 נחם יהוה על זאת נם היא לא
תהיה אמר אדרני יהוה 7 כה הראני והנה אדרני נצב
על חומות אנך ובידו אנך 8 ויאמר יהוה אלי מה אתה
ראה עמוס ואמר אנך ויאמר אדרני הני שם אנך בקרוב
עמי ישראל-לא אוסף עוד עברור לו 9 ונשמו במוות
ישחק ומקדרשי ישראל יחרבו וקמתי על בית ירבעם
בחרב 10 וישלח אמץיה כהן בית אל אל ירבעם מלך
ישראל לאמר קשר עלייך עמוס בקרוב בית ישראל-
לא תוכל הארץ להכיל את כל דבריו ובכי כי אמר
עמוס בחרב ימות ירבעם וישראל-נלה גילה מעל
אדמותו 12 ויאמר אמץיה אל עמוס חזה לך ברח לך
אל ארץ יהודה ואכל שלם לחם ושם תנבא 13 ובית
אל הוסיף עוד להנба כי מקדש מלך הוא ובית
מלוכה הוא 14 וווען עמוס ויאמר אל אמץיה לא נביה
אני ולא בן נביה אני כי בוקר אני ובולס שקמים
15 ויקחני יהוה מהחרוי הצען ויאמר אליו יהוה לך
הנба אל עמי ישראל 16 ועתה שמע דבר יהוה לך

9 ראייתי את אדרני נצב על המזבח ויאמר הרך הפתור
וירעשו הפסים ובצעם בראש כלם ואחריהם בחרב
אהרגן לא ינוס להם נס ולא ימלט להם פליט 2 אם
יחתרו בשאול מלך שם ידי תקחם ואם יעלו השמיים-
שם אורידם (Sheol h7585) 3 ואם יחבאו בראש הכרמל
שם אהפש ולקחותים ואם יסתרו מננד עניי בקרקע
הים-שם אצווה את הנחש ונשכם 4 ואם ילכו בשבי
לפנוי איביהם שם אצווה את החרב ותרנותם ושמי
ענין עליהם לרעה ולא לטובה 5 ואדרני יהוה הצבאות
הגען בארץ ותמונה ואבלו כל יוושבי בה ועלתה כיאר
כליה ושכעה כיאר מצרים 6 הבונה בשמיים מעלהתו

ואגדתו על ארץ יסודה הקרה למי חיים וישפכם על פני הארץ- יהוה שמו ז הלא כבני כשיים אם ליבני ישראל נאם יהוה הלוא את ישראל העליית מארץ מצרים ופלשטים מכפתור ואדם מקיר 8 הנה עיני אדני יהוה במלכה החטא והשמדתי אתה מעל פני האדמה אף כי לא השמיד אשמיד את בית יעקב-- נאם יהוה 9 כי הנה אני מצוה והגעתי בכל הגנים את בית ישראל כאשר ינוע בכברה ולא יפול צרור ארץ 10 בחרב ימותו כל חטא עמי האמורים לא תניש ותקדים בעדינו- הרעה 11 ביום ההוא אקים את סכת דוד הנפלת ונדרתי את פרציהן והרסתיו אקים ובניתה כימי עולם 12 למען יירשו את שאירית אדום וכל הגנים אשר נקרא שם עליהם נאם יהוה עשה זאת 13 הנה ימים באים נאם יהוה ונשח חורש בקצר ודרך ענבים במשך הזורע והטיפו הרים עסים וככל הגבעות חתמונהנה 14 ושבתי את שבות עמי ישראל ובנו ערים נשמות וישבו ונטו כרמים ושתו את יינם ועשו גנות ואכלו את פריהם 15 וננטעתום על אדמתם ולא ינתשו עוד מעל אדמתם אשר נתתי להם-- אמר יהוה אלהיך

1 חזון עבדיה כה אמר אדני יהוה לאדרום שמוועה
שמענו מאת יהוה וציר בנוים שלח-קומו ונוקמה
עליה למלחתה ² הנעה קטן נתהיך בנוים בזוי אתה
מאד ³ זודן לבך השיאך שכני בחגנו סלע מרום שבתו
אמר בלבבו מי יורדני ארץ ⁴ אם תנביה כנשך ואם בין
כוכבים שם קנק--משם אורידך נאם יהוה ⁵ אם נגבים
באו לך אם שודדי לילה--איך נדמota הלא יגנבו
דים אם בצרים באו לך הלא ישארו עללות ⁶ איך
נחפשו עשו נבעו מצפינו ⁷ עד הנבול שלחווק כל אנשי
בריטק--השיאוק יכול לך אנשי שלמך לחמק ישימו
מזור תחתק--אין תבונה בו ⁸ הלא ביום ההוא נאם
יהוה והאבדתי חכמים מאדום ותבונה מהר עשו ⁹
וחתו גבורייך תימן למען יכרת איש מהר עשו מקטל
¹⁰ מהחמס אחיך יעקב תקסך בושה ונכרתת לעולם
¹¹ ביום עמדך מגניר ביום שבות זרים חילו ונכרים
באו שערו ועל ירושלים ידו גורל--نم אתה כאחד
מהם ¹² ואל תרא ביום אחיך ביום נכרו ואל תשמה
לבני יהודה ביום אבדם ואל תנדר פיך ביום צרה ¹³
אל תבוא בשער עמי ביום אידם אל תרא נאם אתה
ברעתו ביום אידם ואל תשלחנה בחילו ביום אידם
¹⁴ ואל תעמוד על הפרק להכרית את פליטיו ואל
תסנור שרידיו ביום צרה ¹⁵ כי קרוב يوم יהוה על
כל הנויים כאשר עשית יעשה לך נמלך ישב בראשך
¹⁶ כי כאשר שתיתם על הר קדשי ישטו כל הנויים
תמיד ושטו ולווע והיו כלוא היו ¹⁷ ובהר ציון תהיה
פליטה והיה קדש וירושו בית יעקב את מורשיהם ¹⁸
והיה בית יעקב אש ובית יוסף לhabה ובית עשו לחש
ודלקו בהם ואכלום ולא יהיה שריד בבית עשו כי
יהוה דבר ¹⁹ וירשו הנגב את הר עשו והשפלה את
פלשתים וירשו את שדה אפרים ואת שדה שמרון
ובנימן את הגלעד ²⁰ ונגלת החל הזה לבני ישראל
אשר כנענים עד צרפת ונגלת ירושלים אשר בספרד--
ירשו את ערי הנגב ²¹ ועליו מושעים בהר ציון לשפט
את הר עשו והיותה ליהוה המלוכה

חבות לראשי **6** לכבבי הרים ירדתי הארץ בחרחה
בעדי לעולם ותעל משחת חמי יהוה אלהי **7** בהתעטף
עלי נפשי את יהוה זכרתי ותבוא אליך תפלתי אל
היכל קדשך **8** משרים הבלי שוא-חסדים יעכו **9**
אני בקהל תורה אובהה לך אשר נדרתי אשלה
ישועתה ליהוה **10** ויאמר יהוה לרג'ו ויקא את יונה אל
היבשה

3 ויהי דבר יהוה אל יונה שניית לאמר **2** קום לך אל
נינהה העיר הנдолלה וקרא אליה את הקראאה אשר
אנכי דבר אליך **3** ויקם יונה וילך אל נינהה-כדבר
יהוה ונינהה הייתה עיר נдолלה לאלהים-מהלך שלשת
ימים **4** ויחול יונה לבוא בעיר מהלך יום אחד ויקרא
ויאמר עוד ארבעים יום ונינהה נהפכה **5** ויאמינו בני
נינהה באלהים ויקראו צום וילבשו שקים מנדרלים ועד
קתןם **6** וונען הדבר אל מלך נינהה ויקם מכסאו ויעבר
אדרכו מעלייו ויכס שק וישב על האפר **7** וויעק ויאמר
בנינהה מטעם המלך גדליו לאמר האדם והבהמה
הבקר והצאן אל יטעםמו מאומה-אל ירעו ומים אל
ישתו **8** ויתכסו שקים האדם והבהמה ויקראו אל
אליהם בחזקה וישבו איש מדרכו הרעה ומן החמס
אשר בכפיהם **9** מי יודע ישוב ונחם האלהים ושב
מחרון אפו ולא נאבד **10** וירא האלהים את מעשיהם
シ שבם מדרכם הרעה ונחם האלהים על הרעה אשר
דבר לעשות להם-ולא עשה

4 וירע אל יונה רעה נдолלה וחזר לו **2** ויתפלל אל
יהוה ויאמר אנה יהוה הלוֹא זה דברי עד היזתי על
אדמותי-על כן קرمתי לברח תרשישה כי ידעת כי
אתה אל חנון ורחום ארך אפים ורב חסד ונחם על
הרעה **3** ועתה יהוה קח נא את נפשי ממני כי טוב
מותי מחיי **4** ויאמר יהוה הحيיט ברה לך **5** ויצא
yonah من העיר וישב מקדם לעיר וייעש לו שם סכה
וישב תחתה בצל עדר אשר יראה מה יהיה בעיר **6**
וימן יהוה אלהים קיקון ויעל מעל ליוна להיות צל
על ראשו להציג לו מרעתו וישמה יונה על הקיקון
שםחה נдолלה **7** וימן אלהים תולעת בעלות השחר
למחרת ותק את הקיקון ויישב **8** ויהי כורח השמש
וימן אלהים רוח קרדים חרישות ותק המשש על ראש
yonah ויתעלף ויאשא את נפשו למות ויאמר טוב מותי
היכל קדשך **9** אפפני מים עד נשח חום יסבבני סוף

1 ויהי דבר יהוה אל יונה בן אמתי לאמר **2** קום לך
אל נינהה העיר הנдолלה-וקרא עליה כי עלה רעתם
לפני זויקם יונה לבrho תרשישה לפני יהוה וירד
יפו וימצא אניה באה תרשיש ויתן שכרה וירד בה
לbove עםם תרשישה לפני יהוה **4** ויהוה חטיל רוח
נדולה אל הים ויהי סער גדוֹל בים והאניה חשה
להשבר **5** ויראו המלחים וויעקו איש אל אלהי
ויהנה ירד אל ירכתי הספינה וישכב וירדם **6** וירכט
אליו רב החבל ויאמר לו מה לך נרדם קום קרא
אל אלהיך-אולו יתעשת האלהים לנו ולא נאבד **7**
ויאמרו איש אל רעהו לכט וונפילה גוררות ויפל הנורל
בשלמי הרעה הזאת לנו ויפלו גוררות ויפל הנורל
על יונה **8** ויאמרו אליו-הנידה נא לנו באשר למי
הרעה הזאת לנו מה מלاكتך ומאנון תבואה-מה ארץ
ואי מזה עם אתה **9** ויאמר אליהם עברו אנכי ואת
יהוה אלהי השמים אני ירא אשר עשה את הים ואת
היבשה **10** ויראו האנשים יראה נдолה ויאמרו אליו
מה זאת עשית כי ידעו האנשים כי לפני יהוה הוא
ברך-כי הגיד להם **11** ויאמרו אליו מה נעשה לך
וישתק הים מעלינו כי הים הולך וסער **12** ויאמר
אליהם שאוני והטילני אל הים וישתק הים מעליכם
כי יודע אני כי בשלוי הסער הנдолה הזה עלייכם **13**
ויחתרו האנשים להשיב אל היבשה-ולא יכולו כי הים
הולך וסער עליהם **14** ויראו אלהי יהוה ויאמרו אנה
יהוה אל נא נאבדה בנפש האיש זהה ואל תנת עליינו
دم נקייא כי אתה יהוה כאשר חפצת עשית **15** ויאשא
את יונה ויטלהו אל הים ויעמד הים מזעפו **16** ויראו
האנשים יראה נдолלה את יהוה ויזבחו זבח להוה
וירדו נדרדים **17** וימן יהוה נдолול לבלע את יונה
ויהי יונה במעי הדג שלשה ימים ושלשה לילות

2 ויתפלל יונה אל יהוה אלהיו ממעי הדגה **2** ויאמר
קרأتي מצרה לי אל יהוה-ויענני מבטן שאל שועה
שמעת קולי **3** (Sheol h7585) ותשליךני מצולחה בלבב
ימים ונחר יסבבנו כל משבריך ונליק עלי עברו **4**
וاني אמרתי נגרשתי מנדר עיניך אך אוסף להביט אל
היכל קדשך **5** אפפני מים עד נשח חום יסבבני סוף

מחיה ^ט ויאמר אלהים אל יונה ההייטב חרה לך על
הקייקיון ויאמר הייטב חרה לי עד מות ^{טט} ויאמר יהוה-
אתה חסת על הקיקיון אשר לא עמלת בו ולא גדלתו
שben לילה היה ובן לילה אבד טז ואני לא אחוס
על נזינה העיר הנדולה--אשר יש בה הרבה משתים
עשרה רבו אדם אשר לא ידע בין ימינו לשמאלו
ובחמה רבה

אם אלה מעലיו הלוּא דברי ייטבו עם הישר הילך⁸
ואתמול עמי לאויב יקומו ממול שלמה אדר תשפטו
מעברים בטח שובי מלחתה ⁹ נשי עמי תנשון מבית
תענינה מעל עלילה תקחו הדרי לעולם¹⁰ קומו
ולכו כי לא זאת המנוחה בעבר טמאת החבל וחבל
נמרץ ¹¹ לו איש הילך רוח ושקר כוב אטף לך לין
ולשבר והיה מטיף העם זהה¹² אסף אסף יעקב
כלך קבוץ אקבץ שאירית ישראל--יחד אשימנו עצאן
בצראה כעד בתוכה דברו תהימנה מادرם¹³ עללה
הפרץ לפניהם--פרצטו ויעברו שער ויצאו בו ויעבר
מלכם לפניהם ויהוה בראשם

3 ואמר שמעו נא ראש יעקב וקציני בית ישראל
הלוּא לכם לדעת את המשפט² שנאי טוב ואהבי רעה
(רע) גولي עורם מעלייהם ושארם מעל עצמותם³
ואשר אכל שאר עמי ועורם מעלייהם הפשיטו ואת
עצמותיהם פצחו ופרשו כאשר בסיר וככבר בתוכה
קלחת⁴ או יזעקו אל יהוה ולא יענה אותם ויסתר
פניהם מהם בעת ההיא כאשר הרעו מועליהם ⁵ כה
אמר יהוה על הנביאים המתעניים את עמי--הנסכים
בשניםיהם וקראו שלום ואשר לא יתן על פיהם וקדשו
עליו מלחתה⁶ לבן לילה לכם מהזון והשכה لكم
מקסם ובאה המשמש על הנביאים וקדר עליהם היום⁷
ובשו החזום וחרפו הקסמים ועטו על שפם כלם כי
אין מענה אלהים⁸ ואולם אנכי מלאתי כה את רוח
יהוה ומשפט ונוראה--להניד ליעקב פשעו ולישראל
חטאתו⁹ שמעו נא זאת ראש בית יעקב וקציני בית
ישראל--המתבעים משפט ואת כל הישרה יעקהו¹⁰
בנה ציון בדים וירושלם בעולה ¹¹ בראשיה בשחד
ישפטו וכנהיה במחירות ורוינו נבניה בכסף יקסמו ועל
יהוה ישענו לאמר הלוּא יהוה בקרבנו לא תבוא עליינו
רעה¹² לבן בגולכם ציון שדה תחרש וירושלם עין
תהייה והר הבית לבמות יער

4 והיה באחרית הימים יהיה היר בית יהוה נכוּן
בראש ההרים ונsha הושג מגבעות ונהרו עלייו עמים²
והלכו נויים רבים ואמרו לכוי ונעלת אל היר יהוה ואל
בית אלהי יעקב ויורנו מדריכיו ונלכה בארכתו כי
מציען יצא תורה ודבר יהוה מירושלם³ ומשפט בין
עמים רבים והוכיח לנוים עצמים עד רחוק וכתחתו

1 דבר יהוה אשר היה אל מיכה המרטתי ביום
יומם אחיו יחזקיה מלכי יהודה--אשר חזה על שמרון
וירושלים² שמעו עמים כלם הקשיי ארץ ומלאה
ויהי אדרני יהוה בכם לעד אדרני מהיכל קדרו³ כי
תגה יהוה יצא ממקומו וירד ודרך על במותי (במותי)
ארץ⁴ ונמוס הרים תחתיו והעמקים יתבקעו כדונן
מן פני האש כמים מגירים במורד⁵ בפשע יעקב כל
את ובחתאות בית ישראל מי פשע יעקב הילא שמרון
ומי במות יהודה הלוּא ירושלם⁶ ושמתי שמרון לעי
השדה למטעי כרם והנרטוי לנוי אבניה ויסדריה אנלה
ווכל פסיליה יכתו וכל אתניתה ישרפו באש וככל
עציבה אשים שמנה כי מאתנן זונה קבוצה ועד אتنן
זונה ישבו⁸ על זאת אספהה ואילילה איללה שליל
(שולל) וערום עשה מסped חנינים ואבל כבנות יענה
כפי אונשה מכוחותיה כי באה עד יהודה--גען עד שער
עמי עד ירושלם¹⁰ בנות אל הגידו--בכו אל התבכו¹¹
בביה לעפרה עפר התפלשתי (התפלשי) ¹² עברו
לכם יושבת שפיר עריה בשתי לא יצאה יושבת צאנן--
מספר בית האצל יקח מכם עמדתו¹² כי חלה לטוב
יושבת מרות כי ירד רע מאת יהוה לשער ירושלם¹³
רתם המרכבה לרכש יושבת לכיש ראשית חטאთ
היא לכת ציון כי בך נמצאו פשעי ישראל¹⁴ לבן תני
שלוחים על מורשת נת בתاي אכזב לאכזב למלכי
ישראל¹⁵ עד הירש אבי לך יושבת מרצה עד עדלים
יבוא כבוד ישראל¹⁶ קרחיו וינוי על בני חנוןיך
הרחבי קרחתק כנשך כי גלו מך

2 هو חשיי און ופעלי רע על משכבותם באור
הבקר יעשה כי יש לאל ידים² וחמדיו שדות וಗזלו
ובתים ונשאו ועשנו נבר וביתו ואיש ונחלתו³ לבן כה
אמר יהוה הנה חשב על המשפחה הזאת רעה אשר
לא תמישו ממש צוארכיכם ולא תלכו רומה--כי עת
רעיה היא⁴ ביום ההוא ישא עליכם משל וננה נהדי
נהיה אמר שדור נשדו--חלק עמי ימיר איך ימש לוי
לשובב שדרינו יחלק ⁵ לבן לא יהיה לך משליך חבל
בנורל בקהל יהוה⁶ אל תפטו יטיפון לא יטפו לאלה
לא יסן כלמות⁷ האמור בית יעקב הקצר רוח יהוה--

ומעוגנים לא יהיה לך ¹³ והכרתי פסיליך ומצבותיך
מרקברך ולא תשתחוה עוד למשעה יידך ¹⁴ וונתשי
אשריך מקרברך והשמדתיך עיריך ¹⁵ ועשיתי באך
וכחמה נקם--את הגנים אשר לא שמעו

6 שמעו נא את אשר יודה אמר קום ריב את ההרים
ותשמענה הנבעות קולך ² שמעו הרים את ריב יודה
והאותים מוסדי אדרץ כי ריב ליהודה עם עמו ועם
ישראל יתרוחה ³ עמי מה עשו לך ומה הלאתיק
ענה כי ⁴ כי העלתייך מארץ מצרים ומכביה עבדים
פדריטיך ואשלח לפניך את משה אהרן ומרמים ⁵ עמי
זכר נא מה ייעז בלק מלך מואב ומה ענה אותו בלעם
בן בעור--מן השטים עד הגלגלא למן דעת צדקות
יהודה ⁶ במה אקרם יודה אכף לאלהי מרום האקדמננו
בעולות בעגולים בני שנה ⁷ הירצתה יהודה באלי^י
אללים ברובבות נחלי שמן atan בכורי פשי פרוי
בטני חטאנת נפשי ⁸ הנגיד לך אדם מה טוב ומה יהודה
דורש מנק כי אם עשותה משפט ואהבתה חסד והצנע
לכת עם אליהיך ⁹ קול יהודה לעיר יקרא ותושיה וראה
שםך שמעו מטה ומוי יעדיה ¹⁰ עוד האש בית רשתע-
אצרות רשע ואיפת רוזן זעומה ¹¹ האזקה במאנוי
רשע ובכיס אבוי מרמה ¹² אשר עשרהיה מלאו חמס
וישביה דברו שקר ולשונם רמיה בפיהם ¹³ ונום אני
החלתי הכותך--השם על חטאיך ¹⁴ אתה תאכל
ולא תשב וישחק בקרברך ותסן ולא תפליט ואשר
הפלט לחרב אתן ¹⁵ אתה תזרע ולא תקצוץ אתה
תדרך זית ולא תסוק שמן ותירוש ולא תשתה יין ¹⁶
וישתמר חקוקה עמרי וכל מעשה בית אחאב ותלכו
במעצומם--למן תהי אתך לשמה וישביה לשקרה
וחרפה עמי תשאו

7 אללי לי כי היהתי כאספי קיז' בעללה בצייר אין
אשכול לאכול בכורה אותה נפשי ² אבד חסיד מן
הארץ וישראל באדם אין כלם לדמים יארבו איש את
אהיהו יצדדו חרם ³ על הרע כפים להויטיב השר של
והשפט בשלום והגדול דבר הוות נפשו הוא--ויעבתו
4 טובם כחך ישר מסוכחה יום מצפיך פקרתך באה
עתה תהיה מבוכתם ⁵ אל האמיןינו ברע אל תכתחו
באלוּן משכבות חיקך שמר פתחו פיך ⁶ כי בו מנבל
אב בת כמה באמה כליה בחמתה איבי איש אנשי ביתו

חרבთיהם לאתים וחניתתיהם למזרמות--לא ישאו
נו אל גוי הרב ולא ילמדון עוד מלחה ⁴ וישבו
איש תחת גפנו ותחת האנתו--אין מחריד כי פי יהוה
צבאות דבר ⁵ כי כל העמים ילכו איש בשם אלהיו
ואנחנו נלך בשם יהוה אלהינו--לעלם ועד ⁶ ביום
ההוא נאם יהוה אספה הצלעה והנדחה אקבצתה ואשר
הרעתינו ⁷ ושמתי את הצלעה לשאריות והנהלה לנו
ע祖ם וממלך יהוה עליהם בהר צין מעתה ועד עולם
⁸ אתה מנדל עדר עפל בת ציון--עדיך תהאנה ובאה
המשלה הראשונה ממלכת לבת ירושלם ⁹ עתה למה
תריעי רע המלך אין לך אם יווצך אבד--כי החזירך
חיל כיולדת ¹⁰ חול וnoch בת ציון כיולדת כי עתה
חצאי מקירה ושכנתה בשדה ובאתה עד בבל שם תנצליל-
שם יגאלך יהוה מכף איביך ¹¹ ועתה נאספו عليك
גויים רבים--האמורים תחנפ ותחזו בציון עניינו ¹² והמה
לא ידעו מהשבות יהודה ולא הבינו עצתו כי קבצם
כעמור גורגה ¹³ קומי ודודשי בת ציון כי קרן אשים
ברזל ופרסתיך אשים נחשוה והדקות עמים רבים
והחרמתי ליהודה בצעם וחילם לארון כל הארץ

5 עתה תתגדרדי בת נדור מצור שם עליינו בשבט יכו
על להליך את שפט ישראל ² וואה בית ללחם אפרהה
צעיר להיות באלי יהודה--מןך לי יצא להיותמושל
בישראל ומוציאתו מקדם מימי עולם ³ לכן יתנס עד
עת يولדה ילדה וויתר אהיו ישבון על בני ישראל ⁴
ועמד ורעה בעז יהודה--בנאון שם יהוה אלהיו וישבו
כי יבוא בארכנו וכי ירדך בארכנותינו והקמנו עליו
שבעה רעים ושמנה נסיכי אדים ⁶ ורעו את ארץ אשר
בחרב ואת ארץ נמרד בפתחיה והציל מאשור--כי
יבוא בארכנו וכי ירדך בנבולנו ⁷ וזהה שאarity יעקב
בקרב עמים רבים כתל מאת יהוה כרביכים על-
שב--אשר לא יקוה לאיש ולא יהל לבני אדם ⁸
והיה שאarity יעקב בוגדים בקרב עמים רבים כאריה
בכמהות יער ככפר בעדריו צאן--אשר אם עבר
ורמס וטרף ואין מציל ⁹ חרם ירדך על צדיך וככל
איביך יכרתו ¹⁰ וזהה ביום ההוא נאם יהוה והכרתי
סוסיך מקרברך והאבדתיך מרכבתיך ¹¹ ווהכרתי ערוי
ארץ והרסתי כל מבצריך ¹² והכרתי כשבים מיד

7 ואני בירוחה אצפה אוחילה לאלדי ישע ישמי
אלדי 8 אל תשחמי איבתי לי כי נפלתי קמתי כי אשב
בחשך יהוה אור לי 9 זעף יהוה אשה כי חטאתי לו עד
אשר יריב ריבוי ועשה משפטו--יווציאני לאור אראה
בצדתו 10 ותרא איבתי וככסה בושה--האמורה אליו
איו יהוה אלהיך עני תראינה בה עתה תהיה למרים
כשיט חוצות 11 יום לבנות גדריך יום ההוא ירחק
חק 12 יום הוא وعدיך יבוא למני אשור וערדי מצור
ולמני מצור ועד נהר יום מים וחר החר 13 והויתה
הארץ לשמה על ישבה מפרי מעלהיהם 14 רעה
עמך בשבטך צאן נחלתק--שכנו לבדד יער בחור
כרמל ירעו בשן ונולד עד כימי עולם 15 כימי צatak
מאץ מצדים אראנו נפלאות 16 יראו גנים ויבשו מכל
גבורתם ישים יד על פה אוניהם תחרשנה 17 ילחכו
עפר כנחש--כזחלי ארץ ירנו ממסגרותם אל יהוה
אל הדינו יפחו ויראו מנך 18 מי אל כמוך נשא עון
ועבר על פשע לשארית נחלתו לא החזיק לעד אף כי
חפי חסר הוא 19 ישב ירחמננו יכש עונתינו ותשליך
במצלות ים כל חטאיהם 20 תתן אמת ליעקב חסד
לאברהם אשר נשבעת לאבותינו מימי קדם

שם גור אריה ואין מהריד ¹² אריה טرف בדי נרותו
ומתנק ללבאותיו וימלא טرف הריו ומענתיו טרפה ¹³
הנני אליך נאם יודה צבאות והכערתי בעשן רכבה
וכפיריך האכל חרב והכרתי הארץ טרפך ולא ישמע
עד קול מלאכה

3 היו עיר דמום כליה כח שפרק מלאה--לא ימש
טרף ² קול שוט וקול רعش אופן וסוס דחר ומכבבה
מרקודה ³ פרש מעלה ולהב חרב וברק חנית ורב
חלל וככד פנור ואין קצה לנויו יכשלו (וישלו)
בגויותם ⁴ מרבי צנוי זונה טובת חן בעלת כשפים
הmercרת נוים בזוניה ומשפעות בקסיפה ⁵ והנני אליך
נאם יודה צבאות ונגלייתו שלוייך על פניך והראיתי
נוים מערך וממלכות קלנד ⁶ והשלכתיכי עליך שקצים
ונבלתייך ושפטיך בראשי ⁷ וזה יהיה כל ראייך ידור ממק
ואמר שדרה נינויה מי ינור לה מאין אבקש מנהמים
לק ⁸ התיטיבי מנא אמוני היושבה ביארים מים סביב
לה--אשר חיל ים מים חומתה ⁹ כוש עצמה ומצריהם
ואין קצה פשט ולובים היו בעוזרתך ¹⁰ נם היא לגללה
הלכה בשבי--גט עלליה ירטשו בראש כל חוץות ועל
נכבריה ידו נורל וכל גודליה רתקו בוקום ¹¹ גט
תשכרי תהי נעלמה נם את תבקשי מעוז מאיבך ¹² כל
UMBציך--תאנים עם בכורים אם ינעו ונפלו על פי
אוכל ¹³ הנה עמק נשים בקריך לאיביך פתחו נפתחו
שעריך ארץך אכללה אש בריחיך ¹⁴ מי מצור שאבי לך
חוקי מבצריך באי בטיט ורומי בחומר החזוק מלבון
שם האכלך אש--תכריתך חרב האכלך ¹⁵ קליק
התכבד כייל התכבדיقاربיה ¹⁶ הרביה רכליך
מכוכבי השמיים ילק פשט וייעף ¹⁷ מנזריךقاربיה
זרחה ונודר ולא נודע מקומו איים ¹⁸ נמו רעד מלך
אשר ישכנו אדריך נפשו עמק על ההרים ואין מקבץ
אין ¹⁹ כהה לשברך נחלה מתחך כל שמי שמעך
תקעו כף عليك--כי על מי לא עברה רעתק תמיד

1 משא נינהה--ספר חזון נחום האלקשי ² אל קנו
ונקם יהוה נקם יהוה ובעל מה נקם יהוה לצדריו
ונוטר הוא לאיביו ³ יהוה ארך אפים וגдол (ונדל)
כח ונקה לא נקה יהוה בסופה ובשערה דרכו וען
אבק רגליו ⁴ גוער בים ויבשתו וכל הנחרות החיריב
אמלל בשן וכרמל ופרח לבנון אמלל ⁵ הרים רעשה
מננו והגבעות התמננו ותשא הארץ מפניו ותבל וכל
ישובי בה ⁶ לפניו ועמו מי יעמודomi יקום בחדרון אפו
המתו נתכח כאש והצרים נחטו ממנה ⁷ טוב יהוה
למעו ביום צרה וידע חטי בו ⁸ ובשטוף עבר כליה
יעשה מקומה ואיביו ירדף חיש ⁹ מה תהשוון אל
יהוה--כליה הוא עשה לא תקום פעמיים צרה ¹⁰ כי
עד סירים סבכים וככסבאים סבואים אללו--כך ישב
מלא ¹¹ ממק יצא חשב על יהוה רעה--יעץ בליעל ¹²
כה אמר יהוה אם שלמים וכן לרבים וכן גנוו ועבר
ונתקד--לא אענד עוד ¹³ ועתה אשר מטהו מעליך
ומוסרתיך אנטק ¹⁴ וצוה عليك יהוה לא יורע משמק
עוד מבית אלהיך אכricht פסל ומסכה אשם קברך-
כי קלות ¹⁵ הנה על ההרים רגלי מבשר ממשיע
שלום--חני יהודה חניך שלמי נדריך כי לא יוסיף עוד
לעבור (לעבר) אך בליעל כליה נכרת

2 עליה מפץ על פניך נצור מצורה צפה דרך חזק
מתנים אמץ כה מאר ² כי שב יהוה אתنان עקב כנאו
ישראל כי בזמנים בזמנים זומריהם שהחטו ³ מן נבריה
מאדם אנשי חיל מתלעים באש פלדה הרכב ביום
הכינו והברושים הורעלו ⁴ בחוץות יתחוללו הרכב
ישתקשון ברחבות מראיהן כלפדים--כברקים
ירוצצו ⁵ זכר אדריכי--יכשלו בהלכותם (בהלכותם)
ימהרו חומתה והחכן הסכך ⁶ שעורי הנחרות נפתחו
והחיכל נומו ⁷ והחצב נולתה העלהה ואמהתיה מנהנות
בקול יונם מתחפת על לבבahn ⁸ ונינהה כברכת מים
מיימי היא והמה נסים עמדו עמדו ואין מפנה ⁹ בזו כספ
בזו זהב ואין קצה לתוכה--כבר מכל כל חמדה ¹⁰
בוקה ומבקחה ומבלקה ולב נמס ופק ברכיים וחללה
בכל מותנים ופני כלם קבצו פארור ¹¹ היה מעון
ARIOOT ומרעה הוא לכפרים--אשר הילך אריה לביא

וחמם ארץ קרייה וכל ישבי בה ⁹ חוו בצע בצע רע--
לביתו לשום במרים קנו להנצל מכף רע ¹⁰ יעצת
בשת לביתך קצotta עמים רבים וחוטא נפשך ¹¹ כי
אבן מCKER תזעק וכפיס מעז יעננה ¹² חוו בנה עיר
ברדים וכונן קרייה בעולה ¹³ הלא הנה מאה יהוה
צבאות ויגעו עמים ברדי אש ולאמים ברדי ריק ¹⁴
כי ת מלא הארץ לדעת את כבוד יהוה כמים יכסו על
ים ¹⁵ חוו משקה רעהו מספה חמתך ואך שכר--למען
הבית על מעוריהם ¹⁶ שבעת קלון מכבוד שתה נס
אתה והערל הסוב עליך כס ימין יהוה וקיילון על
כבודך ¹⁷ כי חמס לבנון יכסך ושד בהמות ייחיתן
מדמי אדם וחמס ארץ קרייה וכל ישבי בה ¹⁸ מה
הועל פסל כי פסליו יצרו--מסכה ומורה שקר כי
בטה יציר יצרו עליו לעשות אלילים אלימים ¹⁹ חוו
אמר לעצם הקיצה עורי לאבן דומם הווא יורה--הנה
הוא המושׁ והבָּבָשׁ וכסף וככל רוח אין בקרבו ²⁰ ויהוה
בתוכך קדרו הס מפני כל הארץ

3 הפללה לוחבקוק הנביא--על שנינות ² יהוה שמעתי
שמעך יראתי--יהוה פועלך בקרב שנים חייו בקרב
שנים תודיע ברגע רחם תוכור ³ אלהות מתימן יבו
וקידוש מהר פארן סלה בסה שמים הדרו ותהלתו
מלאה הארץ ⁴ ונגה כאור תהיה קדנים מידו לו ושם
חביבין עזה ⁵ לפניו ילק דבר ויצא רשות לרוגלו ⁶
עמד וימדר ארץ דאה יותר נוים ויתפיצו הרדי עד
שהנו בעבות עולם הליכות עולם לו ⁷ תחת און ראיית
اهלי כושן ורגנון יריעות ארץ מדין ⁸ הבנורים חרחה
יהוה--אם בנחרים אפק אם ביום עברתך כי תרכב על
סוסיך מרכיבתיך ישועה ⁹ עיריה תעור קשתך שבעות
months אמר סלה נהרות תבקע ארץ ¹⁰ ראוך יהילו
הרים זרם מים עבר נתן תחום קולו רום ידרחו נשא
� שמש יריד עמד זבליה לאור חץ' יהלכו לננה ברק
חוניתך ¹² בזעם חצעד ארץ באף הדושנוים ¹³ יצאת
ליישע עמד ליישע את משיחך מחותה ראש מבית רשות
ערות יסוד עד צואר סלה ¹⁴ נקבה במתיו ראש פרזו
יסערו להפיצו עלצחים כמו לאבל עני במסתר ¹⁵
דרכת ביום סוסיך חמר מים רבים ¹⁶ שמעתי ותרגנו
בטנו לקול צללו שפתה--יבוא רקב בעצמי ותחתי
ארנו אשר אנוח ליום צרה לעלות עם יונדנו ¹⁷ כי

1 המשא אשר חזה תבקוק הנביא ² עד אתה יהוה
שועתי ולא תשמע אוזע אליך חמס ולא תושיע ³
למה תראי און ועמל תביט וshed וחסם לנגיד ויהי
ריב ומדון ישא ⁴ על כן חפוג תורה ולא יצא לנצח
משפט כי רשות מכתיר את הצדיק על כן יצא משפט
מעקל ⁵ דאו בגויים והbijto והתמהו תמהו כי פועל
פעל בימיכם לא תאמינו כי ספר ⁶ כי הנה מקום את
הכבדים הגנו המר והנמהר ההולך למרחבי ארץ
ldrשת משכנות לא לו ⁷ אים ונורא הוא מאמן משפטו
ושאותו יצא ⁸ וקהלו מנמרם סוסיו וחדרו מזאבי ערב
ופשו פרשו ופרשו מרוחוק יבאו--יעפו נשר ח
לאכול ⁹ ככל להמס יבוא מגמות פניהם קדרימה ויאסף
כהול שני ¹⁰ והוא במלכים יתקלס ורונים משחק לו
הוא לכל מבצר שהק יוצבר עפר וילכדה ¹¹ או חלוף
רוח ויעבר ואשם זו כהו לאלהו ¹² הלוא אתה מקדם
יהוה אלהי קדרשי--לא נמות יהוה למשפט שמו וצור
להוכיה יסדו ¹³ טהור עינים מראות רע והביט אל
עמל לא תוכל למה תביט בוגדים--תחריש בבלע
רשע צדיק ממנה ¹⁴ ותעשה אדם כדני הום--כרכמש לא
משל בו ¹⁵ ככל בבחה העלה--גנrhoו בחרמו ויאספה
במכמרתו על כן ישmach ויגיל ¹⁶ על כן ייבח לחרמו
ויקטר למכמרתו כי בהמה שמן חלקו ומאלנו בראה
¹⁷ העל כן יריך חרמו ותמיד להרגן נוים לא יחמול

2 על משמרתי אעמדה ואתיצבה על מצור ואצפה
לראות מה ידבר بي ומה אשיב על תוכתי ² ויעננו
יהוה ויאמר כתוב חזון ובאר על הלחות--למען ירוץ
קורא בו ³ כי עוד חזון למועד וופח לקץ ולא יコב אם
יתמהמה חכה לו--כי בא לא יאוחר ⁴ הנה עפלה
לא ישירה נפשו בו וצדיק באמנותו יהיה ⁵ ואך כי היה
בנד גבר יהיר ולא יוניה אשר הרחיב כשאול נפש
והוא כמותו ולא ישבו ויאסף אליו כל הגוים ויקבץ
אליו כל העמים (Sheol h7585) ⁶ הלוא אלה כלם עליו
משל ישא ומילכה חידות לו ויאמר هو המרבה לא
לו--עד מתי ומכביד עליו עבטיט ⁷ הלא פטע יקומו
נסכך ויקטו מזועיך והיית למשות למו ⁸ כי אתה
שלות נוים רבים ישולך כל יתר עמים מדמי אדם

תאניה לא תפרח ואין יבול בונפניהם--כחש מעשה זית
ושדרמות לא עשה אבל גוזר ממכלה צאן ואין בקר
ברפתים ¹⁸ ואני ביהוה אעלזה אגילה באלהו ישע
¹⁹ יהוה אדני חיליו יושם רגלי כאילות ועל במותי
ידרכני למנצח בנינותי

ענוה--אולי הסתרו ביום אף יהוה 4 כי עזה עזובה
היה ואשקלון לשמה אשדור בצהרים יגרשוה
ועקרון תunker 5 והי ישבי חבל הום-גוי כרתים דבר
והוה עליכם כנען ארץ פלשתים והאבדות אין
ישב 6 והיתה חבל הים נכת ברת רעים-ונדרות צאן 7
והיה חבל לשארית בית יהודה--עליהם ירעון בתיהם
אשר לא ישבו ירבעם-כי יפקدم יהוה אלהיהם ושב
אשר לא ישבו ירבעם-כי יפקדם יהוה אלהיהם ושב
שבותם (שבitem) 8 שמעתי חרפה מואב וגדי בני
עמן-אשר חרפו את עמי וינדלו על גבולם 9 لكن חוי
אני נאם יהוה צבאות אלהו ישראל כי מואב סದם
היה ובני עמן כעمرה ממשך חרול ומכרה מלחה
ושמה עד עולם שאירית עמי יבוזם ויתר נוי ניחלים
10 זאת להם תחת נאומם כי חרפו יונדלו על עם יהוה
צבאות 11 נורא יהוה עליהם כי רזה את כל אלהי
הארץ וישתחוו לו איש מקומו כל אי הגנים 12 גם
אתם כושים חללי הרביה המה נז ווית ידו על צפון
ויאבר את אשור וישם את נינה לשמה ציה כדבר
14 ורכזו בתוכה עדרים כל חיות גוי-גם קאת גם
ק馥 בככירה יילינו קול ישorder בחילון הרב בסוף
כי ארזה ערלה 15 זאת העיר העילiosa היושבת לבטה
האמירה בלבבה אני ואפסי עוד איך היה להשמה
מרבץ ליה-כל עבר עלייה ישrik יניע ידו

3 هو מראה וננאה-העיר היזונה 2 לא שמה בקול
לא לקחה מוסר ביהוה לא בטחה אל אלהיה לא
קרבה 3 שריה בקרבה ארויות שאנים שפטיה זאבי
ערב לא גרמו לבקר 4 נבייה פחוזים אנשי בננות
כהניה חללו קדרח חמסו תורה 5 יהוה צדק בקרבה
לא יעשה עולה לבקר בברק משפטו יתן לאור לא
נעדר ולא יודע על בשת 6 הכרתו גוים נשמו פנותם-
החרבותי חוצותם מבלי עובר נצד עריהם מבלי
איש מאין יושב 7 אמרתיך אך תיראי אותו תקח מוסר
ולא יರוח מוענה כל אשר פקדתי עליה אכן השכימו
השחיתו כל עלייהם 8 لكن חכו לי נאם יהוה ליום
קומו לעד כי משפטו לאסף גוים לקבצי ממלכות
לשפק עליהם זעמי כל חרון אף-כי באש קנאתי
תאכל כל הארץ 9 כי או אחף אל עמים שפה ברורה
לקרא כלם בשם יהוה לעברו שכם אחד 10 מעבר
לנהרי כוש-עתרי בת פוצץ יובלון מנהתי 11 ביום

1 דבר יהוה אשר היה אל צפניה בן כושי בן
נדליה בן אמריה בן חזקיה-בימי אישיהו בן אמון
מלך יהודה 2 אסף אסף כל מעל פני הארץ-נאם
יהוה 3 אסף אדם ובמה מה אסף עופ השמיים ודני הים
וממכשלות את הרשעים והכרתי את האדם מעל
פני הארץ-נאם יהוה 4 ונוטית ידי על יהודה ועל
כל יושבי ירושלם והכרתי מן המקום הזה את שאר
הבעל-את שם המכרים עם הכהנים 5 ואת המשתחים
על הגנוו לצבא השמיים ואת המשתחים התשבעים
לייהוה והנשבעים במלכם 6 ואת הנסוגים מאתרי יהוה
ואשר לא בקש אט יהוה ולא דרשנו 7 המשני אדני
יהוה כי קרוב יום זבח יהוה זבח הקדיש
קראיו 8 וזהו ביום זבח יהוה ופקרתי על השדים ועל
בני המלך-ועל כל הלבושים מלובש נכרי ופקרתי
על כל הדולג על המפטן-ביום ההוא הממלאים בית
אדניהם חמס ומרמה 10 והוא ביום ההוא נאם יהוה
קול צעה משער הרים ויללה מן המשנה ושרב גدول
מהגבעות 11 הייללו ישבי המכתש כי נדמה כל עם
כנען נכרתו כל נטלי כסף 12 והוא בעת ההיא אחפש
את ירושלים בגורות ופקרתי על האנשים הקפאים על
שמריהם האמורים בלבכם לא ייטיב יהוה ולא ירע 13
והיה חילם למשה ובתיhem לשמה וبنו בתים ולא
ישבו ונטו כרמים ולא ישתו את יינם 14 קרוב יום
יהוה הגדול קרוב ומהר מאר קול יום יהוה מר צרה
שם נבור 15 יום עברה היום ההוא יום צרה ומצוקה
יום שאה ומשואה יום חשק ואפליה יום ענן וערפל 16
יום שופר ותרועה על הערים הבצרות ועל הפנות
הגבותות 17 והצרכתי לאדם ותלכו כעורים-כי ליהוה
חטא ושפך דם כעפר ולחם נגלים 18 גם כספם
נס זהכם לא יוכל להצילה ביום עברת יהוה ובаш
קנותו תאכל כל הארץ כי כללה אך נבלה יעשה את
כל ישבי הארץ

2 התקששו וקשו-הנו לא נכסף 2 בטרם לדת חק
כמץ עבר יום בטרם לא יבוא עליכם חרון אף יהוה-
בטרם לא יבוא עליכם יום אף יהוה 3 בקש אט יהוה
כל עני הארץ אשר משפטו פועלו בקש צדק בקש

ההוא לא תבושי מכל עליותיך אשר פשעת כי כי
או אסיר מקרובך עלייז נאותך ולא חוספי לנבהה
עוד בהר קדשי ¹² והשתרתי בקרברך עם עני ודל
וחסוך בשם יהוה ¹³ שארית ישראל לא יעשו עליה
ולא ידברו כזוב ולא ימצא בפיהם לשון תרמית כי
הנזה ירעו ורבצו ואין מחריד ¹⁴ רני בת ציון--הריעו
ישראל שמהו ועלוי בכל לב בת ירושלם ¹⁵ הסידר
יהוה משפטיך פנה איבך מלך ישראל יהוה בקרברך
לא תיראי רע עוד ¹⁶ ביום ההוא יאמר לירושלים אל
תיראי ציון אל ירפו יידיך ¹⁷ יהוה אלהיך בקרברך
גבור יושע יישע עליך בשמה יהריש באחבותו--גnil
עליך ברנה ¹⁸ נונו ממועד אספתך ממך הוי--משאת
עליה חרפחה ¹⁹ הנה עשה את כל מעניך בעת ההיא
והושעתי את הצלעה והנדחה אקבץ ושמתיים לתחלה
ולשם בכל הארץ בשתם ²⁰ בעת ההיא אביא אתכם
ובעת קבצי אתכם כי אתן אתכם לשם ולהגלה בכל
עמך הארץ בשובי את שבותיכם לעיניכם אמר יהוה

הנ دول וחזק כל עם הארץ נאם יהוה--וועשו כי אני אתם נאם יהוה צבאות ⁵ את הדבר אשר כרתו אתם בצדכם ממצרים ורוחי עמדת בתוככם-אל תיראו כי כה אמר יהוה צבאות עוד אחת מעת ה'יא ואני מריעיש את השםיהם ואת הארץ ואת רום ואת הארץ ⁷ והרעשו את כל הגוים ובאו חמדת כל הגוים ומלאתי את הבית הזה כבוד--אמר יהוה צבאות ⁸ ל'י הכסף ול' הזבב--נאם יהוה צבאות ⁹ נדול יהיה כבוד הבית הזה האחרון מן הראשון--אמר יהוה צבאות ובמוקם הזה אתן שלום נאם יהוה צבאות ¹⁰ בעשרים וארכבה תשיעי בשנת שחטים לדוריוש--יהיה דבר יהוה אל חני הנביא לאמר ¹¹ כה אמר יהוה צבאות שאל נא את הכהנים תורה לאמר ¹² זה ישא איש בשך בכיפה בגדו ונגע בכנפו אל הלחם ואל הנזיד ואל היין ולא שמן ואל כל מאכלל--היקדש ויענו הכהנים ויאמרו לא ¹³ ויאמר חני אם יגע טמא נפש בכל אלה הדיטמא ויענו הכהנים ויאמרו יטמא ¹⁴ ויען חני ויאמר כן העם הזה וכן יקירבו שם טמא הוא ¹⁵ ועתה שימו נא לבככם מן היום הזה ומעלתה מתרם שום אבן אל אבן בהיכל יהוה ¹⁶ מהויתם בא אל ערמת עשרים ותית העשרה בא אל היקב לחשך חמישים פורה והיתה עשרים ¹⁷ הזכיר אתכם בשדרון ובירקון ובברד--את כל מעשה ידריכם ואין אתם אליו נאם יהוה ¹⁸ שימו נא לבככם מן היום הזה ומעלתה מיוום עשרים וארכבה תשיעי ¹⁹ למנ היום אשר יסיד היכיל יהוה--שימו לבככם העוד הורע במגנורה ועד הגפן והתאננה והרמוון וען היהת לא נשא--מן היום הזה אברך ²⁰ ויהי דבר יהוה שנית אל חני בעשרים וארכבה לחדרש לאמר ²¹ אמר אל זרבבל פחת יהודה לאמר אני מריעיש את השםיהם ואת הארץ ²² והפכתי כסא מלכות והשמדתי חזק מלכות הגוים והפכתי מרכבה ורכביה וירדו סוסים ורכבייהם איש בחרב אחיו ²³ ביום ההוא נאם יהוה צבאות אקחך זרבבל בן שאלתיאל עבדי נאם יהוה ושטיך חותם כי בך בחרתי נאם יהוה צבאות

1 בשנת שטים לדריוש המלך בחדש הששי ביום אחד לחדרש--יהיה דבר יהוה ביד חני הנביא אל זרבבל בן שאלתיאל פחת יהודה ואל יהושע בן יהוזדק הכהן לאמר העם הזה אמרו לא עת בא עת בית יהוה להבנות ³ ויהי דבר יהוה ביד חני הנביא לאמר ⁴ העת לכם אמר יהוה צבאות שמו לבככם על דרכיכם ועהה כה אמר יהוה צבאות שמו לבככם על דרכיכם ⁶ זרעתם הרבה והבא מעט אכול ואין לשבעה שתו ואין לשכחה לבוש ואין להם לו והמשתכר--משתכר אל צדור נקוב ⁷ כה אמר יהוה צבאות שמו לבככם על דרכיכם ⁸ על ההר והבאים עץ ובנו הבית וארצה בו ואכבד (⁹ אכבדה) אמר יהוה ⁹ פנה אל הרבה ורנה למעט והבאם הבית ונפחתי בו עין מה נאם יהוה צבאות--יען ביטוי אשר הוא הרב ואתם רצים איש לביתו ¹⁰ על כן עליכם כלאו שמים מTEL והארץ כלאה יבולחה ¹¹ וואקרה חרב על הארץ ועל הרים ועל הרים ועל התירוש ועל היזחר ועל אשר תוציא האדמה ועל האדם ועל הבבימה ועל כל ינייע כפים ¹² וושמע זרבבל בן שאלתיאל יהושע בן יהוזדק הכהן הנدول וכל שארית העם בקהל יהוה אלהיהם ועל דברי חני הנביא כאשר שלחו יהוה אלהיהם ויראו העם מפני יהוה ¹³ ויאמר חני מלאך יהוה במלאות יהוה--לעם לאמר אני אתם נאם יהוה ¹⁴ ועיר יהוה את רוח זרבבל בן שאלתיאל פחת יהודה ואת רוח יהושע בן יהוזדק הכהן הנدول ואת רוח כל שרית העם ויבאו ויישו מלאה בכבודו הראשון ומה אתם אליהם ¹⁵ ביום עשרים וארכבה לחדרש בשדי בשנות שטים לדריוש המלך

2 בשבעי בעשרים ואחד לחדרש--יהיה דבר יהוה ביד חני הנביא לאמר ² אמר נא אל זרבבל בן שאלתיאל פחת יהודה ואל יהושע בן יהוזדק הכהן הנadol--ואל שארית העם לאמר ³ מי בכם הנשאר אשר ראה את הבית הזה בכבודו הראשון ומה אתם ראים אותו עתה--הלווא כמהו אין בעיניכם ⁴ ועתה חוק זרבבל נאם יהוה וחזק יהושע בן יהוזדק הכהן

21 ואמר מה אלה באים לעשות ויאמר לאמר אלה
הקרנות אשר זרו את יהודה כמי איש לא נשא ראשו
ויבאו אלה להחריד אתכם לידות את קרנות הגויים
הנשאים קרן אל ארץ יהודה לזרותה

2 ואsha עני וארא והנה איש ובידו חבל מרדה 2 ואמר
אהנה אתה הילך 3 ויאמר אליו למד את ירושלם לראות
כמה רחבה וכמה ארכחה 3 וונגה המלאך הדבר ב-
צ'א ומלאך אחר יצא לקראותו 4 ויאמר אלו-רץ דבר
אל הנער הללו לאמיר פרוזות תשב וירושלם מרב אדם
ובכמה בתוכה 5 ואני אהיה לך נאם יהוה חומת אש
סביב ולכבוד אהיה בתוכה 6 הווי הוינו ונסו הארץ
צפון-נאם יהוה כי כארבע רוחות השמים פרשתי
אתכם-נאם יהוה 7 הווי ציון המלט-ישובת בת בבל
8 כי כה אמר יהוה צבאות אחר כבוד של שני אל
הנים השללים אתכם כי הנגע בכם נגע בבכת עינו
9 כי הנסי מניף את ידי עליהם והוא שלל לעבדיהם
וידעתם כי יהוה צבאות שלחני 10 רני ושמחי בת
ציון-כי הנסי בא ושכנתו בחוכך נאם יהוה 11 ונלו
וים רכבים אל יהוה ביום ההוא והוא לו לעם ושכנתו
בחוכך-וירעת כי יהוה צבאות שלחני אליך 12 ונחל
יהוה את יהודה חלקו על ארמות הקדש ובחור עוד
בירושלם 13 חס כל בשור מפני יהוה-כי נעור מעון
קדשו

3 ויראני את יהושע הכהן הגדול עמד לפני מלאך
יהוה והשתע עמד על ימינו לשנתנו 2 ויאמר יהוה אל
השטן יגער יהוה בך השטן ויגער יהוה בך הבהיר
בירושלם הלווא זה אויד מצל מאש 3 ויהושע היה לבש
בגדים צואים ועמד לפני המלאך 4 ויען ויאמר אל
העמדים לפניו לאמר הסירו הבנדים הצעים מעליו
ויאמר אליו ראה העברתו מעליק עונך ולהלבש אתך
מחצלות 5 ויאמר ישימו צניף טהור על ראשו וירשו
הצניף הטהור על ראשו וילבשו בין גדים ומלאך יהוה
עמד 6 ויעד מלאך יהוה ביהושע לאמר 7 כי אמר
יהוה צבאות אם בדרכי תליך ואם את משמרתי תשמר
ונם אתה תדרין את ביתוי ונם תשמר את חצריך-ונתני
ארבע קרנות 8 ויאמר אל המלאך הדבר ב-
אללה ויאמר אל-אללה הקרנות אשר זרו את יהודה
את ישראל וירושלם 20 ויראני יהוה ארבעה חרים

1 בחודש השמיני בשנת שטים לדוריוש-היה דבר
יהוה אל זכריה בן ברכיה בן עדו הנביא לאמר 2
קצף יהוה על אבותיכם קצף 3 ואמרת אליהם מה
אמר יהוה צבאות שבו אליו נאם יהוה צבאות-ואשׁוב
אליכם אמר יהוה צבאות 4 אל תהיו כאבותיכם אשר
קראו אליהם הנבאים הראשונים לאמיר מה כה אמר
יהוה צבאות שבו נא מדרכיכם הרעים ומעליכם
(ומעליכם) הרעים ולא שמעו ולא הקשיבו אליו
נאם יהוה 5 אבותיכם איה הם והנביאים-הלוועם
יחיו 6 אך דברי וחקי אשר צויתי את עבדי הנבאים
הלוועם השינו אבותיכם וישבו ויאמרו כאשר זם יהוה
צבאות לעשות לנו כדרךינו וכמעליכנו כן עשה אנחנו
7 ביום עשרים וארבעה לעשתי עשר חדש הוא חדש
שבט בשנת שטים לדוריוש-היה דבר יהוה אל זכריה
בן ברכיהו בן עדוא הנביא לאמר 8 ראייתו הלילה
ונהנה איש רכב על סוס אדם והוא עמד בין ההדים
אשר במצלה ואחריו סוסים אדמים שרים ולבנים
9 ויאמר מה אלה אדרני ויאמר אליו המלאך הדבר
בי אני אראך מה מה אלה 10 וייען האיש העמד
באرض 11 ויעננו את מלאך יהוה העמד בין ההדים
ויאמרו התחלכנו הארץ והנה כל הארץ ישבת ושקטה
12 ויען מלאך יהוה ויאמר יהוה צבאות עד מתי אתה
לא תرحم את ירושלם ואת ערי יהודה-אשר זעםת
זה שביעם שנה 13 וייען יהוה את המלאך הדבר ב-
דברים טובים דברים נחמים 14 ויאמר אליו המלאך
הדבר ב-קרא לאמר מה יודה צבאות קנאתי
ליירושלם ולציוון קנאת גודלה 15 וקצף גודל אני
קצף על הנזום השאננים אשר אני קצפתו מעט והמה
ערzu לרעה 16 לכן כה אמר יהוה שבתי לירושלם
ברחמים-כיתוי יבנה בה נאם יהוה צבאות וקוה (וקו)
ינטה על ירושלם 17 עוד קרא לאמר מה יודה
צבאות עוד תפוצנה ערי מטופ ונחם יהוה עוד את
ציון ובחר עוד בירושלם 18 ואשא את עני וארא והנה
ארבע קרנות 19 ויאמר אל המלאך הדבר ב-
אללה ויאמר אל-אללה הקרנות אשר זרו את יהודה
את ישראל וירושלם 20 ויראני יהוה ארבעה חרים

האייפה 8 ויאמר זאת הרשעה וישליך אתה אל תוך
האייפה וישליך את אבן העופרת אל פיה 9 ואשא עני
וארא והנה שתים נשים יוצאות ורוח בכנפיהם ולהנה
כנפים כנפי החסידה ותשאנה את האיפה בין הארץ
ובין השמיים 10 ויאמר אל המלך הדבר כי אינה המה
مولכות את האיפה 11 ויאמר אליו לבנות לך בית
בארץ שנער והוכן והניחה שם על מכנהה

6 האשב ואשה עני וארא והנה ארבע מרכבות
יצאות מבין שני החרמים והחרמים הרוי נחתת 2
במרכבה הראשתה סוסים אדמים ובמרכבה השנייה סוסים
סוסים שחורים 3 ובמרכבה השלישית סוסים לבנים
ובמרכבה הרביעית סוסים ברדיים אמיצים 4 ואען
ויאמר אל המלך הדבר כי מה אלה אדני 5 ויען
המלך ויאמר אליו אלה ארבע רוחות השמיים יוצאות
ובמרכבה הרביעית סוסים ברדיים אמיצים 4 ואען
מה תחציב על ארון כל הארץ 6 אשר בה הסוסים
השחרים יצאים אל ארץ צפון והלבנים יצאו אל
אחריהם והברדים יצאו אל ארץ התימן 7 והאמיצים
יצאו ויבקשו ללבת להתהלך בארץ 8 ויזעקathy וידבר
החללו בארץ ותחלכה בארץ 8 והניחו את
אליל אמר ראה היוצאים אל ארץ צפון--הניחו את
רוחיו בארץ צפון 9 ויהי דבר יהוה אליו לאמר 10
לקוח מאת גולגה מהמלחדי ומאת טובייה ומאת ידועה
ובאת אתה ביום ההוא ובאת בית אישיה בן צפניה
אשר בא מכבבל בולקחת כסף וזהב ועשית עטרות
ושמת בראש יהושע בן יהוץדק-הכהן הנadol 12
ואמרת אליו לאמר כה אמר יהוה צבאות לאמר הנה
איש צמח שמו ומתחתו יצמיח ובנה את היכל יהוה 13
וזהו יבנה את היכל יהוה והוא ישא הור וישב ומושל
על כסאו והיה כהן על כסאו ועצת שלום תהיה בין
שניהם 14 והעתרת תהיה לחלם ולטובייה ולידיעת
ולחן בן צפניה--לזיכרון בהיכל יהוה 15 ורוחקים
באו ובנו בהיכל יהוה וידעתם כי יהוה צבאות שלחני
אליכם והיה אם שמעו נשמעון בקול יהוה אלהיכם

7 ויהי בשנת ארבע לעדריו שמלך היה דבר יהוה
אל זכירה בארכבה לחדר החשע-בכסלו 2 וישלח
בית אל שרacter ורגמ מלך ואנשיו--לחלות את פני
יהוה 3 Lalamearl הכהנים אשר לבית יהוה צבאות ואל
הנביים לאמר האבכה בחדר החמשי--הנזר כאשר

הבן אשר נתתי לפני יהושע--על בן אחת שבעה
עינים הנני מפתח פתחה נאם יהוה צבאות ומשתי את
עון הארץ החיה ביום אחד 10 ביום החיה נאם יהוה
צבאות תקראו איש לרעהו--אל תחת נפן ואל תחת
האגה

4 וישב המלך הדבר כי ויערנו כאיש אשר יעור
משנתו 2 ויאמר אליו מה אתה ראה ויאמר (ויאמר)
ראיתי והנה מנורת זהב כללה ונוללה על ראש ושבעה
נרתיה עליה--שבעה ושבעה מוצקות לנרות אש
על ראש 3 ושנים יותרם עליה אחד מימיין הנלה
ואחד על שמאללה 4 ואען ויאמר אל המלך הדבר
בי אמר מה אלה אדני 5 ויען המלך הדבר כי
ויאמר אליו הלא ידעת מה המה אלה ואמר לא אדני
6 ויען ויאמר אליו לאמיר זה דבר יהוה אל זרבבל
לאמר לא בחיל ולא בכח--כי אם ברוחך אמר יהוה
צבאות 7 מי אתה הדר הנдол לפני זרבבל למשיר
והוציא את הבן הראשה--תשאות חן לה 8 ויהי
דבר יהוה אליו לאמיר 9 יידי זרבבל יסדו הבית הזה--
וירדו תבצענה וידעת כי יהוה צבאות שלחני אליכם
10 כי מי בו ליום קטנות ושםחו וראו את הבן הבדיל
ביד זרבבל שבעה אלה עני יהוה המה משוטטים
בכל הארץ 11 ובאונן ואמר אליו מה שני הוויטים האלה
על ימינו המנורה ועל שמאללה 12 ואען שנית ויאמר
הזהב המרייקים מעלייהם הזהב 13 ויאמר אליו לא
הלו ידעת מה אלה ואמר לא אדני 14 ויאמר אלה
שני בני היכר העמדים על ארון כל הארץ

5 האשב ואשה עני וארא והנה מגלה עפה 2 ויאמר
אל מה אתה ראה ואמר אני ראה מגלה עפה--ארכה
עשרים במאמה ורחבת עשר באמה 3 ויאמר אליו--זאת
ה אלה היוצאת על פני כל הארץ כי כל הגנב מזה
כמוה נקה וככל הנשבע מזה כמווה נקה 4 הוצאתה
נאם יהוה צבאות ובאה אל בית הגנב ואל בית הנשבע
בשמי לשקר ולנה בתוכך ביתו וככלתו ואת עציו ואת
אבינו 5 וצא המלך הדבר כי ויאמר אל--شا נא
עיניך וראה מה היוצאת הזאת 6 ואמר מה היא ויאמר
זאת האיפה היוצאת ויאמר זאת עינם בכל הארץ 7
והנה ככר עפרת נשאת זואת אשא את יושבת בתוכך

את שאריות העם הזה- את כל אלה ¹³ והיה כאשר
היוthem קלה בינוים בית יהודה ובית ישראל- כן
אויש עתכם והיוthem ברכבה אל תיראו תחזקה ידיכם
¹⁴ כי כה אמר יהוה צבאות כאשר זממתי להרעד
לכם בהקציף אבטיחם אני אמר יהוה צבאות ולא
נחותי ¹⁵ כן שבתי זממתי ביום האלה להטיב את
ירושלים ואת בית יהודה אל תיראו ¹⁶ אלה הדברים
אשר תעשו דברו אמת איש רעה- אמת ומשפט
שלום שפטו בשעריכם ¹⁷ ואיש את רעת רעהו אל
חחשו בלבכם ושבעת שקר אל תהאבו כי את
כל אלה אשר שנאות נאם יהוה ¹⁸ ויהי דבר יהוה
צבאות אליו לאמר ¹⁹ כה אמר יהוה צבאות צום
הרבייעי וצום החמייש וצום השבעי וצום העשורי
יהיה לבית יהודה לשון ולשםחה ולمعدים טובים
והאמת והשלום אהבו ²⁰ כה אמר יהוה צבאות עד
אשר יבוא עמים וישבי ערים רבות ²¹ והלכו יושבי
אתה אל אחת לאמר נלכה הילך לחלות את פני יהוה
ולבקש את יהוה צבאות אלכה נם אני ²² ובאו עמים
רבים ונויים עצומים לבקש את יהוה צבאות בירושלים
ולחלות את פני יהוה ²³ כה אמר יהוה צבאות ביום
החמה אשר יחויקו עשרה אנשים מכל לשונה הגוים
והחויקו בכם איש יהודי לאמר נלכה עמכם-- כי
משמעותם אליהם עמוק

9 משא דבר יהוה בארץ חדרך וدمשך מנהתו כי
לייהו עין אדם וכל שבטי ישראל ² ונום חמת תנבל
בכה צר וצדון כי חכמה מאד ³ ותבן צר מצור לה
ותצבר בסוף כעפר וחזרץ כתיש חוץות ⁴ הנה אדרני
ירשנה והכח בים חילה והיא באש תאכל ⁵ תרא
אשקלון ותירא ועזזה ותחיל מאד ועקרון כי הביש
מכbetaה ואבד מלך מעוז ואשקלון לא תשב ⁶ רישב
מןור באשדור והכרתי גאנן פלשתים ⁷ והסרתי דמיו
מןפו ושקציו מבין שניינו ונשאר נם הוא לאלהינו והיה
כאלף ביהודה ועקרון כי בוטי ⁸ וחונתי לבתו מצבה
מעבר ומשב ולא יעבר עליהם עוד נשכעה עתה ראוי
בעני ⁹ גויל מאד בת ציון הריעי בית ירושלם הנה
מלך יבוא לך צדיק ומושע הוא עני ורכב על חמור
על עיר בן אתנות ¹⁰ והכרתי רכב מאפרים וסוס
ミירושלים ונכרצה קשת מלחמה ודבר שלום לנוים

עשויות זה כמה שנים ⁴ ויהי דבר יהוה צבאות אל-
לאמר ⁵ אמר אל כל עם הארץ ואל הכהנים לאמר
כי צמותם וספרוד בחמושי ובשביעי וזה שבעים שנה--
הצום צמנתי אני ⁶ וכי תאכל וכי תשתו- הלוואם
האכלים ואתם השתים ⁷ הלווא את הדברים אשר קרא
יהוה ביד הנביאים הראשונים בהיות ירושלים ישבת
ושלה ועריה סביבותיה והנגב והשפלה ישב ⁸ ויהי
דבר יהוה אל זכריה לאמר ⁹ כה אמר יהוה צבאות
לאמר משפט אמת שפטו וחסד וرحمים עשו איש את
אהיו ¹⁰ ואלמנה ויתום נר וענין אל תעשקו ורעת איש
אהיו אל תחשבו בלבכם ¹¹ וימאנו להקשיב ויתנו
כתף סרתת ואזוניהם הכבדו ממשוע ¹² ולבם שמנו
שמיר משמע את התורה ואת הדברים אשר שלח
יהוה צבאות ברוחו ביד הנביאים הראשונים ויהי קצף
נדול מאת יהוה צבאות ¹³ ויהי כאשר קרא ולא שמעו
כן יקראו ולא אשמע אמר יהוה צבאות ¹⁴ ואסערם
על כל הגוים אשר לא ידועם והארץ נשמה אחריהם
מעבר ומשב ווישמו ארץ חמדה לשמה

8 ויהי דבר יהוה צבאות לאמר ² כה אמר יהוה
צבאות קנאתי לציון קנאה נדולה קנאתי
לה ³ כה אמר יהוה שבתי אל ציון ושכני תחוך
ירושלם ונקראה ירושלם עיר האמת והר יהוה צבאות
הר הקדרש ⁴ כה אמר יהוה צבאות עד ישבו זקנים
ויזנות בדרכות ירושלם ואיש משענתו בידו מרבי
ימים ⁵ ורחבות העיר יملאו ילדים וילדות מصحابים
ברחבותיה ⁶ כה אמר יהוה צבאות כי יפלא בעני
שארית העם הזה ביום ההם-- נם בעני יפלא נאם
יהוה צבאות ⁷ כה אמר יהוה צבאות הני מושיע את
עמי מארץ מורה ומארץ מבוא המשמש ⁸ והבאתי אתם
ושכנו בתוכך ירושלם והוא לי לעם ואני אהיה להם
לאלהים-- באמת ובצדקה ⁹ כה אמר יהוה צבאות
תחזקה ידיכם השמיעם ביום יסוד בית יהוה צבאות
האללה-- מפני הנביאים אשר ביום יסוד בית יהוה צבאות
ההיכל להבנות ¹⁰ כי לפני הימים ההם שכר האדם
לא נהיה ושכר הבהמה איננה ולויוצא ולבא אין שלם
מן הצר ואשלח את כל האדם איש ברעהו ¹¹ וועתה
לא כימים הראשונים אני לשארית העם הזה-- נאם
יהוה צבאות ¹² כי זרע השלום הנפנ' תתן פריה
והארץ תתן את יבולה והשימים יתנו טעם והנהלתו

ברוך יהוה ואשר ורעהם לא יחמול עליהם 6 כי
לא אחמול עוד על ישבי הארץ--נאם יהוה והנה אני
ממציא את האדם איש ביד רעהו וביד מלכו וכחתו
את הארץ ולא אציל מידם 7 וארעה את צאן החרנה
לכן עניי הצאן וחק לוי שני מקלות לאחד קראתי
ונעם ולאחד קראתי חבלים וארעה נפשיהם גם
את שלשת הרעים בירח אחד ותCKER נפשיהם וגם
נפשם בחלה ב-9 ואמר לא ארעה אתכם המתה
תמות והנכחית תכחד ותנשאות תאכלנהஆהה את
בשר רעטה 10 וחק את מקלי את נעם ואנדע אותו-
להפир את בריתך כרתי את כל העמים 11
ויתפר ביום ההוא וידעו כן עניי הארץ השמרים אתי
כי דבר יהוה הוא 12 ואמר אליהם אם טוב בעיניכם
הבו שכרי-ואם לא חדרו וישקלו את שכרי שלשים
כסף 13 ויאמר יהוה אליו השליךו אל היוצר אדר
היקר אשר יקרתי מעלייהם וחקה שלשים הכסף
ואשליך אותו בית יהוה אל היוצר 14 ואנדע את מקלי
השני את החבלים--להפир את האחוות בין יהודה ובין
ישראל 15 ויאמר יהוה אליו עוד קח לך כל רעה
אולי 16 כי הנה אני מקיים רעה בארץ הנכבדות לא
ייפקד הנער לא יבקש והנשברת לא ירפא הנצבה לא
יככלם ובשר הביראה יאכל פרסיהן פרק 17 הו
רעיה האليل עזובי הארץ חרב על זורעו ועל עין ימינו

12 משא דבר יהוה על ירושלָם נאם יהוה נתה שמי
ויסד ארץ ויצר רוח אדם בקרבו ² חנה אגבי שם את
ירושלים ספְרֶעֶל לכל העמים--סביב ו גם על יהודה
יהיה במצור על ירושלָם ³ וזה יהיה ביום ההוא אשים
את ירושלָם אבן מעמסה לכל העמים--כל עמשיה
שירות ישרצו ונאספו עליה כל גני הארץ ⁴ ביום
ההוא נאם יהוהacha כל סוס בטהמון ורכבו בשגעון
על בית יהודה אפקח את עניינו וכל סוס העמיםacha
בעורון ⁵ ואמרו אלפי יהודה בלבם אמזה לי ישבי⁶
ירושלָם ביהוה צבאות אלהיהם ⁶ ביום ההוא אשים
את אלפי יהודה ככיוור אש בעצים וכclfיד אש בעמירות
ואכלו על ימין ועל שמאלו את כל העמים סביב
ושיבה ירושלָם ועד תחתיה בירושלָם ⁷ והחש יהוה
את אהלי יהודה בראשונה למען לא תנגדל תפארת
בית רוד ותפארת ישב ירושלָם--על יהודה ⁸ ביום

ומשלו מים עד ים ומנהר עד אפסי ארץ נום את בדם
בריתך שלחתוי אסיריך מבור אין מים בו ¹² שוכנו
לבצורך אסיריה התקווה נם היום מניד משנה אשיב לך
¹³ כי דרכתי ליהודה קשת מלאתי אפרים ועורה תוי
בניך ציוון על בניך יון ושמתקיך כחרב גבור ¹⁴ ויהוה
עליהם יראה ויצא כברך חזו ואדני יהוה בשופר
יתקע והלך בסערות תימן ¹⁵ יהוה צבאות יין עליהם
ואכלו וככשו אبني קלע ושתו המו כמו יין ומלאו
כמזרק-כוויות מובה ¹⁶ והושיעם יהוה אליהם ביום
ההוא--כצאן עמו כי אبني נזר מתנוססות על אדרמתו
¹⁷ כי מה טובו ומה יפיו--דגן בחורים ותירוש יונככ
בקהלות

10

10 שאלו מיהוה מטיר בעת מלkos יהוה עשה
חויזים ומטר נשם יתן להם לאיש עשב בshedah 2 כי
התפקידים דבריו און והקוסמים חזו שקר וחלים השוא
ידברו הבל ינחמן על כן נסעו כמו צאן יענו כי אין
רעעה 3 על הרעים חרחה אפי ועל העתודרים אפקוד כי
פקד יהוה צבאות את עדרכו את בית יהודה ושם אוחים
כסוס הדרו במלחתמה 4 ממנה פנה ממנה יתד ממנה
קשת מלחתמה ממנה יצא כל גונש יהדו 5 והיו כנברים
ובושים בטיט חצotta במלחתמה ונלחמו כי יהודה עם
והיבשו רכבי סוסים 6 ובגרתי את בית יהודה ואת
בית יוסף אוישע והושבותים כי רחמתים והיו כאשר
לא זנוחים כי אני יהוה אלהיהם-ואונם 7 והיו כנבו
אפרים ושםם לבם כמו יין ובניהם יראו ושםחו ונל
לבם ביהוה 8 אשراكה להם ואקבצם כי פרדיים ורבי
כמוני 9 ואזרעם בעמים ובמרחקים יזכרוני וחיו
את בניהם ושבו 10 והשובותים מארץ מצרים ומאשור
אקבצם ואל ארץ גלעד ولבנון אבאים ולא ימצא
ליהם 11 ועابر ביום זרה והכה ביום גלים והבישו כל
מצולות יאר והורד גאנן אשור ושבט מצרים יסור 12
ונגרתים ביהוה ובשמי יהלכו נאם יהוה

11

בב פחח לבנון דלויתך ותאכל אש באזריך 2 חילך
ברוש כו נפל ארו אשר אדרום שדרדו הילילו אלוני
בשן כי ירד יעדר הבצור (הבאץיר) 3 קול יללה
הרעים כי שדרה אדרותם קול שאגת כפירים כי שדר
גאון הירדן 4 כה אמר יהוה אלהי רעה את צאן
ההרגנה 5 אשר קנייה יחרנו ולא יאשמו ומבריחון יאמר

וימה ניא גדרולה מאד ומש חצי החר צפונה והציו
נבה ⁵ונס הם ניא הרוי כי ניע ני הרום אל אצל ונסתם
כאשר נסתם מפני הרוש בימי עזיה מלך יהודה ובא
יתוה אלהי כל קדרשים עמק ⁶ והיה ביום ההוא לא
יהיה אור יקרות יקפאון (קפאון) ⁷ והיה יום אחד
הוא יודע ליהוה - לא יום ולאليلת והיה לעת ערב
יהיה אור ⁸ והיה ביום ההוא יצא מים חיים מירושלים
חצים אל הרים הקדרמוני וחצים אל הים האחורי בקיין
ובחרף היה ⁹ והיה יהוה למלך על כל הארץ ביום
ההוא יהיה יהוה אחד - ושמו אחד ¹⁰ יסוב כל הארץ
ערבה מגבע לרמנון נגב ירושלים ורامة וישבה
תחתיו למשער בנימן עד מקום שער הראשון עד
שער הפנים ומגדל חנאנאל עד יקבי המלך ¹¹ ווישבו
בה וחדרם לא יהיה עוד וישבה ירושלים לבטה ¹²
וأت תהיה המגפה אשר ינפ' יהוה את כל העמים אשר
צבאו על ירושלים המק בשרו והוא עמד על רגלו
ועינוי תמקנה בחരהין ולשונו תמק בפייהם ¹³ והיה
ביום ההוא תהיה מהות יהוה רבה בהם ותחזוקו
איש ייד רעהו ועלתה ידו על יד רעהו ¹⁴ ונוג' יהודה -
תלחם בירושלם ואסף חיל כל הגוים סביב זהב
וכסף ובנדירים -- לרבות מאור ¹⁵ וכן תהיה מגפת הסוס
הפרדר הגמל והחמור וכל הבהמה אשר יהוה במחנות
ההמה -- כמגפה הזואת ¹⁶ והיה כל הנטור מכל הגוים
הבאים על ירושלים ועלו מדין שנה לשנה להשתחו
למלך יהוה צבאות ולתג את חן הסכota ¹⁷ והיה אשר
לא יעללה מאת משפחות הארץ אל ירושלים להשתחו
למלך יהוה צבאות - ולא עליהם היה הנשם ¹⁸ ואם
משפה מזרים לא תעללה ולא באה ולא עליהם תהיה
המגפה אשר ינפ' יהוה את הגוים אשר לא יעללו לחג
את חן הסכota ¹⁹ זאת וחיה חטא מזרים וחתאת כל
הגוים אשר לא יעללו לחג את חן הסכota ²⁰ ביום ההוא
יהיה על מצלות הסוס קדר ליהוה והיה הסירות
בביה יהוה כمزוקים לפני המזבח ²¹ והיה כל סיר
בירושלם וביהודה קדר ליהוה צבאות ובאו כל
זוביחים ולקחו מהם ובשלו בהם ולא היה כנען עוד
בבית יהוה צבאות ביום ההוא

ההוא יגון יהוה بعد יושב ירושלים והיה הנכשל בהם
בימים ההוא כדוד ובית דוד כאלהים מלאך יהוה
לפניהם ⁹ והיה ביום ההוא אבקש להשמיד את כל
הנוים הבאים על ירושלים ¹⁰ ושבכתי על בית דוד
אשר דקרו וספרו עליו מספֶר על היחיד והמר
עליו כהמר על הבכור ¹¹ ביום ההוא יגDEL המספֶר
בירושלים במספֶר הדרמן בבקעת מנDON ¹² וספֶר
הארץ משפחות משפחות בלבד משפחתי בית דוד
לבד ונשיהם לבד - משפחתי בית נתן לבד ונשיהם
לבד ¹³ משפחתי בית לוי לבד ונשיהם לבד משפחתי
השמי לבד ונשיהם לבד ¹⁴ כל המשפחות הנשאות -
משפחתי משפחתי לבד ונשיהם לבד

13 ביום ההוא יהוה מקור נפתח בבית דוד ולישי
ירושלם - לחטא ולנדה ² והיה ביום ההוא נאם
יהוה צבאות אכricht את שמות העצבים מן הארץ
וליא זיכרו עוד ונם את הנביאים ואת רוח הטעמה
ענקיר מן הארץ ³ והיה כי נבא איש עוד ואמרו אליו
אביו ואמו ילדיו לא תהיה כי שקר דברת בשם יהוה
ודקרתו אביהו ואמו ילדיו בהנבאו ⁴ והיה ביום ההוא
יבשו הנביאים איש מהזינו - בהתגנאתו ולא ילبسו
אדרת שער מען כחש ⁵ ואמר לא נביא אני איש
עבד ארמה אני כי אדם הנקני מנעוריו ⁶ ואמר אליו
מה המכות האלה בין יידך ואמר אשר הזכיר בית
מאהבי ⁷ חרב עורי על רעי ועל נבר עמיות - נאם
יהוה צבאות אך את הרעה והפוץין הצאן והשבתי
ידי על הצערם ⁸ והיה בכל הארץ נאם יהוה פי שנים
ביה יכרתו יגעו והשלשת יותר בה ⁹ והבאתי את
השלשת באש וצרפთים צרף את הכסף ובתניטים
כבחן את זהוב הוא יקרה בשמי ואני עננה אותו -
אמרתי עמי הוא והוא יאמר יהוה אלהי

14 הנה יום בא ליהוה וחלק שליך בקרבך ²
واسפטו את כל הגוים אל ירושלים למלחמה ונלכדה
העיר ונשטו הבתים והנשים תשלהה (תשכנה) ויצא
חצי העיר בגולת ויתר העם לא יכרת מן העיר ³
ויצא יהוה ונלחם בגוים ההם ביום קרב
4 ועמדו רגליו ביום ההוא על הר הזיתים אשר על
פני ירושלים מקדם ונבקע הר הזיתים מהציו מזרחה

ועליה לא נמצא במשפטיו בשלום ובמישור הילך אליו
ורבים השיב מעון ז כי שפטו כהן ישמרו דעת והורה
יבקשו מפיהו כי מלך יהוה צבאות הוא ⁸ ואתם
סרתם מן הדריך הכשלתם רכבים בתורה שחרם ברית
הלווי אמר יהוה צבאות ⁹ וגם אני נתני אתכם נביזים
ושפלים--לכל העם כפי אשר אינכם שמרם את דרכיכי
ונשאים פנים בתורה ¹⁰ חלו אב אחד לכלהו הלויא
אל אחד בראנו מדורע נגנד איש באחיו--חלל בירית
אבתינו גג בגדה יהודה ותוועבה נשתה בישראל
ובירושלם כי חיל יהודה קדש יהוה אשר אהב וכבעל
בת אל נכר ¹¹ יכרת יהוה לאיש אשר עשה ער ונעה
מאהלי יעקב ומוניש מנהה ליהוה צבאות ¹² וזו תא שנית
העשה--כשות דמעה את מזבח יהוה בכיכי ואנקה מה אין
עוד פנות אל המנהה ולקחת רצון מידכם ¹³ ואמרתם
על מה על כי יהוה העיר ביןך ובין אשת נעוריך
אשר אתה בגדתך בה והוא חברך ואשת בריתך
¹⁵ ולא אחד עשה ושאר רוח לו ומה האחד מבקש
זרע אלהים ונשمرתם ברוחכם ובאשת נעוריך אל
יבגד ¹⁶ כי שנה שלח אמר יהוה אלהי ישראל וכסהה
חמס על לבשו אמר יהוה צבאות נשמרתם ברוחכם
ולא תבגדו ¹⁷ הונעתם יהוה בדבריכם ואמרתם במא
הונגנו באמרכם כל עשה רע טוב בעיני יהוה וביהם
הוא חփץ או איה אלהי המשפט

3 הני שליח מלאכי ופנה דרך לפני ופתחם יבוא
אל היכלו האדרון אשר אתם מבקשים וממלך הברית
אשר אתם חפצים הנה בא--אמר יהוה צבאות ²
ומי מככל את יום בוואוומי העמד בהראותיו כי
הוא כאש מצף וכבריות מכבסים ³ וישב מצף
ומטהר כסף וטהר את בני לוי ווקק אתם כוחב וככסף
והיו ליהוה מנישי מנהה בצדקה ⁴ וערבה ליהוה
מנחת יהודה וירושלם--כימי עולם וכשנים קדמונית ⁵
וקרבותיו אליכם למשפט והייתי עד ממהר במפשיטים
ובמנאפים ובנשבעים לשקר ובעשקי שכיר שכיר
אלמנה יתום ומתי גור ולא יראוני--אמר יהוה צבאות
⁶ כי אני יהוה לא שניתי ואתם בני יעקב לא כליתם
למיימי אבתיכם סרתם מחקי ולא שמרתם--שובו
אליו ואשובה אליכם אמר יהוה צבאות ואמרתם במא
נשוב ⁸ היקבע אדם אלהים כי אתם קביעים אליו

1 משא דבר יהוה אל ישראל ביד מלאכי ² אהבתו
אתכם אמר יהוה ואמרתם במא אהבתנו הלויא אה
עשׂו ליעקב נאם יהוה ואhab את יעקב ³ ואת עשו
שנאתי ואשיהם את הריו שמנה ואת נחלתו לתנות
מדבר ⁴ כי תאמר אדם רשונו ונשוב ונבנה חרבות--
כה אמר יהוה צבאות המה יבנו ואני אהרסו וקראו
לهم גובל רשעה והעם אשר זעם יהוה עד עולם ⁵
ועיניכם תריאנה ואתם תאמרו יndl יהוה מעל לנובל
ישראל ⁶ בן יכבד אב ועבד אדני ואם אב אנו איה
כבודי ואם אדוניים אני איה מורי אמר יהוה צבאות
לכם הכהנים בווי שמי ואמרתם במא בינו את שמק
ו מגנישים על מזבחיהם להם מגנאול ואמרתם במא גאנוך
באמרכם שליחן יהוה נבואה הו ⁸ וכי תנישון עוז
ליבח און רע וכי תינויו פסח ותלה און רע הקריבתו
נא לפחת הירץ או הייש פנוי--אמר יהוה צבאות
⁹ ועתה חלו נא פני אל ויהננו מידכם היהת זאת--הייש
מכם פנים אמר יהוה צבאות ¹⁰ מי גם בכם ויסגר
דלתים ולא תאיירו מזבח חנן אין לי חפץ בכם אמר
יהוה צבאות ומנהה לא ארצת מידכם ¹¹ כי ממזורה
משמעותו גודלשמי בנויים ובכל מקום מקלט
מנש לשמי ומנהה טהורה כי גודלשמי בנויים אמר
יהוה צבאות ¹² ואתם מחללים אותו--באמרכם שליחן
אדני מגנאול הוא וניבנו נבזה אכלו ¹³ ואמרתם הנה
מתלהה והפחתם אותו אמר יהוה צבאות והbabתם
נזול ואת הפסח ואת החוללה והbabתם את המנהה
הארצה אותה מידכם אמר יהוה ¹⁴ ואדרור נוכל ויש
בעדרו זכר ונדר וזבח משחת לאדני כי מלך גודל
אני אמר יהוה צבאות ושמי נורא בנויים

2 ועתה אליכם המזווה זואת--הכהנים ² אם לא
תשמעו ואם לא תשימו על לב לחת כבוד לשמי אמר
יהוה צבאות ושלחתי בכם את המאהרה וארותי את
ברכותיכם ונם ארותיה כי אינכם שמים על לב ³ התני
נער לכם את הזרע וזריתו פרשל על בניכם פרש חיניכם
ונשא אתכם אליו ⁴ וידעתם--כי שלחתי אליכם את
המזווה הזאת להיות בריתוי את לוי אמר יהוה צבאות
⁵ בריתוי היתה איתן החיים והשלום ואתכם לו מורה
ויראני ומפני שמי נהנת הוא ⁶ תורה אמת היהת בפיהו

ואמרתם במה קבענוך המעשר והתרומה ⁹ במארה
אתם נארים ואתו אתם קבועים-הגוי כלו ¹⁰ היבאו
את כל המעשר אל בית האוצר והוא טרף בכינוי
ובחנוני נא בזאת אמר יהוה צבאות אם לא אפתח
לכם את ארבות השמים והירקתי לכם ברכה עד
בל רי ¹¹ וגערתי לכם באכל ולא ישחת לכם את
פרי הארץ ולא תשכל לכם הגפן בשדה אמר יהוה
צבאות ¹² ואשרו אתם כל הגויים כי תהיו אתם ארץ
חפץ אמר יהוה צבאות ¹³ חזקו עלי דבריכם אמר
יהוה ואמרתם מה נדברנו עלייך ¹⁴ אמרתם שוא
עבד אלהים ומה בצע כי שמרנו משמרתו וכי הלכנו
קדרנית מפני יהוה צבאות ¹⁵ ועתה אנחנו מאשרים
וזדים נם נבנו עשי רשותה נם בנתנו אלהים וימלטו ¹⁶ או
נדברנו יראי יהוה איש אל רעהו ויקשב יהוה וישמע
ויכתב ספר וכרכן לפניו ליראי יהוה ולהשבי שמו ¹⁷
והיו לי אמר יהוה צבאות ליום אשר אני עשה סנהלה
וחמלתי עליהם-כאשר יחמל איש על בנו העבד אתו
¹⁸ ושבתם וראיתם בין צדיק לרשע--בין عبد אלהים
לאשר לא עבדו

4 כי הנה הימים בא בער כהנור והיו כל זדים וכל
עשה רשותה קש ולחתת אתם הימים הבא אמר יהוה
צבאות אשר לא יעצב להם שרש וענף ² וזרחה לכם
יראישמי שמש צדקה ומרפאה בכנפיה וייצאים ופשתם
כעגלי מרבק ³ ויעסותם רשותם--כי יהיו אפר תחת
כפות רגלייכם ביום אשר אני עשה אמר יהוה צבאות
זכריו תורה משה עבדי אשר צויתי אותו בחרב על
כל ישראל חקים ומשפטים ⁴ הנה אנכי שלח לכם את
אליה הנביא--לפני בוא יום יהוה הנגדל והנורא ⁵
והшиб לב אבות על בניהם ולב בניהם על אבותיהם--פָּנִ
אבוא והכיתי את הארץ חרום

תהילים

יְהוָה ⁶ רַבִּים אָמְרִים מֵיְהָרָאנוּ-טוֹב נֶסֶה עַלְמֵנוּ אָז
פְּנֵיךְ יְהוָה ⁷ נָתַתָּה שְׁמַחָה בְּלִבְיָה מַעַת דָּגְנָם וְתִירּוּשָׁם
רַבּוּ ⁸ בְּשָׁלוּם יְחִדוֹ אֲשֶׁכֶתְּבָה וְאַרְשֵׁן כִּי-אַתָּה יְהוָה
לְבָדֵד לְבָטֵח תַּוְשִׁיבָנִי

לְמִנְצָחָה אַל-הַנִּיחָלוֹת מוֹזָמָר לְדוֹד בְּאָמְרוֹת הָאוֹזָנָה
יְהוָה בְּנִיהָ הַגִּנְיוֹן ² הַקְשִׁיבָה לְקוֹל שְׂעוּיִם-מַלְכֵי וְאַלְהֵי
כִּי-אֱלֵיךְ אַתְּפָלֵל ³ יְהָה-בְּקָר תַּשְׁמַע קָוֵל בְּקָר
אֻרְךְ-לְךְ וְאַצְפָּה ⁴ כִּי לֹא אֶל חָפֵץ רְשֵׁעָתָה לְאָ
יְגַרְךְ רָע ⁵ לְאַיִתְצַבּוּ הַוּלְלִים לְגַדְעַנְיִיךְ שָׁנָאת כָּל-
פָּעָלֵיךְ אָנוּ ⁶ תָּאָכֵד דְּבָרֵיכְיָה כּוֹב אִישׁ-דָמִים וּמְרָמָה וְתַעַב
יְהָה ⁷ וְאַנְיָי-בְּרֵב הַסְּדָךְ אַבּוֹא בִּיתְךָ אֲשַׁתְּחֹוחָה אַל-
הַיכְלָל-קְדָשָׁךְ בַּיְרָאָתָךְ ⁸ יְהָה נָחָנִי בְּצְדָקָתָךְ-לִמְעָן
שׁוֹרְרִי הַוּשָׁר (הַשִּׁיר) לְפִנֵּי דָרְכְךָ ⁹ כִּי אֵין בְּפִיהָו
נְכוֹנָה-קְרֵבָם הוּוֹתָ קָבָר-פָתָוח גְּנוּם לְשָׁוֹנָם יְחַלְקָוּן
¹⁰ הָאֲשִׁים אַלְהִים- יְפָלוּ מִמְעָצֹתָהֶם בְּרֵב פְּשָׁעָיהם
הַדִּיחָמָוּ- כִּי-מְרוּ בָךְ ¹¹ וַיְשַׁמְחוּ כָל-חֹסֵי בָךְ לְעוֹלָם
יְרַנְנוּ- וַתֵּסֶךְ עַלְיָמוּ וַיַּלְצַצּוּ בָךְ אֲהָבֵי שָׁמָךְ ¹² כִּי-אַתָּה
חַבְרֵךְ צְדִיק יְהָה-כְּצַנְחָ רְצֹן הַעֲטָרָנוּ

לְמִנְצָחָה בְּנִינוֹת עַל-הַשְׁמִינִית מוֹזָמָר לְדוֹד בְּיְהָה
אַל-בָּאָפָךְ תָּכִיחַנִּי וְאַל-בָּחִמְתָךְ תִּסְרְנִי ² חַנְנִי יְהָה
כִּי אִמְלָל-אַנְיָרְפָאַנְיָי יְהָה--כִּי נְבַהַלְוָעַצְמָי ³ וּנְפַשְּׁי
נְבַהַלְהָמָאָר וְאָתָה (וְאַתָּה) יְהָה עַד-מִתְיָה ⁴ שָׁוֹבָה יְהָה
חַלְצָה נְפַשְּׁי הַוּשְׁעִינִי לְמַעַן חַסְדָךְ ⁵ כִּי אֵין בְּמוֹת
זְכָרָךְ בְּשָׁאָלָו מֵיְוָדָה-לְךְ (Sheol h7585) ⁶ יְגַעַתְּיָ בְּאַנְחָתִי-
אַשְׁחָה בְּכָל-לִילָה מַטְתִּי בְּדִמְעָתִי עַרְשֵׁי אַמְסָה ⁷
עַשְ׈שָׁה מִכְעָס עַיִן עַתְקָה בְּכָל-צּוֹרְרִי ⁸ סָרוּמָמָנִי
כָּל-פָּעֵלי אָונָן כִּי-שְׁמַע יְהָה קוֹל בְּכָי ⁹ שְׁמַע יְהָה
תְּחַנְתִּי יְהָה תַּפְלָתוֹ יְקָח ¹⁰ יְבַשּׁוּ וַיְבַהַלְוּ מָאָר--כָּל-
אַבְיִישְׁבּוּ יְבַשּׁוּ רְגֹעַ

שְׁגִינָן ⁷ לְדוֹד אָשָׁר-שָׁר לְיְהָה-עַל-דְּבָרִי-כּוֹשֵׁב-
יְמִינִי בְּיְהָה אַלְהֵי בְּךְ חַסְתִּי הַוּשְׁעִינִי מִכְלָל-רַדְפִי
וְהַצְלִינִי ² פָּן-יְטַרְף כָּאֲרִיה נְפַשִּׁי פְּרָקָן וְאַיִן מַצְלִיל ³
יְהָה אַלְהֵי אָם-עֲשִׂיתִי זֹאת אָם-יְשָׁ-עַול בְּכָפִי ⁴ אָם-
גָּמְלָתִי שׁוֹלְמִי רָע וְאַחֲלָתִחְזָ צּוֹרְרִי רִיקָם ⁵ יְרַדְךְ אַוְיב
נְפַשִּׁי וַיְשַׁגְּנָן-וַיְרַמֵּס לְאָרֶץ חַיִי וְכָבּוֹד לְעַפְרֵי יְשִׁכָּן סָלה ⁶
קְומָה יְהָה בְּאָפָךְ--הַנְּשָׁא בְּעַבְרוֹת צּוֹרְרִי וְעוֹרָה
אַלְיִ משְׁפָט צִוִּית ⁷ וְעַדְתָּ לְאָמִים תְּסֻובֵבְךָ וְעַלְיהָ

אֲשֶׁר הָאִישׁ--אֲשֶׁר לֹא הָלַךְ בְּעַצְתָּ רְשָׁעִים וּבְדַרְךָ
חַטָּאים לֹא עַמְד וּבְמוֹשֵׁב לְצִים לֹא יִשְׁבֵּן ² כִּי אָם
בְּחֹרֶת יְהָה חַפְצָוּ וּבְחֹרֶתְךָ יְהָה יוֹם וְלִילָה ³
וְהָיָה--כַּעַז שְׁתָולָעֵל-פְּלָנִי-מִום אֲשֶׁר פָרְיוּ יִתְהַנֵּן בְּעַתָּה-
הַרְשָׁעִים כִּי אָם-כִּמְצָא אֲשֶׁר-תְּדָפְנוּ רֹוח ⁵ עַל-כָּן לֹא-
יִקְמוּ רְשָׁעִים-בְּמִשְׁפָט וְחַטָּאים בְּעַדְתָּ צְדִיקִים ⁶ כִּי-
יָוֹדָע יְהָה דָרְךְ צְדִיקִים וּדָרְךְ רְשָׁעִים חָאָבָר

לִמְה רְנָשָׁוּ גְּנוּם וּלְאָמִים יְהָנוּ-רִיק ² יִתְיצַבּוּ מַלְכֵי-
אָרְצָ--וּרְזָוְנִים נְסָדוּ-חִידָר עַל-יְהָה וּלְעַל-מִשְׁיחָו ³
נְנַתְּקָה אֶת-מְסּוּרֹתִים וּנְשִׁלְכָה מִמְנוּ עַבְתִּים ⁴ יוֹשֵׁב
בְּשָׁמִים יִשְׁחַק אֲדָנִי יַלְעָג-לִמְנוּ ⁵ אוֹ יִדְבֵּר אַלְימָוּ בְּאָפָו-
וּבְחָרָנוּ יְבַהַלְמָו ⁶ וְאַנְיָרְסָה מַלְכֵי עַל-צִוְּן הָר-
קְדָשִׁי ⁷ אָסְפָּרָה אַל-חָק יְהָה אָמָר אַלְיִ בְּנֵי אַתָּה-
אַנְיָי הַיּוֹם יַלְדָתִיךְ ⁸ שָׁאל מִמְנִי-וְאַתָּה נְחַלְתָּךְ-
וְאַחֲזָה אַפְּסִי-אַרְצָ ⁹ תְּרַעַם בְּשַׁבְט בְּרֹזֶל כְּכָלִי וּצְרָ
תְּנַפְּצָם ¹⁰ וְעַתָּה מַלְכִים הַשְּׁכִילָו הַוּסְרוּ שְׁפֵטִי אַרְצָ ¹¹
עַבְדָּו אֶת-יְהָה בִּירָאָה וְנוֹילָו בְּרַעְדָה ¹² וְנִשְׁקָוּ-בְּרַפְּ-
יְאָנָף וְתַהְבָדוּ דָרְךְ--כִּי-יַבְעַר כְּמַעַט אֲפָו אַשְׁרִי כָּל-
חָסִי בּוּ

מַזְמָר לְדוֹד בְּבָרְחוּ מִפְּנוּ אַבְשָׁלוּם בְּנוּ בְּיְהָה
מָה-רַבּוּ צָרִי רַבִּים קָמִים עַלְיִ ² דְּרָבִים אָמְרִים לְנְפַשִּׁי
אַיִן יְשֻׁוָּתָה לָוּ בְּאַלְהִים סָלה ³ וְאַתָּה יְהָה מִןּוּ בְּעֵדִי
כְּבָדִי וּמְרִים רָאִשִּׁי ⁴ קָוֵל אַל-יְהָה אַקְרָא וּוֹעֲנִי
מַהְרָ קְדָשָׁו סָלה ⁵ אַנְיָ שְׁכַבְתִּי וְאַיְשָׁנָה הַקִּיצוֹתִי--כִּי
יְהָה יִסְמָכְנִי ⁶ לֹא-אִירָא מַרְבָּבּוֹת עַמּ--אֲשֶׁר סְבִיבָה
שְׁתַו עַלְיִ ⁷ קְומָה יְהָה הַוּשְׁעִינִי אַלְהֵי--כִּי-הִכְתִּית-אַתָּה
כָּל-אַבְיִי לְחוּ שְׁנִי רְשָׁעִים שְׁבָרָת ⁸ לְיְהָה הַוּשְׁעָה
עַל-עַמּ בְּרַכְתָּךְ סָלה ⁹

לְמִנְצָחָה בְּנִינוֹת מַזְמָר לְדוֹד בְּבָקָרְאֵי עַנְיָ אַלְהֵי
צְדִיקִי--בְּצָרְ הַרְחַבָּתִי חַנְנִי וְשְׁמַע תַּפְלָתוֹ ² בְּנֵי אִישׁ
עַד-מָהָרָ קְבּוֹדִי לְכָלָמָה--תְּהַבְּהָן רִיקָם כּוֹבֵ ³
סָלה ³ וְדָעַו--כִּי-הַפְלָה יְהָה חַסִידָךְ לֹא יְהָה יִשְׁמַע
בְּקָרְאֵי ⁴ רָגְנוּ וְאַל-תַּחֲתָאָוּ אָמְרוּ בְּלַבְכָּם עַל-
מַשְׁכָּבָכָם וְדָמוּ סָלה ⁵ זָבְחוּ זָבְחוּ-צְדִיקִ וּבְטָחוּ אַל-

אל-יעז אנטש ישפטו גוים על-פניך ²⁰ שיתה יהוה מורה--לهم ידעו גוים-אנוש המה סלה

10 למה יהוה לעמוד ברחוק תעלים לעתות בצרה ² בנות רשותך יידלק עני ותפשו בمزמות זו חשבו ³ כי-הلال רשע על-תאות נפשו ובצע ברך נאץ יהוה ⁴ רשע--כגבה אפו בל-ידרש אין אלהים כל-מוניותיו ⁵ ויהילו דרכו בכל-עת-נרו מושפטיך מננוו כל-צורריו יפיח בהם ⁶ אמר בלבו בל-אמות לדר ודר אשר לא-ברע ⁷ אלה פיהו מל-ו-מרמות ותקתחת לשונוعمال ואון ⁸ ישב במארב החררים--במסתרים יהרג נקי ענייו לחלה יצפנו ⁹ יארב במסתר כאריה בסכה--יארב לחתו עני יחטף עני במשכו בראשתו ¹⁰ ודכה (ידכה) ישח ונפל בעצמיו חלקיים (חלאים) ¹¹ אמר בלבו שכח אל הסثير פניו בל-ראה לנצח ¹² קומה יהוה--אל נשא ידרך אל-תשכח עניום (ענויים) ¹³ על-מה נאץ רשות אלהים אמר בלבו לא תדרש ¹⁴ ראתה כי-אתה עמל וכעס תבייט- לחת בידך עלייך יעוז חלה יתום אתה היה עוזר ¹⁵ שבר זרוע רשות ורע תדרוש-רשותם כל-המצא ¹⁶ יהוה מלך עולם ועד אבדו גוים מארציו ¹⁷ תאות עניום שמעת יהוה תכין לבם תקשיב אונך ¹⁸ לשפט יומם ודרך בל-יוסיף עוד--לערץ אנטש מן-הארץ

11 למנצח לדוד ביהוה חסיטי--איך אמרו לנפשי נודו (נודי) הרכם צפור ² כי הנה הרשעים ידרכו- קשת כוננו חצם על-יתהר- לירוט במeo- אפל לישרי- לב ³ כי השתות יהרסון-- צדיק מה-פעל ⁴ יהוה בהיכל קדרשו-- יהוה בשמיים כסאו עניין יהוה-- עפפניו יבחן בני אדם ⁵ יהוה צדיק יבחן ורשות ואהבת חמס- שנאה נפשו ⁶ ימתר על-רשעים פחים אש וגפרית ורוח ולעופת-מנת כוסם ⁷ כי-צדיק יהוה צדקות אהב ישראל זהו פניו

12 למנצח על-הشمינית מזמור לדוד בחשיעה יהוה כי-גמור חסיד כי-פסו אמוניים מבני אדם ² שוא ידברו- איש את-רעתו שפת חלקות-בלב ולב ידברו ³ יכרת יהוה כל-שפת חלקות- לשון מדברת נדלות ⁴ אשר אמרו לשלשנו נגביר- שפתינו אנחנו מי אדורו לנו ⁵ משדר עניום מאנקת אבויונים עתה אקים יאמר יהוה

למרום שובה ⁸ יהוה ידין עמים שפטני יהוה כצדקי וכחמי עלי ⁹ גונר נא רע רשותים-- והכונן צדיק ובחן לבות וככלויות- אלהים צדיק ¹⁰ מנג עלא- אלהים מושיע ישרי-לב ¹¹ אלהים שופט צדיק ואל זעם בכל-יום אם-לא ישוב חברו יטלוש קשות דרכך יוכננה ¹² ولو הchein כל-מוות החיו לדלקים יפעל ¹⁴ הנה יחלב און והרה عمل וילד שקר ¹⁵ בור כרה ויחפרה וויפל בשחת יפעל ¹⁶ ישוב عمלו בראשו ועל קדרקו חמסו ירד ¹⁷ אודה יהוה הצדקו ואומרה שם- יהוה עליון

8 למנצח על-הנתות מזמור לדוד ביהוה אדניינו- מה-אדיר שמק בכל-הארץ אשר תננה הורך על- השמיים ² מפי עולמים וניקום- יסדה-עו למן צוריך להשבית איביך ומתקנים ³ כי-אראה שמק מעשה אכבעתיך-- ירח וכוכבים אשר כוננתה ⁴ מה-אנוש כי-תוכרנו ובן-אדם כי הפקדנו ⁵ ותחסרו מעת מלאהיהם וככבוד והדר תעטרחו ⁶ تمשלחו במעשי יריד כל-שתה תחת-רגליו ⁷ צנה ואלפים כלם ונום בהמות שדי ⁸ צפוך שמיים ודגני יומם עבר ארחות ימים יהוה אדניינו מה-אדיר שמק בכל-הארץ

9 למנצח על-מוות לבן מזמור לדוד באודה יהוה בכל-לב אספירה כל-גפלאותיך ² אשמה ואלצתך בך אומרה שמק עליון ³ בשוב-אובי אחורה יכשלו ואיבדו מפניך ⁴ כי-עשיות מושפטיך ודרני ישבת לכסה שופט צדיק ⁵ גערת גוים אבדת רשות שם מחייתם לעולם ועד ⁶ האיב תמו הרבות- לנצח וערם נתשת- אבד זכרם המה ⁷ ויהוה לעולם ישכון למשפט כסאו ⁸ והוא ישבט-תבל בצדיק ידין לאמים במשירים ויהיו יהוה משבך לך משגב לא-עוזת דרישיך יהוה נזמרו- בך יודיע שמק כי לא-עוזת דרישיך יהוה נזמרו- ליהוה ישב ציון הגינו בעמיהם עליותיו ¹² כי-דרש דמים אותם זכר לא-שכח צעה עניום (ענויים) ¹³ חנני יהוה--ראה עני מושא מדורומי משעריו מוות ¹⁴ למען אספירה כל-תהלך בשעריך בת-ציוון- אונילה בישועתך ¹⁵ טבעו גוים בשחת עשו בראשות-זו טמנו בכל-הדר גלים ¹⁶ נודע יהוה-- משפט עשה בפעל כפוי נוקש רשות הגינוי סלה ¹⁷ ישבו רשותים לשאולה כל- גוים שחמי אלהים (Sheol h7585) ¹⁸ כי לא-נצח ישכח אביוון תקות עניום (ענויים) תאבר לעד ¹⁹ קומה יהוה

לראות שתה (Sheol h7585) נו תודיעני אראח חיים שבע
שםחות את-פניך נעמה בימינך נצה

17 תפליה לדוד שמעה יהוה צדק--הקשיבה רנטוי
האוינה תפלתי בלא שפתוי מרמה 2 מלפני מושפי¹
יצא ענייך תחוינה מישרים 3 בחנות לבבי פקרת לילה-
צְרָפְתִּי בְּלַתְמֵזָא זְמָתִי בְּלַעֲבָרִ-פִּי 4 לְפָעָלוֹת
אדם בדרכך שפטיך-- אין שמרתי ארחות פרץ 5 תמן
אשרי במעגולותיך בלב-עמו פעמי 6 אני-קראתיך כי-
תעננו אל הַט-אָזָנָךְ לְיִשְׁמַע אָמָרְתִּי 7 הַפְּלָה חֲסָדְךָ
מושיע חוסים-- מתקוממים בימינך 8 שמרני כאשון
בת-עין באיל נפיך תסתירני 9 מפניך רשעים זו שドוני
איibi בנפש יקיפו עלי 10 חלבמו סגרו פימו דברו
בגאותנו ואשרינו עתה שכובנו (סביבנו) עיניהם ישיתו
לנטות בארץ 12 דמיינו--כארידה ייכסוף לטרף וככפיר
שב במסתרים 13 קומה יהוה-- קדימה פניו הכריעו
פלטה נפשי מרשע חרבק 14 מתרם ידרך יהוה ממתים
מחולד-- חלקם בחיים וצפינך (צפונך) תملא בטנו
ישבעו בנים-- והניחו יתרם לעוללם 15 אני-בדרך
אהזה פניך אשבעה בהקץ תמנתק

18 למנצח לעבר יהוה--لدוד אשר דבר ליהוה
את-דברי השירה הזאת-- ביום הצליל-יהוה אותו מכה
כל-איובי ומיד שאל ב' ויאמר-- ארחמנך יהוה חזק 2
יהוה סלע ומצודה-- ומפלטי אליו צורי אהסה-בו
מננו וקרן-ישע משגבי 3 מהלך אקרה יהוה ומן-איובי
אוושע 4 אפפוני חבל-ימות ונחליו בלביעל יבעתוני 5
חבל, שאל סביבנו קדמוני מוקשי מות (Sheol h7585) 6
בצרא-לי אקרה יהוה-- ואל-אללה אישוע ישמע מהיכלו
קויל ושוותי לפניו תבוא באזניyo 7 ותגעש ותרעש
הארץ-- ומוסדי הרום ירנוו ויתגעשו כי-חרה לו 8
עליה עשן באפו-- ואש-מיפוי תאכל נחלים בערו ממנה
וויט שמים וירד וערפל תחת רגליו 10 וירכב על-
קרוב וייעג וידא על-כנפי-רוח נו ישת חזק סתרו-
ס-ביבותיו סכתו חשכת-מים עבי שחיקים 12 מננה
נדדו עביו עברו-- ברד ונחל-אש 13 וירעם בשמים
יהוה-- ועלינו יתן קלו ברד ונחל-אש 14 וישלח חזיו
ויפיצם וברקים רב ויחם 15 ויראו אפיקו מים ייגלו
מוסדות הבל מגערתך יהוה-- מנשמת רוח אף 16
ישלח ממרום יקחני ימשני ממים רבים 17 יצילני
לבטה 10 כי לא-תעוז נפשי לשאול לא-תתן חסידך

ашות בישע יפה ל' 6 אמרות יהוה אמרות טהרות
כסף צrhoת בעיליל לארץ מזוק שבעתים 7 אתה-יהוה
תשמרם תצרכנו מן-הדור וז לעולם 8 סביב רשעים
יתהילון כרם זלוט לבני אדם

13 למנצח מזמור לדוד 2 עד-אנה יהוה תשבחני
נצח עד-אנה תסתיר את-פניך ממי 3 עד-אנה אישית
עצות בנפשי-- ינון בלבבי יום עד-אנה ירום איבי
על- 4 הביטה ענייה אלהי האירה עני פן-אישן
המות 5 פן-יאמר איבי יכלתו צרי ינוילו כי אמות
ואני בחסדך בטחתי-- גיל לבבי בישועתך אישרה
ליהוה כי גמל עלי

14 למנצח לדוד אמר נבל בלבבו אין אלהים
שהחיתו התעיבו עלילה-- אין עשה-טוב 2 יהוה--
משמעות השקוּע-ל-בני-אדם לדראות הייש משכילים--
דרש את-אללים 3 הכל סר ייחדו נאלחו אין עשה-
טוב-- אין נם-אחד 4 הלא ידעו כל-פעלי-און אכל' עמי
אכלו להם יהוה לא קראו 5 שם פחדו פחד כי-אללים
בדור צדיק 6 עצת-עני תבישו כי יהוה מוחשו 7 מי
יתן מצין ישועת ישראל בשוב יהוה שבוט עמו גיל
יעקב ישmach ישראל

15 מזמור לדוד יהוה מי-יגור באהלך מי-ישכן
behre קדרש 2 הולך תמים ופעל צדק ודבר אמת
בלבבו 3 לא-רגע על-לשנו-- לא-עשה לרעה רעה
וחרפה לא-נשא על-קרבו 4 נבואה בעינויו נמאס-- ואת-
יראי יהוה יכבד ונשבע להרע ולא ימר 5 כספו לא-
נתן בנשך-- ושחר על-נקו לא לחק עשה-אללה-- לא-
ימוט לעולם

16 מכתם לדוד שמרני אל כי-חסיטי בך 2 אמרת
ליהוה אדרני אתה טובתי בל-עלך 3 לקדושים אשר-
בארץ המה ואדריך כל-חפצי-בם 4 ירכבו עצבותם
אחר מהרו בל-אסיך נסכים מדם ובבל-אשא את-
שמותם על-שפתי 5 יהוה מנת-חלקי וכוסי-- אתה
תומיך גורלי 6 חבלים נפלו-לי בענימים א-ת-נחלת
ספרה עלי 7 אברך-- את-יהוה אשר יענני א-פ-לילות
ישראלוני 8 שוויתי יהוה לנגיד תמיד כי מימי
בל-אמות 9 لكن שמח לבבי-- ויגל כבודי א-ב-שרישכנ
לבטה 10 כי לא-תעוז נפשי לשאול לא-תתן חסידך

יְהוָה בָּרָה מְאִירָת עַיִנִים ⁹ יָרָא יְהוָה תְּהוֹרָה--עֲומָדָת
לְעֵד מְשֻׁפְטֵי-יְהוָה אֶתְתָּצְדָקָה צְדָקָה ¹⁰ הַנְּהָמָדִים--
מוֹזָבָה וּמִפּוֹ רֵב וּמִתּוֹקִים מִדְבָשׁ וּנְפַתְּ צְפָפִים ¹¹ וּנְם--
עֲבָדָךְ נֹזֵר בְּחֵם בְּשָׁמְרוֹם עֲקָבָךְ ¹² שְׁנִיאָות מִי-בֵין
מְנְסָתְרוֹת נְקָיִ ¹³ נִם מְזִדִּים חִשְׁךְ עֲבָדָךְ--אַל-יְמִשְׁלָו--
בַּי אוּ אַתָּם וְנִקְיָתִי מְפַשֵּׁעַ רֵב ¹⁴ יְהִיוּ לְרָצְוֹן אָמְרִי-פִי
וְהַגִּינֵן לְבִי לְפָנֵיךְ יְהוָה צָרִי וְגַאֲלִי

20 לְמַנְצָחָ מְזֻמָּר לְדוֹד בַּיְעָנָךְ יְהוָה בְּיּוֹם צְרָה
שְׁנַבְךְ שֵׁם אֱלֹהִי יְעַקְבָּ ² יִשְׁלָח-עֹזֶר מִקְדָשׁ וּמִצְיוֹן
יִסְעַדְךְ ³ יִזְכֵר כָּל-מְנַחָת וּלְוַתְחֵךְ יִשְׁנַה סֶלָה ⁴ יִתְהַ
לְךְ כְּלָבְבָךְ וּכָל-עַצְתָךְ יִמְלָא ⁵ מְרֻנָה בִּישׁוּעָתָךְ--
וּבְשָׁם-אֱלֹהֵינוּ נְדַגֵּן יִמְלָא יְהוָה כָּל-מִשְׁאָלוֹתִיךְ ⁶ עַתָּה
יִדְעַתְיָ--כִּי הַוּשִׁיעָ יְהוָה מְשִׁיחָו יִעְנַהוּ מִשְׁמַיְךְ-
בְּגַבְרוֹת יִשְׁעָ יְמִינֵנוּ ⁷ אֱלֹהָ בְּרַכָּב וְאֱלֹהָ בְּסָסּוּם וְאֱנֹהָנוּ
בְּשָׁם-יְהוָה אֱלֹהֵינוּ נָכוֹרִ ⁸ הַמָּה כָּרְעַו וּנְפָלוּ וְאֱנֹהָנוּ
קְמָנוּ וְנַתְעַדרָּ ⁹ יְהוָה הַוּשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יִעְנַנוּ בְּיּוֹם-
קְרָאָנוּ

21 לְמַנְצָחָ מְזֻמָּר לְדוֹד בַּיְהָוָה בְּעַזְךְ יִשְׁמָחָ-מֶלֶךְ
וּבִשׁוּעָתָךְ מָה-יִנְיל (יִגְלָ) מָאָד ² תְּאוֹתָלָבָו נְתַתָּה לוּ
וְאֶרֶתֶשׁ שְׁפָחָי בְּל-מְגַנְעָת סֶלָה ³ כִּי-תְקַדְמָנוּ בְּרַכּוֹת
טוֹב תְּשִׁיחַת לְרַאשֵׁו עַטְרָתָפוּ ⁴ חַיִים שָׁאָל מִמְּךָ-נְתַתָּה
לוּ אַרְךְ יִמְים עַולְם וְעַד ⁵ נְדָולָבְבוֹדָו בִּשׁוּעָתָהוּ הַדָּו
וְהַדָּר תְּשֹׁהָעָלְיוּ ⁶ כִּי-תְשִׁיחָתָהוּ בְּרַכּוֹת לְעֵד תְּהָדוֹ
בְּשָׁמָחָה אֶת-פְנֵיךְ ⁷ כִּי-הַמֶּלֶךְ בְּטָח בִּיהָוָה וּבְחָסֵד
עַלְיוֹן בְּל-יִמּוֹת ⁸ תִּמְצָא יַדְךְ לְכָל-אַבְיךְ יִמְינְךְ תִּמְצָא
שְׁנָאֵיךְ ⁹ חִשְׁתָמָנוּ כְּתָנוֹד אַש--לְעֵת פְנֵיךְ יְהָוָה בְּאָפָו
יְבָלָעָם וְתַאֲכָלָם אָש ¹⁰ פְּרִימָוּ מָאָרֶץ תָּאָבָד וּזְרָעָם
מַבְנֵי אָדָם ¹¹ כִּי-נְטוּ עַלְךְ רָעָה חַשְׁבָו מְזָהָבָל-וּכְלָו
¹² כִּי-תִשְׁתַמּוּ שְׁכָם בְּמִתְרִיךְ תְּכֹונֵן עַל-פְנֵיהם ¹³

רוֹמָה יְהָוָה בְּעַזְךְ נְשִׁירָה וּנוֹמָרָה גְּבוּרָתָךְ

22 לְמַנְצָחָ עַל-אִילָת הַשְׁחָר מְזֻמָּר לְדוֹד בְּאָלִי
אָלִי לְמָה עֲזַבְתִּי רְחוֹק מִיּוֹשָׁעָתִי דְבָרֵי שָׁגָגִי ²
אֱלֹהִי-אֲקָרָא יוֹם וְלֹא תָעַנָּה וְלֹא-לִילָה וְלֹא-דְמָה לִי ³
וְאַתָּה קְדוֹשׁ--יֹשֵׁב תְּחִלּוֹת יִשְׂרָאֵל ⁴ בְּךָ בְּתוֹחָ אַבְתָנִי
בְּתוֹחָ וְתַפְלָטָמוּ ⁵ אַלְיכָ זַעַקְוּ וְנִמְלָטוּ בְּךָ בְּתוֹחָ וְלֹא-
בְּוֹשָׁו ⁶ וְאַנְכִי תּוֹלְעָת וְלֹא-אִישׁ חַרְפָתָ אָדָם וּבְזַיְוּ עַם ⁷
כָּל-רְאֵי לְעֵנוּ לִי יְפִיטְרָו בְּשֶׁפֶה יְנִיעָו רָאשָׁ ⁸ גָּלָל-

מַאֲכִי עַז וּמַשְׁנָאֵי כִּי-אָמַצְוּ מִמְנִי ¹⁸ יִקְדְמָנוּ בְיּוֹם-אָידִי
וְיְהָוָה לְמַשְׁעָן לִי ¹⁹ וַיַּזְכִּירָנִי לִמְרַחְבָּ וְחַלְצָנִי כִּי
חַפֵּץ בַּי ²⁰ יִגְמְלָנִי יְהָוָה כִּצְדָקִי כִּבְרִי יִשְׁבֵב לִי ²¹
כִּי-שְׁמָרָתִי דְרַכִּי יְהָוָה וְלֹא-רְשָׁעָתִי מַאֲלָהִי ²² כִּי כָל-
מְשֻׁפְטָיו לְנַדְיָ וְחַקְתָּיו לְאָסִיר מִנִּי ²³ וְאַהֲרָתִים
עַמוֹּ וְאַשְׁתָמָרִ מְעוֹנִי ²⁴ וַיַּשְׁבַּי-יְהָוָה לִי כִּצְדָקִי כִּבְרִי
לְנַגְדָּעָנִי ²⁵ עַם-חָסִיד תַּחַסְדָּ עַם-גָּבָר תְּמִימָם תַּחַסְדָּ
עַם-גָּבָר תַּחַבְרָר וְעַם-עֲקָשׂ תַּחַפְתָּל ²⁷ כִּי-אַתָּה עַם-
עַנִּי תְּשִׁיעָ וְעַנִּים רְמוֹת תְּשִׁפְלָל ²⁸ כִּי-אַתָּה תָּאִיר נְרוֹ
יְהָוָה אֱלֹהִי וְגַנְיהָ ²⁹ כִּי-בָךְ אַרְצָנִי נְדוֹד וּבְאֱלֹהִי
אַדְלָנִ-שָׂור ³⁰ הַאלָל תְּמִימָם דְרַכְוּ אִמְרָתִי-יְהָוָה צְרוֹפָה
מִןְחָוָא לְכָל הַחֲסִים בּוּ ³¹ כִּי מֵאֱלֹהָ מִבְלָעָדִי יְהָוָה
וּמֵצָר זָלָתִי אַלְהָנִי ³² הַאלָל המְאֹזְרָנִי חִיל וַיַּעַן
תְּמִימָם דְרַכְיָ ³³ מְשֹׁוה רְגָלִי כְּאַילָות וְעַל בְּמִתְיַעְמִדָנִי
מְלַמְד יִדְיָ לְמַלְחָמָה וְנַחַתָה קַשְׁתִּי-נְחֹשָׁה וְרוּעָתִי
וְתַחַן לִי מְגַנֵּן יִשְׁעָדִי יִמְינָקְסָדְלִי ³⁴ אַרְדָּופָ
אוֹבִי וְאַשְׁנָוָם וְלֹא-אַשְׁוָב עַד-כְּלָותָם ³⁵ אַמְחָצָם וְלֹא-
יכָלָקָום יִפְלֹא תְּחַתְּ רְגָלִי ³⁶ וְתַאֲזִרְנִי וְיִמְנִיקְתְּסָדָנִי
תְּרַחְמָבָל צָדְעִי תְּחָתִי וְלֹא-מַעֲדוֹרְ קְרָסְלִי ³⁷ אַרְדָּופָ
כְּלָוָיְמִיחָזָה-לְדוֹד וְלַזְרָעָו עַד-עוֹלָם

19 לְמַנְצָחָ מְזֻמָּר לְדוֹד בַּיְהָוָה בְּשָׁמִים מְסֻפְרִים כְּבוֹד-
אָל וּמְעָשָׁה יִדְיוֹ מְנוֹדְרָקְיעָ ² יּוֹם לְיּוֹם יִכְיַעַמְרָ
וְלִילָה לְלִילָה יְהָוָה-דְּרָעָת ³ אַיְן-אִמְרָ וְאַיְן דְּבָרִים
בְּלִי נִשְׁמָע קְלוּם ⁴ בְּכָל-הָאָרֶץ יִצְאָ קְוּם וּבְכָתָחָ תְּבָל
מְלִיחָםָם לְשָׁמֶשׁ שָׁמָא-אָהָל בָּהָם ⁵ וְהָהָא-כְּחַתְנִין יִצְאָ
מְחַפְתָו יִשְׁשֵׁחָ כְּבָנָרְ לְרוֹצָח אָרְחָ ⁶ מְקַצְחָתָ השָׁמִים
מְוֹצָאָו-וּתְקֻופָתָו עַל-קְצָוָתָם וְאַיְן נְסַתְרָ מְחַמְתָו ⁷
תּוֹרָתִיָּה תְּמִימָה מִשְׁבַתְהָ נְפַשְׁ עֲדוֹתִיָּה נְאַמְנָה
מְחַכִּימָתִ פְתִי ⁸ פְקוּדִיָּה יְהָוָה יִשְׁרָאֵם מְשֻמְחִי-לְבַ מְצָוָת

זה מלך הכבוד יהוה עוזו ונבוד יהוה נבור מלחמה
שאו שעריהם ראשיכם ושאו פתחי עולם ובא מלך
הכבוד ¹⁰ מי הוא זה מלך הכבוד יהוה צבאות- הוא
מלך הכבוד סלה

25 לדוד אליך יהוה נפשי אשא ² אלהי-בר בטהתי
אל-אכושא אל-יעלצ'ו אויביו לי ³ גם כל-קוייך לא
יבשו יבשו הבוגדים ריקם ⁴ דרךיך יהוה הודיעני
ארחותיך למדני ⁵ הדריכני באמתק ולמדני- כי-
אתה אלהי ישע אותך קויותי כל-הימים ⁶ זכר-רחמיך
יהוה וחסדיך כי מעולם המה ⁷ חתאותנו נוערוי ופשעינו-
אל-זוכר כחסך זכר-לי-אתה- למן טובך יהוה ⁸
טוב-וישר יהוה על-כן יורה חטאים בךך ⁹ ידרך
ענויים במשפט וילמד ענויים דרכו ¹⁰ כל-ארחות יהוה
חסדר ומאתה- לנצרי בריתו ועדתו ¹¹ למן-שםך יהוה
וסלחת לעוני כי رب-הוא ¹² מיזה האיש ריא יהוה-
ירנו בךך יבחר ¹³ נפשו בטוב תלין וורעו יירש
ארץ ¹⁴ סוד יהוה ליראיו ובריתו להודיעם ¹⁵ עני
המיד אל-יהוה כי הוא-ויצוaria מרשת רגeli ¹⁶ פנה-
אליו וחננו כי-יחיד ונענו אני ¹⁷ צרות לבבי הרחיכו
מצוקותי הוציאני ¹⁸ ראה עני ועמליו ושה לכל-
חטאותי ¹⁹ ראה-איבי כי-רבו ושותה חמס שנאני ²⁰
שרמה נפשי והצילני אל-אכוש כי-חסיתי בך ²¹ תם-
וישר יצרוני כי קויותיך ²² פדה אלהים את-ישראל-
כל צורותיו

26 לדוד שפטני יהוה- כי-אני בתמי הלבתי וביהוה
בטהתי לא אمعد ² בחנני יהוה ונסני צרופה (צרפה)
כליתוי ולבוי ³ כי-חסך לננד עני והתהלך באמתק
לא-ישבתי עם-מתישי-שוא ועם נעלמים לא אבו ⁵
שנותי קחל מרעים ועם-רשעים לא אשב ⁶ ארח
בקון כפי ואסבבה את-מזבחך יהוה ⁷ לשמע בקהל
תודה ולספר כל-נפלוותיך ⁸ יהוה- האבותי מעון
ביתך ומקום משכנן כבוךך ⁹ אל-חאספ' עם-חטאים
נפשי ועם-אנשי דמים חי ¹⁰ אשר- בידיהם ומה וימינם
מלאה שחר ¹¹ ואני בתמי אלך פדני ותני ¹² רגeli
עשרה במישור במקהלים אברך יהוה

27 לדוד יהוה אורי וישע-י- ממי אירא יהוה מעוז-
חי ממי אפחד ² בקרב עלי מרעים- לאכל את-

יהוה יפלטו יצילהו כי חפץ בו ⁹ כי-אתה נהי מבטן
מבתייחי על-שדי אמי ¹⁰ עליך השלכתי מרחם מבטן
امي אל-אתה ¹¹ אל-תרחך ממני כי-צראה קרובה כי-
אין עוזר ¹² סכבוני פרים רבים אבירי בשן כתרוני ¹³
פכו עלי פיהם אריה טרכ' ושאג ¹⁴ כמים נשפחתי-
וחתפדו כל-עצמותיו היה לבי כדרוג נמס מתוך ¹⁵
יבש כחרש כחי ולשוני מדבק מלקווח ולעפר-מות
תשפטני ¹⁶ כי סכבוני כלבים עדת מרים הקיפוני
כאריה ידי ורגלי ¹⁷ אסperf כל-עצמותי המה יביטו
יראו-בי ¹⁸ יחלקו בנדי להם ועל-לבושי פילוי גורל
ואתה יהוה אל-תרחך אילותי לעוזרתי חושה ¹⁹
הצילה מהרב נפשי מיר-כלב יחידתי ²⁰ הוושענני מפי
אריה ומקרני רמים עניתני ²¹ אספраה שנק לאחוי
בתוך קהל אהליך ²² ירא יהוה הלהלהו- כל-
וזרע יעקב כבדותו וגورو ממננו כל-וזרע ישראל ²³ כי
לא-בזה ולא שקי ענotta עני- ולא-הסתיר פניו ממנה
ובשועו אליו שמע ²⁵ מאתק הלהתי בקהל רב-נדרי
אשר ננד יראיו ²⁶ יאכלו ענויים וישבעו- יהללו יהוה-
דרשינו ייחי לבכם לעד ²⁷ יזכרו וישבו אל-יהוה-
כל-אפסי-ארץ-וישתחוו לפניך כל-משפטות נוים ²⁸ כי
לייהוה המלוכה ומשל בנוים ²⁹ אכלו וישתחוו כל-
דשני-ארץ- לפניו יברעו כל-יורדי עפר ונפשו לא-
חיה ³⁰ זרע יעבדנו יספר לאדני לדור ³¹ יבוא ויינדו
צדקהו לעם נולד כי עשה

23 מזמור לדוד יהוה רעי לא אחשר ² בנאות דשא
ירביצני על-מי מנהות ינהלני ³ נפשי ישוכב ינוחי
במעגלי-צדך למן שמו ⁴ גם כי-אלך בנויא צלמות
לא-ירא רע- כי-אתה עמוני שבתק ומשענתך המה
ינהמני ⁵ תערך לפני שלחן- ננד צרדי דשנת בשמנו
ראשי כסוי רואה ⁶ אך טוב וחסד ירדפוני- כל-ימי
חי ושבתי בבית-יהוה לארך ימים

24 לדוד מזמור ליהוה הארץ ומלואה תבל ושבוי
בה ² כי-הוא על-ים יסדה ועל-נהרות יכוננה ³
מי-עללה בהר-יהוה ומי-יקום במקום קדרשו ⁴ נקי
כפים ובר-לבב אשר לא-נשא לשוא נפשו ולא נשבע
למרמה ⁵ ישא ברכה מאות יהוה וצדקה מלאה ישבו
זה דור דרשו מבקשי פניך יעקב סלה ⁷ שאו שערם
ראשיכם והנשאוفتحי עולם ויבוא מלך הכבוד ⁸ מי

לUMBOL ישוב וישב יהוה מלך לעולם ב' יהוה--עו לעמו
ויתן יהוה בברך את-עמו בשלום

30 מזמור שיר-חנכת הבית לדוד ב ארומניך יהוה
כי דליתני ולא-שמחת איבי לי 2 יהוה אלהי--שועתי
אליך ותרפאני 3 יהוה--העלית מן-שאלול נפשי חיטני
מיורדי. (מירדי-) בור (Sheol h7585) 4 זמרו ליהוה
חסידייו והודו לזכר קדשו 5 כי רגע באפו--חיים
ברצונו בערב יLIN בכוי ולברך רנה 6 ואני אמרתי
בשלווי--בל-אמותם לעולם 7 יהוה--ברצונך העמדתה
להרاري-עו הסתרת פניך היהי נבהל 8 אליך יהוה
אקרא ואל-אדני אהנתן 9 מה-בצע ברדיי ברדרתי אל-
שחת הירדק עפר הונייד אמתך 10 שמע-יהוה והתני
יהוה היה-עזר לי 11 הפcta מספדי למחול לי פחתה
שקי ותאזרני שמחה 12 למן יזמך כבוד--ולא ידם
יהוה אלהי לעולם אודך

31 למנצח מזמור לדוד ב בך-יהוה חסיתי אל-
אכושה ליעולם בצדקהך פלטני 2 הטה אליו אונך-
- מהרה הצילני היה לי לצור-מעוז--לבית מצודות
להושענו 3 כי-סלע ומצודתי אתה ולמען שםך תנחני
וთנהלני 4 חזיאני-מרשת זו טמנו לי כי-אתה מעוזי 5
בירך אפקיר רוחוי פריטהאותי יהוה--אל אמתה 6 שנאתי
השמרים הבלתי-ושא ואני אל-יהוה בטחתי 7 אניתה
ואשמה בחסדך אשר ראית את-ענוי ידעת בצרות
נפשי 8 ולא הסגرتני ביד-אייב העמודת במרחוב רגלי⁹
חנני יהוה כי צר-לי עשה בкус עני נפשי ובטני
10 כי כלו בגין חוי--ושנויות באנהה כשל בעני בחוי
ועצמי עשו 11 מכל-צדרי היהי הרפה ולשכני מאד-
- ופחד למידעי ראי בחוץ--נדדו מני 12 נשכחתי
כמה מלכ היהי ככל אליך 13 כי שמעתי דבריך-
- מגור מסביב בהוסדים יחד עלי לקחת נפש זומו
14 ואני עלייך בטחתי יהוה אמרתי אלהי אתה 15
בירך עתהי הצילני מיד-אויבי ומרדפי 16 האירה
פניך על-ברך הוושענו בחסדך 17 יהוה--אל-אכושה
בי-קראטייך יבשו רשותים ידmo לשאול (Sheol h7585) 18
האלמנה שפתוי-שער הדברות על-צדיק עתק--בנאוה
וכיו 19 מה רב-טובך אשר-צפנת לרائك פעלת
לחסים בך גנד בני אדם 20 התוירם בסתר פניך-
- מרכסי-איש הצפנס בסכה מריב לשנות 21 ברוך

בשרי צרי ואיבי לי המה כשלו ונפלו 3 אם-תחנה
על-מחנה--לאירא לבני אם-תקום על-מלחמיה--
בזאת אני בותח 4 אחת שאלווי מאת-יהוה--אותה
אבקש שבתי בבית-יהוה כל-ימי חי לחוות בנעם-
יהוה ולברך בהיכלך כי יצפנני בסכה--ביום רעה
יסתרני בסתר האלו 5 וצור ירוממני 6 ועתה ירום
ראשי על איבי סביבותי ואזבחה באהלו ובחי תרואה
אשריה ואומרה ליהה 7 שמע-יהוה קולי אקרא וחנני
ענני 8 לך אמר לבני--בקשו פניו את-פניך יהוה אבקש
9 אל-תשדר פניך ממנני--אל חט-באף עבדך עזרתי
היות אל-חטשני ואל-חצובני אלהי ישע 10 כי-איבי
ואמי עזובני ויהוה יאשפני 11 הורני יהוה דרךך ונחני
בארח מישור--למען שורדי 12 אל-תתני בנטש צדי
כי קמו-במי עדי-שכר ויפח חמס 13 לולא-האמנני
לראות בטוב-יהוה בארץ חיים 14 קווה אל-יהוה חוק
ויאמץ לבך וקווה אל-יהוה

28 לדוד אליך יהוה אקרא--צורי אל-תחרש מני
פנ-חחש מהני ונמשליך עם-ירודי בור 2 שמע קול
תחנוןינו בשועי אליך בנשי ידי אל-דבריך קדש 3
אל-חמשכני עם-הרשעים ועם-פעלי-און דברי שלום
עם-רעיהם ורעה בלבכם 4 תן-לهم כפעלים וככרע
מעליהם כמעשה יריהם תן להם השב נמולם להם 5
כי לא יבינו אל-פעלת יהוה--אל-מעשה ידיו יתרעם
ולא יבנם 6 ברוך יהוה כי-שמע קול תחנוןינו 7 יהוה
עווי ומני--בו בטח לבי וגוזרתוי וועלז לבי ומושורי
אהודנו 8 יהוה עוז-למו ומעוז ישותות מישחו הוא 9
הושיעה את-עמך--ובברך את-נחלתך ורעם ונשאמ
עד-העולם

29 מזמור לדוד הבו ליהוה בני אלים הבו ליהוה
כבד ועו 2 הבו ליהוה כבוד שמו השתחוו ליהוה
בהדרת-קדש 3 קול יהוה על-הימים אל-הכבד הרים
יהוה על-מים רכים 4 קול-יהוה בכח קול יהוה בהדר
5 קול יהוה שבר אריזים וישראל יהוה את-אריזי הלבנון
6 וירקדים כמו-עגל לבנון ושרין כמו בן-רמים 7
קול-יהוה חצב להבות אש 8 קול יהוה יהיל מדבר
יחיל יהוה מדבר קדש 9 קול יהוה יהיל אלות-
- ויחשף יערות ובהיכלו--כלו אמר כבוד 10 יהוה

יהוה כי הפליא חסדו לי בעיר מצור ²² ואני אמרתי
בחוויי--נגרזרת מנגד ענייך אבן--שמעת קול התהנו
בשועי אליך ²³ אהבו את-יהוה כל-חסידייו אמוניהם
נצח יהוה ומשלם על-יתר עשה נאות ²⁴ חזקו ויאמץ
לכובכם--כל-המייחלים ליהוה

34 לדוד--בשנותו את-טעמו לפני אבימלך וינרשו
וילך באברכה את-יהוה בכל-עת תמיד תהלתו בפי
ביהוה תתחלל נפשי ישמעו ענויים וישמחו ³ גנדלו
לייהוה אתי ונורוממה שמו ייחדו ⁴ דרשתי את-יהוה
ענני ומכל-מנורותיו הבזילני ⁵ הביטו אליו ונחרו
ונפיהם אל-יחפרו ⁶ זה עני קרא ויהוה שמע ומכל-
צרכותיו הוישעו ⁷ תהנה מלך-יהוה סביב ליראיו
ויחלצם ⁸ טעמו וראו כי-טוב יהוה אשרי הנבר יחסה-
בו ⁹ יראו את-יהוה קדרשו כי-אין מחסור לרראיו ¹⁰
כפירים רשו ורעו ודרשי יהוה לא-יחסרו כל-טוב
� לבני-בניים שמעו-לי יראת יהוה אלמדכם ¹² מי-
האיש החפץ חיים אהב ימים לראות טוב ¹³ נצט-
לשונך מרע ושפתיך מדבר מרמה ¹⁴ סור מרע ועשה-
טוב בקש שלום ורדפהו ¹⁵ עני יהוה אל-צדיקים
ואזני אל-שועתם ¹⁶ פני יהוה בעשי רע להכרית
ארץ זכרם ¹⁷ צעקנו ויהוה שמע ומכל-צרותם הצלם
קרוב יהוה לנשברי-לב ואת-דכא-רוח יושיע ¹⁹
רבות רעות צדיק ומכם יצילנו יהוה ²⁰ שמר כל-
עצמותיו אחת מהנה לא נשברה ²¹ חממות רשות רעה
ושנאנו צדיק יאשנו ²² פרדה יהוה נפש עבדיו ולא
אשמו כל-החסים בו

35 לדוד ריביה יהוה את-יריבי לחם את-לחמי ²
החזק מגן ונצנה וקומה בעזרתי ³ והرك חנית ונסר
לקראת רדפי אמר לפני ישעתק אני ⁴ יבשו ויכלמו
מקשני נפשי יסנו אחריו ויחפרו-חשי רעתי ⁵ יהיו
כמן לפני-רוח ומלאך יהוה דותה ⁶ יהי-דרךם חזק
וחקלקת ומלאך יהוה רדפו ⁷ כי-חנם טמן-לי שהה
רשתם חנם חפרו לפני-נפשי ⁸ חבואהו שואה לא-ידע
ורשתו אשר-טמן תלכדו בשואה יפל-בה ⁹ ונפשי
תגיל ביהוה תשיש בישועתו ¹⁰ כל-עצמותי האמרנה-
- יהוה מי כמוך מציל עני מוחזק ממנו וענוי ואבינו
מנלו� נזיקומון עdry חמס אשר לא-ידעתו ישאלוני
ישלמוני רעה תחת טוביה שכול לפני-נפשי ¹³ ואני
בחלהותם לבוש שק--ענויות בצום נפש ותפלתי על-
חיקי השוב ¹⁴ כרע-כאח לי התהלך כי אבל-אם
קדר שחוווי ¹⁵ ובצלע שמחו ונאספו נאספו עלי

32 לדוד משכיל אשדי נשוי-פשע כסוי חטאה ²
אשרי אדם--לא יחשב יהוה לו עון ואין ברוחו רמייה ³
כי-החרשתו בלו עצמי--בשאנתי כל-היום ⁴ כי יומם
ולילה--חכבד עלי ידרך נחפק לשדי--בחרבני קיז
סללה ⁵ חטאתי אוּדִיעֵך וענוי לא-כסתיי--אמרתי אודה
על-פשעי ליהוה ואתה נשאת עזח חטאתי סלה ⁶ על-
זאת יתפלל כל-חסיד אליך--לעת מצא רק לשטר
מים רבים--אליו לא יגינו ⁷ אתה סתר לי--מצד
תצנני רני פلت תסובני סלה ⁸ אשכילד ואורך--
בדרכ--זו תלבך איעצה עלייך עני ⁹ אל-תהיי כסוס
כفرد--אין הבין במוגן-ורשן עדיו לבлом בלבך
אליך ¹⁰ רבים מכוכבים לרשע והבוטח ביהוה--חסיד
יסובבנו ¹¹ שמחו ביהוה ונילו צדיקים והרגינו כל-
ישראל-

33 רנו צדיקים ביהוה לישרים נאות תהלה ²
הודו ליהוה בכנוור בנבל עשור זמור-לו ³ שירו-לו
שיר חדש ייטיבו לנו בתרועה ⁴ כי-ישר דבר-יהוה
וכל-מעשו באמונה ⁵ אהב צדקה ומשפט יהוה
מלאה הארץ ⁶ בדבר יהוה שמים נעשה וברוח פיו
כל-צבאים ⁷ נכנס כנד מי הים נתן באוצרות תהומות
יראו מיהוה כל-הארץ ממנה ינרו כל-ישבי תבל ⁸
כי הוא אמר ויהי הו-צוה ויעמד ¹⁰ יהוה הפיר
עצת-גנים הניא מחשבות עמי ¹¹ עצת יהוה לעולם
תעמד מחשבות לבו לדר ודרכ ¹² אשרי הנו אשר-
יהוה אל-הדי העם בחר לנחלתה לו ¹³ ממשמים הבית
יהוה ראה את-כל-בני האדם ¹⁴ ממכון-שבתו השניה--
אל כל-ישבי הארץ ¹⁵ היצר יחד לבם המבין אל-
כל-מעשיהם ¹⁶ אין-המלך נושא ברב-חיל נבור לא-
ינצל ברב-כח ¹⁷ שקר הסוס לתשעה וברב חילו לא
ימלט ¹⁸ הנה עין יהוה אל-יראו למיחלים להסדו ¹⁹
להציג ממות נפשם ולהיותם ברעב ²⁰ נפשנו חכתה
ליהוה עדרנו ומגנו הוא ²¹ כי-בו ישמח לבנו כי בשם

חרב פתחו רשעים-- ודרכו קשתם להפיל עני ואכיוון לטבוח ישר-ידך ¹⁵ החכם תבא בלבם וקשותיהם תשברנה ¹⁶ טוב-מעט לצדיק-- מהמון רשעים רבים כי זרועות רשעים השברנה וסומך צדיקים יהוה ¹⁷ יודע יהוה ימי תמים ונחלתם לעולם תהיה ¹⁸ לא-יבשו בעת רעה ובימי רעובין ישבעו ²⁰ כי רשעים יאבדו ואיבי יהוה כירק כרים כלו בעשן כלו ²¹ לה רשות ולא ישלם וצדיק חונן ונוטן ²² כי מברכיו יירשו ארץ ומכללו יוכרתו ²³ מיוודה מצערדי-גבר כוננו ודרך יחפץ ²⁴ כי-יפל לא-יוטל כי-יהוד סומך ידו ²⁵ גער היהתי-- נ-זקנתי ולא-ראיתי צדיק נעזב וירעו מבקש-לחם ²⁶ כל-היום חונן ומלה וזרעו לברכה ²⁷ סור מרוע ועשה-טוב ושכן לעולם ²⁸ כי יהוה אהב משפט ולא-יעזב את-חסידיו לעולם נשמרו וורע רשעים נכרת ²⁹ צדיקים יירשו-ארץ ויישכנו לעדר עליה ³⁰ כי-צדיק יהנה הכמה ולשונו תדבר משפט ³¹ תורה אלהיו לבבו לא תمعد אשורי ³² צופה הרשע לצדיק ומבקש להמיתו ³³ יהוה לא-יעזבנו בידו ולא-ירשענו בהשפטו ³⁴ קווה אל-יהוה ושמර דרכו וירומך לרשות הארץ בחורת רשעים תורה ³⁵ ראייתי רשות ערייך ומתקורה כאורה רענן ³⁶ ויעבר והנה איננו ואבקשו ולא נמצא ³⁷ שמר-תם וראתה ישר כי-אהירתו לאיש שלום ³⁸ ופשעים נשמדו יהדו אחרית רשעים נכרתה ³⁹ ותשועת צדיקים מיהוה מעוזם בעת צרה ⁴⁰ ויעוזרם יהוה ויפלטם יפלטם מרשימים יוישעים--כי-חסו בו

38 מזמור לדוד להזכיר ביהוה--אל-בקצף תוכיחני ובחמתך תיסרני ² כי-חיציך נחתו بي וונחתה עלייך ³ אין-מתם בבשרי מפני זעםך אין-שלום בעצמי מפני חטאתי ⁴ כי עונתי עברו ראשיכי כמשא כבד יכבדו מאני ⁵ הביאו נמקו חברותי מפני אולתי ⁶ ונעויה שחתי עד-מאך כל-היום קדר הלכתי ⁷ כי-כסלי מלאו נקלה ואין מתם בבשרי ⁸ נפונומי ונדכתי עד-מאך שאנתי מנהמת לבי ⁹ אני ננדך כל-תאותי ואנחתוי ממרק לא-נסתרה ¹⁰ לבי סחרחה עזניichi ואור-עניני נ-הם אין-את ¹¹ אהבי ורעני-מנגד נגעי יעדמו וקרובי מרחק עמדנו ¹² וינקשו מבקשי נפשי ודרשי רעתך דברו הווות ומרמותה כל-

נכים ולא ידעתם קראו ולא-דמו ¹⁶ בחנפי לעני מעון-חרק עלי שנומו ¹⁷ אדרני כמה תראה השיבה נפשי משאיהם מכפרים ייחידי ¹⁸ אודך בקהל רב בעם עצום אהלך ¹⁹ אל-ישראל-לי איבי שקר שנאי חنم יקרצו-עין ²⁰ כי לא שלום ידברו ועל רגעי-ארץ-דברי מרמות ייחשבון ²¹ וירחיבו על פיהם אמרו האח האח ראתה עיננו ²² ראותה יהוה אל-תחרש אדרני אל-תרחק ממוני ²³ העירה והקיצה למשפט אל-הדי ואדרני לרבי ²⁴ שפטנוצדיק יהוה אלהי ואל-ישמחו-לי ²⁵ אל-יאמרו בלבם האח נפשנו אל-יאמרו כלענווה ²⁶ יבשו ויחפרו יהדו-- שמח רעמי ילבשו-בשת וכלהה-- המגדילים עלי ²⁷ ירנו וישמחו חפציו צדקיו ויאמרו תמיד נגיד יהוה החפץ שלום עבדו ²⁸ ולשוני תנהנה צדקה כל-היום תhalbתך

36 למזכה לעבר-יהוה לדוד בנאם-פשע לרשע בקרב לבי אין-פחד אל-הדים לנגד עינוי ² כי-החליק אליו בעינויו למצאו ענו לשנא ³ דברי-פיו און ומרמה חදל להשכיל להויטיב ⁴ און ייחשב-על-משכבי תיזכיב על-דרך לא-טוב רע לא ימאס ⁵ יהוה בחשימים חסדר אמונתך עד-שחקים ⁶ צדקהך כחררי-אל-משפטיך תהום רבבה אדם ובהמה הוושיע יהוה ⁷ מה-יקר חסדר אלהים ובני אדם--בצל כנפייך ייחסו ⁸ ירין מרדשן ביתך ונחל עדنك תשקב ⁹ כי-עמך מקור חיים באורך נרא-אור ¹⁰ משך חסדר לידעיך וצדקהך לישריך-לב ¹¹ אל-תבואני רגל נואה ויד-רשעים אל-תנדני ¹² שם נפלו פעלי און דחו ולא-יכלו קום

37 לדוד אל-תתחר במרעים אל-תקנא בעשי עולה ² כי-כחיר מהרה ימלו וכירק דשא יבולון ³ בטה ביהוה ועשה-טוב שcn-ארץ ורעה אמונה ⁴ והתענג על-יהוה ויתן-ליך משאלת לך ⁵ גול על-יהוה דרכך ובטה עליו והוא יעשה ⁶ והוחזיא כאור-צדך ומשפך כציהרים ⁷ דום ליהוה-- והתחולל-לו אל-תתחר במצליה דרכו באיש עשה מזמות ⁸ הרף מאף ועזכ חמאה אל-תתחר אך-להרע ⁹ כי-מרעים יכרתון וקו יהוה המה יירשו-ארץ ¹⁰ ועוד מעט ואין רשות והתבוננה על-מקומו ואינו ¹¹ מענים יירשו-ארץ והתענג על-רב שלום ¹² זמס רשות לצדיק וחרק עליו שני ¹³ אדרני ישחק-לו כי-ראיה כי-יבא יומו ¹⁴

חסדך ואמתך לקהל רב ב אתה יהוה -- לא-הכלא
רחמיך מני חסדך ואמתך המיד יצירנו ¹² כי אפבו-
על רעות עד אין מספר -- השינויו עונתי ולא-יכלתי
לראות עצמו משערות הראש ולבו עוני ¹³ רצח יהוה
להצילני יהוה לעזרתי חושה ¹⁴ יבשו ויחפרו יחר-
מקשי נפש לסתופה יסנו אחור ויכלמו -- חפציך רעמי
¹⁵ ישמו על-עקב בשתם -- האמרם לי האח האח ¹⁶
יששו וישמו ברך -- כל-מקשיך יאמרו תמיד יידל
יהוה -- אהבי תשועתך ¹⁷ ואני עני ואביוון -- אדני יחשב-
לי עוזרתי ומפלטי אתה אלהי אל-תאתר

41 למנצח מזמור לדוד באשריו משכיל אל-דל
ביום רעה ימלטתו יהוה ² יהוה ישמרתו ויהיהו --
אשר (ואשר) בארץ ואל-התנהו בנפש איביו ³ יהוה-
יסעדנו על-עדש דיו כל-משכיבו הפקת בחלו ⁴ אני-
אמרתי יהוה חנני רפהה נפשי כי-חטאתי לך ⁵ איביבי-
אמרו רע לי מות ימות ואבד שמו ⁶ ואם-בא לראות
ושא ידבר -- לבו יקbez-און לו יצא לחוץ ידבר ויחד-
על יתלהשו כל-שנאי עליי-יחשבו רעה לי ⁸ דבר-
בליעל יצוק בו ואשר שכב לא-יוסיף لكم ⁹ גם-איש
שלומי אשר-בטהתי בו -- אוכל לחמי הנדייל עלי עקב
¹⁰ ואתה יהוה חנני והקימני ואשלמה להם בזיאת
ירעתי כי-חפצצת בי כי לא-יריע איבי עלי ¹² ואני-
בתמי תמכת בי ותציבנו לפניך לעולם ¹³ ברוך יהוה
אל-היה ישראל -- מהעולם ועד העולם אמן ואמן

42 למנצח משכיל לבני-קרח ככיאל הערג על-
אפיק-מים -- כן נפשי הערג אליך אלהים ² צמאה
נפש אלהים -- לאל חי מתי אבוא ואראה פני אלהים
³ היהת-לי דמעתי להם יומם ולילה אמר אליך כל-
היוםiahiahיך ⁴ אלה אוצרה ואשפכה עלי נפשי-
כי עבר בסך ארדים עד-בית אלהים בקהל-רנה
ותודה המון חונגן ⁵ מה-תשוחחו נפשי -- ותודה עלי
וחוליו לאליהם כי-עוד אונדו -- ישועות פניו ⁶ אלהי-
על-נפש השוחחה על-כן -- אוכרך הארץ ירדן
וחרמוני מהר מצער ⁷ החום-אל-ההום קורא לקהל
צנוריך כל-משבריך ונליך עלי עברו ⁸ יומם יצווה
יהוה חסדו וביליה שירה עמי -- תפללה לאל חי ⁹
אומרה לאל סלעי -- למה שכחתי למה-קדר אלק-
בלחץ אויב ¹⁰ ברכיה בעצמותי -- חרפוני צורדי

היום יהנו ¹¹ ואני כחרש לא אשמע וכאלם לא יפתח-
פי ¹⁴ ואהו -- כאיש אשר לא-שמע ואני בפי תוכחות ¹⁵
כי-מלך יהוה הוחלתתי אתה תענה אדני אלהי ¹⁶ כי-
אמרתי פן-ישראל-לי במושת רגלי עלי הנדיילו ¹⁷ כי-
אני לאצלע נכון ומכאובי גנדי תמיד ¹⁸ כי-עוני אין איד
אדאג מהטהתי ¹⁹ ואובי חיים עצמו ורבו שאני שקר
²⁰ ומשלמי רעה תחת טוביה -- ישתנוני תחת רדופי-
(רדפי-) טוב ²¹ אל-תצעוני יהוה אלהי אל-תרחק
מנני ²² חושה לעוזרתי אדני תשועתי

39 למנצח לידיון (לדיון) מזמור לדוד ב-
אמרתי -- שומרה דרכי מתחtoo בלשוני אשמרה לפ-
מחסום -- بعد רשות לנדי ² נאלמתי דומה החשוי
מטוב וכאבי נ�� ³ חם-לבבי בקרבי-בהתני תבער-
ash דברתי בלשוני ⁴ הוודי עוני יהוה קצי-ומדת ימי-
מה-היא אדרעה מה-תדרל אני ⁵ הנה טפחות נתה ימי-
וחלדי כאן נדריך אך כל-הבל כל-אדם נצב סלה ⁶
אך-בצלם יתהלך-איש -- אך-הבל יהמינו יצבר ולא-
ידע מי-אספסם ⁷ ועתה מה-קויתו אדני -- תוחלתי לך
היא ⁸ מכלל-פשעי הצילני חרפתי נבל אל-תשmini ⁹
נאלםתי לא אפתח-פוי כי אתה עשית ¹⁰ הscr מעלה
געך מהנרגת ידרך אני כליתוי ¹¹ בתוכחות על-עון
יסרת איש -- והמס כעש חמונו אך הבל כל-אדם סלה
¹² שמעה طفلתי יהוה ושועתי האזינה -- אל-דמעתי
אל-חרש כי נר אגבי עמק הושב בכל-אבותי ¹³ השע
מנני ואבלגנה -- בתרם אלק ואני

40 למנצח לדוד מזמור ב כוה קוית יהוה ויט אל-
ישמע שועתי ² ויעלני מבור שאון -- מטיט היון ויקם
על-סלע רגלי כונן אשורי ³ וויתן בפי שיר חדש -- תבלה
לאלהינו יראו דברים וויראו ויבתו ביהוה ⁴ אשורי
הגבר -- אשר-שם יהוה מבטחו ולא-פנה אל-הbabim
ושטוי כוב ⁵ הרבה עשית אתה יהוה אלהי -- נפלאתיך
ומחשתביך אל-ינו אין ערך אלק -- אידיה ואדרבה
עצמך מספר ⁶ זוכה ומנחה לא-חפצצת -- אונים כריית
לי עולה וחטא לא שאלת ⁷ או אמרתי הנה-באתי
במנגת-ספר כחוב עלי ⁸ לעשות-רצונך אלהי חפצצנו
ותורתך בתוכך מעי ⁹ בשורתך צדק בקהל רב -- הנה
שפתי לאכלא יהוה אתה ידעת ¹⁰ צדקך לא-כסותי
בתוך לבי -- אמוןך ותשועתך אמרתי לא-כחדרתי

45 למנצח על-שנים לבני-קרח משכיל שיר
ודידת ברחש לבי דבר טוב -- אמר אני מעשי למלך
לשוני עט סופר מהיר ² ייפויות מבני אדם -- הוצק
חן בשפטותיך על-כן ברך אלחים לעולם ³ חנור-
חרבר עלי-ירך גבור -- הודך והדרך ⁴ והדרך צלח
רכב- עלי-דבר-אמת וענוה-צדק ותורך נוראות ימינך
⁵ חציך שנונים עמים תחתיך יפלו בלב אובי המלך
⁶ כסאך אליהם עולם ועד שבט מישר שבט מלכותך
⁷ אהבת דרך ותשנא-רשע על-כן משבך אליהם
אליהיך שמן שון -- מחברך ⁸ מר-ואהלות קצויות
כל-בנדתיך מן-היכלי שנ מני שמחוך ⁹ בנות מלכים
בירחותיך נצבה שג' לימייניך בכחם אופיר ¹⁰ שמעי-
בת וראוי והטי אונך ושכחי עמק ובית אביך ¹¹ בויתא
המלך יפיק כי-הוא אדריך והשתחוילו ¹² ובת-צר
במנחה פניך יחלו -- עשירי עם ¹³ כל-כבודה בת-
מלך פנימה ממשבצאות זהב לבושה ¹⁴ לרקמות
ותובל למלך בתולות אחירה רעתיה- מובאות לך
¹⁵ תובלנה בשמחות גוילatabnahnah תבאינה בהיכל מלך ¹⁶
תחת אבותיך יהו בניך תשיטמו לשרים בכל-הארץ
¹⁷ אזכירך שםך בכל-דר ודר על-כן עמים יהודך
עלם ועד

46 למנצח לבני-קרח -- על-עלמות שיר באלהים
לנו מהסה ויעזורה בצרות נמצא מאך ² על-כן
לא-נירא בחמייר ארץ ובמושת הרים בלבד ימים ³
יהמו יחרמו מימייו ירעשו הרים בגאותו סלה ⁴ נהר --
פלינוי ישמו עיר-אלחים קדר משכני עליון ⁵ אליהם
בקרבה בל-חותמות יעוזה אלהים לפנות בקר ⁶ המו
נום מטו ממלכות נתן בקהלו תמון הארץ ⁷ יהוה צבאות
עמו משגב-לנו אלהי יעקב סלה ⁸ לכ-חו מפעלות
יהוה -- אשר-שם שמות בארץ ⁹ משבית מלחמות עד-
קצת הארץ קשת ישרב וכקצ' חנית עגלות ישך באש
¹⁰ חרפו וודעו כי-אני אלחים אודום בגוים אורים
בארץ ¹¹ יהוה צבאות עמו משגב-לנו אלהי יעקב
סלה

47 למנצח לבני-קרח מזמור בכל-הימים תקעו-cpf
הרינו לאלהים בקהל רנה ² כי-יהוה עליון נורא מלך
ndoUl-בל-הארץ ³ ידבר עמים החרינו ולאמים
תחת רגנلينו ⁴ יבחר-לנו את-נהלתו את נאנו יעקב

באמרם אליו כל-היום איה אלהיך בו מה-השתוחחי
נפשי -- ומה-תתמי עלי הוחילו לאלהים כי-עד אודנו-
ישועת פני ואלהי

43 שפטני אלהים וריבבה ריבבי -- מני לא-חסיד
מאיש מרמה ועולה הפלטני ² כי-אתה אלהי מעוזי-
למה זחתני למה-קדר אתה לך בלחץ אויב ³ שלח-
אורך ואמתך המה גיחוני ייבונו אל-הר-קדש ואל-
meshbenotich ⁴ ואבואה אל-מושב אליהם -- אל-אל שמחה
נילי ואדרך בכנור -- אלהים אלהי ⁵ מה-השתוחחי
נפשי -- ומה-תתמי עלי הוחילו לאלהים כי-עד אודנו-
ישועת פני ואלהי

44 למנצח לבני-קרח משכיל באלהים באונינו
שמענו -- אבותינו ספרו-לנו פועל فعلת ביוםיהם בימי
קדם ² אתה ידך גוים הורשת -- ותטעם תרע לאמים
והשלחים ³ כי לא בחרבם ירשו ארץ זורעים לא-
הושעה-למו כי-ימינך וזרעך ואור פניך -- כי רציתם
⁴ אתה-הוא מלכי אלהים צוה ישועות יעקב ⁵ בך
צרכנו ננהב בשמק נבוס קמינו ⁶ כי לא בקשתי אבטה
וחרביו לא תושיעני ⁷ כי הושענו מצרינו ומשנאיינו
הביבות ⁸ באלהים הילנו כל-היום ושמך לעולם
נודה סלה ⁹ אף-ונחת והכלימנו ולא-חצא בצבאותינו
¹⁰ תשיבנו אחר מני-צר ומשנאיינו שסו למו ¹¹ התתנו
כצאן מאכל ובוגדים זרינו ¹² תמכר-עמך בל-הון
ולא-רבית במחירותם ¹³ תשימנו חרפם לשנינו לען
וקלס לשביבותינו ¹⁴ תשימנו משל בנוים מנור-ראש
בל-אימים ¹⁵ כל-היום כלמוני נגיד ובשת פני כסתי
מקול מהרף ומגרף מפני אויב ומתקנים ¹⁶ לא-
זאת באתנו ולא שchanuk ולא-שקרנו בבריתך ¹⁸ לא-
נסוג אחר לבנו ות אשידנו מני ארליך ¹⁹ כי דיכיתנו
במקום תנים ותכס עליינו בצלמות ²⁰ אם-שכחנו שם
אל-הינו ונפרש כפינו לאל זר ²¹ הלא אלהים יחקר-
זאת כי-הוא ירע תעלוות לב ²² כי-עליך הרגנו כל-
היום נחשבנו כצאן טבחה ²³ עורה לממה תישן אדני
הקייצה אל-זונח לניצח ²⁴ למלה-פניך הסתיר תשכח
ענינו ולחצנו ²⁵ כי שחה לעפר נשנו דבקה לארץ
בטנו ²⁶ קומה עוזרתה לנו ופדרנו למען חסדך

אשר-אהב סלה 5 עליה אלהים בתרועה יהוה בקול
שופר 6 זמרו אלהים זמרו זמרו למלאנו זמרו 7 כי
מלך כל הארץ אלהים - זמרו משביל 8 מלך אלהים
על-גויים אלהים יש על-כסא קדשו 9 גדיבי עמים
נספו -- עם אלהי אברהם כי לאלהים מני-ארץ --
נadmoo נאד נעללה

50 מזמור לאסף אל אלהים יהוה -- דבר ויקרא-ארץ

מזמור-שם עד- מבאו 2 מצין מכלל- יפי -- אלהים
הוּפַע 3 יבא אלהינו ואל-ירח� אש- לפניו האכל
וסביבינו נשערה מד 4 יקרא אל-השימים מעל ואל-
הארץ לדין עמו 5 אספו-לי חסידי -- כרתי ברית עלי --
זבח 6 ויגידו שמיים צדקו כי- אלהים שפט הווא סלה
7 שמעה עמי ואדרבה -- ישראאל ואשעדה ברך אלהים
אל-היך אנכי 8 לא על-זבחיך אוכיהך וועלתייך לנגיד
תמיד 9 לא-אפק מביתך פר ממיכאלתיך עתודים 10
כי-לי כל-חיתו-יעיר בהמות בהרדי- אל-ף 11 ידעת
כל-עוף הרומים וזו שדי עמדיו 12 אם-ארעב לא- אמר
לק כי-לי התבול ומלאה 13 האוכל בשר אבירים ודם
עתודים אשתה 14 זבח לאלהים תודה ושלם לעליון
נדיריך 15 וקראני ביום צראה אחאלץ ותכבדני 16
ולרשע אמר אלהים מה- לך לספר חקי ותשא ברית
עלי-פיק 17 ואותה שנתה מוסר ותשליך דבריו אחריך
18 אם-ראית גנב ותרץ עמו עם מנאים חלקך 19 פיך
שלחת ברעה ולשונך הצמיד מרמה 20 תשב באחד
תדבר בבן-אמך תtan- דפי 21 אלה עשית והחרשת-
dimiyot haYot- אהיה כמוך אוכיהך ואערקה לענייך 22
בינוי-נא זהה שכח אלוה פן- אטרך ואון מיציל 23 זבח
תודה יכברני שם דרך -- אראננו בישע אלהים

51 למנצח מזמור לדוד ב בבואה- אלו נתן הנביא --
כאשר-בא-אל- בת-שבע ג חנני אלהים כחסך כרב
רחמייך מהך פשעי 2 הרבה (הרבה) כבנסי מעוני
ומחתאות טהרני 3 כי-פשעי אני אדע וחתאות נגיד
תמיד 4 לך לברך החטאתי והרע בעניך עשית למן
צדך בדרךך -- תוכה בשפטך 5 הון-בעוון חולתי
ובחתאתה יחתני אמי 6 הון-אמת חפצצת בטחות ובסתם
חכמה תודיעני 7 תחתאני באזוב ואთה רבכני
ומשלן אלבין 8 תשמעני שנון ושמחה תגלנה עצמות
דכית 9 הסתר פניך מהחטא וכו- כל-עונתי מהה 10 לב
שהור בראש-לי אלהים ורוח נכוון חדש בקרבי 11
אל-תשיליכני מלפניך ורוח קדשך אל-תקח מני 12
השיבה לי שwon ישעך ורוח גדייבת הטעמני 13 אל-למדה
הכל לא-ירד אחורי כבודו 14 כי-נפשו בחיו יברך

48 שיר מזמור לבני-קרח ב גדויל יהוה ומhalb
נאד -- בעיר אלהינו הר-קדשו 2 יפה נוף משוש כל-
הארץ הר-ציוון ירכתי צפון קריית מלך ר' 3 אלהים
בארכנותיהם נודע למשגב 4 כי-תנה המלכים נועדו
עbero ייחדו 5 מהה ראו כן תמהנו נבלה נחפו 6 רעדת
אותם שם חיל כיוודה 7 ברוח קדמים -- תשבר אניות
תריש 8 כאשר שמענו כן ראיינו -- בעיר יהוה צבאות
בעיר אלהינו אלהים יכונה עד-עולם סלה 9 דמיינו
אל-היהם חסך -- בקרב היכלך 10 כשמך אלהים -- כן
תהלך על-קציו-ארץ צדק מלאה ימINK 11 ישmach הר
ציוון-תגלנה בנות יהודה למען משפטיך 12 סבו ציוון
והקיפוה ספרו מגדליה 13 שיתו לבכם לחילה -- פסנו
ארמנותיהם למען הספרו לדור אחרון 14 כי זה אלהים
אל-הינו-עולם ועד הוא ינהנו על-מות

49 למנצח לבני-קרח מזמור ב שמעו-זאת כל-
העמים האזנו כל-ישבי חلد 2 גם-בני אדם גם-בני-
איש -- יחד עשיר ואביון 3 כי-יבדר חכמתו והנותן לבי
tabonot 4 אתה למשל אוני אפתח בכנור חידתי 5
למה אירא בימי רעד -- עון עקיבי יסובני 6 הבתחים
על-חולם וברב עשרם ויהללו 7 אה- לא פהה יפדה
איש לא-יתן לאלהים כפרו 8 ויקר פרדון נפשם וחדר
עולם 9 ויהי-עוד לנצח לא יראה השחתה 10 כי יראה
הכמים ימותו -- יחד כסיל ובער יאבדו ועוזבו לאחדרים
חילים 11 קרבים בתיהם לעולם -- משכנתם לדור ודר
קרו באשיותם עלי אדרמות 12 ואדם ביקר בל-ילין
נמשל בכמותם נadmoo 13 זה דרכם כסל למו ואחריהם
בפיהם ירצו סלה 14 כי-צאן לשאול שתו -- מות ירעם
וירדו בס ישרים לבקר- וצירים (צורים) לבלות
שאלול מזבל לו (Sheol h7585) 15 אך- אלהים -- יפדה נפש
מיד-שאלול כי-יקחני סלה (Sheol h7585) 16 אל-תירא כי-
יעשר איש כי-ירבה כבוד ביתו 17 כי לא במותו יכח
הכל לא-ירד אחורי כבודו 18 כי-נפשו בחיו יברך

55 למנצח בונינה משכיל לדוד ב האזינה אליהם הפלתי ואל-תתעלם מתחנתי ² הקשيبة לי וענני אריד בשיחיו ואהימה ³ מוקול אויב-מן עקרת רשות כי-ימטו עלי און ובאף ישטמוני ⁴ לבי חיל בקרבי ואומות מות נפלו עלי ⁵ ויראה ורעד יבא כי והכסני פלצות ⁶ ואמר-מי-יתן-לי אבר כוונה אעופה ואשכנה ⁷ הנה ארחיק נדר אלון במדבר סלה ⁸ אחישה מפלט לי-- מרוח סעה מסע ⁹ בלוּ אדני פלג לשובם כי- ראייתי חמס וריב בעיר ¹⁰ יומם ולילה--יסובבה על-חותמיה ואון ועמל בקרבה ¹¹ הווות בקרבה ול-אי-ים מרחהבה תך ומרמה ¹² כי לא-אויב יחרפני ואשה לא- משני עלי הנגיד ואשתר ממנה ¹³ אתה אונוש בערכיו אלוף ומודע ¹⁴ אשר יהדו נמתיק סוד בבית אליהם נהך ברגש ¹⁵ ישימות (יש' מות) על-ימו--ירדו שואיל חיים כי-ຽדות במנורם בקרבם (Sheol h7585) ¹⁶ אני אל- אליהם אקרא ויהוה יושיענו ¹⁷ ערब ובקר וצחים אשיחה ואהמה וישמע קולי ¹⁸ פרדה בשלום נפשי מקרב-לי כי-ברבים היו עmedi ¹⁹ ישמע אל ויענס- וישב קדם סלה אלה אשר אין חליפות למו ולא יראו אליהם ²⁰ שלח ידיו בשלמיו חלל בריותו ²¹ חלקו מהמאת פי-- וכרב-לבו רכו דבריו משמן ומה מהפתחות ²² השליך על-יהוה הבהיר-- והוא יכלכלך לא- יtan לעולם מוט-- לצדיק ²³ ואתה אליהם תורדים לבאר שחת-- אנשי דמים ומרמה לא-יחזו ימיהם ואני אבטח-בק

56 למנצח על-יונת אלם רחקים-- לדוד מכתם באחו אותו פלשתים בנה ב חני אליהם כי- שאפני אונש כל-היום לחם ילחצני ² שאפו שורדי כל-היום כי-ברבים ללחמים לי מרים ³ يوم אירא-- אני אליך אבטח ⁴ באלהים אהלל דברו באלהים בטחתי לא אירא מה-עשה בהשר לי ⁵ כל-היום דבריו יעצבו עלי כל-מחשבותם לרע ⁶ גורו יצפינו (צפונו)--המה עקיבי ישמרו כאשר קוו נפשי ⁷ על-און פלט-למו באף עםים הורד אליהם ⁸ נdry ספרטה-אתה שימה דמעתי בנאך הלא בספרתק ⁹ או שבו אויבי אחר ביום אקרא זה-ידעת כי-אליהם לי ¹⁰ באלהים אהלל דבר ביהוה אהלל דבר ¹¹ באלהים בטחתי לא אירא מה-יעשה אדם לי ¹² עלי אליהם נדרך אשלם תורת לך

פשעים דרךיך וחטאים אליך ישבו ¹⁴ הצלוי מדים אלהים-- אלהי תשועתי תרנן לשוני צדקתו ¹⁵ אדני שפט תפתח וכי ניר תהלתך ¹⁶ כי לא-תתפץ זבח ואתנה עליה לא תרצה ¹⁷ זבח אליהם רוח נשברה לב-נסבר ונדכה-- אליהם לא טוביה ¹⁸ היטיבה ברצונך את-ציוון תבנה חומותיו ירושלים ¹⁹ או תחפץ ובחי-צדק עולה וככליל או יعلו על-מזבח פרים

52 למנצח משכיל לדוד ב בבו דואג האדמי-- וניד לשאול ויאמר לו-- בא דור אל-בית אחימלך ג מה-תתהלך ברעיה הנבור חסר אל כל-הימים ² הווות תחשב לשונך כתער מלטש עשה רמיה ³ אהבת רע מטיב שקר מדבר צדק סלה ⁴ אהבת כל-דברי-בלע לשון מרמה ⁵ נם-אל יתatz' לנצח יחתך ויסרך מאהן ושרשך מארץ חיים סלה ⁶ ויראו צדיקים ויראו ועליו ישחקנו ⁷ הנה הנבר-- לא-ישים אליהם מעוזו ויבטה ברב עשרו יעו בהוות ⁸ ואני כוית רענן-- בבית אליהם בטחתי בחסד-אליהם עולם ועד ⁹ ואודך לעולם כי עשית ואקווה שמק כי-טוב ננד חסידיך

53 למנצח על-מחלת משכיל לדוד ב אמר נבל בלבו אין אלהים השחיתו והטעיבו על-- אין עשה טוב ² אלהים-- משימים השקוף על-בני-אדם לראות הייש משכיל-- דרש את-אליהם ³ כלו סג ייחדו נאלחו אין עשה-טוב אין נם-אחד ⁴ הלא ידעו פעלי-אן אכל עמי אכלו לחם אלהים לא קראו ⁵ שם פחדרו פחד-- לא-היה-פחד כי-אליהם-- פור עצמות חנק הבשחה כי-אליהם מסם ⁶ מי יtan מצוין ישועת ישראל בשוב אלהים שבות עמו גיל יעקב ישמה ישראל

54 למנצח בונינה משכיל לדוד בanca הייפים ויאמרו לשאול הלא דור מסתתר עמנון אלהים בשמק הושיעני ובנברותך תדינני ² אלהים שמע תפלתי האזינה לאמרי-פי ³ כי זרים קמו עלי-- ועריצים בקשנו נשוי לא שםו אלהים לנגדם סלה ⁴ הנה אלהים עוז לי אדני בסמכי נפשי ⁵ ישב (шиб) הרע לשratio באמתק הצmittם ⁶ בנדבה אובחה-לך אודה שמק יהוה כי-טוב ⁷ כי מכל-צירה הצלני ובאיבי ראתה עני

13 כי הצלת נפשי ממוות-- הלא רגלי מדחוי להתחלך
לפני אלהים-- באור החיים

57 למנצח אל-תשחת לדוד מכתם-- בברחו מפני-
שאלול במערה ב חנני אלהים חנני-- כי בך חסיה
נפשי ובצל-כנפייך אחסה-- עד יعبر הוות 2 אקרא
אללהים עליון לאללהים עלי 3 ישלח משימים ווישענין-
חרף שאפי סלה ישלח אלהים הסדו ואמתו 4 נפשי
בתוך לבאמ-- אשכבה להטמים בני-אדם-- שניהם חנית
וחצים ולשונם חרב חרבה 5 רומה על-השימים אלהים
על כל-הארץ כבודך 6 רשות הכנינו לפעמי-- כפף
נפשי כרו לפני שיחה נפלו בתוכה סלה 7 נכוון לבי
אללהים נכוון לבי אישירה ואומרה 8 עורה כבודך--
עורה הנבל וכונר עיראה שחר 9 אודך בעמיהם אדרני
אומרך בלאמים 10 כי-גדרל עד-שמיים אלהים על כל-
שהקדים אמרתך 11 רומה על-שמיים אלהים על כל-
הארץ כבודך

58 למנצח אל-תשחת לדוד מכתם ב האמנם--
אלם צדק תדברון מיישרים תשפטו בני אדם 2 אף-
בלב עולת הפעלון בארץ-- חמס ידיכם הפלסון 3
זרו רשותים מרחים תעוז מבטן דבריו כוב 4 חמת-
למו כדרמות חמת-נחש כמו-פתן חרש יאטם אזנו 5
אללהים-- הרס שנימנו בפיימו מלחמות כבירים נתז
יהוה 7 ימאסו כמו-מים יתהלך-למו ידרך חציו כמו
יתמללו 8 כמו שבולול תמס ייחלך נפל אשת בל-חו
שמש 9 בטרם יבינו סירחכם אטד כמו-חו כמו-חרון
ישערנו 10 ישמח צדיק כי-זהה נקם פעמיו ירחץ ברם
הרשע 11 ויאמר אדם אך-פרוי לצדיק אך יש-אללהים
שפיטים בארץ

59 למנצח אל-תשחת לדוד מכתם בשלה שאלול
וישמרו את-חבות לחיתו ב חצילני Maiabi אלהי
ממתוקומיי תשגבני 2 החצילני מפעלי און ומאנשי דמים
הושיעני 3 כי הנה ארבו לנפשי-- גיגרו עלי עזים לא-
פשעי ולא-חטאתי יהוה 4 בליך-עון ירצה ויכוננו עורה
לקראתי וראה 5 אתה יהוה-אללהים צבאות אלהי
ישראל-- הקיצה לפקד כל-הנויים אל-תחן כל-בנדי
און סלה 6 ישבו לערב יהמו ככלב ויסובבו עיר 7

הנה יביעון בפהם-- חרבות בשפותיהם כי-מי שמע
8 ואתה יהוה תשחק-למוא תלען לכל-גויים 9 עוז אליך
ашمرة כי-אללהים משגבי 10 אלהי הסדו (חסדי)
קידמוני אלהים יראני בשערי 11 אל-תתרגס פון ישכחו
עמי-- הניעמו בחילך והורידמו מננו אדני 12 חטא-
פינו דבר-שפתיומו וילכדו בגאנום ומאללה וממחש
יספרו 13 כליה בחמה כליה ואינמו וידעו-- כי-אללהים
משל בעקב לאפס הארץ סלה 14 וישבו לערב יהמו
כלבל ויסובבו עיר 15 מה נינוען (נינוען) לאכל--
אם-לא ישבעו וילינו 16 ואני אישיר עז-- וארכן לבקר
חסך כי-היות משגב לי ומונס ביום צר-לי 17 עז
אליך אזכור כי-אללהים משגבי אלהי חסדי

60 למנצח על-שושן עדות מכתם לדוד למד ב
בחצותו את אדים נהרים-- ואת-אדם צוביה ושבוב ואב
ויר-את-אדומים בניא-מלח-- שניים עשר אלף נ-אללהים
זוחתנו פרצינו אנטה תשובב לנו 2 הרעתה הארץ
פצמתה רפה שבירה כי-מטה 3 הראית עמק קשה
הש��תנו יין תרעלה 4 נתחה ליראיך נס להתנויס--
מן פני קשת סלה 5 למען יחלצון ידריך השועה ימינך
ונענו (ונענו) 6 אלהים דבר בקדשו-- עלולהacha להקלקה
שםם ועמוק סכות אמדך 7 לי נלעד ולי מנשה ואפרים
מעוז ראשיו יהודה מתקקי 8 מואב סיר רחצוי-- על-
אדום אשליך נעליל עלי פלשת התרוועי 9 מרי יבלני
עיר מצור מי נחני עד-אדום 10 הלא-אתה אלהים
זוחתנו ולא-חטא אללהים בצבאותינו וו הבה-לנו עוזרת
מצרים ושווא תשועת אדים 12 באלהים נעשה-חיל והוא
יבוס צרינו

61 למנצח על-גניתה לדוד ב שמעה אלהים רנטי
הקשיבה הפלתי 2 מקצה הארץ אליך אקרא-- בעטף
לבוי בצד-ירום ממני תנחני 3 כי-הייתה מוסחה לי
מנדל-עו מפני אויב 4 אגורה באהלה' עולם ימם אחסה
בסתר כנפיך סלה 5 כי-אתה אלהים שמעת לנדרי
נתת ירשת יראי שנק 6 ימים על-ימי-מלך תוסיף
שנותיו כמו-דר ודר 7 ישב עולם לפניו אלהים חסד
ואמת מון ינצרהו 8 כן אזכור שמק לעד-- לשלמי
נדורי יום יומ

62

למנצח מזמור לדוד שיר ב לך דמיה תהלה אל-
אלhim בציון ולך ישלם-נדר ² שמע תפלה-- עדיך
כל-בשר יבוא ³ דברי עונת נברנו מני פשעינו אתה
תכפרם ⁴ אשרי הבחירה ותקרב-- ישכן חצריך נשבעה
בטוב בירתך קדר היכלך ⁵ נוראות בצדך תענונו--
אל-הו ישבנו מבטה כל-קצו-ארץ וים רחיקום ⁶ מכין
הרים בכחו נזיר נגבורה ⁷ משכבה שאון וים-שאון
ליהם והמן לאמים ⁸ ויראו ישב קצוץ-מאותיך
מושאי בקר וערב תרנין ⁹ פקדת הארץ ותשקה רבת
העשרה-- פלג אליהם מלא מים תclin גנים כי-כן
תכינה ¹⁰ תלמידה רוח נחת נדורה ברביבים תמננה
צמהה תברך ¹¹ עתרת שנת טובתך ומعلنך ירעופן
דשן ¹² ירעופן נאות מדבר וניל' נבעות תחרנה ¹³
לבשו כדים הצאן-- ועמוקים יעטפו-בר יתרועעו אף-

ישירו

66 למנצח שיר מזמור הריעו לאלהים כל-הארץ ²
זמרו כבוד-שמו שמו כבוד תהלהו ³ אמרו לאלהים
מה-נרא מעשיך ברב עז יכחשו לך איביך ⁴ כל-
הארץ ישתחו לך--יוומרו לך זימרו שמק סלה ⁵ כלכו
וראו מפעלות אלהים נרא עלילה על-בני אדם ⁶
הפק ים לבשה--בנהר עברו ברגל שם נשמה-בו ⁷
משל בגבורתו עולם-- עינוי בנוי תצפינה הסוררים
אל-ירימו (ירומו) למו סלה ⁸ ברכו עמים אלהינו
והש銅�ו קול תהלהו ⁹ השם נפשנו בחים ולא-נתן
למומ רגלו ¹⁰ כי-בחנתנו אלהים צרפתנו צרף-
כסף ¹¹ הבאתנו במצוודה שמota מועקה במתניתו ¹²
הרכבת אגוש לראשנו באנו-באש ובמים ותוציאנו
לרווחה ¹³ אבוא בזאת בעולות אשלים לך נדרי ¹⁴
אשר-פצז שפתוי ודבר-פי בצר-לי ¹⁵ עלות מיהים
עללה- לך עם-קטרת אילם אעשה בקר עם-עתודים
סלה ¹⁶ לכדו-שmeno ואספירה כל-יראי אלהים אשר
עשה לנפשי ¹⁷ אלו-פי-קרatoi ודורם תחת לשני ¹⁸
און אם-ראיתו בלבבי-- לא ישמע אדני ¹⁹ אכן שמע
אל-הו הקשיב בקהל תפלו ²⁰ ברוך אלהים-- אשר
לא-הסיד תפלו וחסדו מאי

67 למנצח בנינה מזמור שיר ב אלהים יתנו
ויררכנו יאר פניו אתנו סלה ² לדעת הארץ דרכך
בכל-גיים ישועתך ³ יודוך עמים אלהים יודוך עמים
תהיילם

למנצח על-ירחותן-- מזמור לדוד ב אך אל-
אלhim דמיה נפש ממן ישעתי ² אך-הוא צורי
וישועתי משגבי לא-אמות רביה ³ עד-אנה תהותתו על-
איש-- תרצהו כלכם כquier נתוי גדר הדחויה ⁴ אך
משאותו יעזו להדריך-- ירצו כוב בפיו יברכו ובקרכם
יקללו-סלה ⁵ אך לאלהים דומי נשוי כי-מןנו תקווי
ישוע וככבוד צור-עו מחשיב אללהים ⁶ בטחו בו בכל-
עת עם-- שפכו-לפנוי לבבכם אליהם מהסה-לנו סלה
⁹ אך הבל בני-אדם-- כוב בני-איש במאזינים לעלות
המה מהבל יחד ¹⁰ אל-תבטחו בעסק ובנזול אל-
תહבלו חיל כי-nob- אל-תשתו לב ¹¹ אחת דבר
אל-הו-שותם-זו שמעתי כי עוז לאלהים ¹² ולך-אדני
חסד כי-אתה תשלם לאיש במעשהיו

63

מזמור לדוד בהיותו במדבר יהודה ב אלהים
אל-אתה-- אשחרך צמאה לך נפשי-- כמה לך בשדי
בארץ-ציה ועיף בל-מים ² כן בקרש חוויך-- לראות
יעז וככבודך ³ כי-טוב חסרך מוחים שפטוי ישבחן ⁴
בן אברך בחיה בשמק אשא כפי ⁵ כמו חלב ודשן
תשבע נפשי ושפטו רנות יהל-פי ⁶ אם-זכרתיך על-
יצועי-- באשمرות אהנה-בר ⁷ כי-הייתה עורתה לי
ובצל כניפיך ארנן ⁸ דבקה נפשי אחריך כי תמכה
ימיניך ⁹ והמה-- לשואה יבקש נפשי יבא בחתונות
הארץ ¹⁰ ינראהו על-ידי-חרב מנת שעלים יהיו ¹¹
והמלך ישמח באלהים יתהלך כל-השבע בו כי
יסכר פי דובר-شك

64

למנצח מזמור לדוד ב שמע-אללהים קולי בשיחו
מפחד אויב תצר חי ² התשירני מסוד מרים מרנשת
ועל-און ³ אשר שננו כחרב לשונם דרכו חצם דבר
מר ⁴ לירית בMASTERIM them פתאם ירחו ולא ייראו ⁵
יזקoon-למו דבר רע-- ספרו לטעמו מוקשים אמרו מי
יראה-למו ⁶ ייחפשו עולות-- תמן חפש מהפש וקרב
איש ולב עמק ⁷ וירם אלהים חז' פתאות-- היי מכותם
ויכשילו עליימו לשונם ותנדדו כל-ראיה בס ⁸
ויראו כל-אדם וינידו فعل אל-הו ומעשה השכילו
¹⁰ ישם צדיק ביהוה וחסה בו ויתהלך כל-ישרי-לב

יחפהו 31 יאתיו חשמנים מני מצרים כוש תריין ידי
לאלהים 32 מלכחות הארץ שירו לאלהים ומרו אани
סלה 33 לרכב בשמי שמי-קדם--הן יtan בקהל קולעו
תנו עז לאלהים על-ישראל נאותו ועוז בשחיקם
34 נורא אלהים מקדשיך אל ישראל--הוא נתן עז
35 ותעכבותם לעם ברוך אלהים
ויתעכבותם לעם ברוך אלהים

69 למנצח על-שווים לדוד בחושענין אלהים--ci
באוי מים עד-נפש 2 טבעתי בין מצולחה--ו אין מעמד
באתי בעמומי-מים ושבלת שטפתי 3 גיגתי בקראי
נהר גראני כלו עניי--מיחל לאלהי 4 רבו משערות
ראשי--שנא חנם עצמו מצמיי אייבי שקר--אשר
לא-גוזלי או אשיב 5 אלהים--אתה ידעת לאולתי
ואשמותי מתק לא-נכחו 6 אל-יבשו כי קויך--אדני
יהוה צבאות אל-יכלמו כי מבקשך--אלהי ישראלי
7 כי-עלך נשatoi חרפה כסחה כלמה פני 8 מזור
הייתי לאחי וכרכי לבניامي 9 כי-קנאת ביתך אכלני
וחרפנות חורפי נפל עלי 10 ואבכה בצום נפשי
ותהו להרפות לי 11 ואתנה לבושי شك ואדי להם
למשל 12 ישיו כי ישבי שער ונגינותו שותי שכר
13 ואני תפלה-ילך יהוה עת רצונ--אלהי ברב-
חסך עניי באמת ישעך 14 הצלני מיטט ואל-אטבעה
אנצלה משנאי וממעמקי מים 15 אל-תשפתי שבלה
מים--אל-תבלעני מצולחה ואל-טאטר-עלי באר פיה
16 עניי יהוה כי-טוב חסדק כרב רחמייך פנה אליו
17 ואל-חסתר פניך מעברך כי-צד-לי מהר עניי 18
קרבה אל-נפש נאלה למן אייבי פרני 19 אתה ידעת-
חרפתוי ובשתי וכלהתי נגדך כל-צורי 20 חרפה
שברה לבי--ואנושה ואקויה לנוד ואין ולמנחים ולא
מצאתו 21 ויתנו בברותך ראש ולצמא יש��וני חמץ
22 יהי-שלחןם לפניהם מראות ומתניתם תמיד למועד
23 תחשכה עיניהם מראות ומתניתם תמיד המעד 24
שפך-עליהם זעםך וחזרון אפק ישנים 25 תה-тирתם
נשמה באלהיהם אל-יהי ישב 26 כי-אתה אשר-הכита
רדפו ואל-מכאוב חללייך יספרו 27 תנ-ען על-עונם
ואיל-יבאו בצדקהך 28 ינחו מספר חיים ועם צדיקים
אל-יכתבו 29 עני וכואב ישועתך אלהים תשנבי
30 אהלהה שם-אלהי בשיר ואגדלו בתודה 31
ויתטב ליהוה משור פר מקרן מפrios 32 ראו ענווים
ישמחו דריש אלהים ויחי לבעכם 33 כי-שמע אל-

כלם 4 ישמחו וירנו לאומים כי-תשפט עמים מישר
ולאומים בארץ תנח סלה 5 יודוך עמים אלהים יודוך
עמם כלם 6 ארץ נתנה יבוליה יברכנו אלהים אלהינו
7 יברכנו אלהים וייראו אותו כל-אפסי-ארץ

68 למנצח לדוד מזמור Shir ביקום אלהים יפותו
אויבו וינוסו משנאיו מפינוי 2 כהנדף עשן תנדרפ
כהמס דונגע מפניא אש--יאבדו רשיים מפניא אלהים 3
וחדרקים--ישמחו יעלו לפנוי אללהים ויששו בשמחה
4 שירו לאלהים--ומרו שמו סלו לרכב בערבות--
ביה שמו ועללו לפניו 5 אבי יתומים ודין אלמנתו--
אללהים במעון קדרשו 6 אלהים מושיב יהודים ביתה--
מוחזיא אסירים בכוורות אך סוררים שכנו צחיה 7
אללהים--בצאתך לפנוי עמד בצדך בישימון סלה 8
ארץ רעשה אפ-שמות נטפו--מפני אלהים זה סייני--
מנפניא אלהים אלהי ישראלי 9 גשם נדבות תנאי אלהים
נהלתק וגלי אתה כוננתה 10 חיתך ישבו-בה תכין
בטובתך לעני אלהים 11 עדני יתן-אמר המبشرות
צארא רב 12 מלכי צבאות ידרון ונוט-בבית חחלק
שלל 13 אס-חשכון בין שפחים כנפי יהנה נחפה בכיסף
ואברותיה בירקך חרוץ 14 בפרש שדי מלכים בה-
תשלג בצלמוני 15 הר-אללהים הר-בשן הר-גבנייה
הר-בשן 16 למה תרצדון--הרims גבניהם ההר-חמד
אללהים לשבתו אפ-יהוה ישכן לנצח 17 רכב אלהים
רכבתים אלפי שנאן עדני בס סיני בקדש 18 עלית
למרום שבית שבי--לקחת מתנות באדם ואפ-سورרים
לשכן יה אלהים 19 ברוך עדני יום יומ-יעמס-לנו--
האל יושענו סלה 20 האל לנו אל למושעות ולהו
אדני--למota הוצאות 21 אך-אללהים-ימחץ ראש אויבו
קדדק שער--מתהלהך באשמי 22 אמר עדני מבשין
אישיב אשיב ממצלות ים 23 למן תמחץ רנליך--בדם
לשון כלביך--מאיבים מנהו 24 ראו הליכותך אלהים
הלכות אל-מלך בקדש 25 קרנוו שרים אחר ננים
בתוך עלמות הופפות 26 במקהלה ברכו אלהים עדני
מקדור ישראאל 27 שם בנימן צער רדם--שרוי יהודה
רגמתם שרוי זבלון שרוי נפתלי 28 צוה אלהיך עז
עוזה אלהים--זו פעלת לנו 29 מהיכלך על-ירושלם--
לך יובילו מלכים שי 30 נער היה קנה עדת אבירים
בענלי עמים--morteps ברצוי-כסף בור עמים קרבנות

72 לשלהי אליהם--משפטיך למלך תן וצדקהך לבן-מלך² ידין עורך בצדקה ועניך במשפט³ ישוא הרים שלום לעם ונבעות בצדקה⁴ ישפט עני-עם.

יוישע לבני אביוון וידיכא עושק⁵ ייראך עם-שמש ולפניך ירוח דורות⁶ יירד כמתר על-גנו כרכיבים זורזוף ארץ⁷ יפרחה-בימיו צדיק ורב שלום עד-בלוי ירוח⁸ וירד מים עד-ים ומנהר עד-אפסי-ארץ⁹ לפני יכרעו ציים ואיביו עפר ילחכו¹⁰ מלכי הראשיש ואים מנהה יшибו מלכי שבא וסבא אשרך יקריבו נו וישתחוו-לו כל-מלכים כל-גנים יעבדו¹¹ כי-יציל אביוון משוע ונער ואין-עזר לו¹² יהס על-דל ואביוון ונפשות אביוונים יוישע¹⁴ מותך ומחמס גיאל נפשם וייקר דם בעינויו¹⁵ ויהי-ויתן-לו מזוהב שבא ויחפלל בעדו תמיד כל-היום יברכנהו¹⁶ יהי פסת-בר בארץ--בראש הרומים ירעש כלבנון פריו ויציצו מעיר כשב הארץ¹⁷ יהי שמו לעולם--לפניך-شمם נין(נון) שמו ויתברכו בו כל-גנים יאשרו¹⁸ ברוך יהוה אלהים--אליה ישראל עשה נפלאות לבדו וברוך שם כבודו-- לעולם וימלא כבודו את-כל הארץ-- Amen ואמן²⁰ כלו תפנות-- דור בן-ישי

73 מזמור לאסף אך טוב לישראל אלהים-- לבריך לבב² ואני-כמעט נתוי (נטיו) רגלי Cain שפכה (שפכו) אשורי³ כי-קנאתיו בחוללים שלום רשיים אראה⁴ כי אין חרצבות למותם ובריא אילים⁵ בעמל אנוש אינמו ועם-אדם לא יגנו⁶ لكن ענקתמו נואה יעט-שות חמס למו⁷ יצא מהלב עינמו עברו משבאות לubb⁸ ימiko וידברו ברע עשך ממורים ידברו⁹ שתו בשמים פיהם ומלא מלהי מזו למו¹¹ וואמרו איכה (ישוב) עמו הלם ומוי מלא ימינו עמו¹² הנה-אללה רשיים ושלוי ידע-אל ויש דעה בעליון¹² הנה-אללה רשיים ושלוי שולם השנו-חיל¹³ אך-דריך וכחיתו לבבי ואחרץ בק�ון כפי¹⁴ ואדי ננוו כל-היום ותוכחות לבקרים¹⁵ אם-אמרת אספורה כמו הנה דור בניך בנדוי¹⁶ ואחשה לדעת זאת عمل היא (הוא) בעני¹⁷ עד-אביא אל-מקדרשי-אל אבינה לאחריתם¹⁸ אך-בחלקות תשית למו הפלות למשואות¹⁹ איך היה לשמה קרע ספו מהמן-בלחות²⁰ כחלום מהקיין-- אדרני בעיר צלmons תבזה²¹ כי-יתחנן לביבי וכליותי אשthonon²² ואני-

אביונים יהוה ואת-אסיריו לא בזה³⁴ יהללהו שמים הארץ ימים וככל-רמש בם³⁵ כי אלהים יושיע ציון ויבנה ערי יהודה וישבו שם וירשו³⁶ וזרע עברי נחלה ואhabci שמו ישכנו-בה

70 למנצח לדוד להזכיר אלהים להצלני יהוה לעזרתי חושה² יבשו ויחפרו מבקשי נפשי יסנו אחר ויכלמו חפציך רעמי³ ישבו על-עקב בשתם-- אמרים האח האח⁴ ייששו ווישמחו בך-- כל-GBK מבקש ויאמרו תמייד יndl אלהים-- אהבי יושעך⁵ ואני עני ואביוון-- אלהים חושה-לי עזרי ומפלטי אתה יהוה אל-תאזר

71 בך-יהוה חסיטוי אל-אבוהה לעולם² בצדקהך תצלני ותפלני הטה-אל-און והושענני³ היה ל-לצור מעון לבוא-- תמיד צוית להושענני כי-סלעי ומצודתי אתה⁴ אלהי-פלטני מיד רשות מclf מעול וחומץ⁵ כי-אתה תקוותי אדני יהוה מבתו מנגורי⁶ עלייך נסמכתי מבטן-ממני אתה גוזי בך תהלו⁷ תמיד⁷ כמוספת הדות לרבים אתה מהשי-עו⁸ ימלא פי תהלהך כל-היום תפארתך⁹ אל-חשילני לעת זקנה ככלות כחי אל-תעבוני¹⁰ כי-אמרו אויבי לי ושמרי נפשי נועצו יחדו¹¹ באלם אלהים עבו רדרפו ותפשו כו-אי-אן מציל¹² אלהים אל-תרחק ממני אלהי לעזרתי חישה (חושה)¹³ יבשו יכלו שטנו נפשי יעטו חרפה וכלהה--מבקשי רעמי¹⁴ ואני תמיד איחל והוספה על-כל-תhalbך¹⁵ פי ספר צדקתך-כל-היום תשועתך כי לא ידעת ספרות¹⁶ אבא-בנברות אדני יהוה אזכור צדקתך לבדך¹⁷ אלהים למדתני מנعروו ועד-הנה אניד נפלאותיך¹⁸ וגם עד-זקנה ושיבה-- אלהים אל-תעבוני עד-אניד זרועך לדור לכל-יבוא נברותך¹⁹ וצדקהך אלהים עד-מרום אשר-עשית גדלות אלהים מי כמוך²⁰ אשר הריאתנו (הריאתני) צרות רבות-- ורעות תשוב תחניון (תחני) ומתחמות הארץ תשוב העליון²¹ מרוב גדלתי ותסב תנחמוני²² גם-אני אויך בכל-גביל-- אמתך אלהי אומרה לך בכנור-- קרווש ישראל²³ תרננה שפטוי כי אומרה-ליך ונפשי אשר פרית²⁴ גם-לשוני-- כל-היום תהגה צדקתך כי-בשו כי-חפרו מבקשי רעמי

בר Ur ולא אדע בהמות היהתי עמק 23 ואני תמיד עמק
אהזת ביד-ימני 24 בעצחך תנחי ואחר כבוד תקחני
25 מי-לי בשם ועמק לא-חפצתי בארץ 26 כליה
שרדי ולכבי צור-לבבי וחלק-אלחים לעולם 27
כי-הנה רחיק יאבדו הצמה כל-זונה ממק 28 ואני
קרבת אליהם--לי-טוב שתי באדרני יהוה מחס לספר
כל-מלאותיך

74 משכיל לאסף למה אלהים גחת לנצח יעשן
אפק בצען מרעהיך 2 זכר עדתך קנית קדם--נאלת
שבט נחלתק הר-ציוון זה שכנת בו 3 הרימה פעמיך
למשאות נצח כל-הרע אויב בקדש 4 שאנו צריך
בקרב מוערך שמו אותם אתות 5 יורע סמביא
למעלה בסבב-ען קרדמות 6 ועתה (ועתה) פתוחה
יחד--בכשל וכילופות יהלמון 7 שלחו באש מקדש
לארץ חללו משכן-שםך 8 אמרו בלבם נימן יחד
שרפו כל-מועד-אל בארץ 9 אותן לא ראיינו אין-
עוד נביא ולא-אתנו ירע עד-מה 10 עד-מתי אלהים
יחרף צר ינאץ אויב שמרק לנצח 11 ומה תשיב ידק
וימינך מקרב חוקך (חיקך) כליה 12 ואלהים מלכי
מקדם פועל ישועות בקרב הארץ 13 אתה רצצת
בעז ים שבת ראי תניינם על-הימים 14 אתה רצצת
ראשי לוייתן תנתנו מאכל לעם לציים 15 אתה בקעה
מעין ונחל אתה הובשת נהרות איין 16 לך יום אף-ליך
ללילה אתה הכניות מאור ושםש 17 אתה הצבה כל-
גבולות ארץ קיז וחרפ אתה יצרתם 18 זכר-זאת-אויב
חרף יהוה ועם נבל נאצ'ו שמרק 19 אל-תתן לחיות נפש
טורק היה ענייך אל-חשכה לנצח 20 החבט לרברית כי
מלוא מחשי-ארץ נאות חמס 21 אל-ישבך נכלם עני
ואבון יהללו שמרק 22 קומה אלהים ריבך זכר
חרופתך מנ-גביל כל-היום 23 אל-תשכח קול צריך
שאון קמיך עליה חמיך

75 למנצח אל-תשחת מזמור לאסף Shir ב-הודינו
לך אלהים--הודינו וקרוב שמרק ספרו נפלאותיך 2
כי אקח מוערך אני מישראל אשפט 3 נמים ארץ וכל-
ישביה אני תכני עמודיה סלה 4 אמרתי להולדים
אל-תחלו ולרשעים אל-תרמי קREN 5 אל-תרימו
למרום קרנכם דברו בצוואר עתק 6 כי לא ממווץ
ומערב ולא מדבר הרים 7 כי-אלחים שפט זה

78 משליל לאסף האזינה עמי תורה הטו אונכם לאמור-יף 2 אפתחה במשל פי אביעה הירודת מנ-קדם 3 אשר שמענו ונדרעם ואבותינו ספרו-לו 4 לא נכח מבניהם- לדור אחרון מספרים תהלות יהוה ועוזו ונפלאלתו אשר עשה 5 ויקם עדות בעקב ותורה שם בישראל אשר צוה את-אבותינו- להודיעם לבנייהם 6 למען ידעו דור אחרון- בניים יולדו יקמו ויספרו לבנייהם 7 ווישמו באלהים כסלים ולא ישכחו מעלי- אל וממצוינו ינצרו 8 ולא יהיו כאבותם- דור סורר וمرة דור לא-הchein לבו ולא-אנמנה את-אל רוחו 9 בני-אפרים נושאנו רומי-קשת הפכו ביום קרב 10 לא שמרו ברית אלהים ובתרתו מאנו לכלת 11 וישכח עלילותיהם ונפלאותיו אשר הראם 12 ננד אבותם עשה פלא בארץ מצרים שדה-צען 13 בקע ים ויעבירם ויצב-מים כמו-נד 14 ויונחם בענן יומם וככל-הלילה באור אש 15 יבקע צרים במדבר וישק כתהמות רבה 16 וויצו נזולים מסלע ווירד כנהרות מים 17 ויוסיפו עוד לחטא-לו- למדות עליון בציה 18 ויונסו- אל בלבבם- לשאל-אכל לנפשם 19 וידברו באלהים אמרו היוכל אל- לערך שלחן במדבר 20 הן הכה- צור ויזובו מים- ונחלים ישטפו הנם-לחם יכולת אם-יכין שאר לעמו 21 لكن שמע יהוה- ויתעבר ואש נשקה בעקב ונם-אף עליה בישראל 22 כי לא האמינו באלים ולא בטחו בישועתו 23 ויצרו שחקרים ממועל ודרתי שמים פתח 24 וימטר עליהם מן לאכל ודנן- שמים נתן למו 25 לחם אבירים אכל איש צירה שלח להם לשבע 26 יسع קדים בשמות ויונגן בעז זמן וימטר עלייהם כעפר שאר וכחול ימים עוף כנפי 27 ויפל בקרב מהנהו סביב למשכנותיו 29 ויאכלו ונשבעו מأد ותאותם יבא להם 30 לא-זרו מתאותם עוד אכלם בפיהם 31 ואף אלהים עליה בהם ויירג במשמניהם ובחרוי ישראל הכריע 32 בכל-זאת חטא- עדר ולא-האמיןו בנפלאותיו 33 ויכל-בחבל ימיהם ושנותם בבהלה 34 אם-הרgeom ודרשו והבו ושררו- אל 35 ויזכרו כי-אליהם צורם ואל עליון נאלם 36 ויפתו בפיהם ובלשונם יכובי-לו 37 ולכם לא-נכון עמו ולא אמנו בבריתו 38 והוא רחום יכפר עון- ולא-ישחת והרבה להשיב אפו ולא-עיר כל-חמתו 39 ויוכר כי-בשר המה רוח הולך ולא-ישוב 40 כמה

79 מזמור לאסף אלדים באנו גוים בנחלהך- טמא את הייכל קדש שמו את-ירושלים לעיים 2 נתנו את- נבלת עבדיך- מاقل לעופ השמיים בשער הסידיך לחיתו-ארץ 3 שפכו דםם כמים-סביבות ירושלים ואין קובר 4 הימנו הרפה לשכנינו לעג וקלס לסלביבותינו 5 עד-מה יהוה תאנה לנצח תבער כמו-ash קנאתק 6 שפק החותך- אל הגוים אשר לא-ידuced ועל מלכותה- אשר בשmarkt לא קראו 7 כי אכל את-יעקב ואת-נווה השמו 8 אל-תזכיר-לו עונת ראשנים מהר יקדמוני נחלהו 21 וירעם כתם לבבו ובתבונות כפיו יונחם

רחמיך-- כי דלנו מאר ⁹ עוזנו אלהי ישענו-- על דבר כבוד- שמק והצילנו וכפר על- חטאינו למען שמק ¹⁰ למה יאמרו הנויים-- איה אלהיהם וודע בנים (בנויים) לעינינו נקמת רם- עבדיך השפוך ¹¹ תבוא לפיך אמת אסיך כגדל זרוע-- הותר בני תמותה ¹² והשב לשכינו שבעתים אל- חיקם הרפחים אשר חרוף אדני ¹³ ואנחנו עמק וצאן מרעיתך-- נודה לך לעולם לדר ודר-- נספר תהליך

82 מזמור לאסף אלהים נצב בעדרת- אל בקרב אלהים ישפט ² עד- מתי תשפטו-ulos ופני רשעים תשאו- סלה ³ שפטו- דל ויתום עני ורש הצדיקו ⁴ פלטו- דל ובאיון מיד רשעים החילו ⁵ לא ידעו ולא יבינו-- בחשכה יתחלכו ימוטו כל- מוסדי ארץ ⁶ אני- אמרתי אלהים אתם ובני עליון לכם ⁷ אכן כарам תמותון וכאחד השרים תפלו ⁸ קומה אלהים שפטה הארץ כי- אתה תנחל בכל- הגוים

83 שיר מזמור לאסף באלהים אל- דמי- לך אל- תחרש ואל- השקט אל ² כי- הנה אויביך יהמיון ומשןאיך נשאו ראש ³ על- עמק יעדימו סוד ויתיעטו על- צפונייך ⁴ אמרו-- לכט ונכחידם מגני ולא- יוכר שם-ישראל עוד ⁵ כי נועצו לב ייחדו عليك בריתיכרתו ⁶ אלהי אדום וושמעאלם מואב והנדים גובל עמון ועמלך פלשת עם- ישבי צור ⁸ נם- אשור נלווה עםם היו זרווע לבני- לוט סלה ⁹ עשה- להם מדין כסירא כיבין בנחל קישון ¹⁰ נשמדו בעין- דאר היי דמן לאדמה ¹¹ שיתמו נדיביהם כערוב וכזאב וכיבח וכצלמנע כל- נסיכימנו ¹² אשר אמרו נירשה לנו-- את נאות אלהים ¹³ אלהי שיתמו כנגללakash לפנינו- רוח ¹⁴ כאש תבער- יער וכלהבה תלהת הרם ¹⁵ כן חרדפן בסערך ובסופתך תבהלים ¹⁶ מלא פניהם קלון ויבקשו שמק יהוה ¹⁷ יבשו ויבחלו עדי- עד ויחפרו ויאבדו ¹⁸ וירדו-- כי- אתה שמק יהוה לברך עליון על- כל- הארץ

84 למנצח על- הגנית לבני- קרח מזמור ב מה- יידירות משכניתיך-- יהוה צבאות ² נספה וגמ- כלתת נפשי-- לחצרות יהוה לבוי ובשריך-- ירננו אל אל- חי ³ נם- צפורה מצאה בית ודרור קו לה-- אשר- שתה אפרחה את- מזבחותיך יהוה צבאות-- מלכי ואלהי ⁴ אשריו יושבי ביתך-- עוז יהלוך סלה ⁵ אשרי אדם עוז- לו בך מסילות בלבבם ⁶ עברי בעמק הבכא- מעין ישיתו נם- ברכות יעתה מורה ⁷ יילכו מחול לcoli וישראל לא- אבה לי ¹² ואשלחו בשירות

לbum-- כי דלנו מאר ⁹ עוזנו אלהי ישענו-- על דבר כבוד- שמק והצילנו וכפר על- חטאינו למען שמק ¹⁰ למה יאמרו הנויים-- איה אלהיהם וודע בנים (בנויים) לעינינו נקמת רם- עבדיך השפוך ¹¹ תבוא לפיך אמת אסיך כגדל זרוע-- הותר בני תמותה ¹² והשב לשכינו שבעתים אל- חיקם הרפחים אשר חרוף אדני ¹³ ואנחנו עמק וצאן מרעיתך-- נודה לך לעולם לדר ודר-- נספר תהליך **80** למנצח אל- שנים עדות לאסף מזמור ב רעה ישראל האזינה-- נתגצאן יוסוף ישב הכרובים הופיעה ² לפני אפרים ובנימן ומונשה-- עורה את- גבורתך ולכיה לישעתה לנו ³ אלהים השיבנו והאר פניך ונושעה ⁴ יהוה אלהים צבאות-- עד- מתי עשתה בתפלת עמק ⁵ האכלתם לחם דמעה ותשקמו בدمותם שליש ⁶ תשימנו מדור לשבינו ואיבינו ילענו- למו ⁷ אלהים צבאות השיבנו והאר פניך ונושעה ⁸ נפן מצרים תסיע תנרש נוים ותטעה ⁹ פנית לפניה ותשרש שרשהה ותמל- ארץ ¹⁰ כסו הרים צלה וענפיה ארזי- אל ¹¹ תשלה קצירה עד- ים ואל- נהר יונקותיה ¹² למה פרצת נדריה ואורה כל- עברי דרך ¹³ יכרסמנה חיזיר מיעור וויז שדי ירענה ¹⁴ אלהים צבאות שוב- נא הבט משימים וראה ופקד נפן זאת ¹⁵ וכנה אשר נטהה ימינך ¹⁶ שרפחה באש כסואה מגערת ועל- בן אמתה לך ¹⁷ תהי- יידך על- איש ימוך על- בן- אדם אמתך לך ¹⁸ ולא- נסוג מפרק תחינו ובשםך נקרה ¹⁹ יהוה אלהים צבאות השיבנו האר פניך ונושעה

81 למנצח על- הגנית לאסף ב הרניינו לאלהים עוננו הרינו לאלהי יעקב ² שאו- זמרה ותנו- תפ כנור נעים עם- נבל ³ תקע בחדש שופר בכסה ליום חנו ⁴ כי חק לישראל הוא משפט לאלהי יעקב ⁵ עדות ביהוסף שמנו-- בצתתו על- ארץ מצרים שפט לא- יעדתי אשמע ⁶ הסירוטי מסבל שכמו כפיו מדוד העברנה ⁷ בצרה קראת ואחלץ ענק בסתר רעם אבחן על- מי מריבה סלה ⁸ שמע עמי ואעידה בך ישראל אם- תשמע- לוי ⁹ לא- יהיה בך אל זר ולא תשתחווה לאל נכר ¹⁰ אנכי יהוה אלהיך-- המעל מארץ מצרים הרחוב- פיך ואמלא- אהו ¹¹ ולא- שמע עמי לקולי וישראל לא- אבה לי ¹² ואשלחו בשירות

87 לבני-קרח מזמור שיר יסודתו בהררי-קדש
2 אהב יהוה שעריו ציון-- מכל משכנות יעקב 3
נכברות מדבר ברך-- עיר האלים סלה 4 אוצר רהב
ובבל-- לידעו הנה פלשת וצר עם-cosa והילד-שם 5
ולציוין אמר-- איש ואיש ילד-בה והוא יכוננה עליון 6
יהוה--ספר בכחוב עמים זה ילד-שם סלה 7 ושרים
כהללים-- כל-מעני בך

88 שיר מזמור לבני-קרח למנצח על-מחלת לענות
משכיל להמן האורחי ב יהוה אלהי ישועתי-- יום-
ענקתי בלילה נרך 2 תבוא לפניך תפלתי הטה אונך
לرنתי 3 כי-שבעה ברעות נפשי וחוי לשאול הניעו
4 נחשבותי עם-יורדי בור היהתי נבר אין-
אל 5 במתים חפשי כמו חללים שכבי קבר-- אשר לא
זכרתם עוד והמה מידך גנורו 6 שניני בבור תהיות
במחכים במציאות 7 עלי סמכתה חמוץ וכל-משבריך
ענית סלה 8 הרחקת מידי עמי מני שני תועבות למו
כלא ולא אצא 9 עני דאבא מנוי קראתיך יהוה
בכל-יום שתחתי אליך כי 10 הلمתים העשה-פלא
אם-רפאים יקומו יודוך סלה 11 היספר בקביר הסדר
אמונתך באבדון 12 היורד בחשך פלאך וצרכתק
באرض נשיה 13 ואני אליך יהוה שעתוי ובבקר תפלתי
תקדמך 14 למה יהוה תזה נפשי תסתיר פניך מני 15
 уни אני וגנו מגנער נשתי אמיך אפונה 16 עלי עברו
חרונייך בעותיך צמותני 17 סבוני כמים כל-היום
הקיפו עלי ייחד 18 הרחקת מני אני אהב ורע מידי
מחשך

89 משכיל לאיון האורחי ב הסדי יהוה עולם
אשרה לדך ודרכ אודיע אמוןתך בפי 2 כי-אמרתיך-
עולם חסד יבנה שמים תן אמוןתך בהם 3 כרתי
ברית לבחורי נשבעתי לדוד עבדי 4 עד-עולם אכין
זרעך ובניתך לדך-ודרכ כסאך סלה 5 ויודו שמים
פלאך יהוה אפ-amuontek בקהל קדשים 6 כי מי בשחק
יערך ליהוה ידמה ליהוה בבני אלים 7 אל נערץ
בסוד-קדשים רבה ונורא על-כל-סביביכו 8 יהוה אלהי
צבאות-מי-כמוך חסין יה ואמוןתך סביבותיך 9 אתה
מושל בנאות הים בשוא גלויה אתה השבחם 10 אתה
דכאת כחלל הרבה בזוע עז פורת אויביך 11 לך
שמות אפ- לך ארץ תבל ומלאה אתה יסודתם 12 צפון

אל-חיל יראה אל-אללים בציון 8 יהוה אלהים צבאות
שמעה הפלתי האוניה אלהי יעקב סלה 9 מננו ראה
אליהם והבט פני מشيخך 10 כי טוב-יום בחצרים
מאף בחרתתי--הסתופף בכיה אלהי מדור באהלי-
רשע 11 כי שם ומן-- יהוה אלהים חן וכבוד יתנו
יהוה לא ימנע-טוב להלכים בתמים 12 יהוה צבאות--
אשרי אדם בטח בך

85 למנצח לבני-קרח מזמור ב רצית יהוה ארץך
שבה שבota (שבות) יעקב 2 נשאת עון עמוק כסית כל-
חטאתם סלה 3 אספה כל-עברתך השיבות מהרין
אפק 4 שובנו אלהי ישענו והפר כעסך עמו 5 הלוועם
תאנף-בנו תמשך אפק לדך ודר 6 הלא-אתה תשוב
תחינו ועומך ישבחו-בך 7 הראנו יהוה הסדר וישעך
תתן-לנו 8 אשמה-- מה-ידבר האל יהוה כי ידבר
שלם--אל-עמו ואל-חסידיו ואל-ישובו לכסללה 9 אך
קרוב ליראו ישעו לשכן כבוד בארץנו 10 חסד-
אמת נפנשו צדק ושלום נשקו 11 אמרת מארץ תצמה
צדך ממשים נשקה 12 נם-יהוה יתנו הטוב וארצנו תתן
יבולה 13 צדק לפניו יહלך וישם לדרך פumo

86 הפללה לדוד הטה-יהוה אונך ענני-- כי-עני
وابינו אני 2 שמרה נפשי כי-חסיד אני הוועש עבדך
אתה אלהי-- הבוטח אליך 3 חנני אדני כי אליך אקרא
כל-היום 4 שמה נפש עבדך כי אליך אדני נפש אשא
5 כי-אתה אדני טוב וسلح ורב-חסד לכל-קרائك 6
צרכי אקראך כי העני 8 אין-כמוך באלהים אדני
ואין כמעשיך 9 כל-גויים אשר עשית--יבוואו וויתחו
לפניך אדני ויכבדו לשמק 10 כי-נדול אתה ועשה
נפלוות אתה אלהים לברך 11 הורני יהוה דרכך--
אלך באמתך יחד לבבי ליראה שמק 12 אודך אדני
אל-הו--בכל-לבבי ואכברה שמק לעולם 13 כי-חסידך
נדול עלי והצלת נפשי משאול תחתיה 14 (Sheol h7585)

90 חפלה למשה איש-האללים אדני--מעון אתה
היית לנו בדרודר ² בטרם הרים ילדו-. ותחולל ארץ
ותבל ומעולם עד-עלום אתה אל ³ תשב אונש עד-
דכא ותאמר שבו בני-אדם ⁴ כי אלף שנים בענין--
כיום אתמול כי עבר ואשמורה בליל ⁵ זרמותם שנה
יהיו בברcker כחציר יהלוף ⁶ בברcker יציץ וחלף לערב
מלול ויבש ⁷ כי-כלינו באפק ובחמתך נבהלנו ⁸
שת (שתה) עונתו לנויד עלםנו למאור פניך ⁹ כי
כל-ימינו פנו בעברתך כלינו שניינו כמו-הגה ¹⁰ ימי-
שנותינו בהם شبימים שנה ואם בגבורות שמוני שנה--
ורהביםعمال ואון כי-זח חיש ונעפה ¹¹ מי-יודע עז אפק
וכיראתך עברתך ¹² למןotta ימינו כן הורע ונבא לבב
חכמה ¹³ שוביה יהוה עד-נתוי והנהם על-עבריך ¹⁴
שבענו בברcker הסדר ונרננה ונשמהה בכל-ימינו ¹⁵
שמחנתנו כימות עניתנו שנות ראיינו רעה ¹⁶ יראה אל-
עבריך פעלך והדרך על-בניהם ¹⁷ ויהיו נעם אדני
אליהנו--עלינו ומעשה ידינו כוננה עליינו ומעשה ידינו
כוננהו

91 ישב בסתר עליון בצל שדי יתלונן ² אמר-
לי יהוה מהסוי ומצדתי אלהו אבטחה-בו ³ כי הוא יצילך
מפח יקוש מדבר הווות ⁴ באברתו יסך לך--וותחת-
כנפיו תחסה צנה וסחרה אמתו ⁵ לא-תירא מפחד
לייה מחץ יעוף יומם ⁶ מדבר באפל יהלך מקטב
ישוד צהרים ⁷ יפל מציך אל-ף--ורובבה מימינך אליך
לא יגש ⁸ רק בענין תביט ושלמת רשותם תראה ⁹
כי-אתה יהוה מהסוי עליון שמית מעונך ¹⁰ לא-תאנה
אליך רעה ונגע לא-יקרב באהלהך ¹¹ כי מלאכיו יצוחה-
לק לשמרך בכל-דריכיך ¹² על-כפים ישואך פן-תגנ-
באבן רגליך ¹³ על-shall ופטן תדריך תרמס כפיר
וונין ¹⁴ כי ביה חזק ואפלתחו אשנבו כי-ידע שמי ¹⁵
יקראני ואעננהו--עמו-אנכי בצרה אהлечזו ואכברדו
¹⁶ ארך ימים אשבעחו ואראדו ביישועתי

92 מזמור שיר ליום השבת ב טוב להרות לייה
ולונר לשנק עליון ² להגיד בברcker הסדר ואמוןך
בלילות ³ עלי-עשר ועלי-גבל עלי הגינוי בכוור ⁴ כי
שמחתני יהוה בפעלך במשעי ידיך ארנן ⁵ מה-נדלו
מעשיך יהוה מאד עמקו מחשבתייך ⁶ איש-בער לא
ידע וכטיל לא-יבין את-זאת ⁷ בפרח רשותם כמו עשב

וימין אתה בראשם הבור וחרמו בשנק ירנו ¹³ לך
זרוע-UMBORAH תעי ידר תרום ימיך ¹⁴ צדק ומפטע
מכון כסאך חסד ואמת יקרמו פניך ¹⁵ אשרי העם
ידע תרואה יהוה באור-פניך יהלון ¹⁶ בשנק גילון
כל-היום ובצדקהך ירומו ¹⁷ כי-תפארת עצמו אתה
וברצונך תרים (תרום) קרניינו ¹⁸ כי ליהוה מגנו
ולקדוש ישראל מלכנו ¹⁹ או דברת בחוזן לחסידיך-
ויתאמר שווי עוז על-גיבור הרימותי בחור מעם
מצאתך דוד עבדי בשםך קדשי משחתיו ²¹ אשר
ידי תכון עמו אף-זרועי תאמינו ²² לא-ישא אויב בו
ובן-עללה לא-יענו ²³ וכתחוי מפני צratio ומשנאו
אנוף ²⁴ ואמונה ויחסדי עמו ובשמי תרום קרנו ²⁵
ושמתי בים ידו ובנהרות ימינו ²⁶ הוּא יקראנאי אביכי
אתה אליו וצורך ישועתי ²⁷ אף-אני בכור אתגנו על-ליון
למלך-ארץ ²⁸ לעולם אשםו- (אשמד-) לו חסדי
ובריאות נאמנת לו ²⁹ ושמותי לעד זרענו וכטא כימי
שים ³⁰ אם-יעזבו בינו תורה ובמשפט לא-ילכן ³¹
אם-חקתי יחללו ומוציאו לא-ישראל ³² ופקדתי בשפט
פשעים ובגנעים עונם ³³ וחסדי לא-א-פער מעמו ולא-
אשקר באמוני ³⁴ לא-א-חלל בריאות ומויצא שפתיא לא
אשנה ³⁵ אהת נשבעתי בקרש נגידי ³⁷ כירח יכון עולם
לעולם יהוה וכטא כמשמעותו תורתו ובמשפט לא-ילכו ³⁶
עד בשחק נאמן סלה ³⁸ אתה זנחה ותמאס התעברת
עם-משיחך ³⁹ נארתה ברית עבדך חללה לארץ נרו
פרצת כל-גדרתינו שמת מבצריו מחתה ⁴¹ ששחו
כל-עברי דרכך היה חרפה לשכנו ⁴² הרימות ימינו
צריו השמחת כל-אויבו ⁴³ אף-תשיב צור חרבו ולא
הקיומו במלחמה ⁴⁴ השבת מטהרו וכטא לא-ארץ
מנורתה ⁴⁵ הקצרת ימי עולםינו העשית על-מי בושה
סלה ⁴⁶ עד- מה יהוה תסתור לנצח תבער כמו-אש
חמתך ⁴⁷ זכר-אני מה-חلد על-מה-ושא בראשת כל-
בני-אדם ⁴⁸ מי גבר יהוה ולא-יראה-מות ימלט נפשו
מיד-שאל סלה ⁴⁹ (Sheol h7585) ⁴⁹ איך חסידיך הראשונים
אדני נשבעת לדוד באמונתך ⁵⁰ זכר אדני חרפתי
עבדיך שאתי בחיקך כל-רבאים עמים ⁵¹ אשר חרפתי
אייביך יהוה אשר חרפפו עקבות משיחך ⁵² ברוך יהוה
לעולם אמן ואמן

וთועפת הרים לו 5 אשר-לו הים והוא עשה ויבשת ידיו יצרו 6 באו נשתחוה ונכרצה נברכה לפניהם יהוה עשנו 7 כי הוא אללהנו - ואנחנו עם מרעתו וצאן ידו היום אם-בקלו תשמעו 8 אל-תקשו לבכם כמריבה כוים מסה במדבר 9 אשר נסוי אבותיכם בחנוון נם- ראו פעלי 10 ארבעים שנה אקוט בדור -- ואומר עם תעי לבם והם לא-ידעו דרכיו 11 אשר-נסבعتי באפי אם-יבאנו אל-מנוחתי

96 שירו ליהוה שיר חדש שירו ליהוה כל-הארץ 2 שירו ליהוה ברכו שמו בשרו מיום ליום ישעתו 3 ספרו בנזים כבודו בכל-הימים נפלאותיו 4 נדול יהוה ומהלך מאד נורא הוא על-כל-אללים 5 כי כל- אלהי העמים אלילים והוא שמי עשה 6 הוד-וחדר לפניו עז והפארת במקדשו 7 הבו ליהוה משפחות עמים הבו ליהוה כבוד ועו 8 הבו ליהוה כבוד שמו שא-מנחה ובאו לחצרתו 9 השתחוו ליהוה בהדרת- קדר חילו מפני כל-הארץ 10 אמרו בניום יהוה מלך- א-תיכון תבל כל-המotto ידין עמים במישרים 11 ישמחו השמים ותגל הארץ ירעם הים ומלאו 12 יعلז שדי וככל-אשר-בו או ירנו כל-עצי-יעדר 13 לפניו יהוה כי בא- כי בא לשפט הארץ ישפט-תבל בצדוק ועמים באמונתו

97 יהוה מלך תgal הארץ ישמו אים רבים 2 ענן וערפל סביביו צדק ומשפט מכון כסאו 3 אש לפניו תלך ותחלט סביב צרייו 4 האירו ברקו תבל ראתה ותחל הארץ 5 הרים- כדונן נמסו לפני יהוה מלפני אדון כל-הארץ 6 הנrido השמים צדקו וראו כל-הימים כבודו יבשו כל-עבדי פסל-- המתהלך באילים השתחוו-לו כל-אללים 8 שמעה והשמח ציון ותגננה בנות יהודה- למען משפטיך יהוה 9 כי-אתה יהוה עליון על-כל-הארץ מאד נעלית על-כל-אללים 10 אהבי יהוה שנאו-רע שמר נפשות חסידייו מיר השעים צילם 11 אור זרע לצדיק ולישר-לב שמחה 12 שמו צדיקים ביהוה והודו לזכר קדשו

98 מזמור שירו ליהוה שיר חדש- כי-נפלאות עשה הושיעה-לו ימינו וזרוע קדשו 2 הודיע יהוה ישועתו לעני הנזים גלה צדקו 3 זכר חסרו ואמוןתו- לבית מלך נדול על-כל-אללים 4 אשר בידו מחקרי-ארץ

ויציו כל-פעלי און להsheddem ערי-עד 8 אתה מרום- לעלם יהוה 9 כי הנה איביך יהוה- כי-הנה איביך אבדו והפרדנו כל-פעלי און 10 ותרם קראים קרני בלתי בשמן רענן בו וחתבט עני בשורי בקמים עלי מדעים-- השמעה אוני 12 צדיק כתמר יפרח כארו לבנון ישגה 13 שתולים בבית יהוה בחצרות אלהינו יפריחו 14 עוד ינובן בשיבה דשנים ורעננים יהיו 15 להניד כי-ישר יהוה צורי ולא-עלתה (עלתה) בו

93 יהוה מלך נאות לבש יהוה עז התואר אפ- תוכן תבל בל-תמות 2 נכנן כסאך מאו מעולם אתה 3 נשאו נהרות יהוה- נשאו נהרות קולם ישאו נהרות דכימ 4 מקלות מים רבים- אדריכים משברי-ים אדריכם מרים יהוה 5 עדתיך נאמנו מאד- לביתך נואה-קדש יהוה לאך ימים

94 אל-נקמות יהוה אל-נקמות הופיע 2 הנסה שפט הארץ השב נמול על-גנים 3 עד-מתו רשות יהוה עד- מות רשותים יعلזו 4 יביעו ידברו עתק יתאמרו כל- פעלי און 5 עמק יהוה ידכו ונחלתך יענו 6 אלמנה ונור יהרנו ויתומים ירצחו 7 ויאמרו לא יראה יהה ולא- יבין אלהי יעקב 8 בינוי בערים בעם וכיסלים מות תשכilio 9 הנטע און הלא ישמע אם-יצר עין הלא יביט 10 היסר נזים הלא יוכיח המלמד אדם דעת ט יהוה- ידע מחשבות אדם כי-המה הבל 12 אשרי הנבר אשר- תיסרנו יהה ומתרתק תלמידנו 13 להשקייט לו מיימי רע- עד יכרה לרשותה 14 כי לא-יטש יהוה עמו ונחלתו לא יעוב 15 כי-עד-צדיק ישוב משפט ואחריו כל-ישרי-לב 16 מי-יקום לי עם-מרעים מי-תיצב ל- עם-פעלי און 17 לולי יהוה עורתה ל-י- כמעט שכנה דומה נפשי 18 אם-אמרתי מטה הנגלי חסדר יהוה יסעדני 19 ברכ שרעפי בקרבי- תהומיך ישבשעו נפשי 20 היתברך כסא הות יוצר عمل עלי-חק 21 יגדו על-נפש צדיק ודם נקי ירשיעו 22 ויהי יהוה ל- למשגב ואלהי לצור מחסוי 23 וישב עליהם את אונם- וברעתם יצמיהם יצמיהם יהוה אלהינו

95 לכו נרננה ליהוה נריעה לזכר ישענו 2 נקדמה פניו בתודה בזמרות נריע ל- 3 כי אל נדול יהוה וממלך נדול על-כל-אללים 4 אשר בידו מחקרי-ארץ

מהר עניי 3 כי-כלו בעשן ימי ועתמותי כמקור נחרו
4 הוכה-כעשב ויבש לב Ci-שכחתי מאכל להמי 5
מקול אנתה- דבקה עצמי לבשרי 6 דמיית לקאת
מדבר היהתי כוכס חרכות 7 שקדתי ואיה- כצפור
בודד על-ג 8 כל-הום רפואי איבוי מהוללי ב-
שבוע 9 כי-אפר כלחם אכלתי ושקוי בבכי מסכתי
10 מפני-זעטן וקצף- כי נשאתיו ותשליכני ט ימי
צצל נתוי ואני כשב איש 11 ואתה יהוה לעולם
השב וכרכך לדך ודר 13 אתה תקים תرحم ציון
ci-עת להננה Ci-בא מועד 14 Ci-רצו עבדיך את-
אבניה ואת-עפלה יהנו 15 ויראו נוים את-שם יהוה
וכל-מלכי הארץ את-כבודך 16 Ci-בנה יהוה ציון-
נדאה בכבודו 17 פנה אל-תפלת העדרע ול-א-בזה
את-תפלתם 18 חכתב זאת לדור אחרון ועם נברא
וילל-יה 19 Ci-השקי ממרום קדשו יהוה משימים אל-
ארץ הביט 20 לשמעו אנקת אסיך לפתח בני תמותה 21
ספר בציון שם יהוה ותתלו בירושלם 22 בהקבץ
עמים יחדו וממלכות עבר את-יהוה 23 ענה בדרך-
כהו (כח) קוצר ימי 24 אמר-אל עתלו בחזי ימי
ברור דורים שנوتך 25 לפנים הארץ יסדה ומעשה
ידיך שמים 26 המה יאבדו- ואתה תעמד וכולם כבנד
יבלו כלבוש תחליפם ויחלפו 27 ואתה-הוא ושנותיך
לא יתמו 28 בני-עבדיך ישכנו וזרעם לפניו יכון

103 לדוד ברבי נפשי את-יהוה וכל-קרבי את-
שם קדשו 2 ברבי נפשי את-יהוה וכל-תשכחי כל-
גמוליו 3 הסלח לכל-עונci הרפא לכל-תחלואci
4 והגואל משחת הייני המעדרכי חסד ורחמים 5
המשביע בטוב עדיך תהדר כנסר נעוריכי 6 עשה
צדקות יהוה ומשפטים לכל-עושקים 7 יודיע דרכיו
למשה לבני ישראל על-יליותו 8 רחום ותנוון יהוה
ארך אפים ורב-חסד 9 לא-לנצח ירידב ולא לעולם
ישור 10 לא-כחטאינו עשה לנו ולא כעונתונו גמל עלינו
11 כי-כגבה שמים על-הארץ- נבר חסדו על-יראיו
12 כרחק מזורה ממערב- הרחיק ממנה את-פשעינו
13 כרחם אב על-בניים- רחם יהוה על-יראיו 14 כי-
הוא ידע יצרנו וכור כי-עפר אנחנו 15 אונש כחצר
מיין כצין השדה כן יצין 16 כי רוח עברה-בו ואינו
ולא-יכירנו עוד מקומו 17 וחסד יהוה מעולם ועד-

ישראל ראו כל-אפסי-ארץ- את ישועת אלהינו 4
הרינו ליהוה כל-הארץ פצחו ורנו זמורו 5 זמורו
לייהוה בכדור בכנור וקול זמרה 6 בחצרות וקול
שופר- הרינו לפני המלך יהוה 7 ירעם הים ומלאו
תבל ושבבי בה 8 נהרות ימחה-כף יחד הרים ירנו 9
לפני יהה- כי בא לשפט הארץ ישפט-תבל בצדק
ועמים במישרים

99 יהוה מלך ירגנו עמים ישב כרובים תנוט הארץ
2 יהוה בציון גדול ורם הוא על-כל-הימים 3 יודו
שמך גדול ונורא קדוש הוא 4 ועוז מלך משפט אהב
אתה כונת מישרים משפט וצדקה ביעקב אתה עשית
5 רוממו יהוה אלהינו והשתחו להם רגליו קדוש
הוא 6 משה ואהרן בכהניו ושמואל בקראי שמנו קראים
אל-יהוה והוא יענמ 7 בעמוד ענן ידבר אליהם שמרו
עדתו וחק נתן-למו 8 יהוה אלהינו אתה עניתם אל
נשא היהת להם ונקס על-עלילותם 9 רוממו יהוה
אל-הינו והשתחו להדר קדשו Ci-קדוש יהוה אלהינו

100 מזמור לתורה הרינו ליהוה כל-הארץ 2
עבדו את-יהוה בשמחה באו לפניו ברנה 3 דעו- Ci-
יהוה הוא אלהים הו-עשו ולא (ויל) אנתנו- עמו
וצאן מרעהו 4 באו שערו בתורה-חצרתו בתהלה
הודו-לו ברכו שמו 5 Ci-טוב יהוה לעולם חסדו وعد-

דר ודר אמונה

101 לדוד מזמור חסד-ומשפט אשירה לך יהוה
אומרה 2 אשכילה בדרך תמים- מתי טובא אל-
אתה לך בחם-לבבך בקרב ביתך 3 לא-אשית לננד
עינוי- דרב-בליעל עשה-סטים שנאתך לא ידליך כי 4
לבב עקש יסור ממו רע לא אדע 5 מלושוני (מלשוני)
בסתור רעהו- אותו אצמיה נגה-عينים ורחב לבב-
אתו לא אוכל 6 עיני בנאמני-ארץ- לשבת עmedi
הליך בדרך תמים- הוא ישרתני 7 לא-ישב בקרב
ביתך- עשה רמיה דבר שקרים- לא-יicon לננד עינוי 8
לבקרים אצמיה כל-רשע-ארץ להכricht מעיר-יהוה
כל-עליל און

102 תפלה לענו Ci-יעטף- ולפני יהוה ישפט שיזו
ב-יהוה שמעה תפלתי ושותוי אליך טובא 2 אל-תסתה
פניך מני- ביום צר-לי הטה-אלי אונך ביום אקרא

מן-הארץ ורשותם עוד איןם -- ברכי נפשי את-יהוה
הלהויה

105 הדרו ליהוה קראו בשם הודייעו בעמים
עליליותו ² שירו-לו זמור-לו שיחו בכל-גְּפַלָותיו ³
התהלו בשם קדשו יسمח לב מבקשי יהוה ⁴ דרישו
יהוה ועזו בקשנו פניו ⁵ זכרו-נְפָלָותיו אשר-

עשה מפתחו ומשפטיו פיו ⁶ זרע אברהם עבדו בני
עקב בחירותו ⁷ הוא יהוה אלהינו בכל-הארץ משפטיו
ז' זכר לעולם בריתו דבר צוה לא-לך דור ⁹ אשר
ברת את-אברהם ושביתו לשחק ¹⁰ ויעמידה ליעקב
לחק לישראל ברית עולם ¹¹ לא-אמר --לך אתן את-
ארץ-כגען חבל נחלתכם ¹² בהיותם מתי מספר כמעט
ונרים בה ¹³ ויתהלהכו מגני אל-גוי מממלכה אל-עם

אחר ¹⁴ לא-הניח אדם לעסקם וווכח עליהם מלכים
אל-תגעו במשיחו ולביבאי אל-תרעוו ¹⁶ ויקרא רעב
על-הארץ כל-מטה-לחם שבר ¹⁷ שלח לפניהם איש
לעבר נמכר יוסף ¹⁸ ענו בכבל רגליו (רגלו) ברזול

בא נפשו ¹⁹ עד-עת בא-דברו -- אמרת יהוה צרפתחו
שלוח מלך ויתירתו משל עמים וויפתחהו ²¹ שמו
אדון לביתו ומשל בכל-קניינו ²² לאסר שריו בנפשו
וקנייו יחכם ²³ ויבא ישראל מצרים וויקב גור בא-ארץ-

חס ²⁴ וויפר את-עמו מード וויצמחו מצריו ²⁵ הפך
הארון אשר בח-רבו ²⁷ שמו-בם דבורי אתוויות ומפתחים
בארץ חם ²⁸ שלח חשך ויחשך ולא-מרו את-דבריו
(דברו) ²⁹ הפך את-מיימיהם לדם ווימת את-דנתם

שרץ ארצם צפרדעים בחדרי מלכיהם ³¹ אמר
ויבא ערבי כנים בכל-גְּבוֹלָם ³² נתן נשמייהם ברד אש
להבות בארצם ³³ ויך נפנום וויאתם ווישבר עץ גבולם
אמר ויבא ארבה וילק ואין מספר ³⁵ וויאכל כל-

שב בארץם וויאכל פרוי אדרמתם ³⁶ ויך כל-בכור
בארכם ראשית לכל-אונים ³⁷ וויצויאם בכקס וזחוב
וain בשבטיו כושל ³⁸ שמה מצרים בצתם כי-גְּפַל
פחדם עלייהם ³⁹ פרש ענן למסך וואש להאר לילה
שאל ויבא שלו ולחם שמיים ישבעם ⁴¹ פתח צור

ויזבו מים הילכו בצדות נהר ⁴² כי-זכר את-דבר קדשו

את-אברהם עבדו ⁴³ וויצא עמו בשושן ברנה את-

עולם -- על-יראו וצדקו לבני בנים ¹⁸ לשמרי בריתו
ולזכותו בכל-משל ²⁰ ברכו יהוה מלאכיו גבריו
כח עשי דברו לשמע בקהל דברו ²¹ ברכו יהוה כל-
צבאיו -- משרותו עש רצינו ²² ברכו יהוה כל-מעשי-
בכל-מקומות מושלו ברכי נפשי את-יהוה

104 ברכי נפשי את-יהוה יהוה אלהי גדרת מادر
הוד והדר לבשת ² עטה-אור כשלמה נוטה שמים
כריעה ³ המקרה בהם עליותיו השם-עבים רוכבו
המחלך על-כני-רווח ⁴ עשה מלאכיו רוחות משרותיו
אשר להט ⁵ יסיד-ארץ על-מכוניה כל-המוט עולם ועד
תהום כל-בוש כסיתו על-הרמים יעדמו מים ⁷ מן-
נערתק ניסון מן-kol רעמק ייחזון ⁸ יעלו הרמים ירדנו
בקעות -- אל-מקום זה יסדה להם ⁹ נבול-שמת בל-
יברtron בלא-ישבן לכסות הארץ ¹⁰ המשלח מעינים
בנהלים בין הרמים יהלכו ¹¹ יישקו כל-חיתו שדי
ישברו פראים צמאם ¹² עליהם עוף-השניים ישכון
מ בין עפאים יתנו kol ¹³ משקה הרמים מעליותיו מפר
מעשיך תשבע הארץ ¹⁴ מצמיה חציר לבמה וועש
לעבדת האדם להוציאו להם מן-הארץ ¹⁵ ווין ישמה
לבב-אנוש -- להציגו פנים ממשן ולהם לבב-אנוש
יסעד ¹⁶ ישבעו עצי יהוה -- אדיו לבנון אשר נטע
17 אשר-שם צפרים יקנו חסידה ברושים ביתה ¹⁸
הרמים הנבחים לעליים סלעים מהסה לשפניהם ¹⁹ עשה
ירח למוגדים שמש ירע מבאו ²⁰ התש-חשך ויחי
ليلה -- בו-תרמש כל-חיתו-יער ²¹ הכהיריים שאנים
לטרף ולבקש מאל-אכלם ²² תזרח המשש יאספון
ואל-מעונתם ירבצון ²³ יצא אדם לפעלו ולעבדתו
עד-ערב ²⁴ מה-רבו מעשיך יהוה -- כלם בחכמה
עשית מלאה הארץ קנייך ²⁵ זה היה גדוול -- ורחב
ידים שם-רמש ואין מספר חיות קטנות עם-נדלות ²⁶
שם אניות יהלכו לויתן זה-יצרת לשחק-בו ²⁷ כלם
אליך ישברון -- לחת אכלם בעתו ²⁸ תתן להם ליקטן
תפתח ייך ישבען ²⁹ הסתיר פניך יבלהון תפ
רוחם יונען ואל-עפרם יושבון ³⁰ התשליח רוחך יבראון
ותחדש פני אדרמה ³¹ יהיו כבוד יהוה לעולם ישמה
יהוה במעשייו ³² המביט לארץ ותרעד יגע בהרים
ויעשנו ³³ אשירה להוה בחוי אמורה לאלהי בעודי
יערד עלייו שייחי אני אשמה ביהוה ³⁵ יתמו חטאים

ביד-גנים וימשלו בהם שנאיהם ⁴² וילחצום אויביהם
 ויכנעו תחת ידם ⁴³ פעמים רבות יצילים והמה ימרו
 בעצם ומכיו בעונם ⁴⁴ וירא בצד להם -- בשםינו
 את-רנתם ⁴⁵ ויזכר להם בריתו וייחם כרב חסדו ⁴⁶
 ייתן אותם לרחמים -- לפני כל-שבייהם ⁴⁷ הושענו
 יהוה אל-הינו ובכצנו מן-הנויים להדרות לשם קדרש
 להשתבח בתהלהך ⁴⁸ ברוך יהוה אלהי ישראל מן-
 העולם ועד העולם -- אמר כל-העם אמן הללויה

106 הלויה הודה כי-טוב כי לעולם חסדו ² יאמרו
 נאול יהוה -- אשר נאלם מיד-צר ³ ומארצאות קבצם
 ממזרחה וממערב מצפון ומים ⁴ תעוז במדבר בישימון
 דרך עיר מושב לא מצאו ⁵ רעבים נם-צמאים --
 נשם בהם תעתף ⁶ ויצעקו אל-יהוה בצד להם
 ממזקותיהם יצילם ⁷ וידריכם בדרך ישירה -- לכלת
 אל-עיר מושב ⁸ יודו ליהוה חסדו ונפלוותיו לבני
 אדם ⁹ כי-השביע נפש שקקה ונפש רעהה מל-טוב
 ישבי החשׁ וצלמות אסורי עני וברזל ¹⁰ כי-המרו
 אמר-אל ועצת עליון נאזו ¹¹ ויכנע בעמלם לבם כשלו
 ואין עוז ¹² ויזעקו אל-יהוה בצד להם ממזקותיהם
 יושעים ¹⁴ יוציאם מהך וצלמות ומוסרותיהם ינתק
 שכחו אל מושיעם -- עשה גדלות במצרים ¹⁶ נפלאות
 בארץ חם נוראות על-ים-סוף ²³ ויאמר להশמידם
 לולי משה בחירו -- עמד בפרץ לפניו להшиб חמתו
 מהשחית ²⁴ וימאסכו באرض חמדה לא-האמין לדבריו
 וירגנו באלהיהם לא שםעו בקהל יהוה ²⁶ וישא ידו
 להם -- להפיל אותם במדבר ²⁷ ולהיפל זעם בגנים
 ולזרותם בארצות ²⁸ ויצמדו לבעל פער ויאכלו
 ובחו מותם ²⁹ ויכעיסו במעלייהם ותפרץ-בם מגפה
 ויעמד פינחס ויפלול ותעדר המגפה ³¹ ותחשב
 לו לצדקה לדר ודר עד-עולם ³² ויקציפו על-מי
 מריבה וירע למשה בעבורם ³³ כי-המרו את-רווח
 ויבט בשפהיהם ³⁴ לא-השמידו את-העמיים -- אשר אמר
 יהוה להם ³⁵ ויתערכו בגנים וילמדו מעשיהם ³⁶
 ויעברו את-עכיביהם ויהיו להם לモקש ³⁷ ויזבחו את-
 בנייהם ואת-בנותיהם -- לשדים ³⁸ וישפכו דם נקי דם-
 בנייהם ובנותיהם -- אשר זבחו לעצבי כנען ותחנפ
 הארץ בדמים ³⁹ ויטמאו במעשייהם ויזנו במעלייהם
 מרעתם ואת-בנותיהם -- אף יהוה בעמו ויתעב את-נהלהו ⁴¹ ויתגנ

יעטה ולמזהה תמיד יהנרה ²⁰ זאת פעלת שטני מאת יהוה והדברים רע על-נפשי ²¹ ואתה יהוה אדני-⁻ עשה-אתו למען שמק כי-טוב הסדר הצילני ²² כי-عني ואכיוון אגנו ולב חלל בקרבי ²³ כצל-כנתונו הנקתי גערתי כארבה ²⁴ ברבי כשלו מזום ובשרי כחש משמן ²⁵ ואני הייתי חרפה להם יראוני יניון ראשם ²⁶ עירני יהוה אלהי הוושעני בחסדך ²⁷ וידעו כי-ידך זאת אתה יהוה עשויתך ²⁸ יקללו-המה ואתה תברך כמו ויבשו-ועבדך ישmach ²⁹ ילבשו שוטני כלמה ויוטו כמעיל בשתם ³⁰ אודה יהוה מאך בפי ובתוכך רבים אהלינו ³¹ כי-יעמד לימיון אביוון- להוציא משפטינו נפשו

110 לדוד מזמור נאם יהוה לאדני-שב לימיוני עד- אשית איביך הדם לרגליך ² מטה-עוז- ישלה יהוה מציוון רדה בקרב איביך ³ עמק נרכבת ביום חילך בהדרי-קדש מرحם משרח לך טלי יילדתיך ⁴ נשבע יהוה ולא ניחם- אתה-כהן לעולם על-דברתוי מלכי- צדק ⁵ אדני על-ימיניך מהן ביום-אפוי מלכים ⁶ ידין בגנים מלא גינויו מהן ראש על-ארץ רבה ⁷ מנהל בדרך ישטה על-כן ירים ראש

111 הלו-יה אודה יהוה בכל-לבב בסוד ישרים ועדה ² גנדלים מעשי יהוה דרושים לכל-חפציהם ³ ה'וד-והדר בעלו וצדקתו עמדת לעד ⁴ זכר עשה לנפלאותיו חנון ורחום יהוה ⁵ טרפ' נתן ליראיו יזכר לעולם בריתו ⁶ כח מעשיו הנגיד לעמו-- לחתת להם נחלת גוים ⁷ מעשי ידיו אמת ומשפט נאמנים כל- פקדיו ⁸ סמכוכים לעד לעולם שעשים באמת וישר ⁹ פדרות שלח לעמו-- צוה- לעולם בריתו קדוש ונורא ¹⁰ראשית חכמה יראת יהוה-- שלל טוב לכל- עשייהם תחלתו עמדת לעד

112 הלו-יה אשר-איש ירא את-יהוה במצוותו חפץ מאך ² גיבור בארץ יהוה ורעו דור ישרים יברך ³ חזון-ועשר בכיתו וצדקתו עמדת לעד ⁴ זורה בחשך אור לישרים חנון ורחום וצדיק ⁵ טב-איש חנון ומלהו יכלכל בבריו במשפט ⁶ כי-עלום לא-ימוט לזכר עולם יהוה צדיק ⁷ משמעה רעה לא יירא נכון לבו בטה ביהוה ⁸ סמוך לבו לא יירא עד אשר-יראה

למצאי מים ³⁶ ויוושב שם רעבים ויכוננו עיר מושב ³⁷ ויזרעו שרות ויטטו כרמים ויעשו פרי הבואה ³⁸ ויברכם וירבו מאך ובהמתם לא ימעיט ³⁹ וימעתו וישחו-- מעצר רעה וינון ⁴⁰] שפק בו על-נדיבים ויתעם בטהו לא-דרך ⁴¹ וישגב אביוון מעוני וישם כצאן משפחות ⁴² יראו ישרים יישמחו וככל-עללה קפיצה פיה ⁴³ מי-חכם וישראל אלה ויתבוננו חסדי יהוה

108 Shir מזמור לדוד נכון לבני אליהם אשירה ואומרה אפ-כבודי ² ערוה הנבל וכנוור אעריה שחדר אודך בעימים יהוה ואומרך בלאלמים ⁴ כי-גדול מעל-שמים חסדריך ועל כל-הארץ כבודך ⁶ למן ייחלצון שמיים אליהם מעוז ראייה יהודה מהתקקי ⁹ מואב סייר ידידיך הושעה ימניך וענני ⁷ אלהים דבר בקדשו- עולזה אחלהקה שכם ועמק סוכות אמדך ⁸ לי גלעד לי מנשה ואפרים מעוז ראייה יהודה מהתקקי ⁹ מואב סייר רחצוי-על-אדום אשליך נעלוי עלי-פלשת אתרועע ¹⁰ מי יבלני עיר מבצר מי נחני עד-אדום ¹¹ אלהים זונחתנו ולא-תצא אליהם בצבאותינו ¹² הבה-לנו עורת מצר וושא השועת אדם ¹³ באלהים נעשה-חיל והוא יובס צרינו

109 למוץח לדוד מזמור אלהי תהלי ת-חרש כי-פר רשותי-מי-מרמה--על-PTHוח דברו את-לשון שקר ³ ודברי שנאה סבוני וילחמוני חنم ⁴ תחת- האבות ישטנוינו ואני תפללה ⁵ וישמו עלי רעה תחת טוביה ושנאה תחת האבותי ⁶ הפקך עליו רשות ושותן יעמוד על-ימינו ⁷ בהשפטו יצא רשות ותפלתו תהיה לחטאה ⁸ יהיו-ימי מעתים פקדתו יכח אחר יהיו- בניו יתומים ואשתו אלמנה ¹⁰ ונouse בינוי ושאלנו ודרשו מהחרבותיהם ¹¹ וינקש נשאה לכל-אשר-לו ויבזו זרים יגעו ¹² אל-יהי-לו משך חסד ואל-יהי חון להתרומיו ¹³ יהי-אחריתו להכרית בדור אחר אחד ימה שכם ¹⁴ יזכיר עון אבותיו--אל-יהוה וחטאאת אמו אל- תמה ¹⁵ יהי ננד-יהוה תמיד ויכרת הארץ זכרם ¹⁶ יען-- אשר לא זכר עשות חסד וירדף איש-ען ואביוון- ונכחא לבב למותה ¹⁷ ויאחוב קללה ותבאהו ולא- חפץ בברכה ותרחק ממנה ¹⁸ וילבש קללה כמדוע ותבא כמים בקרבו וכשמן בעצמותיו ¹⁹ תה-לו כבנד

- בצראו ⁹ פור נתן לאבינוים -- צדקתו עמדת לעד קרנו
תרום בכבוד ¹⁰ רשייראה וכעס -- שני יהרק ונמס
תאות רשעים האבד
- 113** הלו יהה הלו עברי יהה הלו את שם יהה
2 יהו שם יהה מברך -- מעטה وعد-עולם ³ מזורח-
שם עד-מבואו -- מהלך שם יהה ⁴ רם על-כל-גויים
יהוה על השם כבודו ⁵ מי כיהוה אלינו -- המבניעי
לשבת ⁶ המשפלי לראות -- בשמיים ובארץ ⁷ מקימי
מעפר דל מאשפת רירים אכזין ⁸ להושבי עם-נדיבים
עם נדיי עמו ⁹ מושבי עקרת הבית -- אם-הבנות
שמה הלו-יה
- 114** ב策ת ישראל ממצרים בית יעקב עם לעז
2 היהה יהודה לקדרשו ישראל מஸלוויות ³ חיים
ראה וויס הירדן ישב לאחר ⁴ ההרים רקדו כאלים
גבאות כבני-צאן ⁵ מה-ליך חיים כי תנס הירדן תשב
לאחר ⁶ ההרים תרקדו כאלים גבאות כבני-צאן ⁷
מלפני אדרון חוליארץ מלפני אלה יעקב ⁸ החפכוי
הצור אם-מים חלמיש לمعنى-מים
- 115** לא לנו יהה לא לנו כי-לשמד תן כבוד --
על-חסך על-אמתך ² למה אמרו הגויים איה-נא
אליהם ³ ואלהינו בשםם -- כל אשר-חפץ עשה ⁴
עצביים כסף וזהב מעשה יידי אדם ⁵ פה-להם ולא
ידברו עיניהם להם ולא יראו ⁶ אוניהם להם ולא ישמעו
אף להם ולא יריחו ⁷ ידיהם ולא ימשו -- רגליים
ולא יהלכו לא-יהנו בגרונם ⁸ כמוותם יהיו עשייהם --
כל אשר-בטה בהם ⁹ ישראל בטח ביהוה עוזם
ומגנם הוא ¹⁰ בית אהרן בטחו ביהוה עוזם ומגנם הוא
�יראי יהוה בטחו ביהוה עוזם ומגנם הוא ¹² יהוה
ורכנו יברך יברך את-בית ישראל יברך את-בית
אהרן ¹³ יברך יראי יהוה -- הקטנים עם-הנדים ¹⁴
יסף יהוה עליכם עליכם ועל בניםם ¹⁵ ברוחיכם אתם
ליהוה -- עשה שמיים וארץ ¹⁶ השמיים שמיים ליהוה
והארץ נתן לבני-אדם ¹⁷ לא המתים יהלו-יה ולא
כל-ירדי דומה ¹⁸ ואחנהו נברך יהה -- מעטה وعد-עולם
הלו-יה
- 116** אהבתו כי-ישמע יהוה -- את-קול תחנוני ² כי-
הטה אנו לוי ובמיי אקרה ³ אפפוני חבל-מו-ו-מצרי

דרשתי⁴⁶ ואדרבירה בעדרתייך גנד מלכים ולא אbowש⁴⁷ ואשתעسع במצוותיך אשר אהבתי⁴⁸ ואsha-כפי-
 אל-מצוותיך אשר אהבתוי ואשיהה בחיקיך⁴⁹ זכר-
 דבר לעברך -- על אשר יהלטני⁵⁰ זאת נחמתוי בעני-
 כי אמרתך חיתני⁵¹ זדים הליצני עד- מאיד מחרתך
 לא נתיו⁵² זכרתו מושפטיך מעולם יהוה ואנתחם⁵³
 ולעפה אהזוני מרשעים- עזבי תורהך⁵⁴ זמרות היון-
 לי חיקיך -- בבית מגורי⁵⁵ זכרתי בלילה שמי יהוה
 ואשمرة תורהך⁵⁶ זאת הייתה-לי כי פקדיך נצrichtי⁵⁷
 חלקי יהוה אמרתוי -- לשמר דבריך⁵⁸ חליתי פניך
 בכל-לב חננו אמרתך⁵⁹ חשבתי דברוי ואשיבת
 רגלי אל-עדתיך⁶⁰ חשתי ולא התמהמהתי -- לשמר
 מצותיך⁶¹ חבל רשותים עודני תורהך לא שכחתי⁶²
 חצאות-ליה-אקים להודות לך על משפטיך צדקה⁶³
 חבר אני לכל-אשר יראוך ולשמרי פקודיך⁶⁴
 חסוך יהוה מלאה הארץ חוקך למדני⁶⁵ טוב עשית
 עם-עבדך -- יהוה כדרברך⁶⁶ טוב טעם ודעתי למדני
 כי במצוותיך האמנתי⁶⁷ טרם ענה אני שנג ועתה
 אמרתך שמרת⁶⁸ טוב-אתה ומטיב למדני חוקיך
 טפלו עלי שקר זדים אני בכל-לב אצר פקודיך⁶⁹
 טפש כחלה לבם אני תורהך שעשתי⁷⁰ טוב-לי-
 כי עניתי -- מען אלמד חוקיך⁷¹ טוב-לי תורהך-פיך-
 מאלפי זהב וכסף⁷² יראיך יראוני ויכוננו היבני
 ואלמדה מצותיך⁷³ יראיך יראוני ושמחו כי לדברך
 יהלתי⁷⁵ ידעתיה יהוה כי-צדך מושפטיך ואמונה עננתני
 76 יה-נא חסוך לנחמני -- אמרתך לעבדך⁷⁷ יבשו זדים כי-
 רחמייך ואהיה כי-תורהך שעשי⁷⁸ יבשו זדים כי-
 שקר עותוני אני אשיך בפקודיך⁷⁹ יישבו לי יראיך
 וידעו (ירדי) עדתיך⁸⁰ יה-לב תמים בחיקיך --
 מען לא אbowש⁸¹ כלחה לתשועתך נפש לדברך
 יהלתי⁸² כלו עני לאמרתך -- לאמר מתי תנחמני
 כי-הייתי כנאר בקיוטור -- חוקך לא שכחתי⁸⁴
 כמה ימו-עבדך מתי תעשה ברדרפי משפט⁸⁵ כרו-
 לי זדים שיחות -- אשר לא כתחורתך⁸⁶ כל-מצוותיך
 אמונה שקר רדפני עורני⁸⁷ כמעט כלוני בארץ ואני
 לא-עובי פקידיך⁸⁸ כחסוך חיני ואשمرة עדות
 פיך⁸⁹ לעולם יהוה -- דברך נצב בשמיים⁹⁰ לדרכך
 ודר אמוןך כוננת ארץ ותעמד⁹¹ למשפטיך עמדו
 תמיד -- לעולם ועד⁹² ואתהלךה ברוחבה כי פקידיך

בעבותים- עד קרנות המזבח²⁸ אליו אתה ואודך אלהי
 ארומך²⁹ הודו להוה כי-טוב כי לעולם חסדו

119 אשרי תמיימי-דרך -- ההלכים בתורת יהוה
 אשרי נצרי עדתו בכל-לב ידרשו³ אף לא-
 פעלו עולה בדרכיו הלא⁴ אתה צויתה פקידיך --
 לשمر מאיד⁵ אחלי יכנו דרכי -- לשמר חוקיך⁶ אז
 לא-אbowש -- בהבטיח אל-כל-מצוותיך⁷ אודך בישר-
 לבכ -- במלדי משפטיך צדקה⁸ את-חיקיך אשם אל-
 העוני עד-מאיד⁹ במא זוכה-גער את-ארחו -- לשמר
 כדרברך¹⁰ בכל-לב דרשיך אל-תשני ממצוותיך
 ע בלבci צפנתיך אמרתיך -- למען לא אחותא-לך¹²
 ברוך אתה יהוה -- למדני חוקיך¹³ בשפטיך ספרתי-
 כל-משפטיך-פיך¹⁴ בדרך עדותיך שתשי -- ועל
 כל-הון¹⁵ בפקודיך אשיהה ואביטה ארחתיך¹⁶
 בחיקיך אשחעש לא אשכח דברך¹⁷ גמל על-עבדך
 אהיה ואשمرة דברך¹⁸ גל-ענין ואביטה -- נפלאות
 מתורתך¹⁹ גור אני בארץ אל-חסתר ממוני מצוותיך
 גרסה נפשי לתאהבה -- אל-משפטיך בכל-עת²¹
 גערת זדים אrrorים -- השנים ממצוותיך²² גל מעלי-
 חרפה ובו כי עדתיך נצrichtי²³ גם ישבו שריהם כי-
 נדברה -- עבדך ישיח בחיקיך²⁴ גם-עדתיך שעשי-
 אנשי עצמי²⁵ דבקה לעפר נפשי חני כדרברך²⁶
 דרכיכי ספרתי ותענני למדני חוקיך²⁷ דרכך-פקודיך
 הבניינו ואשיהה בנפלאותיך²⁸ דלהה נפשי מותגה
 קימני כדרברך²⁹ דרך-שער ממוני תורהך חנני
 דרך-אמונה בחורתוי משפטיך שיוטי³¹ דבקתי
 בעבוריך יהוה אל-תבשיני³² דרך-מצוותיך אדורין
 כי תרחיב לבי³³ הורני יהוה דרך חוקיך ואצRNAה
 עקב³⁴ היבני ואצRNAה תורהך ואשמנה בכל-לב-
 הדרכינו בנותיב מצוותיך כי-בו חפצתי³⁵ הטע-
 לבי אל-עדותיך ואל אל-בצע³⁷ העבר עני מראות
 שוא בדרכך חני³⁸ הקם לעבדך אמרתך -- אשר
 ליראתק³⁹ העבר חרפתיך אשר יגרתי כי משפטיך
 טובים⁴⁰ הנה תאบทי לפקידיך בצדתק חני⁴¹
 יבאוי חסוך יהוה תשועתך אמרתך⁴² ואענה חרפוי
 דבריך-בשחתיך בדרכך⁴³ ואל-חצל מפי דבר-אמת
 עד-מאיד כי למשפטיך יהלתי⁴⁴ ואשمرة תורהך
 תמיד -- לעולם ועד⁴⁵ ואתהלךה ברוחבה כי פקידיך

אהבה ¹⁴¹ צער אנכי ונבזה פקידך לא שכחתי ¹⁴² אבדתי בעניי ⁹³ לעולם לא-אשכח פקידך כי בם
 חיתני ⁹⁴ לך-אני הושענו כי פקידיך דרשתי ⁹⁵ ל-
 קוו רשותים לאבדני עדתיך אתבון ⁹⁶ לכל-תכללה
 ראויין קץ רחבה מצוקה מאד ⁹⁷ מה-אהבת תורתך
 כל-היום היא שיחתי ⁹⁸ מאיבי החכמי מצוקה כי
 לעולם היא-לי ⁹⁹ מכל-מלמדיו השכלתי כי עדותיך
 שיחה לי ¹⁰⁰ מזוקנים אתבון כי פקידיך נצרתי ¹⁰¹
 מכל-ארח רע כלאיו רגلى- מען אשمر דברך ¹⁰²
 משפטיך לא-סרתי כי-אתה הורתני ¹⁰³ מה-نمלוינו
 לחci אמרתך- מדברש לפי ¹⁰⁴ מפקודיך אתבון על
 כן שנאתי כל- ארח שקר ¹⁰⁵ נר-לרגלי דברך ואור
 לנחיבתי ¹⁰⁶ נשבעתי ואקימה- לשמר משפטיך זתקך
 נוניות עד-מאיד יהוה חניינך דברך ¹⁰⁸ נדבות פי
 רצחה-נא יהוה ומשפטיך למدني ¹⁰⁹ נפשי בכפי תמיד
 ותורתך לא שכחתי ¹¹⁰ נתנו רשותים פח לוי ומפקודיך
 לא העיטה ¹¹¹ נהלה עדותיך לעולם כי-שנון לבי
 המה ¹¹² נטחתי לבי לעשות חיקך- לעולם עקב ¹¹³
 סעפים שנאתי ותורתך אהבתך ¹¹⁴ סתרי ומגנני אתה
 לדברך יחלתי ¹¹⁵ סורו-מנני מרעים ואוצרה מצות
 אלהי ¹¹⁶ סמכני אמרתך ואחיה ואל-תבישני משבורי
 סעדני ואושעה ואשהה בחיקך תמיד ¹¹⁸ סלית
 כל-שוגים מהליך כי-שקר תרמייתם ¹¹⁹ סנים- ההשבה
 כל-רשוי-ארץ لكن אהבתך עדתיך ¹²⁰ סמר מופחדך
 בשרי וממשפטיך יראתי ¹²¹ עשיתי משפט וצדך בל-
 תניחני לעסקי ¹²² ערבעך לטוב אל-יעשקי זדים
 עניינו כלו לישועתך ולא אמרתך זתקך ¹²⁴ עשה עם-
 עברך כחסך וחקיך למدني ¹²⁵ עברך-אנוי הבניין
 ואדרעה עדתיך ¹²⁶ עת לעשות להוה- הפרו תורתך
 על-כן אהבתו מצוקה- מזוהב ומפו ¹²⁸ על-בן כל-
 פקידיך כל-ישrhoו כל-ארח שקר שנאותו ¹²⁹ פלאות
 עדותיך על-כן נצרתם נפשי ¹³⁰ פתח דבריך יair
 מבין פתאים ¹³¹ פי-בערטוי ואשפה כי למצוותיך
 יאהבתו ¹³² פנה-אל-וחנני- כמשפט לאהבי שמק ¹³³
 פעמי הכן אמרתך ואל-תשלה-בי כל-און ¹³⁴ פדי
 מעשך אדם ואשمرة פקידיך ¹³⁵ פניך האר בעברך
 ולמדני את-חקיך ¹³⁶ פלני-מים ירדו עניין- על לא-
 שמרו תורתך ¹³⁷ צדיק אתה יהוה וישראל משפטיך
 צוית צדק עדתיך ואמונה מאד ¹³⁹ צמותני קנאתי כי-
 שכחו דבריך צרי ¹⁴⁰ צרופה אמרתך מאד ועבדך

120 שיר המלוות אל-יהוה בצתרה לי-- קרأتي
 ויענני ² יהוה-- chastila הנפשי משפט-שkar מלשון רמיה
³ מה-יתן לך-ומה-יסיף לך-- לשון רמיה ⁴ חצי נבור
 שנונים עם נחלי רתמים ⁵ אויה-לי כי-גרהי משך
 שכוני עם-ählili קדר ⁶ רבת שכהנה-לה נשף-- עם
 שונא שלום ⁷ אני-שלום וכי אדרבר המה למלחה

121

ולישראלים בלבותם ⁵ והמתומים עקלקלותם-- يولיכם
והוה את-בעל¹ האון שלום על-ישראל

126 שיר המעלות בשוב יהוה את-שכית ציון-
הינו כחלים ² או ימלא שחוק פינן-- ולשונו רנה
או יאמרו בניים-- הגדיל יהוה לעשות עם-אללה ³
הנדייל יהוה לעשות עמננו-- הינו שמחים ⁴ שובה יהוה
את-שבותנו (שביתנו) -- אפיקים בנגב ⁵ הזרעים
בדמעה-- ברנה יקצרו ⁶ החלוק ילך ובכח- נשא משך-
הזרע בא-יבא ברנה-- נשא אלמתיו

127 שיר המעלות לשלהם אם-יהוה לא-יבנה בית-
שוא عملו בוניו בו אם-יהוה לא-ישמר-עיר שא שקד
שומר ² שוא לכם משכמי קום מאחרי-שחת-acci
לחם העצבים כן יtan לידיו שנה ³ התנה נחלת יהוה
בנים שכר פרי הבטן ⁴ בחצים ביד-גבור-- כן בני
הנערים ⁵ אשורי הגבר-- אשר מלא את-אשפתו מהם
לא-יבשו-- כי-ידרכו את-אויבים בשער

128 שיר המעלות אשורי כל-ירא יהוה-- ההלך
בדרכיו ² גיע כפיך כי תאכל אשיך וטוב לך
אשרך נפנף פריה-- בירכתו ביתך בניך כתלי
זיתים-- סביב לשלחןך ⁴ התנה כי-בן יברך גבר-- ירא
יהוה ⁵ יברך יהוה מציוון וראה בטוב ירושלם-- כל
מי חייך ⁶ ו/orאה-בניים לבניך שלום על-ישראל

129 שיר המעלות רבת צררוני מנוערי-- אמר-נא
ישראל ² רבת צררוני מנוערי גם לא-יכלו לי ³ על-
נבי חרשו חרשם האריכו למענותם (למעניהם) ⁴
יהוה צדיק קצץ עבות רשותים ⁵ יבשו ויסנו אחרור-
כל שנאי ציון ⁶ יהיו כחציר גנות- שקדמת שלף-
יבש ⁷ שלא מלא כפו קוצר וחצנו מעמד ⁸ ולא אמרו
העברית-- ברכת-יהוה אליכם ברכנו אתכם בשם
יהוה

130 שיר המעלות ממעמקים קראתיך יהוה ²
אדני שמעה בקול¹ תהינה אונך קשבות-- לcole
תחנוני ³ אם-עונות תשמר-יה-- אדרני מי יעד ⁴ כי-
עמך הסליחה-- למען תורא ⁵ קוייה יהוה קוותה נפש
ולדברו הוחלת⁶ נפשי לאדרני-- משמרם לבקר
שמרים לבקר ⁷ ייחל ישראל אל-יהוה כי-עם-יהוה

שיר למלוכהasha עני אל-ההרים-- מאין
יבא עורי ² עורי מעם יהוה-- עשה שמים ואדריך ³ אל-
יתן למוט רג'ל אל-גנים שマーך ⁴ הנה לא-גנים ולא
ישן-- שומר ישראל ⁵ יהוה שומר יהוה חלק על-יד
ימיניך ⁶ יומם המשמש לא-יככה וירח בלילה ⁷ יהוה
ישמרך מכל-רע ישמר את-נפשך ⁸ יהוה ישמר-צאתך
ובואך-- מעתה ועד-עולם

122

שיר המעלות לדוד שמחתי באמרים לי-- בית
יהוה נליך ² עמדות היו רג'לינו-- בשעריך ירושלים
ירושלם הבנוהה-- כעיר שחברה-לה ייחדו ⁴ שם
עלו שבטים שבטי-יה-- עדות לישראל להודות לשם
יהוה ⁵ כי שמה ישבו כסאות למשפט כסאות לבית
דוד ⁶ שאלו שלום ירושלים ישליו אהביך ⁷ יהי-
שלום בחילך שלוה בארכמנותיך ⁸ למען אחיך ורעני-
אדברה-נא שלום בך ⁹ למען בית-יהוה אלהינו--
אבקשה טוב לך

123

שיר המעלות אליך נשأتي את-עוני-- היישי
בשםים ² הנה כעוני עבדים אל-יד אדוניהם-- כעוני
שפחא אל-יד נברתה כן עניינו אל-יהוה אלהינו-- עד
שיחנו ³ חננו יהוה חננו כי-רב שבענו בו ⁴ הרבה
שבעה-לה נפשנו הלעג השאננים הבוו לגאנונים (לנאי
נוןים)

124

שיר המעלות לדוד לולי יהוה שהיה לנו-
יאמר-נא ישראל ² לولي יהוה שהיה לנו-- בקום
עלינו אדים ³ אווי חיים בלענו-- בחרות אפס בנו ⁴
אווי המרים שטפונו-- נחלת עבר על-נפשנו ⁵ אווי עבר
על-נפשנו-- המים הזידונים ⁶ ברוך יהוה-- שלא נתנו
טרף לשניהם ⁷ נפשנו-- צפורה נמלטה מפה ווקשים
הפח נשבר ואנחנו נמלטנו ⁸ עוזרנו בשם יהוה-- עשה
שמים ואדריך

125

שיר המעלות הבטחים ביהוה-- כהה-ציון
לא-ימוט לעולם ישיב ² ירושלים-- הרים סביב לה
יהוה סביב לעמו-- מעתה ועד-עולם ³ כי לא ינוה
שבט הרשע-- על גורל הצדיקים למען לא-ישראל
הצדיקים בעולתה ידיהם ⁴ הייטה יהוה לטוביים

חסד והרבה עמו פדות 8 והוא יפדה את-ישראל
מכל עונתו

131

שיר המעלות לדוד יהוה לא-גבה לבי... ולא-
רמו עני ולא-הlatent בנדלות ובנפלוות מני 2 אם-
לא שויו ודורמתה... נשי כנמל עלי אמו כנמל עלי
נפש 3 יהל ישראל אל-יהוה... מעתה ועד-עולם

132

שיר המעלות זכר-יהוה לדוד... את כל-
ענותו 2 אשר נשבע ליהוה נדר לאביך יעקב 3 אם-
אבא באهل بيתי אם-על-ערש יצועי 4 אם
אתן שנה לעני לעפפי תנומה 5 עד-אמצא מקום
לייהוה משכנות לאביך יעקב 6 הגה-שמונה באפרהה
מצאנוה בשדי-עיר 7 נבואה למשכנותיו נשתחווה
להרים רגליו 8 קומה יהוה למנוחתך אתה וארון עזך
9 כהניך ילבשו-צדיק וחסידיך ירנו 10 בעבור דוד
עבדך... אל-תשב פני משיחך גו נשבע-יהוה לדוד-
אמות... לא-ישוב ממנה מפרי בטנק... אישית לכט-א-
לך 12 אם-ישמרו בניך בריטוי... ועדתי זו אלמדם נ-ם-
בניהם עדי-עד... ישבו לכט-אלך 13 כי-בהיר יהוה
בציוון אזה למושב לו 14 זאת-מנוחתי עדי-עד פה-
אשר כי אותה 15 צירה ברך אברך אבינויה אשבע
לחם 16 וכחנה אלביש ייש וחסידיה רנן ירנו 17
שם אצמיה קרן לדוד ערכתי נר למשיחיו 18 אויביו
אלביש בשת ועליו יצץ נרו

133

שיר המעלות לדוד הנה מה-טוב ומה-נעימים...-
שבת אחיהם נ-ם-יחיד 2 כשם הטוב על-הראש... ירד על-
הזקן זקן-אהרן שירד על-פי מדותיו 3 כטל-חרמן...-
שירד על-ההררי ציון כי שם צוה יהוה את-הברכה--
חיים עד-העולם

134

שיר המעלות הנה ברכו את-יהוה כל-עבדיו
יהוה... העמדים בבית-יהוה בלילות 2 שאו-ידכם
קדש וברכו את-יהוה 3 יברך יהוה מצין עשה שמים
ואرض

135

הלו-יה הלו-את-שם יהוה הלו עבדיו
יהוה 2 שעמדים בבית יהוה... בחצרות בית אלהינו
3 הלו-יה כי-טוב יהוה ומרו לשמו כי נעים 4 כי-
יעקב בחדר לו יה ישראל ל Sangalto 5 כי אני ידעתי כי-

נדול יהוה ואדניינו מכל-אלhim 6 כל אשר-חפץ יהוה
עשה בשם-ים ובארץ-... בימים וכלה-ההמות 7 מעלה
נסאים מקצה הארץ ברקים למטר עשה מוצא-רוח
מאוצרתו 8 שחכה בכורי מצרים... מארם עד-בכמה
שלח אותה ומפעזם-batchchi מצרים בפרקעה ובכל-
עבדיו 10 שחכה נוים רבים והרג מלכים עצומים 11
לסיחון מלך האמרי ולעוג מלך הבשן וכל מלכות
כגען 12 וננתן ארצם נחלתה... נחלת לישראל עמו 13
יהוה שמק לעולם יהוה וכרך לדוד-ודר 14 כי-ידין
יהוה עמו ועל-עבדיו יתנחתם 15 עצבי הגוים כסוף והה
מעשה ידיו אדם 16 פה-להם ולא-דברו עיניהם להם
ולא יראו 17 אזנים להם ולא-יאוינו אף אין-יש-רוח
בפיהם 18 כמו-יהם היו עשיהם... כל אשר-בטח בהם
בית ישראל ברכו את-יהוה בית אהרן ברכו את-
יהוה 20 בית הלי ברכו את-יהוה יראי יהוה ברכו
את-יהוה 21 ברוך יהוה מציון... שכן ירושלים הלהל-
יה

136 הוו ליהוה כי-טוב כי לעולם חסדו 2 הוו
לאלקי האלים כי לעולם חסדו 3 הוו לא-אדני
האדנים כי לעולם חסדו 4 לעשה נפלאות נדלות
לבדו כי לעולם חסדו 5 לעשה השמיים בתבונת כי
לעולם חסדו 6 לركע הארץ על-המים כי לעולם
חסדו 7 לעשה אורנים גדלים כי לעולם חסדו 8 את-
השמש למשלת ביום כי לעולם חסדו 9 את-הירח
וכוכבים למשלו בלילה כי לעולם חסדו 10 למכה
מצרים בבכורותם כי לעולם חסדו 11 ביד חזקה ובזרע נתניה כי
מוחכם כי לעולם חסדו 12 לגורם סוף לגורם כי לעולם חסדו
לעולם חסדו 13 לגורם סוף לגורם כי לעולם חסדו 15 ונער
והעיר ישראל בתוכו כי לעולם חסדו 16 למלך
פרקעה וחילו בים-סוף כי לעולם חסדו 16 למלך
עמו במדבר כי לעולם חסדו 17 למכה מלכים נדלים
כי לעולם חסדו 18 ויהרג מלכים אדירים כי לעולם
חסדו 19 לסיחון מלך האמרי כי לעולם חסדו 20
ולעוג מלך הבשן כי לעולם חסדו 21 וננתן ארצם
לנחלת כי לעולם חסדו 22 נחלת לישראל עבדיו כי
לעולם חסדו 23 שבשפטנו זכר לנו כי לעולם חסדו
24 ויפרנקנו מצרינו כי לעולם חסדו 25 נתן להם לכל-

ראשיהם ¹⁸ אספרם מוחלירבן הקייטי ועדוי עמק
¹⁹ אם-תקnell אלה רשות ואנשי דמים סרו מני ²⁰ אשר
 מרוך למזהה נשוא לשוא עיריך ²¹ הלווא-משנאיך
 יתוה אשנה ובתקוממייך אתקוטט ²² תכלית שנאה
 שנאותים לאויבים היו לי ²³ חקרני אל ודע לבבי
 בחנני ודע שרעפי ²⁴ וראה אם-דרך-עצב כי ונחני
 בדרך עולם

140 למנצח מזמור לדוד בחלצני יהוה מادرם רע
 מאיש חמסים תנצני ² אשר חשבו רעות בלב כל-יום
 נגורו מלוחמות ³ שננו לשונם כמנוחש חמת עכשוב-
 תחת שפתיהם סלה ⁴ שמרני יהוה מידי רשות-
 חמסים תנצני אשר חשבו לדחות פעמי ⁵ טמןנו נאים
 פח לי--וחבלם פרשו רשת ליד-מענגל מקשם שטו-
 לי סלה ⁶ אמרתי ליהוה אל-אתה האונה יהוה קול
 תחנוני ⁷ יהוה אדני עז ישועתי סכתה לראשי ביום
 נשך ⁸ אל-תתן יהוה מאוי רשות זממו אל-תפק ירומו
 סלה ⁹ ראש מסבי--על שפטיהם יכוסמו (יכסמו) ¹⁰
 מיטו (ימתו) עליהם נחלים באש יפלם ב מהמרות
 כל-יקומו ¹¹ איש לשון כל-יכון בארץ איש-חמס רע-
 יצורנו למדיחת ¹² ידעת (ידעת)--כי-יעשה יהוה
 דין עני משפט אבינוים ¹³ אך צדיקים ידו לשםך ישבו
 ישרים את-פניך

141 מזמור לדוד יהוה קראתיך חושה לי האונה
 קולי בקראי-לך ² תכוון תפלתו קטרת לפניך משאת
 כפי מנהת-ערב ³ שיתה יהוה שמרה לפני נצחה על-
 דל שפט ⁴ אל-חת-לב לדבר רע להטעיל עלילות
 ברשות-את-אישים פעל-און ובל-אלחים במנעיהם
⁵ יהלמני צדיק חסד ויוכחני-- שמן ראש אל-ני
 ראשי כי-עוד ותפלתי ברעותיהם ⁶ נשמו בידיו-
 רשותם יתדר ענבי עד-敖בור
 רשעים יתדר אגבי עד-敖بور

142 משכיל לדוד בהיותו במערה תפללה ב קולי
 אל-יהוה אזעך קולי אל-יהוה אתנן ² אשףך לפניו
 שייחי צרתוי לפניו אגיך ³ בהתעטף עלי רוחוי-- ואתה
 אחד בהם ¹⁶ ולי--מה-יקרו רעיך אל מה עצמוני

בר שר כי לעולם חסדו ²⁶ הודו לאל השמיים כי לעולם
 חסדו

137 על נהרות בבבלי--שם ישבנו גם-בכינו בוכרנו
 את-ציוון ² על-ערבים בתוכה-- תלינו כנרותינו ³ כי שם
 שאלנו שוביינו דברי-שיר-- ותולליינו שמחה שירו לנו
 משיר ציוון ⁴ אייך--נשיר את-שיר-יהוה על ארמת נכר
⁵ אם-אשכחך וירושלם-- תשכח ימיינו ⁶ הדבק-לשוני
 לחכי-- אם-לא אזכורכי אם-לא עלה את-ירושלם-
 על ראש שמחתי ⁷ זכר יהוה לבני אדורם-- את יום
 ירושלם האמורים ערו ערו-- עד היסוד בה ⁸ בת-בבל
 השודודה אשורי שישראל-ליך-- את-גמולך שגמלת לנו ⁹
 אשריו שיאחו ונפץ את-עליך-- אל-הסלע

138 לדוד אודך בכל-לבבי ננד אלהים אומרך
² אשתחווה אל-היכל קדשך ואורה את-שערך-- על-
 חסךך ועל-אמותך כי-הגדלת על-כל-שערך אמרתך ³
 ביום קראתי ותענני תרבבני בנפש עז ⁴ יודוך יהוה
 כל-מלך-ארץ כי שמעו אמר-פיך ⁵ ווישרו בדרכיו
 יהוה כינ-גדול בכבוד יהוה ⁶ כירם יהוה ושפלה יראה
 ונבה ממדחק יידע ⁷ אם-אלך בקרב צרה-- תחני
 על אף ארכי תשליח ידק ותושענו ימינך ⁸ יהוה יגמר
 בעדי יהוה חסך לעולם מעשי ידק אל-תרכ

139 למנצח לדוד מזמור יהוה חקרתני ותדע ²
 אתה ידעת שבתי וקומי בנתה לרעי מרוחך ³ ארכיו
 ורבעי זורית וכל-דרך הסכמה ⁴ כי אין מלה בלשוני
 הן יהוה ידעת כליה ⁵ אחריך וקדם צרתני ותשת על-
 כפה ⁶ פלאיה (פלניה) דעת מני נשבה לא-אוכל
 לה ⁷ أنها אלך מרוחך ואני מפני אבריך ⁸ אם
 אסק שמים שם אתה ואצעה שאול הנך ⁹ Sheol h7585
 אשא כנפי-shore אשכנה באחריות ים ¹⁰ נם-שם ידק
 התהני ותאוזני ימינך ¹¹ ואמר לך-חשך יושפני ולילה
 אור בעדני ¹² נם-חשך לא-יחשיך ממרק ולילה כוים
 יאיר-- כחשיכה כאורה ¹³ כי-אתה קנית כלתי הסקין
 בבטן אני ¹⁴ אודך-- על כי נוראות נפלתי נפלאים
 מעשיך ונפשי ידעת מאד ¹⁵ לא-נכחד עצמי ממרק
 אשר-עשיתי בסתר רקמתי בחתחות הארץ ¹⁶ גלמי

ראו עיניך ועל-ספרך כלם יכתבו ימים יצרו ולא
 (ולו) אחד בהם ¹⁷ ולי--מה-יקרו רעיך אל מה עצמוני

אין-פרץ ואין יוצאת ואין צווה בראhubtno ¹⁵ אשרי העם שככה לו אשרי העם שיחוה אלהיו

145 תהלה לדוד אرومך אלהוי המלך ואברכה שמק לעולם ועד ² בכל-יום אברך ואהלה שמק לעולם ועד ³ גדור יהוה ומיהל מאד ולגדרתו אין חקר ⁴ דור לדור ישבח מעשיך ונבורתיך יגידו ⁵ הדר כבוד הדרך - ודברי נפלאתיך אשיהה ⁶ ועווזו נוראתייך יאמרו גנדלותיך (גנדלתך) אספננה ⁷ זכר רב-טوبך יכיעו וצדקהך ירנו ⁸ חנון ורחום יהוה ארך אפים וגדל-חסד ⁹ טב-יהוה לכל ורחמי על-כל-מעשייו ¹⁰ יודוך יהוה לכל-מעשיך וחסידיך יברכוּך ¹¹ כבוד מלכותך יאמרו נבורתך ידברו להודיע לבני האדם-גבורתו וכבוד הדר מלכותו ¹² מלכותך מלכות כל-עלמים וממשליך בכל-דור ודר ¹³ סומך יהוה לכל-הנפלים וזקוף לכל-הכופפים עני-כל אליך ישברו אתה נתן להם את-אכלם בעתו ¹⁶ פותח את-ירך ומשביע לכל-חי רצון ¹⁷ צדיק יהוה בכל-דריכיו וחסיד בכל-מעשיו ¹⁸ קרוב יהוה לכל-קראיו - לכל אשר יקראותו באמות ¹⁹ רצון-קראיו יעשה ואת-שיטים ישמע ווישעים ²⁰ שומר יהוה את-כל-אהביו ואת כל-הרשעים ישמי ²¹ תהלת יהוה ידר-פי יברך כל-בשר שם קדרשו-עלולים ועד

146 הלו-יה הלי נפשי את-יהוה ² אהלה יהוה בחוי אומרה לאלהיו בעודי ³ אל-תבטחו בנדיבים - בבן-אדם שאין לו תשועה ⁴ תצא רוחו יש לאדרתו ביום ההוא אבדו עשתנייו ⁵ אשרי - שאל יעקב בעוזו שברעו על-יהוה אלהיו ⁶ עשה שמרים וארכץ - את-היהם ואת-כל-אשר-בם השמר אמת לעולם ⁷ עשה משפט לעשוקים - נתן לחם לרעבים יהוה מתיר אסורים יהוה פכח עורדים - יהוה זקף כפופים יהוה אהב צדיקים ⁹ יהוה שמר את-גרדים - יתום ואלמנה יעדר ודרך רשעים יעתה ¹⁰ ימלך יהוה לעולם - אלהיך ציון לדר ודר הלו-יה

147 הלו-יה כי-טוב זמרה אלהינו - כי-נעימים נואה תהלה ² בונה ירושלם יהוה נדחי ישראל יכנס ³ הרפא לשוברי לב ומוחבש לעצבותם ⁴ מונה מספר לכוכבים לכלם שמות יקרא ⁵ גדור אדונינו ורב-

ידעת נתיבתי בארכ-זו אהליך - טמו פח ל' ⁴ הביט ימין וראה - ואני-לי מכיר אבד מנוס ממוני אין דושן לנפשי ⁵ זעתקי אליך יהוה אמרתי אתה מהשי חלקו בארכן החיים ⁶ הקשيبة אל-רנטוי - כי-دلותי-מאד הצלני מרדפי - כי אמץ ממי ⁷ הוציאה מסגר נפשי - להדרות את-شمך בי יכתרו צדיקים - כי תגמל עלי

143 מומור לדוד יהוה שמע תפלתי - האזינה אל-תחנוני באמנתך ענני בצדקהך ² ואל-תבווא במשפט את-עבדך כי-יצדק לפניך כל-חי ³ כי דרכ איביך נפשי - דכא לארכן חיותי הושבני במחשכים כמו עולם ⁴ ותתעטף עלי רוחי בתוכי ישתומם לבי ⁵ וכרתי ימים מקדם - הנתי בכל-בעלך במעשה ידין אשוחה ⁶ פרשתי ידי אליך נפשי הארץ-עיפה לך סלה מהר ענני יהוה - כתלה רוחי אל-הסתור פניך ממי נמנשלי עם-ירדי בור ⁸ השמייני בברך חסך - כי-ברך בטהתי הודי ענני דרך-זו אלך - כי-אליך נשאתי נפשי ⁹ הצלני מאיבי יהוה - אליך בסתיו ¹⁰ למדני לעשות רצונך - כי-אתה אלהוי רוחך טובת תנחני בארץ מישור ¹¹ למגן-شمך יהוה תחני בצדקהך הוצאה מצחה נפשי ¹² ובחסך הצעמת איביך והאבדת כל-צרכי נפשי - כי אני עבדך

144 לדוד ברוך יהוה צורי - המלמד ידי לקרב אצבעותיו למלחמה ² חסדי ומצדתי משבבי ומפלטי לי מני ובו חסיתיו הרודד עמי תחת ³ יהוה - מה-אדם ותדעוו בן-אנוש ותחשבו ⁴ אדם להבל דמה ימיו צכל עובר ⁵ יהוה הטע-شمיך ותרד נגע בהרים ויישנו ⁶ ברוך ברוך ותפיכם שלח חצייך ותחמס ⁷ שלח יידך ממרומים פצני והצלני ממיים רביבים מיד בני נכר ⁸ אשר פיהם דבר-ושא ווימנים ימיין שקר ⁹ אלהים-שור חדש אשירה לך בנבל שעור אורה - לך ¹⁰ הנוטן תשועה למלכים הפותחה את-דוד עבדו - מהרבך רעה ¹¹ פצני והצלני מיר בני-נכרכ אשר פיהם דבר-ושא ווימנים ימיין שקר ¹² אשר בנינו נתעים - מגדים בנויריהם בנותינו צוית - מהחטבות תבניתה היכל ¹³ מזוניון מלאים - מפיקים מזון אל-zon צאננו מאליפות מרבותה - בחוץותינו ¹⁴ אל-ופינו מסבלים

150 הללו-יה הלהו-אל בקדשו הלהוו-הו בركיע
 עז ² הלהוו-הו נבורתהו הלהוו-הו כרב נדלו ³ הלהוו-הו
 בתקע שופר הלהוו-הו נבבל וכנור ⁴ הלהוו-הו בתף
 ומחול הלהוו-הו במנים ועגב ⁵ הלהוו-הו בצלצלי-שמע
 הלהוו-הו בצלצלי תרעה ⁶ כל הנשמה תהל ליה
 הלהוו-יה

כח להבונתו אין מספר ⁶ מעודד ענויים יהוה משפיף
 רשיים עד-ארץ ⁷ ענו ליהוה בהורה זמור לאלהינו
 בכדור ⁸ המכסה שמיים בעבים - המכין לארץ מטר
 המצמיה הרים חצר ⁹ נתן לבמה לחמה לבני ערב
 אשר יקרו ¹⁰ לא בנבורת הסוס יחפץ לא-בשקי
 האיש ירצה ברוחה יהוה את-יראיו -- את-המיחלים
 לחסדו ¹¹ שבחי ירושם את-יהוה הלהי אל-היך ציון
 כי-חזק בריחי שעיריך ברך בńיך בקרוב ¹⁴ השם-
 גובל שлом חלב חיטים ישבעיך ¹⁵ השלח אמרתו
 ארץ עד-מהרה ירוץ דבריו ¹⁶ הנתן שלג צמרא כפור
 כאשר יפזר ¹⁷ משליך קרחו כפתים לפני קרתחו מי
 יעד ¹⁸ ישלח דבריו וימסם ישב רוחו يولו-מים ¹⁹
 מניד דברו ליעקב حقיו ומשפטיו לישראל ²⁰ לא
 עשה כן לכל-גויי -- ומשפטים בל-ירעום הלהו-יה

148 הלהו-יה הלהו את-יהוה מן-השמות הלהוו-הו
 במרומים ² הלהוו-הו כל-מלאכיו הלהוו-הו כל-צבאו ³
 הלהוו-הו שם וירח הלהוו-הו כל-כוכבי אוד ⁴ הלהוו-הו
 שני השמות והימים אשר מעל השמים ⁵ יהללו את-שם
 יהוה כי הוא צוה ונבראו ⁶ ויעמידם לעד לעולם חק-
 נתן ולא עברו ⁷ הלהו-את-יהוה מן-הארץ -- תנינם
 וכל-תهامות ⁸ אש וברד שלג וקיטור רוח סערה עשה
 דברו ⁹ ההרים וכל-גבאות עין פרי וככל-ארזים ¹⁰
 החיה וכל-במה רמש צפור כנף ¹¹ מלכי-ארץ וכל-
 לאמים שדים וכל-שפטי ארץ ¹² בחורים נום-בתולות
 זקנים עם-נעריהם ¹³ יהללו את-שם יהוה -- כי-נסגבשמו
 לדברו הוודו על-ארץ ושמי ¹⁴ וירם קרן לעמו תהלה
 לכל-חסידיו -- לבני ישראל עם קרבו הלהו-יה

149 הלהו-יה שירו ליהוה שיר חדש תהלו-הו בקהל
 חסידים ² ישמה ישראל בעשו בני-ציוון גיאלו במלכם
³ יהללו שמו במחול בתף וכנור יזמרו-לו ⁴ כי-רוצחה
 יהוה בעמו יפאר ענויים בישועה ⁵ יעללו חסידים
 בכבוד ידרנו על-משכבותם ⁶ רוממות אל בגרונם
 וחרב פיפויות בירם ⁷ לעשות נקמה בגנים תוכחות
 בלאים ⁸ לאסר מלכיהם בזקים ונכבדיהם בככלי-
 ברזל ⁹ לעשות בהם משפט כתוב -- הדר הוא לכל-
 חסידייו הלהו-יה

ויאמר ערם יצתי מבطن אמי וערם אשוב שמה--יהוה נתן ויהוה ל��ח יהיו שם יהוה מברך ²² בכל זאת לא חטא איוב ולא נתן תפלה לאלהים

2 ויהי היום- ויבאו בני האלים להתיצב על יהוה ויבאו נם השטן בתוכם להתיצב על יהוה ² ויאמר יהוה אל השטן איז מזה TABA ויען השטן את יהוה ויאמר משפט בארץ ומהתהלך בה ³ ויאמר יהוה אל השטן השמת לבך אל עבדיו איוב--כי אין כמוה בארץ איש חסנת לבך אל עבדיו ואיסר מרע ועדרנו מוחזק בתמתו וחסותינו בולבלעו חنم ⁴ ויען השטן את יהוה ויאמר עור בעד עור וככל אשר לאיש--יתן בעד נפשו ⁵ אלום שלח נא ירך גוע אל עצמו ואל בשרו--אם לא אל פניך יברך ⁶ ויאמר יהוה אל השטן הנה בידך אך אתה נפשו שמר ⁷ ויצא השטן מטה פניו יהוה ויך את איוב בשחין רע מכך רגלו עד (^{יעד}) קדרקו ⁸ ויקח לו חרש להתרנד בו והוא ישב בתוך האפר ⁹ ותאמיר לו אשתו דרך מהזיק בתמוך ברך אליהם ומota ¹⁰ ויאמר אלהים אליה דבר אחת הנבלות תדברו--נס את הטוב נקל מטה האלים ואת הרע לא נקל בכל זאת לא חטא איוב בשפתיו ט וישמעו שלשת רעי איוב את כל הרעה הזאת הבהה עלייו ויבוא איש מקומו אליפז התימני ובילד השוחץ צופר הנעמתו ויעדו יחדו לבוא לנוד לו ולנהחו ¹² וישאו את עיניהם מרוחק ולא היכרשו יישאו קולם ייבכו ויקרעו איש מעלו יזרקו עף על ראשיהם השמיימה ¹³ וישבו אותו לארץ שבעת ימים ושבעת לילות ואין דבר אליו דבר--כי ראו כי גdal הכאב מאד

3 וישבו אותו לארץ שבעת ימים ושבעת לילות ואין דבר אליו דבר--כי ראו כי גdal הכאב מאד ² וישבו אותו לארץ שבעת ימים ושבעת לילות ואין דבר אליו דבר--כי ראו שבעת ימים ושבעת לילות ואין דבר אליו דבר--כי ראו כי גdal הכאב מאד ⁵ וישבו אותו לארץ שבעת ימים ושבעת לילות ואין דבר אליו דבר--כי ראו כי גdal הכאב מאד ⁶ וישבו אותו לארץ שבעת ימים ושבעת לילות ואין דבר אליו דבר--כי ראו כי גdal הכאב

1 איש היה בארץ עז איוב שמו והיה איש ההוא הם וישראל בנות ³ ויהי מקנהו שבעת אלף צאן ושלשת אלף גמלים וחמש מאות צמד בקר וחמש מאות אתנות וعبدת רבה מאד ויהי איש ההוא נדול מכל בני קדם ⁴ והלכו בינוי ועשו משתה בית איש יומו ושלחו וקראו לששת אחויהם לאכל ולשתות עמהם ⁵ ויהי כי הקיפו ימי המשתה וישלח איוב וקידש והשכימים בפרק והעלה עלות מספר כלם--כי אמר איוב أولי חטאנו בני וברכו אלינו בלבבם כהה יעשה איוב כל הימים ⁶ ויהי היום- ויבאו בני האלים להתיצב על יהוה ויבוא נם השטן בתוכם ⁷ ויאמר יהוה אל השטן מה אין תבא ויען השטן את יהוה ויאמר משפט בארץ ומהתהלך בה ⁸ ויאמר יהוה אל השטן השמת לך על עבדיו ואיסר כי אין כמוה בארץ איש יראה אלהים סר מרע ⁹ ויען השטן את יהוה ויאמר ואמר החנן ירא איוב אלהים ¹⁰ הלא אתה (אתה) שכת בעדו ובعد بيתו ובعد כל אשר לו--מסביב מעשה ידייך ברכת ומקנהו פרץ בארץ ט וואלים שלח נא ירך גוע כל אשר לו--אם לא על פניך יברך ¹² ויאמר יהוה אל השטן הנה כל אשר לו בידך-- רק אליו אל תשלח ירך ויצא השטן מעם פניו יהוה ¹³ ויהי היום ובנינו ובנותינוأكلים ושתים יין בבית אהיהם הבכור ¹⁴ ומלאך בא אל איוב ויאמר הבקר היו חרותה והঅתנות רעות על ידיהם ¹⁵ וחתול שבא ותקחם ואת הנערם הכו לפִי חרב ואמלטה רק אני לברדי להגידי לך ¹⁶ עוד זה מדבר זהה בא ויאמר אש אליהם נפלת מן חמימות ותבער בצאן ובנערם והתכלם ואמלטה רק אני לברדי להגידי לך ¹⁷ עוד זה מדבר זהה בא ויאמר כshedim שמו שלשה ראשים ויפשטו על הגמלים ויקחום ואת הנערם הכו לפִי חרב ואמלטה רק אני לברדי להגידי לך ¹⁸ עד זה מדבר זהה בא ויאמר בניך ובנותיך אכלים ושתים יין בבית אהיהם הבכור ¹⁹ והנה רוח נדולה באה מעבר המדבר וינגע באربع פנות הבית ויפל על הנערם ימותו ואמלטה רק אני לברדי להגידי לך ²⁰ ויקם איוב ויקרע את מעלו וינו את ראשו ויפל ארצתה וишתחוו ²¹

4 וַיַּעֲנֵן אֱלֹהִים הַתְּהִימָּנִי וַיֹּאמֶר ² הַנְּסָה דְּבָר אַלְיךָ תְּלָא וְעַצְרֵב בְּמָלֵין מִי יוֹכֵל ³ הַנְּהָרָת רְבִים וַיְדִים רְפֻוּת תְּחֻקָּה ⁴ כּוֹשֵׁל יְקִימָן מָלֵיךְ וּבְרִכִּים כְּרֻועָת אַמְּץ ⁵ כִּי עַתָּה תִּבְאֵא אַלְיךָ וְתַלְאֵת גַּעַדְיךָ וְתַבְהֵל ⁶ הַלְּאֵרָתָךְ כְּסָלְתָךְ תְּקֻותָךְ וְתַם דְּרָכִיךְ ⁷ זָכָר נָא-מַיְהָוָא נָקֵי אֶבֶד וְאִיפָּה יְשָׁרִים נְכַחְדוּ ⁸ כַּאֲשֶׁר רָאִיתִי חָרְשֵ׀י אָוֹן וּזְרוּעֵי עַמְלֵי קִצְרָהוּ ⁹ מְנַשְּׁמָתָא לְאָוֹה אֶבֶדֶוּ וּמְרוֹחָה אֶפְוּ יְכֵלּוּ ¹⁰ שָׁאָנָתָא אֲרִיהָ וּקְולָל שְׁחָל וּשְׁנוּי כְּפִירִים נְתַעַו ¹¹ בְּלִישָׁ אֶבֶד מְבָלִי-טְרֵף וּבְנֵי לְבִיא יְתַפְּרָדוּ ¹² וְאֶלְיָיָדָרְבָּר יְגַנְּבָה וְתַקְחָ אֲזִינָה שְׁמַץ ¹³ בְּשֻׁעְפִּים מְחוֹזִינָה לִילָה בְּנִפְלֵל תְּרִדְמָה עַל-אָנָשִׁים ¹⁴ פְּחַד קְרָאִני וּרְעָדָה וּרְבָכָה עַצְמוֹתֵי הַפְּחִיד ¹⁵ וּרְוֹחָה עַל-פְּנֵי יְהָלָה תְּסִמְרֵר שְׁעָרָתֵ בְּשָׁרֵי ¹⁶ עַמְּדָה וְלֹא אַכְיָה מְרָאָהוּ- תְּמוֹנָה לְנֶנדָעִי דְמָמָה וּקְולָל אַשְׁמָעָה ¹⁷ הַאֲנוֹשׁ מְאָלוֹה יְצַדְקָ אֶם מְעַשְׂהָיו יְתָהָר-גְּבָר ¹⁸ הַן בְּעַבְדֵּי לֹא-אַיָּמִין וּבְמְלָאָכִי יְשִׁים תְּהָלָה ¹⁹ אָפָחָשָׁנִי בְּתִ-חְמָר-אַשְׁר-כְּעָפָר יְסָודָם יְדִכָּאָם לְפָנֵי-עַש ²⁰ מְבָקֵר לְעַרְבָּה יְכֹתוּ מְבָלִי מִשִּׁים לְנַצְחָ אֶבֶד ²¹ הַלְּאָנָסָע יְתַרְמֵם בְּמִוּתוֹ וְלֹא בְּחַכְמָה

5 קָרָא-נָא הַיְשָׁעָנֵךְ וְאֶל-מַיְםָקְדְּשִׁים תְּפֵנָה ² כִּי- לְאַיּוֹל יְהָרָג-כְּעַשׂ וּפְתָחָה תְּמִיתָה קְנָה ³ אַנְי-רְאִוָּתִי אַיִל מְשִׁרְישׁ וְאַקְוּבָנוּ הַוְהָפָתָא ⁴ יְרַחְקָן בְּנֵי מִישָׁע וִידְכָאָו בְּשַׁעַר וְלֹא מְצִיל ⁵ אֲשֶׁר קְצִירָוּ רַעַב יְאַכְל-וְאַל-מְצִינָם יְקִיחָהוּ וְשָׁאָפָחָצִים חִילָם ⁶ כִּי לְאַיִצָּא מְעַפָּר אָנוּ וּמְאַדְמָה לֹא-יְצָמָה עַמְל ⁷ כִּי-אָדָם לְעַמְלֵי וְלֹדֶךָ וּבְנֵי-רְשָׁפָיְגָבָיו עַופָ ⁸ אָוְלָם--אַנְי אַדְרָשָׁאָל-אַל-אַל-אַלְהִים אָשִׁים דְּכָרְתִּי ⁹ עַשְׁה נְדָלוֹת וְאַיְחֵר נְפָלוֹת עַד-אַיְן מְסָפֵר ¹⁰ הַנְּתָנָן מְטָר עַל-פָנֵי-אָרֶץ וּשְׁלַח מִים עַל-פְנֵי חֽוֹצָות ¹¹ בְּלִשְׁוֹם שְׁפָלִים לְמִרְומָם וְקָדְרִים שְׁבָנוּ יְשֻׁע ¹² מְפָר מְחַשְׁבּוֹת עֲרוּמִים וּלְאַתְעָשָׂה נִמְהָרָה תְשִׁיה ¹³ לְכָרְדָמִים בְּעַרְעָם וְעַצְתָּנָפְתָלִים נִמְהָרָה מְחַרְבָּן מִפְנֵי-חַשֵּׁךְ וְכָלָלה נְמַשְׁבָוּ בְּצָהָרִים ¹⁵ וְיַשְׁע ¹⁴ יוֹמָם וּפְנֵשִׁי-חַשֵּׁךְ וְכָלָלה נְמַשְׁבָוּ בְּצָהָרִים ¹⁶ וְתַהֲוָה מְחַרְבָּן מִפְנֵי-חַק אֲבִינוּ ¹⁷ וְתַהֲוָה לְדָל תְּקוֹהָ וְעַלְתָה קְפָצָה פִיה ¹⁷ הַנְּהָרָא אַשְׁרִי אֲנוֹשׁ וְיַכְהֵנוּ לְאָוֹה וּמוֹסֵר שְׁדֵי אַל-תִּמְאָס ¹⁸ כִּי הָא יְכָאֵב וְיַחֲשֵׁב יְמָחָן וְיַדְוָוָתְרִפְנֵיה ¹⁹ בְּשַׁשְׁ צְרוֹת יְצִילָךְ וּבְשַׁבָּעָל-גַעַגְעָ בְּךָ רַע ²⁰ בְּעַרְבָּה פְּדָךְ מְנוֹת וּבְמִלְחָמָה מִידֵי חָרְב ²¹ בְּשַׁוְתָלְשׁוֹן תְּחַבָּא וּלְאַתִּירָא מְשָׁד כִּי יְבוֹא ²² לְשָׁד

ולכפָן תשַׁחַק וּמְהוֹת הָאָרֶץ אֶל-תִּירָא²³ כי עַם-אֲבָנִי
השְׂדָה בְּרִירָךְ וְחוֹתֵת הַשְׁדָה הַשְׁלָמָה-לְךָ²⁴ וַיַּדְעָתָ כִּי-
שְׁלָמִים אַהֲלֵךְ וּפְקַדְתָּ נָנוֹךְ וְלֹא תַחְטָא²⁵ וַיַּדְעָתָ כִּי-רְבָּ
וּרְעָךְ וּצְאַצְאֵיךְ כַּעַשְׁבָּה הָאָרֶץ²⁶ תִּבוֹא בְּכָלָחָ אַלְיָ
קָבָר כְּעָלוֹת נְדִישָׁ בְּעַתוֹ²⁷ הַגָּה-זֹאת חִקְרָנוֹה כָּן-הָיָ
שְׁמַעְנָה וְאַתָּה דָעַלְךָ

6 וַיַּעַן אַיּוֹב וַיֹּאמֶר² לֹ—שָׁקוֹל יִשְׁקֵל כַּעַשְׁי וְחוֹתֵ
(חוֹתֵי) בְּמַאוֹנִים יִשְׁאָו-יִחְדֵּ³ כִּי-עַתָּה-מַחְוֹל יִמְיָם
יִכְבֶּד עַל-כֵּן דָּבָרִי לְעוֹ⁴ כִּי חַצִּי שְׂדֵי עַמְּדִי--אֲשֶׁר
חִמְתָּשׁוֹתָ רְדוֹחָי בְּעוֹזָוְ אֱלֹהָ יְעַרְכֵּנוּ⁵ חִינְחָק-פְּרָא
עַלְיָ-דְשָׁא אִם יְגַעַת-שָׁוֹר עַל-בְּלִילָוְ⁶ הַיְאַכְלֵתָ פָּתָל
מַבְלִי-מַלְחָ אִם-יְשָׁטָעֵם בְּרִירָ חַלְמָוֹת⁷ מַאֲנָה לְנָגּוּעָ
נְפָשָׁי הָמָה כְּדַי לְחַמְיָ⁸ מַיְיָתָן תִּבוֹא שָׁאַלְתִּי וְתַקְוִתִּי
יִתְןָ אֱלֹהָ⁹ וַיַּאֲלֵל אֱלֹהָ וַיַּדְכָּאֵנִי יִתְרֵ יְדוֹ וַיַּכְעַזְבֵּנִי¹⁰
וְתוֹהֵ-עַד נְחַמְתִּי--וְאַסְלָדָה בְּחִילָה לְאַיְחָמוֹל כִּי-לָא
כְּחַדְתִּי אָמְרִי קְרוּשׁ¹¹ מִמָּה-כִּחְיָי-אַיְחָלֵם וְמָה-קְצִי-כִּי
אֲאַרְיךְ נְפָשָׁי¹² אִם-כְּחָ אֲבָנִים כְּחָי אִם-בְּשָׁרִי נְחַושָׁ¹³
הָאָם אִין יְעוֹרְתִּי בַּי וְתַשְׁוִהָה מְמַנְיָ¹⁴ לְמַס מְרוּעָה
חִסְדָּ וַיַּרְאֵת שְׂדֵי יְעַזְבֵּ¹⁵ אֲחֵי בְּגָדוֹ כְּמוֹ-נְחָלָל כְּאֶפְיקָ
נְחָלִים יְעַבְרָוְ¹⁶ הַקְּדָרִים מְנִי-קְרָחָ עַלְמָוְ יְתֻלָּם-
שְׁלָגָ¹⁷ בְּעַת יְזָרְבוֹנְצָמָתוֹ בְּחָמָוְ נְדַעְכּוֹ מְמַקּוּםָ¹⁸
יְלַפְּתָחָ אַרְחָוֹת דְּרָכָם יְעַלְוָ בְּתָהָוְ וַיַּאֲבָדוּ¹⁹ הַבִּיטָוָ
אֲרָחוֹת הַמָּאָה לְלִיכָת שָׁבָא קוֹו-לְמוֹ²⁰ בְּשָׁוָ כִּי-בְּתָחָ
בְּאַוְעָדָה וְיַחְפָּרוּ²¹ כִּי-עַתָּה הִיְתָם לְאַתְרָא הַתָּתָ
וְתִירָא²² הַכִּי-אָמְרָתִי הַבּוֹלִי וְמַכְחָכָם שָׁהָרָוְ בְּעֵדָי
וּמְלָטוֹנִי מִיד-צָר וּמִיד עַרְצִים תְּפָדוֹנִי²⁴ הַוּרְוִונִי
וְאַנְיָ אַחֲרִישׁ וְמוֹה-שְׁגָנִיתִי הַבְּנִי לִי²⁵ מִה-גְּנוּרָצָוְ אָמְרִי-
יְשַׁרְמָ וְמוֹה-יְוִיכָה הַוְכָה מִכְמָ²⁶ הַלְּלוֹחָכָ מְלִים תְּחַשְּבָוָ
וּלְרוֹחָ אָמְרִי נְוָאָש²⁷ אַפְ-עַל-יְתָהָם תְּפִילָוְ וְתְכָרוֹעָלְ
רְיעָכָם²⁸ וְעַתָּה הַוְאָיְלָוְ פָּנוּ-בִי וְעַל-פְּנִיכָם אִם-אַכְזָבָ
שְׁבוֹנוֹ-אָהָל-תְּהִי עַוְלָה וְשָׁבִי²⁹ (וְשָׁבָוּ) עַד זְדִקִי-בָהָ
הַיְשָׁ-בְּלָשָׁנִי עַוְלָה אִם-חַכִּי לְאִיבָן הָוּתָ³⁰

7 הַלְּאָ-צָבָא לְאָנוֹשָׁ עַל- (עַלְיָ)- אָרְצָ וְכִימָי שְׁכִירִים יְמִי-
כְּעַבְדָּ יְשָׁאָפָ-צָלָ וְכְשִׁירִ יְקֻוה פְּעָלָ³ כֵּן הַנְּחָלָתִי לְ
יְרָחִי-שְׂוֹא וְלִילָוֹת עַמְלָ מְנוֹ-לִי⁴ אִם-שְׁכָבָתִי-- אָמְרָתִי
מִתְּאַקְום וּמִדְרָעָ אַרְבָּ וְשַׁבְעָתִי נְדִידָמִים עַדְיִ-נְשָׁף⁵ לְבָשָׁ
בְּשָׁרִי רְמָה וּנוֹשָׁ (נוֹשָׁ) עַפְרָ עֲרוֹרִי רְגָעָ וּמְאָס⁶ יְמִי-
קָלוּ מְנִי-אָרְגָן וְיַכְלָלוּ בְּאָפָס תָּקוֹה⁷ זָכָר כִּי-רוֹחָ חַיָּ לָא-

9 וַיַּעַן אַיּוֹב וַיֹּאמֶר² אָמַנָּמָ יַדְעָתִי כִּ-כֵן וְמוֹה-יְצָדָקָ
אָנוֹשָׁ עַם-אָלָ³ אִם-יְחִיפָץ לְרִיבָעָמוֹ-- לֹא-יַעֲנָנוּ אַחֲתָ
מַנִּי-אַלְפָ⁴ חַכְמָ לְבָבָ וְאַמְיוֹן כָּחָ-- מִ-הַקְשָׁהָ אַלְיָ
וְיַשְׁלָמָ⁵ הַמְּעַתִּיקָ הָרִים וְלֹא יְדָעָו-- אֲשֶׁר הַפְּכָם בְּאָפָוָ
הַמְּרַגְזִי אָרְצָ מְמֻקְומָה וּמְעוֹדִיה יַתְפָלְצָוָן⁷ הָאָמָר

ונדרתני לא-אsha ראי שבע קלון וראה עני¹⁶ וויאנה כshall תצורני ותשב התפלאל-בי¹⁷ תהדרש עדיך גנדי ותרב כעשות עמדוי חליפות וצבא עמי¹⁸ ולמה מרחם הצטנאי אנוועין לא-תראני¹⁹ כאשר לא-הייתה אהיה מבטן לךבר אובל²⁰ הלא-מעט ימי יהדל (חדרל) ישית (ושית) ממוני ואבלגינה מעט²¹ בטרם אלך ולא אשוב- אל-ארץ חשק וצלמות²² ארץ עפהה כמו- אבל-צלמות ולא סדרים וטופע כמו-אבל

11 ויען צפר הנעמי ויאמר² הרב דברים לא יענה אם-איש שפטים יצדך³ בדין מתים יחרישו ותלען ואין מכלם⁴ והת אמר זך ל��וי ובר הייטי בעניך⁵ ואולם-מי יתן אלה דבר ויפתח שפטיו עמק⁶ וינגד- לך תלמות חכמה-- כי-כפלים לתושיה ודעת- כי- יש לה אלה מעונך⁷ החקר אלה תמצא אם עד- הכליה שדי תמצא⁸ נבחי שמים מה-חפעל עמקה משאול מה-תדע⁹ (Sheol h7585) ארכאה הארץ מדה ורחבת מניינים¹⁰ אם-יחלוף יסניר ויקhil ומי ישבנו בו כי-הוא ידע מתי-ושא וירא-און ולא יתובן¹¹ ואיש נבוב ולבב ועיר פרא אדם يولד¹² אם-אתה הכינות לבך ופרטת אליו כפיך¹³ אם-אוון בידך הרחיקהו ואל-תשכון באלהליך עולה¹⁴ כי-או תשא פניך ממוות והיות מצק ולא תירא¹⁵ כי-אתה عمل תשכח כמים עברו תוצר¹⁶ ומצחרים יקום חלד תעפה בכבר היה¹⁷ ובטהחת כי-יש תקוות וחפרת לבטה תשכב¹⁸ ורבתצת אין מחריד ותלו פניך רבים²⁰ ועוני רשותם תכלינה ומנוס אבד מנהם ותקותם מפח-נפש

12 ויען איוב ויאמר² אמנים כי אתם-עם ועמכם תמות חכמה³ גם-לי לבב כמכם--לא-נפל אני מכם ואת-מי-אין כמו-אללה⁴ שחק לרעהו אהיה- קרא לאלה ויענהו שחוק צדיק חמימים⁵ לפיד בו לעשנות שאנן-- נכוון למועדיו רגל⁶ ישלו אהלים לשדרים ובטהחות למרגניז אל-- לאשר הביא אלה לידי⁷ ואולם--שאל-נא בהמות ותרכז ועופ השמיים וינגד-לך⁸ או שיח לא-ארץ ותרכז ויספרו לך דני הים⁹ מי לא-ידע בכל-אללה כי-יד-יהוה עשתה זאת¹⁰ אשר בירוח נפש כל-חי ורוח כל-בשר- איש¹¹ הלא-און מלין בח奸 וחך אכל יטעם-לו¹² ביששים חכמה וארך- מים Tabuna¹³ עמו חכמה ונכורה לו עצה ותבונה¹⁴

לחרס ולא יורה ובעד כוכבים יחתם⁸ נטה שמים לבדו ודורך על-במתה ים⁹ עשה-עש כסיל וכימה וחדרי תמן¹⁰ עשה נדלות עד-אין חקר ונפלאות עד- אין מספר¹¹ חן יעבר עלי ולא אראה ויחלף ולא-אבין לו¹² חן יחתק מי ישבנו מי-יאמד אליו מה-תעשה¹³ אלה לא-אישיב אףו תחתו שחחו עזרו רחוב¹⁴ אף כי- אני עננו אבחרה דברי עמו¹⁵ אשר אם-צדקי לא-עננה למשפטאי אתהן¹⁶ אם-קרatoi ויונני-- לא- אאמין כי-יאzion קולי¹⁷ אשר-בשערה ישופני והרבה פצעי חנס¹⁸ לא-יתני השב רוחיו כי ישבuni ממרדים אם-לכח אמיין הנה ואם-למשפט מי יועידני²⁰ אם- אצדק פי ירשענוי חם-אני ויעקשי²¹ חם-אני לא-ארע נשפי אמאס חי²² אחת היא על-בן אמרת-חם ורשע הוא מכליה²³ אם-שות ימיה פתאמ-- למסת נקים ילעג ארץ נתנה ביד-רשע-- פני-שפיטה יכסה אם-לא- אפוא מי-הוא²⁵ וימי קלנו מנ-דרץ ברכחו לא-רא טובה חלפו עם-אניות אבה כנסר יטוש עלי-אלל²⁷ אם- אמריו אשכח שיחוי אעוזה פנו ואבלגינה²⁸ יגרתי כל- עצבי ידעתי כי-לא חנקני²⁹ אני ארשע למזה-זה הבל איינע³⁰ אם-התרצתי במזו-- (במי-) של-וחוכותי בכר כפי³¹ או בשחת תטבלני ותעבוני שלמותי³² כי-לא-איש כמוינו עננו נבויא ייחדו במשפט³³ לא-יש- בינוינו מוכיה-- ישת ידו על-שנינו³⁴ יסר מעלי שבטו ואמתו אל-הבעני³⁵ אדרבה ולא-יראנו כי לא-כן אני עמידי

10 נטה נשוי בחיי אעוזה עלי-שייחי ארבאה במר נשפי² אמר אל- אלה אל-תרשייני הודייני על מה- תריבני³ הטוב לך כי תעסק- כי-תמאס יניע כפיך ועל-עצת רשותים הופעת⁴ העניبشر לך אם-כראות אנוש תראה⁵ הכימי אנוש ימיך אם-שנותיך כי-מי גבר כי-תבקש לעוני ולחתאתך תדרוש⁶ על-דעתק כי- לא ארשע ואון מידך מצליל⁸ יידיך עצבוני ויעשוני יחד סביב ותבלעני⁹ זכר-נא כי-כחמד עשייתני ואל- עפר השיבני¹⁰ הלא כhalb התהני וכנבנה התקפיאני לא-עור וברש תלבישי ובכעמות ונדים תשכני¹² חיים וחסד עשית עמידוי ופקדרתך שמראה רוחוי¹³ אלה צפנת בלבך ידעתי כי-זאת עמק¹⁴ אם-חתטאתי ושמרותני וממעני לא-חנקני¹⁵ אם-רשעתי אללי, לי--

לא אחד 5 אם חרותים ימו--מספר-חדש אוך חקו
עשית ולא עבר 6 שנה מעליו ויחדרל--עד-ירצחה
כשכיר יומו 7 כי יש לעז תקופה אם-יכרת ועוד יהליף
וינקתו לא החדרל 8 אם-ייקון בארץ שרו ובעפר ימות
נעו 9 מרים מים יפרח ועשה קידר כמו-נטע 10 ונבר
ימות ויחלש ויגועו אדם ואיו 11 אלו-מים מנויים ונחר
ויחרב ויבש 12 ואיש שכב ולא-יקום עד-בלתי שמיים
לא יקיצו ולא-יערו משותם 13 מי יתן בשאלת הצפוני--
הסתירני עד-שוב אפרק השית לי חק ותזכרני (Sheol)
ה-7585) 14 אם-ימות נבר היזהה כל-ימי צבאי איחל--

עד-בוא חליפתי 15 תקרא ואני ענף למשעה ידיך

חקס 16 כי-עתה צערדי חספר לא-תשמר על-חטאתי

17 חתום בצדור פשעי והטפל על-עוני 18 ואולם הר-

נופל יבול וצור יעתק ממוקמו 19 אבני שחקו מים-

-תשפט-ספיחיה עפר-ארץ ותקות אנות האבדת 20

תקפהו לנצח ויהלך משנה פניו ותשלהחו 21 יכבדו

בנוי ולא ידע ויצערו ולא-יבין למם 22 אך-בשרו עליו

כaab ונפשו עליו האבל

15 ויען אליפו התימני ויאמר 2 החכם יענה דעת-
רוח וימלא קדים בטנו 3 הוכח בדבר לא-יסכו
ומלים לא-יוועלם בס 4 אף-אתה תפריראה ותגרע
שicha לפני-אל 5 כי אלף עונך פיך ותבחר לשון
ערומים 6 ירשיך פיך ולא-אני ושפתיך יענו-בר 7
הראשון אדם הולך ולפניך גבעות חוללה 8 הבסוד
אלותה תשמעו ותגרע אליך חכמה 9 מה-ידעת ולא-נדע
תבין ולא-עמננו הוא 10 גם-שב נם-ישיש בנו--כביר
מאביך מים 11 המעת ממרק תנחותם אל ודרבר לאט
עמך 12 מה-יקחך לך ומה-ירומון ענייך 13 כי-תשיב
אל-אל רוחך והצאת מפיק מלין 14 מה-אנוש כי-
זוכה וכי-צדק ילוד אשה 15 הן בקדשו לא יאמין
ושמים לא-זכו בעינויו 16 אף כי-נתבע ונאלח איש-
שחה כנום עוללה 17 אהונך שמע-לי וזה-חויטו ואספירה
18 אשר-חכמים יגידו ולא כחדו מאבותם 19 להם
לבדם נתנה הארץ ולא-עבר זר בתוכם 20 כל-ימי
רשע הוא מתחולל ומספר שנים נצפנו לרערץ 21 קול-
פחדים באנוו בשלום שודד יבואנו 22 לא-יאמין שוב
מני-חשך ונפו (וצפי) הוא אליו-חרב 23 ננדד הוא
ללחם איה ידע כי-נקון בידו יום-חשך 24 יבעתחו צר
ומזוקה התקפהו מכלך עתוד לכידור 25 כי-נטה אל-

הן יחרוס ולא יבנה יסגר על-איש ולא יפתח 15 הן
יעצר במים ויבש ווישלם והואפכו ארץ 16 עמו עז
ותושיה לו שנג וממנה 17 מוליך יעצים שלל ושפטים
יהולל 18 מוסר מלכים פתה וייסר אзор במתניתיהם
19 מוליך כהנים שלל ואתנים ישלף 20 מסיר שפה
לأنאמנים וטעם זקנים יכח 21 שופך בו על-נדיבים
ומזוח אפיקים רפה 22 מגלה עמקות מני-חשך ויצא
לאור צלמות 23 משגיא לא-לנווים ויאברם שטה לגנים
וניהם 24 מסיר-לב ראשי עם-הארץ ויתעם בתחום לא-
דרך 25 ימשטו-חשך ולא-אור ויתעם כשוכר

13 הן-כל ראתה עני שמעה אוני ותבן לה 2
כדעיכם ידעתו נם-אני לא-נפל אוני מכמם 3 אולם-
אני אל-שיידי אדרבר והוכח אל-אל אלחפץ 4 ואולם-
אתם טפל-שרך רפואי אל-כלכם 5 מי-יתן החרש
תחרישון ותהי לכם לחכמה 6 שמעו-נא תוכחותי
ורבות שפטוי הקשיבו 7 הלאל תדברו עולה ולו
תדברו רמייה 8 הפניו תשאון אם-אלל תריבון 9 הטוב
כ-ייחקר אתכם אם-כחחל באנות החתלו בו 10 הוכה
ויכיח אתכם--אם-בסתור פנים תשאון 11 חלא שאתו
תבעת אתכם ופחרדו יפל עלייכם 12 זכרניכם משללי-
אפר לבבי-חמד נביבים 13 ההרישיו ממוני ואדרבה-
אפר לבבי-חמד נביבים 14 על-מה אשא בשרי שני ונפש
אשים בככפי 15 הן יקטלני לא (לו) איחלך-דרכי
אל-פנוי אוכיה 16 גם-הוא-לי לישועה כי-לא לפנוי
הנפ-יבוא 17 שמעו שמווע מלתי ואחותי באזוניכם 18
הנה-נא ערכתי משפט ידעתו כי-אני אצדך 19 מי-הוא
יריב עמדי כי-עתה אחיריש ואנוע 20 אך-שתיים אל-
תעש עמדי או מפניך לא אסתור 21 כפק מעלי הרחק
וامتוך אל-תבעתני 22 וקרא ואני אענה או-אדבר
והшибני 23 כמה לי עונות וחטאות- פשעי וחטאתי
הדרעני 24 למלה-פניך תסתיר ותחסبني לאויב לך 25
העללה נהרכ תערוץ ואת-קש ישב תרדף 26 כי-כתכב
על-מרdroת ותורייני עונות נערוי 27 ותשם בסד רגלי-
ותשמוד כל-ארחותי על-שרשי רגלי מתהקה 28 והוא
קרקב בילה כבנד אכלו עש

14 אדם ילוד אשה--קצר ימים ושבע-רגע 2 כציז
יצא וימל ויברא כצל ולא יעמוד 3 אף-על-זה פקחת
עינך ואתה תביא במשפט עמק 4 מי-יתן טהור מטמא-

ישיך אמץ 10 ואולם--כלם תשבו ובאו נא ולא-אמצא
בכם חכם 11 ימי עברו זמתי נתקו--מורשי לביבי 12
ליילה ליום ישימו אור קרוב מפני-חשך 13 אם-א��וה
שאלות ביתי בחשך רפרתי יצועי 14 (Sheol h7585) לשחת
קראתי אבוי אתה אמי ואחתי לרמה 15 וריה אף תקוטי
ותקוטי מי יושRNA 16 בדי שאל תרדנה אם-יחד על-
עפר נחת (Sheol h7585)

18 ויען בלבד השחי ויאמר 2 עד-anna השימון קוצי
למלין התבינו ואחר נדבר 3 מדווע נחשבנו כבהמה
נטמננו בעיניכם 4 טרכ נפשו באפו הלמענץ תעוז
ארץ ועתק-צור ממוקמו 5 גם אוור רשעים ידריך ולא-
ינה שביב אשו 6 אוור חשך באהלו ונרו עליו ידריך 7
יצרו צערינו אונו ותשליכתו עצחו 8 כי-שלוח בראשת
ברגilio וועל-שבכה יתהלך 9 יהוז בעקב פח יהזק
עליו צמים 10 טמןן בארץ חבלו ומולדתו עלי נתיב
11 סביב בעתחו בלחות והפיצוו לרגilio 12 יהי-
רעב אנו ואיד נכוון צלעו 13 יאכל בדי ערו יאכל
בדיו בכור מות 14 ינתק מאהלו מבטהו והצעדהו
למלך בלחות 15 תשכנן באהלו מבלי-לו זורה על-
נו הנו נפרית 16 מתחת שרשיו יבשו וממעיל מלקיירו
17 זכרו-אבד מנוי-ארץ ולא-שם לו על-פני-חשיך 18
ויהרפהו מאור אל-חשך ומתחבל ינדהו 19 לא נין לו
ולא-נכד בעמו ואין שריד במנוריו 20 על-יומו נשמו
אחרנים וקדמנים אהזו שער 21 אך-אללה משכנות על-
זה מקום לא-ידע-אל

19 ויען איוב ויאמר 2 עד-anna תוניזן נפשו ותדראוני
במלים 3 זה עשר פעמים הצלימיוני לא-תבשו התברו-
לי 4 ואף-אמנם שניתי את תליין משונתי 5 אם-אמנם
על תנדילו ותוכחו עלי חרפתו 6 דעו-אפו כי-אלוה
עוותני ומצורו עלי הקוף 7 הן עצק חמס ולא אענה
אשרו ואין משפט 8 ארධו נדר ולא עבור ועל נתיבותי
חשך ישים 9 כבודי מעלי הפשיט ויסר עתרת הראש
10 יתצנו סביב ואלך ויסע בעץ תקוטי נו וויהר עלי
אפו ויחשבני לו צratio 11 יהוד יבאו נדורו-ויסלו
על ררכם ויחנו סביב לאהלי 13 אחוי מעלי הרחיק
וידעו אך-זרו מנוי 14 חדרלו קרובוי ומידע שכהוני 15
נרי בותי ואמההו להר החשבי נקרי היינו בעיניהם
16 לעבדי קראתי ולא יענה במוי-פי אתהן-לו 17 רוחוי

אל ידו ולא-שדי יתגבר 26 יrhoץ אליו בצוואר בעבי
גבינו 27 כי-כסה פניו בחלהו וייש פימה עלי-
כסל 28 ושוכן ערים נצדדות-בתים לא-ישבו למוי
אשר התעתדו לגלים 29 לא-יעשר ולא-יקום חילו
ולא-טה לא-ארץ מוגלים 30 לא-יסוד מנוי-חשך-ינקתו
תיבש שלחה בת ויסור ברוח פיו 31 אל-יאמן בשו נתעה
כי-ושא תהיה חמורתו 32 בל-יומו תמלא וכפתו לא-
דענה 33 יחמס כנפנ-ברשו וישליך כוית נצחו 34 כי-
עדת חנף גלמוד ואש-אכללה אהלי-שהד 35 הרה عمل
וילד און ובטנם חcin מרמה

16 ויען איוב ויאמר 2 שמעתי כאלה רבות מוחמי
על כלם 3 הצען לדברי-רוח או מה-ימיריך כי
תענה 4 נםAncii--ככים אדרברה לו יש נפשכם תחת
נפשי--אחברה עליכם במילים ואניעה עליכם במוי
ראשי 5 אמאצכם במוי-פי וניד שפטוי יהשך 6 אם-
אדברה לא-יחשך כאבי ואחרלה מה-מנוי יהלך 7 אך-
עתה האני השמות כל-עדתי 8 ותקמנני לעדר היה
ויקם כי-חשי בפני ענה 9 ابو טרכ נפשטני-חרק
על-בשנו צרי ולטש עניינו לי 10 פערו עלי בפיהם-
בחרפה הכו לחוי יהוד עלי-יתמלואן נו יסנירני אל אל
עויל ועל-ידי רשעים ירטני 12 שלו התיו ויפרפרני-
ואחו בערפי ויפצצני ויקומני לו למתירה 13 יסבו
על-רביו--יפלח קליותו ולא יחמל ישפך לא-ארץ
מרתטי 14 יפרצני פרץ על-פני-פרץ ורץ עלי-כבוד
15 שק תפראת עלי-נדדי ועל-תהי בעפר קרני 16 פני
המרמרה (חמרמרו) מנוי-בכי ועל עפפני צלמות 17
על-לא-חמס בכפי ותפלתו זכה 18 ארץ אל-חכסי דמי
ואל-יהו מקום לזוקתי 19 נם-עתה הנה-בשים עדוי
ושהדי במרמים 20 מליצי רעי אל-אלולה דלפה עני
21 ויוכח לנבר עם-אלוה ובן-אדם לדעהו 22 כי-שנות
מספר יאתיו וארח לא-אשוב אהליך

17 רוחוי חבלה ימי נזעקו קברים לי 2 אם-לא
התלים עמרי ובחרמותם תלן עני 3 שימה-נא ערבני
עמד מי הוא לדוי יתקע 4 כי-לבם צפנת משלל על-
כן לא תרדם 5 לחלק יגיד רעים וענין בניו חכלנה
ווחציגני למשל עמים ותפת לפנים היה 7 ותכח
מכעש עני יוצרו ציל כלם 8 ישמו ישרים על-זאת
ונקי על-תנף יתרדר 9 ויאחו צדיק דרכו ותהר-ידים

21 וַיֹּאמֶר אַיָּוֹב וַיֹּאמֶר 2 שְׁמָעוּ שְׁמוֹעַ מִלְתָּיו וְתֵהִזֵּאת
 תְּנַהֲמֹתֵיכֶם 3 שָׁאוֹן וְאֲגַבִּי אֲדָבֵר וְאַחֲרֵ דְּבָרֵי תְּלִיעֵג
 4 הָאֲגַבִּי לְאַדְם שִׁיחֵי אָסָם-מְדוֹעַ לְאַתְקָצֵר רֹוחֵי 5 פָנוּ-
 אַלְיָוּ וְהַשְׁמָוּ וְשִׁימָוּ יְד עַל-פָה 6 וְאָסָם-זָכְרָתִי וְנַבְּהָלָתִי
 וְאַחֲזָוּ בְשָׂרֵי פְּלִיצֹתָם 7 מְדוֹעַ רְשָׁעִים יְחִוּ עַתְקָנוּ נִ-גְבָּרוּ
 חִיל 8 וְזָרֻעַ נְכוֹן לְפָנֵיהֶם עַמְּם וְצָצְאֵיהֶם לְעַנְיִהָם 9
 בְּתִיהם שְׁלוֹם מְפַחֵד וְלֹא שְׁבֵט אֶלְיהָ עַלְיָהָם 10 שָׁוְרוּ
 עַבְרָו וְלֹא יָגַע תְּחִלְטָתָרְתָו וְלֹא תְשַׁלֵּחַ 11 יְשָׁלָחוּ
 כְּצָאן עֲוֹלִילָהִים וַיְלִידִים יְרָקְדוּ 12 יִשְׁאַו כְּתָף וְכָנָור
 וַיִּשְׁמַחְוּ לְקוֹל עֲוֹגָה 13 יְבָלוּ (יְכָלוּ) בְּטוּבָה יְמִיהם
 וּבְרָגְעָן שָׁאָול יְחִתּוּ (Sheol h7585) 14 וַיֹּאמְרוּ לְאָלָסָוּ
 מִמְּנוּ וְדַעַת דְּרָכֵיךְ לְאַחֲפָצָנוּ 15 מִה-שְׁדֵי כִּי-נַעֲבָדָנוּ
 וּמִה-גּוֹעֵל כִּי נַפְגַּע-בָו 16 הַנְּלֹא בִּידָם טָובָם עַצָּתָ
 רְשָׁעִים רְחִקָּה מְנוּ 17 כִּמָּה נֶר-רְשָׁעִים יְדַעַךְ - וּוּבָא
 עַלְיָמוּ אִידָם חֲבָלִים יְחַלֵּק בְּאֶפְוּ 18 יְהִי כְּתָבָן לִפְנֵי-
 רֹוח וּכְמַץ נְבָתָתוֹ סְופָה 19 אֱלֹהָ יְצָפֵן-לְבָנָיו אָנוּ שְׁלָם
 אַלְיוּ וַיְדַע 20 יִרְאַו עַינְיוּ כִּידָוּ וּמְחֻמָּתָ שְׁדֵי יְשָׁהָה 21 כִּי
 מִה-חָפְצָו בֵּיתָתוֹ אַחֲרָיו וּמִסְפָּר חֲדָשָׁיו חָצָנוּ 22 הַלְּאֵל
 יַלְמֹד-דַעַת וְהָאָרְמִים יְשָׁפֹטָו 23 זֶה-יְמֹות בְּעַצְם תָּמוֹ
 כָּלָו שְׁלָאָגָן וְשְׁלִיוּ 24 עַטְנִינוּ מְלָאוּ חַלְבָן וּמָחַעַצְמָתוֹ
 25 שְׁקָה וְזֶה-יְמֹות בְּנֶשֶׁר מְרָה וְלֹא-אָכֵל בְּטוּבָה 26
 יְחִיד עַל-עַפְרָה יְשַׁכְּבוּ וּרְמָה תְּכָסָה עַלְיָהָם 27 הַנְּיִדְעָתִי
 מְחַשְׁבּוֹתֵיכֶם וּמְזֹמּוֹת עַלְיָ תְּחַמְסָו 28 כִּי תֹאמְרוּ אַיָּה
 בֵּית-נְדִיבָבָ וְאֵיהָ אַהֲלָ מְשָׁכָנוֹת רְשָׁעִים 29 הַלְּאָשָׁלָהָם
 עֲוֹבָרִי דָרְךָ וְאַתָּהָם לְאַתְכָרְוּ 30 כִּי לִיּוּ אִיד יְחַשֵּׁךְ
 רָע לְיּוּמִים עֲבֹרוֹת יוּבָלְוּ 31 מַיְ-יִגְדֵּעַל-פָנֵוּ דָרְכָו וְהָוָא-
 עַשְׂה מִי יְשָׁלָם-לוּ 32 וְהָוָא לְקַבְּרוֹת יוּבָל וְעַל-גְּדוּשָׁ
 יְשָׁקּוּ 33 מְתָקוּ-לוּ רְגָבִי-נָחָל וְאַחֲרָיו כָּל-אָדָם יְמִשּׁוֹךְ
 וְלִפְנֵיו אָנוּ מִסְפָּר 34 וְאַיְךְ תְּנַהֲמָנוּ הַכְּלָ וְתְּשֻׁבְתֵיכֶם
 נְשָׁאָר-מַעַל

22 וַיֹּאמֶר אַלְיֹפוּ חַתְמָנִי וַיֹּאמֶר 2 הַלְּאֵל יְסָכָן-גְּבָר--
 כִּי-יְסָכָן עַלְיָמוּ מְשָׁכְלֵל 3 חַחְפֵץ לְשָׁדֵי כִּי תְּצִדְקָה וְאַם-
 בְּצֻעָה-כִּי-תְּהַמֵּם דְּרָכֵיךְ 4 הַמְּרִיאָתָךְ יְכִיחֵךְ יְבָא עַמְךָ
 בְּמִשְׁפָט 5 הַלְּאֵ רְעַתָּךְ רְבָה וְאַנְקָץ לְעַונְתִּיךְ 6 כִּי-
 חַחְבֵל אֲחִיךְ חָנָם וּבְנֵדֵר עֲרוֹמִים חַפְשִׁיט 7 לֹא-מִים
 עַפְתָה שְׁקָה וּמְרַעֵב תְּמַנְעָ-לָחֵם 8 וְאַישׁ זָרוּעַ לְוּ הָאָרֶץ
 וְנַשְׂאָרָנִים יְשַׁבֵּבָה 9 אַלְמָנוֹת שְׁלָחָתָ רִיקָם וּזְרוּעָתָ
 יְתָמִים יְדָכָא 10 עַל-כָּן סְבִיבָוֹתִיךְ פָּחִים וַיְבַהֵלֵךְ פָּחָד

זֶה לְאַשְׁתִּי וְחַנְתִּי לְבָנִי בְּטַנִּי 18 נֶם-עוֹלִים מָאָסָו בַּיִ
 אֲקָמָה וַיְדַבְּרוּ-בַיִ 19 הַעֲבָנוּ כָל-מִתִּי סְודִי וְהַ-אֲהַבְתִּי
 נְהַפְּכוּ-בַי 20 בְּעֹורִי וּבְכָשְׁרִי רְבָקָה עַצְמִי וְאַתְמָלְתָה
 בְּעֹורִי שְׁנִי 21 חַנְנִי אָתָם רְעֵי כִּי-יְדִי-אֱלֹהָ נְגַעַתָּ
 לְמַה הַתְּדַבֵּרְפָנִי כָּמוֹ-אֶל-וּמְבָשְׁרִי לְאַתְשַׁבְּעַו 23 מַיִ
 יְתַן אָפָוּ וַיְכַתְּבּוּ מַלְיִי מִ-יְתַן בְּסְפָר וַיְחַקְוּ 24 בְּעַטְ
 בְּרוֹלָ וְעַפְרָת--לְעַד בְּצָור יְחַצְבּוּ 25 וְאַנְיִידְעַתִּי נְאָלָי
 חִי וְאַחֲרָוּן עַל-עַפְרָה יְקָומָ 26 וְאַחֲרֵ דְבָרֵי נְקָפּוּ-זָאת
 וּמְבָשְׁרִי אֲחֹזָה אֲלֹהָ 27 אֲשֶׁר אַנְיִ אֲחֹזָה-לִי--וְעַנְיִ רָאוּ
 וְלֹא-זֶר כָּלְוָו כְּלִיתִי בְּחַקְוּ 28 כִּי תֹאמְרוּ מִה-נְרַדְף-לָו
 וְשֶׁרֶשֶׁ דְבָרֵ נְמַצָּא-בַי 29 גְּנוּרָו לְכָם מִפְנִי-חַרְבָּ-כִּי-חַמָּה
 עֲנוּתָה חָרָב לְמַעַן תְּדֻעָן שְׁדָוִן (שְׁדָוִן)

20 וַיֹּאמֶר צָפֵר הַנְּעַמְתִּי וַיֹּאמֶר 2 לְכָן שְׁעֵפִי יִשְׁבָּוּ
 וּבְעֹבֵר חֹשֶׁבּוּ בַי 3 מוֹסֵר כְּלָמָתִי אַשְׁמָעָ וּרְוחָ מְבִינָתִי
 עַנְיִ 4 הַזָּאת יִדְעָתָ מַנִּי-עַד מַנִּי שִׁים אָדָם עַלְיָ-אַרְצָן
 כִּי רְנַתָּ רְשָׁעִים מְקָרְבָּו וּשְׁמָחָתָ חַנְפָּעָ-עַדְיָ-רְגָעָ 6 אַם-
 יַעַלְהָ לְשָׁמִים שִׁיאָו וּרְאָשָׁו לְעַב יִגְעַ 7 כְּנַלְלָו לְנַצָּחָ
 יַאֲבָד רָאוּי אִמְרָו 8 כְּחָלוּמָיו וְלֹא יִמְצָאָהוּ
 וַיְדַד כְּחַזְיָוּן לִילָה 9 עַיִן שׁוֹפְתָו וְלֹא תּוֹסִיף וְלֹא-
 עַד תְּשָׁוְרָנוּ מְקוּמוּ 10 בְּנֵי יְרָצְוָו דְלִים וְיְדִיוּ תְּשִׁבָּה
 אָנוּ 11 עַצְמָותָו מְלָאוּ עַלְמָו וְעַמְוּ עַל-עַפְרָה תְּשַׁכְּבָ
 12 אַם-חַמְתִּיק בְּפִיו רָעָה--יְכִחְדִּינָה תְּחַת לְשָׁנוֹ 13
 יִחְמַל עַלְיהָ וְלֹא יִזְבְּנָה וּמְנַעַנָּה בְּתוֹךְ חַכְמוֹ 14 לְחַמְנוֹ
 בְּמַעְיוֹ נְהַפֵּק מְרוֹתָתָ פְּתָגִים בְּקָרְבָּו 15 חַיל בְּלָע וְיַקְאָנוּ
 מְבָטְנוֹ יְרָשָׁנוּ אֶל 16 רָאש-פְּתָגִים יְנַיק תְּהַרְגָּהוּ לְשָׁוֹן
 אֲפָעָה 17 אַל-וּרָא בְּפְלָגּוֹת--נְהָרִי נְחָלִי דְבָשׁ וְחַמָּה
 18 מְשִׁיב יִגְעַן וְלֹא יִבְלַע כְּחֵיל תְּמֹרָתָו וְלֹא יַעֲלֵס 19
 כִּי-רְצִין עַז דְלִים בֵּיתָ גָזָל וְלֹא יַבְנָה 20 כִּי לְאַ-יְדָעָ
 שָׁלוּ בְּבָטָנוֹ בְּחִמוּדוֹ לְאַיְמָלָט 21 אַיְנָ-שְׁרִיד לְאַכְלָוּ
 עַל-כָּן לְאַ-יְחִיל טָבוֹ 22 בְּמַלְאָוֹת שְׁפָקוּ יִצְרָ לְוּ כָל-יְדָ
 עַמְלָתָה בָּאָנוּ 23 יִהְיֵי לְמַלְאָ בְּטָנוֹ-יְשָׁלָחָ-בּוּ חָרוֹן אַפְוּ
 וַיִּמְתַר עַלְיָמוּ בְּלָחָמוּ 24 יִרְחָ מְנַשֵּׁק בְּרוֹזָתָ חַלְפָהּ
 קַשְׁתָה שְׁחָוָה 25 שְׁלָף וַיֵּצֵא מְגֹנָה וּבְרָק מְמַרְמָתָו יְהַלֵּךְ
 עַלְיוֹ אֲמִים 26 כָּל-חַשְׁךְ טָמוֹן לְצָפְנוֹנִי תְּאַכְלָהוּ אֲשָׁ
 לְאַ-נְפָה וְרָע שְׁרִיד בְּאַהֲלוֹ 27 גִּלְוָו שָׁמִים עַנוֹן וְאַרְצָ
 מְתַקְוָמָה לְוּ 28 גִּיל יְבּוֹל בֵּיתָ גָזָל וְלֹא יַבְנָה אַפְוּ 29 זֶה
 חָלָק-אָדָם רְשָׁעָ-מְאַלְהִים וְנְחָלָת אַמְרָו מַאֲלָ

ומבעלי מוסה חבקו-צור ⁹ יגלו מושד יתום ועל-ענו
יחבלו ¹⁰ ערום הלבו בלי ללבוש ורעים נשוא עמר
¹¹ בין-שורתם יצחירו יקובים דרכו ויצמאו ¹² מעד
מתים ינאקו-- ונפש-חללים תשוע ואלה לא-ישים
תפליה ¹³ חמה היי-במידי-אור לא-הכירו דרכיו ולא-
ישבו נתיבתו ¹⁴ לאור יקום רוצח-יקטל-ענו ואבינו
ובכליה יהי כנגב ¹⁵ וען נאף שמרה נשף לאמר-- לא-
תשורי עין וסתור פנים ישים ¹⁶ חתר בחשך בתים
יום חממו-למו לא-ידעו אור ¹⁷ כי יחו בקר למו
צלמות כי-כior בלהות צלמות ¹⁸ קל-הוא על-פni-
מים-- תקל חלקתם באرض לא-יפנה דרך קרמים ¹⁹
ציה נם-חם יגלו מימי-שלג שאול חטאו ²⁰ (Sheol h7585)
ישבחו רחם מותקו רמה-- עוד לא-זיכר ותשבר עץ
עליה ²¹ רעה עקרה לא תלד ואלמנה לא יטיב ²²
ומשך אבירים בכחו יקום ולא-יאמין בחין ²³ ייתן-לו
לבטה וישען ועיניו על-דרךיהם ²⁴ רומו מעט ואינו
והמכו ככל קפazon וכראש שבלה ימלו ²⁵ ואם-לא
אפו מי יקזבי וישם לאל מלאוי

25 ²⁵ ויען בילד החזי ויאמר ² המשל ופחד עמו
עשה שלום במרומייו ³ הייש מספר לנדריו ועל-מי
לא-יקום אורהו ⁴ ומה-יצדק אונש עם-אל ומה-יזכה
ילוד אשה ⁵ הן עד-ירח ולאiahil וכוכבים לא-זכו
בעינוי ⁶ אף כי-אנוש רמה ובן-אדם חולעה

26 ²⁶ ויען איוב ויאמר ² מה-ערות לא-כח הושעת
זרע לא-עז ³ מה-יעצת לא חכמה ותשיה לרבות
הודעות ⁴ את-מי הגדת מלין ונשמה-מי יצאה ממקד ⁵
הרפאים יחוללו-- מתחת מים ושבניהם ⁶ ערום שאל
נדדו ואין כסות לאבדון ^(Sheol h7585) ⁷ נתה צפון על-
תחו תלה ארץ על-בלימה ⁸ צדר-מים בעביו ולא-
נקע ענן החתום ⁹ מהזו פני-כסה פרשו עליו ענו
חק-חן על-פni-מים-- עד-תכלית אור עם-חשך ¹⁰
עמדו שמים ירופפו ויתהמו מגנרטו ¹² בכחו רגע
הים ובתוכנותו (ובתוכנותו) מהן הרבה ¹³ ברוחו שמים
שפירה חלה יהו נחש ברח ¹⁴ הן-אללה קצות דרכו--
ומה-שנץ דבר נשמע-בו ורעם נבורתו מי יתבונן

27 ²⁷ יוסף איוב שאות משלו ויאמר ² חי-אל הסיר
משפטיו ושדי המר נפשי ³ כי-כל-עוד נשמתי כי ורוח
מבלי לבוש ואין כסות בקראה ⁸ מוזרם הרים ירטבו

פתה נ או-חשך לא-תראה וشفעת-מים תכסך ¹²
הלא-אללה נבה שמים וראה ראש כוכבים כי-רמו
¹³ ואמרת מה-ידע אל הבعد ערפל ישפטו ¹⁴ עבים
סתה-לו ולא יראה וחוג שמים יתהלך ¹⁵ הארץ עולם
תשמור-- אשר דרכו מות-אן ¹⁶ אשר-קמשו ולא-עת
נהר יוצק יסודם ¹⁷ האמורים לאל סור ממנו ומה-
יעעל שדי למם ¹⁸ והוא מלא בתרעם טוב ועצת רשות
רוחקה מנין ¹⁹ יראו צדיקים יושמחו ונקי לענ-לו ²⁰
אם-לא נכח קמננו ויתרם אכללה אש ²¹ הסכן-נא עמו
ושלם בהם תבאותך טובה ²² קח-נא מפי תורה ושים
אמריו בלבכ ²³ אם-תשוב עד-שדי תבונה תרחיך
עליה מאהלה ²⁴ ושית-על-עפר בצר ובצור נחלים
אופיר ²⁵ והיה שדי בצריך וכסף הזעפות לך ²⁶ כי-או
על-שדי התענג ותשא אל-אללה פניק ²⁷ תעתיר אליו-
וישמעך ונדריך תשלם ²⁸ ותונר-אמיר ויקם לך ועל-
דרךך גנה אור ²⁹ כי-השפלו ותאמיר גנה ושה עיניהם
וישע ³⁰ ימלט אי-נקו ונמלט בבר כפיך

23 ²³ ויען איוב ויאמר ² גם-היום מרוי شي ידי כבדה
על-אנחת ³ מי-יתן ידעתו ואמצאותו אבוא עד-תוכנתו
ארבעה לפני פניו משפט ופי אמלא תוכחות ⁵ אדעה
מלים יעננו ובינה מה-יאמר לי ⁶ הבהיר-כח יריב
עמדרי לא-אך-הוא ישם ⁷ שם-ישר וכח עמו
ואפלטה לנצח משפטו ⁸ הэн קדם אהליך ואיננו ואחרו
ולא-אבין לו ⁹ שמאל בעשתו ולא-אחד יעטף ימין
ולא אראה ¹⁰ כי-ידע דרך עמדרי בתני כוחב אצא ¹¹
באשרו אחזוה רגלי דרכו שמרתי ולא-את ¹² מצות
שפטיו ולא אמש מקקי צפנתי אמר-פיו ¹³ והוא
באחד ומeyeיבנו ונפשו אותה וייש ¹⁴ כי ישלים
חקי וכנהה רבות עמו ¹⁵ על-כן מפנוי אbehאל אתבונן
ואפחד ממנה ¹⁶ ואל הרך לבוי ושדי הבהירני ¹⁷ כי-
לא נצמתי מפנוי-חשך ומפני כסה-אבל

24 ²⁴ מרווע-משדי לא-נצחנו עתים וידעו לא-חו
ימיו ² נבלות ישינו עד רג נולו וירעטו ³ חמור יתרומים
ינהנו יחבלו שור אלמנה ⁴ יטו אכינים מדרכך יחיד
חבא עניי-ארץ ⁵ הן פראים במדבר-- יצאו בפעלים
משחררי לטרף ערבה לו לחם לנערם ⁶ בשדה בלילו
יקצירו (יקצרו) וכרכם רשע ילקשו ⁷ ערום ילינו
מבלי לבוש ואין כסות בקראה ⁸ מוזרם הרים ירטבו

לروح משקל ומום תכנן במדה ²⁶ בעשטו למטר حق
ודרך לחיזוק קלות ²⁷ או ראה וספרה הכינה ונם-
חקירה ²⁸ ויאמר לאדם-הן יראת אדני הוא חכמה
וסור מרע בינה

29 ויסף איוב שאת משלו ויאמר ² מי-יתגנוי כירח-
קדם כימי אלה ישרני ³ בהלו נרו על ראיי לאורי
אלך חشد ⁴ כאשר הייחדי ביום חורפי בסוד אלה
על אלהי ⁵ ב עוד שדי עמודי סביבותינו נערי ⁶ ברחץ
הלייני בחמה וצורך יצוק עמודי פלני-שמן ⁷ בצתתי
שער עלי-קרת ברוחב אכין מושבי ⁸ ראוני געריט
ונחאו וישים קמו עמדו ⁹ שרים עצרו במילם וכפ-
ישימו לפיהם ¹⁰ קול-גנידים נחבאו ולשונם לחכם
דבקה ¹¹ כי און שמעה ותארני ועין ראתה ותעדני
כ-אמלט עני משוע ויתום ולא-עזר לו ¹³ ברכת
אבד עלי תבא ולב אלמנה ארנן ¹⁴ צדק לבשתי
וילבשני כמעיל וצניף משפטיו ¹⁵ עיניהם היו לעור
ורגלים לפסה אני ¹⁶ אב אנכי לאבינוים ורב לא-
ירדתי אתקרבו ¹⁷ ואשברה מתളעות על ומשנו
אשליך טרכ ¹⁸ ואמר עם-קנו אגנו וכחול ארבה ימים
19 שרש פתוח אליו-מים וטל לילין בקצيري ²⁰ כבודיו
חדרש עמודי וקשתיו בידי תחליף ²¹ ל-شمעו ויחלו
VIDMO למו עצמי ²² אחריו דברי לא ישנו ועלימיו תפ-
מלי ²³ ויחלו כמתר לי ופיהם פערו למלקוש ²⁴
אשכח אלהם לא יאמינו ואור פני לא יפלון ²⁵ אbeh
درכם ואשב בראש ואשכוון כמלך בנדוד כאשר אבלים
נחים

30 ועתה שחקו עלי-- צעירים ממננו לימים אשר-
מאסתאי אבותם- לשיטת עם-כלבי צאניג ² גם-כח יידיהם
למה לי עליימו אבד כלח ³ בחסר ובכפן נלמוד
הערקים ציה-אמש שואה ומשאה ⁴ הקטפים מלוח
עלי-שיח ושרש רתמים לחםם ⁵ מן-נו יגרשו יריעו
עלימו כנגב ⁶ בערזין נחלים לשכן חרוי עפר וכפים ⁷
בין-שייחים ינהקו תחת חרול יספחו ⁸ בני-גבל גם-بني
בל-שם-- נכאו מן-הארץ ⁹ ועתה גנינותם היהתי ואהוי
לهم למלחה ¹⁰ תעבוני רחקו מני ומפני לא-חשכו ריק
11 כי-יתרו (יתרי) פתח ווועני ורסן מפני שלחו ¹²
על-ימין פרחיך יקומו רגלי שלחו ויסלו עלי ארחות
אידם ¹³ נטאנו נתיבתי להוועי יעלו לא-עזר למו ¹⁴
לקצוות-הארץ יבית תחת כל-השמות יראה ¹⁵ לעשות

אלוה באפי ⁴ אם-תדברנה שפתוי עולה ולשוני אם-
יתגה רמייה ⁵ חלילה לי אם-אצדריך אתכם עד-אנוע-
לא-אסיד תמתוי ממי ⁶ בצדקי החזקתי ולא ארפפה
לא-יחרף לבבי מומי ⁷ יהו כרע איבי ומתקוממי
כעול ⁸ כי מה-תקות חנפ כי יבצע כי ישאל אלה נפש
9 הצעקהו ישמע אל- כי-תבוא עליו צרה ¹⁰ אם-על-
שדי יתענג יקרה אלה בכל-עת עז אורזה אתם ביד-
אל אשר עם-שדי לא אחד ¹² הנה-אתם כלכם חזיתם
ולמה-זה הכל תחבלו ¹³ זה החלק-אדם דרש עם-אל
ונחלת עritzים משדי יקחו ¹⁴ אם-ירבו בינו למו-
חרוב וצצאו לא-ישבעו-לחם ¹⁵ שרידיו במות יקברו
ואלמנתו לא-תביבה ¹⁶ אם-יצבר כעפר כסף וכחמר
יכין מלובש ¹⁷ יcinן וצדיק ילבש וכסף נקי ייחלק ¹⁸
בנה כעש ביתו וכסכה עשה נצר ¹⁹ עשיר ישכ卜 ולא
יאסף עניינו פך ואיננו ²⁰ תשינו כמים בלהות לילה
גננותו סופה ²¹ ישאה קדים וילך יישערדו וממקנו ²²
וישליך עליו ולא יחמל מידו בrhoח יברח ²³ ישפק
עלימו כפימו וישרך עליו ממקמו

28 כי יש לכסף מוצצא ומוקום לזהב יזקו ² ברזל
מעפר יקח ואבן יצוק נחושה ³ קץ שם לחך ולכל-
הכלית הוא חוקר אבן אפל וצלמות ⁴ פרץ נחל מעם-
גר-הנסחחים מנוי-רגל דלו מאנוש ננו ⁵ ארץ-מןנה
יצא-לחם ותחתיה נהפק כמו-אש ⁶ מקום-ספר אבניה
ועפרת זהב לו ⁷ נתיב לא-ידעו עית ולא שופתו עין
אייה ⁸ לא-הדריכו בנו-שחץ לא-עדעה עליו שחול
9 בחלמיש שלח ידו הפך משור הרים ¹⁰ בצדירות
יארים בקע וככל-יקר ראתה עינו ¹¹ מבכני נחרות חשב
ותעלמה יצא אור ¹² והחכמה מאין תמצוא ואי זה
מקום בינה ¹³ לא-ידע אנטש ערכה ולא תמצא בארץ
החוים ¹⁴ תחום אמר לא-בי-הייא וים אמר אין עמודי ¹⁵
לא-יתן סנור תחתיה ולא ישקל כסף מחריה ¹⁶ לא-ערכנה
תסללה בכתם אופיר בשחם יקר וספר ¹⁷ לא-ערכנה
זהב ווכוכית ותמורתה כל-פו ¹⁸ ראותו ונגייש לא-
יוצר ומשך חכמה מפנינים ¹⁹ לא-ערכנה פשחת-cosa
בכתם טהור לא הסלה ²⁰ והחכמה מאין תבוא ואי זה
מקום בינה ²¹ ונעלמה מעניין כל-חי ומופיע השמים
נסתרה ²² אבדון ומות אמרו באניינו שמענו שמעה ²³
אליהם הבין דרכה והוא ידע את- مكانה ²⁴ כי-הוא
לקצוות-הארץ יבית תחת כל-השמות יראה ²⁵ לעשות

אראה אור כי יהל וירח יקר הלה²⁷ ויפת בסתר לבי
ותשק ידי לפִי²⁸ גַּם-הוא עזן פְּלִילִי כִּי-כחתי לאל
ممעל²⁹ אם-אשמה בפדי משנאי וההעדרתו כי-מצאו
רע³⁰ ולא-נתתי לחטא חciי - לשאל באלה נשבע³¹
אם-לא אמרו מתי אהלי מי-יתן מבשרו לא נשבע³²
בחוץ לא-ายילן גֶּר דלתי לארכח אפתח³³ אם-כסיתי
acadם פשעי - לטמן בחבי עוני³⁴ כי אערוז המון
רבה - ובו-משפחות יהתני ואדם לא-আসা פחה³⁵ מי
יתן-לי שמע לי - הָן-תוֹ שְׁדֵי יְעַנְּנוּ וְסִפְרַתְּ אִישׁ
רַבִּי³⁶ אם-לא עַל-שְׁכָמִי אֲשָׁנוּ אַעֲנְדָנוּ עַתְרוֹתְּ לִי
מִסְפָּר צָעִידָא נְגִידָנוּ כְּמוֹ-נוֹיְדָא קְרִבָּנוּ³⁷ אם-על-
אדמותי תזוק ויחד תלמיד יבכין³⁸ אם-כחח אכלתי
בל-כסף ונפש בעלה הפחתי⁴⁰ תחת חטה יצא חות-
ו-וחת-שערה באשה תמו דברי איוב

32 וישבתו שלשת האנשים האלה - מענות את-איוב
כי הוא צדיק בעניינו² ויהיר אף אל-יהוא בן-ברכאל
הבוויי - ממשפחה-רַם באיוב חרחה אפו - עַל-צדקו
נפשו מאלהיהם³ ובסלשת רעיוו חרחה אפו על אשר
לא-מצאו מענה - וירושעו את-איוב⁴ ואלי-הו-חכה
את-איוב בדברים כי זקנים-המה מננו לימים⁵ וירא
אל-יהוא - כי אין מענה בפי שלשת האנשים ויהיר אפו
ווען אל-יהוא בן-ברכאל הבוויי - ויאמר צעיר אני
ליימים ואתם יששים על-כן וחולתי ואירה מהות דעת
אתכם⁶ אמרתי ימים ידברו ורב שנים יודיעו תכמה
אכן רוח-הייא באנוש ונשmeta שדי תבינים⁹ לא-רביכם⁷
יחכמו זוקנים יבינו משפט¹⁰ لكن אמרתי שעה-לי
אהוה דעת א-פ-אני¹¹ בנ הוחלתוי לדריכם - אין עד-
תבונתיכם עד-תחקرون מלין¹² ועדיכםatabon ונהנה
אין לאיוב מוכיח - עונה אמריו מכם¹³ פָּנ-תאמרו
מצאו חכמה אל ידרנו לא-איש¹⁴ ולא-ערך אל-יה מלין
ובאמריכם לא אשיבנו¹⁵ חתו לא-ע-ה-ע-וד העתקו
מהם מלם¹⁶ ווהוחלתי כי לא ידברו כי עמדו לא-ענו
עוד¹⁷ עונה א-פ-אני חלקוי אהוה דעת א-פ-אני¹⁸ כי
מלתי מלטם היצקתני רוח בתני¹⁹ הנה-בתני-כין
לא-יפתחocabot חדים יבקע²⁰ אדרברה וירוח-לי
אפתח שפט� ועננה²¹ אל-נא אשה פני-איש ואל-אדם
לא אכנה²² כי לא ידעת כי אכנה כמעט ישאני עני

כפרץ רחוב יאתיו תחת שאה התגנגולו¹⁵ ההפק על-
בלחות הרדרף כרואה נדבתי וכעב עברה ישבתי¹⁶
ועתה-על-תשתקפ נפשי יאחזוני ימי-ענוי¹⁷ ליללה-
עצמי נקר מעיל וערקי לא ישכון¹⁸ ברב-כחITHפ-
לבושי כמי כתני יאזרני¹⁹ הרני לחמר ואותמשל
כעפר ואפר²⁰ אשוע אליך ולא תענני עמדתי ותתבן
בי²¹ תהפק לא-אכור לי בעצם ידק תשטמי²² תשאי
אל-רוח תרכיבני ותמנני תשוה²³ (תשיה)²³ כי-ידעת
מות תשיבני ובית מועד לכל-חי²⁴ אך לא-בע-ישלה-
יד-אם-בפידו להן שוע²⁵ אם-לא בכחוי לקשה-יום
ענמה נפשי לא-ביבון²⁶ כי טוב קויתו ויבא רע ואיחלה
לאור ויבא אפל²⁷ מעי רתחו ולא-דמו קדרמוני ימי-
ענוי²⁸ קדר הלכתי بلا כחמה קמתי בקהל אשוע²⁹
את-הייתי לתנים ורע לבנות יענה³⁰ עורי شهر מעלי
ועצמי-חרה מני-חרב³¹ ויהי לאבל כנרי וענבי ל科尔
בכימ

31 בריח כרתוי לעני ומאהתבון על-בתולה² ומה
חלק אלה ממעל ונחלת שדי מרמרם³ הלא-eid
עלול ונזכר לפועל איון⁴ הלא-הוא יראת דרכיו וכל-
צדדי יספר⁵ אם-ההלך עם-ושא ותחש על-מרמה
הגלי⁶ ישקלני במאני-צדך וידע אלה המתוי⁷ אם-
תsha אשרדי מני הדרך ואחר עני הלה לבי ובכפי
דבק מאום⁸ אזורעה ואחר יאל-צאנזאי ירשוש⁹ אם-
נפתח לב-על-אשה ועל-פתח רעי ארבתה¹⁰ תחתן
לאחר אשתי ועליה יכרעון אחרין ב-כ-הו (הייא)
ומה והוא (ווהוא) עון פליליים¹¹ כי אש היא עד-אבדון
האכל ובעל-חבואתי תשרש¹² אם-אמאס-משפט
עבדו ואמותי ברכם עmedi¹⁴ ומה עשה כי-יקום אל
וכ-יפקד מה אשיבנו¹⁵ הלא-ביבטן עני שעשו יוכננו
ברחם אחד¹⁶ אם-אמנע מוחפץ דלים וענוי אלמנה
אכללה¹⁷ ואכל פתוי לברדי ולא-אכל יתום ממנה¹⁸ כי
מנעוריו נדלני כאב ומבטן אמי אנתנה¹⁹ אם-אראה
אובד מבלי לבוש ואין כסות לא-ביבון²⁰ אם-לא-ברכוני
חלציו ומנו כבשי יתחמס²¹ אם-הניפות על-יתום יידי
כי-אראה בשער עוזתי²² כתפי משכמתה חפול ואורע-
מקנה תsharp²³ כי פחד אליך אל ומשאותו לא-
אוכל²⁴ אם-שמתי זהב כסלי ולכחים אמרתי מבטחו
אם-אשמה כי-רב חילוי וכי-כביר מצאה ידי²⁶ אם-

33

וְכִי פָעֵל אָדָם יִשְׁלַמּוֹ וְכָאֶרֶח אִישׁ יִמְצָאנוּ אֲפָ-
אָמָנָן אֶל לְאִירְשִׁיעַ וְשָׂדֵי לְאָ-יְעוֹתָ מִשְׁפָט ¹³ מֵי-פְּקָד
עַלְיוֹ אֶרְצָה וְמוֹ שֵׁם תְּבֵל כָּלה ¹⁴ אֶם-יִשְׁוֹם אֶלְיוֹ לְכֹ
רוֹתָו וְנִשְׁמַתוֹ אֶלְיוֹ יִאֱסָף ¹⁵ יְגֻעַן כָּל-בָּשָׂר יְחִידָה וְאָדָם
עַל-עַפְרִ יְשֻׁבָּ ¹⁶ וְאֶם-בִּנְהָ שְׁמָעָה-זֹאת הָאוֹתָה לְקוֹל
מַלְיָ ¹⁷ הָאָף שְׁוֹנָא מִשְׁפָט יְחִבּוֹשׁ וְאֶם-צְדִיקָה כְּבָר
תְּרִשְׁיָעָ ¹⁸ הָאָמָר לְמֶלֶךְ בְּלִיעָלָ.. רְשָׁעָ אֶל-גְּדִיבִים ¹⁹
אֲשֶׁר לְאָ-נְשָׂא פְּנֵי שְׁרִים וְלָא נְכָר-שָׁועַ לְפִנֵּי דָלָ כִּי-
מַעַשָּׂ יְדָיו כָּלָם ²⁰ רְגֻעָ יְמָתוֹ.. וְחַצּוֹת לִילָה גִּנְשָׂוּ עַם
וַיַּעֲבֹרְוּ וַיִּסְדְּרוּ אָבִיר לְאַבִּיד ²¹ כִּי-עַיְנוּוֹ עַל-דְּרָכִי-אִישׁ
וְכָל-צְדִידָיו יִרְאָה ²² אַיִן-חַשְׁקָ וְאַיִן צְלָמוֹת-.. לְהַסְתָּרָה
שֵׁם פָעֵלָ אָזָן ²³ כִּי לֹא עַל-אִישׁ יִשְׁם עַד--לְהַלֵּךְ אֶל-
אֶל בְּמִשְׁפָט ²⁴ יַרְעַ כְּבָרִים לְאַחֲרָה וְיִעַמֵּד אֶתְרִים
תְּחַתָּמָ ²⁵ לְכָן--יִכְיר מַעֲבָרִים וְהַפְּךְ לִילָה וְיִדְכָּא
תְּחַת-רְשִׁיעִים סְפָקָם-- בָּמָקוֹם רְאִים ²⁷ אֲשֶׁר עַל-
כָּן סְרוּ נָאָחָרָיו וְכָל-דְּרָכָיו לְאַהֲשָׁכְלָו ²⁸ לְהַבְּיאָ
עַלְיוֹ צַעְקָת-דָל וְצַעְקָת עֲנִים יִשְׁמַע ²⁹ וְהָוָא יִשְׁקַט וְמוֹ
יְרָשָׁע--וְסִתְרָ פְנִים וְמוֹ יִשְׁוֹרְנוּ וְעַל-גַּנוֹ וְעַל-אָדָם יִחְדָּ
מֶלֶךְ אָדָם חַנְפָּ--מַמְקָשִׁי עַם ³¹ כִּי-אֶל-אֶל הָאָמָר
נְשָׂאָתִי--לֹא אָחָבָל ³² בְּלָעָדָרִי אֲחֹזָה אַתָּה הָרָנִי אָם-
עוֹלָפָעַלְתִּי לֹא אָסִיף ³³ הַמְעַמֵּךְ יִשְׁלָמָנָה כִּי-מְאָסָת--
כִּי-אַתָּה תְּבָחֵר וְלֹא-אָנִי וְמָה--אִיּוֹב לְבַבָּ
יְאַמְרָוּ לְוָגְבָר חַכְםָ שְׁמַעַ לִי ³⁵ אִיּוֹב לְאַ-בְּדָעַת יְדָרָ
וְדְבָרָיו לֹא בְּהַשְּׁכִיל ³⁶ אַבִּי--יִבְחַן אִיּוֹב עַד-נְצָחָעָל-
הַשְּׁבָתָ בְּאָנְשִׁי-אָזָן ³⁷ כִּי יִסְׁיָּוף עַל-חַטָּאתָוּ פְשָׁע בְּיִנְנָנוּ
יִסְׁפּוֹק וְרַב אָמְרוּ לְאֶל

35 וַיַּעַן אֶלְיוֹהוּ וַיֹּאמֶר ² הַזֹּאת חַשְׁבָת לְמִשְׁפָט
אָמָרָת צְדִיקָ מְאָל ³ כִּי-הָאָמָר מֵה-יִסְכַּן-לְךָ מֵה-אָעֵל
מַחְטָאתִי ⁴ אַנְיַ אַשְׁיבָךְ מְלִין--וְאַתָּ-רְעִיךְ עַמְקָ ⁵ הַבְּטָ
שְׁמִים וְרָאָה וְשׁוֹר שְׁחִקָם נְבָהוּ מְנֻקָּ ⁶ אֶם-חַטָּאתָ מה-
חַפְּעָל-בוֹ וְרַבּוֹ פְשָׁעֵיךְ מֵה-תְּعַשָּׂה-לָוֹ ⁷ אֶם-צְדִיקָתָ מה-
תְּחַת-לֹו אוֹ מֵה-מִידָךְ יִקְחָ ⁸ לְאִישׁ-כּוֹמֹךְ רְשָׁעָ וְלִבְנָן-
אָדָם צְדִיקָתָ ⁹ מְרַב עַשְׂקִים יְזַעְקָו יְשֻׁעוּ מְזֹרְעָ
רְבִים ¹⁰ וְלֹא-אָמָר--אַיהֲ אֶלְהָ עֲשֵׂי נְתַנְתָּ זְמָרוֹת בְּלִילָה
וְמְלֵפָנוּ מְבָהָמוֹת אַרְץ וְמְעוֹזָהָשִׁים יִחְמַנוּ ¹² שָׁם
יְצַעְקוּ וְלֹא יְעַנְהָ--מְפַנֵּי גָּנוֹן דְּרִיעִים ¹³ אֶךְ-שָׁוֹא לְאָ-
שְׁמַעַעַל וְשָׂדֵי לֹא יִשְׁוֹרָנָה ¹⁴ אֶךְ-יִתְאָמֵר לֹא תִשְׁוֹרָנָ
דִּין לְפָנָיו וְתַחְולֶל לֹו ¹⁵ וְעַתָּה--כִּי-אַיִן פְקָד אָפָוּ וְלֹא-

וְאַוְלָם--שְׁמַעַנָּא אִיּוֹב מַלְיָ וְכָל-דְּבָרִי הָאוֹנָה
2 הָנָה-נָא פְתָחָתִי פִי דְבָרָה לְשָׁנִי בְּחָכִי ³ יִשְׁרָ-לְבָבִי
אָמְרוּ וְרַעַת שְׁפָטוּ בְּרוֹרָ מְלָלוֹ ⁴ רָוחָ-אַל עַשְׁתִּינִי וְנִשְׁמָתָה
שְׂדֵי תְּחִנָּי ⁵ אַם-תָּכַל הַשְּׁבִנִי עַרְכָה לְפִנֵּי הַתִּיצְבָּה ⁶
הָנָה-אַנְיִינָי כְּפִיךְ לְאַל מְחַמְרָ קְרַצְתִּי נָם-אַנְיִי ⁷ 7 הָנָה אַמְתִּי
לְאַתְּבָעָתָק וְאַכְפִּי עַלְכָּךְ לְאַ-יְכָבָד ⁸ אַךְ אָמְרָתָ בְּאַזְנִי
וּכְלָ מְלִין אַשְׁמָעָ ⁹ זֹךְ אַנְיִי בְּלִי-פְשָׁע חָקָאַנְיִי וְלֹא עַזָּ
לְיִי ¹⁰ הָנָן תְּנוֹאָתָ עַלְיִי יִמְצָא יְחַשְּׁבָנִי לְאוֹיְבָ לֹו ¹¹ וְיִשְׁמַ
בָּסְדָר רְגָלִי יִשְׁמַר כָּל-אַרְחָתִי ¹² הָנָן-זֹאת לְאַ-צְדִיקָתִ
אַעֲנָק-כִּי-יִרְבָּה אַלְהָה מְאָנוֹשׁ ¹³ מְרוֹעָ אֶלְיוֹבָה רִיבּוֹתִי
כָּל-דְּבָרָיו לֹא יִעֲנָה ¹⁴ כִּי-בָאָחָת יִדְבָּר-אַל וְבָשְׁתִּים
לְאַיְשָׁרָנָה ¹⁵ בְּחָלוּמָ חַוִּין לִילָה-בְּנֶפֶל תְּרָדָמָה עַל-
אַנְשִׁים בְּתְנוֹמוֹת עַלְיִשְׁבָּ ¹⁶ אוֹ גִּילָה אָזָן אַנְשִׁים
וּבְמָסְרָם יִחְתָּם ¹⁷ לְהַסִּיר אָדָם מַעְשָׂה וְנוֹהָגָן
יִסְהָה ¹⁸ יִחְשַׁק נְפָשָׂו מַנְיָ-שְׁחָת וְחוֹיתָוּ מַעְבָּר בְּשָׁלָח
יִסְהָה ¹⁹ וְהַוְחָה בְּמַכְאָוב עַל-מְשַׁכְבָו וְרִיבָו (וּרְובָ) עַצְמָיו
אַתָּן ²⁰ וְזֹהָמָתוּ חִיתָוּ לְחַם וְנוֹפָשָׂו מַאֲכָל הָאוֹהָ ²¹ יְכָל
בְּשָׁרוֹ מַרְאִי וְשָׁפִי (וּשְׁפָוּ) עַצְמָתוֹ לְאַרְאוֹ ²² וְתַקְרָב
לְשָׁחַת נְפָשָׂו וְחוֹיתָוּ לְמִתְוָיָם ²³ אַם-יִשְׁרָוֹ ²⁴ וְיִחְנָנוּ
מַלְיִין אַחֲד מַנְיָ-אַלְפָ לְהַנִּיד לְאָדָם יִשְׁרָוֹ ²⁵ רְטַפְשָׁ
וַיֹּאמֶר פְּדָעָהוּ מַרְדָה שָׁחַת מַצְאָתִי כְּפָר
בְּשָׁרוֹ מַנְעָרִי יִשְׁבָּוּ לִימִי עַלְמָוִי ²⁶ יִעַתָּר אֶל-אֶלְהָה
וַיַּרְצָחוּ וַיַּרְאָ פְנֵי כְּתָרוּעָה וַיַּשְׁבַּ אֶלְעָנָשָׁן צְדָקָתוֹ ²⁷ יִשְׁרָ
עַל-אַנְשִׁים וַיֹּאמֶר חַטָּאתִי וַיַּרְא הָעוֹתִי וְלֹא-שָׁווָה לִי ²⁸
פְּדָהָנָשִׁי (נְפָשָׂו) מַעְבָּר בְּשָׁחַת וְחוֹיתָוּ (וְחוֹיתָוּ) בָאָרָ
תְּרָא ²⁹ הָנָן-כָּל-אֶלְהָה יִפְעָל-אֶל--פָעָמִים שְׁלֹשָׁ עַם-
גָּבָר ³⁰ לְהַשִּׁיבָנָשָׂו מַנְיָ-שְׁחָת--לְאוֹרָב אֶלְהָה
הַקְשָׁב אִיּוֹב שְׁמַעַל-לִי הַחְרָשָׁנִי אַדְבָר ³² אַם-יִשְׁ-
מְלִין הַשְּׁבִנִי דָבָר כִּי-חַפְצָרִי צְדָקָךְ ³³ אַם-אַיִן אַתָּה
שְׁמַעַל-לִי הַחְרָשָׁנִי אַלְפָךְ חַכְמָה

34 וַיַּעַן אֶלְיוֹהוּ וַיֹּאמֶר ² שְׁמַעוּ חַכְמִים מַלְיָ וְיִדְעִים
הָאוֹנִין לִי ³ כִּי-אַזָּן מְלִין תְּבִחֵן וְחַק יִשְׁעַמְעַם לְאַכְל ⁴
מִשְׁפָט נְבָחרָה-לְנוּ נְדֻעָה בְּיִנְנָה מֵה-טוֹב ⁵ כִּי-אָמָר
אִיּוֹב צְדִיקָתִי וְאַל הַסִּיר מִשְׁפָטִי ⁶ עַל-מִשְׁפָטִי אַכְזָב
אָנוֹשָׁ צְבִי בְּלִי-פְשָׁע ⁷ מַי-גָּבָר אִיּוֹב יִשְׁתָּה לְעֵגָן כְּמִים
וְאַרְדָה לְחַבְרָה עַם-פְעָלִי אַיּוֹן וְלִלְכָת עַם-אָנְשִׁי-רְשָׁע
9 כִּי-אָמָר לֹא יִסְכַּן-גָּבָר--בְּרַצְחָה עַם-אֱלֹהִים ¹⁰ לְכָן

ידע בפ' מאד ¹⁶ ואיוב הבל יפתח-פיחו בבל-דעת
מלין יכבר

36 ויסף אליהו ויאמר ² כתר-ל' זעיר ואחוך כי
עוד לאלה מלדים ³ אשא דעוי למרחוק ולפעלי את-
צדך ⁴ כי-אמנם לא-שקר ملي' תמים דעתות עמק ⁵ הון-
אל כביר ולא ימואס כביר כה לב ⁶ לא-יהיה רשע
ומשפט ענינים יתן ⁷ לא-ינגרע מצדיק עניינו ואת-מלים
לכסא ויישבים לנצח וגבהו ⁸ ואם-אסורים בזוקים
ילכדון בחבל-ענוי ⁹ ווינדר להם פעלם ופשיעיהם כי
יתגברו ¹⁰ וויגל אונם למוסר ויאמר כי-ישובו מאון ען
אם-ישמעו ויעבדו יכלו ימידם בטוב ושוניים בנעימים
¹¹ ואם-לא ישמעו בשלח יעברו ויגעו בבל-דעת
¹² וחנפי-לב ישימו אף לא ישועו כי אסרם ¹⁴ תמתה
בגער נפשם וחitem בקדשים ¹⁵ ייחלץ עני בעניו ונגל
בלחץ אונם ¹⁶ ואף הסיך מפי-צ'r-- רחוב לא-מווץ
התהיה ונחתה שלתנק מלא דשן ¹⁷ ודין-רשע מלאת
אור-נא כנבר חלציך ואשאלאך והודיעני ⁴ איפה הייתה
ביסידי-ארץ הנdry אם-ידעת בינה ⁵ מי-שם ממדיה כי
תדרע או מי-גנשה עליה קו ⁶ על-מה אדניה התבשו או
מי-יראה אבן פנתה ⁷ ברון-יחיד כוכבי בקר ויריעו כל-
בני אלहוים ⁸ ויסך בדלותים ים בניחו מרחם יצא
⁹ בשומי ענן לבשו וערפל חתלו ¹⁰ ואשרבר עליו
חקיו ואשים בריח ודלותים ¹¹ ואמר--עד-פה תבוא
בקר ידעתה שחר (דעתה השחר) מקמו ¹³ לאחו
בכיפות הארץ וינגרו רשיים ממנה ¹⁴ תזהפק כחמר
חותם וויתיצבו כמו לבוד ¹⁵ וימגע מרשעים אורם
וורוע רמה תשבר ¹⁶ הבאת עד-גביבים ובחקר תהום
התהלהכת ¹⁷ הנגלו לך שעורי-מות וshedri צלמות
תראה ¹⁸ התבנית עד-רחבי-ארץ הנdry אם-ידעת כלה
¹⁹ אי-זה הדרך ישבנו-אור וחשך אי-זה מקמו ²⁰ כי
תקחנו אל-גבולו וכיב-תבינות ביתה ²¹ ידעת כי-
או תولد ומספר ימיך רבים ²² הבאת אל-אזורות שלג
ואוצרות ברד תראה ²³ אשר-חשתנו לעת-צרא ליום
קרב ומלחמה ²⁴ אי-זה הדרך יחלק אור יפץ קרים
על-ארץ ²⁵ מי-פלג לשטף תעללה ודרך לחוויל קלות
²⁶ להמתיר על-ארץ לא-איש-- מדבר לא-אדם בו
²⁷ להשבע שאה ומשאה ולהצמיה מצא דשא ²⁸ דיש-
ומזרים קרה ¹⁰ מנשمت-אל יתן-קירה ורחוב מים

37 אף-לויאת יתרד לבוי ויתר ממקומו ² שמעו שמעו
ברנו קלו' והנה מפי יצא ³ תחת-כל-השמי ישראו
וארו על-כיפות הארץ ⁴ אחורי ישאג-קול-- ירעם
בקול גאננו ולא יעקבם כי-ישמע קולו ⁵ ירעם אל-
בקולו נפלאות עשה גדרות ולא נדע ⁶ כי לשגן אמר-
הוא-ארץ גונש מטר ונשם מטרות עוז ⁷ ביד-כל-
אדם יחתום-- לדעת כל-אנשי מעשה ⁸ ותבוא היה
במו-ארב ובמעונתי החשכו ⁹ מון-החרדר תבוא סופה
ומזרים קרה ¹⁰ מנשמת-אל יתן-קירה ורחוב מים

במושך ¹¹ אף-ברוי יטריח עב יפיע ענן אורו ¹² והוא
מסבוח מההפרק בהחכלהו לפעלם כל אשר יצום
על-פני תבל ארציה ¹³ אם-לשbet אם-לא-אדזו-- אם-
לחסד ימצאהו ¹⁴ האזינה זאת איוב עמד והתבונן
נפלאות אל ¹⁵ התדע בשום-אללה עליהם והפיע אוֹר
עננו ¹⁶ התדע על-מפלשי-עב מפלאות תמים דעתם ¹⁷
אשר-בנידך חמימות-- בהשקת ארץ מדרום ¹⁸ תרכיע
עמו לשחקים חוקים כראוי מוצק ¹⁹ הודיענו מה-נאמר
לו לא-גערך מפוני-חשך ²⁰ היספר-לו כי אדרבר אם-
אמר איש כי יבלע ²¹ ועתה לא ראו אוֹר-- בהיר הוא
בשחקים ורוח עברה וחטהaram מצפון וזה אתה
על-אללה נורא הוּד ²³ שדי לא-מצאנתו שניא-כח
ומשפט ורב-צדקה לא עננה ²⁴ לכן יראוהו אנשים
לא-יראה כל-חכמי-לב

38 ויען-יהוה את-איוב מנהסעה (מן הסערה)
ויאמר ² מי זה מהשיך עצה במלין-- בל-דעת ³
אור-נא כנבר חלציך ואשאלאך והודיעני ⁴ איפה הייתה
ביסידי-ארץ הנdry אם-ידעת בינה ⁵ מי-שם ממדיה כי
תדרע או מי-גנשה עליה קו ⁶ על-מה אדניה התבשו או
מי-יראה אבן פנתה ⁷ ברון-יחיד כוכבי בקר ויריעו כל-
בני אלהוים ⁸ ויסך בדלותים ים בניחו מרחם יצא
⁹ בשומי ענן לבשו וערפל חתלו ¹⁰ ואשרבר עליו
חקיו ואשים בריח ודלותים ¹¹ ואמר--עד-פה תבוא
בקר ידעתה שחר (דעתה השחר) מקמו ¹³ לאחו
בכיפות הארץ וינגרו רשיים ממנה ¹⁴ תזהפק כחמר
חותם וויתיצבו כמו לבוד ¹⁵ וימגע מרשעים אורם
וורוע רמה תשבר ¹⁶ הבאת עד-גביבים ובחקר תהום
התהלהכת ¹⁷ הנגלו לך שעורי-מות וshedri צלמות
תראה ¹⁸ התבנית עד-רחבי-ארץ הנdry אם-ידעת כלה
¹⁹ אי-זה הדרך ישבנו-אור וחשך אי-זה מקמו ²⁰ כי
תקחנו אל-גבולו וכיב-תבינות ביתה ²¹ ידעת כי-
או תولد ומספר ימיך רבים ²² הבאת אל-אזורות שלג
ואוצרות ברד תראה ²³ אשר-חשתנו לעת-צרא ליום
קרב ומלחמה ²⁴ אי-זה הדרך יחלק אור יפץ קרים
על-ארץ ²⁵ מי-פלג לשטף תעללה ודרך לחוויל קלות
²⁶ להמתיר על-ארץ לא-איש-- מדבר לא-אדם בו
²⁷ להשבע שאה ומשאה ולהצמיה מצא דשא ²⁸ דיש-

מוֹכִיחַ אֱלֹהִים יְעַנֵּה 3 וַיַּעֲשֵׂה יְהוָה אֶת-יְהוָה וַיֹּאמֶר 4 הִנֵּן קָלְתִּי מִתְּהִשְׁבַּךְ יְהִי שְׁמֹתוֹ לְמַוְתִּי 5 אֶחָת דְּבָרַתִּי וְלֹא אַעֲנֶה וְשָׁתִים וְלֹא אָסִיף 6 וַיַּעֲשֵׂה יְהוָה אֶת-אִיּוֹב מִגְּסֻרָה (מִן סֻעָה) וַיֹּאמֶר 7 אֶזְרָאֵל-נָא כָּנְבָר חַלְצִיךְ אֲשָׁלֵךְ 8 הַזְּדִינָה אֶת-הַפְּרָטָה מִשְׁפְּטִי תְּרַשְׁעָנוּ לְמַעַן הַצְּדָקָה 9 וְאַם-זְרוּעָה כָּאֵל לְךָ וּבְכָל כָּמָהוּ תְּרַעַם 10 עַדְתָּה נָא נָאוּ וְגַבָּה וְחוֹדֵד וְחוֹדֵר תְּלַבֵּשׂ 11 הַפְּצִיא עַבְרוֹת אַפְךָ וְרָאָה כָּל-נָא הַכְּנִיעָהוּ וְהַדְּרָךְ כָּל-נָא הַשְּׁפִילָהוּ 12 דָּרָא כָּל-נָא הַכְּנִיעָהוּ וְהַדְּרָךְ רְשָׁעִים תְּחַתָּם 13 טָמֵנָה בַּעֲפָר יְחִידָה פְּנֵיהם חַבֵּשׁ בְּטָמֵון וְגַם-אַנְיָן אָוֹדֵךְ כִּי-תוֹשֵׁעַ לְךָ יְמִינָךְ 15 הַנָּה-נָא בְּהַמּוֹת 14 אַשְׁר-עִשְׂתִּי עַמְּךָ חַצְרִיךְ יָאָכֵל 16 הַנָּה-נָא כָּהוּ בְּמַתְנָיו וְאַנוּ בְּשָׁרִירֵינוּ 17 יְחִיפָּזׁ גַּנְבּוּ כָּמוּ-אָרוּ נִידִי פְּחָדוּ יְשָׁרָנוּ 18 עַצְמָיו אֲפִיקִין נִתְחַשָּׁה גְּרָמוֹי כְּמַטִּיל בְּרָזֶל 19 הַוָּא רַאשְׁיתָ דְּרָכֵיכְיָא-אֶל הַעֲשָׂו יְנַשְּׁחַרְבָּו 20 כִּי-בָּולְהָרִים יְשָׁאוּ-לָו וְכָל-חַיָּה הַשְׁדָה יְשָׁהָקוּ-שָׁם 21 תְּחַת-צָלָלִים יְשָׁכַּבְתָּה-בְּסֶתֶר קָנָה וּבְצָחָה 22 יְסַכְּהָו צָלָלִים צָלָלִוּ יְסַבּוּהוּ עַרְבִּי-נָחֵל 23 הַן יְעַשֵּׂק נָהָר לְאַיְחָנוּ יְבַטֵּח כִּי-יְנִיחַ יְרָדֵן אֶל-פִּיהָו 24 בְּעִינֵינוּ יְקַחְנוּ בָּמָקוֹשִׁים יְנַקְּבָ-אָרֶף

41 תְּמַשֵּׁךְ לְוִיתָן בְּחַכָּה וּבְחַבֵּל תְּשִׁקְעַע לְשָׁנוֹ 2 הַחִסִּים אָגְמָן בְּאָפָו וּבְחֹווֹתָקָב לְחַיָּו 3 הַיְּרָבָה אֲלֵיךְ תְּחִנּוֹנִים אַם-יְדִבְרָא אֲלֵיךְ רְכוֹת 4 הַיכְרַת בְּרִית עַמְּךָ תְּקַחְנוּ לְעַבְדָּוּלָם 5 הַחַשְׁקָה-בּוּ כְּצָפֹר וְתַקְשְׁרָנוּ לְנַעֲרוֹתִיךְ 6 יְכַרְוּ עַלְיוֹן הַכְּרִירִים יְחַצְׁחוּ בֵין כְּנָעַנִים 7 הַתְּמָלָא בְּשָׁכּוֹת עָרוֹוּ וּבְצָלָל דָּנִים רָאָשׁוֹ 8 שִׁים-עַלְיוֹ כְּפָךְ וְכָרְמָחָמָה אַל-תוֹסֵף 9 הַנְּ-תְּחַלְתָּו נִכְוָה הַנְּמָם אַל-מְרָאִי יְטָל 10 לְאָ-אַכְזָר כִּי יְעוּרָנוּ וְמַיְ הָא לְפָנֵי וְתִּצְבֵּבְנָא מִי הַקְּרִימָנוּ וְאַשְׁלָמָה הַחַת בְּלַ-הַשְׁמָמוֹן-לִי-הָא 12 לְאָ- (לְוָ) אֲחַרְיוֹשׁ בְּדָרוֹ וּדְבָרָג-גְּבוּרוֹת וְחַיִן עַרְכָו 13 מִי-גָּלָה פָּנוּ לְבּוֹשׁוּ בְּכַפֵּל רְסָנוֹ מִי יְבָא 14 דְלָתִי פְּנֵי מִי פָתֵח סְבִיבָות שְׁנֵיו אַיִמָה 15 נָאָה אֲפִיקִי מְנִינִים סְגָנָר חֹתֶם צָר 16 אֶחָד בְּאֶחָד יְגַשֵּׂע וְרוֹחָה לְאָ-יְבָא בְּנֵי-הַמִּים 17 אִישׁ-בְּאַחֲיוֹ יְדִבְקָו יְתַלְכְּדוּ וְלֹא יְתַפְּרָדוּ 18 עַתְּשִׁיתָיו תְּהַלֵּ אָור וְעַיְנָיו כְּעַפְעָפִי-שָׁחָר 19 מְפִיו לְפִידִים יְהַלְכוּ כִּידּוֹרִי אֲשִׁתְּמַלְטוּ 20 מְנַחְרִירִוּ יְצָא עַשְׁן--כְּדוּד נְפּוֹחַ וְאַגְּמָנוֹ 21 נְפּוֹשׁוּ נְחַלִּים תְּלַחְתָּ וְלֹהָבָה מְפִיו יְצָא 22 בְּצֹואָרוּ יְלִין עַז וּלְפִנְיוֹ תְּדוֹצַן דָּבָרָה 23

לְמַטְרָ אָב אוּ מִי-הַוְּלִיד אֶנְגְּلִי-טָל 29 מִבְּטָן מַיִצְאָה הַקְּרָה וּכְפַר שָׁמִים מַיִלְדוֹ 30 כָּאָבָן מִים יִתְהַבָּא וּפְנֵי תְּהַוְמָם יִתְלַכְּדוּ 31 הַתְּקַשֵּׁר מַעֲדָנוֹת כִּימָה אַו-מִשְׁכָוֹת כִּיסְלָתְפָחָה 32 הַתְּצִיא מְזֻרָות בְּעַתָּה וּוַיַּשְׁעַל-בְּנִיהָנִים הַנְּחָם 33 הַזְּדִעַת חִקּוֹת שְׁמִים אַם-חַשִּׁים מַשְׁתְּרוּ בָּאָרֶץ הַתְּרִטְמָה לְעַבְרָ קָולָךְ וְשְׁפָעָת-מִים תְּכָסֵס 35 הַתְּשִׁלְחָה בְּרִקִים וַיְלִכוּ וַיֹּאמְרוּ לְךָ הַנָּנוּ 36 מַיִ-שְׁתָ בְּטָחוֹת חִכָּמָה אוּ מַי-נָּתַן לְשָׁכֵוי בְּנִיהָ 37 מַיִ-יְסַפֵּר שְׁחָקִים בְּחִכָּמָה וּנְבָלִי שָׁמִים מַיִי-שְׁכִיבָה 38 בְּצָקָת עַפְרָ לְמוֹצָק וּרְגָבִים יְדִבְקָו 39 הַחַצְדָּה לְלִבְיאָ טְרָפָחָה כְּפִירִים תְּמָלָא 40 מַיִי-כִּין כִּי-יְשַׁחַד יְשָׁבּוּ בְּסֶכה לְמוֹ-אַרְבָּ 41 מַיִי-כִּין לְעַרְבָּ צִידָוּ כִּי-יְלִדוּ אַל-אַל יְשֻׁועָו יְתַעַו לְבָלִי-אַכְלָה הַיְּדִיעָת-עַת לְהַתִּיעַלְיָי-סָלָע חָלָל אַלְוָת תְּשִׁמְרָה 2 הַסְּפָר יְרִיחָם תְּמָלָא גָּהָ וַיֹּדְעָת עַת לְדַתְנָה 3 תְּכַרְעָנָה יְלִדְיָהנִין הַפְּלָחָנָה חְבָלִים תְּשִׁלְחָה 4 יְחַלְמָו בְּנִיהם רִבְבָו בְּבָרִי יְצָא וְלֹא-שָׁבָו לְמוֹ 5 מַיִ-שְׁלָחָ פְּרָא חָפְשָׁי וּמְסָרוֹת עַרְוֹד מַיִ פָתָח 6 אַשְׁר-שְׁמָתִי עֲרָבָה בִּיתָו וּמְשָׁכְנָותִיו מַלְחָה 7 יְשַׁחַק לְהַמּוֹן קָרִיהָ תְּשָׂוֹתָנִשָּׁ 8 יְתּוֹר הַרְמִים מַרְעָהוּ וְאַחֲרָכְלִי-יְרוֹק יְדָרָשָׁ 9 הַאֲבָהָרִים עַבְדָּךְ אַם-יְלִין עַל-אַבּוֹסֵק 10 הַתְּקַשְּׁר- רִים בְּתָלָם עַבְתָּו וְתַעֲזָב אַלְיוֹן יְגַעַךְ 11 הַתְּבַטְחָה- בּוּ כִּי-רְבָבָ כָּחָו וְתַעֲזָב אַלְיוֹן יְגַעַךְ 12 הַתְּאַמְּנִין בּוּ כִּי- יְשָׁוב (יְשִׁיבָה) וּרְעֵד וּגְרִינְקִי יְאָסֵף 13 כְּנֶפֶט-רְגָנִים נְעָלָה אַם-אֲבָרָה חָסִידָה וְנִזְחָה 14 כִּי-תַעֲזֵב לְאָרֶץ בְּצִיהָ וְעַל-עַפְרָ תְּחַמְמָ 15 וְתַשְׁכַּח כִּי-רְגֵל תְּזָהָרָה וְחִתָּה שְׁדָה תְּרוֹשָׁה 16 הַקְּשִׁיחָה בְּנִיהָ לְלָא-הָלָה לְרִיק יְגַעַה בְּלִי- פָחָד 17 כִּי-הַשָּׁה אֶלְוָה חִכָּמָה וְלֹא-חָלֵק לְהַבִּנָה 18 כְּעַת בְּמַרְמָם תְּמִרְיָה תְּשִׁחְקָק לְסָס וּלְרַכְבָו 19 הַתְּתַנֵּן לְסָס נְבוֹרָה הַתְּלִבְשִׁש צֹואָרוּ רַעֲמָה 20 הַתְּרַעְשָׁנוּ כָּאַרְבָּה הַדָּרְנָהוּ אַיִמָה 21 יְחַפְרָו בְּעַמְקָה וּוַיִּשְׁוִישָׁ בְּכָחָ יְצָא לְקָרְאָת-נְשָׁק 22 יְשַׁחַק לְפָחָד וְלֹא יְחַתָּה וְלֹא-יְשַׁוב מְפַנִּי-חָרָב 23 עַלְיוֹ תְּרַנְהָה אֲשָׁהָה לְהַבִּנָה וְכִידּוֹן בְּרָעָשָׁו וְרְגָנְזָו יְגַעַךְ 24 בְּרָעָשָׁו וְרְגָנְזָו יְגַעַךְ 25 בְּדִי שְׁפָר יְאָמֵר הָאָח--וּמְרַחּוֹק יְרִיחָ מַלְחָמָה רַעֲמָה 26 הַמְּבִינָתִיךְ יְאָבָר-גַּי יְפַרְשָׁ כְּנֶפֶט לְתִימָן 27 אַם-עַל-פִּיךְ יְגַבֵּה נְשָׁר וְכִי יְרִים קָנוֹ 28 סָלָע יְשַׁכֵּן וְוַתְּלַנְּן--עַל-שָׁן-סָלָע וּמְצֹודָה 29 מַשָּׁש חַפְרָ-אַכְלָה לְמַרְחָק עַיְנָיו יְבָטוֹ 30 וְאַפְרָחָו יְעַלְעָ-דָם וּבְאַשְׁר חָלִים שָׁם הוּא

מפלי בשרו דבקו יצוק עליו בל-ימוט²⁴ לבו יצוק
כמו-אבן ויצוק כפלח תחתית²⁵ משתו יגورو אלים
משברים יתחטא²⁶ משינגו הרב בל' מקום חנית
ensus ושריה²⁷ ייחשב לתבן ברזל לעז רקבון נחשוה
לא-יבריחנו בן-קשת לקש נהפכו-לו אבני-קלע²⁸
כקש נחשבו תותח ויוחק לרעש CIDON³⁰ תחתיו²⁹
חרודי חרש ירפה חרוץ עלי-טיט³¹ יורתיה כסיר
מצולחה ים ישם כמרקחה³² אחורי יאיר נתיב ייחשב
תהום לשיבה³³ אין-על-עפר משלו העשו לבלי-חת
את-כל-גביה יראה הוא מלך על-כל-בני-שחן³⁴

42 ויען איוב את-יהוה ויאמר 2 ידעת (ידעת)
כי-כל תוכל ולא-יבצרא ממך מזומה³ מי זה מעלים
עצה--בלי-דעtat לבן הנדרתי ולא אבן נפלאות ממני
ולא אדע⁴ שמע-נא ואנכי אדבר אשאך והודיעני⁵
לשמע-אוֹן שמעתיק ועתה עני ראתך

ארחות משפט ודרך חסידו ישמר ⁹ אז--תבין צדק
ומשפט ומישרים כל-מעגל-טוב ¹⁰ כי-تبוא חכמה
בלבך ודרעת לנفسך יגעם ¹¹ מזומה תשמר עליך
تبונה תנצרכה ¹² להצילך מדרך רע מאיש מדבר
ההיפות ¹³ העזים ארחות ישך--ללכת בדרכיכי-
חשך ¹⁴ השמחים לעשות רע גינו בתהיפות רע
¹⁵ אשר ארחותיהם עקשנים ונלוים במעגליות ¹⁶
להצילך מasha זורה מנכירה אמריה החלקה ¹⁷
הعزובת אלוף נعروיה ואת-בריות אליהו שכהה ¹⁸
כי שחה אל-מוות ביתה ואל-רפאים מעגלותיה ¹⁹ כל-
באייה לא-ישובון ולא-ישינו ארחות חיים ²⁰ למען--
תליך בדרכ טוביים וארחות צדיקים תשמר ²¹ כי-
ישראלים ישבנו-ארץ ותמיימים יותרו בה ²² ורשעים
מארץ יכרתו ובוגדים יסחו ממנה

3 בני תורה אל-תשכח ומצוות יציר לך ² כי ארך
ימים ושנות חיים--ושלום יוסיפו לך ³ חסד ואמת אל-
יעובך קשרם על-גנוגותיך כתובם על-לוח לך ⁴
ומצא-חן ושכל-טוב--בעיני אלהים ואדם ⁵ בטח אל-
יהוה בכל-לבך ואל-בונך אל-תשען ⁶ בכל-דרךיך
ודעהו והוא ישר ארחותיך ⁷ אל-תהי חכם בעיניך
ירא-תיהוה וسور מרע ⁸ רפואיות תהיו לשך וشكוי
לעצמאותיך ⁹ כבד את-יהוה מהונך ומרاشית כל-
הבואתך ¹⁰ וימלאו אסמיד שבע ותירוש יקbid יפרצוי
את אשר יאהב יהוה יוכיה וכאב את-בן רצחה ¹³ אשרי
אדם מצא חכמה ואדם יפיק התבונה ¹⁴ כי טוב סחרה
מסחר-כספי ומחוץ התבואה ¹⁵ יקרה היא מפניהם
(מןינים) וכל-חפציך לא-ישוע-בה ¹⁶ ארך ימים
בימינה בשاملותה עשר וכבוד ¹⁷ דרכיה דרכי-נעם
וכל-נתיבותה שלום ¹⁸ עז-חיים היא למחוקים בה
ותמכיה מאשר ¹⁹ יהוה--בחכמה יסיד-ארץ כון שמיים
בחבונה ²⁰ בדעתו תהומות נבקעו ושהקם ירעפו-טל
בני אל-יליזו מעיניך נצר תשיה ומזומה ²² ויהיו חיים
לנפשך וחן לנרגותיך ²³ או תליך לכתה דרך ורגליך
לא תנוך ²⁴ אם-תשכב לא-תפחד ושכבות וערבה
שנתך ²⁵ אל-תירא מפחד פתאם ומשאת רשיים כי
תבא ²⁶ כי-יהוה יהיה בסכלך ושמור רגליך מלבד
אל-תמנע-טוב מבעליו--בஹות לאל-ידיך (ידך)

1 משלו שלמה בן-דוד--מלך ישראל ² לדעת חכמה
ומוסר להבין אמריו בינה ³ ללחמת מוסר השכל צדק
ומשפט ומשרים ⁴ לחתת לפתאים ערמה לנער דעת
ומזומה ⁵ ישמע חכם וווסף לקח ונבון תחלות יקנה ⁶
להבין משל ומליצה דברי חכמים וחידתם ⁷ יראת
יהוה ראשית דעת חכמה ומוסר אוילים בזו ⁸ שמע
בני מוסר אביך ואל-תשssh תורה אמרך ⁹ כי לווית חן הם
לראש וענקים לנרגותך ¹⁰ בני--אם-יפתוח חטאיהם
אל-חבא ¹¹ אם-יאמרו לך אנתנו נרבבה לדם נצפה
לנקוי חنم ¹² נבלעם כשאלול חיים ותמיימים כירורי
בור (Sheol) ¹³ כל-הון יקר נמצא נמלא בתני
שלל ¹⁴ גורלך תפיל בתוכנו כס אחד יהיה לכלינו
בנין--אל-תליך בדרךך אתם מגע רגליך מנתיבתם
כי רגליךם לרע ירויצו וימחרו לשפך-דם ¹⁷ כי-
תנם מזרה הרשת--בעינוי כל-בעל כנף ¹⁸ והם לדם
יארכו יצפנו לנפשתם ¹⁹ כן--ארחות כל-בצע בצע
את-נפש בעליו יקח ²⁰ חכמתו בחוץ תרנה ברכבות
תתן קולה ²¹ בראש המיות תקרא בפתחי שעריהם
בעיר--אמരיה התאמר ²² עד-מתי פתום--תאהבו-
פתוי ולציטם--לצון חמדו להם וכיסילים ישנאו-דעתה
תשובו לתוכחות הנה אביהה לכם רוחן אודיעה
דברי אתכם ²⁴ יען קראתי ותמאנו נתתי ידי ואני
מקשיב ²⁵ ותפרעו כל-עצתי ותוכחותי לא אביהם ²⁶
نم-אני באידכם אשחק אל-עיגן בבא פחדכם ²⁷ בבא
שואוה (שואוה) פחדכם--ואידכם כסופה יתאה
בבא עלייכם צרה וצוקה ²⁸ או יקראנני ולא עננה
ישחרני ולא ימצאנני ²⁹ תחת כי-שנאו דעתה ויראה
יהוה לא בחרו ³⁰ לא-אבו לעצמי נאצו כל-תוכחות ³¹
ויאכלו מפרי דרכם וממעצתיהם ישבעו ³² כי מושבת
ਪתים תחרגנם ושלות כסילים תאבדם ³³ ושםע ל-
ישכן-בטח וshanן מפחד רעה

2 בני אם-תקח אמריו ומצוות צפן אתה ² להקשיב
לחכמה אנך תהה לך לתבונה ³ כי אם לבינה
תקרא ל התבונה תzon קולך ⁴ אם-תקבשנה כסוף
וכמתמןיהם תחפשנה ⁵ אז-תבין יראת יהוה ודעת
אליהם תמצא ⁶ כי-יהוה יתן חכמה מפיו דעת ותבונה
וצפן (צפן) לישראלים תושיה מן להלכי הם ⁸ לנצר

תדע 7 ועתה בנים שמעו-לי ואל-הסרו מאמרי-פי 8 הרחק מעלה ררכך ואל-תקרב אל-פתחה ביתה 9 פן-תתן לאחרים הודך ושנתייך לאכזרי 10 פן-ישבעו זרים כחץ וצביב בבית נכרי 11 ונחתה באחריתך בכלות בשרך ושארך 12 ואמרת- איך שנאי מוסר ותוחחת נאץ לבי 13 ולא-شمעתו בקהל מורי ולמלמדרי לא-היטוי אוני 14 כמעט היהתי בכל-רע -- בתקק קгал ועדה 15 שתה-מים מבורך ונולמים מותוק בארך 16 יפיצו מעניתך חוצה ברחבות פלני-מים 17 יהיו- לך לבך ואין לזרום אתך 18 יהי-מקורך ברוך ושמח מאשת נערך 19 אילית אהבים ויעלה-חן דריה יורך בכל-עת באהבתה תנסה תמיד 20 ולמה תנסה בני בזורה ותחבק חק נכירה 21 כי נכח עני יהוה-- דרכי-איש וככל-מעגלתו מפלס 22 עונתו--ילבדנו את-הרשע ובחבלו חטאטו יתמק 23 הוא-ימות באין מוסר וברב אולתו ישנה

6 בני אם-עדרת לרעך תקעת לזר כפיק 2 נוקשת באמרי-פיק נלכדה באמרי-פיק 3 עשה זאת אפוא בני והנצל-- כי באת בכף-רעך לך התרפס ורחה רעיך 4 אל-תתן נשא לענייך ותונמה לעפעיפך 5 והנצל צבוי מיד וכצפור מיד יקוש 6 לך-אל-نمלה עצל ראה דרכיה וחכם 7 אשר אין-לה קצין-- שטר ומשל 8 חכין בקיין לחמה אגרה בקציר מأكلה 9 עד-מתעי עצל השכוב מתי תקום משנתך 10 מעט שנות מעט התנותות מעת חבק ידים לשכב 11 ובא-כמhalbך ראשך ומהסרך כאיש מן 12 אדם בליעל איש און הולך עקשות פה 13 קרץ בעינו מלל ברגלו מרה באצבעתו 14 התפקידות בלבדו--חרש רע בכל-עת מדינים (מדינים) ישלח 15 על-כן--פתהם יבוא אידו פטע ישרבר ואין מרפא 16 עלי-הנה שנא יהוה ושבע תועבות (תועבת) נפשו 17 עיניהם רמות לשון שקר וידים שפכות דם-נקו 18 לבע-- הרש מחשבות און רגליים ממהרות לזרע לרעה 19 פיה כובים עד שקר ומשלוח מדינם בין אחים 20 נזר בני מצות אביך ואל-טssh תורה אמרך 21 קשרם על- לך תמיד ענדט על-גראנטך 22 בחתה ליכך תנחה אתך-- בשכוב תשمر עלך ודקירות היא תשיחך 23 כי נר מצואה ותורה אור ודרך חיים תוכחות מוסר 24 לשמרך מאשת רע מחלוקת לשון נכירה 25 אל-תחמד

לעשות 26 אל-האמר לדעיך (לרעך) לך ושוב-ומחר אתן וייש אתך 27 אל-תחרש על-רעך רעה והוא-יושב לבטה אתך 28 אל-תרוב (תריב) עם-אדם חכם-- אם- לא נמלך רעה 29 אל-תקנא באיש חכם ואל-תבהיר בכל-דרךו 30 כי תועבת יהוה נלו ואת-ישראל סודו מארת יהוה בבית רשע ונונה צדיקים יברך 31 אם- לפצים הו-אילין ולענינים (ולענונים) יtan-chen 32 כבוד חכמים ינהלו וכסילים מרים קלון

4 שמעו בנים מוסר אב והקשיבו לדעת בינה 2 כי לך טוב נתתי לכם תורתי אל-תיעבו 3 כי-בן הייתי לאביך רך ויחיד לפניהם 4 וירני--יויאמר לי יתמק-דברי לך שמר מצותי וחייה 5 קנה חכמה קנה בינה אל-תשכח ואל-תחת מאמרי-פי 6 אל-תעובה ותשمرך אהבה ותצרך 7 ראשית חכמה קנה חכמה ובכל-קניך קנה בינה 8 סלולה ותרומך תכבד כי תחבקנה 9 תתן לראשך לוית-חן עתרת תפארת תמנך 10 שמעו בני וקח אמרוי וירבו לך שנות חיים 11 בדרך חכמה הרטיתיך הדרכתיך במעגל-ישראל בלבתך לא-יצדר צערך ואם-תروع לא תכשל 12 החזק במוסר אל-תהר נצורה כי-היא חייך 14 בארכ רשיים אל-תבא ואל-תאשר בדרך רעים 15 פרעהו אל-ה עבר-בו שטה מעלייו ועבר 16 כי לא ישנו אם-לא ירעו ונוללה שנותם אם-לא יכשלו (יכשלו) 17 כי לחמו ליחס רשותיו 18 ואורה צדיקים כאור נהג הולך ואור עד-נכון חיים 19 דרך רשיים כאפלה לא-ידעו במה יכשלו 20 בני לדברי הקשיבה לאמרי-הט-אונך 21 אל-יליזו מעניך שמרם בתוך לבך 22 כי-חיים הם למצאים ולכל-בשרו מרפא מכל-משמר נצץ לך כי-מננו תוצאות חיים 23 הסר מנך עקשות פה ולזות שפתים הרחך ממרק 24 עיניך לנכח יביטו ועפעיך יישרו ננדך 25 פלס מענעל רגולך וכל-דרךך יכו 27 אל-תט-מיין ושמואל הסר גולך מרע

5 בני להחכמי הקשיבה לתבונתי הט-אונך 2 לשמר מזומות ודעת שפתיך נצרו 3 כי נפה תפנה שפתוי וריה וחלק משמן חכה 4 ואחריתה מרה כלענה חרדה כחרב פיות רגניה ירדות מות שאל צעריה ותמכנו 6 ארח חיים פן-תפלס נטו מעגלתו לא (Sheol h7585)

וקולי אל-בני אדם 5 היבינו פתאים ערמה וכיסילים הבינו לב 6 שמעו כי-גנדים אדרבר ומפתח שפתי מישרים 7 כי-אמת יהנה חci ותוובת שפתו הרשע 8 בצדך כל-אמרוי-פי אין בהם נפהל ועקב 9 כלם נחים למבחן וישראלים למצאי דעת 10 קחו-מוסרי ואל-ספר ורעת מהרוץ נבחר 11 כי-טובה חכמה מפניהם וככל-חפצים לא ישו-בה 12 אני-חכמה שכני ערמה ורעת מזומות אמץא 13 יראת יהוה שנאת-רע הנה וגאון אני אהבה (אהבי) אהב ומשחררי ימצעאני 14 ל-יעצה ותושיה אני כבוד אותו הון עתק וצירה 15 טוב פרוי מהרוץ ומפו ותבוואי מכסף נבחר 20 בארכ-צדקה אהליך בתוכך נתיבות משפט 21 להנחייל אהבי יש ואצרתיים אמלא 22 יהוה-קנני דרישות דרכו קדם מפעלו מזו 23 מעולם נסכתיה מראש- מקדמי-ארץ 24 באין-התהמות חולתי באין מעינות נכבדי-מים 25 בטטרם הרים הטבעו לפניו גבעות חולתי 26 עד-לא עשה ארץ וחוצות וראש עפרות תבל 27 בהיכינו שמיים שם אני בחקו חוג על-פני תחום 28 באמצעות שחוקים ממועל בעוזו עיניות תחום 29 בשומו לים חקו ומום לא יעברו- פיו בחוקו מוסדי ארץ 30 ואהייה אצלו אמון ואהייה שעשויים יום יומ משחתת לפניו בכל-עת 31 משחתת בחבל הארץ ושעשוי את-בני אדם 32 ועתה בנום שמעו-לי ואשריו דרכו ישמרו 33 שמעו מוסר ווחכמו אל-חפרעו 34 אשורי אדם שמע-לי לשקר על-דلتתי יום יום-לשמר מזונות פתחו 35 כי מצאי מצאי (מציא) חיים ויפק רצון מידה 36 וחטאיהם חמס נפשו כל-משנאי אהבו מות

9 חכמות בנהה ביתה חכבה עמודיה שבעה 2 טבחה טבחה מסכה יינה אף ערכה שלחנה 3 שלחה נערתיה תקרא- על-גפי מרמי קרת 4 מי-פתוי יסר הנה חסר- לב אמרה לו 5 לכו לחמו בלחמי ושותו בין מסכתי 6 עיבו פתאים והיו ואשרו בדרך בינה 7 יסר ל-יע-לחח לו קלון ומוכיח לרשות מומו 8 אל-תוכח לען פונשנאך הוכח לחכם ויאהבר 9 תן לחכם ויחכם-עוד הודיע לצדיק וווסף לך 10 החלת חכמה יראת יהוה ורעת קרשים בינה 11 כי-בי ירבו ימיך וויסיפו לך שנות

יפה בלבך ואל-תקחך בעפיפה 26 כי بعد-אהה זונה עד-ככר-להם ואשת איש- נשך יקרה הצד 27 היהתה איש אש בחיקו ובנדיו לא תשרפנה 28 אם- הילך איש על-המלחים ורנוילו לא תכוינה 29 כן-הבא אל-אשת רעהו לא-ינקה כל-הגע בעה 30 לא-יבזוו לגנב כי גנוב- למלא נפשו כי-ירעב 31 ונמצא ישלים שבעתים את-כל-הון ביתה יתן 32 לנוף אשה חסר-לב משיחית נפשו הוא יעשה 33 נגע-וקלון ימצא וחרפתו לא תמהה 34 כי-קנאה חמת-גבר ולא-יחמול ביום נקם לא-ישא פניו כל-כפר ולא-יאבה כי חרבה-שחד 35

7 בני שמר אמריו ומצווי הツפןatak 2 שמר מצוווי וחיה ותורתו כאישון עיניך 3 קשרם על-אצבעהיך כתbam על-לוח לבך 4 אמר להכמוה אהתי את ומדע לבינה תקרא 5 לשمرך מאשה זורה מנכירה אמריה החיליקה 6 כי בחלוון ביתו- بعد אשנבי שקפתיז וארא בפתאים אבינה בכנים- נער חסר-לב 8 עבר בשוק אצל פנה ודרך ביתה יצעד 9 בנשף-בערב יום באישון לילה ואפליה 10 והנה אשה לקראתו שית זונה ונצרת לב 11 המיה היא וסדרת בכיתה לא-ישכנו רגליה 12 פעם בחוץ- פעם ברחבות ואצל כל-בנה תארב 13 והחזקה בו ונשקה לו העזה פניה ותאמיר לו 14 זובי שלמים עלי היום שלמות נדרי 15 על-כן יצאתי לקראותך לשחר פניך ואמצאך 16 מרבדים רבדתי ערשוי חתובות אטמן מצרים 17 נפתוי משכבי- מר אهلים וקמנון 18 לכה נרוה דידים עד-הבקר נחלסה באחבים 19 כי אין האיש בכיתו הילך בדרכך מרחוק 20 צור-הכסף לך בידו ליום הכסא יבא ביתו 21 הטעתו ברב לקחה בחלוקת שפתיה תדריהםו 22 הולך אהירה פתאם כשור אל-טבח יבא וכעכס אל- מוסר אויל 23 עד יפלח חז כבדו- כמהר צפור אל- פח ולא-ידע כי-בנפשו הוא 24 ועתה בנום שמעו-לי והקשיבו לאמרי-פי 25 אל-ישט אל-דריכה לבך אל- התע בתניותיה 26 כי-רכבים חללים הפילה ועצמים כל-הרינה 27 דרכי שואל ביתה ירדות אל-חרדי-מות

(Sheol h7585)

8 הלא-חכמה תקרא ותבונה תtan קולה 2 בראש מרמים עלי-דרך בית נתיבות נצבה 3 ליד-שערם לפ-קרת מבוא פתחים תרנה 4 אליכם אישים אקרא

תנחים וסלפ' בגדים ושדים (ישדם) ⁴ לא-יוועל הון אשת כסילות המיה פחיתות ובליידעה מה ¹⁴ יושבה לפתח ביתה-. על-כסא מרמי קרת ¹⁵ לקרא לעברי- דרך המישרים ארחותם ¹⁶ מי-פתישר הנה וחסר- לב ואמרה לו ¹⁷ מיס-גנובים ימתקו ולהם סתרים נעם ¹⁸ ולא-ידע כי-רופאים שם בעמק שאל קראייה

ביום עברה וצדקה תצליל ממות ⁵ צדקה המים תישר דרכו וברשותו יפל רשות ⁶ צדקה ישרים תצללים וכחות בגדים ילכו ⁷ במות אדם רשות האבר תקוה ותחולת אנים אבדה ⁸ צדיק מצהה נחלץ ויבא רשות תחתיו ⁹ בפה-חנק ישחת רעהו ובבדעת צדיקים יחלצ'ו ¹⁰ בטוב צדיקים תעלץ קרייה ובאבר רשות רנה ¹¹ בברכת ישרים תרום קרת וביפוי רשותם תהרש בו-לרעתו חסר-לב ואיש הבונות יחריש ¹² הולך רכילה מגללה-סוד ונאמן-روح מכסה דבר ¹³ באין תחבלות יפל-עם וחשועה ברב יועץ ¹⁴ רע-ירוע כי- ערבות זר ושנא תקים בוטח ¹⁵ אשת-חן תתמרק כבוד ועריצים ותמכו-עשר ¹⁶ גמל נפשו איש חסר ועכר שארו אכורי ¹⁷ רשות-פעלת-שכר וזרע צדקה שכר אמרת ¹⁸ כן-צדקה להחימ ומרדף רעה למותו והיעבת יהוה עקש-לב ורצונו תמיימי דרך ¹⁹ יד ליד לא-ינקה רע וזרע צדיקים נמלט ²⁰ נום זהב באף חזיר- אשה יפה וסורת טעם ²¹ התאות צדיקים אך-טוב תקות רשותם עברה ²² יש מפוזר ונוסף עוד וחשך מישר אך-למחסור ²³ נפש-ברכה תדרשן ומורה גם-הוא יורא ²⁴ מנען בר יקבחו לאום וברכה בראש משביר ²⁵ שחר טוב יבקש רצון וכעלה צדיקים יפרחו ²⁶ בוטח בעשרו הוא יפול וכעלה צדיקים יפרחו ²⁷ עכר ביווינו נחל-רוח ועבד אויל לחכם-לב ²⁸ פרוי- צדיק עז חיים ולקח נפשות חכם ²⁹ הן צדיק בארץ שלם אף כי-רשות והומא

12 אהב מוסר אהב דעת וושונא תוכחת בעיר ¹ טוב- יפיק רצון מיהוה ואיש מזומות ירישע ² לא-יכון אדם ברשות ורש צדיקים בל-ימוט ³ אש-חיל עטרת בעלה וכרכוב בעצמותיו מבישה ⁴ מהשבות צדיקים משפט תחבלות רשותם מרמה ⁵ דברי רשותם ארבע- דם ופי ישרים יצילם ⁶ הפוך רשותם ואינם ובית צדיקים יעמוד ⁷ לפ-שכלו יהלל-איש ונעה-לב יהיה לבוז ⁸ טוב נקלה ועבד לו-- מתמכבד וחסר-לחם און ⁹ יודע צדיק נשbahתו ורחמי רשותם אכורי ¹⁰ עבר אדמתו ישבע-לחם ומרדף ריקים חסר-לב ¹¹ חמד רשות מצד רעים ורש צדיקים יtan ¹² בפשע שפטים מוקש רע ויצא מצהה צדיק ¹³ מפרי-פי- איש

10 משל' שלמה בן חכם ישmach-אב ובן כסיל תונת אמו ¹ לא-יוועלו אוצרות רשות וצדקה תצליל ממות ² לא-ירעיב יהוה נפש צדיק והות רשותם יחדף ³ ראש-עשה כף-רמיה ווד חרוצים תשעיר ⁴ אגר בקיין בן משכילד נרדם בקצרין בן מביש ⁵ ברכות לראש צדיק ופי רשותם יכסה חמס ⁶ זכר צדיק לברכה שם רשותים יركב ⁷ חכם-לב יקח מצות ואויל שפותיםobilט ⁸ קריין עין עצבת ואויל שפותיםobilט ⁹ מקור חיים פי צדיק ופי רשותים יכסה חמס ¹⁰ שנהה העדר מדינים ועל כל-פשעים חסכה אהבה ¹¹ בשפותי נבון תמצא חכמה ושבט לנו חסר-לב ¹² חכמים יצפנו-דעת ופי- אויל מחתה קרביה ¹³ הון עשיר קריית עוז מחתת דלים רישם ¹⁴ פעלה צדיק להחימ תבאות רשות לחתאתה ¹⁵ ארח להחימ שומר מוסר ועוז תוכחת מתעה ¹⁶ מכסה שנאה שפתוי-שכר ומוצא דבה הוא כסיל ¹⁷ ברב דברים לא-יחוד-פשע וחושך שפתוי משכילד ¹⁸ שפותי צדיק נבחר לשון צדיק לברשותם כמעט ¹⁹ שפותי צדיק ירעו רביבים ואוילים בחסר-לב ימושו ²⁰ ברכת יהוה היא תעשיר ולא-יוסף עצב עמה ²¹ כshallוק לכסייל עשות זמה וחכמה לאיש הבונה ²² מגורת רשות היא תבונו ואנו תאות צדיקים יtan ²³ כעבור סופה ואין רשות וצדיק יסוד עולם ²⁴ כחמן לשנים- וכעשן לעיניים כן העצל לשלהוו ²⁵ יראת יהוה תוסיף ימים ושותה רשותם תקצננה ²⁶ תחולת צדיקים שנחה ותקות רשותם תאבד ²⁷ מעוז לחם דרך יהוה ומהת להפעל און ²⁸ צדיק לעולם בל-ימוט ורשותם לא-ישכנו-ארץ פ-צדיק יnob חכמה ולשון תהפקות תכרת ²⁹ שפט צדיק ידען רצון ופי רשותם תהפקות

11 מאוני מרמה הועבת יהוה ואבן שלמה רצונו ¹ בא-זדון ויבא קלון ואת-צנוועים חכמה ² תמתה ישרים

אבוס בר ורב-תבאות בכח שור 5 עד אמונים לא ישבע-טוב ונמול ידי-אדם ישוב (ישיב) לו 15 דרך אויל ישר בעינויו ושםע לעצה חכם 16 אויל-כיבום יודע כעס וכסה קלון ערום 17 יפיק אמונה ינויד צדק ועד שקרים מרמה 18 יש בוטה כמדרונות חרב ולשון חכמים מרפה 19 שפת-אמת הכוין לעד ועד-ארניעה לשון שקר 20 מרמה בלב-חרשי רע וליעצי שלום שמחה 21 לא-יאנה לצדיק כל-און ורשעים מלאו רע 22 טובעת יהוה שפת-שער ועשה אמונה רצונו 23 אדם ערום כסח דעת ולב כסילים יקרא אולת 24 יד-חרוצים תמשל ורמיה תהוו למם 25 דאגה בלב-איש ישנה ודבר טוב ישמנה 26 יתר מערחו צדיק ודרכ רשעים התעם 27 לא-יתרך רמיה צידו והון-אדם יקר הרוץ 28 בארכ-צדקה חיים ודרך נזיבה אל-מוות

13 בן חכם מוסר אב ולץ לא-שמע גערה 2 מפרי פי-אישiacל טוב ונפש בנדים חמס 3 נצץ פיו שמר נפשו פשך שפטיו מהטה-לו 4 מותאה ואין נפשו עצל ונפש חריצים תדשן 5 דבר-שער ישנא צדיק ורשע באיש ויחפיר 6 זרקה הצר תם-דרך ורשעה תסלף חטאת 7 יש מתשר ואין כל מחרוש והון רב 8 כפר נפש-איש עשרו ורש לא-שמע גערה 9 אור-צדיקים ישמה ונדר רשעים ירעך 10 רק-בזדון יתן מצחה ואת-נעיצים חכמה 11 הון מהבל ימעט ובקע על-יד ירבה 12 תוחלת ממשכה מחלת-לב ועין חיים תאוה באה 13 בז לדבר יחול לו וירא מצוח הווא ישלם 14 תורה חכם מקור חיים- לסור מקשי מוות 15 שכל-טוב הון ודרך בנדים איתן 16 כל-ערום יעשה בדעת וכיסיל יפרש אולת 17 מלך רשות יפל ברע וציר אמוניים מרפה 18 ריש וקלון פורע מוסר ושמר תוכחת יכבד חאה נהיה הערב לנפש ותווכת כסילים סור מרע 19 הולך (הולך) את-חכמים וחכם (יחכם) ורעה כסילים ירווע 21 חתאים תרדף רעה ואת-צדיקים ישלם-טוב 22 טוב-ניהיל בני-בניים וצפון לצדיק חיל חוטא 23 רב-אכל נור ראשיים ויש נספה בלא משפט חזוש שבטו שונא בנו ואהבו שחררו מוסר 25 צדיק-אכל לשבע נפשו ובטן רשעים החסר

14 חכמות נשים בנתה ביתה ואולת בידיה תהרנסנו 2 הולך בישרו ירא יהוה ונלו דרכיו בזוזו 3 בפי-אויל חתר נואה ושתוי חכמים נשמרם 4 בגין אלפים

אשריו ²¹ ללחכם-לב יקרה נבון ומתק שפתים יסיף ²² לכה ²² מקור חיים שכל בעליו ומוסר אולימ אולת ²³ לב חכם ישכיל פיהו ועל-شفתיו יסיף לך ²⁴ צוף-דבש אמר-נעם מותוק לנפש ומרפא לעצם ²⁵ יש דרך ישך לפני-איש ואחריתה דרכיו-מוות ²⁶ נפש עמל عمלה לו כי-אך עליו פיהו ²⁷ איש בליעל כרה רעה ועל-شفתיו (שפתו) כאשר צרבת ²⁸ איש תהפכות ישלח מדון ונרגן מפרדיד אלוף ²⁹ איש חמס יפתח רעהו והוליכו בדרכך לא-טוב ³⁰ עצה עניין לחשב ההפכות קדרן שפתינו כליה רעה ³¹ עטרת התפארת שיבכה בדרכך צדקתה המצא ³² טוב ארך אפים מנבור ומשל ברוחתו מלבד עיר ³³ בחיק יוטל את-הגורל ומיהוה כל-משפטו

17 טוב פת חרבה ושלוה-בה-- מבית מלא זבח-ריב ² עבד-משכיל--ימישל' בן מכיש ובתוכך אחיהם יחולק נחלה ³ מצרכ' לכיסף וכור לזחוב ובחון לבות יהוה ⁴ מרע' מקשיב על-شفת-און שקר מזון על-לשון הות ⁵ לעג' לרשות הרף עשהו שם לאיד לא ניקה ⁶ טטרת זקנים בני בנים ותפארת בניים אבותם ⁷ לא-נאוה לבבל שפת-יתר אף כי-לנדיב שפת-שער ⁸ אבן-חן השחר בעני בעליו אל-כל-אשר יפנה ישכיל ⁹ מכסה-פשע מבקש אהבה ושותה בדבר מפרדיד אלוף ¹⁰ תחת גערה במבין- מהכוות כסיל מה ¹¹ אך-MRI יבקש-רע ומלאך אכזרי ישלה-בו ¹² פגוש דב שכול באיש ואל-כסיל באולתו ¹³ משיב רעה תחת טוכה-- לא-חמייש (תמוש) רעה מביתו ¹⁴ פוטר מים הראשית מדון ולפני התגלו ערי נטויש ¹⁵ מצידך רשות ומרשיע צדיק-- תועבת יהוה נם-שניהם ¹⁶ למה-זה מחoir ביד-כסיל-- לknנות חכמה ולב-אין ¹⁷ בכל-עת אהב הרע ואח לצריה יולד ¹⁸ אדם חסר-לב תוקע כף ערבות רעהה לפני רעהו ¹⁹ אהב פשע אהב מצחה מגביה פחהו מבקש-שבר ²⁰ עקש-לב לא ימצא-טוב ונחפק בלשונו יופל ברעעה ²¹ ילד כסיל לתונגה לו ולא-ישמח אבי נבל ²² לב שמה ייטיב נהה ורוח נכהה תיבש-גרם ²³ שחר מחק רשות יקה-- להחות ארחות משפט ²⁴ את-בני מבין חכמה ועuni כסיל בקצתה-ארץ כעס לאיובי בן כסיל וממר ליוולדתו ²⁶ נם ענווש לצדיק לא-טוב-- להחות נדיבים על-ישראל ²⁷ חושך

לא יאהב-ליך הוכחה לו אל-חכמים לא ילק ²⁸ לב שמה ייטב פנים ובעצבת-לב רוח נכהה ²⁹ לב נבון יבקש-דעתה ופני (ופי) כסילים ירעעה אולת כל-ימי עני רעים וטוב-לב משתה חמיר ³⁰ טוב-מעט ביראת יהוה-- מאוצר רב ומהומה בו ³¹ טוב ארחת ריק ואהבה-שם-- משור אבוס ושנאה-בו ³² איש חמה גירה מדון וארך אפים ישקיט ריב ³³ דרך עצל כנסחת חדק וארח ישרים סלה ²⁰ בן חכם ישמה-אב וכסיל' אדם בוזה אמו ²¹ אולת שמהה להסר-לב ואיש התבונה ישר-לכת ²² הפר מהשבות באין סוד וברב יועצים תקים ²³ שמהה לאיש במענה-פיו ודבר בעתו מה-טוב ²⁴ ארח חיים למעלת המשיכיל-למן סור משאל מטה (Sheol h7585) ²⁵ בית נאים ישח יהוה ויצב גובל אלמנה ²⁶ תועבת יהוה מהשבות רע ותחרים אמר-נעם ²⁷ עבר בירתו בוצע בצע ושותא מוגת יהוה ²⁸ לב צדיק יהנה לענות ופי רשיים יבע רעות ²⁹ רחוך יהוה מרשעים ותפלת צדיקים ישמע מאור-עינים ישמה-לב שמועה טוביה תדרון-עצם ³¹ און--שמעת תוכחת חיים בקרב החכים תלין ³² פורע מוסר מואס נפשו ושומע תוכחת קונה לב ³³ יראת יהוה מוסר חכמה ולפני כבוד עונה

16 לאדם מערכי-לב ומיהוה מענה לשון ² כל-דרכי-איש זך בעינוי ותכן רוחות יהוה ³ גל אל-יהוה מעשיך ויכנו מחשבתיך ⁴ כל פעיל יהוה למשנהו וגם-רשע ליום רעה ⁵ תועבת יהוה כל-גביה-לב יד ליד לא ניקה ⁶ בחסד ואמת יכפר עון וביראת יהוה סור מרע ⁷ בברצות יהוה דרכיך-איש-אמ-אויביו ישלים אתו ⁸ טוב-מעט בצדקה-- מרוב התבאות בלא משפט ⁹ לב-אדם ייחס דרכו ויוהה יכין צעדו ¹⁰ כסם על-شفתי-מלך במשפט לא ימעל-פיו ¹¹ פלס ומאזני משפט-ליהוה מעשו כל-אבני-כיס ¹² תועבת מלכים עשות רשע כי בצדקה יכון כסא ¹³ רצון מלכים שפת-צדיק ודבר ישרים יאהב ¹⁴ חמת-מלך מלכי-ימות ואיש חכם יכפרנה ¹⁵ באור-פני-מלך חיים ורצונו כעב מלקווש ¹⁶ קינה-חכמיה-- מה-טוב מחרוץ וקנות בינה נבחר מסוף ¹⁷ מسلط ישרים סור מרע שמר נשוח נצර דרכו ¹⁸ לפני-שבר נאן ולפני כשלון נבה רוח טוב שפל-רוח את-ענים (ענוים) מחלק שלל את-נאים ²⁰ משכיל על-דבר ימצא-טוב ובוחח ביהוה

אמריו יודע דעת וקר- (יקר-) רוח איש תבונה 28 גם אויל מהריש חכם יחשב את שפתיו נבו

ונפש רמיה תרעב 16 שמר מצוה שמר נפשו בזזה דרכיו יומת (ימות) 17 מלואה יהוה חונן דל גומלו שלם-לו 18 יסר בנק כייש תקווה ואל-המיתו אל-תשא נפשך 19 גREL- (גREL-) חמלה נשא ענש כי אם-atzil ו עוד הוּסָף 20 שמע עצה וקבל מוסר- למן החקם באחריתך 21 רבות מחשבות לב-איש ו עצת יהוה היא תקום 22 תאות אדם חסרו וטוב-רש מאייש כוב 23 יוראת יהוה לחווים ושבע לין בלב-יפקד רע 24 טמן עצל ידו בצלחת נם-אל-פיהו לא ישיבנה 25 לעז תהכה ופתחי יערם והוכיח לנכון יבין 26 משדר-אב יבריח אם- בן מביש ומתחפיר 27 חדר-בני לשמע מוסר לשנות אמרוי-דעת 28 עד בליעל לילץ משפט ופי רשעים יבלע-און 29 נכנו לילצים שפטים ומהלמות לנו כסילים

20 לעז היין המה שכר וככל-שנה בו לא יחכם 2 נהם ככפר אימת מלך מתחברו חוטא נפשו 3 כבוד לאיש שבת מריב וככל-אויל יתגלו 4 מחרף עצל לא-יחרש ישאל (ושאל) בקציר ויאין 5 מים עמקים עצה בלב-איש ואיש התבונה ידלנה 6 רב-אדם-יקרא איש חסדו ואיש אמוניים מי ימצא 7 מטהלה בתרמו צדיק אשרי בניו אחריו 8 מלך יושב על-כסא-דין- מורה בעינוי כל-רע 9 מי-יאמר זכתי לבי טהרתי מהטהתי 10 אבן ואבן איפה ואיפה- תועבת יהוה נם-שניהם 11 נם במעלליו יתנכר-UNDER- אם-זך ואם-ישראל פועלו 12 אז שמעת ועין ראה- יהוה עשה נם-שניהם 13 אל-חאוב שנה פן-תורש פכח ענייך שב-לחם 14 רע רע יאמר הקונה ואול לו או יתהלך 15 יש זהב ורב-פנינים וכלי יקר שפת-דעת 16 לקח-בגנו כי-ערב זור ובعد נקרים (נכירה) חבלחו 17 ערב לאיש לחם שקר ואחר מלא-פיהו חצץ 18 מחשבות בעצה חכון ובתහבות עשה מלחה 19 גולה-סוד הולך רכילה ולפתח שפתיו לא תחרב 20 מקלל אביו ואמו- יידרך נרו באישון (באישון) חזק 21 נחלה מכחלת (מכחלת) בראשונה ואחריתה לא תברך 22 אל-תאמר אשלה-רע קוה לייה וישע לך 23 תועבת יהוה אבן ואבן ומפני מרמה לא-טוב 24 מיהוה מצעד-יגבר ואדם מה-יבין דרכו 25 מוקש אדם ילע קדר וآخر נדרים לבקר 26 מורה רשעים מלך חכם וישב עליהם אופן 27 נר יהוה

18 לתאה יבקש נפרד בכל-תוшаו יתגלו 2 לא- יחפץ כסיל בתבונה כי אם-בהתגלות לבו 3 בבו- רשות בא-בו ועם-קלון חרפה 4 מים עמקים דברי פ-איש נחל נבע מקור חכמה 5 שאת פני-רשע לא- טוב- להחות צדיק במשפט 6 שפטו כסיל יבוא בריב ופיו למהלמות יקרה 7 פ-כסיל מחתה-לו ופתחיו מוקש נפשו 8 דברי נירגן ממתלים וهم ירדו חדרי- בטן 9 נם מתרפה במלאותו- אוח הוא לבעל משחיתות 10 מנידל- עז שם יהוה בו-ירוץ צדיק ונשגב 11 הוּן עשיר קריית עוז וכחומה נשגה במשחתו 12 לפני-שבר יגבה ללב-איש ולפנוי כבוד ענווה 13 משיב דבר בתרם ישמע- אולת היא-לו וכלהה 14 רוח-איש יכלכל מהלחו ורוח נאה מי ישנה 15 לב נבון יקנה-דעת ואון חכמים תבקש-דעת 16 מתן אדם ירחיב לו ולפנוי גدلים ינחנו 17 צדיק הראשון בריבו יבא- (וכא)- רעהו וחקרו 18 מדיניות ישבית הנורול ובין עצומים יפריד 19 אה-נפשע מקרית-עז ומדונים (ומדונים) כבירח ארמן 20 מפари פ-איש תשבע בطن תבואה שפטו ישבע 21 מות וחיים ביד-לשון ואהבה יאלל פריה 22 מצא אשה מצא טוב ויפק רצון מיהוה 23 תחנונים ידבר-רש ועשיר יענה עזות 24 איש רעם להתרעע ויש אהב דבק מאח

19 טוב-רש הולך בתרמו- מעקש שפתיו והוא כסיל 2 נם בלא-דעת נפש לא-טוב ואין ברגלים חוטא 3iolות אדם תסלף דרכו ועל-יהוה יוּעַף לבו 4 hon- יסיף רעים רבים ודל מרעהו יפרד 5 עד שקרים לא ינקה וופיה כובים לא ימלט 6 רבים יחלו פני- נדיב וככל-הרע לאיש מתן 7 כל אח-רש שנאהו- אף כי מרעהו רחקו ממנה מרדף אמרים לא- (לו-) המה 8 קנה-לב אהב נפשו שמר התבונה למצא-טוב 9 עד שקרים לא ינקה וופיה כובים יאבר 10 לא- אDEM האrik אפו ותפארתו עבר על-פשע 12 נהם ככפר ועף מלך וככטל על-עשב רצונו 13 הות לאביו בן כסיל תענוון אף כילעבד משל בשרים 11 שכל אומה לכיסיל תענוון אף כילעבד משל בשרים 11 שכל אDEM האrik אפו ותפארתו עבר על-פשע 12 נהם ככפר ועף מלך וככטל על-עשב רצונו 13 הות לאביו בן כסיל ודרל' טרד מדיני אשה 14 בית והוּן נחלת אבות ומיהוה אשה משכלה 15 עצלה תפיל תרדמה

- נם כיו-זוקן לא-איסור ממנה ⁷ עשיר בראשים ימושל ויעבר לוה לאיש מלאה ⁸ זורע עליה יקצור. (יקוצר- און ושבט עברתו יכללה ⁹ טוב-עין הוא יברך כי- נתן מליחמו לדל ¹⁰ גרש לעז ויצא מדורן וישבת דין וקלון ¹¹ אהב טהור. טהר-) לב- חן שפטיו רעהו מלך ¹² עני יהוה נצרו דעת ויסלף דברי בנד ¹³ אמר עצל Ari בחוץ בתוך רחבות ארץח ¹⁴ שוחה עמקה פי זורת ועם יהוה יפול. (יפל-) שם ¹⁵ אלולת קשורהقلب-גער שבט מוסר ירחהקנה ממןנו ¹⁶ עשך דל להרבותו לו-- נתן לעשיר אך-למחסור ¹⁷ הטע אונך-ושמע דברי חכמים ולברך תשית לדעתו ¹⁸ כי- נעים כי-תשمرם בבטנק יכנו יהדו על-שפתייך ¹⁹ להיות ביהוה מבטחך-- הודעתיך היום אף-אתה ²⁰ הלא כתבתי לך שלשים (שלשים)-- במעצות ודעתם ²¹ להודיעך-קשת אמריו אמת להшиб אמרים אמת לשלהיך ²² אל-גנול-דיל כי דיל-הוא ואל-תדכא עני בשער ²³ כי-יהוה יריב ריבם וקובע את-קביעיהם נפש אל-חרתע את-בעל אף ואת-איש המות לא תבוא ²⁴ פן-חאלף ארחותו ולקחת מוקש לנפשך ²⁵ אל-תהי בתקע-כפ' בערבים משאות ²⁶ אם-אין-לך לשלם-- למה יקח משכבר מתחתייך ²⁷ אל-תסן גבול עולם- אשר עשו אבותיך ²⁸ חזית איש מהיר במלאכתו-- לפניהם מלכים יתיצב כל-יתיצב לפני חסכים

23 כי-חשב ללחום את-מושל-- בין תבini את-אשר לפניך ² ושmeta שכין בלאך-- אם-בעל נפש אתה ³ אל-תתאו למטעמותיו והוא לחם כזובים ⁴ אל-תינע להעшир מבניתך חדר ⁵ התעוף (התעוף) ענייך בו ואינו כי עשה יעשה-לו כנפים כנשר ועיף (עוף) השמים ⁶ אל-תלחם--את-לחם רע עין ואל-תתאו למטעמותיו ⁷ כי כמו שער בנפשו-- כן-הוא אוכל ושתה אמר לך ולבו בל-עמך ⁸ פתק-אכלת תקיאנה ושותה דבריך הנעים ⁹ באוני כסיל אל-תדבר כי-יבו לשכל מלך ¹⁰ אל-תסן גבול עולם ובשדי יתומים אל-תבא ¹¹ כי-גאלם חזק הוא-יריב את-ריבים אתך ¹² הביאה למוסר לך ואונך לאמר-דעת ¹³ אל-תמנע מנעד מוסר כי-תכונו בשבט לא ימות ¹⁴ אתה בשבט תכונו ונפשו משאול תצליל (Sheol h7585) ¹⁵ בני אם-חכם לך-- ישמח לבני נם-אני ¹⁶ ותעלונה כלותי-- בדרכך עקש שומר נפשו ירחק מהם ¹⁷ חank לנער על-פי דרכו-

נשמה אדם חופשי כל-חרדי-בטן ²⁸ חסד ואמת יצרו- מלך וסעד בהסדר כסאו ²⁹ תפארת בחורים כחם והדר זקנים שיבת ³⁰ חברות פצע תמרק (תמרק) ברע ומכות חרדי-בטן

21 פלני-ימים לב-מלך ביד-יהוה על-כל-אשר יחפץ יטנו ² כל-דרך-איש ישר בעינויו ותכן לבות יהוה ³ עשה צדקה ונשפט-- נבדך ליהוה מובה ⁴ רום-עינים ורחב-לב-- נר רשיים חטא ⁵ מחשבות חרוץן אך- למותר וכל-אין אך-למחסור ⁶ פועל אצרות בלשון שקר-- הבל נדע מבקשי-מוות ⁷ שד-רשעים יגורם כי מאנו לעשות משפט ⁸ הפלפוף דרך איש זור וזק ישר פועלו ⁹ טוב לשבת על-פנת-גנ- מאשת מדיניות ובית חבר ¹⁰ נשע אותה-רע לא-איין בעינוי רעהו ¹¹ בענש-לץ ייחכם-פתוי ובהשכיל לחכם יקח-דעתה ¹² משכיל צדיק לbijת רשות מסלף רשעים לרע ¹³ אתם אונו מזוקקת-دل-- גם-הוא יקרה ולא יענה ¹⁴ מתן בסתר יכפה-אף ושחר בחק חמה עזה ¹⁵ שמהה לצדיק עשות משפט ומתחה לפועלין און ¹⁶ אדים-- תועה מדרך השכל בקהל רפאים ינוח ¹⁷ איש מחשוך אהב שמהה אהב יין-ושמן לא יעשיר ¹⁸ כפר לצדיק רשות ותחת ישרים בוגד ¹⁹ טוב שבת הארץ-מדבר-- מאשת מדיניות (מדיניות) וכעס ²⁰ אווצר נחמד ושםן- בונה חכם וכסיל אדם יבלענו ²¹ רדף צדקה וחסד-- ימצאו חיים צדקה וכבוד ²² עיר גברים עליה חכם וירד עז מבטחה ²³ שמר פיו ולשונו-- שמר מצרות נפשו ²⁴ דוד יהיר לעז שמו-- עושא בעברות זדון ²⁵ תאות עצל חמיינו כי-מאנו ידיו לעשות ²⁶ כל-היום התאהות תאהות וצדיק יתון ולא ייחס ²⁷ זבח רשעים תועבה אף-כי-זומה יביאנו ²⁸ עד-כזובים יאבד ואיש שומע לנצח ידבר ²⁹ העז איש רשות בעפניו וישראל הוא יכין דרכיו (יבין דרכו) ³⁰ אין חכמה ואין תבונה-- ואין עצה לנדר יהוה ³¹ סוס-- מוכן ליום מלחה ולחווה התשועה

22 נבהיר שם מעשר רב מכסף ומזהב חן טוב ² עשיר ורש נפנשו עשה כלם יהוה ³ ערום ראה רעה ויסטר (ונסתה) ופרטים עברו ונגענו ⁴ עקב ענוה יראת יהוה עשר וכבוד וחיים ⁵ צנים פחים בדרך עקש שומר נפשו ירחק מהם ⁶ חאנק לנער על-פי דרכו-

יהוה בני ומילך עם-שונים אל-תתערב 22 כי-פתחם קום אידם ופירד שניהם מי יודע 23 נם-אללה להכמים הכר-פניהם במשפט בל-טוב 24 אמר לרשות-צדיק אתה יקברו עמים יועמווה לאמים 25 ולמוכחים יעם ועליהם תבוא ברכת-טוב 26 שפטים ישק מшиб דברים נחחים 27 הכן בחוץ מלאכתך-ועתדה בשדה לך אחר ובנית ביתך 28 אל-תהי עד-חנן ברעך והפתות בשפטיך 29 אל-תאמיר--כאשר עשה-לי כן עשה-לו אשיב לאיש כפועלו 30 על-שדה איש-עצל עברתי ועל-כרם אדם חסר-לב 31 והנה עלה כלו קמנשים--כسو פניו חරלים ונדר אבוני נהרסה 32 ואחותה אגci אשית לבי ראייתך מוסר 33 מעט שנים מעט תנומות מעט חבק ידים לשכב 34 ובא- מהלך רישך ומחסריך כאיש מנן

25 נם-אללה משליל שלמה-- אשר העתיקו אנשי חזקיה מלך-יהודיה 2 כבד אלהים הستر דבר וכבר מלכים חקר דבר 3 שמיים לרום וארכז לעמק ולב מלכים אין חקר 4 הגנו סינים מכסף ויצא לארף כל- 5 הגנו רשע לפני-מלך ויוכן בצדוק בסאו 6 אל-תתادر לפני-מלך ובמקומ גדים איל-תעמד 7 כי טוב אמר- לך עלה- הנה מושפילהך לפני נדיב- אשר דרא ענייך 8 אל- יצא לרב מהר פן מה-תשעה באחריתה-- בהכלים אתך רעד 9 ריבך ריב את-רעך וסוד אחר אל-תגל פן-יחסך שמע ודבתך לא תשוב 11 תפוחי והב במשיכיות כסף-- דבר דבר על-אפניו 12 נום זהב וחלי-כתם-- מוכיח חכם על-אין שמעת 13 צננת שלג ביום קציר- ציר נאמן לשלהיו ונפש אדרנו ישב 14 נשיאים ורוח וגשם אין- איש מתחולל במתה-שרker 15 בארך אפים יפתח קצין ולשון רכה תשבר-גרם 16 דבש מצאת אכל דיך פן-תשבענו והקאותו 17 ה Kerr רגליך מבית רעך פן-ישבעך ושנאך 18 מפיין וחרב וחץ שנון-- איש עונה ברעהו עד שקר 19 שנ רעה ורוגל מועדת-- מבטה בגור ביום צראה 20 מעדת-בנד ביום קרה- חמץ על-נתר ושר בשרים על-ברע 21 אם- רעב שאך האכלתו לחם אם-צמא השקה מים 22 כי נחלים-- אתה חתה על-ראשו ויוה ישלם- לך 23 רוח צפון תחולל נשם ופניהם נועמים לשון סתר 24 טוב שבת על-פנת-גע-- מאשת מדונים (מדינים) ובית חבר לא-תהי אהרית לרע נר רשיים ידעך 21 ירא-את-

שפתייך מישרים 27 אל-יקנא לךך בחחאים כי אם- ביראת-יהוה כל-היום 18 כי אם-יש אחרית ותקורת לא חכרת 19 שמע-אתה בני וחכם ואשר בדרך לךך 20 אל-תהי בסבא-יין-- בזולליبشر למו 21 כי-סבא זולל וירוש וקדושים תלביש נומה 22 שמע לאביך זה ילך ואל-תבו Ci-זקנה אמרך 23 אםת קגה ואל-תמכר חכמה ומוסר ובינה 24 גול (ניל) גnil אבי צדיק יולד (וילך) חכם וישראל- (ישמה-) בו 25 ישמה-אביך ואمرك ותגל וולדתך 26 תהה-בני לךך לי ועניך דרכיך תרצינה (חזרנה) 27 כי-שוחה עמקה זונה ובאר ערחה נכריה 28 אף-היא כחף תארכ ובוגדים באדם חוסף לממי אווי למוי אבוי למוי מדונים (מדינים) למוי שיח- 29 למוי פצעים חنم למוי חכלות עינים 30 למאחרים על-הין-. לבאים לחקר ממיסך 31 אל-תראין כי תארם כי-יתון בכיס (בכו) עינוי יתהלך במישרים אחריותו כנחש ישך וכצבעני יפרש 33 ענייך וראו- רותה ולבך ירבר התהיפות 34 וההייה שכוב בלב-ים וכשכוב בראש חבל 35 הכווי בל-חליטה-. הלמוני בל- דעתינו מתי אקיין אוסף אפקשו עוד

24 אל-תקנא באנשי רעה ואל-תתאו להויה אתם 2 כי-شد יהגה לכם ועמל שפטיהם תדרינה 3 בחכמה יבנה בית ובתבונה יתכוון 4 ובבדעת חדרים ימלאו- כל-הון יקר ונעים 5 גבר-חכם בעוז ואיש-דעת מאmix- כח 6 כי בתחלות תעשה- לך מלכמתה ותשועה ברבך יועץ 7 ראמות לאויל חכמוות בשער לא יפתח-פיהו 8 מחשב להרעה- לו בעל-מזמות יקרהו 9 זמת אולת חטאת ותועבת לאדם לעז התרפיטה ביום צרה-- צר חחכה 11 הצל ל��חים למota ומיטים להרגן אם-תחשוך 12 כי-האם-- הן לא-ידענו-זה הלא-תacen לבות הוא- יבין ונצר נפשך הוא ידע וחשיב לאדם כפועלו 13 אכל-בני דבש כי-טוב ונפה מותוק על-חכך 14 כן דעה חכמה-- לנפשך אם-מצאת ווש אהרית ותקורת לא תכרת 15 אל-תארכ רשות לנווה צדיק אל-תשדר רבציו כי שבע יפול צדיק וקס ורשעים יכשלו ברעיה 16 בנפל איוביך (איובך) אל-תשמה וככשלו אל- גל לךך 18 פן-יראה יהוה ורע בעינו והшиб מעליו- אפו 19 אל-תתחר במרעים אל-תקנא ברשעים 20 כי לא-תהי אהרית לרע נר רשיים ידעך 21 ירא-את-

נפש ¹⁰ רעך ורעה (ורע) אביך אל-הטוּב--ובית אחיך אל-תבוֹא ביום אידך טוב שוכן קרוב מאה רחוק ¹¹ חכם בני ושם חם לבו ואשיכה חרפי דבר ¹² ערום ראה רעה נסתה פתאים עברו ונענו ¹³ קה-בנדוי ער-בר ורב עדר נגידיה חבלחו ¹⁴ מביך רעהו בקהל נדול-- בברק השכימים קללה תהשש לו ¹⁵ דלף טורד ביום סניריר ואשת מדונים (מדינים) נשתו ¹⁶ צפניה צפן- רוח ושם ימיינו יקרא ¹⁷ בזרול בברול יחיד ואיש יחיד פנו-רעשו ¹⁸ נצ'ר תאהה יאלל פריה ושמר ארדיינו יכבד ¹⁹ כמיים הפנים לפנים--כן ל-ב'-האדם לאדם ²⁰ שאל ואברה לא השבעה והעני האדם לא השבעה (Sheol) ²¹ מצרף לכסף וכור להב ואיש לפי מהללו ²² h7585) אם תכווש-את-האיל במכותש בתוך הריפות-- בעלי לא-תסור מעלייו אולתו ²³ ידוע תרע פנו צאנך שית לבך לעדרים ²⁴ כי לא לעולם חסן ואם-גוזר לדור דור (ודור) ²⁵ גלה החזיר ונראה-DSA ונאספו עשבות הרים ²⁶ כבושים ללבושך ומהיר שדה עתודים ²⁷ ודי חלב עזים--ללחנק ללחם ביתך וחיים לנערותיך

28 נסו ואין-רדף ררע וצדיקים ככפר יבטה ² בפשע ארץ רבים שריה ובאדם מבין ידען יאריך ³ נבר-רש ועשה דלים-- מטר סחף ואין לחם ⁴ עזבי תורה יהללו ררע ושמרי תורה יתגרו בס ⁵ אנשי-רע לא-יבינו משפט ומבקשי יהוה יבינו כל ⁶ טוב-רש הולך בתמו-- מעקש דרכים והוא עשר ⁷ נצ'ר תורה בן מבין ורעה זוללים יכילים אביו ⁸ מרבה הנו בנשך ובתרבויות (وترבויות)-- לחונן דלים יקבצנו ⁹ מסיר אונו משמע תורה-- נט תפלו תועבה ¹⁰ משנה ישרים בדרכ רע-בשותו הו-ייפול ותמים ינהלו-טוב ¹¹ חכם בעניינו איש עשר ודיל מבין יחקרנו ¹² בעלן צדיקים רבה החפארה ובគום רשותים יחשפ אדים ¹³ מכסה פשויו לא יצילה ומודה ועוז ירחם ¹⁴ אשרי אדם מפחד תמיד ומקהה לבו יפול ברעה ¹⁵ ארי- נהם ורב שוקק-- מושל רשות על עם-DEL ¹⁶ גניד--חסר הבונות ורב משוקחות שנאי (שנא) בצע יאריך ימים ¹⁷ אדם עשה בדם-נפש-- עד-בור ינוס אל-יהםכו-בו ¹⁸ הולך תמים יוושע ונעקש דרכים יפול באחת ¹⁹ עבר אדמתו ישבע-לחם ומרדף ריקים ישבע-ריש איש אמוןות רב-ברכות ואז להעשיר לא יקח ²¹ הכר-פנים לא-טוב ועל-פת-לחם יפשע-NUMBER ²² נבhall

25 מים קרים על-נפש עיפה ושמועה טובה הארץ מרחק ²⁶ מעין נרפא ומקור משחת-- צדיק מט לפני רשי ²⁷ אכל דבש הרבות לא-טוב וחקר כבדם כבוד עיר פרוצה אין חומה-- איש אשר אין מעד לרוחו **26** שלג בקיז--וכמטר בקציר כן לא-אנואה לכטיל כבוד ² כצפור לנוד כדדור לעוף-- כן קללה חنم לא (לו) חבא ³ שוט לטוס מוג להמוד ושבט לנו כסילים 4 אל-תען כסיל כאולתו פן-תשוה-לו נם-אתה ⁵ ענה כסיל כאולתו פן-יהיה חכם בעניינו ⁶ מקצה רגליים חמס שתה-- שלח דברים ביד-כסיל ⁷ דליו שקים מפשח ומשל בפי כסילים ⁸ כצورو אבן במרגמה-- כן-נותן לכטיל כבוד ⁹ חוח עליה ביד-שכור ומשל בפי כסילים ¹⁰ رب מחולל-כל ושרכ כסיל ממן ¹¹ אמר ראית--איש חכם בעניינו תקופה לכטיל ממן ¹² עצל של בדרכ ארי בין הרחבות ¹⁴ הדרלת הסוב על-צירה ועצל על-מטתו ¹⁵ טמן עצל ידו בצלחת נלאה להשיכה אל-פביו ¹⁶ חכם עצל בעניינו-- משבעה משיבי טעם ¹⁷ מחזק באוני-כלב-- עבר מתعبر על-Rib לא-לו ¹⁸ כמתלהלה הירה זקים-- חצים ומota ¹⁹ כן-איש רמה את-רעשו ואמר הלא-משחק אמי ²⁰ באפס עצים חכבה-אש ובאי נרנן ישתק מדור ²¹ פחים לגחלים ועצים לאש ואיש מדונים (מדינים) להרחר- Rib ²² דברי נרנן כמתלהמים והם ירדו חדרי-בטן כספ סינים מצפה על-חרש-- שפטים דלקים ולב- ²³ רע ²⁴ בשפטו ינכר שונא ובקרבו ישות מרמה ²⁵ כי-יהנן קולו אל-תאמין-בו כי שבע תועבות בלבו ²⁶ תכסה שנאה במשאון תגליה רעתו בקהל ²⁷ כרה- שחתה בה יפול ונולל אבן אליו תשוב ²⁸ לשון-שקר ישנא דכוו ופה חלק יעשה מדחה

27 אל-התהلال ביום מהר כי לא-תדע מה-ילד יום יהלך זר ולא-פיך נכרי ואל-שפטיך ³ כבד-אבן ונטל החול וכעס אויל כבד משניות ⁴ אכזריות חמה- ושמך אף מי עמד לפני קנאה ⁵ טובה הוכחה מגלה- מאהבה מסתרת ⁶ נאמנים פצעי אהוב ונערחות נישוקות שנוא ⁷ נפש שבעה תבוס נתפת ונפש רעה כל-מר מותוק ⁸ כצפור נודדת מז-קנה-- כן-איש נודד מנוקומו ⁹ שמן וקטרת ישמח-לב ומתק רעהו מעצת-

בו 6 אל-תוסוף על-דבריו פן-ווכיח בך ונכובת 7
 שתים שאלתי מאתך אל-המנע ממוני בתרם אמותו 8
 שוא ודבר-כוב הרחק ממוני -- ראש ועשר אל-התן-
 לי התריפני לחם חקי 9 פן אשבע וכחשי -- ואמרתי
 מי יהוה ופן-אורש ונגבתי והפשוי שם אלהי 10 אל-
 תלשן עבר אל-ארנו פן-יקילך ואשמתנו דור אבוי
 יקלל ואת-אמו לא יברך 11 דור טהור בעיניו וממצאותו
 לא רחץ 12 דור מה-רמו עינוי ועפעריו ינשאו 14
 דור חרבות שניו -- ומאלות מתלהתו לאכל עניים
 מארץ ואביוונים מדם 15 לעלוקה שתי בנות -- הב
 הב שלוש תננה לא תשבענה ארבע לא-אמרו הון 16
 שאל ועצר-רחם ארץ לא-שבעה מים ואש לא-אמירה
 הון (Sheol h7585) 17 עין תלעג לא- -- ותבי לקחת-אם
 יקרויה ערבי-נחל ויאכלו בני-גשד 18 שלשה המה
 נפלאו ממנה וארבע (וארבעה) לא יעדיתים 19 דרך
 הנשר בשמיים -- דרך נשח עלי-צור דרך-אניה בלב-
 ים -- ודרך נבר בעלמה 20 כן דרך אשה -- מנאתה
 אכללה ומהתה פיה ואמרה לא-פעלתו און 21 תחת
 שלוש רגונה ארץ ותחת ארבע לא-חוול שאות 22 תחת-
 עבר כי ימלוך ונבל כי ישבע-לחם 23 תחת שנואה
 כי תבעל ושפהה כי תירש נברתה 24 ארבעה הם
 קטני-ארץ והמה חכמים מחייבים 25 הנמלים עם לא-
 עז ויכינו בקץ ללחם 26 שפניהם עם לא-עצום וירושמו
 בסלע ביתם מלך אין לאראבה ויצא החץ כלו 28
 שמיות בידים תחפש והוא בהיכלי מלך 29 שלשה
 מה מאטיבי צעד וארבעה מאטיבו לכאת 30 לש נבר
 בבחמה ולא-ישוב מפניכ-כל 31 זורייד מרגנים או-תיש
 מלך אל-לוקם עמו 32 אם-نبלה בחתנשא ואם-זומות יד
 לפה 33 כי מיז' חלב ויציא חמאה -- ומיז' אף יוציא דם
 ומיז' אפים יוציא ריב

31 דברי למואל מלך -- משא אשר-יסרטו אמו 2
 מה-בר ומה-בר-בטני ומה בר-נדרי 3 אל-התן לנשים
 חילך ודריכיך למחות מלכין 4 אל למלכים למואל-
 אל למלכים שתו-יין ולרוזנים או (אי) שכר 5 פן-
 שתה וושכח נחקר ויושנה דין כל-בני-ענין 6 הגו-שבר
 לאובד ויין למורי נפש -- ישתה וושכח רישו ועמלו לא
 זכר-עוד 8 פתח-פיק לאלים אל-דין כל-בני חלוף 9
 פתח-פיק שפט-צדך ודין עני ואביוון 10 אשת-חיל מי
 מצא ורחק מפנינים מכראה 11 בטח בה לב בעלה

להון -- איש רע עין ולא-ידע כי-חסר יבאו 23 מוכיה
 אדם אחריו חן ימצא -- ממהליך לשון 24 גוזל אביו
 ואמו -- אמר אין-פצע חבר הוא לאיש משחית 25 רחוב-
 נש נגרה מדין ובטה על-הוה ידשן 26 בוטח בלבו
 הוא כסיל והולך בחכמה הוא ימלט 27 נתן לדש אין
 מחסור ומעלים ענייןו רב-מארות 28 בקום רשעים
 יסתה אדם ובאים ירבו צדיקים

29 איש תוכחות מקש-ערף -- פתח ישבר ואין
 מרפא 2 ברבות צדיקים ישמה העם ובמשל רשע
 יאנח עם 3 איש-אהב חכמה ישמה אביו ורעה זונות
 יאבד-הון 4 מלך -- במשפט יעמיד ארץ ואיש תרומות
 יתרסנה 5 גבר מהליך על-רעחו רשות פורש על-
 פעניו 6 בפשע איש רע מוקש וצדיק ירדן ושם 7 ירע
 צדיק דין דלים רשות לא-יבין דעת 8 אנשי לzion יפיחו
 קרייה וחכמים ישיבו אף 9 איש-חכם -- נשפט את-איש
 אויל ורנו וشك ואין נחת 10 אנשי דמים ישנאו-תם
 ושידרים יבקשו נפשו 11 כל-רווחו ויצויא כסיל וחכם
 באחריו ישבנה 12 مثل מקшиб על-ברב-שקר -- כל-
 משרותיו רשעים 13 רשות ואיש הכלים נפשו -- מאיר עני
 שניהם יהוה 14 מלך שופט באמות דלים -- כסאו לעדר
 יכוון 15 שבט ותוכחת יתן חכמה וגער משלח מביש
 אמו 16 ברבות רשעים ירבה-פצע וצדיקים במפלתם
 יראו 17 יסר בנק ונייחק ויתן מעדרים לנפש 18 באין
 חזון יפרע עם ושמיר תורה אשריו 19 בדים רם לא-
 יוסר עבר כי-יבין ואין מענה 20 חזית-איש איז בדרבי
 תקווה לכיסיל ממן 21 מפנק מנער עברדו ואחריתו יהיה
 מנון 22 איש-אף נגרה מדון ובטל מהה רב-פצע
 גאות אדם השפילנו ושפלו-רוח יתמק כבוד 24 חולק
 עם-גנב שהוא נפשו אלה ישמעו ולא גיד 25 חרדת אדם
 יtan מוקש ובטה ביהוה ישגב 26 רבים מבקשים פני-
 מושל ומיהוה משפט-איש 27 תועבת צדיקים איש עול
 והועבת רשות ישר-דרך

30 דברי אנור בן-יקה -- המשא נאם הגבר לאותיאל
 לאותיאל ואכל 2 כי עבר אני מארש ולא-בנית אדם
 לי 3 ולא-למדתי חכמה ודעת קדושים אדע 4 מי
 עללה-שמות וירד מי אסף-רוח בחפניו מי צרר-מים
 בשמלה -- מי הקיים כל-אפסי-ארץ מה-שם ומ-שם-
 בנו כי תדע 5 כל-אמרת אלה צרופה מן הוא להסיט

ושלול לא ייחסר ¹² גמלתחו טוב ולא-רע-. כל ימי
חיה ¹³ דרשה צמר ופשתים ותعش בחפש כפה ¹⁴
היתה אניות סוחר ממוחק תביא לחמה ¹⁵ ותקם
בעוד לילה-ותתן טرف לביתה וחך לנערתיה ¹⁶
זמנה שדה ותקחו מפרי כפה נטע (*נטעה*) כרם ¹⁷
גרה בעוז מותניה ותאמץ זרועתיה ¹⁸ טעמה כי-טוב
סחרה לא-יכבה בלילה (*בלילה*) נרה ¹⁹ ידיה שלחה
בכישור וכפה תמכו פלך ²⁰ כפה פרשה לעני ידיה
שלחה לאביוון ²¹ לא-תירא לביתה משלג כי כל-ביתה
לבש שנים ²² מרבדים עשתה-לה שש וארגמן לבושה
נודע בשעריהם בעליה בשבתו עם-זקנו-ארץ ²⁴ סדין
עתה ותמכר וחגור ננה לכנען ²⁵ עז-והדר לבושה
ותשחק ליום אחרון ²⁶ פיה פתחה בחכונה ותורת
חסד על-לשונה ²⁷ צופיה הילכות (*הליקות*) ביתה
ולחם עצמות לא תאכל ²⁸ קמו בניתה ויאשרוה בעליה
ויהללה ²⁹ רבות בנות עשו חיל ואת עליית על-כלנה
שקר החן והבל היפי אשה יראת-יהוה היא תהלל ³⁰
תנו-לה מפרי ידיה ויהללה בשעריהם מעשיה ³¹

נעמי ורות המואביה כלתָה ענֶמה הַשְׁבָּה מִשְׁדֵּי מוֹאָב
והנה באו בית לחים בתקלה קצר שערים

2 ולנעמי מידע (מודע) לאישה איש גבור חיל-
ממשחת אלימלך ושמו בעז ² ותאמר רות המואביה
אל נעמי אלקתה נא השדה ואלקתה בשלבים--אחר
אשר אמץآن חן בעינוי ותאמר לה לכי בת ³ ותಲך
ותבוא ותלקט בשדה אחריו הקצרים ויקר מקרה--
חולקת השדה לבכע אשר משפחתי אלימלך ⁴ והנה
בעז בא מביתם לחם ויאמר לקוצרים יהוה עמכם
ויאמרו לו יברך יהוה ויאמר בעז לנערו הנצוב על
הקוצרים למי הנערה זאת ⁶ ויען הנער הנצוב על
הקוצרים--ויאמר נערעה מואביה היא השבה עם נעמי
משדי מואב ⁷ ותאמר אלקתה נא ואספתני בעמרים
אחרי הקוצרים ותבוא ותעמור מאה הבקר ועד עתה--
זה שבתה הבית מעת ⁸ ויאמר בעז אל רות הלוא
שמעת בתו אל תלכי ללקט בשדה אחר ונם לא
תעבורו מזה וכח תרביקין עם נערתי ⁹ ענייך בשדה
אשר יצירנו והלכת אהריהן--הלא צויתו את הנערים
לבליתי נגעך וצמתה והלכת אל הכלים ושתיית מאשר
ישאbone הנערים ¹⁰ ותפלל על פניה ותשתחוו ארצתה
ויאמר אלו מודיע מזאתו חן בעניך להכרי--ואנכי
נכירה ¹¹ ויען בעז ויאמר לה--הנד לך לי כל אשר
עשית את חמוץך אחרי מות אישך ותעצבי אביך ואמך
ואرض מולדתך ותלכי אל עם אשר לא ידעת תמול
שלשות ¹² ישלם יהוה פועלך ותהי משברתך שלמה
עם יהוה אלהי ישראל אשר בא ליחסות תחת כנפיו
¹³ ותאמר אמץآن חן בעניך אדרני כי נחמנוני וכי דברת
על לב שפהתך ואנכי לא אהיה כאחת שפהתיך ¹⁴
ויאמר לה בעז לעת האכל נשי הלם ואכלת מן הלחם
וטבלת פרך בחמצז ותשב מצד הקצרים ויצבת לה
קל ותאכל ותשבע ותחר ¹⁵ ותקים ללקט ויצו בעז את
ונם של תשלו לה מן הצבאים ועוזבתם ולקתה ולא
תגערו בה ¹⁷ ותלקט בשדה עד הערב ותחבט את
אשר لكתה וידי איפה שעירים ¹⁸ ותsha ותבוא העיר
ותראי חממותה את אשר لكתה ותוצא ותתן לה את אשר
הוترة משבעה ¹⁹ ותאמר לה חממותה איפה לקטת
היום ואני עשית--יהו מכירך ברוך ותגר ל חממותה את

1 וייה ביום שפט השפטים יהיו רעב בארץ וילך
איש מבית לחם יהודה לנור בשדי מואב--הוא ואשתו
ושני בניו ² ושם האיש אלימלך ושם אשתו נעמי ושם
שני בניו מחלון וכליין אפרתים--מבית לחם יהודה
ויבאו שרדי מואב ויהיו שם ³ זיימת אלימלך איש נעמי
ותשאר הארץ ושני בניה ⁴ וישאו להם נשים מאבוito--
שם האחת ערפה ושם השנית רות וישבו שם כעשר
שנים ⁵ וימחו נם שנייהם מחלון וכליין ותשאר האשה
משני ילדיה ומאיisha ⁶ ותקים היא וכלהיה ותשב
משדי מואב כי שמעה בשדה מואב--כי פקד יהוה
את עמו לחתם לחם ⁷ ותצא מן המקום אשר
היתה שמה ושתי כלותיה עמה ותלכנה בדרך לשוב
אל ארץ יהודה ⁸ ותאמיר נעמי לשתי כלותיה לכנה
שבנה אשר לבת אמה יעשה ⁹ יתן יהוה לכם
כאשר עשיותם עם המתים ועמי ¹⁰ יתן יהוה לכם
ומצאן מנוחה אשר בית אישת ותשק להן ותשאגה
קולן ותביבינה ¹¹ ותאמרנה לה כי אחך נשוב לעמדך
וთאמר נעמי שבנה נANTI למה תלכנה עמי העוד לוי
בנים במעי והיו לכם לאנשים ¹² שבנה נANTI לכן כי
זקנתי מהיותו לאיש כי אמרתי יש לי תקויה--נום הינו
הليلة לאיש גם ילדתי בנים ¹³ הלהן תשברנה
עד אשר יגידלו הלהן תעננה לבליתי היות לאיש אל
בANTI כי מרד לי מאד מכם--כי יצאה כי יד יהוה ¹⁴
ותשנה קולן ותביבינה עוד ותשק ערפה לחמותה ורות
דבקה בה ¹⁵ ותאמיר הנה שבה יבמתק אל עמה ואל
אליהו שובי אחרי יבמתק ¹⁶ ותאמיר רות אל הפנוי
בי לעזבך לשוב מאחריך כי אל אשר תלכי אלך
ובאשר תליני אלין--עמך עמי ואלהיך אלדי ¹⁷ באשר
תמוטת ושם אקרבר כה יעשה יהוה לי וכח יוסיף--
כי המות יפרידبني ובינך ¹⁸ ותרא כי מתאמצת היא
ללכת אתה ותחדר לדבר אלה ¹⁹ ותלכנה שתיהם
עד בואנה בית לחם ויהי כבואה בית לחם ותחים כל
העיר עליהן ותאמרנה זאת נעמי ²⁰ ותאמיר אליהן
אל תקראנא לי נעמי קראן לי מרא כי המר שדי לוי
מאד ²¹ אני מלאה הלבתי וריקם השיבני יהוה למה
תקראנה לי נעמי ויהוה ענה בי ושרדי הרע לוי ²² ותשב

חמותך ¹⁸ והתאמיר שבי בתי עד אשר תדרין איך יפל דבר כי לא ישkept האיש כי אם כל הדבר היום **4** ובעו עלה השער וישב שם והנה הנאל עבר אשר דבר בעז וגיאמר סורה שבה פה פלני אלמניו ויסר וישב ² ויקח עשרה אנשים מזקנינו העיר--ויאמר שב פה וישבו ³ ויאמר לנאל חלקת השדה אשר לאחינו לא למלך מכרה נעמי השבה משדה מואב ⁴ ואני אמרת אגלה אונך לאמר קנה גנד היישבים וננד זקנינו עמי--אם תגאל נאל ואם לא יגאל חניתה לי ואדי (אדרעה) כי אין וולתק לנאל ואכבי אחריך ויאמר אני אגאל ⁵ ויאמר בעז ביום קנותך השדה מיד נעמי ומאת רות המואביה אשת המת קניתו (קנית)--להקים שם המת על נחלתו ⁶ ויאמר הנאל לא אוכל לנאל (לנאל) לי--פָן אשחות את נחלתי נאל לך אתה את נאל כי לא אוכל לנאל ⁷ זו זאת לפנים בישראל על הנאהה ועל התמורה לקים כל דבר שלף איש נעלו נתן לרעהו וזה התעודה בישראל ⁸ ויאמר הנאל לבעו קנה לך וישלח נעל ⁹ ויאמר בעז לזקנים וככל העם עדים אתם היום כי קניתו אתה כל אשר לא למלך ואת כל אשר לכליון ומחלון--מיד נעמי ¹⁰ וכן אתה שותה חמוטה ⁷ ויאכל בעז ווישת וויתב לבו אשר צותה מרגנליי (אל) עשה ⁶ ותרד הגנדן ותשע ככל ושכב ⁸ ויהי בחצי הלילה ויחרד האיש וילפת והנה אשה שכבת מרגנליי ⁹ ויאמר מי את ותאמיר אני רות אמתך ופרשת כנפך על אמתך כי נאל אתה ¹⁰ ויאמר ברוכאה את ליהוה בתי--הייטבת חסדר האחרון מן הראשן לבתו לכת אחורי הבחרים--אם דל ואם עשיר ¹¹ ועתה בתי אל תיראי כל אשר תאמיר עשה לך כי יודע כל שער עמי כי אשת חיל את ¹² ועתה כי אמנים כי אם נאל אני וגס יש נאל קרוב ממי ¹³ לני הלילה והוה בבקר אמר יגאל טוב יגאל ואם לא יփץ לנאל ונאלתיך אני כי יהוה שכבי עד הבקר ¹⁴ ותשכב מרגנליהו עד הבקר ותקם בטروم (בטרם) יכיר איש את רעהו ויאמר אל יודע כי בא האשה הגנן ¹⁵ ויאמר הבוי המטפהת אשר עליך ואחוי בה--ותאחו בה ומד שיש שעריהם וישת עליה ובא העיר ¹⁶ ותבוא אל חמותה ותאמיר מי את בתי ותגדר לה--את כל אשר עשה לה האיש ¹⁷ ותאמיר שיש השערים האלה נתן לך כי אמר (אל) אל תבואי ריקם אל אשר עשתה עמו ותאמיר שם האיש אשר עשית עמו

היום בעז ²⁰ והאמיר נעמי לבלה ברוך הוא אלהו אשר לא עזב חסדו את החיים ואת המתים ותאמיר לה נעמי קרובי לנו האיש--מן אלנו הוא ²¹ ותאמיר רות המואביה נם כי אמר אליו עם הנעריהם אשר לוי תדקין עד אם כלו את כל הקציר אשר לוי ²² ותאמיר נעמי אל רות כלתה טוב בתי כי חצאי עם נערותינו ולא יפנענו בך בשדה אחר ²³ ותדק בנערותינו ללקט--עד כלות קציר השערים וקציר החטים ותשב את חמוטה **3** ותאמיר לה נעמי חמוטה בתי הלא אבקש לך מנוח אשר ייטב לך ² ועתה הלא בעז מדעתנו אשר הייתה את נערותינו הנה זורה את גרדן השערים--הليل ³ ורוחצת וסכת ושםת שמלהך (שמלtopic) עלייך--וירדתיי (וירדת) הגנדן אל תודעי לאיש עד כלתו לאכל ולשתות ⁴ ויהי בשכבו ויריעת את המקום אשר ישכב שם ובאת גולית מרגנליי ושכבהו (ושכבה) והוא יניד לך את אשורת העשין ⁵ ותרד הגנדן ותשע ככל אשר חמרי (אל) עשה ⁶ ויאכל בעז ווישת וויתב לבו יבא לשכב בקצתה הערימה ותבא בלט ותגל מרגנליי ותשכב ⁸ ויהי בחצי הלילה ויחרד האיש וילפת והנה אשה שכבת מרגנליי ⁹ ויאמר מי את ותאמיר אני רות אמתך ופרשת כנפך על אמתך כי נאל אתה ¹⁰ ויאמר ברוכאה את ליהוה בתי--הייטבת חסדר האחרון מן הראשן לבתו לכת אחורי הבחרים--אם דל ואם עשיר ¹¹ ועתה בתי אל תיראי כל אשר תאמיר עשה לך כי יודע כל שער עמי כי אשת חיל את ¹² ועתה כי אמנים כי אם נאל אני וגס יש נאל קרוב ממי ¹³ לני הלילה והוה בבקר אמר יגאל טוב יגאל ואם לא יփץ לנאל ונאלתיך אני כי יהוה שכבי עד הבקר ¹⁴ ותשכב מרגנליהו עד הבקר ותקם בטרום (בטרם) יכיר איש את רעהו ויאמר אל יודע כי בא האשה הגנן ¹⁵ ויאמר הבוי המטפהת אשר עליך ואחוי בה--ותאחו בה ומד שיש שעריהם וישת עליה ובא העיר ¹⁶ ותבוא אל חמותה ותאמיר מי את בתי ותגדר לה--את כל אשר עשה לה האיש ¹⁷ ותאמיר שיש השערים האלה נתן לך כי אמר (אל) אל תבואי ריקם אל

הולד את נחשות ונחשון הולד את שלמה ²¹ ושלמון
הולד את בעז ובכען הולד את עובד ²² ועובד הולד
את ישי וישי הולד את דוד

שיר השירים

אהזו לנו שעלים--ועלם קטנים מחייבים כרמיים
וכרמיינו סמדר¹⁶ דודי לי ואני לו הרעה בשושנים
¹⁷ עד שיפוח היום ונסו הצללים סב דמה לך דודי
לצבי או לעפר האילים--על הרי בתה

3 על משכבי בלילות בקשתי את אהבה נפשי
בקשתיו ולא מצאתיו ² אקומה נא ואסובבה בעיר
בשוקים וברחבות-אבקש את אהבה נפשי בקשתיו
ולא מצאתיו ³ מצאנו השמורים הסכבים בעיר את
אהבה נפשי ראותם ⁴ כמעט שעברתי מהם עד
שמצאתיו את אהבה נפשי אהותיו ולא ארפנו-עד
שהביاتها אל בית amo ואל חדר הורותי ⁵ השבעתי
אתכם בנות ירושלים בצדאות או באילות השדה אם
תערו ואמ תעודרו את אהבה עד שתתחפץ ⁶ מי זאת
עליה מן המדבר כתימרות עשן מקטרת מיר ולבונה
מכל אבקת רוכל ⁷ הנה מטהו שלשלמה--שבעים
גברים סביב לה מגברי ישראל ⁸ כלם אהוי חרב
מלמדיו מלחה איש חרבו על ירכו מפחד בלילות
⁹ אפריוון עשה לו המלך שלמה-מעצי הלבנון ¹⁰
עמדו עשה כסף רפידתו זהב מרכבו ארגמן תוכו
רצוף אהבה מבנות ירושלים ¹¹ צאנה וראייה בנות
ציוון במלך שלמה--בעטרה שעתה לא אמו ביום
חתנתו ובוים שמחת לבו

4 הנך יפה רועתי תנך יפה--עיניך יונים מבעד
לצמתך שערך עד רוחם שלשו מהר גלעד
² שניך עד רוח הקצובות שעלו מן הרחצה שכלם
מתיאות ושבלה אין בהם ³ כחוט שני שפותoxic
ומברך נואה כפלח הרמן רתקך מבעד לצמתך ⁴
כמנדל דוד צורך בניו לתלפיות אלף המן תלוי
עליו כל שלטי הגברים ⁵ שני שדייך כ שני עפרים
האווי צביה הרועים בשושנים ⁶ עד שיפוח הדום ונסו
הצללים-אלך לי אל הדר המור ואל גבעת הלבונה
⁷ כלך יפה רועתי ומום אין לך ⁸ אהוי מלבנון כלה
אתי מלבנון תבואי תשורי מראש אמנה מראש שנייר
וחרמן ממענות ארויות מהררי נמרים ⁹ לכתני
אהתי כלה לבתני באחד (באותה) מעיניך באחד
עניך מצורנן ¹⁰ מה יפו דידייך אהתי כלה מה טבו
דריך מיין וריח שמניך מכל בשמיים בונפת תפונה
שפחותיך כלה דבש וחלב תחת לשונך וריח שלמתיך

1 שיר השירים אשר לשלמה ² ישני מנשיקות פיהו
כי טובים דידיך מיין ³ לריח שמניך טובים שמן תורק
שםך על כןعلمות אהובך ⁴ משכני אהיך נרוצה
היבאני המלך חדריו נnilה ונשמהה בר-נוכירה
דריך מיין מישרים אהובך ⁵ שחורה אני ונואה בנות
ירושלים כאלהי קדר כיריעות שלמה ⁶ אל תראוני
שאני שהחרחת שזופתני המשמש בניامي נהרו בי
שמני נטרה את הכרמים--כרמי של לי לא נטרתי ⁷
הנידה לי שאהבה נפשי איך תרעעה איך תרביין
בצחרים שלמה אליה עצה על עדרי חביריך ⁸
אם לא תדע לך הופה בנשים צאי לך בעקביכי הצאן
ורעי את גדייך על משכנות הרים ⁹ לסתותי ברכבי
פרעה דמייך רענייך ¹⁰ נאו לחיך בתרים צורך
בחירותים טה הורי והב נעשה לך עם נקרות הכסף ¹¹
עד שהמלך במסבו נרדוי נתן ריחו ¹² צורך המר
דוד לי בין שדי אילן ¹³ אשכל הכפר דוד לי בכרמי
עין נדי ¹⁴ הנך יפה רועתי תנך יפה עיניך יונים ¹⁵
הנק יפה דודך אף נעים אף ערשו רעננה ¹⁶ קרונות
בתינו ארזים רחיטנו (רחיטנו) בrootים

2 אני חבלת השرون שושנת העמקים ² כשותנה
בין החוחים כן רועתי בין הבנות ³ כתחוח בעצי
העיר כן דודך בין הבנים בצלח המדרתי ישבתי ופדו
מתוק לחבי ⁴ היבאני אל בית היין ודגלו עלי אהבה ⁵
סמכוני באשיות--רפדיוני בחפותים כי חולת אהבה
אני ⁶ שמאלו מתחת לדאשי וימינו תחבקני ⁷ השבעתי
אתכם בנות ירושלים בצדאות או באילות השדה
אם תעירו ואמ תעודרו את אהבה עד שתתחפץ ⁸
כול דודך הנה זה בא מגדלן על ההרים--מקפץ על
הגבעות ⁹ רומה דודך לצבי או לעפר האילים הנה
זה עומד אחר כתלנו--משניהם מן החלנות מצין מן
החרכים ¹⁰ ענה דודך ואמר לי קומי לך רועתי יפה
ולכי לך ¹¹ כי הנה הסתו עבר הגשם חלף הלך לך
¹² התגננים נראו בארץ עת הזמירות הגועז וככל התור
נשמע בארץנו ¹³ התאננה גנטה פניה והגפנדים סמדר
נתנו ריח קומי לכיכי (ליך) רועתי יפהו ולכי לך ¹⁴
יונית בחגמי הסלע בסתר המדרגה הראנינו את מרائك
המשמעות קולך כי קולך ערבית ומרائك נואה ¹⁵

בריה לבנון ¹² גן נועל אחתי כליה גל נועל מעין חתום ¹³ שלחיך פרדס רמנונים עם פרוי מנדים כפריים עם נרדים ¹⁴ נרד וכרכם קנה וקמנון עם כל עצי לבונה מר ואהלוות עם כל הראש ששים ¹⁵ מעין ננים באר מים חיים ונולמים מן לבנון ¹⁶ עורי צפון ובוא תימן הפיחו נני זילו בשמי יבאה דורי לננו ויאכל פרי מנדיו

5 באתי לנגני אחתי כליה--אריתו מורי עם בשמי אכליyi עיר עם דברי שתיתוי ייני עם חלבוי אכלו רעים שתו ושכרו דודים ² אני ישנה ולבי ער קול הדודי דופק פתחו לי אחתי רועתו יונתי חמוטי--שראש נמלא טל קווצותי رسיסי לילה ³ פשטו את כתנתוי-- איככה אלבשנה רחצתי את רגלי איככה אטנפם ⁴ דודוי שלח ידו מן החר ומעי המו עליו ⁵ קמותי אני לפתח לדודוי יידי נטפו מוד ואצבעתו מוד עבר על כפות המנעל ⁶ פתחתי אני לדודוי ודודוי חמק עבר נפשי יצאה ברכבו--בקשתתו ולא מצאתהו קראתו ולא ענני ⁷ מצאני השמריים הסביבים בעיר הconi פצעוני נשאו את רדרדי מעלי שמו החרומות ⁸ השבעתי אתם בנות ירושלים אם תמצאו את דודוי--מה תנידו לו שהחולת אהבה אני ⁹ מה דודך מדוד שכבה בנשים מה דודך מדוד שכבה השבעתנו ¹⁰ דודוי צח ואדום בגול מרבבה ¹¹ ראשו כהם פז קווצותיו תלתלים שחירות כעורב ¹² עניינו כינויים על אפיקי מים רחצאות בחלב--ישבות על מלאת ¹³ לחייו כערוגת הבשם מגילות מוקחים שפותחו יושנים--נטפות מוד עבר ידיו נלייל זהב מלאים בתדריש מעיו עשת שנ ¹⁴ מלפת ספריהם ¹⁵ שוקיו עמודי יש מיסדים על אדני פז מראתו כלבנון--בחור הארץים ¹⁶ חכו ממתקים וכלו מחדדים זה דודוי וזה רשי בנות ירושלים

6 אנה הלך דודך היפה בנשים אנה פנה דודך ונבקשו עמק ² דודוי ירד לננו לערגנות הבשם--לרעות בנינים וללקט יושנים ³ אני לדודוי ודודוי לי הרעה בשושים ⁴ יפה את רועתי כתרצה נואה כירושלים אימה כנדגולות ⁵ הסבי עיניך מנendi שם הרהיבני שערך כעדר העזים שגלו מון הגלעד ⁶ שנייך כעדר הרחלים שעלו מן הרחצה שכלם מהאיימות ושללה אין בהם ⁷ כפלח הרמן רקתק מبعد לצמתך ⁸ שים המה מלכות ושמנים פילגשים וועלמות אין

7 מה יפו פעםיך בנעלים בתנדיב חמוקי ירכיך--כמו חלאים מעשה ידי אמן ² שרדך אנן הטהר אל יהסר המזוג בטנק ערמות חתמים סוגה בששנים ³ שני שידך שני עפרים האמי צביה ⁴ צוארך כמנדל השן עיניך ברכות בחשבון על שער בת רביבים--אפק כמנדל הלבנון צופה פני دمشق ⁵ ראשך עלייך ככרמל ורלת ראשך כארכמן מלך אסור ברהיטים ⁶ מה יפית ומה נעמת--אהבה בתעוגנים ⁷ זאת קומתך דמתה לתמר ושידך לאשכלה ⁸ אמרתי עלה בתמר אהוה בסנסני ויהיו נא שידך לאשכלהות הנפן וריה אפק כתפוחים ⁹ וחכך כיין הטוב הולך לדודוי למשדרים דובב שפטין שנים ¹⁰ אני לדודוי ועלי תשוקתו ¹¹ לך דודי נצא השדה הנליה בכפרים ¹² נשכימה לכרמים-- גודו אם פרחה הנפן פתח הסמדר הנזו הרמוניים גראאה את דידי לך ¹³ הדרודאים נתנו ריח ועל פתחוינו שם אתן את דידי לך כל מגדים--חדשים גם ישים דודוי צפנתי לך

8 מי יתנק כאח לי יונק שדי אמי אמצעך בחוץ אשך נס לא יבזו לי ² אנחנוך אביך אל בית אמי--הלםני אשך מיין הרקה מעסיס רמוני ³ שמאלוחת רחשי וימינו תחבקני ⁴ השבעתי אחכם בנות ירושלים מה עירורומה הערדו את אהבה עד שתחפץ ⁵ מי זאת עלה מן המדבר מתרפקת על דודה תחת התפוח עורתייך--שמה חבלתך אמך שמה חבליה יולדתך ⁶ שימני כחותם על לך כחותם על זרועך--כי עזה כמוות אהבה קשה לשאול קנאה רשפייה--רשפי אש שלhabtihia ⁷ מים רבים לא יוכל לכבות את אהבה ונחרות לא ישטפה אם יתן איש את כל הון ביתו באחבה--בוי יבזו לו ⁸ אהות לנו קטנה וסדרים אין לה מה נעשה לאחנתנו ביום שידבר בה ⁹ אם חומה היא נבנה עליה טירת כסף ¹⁰ ואם דלתה היא

נצח עליה לוח ארו¹⁰ אני חומה ושדי כמנדרות או
היהתי בעינוי כמושחת שלום¹¹ כרם היה לשלהמה
בבעל המון נתן את הכרם לנטרים איש יבא בפרי
אלף כסף¹² כרמי שלוי לפני האלף לך לשלהמה ומאתים
 לנטרים את פרי¹³ והיושבת בננים חברים מקשיבים
לקולך--השמי עני¹⁴ ברח דורי ורמא לך לאצבי או
 לעפר האילים--על הרי בשמי

קָהָלָת

1

ותענוגות בני האדם--שרה וshedot⁹ גנדلتוי והווספטוי
מכל שהיה לבני ירושלם אוף חכמתו עמלה ליל¹⁰
וככל אשר שאלו עני לא אצלתו מהם לא מנעתי את
לבוי מכל שמחה כי לבוי שמח מכל עמלוי וזה היה
חלקי מכל עמלוי¹¹ ובופיתוי אני בכל מעשי שעשו ידי
ובעמל שעמלתי לעשות והנה הכל הבל ורעות רוח
ואין יתרון תחת המשם¹² ופונייטי אני לראות חכמה
והוללות וסכלות כי מה האדם שיבוא אחרי המלך
את אשר כבר עשו¹³ ווראייטי אני שיש יתרון לחכמה
מן הסכלות--כיתרון האור מון החשך¹⁴ החכם עניינו
בראשו והכסיל בחשך הולך וידעתו נס אני שמקירה
אחר יקרה את כלם¹⁵ ואמרתי אני בלבבי כמקירה
הכסיל נס אני יקרני ולמה חכמתי אני או יתר ודרשתי
בלבוי שם זה הבל¹⁶ כי אין זכרון לחכם עם הכסיל
לעולם בשכבר הימים הבהיר הכל' נשכח ואיך ימות
החכם עם הכסיל¹⁷ ושנאותו את החווים--כי רע עלי¹⁸
המעשה שנעשה תחת המשם כי הכל הבל ורעות רוח
שאנינו לאדם שיזיה אחרי¹⁹ ומוי יודע החכם יהיה
או סכל וישلط בכל עמלוי שעמלתי ושהחכמתה תחת
המשם נס זה הבל²⁰ וסבירותי אני ליאש את לבבי--על
כל העמל שעמלתי תחת המשם²¹ כי יש אדם שעמלו
בחכמה וברעתה--ובכשרון ולאדם שלא עמל בו יתנונו
חולקו--נס זה הבל ורעה רבה²² כי מה הווה לאדם
בכל עמלו וברעיו לבו--שהוא עמל תחת המשם²³
כי כל ימיו מכבים וכעס עניינו--נס בלילה לא שככ
לבו נס זה הבל הוא²⁴ אין טוב באדם שיאכל ושתה
וזהראה את נפשו טוב בעמלו נס זה ראייטי אני כי מיד
האלחים היא²⁵ כי מי יאכל ומוי יחווש חוץ²⁶ כי
לאדם שטוב לפניו נתן חכמה ורעות ושםחה ולהחטיא
נתן עניין לאסף ולכנוס לחתת לטוב לפניו האלהים--נס
זה הבל ורעות רוח

3 לכל זמן ועת לכל חפץ תחת השמים² עת לילדת
ועת למות עת לטעות ועת לעקור נטווע³ עת להרוג
ועת לרפואה עת לפרקז ועת לבנות⁴ עת לבכות ועת
לשחוק עת ספור ועת רקורד⁵ עת להשליך אבנים ועת
כנים אבנים עת לחבק ועת לרחיק מהבק⁶ עת לבקש
ועת לאבד עת לשמור ועת להשליך⁷ עת לקרווע ועת

דברי קהילת בן דוד מלך ירושלים² הכל הבלים
אמר קהלה הכל הבלים הכל הבלתי³ מה יתרון לאדם
בכל עמלו--שיימל תהה המשם⁴ דור הלק' ודדור בא
הארץ לעולם עמדת⁵ וזרחה המשם ובא המשם ואל
מקומו--ושאופ זורה הוא שם⁶ הוילך אל דרום וסובב
אל צפון סובב סבב הולך הרוח ועל סביבתו שב
הרוח⁷ כל הנחלים הלבדים אל חיים והוא איננו מלא
אל מקום שהנהלים הלבדים--שם הם שבבים לילכת⁸
כל הדברים יגעים לא יכול איש לדבר לא חשבע עין
לראות ולא תמלא און משמע⁹ מה שהוא הוא שייה
ומה שנעשה הוא שייטה ואין כל חדש תחת המשם¹⁰
יש דבר שיאמר ראה זה חדש הוא כבר היה לעלמיים
אשר היה מלפניו¹¹ אין זכרון לראשונים וגם לאחרונים
שידיו לא יהיה להם זכרון--עם שידיו לאחרנה¹² אני
קהלה הייתה מלך על ישראל--בירושלים¹³ ונחתה את
לבוי לדרוש ולתור בחכמה על כל אשר נעשה תחת
הسمים הוא ענן רע נתן אלהים לבני האדם--לענות
בו¹⁴ ראייטי את כל המעשים שנעשו תחת המשם והנה
הכל הבל ורעות רוח¹⁵ מעות לא יכול להתקן וחסרון
לא יכול להמנות¹⁶ דברתי אני עם לבוי לאמר--אני
הנה הנדלתי והווספטוי חכמה על כל אשר היה לפני
על ירושלים ולבי ראה הרבה חכמה ודעת¹⁷ ואתנה
לבוי לדעת חכמה ודעת הוללה ושבילות ידעתו שם
זה הוא רעיון רוח¹⁸ כי ברב חכמה רב כעס וויסיף
דעת יוסף מכאב

2

אמרתוי אני בלבוי לכה נא אגסכה בשמהה וראה
בטוב והנה נס הוא הבל² לשחוק אמרתי מהollow
ולשםחה מה זה עשה³ תרתי בלבוי למשוך בין
את בשרי ולבי נהג בחכמה ולאחו בסכלות--עד
אשר אראה איזה טוב לבני האדם אשר יעשו תחת
הسمים מספרימי היו הרים⁴ הנדלתי מעשי בניתי לי
בתים נתעתי לי כרמים⁵ עשירתי לי גנות ופרדסים
ונטהתי בהם עז כל פרי⁶ עשיתי לי ברכות מים--
להש��ות מהם יער צומח עצים⁷ קנית עבדים
ושפחות ובני בית הוה לי נס מקנה בקר וצאן הרבה
הוה לי מכל שהוא לפני ירושלים⁸ נסתי לי נס כסף
וזהוב וסגולת מלכים והמדינות עשית לי שרים ושרות

רעהו ⁹ טובים הנסים מן האחד אשר יש להם שכר טוב בעמלם ¹⁰ כי אם יפלו האחד יקים את חברו ואילו האחד שיפול ואין שני להקימו ¹¹ גם אם ישכבו שנים וחם להם ולאחד איך יתם ¹² וגם יתקפו האחד-השניים יעדמו נגדו והחותם המשלשל לא ב מהרה ינטק ¹³ טוב ילד מסכן וחכם--מלך זקן וכסיל אשר לא ידע להזהר עוד ¹⁴ כי מבית הסורים יצא למלך כי נם במלכותו נולד רשות ¹⁵ ראויית את כל החיים המהלים בחת השמש--עם הילד השני אשר עמד תחתיו ¹⁶ אין קץ לכל העם לכל אשר היה לפניהם--גם האחרונים לא ישמחו בו כי גם זה הבל ורעון רוח

5 שמר רגליך (רגליך) כאשר תלך אל בית האלים וקרוב לשמע מותח הכסילים זבח כי אין יודעים לעשותך רע ² אל התבחל על פיך ולברך אל ימהר להחציא דבר--לפני האלים כי האלים בשמיים אתה על הארץ על כן יהיו דבריך מעתים ³ כי בא החלום ברב עניין וקול כסיל ברכ בדרכים ⁴ כאשר תדר נדר לאלהים אל התהר לשלאם--כי אין חפץ בכסילים את אשר תדר שלם ⁵ טוב אשר לא תדר-- משתדור ולא תשלם ⁶ אל תנתן את פיך לחטיא את ברך ואל תאמר לבני המלך כי שנגה היא למה בשך ואל תאמר על החפץ כי נגה מעלה נגה ונגהים קיצף האלים על קולך ותבל את מעשה ידריך ⁷ כי ברב חלומות והבלים ורבירם הרבה כי את האלים ירא ⁸ אם עשך רשות גול משפט וצדקה תראה במדינה-- אל תהמה על החפץ כי נגה מעלה נגה שמר ונגהים עליהם ⁹ ויתרונות ארץ בכל היא (הוא)--מלך לשדה נעבד ¹⁰ אהב כסף לא ישבע כסף ומיי אהב בהמון לא תבואה נם זה הבל ¹¹ ברבות הטובה רבו אוכליה וממה שרונן בעליה כי אם ראיית (ראות) עניינו ¹² מותוקה שנת העבר אם מעט ואם הרבה יאכל והשבע לעשר- אנחנו מניה לו לישון ¹³ יש רעה חוללה ראיית תחת הוא בעניין רע והוליד בן ואין בידיו מאומה ¹⁴ כאשר השמש עשר שמור לבעליו לרעהו ¹⁵ ואבד העשר ישא בעמלו שילד בידו ¹⁶ וגם זה רעה חוללה כל עמת שבא בן ילך ומה יתרון לו שעמל לרוח ¹⁷ גם כל ימי בחשך יאכל וכעס הרבה וחליו וקצת ¹⁸ הנה אשר ראיית אני טוב אשר יפה לאכול ולשתות

لتפור עת לחשות ועת לדבר ⁸ עת לאhab ועת לשנא עת מלחתה ועת שלום ⁹ מה יתרון העושה באשר הוא عمل ¹⁰ ראיית את העניין אשר נתן אלהים לבני האדם--לענותכו ¹¹ את הכל עשה יפה בעתו גם את העלם נתן בלבם--מבלוי אשר לא ימצא אדם את המעשה אשר עשה האלים מרראש ועד סוף ¹² ידעת כי אין טוב בם--כי אם לשמו ולב羞ות טוב בחיו ¹³ וגם כל האדם שיאכל ושתה וראה טוב בכל עמלו-- מותת אלהים היא ¹⁴ ידעת כי כל אשר עשה האלים הוא יהיה לעולם--עליו אין להסיף וממנו אין לנרע ואלהים עשה שיראו מלפנוי ¹⁵ מה שהוא כבר הוא ואשר להיות כבר היה והאלהים יבקש את נרדף ¹⁶ ועוד ראיית תחת השם מוקם המשפט שמה הרשות ומקום הצדיק שמה הרשות ¹⁷ אמרתי אני לבבי--את הצדיק ואת הרשות שפַת האלים כי עת לכל חפץ ועל כל המעשה שם ¹⁸ אמרתי אוי לבבי--על ברהת בני האדם לברם האלים ולראותיהם בהמה המה להם ¹⁹ כי מקרה בני האלים ומקרה הבבמה ומקרה אחד להם--כמה זה ומזה ורוח אחד לכל ומותר אחד להם--מן הבבמה אין כי הכל הבל ²⁰ הכל הולך אל מקום אחד הכל היה מן העperf והכל שב אל העperf ²¹ מי יודע רוח בני האדים--העליה היא למעלה ורוח הבבמה--הירדת היא למטה לארץ ²² וראיית כי אין טוב מאשר ישם האדם במעשו--כי הוא חלקנו כי מי יビינו לראות بما שייה אחרוי

4 ושבתי אני ואראה את כל העשקים אשר נעשים תחת השם והנה דמעת העשקים ואני להם מנהםomid עשייהם כח ואני להם מנהם ² ושבתי אני את המותם שכבר מתו--מן החיים אשר המה חיים עדנה ³ וטוב משניות--את אשר עדן לא היה אשר לא ראה את המעשה הרע אשר נעשה תחת השם ⁴ וראיית אני את כל עמל ואת כל כשרון המעשה--כי הוא קנאת איש מרעהו גם זה הבל ורעות רוח ⁵ הכספי חבק את ידיו ואכל את בשרו ⁶ טוב מלא כף נחת--ممלא חפנים עמל ורעות רוח ⁷ ושבתי אני ואראה הבל תחת השם ⁸ יש אחד ואני שני בן וזה אין לו ואין קץ לכל עמלו--גם עניינו (עניינו) לא תשבע עשר ולמי אני עמל ומחסר את נשפי מטובה--גם זה הבל וענין

החכמה תהיה בעלה ¹³ ראה את מעשה האלים כי מי יוכל לתקן את אשר עשו ¹⁴ ביום טוב היה בטוב וביום רעה ראה נם את זה לעמota זה עשה האלים על דברת שלא ימצא האדם אחריו מאומה ¹⁵ את הכל ראוי בימי הביניים צדיק אבד בצדקו ויש רשות מאריך ברעטו ¹⁶ אל תהן צדיק הרבה ואל תתחכם יותר למה תשומם ¹⁷ אל תרשע הרבה ואל תהן סכל למה תמותו בלבד עתק ¹⁸ טוב אשר תאחו בזה ונום מה אל תנח את ירך כי ירא אליהם יצא את כלם ¹⁹ החכמה תעוז לחכם-מעשרה שליטים אשר היו בעיר ²⁰ כי אדם אין צדיק בארץ-אשר יעשה טוב ולא יחטא ²¹ גם לכל הדברים אשר ידברו אל תtan לבך אשר לא תשמע את עבדך מקהלך ²² כי נם פעמים רבות יידע לבך אשר גם אתה (אתה) קללת אחרים ²³ וכל זה נשתי בחכמה אמרתיacha כהמה והיא רחיקה נמנוי ²⁴ רחוק מה שהייה ועמוק עמק מי מצאנו סבוחוי אני ולבי לדעת ולחות ובקש חכמה וחשבון ולדעת רשות סכל והסכנות הוללות ²⁵ ומוצא אני מור ממות את האשה אשר היא מצדדים וחרמים לבה- אסורים ידיו טוב לפני האלים ימלט ממנה וחוטא ילכד בה ²⁷ ראה זה מצאתי אמרה קhalbת אחת לאחת למציא השבון ²⁸ אשר עוד בקשה נפשי ולא מצאתי אדם אחד מאלף מצאתי-ואהשה בכלל אלה לא מצאתי לבך ראה זה מצאתי אשר עשה האלים את האדם אשר והמה בקשו חשבונות רבים

8 מי כהחכם מי יודע פשר דבר חכמה אדם תair פניו ועו פניו ישנא ² אני פי מלך שמר ועל דברת שבועת אליהם ³ אל תבהל מפני תליך אל העמד בדבר רע כי כל אשר יחפץ יעשה ⁴ באשר דבר מלך שלטון מי יאמר לו מה תעשה ⁵ שומר מצוה לא ידע דבר רע ועת ומשפט ידע לב חכם ⁶ כי לכל חפץ יש עת ומשפט כי רעת האדם הרבה עליו ⁷ כי אני ידע מה שיזהיה כי כאשר יהיה מי יגיד לו ⁸ אין אדם שליט ברוח לכלוא את הרוח ואין שלטון ביום המות ואין משולחת במלחמה ולא ימלט רשות את בעליו ⁹ ואת כל זה ראוי ונთן את לבו לכל מעשה אשר עשה תחת השימוש עת אשר שלט האדם באדם--לדע לו ¹⁰ ובכן ראוי רשותם קברים ובאו וממקום קדוש

ולראות טובה בכל עמלו שיעמל תחת השימוש מספר מי היו אשר נתן לו האלים-כי הוא חלקו ¹⁹ נם כל האדם אשר נתן לו האלים עשר ונכסים והשליטו לאכל ממו וולשת את חלקו ולשם בעמלו-זה מטה אליהם הוא ²⁰ כי לא הרבה יזכור את מי היו כי האלים מענה בשמחה לבו

6 יש רעה אשר ראיית תחת השימוש ורבה היא על האדם ² איש אשר יתן לו האלים עשר ונכסים וכבוד ואני חסר לנפשו מכל אשר יתאה ולא ישילטנו האלים לאכל ממו-כי איש נבר יאלנו זה הבעל רע הוא ³ אם יולד איש מאה ושנים ריבות יחה ורב שיזהו מי שנינו ונפשו לא תשבע מן הטובה ונם כבודה לא היתה לך- אמרת טוב ממו הנפל ⁴ כי בהבל בא ובחשך יلد ובחשךשמו יסכה ⁵ נם שמש לא ראה ולא ידע נתת להז מזוה ⁶ ואלו היה אלף שנים פעמים וטובה לא ראה--הלא אל מקום אחד הכל הולך ⁷ כל עמל האדם לפניו ונם הנפש לא תמלא ⁸ כי מה יותר לחכם מן הכספי מה לעני יודע להלך נגר החיים ⁹ טוב מראה עינים מהלך נפש נם זה הבעל ורוות רוח ¹⁰ מה שיזהה כבר נקרא לנו ונודע אשר הוא אדם ולא יכול לדין עם שהתקיף (שתקיף) ממו ¹¹ כי יש דברים הרבה מרבבים הכל מה יתר לאדם ¹² כי מי יודע מה טוב לאדם בחיים מספר ימי חי הבעל-וישם בצל אשר מי ייד לאדם מה יודהו אחריו תחת השימוש

7 טוב שם משמן טוב ויום המות מיום הולדו ² טוב לילכת אל בית אבל מלכת אל בית משה-באשר הוא סוף כל האדם והחי יתן לך ³ טוב כעס משחוק כי ברע פנים ייטב לך ⁴ ללב חכמים בבית אבל ולב כסילים בבית שמה ⁵ טוב לשמע גערת חכם-מאיש שמע שר כסילים ⁶ כי��ול הסירים תחת הסיר כן שחק הכספי וגם זה הבעל ⁷ כי העשיק יהול חכם ויאבד את לב מתרנה ⁸ טוב אחרית דבר מראשו טוב אריך רוח מבנה רוח ⁹ אל תבהל ברוחך לכעס כי כעס בחיק כסילים יגוח ¹⁰ אל האמר מה היה- שהימים הראשונים היו טובים מלאה כי לא מהחכמה שאלת על זה ¹¹ טובח חכמה עם נחלה יותר לראי השימוש ¹² כי בצל החכמה בצל הכספי וייתרונו דעת

אתה הַלְךָ שָׁמָה (Sheol h7585) ¹¹ שבתי וראה תחת השם
 כי לא לקלים המרוץ ולא לנבורים המלחמה וגם לא
 לחכמים ללחם וגם לא לנבונים עשר וגם לא לידעים חן
 כי עת ופגע יקרה את כלם ¹² כי נס לא ידע האדם את
 עתו כדינים שנאהווים במצוודה רעה וכצפרים האחזות
 בפה כהן ויקשים בני האדם לעת רעה כתופול
 עליהם פתאם ¹³ גם זה ראייתי חכמה תחת השם
 ונדרולה היא אליו ¹⁴ עיר קטנה ואנשייה בה מעט ובא
 אליה מלך גדול וסבב אתה ובנה עליה מצודים
 נדליהם ¹⁵ ומוצא בה איש מסכן חכם ומלאח הוא את
 העיר בחכמו ואדם לא זכר את האיש המסכן והוא
 ואמרתי אני טובת חכמה מגבורה וחכמת המסכן
 בזיהה ודבריו אינם נשמעים ¹⁶ דברי חכמים בנחת
 נשמעים--מוזעקת מושל בכסילים ¹⁷ טובת חכמה
 מכל קרב וחוטא אחד יאבך טובת הרבה

10 זובבי מות יבאיש יביע שמן רוקח יקר מהכמה
 מכבוד סכלות מעט ² לב חכם לימיינו ולב כסיל
 לשמאלו ³ וגם בדרך כההscal (כהscal) ההלך
 לבו חסר ואמר לכל סכל הוא ⁴ אם רוח המושל
 העלה עלייך מקומך אל תנח כי מרפא יניח החטא
 נורלים ⁵ יש רעה ראייתי תחת המשם--כשננה שיצא
 לפני השולט ⁶ נתן הסכל במרומיים רכבים ושידרים
 בשפל ישבו ⁷ ראייתי עבדים על סוסים ושרים הליכים
 בעבדים על הארץ ⁸ חפר גומץ בו יופול ופרץ גדר
 ישכנו נחש ⁹ מטייע אבני יעצב בהם בוקע עצים יסכן
 גם ¹⁰ אם קהה הברזל והוא לא פנים קלקל וחילום
 יגבר ויתרונו הכשיר חכמה ¹¹ אם ישך הנחש בלווא
 להשׁ ואין יתרון לבעל הלשון ¹² דבריו פי חכם חן
 ושפותות כסיל תבלעו ¹³ תחלת דברי פיהם סכלות
 ואחריות פיהם הוללות רעה ¹⁴ והסכל ירבה דבריהם
 לא ידע האדם מה שייה ואשר יהיה מאחריו מי
 יגיד לו ¹⁵ עמל הכספיים תונגענו--אשר לא ידע לילכת
 אל עיר ¹⁶ אי לך ארץ שלמלך נער ושריך בפרק
 יאללו ¹⁷ אשריך ארץ שלמלך בן חורים ושריך בעת
 אכלו בנבורה ולא בשתו ¹⁸ בעצלתים ינק הנקרה
 ובשפנות ירים ידلف הבית ¹⁹ לשוחק עשים לחם ויין
 שמח חיים והכסף יענה את הכל ²⁰ גם במדעם מלך
 אל תקלל ובחרדי משכבר אל תקלל עשר כי עוף

הילכו וישתבחו בעיר אשר כן עשו גם זה הבעל
 אשר אין עשה פתנים מעשה הרעה מהרהה על כן
 מלא לב בני האדם בהם--לעתות רע ¹² אשר חטא
 עשה רע מאת-ומאrik לו כי נס יודע אני אשר היה
 טוב לרראי האלים אשר ייראו מלפני ¹³ טוב לא
 היה לרשות ולא יאריך ימים כצץ--אשר איננו ירא
 מלפני אלהים ¹⁴ יש הבעל אשר עשה על הארץ אשר
 יש צדיקים אשר מניעו אליהם כמעשה הרשעים ויש
 רשעים שמניעו אליהם כמעשה הצדיקים אמרתי שם
 זה הבעל ¹⁵ ושבחתי אני את השמהה אשר אין טוב
 לאדם תחת השם כי אם לא יכול ולשנות ולשומו
 והוא ילונו בעמליו ימי חייו אשר נתן לו האלים--
 תחת השם ¹⁶ כאשר נתתי את לבני לדעת החכמה
 ולראות את העניין אשר עשה על הארץ כי גם ביום
 ובليل-ה--שנה בעניינו איננו דאה ¹⁷ וראיתי את כל
 מעשה האלים כי לא יוכל האדם למצוא את המעשה
 אשר עשה תחת השם בשל אשר יعمل האדם לבקש
 ולא ימצא גם אם יאמר החכם לדעת לא יוכל למצוא

9 כי את כל זה נתתי אל לבני ולבור את כל זה
 אשר הצדיקים והחכמים ועבדיהם בידי האלים נם
 אהבה נם שנאה אין יודע האדם--הכל לפניהם ² הכל
 כאשר לככל מקרה אחד לצדק ולרשע לטוב ולטהhor
 ולטמא ולזבח ולאשר איננו זבח לטוב כחטא--הnbsp;ב
 אשר שבואה ירא ³ זה רע בככל אשר עשה תחת
 המשם--מי מקרה אחד לכל גם לבני האדם מלא
 רע והולאות בלבכם בחיהם ואחריו אל המתים ⁴
 כי מי אשר יבחר (ychbar) אל כל החיים יש בטחון
 כי לכלב חי הוא טוב מן הארץ המת ⁵ כי החיים
 יודעים שימתו והמתים אינם יודעים מאומה ואין עוד
 להם שכר--מי נשכח וכרכ ⁶ גם אהבתם נם שנאתם
 נם קנאתם כבר אבדה וחלק אין להם עוד לעולם
 בכל אשר עשה תחת השם ⁷ לך אצל בשמה
 לחמק ושתה בלב טוב ייניך כי כבר רצתה האלים
 את מעשיך ⁸ בכל עת יהיו בגנדיך לבנים ושםן על
 הראש אל יחסר ⁹ ראה חיים עם אשך אשר אהבת
 כל ימי חייו הבעל אשר נתן לך תחת השם כל ימי
 הבעל כי הוא חלק בחיהם ובמלך אשר אתה עמל
 תחת השם ¹⁰ כל אשר תמצא לך לעשות בכחך--
 עשה כי אין מעשה וחשבון ודעת וחכמה בשואל אשר

האללים ירא ואת מצותו שמור כי זה כל האדם ¹⁴ כי
את כל מעשה האללים יבא במשפט על כל נעלם אם

טוב ואם רע

השמות יוליך את הקול ובבעל הכנפים (כנפים) יגיד
דבר

11 שלח לחמק על פניו המים כי ברוב הימים תמצאו
2 חן חלק לשבעה ונם לשמונה כי לא תדע מה יהיה
דרעה על הארץ ³ אם יملאו העבים גשם על הארץ
יריקו ואם ייפול עץ בדורם ואם בצפון-מקום שיפול
העץ שם יהוא ⁴ שמר רוח לא יודע וראה בעבים לא
יקוצר ⁵ כאשר איןך יודע מה דרך הרוח עצמים
בבطن המלאה ככה לא תדע את מעשה האללים אשר
עשה את הכל ⁶ בברק ורע את זרעך ולערב אל תה
ידך כי איןך יודע אי זה יקשר הזיה או זה ואם שניהם
אחד טובים ⁷ ומתק蒿 אור וטוב לעיניהם לראות את
המשם ⁸ כי אםண הרבה יהיה האדם בכלם ישמה
ויכיר את ימי החשד כי הרבה יהיו כל שבא הבב ⁹
שמח בחור בילדותיך ויטיבך לך בימי בחורותיך
והלך בדרכי לך ובמראינו ענייך ודע כי על כל אלה
יביאך האללים במשפט ¹⁰ והסר כעס מלך והעבר
דרעה מבשרך כי הילדות והשורות הבב

12 זכר את בוראייך בימי בחורותיך עד אשר לא
יבאו ימי הדרעה והגינו שום אשר תאמר אין לי בהם
חפץ ² עד אשר לא תחשך המשם והאור והירח
והכוכבים ושבו העבים אחר הגשם ³ ביום שייזעו
שמרי הבית והתעותו אנשי החיל ובטלו הטענות כי
מעטו וחסכו הראות בארכות ⁴ ונסנו דתיהם בשוק
בשפלה קול הטענה ויקום לקול הצפור וישחו כל
בנות השר ⁵ גם מגנה יראו וחתחותם בדרך וננאי
השקי ויסתבל החגב ותפר האבינה כי הלך האדם
אל בית עולמו וסבבו בשוק הסופדים ⁶ עד אשר לא
ירחק (ירחק) חבל הכסף ותרוץ נלת הזהב ותשבר
כד על המבוקע ונרץ הנלgal אל הבור ⁷ וישוב העפר
על הארץ כשהיה והרוח תשוב אל האללים אשר
נתנה ⁸ הצל הצלים אמר הקולות הכל הצל ⁹ ויתר
שהיה קהלה חכם עוד למד דעתה את העם ואון וחקר
תקן משלים הרבה ¹⁰ בקש קהלה למציא דברי חפץ
וכתוב ישור דבריו אמת ¹¹ בדבריו חכמים כדרבנות
וכmeshmorot נתועים בעלי אספהו נתנו מרעה אחד ¹²
ויתר מהמה בני זהור עשות ספרים הרבה אין קץ
ולהנ הרבה יגעתبشر ¹³ סוף דבר הכל נשמע את

את נפשם ²⁰ ראה יהוה כי צר לו מעי חמרמו-נחף
לבי בקרבי כי מרנו מרתו מוחץ שכלה הרב בכית
כמota ²¹ שמעו כי נאנחה אני אין מנוח לי--כל איבי
שמעו רעתי שוו כי אתה עשית הابتאות יומם קראת ויהיו
כמני ²² הבא כל רעהם לפניו וועל למו כאשר
עלולת לוי על כל פשעי כי רבות אנטחי ולבי רוי

2 איך יעיב באפו אדרני את בת ציון--השליך משימים
ארץ הפארה ישראל ולא זכר הדם רגליו ביום אףו ²
בלע אדרני לא (ולא) חמל את כל נאות יעקב--הרס
בעברתו מבצורי בת יהודה חגייל לארץ חיל מללה
ושירה ³ גנדע בחורי אף כל קרכן ישראל--השיב אחר
מיינו מפני אויב ויבער ביעקב כאש להבה אכללה
סביר ⁴ דרך קשטו כאיב נצב ימינו צר ויהרגן כל
מחמדין עין באهل בת ציון שפך האש חמתו ⁵ היה
אדני כאיב בעל ישראל--בלע כל ארמנותה שחת
מבצורי וירב בת והורה תאניה ואניה ⁶ וחימס כנן
שכו שחת מעדתו שכיהוה בציון מועד ושבת ינאי
בזעם אףו מלך וכחן ⁷ גזה אדרני מזבחו נאר מקדשו--
הנסיר ביד אויב חומת ארמנותה קול נתנו בביות
יהוה כוים מועד ⁸ חשב יהוה להשחת חומת בת ציון--
ונטה קו לא השיב ידו מבעל ויאבל חל וחומה יהדו
אםלו ⁹ טבעו בארץ שעירה אבד ושבר בריחיה
מלךחה ושירה בנויים אין תורה--נס נביאיה לא מצאו
חוון מיהוה ¹⁰ ישבו לארץ ידמו זקניהם בת ציון--העל
עפר על ראשם חגרו שקים הורידו לארץ ראשון
בת הולת ירושלים ¹¹ כלו בדמותו עני חמרמו מעי--
ונשפק לארץ כבדי על שבר בת עמי בעטף עלול
וינוק ברחבות קרייה ¹² לאמתם יאמרו איה דגן ויין
בהתעתפס כחלל ברחבות עיר--בהתspark נפשם
אל חיק אמתם ¹³ מה עדיך מה ארמה לך הבה
ירושלם--מה אשוה לך ואנחמק בתולת בת ציון כי
נדול כים שברך מי ירפא לך ¹⁴ נביאיך חזך לך שוא
ותפל ולא גלו על עונך להшиб שביתך (שבותך)
ויחזו לך משאות שוא ומדוחים ¹⁵ ספקו عليك כפים
כל עברי דרך--שרקו ונגעו ראשם על בית ירושלם
זהות העיר שיאמרו כלילת יפי--מושש לכל הארץ ¹⁶
פצז עלייך פיהם כל אויבך--שרקו ויחרקו שנ אמרו
בלענו אך זה היום שקיינהו מצאו ראיינו ¹⁷ עשה יהוה
אשר זם בצע אמרתו אשר צוה מימי קדם--הרס

1 איך ישבה בדרך העיר רבתי עם--היתה calamna
רכתי בנים שרתי במדינות--היתה למס ² בכו תבה
בלילה ודמעתה על לחזה--אין לה מנהם מכל אהבה
כל רעהה בנדו בה היו לה לאיבים ³ גנלה יהודה
معنى ורב עבדה--הייא ישבה בנים לא מצאה מנוח
כל רדפה השגונה בין המצרים ⁴ דרכי ציון אבלות
MBOLI בא מועד--כל שעירה שוממין כהנה נאנחים
בתולתיה ננות והיא אמר לה ⁵ היז צריה לראש איביה
שלו כי יהוה הונה על רב פשעה עליליה הלו
שבו לפניו צר ⁶ ויצא מן בת (מכת) ציון כל הדרה
הו שרה כאילים לא מצאו מורה וילכו بلا כח
לפני רופ ⁷ זכרה ירושלים ימי עניה ומרודיה--כל
מחמדיה אשר הוא מימי קדם בנפל עמה ביד צר ואין
עוור לה--ראוה צרים שהקו על משbeta ⁸ חטא חטא
ירושלם על כן לנידה היהת כל מכבריה הזולות כי
ראו ערותה נס היא נאנחה ותשב אחר ⁹ טמאת
בשוליה לא זכרה אחריתה ותרד פלאים אין מוח
לה ראה יהוה את עני כי הנדייל אויב ¹⁰ ידו פרש
צץ על כל מחמדיה כי ראתה נois באו מקדשה--
אשר צויתה לא יבוא בקהל לך ¹¹ על עמה נאנחים
מקבשים לחם נתנו מחמדיהם (מחמדיהם) באכל
להшиб נפש ראה יהוה והבטה כי הייתה זוללה
¹² לא אליכם כל עברי דרך--הביבטו וראו אם יש
מכאובי כמכאובי אשר עלול לי אשר הונה יהוה ביום
חרון אףו ¹³ ממරום שלח אש עצמתי וירדה פרש
רשת לרגלי השיבני אחר--נתני שמהם כל היום
דוה ¹⁴ נשקד על פשעי בידיו ישתרנו על עלי צוארי--
הכשיל כהו ונגנני אדרני בידי לא אוכל קום ¹⁵ סלה כל
אביiri אדרני בקרבי קרא עלי מועד לשבר בחורי נת
דרך אדרני לבתולת בת יהודה ¹⁶ על אלה אני בוכיה
עוני עני יודה מים--כי רחק ממוני מושב נפש
היו בני שוממים כי גבר אויב ¹⁷ פרשה ציון בידיה
אין מנוח לה--צוה יהוה לעקב סביביו צריו היהת
ירושלם לנדה בינויים ¹⁸ צדיק הוא יהוה כי פידו
מרותיו שמעו נא כל עמים (העמים) וראו מכאובי--
בתולתי ובחורי הלו ¹⁹ קראתי למאהבי המה
רמוני כהני זקנינו בעיר גנוו כי בקשوا אכל למו וישיבו

עד יהוה 41 נשא לבכנו אל כפים אל בשמי 42 נתנו פשענו ומירינו אתה לא סלהת 43 סכואה באף ותרדפנו הרנת לא חמלת 44 סכואה בען לך מעבור תפלה 45 סחוי ומאס תשימנו בקרב העמים 46 פצוי עליינו פיהם כל איבינו 47 פחד ופחת היה לנו השאות והשער 48 פלני מום הדר עני על שבר בת עמי 49 עני נגרה ולא תרדה מאין הפנות 50 עד ישקי וירא יהוה משימים 51 עני עללה לנפש מכל בנות עיריו 52 צור צדוני צפורה איבי חنم 53 צמותו בבור היי ידו אבן כי 54 צפוי מים על ראש אמרתני גנורתי 55 קראתי שמי יהוה מבור החחות 56 קולי שמעת אל העלם אונך לרוחתי לשועתי 57 קרבת ביום אקרראך אמרתא אל תירא 58 רבת אדרני רובי נשפי נאלת חי 59 ראייה יהוה עותתי שפטה משפט 60 ראייה כל נקמתם-כל מחשבתם לי 61 שמעת הרפתם יהוה כל מהשבותם עלי 62 שפטו קמי והגונם עלי כל היום 63 שבתם וקימות הביטה אני מנוגנתם 64 תשיב להם גמול יהוה במעשה ידיהם 65 תתן להם מננה לב תאלתך להם 66 תרדף באף והשמידם מתחתשמי יהוה

4 **איכה** יוזם זהב ישנא הכתם הטוב התהפקנה אبني קדש בראש כל החוצות 2 בני ציון היקרים המסלאים בפו--**איכה** נחשבו לנבלוי חרש מעשה ידי יוצר 3 נם תנין (תנים) חלצו שד הינקו גוריהן בת עמי לא אкор כי ענים (כייענים) במדבר 4 דבק לשון יונק אל חכו בצמא עוללים שallow להם פרש אין להם 5 האכלים לمعدנים ונשמו בחחות האמנים עלי תולע חבקו אשפות 6 וינדל עון בת עמי מהחתת סdem החופוכה כמו רגע ולא חלו בה ידים 7 זכו נזירה 8 משלג צחו מחלב אדרמו עצם מפנינים ספר נורתם חשק משוחר תארם לא נכרו בחחות צפדי עודם על עצמן יבש היה כעץ 9 טובים היו חללי הרב מחללי רעב שם יובו מדקרים מהגנותה שדי 10 ידי נשים רחמניות--בשלו יולדיהן היו לברות למו בשבר בת עמי 11 כליה יהוה את חמתו שפקחרון אפו ויצת אש בצין ותאכל יסڌיה 12 לא האמינו מלכי ארץ וכל (כל) ישבו תבל כי יבא צר ואוב בשערו ירושלים 13 מהחתאות נביאיה עונת כהנית השפכים בקרבה רם צדיקים 14 גנוו עורים בחחות נגאלו בדם בלבד יוכלו

ולא חמל וישמח עליך אויב הרם קרן צרייך 18 צעק לבם אל אדרני חומה בת ציון הוריידי כנהל דמעה יומם ולילה--אל מתני פונת לך אל תדע בת עינך 19 קומי רני בליל (בלילה) לראש אשمرות-שפבי כמים לבך נכח פני אדרני שאו אליו כפיק על נפש עוללייך--העתופים ברעב בראש כל החותות 20 ראה יהוה והביטה למי עללה כה אם חאכלנה נשים פרים עלי טפחים אם יהרגן במקדש אדרני כהן ונביא 21 שכבו לארץ חוצאות נער וזקן בתולתי ובחרוי נפלו בחרב הרנת בזום אפק טבחת לא חמלת 22 תקרה כוים מועד מגורי מסביב ולא היה ביום אף יהוה פלייט ושריד אשר שפחתי ורבייתי איבי כלם

3 **אני** הנבר ראה עני בשבט עברתו 2 אותו נdag וילך חشك ולא אור 3 אך כי ישב יהפק ידו כל היום 4 בלה בשרי ועוריו שבר עצמוני 5 בנה עלי ויקף ראש ותלהה 6 במחכים הוшибני ממות עולם 7 נדר בעדרי ולא יצא הכביד נחשתו 8 גם כי אזעך ואשועו שם תפלי 9 גדר דרכי בנזית נתיבתי עזה 10 דב ארבע הוא ל' אריה (אריה) במסתרים ע"ד דרכי סודר ויפשנני שמוני שם 12 דרך קשתו וויציבנו כמטרא לחץ 13 היבא בכליתי בני אשפתו 14 היזמי שחק לכל עמי נגינתם כל היום 15 השביעני במרורים הרוני לענה 16 וינגרס בחץ שני הכהפני שבי באפר 17 ותונח משלם נפש נשיתו טבה 18 ואמר אבד נצחיו ותחלתי מיהוה 19 זכר עני ומורדי לענה וראש 20 זכור תזכור ותשיח (ותשוח) עלי נשפי 21 זאת אשיב אל לבי על כן אוחיל 22 חסדי יהוה כי לא תמןנו כי לא כלו רחמי 23 חדשם לבקרים רבה אמוניך 24 חלקי יהוה אמרה נשפי על כן אוחיל לו 25 טוב יהוה לקו לנפש תדרשו 26 טוב ויחיל ודומם לחשעת יהוה 27 טוב לנבר כי ישא על בנעורי 28 ישב בדר וידם כי נטול עלי 29 יtan בעפר פיהו אולי יש תקופה 30 יtan למכהו לחוי ישבע בחרפפה 31 כי לא יזנה לעולם אדרני כי אם הונגה ורחם כרב חסדי 32 כי לא ענה מלבו ונינה בני איש לדכא תחת רגליו כל אסורי ארץ 35 להחות משפט נבר ננד פני עליון 36 לעות אדם בריבו אדרני לא ראה 37 מי זה אמר ותהי אדרני לא צווה 38 מפני עליון לא תצא הרעות והטוב 39 מה יתאנן אדם חי נבר על חטא 40 נחפהה דרכינו ונחרה ונשובה

יגעו בלבושים ¹⁵ סורו טמא קראו למו סורו סורו אל הנעו- כי נצו גם נעו אמרו בניו לא יוספו לנור ¹⁶ פנוי יהוה חלכם לא יוסיף להבitem פנו כהנים לא נשאו זקנים (זוקנים) לא נצנו ¹⁷ עודינה (עודינן) תכלינה עינינו אל עזרתינו הבל בצפיתנו צפינו אל נז לא יושע ¹⁸ צדו צעדינו מלכת ברוחתינו קרב קצנו מלאו ימינו כי בא קצנו ¹⁹ קלים היו רדפינו מנשדי שמי על ההרים דלקנו במדבר ארבו לנו ²⁰ רוח אפינו משיח יהוה נלכד בשחוותם אשר אמרנו בצלו נחיה בנים ²¹ שיישי ושמי בת אדרום יושבתי (יושבת) בארץ עוז גם עלה'ן עבר כוס-תשכרי ותחערי ²² הם עונק בת ציון- לא יוסיף להגלוות פקד עונק בת אדרום גלה על חטאיך

5 זכר יהוה מה היה לנו הבית (הביתה) וראה את חרפתו ² נחלתו נהפה לזרים בתינו לנקרים ³ יתומים היינו אין (ואין) אב אמתינו אלמןנות ⁴ מימינו בכסף שתינו עצינו במחיד יבאו ⁵ על צוארנו נרדפנו יגנו לא (ולא) הונח לנו ⁶ מצרים נתנו יד אשר לשבע לחם ⁷ אבחינו חטא איןם (וains) אנחנונו (^וואחנן) עונתיהם סבלנו ⁸ עבדים משלו בנו פרק אין מידם ⁹ בנפשנו נביא לחמנו מפני הרבה המדבר עורנו כתגור נכמרו מפני זליפות רעב ¹⁰ ונשים בציון ענו בתלת בערי יהודה ¹¹ שרים בידם נתלו פנוי זקנים לא נחרדו ¹² בחורים טהון נשוא ונערם בעץ כשלו ¹⁴ זקנים משער שבתו בחורים מנוגנתם ¹⁵ שבתמוש לבנו נהפק לאבל מחלנו ¹⁶ נפללה עטרת ראשנו או נא לנו כי חטאנו ¹⁷ על זה היה דוה לבנו- על אלה חשבו עינינו ¹⁸ על הר ציון שם שועלים הלכו בו ¹⁹ אתה יהוה לעולם השב כסאך לדור ודור למה לנצח תשכחנו תזובנו לארך ימים ²¹ חשבנו יהוה אלך ונשוב (ונשובה) חדש ימינו קודם ²² כי אם מאסנו קצפת עליינו עד מאד

שרי המלך וכדי בזון וקצף ¹⁹ אם על המלך טוב יצא דבר מלכות מלפניו ויכתב בדרתי פרס וmedi ולא עברור אשר לא תבוא ושתי לפני המלך אהשוריוש מלכותה יתן המלך לרשותה הטובה ממנה ²⁰ ונשמע בתוגם המלך אשר יעשה בכל מלכותו כי רבה היא וכל הנשים יתנו יקר לבעליהן--למנדול ועד קטן ²¹ וייטב הדבר בעני המלך והשים ויעש המלך בדבר ממוון ²² וישלח ספרים אל כל מדינות המלך--אל מדינה ומדינה כתבה ואל עם עם כלשונו להיות כל איש שדר בביותיו ומדבר כלשון עמו

2 אחר הדברים האלה כשק חמת המלך אהשוריוש זכר את ושתי ואת אשר עשתה ואת אשר נגנור עליה ויאמרו נערדי המלך משרתו יבקש לו מלך נערות בתולות טובות מראה ³ ויפקד המלך פקידים בכל מדינות מלכותו ויקבצו את כל נערה בתוליה טובת מראה אל שושן הבירה אל בית הנשים אל דה הנא סריס המלך שמור הנשים וננתן תמרוקין ⁴ וונערה אשר תיזבב בעני המלך--תמליך תחת ושתי וייטב הדבר בעני המלך ויעש כן ⁵ איש יהודי היה בשושן הבירה ושמו מרדכי בן יאיר בן שמעי בן קיש--איש ימיינ ⁶ אשר הגללה מירושלים עם הגללה אשר הגללה עם יכינה מלך יהודה--אשר הגללה נובודנצר מלך בבבל ⁷ ויהי אמן את הדסה היא אסתר בת דרו--כי אין לה אב ואם והנערה יפתחת תאר וטובת מראה ובמות אביה ואמה לקחה מרדכי לו לבת ⁸ ויהי בהשמע דבר המלך ודתו ובהקבץ נערות רבות אל שושן הבירה אל יד הגני ותלקח אסתר אל בית המלך אל יד הגני שמר הנשים ⁹ ותיטיב הנערה בעינו ותשא חסר לפניו ויבחלה את תמרוקיה ואת מנוחה تحت לה ואת שבע הנערות הריאות לתחת לה מבית המלך וישנה ואת נערותיה לשוב בית הנשים ¹⁰ לא הנירה אסתר את ענה ואת מולדתיה כי מרדכי צוה עליה אשר לא תניג ¹¹ ובכל يوم ויום--מרדכי מתהלך לפני חצר בית הנשים לדעת את שלום אסתר ומה עשה בה ¹² ובבחן עתר נערה לבוא אל המלך אהשוריוש מזמן היהות לה כרת הנשים שנים עשר חדש--כי אין ימלאו ימי מרוקין שהחדרים בשמן המר ושהחדרים בכשימים ובתמרוקי הנשים ¹³ ובזה

1 ויהי ביום אהשוריוש הוא אהשוריוש המלך מהדו ועד כוש--שבע ועשרים ומאה מדינה ² בימים ההם--כשבת המלך אהשוריוש על כסא מלכו עשה משתה בשושן הבירה ³ בשנת שלוש למלכו עשה משתה לכל שריו ועבדיו חיל פרס וmedi הפתמים ושרי המדינות--לפניו ⁴ בהראתו את עשר כבוד מלכו ואות יקר תפארת גודלותו ימים רבים שמנויים ומאת יום ובסמלוות הימים האלה עשה המלך לכל העם הנמצאים בשושן הבירה למנדול ועד קטן משתה--שבועת ימים בחצר גת ביתן המלך ⁶ חור כרפס והכלת אהזו בחבלי בוץ וארגמן על נללי כסף ועמדו כי שש מנות זהב וכסף על רצפת בהט וSSH-ודר וסחרת ⁷ והשקות בכל זהב וככלים מכלים שונים ויין מלכות רב כדי המלך ⁸ והשתיה כדת אין אנס כי כן יסיד המלך על כל רב ביתו--לעשה כרצzon איש ואיש ⁹ גם ושתי המלכה עשתה משתה נשים--בית המלכה אשר למלך אהשוריוש ¹⁰ ביום השביעי בטוב לב המלך בינו--אמר למהומן בזאת הרבונא בנחא ואבנתא זתר וכרכס שבעת הסרים המשרתים את פני המלך אהשוריוש בלהביא את ושתי המלכה לפניו המלך--בכתר מלכות להראות העמים והשרים את יפה כי טובת מראה היא ¹² ותמאן המלכה ושתי לבוא בדבר המלך אשר ביד הסרים ויקצף המלך מאד וחמתו בערה בו ¹³ ויאמר המלך לחכמים יידי העטים כי כן דבר המלך לפניו כל ידעי דת ודין ¹⁴ וחקrab אליו בראשנא שתר אדרמתא תרשיש מרס מסנסנא ממוכן--שבעת שר פרס וmedi ראי פני המלך דישבים ראשנה במלכות ¹⁵ כדת מה לעשות במלכה ושתי--על אשר לא עשתה את מאמר המלך אהשוריוש ביד הסרים ¹⁶ ויאמר מומכן (mmocon) לפני המלך והשרים לא על המלך לברדו עותה ושתי המלכה כי על כל השרים ועל כל העמים אשר בכל מדינות המלך אהשוריוש ¹⁷ כי יצא דבר המלכה על כל הנשים להבזות בעלהן בעיניהן באמרם המלך אהשוריוש אמר להביא את ושתי המלכה לפניו--ולא באה ¹⁸ והווים זהה האמרנה שירות פרס וmedi אשר שמעו את דבר המלכה לכל

הוא חדש ניסן בשנת שתים עשרה למלך אחשורוש הפליל פור הוא הנורל לפני המן מօם ומחדר לחדר שניים עשר-הוא חדש אדר 8 ויאמר המן למלך אחשורוש-ישנו עם אחד מפזר ומפרד בין העמים בכל מדינות מלכוות ורתויהם שנות מכל עם ואת דתיו המלך אין עשים ולמלך אין שוה להניהם 9 אם על המלך טוב יכתב לאבדם ועשרה אלפיים ככר כסף אשכול על ידי עשי המלאכה להביא אל גני המלך 10 ויסר המלך את טבעתו מעל ידו ויתנה להמן בן המדרת האנני-צדר היהודים 11 ויאמר המלך להמן הכסף נתון לך והעם לעשו בו כתוב בענייך 12 ייקראו ספרי המלך בחדר הראשון בשלושה עשר ימים בו ייכתב ככל אשר צוה המן אל אחדרפני המלך ואל הפחות אשר על מדינה ומדינה ואל שריו עם עם מדינה ומדינה כתבה עם עם כלשונו 13 בשם המלך אחשורוש נכתב ונחתם בטבעת המלך 14 ונשלוח ספרדים ביד הרצים אל כל מדינות המלך-- להשמדת להרגן ולאבד את כל היהודים מנער ועד זקן טף ונשים ביום אחד בשלושה עשר לחדר שניים עשר הוא חדש אדר ושללים לבו 14 פתשןן הכתב להנתן דת בכל מדינה ומדינה גלוילו לכל העמים- להיות עדתיים ליום זה 15 הרצים יצאו דוחופים בדבר המלך והדרת נתנה בשושן הבירה והמלך והמן בדברו לשותה והעיר שונן נבוכה

שבו לשותה והעיר שונן נבוכה

4 ומרדי כי ידע את כל אשר נעשה ויקרע מרדי כי את גנדייו וילבש שק ואפר ויצא בתוך העיר ויזעק עקה גדרולה וمراה 2 ויבוא עד לפניו שער המלך כי אין לבוא אל שער המלך בלבוש שק 3 ובכל מדינה ומדינה מקום אשר דבר המלך וڌתו מניע-אבל נдол ליהודים וצום ובכי ומספד שק ואפר יצע לרבים 4 ותבאיינה (ותבואה) נערות אסתר וסריסיה וינידו לה ותחחלל המלכה מאיד ותשלה בנדים להלביש את מרדי וlhsיר שקו מעליו-ולא קבל 5 ותקרא אסתר להתק מסריסי המלך אשר העמיד לפניה ותצוחו על מרדי-לדעת מה זה ועל מה זה 6 ויצא התק אל מרדי-אל רחוב העיר אשר לפניו שער המלך 7 ויגד לו מרדי את כל אשר קrhoו ואת פרשת הכסף אשר אמר המן לשכול על גני המלך ביהודים (ביהודים)-לאבדם 8 ואת פתשןן כתוב הדת אשר

הנערה באה אל המלך--את כל אשר תאמר ינתן לה לבוא עמה מבית הנשים עד בית המלך 14 בערב היא באה ובבקר היא שבאה אל בית הנשים שני אל יד שעשו סריס המלך שמר הפילגשים לא תבוא עוד אל המלך כי אם חפץ בה המלך ונקראה בשם 15 ובגהני עת ארסתה בת אביהיל דר מרדי כי אשר ללח לו לכת לבוא אל המלך לא בקשה דבר-כי אם את אשר יאמיר הגי סריס המלך שמר הנשים ותהי אסתר נשאת חן בעני כל ראייה 16 ותלקח אסתר אל המלך אחשורוש אל בית מלכוות בחדר העשורי הוא חדש טבח-בשנת שבע למלכוות 17 ויאחаб המלך את אסתר מכל הנשים ותשא חן וחסד לפניו מכל הבטולות וישם כתר מלכות בראשה וימליך תחת ושתי 18 וויעש המלך משתה נдол לכל שריו ועבדיו-- את משתה אסתר ותנחה למדיות עשה ויתן משאת כיד המלך 19 ובבקבץ בתילות שנים ומרדי ישב בשער המלך 20 אין אסתר מנדת מולדתה ואתה עמה משמרי הסף ויבקשו לשלח יד במלך אחשורוש 22 ויודע הדבר למרדי וייד לאסתר המלכה ואת אמר אסתר צוה עליה מרדי ויאת אמר מרדי אסתר עשה כאשר הויה באמנה אותו 21 ביוםיהם החם ומרדי יושב בשער המלך קצף בנתן ותרש שני סריסי המלך משמרי הסף ויבקשו לשלח יד במלך אחשורוש 22 ואSTER צוה עליה מרדי ויבקש הדבר וימצא ויתלו שניהם על עז ויכתב בספר דברי הימים--לפני המלך

3 אחר הדברים האלה נדל המלך אחשורוש את המן בן המדרת האנני--וינשאחו וישם את כסאו מעל כל השרים אשר אותו 2 וכל עבדי המלך אשר בשער המלך כרעים ומשתחווים להמן-כי כן צוה לו המלך ומרדי--לא יכרע ולא ישתחווה 3 ויאמרו עבדי המלך אשר בשער המלך--למרדי מרדע אתה עבר את מצות המלך 4 ויהו באמורם (כאמרם) אליו יום ויום ולא שמע אליהם וינידו להמן לדאות הייעמדו דברי מרדי-כי גניד להם אשר הוא יהודי 5 וירא המן-כי אין מרדי כרע ומשתחווה לו ומלא המן חמה 6 ויבו בעינו לשלה יד במרדי לברדו--כי גניד לו את עם מרדי ויבקש המן להשמד את כל היהודים אשר בכל מלכות אחשורוש--עם מרדי 7 בחדר הראשון

וכראות המן את מרדכי בשער המלך ולא קם ולא עז
מננו-וימלא המן על מרדכי חמה ¹⁰ ויתפקיד המן
ויבוא אל ביתו וישלח ויבא את אהביו ואת זרשי אשתו
וויספר להם המן את כבוד עשרו ורב בניו ואת כל
אשר נדלו המלך ואת אשר נשוא על השדים ועבדי
המלך ¹² ויאמר המן- אף לא הביאה אשתר המלכה
עם המלך אל המשתה אשר עשתה כי אם אותה גומ
למחר אני קראו לה עם המלך ¹³ וככל זה איננו שוה
לי בכלל עת אשר אני ראה את מרדכי היהודי--וישב
בשער המלך ¹⁴ ותאמיר לו ורש אשתו וכל אהביו
עשוי עז נבה חמשים אמה ובבקר אמר מלך מילו
את מרדכי עלייו ובא עם המלך אל המשתה שמה
ויטב הדבר לפני המן ויעש העין

6 בלילה ההוא נדרה שנת המלך ויאמר להביא את ספר הוכנות דברי הימים ויהיו נקרים לפני המלך
וימצא כחוב אשר הגיד מרדכי על בנתנא ותרש
שני סריסי המלך--משמרי הסף אשר בקשו לשלה
יד במלך אחשורוש ³ ויאמר המלך--מה נשעה קרב
ונדולה למדכי על זה ויאמרנו נער המלך משרתו
לא נעשה עמו דבר ⁴ ויאמר המלך מי בחצר והמן
בא לחצר בית המלך החיצונה לאמר למלך לתולות
את מרדכי על העץ אשר הכנין לו ⁵ ויאמרו נעריו
מלך אלו--הנה המן עמד בחצר ויאמר המלך יבו
ויבוא המן ויאמר לו המלך מה לעשות באיש אשר
מלך חפץ ביקרו ויאמר המן בלבד למי ייחפץ המלך
לעשה יקר יותר ממי ⁷ ויאמר המן אל המלך איש
אשר המלך חפץ ביקרו ⁸ ויביאו לבוש מלכות אשר
לבש בו המלך וסוס אשר רכב עליו המלך ואשר
נתן כתר מלכות בראשו ⁹ ונתנן הלבוש והסוס על יד
איש משרי המלך הפרטמים והלבשו את האיש אשר
מלך חפץ ביקרו והרכיבו על הסוס ברוחב העיר
וקראו לבניו ככה יעשה לאיש אשר המלך חפץ ביקרו
¹⁰ ויאמר המלך להמן מהך קח את הלבוש ואת הסוס
כאשר דברת ועשה כן למדכי היהודי היושב בשער
מלך אל תפל דבר מכל אשר דברת ¹¹ ויקח המן
את הלבוש ואת הסוס וילבש את מרדכי וירכיבו
ברוחב העיר ויקרא לפניו ככה יעשה לאיש אשר
מלך חפץ ביקרו ¹² וישב מרדכי אל שער המלך

נתן בשושן להשמודים נתן לו--להראות את אסתר
ולהגיד לה ולצאות עליה לבוא אל המלך להתחנן לו
ולבקש מלפניו--על עמה ⁹ ויבוא החך ויגיד לאסתר
את דברי מרדכי ¹⁰ ותאמר אסתר להחך ותצוחו
אל מרדכי ¹¹ כל עבדי המלך ועם מדיניות המלך
ירעים אשר כל איש ואשה אשר יבוא אל המלך אל
החצר הפנימית אשר לא יקרה אותה דתו להמויות בלבד
מאשר יוישט לו המלך את שרביט הזחוב וחיה ואני
לא נקראות לבוא אל המלך--זה שלושים יום ¹² ווינוו
למרדכי את דבריו אסתר ¹³ ויאמר מרדכי להסביר
אל אסתר אל תדמי בנפשך להמלט בבית המלך מכל
היהודים ¹⁴ כי אם החרש תחרישי בעת הזאת--רוח
והצלחה יעמוד ליהודים ממוקם אחר ואיטה אביך
תאבדו ומוי יודע--אם לעת כזאת הגעת למלכות ¹⁵
ויאמר אסתר להסביר אל מרדכי ¹⁶ לך נס את כל
היהודים הנמצאים בשושון ונומו עלי ואל האכלו ואל
תשטו שלשת ימים לילה ויום--نم אני ונערתי אצום כן
ובכן אבוא אל המלך אשר לא כדת וכאשר אבדתי
אבדתי ¹⁷ ווועבר מרדכי ויעש ככל אשר צויה עלי
אסתר

5 ויהיו ביום השלישי ותלבש אסתר מלכות ותעمر
בחצר בית המלך הפנימית נכח בית המלך והמלך
יושב על כסא מלכוותו בבית המלכות נכח פתח
הבית ² ויהיו כראות המלך את אסתר המלכה עמדת
בחצר--נשאה חן בעינויו ווישט המלך לאסתר את
שרביט הזחוב אשר בידו ותקרב אסתר ותגע בראש
השרביט ³ ויאמר לה המלך מה לך אסתר המלכה
ומה בקשתך עד חצי המלכות ווינתן לך ⁴ ותאמר
אסטר אם על המלך טוב--יבוא המלך והמן היום אל
המשתה אשר עשו לי ⁵ ויאמר המלך--מהרו את
המן לעשות את דבר אסתר והוא המלך והמן אל
המשתה אשר עשתה אסתר ⁶ ויאמר המלך לאסתר
במשתה היין מה שאלתך ווינתן לך ומה בקשתך עד
חצי המלכות ותעט ⁷ ותען אסתר ותאמר שאלתוי
ובקשי ⁸ אם מצאתי חן בעוני המלך ואם על המלך
טוב לחתת את שאלתוי ולעשות את בקשי--יבוא המלך
והמן אל המשתה אשר עשה להם ומחר אעשה
כדבר המלך ⁹ ויצא המן ביום ההוא שמה וטוב לב

המלך ⁵ ותאמר אם על המלך טוב ואם מצאתי חן לפניו וכשר הדבר לפני המלך וטובה אני בעניינו.-
יכתב להשיב את הספרים ממחשבת המן בן המדרתא האני אשר כתוב לאבד את היהודים אשר בכל מדיניות המלך ⁶ כי איככה אוכל וראיתי ברעה אשר ימצאה את עמי ואיככה אוכל וראיתי באברון מולדתי ⁷ ויאמר המלך אחושרש לאסתר המלכה ולמרדי כי היהודי הנה בית המן נתתי לאסתר ואתו תלו על העז-על אשר שליח ידו ביהודים (bihorim) ⁸ ואתם כתבו על היהודים כתוב בעיניכם בשם המלך והחתמו בטבעת המלך כי כהב אשר נכתב בשם המלך נוחתום בטבעת המלך--אין להшиб ⁹ ווקראו ספרי המלך בעת ההיא בחدد השליishi הוא חדש סיון בשלושה ועשרים בו יכתב ככל אשר צוה מרדי אל היהודים ואל האחדרפנאים והפחות ושרי המדיניות אשר מהרו ונעד כוש שבע ועשרים ומאה מדינה אשר מדינה ומדינה כתבה עם ועם כלשנו ואל היהודים- כתבתם וככלשונם ¹⁰ ויכתב בשם המלך אחושרש יוחתם בטבעת המלך וישלח ספרים ביד הרצים בסוסיים רכבי הרכש האחשתרנים--בני הרככים ¹¹ אשר נתן המלך ליהודים אשר בכל עיר ועיר לבוז ¹² ביום אחד בכל מדיניות המלך אחושרש- בשלושה עשר לחදש שנים עשר הוא חדש אדר ¹³ בחשון הכתוב להנתן רת בכל מדינה ומדינה גלויל לכל העמים ולהיות היהודים (יהודים) עתודרים (עתודרים) ליום זהה להנקם מאיביהם ¹⁴ הרצים רכבי הרכש האחשתרנים יצאו מבalthים ודוחופים בדבר המלך וחרת נתנה בשושן הבירה ¹⁵ ומרדי כי יצא מלפני המלך בלבד ממלכות תכלת וחור ועטרת זהב גודלה ותכrik בוץ וארגמן והעיר שושן צהלה ושמחה ¹⁶ ליהודים היתה אורה ושמחה ושון וקר ובכל מדינה ומדינה ובכל עיר ועיר מקום אשר דבר המלך ורתו מניע שמחה ושון ליהודים משתה יום טוב ורבים מעמי הארץ מיהדים--כי נפל פחד היהודים עליהם

והמן נדחף אל ביתו אבל וחיפוי ראש ¹⁷ וספר המן לזרש אשתו ולכל אהביו את כל אשר קrho ויאמרו לו חכמי וזרש אשתו אם מזועה היהודים מרדכי אשר החולות לנפל לפני לא תוכל לו-כי נפל הפלול לפני ¹⁸ עודם מדברים עמו וסריסי המלך הגיעו יובלה לhabia את המן אל המשטה אשר עשתה אסתר

7 *ויבא המלך והמן לשות עם אסתר המלכה* ² ויאמר המלך לאסתר נם ביום השני במשטה היין-- מה שאלתך אסתר המלכה ותנתן לך ומה בקשך עד חצי המלכות ותשוע ³ ותען אסתר המלכה ויאמר- אם מצאתי חן בעמיך המלך ואם על המלך טוב נתן לי נפשי בשאלתי ועמי בבקשתי ⁴ כי נמכרנו אני עמי להשמדיך להרגון ולאבד ואלו לעבדים ולשפות נמכרנו החרשתי--כי אין הצר שוה בנזק המלך ⁵ ויאמיר המלך אחושרש ויאמר לאסתר המלכה מי הוא זה ואני זה הוא אשר מלאו לבו לעשות כן ⁶ והאמיר אסתר--איש צר ואויב המן הרע הזה והמן נבעת מלפני המלך והמלכה--כי ראה כי כלתא אליו הרעה ממשטה היין אל גנת הביתין והמן עמד לבקש על נפשו מסתר המלכה--כי ראה כי כלתא אליו הרעה מאת המלך ⁸ והמלך שבמנת הביתין אל בית משטה היין והמן נפל על המיטה אשר אסתר עלייה ויאמר המלך הגם לככוש את המלכה עמי בבית הדבר יצא מפי המלך ופני המן חפו ⁹ ויאמר הרבינה אחד מן הסריסים לפני המלך נם הנה העז אשר עשה המן למרדי כי אשר דבר טוב על המלך עמד בבית המן-- נבה חמשים אמה ויאמר המלך תלחו עליו ¹⁰ ויתלו את המן על העז אשר הכנין למרדי וחתמת המלך שככה

8 *ביום ההוא נתן המלך אחושרש לאסתר המלכה את בית המן צרר היהודים (יהודים) ומרדי כי לפני המלך--כי הגידה אסתר מה הוא לה* ² *ויסר המלך את טבעתו אשר העביר מהמן ויתנה למרדכי ותשם אסתר את מרדי כי על בית המן* ³ *ותוסף אסתר ותדבר לפני המלך ותפל לפני רגליו ותבק ותתחנן לו להעביר את רעתה המן ואני ואת מחשבתו אשר חשב על היהודים* ⁴ *וישט המלך לאסתר את שרבת הזוב ותקם אסתר ותעמד לפני*

הדברים האלה ושלח ספרים אל כל היהודים אשר בכל מדיניות המלך אחשורוש-הקרובים והרחוקים 21 לקיים עליהם-להיות עשים את יום ארבעה עשר לחיש אדר ואת יום חמשה עשר בו בכל שנה ונהנה 22 כיימים אשר נחו בהם היהודים מאביבם והחידש אשר נהפק להם מינון לשמחה ומאבל ליום טוב לעשות אותם ימי משתה ושמחה ומשלח מננות איש לרעהו ומוננות לאביכים 23 וקבע היהודים את אשר החלו לעשותות ואשר כתב מרדכי אליהם 24 כי המן בן המדראת האגני צרך כל היהודים-חשב על היהודים לאבדם והפל פור הוא הנורל להם ולאבדם 25 ובכאה לפניו המלך אמר עם הספר ישוב מוחשבתו הרעה אשר חשב על היהודים על ראש ותלו אותו ואת בניו על העץ 26 על כן קראו לימי האלה פורים ואת שם הפור--על כן על כל דברי האנרגת הזאת עליהם ולא יעבור-להיות עשים את שני הימים האלה עליהם ונמה עלייהם ועל זרעם ועל כל הגלים (קובל) היהודים עלייהם ועל זרעם ועל כל הגלים עליהםם ולא יעבור-וליהיות עשים את שני הימים האלה כבחם וכומנו בכל שנה ונהנה 28 וזה מים האלה נוצרם ונעים בכל דור ודור משפחחה ומשפחה מדינה ומדינה ועיר ועיר וימי הפורים האלה לא עברו מתחדש היהודים זוכרים לא יוסף מזורעם 29 וכתיב אסתור המלכה בת אביהיל ומרדי הירושדי- את כל תקף לקים את אנרגת הפורים הזאת--השניות של נשים וונשים בכל דור ודור משפחחה ומשפחה מדינה מדינה-מלכות אחשורוש דברי שלום ואמת ומאה מדינה- 30 וישלח ספרים אל כל היהודים אל שבע ועשרים לקים את ימי הפורים האלה בזמניהם כאשר קים עליהםם מרדכי היהודי ואסתור המלכה וכאשר קימנו על נפשם ועל זרעם דברי הצמונות וועקתם ומאמור אסתור- 31 קים דברי הפורים האלה ונכתב בספר

10 וישם המלך אחשורש (אחשורש) מס על הארץ ואיי הים 22 מכל מעשה תקפו וגבורתו ופרשת נדلت מרדכי אשר נדלו המלך--הלווא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי מדי ופרס 3 כי מרדכי היהודי משנה למלך אחשורוש ונדול ליהודים ורצו לרב אחיו-דרש טוב לעמו ודבר שלום לכל זרע

ושניהם עשר חדש הוא חדש אדר בשלושה עשר יום בו אשר הגיע דבר המלך ודתו להעשות ביום אשר שברו איביו היהודים לשлот בהם ונפהוק הוא אשר ישלו היהודים מהה בשנאותם 2 נקהל היהודים בערים בכל מדינות המלך אחשורוש לשלח יד במבקשי רעטה ואיש לא עמד לפנייהם כי נפל פחdem על כל העמים 3 וכל שדי המדינות והחדרפונים והפחות ועמי המלאכה אשר למלא-- מנשאים את היהודים כי נפל פחdem מרדכי עליהם 4 כי גידול מרדכי בבית המלך ושמו הולך בכל המדינות כי איש מרדכי הולך וגידול 5 ויצו היהודים בכל איביהם מכת הרב והרגן ואבדן ויעשו בשנאים קרצנים 6 ובשושן הבירה הרנו היהודים ואבד-- חמיש מאות איש 7 ואת פרשנדה ואת דלפון ואת אספהה 8 ואת פורטאת ואת אדליא ואת ארידתא 9 ואת פרשנדה ואת ארסוי ואת אידי ואת וייתא 10 עשרה בני המן בן המדראת צרך היהודים--הרנו ובבזה-- לא שלחו את ידם 11 ביום ההוא בא מספר ההרוגים בשושן הבירה--לפני המלך 12 ויאמר המלך לאסתור המלכה בשושן הבירה הרנו היהודים ואבד חמיש מאות איש ואת עשרה בני המן--בשאר מדינות המלך מה שעשו ומה שאליך ויתן לך ומה בקשך עוד ותש ותאמר אסתור אם על המלך טוב--ניתן גם מהר ליהודים אשר בשושן לעשות כתה היום ואת עשרה בני המן יתלו על העץ 14 ויאמר המלך להעשות כן ונתנן רת בשושן ואת עשרה בני המן תלו 15 ויק hollow היהודים (יהודים) אשר בשושן גם ביום ארבעה עשר לחיש אדר ויהרגנו בשושן שלש מאות איש ובבזה--לא שלחו את ידם 16 ושאר היהודים אשר מדינות המלך נקהלו ועמד על נפשם ונוח מאביביהם והרגן בשנאותם חמשה ושבעים אלף ובבזה--לא שלחו את ידם 17 ביום שלושה עשר לחיש אדר ונוח בא רבעה עשר בו ועשה אותו יום חמשה ושמחה 18 והיהודים (יהודים) אשר בשושן נקהלו בשלושה עשר בו ובארבעה עשר בו ונוח בחמשה עשר בו ועשה אותו יום חמשה ושמחה 19 על כן היהודים הפרוזים (הפרוזים) היישבים בעיר הפרוזה--עשים את יום ארבעה עשר לחיש אדר חמשה ומשחה ויום טוב ומשלח מננות איש לרעהו 20 ויכתב מרדכי את

כל החרטומים האשפם אשר בכל מלכותו זן ויהי
דניאל עד שנת אחת לכהרשות המלך

2 ובשנת שתים למלכוות נבכדנצר חלם נבכדנצר הلمות ותתפעם רוחו ושנתה נהיתה עליו ² ויאמר המלך לקרא לחרטומים ולאשפם ולמכתבים ולכשדים להגיד למלך חלמותו ויבאו ויעמדו לפני המלך ז' ויאמר להם המלך חלום חלמתי ותתפעם רוחי לדעת את החלום ⁴ וודבררו הכתדים למלך ארמות מלכא לעלמין חיו--אמר חלמא לעבדיך (לעבדך) ופשה נחוא ⁵ ענה מלכא ואמר לכשדים (יכשדים) מלתה מני אודה הן לא תהודענני חלמא ופשרה הרמין תעבורון ובתיכון נולי יתשמון ⁶ והן חלמא ופשרה תורה מן מתן ונובזה ויקר שניא תקבולן מן קדרמי להן חלמא ופשרה החוני ⁷ ענו תנינות ואמרין מלכא חלמא יאמר לעבדותי ופשרה נהווה ⁸ ענה מלכא ואמר--מן יציב ידע أنها די עדנא אתה זבינו כל קבל די חוויתון די אודה מני מלחה ⁹ די הן חלמא לא תהודענני חדה היא דתיכון ומלה כרבה ושהיתה הזמנתון (זהודמנתון) למאמר קדרמי עד די עדנא ישוגנא להן חלמא אמרו לי ואנדע די פשרה תהחוני ¹⁰ ענו כshedim (כשדים) קדם מלכא ואמרין--לא איתי אנש על יבשתא די מלחת מלכא יכול להחויה כל קבל די כל מלך רב ושליט מלה כדנה לא שאל כל חרטם ואשף וכשדי ז' ומלה תא די מלכה שאל יקירה ואחרן לא איתי די יחוינה קדם מלכא להן אלהין-- די מדרהון עם בשרא לא אותה ¹² כל קבל דנה-- מלכא בנס וקצף שניא ואמר להובדה לכל חכימי בבל ¹³ ודרתא נפקת וחכימיא מתקטלין ובעו דניאל וחברותו להתקטלה ¹⁴ באדין דניאל התיב עטה וטעם לאירוע רב טבחיא די מלכא--די נפק לקטלה לחכימי בבל ¹⁵ ענה ואמר לאירוע שליטה די מלכא על מה דתא מהחצפה מן קדם מלכא אדין מלחה הודיע אריך לדניאל ¹⁶ ודניאל על ובעה מן מלכא די זמן ינתן לה ופשרה להחויה למלכא ¹⁷ אדין דניאל לביתה אויל ולהנניה מישאל ועוזיה חברותי מלחה והודיע ¹⁸ ורוחמן למבוא מן קדם אלה שמייא על רזא דנה--די לא יהובdon דניאל וחברותי עט שאר חכימי בבל ¹⁹ אדין לדניאל בחזוא די ליליא--רזא גלי

1 בשנת שלוש למלכוות יהוקים מלך יהודה--בא נבכדנצר מלך בבבב' ירושלים ויצר עלייה ² ויתן אידי בידו את יהוקם מלך יהודה ומקצת כל' בית האלדים ויבאים ארץ שנער בית אלהיו ואת הכלים הביא בית אוצר אלהיו ³ ויאמר המלך לאשפנו רב סריסיו להביא מבני ישראל ומזרע המלוכה--ומן הפרתמים ⁴ ילדים אשר אין בהם כל מאום וטובי מראה ומשלכים בכל חכמה וידעי דעת ו邏בini מדע ואשר כה בהם לעמד בהיכל המלך דבר יום ובומו מפת לשון כshedim ז' וימן להם המלך דבר יום ביוםו מפת בן המלך ומין משתוו ולndlams שנים שלוש ומקצתם-- יעמדו לפניו המלך ⁶ ויהי בהם מבני יהודה--דניאל ישב לפניה ועורה יושם להם שר הסריסים שמות חנניה מישאל ועורה יושם להם שר הסריסים שדרך ולמושאל יושם לדניאל בלטשאצ'ר ולהנניה שדרך ולמושאל מישך ולעורה עבד גנו ⁸ וישם דניאל על לבו אשר לא יתראנל בפתח בן המלך ובין משתוו ויבקש משך הסריסים אשר לא יתראנל ⁹ ויתן האלים את דניאל לחסド ולרחמים לפניו שר הסריסים ¹⁰ ויאמר שר הסрисים לדניאל--ירא אני את אידי המלך אשר מנה את מأكلכם ואת משתווים אשר למה יראה את פניכם ועפים מן הילדים אשר כנילכם וחיבתם את ראש למלך ¹¹ בו יואמר דניאל אל המלצר--אשר מנה שר הסריסים על דניאל חנניה מישאל ועורה ¹² נס נא את עבדיך ימים שעשרה וויתנו לנו מן הורעים ונאכלה--ימים ונשחה ¹³ ויראו לפניו מראין ומראת הילדים האכלים את פת בן המלך וכאשר תראה עשה עם עבדיך ¹⁴ וישמע להם לדבר זהה ויונסם ימים שעשרה ¹⁵ ומקצת ימים שעשרה נראת מראיהם טוב ובריאיبشر מן כל הילדים--האכלים את פת בן המלך ¹⁶ ויהי המלצר נשא את פת בנים ויין משתיהם נתן להם זרענים ¹⁷ והילדים האלה ארבעתם נתן להם האלדים מדע והשכל בכל ספר וחכמה ודניאל הבין בכל חזון וחלומות ¹⁸ ולמקצת הימים אשר אמר המלך להבאים ויבאים שר הסריסים לפניו נבכדנצר וידבר אתם המלך ולא נמצא מכם כדניאל חנניה מישאל ועורה ויעמדו לפניו המלך ²⁰ וכל דבר חכמה בינה אשר בקש מהם המלך--וימצא עשר ידות על

בני אנשה חיota ברא וועוף שמיא יהוב בידך והשלטך
 בכלהון אנטה (אנט) הווא ראהה די דהבא³⁹ ובחרך
 תקום מלכו אהריי-ארעא (ארע) מנך ומילכו תליתיא⁴⁰
 (תליתאה) אהריי די נחשה די תשלט בכל ארעה⁴¹ כל
 מלכו רביעיה (רביעאה) התוא תקיפה כפראולא כל
 קבל די פראולא מהדק וחשל כלוא וכפראולא די מרעה⁴²
 כל אלן תדק ותרע⁴³ ודי חיota רגליה ואצבעטה
 מנהן (מנהן) חספ די פחר ומנהן (מנהן) פרזול-
 מלכו פלינה תהוה ומנן נצבתא די פראולא להוא בה כל
 קבל די חזחה פראולא מערב בחספ טינא⁴⁴ ואצבעטה
 רגליה מנהן (מנהן) פרזול ומנהן (מנהן) חספ-מן
 קצת מלכותא תהוה תקיפה ומנה תהוא תביבה⁴⁵ די
 (ודי) חיota פראולא לא מערב בחספ טינא-מטערבין
 כדי בזועע אנשא ולא להונ דבקין דנה עם דנה הא
 מלכיא אונן יקום אלה שמיא מלכו די לעלמיין לא
 התחבל ומילכווה עם אחרון לא תשתקח תדק ותסיף
 כל אלין מלכותא והוא תקום לעלמייא⁴⁶ כל קבל די
 חזוח די מטורה אנתנרט אבן די לא בידין וחדקה
 פרזולא נחשה הספה אספה ורדהבא--אללה רב הודע
 למילכא מה די להוא אהריי דנה ויציב חלמא ומיהמין
 פשרה⁴⁷ באדרין מלכא נבוכדנצר נפל על אפוהוי
 ולדנייאל סנד ומנהה וניחחין אמר לנסכה לה⁴⁸ ענה
 מלכא לדנייאל ואמר מן קשת די אלחכון הווא אלה
 אלהיין וمرا מלכין--גולה רזין די יכלת למגלא רזא
 דנה⁴⁹ באדרין מלכא לדנייאל רבבי ומטען רברבן שניין--
 יהב לה והשלטה על כל מדינתה בכל רוחב סנין--
 על כל חיכימי בבל⁵⁰ ודנייאל בעא מן מלכא ומני
 על עבידחא די מדינתה בכל לשדרך מישך ועבד ננו
 ודנייאל בתרע מלכא

3 נבוכדנצר מלכא עבד צלם די דהוב רומה אמין
 שתין פתיה אמין שט אקיימה בעקעת דורא במדינתה
 בכל² וنبוכדנצר מלכא שלח למגנס לאחדרפניה
 סגניא ופחוותא אדרנורייא נדרבירא דתביריא תפתייא
 וכל שלטני מדינתה--למהא להגנכת צלמא די היקום
 נבוכדנצר מלכא³ באדרין מתקנשין אחשדרפניה
 סגניא ופחוותא אדרנורייא נדרבירא דתביריא תפתייא
 וכל שלטני מדינתה להגנכת צלמא די היקום נבוכדנצר
 מלכא וקמיין (וקמיין) לקל צלמא די היקום

באדרין דנייאל בריך לאלה שמיא²⁰ ענה דנייאל ואמר--
 להוא שםה די אללה מביך מן עלמא ועד עלמא די
 חכמתא נבורתא די לה היא²¹ והוא מהשנא עדニア
 זומニア מהעדה מלכין ומתקום מלכין ייבח חכמתא
 לחכמיין ומנדיעא לידי עי בינה²² הוא נלא עמיקתא
 ומסתרתא ידע מה בחשוכא ונהורא (ונהורא) עמה
 שרא²³ לך אלה אבחתי מהודא ומשבח אנה די
 חכמתא נבורתא יהבת לי וכען הודעתני די בעינה
 מנך די מלה מלכא הודעתנה²⁴ כל קבל דנה דנייאל
 על על ארייך די מני מלכא להובדה לחכמיי בבל
 איז וכן אמר לה לחכמיי בבל אל תחובד--העלני
 קדם מלכא ופשרה למילכא אחוא²⁵ באדרין ארייך
 בהתחלה הנעל לדנייאל קדם מלכא וכן אמר לה
 די השחת גבר מן בני גלותא די יהוד די פשרה
 למילכא יהודע²⁶ ענה מלכא ואמר לדנייאל די שמה
 בלטשאצער האיזיך (האיך) כהה להודעני חלמא
 די חזוח--ופשרה²⁷ ענה דנייאל קדם מלכא ואמר
 רוזא די מלכא שאל--לא חכמיין אשפין חרטמינו גורין
 יכלין להחוויה למילכא²⁸ ברם איזו אלה בשמייא נלא
 רזין והודע למילכא נבוכדנצר מה די להוא באחרית
 יומייא חלמרק וחזי ראשך על משכבר דנה הוא²⁹
 אנטה (אנט) מלכא ריעיניך על משכבר סלקו מה די
 להוא אהריי דנה ונלא רזיא הודעך מה די להוא³⁰
 ואני לא בחכמה די איזוי בי מן כל חייא רזיא דנה
 נלי לי להן על דברת די פשרה למילכא יהודען
 וריעינו לביך תנדע³¹ אנטה (אנט) מלכא חזוח היה
 ואלו צלים חד שנייא--צ'למא דרכן רב וויה יתר קאמ
 לקבליך ורואה דחיל³² הוא צ'למא ראשה די דהוב
 טב חדוחוי ודרעהוי די כסף מעוזה וירכתה דין נש
 שקויה די פרזול רגליה--מנהן (מנהן) די פרזול
 ומנהן (מנהן) די חספ³⁴ חזוח היה עד די התנורת
 אבן די לא בידין ומחת צלמא על רגליה די פרזול
 וחספה וחדקה המו³⁵ באדרין דקו כחדה פרזולא
 חספה נחשה אספה ורדהבא והוא כער מן אדרוי קויט
 ונsha המון רוחא וכל אתר לא השתכח להונ ואבנא די
 מחת צלמא הוות לטור רב--ומלאאת כל ארעה³⁶
 דנה חלמא ופשרה נאמר קדם מלכא³⁷ אנטה (אנט)
 מלכא מלך מלכיא די אלה שמיא מלכותא חסנא
 ותקפא ויקרא יהב לך³⁸ ובכל די דארין (דרין)

בכוכנץ ⁴ וכרכוא קרא בחיל לכון אמרין עממייא לשדרך מישך ועבדנו--למרמא לאתונ נורא יקירתא 21 באדין נבריא אלך כפחו בסרבלייהן פטישיהן (פטישיהן) וכרבלההון ולבשיהון ורמייו לנו אתונ נורא יקירתא ²² כל קבל דנה מן די מלטה מלכא מהצפה ואתונא אזה יתירה נבריא אלך די הסקו לשדרך מישך ועבדנו קטל המון שביבא די נורא ²³ ונבריא אלך תלתיהן שדרך מישך ועבדנו--נפלו לנו אתונ נורא יקורתא מכפתין ²⁴ באדין נבווכנץ מלכא תוה וكم בהתבהלה ענה ואמר להדרוהי מלכא צ'יבא מלכא ²⁵ ענה ואמר הא أنها אמרין למלכא יציבא מלכא צ'יבא רמייא לבנה זמנה נברין תלתיה רמייא לנו נורא מכפתין עניין היזה נברין ארבעה שריין מהלכין בנו נורא ותבל לא איתי בהון ורוה די רבייעאה (רבייעאה) דמהה לבר אלהין ²⁶ באדין קריב נבווכנץ לתרע אתונ נורא יקורתא ענה ואמר שדרך מישך ועבדנו עבדוהי די אלדא עליא (עלאה) פקו ואתו באדין נפקון שדרך מישך ועבדנו--מן נוא נורא ²⁷ ומתקנשין אחשדרפניא סניא ופחותא והדרבי מלכא--חיזן לנבריא אלך די לא שלט נורא בנשמהון ושער ראהון לא התחרך וסרבליהון לא שננו וריה נור לא עדת בהון ²⁸ ענה נבווכנץ ואמר בריך אלהון די שדרך מישך ועבד ננו די שלח מלאכה ושיזב לעבדוהי די התחרחצוי עלוהי מלטה מלכא שני וייהבו גשמייהן (גשמהון) די לא יפלחון ולא יסנדון לכל אלה להן לאלהון ²⁹ ומני שים טעם די כל עם אמה ולשן די אמר שלה (שלו) על אלהון די שדרך מישך ועבד נוא הדמיין יתעדר וביתה נולי ישוחה כל קבל די לאו איטה אלה אחרון די יכול להצלה כדנה ³⁰ באדין מלכא הצלחה לשדרך מישך ועבדנו--במדינת הכל

4 נבווכנץ מלכא לכל עממייא אמייא ולשניא די דארין (דידין) בכל ארעה--שלמכוון ישנא ² אתייא ותמייא די עבד עמי אלהא עליא (עלאה)--ספר קדרמי להחויה ³ אתהיה כמה רברבין ותמהוהי כמה תקיפין מלכותה מלכות עולם ושלטנה עם דר ודר ⁴ אנה נבווכנץ שלה היות בביותי ורענן בהיכלי ⁵ חלים חוות וידחלני והרחרין על משכבי וחוויא הראש יבחלני ⁶ ומני שים טעם להנעללה קדרמי לכל חכימי בכל די פשר חלמא יהודעניא ⁷ באדין עליין (עלין)

אמיאולשניא ⁸ בעדנאי תשמען קל קרנא משrokיתא קויתרס (קתרס) שכא פסנתרין סומפניא וכל זני זمرا--הפלון ותסנדון לצלם דהבא די הרים נבווכנץ מלכא ⁹ ומון די לא יפל ויסנד--ביה שעתה יתרמא לנו אתונ נורא יקורתא ¹⁰ כל קבל דנה בה זמנה כדי שמעין כל עממייא קל קרנא משrokיתא ומנא כדי שמעין כל עממייא אמייא ולשניא סנדון לצלם דהבא די הרים נבווכנץ מלכא ⁸ כל קבל דנה בה זמנה קרבו נברין כshedאין ואכלו קרציהון די יהודיא ⁹ ענו ואמריין ליבורנץ מלכא מלכא לעלמיין חי ¹⁰ אתה (אנט) מלכא שמת טעם די כל אנש די ישמע קל קרנא משrokיתא קויתרס (קתרס) שכא פסנתרין סופנינה (סופנינה) וכל זני זمرا--יפל ויסנד לצלם דהבא ¹¹ ומון די לא יפל ויסנד--יתרמא לנו אתונ נורא יקורתא ¹² איתי נברין יהודאין די מניה יתהון על עבידת מדינתה בכל שדרך מישך ועבדנו עבדוהי די אלך לא שמו עלייך (עלך) מלכא טעם לאלהיך (לאלהיך) לא פלחין ולצלם דהבא די הקימות לא סנדון ¹³ באדין נבווכנץ ברינו וחמא אמר להותה לשדרך מישך ועבדנו באדין נבריא אלך התיוקדם מלכא ¹⁴ ענה נבווכנץ ואמר להון הצדא שדרך מישך ועבדנו לאלהיך לא איתיכון פלחין ולצלם דהבא די הקימות לא סנדון ¹⁵ כען דין איתיכון עתידיין די בעדנא די תשמען קל קרנא משrokיתא קויתרס (קתרס) שכא פסנתרין סומפניא וכל זני זمرا תפלון ותסנדון לצלמא די עבדה והן לא תסנדון בה שעתה תתרמן לנו אתונ נורא יקורתא ומן הווא אלה די ישובנבן מן די ¹⁶ ענו שדרך מישך ועבדנו ומארין למלכא נבווכנץ--לא השחין אנחנו על דנה פתגמ להתבוחך ¹⁷ דין איתי אלהנה די אנתנה פלחין--יכל לשיזובתנא מן נורא יקורתא ומון ייך מלכא ישיזב ¹⁸ והן לא ידיע להוא לך מלכא די לאלהיך (לאלהיך) לא איתינא (אייתנא) פלחין ולצלם דהבא די הקימת לא נסנד ¹⁹ באדין נבווכנץ התAMIL חמא וצלם אנטפה אשטען (אשטען) על שדרך מישך ועבד ננו ענה ואמר למזא לאתונא חד שבעה על די זהה למזיה ²⁰ ולנברין נבריא חיל די בחילה אמר לכפתה

עדניין יחלפּון עלוהו ²⁴ דנה פשרא מלכא גוזרת עליא (עלאה) היא די מטה על מראי מלכא ²⁵ ולך טרדין מן אנשה ועם חיות ברא להוה מדרך ושבא כתוריין לך יטעמו ומטול שמייא לך מצבעין ושבעה עדניין יחלפּון עליך (עלך) עד די הנדע די שליט עליא (עלאה) במלכות אנטואן ולמן די יצבא יתננה ²⁶ ודי אמרו למשבך עקר שרשוחה די אילנא מלכוותך לך קימא-מן די תנדע די שלטן שמייא ²⁷ להן מלכא מלכי ישפר עלך (עלך) וחטיך (וחטאך) בצדקה פרק וועיתך במבחן עניין הэн תהוה ארכה לשלוותך ²⁸ כלל מטה על נבוידנץ מלכא ²⁹ לקצית ירחין תרי עשר על היכל מלכוותא די בבְּל מהליך הוה ³⁰ ענה מלכא ואמר הלא דא היא אבל רבתהה די أنها בניה לבית מלכו בתקי חסני וילקר הדרי ³¹ עוד מלטה באפם מלכא-קל מן שמייא נפל לך אמרני נבוידנץ מלכא מלכוותא עדת מנך ³² וממן אנשה לך טרדין ועם חיות ברא מדרך עשבא כתוריין לך יטעמו ושבעה עדניין יחלפּון עליך (עלך) עד די הנדע די שליט עליא (עלאה) במלכות אנטואן ולמן די יצבא יתננה ³³ בה שעטה מלחה ספה על נבוידנץ וממן אנשה טריד ושבא כתוריין יאכל ומטול שמייא גשמה יצטבע-עד די שערה כנשرين רבבה וטפורהו צפערין ³⁴ ולקצת יומייא أنها נבוידנץ עני לשמייא נטלה ומנדיע עלי יותוב ולעליא (ולעלאה) ברכות ולהחי עולם שבחת והדרת די שלטנה שלטן עלם וממלכוותה עם דר ודרא וככל דاري (דירי) ארעא כליה חשיבין וכמצביבה ³⁵ עבר בחיל שמייא ודררי (ודרי) ארעא ולא איתי די ימיהא בידיה ויאמר לה מה עבדת ³⁶ בה זמנא מנדייע יותוב עלי וליקר מלכוותי הדרי זוויז יותוב עלי ולוי הדברי ורבבני יבעון ועל מלכוותיו התקנתה ורבו יתירה הוספת לי ³⁷ כען أنها נבוידנץ משבח ומרומם ומהדר למלך שמייא די כל מעבורו keyesh ואחרתיה דין ודוי מהלכין בונה יכל להשפלה

5 בלאצער מלכא עבד לחם רב לרברבנוהי אלף וילקבל לאפּא חמורא שטה ² בלאצער אמר בטעם חמורא להויה למאנין דהבא וכספא די הנפק נבוידנץ אבוחוי מן היכלא די בירושלם וישתוון בהונ מלכא ורברבנוהי שלטה ולתנתה ³ באדרין היהינו מאני דהבא די הנפקו מן היכלא די בית אלהא די

חרטמייא אשפייא כshedia (RESHDA) גוזריא וחלמא אמר ana קדרמייהון ופשרה לא מהודען לי ⁸ ועוד אחרין על קדרמי דניאל די שמה בלטשאצער כשם אלהו ודי רוח אלהין קדרישן בה וחולמא קדרמוני אמרת ⁹ בלטשאצער רב חרטמייא-די ana ידעת די רוח אלהין קדרישן בר וככל רז לא אנס לך חזוי חלמי די חזית ופשרה אמר ¹⁰ וחווי ראישי על משכבי חזה הוית- ואלו אילן בנו ארעא ורומה שניא ערבה אילנא ותקה ורומה ימطا לשמייא וחוותה לסתוף כל ארעא ¹¹ עפיה שפיר ואנבה שניא ומזון לכלא בה תחתהו תטלל חזות ברא ובגענופהו ידרון (ידרון) צפרי שמייא ומנה יתוין כל בשרא ¹² חזזה הוית בחזוי ראישי על משכבי ואלו עיר וקידישן מן שמייא נחת ¹³ קרא בחיל וכן אמר גדו אילנא וקצצו ענפוהו אתרו עפיה ובדרו אנבה תנדר חיוטא מן תחתהו וצפראימן ענפוהו ¹⁵ ברם עקר שרשוחה בארעא שבקו ובאטור די פרזיל ונחש בדרתא די ברא ובטל שמייא יצטבע עם חיוטא חלקה בעשב ארעא ¹⁶ לבבה מן אנושא (אנושא) ישנון ולכבר חזזה יתחbare לה ושבעה עדניין יחלפּון עלוהי ¹⁷ בגורות עירין פתגמא ומאמיר קדרישן שאלאה עד דברת די נידען חייא די שליט עליא (עלאה) במלכות אנושא (אנושא) ולמן די יצבא יתננה ושפל אנשימים יקים עלייה (עלאה) ¹⁸ דנה חלמא חזות أنها מלכא נבוידנץ ואנתה (アナ) בלאצער פשרא אמר כל קבל די כל חכימי מלכוותיו לא יכולין פשרא להודעתוני ואנתה (アナ) כהה די רוח אלהין קדרישן בר ¹⁹ אדרין דניאל די שמה בלטשאצער אשთומם כשבעה חדה ורענייה יבהלהנה ענה מלכא ואמר בלטשאצער חלמא ופשרא אל יבלהך ענה בלטשאצער חלמא לשנאייך (לשנאייך) ופשרה לעזריך (לעזריך) ²⁰ אללא די חזות די רבבה ותקף ורומה ימطا לשמייא וחוותה לכל ארעא ²¹ ועפיה שפיר ואנבה שניא ומזון לכלא בה תחתהו תדור חזות ברא ובגענופהו שכנן צפרי שמייא ²² ואנתה (アナ) הוא מלכא די רביה (רביה) וחקפת ורבויתך רבבת ומיטת לשמייא ושלטנק לסתוף ארעא ²³ ודי חזזה מלכא עיר וקידיש נחת מן שמייא ואמר גדו אילנא וחלמייז ברם עקר שרשוחה בארעא שבקו ובאטור די פרזיל ונחש בדרתא די ברא ובטל שמייא יצטבע עם חזות ברא חלקה עד די שבעה

יהב לנכדרנץ אבוק¹⁹ ומון רבותא די יהב לה-- כל עממייא אמייא ולשניא הוו זעען (זיען) ודרחליין מן קדרמוני די הוא צבא הוה קטל ודי הוה צבא הוה מהא ודי הוה צבא הוה מרומים ודי הוה צבא הוא משפל²⁰ וכדי דם לבבה ורוחה תקפת להודה הנחת מן כרסא מלכותה ויקרא העדו מנה²¹ ומון בני אנשא טריד ולביבה עם חיוטא שיי (שייו) ועם ערדייא מדראה עשבא כתוריין יטעמוña ומטל שמייא גשמה יצטבע עד די ידע די שלט אלה עלייא (עללה)²² בממלכותאנשא ולמן די יצבא יהקים עליה (עללה)²³ ואנחתה (וantha) בראה בלשאצער לא השפלת לביך כל קבל די כל דנה ידעת²⁴ ועל מרא שמייא התורוממת ולמניא די ביתה היינו קדרמיך (קדמך) ואנחתה (וantha) ורברבניך (רברבנק) שנלתק ולחנתך חمراה שתין בהונן ולאלדי ספא ודהבא נחשה פרולא ואנשא ואבנה די לא חיזין ולא שמעין ולא ידעין שבחת ולאלה די נשמחך בידיה וככל ארתחך לה--לא הדרת²⁴ באדין מן קדרמוני שליה פסא די ידא וכתבא דנה רשים²⁵ ודנה כתבא די רשים מנא מא חוקל פרסין²⁶ דנה פשר מלחה מא--מנה אלהא מלכותך והשלמה²⁷ תקלל--תקילת במאזニア והשתכח חסיר²⁸ רב חרטמין אשפין כshedאין גורין הקימה אבוק מלכא פרס--פריסת מלכותך וייחיבת למדי ופרס²⁹ באדין אמר בלשאצער ולהלבשו לדנייאל ארנונא והמנוכא (והמניכא) די דהבא על צוארה והכרזו עלה די להוא שלט תלחא בממלכותא³⁰ בה בליליא קטיל בלשאצער מלכא כshedαι (ッシュדאי)³¹ ודריש מדייא (מדאה) קבל מלכותא--כבר שניין שתין ותרתין

6 שפר קדם דריוש והקימים על מלכותא לאחشدרפניא מאה ועשרין--די להונן בכל מלכותא² ועלא מגהון סרכין תלחה דידיינאל חד מגהון די להונן אחshedרפניא אלין יהבין להונן טעמא ומלא לא להוא נזק³ אדין דנייאל דנה הו מותגנץ על סרכיא ואחshedרפניא כל קבל די רוח יתרא בה ומלא עשית להקמותה על כל מלכותא⁴ אדין סרכיא ואחshedרפניא הו בעין עליה להשכח דידיינאל--מצד מלכותא וככל עליה ושיחתה לא יכלין להשכח כל קבל די מהימן הוא וככל שלו ושיחתה לא השכחת עלה די⁵ אדין נבריא אלך אמרין די לא נהשכח לדנייאל דנה כל עלא להן השכחנא עליה די בדת אללה⁶ אדין סרכיא

בירושלים ואשתיו בהון מלכא ורברבנויו שנלהה ולחנתה 4 אשתיו הרמא ושבחו לאלהי דהבא וכספה נחשא פרזלא-আৱা এবনা⁵ בָּה שעה נפקו (נפקה) אצבען די יד אנש וככבן לכבל נברשתא על נירא די בתל היכלא די מלכא ומלא זהה פס ידא די כתבה אדין מלכא זיווי שנווי ורעניוי יבחלנווה וקטרי חרצתה משתרין וארכבהה דא לדא נקשן ז קריא מלכא בחיל להעללה לאשפיא כshedai (ッシュדאי) גויריא ענה מלכא ואמר לחכמיי בבל די כל אנש די יקירה כתבה אדין להבאה על צוארה ותלווי במלכותא ישלאט⁸ אדין עלין (עלין) כל חכמיי מלכא ולא כהlein כתבה למקריא ופשרא (ופשרה) להודעה למלא⁹ אדין מלכא בלשאצער שנייא מטבחל זיוויי שניין עלהוי ורברבנויו משתבחין¹⁰ מלכתא-לקבל ملي מלכא ואמרת מלכא לעלמיין חיזי--אל יכהלך ריעינך זיווייך (זיויך) אל ישתנו¹¹ או איתי גבר במלכותך די רוח אלהין קדרישין בה ובויומי אבוק נהיירו ושכלתנו וחכמה כחכמת אלהין השכחת בה ומלא נבכדרנץ אבוק-- רב חרטמין אשפין כshedain גורין הקימה אבוק מלכא כל קבל די רוח יתרה ומנרע ושכלתנו מפרש חלמין ואחותית אחידין ומשרא קטרין השכחת בה בדנייאל די מלכא שם בטלשאצער כען דנייאל יתקרי ופשרא יהחו¹³ באדין דנייאל העל קדם מלכא ענה מלכא ואמר לדנייאל אתה (וantha) הו דנייאל די מון בני גלויא די יהוד די היהי מלכא אבי מן יהוד¹⁴ ושמעת עלייך (עלך) די רוח אלהין בר ונהיירו ושכלתנו וחכמה יתרה השכחת בר¹⁵ וכען העלו קדרמי חכמייא אשפיא די כתבה דנה יקIRON ופשרא להודעתי ולא כהlein פשר מלחה להחויה¹⁶ למפרש וקטרין למשרא כען הון חולל (חגול) כחבא למקריא ופשרא להודעתי--ארנונא תלבש והמנוכא (והמניכא) די דהבא על צוארך ותלהא במלכותא תשלט¹⁷ באדין ענה דנייאל ואמר קדם מלכא מתנתך לך להוין נגבויתך לאחרן הב ברם כתבא אקריא למלא ופשרא אהודענה¹⁸ אתה (וantha) מלכא אלהא עלייא (עללה) מלכותא ורבותא ויקרא והדרא

עבדת 23 באדין מלכא שניא טאב עלוהו ולדניאל אמר להנפקה מן נבא והסק דניאל מן נבא וככל הבעל לא השתחבה בה-די הימן באלהה 24 ואמר מלכא והיתו נבריא אלך די אכלו קרכזוי די דניאל ולונב אריוותה רמו אנון ביהון גשייחון ולא מטו לאדרעתה נבא עד די שלטו בהון אריוותה וככל גרמייחון הדרקו 25 באדין דרייש מלכא כתוב לכל עממייא אמייא ולשניה די דראין (דרירין) בכל אראעא-שלמכון ישנא 26 מן קדרמי שים טעם-די בכל שלטן מלכחות להון וاعין (זיעין) ודלחלין מן קדם אלה די דניאל די הוא אללה חיא וקיים לעלמיין מלכחות די לא התהבל ושלטנה עד סופה 27מושיב ומצל-עובד אתין ותמהין בשמייא ובארעא די שיזב לדניאל מן יד אריוותה 28 ודניאל דנה הצלחה בממלכות דרייש ובמלךות כורש

פרסיה (פרסאה)

7 בשנתה חדה לבלאצטר מלך בכל דניאל חלם חזזה וחוזי ראהה על משכבה באדין חלמא כתוב ראש מלין אמר 2 ענה דניאל ואמר חזזה הוית בחוזי עם ליליא וארו ארבע רוחיו שםיא מניחן לימה רבא 3 וארבע חווון רברבן סלקון מן ימא שנין דאן מן דא 4 קדרמיהה Caraidea ונפין די נשר לה חזזה הוית עד די מריטו נפהיה (נפה) ונטילתמן אראעא ועל רגלייןigan כאנש הקימות ולכבב אנס יהיב לה 5 וארו חזיה אחורי הנינה דמיה לדב ולשתר חד הקמתה ותלת עליין בפמיה בין שנייה (שנה) וכן אמרין לה קומי אכלויبشر שנייא 6 באתר דנה חזזה הוית וארו אחריו כנמר ולה נפין ארבע די עוף על גביה (גביה) וארבעה ראסין לחוזותה ושלטן יהיב לה 7 באתר דנה חזזה הוית בחוזי ליליא וארו חזיה רביעיה (רביעאה) דחילה ואימתני ותקיפא יתרהה ושנין די פרול לה רברבן אכליה ומדקה ושארא ברגליה (ברגלה) רפסה והיא משנה מן כל חזתא די קדרמיה (קדמה) וקרניין עשר לה 8 משתכל הוית בקרニア ואלו קרן אחורי זעירה סלקת בינייהן (בינייהן) ותلتמן קרニア קדרמיהה אתעקרו (אתעקרה) מן קדרמיה (קדמה) ואלו עניין כעניינה אנסה בקרנא דאן ופס ממיל רברבן 9 חזזה הוית עד די כרסון רמיוע ועתיק יומין יתב לבושה כתלן חור ושער ראהה כעمر נקא כרסיה שבבין די נור גלגולו נור דלק 10 נהר די נור גנד

ואהשדרפניא אלן הרגשו על מלכא וכן אמרין לה דריוש מלכא לעלמיין חי 7 אתיעטו כל סרכו מלכotta סגניה ואחשדרפניא הדבריה ופחוותא לקימה קים מלכא ולתקפה אסר די כל די בעא מנד מלכא-יתרמא לנב ואנש עד יומין תליין להן מנד מלכא-יתרמא לנב אדריות 8 כען מלכא תקים אסרא ותרשם כתבאדי לא להשניה כרת מדי ופרס די לא תעדא 9 כל קבל דנה- מלכא דרייש רשם כתבא ואסרא 10 ודניאל כדי ידע די רשים כתבא על לביתה וכוכו פתיין לה בעלייה ננד ירושלים זומניין תלהה ביוםא הוא ברך על ברכווי ומצלא ומודה קדם אלה כל קבל די הוא עבד מן קדרמת דנה 11 אדין נבריא אלך הרגשו והשכחו לדניאל-בעה ומתחנן קדם אלה 12 באדין קרבו ואמרין קדם מלכא על אסר מלכא-הלא אסר רשותה די כל אנש די יבעא מן כל אלה ואנש עד יומין תליין להן מנד מלכא יתרמא לנווב אירוחא ענה מלכא ואמר י齊בא מלחתא כרת מדי ופרס-די לא תעדא 13 באדין ענו ואמרין קדם מלכא-די דניאל די מן בני גלותא די יהוד לא שם עלייך (עליך) מלכא טעם ועל אסרא די רשותה זומניין תלהה ביוםא בעא בעותה 14 אדין מלכא כדי מלטה שעש שנייה באש עלוהו ועל דניאל אסר וקם די מלכא יהקים לא להשניה 15 באדין מלכא אמר והיתו לדניאל ורמו לנבא די אירוחא ענה מלכא ואמר לדניאל אלך הרגשו על מלכא ומתרין מלכלא דע מלכא די דת למדי ופרס די כל אסר וקם די מלכא יהקים לא להשניה 16 באדין בתדריא הוא ישובנק 17 והיותה אבן חרדה ושמת על פם נבא וחתמה מלכלא בעזקתה ובouceקת רברבונו די לא תשנא צבו בדניאל 18 אדין אויל מלכא להזיכלה ובת טות ודרחן לא הנעל קדרמיה ושותה נרת עלוהו 19 באדין מלכא בשפרפרא יקום בנגה ובהתבhalbלה- לנבא די אירוחא אויל 20 וכמקרבה לנבא-لدניאל בכל עציב זעק ענה מלכא ואמר לדניאל דניאל עבד אלה חיא-אלך די אנתה (אנת) פלח לה בתדריא היכל לשיזבותך מן אדריות 21 אדין דניאל עם מלכא מל מלכא לעלמיין חי 22 אלה שלח מלאה וסגר פם אדריות-ולא חבלוני כל קבל די קדרמיה זכו השתקחת לי ואף קדרמיך (קדמך) מלכא חביבה לא

8 בשנה שלאש למלכות בלא אוצר המלך--חוון נראה אליו אני דניאל אחריו הנראה אליו בתחילת ² ואראה בחוון ויהי בראשית ואני בשושן הבירה אשר בעילם המדינה ואראה בחוון ואני הירתי על אובל אליו ³ ואשה עני ואראה והנה איל אחד עמד לפני האבל ולקרנים והקרנים נבחות והאחת נבחה מן השניות והגבחה עליה באחרנה ⁴ ראייתו את האיל ממנה ימה צפונה ונבגה וכל חיות לא עמדו לפניו ואין מציל מידו ועשה כרצנו והגידיל ⁵ ואני הירתי מבין והנה צפיר העזים באמן המערב על פניו כל הארץ ואין גונע בארץ וצפיר--קרן חזות בין עינוי ⁶ ויבא עד האיל בעל הקרניים אשר ראייתו עמד לפני האבל וירץ אליו בחמתה فهو ⁷ וראיתו מניע אצל האיל ויתרמרם אליו ויך את האיל וישבר את שתי קרניו ולא היה כה באיל לעמוד לפניו ווישליךו ארצתה וורמסחו ולא היה מציל לאיל מידו ⁸ וצפיר העזים הגדייל עד מאר וכעצמו נשברה הקרן הנדרלה ותעלנה חזות ארבע תחתיה לארבע רוחות השמים ⁹ וממן האחת מהם יצא קרן אחת מצעריה ותגדייל יותר אל הנגב ואל המזרחה ואל הצבי ¹⁰ ותגדייל עד צבא השמים ותחלף ארצתה מן הצבא וממן הכוכבים ותרמסם ¹¹ ועד שער הצבא הנדריל וממנו הרים (הורם) התמיד והשלך מכון מקדשו ¹² וצבא והצלהה ¹³ ואשמעה אחד קדוש מדבר ויאמר אחד קדוש לפלמוני המדבר עד מתי החזון התמיד וopheש שמים--תת וקדש וצבא מרים ¹⁴ ויאמר אלי--עד ערבות בקר אלפיים ושלש מאות ונצדק קרש ¹⁵ ויהי בראשית אני דניאל--את החזון ואבקשה בינה והנה עמד לנגיד כמראה גבר ¹⁶ ואשמע קול אדם בין אויל ויקרא ויאמר נבריאל הבן להלו את המדראה ¹⁷ ויבא אצל עmedi ובכאו נבעתו ואפלה על פניו ויאמר אלי הבן בן אדם כי לעת קץ החזון ¹⁸ ובדבריו עמי נרדמתי על פני ארצתה וגע בעי--ויעמידני על עמד ¹⁹ ויאמר הנסי מודיעך את אשר יהיה באחרית הזעם כי למועד קץ ²⁰ האיל אשר ראיית בעל הקרנים--מלכי מדוי ופרס והצפיר השער מל' יון והקרן הנדרולה אשר בין עינוי הוא המלך הראשון ²¹ והנסברת--ותעתמדנה ארבע תחתיה ארבע מלכות מני' עמדנה ולא בכחו ²² ובאחרית מלכותם כחתם הפשעים--יעמד מל' עז ²³ ונפק מן קדמוני אלף אלףים (אלפין) ימשונה ורבבו רבבו (רבבו) קדמוני יקומו דינא יתב וספרין פתיחו בחזות הוית-באדין מן קל מליא רברבתה די קרנא ממלה חזות חיota עד די קטילת חיota והובד נשמה ויהיבת ליקרת אשא ²² ושאר חיota העדו שלטנהון וארכבה בחיזין יהיבת להונ עד זמן עדן ²³ חזות היה בחזוי ליליא וארו עם ענני שמי' כבר איש אתה הוא ויעד עתיק ומיא מטה וקדמוני הקרבוהי ²⁴ ולה יתב שלטן ויקר מלכו וכל עמי' אמריא ולשניא לה יפלחון שלטנה שלטן עלם די לא יעדה ומילכהה די לא תחבל ²⁵ אתכricht רוחוי אנגה דניאל בנו דנה וחוזי ראש יהלני ²⁶ קרבת על חר מן אמריא ויציא אבעא منه על כל דנה ואמר לי ופרש מליא יהודענני ²⁷ אלין חזותא רברבתה די איןין ארבעה--ארבעה מלכין יקומו מן ארעה ²⁸ ויקבלון מלכאות קדישי עליוניין ייחסנו מלכותה עד עלמא ועד עולםعلمיא ¹⁹ אידין צביה ליצבא על חזות רבייעתא די הות שנייה מן כלחון (כלחן) דחילה תיריה שנייה (שנה) די פרזל וטפריה (טפרה) די נחש אכליה מדקה ושארא ברנליה (ברנליה) רפסה ²⁰ ועל קרנא עשר די בראשה ואחריו די סלקת ונפלו (ונפלה) מן קדמיה (קדמיה) תלת וקרנא דcn וענין לה ופם ממלל רברבן וחוזה רב מן חברתה ²¹ חזות והוית-וקרא ארבא קרב עס קדרישין ויכלה להן עד דיacha עתיק יומי' ודינא יתב לקדישי עליוניין ²² זומנא מטה ומילכותה החסנו קדרישין ²³ כן אמר חזות רבייעתא מלכו רבייעיה (רבייעיה) היה באראעא די תשנא מן כל מלכותה ותאכל כל ארעה ותדרשנה ודרקנה ²⁴ וקרנא עשר--מנה מלכותא עשרה מלכין יקומו ואחרון יקום אחריהן והוא ישנא מן קדמיא ²⁵ ותלהה מלכין יהשפ ²⁶ ומליין לצד עלי' (עלאה) ימלל ולקדישי עליוניין יבלא ויסבר להשניה זמנינו ודת ותיהובן בידה עד עדן וענין ופלג עדן ²⁶ ודינא יתב ושלטנה יהעדן להشمדה ולהובדה עד סופא ²⁷ מלכותה ושלטנא ורבותה די מלכות תחות כל שמי' יהיבת לעם קדישי עליוניין מלכותה מלכות עלם וכל שלטניא לה יפלחון וишתחמzion ²⁸ עד כה סופא די מלטה אנגה דניאל שניא רעינוי יהלני וויה ישתנו עלי ומלה לבני נטרת

פנים וمبין חידות 24 ועزم כחו ולא בכחו ונפלאות ישחית והצלחה ועשה והשחית עצומים ועם קדושים 25 ועל שכלו והצלחה מרמה בידיו ובלבבו יגדייל ובשלוחה ישחית רבים ועל שרשרים יעדם ובאפס יד ישבר 26 ומראה הארץ והבקר אשר נאמר אמרת הוא ואתה סתם החוץ כי למים רבים 27 ואני דניאל נהירתי ונחלתי ימים ואקים ואעשה את מלאכת המלך ואשתום על המראה ואין מבין

לך שם כיים זהה חטאנו רשותנו 16 אדני ככל צדקהך ישב נא אפק וחמתך מעירך ירושלים הר קדרש כי בחטאינו ובוננותו אבותינו ירושלים ועمر לחרפיה לכל סכיבתוינו 17 ועתה שמע אלהינו אל תפלה עברך ואל תחנוני והאר פזיך על מקדש השם-למען אדני 18 התה אלהי אונך ושמע-פקחה (פקח) ענייך וראה שממותינו והעיר אשר נקרא שמי עלייה כי לא על צדקהינו אנחנו מפליטים תחנוינו לפניך-כי על רחמייך הרבים 19 אדני שמעה אדני סלהה אדני הקשيبة ועשה אל תאחר למעך אלהי-כי שמי נקרא על עירך ועל עמק 20 ועוד אני מדבר ומ��פלל ומתודה חטאתי וחטא עמי ישראל ומפל תחנתי לפני יהוה אלהי-על הר קדרש אלהו 21 ועוד אני מדבר בתפלה והאיש גבריאל אשר ראייתי בחzon בתחלה מעף בעוף גנע אליו כעה מנהת ערב 22 ויבן יידבר עמי ויאמר-דניאל עתה יצאתו להשכילד בינה 23 בטהילת החנוין יצא דבר ואני באתי להגדר-כי חמודות אתה ובין בדבר והבן במראה 24 שבעים שבעים נחתק על עמק ועל עיר קדרש לכל הפש ולחם (ולחתם) חטאות (חטא) ולכפר עון ולהביא צדק עלמים ולחותם חזון ונביא ולמשח קדשים 25 ותדע ותשכל מן מצא דבר להшиб ולبنות ירושלים עד משיח נגיד-שבעים שבעה ושבעים שנים ושנים תשוב ונבננה רחוב וחרוץ ובצוק העתים 26 ואחריו השבעים שנים ושנים יכרת משיח ואני לו והעיר והקדש ישחית עם נגיד הבא וקציו בשטף ועד קץ מלכונה נחרצת שמות 27 והגביר ברית לרבים שבוע אחד וחצי השבוע ישובית זבח מנחה ועל כנף שקווצים ממשם ועד כליה נחרצת תrk על שם

10 בשנת שלוש לכורש מלך פרס דבר נגלה לדניאל אשר נקרא שמו בלטאטצ'ר ואמת הדבר צבא נדול ובין את הדבר ובינה לו במראה 2 בימים הים-אני דניאל היה מתאבל לשלה שבעים ימים 3 לחם חמודות לא אכלתי ובשר ויין לא בא אל פי-ソוק לא סכתי עד מלאת שלוש שבעים ימים 4 וביום עשרים וארבעה לחודש הראשון ואני היה עלי יד הנהר הנדול-הוא חרדקל 5 וואה את עני וארא והנה איש אחד לבוש בדים ומתנוו חגרים בכתם אופeo 6 אשר הוצאה את עמק מצרים ביר חזקה ותש

9 בשנת אחת לדריש בן אחוריוש-מורע מדי אשר המלך על מלכות כבדים 2 בשנת אחת למלך אני דניאל בינו ספר מספר השנים אשר היה דבר יהוה אל ירמיה הנביא למלואות לחרכות ירושלים שבעים שנה 3 ואותה את פני אל אדני האלים לבקש תפלה ותחנונים-בצום וشك ואפר 4 ואתפללה ליהוה אלהי ואתודה ואמרה אני אדני האל הנדול והנורא שמר הבירות והחסד לאביו ולشמרי מצותיו 5 חטאנו ועוינו והרשענו (הרשותנו) ומרדנו וסור ממצויך וממשפטך 6 ולא שמענו אל עבדיך הנבאים אשר דברו בשמי אל מלכינו שרינו ואבותינו-ואל כל עם הארץ 7 לך אדני הצדקה ולנו בשת הפנים כיום הזה לאיש יהודה ולישבי ירושלים ולכל ישראל הקרבנים והרחיקם בכל הארץ אשר הרחthem שם במלחינים אשר מעלו בך 8 יהוה לנו בשת הפנים למלכינו לשרינו ואבותינו אשר חטאנו לך 9 לאדני אלהינו הרחמים והסלחות כי מרדו בך 10 ולא שמענו בקול יהוה אלהינו-ללכת בתורתיו אשר נתן לפניו ביד עבדיו הנבאים 11 וככל ישראל עברו את תורתך וסור לבתיו שמו בקהל ותתק עליינו האלה והשבעה לאו 12 ויקם את דבריו (דברו) אשר דבר עליינו ועל שפטינו אשר שפטונו-להביא עליינו רעה נדלה אשר לא עשהה תחת כל השמים כאשר ועשהה בירושלם 13 כאשר כתוב בתורת משה את כל הרעה הזאת בא עליינו ולא חילינו את פני יהוה אלהינו לשוב מעוננו ולהשכילד באמצעות 14 ויישקד יהוה על הרעה וייבאה עליינו כי צדיק יהוה אלהינו על כל מעשיינו אשר עשה ולא שמענו בקהלו 15 ועתה אדני אלהינו אשר הוצאה את עמק מצרים ביר חזקה ותש

ולחדרים מלבד אלה ⁵ ויהזק מלך הנגב ומן שריו
 ויהזק עליו ומשל מושל רב ממשלו ⁶ ולחק שנים
 יתחברו ובת מלך הנגב תבוא אל מלך הצפון לעשו
 מישראלים ולא תצער כוח הורוד ולא יעד וורעו ותנתן
 היא ובאייה והילדיה ומזהקה בעיתם ⁷ ועמד מנצר
 שרשיה כנו ויבא אל החיל ויבא במעוז מלך הצפון
 ועשה בהם והחזיק ⁸ וגם אלהיהם עם נסיכיהם עם
 כל חמדתם כסף וזהב בשבי--יבא מצרים והוא שניים
 יעמד מלך הצפון ⁹ ובא במלכות מלך הנגב ושב
 אל ארמותו ¹⁰ ובנו יתגרו ואספו המון חילים רבים
 ובא בוא ושתף ו עבר וישב ויתגרו (ויתגרא) עד מעוז
¹¹ ויתהמר מר מלך הנגב ויצא ונלחם עמו עם מלך
 הצפון והעמיד המון רב ונתן ההמון בידו ¹² ובנשא
 החמון ירום (ירם) לבבו והafil רباتות ולא יעוז ¹³
 ובכעתם ההם רבים יעדמו על מלך הנגב ובני פריצי
 עמק ינשאו להעמיד חזון--ונכשלו ¹⁴ ויבא מלך הצפון
 וישפה סוללה ולצד עיר מבצרות וזרעות הנגב לא
 יעדמו ועם מבחריו ואין כח לעמד ¹⁵ וייש הבא אליו
 קרצינו ואין עומד לפניו ויעמד בארץ הצבוי וכלה
 בידו ¹⁶ וישם פניו לבודא בתפק כל מלכותו וירושים
 umo--ועשה ובת הנשים יtan לו להשוויה ולא תעמד
 ולא לו תהיה ¹⁸ ווישב (וישם) פניו ולצד רבים
 והשבית קצין חרפתו לו בלתי חרפתו ישיב לו ¹⁹
 וישב פניו למעוז ארצו ונכשל ונפל ולא ימצא ²⁰
 העמד על כנו מעביר גונש הדר מלכות ובימים אחדים
 ישבר ולא באפים ולא במלחמה ²¹ ועמד על כנו נבואה
 ולא נתנו עליו הדר מלכות ובא בשלהה והחזיק מלכות
 בחקלקנות ²² וזרעות דשוף ישטו מלפניו וישברו
 וגם נגיד ברית ²³ ומן התחרבות אליו יעשה מרמה
 ועליה עצם במעט נוי ²⁴ בשלהה ובמשמעו מדינה יבא
 ועשה אשר לא עשו אבתו ואבות אבתו בזה וshall
 ורכוש להם יבזר ועל מבקרים יחשב מהשบทיו ועד
 עת ²⁵ וויר כחו ולבבו על מלך הנגב בחיל נדול
 וממלך הנגב יתגרא למלחמה בחיל נדול ועצום עד
 מאר ולא יעד כי יחשבו עליו מחשבות ²⁶ ואכלוי
 פת בנו ישברו והחיל ישבוף ונפללו חללים רבים
 ושניהם המלכים לבעם למרא ועל שלחן אחד

וגנותו כתריש ופניו כמורה ברק ועינוי כלפידי
 אש וזרעתיו ומרגניתיו כעין נחשת קלל וכול דבריו
 ככול המון ⁷ וראיתי אני דניאל לבדי את המראה
 והאנשים אשר היו עמי לא ראו את המראה אבל
 חרדה נדלה נפללה עליהם ויברחו בהחבא ⁸ ואני
 נשארתי לבדי ואראה את המראה הנדלה הזאת ולא
 נשאר כי כה ותודי הפק עלי למשחית ולא עצרתי
 כה ⁹ ואשמע עת קול דבריו וכשמעית את קול דבריו
 ואני הייתי נרדם על פניו ופנוי ארצתה ¹⁰ והנה יד נגעה
 בי ותגעני על ברכי וכפות ידי זו ויאמר אליו דניאל
 איש חמדות הבן בדברים אשר אני דבר אליך ועמד
 על עמדך--כי עתה שלחותי אליך ובברכו עמי את
 הדבר הזה עמדתי מרעד ¹¹ ויאמר אליו אל תירא
 דניאל--כי מן היום הראשון אשר נתת את לבך להבין
 ולהתענו לפניך נשמעו דבריך ואני באתי
 בבריך ¹² ושר מלכות פרס עמד לנגיד עשרים
 ואחד יום והנה מיכאל אחד השרים הראשונים בא
 לעזרני ואני נותרת שם אצל מלכי פרס ¹³ ובאתוי
 להבינך את אשר יקרה לעמד באחרית הימים כי עוד
 חזון למים ¹⁴ ובברכו עמי בדברים האלה--נתתי פני
 ארצה ונאלמתי ¹⁵ והנה כדמות בני אדם נגע על שפתו
 ואפתח פי ואדרבה ואמרה אל העמד לנגיד אדני
 במראה נהפכו ציריך עלי ולא עצרתי כה ¹⁶ והויך יכול
 עבר אדני זה לדבר עם אדני זה ואני מעתה לא עמד
 כי כה ונשמה לא נשאה כי ¹⁸ ויסוף ונגע כי כמורה
 אדם וחוקני ¹⁹ ויאמר אל תירא איש חמדות שלום
 לך--חזק וחוק וברכו עמי התזקתי ואמרה ידבר
 אדני כי חזקתי ²⁰ ויאמר הידעת למה באתי אליך
 עתה אשוב להלחים עם שר פרס ואני יוצא והנה שר
 יון בא ²¹ אבל אניד לך את חרשום בכתב אמרת ואין
 אחד מתחזק עמי על אלה כי אם מיכאל שרכם

11 ואני בשנת אחת לדריש המדי--עמדיו למחזק
 ולמעוז לו ² ועתה אמרת אניד לך הנה עוד שלשה
 מלכים עמדים לפרס והרביעי עשיר עשר נדול מכל
 וchezekto בעשרו יעיר הכל את מלכות יון ³ ועמד
 מלך גבור ומשל ממשל רב ועתה קרצינו ⁴ וכעמדו
 תשבר מלכותו ותחץ לארבע רוחות השמים ולא
 לאחרתו ולא כמשלו אשר משל--כי תנתש מלכותו

זוב ידברו ולא תצליח כי עוד קץ למועד ²⁸ ויישב
הבדים אשר ממילא למיימי היאר עד מתי קץ הפלאות
וашמע את האיש לבוש הבדים אשר ממילא למיימי
היאר וירם ימינו ושמאלו אל השמים וישבע בחוי
העולם כי למועד מועדים וחזי וככלות נפק יד
עם קדרש--תכלינה כל אלה ⁸ ואני שמעתי ולא אבין
ואמרה--אדני מה אחרית אלה ⁹ ויאמר לך דניאל
כי סתמים וחתמים הדברים עד עת קץ ¹⁰ יתבררו
ויתלבנו וצרכפו רבים והרשינו רשותם ולא יבינו
כל רשותם והמשכלים יבינו נז ומעת הוסר התמיד
ולחת שקוין שם--ימים אלף מאות ותשעים ¹² אשרי
המחכה ויינע לימים--אלף שלש מאות שלשים וחמשה
¹³ אתה לך לך ונזהר ונזהר לך קץ הזמן

כוב ידברו ולא תצליח כי עוד קץ למועד ²⁸ ויישב
ארציו ברכוש נדול ולבבו על ברית קדש ועשה ושב
לארצו ²⁹ למועד ישוב ובא בנב ולא תהיה בראשנה
וכאחרונה ³⁰ ובאו בו ציים חיים ונכח ושב זעם על
ברית קדש ועשה ושב יובן על עזבי ברית קדש ³¹
וזרים ממננו יעדמו וחללו המקדש המעוז והסירו
התמיד וננתנו השקoon משם ³² וומרשייע ברית יהניף
בחלקות עם יידי אלהי יחוון ועשוו ³³ ומשכלי עם
יבינו לרבים ונכשלו בחרב ובלהבה בשבי ובכוה--
ימים ³⁴ ובכחשלם יעור עוז מעת ונלו עליהם רבים
בחלקקות ³⁵ וממן המשכילים יכשלו לצורוף בהם
ולברר וללבן--עד עת קץ כי עוד למועד ³⁶ ועשה
כרצנו המלך ויתרומם ויתגדל על כל אל ועל אל
אלים ידבר נפלאות והצליח עד כליה זעם כי נחרצה
נעשתה ³⁷ ועל אלהי אבותיו לא יבין ועל חמדת נשים
ועל כל אלה לא יבין כי על כל יונגדל ³⁸ ועל אלה
מעזום על כנו יכבד ולאלה אשר לא יידעו אבותיו
יכבד בזחוב ובכסף ובאבן יקרה--ובחמדות ³⁹ ועשה
למוצרי מעוזים עם אלה נכר הכיר (כיר)
ירבה כבוד והמשלם ברבים ואדמה יחולק במחירות
⁴⁰ ובעת קץ יתגנח עמו מלך הנגב וישתער עליו מלך
הצפון ברכוב ובפרשים ובאניות רבות ובא בארצות
ושטף ועבר ⁴¹ ובא הארץ הצבי ורבות יכשלו ואלה
ימלטו מידו--אדם ומואב וראשת בני עמון ⁴² וישלח
ידו בארצות וארץ מצרים לא תהיה לפלייטה ⁴³
ומשל במכווני הזחוב והכסף ובכל חמדות מצרים--
ולבים וכשים במצערדי ⁴⁴ ושמועות יבלהו מזורה
ומצפון ויצא בחמא גדרה להشمיד ולהחרים רבים
⁴⁵ ויטע אהלי אפרדו בין ימים להר צבי קדרש ובא עד
קץ ואין עוד לו

12 ובעת ההיא יעמוד מיכאל השר הגדול העמד על
בני עמק והיתה עת צראה אשר לא נהייה מהיות נוי עד
העת ההיא ובעת ההיא ימלט עמק כל הנמצא כתוב
בספר ² ורבים מישני ארמת עפר יקיצו אלה לחיי
עולם ואלה להחרפות לדראון עולם ³ והמשכילים--
יזהרו כזהר הרקיע ומצדיין הרבים ככוכבים לעולם
עד ⁴ אתה דניאל סתם הדברים וחתם הספר--עד
עת קץ ישתטו רבים ותרבה הדעת ⁵ וראיתי אני
דניאל והנה שנים אחרים עמדים אחד הנה לשפת

מאותים עשרים ושנים 13 בני אדרניקם--שש מאות ששים ושהה 14 בני בניו אלפים המשים ושהה 15 בני עדין ארבע מאות חמשים וארבעה 16 בני אטר ליהזקיה תשעים ושמנה 17 בני בצי שלוש מאות עשרים ושלשה 18 בני יורה מאה ושנים עשר 19 בני חשם מאות עשרים ושלשה 20 בני נבר תשעים וחמשה 21 בני בית לחם מאה עשרים ושלשה 22 אנשי נטפה חמשים וששה 23 אנשי ענתות מאה עשרים ושמנה 24 בני עמותה ארבעים ושנים 25 בני קריית ערים כפירה ובארות שבע מאות ארבעים ושלשה 26 בני הרמה ונגבו שיש מאות עשרים ואחד 27 אנשי מקם מאה עשרים ושנים 28 אנשי בית אל והעי מאות עשרים ושלשה 29 בני נבו חמשים ושנים 30 בני מגיבש מאה חמשים ושהה 31 בני עילם אחר--אלף מאות חמשים וארבעה 32 בני חרם שלש מאות ועשרים 33 בני לד חריד ואנו שבע מאות עשרים וחמשה 34 בני ירדו שלש מאות ארבעים וחמשה 35 בני סנאה--שלשת אלפיים ושש מאות ושלשים 36 הכהנים בני ידעה לבית ישוע תשע מאות שבעים ושלשה 37 בני אמר אלף חמשים ושנים בני פשור--אלף מאות ארבעים ושבעה 39 בני חרם אלף ושבעה עשר 40 הלוים בני ישוע וקדמיאל לבני הודודה שבעים וארבעה 41 המשרדים--בני אסף מאה עשרים ושמנה 42 בני השערים בני שלום בני אשטר בני טלמן בני יעקב בני חטיא בני ציהא בני החופא מאה שלשים ותשעה 43 הנתינאים בני ציהא בני החופא בני טבעות 44 בני קרס בני סיעה בני פרdon 45 בני לבנה בני חגה בני יעקב 46 בני חגב בני שמלי (שלמי) בני חנן 47 בני גDEL בני נחר בני ראייה 48 בני רצין בני נקודא בני נום 49 בני עזא בני פסח בני בסי 50 בני אסנה בני מעוניים בני נפיסים (נפוסים) בני קבוק בני חקופא בני הרחוור 52 בני בצלות מה 53 בני מהירא בני חרשא 55 בני עבדי שלמה בני סטי בני נציה בני חטיא 55 בני עבדי שלמה בני מה 54 בני מוחרא בני חרשא 53 בני ברקע בני סיסרא בני סטי בני הספרה בני פרודוא 56 בני עלה בני דרכון בני גDEL 57 בני שפטיה בני חטיל בני פכרת הצביבים-- בני אמר 58 כל הנתינאים--ובני עבדי שלמה שלש מאות תשעים ושנים 59 ואלה העלים מثال מלך תל חרשא כרוב אדען אמר ולא יכולו להגיד בית אבותם וזרעם--אם מישראל הם 60 בני דליה בני טוביה בני

1 וכשת אחת לכורש מלך פרס לכלות דבר יהוה מפי ירמיה העיר יהוה את רוח כרש מלך פרס ויעבר קול בכל מלכותו ועם במכתב לאמר 2 כה אמר כרש מלך פרס--כל מלכות הארץ נתן לי יהוה אלהי השמים והוא פקד עלי לבנות לו בית בירושלם אשר ביהודה 3 מי בכם מכל עמו יהי אלהיו עמו וועל לירושלם אשר ביהודה יובן את בית יהוה אלהי ישראל--הוא האלהים אשר בירושלם 4 וכל הנשאר מכל המקומות אשר הוא נר שם-- נשאוهو אנשי מקמו בכסף ובזהב וברכוש ובכבהמה עם הנדבה--לבית האלהים אשר בירושלם 5 ויקומו ראש האבות ליהודה ובנימן והכהנים והלוים לכל אשר בירושלם 6 וככל סכיביהם חזקו בידיהם בכל כסף בזהב וברכוש ובכבהמה ובמנדרות--לבד על כל התנדב 7 והמלך כורש הוציא את כל בית יהוה אשר הוציא נבוכדנצר מירושלם ויתנים בכית אלהי 8 וויצוים כרש מלך פרס על יד מתרדת הגובר ויספרם לשਬצ'ר הנשיא ליהודה 9 ואלה מספרם אגרטלי זהב שלשים אגרטלי כסף אלף מחלפים תשעה ועשרים 10 כפורי זהב שלשים--כפורי כסף משנים ארבע מאות ושרה כלים אחרים אלף גז כלים זהב ולכסף חמשת אלפיים וארבע מאות הכל העלה ששבצ'ר עם העלות הנולדה--մבבל לירושלם

2 ואלה בני המדרינה העלים משבי הגולה אשר הגלה נבוכדנצר (نبוכדנצר) מלך בבל לבל וישבו לירושלם ויהודה איש לעירו 2 אשר בא עם זרבבל ישוע נהמיה שרים רעליה מרדיי בלשון מספר בניו-- רחום בענה מספר אנשי עם ישראל 3 בני פרעש-- אלפיים מאה שבעים ושותים 4 בני שפטיה שלש מאות שבעים ושנים 5 בני ארח שבע מאות חמשה ושבעים 6 בני פחת מואב לבני ישוע יואב--אלפים שמנה מאות בני חסן מואב לבני שפטיה בני סיסרא בני פרעש-- ושנים עשר 7 בני עילם--אלף מאות חמשים וארבעה 8 בני זתוא תשע מאות ארבעים וחמשה 9 בני זכי ישע מאות ותשעים 10 בני בני שיש מאות ארבעים ושנים 11 בני בכוי שיש מאות עשרים ושלשה 12 בני עזנרד--אלף

בני חנדד בניהם ואחיהם הלוים ¹⁰ ויסדו הבנים את היכל יהוה ויעמידו הכהנים מלבושים בחצוצרות והלוים בני אסף במצלחותם-להלל את יהוה על ידי דוד מלך ישראל ¹¹ וינוועו בהלל ובחוות ליהוה כי טוב-כי לעולם חסדו על ישראל וכל העם הריעו תרועה גדולה בהלל ליהוה על הוסד בית יהוה ¹² ורבים מהכהנים והלוים וראשי האבות הזקנים אשר ראו את הבית הראשון ביסדו--זה הבית בענייניהם בזמנים בקובל נדול ורבים בתרוועה בשמה להרים קול ¹³ ואין העם מכיריים קול תרועת השמהה לקול וכי העם כי העם מריעים תרועה גדולה והקול נשמע עד למרחוק

4 וישמעו צרי יהודה ובנימן כי בני הגולה בוניהם היכל ליהוה אלהי ישראל ² וינשו אל זרכבל ואל ראש האבות ויאמרו להם נבנה עמכם--כי ככם נדרוש לאלהיכם ולא (ולו) אנחנו זבחים מימי אסר חרן מלך אשר המעלת אתנו ³ ויאמר להם זרכבל וישוע ושאר ראשי האבות לישראל--לא לכם ולנו לבנות בית לאלהינו כי אנחנו יחד נבנה ליהוה אלהי ישראל כאשר צונו המלך כורש מלך פרס ⁴ ויהי עם הארץ--מרפים ידיים עם יהודה ומבהלים (ומבהלים) אותם לבנות ⁵ וסקרים עליהם יועצים לחפר עצחים--כל ימי כורש מלך פרס ועד מלכות דריש מלך פרס ⁶ ובמלכות אחשורש בתקחלת ובימי ארתחשṭה כתוב בסולם מתרדת טבאיל ושאר נתנו על ארתחשṭה מלך פרס וכותב הנתנו כתוב ארמית ומתרגם ארמית ⁸ רחום בעל טעם ומשמי ספרא כתבו אנרה חדה על ירושלם--לארתחשṭה מלכא כנמא ⁹ אידין רחום בעל טעם ומשמי ספרא ושאר כנותהון--דיניא ואפרסתכיא טרפליא אפרסיא ארכוי (ארכוי) (רבלא שושנאי אדהוא (דיהיא) עליmia ¹⁰ ושאר אמייא די גנלי אסנפר רבא ויקרא והותב המו בקריה די שמרין--ושאר עבר נהרה וכענטה ¹¹ דנה פרשנאג'רתא די שלחו עלווי על ארתחשṭה מלכא-עבדיך (עבדיך) אנסה עבר נהרה וכענטה ¹² יודיע להוא למלכא די יהודיא די סלקו מן לוטך עלייא אתו לירושלים קרייא מרדתא ובאישתא בניין ושורי אשכללו (ושורי אשכללו) ואשי יהיטו

נקודא--שש מאות חמשים ושנים ⁶¹ ומבני הכהנים--בני חביה בני הקוץ בני ברזלי אשר לקח מבנה ברזלי הגלעדי איש ויקרא על שם ⁶² אלה בקשו כתובם המתוחשים--ולא נמצאו וניאלו מן הכהנה ⁶³ ויאמר התרשהא להם אשר לא יאכלו מקדש הקדשים-- עד עמד כהן לאורים ולהם משרדים ומשרדרות מאתים ⁶⁴ כל הקהל כאחד--ארבעה אלפיים שלש מאות שים ⁶⁵ מלבד עבדיהם ואמהთיהם אלה--שבعة אלפיים שלש מאות שלשים ושבעה ולהם משרדים ומשרדרות מאתים ⁶⁶ סוסיהם שבע מאות שלשים וששה פרדייהם מאתים ארבעים וחמשה ⁶⁷ נמליהם--ארבעה מאות שלשים וחמשה חמרים--ששת אלפיים שבע מאות ועשרים ⁶⁸ ומראשי האבות בבואם לבית יהוה אשר בירושלם-- התנדבו לבית האלים להעמידו על מקומו ⁶⁹ ככחם נתנו לאוצר המלאה זהב דרכמנונים שיש רבאות ואלף וכסף מנים הנישת אלפיים וכנתן כהנים מאה ⁷⁰ ושיבו הכהנים והלוים ומן העם והמשרדים והשוערים והנתונים--בערים וכל ישראל בערים

3 ויגע החדש השבויי ובני ישראל בערים ויאספו העם כאיש אחד אל ירושלם ² ויקם יושע בן יוזדק ואחיו הכהנים זרכבל בן שאלהיאל ואחיו ויבנו את מזבח אלהי ישראל--להעלות עליו עלות ככתוב בתורת משה איש האלים ³ זוכין המזבח על מគנתו כי באמה עלייהם מעמי הארץ וועל (יעילו) עליו עלות ליהוה עלות לבקר ולעurb ⁴ ויישעו את חז הסכות ככתוב ועלת يوم ביום במספר כמשפט דבר יום ביום ⁵ ואחריו כן עלת תמיד ולחדשים ולכל מועדיו יהוה המקדשים ולכל מתנדב נדבה ליהוה ⁶ מיום אחד לחידש השבויי החלו להעלות עלות ליהוה והיכיל יהוה לא יסד ⁷ וויתנו כסף--לחכמים ולחרשים ומאלל ומשתה ושמן לצדרנים ולצרים להביא עצי ארזים מן הלבנון אל ים יפו כראשון כורש מלך פרס עלייהם ⁸ ובשנה השנית לבואם אל בית האלים לירושלים בחידש השנה--החולו זרכבל בן שאלהיאל וירושע בן יוזדק ושאר אהיהם הכהנים והלוים וכל הבאים מהשבוי ירושלים ויעמידו את הלויים מבן עשרים שנה ומעליה לנצח על מלאכת בית יהוה ⁹ ויעמד ישוע בניו ואחיו קדרמיאל ובינוי בני יהודה כאחד לנצח על עשה המלאכה בבית האלים

וכנוגה אפרנסcia די עבר נהריה--על דריוש מלכא⁷
פתגמא שלחו עלהוי וכדונה כתיב בונה לדריווש מלכא
שלמא כלא⁸ ידיע להוא למלכא די אוילנא ליהוד
מדינתא לבית אלהא רבא והוא מתבנא אבן גלל
ואע מהשם בכתליה ועבידתא דך אספראן מהעבדא
ומצלא בידיהם⁹ אידין שאילנא לשבייא אלך כנמא
אמרנא להם מון שם לכם טעם ביתא דנה למבניה
ואשרנא דנה לשכללה¹⁰ ואע שמהתיהם שאילנא להם
להודוותך--די נכתב שם גבריא די בראשיהם¹¹
וכנמא פתגמא החיבונא לממר אנהנא המו עברוהי די
אללה שמיא וארעא ובוני ביתא די הוּא בנה מקדמת
דנה שניין שניין ומילך לישראל רב בניה ושכללה¹²
להן מן די הרנוו אבחתנא לאלה שמיא-יהב המו ביד
נכוכנץר מלך בבל כסדריא (קסדא) וביתה דנה
סתירה ועמה הגלי בבל¹³ ברם בשנת חדה לכורש
מלך די בבל--כווש מלכא שם טעם בית אלהא דנה
לבנה¹⁴ ואה מאニア די בית אלהא די דהבה וכספה
די נוכוכנץר הנפק מן היכלא די בירושלם והיבל
המו להיכלא די בבל--הנפק המו כורש מלכא מן
היכלא די בבל ויהיבו לשਬצער שמה די פחה שמה
אי אמר לה-אללה (אל) מאニア שא אויל אחת המו¹⁵
בhcיכלא די בירושלים ובית אלהא יתבנא על אתרה
אדין שבצער דך תא יהב אשיא די בית אלהא¹⁶
די בירושלים ומון אידין ועד כען מתבנא ולא שלם¹⁷
וכען הן על מלכא טב יתבקר בבית גנויא די מלכא
המה די בבל הן איי די מן כורש מלכא שם טעם
למבנה בית אלהא דך בירושלים ורעות מלכא על
דנה ישלח עליינו

6 באידין דריוש מלכא שם טעם ובקרו בבית ספריא
די גנויא מהחטין תמה--בבל² והשתכח באחמתא
ביבירתא די במדרי מדינתא--מנגל חדה וכן כתיב
בונה דרכונה³ בשנת חדה לכורש מלכא כורש מלכא
שם טעם--בית אלהא בירושלים ביתא יתבנא אחר
די דבחין ואשווי מסובליין רומה אמין שתין
פתיה אמין שתין⁴ נרבכין די אבן גלל תלה וידרך
די אע חרט ונפקתא--מן בית מלכא תהייב⁵ ואע
מאני בית אלהא די דהבה וכספה די נוכוכנץר הנפק
מן היכלא די בירושלים והיבל בבל--יהתיבוין ויהך

13 כען ידיע להוא למלכא די הון קרייתא דך המתבنا
ושוריא ישתכללו--מנרגה בלו והלך לא יתנוון ואפתם
מלכים ההנק¹⁴ כען כל קבל די מלך היכלא מלחנא
וערות מלכא לא אריך לנו לא מהזוא על דנה--שלחנא
והודענא למלכא¹⁵ די יבקר בספר דכרניא די
קרי מרדא ומהנוקת מלכין ומודן ואשתדור עבדין
בונה מן יומת עלמא על דנה--קרייתא דך החרבת¹⁶
מהודען אנהנה למלכא די הון קרייתא דך המתבنا
ושורייה ישתכללו לקובל דנה--חלק בעבר נהרא לא
אייחו לי¹⁷ פתגמא שלח מלכא על רחום בעל טעם
ושמשי ספרא ושאר כנותהון די יתבין בשמריין-ושאר
עבר נהרא שלם וכעת¹⁸ נשותנא די שלחתון עליינה--
מפרש קרי קדרמי¹⁹ ומণי שם טעם ובקרו והשכחו
די קרייתא דך מן יומת עלמא על מלכין מתנסה
ומרד ואשתדור מתעבד בה²⁰ ומלכין תקיפון הו על
ירושלם ושליטין בכל עבר נהרא ומהד בלו והלך
מתייבב להון²¹ כען שמו טעם לבטלא גבריא אלך
וקריתא דך לא מתבنا עד מני טמא יתשם²² וזהירין
הו שלו לمعدר על דנה למה ישנא חבלא להונקת
מלךין²³ אידין מן די פרשנן נשותנא די ארתחששתא
מלךין קרי קדם רחום ומשמי ספרא וכנותהון אוילו
בכהילו לירושלים על יהודיא ובטלו המו באדרע
וחיל²⁴ באידין בטלה עבידת בית אלהא די בירושלים
והות בטלא עד שנת תרתין למלכות דריוש מלך

פרק

5 והתנבי חני נבייה זכריה בר עדוא נבייא
על יהודיא די ביהוד ובירושלים--בשם אלה ישראל
עליהון² באידין קמו זרבבל בר שלטיאול ויושע
בר יוזדק ושורי למבנה בית אלהא די בירושלים
ועמהון נבייא די אלהא מסעדין להון³ בה זמא
אתה עליהון תחנו פחת עבר נהרא ושחר בזוני--
וכנותהון וכן אמרין להם--מן שם לכם טעם ביתא
דנה לבנא ואשרנא דנה לשכללה⁴ אידין כנמא אמרנא
לهم מן אנון שמהת נבריא די דנה בניא בנין זועין
אללהם הות על شبיה יהודיא ולא בטל המו עד טמא
לדריויש יהך ואידין יתבין נשותנא על דנה⁶ פרשנן
אגראתא די שלח תנבי פחת עבר נהרא ושחר בזוני

7 ואחר הדברים האלה במלכות ארתחשטה מלך פרס-עזר בן שוויה בן עוזיה בן חלקייה ² בן שלום בן צדוק בן אחיטוב ³ בן אמריה בן עוזיה בן מרויות ⁴ בן זרחהה בן עזיז בן בקי ⁵ בן אבישוע בן פינחס בן אלעזר בן אהרן הכהן הראש ⁶ הוא עזרא עלה מבבל והוא ספר מהיר בתורת משה אשר נתן יהוה אלהי ישראל ויתן לו המלך כיד יהוה אלהיו עליו-כל בקשתו ⁷ ויעלו מבני ישראל ומן הכהנים והלויים והמשרדים והשדרים והנתינים-אל ירושלם בשנת שבע לארתחשטה המלך ⁸ ובא ירושלם בחודש החמישי היה שנת השבעית למלך ⁹ כי באחד לחודש הראשון-הוא יסד המעלה מבבל ובאחד לחודש החמישי בא אל ירושלם כיד אלהיו הטובה עליו ¹⁰ כי עזרא הכהן לבנו לדרש את תורה יהוה ולעתה ולמד בישראל חוק ומשפט ¹¹ וזה פרשנין הנשtown אשר נתן המלך ארתחשטה לעזרא הכהן הספר ספר דברי מצות יהוה וחיקו-על ישראל ¹² ארתחשטה-מלך מלכיא לעזרא כהנא ספר דתא די אלה שמייא גמיך-וכעתן ¹³ מני שים טעם-די כל מונדב במלכותי מן עמא ישראל וכהנווי-וליא למלך לירושלם עמק יתק ¹⁴ כל קבל די מן קדם מלכא ושבעתו יעתה שליח לבקרה על יהוד ולירושלים-בדת אלהיך די בידך ¹⁵ ולהיבלה כספה ורבה-די מלכא ועתה התנדבו לאלה ישראלי די בירושלם משכנה ¹⁶ וכל כסוף ודהב די תהשכה בכל מדינת בבב-עם התנרכות עמא וכהניא מונדבין לבית אלהיהם די בירושלם ¹⁷ וכל קבל דנה אספרא נתקנא בכספה דנה תורין דכרין אמרין ומונחתהון ונסיכהון ותקרב המו-על מדבחה די בית אלהכם די בירושלם ¹⁸ ומה די עלייך (עלך) ועל אחיך (אחד) ייטב בשאר כספה ורבהה-למעבר קרעות אלהכם תעבורון ¹⁹ ומאניא די מתייחסין לך לפלאן בית אלהך-השלם קדם אלה ירושלם ²⁰ ושאר החחות בית אלהך די יפל לך למנתן-תנתן מן בית גנזי מלכא ²¹ ואני אתה ארתחשטה מלכא שים טעם-כל גביריא די עבר נהירה די כל די ישאלנקון עזרא כהנא ספר דתא די אלה שמייא-אספרא יתعبد ²² עד כספה ככرين מהה ועד התנין כורין מהה ועד חמץ בתין מהה ועד בתין מהה ומלהך די לא כתוב ²³ כל להיכלא די בירושלם לאתרה ותחת בביה אלהא 6 כען מתני פחת עבר נהירה שתר בזוני וכנותהון אפרנסכיא די בעבר נהירה-רחיקין הו מון מהה ⁷ שכקו לעיברת בית אלהא דרך יבנין על אתרה ⁸ ומני שם יהודיא בית אלהא דרך יבנין עם שבי יהודיא אלך למבנה טעם-למא די תעבורון עם שבי יהודיא אלך למבנה בית אלהא דרך ומנכסי מלכא די מרת עבר נהירה אספרא נפתחת תחוא מתיחבא לנבריא אלך די לא לבטלא ⁹ ומה חזון ובני תורין וכרכין ואמרין לעלון אלה שמייא הנtiny מלך חמץ ממש כמאמר כהניא די בירושלם להוא מתייחס להם יום ביום-די לא שלו ¹⁰ די להונן מהקרבי ניחוחין לאלה שמייא ומצלין לחוי מלכא ובנווי יומני שים טעם-די כל איש די יהשנא פתגמא דנה יתנסח עז מן ביתה ווקיפ יתמחא עליה וביתה נולו יתעבד על דנה ¹¹ ואלהיך די שכן שמה תמה ימגר כל מלך ועם די ישלח יודה להשניה לחבלה בית אלהא דרך-די בירושלם אנה דריש שמת טעם אספרא יתعبد ¹² אידין תנוי פחת עבר נהירה שתר בזוני-וכנותהון לקבל די שלח דריש מלכא כנמא-אספרא עברו ¹³ ובשי יהודיא בנין ומצלחין בנבואה חני נביה וזכريا בר שעודא ובנוesch ושכללו מן טעם אלה ישראל ומטעם כורש ודריש וארתחשטה מלך פרס ¹⁴ וושיציא ביתה דנה עד יום תלחה לירח אדר-די הייא שנת שת למלכות דריש מלכא ¹⁵ ועבדו בני ישראל כהניא וליא ושאר בני גלותה חנכת בית אלהא דנה-בחדוה ¹⁶ והקרבו להנכת בית אלהא דנה תורין מאה דרכין מאתין אמרין ארבע מאה וצפירי עזין לחטיא (לחטאה) על כל ישראל תרי עשר-למנין שבטי ישראל ¹⁷ והקימו כהניא בפלוגהון וליא במחלקלתהון על עבירת אלהא די בירושלם ככתב ספר משה ¹⁸ ויישו בני הנוללה את הפסח-בארבעה עשר לחודש הראשון כי הטהרו הכהנים והלויים אחד-כלם טהוריים וישחטו מטמאת נוי הארץ-לדרש להוה אלהי הגבדל מטמאת נוי הארץ-לדרש להוה אלהי ישראל ¹⁹ ויישו חג מצות שבעת ימים בשמחה כי שמחים יהוה והסב לב מלך אשור עליהם-لحוק ידיהם במלכת בית האלים אלהי ישראל

משרתים לבית אלהינו ¹⁸ ויביאו לנו כיד אלהינו הטובה עליינו איש שלל- מבני מהל בון לוי בן ישראל ושרביה ובניו ואחיו שמנה עשר ¹⁹ ואת השביה- ואתו שעיה מבני מררי אחיו ובניהם עשרים ²⁰ ומון הנתינים נתן דוד והשרים לעבדת הלוים- נתנים מאותם ועשרים כלם נקבו בשמות ²¹ ואקררא שם צום על הנهر אהוא להתענות לפני אלהינו- לבקש מננו דרך ישירה לנו ולטפנו ולכל רכשנו ²² כי בשתי לשאלתך המלך חיל ופרשים- לעוזרנו מאובי בדרך כי אמרנו למלך לאמר יד אלהינו על כל מבקשי לטובה ועווא ואפו על כל עזוביו ²³ ונצומה ונבקשה מאלהינו על זאת ויעתר לנו ²⁴ ואבדילה משרי הכהנים שניים עשר- לשרביה החשיבה והם מאהיהם שעשרה ²⁵ ואשקללה (אשקללה) להם את הכסף ואת הזהב ואת הכלים- תרומות בית אלהינו ההרים המלך ויעציו ושרו וכיל ישראל הנמצאים ²⁶ ואשקללה על ידם כספי כקרים שיש מאות וחמשים וכלי כסף מהא לכקרים זהב מהא ככר ²⁷ וככרי זהב עשרים לאדריכנים אלף וכלי נוחת מצחוב טובה שנים- חמודה כוחב ²⁸ ואמרה אלהם אתם קדש ליהוה והכלים קדר והכסף והזהב נרבה ליהוה אלהי אבותיכם ²⁹ שקדו ושמרו עד תשקלו לפני שרי הכהנים והלויים ושרי האבות לישראל-- בירושלם הלשכות בית יהוה ³⁰ וקיבלו הכהנים והלויים משקל הכסף והזהב והכלים-- להביא לירושלם לבית אלהינו ³¹ ונעשה מנהר אהוא בשנים עשר לחודש הראשון- לכלת ירושלם ייד אלהינו היהת עליינו יוציאנו מכך אויב ואורב על הדרך ³² ונבוא ירושלם ונשב שם ימים שלשה ³³ וביום הרביעי נשקל הכסף והזהב והכלים בבית אלהינו על יד מרותם בן אוריה הכהן ועמו אלעדר בן פינחס ועמהם יזובד בן ישוע ונודעה בן בניו- הלוים ³⁴ במספר משלקל לכל וכותב כל המשקל בעת היא ³⁵ הבאים מהשבוי בני הגולה הקריבו עלות לאלהי ישראל פרים שנים עשר על כל ישראל אליו אילם השעים ושהה בכשים שביעים ושבעה צפيري חטא שנים עשר הכל עולה ליהוה ³⁶ ויתנו את דתך המלך לאחסדרפני המלך ופחות עבר הנהר ונשאו את העם ואת בית האלים

די מן טעם אלה שמי יתעד אדרוזא לבית אלה שמייא די למה להוא קצף על מלכוות מלכא ובנווי ²⁴ ולכם מהודעין די כל כהנא ולוייא זמריא תרעיא נתニア ופלחי בית אלהא דנה- מדנה בלו והלך לא שלט למרמא עליהם ²⁵ ואנת עזרא חכמת אלהך די בידך מני שפטין ודינין די להונ דניין (דניין) לכל עמא די בעבר נהרה לכל ידעתי אלהך ודי לא יידע תורהען ²⁶ וכל די לא להוא עבד דתא די אלהך ודתא די מלכא- אספרנה דינה להוא מתעבד מהנה hon למותה hon לשרשו (לשישי) hon לענש נכסין ולאסורה ²⁷ ברוך יהוה אלהי אבותינו- אשר נתן זאת בלב המלך לפאר את בית יהוה אשר בירושלם ²⁸ ועל הטה חסד לפני המלך ווועציו ולכל שדי המלך הגברים ואני התזקתי כדי יהוה אלהי עלי ואקצתה מישראל ראשים לעלות עמי

8 ואלה ראשי אבותיהם והתייחסם העלים עמי במלכות ארתחשסתא המלך-- מבבל ² מבני פינחס גרש מבני איתמר דניאל מבני דוד חטווש ³ מבני שכניה מבני פרעוש זכريا ועמו התיחס לזכרים מהא והמשים ⁴ מבני פחת מואב אליהווני בן זרחיה ועמו מאהים הזקרים ⁵ מבני שכניה בן יחויא ועמו שלש מאות הוכרים ⁶ ומבני עדין עבד בן יונתן ועמו חמשים הוכרים ⁷ ומבני עילם ישעה בן עתליה ועמו שבעים הוכרים ⁸ ומבני שפטיה זבדיה בן מיכאל ועמו שמינים הוכרים ⁹ מבני יואב עבדיה בן יחיאל ועמו מאהים ושמנה עשר הוכרים ¹⁰ ומבני שלומית בן יוספה ועמו מהא וששים הוכרים ¹¹ ומבני בבי זכريا בן בכוי ועמו עשרים ושמנה הוכרים ¹² ומבני עוגן יהנן בן הקטן ועמו מאה ועשרה הוכרים ¹³ ומבני אדניקם אחרים-- ואלה שמותם אליפלט יעיאל ושםעה ועמהם ששים הוכרים ¹⁴ ומבני בני עותי ובוד (זוכר) ועמו שבעים הוכרים ¹⁵ ואקבצם אל הנהר הבא אל אהוא ונחנה שם ימים שלשה ואבינה בעם ובכהנים ואלה שמותם אליפלט יעיאל ושםעה ועמהם ששים הוכרים ¹⁶ ומבני בני עותי ובוד (זוכר) ואשלה לאלי' עדר לא מצאתי שם ¹⁶ ואשלה לאלי' עדר לאראיל לשמעיה ולאלנתן וליריב ולאלנתן ולנתן ולזכريا ולמשלים- ראשים וליריב ולאלנתן מבנים ¹⁷ ואוצואה (ואצואה) אותם על אדו הראש בכספיא המקום ואשמה בפיהם דברים לדבר אל אדו אהי הנתינים (הנתינים) בכספיא המקום-- להביא לנו

10 וכחתפלל עזרא וכחזרתו בכה ומתגמל לפני בית האלהים נקבעו אליו מישראל קהיל רב מאד אנים ונשים וילדים--כי בכו העם הרבה בכח 2 ויען שכינה בן יחיאל מבני עולם (עלם) ויאמר לעוזרא--אנחנו מעלנו באלהינו ונשב נשים נכריות מעמי הארץ ועתה יש מקוה לישראל על זה זה ועתה נכרת ברית לאלהינו להוציא כל נשים והגולד ממה עצת אדרני והחרדים במצוות אלהינו וכחורה יעשה 4 קום כי עלייך הדבר ואנחנו עמק חזק ועשה ז' ויקם עוזרא ישבע את שדי הכהנים הלוים וכיל ישראל לעשות דבר זה--וישבעו 6 ויקם עוזרא מלפני בית האלהים וילך אל לשכת יהוחנן בן אלישיב וילך שם להם לא אכל ומים לא שתה--כי מהאבל על מעלה הנוללה 7 ווועבירו קול ביהודה וירושלם לכל בני הנוללה--להקbez ירושלם 8 וכל אשר לא יבוא לשלשת הימים עצת השרים והזקנים--חרם כל רכשו והוא יבדל מקהל הנוללה 9 ויקבעו כל אנשי יהודה ובנימין ירושלם לשלשת הימים הוא חדש החשייעי--בשבעים בחודש וישבו כל העם ברחווב בית האלהים מרעדדים על הדבר ומהנשימים 10 ויקם עוזרא הכהן ויאמר אלהם אתם מועלתם ותשיבו נשים נכריות--להוסיף על אשמה ישראל 11 ועתה תנוי הודה ליוה אלהי אבותיכם--ועשו רצונו והבדלו מעמי הארץ ומון הנשים הנכריות 12 ויענו כל הקהיל ויאמרו קול נдолן כן דבריך (דברך) עליינו לעשות 13 אבל העם רב והעת גשימים ואין כח לעמוד בחוץ והמלך לא ליום אחד ולא לשנים--כי הריבינו לפשע בדבר הזה 14 יעמדו נא שרינו לכל הקהיל וכל אשר בערינו ההשיב נשים נכריות יבא לעתים מזמןם ועםם וכן עיר ועיר ושפיטה עד להשיב חרון אף אלהינו ממנו--עד לדבר הזה 15 אך יונתן בן עשהאל ויוזיה בן תקווה עמדו על זאת ומשלם ושבתי הלוי ערום 16 ויעשו כן בני הנוללה ויבדל עוזרא הכהן אנסים ראש האבות לבית אבתם וכולם בשמות וישבו ביום אחד לחדר העשורי לדריש הדבר 17 ויכלו בכל--נשים החשבו נשים נכריות עד יום אחד לחדר הראשון 18 וימצא מבני הכהנים אשר השיבו נשים נכריות מבני ישוע בן יצדך ואחים-מעישה ואליעזר ויריב ונדריה 19 ויתנו ידם להוציא נשים

נבדלו העם ישראל והכהנים והלויים מעמי הארץ כתעתיקיהם לכינוי החתי הפראי היבוסי העמני המאי הצרי והאמרי 2 כי נשוא מבניתיהם להם ולבנייהם והתערבו זרע הקודש בעמי הארץ ויד השרים והסננים היהת במעלה הזה--ראשונה 3 וכשמי את הדבר הזה קדעתו את בגין ומעיל' ואמרתה משער הראש ווקני ואשכח משומם 4 ואלי יאפסו כל חרד בדברי אלהי ישראל--על מעלה הנוללה ואני ישב משומם עד למנחת הארץ 5 ובמנחת הארץ קמתי מתעניתי ובקרעי בגין ומעיל' ואכרצה על ברכי ואפרשה כפי אל יהוה אלהי 6 ואמרה אלהי בשתי נכלמתה--להרים אלהו פני אליך כי עונתינו רבו למעלה ראש ואשמנתו נדלה עד לשנים 7 מיימי אבותינו אנחנו באשמה נדלה--עד היום הזה ובעונתינו נהנו אנחנו מלכינו מהניינו ביד מלכי הארץ בחרב שבוי ובכוה וביבשת פנים--כחום הזה 8 ועתה כמעט רגע היהת תחנה מאת יהוה אלהינו להשair לנו פליטה ולתת לנו יחד במקום קדשו--להאריך עינינו אלהינו ולתתנו מחיה מעט בעבדתנו 9 כי עבדים אנחנו--ובעבדתנו לא עזנו אלהינו ויט עליינו חסד לפני מלכי פרס לחתת לנו מהיה לרוםם את בית אלהינו ולהעמיד את חרבתו ולחתת לנו גדר ביהודה ובירושלם 10 ועתה מה נאמר אלהינו אחר זאת כי עזנו מצותיך 11 אשר צוית ביד עבדיך הנביאים לאמור--הארץ אשר אתם באים לרשתה ארץ נדה היא בנדת עמי הארץ בתועבותיהם אשר מלאה מפה אל פה--בטמתם 12 ועתה בנותיכם אל תנתנו לבניהם ובנותיהם אל התשאו לבניכם ולא תדרשו שלמים וטובכם עד עולם--למען תחקו ואכלתם את טוב הארץ והורשתם לבניכם עד עולם 13 ואחריו כל הבא עליינו במעשינו הרעים ובאשמנתו הנדרלה כי אתה אלהינו חשבת למטה מעוננו ונתתת לנו פליטה כזו 14 הנשוב להפר מצותיך ולהתחנן בעמי התעבות האלה הלא תאנף בנו עד כללה לאין שרירות ופליטה 15 יהוה אלהי ישראל צדיק אתה--כי נשארנו פליטה כהוים הזה הננו לפניך באשמנתו כי אין לעמוד לפניך על זאת

ואשימים איל צאן על אשמתם ²⁰ וمبرני אמר חנני
וזבדיה ²¹ וمبرני חרם-מעשה ואליה ושמעה ויהיאל
ועזיה ²² וمبرני פשchor--אליוועני מעשה ישמעהל
נתנאל יזובר ואלעsha ²³ ומן הלוים--יזובד ושמי
וקליה הוא קליטא פתחיה יהודה ואלעוזר ²⁴ ומן
המשדרים אלישיב ומן השערדים שלם וטלם ואורי
²⁵ ומישראל--مبرני פרעוש רמיה וויה ומלכיה ומימן
ואלעוזר ומלכיה ובניה ²⁶ וمبرני עילם--מתניה זכריה
ויחיאל עבדי וירמות ואליה ²⁷ וمبرני זהוא-אליוועני
אלישיב מתניה וירמות זובד ועוזיא ²⁸ וمبرני בבי--
יהונן חנניה זובי עתלי ²⁹ וمبرני בניי--משלם מלוך
עדיה ישוב ושאל' ירמות (ורמות) ³⁰ וمبرני פחת
מואב עדנא וככל בניה מעשה מתניה בצלאל ובינוי
ומנשה ³¹ וברני חרם-אליעזר ישיה מלכיה שמעיה
שמעון ³² ובנימן מלוך שמריה ³³ מברני חשם--מתני
מוחטה זבד אליפלט ירמיון מנשה שמעי ³⁴ מברני בני
معدי עמרם ואואל ³⁵ בניה בדיה כלוחוי (כלוחו) ³⁶
וניה מרמות אלישיב ³⁷ מתניה מתנו ויעשו (ויעשי) ³⁸
ובני ובנוו שמעי ³⁹ ושלמיה ונתן ועדיה ⁴⁰ מכנדבי
ששי שרוי ⁴¹ עזראל ושלמיהו שמריה ⁴² שלום אמריה
יוסף ⁴³ מברני נבו-יעיאל מותה זבד זビנא ידו (ידי)
ויואל בניה ⁴⁴ כל אלה נשאי (נשאו) נשים נכריות וייש
מהם נשים וישימו בנים

אם על המלך טוב אגרות יתנו לי על פחוות עבר
הנהר אשר יעבוריוני עד אשר אבא אל יהודה 8
ואגרת אל אסף שמר הפרסס אשר למלך אשר יתן לי
עצים לקרות את שער הבירה אשר לבית ולחומה
העיר ולבית אשר אבא אליו יתן לי המלך כיד
אליהו הטובה עלי 9 ואבא אל פחוות עבר הנהר
ואתנה להם את אגרות המלך וישלח עמי המלך שרי
חיל ופרשים 10 ושמע סנבלת החדרני וטובי העבר
העמוני וירע להם רעה נדלה אשר בא אדם לבקש
טובה לבני ישראל 11 ואבא אל ירושלים ואהיו שם
ימים שלשה 12 ואוקום לילה אני ואנשימים מעט עמי ולא
הנדתי לאדם מה אלהי נתן אל לבו לעשות לירושלים
ובמהה אין עמי כי אם הבהמה אשר אני רכב בה 13
ואזאה בשער הניא לילה ואל פני עין התנין ואל שער
האשפת ואהיו שבר בחומת ירושלים אשר המפוזרים
(הם פרוצים) ושעריה אכלו באש 14 ואעבר אל שער
הعين ואל ברכת המלך ואין מקום לבהמה לעבר
תחתיו 15 ואהיו עליה בנחל לילה ואהיו שבר בחומה
ואושב ואבא בשער הניא-ואהוב 16 והנסנים לא ידעו
אניה הлечתי ומה אני עשה ולהיודרים ולכהנים ולחרים
ולסננים וליתר עשה המלאכה--עד כן לא הנדתי 17
ואומר אלהם אתם ראים הרעה אשר אנחנו בה אשר
ירושלם חרבה ושעריה נצחו באש לכוי ונבנה את
חומרם ירושלים ולא נהיה עודחרפה 18 ואגידי להם את
יד אלהי אשר היא טובה עלי ואף דברי המלך אשר
אמר לי ויאמרו נקום ובנינו ויזקנו ידיהם לטובה
19 ושמע סנבלת החדרני וטבה העבר העמוני ונשם
הערבי וילענו לנו וייבו עליינו ויאמרו מה הדבר הזה
אשר אתם עושים--העל המלך אתה מרדדים 20 ואшиб
אתם דבר ואומדר להם אלהי השם הוא יצליה
לנו ואנחנו עבדיו נקום ובנינו ולכם אין חלק וצדקה
וכורון-בירושלים

3 ויקם אלישיב הכהן הגדול ואהיו הכהנים ויבנו
את שער הצעאן--המנה קדשו והעמידו דלתהיו ועד
מנדל המאה קדרשו עד מנדל חננאל 2 ועל ידו
בננו אנשי יrhoו ועל ידו בנה זורן בן אמרי 3 ואות
שער הדגנים בננו בני הסנאה המה קרווה--ויעמידו
דלתהיו מנעולייו ובריחיו 4 ועל ידם החזוק מרמות בן

1 דברי נחמה בין חכמיה ויהי בחדרו בסלו שנת
עשרים ואני הייתי בשושן הבירה 2 ויבא חנני אחד
מאחיו הוא ואנשימים-מיודה ואשלם על היהודים
הפליטה אשר נשארו מן השבי--ועל ירושלים 3 ויאמרו
לי--הנשארים אשר נשארו מן השבי שם במדינה ברעה
נדלה ובחרפה וחומה ירושלים מפרקתו ושוריה נצחו
בаш 4 ויהי כשמי את הדברים האלה ישתי וocab
אתabalha ומים ואהיו צם ומתחפל לפניו אלהי השם
5 ואמר אני יהוה אלהי השם-האל הגדול והנורא
שמר הברית וחסד לאחביו ולשמרי מצותיו 6 תהיו נא
אונך קשבת ועיניך פתוחות לשמע אל הפלת עבדך
אשר אני מתחפל לפניך היום יום ולילה--על בני
ישראל עבדיך ומתחודה על חטאota בני ישראל אשר
חטאנו לך ואני ובית אבי חטאנו 7 חבל הכלנו לך
ולא שמרנו את המצות ואת החקים ואת המשפטים
אתכם בעמיכם 9 ושבתם אל--ושמרתם מצותינו ועשיתם
אתם אם יהוה נדרכם בקצת השם ממש אקבצם
והבאותים (והבאותים) אל המקום אשר בחרתי
לשכנן את שמי 10 והם עבדיך ועמך--אשר פDIST
בכח הגדול ובידך החזקה 11 ואנני תדי נאונך
קשבת אל הפלת עבדך ואל הפלת עבדך החפצים
ליראה את שמק והצלחה נא לעבדך הימים ותנהו
לרחמים לפני האיש הזה ואני הייתי משקה למלך

2 ויהי בחדרו ניסן שנת עשרים לארח חשתה המלך--
לפניו ואשא את הlein ואתנה למלך ולא הייתה רע
לפניו 2 ויאמר לי המלך מדורע פניך רעם ואתה איןך
חולה--אין זה כי אם רע לך ואירא הרבה מאר 3 ויאמר
למלך המלך לעולם ייחה מדוע לא ירע לפני אשר
העיר בית קברות אבתי חרבה ושעריה אכלו באש
4 ויאמר לי המלך על מה זה אתה מבקש ואתחפל
אל אלהי השם 5 ויאמר למלך--אם על המלך טוב
ואם ייטב עבדך לפניך אשר תשלחני אליו יהודה אל
עיר קברות אבתי--ואבנה 6 ויאמר לי המלך והשיג
ישבת אצלו עד متיה יהיה מהלך--ומתי השוב וויטב
לפני המלך וישלחני ואתנה לו זמן 7 ויאמר למלך--

העלין אשר לחצר המטרה אחריו פריה בן פרעוש ²⁶ והנתינום- היו ישבים בעפל עד גנד שער המים למורה והמנדל היוצא ²⁷ אחריו החזיקו התקעים מדה שנית מנדל המנדל הנдол היוצא ועד חותם העפל ²⁸ מעל שער הסוטם החזיקו הכהנים- איש לנדר ביתו ²⁹ אחריו החזיק צדוק בן אמר גנד ביתו ³⁰ ואחריו החזיק שמעיה בן שכניה שמר שער המורה ³¹ ואחריו החזיק שמעיה בן שכניה שמר שער המורה ³² אחורי (אחריו) החזיק חנניה בן שלמיה וחנן בן צלף הששי- מדה שניי אחורי החזיק משלם בן ברכיה- גנד נשכחו ³³ אחורי (אחריו) החזיק מלכיה בן הצרפתי- עד בית הנזירים והרצלים גנד שער המפקד ועד עליית הפנה ³⁴ ובין עליית הפנה לשער הצאן החזיק הצרפים והרכלים

4 ויהי כאשר שמע סנבלט כי אנחנו בונים את החומה ויחור לו ויכעס הרבה וילעג על היהודים ² ויאמר לפני אחיו וחול שמרון ויאמר מה היהודים האמללים שעיס היעבו להם היובחו היכלו ביום היחיו את האבנים מערכות העפר והמה שרובות ³ וטובייה העמוני אצלו ויאמר גם אשר הם בונים- אם יעלה שועל ופרץ חומת אבניהם ⁴ שמע אלהינו כי היינו בוזה והשב הרפתם אל ראשם ותنم לבזה בארץ שביה ⁵ ואל תקס על עונם וחתאתם מלפניך אל תמחה כי הצעיסו לנדר הבונים ⁶ ונבנה את החומה ותקשר כל החומה עד חציה יהיו לב לעם לעשות ⁷ ויהי כאשר שמע סנבלט וטובייה והערבים והעמנים והאשודדים כי עלתה ארכוכה לחומות ירושלים-- כי החלו הפרציט להסתם ויחר להם מאיד ⁸ ויקשרו כלם יחדו לבוא להלחם בירושלם ולעשות לו תועה ⁹ ונחפכל אל אלהינו ונעמיד משמר עלייהם יומם ולילה מפנייהם ¹⁰ ויאמר יהודה כשל כה הסבל והעפר הרבה ואנחנו לא נוכל לבנות בחומה בויאמרו צרינו לא ידעו ולא יראו עד אשר נבוא אל תוכם והרגנו והשבתו את המלאכה ¹¹ ויהי כאשר באו היהודים היישבים אצלם ויאמרו לנו עשר פעמים מכל המקומות אשר תשובו לעליינו ¹² ואעמיד מתחיות למקומות מאחריו לחומה-- בצחחים (בצחחים) ואעמיד את העם למשפחות עם חרבתייהם רمحיהם וקשתתייהם ¹³ וארא ואקום ואמיר אל החרים ואל הסננים ואל

אוריה בן הקוץ ועל ידם החזיק משלם בן ברכיה בן משיזבאול ועל ידם החזיק צדוק בן בענא ¹⁴ ועל ידם החזיק התקיעים ואדריהם לא הבאו צורם בעבדת אדריהם ¹⁵ ואת שער היושנה החזיקו ויודע בן פסח ומשלם בן בסודיה המה קרווה-- ויעמידו דלתתיו ומגעלו ובריחיו ¹⁶ ועל ידם החזיק מלטיה הנבעני ויידון המרתני אנשי גבעון והמצפה-- לכסא פחת עבר הנהר ¹⁷ על ידו החזיק עזיאל בן חרחה צורפים ועל ידו החזיק חנניה בן הרקחים ויעזבו ירושלם עד החומה הרחבה ¹⁸ ועל ידם החזיק יידה בן חרום גדי פלך ירושלם ¹⁹ ועל ידו החזיק חטוש בן חשבניה ²⁰ מדה שניות החזיק מלכיה בן חרם וחשוב בן פחת מואב ואת מגדל התוגרים ²¹ ועל ידו החזיק שלום בן הלוחש שר חצי פלך ירושלם הוא ובנותיו ²² את שער הניאו החזיק חנון יшибוי זונה- המה בנונה ויעמידו דלתתיו מנעלו ובריחיו ואלה' אמה בחומה עד שער השפות ²³ ואת שער האשפות החזיק מלכיה בן רכב שר פלך בית הכרם הוא יבננו- ויעמיד דלתתיו מנעלו ובריחיו ²⁴ ואת שער העין החזיק שלון בן כל חזה שר פלך המצפה-- הוא יבננו ויטלנו ויעמידו (ויעמיד) דלתתיו מנעלו ובריחיו ואת חומות ברכת השלח לנן המלך ועד המעלות היורדות מעיר דויד ²⁵ אחריו החזיק נהמיה בן עזובוק שר חצי פלך בית צור-- עד גנד קברדי דויד ועד הברכה העשויה ועד בית הגברים ²⁶ אחורי החזיק הלויים רחום בן בני על ידו החזיק חשביה שר חצי פלך קעילה-- לפלבו ²⁷ אחורי החזיק אחותם בוי בן תנדר שר חצי פלך קעילה ²⁸ ויהזק על ידו עוז בן ישוע שר המצפה-- מדה שנית מנדל עלה נשקי המקצע ²⁹ אחריו החזיק החזיק ברוך בן צבי (זכי) מדה שנית מן המקצע-- עד פתח בית אלישיב הכהן הנдол ³⁰ אחורי החזיק מרמותה בן אוריה בן הקוץ-- מדה שנית מפתח בית אלישיב ועד תכליות בית אלישיב ³¹ ואחריו החזיק אלישיב הכהנים אנשי הכהר ³² אחורי החזיק בניין וחשוב גנד ביתם אחורי החזיק עזריה בן מעשיה בן ענניה- אצל ביתו ³³ אחורי החזיק בניין בן חנדד-- מדה שנית מבית עזריה עד המקצע ועד הפנה ³⁴ פלך בן אווי מנדל המקצע והמנדל היוצא מבית המלך

יתר העם-אל תיראו מפניהם את אדרני הגנול והנורא זכרו והלחמו על אחיכם בניכם ובנתיכם נשים ובתיכם ¹⁵ ויהיו כאשר שמעו אויבינו כי-node לענו ויפר האלהים את עצם ונסוב (ונשב) כלנו אל החומה איש אל מלאתנו ¹⁶ וכי מין היום הוא חצי נערן עשים במלאה והצים מהזוקים והרמחים המגנים והקשנות והשרניות והשרים-אחרי כל בית יהודה ¹⁷ הבונים בחומה והנשאים בסבל עמשים באחת ידו עשה במלאה ואחת מחזקת השלה ¹⁸ והבונים- איש חרבו אסורים על מתנו וובנים והתוקע בשופר אצל ¹⁹ ואמר אל החדרים ואלה הסננים ואל יתר העם- המלאכה הרבה ורחבה ואנחנו נפרדים על החומה רוחקים איש מהיו ²⁰ במקום אשר נשמעו את קול השופר שמה תקbezו אלינו אלהינו ליחם לנו ²¹ ואנחנו עשים במלאה והצים מהזוקים ברמחים מעלה השחר עד צאת הכוכבים ²² גם בעת ההיא אמרהו לעם-איש ונערנו ילינו בתוך ירושלים והוא לנו הלילה משמר והיום מלאכה ²³ ואין אני ואחי ונערני ואנשי המשמר אשר אחריו- אין אנחנו פשטים בנדינו איש שלחו הימים

5 ותהי צעקה העם ונשיהם נדולה אל אחיהם היהודים ²⁴ וויש אשר אמרים בנינו ובנתינו אנחנו רכבים ונכח דגן ונأكلה ונחיה ²⁵ וויש אשר אמרים שדתינו וכרכינו וככינו אנחנו ערבים ונכח דגן בראב ²⁶ ויש אשר אמרים לוינו כסף למדת המלך שדרתינו וכרכינו ²⁷ ועתה כבשר אנחנו כבנים בניינו והנה אנחנו כבשים את בניינו ואת נתינו לעבדים ויש מבנתינו נכבותות ואין לאיל ירדנו ושדרתינו וכרכינו ²⁸ לאחרים ²⁹ ויחיד ל' מאי כאשר שמעתי את זעקתם ואת הדברים האלה ³⁰ וימליך לבני עלי ואיריבת את החרים ואת הסננים ואמרה להם משה איש באחיו אתם נשאים (נשים) ³¹ ואתן עליהם קלה נדולה ³² ואמרה להם אנחנו קניינו את אנחנו היהודים הנמקרים לנוים כדי בנו וגם אתם תמכרו את אחיכם ונמכרנו לנו יחרישו ולא מצאו דבר ³³ וויאמר (ואמר) לא טוב הדבר אשר אתם עשים הללו ביראת אלהינו תלכו מהרפת הגנים אויבינו ³⁴ וגם אני אחיו ונערני נשים בהם כסף ודגן נזוכה נא את המשא הזה ³⁵ והשיבו נא להם

כהיון שדרתיהם כרמייהם זיתיהם-ובתיהם ומאת הכסף והדרן התירוש והויצחאר אשר אתם נשים בהם ³⁶ ויאמרו נשיב וממה לא נבקש-כן נעשה כאשר אתה אומר ואקריא את הכהנים ואשביעם לעשות דבר זהה ³⁷ גם חצני נערתי ואמרה כהה ינער האלהים את כל האיש אשר לא יקיים את הדבר הזה מביתו ומיניעו וככה יהיה נערו וריך ואמרו כל הקהל Amen ויהללו את יהוה וייש העם בדבר הזה ³⁸ גם מיום אשר צוה אותו להיות פחם בארץ יהודה משנת שערם ועד שנת שלשים ושתיים לארתחסתה המלך שנים שתים עשרה-אני ואחי לחם הפחה לא אכלתי ³⁹ והפחות הראשנים אשר לפניו הכבידו על העם ויקחו מהם בלחם וין אחר כסף שקלים ארבעים-גם נעריהם שלטו על העם ואני לא עשית כן מפני יראת אלהים ⁴⁰ וגם במלאת החומה הזאת החזקתי ושרה לא קניינו וכל נער-קבוצים שם על המלאכה גן והיהודים והסננים מאה וחמשים איש והבאים אלינו מן הגויים אשר סביבתינו-על שלחני ⁴¹ ואשר היה נעשה לי עשרה ימים בכל יין להרבה עם וזה לחם הפחה לא בקשתי-כי כבדה העבדה על העם הזה ⁴² זכרה לי אליו לטובה-כל אשר עשית על העם הזה

6 ויהי כאשר נשמעו לסובלט וטוביה ולגשם הערבי וליתר איבינו כי בניו את החומה ולא נותר בה פרץ- גם עד העת הזאת דלותה לא העמדתי בשעריהם ⁴³ וישלח סובלט ונשם אליו לאמר לך ונועדה יהדו בכפרים בבקעת אונו והמה חשבים לעשות לדי רעה ⁴⁴ ואשלחה עליהם מלאכים לאמר- מלאכה נדולה אני עשה ולא אוכל לרדת למטה תשבת המלאכה כאשר ארפיה וירדתי אליויכם ⁴⁵ וישלחו אליו דבר הזה ארבע פעמים ואשיב אותם לדבר הזה ⁴⁶ וישלח אליו סובלט לדבר הזה פעם חמישת-את נערו ואנרת פתחה בירדו ⁴⁷ כתוב בה בנויים נשמעו ונשמו אמר אתה והיהודים החשבים למורוד על כן אתה בונה החומה ואתה הוה להם למלך-דברים האלה ⁴⁸ וגם נבאים העמדת לקרא עלייך בירושלם לאמר מלך ביהודה ועתה ישמע למלך לדברים האלה ⁴⁹ ועתה לך ונועצה יהדו ⁵⁰ ואשלחה אליו לאמ-לא

בני שפטיה שלש מאות שבעים ושנים ¹⁰ בני ארחה
 שיש מאות חמשים ושנים ¹¹ בני פחה מואב לבני ישוע
 וՅואב-אלפים ושמנה מאות שמנה עשר ¹² בני עילם-
 אלף מאות חמשים וארבעה ¹³ בני זיו ותוא שמנה מאות
 ארבעים וחמשה ¹⁴ בני זיו שבע מאות וששים ¹⁵ בני
 בניו שמאות ארבעים ושמנה ¹⁶ בני בבי שמאות
 עשרים ושמנה ¹⁷ בני עזגד--אלפים שלש מאות עשרים
 ושנים ¹⁸ בני אדרניקם--שמאות ששים ושבעה ¹⁹
 בני בניו אלפיים ששים ושבעה ²⁰ בני עדין שמאות
 חמשים ו חמישה ²¹ בני אטר לחזקה תשעים ושמנה ²²
 בני חם שלש מאות עשרים ושמנה ²³ בני בצי שלש
 מאות עשרים וארבעה ²⁴ בני חריף מה שנים עשר
 בני גבעון תשעים ו חמישה ²⁵ בני איש בית לחם וגטפה
 מה שמנים ושמנה ²⁶ בני ענתות מה עשרים ושמנה
 28 בני עזמות ארבעים ושנים ²⁹ בני קריית
 יערם כפרה ובארות שבע מאות ארבעים ושלשה
 אנשי הרמה ונבע שיש מאות עשרים ואחד ³¹ בני
 מכמס מה עשרים ושנים ³² בני בית אל והען מה ³³
 עשרים ושלשה ³⁴ בני אחר חמשים ושנים ³⁵
 בני עילם אחר--אלף מאות חמשים וארבעה ³⁶ בני ירחו שלש מאות
 חרם שלש מאות ועשרים ³⁷ בני לד חידר ואנו שבע מאות
 ארבעים וחמשה ³⁸ בני سنאה--שלשת אלפיים תשע מאות
 ועשרים ואחד ³⁹ הכהנים בני ידעה לבית ישוע תשע מאות
 ושלשים ⁴⁰ בני אמר אלף חמשים ושנים ⁴¹
 שבעים ושלשה ⁴² בני פרשה--אלף מאות ארבעים ושבעה ⁴³ בני
 בני פשchor--אלף מאות חמשים ושבעה ⁴⁴ המשדרים--בני
 חרם אלף שבעה עשר ⁴⁵ השערדים בני שלם בני
 לבני להודוה שבעים וארבעה ⁴⁶ הנתרים בני צחא בני חשפא בני
 אסף מה ארבעים ושמנה ⁴⁷ קירס בני סייע ⁴⁸ בני לבנה
 אשר בני טלמן בני יעקב בני חטיא ⁴⁹ בני שמי--מאות
 שלשים ושמנה ⁵⁰ בני חנוך בני נגדל בני גהר ⁵¹
 בני ראייה בני רצין בני נקודא ⁵² בני נום בני עוז בני
 פסח ⁵³ בני בסי בני מעונים בני נפושטים (נפישטים)
 בני בקוק בני חוקפה בני חרחוור ⁵⁴ בני בצלית
 בני מוחידא בני חטיא ⁵⁵ בני ברקוס בני סיסרא בני
 תמח ⁵⁶ בני נציח בני חטיא ⁵⁷ בני עבדי שלמה בני
 סוטי בני ספרת בני פרידא ⁵⁸ בני יעלא בני דרכון ⁵⁹
 יהוה כדברים האלה אשר אתה אומר כי מלך אתה
 בודאים ⁶⁰ כי כלם מיראים אותך לאמר ירפו יידיהם
 מן המלאכה ולא תעשה ועתה חזק את ידי ⁶¹ ואני
 באתי בית שמעיה בן דליה בן מהיטבל--והוא עצור
 ויאמר נועד אל בית האלהים אל תוך ההיכל ונגירה
 דלתות ההיכל--כיabis להרנק וליליה באים להרנק
 ובאמירה האיש כמו יברח ומוי כמו אשר יבא אל
 ההיכל וחיה לא אבואה ⁶² ואכירה והנה לא אלהים
 שלחו כי הנבואה דבר עלי וטוביה ונסבלת שכרו
⁶³ למען שכור הוא למען אידרא ואעשה כן וחטאתי
 והוא להם שם רע למען יחרפוני ⁶⁴ זכרה אלהו
 לטוביה ונסבלת כמעשו אלה ונום לנוגדים הנבואה
 וליתר הגבאים אשר היו מיראים אותו ⁶⁵ ותשלם
 החומה בעשרים ו חמישה לאלו--לחמשים ושנים יום
 16 ויהי כאשר שמעו כל אויבינו ויראו כל הגוים אשר
 סביתינו ויפלו מאד בעיניהם יודע--כי מאת אלהינו
 נשתה המלאכה הזאת ⁶⁷ גם ביוםיהם הם מרבים חרוי
 יהודה אגרתיהם הולכות על טוביה ואשר לטוביה
 אותן אליהם ⁶⁸ כי רבים ביהודה בעלי שבועה לו--
 כי חתן הוא לשכניה בן ארחה ויוחנן בן-לקח את
 בת משלם בן ברכיה ⁶⁹ גם טובתו היו אמרים לפניו
 ודברי היו מוצאים לו אגרות שלח טוביה ליראני

7

ויהי כאשר נבנתה החומה ואעמיד הדלתות
 ויפקדו השוערים והמשדרים והלויים ² ואכזהה את
 חנניachi ואת חנניה שר הבירה--על ירושלם כי הוא
 איש אמר וירא את האלים מרבים ³ ויאמר (אמר)
 להם לא יפתחו שעריו ירושלם עד חם השמש ועד
 הם עמדים יניפו הדלתות ואחزو והעמיד משמרות
 ישבו ירושלם--איש במשמרו ואיש ננד ביתו ⁴ והעיר
 רחבת ידיים ונדרלה והעם מעת בתוכה ואין בתים
 בניו ⁵ ויתן אלהי אל לבי ואקצתה את החרים
 ואת הסננים ואת העם להתייחס ואמצא ספר היחס
 העולים בראשונה ואמצא כתוב בו ⁶ אלה בני המדינה
 העלים משבוי הנולאה אשר הגללה נבוכדנצר מלך
 כל ושובו לירושלים וליהודה איש לעירו ⁷ החאים
 עם זרבבל ישוע נחמיה עזירה רעमיה נחמני מרדכי
 בלשן מספרת בניו--נחום בענה מספר אנשי עם
 ישראל ⁸ בני פרעוש--אלפים מאה ושבעים ושנים ⁹

האללים הנדול ויענו כל העם אמן במעל ידיהם ויקדו ווישתו להוה אפים ארזה ⁷ ויושו ובני ושביבה ימין עקוב שבתי הודיה משינה קליטה עוריה וזובד חנן פלאיה והלויים-מכנים את העם ל תורה והעם על עמדם ⁸ ויקראו בספר בתורת האלים מפרש ושם שכל ויבינו במקרא ⁹ ויאמר נחמייה הוא התרשת ואורה הכהן הספר והלויים המבינים את העם לכל העם קדרש הוא ליהוה אלהיכם-אל התאבלו ואל התבכו כי בוכים כל העם כשמעם את דברי התורה ¹⁰ ויאמר להם לכו אכלו משמנים ושות ממתוקים ושלחו מנות לאין נכוון לו-כי קדוש היום לאדרינו ואל תעכבו כי תזרות יהוה היא מעיכם ¹¹ והלויים מחשים לכל העם לאמר הסו-כי היום קדרש ואל תעכבו ¹² וילכו כל העם לאכל ולשתות ולשלח מנות ולעתות שמחה נдолלה כי הבינו בדברים אשר הודיעו להם ¹³ וביום השני נאספו ראשי האבות לכל העם הכהנים והלוים אל עוזרא הספר-ולחשיכל אל דברי התורה ¹⁴ וימצאו כתוב בתורה אשר צוה יהוה ביד משה אשר ישבו בני ישראל בסכות בଘ בחדר השביעי ¹⁵ ואשר ישמשו ויעבירו קול בכל ערים ובירושלם לאמר--צאו ההר והביאו עלי' זית ועל' עץ שמן ועל' הדס ועל' תמרים ועל' עץ עבת לעשת סכת כתוב ¹⁶ וויצאו העם ויביאו ויישו להם סכות איש על גנו ובחרתיהם ובחרחות בית האלים-וברחוב שער המים וברחוב שער אפרים ¹⁷ ויעשו כל הקhal השבים מן השבי סכות וישבו בסכות-כי לא עשו מימי ישוע בן נון בן בני ישראל עד היום ההוא ותהי שמחה נдолלה מaad ¹⁸ ויקרא בספר תורה האלים יום ביום-מן היום הראשון עד היום האחרון-וברחוב שער ימים וביום חמימי עצרת כמשפט

9 וביום עשרים וארבעה לחדר הזה נאספו בני ישראל בזום ובשים ואדרמה עליהם ² ויבדלו זרע ישראל מכל בני נכר ויעמדו ויתודו על חטאיהם ועונות אבותיהם ³ ויקומו על עמדם ויקראו בספר תורה יהוה אלהים רבעית היום ורביעית מתודים ומשתוחים ליהוה אלהים ⁴ ויקם על מעלה הלויים ישוע ובני קדרmiaל שנבניה בני שרביבה--בני נני ויזעקו בקהל נדול אל יהוה אלהים ⁵ ויאמרו הלויים ישוע וקדmiaל בני חשבניה שרביבה הודיה שבניה פתיחה

בני גdal ⁵⁹ בני שפטיה בני חטיל בני פכרת הצבאים- בני אמון ⁶⁰ כל הנחונים-ובני עבדי שלמה שלש מאות תשעים וחמש ⁶¹ ואלה העולים מטה מלחה תל חרש כרוב ארון ואמר ולא יכולו להניד בית אבותם וזרען--אם מישראל הם ⁶² בני דליה בני טוביה בני נקודה--שש מאות וארבעים ושנים ⁶³ ומון הכהנים בני חביבה בני הקוץ בני ברזילי אשר לך מבנות ברזלי הגלעד אש ויקרא על שם ⁶⁴ אלה בקשו כתובם המתיחשים--ולא נמצא וינוalo מן הכהנה ⁶⁵ ויאמר התרשתא להם אשר לא יאכלו מקדש הקדשים-- עד עמד הכהן לאורים והמים ⁶⁶ כל הקhal כאחד- ארבע רבוע אלף שלש מאות וששים ⁶⁷ מלבד עבריהם ואמותיהם אלה--שבעת אלף שלש מאות שלשים ושבעה ולהם משרדים ומשדרות-מאთים וארבעים וחמשה ⁶⁸ גמלים ארבע מאות שלשים וחמשה חנורים--שבעת אלפי שבע מאות ועשרים ⁶⁹ ומצתת ראשי האבות נתנו למלאכה--התרשתא נתן לאוצר זהב דרכמנים אלף מזוקות חמשים כתנות כתנים שלשים וחמש מאות ⁷⁰ ומראשי האבות נתנו לאוצר המלאכה--זהב דרכמנים שתי ריבות וככסף מנים אלפיים ומאתים ⁷¹ ואשר נתנו שארית העם--זהב דרכמנים שתי ריבות וככסף מנים אלפיים וכנתת כהנים ששים ושבעה ⁷² וישבו הכהנים והלויים והשוערים והמשדרים ומן העם והנתינום וכל ישראל--ברירים ונגע החדש השביעי ובני ישראל בעיריהם

8 ויאספו כל העם כאיש אחד אל הרחוב אשר לפניו שער המים ויאמרו לעוזרא הספר--להביא את ספר תורה משה אשר צוה יהוה את ישראל ² ויביא עוזרא הכהן את התורה לפני הקhal מאייש ועדasha וככל מבין לשמע--ביום אחד לחדר השביעי ³ ויקרא בו לפני הרחוב אשר לפניו שער המים מן האור עד מהצית הימים--גנד האנשים והנשים והמכינים ואני כל העם אל ספר התורה ⁴ ויעמד עוזרא הספר על מגדל עץ אשר עשו לדבר ויעמד אצלו מתחיה ושמוע ועניה ואוריה וחלקיה ומשינה על ימינו ומשמאלו פריה ומישאל ומלכיה ומשינה ושם וחשבדנה--זכריה משלם ⁵ ויפתח עוזרא הספר לעני כל העם כי מעל כל העם היה וכפתחו עמדו כל העם ⁶ ויברך עוזרא את יהוה

ותבאים אל הארץ אשר אמרת לאבותיהם לבוא לרשת
 24 ויבאו הבנים ויירשו את הארץ והכנען לפניהם
 את ישבי הארץ הכנענים ותתנים בידם ואת מלכיהם
 ואת עמי הארץ לעשות בהם כרצונם 25 וילכו
 ערים בצורת אדמתה שמנה ויירשו בתים מלאים כל
 טוב ברות הצובים קרמים וויתרים וען מאכל לרבים
 ויאכלו וישבעו וישמינו ויתעדנו בטובך הנadol 26
 וימרו וימרדו בכך יישלכו את תורתך אחרני נום ואת
 נביאיך הרנו אשר העידו בם להשיכם אליך וייעשו
 נאות נדולות 27 ותתנס ביד צרייהם וייצרו להם ובעת
 צرحم יצעקו אליך ואת משימים תשמע וכرحمך
 הרבים תנן להם מושיעים ויושיעום מיד צרייהם 28
 וכנוח להם---ישבו לעשות רע לפניך ותעוזם ביד
 איביהם וירדו בהם ויישבו ויזעוק ואת משימים
 תשמע ותצלים כرحمך רבות עתים 29 ותעד בהם
 להשיכם אל תורתך ומה היזיר ולא שמעו למצותיך
 ובמשפטיך חטא בם אשר יעשה אדם וחיה בהם
 ויתנו כתף סוררת וערפם הקשו ולא שמעו 30 ותמשך
 עליהם שנים רבות ותעד בם ברוחך ביד נביאיך ולא
 האזינו ותתנס ביד עמי הארץ 31 ובرحمך הרבים
 לא עשיתם כליה ולא עזבתם כי אל חנון ורחום אתה
 32 ועתה אלהינו האל הנadol הגיבור והגנורא שומר
 הבירית והחסד---אל ימעט לפניך את כל התלאה
 אשר מצאתנו למלכינו לשדרינו ולכהנינו ולנביינו
 ולאบทינו ולכל עמק מימי מלכי אישור עד היום הזה
 33 ואתה צדיק על כל הבא עליינו כי אמת עשית
 ואנחנו הרשענו 34 ואת מלכינו שרים כהנינו ואบทינו
 לא עשו תורתך ולא הקשיבו אל מצותיך ולעדורותיך
 אשר העידת בהם 35 והם במלכותם ובטובך הרב
 אשר נתת להם ובארץ הרחבה והשמנה אשר נתת
 לפניהם---לא עבדוך ולא שבו מעמליהם הרעים 36
 הנה אנחנו היום עבדים והארץ אשר נתת לאבותינו
 לאכל את פירותה ואת טיבתה---הנה אנחנו עבדים עליה
 37 ותבאותה מרבה למלכים אשר נתת לה עליינו---
 בחטאותינו ועל גנותנו משלים ובבהתנו כרצונם
 ובצורה נדלה אנחנו 38 ובכל זאת אנחנו כרותם אמונה
 וכתחים ועל החותם שרים לנו כהנינו

קומו ברכו את יהוה אלהיכם מן העולם עד העולם
 ויברכו שם כברך ומורם על כל ברכה והלה 6
 אתה הוא יהוה לביך---את (אתה) עשית את השמים
 שמי השמים וכל צבאם הארץ וכל אשר עליה הימים
 וכל אשר בהם ואתה מהיה את כלם וצבא השמים
 לך משתחים 7 אתה הויה האלהים אשר בחרת
 באברם והוציאתו מאור כשרדים ושםתו שמו אברהם
 8 ומצתת את לבבו נאמן לפניך וכרות עמו הברית
 לתה את ארץ הכנעני החתי האמרי והפרזי והיבוסי
 והגרנשי לחת לזרעו ותקם את דבריך כי צדיק אתה
 9 ותרא את עני אבותינו במצרים ואת עזתם שמעת
 על ים סוף 10 ותתן אתם מפתחים בפרעה ובכל עבדיו
 ובכל עם ארצו---כי דעת כי היזרו עליהם והתעש לך
 שם כהיום הזה 11 וזהם בקעת לפנייהם ויעברו בתוכו
 הימים ביבשה ואת רדפיהם השלוות במצולות מאבן
 בימים עזים 12 ובעמוד ענן הנחיתם יומם ובעמדו
 אש לילה להoir להם את הדרך אשר ילכו בה 13
 ועל הדר סיני ירדת ודבר עמם משימים ותתן להם
 משפטים ישרים ותורת אמת---חקים ומצוות טבים 14
 ואת שבת קדשך הודיעת להם ומצוות וחוקים ותורה
 צוית להם ביד משה עבדך 15 ולهم משימים נתה
 להם לרעבם ונמים מסלע הוציאת להם לצמאם ותאמר
 להם לבוא לרשת הארץ אשר נשאת את ידך
 让他们 לחת לזרעך והוציאת להם שמע ולא זכרו נפלאתיך
 שמעו אל מצותיך 17 וימאנו לשמע ולא זכרו נפלאתיך
 אשר עשית עליהם ויקשו את ערפם ויתנו ראש לשוב
 לעבדיהם במרים ואת אלה אלוה נחנון ורחום
 ארך אפים ורב וחסד (חסד)---ולא עזבתם 18 אף
 כי עשו להם עגל מסכה ויאמרו זה אלהיך אשר
 העלה מצרים ויעש נאות גדלות 19 ואותה ברחמייך
 הרבים לא עזבתם במדבר את עמוד הענן לא סר
 מעלייהם ביום להנחתם בהדרך ואת עמוד האש
 בלילה להoir להם ואת הדרך אשר ילכו בה 20
 ורוחך הטובה נתת להשכילים ומנק לא מנעה מפיהם
 ומינם נתת להם לצמאם 21 ואربעים שנה כלכלתם
 במדבר לא חסרו שלמותיהם לא בלו ונalignם לא
 בצדוק 22 ותנתן להם ממלכות ועמים ותחלקם לפאה
 וירשו את ארץ סיכון ואת ארץ מלך חשבון ואת ארץ
 עוג מלך הבשן 23 ובניהם הרביה ככוכבי השמים

אהרן עם הלוים בעשר הלוים והלוים יעלו את מעשר המשער לבית אלהינו אל הלשכות לבית האוצר כי אל הלשכות יכiao בני ישראל ובני הלווי את תרומת הרן התירוש והויצוchar ושם כל המקדש והכהנים המשרתים והשוערים והמשדרים ולא נזוב את בית אלהינו

11 ושבו שרי העם בירושלם ושאר העם הפלו נורלות להביא אחד מן העשרה לשבת בירושלם עיר המקדש ותשע הידות בערים ² ויברכו העם-- לכל האנשים המתנדבים לשבת בירושלם ³ ואלה ראשי המדינה אשר ישבו בירושלם ובערי יהודה שבו איש באחיזתו בערים יישראל הכהנים והלוים והנתינים ובני עבדי שלמה ⁴ ובירושלם ישבו מבני יהודה ומבני בניין מבני יהודה עתיה בן עזיה בן זכריה בן אמריה בן שפטיה בן מהלאל-- מבני פרץ ומעישה בן ברוך בן כל חזיה בן חזיה בן עריה בן זכריה בן זכריה-- בן החלני ⁶ כל בני פרץ היושבים בירושלים-- ארבע מאות שים ושמנה אנשי חיל ⁷ ואלה בני בניין סלא בן משלם בן יועד בן פריה בן קוליה בן מעישה בן איטיאל-- בן ישעה ⁸ ואחריו נבי סלי-- תשע מאות עשרים ושמנה זיואל בן זכריה פקיד עליהם ויהודיה בן הנסואה על העיר משנה ¹⁰ מן הכהנים ירעה בן יורייב יcin ¹¹ שירה בן חלקיה בן משלם בן צדוק בן מריוות בן אחיטוב-- ננד בית האלים ¹² ואחיםם עשה המלוכה לבית-- שמנה מאות עשרים ושנים ועדיה בן ירחם בן פלליה בן אמץ' בן זכריה בן פשוחר בן מלכיה ¹³ ואחים ראשים לאבות מאתים ארבעים ושנים ועמשי בן עזראל בן אחוי בן משלמות בן אמר ¹⁴ ואחים נבריה חיל מאה עשרים ושמנה ופקוד עליהם ובידאל בן הנגדלים ¹⁵ ומן הלוים שמעיה בן חשוב בן עזיריקם בן חשיבה בן בוני ¹⁶ ושבתי ויובד על המלוכה החיצונה לבית האלים מראשי הלוים ¹⁷ ומונתיה בן מיכא בן זבדי בן אסף ראש התחלת יהודה לתפליה ובבקביה משנה מאחים ועבדא בן שמואל בן גלל בן ידיון (ידיון) ¹⁸ כל הלוים בעיר הקדש מאות שמנים וארבעה ¹⁹ והשוערים עקוב טלמון ואחים השמרים בשערים-- מאה שבעים ושנים ²⁰ ושאר יישראל הכהנים הלוים בכל ערי יהודה איש בנחלתו ²¹ והנתינים ישבים

ועל החתומים נהמיה התרשתה בן חכליה וצדקה ² שריה עזריה ירמיה ³ פשchor אמריה מלכיה ⁴ חטוש שנינה מלוך ⁵ חרם מרמות עבדיה דניאל נתון ברוך ⁷ משלם אביה מימן ⁸ מעזיה בלני שמעיה אלה הכהנים ⁹ והלוים וישוע בן אזניה בני מבני חנדר קדרmiael ¹⁰ ואחיםם-- שבניה הודיה קליטה פלאיה חנן ¹¹ מיכא רחוב השביה ¹² זכור שרבה שנינה ¹³ הודיה בני בניו ¹⁴ ראש העם פרעש פתח מואב עילים ותוא ¹⁵ בני עזגד בכி ¹⁶ ארנית בני עדין ¹⁷ אטר חזקיה עוזר ¹⁸ הודיה חשם בכזי ¹⁹ חריף ענותות נובי (نبي) ²⁰ מגיעש משלם חזיר ²¹ משיזabal צדוק ידווע ²² פלטיה חנן עניה ²³ הוועש הנניה חשוב ²⁴ הלווש פלאא שבק ²⁵ רחום חשבנה מעשיה ²⁶ ואחיה חנן ענן ²⁷ מלוך חרם בענה ²⁸ ושאר העם הכהנים הלוים השוערים המשדרים הנתינים וכל הנבדל מעמי הארץ אל תורת האלים נשיהם בניםם ובנותיהם כל יודע מבין ²⁹ מחזיקים על אחיהם אדריהם ובאים באלה ושבועה לילכת בתורת האלים אשר נתנה ביד משה עבר האלים ולשמור ולעשות את כל מצות יהוה ארניתו ומשפטיו וחקיו ³⁰ ואשר לא נתן בנותינו לעמי הארץ ואת בנותיהם לא נקח לבניינו ³¹ ועמי הארץ המביאים את המקחות וכל שבר ביום השבת למכור-- לא נקח מהם בשבת וביום קדרש ונטש את השנה השביעית ומשא כל יד והעמדנו עליו מצות לחת עלינו שלישית השקלה בשגה לעברת בית אלהינו ³³ ללחם המרתקת ומנהת ההמיד ולעלות התמיד השבות החדשים למועדים ולקרדים ולחתאות-- לכפר על יישראל וכל מלאכת בית אלהינו ³⁴ והגנולות הפלנו על קרben העצים הכהנים הלוים והעם-- להביא לבית אלהינו לבית אבותינו לעתים מזומנים שנה בשנה לבער על מזבח יהוה אלהינו ככתב בתורה ³⁵ ולhabיא את בכורי אדמתנו ובכורי כל פרי כל עץ-- שנה בשנה לבית יהוה ³⁶ ואת בכורות בניינו ובמתנו ככתב בתורה ואת בכורי בקרינו וצאנינו להביא לבית אלהינו לכהנים המשרתים בבית אלהינו ³⁷ ואת ראשית עיריסטינו ותרומתינו ופרי כל עץ תירוש ויצחר נבייא לכהנים אל שכות בית אלהינו ומעשר אדמתנו ללוים והם הלוים המעשרים בכל ערי עברתנו ³⁸ והוא הכהן בן

עקבו--שמרים שוערים משמר באספי השערם²⁶ אלה בימי יוקום בן ישוע בן יצדק ובימי נחמיה הפלחה ועזרא הכהן הספר²⁷ ובchnerת חומת ירושלם בקש את הלויים מכל מקומותם להבאים לירושלים-- לעשת הנכח ושמהה ובתורות ובשיר מצחיתם נבלים ובכירות²⁸ ויאספו בני המשדרים ומן הכר סביבות ירושלים ומן חצרי נטפתיו²⁹ ומבית הגלול ומשדורות נבע ועומת כי חצרים בנו להם המשדרים סביבות ירושלים³⁰ ויטהרו הכהנים והלוים ויטהרו את העם ואת השערם ואת החומה³¹ ואעללה את שרי יהודה מעלה לחומה ואעמידה שתו תורת נדלות ותחלכת לימיין מעלה לחומה לשער האשפה³² וילך אחריהם החושיה וחציו שרי יהודה³³ ועוזריה עזרא ומשלם יהודיה ובנימין ושמעה ירמיה³⁵ ובבני הכהנים³⁴ בחצרות--זורהה בן יונתן בן שמעיה בן מתניה בן מיכיה בן זבורן בן אסף³⁶ ואחו שמעיה ועראל מלילי גללי מעי נחנאן ויהודיה חנני בכל' שיר דוד איש האלויים ועזרא הספר לפניהם³⁷ ועל שער העין וננדם על מעלות עיר דוד במעלה לחומה מעלה לבית דודיך ועד שער המים מזרחה³⁸ והתוודה השנייה החולכת למואל ואני אחדרה וחציו העם מעלה לחומה מעלה למגדל התנורים ועד החומה הרחבה ומעדו לשער המטרה⁴⁰ ותעמדנה שתו התורות בבית האלויים ואני וחציו הסננים עמי⁴¹ והכהנים אליקם מעשה מנימין מכיה אליעני זורהה תנניה-- בחצרות⁴² ומעשיה ושמעה ואלעזר ועוזי ויהודנן מלכיה--וועלם ועזר וישמינו המשדרים ויזרתו הפקיד⁴³ ויזבחו ביום ההוא ובזחים נדולים וישמדו כי האלויים שמחם שמחה נדרולה ונם הנשים והילדים ההוא אנסים על הנשכו לאוצרות לתחרות לראשית ולמעשרות--לכנס בהם לשדי הערים מנאות התורה לכהנים וללוים כי שמתת יהודה על הכהנים ועל הלויים העמידים⁴⁵ ויישמו משמרת אליהם ומשמרת הטהרה והמשדרים והשערם--כמצות רoid שלמה בנ⁴⁶ כי בימי דודיך ואסף מקדם--ראש (ראשי) המשדרים ושיר תהלה והדרות לאלהים⁴⁷ וכל ישראל משמר²⁵ מתניה ובבקבוקה עבדיה משלם טלמון

בעפל וציהא ונשפא על הנתיניהם²² ופקיד הלוים בירושלם--עוזי בן בניו בן חשבה בן מהניה בן מיכא מבני אסף המשדרים לננד מלאת בית האלהים²³ כי מצות המלך עליהם ואמנה על המשדרים דברם ביום²⁴ ופתחיה בן משיזבאל מבני זרח בן יהודה ליד המלך לכל דבר לעם²⁵ ואל החדרים בשדרם-- מבני יהודה ישבו בקריות הארבע ובנתיה ובדריבן ובנתיה וביקבצאל והצירה²⁶ ובבישוע ובמלדה ובכיתה פלט²⁷ ובಚצר שעול וככאר שבע ובנתיה²⁸ ובצקלן ובמננה ובבנחתה²⁹ ובעין רמון ובצרצה ובכרים זונה עדלים וחדריהם לכיש ושדרתיה עזקה ובנתיה ויחנו מבאר שבע עד ניא הנם³¹ ובוניון מגבע מכם שעיה ובית אל ובנתיה אל ענטות נב ענטיה³² ענטיה³³ חזר רמה נתים³⁴ חדיד צבעים נבלט³⁵ לד ואונו ני החרשם³⁶ ומן הלוים--מחלקות יהודה לבניין

12 ואלה הכהנים והלוים אשר על עם זרבבל בן שאלאיל וישוע שריה ירמיה עזרא² אמריה מלוך חטוש³ שכניה רחם מרמות⁴ עדוא גנטוי אביה⁵ מימיין מדודיה בלגה⁶ שמעיה וויריב ידעה⁷ סלו عمוק תלquia ידעה אלה ראשי הכהנים ואחים בימי ישוע ווהלוים ישוע בניו קדרmiaל שרביבה--יהודה מתניה על הידות הוא ואחיו⁹ ובבקבוקה וענו (ענו) אחיהם לנדרם למשמרות¹⁰ ויושע הוליד את יוקים וויקים הוליד את אלשיך ואלישיך את יודע¹² ווירודע הוליד את יונתן וyonatan הוליד את ירוע¹³ ובימי יויקים היו כהנים ראשי האבות לשירה מריה לירמיה חנניה¹³ לעזרא משלם לאמיריה יהוחנן¹⁴ למלוכו (מלילכו) יונתן לשבניה יוסף¹⁵ לחדרם עדנא למריות חלקי¹⁶ לעדריא (לעדוא) זורהה לננתון משלם¹⁷ לאביה זכריו למנימין--למועדיה פלטי¹⁸ לבגנה שמוע לשמעיה יונתן¹⁹ ולילויריב מתני לירדעה עוזי²⁰ לסל קלוי לעמק עבר²¹ לחלקיה השביה לידעה נתנאן²² הלויים בימי אלשיך יודע וויחנן וירודע--כתובים ראשי אבות והכהנים על מלכות דריש הפרסי²³ בני לי דורי האבות כחובם על ספר דברי הימים-- וליד ימי יוחנן בן אלשיך²⁴ וראשי הלוים חשבה ועד ימי יוחנן בן אלשיך²⁴ וראשי הלוים חשבה שרביבה ויושע בן קדרmiaל ואחים לנדרם להלל להודאות במצות רoid איש האלהים--משמר לעמת מתניה ובבקבוקה עבדיה משלם טלמון

שעריו ירושלים לפני השבת ואמרה ויסגרו הדרות
ואמרה אשר לא יפתחו עד אחר השבת ומגערי
העמדתי על השערדים--לא יבוא משא ביום השבת²⁰
וילינו הרכלים ומכוון כל ממכר מחוץ לירושלים--
פעם ושזום²¹ ואעידה בהם ואמרה אליהם מודיע
אתם לנו נגד החומה--אם תשנו יד אשלה בכם מן
העת היהיא לא באו בשבת²² ואמרה ללוים אשר
יהיו מטהרדים ובאים שמרם השערדים--לקדש את יום
השבת נם זאת וכרכה לי אלהי וחוסה עלי כרב חסידך
23 גם ביום הham ראייתי את היהודים השיבו נשים
אשרודיות (אשרודיות) עמנויות (עמנויות) מואביות
ובניהם חציו מדבר אשרודית ואינם מכירים לדבר
יהודית--וכלשון עם ועם²⁴ וארכיב עמם ואקללם
ואכה מהם אנשים ואמרתם ואשביעם באלהים אם
התנו בניכם לבנייהם ואם תשאו מבנייהם לבניים
ולכם²⁵ הלווא על אלה חטא שלמה מלך ישראל
ובכנים הרבים לא היה מלך כמתו ואהוב לאלהיו היה
ויתנהו אלהים מלך על כל ישראל נם אותו החטיאו
הנשים הנכריות²⁶ ולכם נשמע לעשת אה כל הרעה
הגדולה הזאת--למעל באלהינו להשיב נשים נכריות
ומבני יודיע בן אלישיב הכהן הגדול חתן לסבבLET
חדרני ואבריחחו מעלי²⁷ וכרכה להם אלהו על גנאי²⁸
הכהנה וברית הכהנה והלוים³⁰ וטהרתים מכל נכר
ואעמידה משמרות לכהנים וללוים איש במלאכתו³¹
ולקרבן העצים בעתים מזמנות ולבכורים וכרכה לי
אליהו לטובה

בימי זרכבל ובימי נחמייה נתנים מנויות המשדרים
והשערדים--דבר יום בינו ומקדשים ללויים ולהלויים
מקדשים לבני אהרן

13 ביום ההוא נקרא בספר משה--באוני העם
ונמצא כתוב בו אשר לא יבוא עמי ומוabi בקהל
האלחים עד עולם² כי לא קדרו את בני ישראל
בלחם ובמים וישבר עליו את בלעם לקללו ויהפכ
אלহינו הקללה לברכה³ ויהי כשםעם את התורה
ויבידלו כל ערב מישראל⁴ ולפנוי מזה--אלישיב
הכהן נתון בלשכת בית אלוזינו קרוב לטוביה⁵ ויעש
לו לשכה נדולה ושם היו לפנים נתנים את המנחה
הלבונה והכלים ומעשר הדגן התירוש והיצחר--
מצות הלוים והמשדרים והשוערים ותרומות הכהנים
ובכל זה לא היהבי בירושלם כי בשנת שלשים ותשעים
לארתחשתא מלך בבל באתי אל המלך ולקץ ימים
נשלתי מן המלך⁶ ואבאו לירושלם ואבינה ברעה
אשר עשה אלישיב לטוביה--לעשות לו נשכה בחצריו
בבית האלהים⁸ וירעeli מארד ואשליכה את כל כל בית
טוביה החוץ--מן הלשכה⁹ ואמרה ויטהרו הלשכות
ואשיבה שם כל בית האלהים את המנחה והלבונה
10 ואדעה כי מנויות הלוים לא נתנה ויבורחו איש
לשדרו הלוים והמשדרים עשי המלאכה¹¹ ואראיבאה
את הסננים ואמרה מודיע נזוב בית האלהים ואקבצם
ואעמדם על עמדם¹² וכל יהודה הביאו מעשר הדגן
והתירוש והיצחר--לאוצרות¹³ ואוצרה על אוצרות
שלמיה הכהן וצדוק הסופר ופדייה מן הלוים ועל
ידם חנן בן זבורן מותניה כי נאמנים נחשבו ועליהם
לחלק לאחיהם¹⁴ זכרה לי אלהי על זאת ואל תמה
חסדי אשר עשו עשייתו בבית אלהי--ובמשמריו¹⁵ ביום
ההמה ראייתי ביהודה דרכים נתונות בשבה ומכבאים
הערמות ועמסים על החמורים ואף אין ענבים ותאנים
וכל משא ומכאים ירושלים ביום השבת ואעד ביום
מכרם ציד¹⁶ והצרים ישבו בה מבאים דאג וככל
מכר ומוכרים בשבת לבני יהודה ובירושלם¹⁷
ואריבה את חרי יהודה ואמרה להם מה הרבר הרע
זהה אשר אתם עושים ומהללים את يوم השבת¹⁸
הלווא כה עשו אבותיכם--ויבא אלהינו עליינו את כל
הרעה הזאת ועל העיר הזאת ואם מוסיפים חרן
על ישראל לחלל את השבת¹⁹ ויהי כאשר צללו

ואלה המלכים אשר מלכו בארץ אדורם לפני מלך מלך לבני ישראל בלוּבָן בעור ושם עירו דנhabה 44 וימת בלוּבָן ומלך תחתיו יוכב בן זורה ממצדרה 45 וימת יוכב ומלך תחתיו חשות מארץ התימני 46 וימת חשות ומלך תחתיו הדר בן ברד המכאה את מדין בשדה מואב ושם עירו עווית (עווית) 47 וימת הדר ומלך תחתיו שלמה ממשרקה 48 וימת שלמה ומלך תחתיו שאול מלך מרחבות הנהר 49 וימת שאול ומלך תחתיו בעל חנן בן עכבר 50 וימת בעל חנן ומלך תחתיו הדר שם עירו פעי ושם אשתו מהויטבל בת מטרד בת מי זהב ווימת הדר והואו אלופי אדורם אלוף תמנע אלף עליה (עליה) אלף יתת 52 אלף אלף בימה אלף אלה אלף פין 53 אלף קני אלף תימן אלף מבצר 54 אלף מנדריאל אלף ערים אלה אלופי אדורם

2 אלה בני ישראל ראובן שמעון לוי ויהודה יששכר ובולון 2 דן יוסף ובניהם נפתלי גד ואשר 3 בני יהודה עדר ואנון ושלחה-שלשה נולד לו מבת שוע הכנעניות ויהי עדר בכור יהודה רע בעני יהוה-וימתהו 4 ותומר כלתו ילדה לו את פרץ ואת זרח כל בני יהודה חמישה 5 בני פרץ חזרון והממל 6 בני זרח זמריא ואיתן והימן וככלל ודרכ-כלם חמישה 7 ובנו כרמי-עכר עוכר ישראל אשר נולד לו--את ירחה מאל ואת רם ואת קלובי 10 ורם הוליד את עמנידב ועמנידב הוליד את נחשות נשייא בני יהודה 11 ובב羞 הוליד את שלמא ושלים הוליד את בעז 12 ובב羞 הוליד את עובד ועובד הוליד את ישי 13 ואישו הוליד את בכורו את אל-אב- ואיבנידב השני ושמעה השלישי 14 נתגאל הרבי עידי החמיישי 15 אצם חשוי דוד השבעי 16 ואחותיהם צרואה ואביגיל ובני צרואה אבשי ויואב ושבהאל- שלשה 17 ואבגיניל ילדה את עמשא ואבוי עמשא יתר היישמעאלי 18 וככלב בן חזרון הוליד את עזובהasha- עזובה ויקח לו כלב את אפרת ותלד לו את חור 20 וחור הוליד את אוריה ואורי הוליד את בצלאל 21 ואחר בא חזרון אל בת מכיר אבוי גלעד והוא לקחה והוא בן שים שנה ותלד לו את שוכב 22 ונשגב הוליד את יאיר והוא לו עשרים ושלוש ערים בארץ הנגיד

1 אדם שת אנו^ש 2 קין מהללאל ירד 3 חנוך מותשלח למך 4 נח שם חם ויפת 5 בני יפת-גנמר ומונג ומדרי יונן ותבל ומשך ותירס 6 ובני גמר--אשכנו ודיפת והוגרנה זבני יון אלisha ותרשisha כתום ורודנים 8 בני חם--כוש ומצרים פוט וכנען 9 ובני כוש--סבא וחיליה וסבתא ורעה וסבתכא ובני רעמא שבא ודרון 10 וכוש ישילד את נמרוד הוא החל להיות נבור בארץ ובמצרים יילד את לודים (lodim) ואת ענמים ואת להבים--ואת נפתחים 12 ואת פתרדים--ואת כפתרים 13 ובכנען יילד אשר יצאו שם פלשטים--ואת היבוסי ואת האמרי את צידון בכרו-ואת חת 14 ואת היבוסי ואת הסיני 16 ואת הגרגשי 15 ואת החוי ואת הערקי ואת הסיני 16 ואת הארודי ואת הצמרי ואת החמותי 17 בני שם--עלים ואשור וארכש ולוד ואדם ועוז ותול וגנתר ומשך 18 וארכש יילד את שלח ושלח יילד את עבר 19 ולעابر יילד שני בנים שם האחד פלגי כי בימיו נפלגה הארץ ושם אחיו יקתן 20 ויקtan יילד את אלמודד ואת שלף ואת חצרמות ואת ירח 21 ואת הדורות ואת איזול ואת דקלה 22 ואת עיבל ואת אביביאל ואת שבא 23 ואת אופיר ואת חווילה ואת יובב כל אלה בני יקתן 24 שם ארפכש שלח 25 עבר פלגי רעו 26 שרגון נהיר תרח 27 אברם הוא אברהם 28 בני אברהם--יצחק וישראל אללה תלדותם בכור ישמעאל נביות וקדר ואדבל ומברש 30 משמע ודומה משא חדד ותימא 31 יתרו נPsiש וקדמה אלה הם בני ישמעאל 32 ובני קטרה פילגש אברהם ילדה את זמרן ויקשן ומדן ומדין-- וישבק ושוח ובני יקשן שבא ודרון 33 ובני מדין עיפה ועperf ודןוק ואבידע ואלעדעה כל אלה בני קטרה 34 ווילד אברהם את יצחק בני יצחק עשו וישראל בני עשו-אליפז רעואל ויעש ויעלם וקרח 36 בני אליפז-תימן ואומר צפי וגעתם קנו ותמנע ועמלק 37 בני רעואל-נחת זרח שמה ומזה 38 ובני שעיר לוטן ושובל וצבעון וענה ודיישן ואצר ודיישן 39 ובני לוטן חרוי והחומים ואחותו לוטן תמנע 40 בני שובל עליון ומנתה ועיבל שפי ואונם ובני צבעון אליה וענה 41 בני ענה דישון ובני דישון חממן ואשבן ויתרנן וכרכן 42 בני אצר בלהן וזעון יעקו בני דישון עוז וארן 43

3 ואלה היו בני דוד אשר נולד לו בחברון הבכור
 אמן לאחיהם היזרעאלית שני דניאל לאבניאל
 הכרמלית ² החלש לאמשלם בן מעכה בת תלמי
 מלך גשור הריבעי אדרניה בן חנית ³ החמשי שפטיה
 לאביטל הששי יתרעם לעגלת אשתו ⁴ שהה נולד
 לו בחברון ומלך שם שבע שנים ושהה חדשים
 וששימים ושלוש שנה מלך בירושלים ⁵ ואלה נולדו לו
 בירושלים שמעא ושובב ונחן ולמה ארבהה לבת
 שע בת עמיאל ⁶ ויבחר ואלישמע ואליפלט ⁷ וננה
 ונונג ויפוי ⁸ ואלישמע ואלידע ואליפלט תשעה ⁹ כל
 בני דוד--מלבד בני פילגשים ותמר אחותם ¹⁰ ובן
 שלמה רחבעם אביה בנו אסא בנו ירושפט בנו ¹¹
 ורם בנו אהיזחו בנו יואש בנו ¹² אמציהו בנו עזירה
 בני יותם בנו ¹³ אחוז בנו חזקיהו בנו מנשה בנו ¹⁴
 אמון בנו יאשיהו בנו ¹⁵ ובני יאשיהו--הכברור יהונתן
 השני ויהוקים השלש צדקיהו הריבעי שלם ¹⁶ ובני
 יהוקים--יכניה בנו צדקהה בנו ¹⁷ ובני יכניה אסר
 שאלאטי אל בנו ¹⁸ ומילכרים ופרדיה ושןאצ'ר יקמיה
 והושמע ונדרביה ¹⁹ ובני פרדיה זרבבל ושמיע ובן
 זרבבל משלם וחנניה ושלמויות אחותם ²⁰ והשבה
 ואהיל וברכיה וחדריה יושב חסר--חמש ²¹ ובן חנניה
 פלטיה וישועה בני רפיה בני ארנן בני עבדיה בני
 שכניה ²² ובני שכניה שמעיה ובני שמעיה חטוש וינאל
 ובריה ונעריה ושפט--ששה ²³ ובן נעריה אליעני
 וחזקיה ועוזרים--שלשה ²⁴ ובני אליעני הודיוהו
 (הודיוהו) ואלישיב ופליה ועקוב ויוחנן ודליה וענני-
 שבעה-

4 בני יהודה פרץ חזרון וכרכמי וחוור ושובל ²
 וראיה בן שובל הlid את יהת ויחת הlid את אחומי
 ואת להד אלה משפחות הזרעתי ³ ואלה אבי עיטם
 יזרעאל וישראל וידבש שם אחותם הצללפני ⁴ ופנואל
 אבי גדר ושור אבי גושה אלה בני חור בכור אפרהטה
 אבי בית לחם ⁵ ולאשוחר אבי תקווע היו שתי נשים
 חלאה ונערה ⁶ ותולד לו נערה את אחום ואת חפר ואת
 חימני ואת האחותרי אלה בני נערה ⁷ ובני חלאה-
 צרת יצחר (וצחר) ⁸ ואתנן וקוץ הlid את ענוב
 ואת הצבבה ומשפחת אחחל בון הרום ⁹ ויהיו יעבץ
 נכביד מאחיו ואמו קראה שמו יעבץ ¹⁰ לאמר כי ילדתי

23 ויהי נשור ואדם את חות יאיר מאמם את קנת ואת
 בנחיה-ששים עיר כל אלה בני מכיר אבי גלעד ²⁴
 ואחר מות חזרון בכלב אפרהטה ואשת חזרון אביה
 ותולד לו את אשור אבי תקווע ²⁵ ויהיו בני ירחהמאל
 בכור חזרון הבכור רם ובונה וארן ואצם אביה ²⁶
 ותהי אשה אחרת לירחהמאל ושםה עטרה היא אם
 אונם ²⁷ ויהיו בני רם בכור ירחהמאל--מעז וימין ועקר
 ויהיו בני אונם שמי יודע ובני שמי נדב ואבישור ²⁸
 ושם אשת אבישור אביהיל ותולד לו את אחבן ואת
 מוליד ²⁹ ובני נדב סלד ואפים וימת סלד לא בנים
 31 ובני אפים ישע ובני ישע שען ובני שען אחלי ³²
 ובני ידע אחיו שמי יתר ווונתן וימת יתר לא בנים ³³
 ובני יונתן פلت וזוא אלה היו בני ירחהמאל ³⁴ ולא היה
 לשון בניים כי אם בנות ולשון עברד מצרי ושמו ירחה
 35 ויתן ששן את בתו לירחע עברדו לאשה ותולד לו
 את עתו ³⁶ ועתו הlid את נתן ונתן הוליד את זבר
 37 וזבר הוליד את אפלל ואפלל הוליד את עבד
 38 ועובד הוליד את יהוא והוא הlid את עזירה ³⁹
 ועובד הוליד את חלייך וחליך הlid את אלעסה ⁴⁰
 41 ואלעסה הlid את ססמי וססמי הlid את שלום
 ושלום הוליד את יקמיה ויקמיה הlid את אלישמע ⁴²
 ובני כלב אחוי ירחהמאל מיישע בכרו הוא אבי זיר
 ובני מרשה אבי חברון ⁴³ ובני חברון-קרח ותפה
 ורקב ושמי ⁴⁴ ושמי הוליד את רחם אבי יركעם
 ורקב הוליד את שמי ⁴⁵ ובן שמי מעון ומעון אבי בית
 צור ⁴⁶ ועיפה פילגש כלב ילדה את חרן ואת מוצא
 ואת נז וחרן הlid את נז ⁴⁷ ובני יהדי--רמוס וויתם
 נגיון ופלט ועיפה ושבע ⁴⁸ פילגש כלב מעכה ילד
 שבר ואת תרחה ⁴⁹ ותולד שוף אבי מדמנה את שוא
 אבי מכינה ואבי נבעא ובת כלב עכסה ⁵⁰ אלה היו
 בני כלב בן חור בכור אפרהטה--שובל אבי קריית
 יערם ⁵¹ שלמא אבי בית לחם חרף אבי בית גדר
 ויהיו בנים לשובל אבי קריית יערם הראח חזי
 המנוחות ⁵³ ומשפחות קריית יערם--היתרי והפווי
 והשמתי והמשרע מי אלה יצאו הזרעתי--והאשתאל
 54 בני שלמא בית לחם ונטופת עטרות בית יואב וחזי
 המנוחתי הזרעתי ⁵⁵ ומשפחות ספרים ישבו (ישבי)
 יעבץ תרעוטים שמעתים שכותים המה הקנין הכאים
 מהמת אבוי בית רכב

והארץ רחבה ידים ושקטת ושלוחה כי מון חם הישבים שם לפניים ⁴¹ ויבאו אלה הכהנים בשםיהם בחמשות בימי חזקיהו מלך יהודה ויכו את אהיליהם ואת המעניינים (המעוניינים) אשר נמצאו שם ויחררים עד היום זהה ישבו תחתיhem כי מרעה לצאנם שם ⁴² ומهم מן בני שמעון הלויכו להר שער אגשים חמיש מאות ופליטה ונעריה ורפהה ועזיאל בני ישעיה--בראשם ⁴³ ויכו את שארית הפלטה לעמך ישבו שם עד היום הזה

5 ובני ראובן בכור ישראל כי הוא הבכור--ובחללו יוציאו אביו נתנה הכרתו לבני יוסף בן ישראל ולא להתייחס לכרה ² כי יהודה נבר באחיו ולנגיד ממנו והבקרה ליוסף ³ בני ראובן בכור ישראל חנוך ופלוא החזרון וכרכמי ⁴ בני יואל--شمיעיה בנו גנו בנו שמעי בנו ⁵ מיכה בנו דריה בנו בעל בנו ⁶ באירה בןנו--אשר גנלה תלהת פלנאנדר מלך אשר הוא נשיא בראשו ייאיל וכרכחו ⁸ ובבעל בן עוז בן שמע בון יהודא והוא יושב בעדר ועד נבו ובבעל מעוז ⁹ ולמורח ישב עד לבוא מדברה למן הנהר פרת כי מקניהם רבו בארץ גלעד ¹⁰ ובימי שאול עשו מלחתה עם ההגראים ויפלו בידם וישבו באهلיהם על כל פנו מורה לנולד נובני נגדם ישבו בארץ הבשן--עד סלכה ¹² יואל הראש ושפם המשנה ויענו ושפט בכשון ¹³ ואחיהם לכית אבותיהם מיכאל ומשלים ושבע יורי ויעכן וווער-שבעה ¹⁴ אלה בני אביהיל בן חורי בן ירוח בן נולד בן מיכאל בן ישישי בן יחרו-בן בוו ¹⁵ אחיו בן עבדיאל בן גנו ראש לבית אבותם ¹⁶ וישבו בנולד בכשון ובכניתה ובכל מנראש שرون על תוצאותם ¹⁷ כלם התיחסו בימי יותם מלך יהודה--ובימי ירבעם מלך ישראל ¹⁸ בני ראובן ונדי וחציו שבת מנשה מן בני חיל אנשי נשאי מגן וחרב ודרכי קשת ולמודי מלחה--ארבעים וארבעה אלף ושבע מאות וששים יצאי צבא ¹⁹ וייעשו מלחתה עם ההגראים יותר ונפש ונדב ²⁰ ויעזרו עליהם- יונתנו בידם ההגראים וכל שעמם כי לאלהיהם עקו במלחתה ונערת להם כי בטחו בו ²¹ וישבו מקניהם גמליהם חמשים אלף וצאן מאתים וחמשים אלף וחמורים אלףים ונפש אדם מה אלף ²² כי בעצב ¹⁰ ויקרא ישבץ לאלהי ישראל לאמר אם ברך תברכני והרבית את נבולי והויה ידרך עמי ועשה מרעה לבתי עצבי--ויבא אלהים את מותיר הוא אבי אשtron ¹² ואשtron הוליד את בית רפואי ואת פסה ואת תהנה אבי עיר נחש אלה אנסי רכה ¹³ ובני קנו עתניאל ושריה ובני עתניאל חתת ¹⁴ ומעוני הוליד את עפרה ושריה הוליד את יואב אבי ניא חרשים--כי חרשיהם היו ¹⁵ ובני כלב בן פנה עירו אלה ונעם ובני אלה וקנו ¹⁶ ובני היללאל--זוף וזיפה תיריא ואשראל ¹⁷ ובן ערוה--יתר ומרד ועפר וילון ותחר את מרים ואת שמי ואת ישבח אבי אשתחם ¹⁸ ואשטו היהודיה ילדה את ירד אבי נדור ואת חבר אבי שוכו ואת יקוטיאל אבי זנוח ואלה בני בתיה בת פרעה אשר לקח מרד ובני אשת הודיה--אחות נחם אבי קעליה הגרמי ואשטע המערבי ²⁰ ובני שימון--אמנון ורנה בן חנן והולון (ותלון) ובני ישע זחת ובן זחת ²¹ בני שללה בן יהודא--עד אבי לכיה ולעדה אבי מרשה ומשפחות בית עבדת הבן לבית אשבע ²² וויקום ואנשי כובא ויאוש ושורף אשר בעל למואב--וישבי לחם והדרבים עתוקים ²³ מהה היוצרים וישבי נטעים ונדרה עם המלך במלאתו ישבו שם ²⁴ בני שמעון נמואל וימין ריביך ורוח שאול ²⁵ שלם בן מבסם בןנו משמע בןו ²⁶ ובני משמע--חמואל בן זקור בןנו שמעי בןו ²⁷ ולשמי בנים ששה עשר ובנות שש ולאחים אין בנים רבים וככל משפחתם לא הרבו עד בני יהודא ²⁸ ווישבו בבאר שבע ומולדה וחצר שועל ²⁹ ובבלחה ובעצם ובתולד ³⁰ ובבתואל ובכניתה ובציקלן ³¹ ובביה מרכבות ובצחצ'ר סוסים ובכית בראי ובשערים אלה עיריהם עד מלך דוויד ³² וחצריהם עיטם ועין רמון והכנן וען ערים חמיש ³³ וככל חצריהם אשר סביבות הערים האלה--עד בעל זאת מושבתם והתיחסם להם ובן יוושבה בן שריה בן עשייל ³⁶ ואליועני ויעקבה ישוחיה ועשיה ועדיאל וישמאל--ובניהם ³⁷ וויזוא בן שפעי בן אלון בן ידיה בן שמרי בן שמעיה ³⁸ אלה הבאים בשמות נשיים במשפחותם ובית אבותיהם פרצו לרוב ³⁹ וילכו למכוא נדר עד למורתה הניא לבקש מרעה לצאנם ⁴⁰ וימצא מרעה שמן וטוב

העמיד דוד על ידי שיר--בית יהוה ממנה הארון
32 ויהיו משרתים לפניו משכן אהל מועד בשיר עד
בנות שלמה את בית יהוה בירושלם ויעמדו כמשפטם
על עבדותם 33 ואלה העמדים ובניהם מבני הקהתי--
הימן המשורר בן יואל בן שמואל 34 בן אלקנה בן
ירחם בן אליאל בן תוח 35 בן ציף (צוף) בן אלקנה
בן מהת בן עמשי 36 בן אלקנה בן יואל בן עזירה בן
צפניה 37 בן תחת בן אסир בן אביסף בן קרח 38 בן
יצחר בן קחת בן לוי בן ישראל 39 ואחו אסף העמד
על ימינו--אסף בן ברכיהו בן שמעא 40 בן מיכאל
בן בעשיה בן מלכיה 41 בן אטני בן זרחה בן עדריה 42
בן איתן בן זמה בן שמעי 43 בן יחת בן גרשם בן לוי
44 ובנו מורי אחיהם על השמאול--איתן בן קישי בן
עבדי בן מלוך 45 בן חשביה בן אמציה בן חלקיה
בן אמציה בן בני בן שמר 47 בן מחלי בן משה בן
מררי בן לוי 48 ואחיהם הלוים נתוניים--לכל עבדות
משכנן בית האלדים 49 ואחרן ובנו מקטירים על
מזבח העולה ועל מזבח הקטורת לכל מלאכת קדש
הקדושים ולכפר על ישראל לככל אשר צוה משה עבור
האלדים 50 ואלה בני אהרן--אלעזר בן פינחס בן
אבישוע בןנו 51 בקי בנו עזיז בנו זרחהה בןנו 52 מריוות
בנו אמריה בנו אהיטוב בןנו 53 צדוק בנו אחימעץ בנו
ולבני אהרן נתנו את ערי המקלט--לבני אהרן
למבנה ואת מנדרשה ואת יתר ואת אשתמע ואת מנדרשה
את חברון בארץ יהודה ואת מנדרשה סביבתיה 56
ואת שדה העיר ואת חצריה--נתנו לכלב בן יפנה 57
ולבני אהרן נתנו את ערי המקלט--את חברון ואת
לבנה ואת מנדרשה ואת יתר ואת אשתמע ואת מנדרשה
ואת חילז' ואת מנדרשה את דביר ואת מנדרשה 58
ואת עשן ואת מנדרשה ואת בית שמש ואת מנדרשה 60
וממטה בנימין את נבע ואת מנדרשה ואת עלמה ואת
מנדרשה ואת ענתות ואת מנדרשה כל ערים שלש
עשרה עיר במשפחותיהם 61 ولבני קחת הנוטרים
משפחת המתה מהחצי מטה מנשה בגנול--
ערים עשר 62 ولבני גרשום למשפחותם ממטה יששכר
וממטה אשר וממטה נפתלי וממטה מנשה בבשן--
ערים שלוש עשרה 63 לבני מררי למשפחותם ממטה
ראובן וממטה נד וממטה זבלון בגנול--ערים שתים
עשרה 64 ויתנו בני ישראל ללויים את הערים ואת

חללים רבים נפלו כי מהאליהם המלחמה וישבו
תחתייהם עד הגליה ²³ ובוני חצי שבט מנשה ישבו
באארץ מבשן עד בעל חרמון ושניר והר חרמון-המה
רבו ²⁴ ואלה ראשי בית אבותם ועפר וישען ואליאל
ועזריאל וירמיה והודואה ויחדיאל אנשים גבורי חיל-
אנשי שמות ראשם לבית אבותם ²⁵ וימלו באליה
אבותיהם ויונו אחר אליה עמי הארץ אשר השמיד
אללים מפניהם ²⁶ ויער אליה ישראל את רוח פול
מלך אשור ואת רוח תלגת פלסר מלך אשור וינגדם
לדרובני ולגדי ולחצי שבט מנשה ויביאם לחלה
וחבור והרא ונחר נזון עד היום הזה

6

6 בני לוי נרשות קהת ומרדי² ובני קהת-עمرם
יצחר והברון ועוזיאל³ ובני עמרם אהרן ומשה ומרם
ובני אהרן--נדב ואביהוא אלעזר ואיתמר⁴ אלעזר
הויליד את פינחס פינחס הילד את אבישוע⁵ ואבישוע
הויליד את בקי ובקי הוליד את עזיז⁶ ועוזי הויליד את
זרחה וזרחה הוליד את מרימות⁷ מרימות הוליד את
אמරיה ואמריה הוליד את אהיטוב⁸ ואחיטוב הוליד
את צדוק וצדוק הוליד את אהימעץ⁹ ואחימעץ הוליד
את עדירה ועדירה הוליד את יהונתן¹⁰ ויוחנן הוליד את
עריריה הוא אשר כהן בבית אשר בנה שלמה בירושלים
בוילוד עריריה את אמരיה ואמריה הוליד את אהיטוב¹¹
ואהיטוב הוליד את צדוק וצדוק הוליד את שלום¹²
ושלום הוליד את חלקיה וחלקיה הוליד את עריריה¹³
ועדריה הוליד את שרייה ושריה הוליד את יהודך¹⁴
ויוחזדק הלך--בנהגנות יהוה את יהודה וירושלים¹⁵
ביד נבלנאנצ'ר¹⁶ בני לוי נרשם קהת ומרדי¹⁷ ואלה
שמות בנים נרשם לבני ושמי¹⁸ ובני קהת-עמרם
ויצחר והברון ועוזיאל¹⁹ בני מדררי מחל' משי ואלה
משפחות הלווי לאבותיהם²⁰ לנרשם--לבני בנו יחת
בנו זמה בנו²¹ יואח בנו עדו בנו זרח בנו יתתרי בנו²²
בני קהת--עמינדרב בנו קרח בנו אסידר בנו²³ אלקננה
בנו ואביסף בנו ואסיר בנו²⁴ תחת בנו אויריאל בנו
עריה בנו ושאול בנו²⁵ ובני אלקננה--עמשי אהימוטה²⁶
אלקננה--בנו^(בנוי) אלקננה צופי בנו ונחת בנו²⁷
אליאב בנו ירחים בנו אלקננה בנו²⁸ ובני שמואל הכהן
ושני ואביה²⁹ בני מדררי מחל' לבני בנו שמי בנו עזה
בנו³⁰ שמעיע בנו גניה בנו עשיה בנו³¹ ואלה אשר

ווועש ואליעזר ואליענין ועמרוי וירמות ואביה וענתות
 ועלמת כל אלה בני בכדר ⁹ והתייחסם לתולדותם
 הראשי בית אבותם נבורי חיל- עשרים אלף ומאותים
¹⁰ ובני ירידיאל בלחן ובני בלחן יעיש (יעוש) ובונמן
 ואחד וכנענה זיתון ותריש ואחשחר וכן כל אלה
 בני ירידיאל לראשי האבות נבורי חילים- שבעה עשר
 אלף ומאותים יצאי צבא למלחמה ¹¹ וشفם וחפס בני
 עיר חם בני אחר ¹² בני נפתלי חציאל גונו ויצר
 ושלום- בני בלחה ¹³ בני מנשה אשריאל אשר ילדה
 פילגשו הארמיה يولדה את מכיר אביו גלעד ¹⁵ ומכיר
 לך אשא לחפים ולשפים ושם אחתו מעכה ושם
 השני צלפחד ותהיינה לצלפחד בנות ¹⁶ ותולד מעכה
 אשא מכיר בן ותקרא שםו פרש ושם אחיו רש ובניו
 אלום ורעם ¹⁷ ובני אלום בדן אלה בני גלעד בן מכיר
 בן מנשה ¹⁸ ואחთה המלכת- يولדה את אישוד ואת
 אביעזר ואת מהלה ¹⁹ ויהיו בני שמייד- אהון ושכם
 ולחי ואנעם ²⁰ ובני אפרים שותלה וברד בנו ותחת
 בנו ואלעדת בנו ותחת בנו ²¹ וזבד בנו ושותלה בנו
 ועזר ואלעד והרגנים אנשי נת הנולדים בארץ כי ירדן
 לקחת את מקיניהם ²² ויתאבל אפרים אביהם ימים
 רבים ויבאו אליו לנחמו ²³ ויבא אל אשא ותהר ותולד
 בן ויקרא את שמו בריהה כי ברעה הייתה בيتها ²⁴
 ובתו שארה ותבן את בית חורון התחתון ואת העליון
 ואת אוזן שארה ²⁵ ורפה בנו ורשף ותלה בנו- ותchan
 בנו ²⁶ לעדן בנם עמייהוד בנם אלישמע בנם נון בנו
 יהושע ²⁸ ואחותם ומשובותם- בית אל ובنتיה
 ולמורח נערן- ולמערב נור ובنتיה ושכם ובנתיה עד
 עיה ובנתיה ²⁹ ועל ידי בני מנשה בית שאן ובנתיה
 הענק ובנתיה מגדו ובנתיה דור ובנתיה באלה ישבו
 בני יוסף בן ישראל ³⁰ בני אשר ימנת יישוה ויישו
 וכבירעה- ושרה אחותם ³¹ ובני בריהה חבר ומכליאל
 הוא אבי ברזות (ברזות) ³² וחבר הוליד את לפט
 ואת שומר ואת חותם ואת שועא אחותם ³³ ובני יפלט
 פסק ובמהל ועשה אלה בני יפלט ³⁴ ובני שמר-
 achi ורונה (ורנה) יחבה (וחבה) ³⁵ וארים ³⁶ ובן
 הלם אליו צופח וימגע ושלש ועמל ³⁶ בני צופח-
 סוח וחרנפר ושועל וברוי וימרה ³⁷ בצר וחרוד ושמא
 ושלשה יותרן- ובארא ³⁸ ובני יתר- יפינה ופספה וארא
 ובני על- ארחה וחניאל ורציא ⁴⁰ כל אלה בני

מגרשיהם ⁶⁵ ויתנו בגורל ממטה בני יהודה ומטה
 בני שמעון ומטה בני בנימן- את הערים האלה אשר
 יקרו או אותם בשמות ⁶⁶ וממשפחות בני קחת- יהו
 ערי נבולם ממטה אפרים ⁶⁷ בהר אפרים ואת נור
 המקלט את שכם ואת מנדרשה- בהר מנדרשה ואת בית
 חורון ואת מגרשיה ⁶⁸ ואת יקמעם ואת מגרשיה ואת
 נת רמון ואת מגרשיה ⁶⁹ ואת אילון ואת מגרשיה ואת
 ענר ואת מגרשיה ואת בלעם ואת מנדרשה- למשפחה
 לבני קחת הנוגדים ⁷⁰ לבני גרשום- ממשפחה החזי
 מטה מנשה את נולן בבשן ואת מגרשיה ואת שתרות
 ואת מגרשיה ⁷¹ וממטה ישכר את קדרש ואת מגרשיה
 את דברת ואת מגרשיה ⁷² ואת ראמות ואת מגרשיה
 ואת ענמ ואת מגרשיה ⁷⁴ וממטה אשר את משל ואת
 מגרשיה ואת עבדון ואת מגרשיה ⁷⁵ ואת חוקק ואת
 מגרשיה ואת מגרשיה ⁷⁶ וממטה נפתלי את
 קדר בגוליל ואת מגרשיה ואת חמון ואת מגרשיה ואת
 קדריטים ואת מגרשיה ⁷⁷ לבני מרדי הנוגדים- מטה
 זבלון את רmono ואת מגרשיה את תבור ואת מגרשיה
⁷⁸ ומעבר לירדן ורחו למורח הירדן- מטה ראובן
 את בצר במדבר ואת מגרשיה ואת יחצה ואת מגרשיה
⁷⁹ ואת קדרמות ואת מגרשיה ואת מיפעת ואת מגרשיה
⁸⁰ וממטה נד- את ראמות בגולעד ואת מגרשיה ואת
 מחתנים ואת מגרשיה ⁸¹ ואת חשבון ואת מגרשיה ואת
 יערוד ואת מגרשיה

7

לבני ישכר תולע ופואה ישיב (ישוב) ושמרון-
 ארבעה ² ובני תולע עז ורפה ויראל ויחמי ויבש
 ושמואל ראשים לבית אבותם לחולע נבורי חיל
 לתולדותם- מספרם בימי דוד עשרים ושנים אלף
 וש מאות ³ ובני עז יזרחיה ובני יזרחיה מיכאל
 ועבדיה ויאאל ישיה חמשתה- ראשים כלם ⁴ ועליהם
 לתולדותם לבית אבותם נドודי צבא מלכמת שלשים
 וששה אלף כי הרבו נשים ובנים ⁵ ואחיהם לכל
 משפחות ישכר נבורי חילים שמוניים ושבעה אלף
 התייחסם לכל ⁶ בנימן בלע ובכרכ ודייעאל- שלשה ⁷
 ובני בלע אצבען ועזיז ועיזאל וירימות וערידי חמשה
 ראשית בית אבות נבורי חילים והתייחסם עשרים
 ושנים אלף ושלשים וארבעה ⁸ ובני בכר זמירה

אולם אנסים נבורי חיל דרכיו קשת ומרכבים בנים ובני
בנים-מאה וחמשים כל אלה מבני בניין

אשר הראשי בית האבות ברורים נבורי חילים ראש
הגשאים והתייחסם בצבא במלחמה מספרם אנסים
עשרים וששה אלף

9 וכל ישראל התייחסו והنم כתובים על ספר מלכי

ישראל ויהודה הנלו לבל מועלם ² והיושבים
הראשונים אשר באחוזהם בעיריהם ישראל הכהנים
הלוים והנתינים ³ ובירושלם ישבו מן בני יהודה ומן
בני בנימן-מן בני נימן (בני מנ) בני פרץ בן
בן עמרי בן אמרי בן בנימן ⁴ עותי בן עמידה
והודה ⁵ ומון השילוני עשרה הבכור ובניו ⁶ ומון בני
זרח יעואל ואחיםם שש מאות ותשעים ⁷ ומון בני
בנימן-סלואן בן משלם בן הדריה בן הסנה ⁸ יובנינה
בן ירחים ואלה בן עז ⁹ בן מכררי ומשלם בן שפטיה
בן רעואל בן יבניה ¹⁰ ואחיםם לתולדות המשמעות
וחמשים וששה כל אלה אנסים ראי אבות לבית
אבתיהם ¹¹ ומון הכהנים ידעה ויירובי וכיין ¹²
ועזירה בן חלקיה בן משלם בן צדוק בן מרימות בן
אחיטוב גנדי בית האלים ¹³ ועדיה בן ירחים בן
פשהור בן מלכיה וממשי בן עדיאל בן יהורה בן
משלם בן משלמיה בן אמר ¹⁴ ואחיםם רשאים לבית
אבותם אלף ושבע מאות וששים-נבורי חיל מלאת
עבדות בית האלים ¹⁵ ומון הלוים שמעיה בן החשוב
בן עזיריקם בן חשביה מן בני מרדי ¹⁶ ובבקבר הרש
ונגל ומתניתה בן מיכא בן זכריו בן אסף ¹⁷ ועבדיה
בן שמעיה בן גלל בן יdotzon וברכיה בן אסא בן
אלקנה הירושב בחצריו נטופתי ¹⁸ והשערים שלום
יעקב וטלמן אחימן ואחיםם שלום הראש ¹⁹ ועוד
הנה בשער המלך מזרחה המה השערים למחנות בני
ליו ²⁰ ושלום בן קורא בן אביסף בן קרח ואחים לבית
אביי הקרחים על מלאתה העבודה שמורי הספרים
לאهل ואבתייהם על מלחנה יהוה שמורי המבו ²¹
ופינחס בן אלעזר נגיד היה עלייהם לפנים-יהוה עמו
זכירה בן משלמיה שער פתח לאهل מועד ²²
כלם הברורים לשערם בספרים מאתים ושנים עשר
המה בחצריהם התיחסם המה יסיד דוד ושמואל
הראה באמונותם ²³ והם ובניהם על השערם לבית
יהוה בבית הארץ-למשמרות ²⁴ לארכע רוחות
יהוה השערם מזרח ימה צפונה ונגב ²⁵ ואחיםם
בחצריהם לבוא לשבעת הימים מעת אל עת-עם

8 ובנימן-הולד את בלע בכרו אשבל השני ואחרה
השלישי ² נוחה הרביעי ורפא חמישיו ³ ויהיו בנים
לבלע-אדיר ונרא ואביהוד ⁴ ואבישוע ונעמן ואחות
וואר ואשפוף וחורם ⁵ ואלה בני אחד אלה הם
ראשי אבות לושבי נבע ויגלום אל מנהת ⁶ ונעמן
ואהיה ונרא הוא הנלם והולד את עז ואאת אחיד ⁸
ושחרים הולד בשדה מואב מן שלחו אתם-חושים
ואת בערא נשוו ⁹ ווילד מן חדש אשתו-את יובב
ואת צביא ואת מישא ואת מלכם ¹⁰ ואת יעז ואת
שכיה ואת מರמה אלה בניו הראשי אבות בו ומוחשים
הולד את אביטוב ואת אלפעל ¹² ובנו אלפעל עבר
ומשם ושםד הוא בנה את אונו ואת לד ובניהם ¹³
וברעה ושמי-המה הראשי אבות לושבי אילון מה
הבריחו את יושבנית ¹⁴ ואחו שק וירמות ¹⁵ וובדיה
וערד ודר ¹⁶ ומיכאל ווישפה ויוחא בני בריה ¹⁷
וובדיה ומשלם וחזקי וחבר ¹⁸ ויישמרי ווילאה ויובב
בני אלפעל ¹⁹ ויקום וזכריו ווברי ²⁰ ואלענין וצלאו
ואליאל ²¹ ועדיה ובראה ושמרת בני שמעי ²² ווישפן
ועבר ואליאל ²³ ועבדון זכריו וחנן ²⁴ וחתניה ועילם
ונעתתיה ²⁵ ויפריה ופניאל (פניאל) בני שק ²⁶
ושמשרי ושהדריה ועתליה ²⁷ ווירשיה ואליה זכריו
בני ירחים ²⁸ אלה הראשי אבות לתולדות רשאים אלה
ישבו בירושלים ²⁹ ובגבעון ישבו אבי נבעון שם אשתו
מעכה ³⁰ ובנו הבכור עברון וצור וקיש ובעל ונרב ³¹
ונדרו ואחו זכר ³² ומקלות הולד את שמאה ואף
המה ננד אחיהם ישבו בירושלים-עם אחיהם ³³ ונור
הולד את קיש וקיים הולד את שאול ושאלול הולד
את יהונתן ואת מלכישע ואת אבידרב ואת אשבעל ³⁴
ובן יהונתן מריב בעל ומריב בעל הולד את מיכה ³⁵
ובני מיכה-פיתון ומלך ותארע ואחו ³⁶ ואחו הולד
את יהודה ויהודדה הולד את עלמת ואת עומות
את זמרי וזרמי הולד את מוצא ³⁷ ומומצא הולד את
בנעא רפה בן אלעשה בןנו אצט ³⁸ ולאצט ששה
בניהם-ואלה שמותם עזיריקם בכרו ויושמעאל ושוריה
ועבדיה וחנן כל אלה בני אצט ³⁹ ובני שק אחוי
אולם בכרו-יעוש השני ואליפלט השלישי ⁴⁰ ויהיו בני

ממחירת ויבאו פלשתים לפשט את החללים וימצאו
את שאלות ואת בניו נפלים בהר נלבע ² ווישיטחו-
וישאו את ראשו ואת כליו וישלחו בארץ פלשתים
סביב לבשר את עצביהם--וأت העם ¹⁰ וישימו את
כליו בית אל יהודם ואת גלגולתו תקעו בית דzon ²²
וישמעו כל יבש גלעד את כל אשר עשו פלשתים
לשאול ²² וויקומו כל איש חיל וישאו את נופת שאל
וأت נופת בניו ויביאום יבשה ויקברו את עצמותיהם
תחת הארץ ביבש וויצמו שבעת ימים ¹³ וימת שאל
במעלה אשר מעלה ביהוה על דבר יהוה אשר לא שמר
וגם לשאול באוב לדרכו ¹⁴ ולא דרש ביהוה וmittתו
ויסב את המלוכה לדוד בן יש'

11 ויקבזו כל ישראל אל דוד חברונה לאמר
הנה עצמן ובשערך אנחנו ² גם המול גם שלשים גם
בחיות שאול מלך--אתה המוציא וה מביא את ישראל
ויאמר יהוה אלהיך לך אתה תרעעה את עמי את
ישראל ואתה תהיה נגיד על עמי ישראל ³ ויבאו כל
זקני ישראל אל המלך חברונה וכרת להם דוד
ברית בחברון לפני יהוה וימשחו את דוד למלך על
ישראל כדבר יהוה ביד שמואל ⁴ וילך דוד וככל
ישראל ירושלם היא יבוס ושם היבוס ישבי הארץ
⁵ ויאמרו ישבי יבוס לדוד לא תבוא הנה וילכד
דוד את מצרת ציון היא עיר דוד ⁶ ויאמר דוד-
כל מכיה יבוסי בראשונה יהיה לראש ולשר ויעל
בראשונה יואב בן צוריה יהיו לראש ⁷ וישב דוד
במצד על כן קראו לו עיר דוד ⁸ ויבן העיר מסביב
מן המלא ועד הסביב ויואב יהיה את שאר העיר ⁹
וילך דוד הлок ונadol ויהוה צבאות עמו ¹⁰ ואלה
ראשי הגברים אשר לדוד המתחזקים עמו במלכו
עם כל ישראל להמלךו--כדבר יהוה על ישראל ¹¹
ואלה מספר הגברים אשר לדוד ישבם בן חכמוני
ראש השלושים (השלשים)--הוא עורך את התינו
על שלוש מאות חלל בפעם אחת ¹² ואחריו אלעזר
בן דודו האחוחיו הוא בשולשה הגברים ¹³ הוא היה
עם דוד בפסדים והפלשתים נאספו שם למלחמה
ותהי חלקת השדה מלאה שעורדים והעם נסנו מפני
פלשתים ¹⁴ וויתיצבו בתוך החקלה ויצילוה ויכו את
פלשתים ווישע יהוה תשועה נדולה ¹⁵ וירדו שלשה
מן השלושים ראש על הצר אל דוד--אל מערת
יעוזו ערים וינסו ויבאו פלשתים וישבו בהם ⁸ והוא

אליה ²⁶ כי באמונה הנה ארבעת נבריו השערים--הם
הלוים והיו על הלהבות ועל האוצרות בית האלים
ונסיבות בית האלים ילינו כי עליהם משמרת
והם על המפתח ולבקר לבקר ²⁸ ומהם על כל
העובד כי במספר יבאים ובמספר יצאים ²⁹ ומהם
מננים על הכללים ועל כל החקדש ועל הסלת והין
והשמן והלבונה והבשימים ³⁰ ומן בני הכהנים רקח
המורחת לבשימים ³¹ ומותה מן הלויים הוא הבכור
לשלהם הקרחוי--באמונה על מעשה החבתים ³² ומן
בני הקהתי מן אחיהם על לחם המעדת להכין שבת
שבת ³³ ואלה המשדרים ראשיהם ראיות ללוים בלשכת-
פטירים (פטרים) כי יומם ולילה עליהם במלאה
אליה נשאחים האבות ללוים לתולדותם ראשיהם אלה
ישבו בירושלים ³⁵ ובגבעון ישבו אבי גבעון יעוז
(יעיאל) ושם אשתו מעכה ³⁶ ובנו הבכור עבדון
וצד וקיים ובעל ונור ונדר ³⁷ ונדרור ואהיי וכרייה
ומקלות הוליד את שמאם ואף הם ננד
אחיהם ישבו בירושלים--עם אחיהם ³⁹ ונור הוליד
את קיש וקיים הוליד את שאול ושאל הוליד את
יונתן ואת מלכישוע ואת אבינדר ואת אשבעל ⁴⁰ ובן
יונתן מריב בעל ומורי בעל הוליד את מיכה ⁴¹ ובני
מיכה--פיתח ומלך ותחרע ⁴² ואחיז הוליד את יערה
ויערה הוליד את עלמת ואת עזמות ואת זמרי זומר
הוליד את מוצא ⁴³ ומוצא הוליד את בנעא ורפה
בנו אלעשה בנו אצל בנו ⁴⁴ ואצל ששה בנים ואלה
שמות עזריקם בכרכו וושמעאל ושוריה ועבדיה ותנן
אליה בנין אצל

10 ופלשתים נלחמו בישראל וינס איש ישראל מפני
פלשתים ויפלו חללים בהר נלבע ² וידבקו פלשתים
אחריו שאול ואחריו בניו ויכו פלשתים את יונתן ואת
אבינדר ואת מלכישוע--בני שאול ³ ותכבדר המלחמה
על שאול וימצאהו המורים בקשת ויחיל מן הירומים ⁴
ויאמר שאול אל נשא כליו שלף חרבך ודרקני בה פן
יבאו הערלים האלה והתעללו בו ולא אבה נשא כליו
כי ירא מאור ויקח שאול את החרב ויפל עליה ⁵ וירא
נשא כליו כי מות שאול ויפל נס הוא על החרב וימת ⁶
וימת שאול ושלשת בניו וכל ביתו ייחדו מות ⁷ ויראו
כל איש ישראל אשר בעמק כי נסנו וכי מות שאול ובני
יעוזו ערים וינסו ויבאו פלשתים וישבו בהם ⁸ והוא

12 ואלה הבאים אל דוד לציילן עוד עוצר מפני שאל בן קיש והמה בוגרים עורי המלחמה ² נשקי קשת מינימום ומשמאלים באבני ובחצים בקשת-מא希 שאל מבניין ³ הרראש אחיעזר ויושב בני השמעה הנבעתי ויואל (ויזיאל) ופלט בני עומות וכרכחה והוא העתתי ⁴ וישמעיה הנבעוני נבור בשלשים ועל השלשים הירימה ויחזיאל ויוחנן ויובד הנדרתי ⁵ אלעוזו ירימות ובבעליה ושרמייה ושפטיהם החוריפי (חוריפי) ⁶ אלקנה ישיחו וישראל ויועזר וישבעם-הקרחים ⁷ ווועאלת זובדייה בני ירחים מן הנדרור ⁸ ומן הנדי נברלו אל דוד למצד מדברה נברוי החיל אנשי צבא למלחמה--ערבי צנה ורמח ופנאי אריה פניהם וכצבאים על ההרים ל מהר ⁹ עזר הרראש עבדיה השני אליאב השלישי ¹⁰ משמנה הרביעי ירימה החמשי ¹¹ עתי הששי אליאל השבעי ¹² וווחנן השמנני אלוביד החשעי ¹³ ירמיהו העשידי מכבני עשתי עשר ¹⁴ אלה מבני נד ראשיו הצבאות אחד למאה הקטן והגדול לאלף ¹⁵ אלה הם אשר עברו את הירדן בחדר הראשון והוא מלא על כל נdryתו (נדותיו) ויבוריחו את כל העמקים למורח ולמערב ¹⁶ ויבאו מן בני בנימן ויהודה עד למצד לדוד ¹⁷ ויצא דוד לפניהם ויען ויאמר להם אם לשлом בהם לאריו לעזרנו יהיה לי עלייכם לבב ליחד ואם לרמותנו לצרי ולא חמס בככפי ירא אליו אבותינו ויוכח ¹⁸ ורוח לבשה את עמשי ראש השלשים (שלשים) כי עורך אליך ויקבלם דוד יותגנס בראשי הנדרור ¹⁹ וממנשה נפלו על דוד בכא עם פלשתים על שאל אל ציקלן נפלו עליו ממנשה עדנה ויזובד וידיעאל מיכאל ויובד ואליהו וצלאי ראש האלפים אשר למנשה ²⁰ והמה עזרו עם דוד על הנדרור כי נברוי חיל כלם ויהיו שרים בצבא ²¹ כי לעת יום ביום יבוא על דוד לעזרו--עד למפנה גדויל כמחנה אליהם ויהא אחיו התיצי ²² ראשי החלוץ לצבא בא על דוד ואללה מספרי ראשי החלוץ לצבא בא על דוד חברונה להסב מלכות שאל אליו--כפי יהוה ²³ בני יהודה נשאי צנה ורמח--ששת אלףים ושמונה מאות חלוצי צבא ²⁴ מן בני שמעון גבורי חיל לצבא-

עדלם ומחנה פלשתים תנה בעמק רפאים ¹⁶ ודוד או במצודה ונ齊יב פלשתים אז בכית לחם ¹⁷ וויאו דוד ויאמר מי ישקי מים מבור בית לחם אשר בשער ¹⁸ ויבקו השלשה במחנה פלשתים וישכו מים מבור בית לחם אשר בשער ישאו ויבאו אל דוד ולא אבה בנטשיהם כי בנטשיהם היבאים ולא אבה לשנותם אלה עשו שלשת הגברים ²⁰ ואבשי אחיו ואב הוא היה ראש השלשה והוא עורר את חניתו על שלש מאות חיל ולא (ולי) שם בשלשה ²¹ מן השלשה בשנים נכבך ויהי להם לשער ועד השלשה לא בא ²² בניה בין יהודע בן איש חיל רב פעלים מן קבצאל הוא הכה את שני אריאל מוואב והוא ירד והכה את הארי בתוכ הכרם ביום השל ²³ והוא הכה את האיש המצרי איש מדה המשב באמה וביד המצרי חניתת מנור ארונים וירד אליו בשבט ויגול את חניתה מיד המצרי ויהרנהו בחניתו ²⁴ אלה עשה בניהו בין יהודע ולו שם בשלשה הגברים ²⁵ מן השלשים הנה נכבך הוא ואל השלשה לא בא בא וישמחו דוד על משמעתו ²⁶ ונבורי המלחים עשהאל אחיו יואב אלחנן בן דודו מבית לחם ²⁷ שמota ההרורי חיל הפלוני ²⁸ עריאן עקש התקועי אביעזר העתותי ²⁹ סכבי החesity עילאי האחווי ³⁰ מהרי הנופתי חיל בן בענה הנוטופי ³¹ איטי בן ריבוי מנגעתה בני בנימן בניה הפלרעתני ³² חורי מנהלי גש אביאל הערבתי ³³ עומות הבהירומי אליחבא השעלבני ³⁴ בני השם הנזוני יונתן בן שנה ההררי ³⁵ אחיאם בן שכיר ההררי אליפל בן אור ³⁶ חפר המכתרת אחיה הפלני ³⁷ חצרו הכרמל נעריו בן אובי ³⁸ יואל אחו נתן מבחן בן הני ³⁹ צלק דעמוני נהרי הברתו נשא כלוי יואב בן צדריה ⁴⁰ עריא הותרי נרב היותר ⁴¹ אוריה החתי זבר בן אחלי ⁴² עדニア בן שיאו הרובני ראש לררובני-ועלוי שלשים ⁴³ חנן בן מעכה ווישפט המתני ⁴⁴ עזיא העשתרת שמע ויעואל (ויעיאל) בני חותם הערעריו ⁴⁵ ידיעל בן שמרי יהא אחיו התיצי ⁴⁶ אליאל המחוים וירבי יוושואה בני אלעטם ויתמה המואבי ⁴⁷ אליאל ועובד ויישיאל המצבייה

ענלה חדשה מבית אבינדרב ועזא ואחיו נהנים בענלה 8 ודודיך וכל ישראל משלחים לפני האלים--בכל עז ובחורים וככירות ובנכדים ובתמים ובתומים ובמצלתיים וכחצצרות 9 ויבאו עד גדן כידון וישלח עז את ידו לאחו את הארון--כי שמו הבקר 10 וייחר אף יהוה בעז ויכוחו על אשר שליח ידו על הארון וימות שם לפניו אליהם 11 ויהר לדודיך כי פרץ יהוה פרץ בעז ויקרא למקומו ההוא פרץ עז עד היום הזה 12 וירא דודיך את האלים ביום ההוא לאמר היך אביא אליו את ארון האלים 13 וללא הסיר דודיך את הארון אליו אל עיר דוד ויתחו אל בית עבד אדם הנתי 14 וישב ארון האלים עם בית עבד אדם בביתו--שלשה חידשים ויברך יהוה את בית עבד אדם ואת כל אשר לו

14 וישלח חירם (חרום) מלך צר מלאכים אל דודיך ועציו ארוזים וחרשי קיר וחחש עציים--לבנות לו בית 2 וידע דודיך כי חכננו יהוה למלך על ישראל כי נשאת למלחה מלכותו בעבר עמו ישראל 3 ויהה דודיך עוד נשים בירושלים וילוד דודיך עוד בנין ובנות 4 ואלה שמות הילודים אשר היו לו בירושלים שמוע ושובב נתן ושלמה 5 ויבחר ואלישׁוּ ואליפלט 6 ונגה ונגפָן ויפוי 7 ואלישׁמע ובעלידע ואליפלט 8 וישמעו פלשתים כי נמושה דודיך למלך על כל ישראל ויעלו כל פלשתים לבקש את דודיך וישמע דודיך וצאת לפניהם 9 ופלשתים באו ויפשטו בעמק רפאים 10 וישאל דודיך באלים לאמיר--האעהה על פלשתים (פלשתים) ונתחם בידיו ויאמר לו יהוה עליה ונתתים בידך 2 ויעלו בבעל פרצים יוכם שם דודיך ויאמר דודיך פרץ האלים את אויביך בידי כפרץ מים על כן קראו שם המקומם ההוא--בעל פרצים 12 ויעובו שם את אלהיהם ויאמר דודיך ושרפבו באש 13 ויסיפו עוד פלשתים ויפשטו בעמק 14 וישאל עוד דודיך באלים ויאמר לו אלהים לא תעליה אחריהםحسب מעלהיהם ובאת להם ממול הכתאים 15 ויהי כשמייך את קול הצעדה בראשי הכתאים--או יצא במלחמה כי יצא האלים לפניך להוכיח את מהנה פלשתים 16 ויעש דודיך כאשר צווהו אלהים ויכו את מהנה פלשתים אשר נקרא שם 7 וירכיבו את ארון האלים על

שבעת אלפים ומאה 26 מן בני הלווי--ארבעה אלףים ושש מאות 27 ויהודיעו הנגיד לאהרן ועמו שלשת אלפיים ושבע מאות 28 וצדוק נער נכור חיל וቤת אביו שרים עשרים ושנים 29 ומן בני בנימין אחיו שאול שלשת אלפיים ועד הנה מרביתם שמרים משמרת בית שאול 30 ומן בני אפרים עשרים אלף ושמונה מאות--גבורי חיל אנשי שמות לבת אבותם 31 וממחצית מטה מנשה שמונה עשר אלף אשר נקבעו בשמות לבוא להמלך את דודיך 32 ומבני יששכר יודעי בינה לעתים לדעת מה יעשה ישראל--ראשיהם מאותם וככל אחיהם על פיהם 33 מזבולון וצאי צבא ערבי מלחמה בכל צבאי מלחמה--חמשים אלף ולעד בלא לב ולב 34 ומונפתלי שרים אלף ועםם בגננה וחנית שלשים ושבעה אלף 35 ומן הדני ערבי מלחמה עשרים ושמונה אלף ותש מאות 36 ומאשר יוצאי צבא לערך מלחמה--ארבעים אלף 37 ומעבר לירדן מן הרואבני והגדי והציז שבט מנשה בכל צבאי מלחמה--מאה ועשרים אלף 38 כל אלה אנשי מלחמה עדרי מערכה בלבב שלם באו חברונה להמלך את דודיך על כל ישראל ונם כל שרית ישראל אל לב אחד--להמלך את דודיך 39 ויהיו שם עם דודיך ימים שלישה אכלים ושוטים כי חכננו להם אחיהם 40 ונם הקרובים אליהם עד יששכר וזבולון ונפתלי מביאים לחם בחמוריהם ובגמלים ובפרדסים ובבקר מאכל כמה דבלים וצמוקים ווין ושמן ובקר וצאן--לבב כי שמה בישראל

13 ויעץ דודיך עם שרי האלפים והמאות--לכל נגיד 2 ויאמר דודיך לכל קהל ישראל אם עלייכם טוב ומן יהוה אלהינו נפרצה נשלהה על אהינו הנשארים בכל ארצות ישראל ועםם הכהנים והלוים בערי מגירושים ויקבצו אלינו 3 ונסבה את ארון אלהינו אלינו כי לא דרשנו בימי שאול 4 ויאמרו לכל הקהל לעשות כן כי ישר הדבר בעיני כל העם 5 ויקહ דודיך את כל ישראל מן שיחור מצרים ועד לבוא חמתה להבא את ארון האלים מקריית עיריהם 6 ויעל דודיך וכל ישראל בעליה אל קריית יערם אשר ליהודה להעלות משם את ארון האלים יהוה יושב הכרובים--אשר נקרא שם 7 וירכיבו את ארון האלים על

לפני ארון האללים ועבד אDEM ויחיה שערם לארון ²⁵ ויהיו דוד וזקני ישראל ושרי האללים ההלכים להעלות את ארון ברית יהוה מן בית עבד אDEM-⁻²⁶ בשמהה ²⁶ ויהיו בעור האללים את הלויים נשאי ארון ברית יהוה ויזבחו שבעה פרים ושבעה אללים ²⁷ וודיע מכרבל במעיל בוץ וככל הלויים הנשאים את ארון והמשרדים וככניתה השר המשא המשדרים ועל אDEM אפור بد ²⁸ וככל ישראל מעלים את ארון ברית יהוה כל ישראל אל וירושלם להעלות את ארון יהוה אל מקומו אשר הכנין לו ²⁹ ואסף דוד את בני אהרן ואת ארון יהוה ולשרתו-עד עולם ³⁰ ויקח דוד את הלויים ⁵ לבני קהת-אריאל השר ואחיו מאה ועשרים ⁶ לבני מרדי-עשיה השר ואחיו מאה ועשרים ⁷ לבני גרשום-יואל השר ואחיו מאה וששים ⁸ לבני אליעזר-שמעיה השר ואחיו מאהים ⁹ לבני חברון-אליאל השר ואחיו שמונים ¹⁰ לבני עזיאל עמנידב השר-ואהחיו מאה ושמנים עשר ¹¹ ויקרא דוד לצדוק ולאבתר הכהנים וללויים לאורייאל עשה ויואל שמעיה ואלייאל ועמנידב ¹² ויאמר להם אתם ראשי האבות ללוים התקדשו אתם ואחיכם והעליהם את ארון יהוה אלה ישראל אל הכנינו כי ¹³ כי לمبرאונה לא אתם-פרץ יהוה אלהינו בנו כי לא דרשנו כמשפט ¹⁴ ותקדשו הכהנים והלוים להעלות את ארון יהוה אלה ישראל ¹⁵ וישאו בני הלויים את ארון האללים כאשר צוה משה כדרכך יהוה-בכתפם במותות עליהם ¹⁶ ויאמר דוד לשרי הלויים להעמיד את אחיהם המשדרים בכל נבלים וככירות ובכירות ואסף במצלחותם משמע ¹⁶ ובניהם ויזואל הכהנים-במצצרות תמיד לפני ארון ברית האללים ביום ההוא או נתן דוד בראש להדרות להדרות-⁷ ביד אסף ואחיו ⁸ הodo ליהוה קראו בשמו-הודיעו בעמים עלילתו ⁹ שיררו לו זמרו לו-- שייח' בכל נפלאותו ¹⁰ התהלהל בשם קדרשו- ישמח לב מבקשי יהוה ¹¹ ודרשו יהוה ועו- בקש פניו תמיד ¹² זכרו נפלאתיו אשר עשה- מפתחו ומשפטיו פיהו ¹³ זרע שישראל עבדו- בני יעקב בחיריו ¹⁴ הוא יהוה אלהינו- בכל הארץ משפטיו ¹⁵ זכרו לעולם בריתו- דבר צוה לאלף דור ¹⁶ אשר כרת את אברם- ושבועתו ליצחק ¹⁷ ויעמידה ליעקב לחך- לישראל ברית עולם ¹⁸ לאמר לך אתן ארץ לנו- חבל נחלכם ¹⁹ בהיוותכם מותי מספר- כמיעט ונרים בה ²⁰ ויתהלו מגוי אל נוי- וממלוכה אל עם אחר ²¹ לא נהיה לאיש לעשכם- וווכח עליהם מלכים ²² אל תנעו במשיחי- ובכינויו ווושפט נתנאלו ועמשי זכריהו ובכינויו אליעזר הכהנים מוחצזרים (מחזרים) בחצרות מיום אל יום ישועתו ²³ ספרו בוגדים את כבודו-

מביעון ועד גורה ²⁴ ויצא שם דוד בכל הארץ ויהוה נתן את פחדו על כל הנום **15** ויעש לו בתים בעיר דוד ובין מקום לארון האללים ויט לו אהל ² אז אמר דוד לא לשאת את ארון האללים כי אם הלויים כי בם בחר יהוה לשאת את ארון יהוה ולשרתו-עד עולם ³ ויקח דוד את כל ישראל אל וירושלם להעלות את ארון יהוה אל לבני קהת-אריאל השר ואחיו מאה ועשרים ⁶ לבני מרדי-עשיה השר ואחיו מאה ועשרים ⁷ לבני גרשום-יואל השר ואחיו מאה וששים ⁸ לבני אליעזר-שמעיה השר ואחיו מאהים ⁹ לבני חברון-אליאל השר ואחיו שמונים ¹⁰ לבני עזיאל עמנידב השר-ואהחיו מאה ושמנים עשר ¹¹ ויקרא דוד לצדוק ולאבתר הכהנים וללויים לאורייאל עשה ויואל שמעיה ואלייאל ועמנידב ¹² ויאמר להם אתם ראשי האבות ללוים התקדשו אתם ואחיכם והעליהם את ארון יהוה אלה ישראל אל הכנינו כי ¹³ כי לمبرאונה לא אתם-פרץ יהוה אלהינו בנו כי לא דרשנו כמשפט ¹⁴ ותקדשו הכהנים והלוים להעלות את ארון יהוה אלה ישראל ¹⁵ וישאו בני הלויים את ארון האללים כאשר צוה משה כדרכך יהוה-בכתפם במותות עליהם ¹⁶ ויאמר דוד לשרי הלויים להעמיד את אחיהם המשדרים בכל נבלים וככירות ובכירות ואסף במצלחותם משמע ¹⁶ ובניהם ויזואל הכהנים-במצצרות תמיד לפני ארון קושיהו ¹⁸ ועםם אחיהם בני מרדי זכריהו בן ויעזיאל ושמירמות וחיאול וענין המשנים זכריהו ומן אחיו אסף בן ברכיהו ומן אליאב ובניהם ומעשיהו ומתתיהו ואלבלהו ומKENHO ועבד אDEM ויעיאל-השערים ¹⁹ והמשדרים הימן אסף ואיתן-במצלחות נחשת להשמי ²⁰ זכריה ויעזיאל ושמירמות וחיאול וענין אליאב ומקנחו ובניהם עלعلمות ²¹ ומתתיהו ואלבלהו ומKENHO השמניות לנצח ²² ובכינויו שד הלויים המשא-ישראל כמי בין הוו ²³ וברכיה ואלקנה שערם לארון המשא כי מבין הוו ²³ וברכיה ואלקנה שערם לארון ושבניהם ווושפט נתנאלו ועמשי זכריהו ובכינויו ואליעזר הכהנים מוחצזרים (מחזרים) בחצרות

מן אחרי הצען--להיות נגיד על עמי ישראל⁸ ואהייה עמק בכל הלבנה וכארית את כל אויביך מפניך ועשית לך שם כשם הנדולים אשר בארץ⁹ וושמתי מקום לעמי ישראל ונטעתו והשכן תחתיו ולא ירנו עוד ולא יוסיפו בני עולה לבalto כאשר בראשונה¹⁰ ולמימים אשר צוית שפטים על עמי ישראל והכנעתי את כל אויביך ואנד לך ובית יבנה לך יהוה בזורה כי מלאו ימיך ללבת עם אביך והקימו את זרעך אחריך אשר יהוה מבניך והכינוי אתה מלכותו¹¹ והוא יבנה לי בית וכונתי את כסאו עד עולם¹² אני אהיה לו לאב והוא יהיה לי לבן וחסדי לא אסיר מעמו כאשר הסירוטי מאשר היה לפניך¹³ והעמדתינו בבתיו ובמלכותו עד העולם וכסאו יהיה נcone עד עולם¹⁴ ככל הדברים האלה וככל החזון זהה--כן דבר נתן אל דוד¹⁵ ויבא המלך דוד וישב לפני יהוה ויאמר מי אני יהוה אלהים ומני ביתו כי הבאתיך עד הלם ותקנן זאת בעיניך אלהים ותדבר על בית עבדך למרחוק וראיתנו כתור האדים המעליה--יהוה אלהים מה יוסיף עוד דוד אלך לכבוד את עבדך ואתה את עבדך ידעת¹⁶ יהוה--בעבור עבדך וככלך עשית את כל הנדולות¹⁷ הזאת להודיע את כל הנדולות¹⁸ יהוה אין כמוך ואין אלהים זולתך בכל אשר שמענו באזינו¹⁹ וממי כעטך ישראלי גוי אחד בארץ אשר הלק אלהים לפדותו לו עם לשם לך שם נדלות ונראות-- לנרש מפני עמק אשר פDIST מצרים גנים²⁰ ותנת את עמק ישראל לך לעם--עד עולם ואתה יהוה היה להם לאלהים²¹ ועתה יהוה--הרבך אשר דברת על עבדך ועל ביתו יאמן עד עולם ועשה כאשר דברת אל יאמן ויגדל שמק עד עולם לאמר--יהזה צבאות אלקי ישראל אלהים לישראל ובית דוד עבדך נcone לפניך²² כי אתה אלהי נגנית את און עבדך לבנות לו בית על כן מצא עבדך להתפלל לפניך²³ ועתה יהוה אתה הואה האלוהים ותדבר על עבדך הטובה הזאת²⁴ ועתה הווא הוואת לבך את בית עבדך להיות לעולם לפניך כי אתה יהוה ברכת ומברך לעולם

18 יהי אחרי כן ויך דוד את פלשתים ויכניעם ויקח את גת ובוניה מיד פלשתים² ויך את מואב ויהיו מואב עבדים לדוד נשאי מנהה³ ויך דוד את הדרעור מלך צוכה חמתה בלבתו להציב ידו בנחר

בכל העמים נפלאתיו²⁵ כי גדור יהוה ומhalb מאר- ונורא הוא על כל אלהים²⁶ כי כל אלה העמים אלילים-- יהוה שמם עשה²⁷ חור והדר לפניו-- וזהה במקומו²⁸ הבו ליהוה משפחות עמים-- הבו ליהוה כבוד ועו²⁹ הבו ליהוה כבוד שמו שא מנהה ובאו לפניו-- השתחוו ליהוה בהדרת קדר³⁰ חילו מלפניו כל הארץ-- אף תכון חבל בל תמות³¹ ישמו השמים ותגל הארץ-- ויאמרו בניו יהוה מלך³² ירעם הים ומלווא-- יעלץ השדה וכל אשר בו³³ אז ירנו עצי היער מלפני יהוה-- כי בא לשפט את הארץ לשם קדש להשתבח בטהרתך³⁴ ברוך יהוה אלהי ישראל-- מן העולם ועד העולם ויאמרו כל העם Amen-- וחלל ליהוה³⁵ ויעוב שם לפני ארון ברית יהוה לאסף ולהחייו לשרת לפני הארון תמיד-- לדבר יום ביום³⁶ ועבד אדם ואחיהם ששים ושמונה ועבד אדם בן יידתון וחסה לשערדים³⁷ ואת צדוק הכהן ואחיו הכהנים לפני משכן יהוה-- בכמה אשר בנכען להעלות עלות ליהוה על מזבח העלה תמיד-- לבקר ולערב ולכל הכתוב בתורת יהוה אשר צוה על ישראל³⁸ ועםם הימין וידותון ושאר הברורים אשר נקבעו בשמות-- להדרות ליהוה כי לעולם חסדו³⁹ ועםם הימין וידותון חצירות ומצחיתים למשמיעים וכל שיר האלים ובני יdoton לשער⁴⁰ וילכו כל העם איש לבתו ויסב דוד לבך את ביתו

17 יהי כאשר ישב דוד בביתו ויאמר דוד אל נת הנביא הנה אנכי ישב בבית הארץם וארון ברית יהוה תהית ירידות² ויאמר נתן אל דוד כל אשר בלבך עשה כי אלהים עמק³ ויהי בלילה ההוא ויהי דבר אלהים אל נתן לאמר⁴ לך ואמרת אל דוד עברי כי אמר יהוה לאacha תבנה לי הבית לשבת⁵ כי לא ישבי בבית מון היום אשר העלייתו את ישראל עד היום הזה ואהייה מאהל אל אהל וממשכן⁶ בכל אשר התחלכתי בכל ישראל הרבר דברתיך את אחד שפט ישראל אשר צויתי לרעות את עמי לאמר למה לא בנותם לי בית ארדים⁷ ועתה כה תאמר לעברי לדוד כי אמר יהוה צבאות אני לקחתייך מן הנהו

ארם מעכה ומצבה רכוב ופרשים ⁷ ווישכו ליהם שנים ושלשים אלף רכוב ואת מלך מעכה ואת עמו ויבאו ויחנו לפני מידבא ובני עמו נאספו מעריהם ויבאו למלחמה ⁸ וישמע דוד וישראל את יואב ואת כל צבא הגבורים ⁹ ויצאו בני עמו וייערכו מלחמה פתח העיר והמלכים אשר באו לבדם בשדה ¹⁰ וירא יואב כי הייתה פנוי המלחמה אליו-פנים ואחר ויבחר מכל בחור בישראל וייערך לקראת ארם ¹¹ ואת יתר העם נתן ביד אבשי אחיו וייערכו לקראת בני עמו ¹² ויאמר אם החזק ממוני ארם-והיתה לי לחשועה ובו עמו יחזקון מתק וחוותיך ¹³ חזק ונתחזקה بعد עמו ובعد ערי אלהינו וייה הטוב בעינוי יעשה ¹⁴ ויגש יואב והעם אשר עמו לפני ארם- למלחמה וינסו מפניו ¹⁵ ובוני עמו ראו כי נס ארם ירושלים ¹⁶ וירא ארם כי נגפו לפני ישראל ושלחו מלאכים וויצוו את ארם אשר מעבר הנהר ושופך שר צבא הדרעור לפניהם ¹⁷ ויגד לדוד ויאסף את כל ישראל ו עבר הירדן ויבא אליהם וייערך אליהם ויערכ דוד לקראת ארם מלחמה וילחמו עמו ¹⁸ וינס ארם מלפני ישראל ויהרגן דוד מארם שבעת אלפיים רכב וארבעים אלף איש רגלי ואת שופך שר הצבא המית ¹⁹ ויראו עבדי הדרעור כי נגפו לפני ישראל ושילמו עם דוד ויעבדתו ולא אבה ארם להוציא את בני עמו עוד

20 ויהי לעת תשובת השנה לעת זאת המלכים וינגן יואב את חיל הצבא ויחשת את ארץ בני עמו ויבא ויצר את רבבה ודוד ישב בירושלים ויקייא את רבבה ויהרסה ² ויקח דוד את עתרת מלכים מעל ראשו וימצא משקל ככר זהב ובה אבן יקרה ותהי על ראש דוד ושלל העיר הוציא הרבה מאד ³ ואת העם אשר בה הוציאו וישר במגירה ובחריציו הברזל ובמנורות וכן יעשה דוד לכל ערי בני עמו וישב דוד וכל העם ירושלים ⁴ ויהי אחרי כן ותעמד מלחמה בנוור עם פלשתים או הכה סככי החשתי את ספי מילידי הראפים-וינכנע ⁵ ותהי עוד מלחמה את פלשתים ויקייאן בן יער (יעיר) את לחמי אחיו גלית הנטה-ויעצח נחיתו כמנור ארנים ⁶ ותהי עוד מלחמה בנתה-ויהי עמו אלף ככר כסף לשכר להם מארם נהרים ומן

פרה ⁴ וילבד דוד ממנה אלף רכב ושבעת אלפיים פרשים ועשרים אלף איש רגלי וייערך דוד את כל הרכב ויתור ממנה מה רכב ⁵ ויבא ארם דרמשק לעוז להדרעור מלך צובה ויקייא דוד בארים עשרים ושנים אלף איש ⁶ וישם דוד בארים דרמשק יהי ארם לדוד עבדים נשאי מנהה ויושע יהוה לדוד בכל אשר הלק ⁷ ויקח דוד את שלטי הזהב אשר היו על עבדי הדרעור ויבאים ירושלים ⁸ ומבחחת וממון ערי הדרעור לך דוד נחשת רבה מادر בה עשה שלמה את ים הנחשת ואת העמודים ואת כל הנקחת ⁹ ושמע עטו מלך חמת כי הכה דוד את כל חיל הדרעור מלך צובה ¹⁰ וישלח את הדרום בנו אל המלך דוד לשאול (לשאול) לו לשлом ולברכו על אשר נלחם בהדרעור ויכחו-כי איש מלחמות תעוז היה הדרעור וככל כל- והב וכסת- ונחשת בו נס את הקדריש המלך דוד ליהוה עם הכסף ומבני עמו ומפלשטים ומלך ¹¹ מארדים וממואב ומבני עמו ומפלשטים ומלך ¹² ואבשי בן צרויה הכה את אדום בניא המלח שמונה עשר אלף ¹³ וישם באדום נצבים והואו כל אדום עבדים לדוד וירושע יהוה את דוד בכל אשר הלק ¹⁴ וימליך דוד על כל ישראל ויהי עשה משפט וצדקה- לכל עמו ¹⁵ וויאב בן צרויה על הצבא ויושפט בן אחילוד מזכיר ¹⁶ וצדוק בן אחיטוב ואכימלך בן אביתר כהנים וושושא סופר ¹⁷ ובניהם בן יהודע על הכרתי והפלתי ובני דוד הראשימים ליד המלך

19 ויהי אחרי כן וימת נחש מלך בני עמו וימליך בני תחתי ² ויאמר דוד עשה חסד עם חנון בן נחש כי עשה אביו עמי חסד וישלח דוד מלכים לנחמו על אביו ויבאו עבדי דוד אל ארץ בני עמו אל חנון-. להחמו ³ ויאמרו שדי בני עמו לחונן המכבד דוד את אביך בעיניך כי שלח לך מנהמים הלא בעבור לחקר ולהפוך ולרנגן הארץ בא עבדיו אלק ⁴ ויקח חנון את עבדי דוד ויגלחם ויכרת את מדויהם בחצי עד המפשעה וישלחם ⁵ וילכו ויגדו לדוד על האנשים וישלח לקריםם כי היו האנשים נכלמים מادر ויאמר המלך שבו בירוחו עד אשר יצמח ז肯כם ושבתם ⁶ ויראו בני עמו כי התבאשו עם דוד וישלח חנון ובני עמו אלף ככר כסף לשכר להם מארם נהרים ומן

ואלה הצאן מה עשו יהוה אלהי תהי נא ייך כי ובכיה
אבי ובעמך לא למגפה ¹⁸ ומלאך יהוה אמר אל נד
לאמר לדוד כי יעלה דוד לתקים מזבח ליהוה
בגראן ארנן היבסי ¹⁹ ויעל דוד בדבר נד אשר דבר
בשם יהוה ²⁰ ויישב ארנן יירא את המלאך וארכבעת
בנינו עמו מתחבאים וארנן דש חטים ²¹ וייא דוד עדר
ארנן ויבט ארנן וירא את דוד ויצא מן הגראן ווישתחוו
לדוד אפים ארצתה ²² ויאמר דוד אל ארנן תננה לי
מקום הגראן ואבנה בו מזבח ליהוה בכסף מלא תנהו על
לי ותעדך המגפה מעל העם ²³ ויאמר ארנן אל דוד
קח לך ויעש אדני המלך החטוב בעיניו ראה נתתי
הברק לעלות והמורנים לעצים והחטים למנהה--
הכל נתתי ²⁴ ויאמר המלך דוד לארנן לא כי קנה
אקנה בכסף מלא כי לא אשא אשר לך ליהוה והעלות
עליה חنم ²⁵ ויתן דוד לארנן במקום שקלין זהב
משקל שש מאות ²⁶ ויבן שם דוד מזבח ליהוה ויעל
עלות ושלמים ויקרא אל יהוה ויענהו באש מן השמיים
על מזבח העלה ²⁷ ויאמר יהוה למלאך יושב חרבו
אל נדנה ²⁸ בעת ההיא--בראות דוד כי ענה יהוה
בגראן ארנן היבסי ויזבח שם ²⁹ ומשכן יהוה אשר
עשה משה במדבר ומזבח העולה--בעת היהיא בבמה
בגבנון ³⁰ ולא יכול דוד ללבת לפניו לדרש אליהם
כי נבעת--מן פנוי חרב מלאך יהוה

22 ויאמר דוד--זה הוא בית יהוה האלים וזה
מזבח לעלה לישראל ² ויאמר דוד--לכнос את
הנרים אשר בארץ ישראל ויעמד חצבים לחצוב אבני
נויות לבנות בית האלים ³ ובורzel לרבל למסמרים
לدلחות השערים ולמחברות--הכין דוד ונחשת
לרבל אין משקל ⁴ ועצי ארזים לאין מספר כי הביאו
הצדינימ וחותרים עצי ארזים לרבל--דוד ⁵ ויאמר
דוד שלמה בני נער ורד והבית לבנות ליהוה להגדיל
למעלה לשם ולהפארת לכל הארץ אכינה נא
לו וICON דוד לרבל לפניו מותו ⁶ ויקרא לשלהם בנו
ויצווח לבנות בית ליהוה אלהי ישראל אל ⁷ ויאמר דוד
לשלהם בנו (בני)--איני היה עם לבבי לבנות בית
שם יהוה אלהי ⁸ ויהו עלי דבר יהוה לאמר דם לרבל
שפכת ומלחמות גדרות עשית לא תבנה בית לשמי--
כי דמים רכבים שפכת ארצתה לפני ⁹ הנה בן נולד

איש מדח ואצבעתו שעש שעדרים וארבע נום הוא
נולד להרפא ⁷ וויחרף את ישראל ויכה יהונתן בן
שמעא אחוי דוד ⁸ אל נולדו להרפא בנת ויפלו ביד
דוד וביד עבדיו

21 ויעמד שטן על ישראל ויסת את דוד למנות
את ישראל ² ויאמר דוד אל יוֹאָב וְאֶל שְׁרֵי הָעָם
לכּוּ סְפָרֵוּ אֶת יִשְׂרָאֵל מִבָּאֵר שְׁבֻעָה וְעַד דָּן וְהַבְּיאָו
אֶלְיָהָה אֶת מִסְפָּר ³ ויאמר יוֹאָב יוֹצֵא יוֹאָב
עמו כהמ מאה פעםים--הלא אדני המלך כלם לאدني
לעבדים למה יבקש זאת אדני למה היה לאשמה
ליישראל ⁴ ודבר המלך חזק על יוֹאָב יוֹצֵא יוֹאָב
ויתהלך בכל ישראל ויבא ירושלם ⁵ ויתון יוֹאָב את
מספר מפקד העם אל דוד ויהי כל ישראל אלף
אלפים ומאה אלף איש שלף חרב ויהודיה ארבע
מאות ושבעים אלף איש שלף חרב ⁶ ולו יוי ובנימן
לא פקר בתוכם כי נתבע דבר המלך את יוֹאָב ⁷
וירע בעני האלים על הדבר הזה ויך את ישראל ⁸
ויאמר דוד אל האלים חטאתי מאד אשר עשתי
את הדבר הזה ועתה העבר נא את עונו עבדך כי
נסכלתי מאד ⁹ וידבר יהוה אל נד זהה דוד לאמר
לך ¹⁰ ודברת אל דוד לאמר כה אמר יהוה שלוש
אני נתה עלייך בחור לך את מהנה ואעשה לך ¹¹
ויבא נד אל דוד ויאמר לו כה אמר יהוה קבל לך ¹²
אם שלוש שנים רעב ואם שלשה חדשים נספה מפני
צרייך וחרב אויביך למשנתה ואם שלשת ימים חרב
יהוה ודבר בארץ ומלאך יהוה משחית בכל גבול
ישראל ועתה ראה מה אשיב את שלוחיו דבר ¹³ ויאמר
דוד אל נד צר לי מאד אפלה נא ביד יהוה כי רבים
רחמייו מאד וביד אדם אל אלף ¹⁴ ויתון יהוה דבר
בישראל ויפל מישראל שלשבעים אלף איש ¹⁵ וישלח
האלים מלאך לירושלים להשחיתה וכחחות ראה
יהוה ונחם על הרעה ויאמר למלאך המשחית רב
עתה הרף ייך ומלאך יהוה עמד עם נרנן היבוסי
¹⁶ וישא דוד את עינויו וירא את מלאך יהוה עמד
בין הארץ ובין השמיים וחרבו שלופה בידיו נטיה
על ירושלם ויפל דוד וחוקנים מכשים בשקים על
פניהם ¹⁷ ויאמר דוד אל האלים הלא אני אמרת
למנות בעם ואני הוא אשר חטאתי והרע הרעוטי

אהרן להקדישו קדר קדשים הוא ובנו עד עולם-
להקטיר לפני יהוה לשפטו ולבך בשמו עד עולם
ומשה איש האלוהים- בניו יקראו על שבט הלו
14 בני משה נרשות ואלייעזר ¹⁶ בני נרשות שבואל
15 בני משה נרשות ואלייעזר ¹⁶ בני נרשות שבואל
הראש ¹⁷ יהיו בני אליעזר דחבה הראש ולא היה
לאלייעזר בני אחרים ובני רחבה רבו למלחה ¹⁸
בני יצחר שלמיה הראש ¹⁹ בני חברון- ירידיו הראש
הראשית ²⁰ אמרה הวยי יחויאל השליishi ויקמעם הרבעי
בני עזיאל- מיכה הראש וישראל השני ²¹ בני מרדי²²
מחלי ומושי בני מחלי אליעזר וקיש ²² וימת אליעזר
ולא היו לו בניים כי אם בנות וישראל בנו קיש אחיהם
23 בני מושי מחלי ועדר וירמות- שלושה ²⁴ אלה
בני לוי לבית אבותיהם ראש האבות לפקוודיהם
במספר שמות לנגלותם עשה המלאכה לעברת בית
יהוה- מבן עשרים שנה ומעלה ²⁵ כי אמר דוד רוד הדינה
ירוחם אליה ישראל לנמו וישכן בירושלים עד לעולם
26 ונם ללוים- אין לשאת את המשכן ואת כל כליו
על עברתו ²⁷ כי בדברי דוד הaceousנים מהה מס'ר
בני לוי מבן עשרים שנה ולמעלה ²⁸ כי מעמדם
ידי בני אהרן לעברת בית יהוה על החצרות ועל
הלשכות ועל טהרת לכל קדר- ומעשה עברת בית
האלחים ²⁹ וללחם המערכות ולסלת למנחה ולדרקוקי
המצאות ולמחבת ולמרככת ולכל משורה ומהדה
ולעמד בברך בברך להרות ולהלל ליהוה וכן לערב
30 ולכל העלות עלות ליהוה לשבותות לחדים
ולمعدים- במספר כמשפט עליהם חמיד לפני יהוה
31 ושמרו את משמרת האה' ממועד ואת משמרת הקדש
ושמרת בני אהרן אחיהם- לעברת בית יהוה
ושמרת בני אהרן אחיהם- לעברת בית יהוה

24 ¹ ולבני אהרן מחלקות בני אהרן- נדב ואביהו
אליעזר ואיתמר ² וימת נדב ואביהו לפני אביהם
ובנים לא היו להם וכיהנו אליעזר ואיתמר ³ ויחלקם
דוד- וצדוק מן בני אליעזר ואחימלך מן בני איתמר
לפקודם בעבדתם ⁴ וימצאו בני אליעזר רבים לראשי
הגברים מן בני איתמר- ויחילוקם לבני אליעזר ראשים
לבית אבות ששה עשר ולבני איתמר לבית אבותם
שמונה ⁵ ויחילוקם בגנוזות אלה עם אלה כי היו
שרי קדר ושרי האלוהים מבני אליעזר ובבני איתמר
6 ויכתבם שמעיה בן נתנאל הסופר מן הלו לפני

לך הוא יהיה איש מנוחה והניתוח לו מכל אויביו
מסביב כי שלמה יהיה שמו ושלים ושקט אתן על
ישראל ביוםיו ¹⁰ הוא יבנה בית לשם והוא יהיה ל'
בן ואני לו לאב והכינויו כסא מלכווע על ישראל-
עד עולם ¹¹ עתה בני יהי יהוה עמד והצלחת ובנית
בית יהוה אלהיך כאשר דבר עלייך ¹² אך יתן לך
יהוה שכל ובינה ויזוך על ישראל ולשמור את תורה
יהוה אלהיך ¹³ אז תצליח- אם תשמר לעשות את
החקים ואת המשפטים אשר צוה יהוה את משה על
ישראל חזק ואמן אל תירא ואל תהה ¹⁴ והנה בעני
הכינויו בבית יהוה והב כקרים מהה אלף וכסף אלף
אלפים כקרים ולנחתת ולברזל אין משקל כי לרבות
היה עצים ואבני הכינויו ועליהם Tosif ¹⁵ ועמד
ישראל עשי מלאכה- חצבים וחרשי אבן ועץ וכל חכם
לרב עשי מלאכה ¹⁶ להאב לכסף ולנחתת ולברזל אין
מספר קום ועשה ויהי יהוה עמד ¹⁷ וויצו דודיד לכל
שרי ישראל לעזר לשלהה בנו ¹⁸ הלא יהוה אלהיכם
עמכם והניח لكم מסביב כי נתן בידיו את ישבי הארץ
ונכבהה הארץ לפני יהוה ולפניהם עמו ¹⁹ עתה תננו
לבכם ונפכם לדודוש ליהוה אלהיכם וקומו ובנו
את מקדש יהוה האלוהים להביא את אהרן ברית יהוה
וכלי קדר האלוהים לבית הנבנה לשם יהוה

23 ודוד ז肯 ושבע ימים ומלך את שלמה בנו
על ישראל ² ויוסף את כל שרוי ישראל והכהנים
והלויים ³ ויספרו הלויים מבן שלשים שנה ומעלה יהו
מס'רם לנגלותם לנברם שלשים ושמונה אלף ⁴
מאלה לנצח על מלאת בית יהוה עשרים וארבעה
אלף ושטרים ושפטים ששת אלפיים ⁵ וארכעת אלפיים
שערים וארכעת אלפיים מהללים ליהוה בכלים
אשר עשית להלל ⁶ ויחילוקם דוד מחלקות לבני
לי לגרשוני קהת ומරדי ⁷ לנרגשני לעדן ושמי ⁸
בני לעדן הרראש וחיאול וזומם וויאל- שלשה אלה
שמעי שלמות (שלמיה) וחיאול והרין- שלשה אלה
ראשי האבות לעדן ¹⁰ ובני שמעי- יחת זיאן ויעוש
וברעה אלה בני שמעי ארבעה ¹¹ יהת הרראש
וזיוזה השמי ויעוש וברעה לא הרבו בניהם יהו לבית
אב לפקודה אחת ¹² בני קהת עמרם יצחר חברון
ועזיאל- ארבעה ¹³ בני עמרם אהרן ומשה ויבדל

אללה על ידי אביהם בשיר בית יהוה במלחטים נבלים
וכנורות לעבדת בית האללים--על ידי המלך אסף
וירוחון והימן ⁷ ויהי מספרם עם אחיהם מלמדיו שיר
לייהוה כל המבין--מאותים שמונאים ושמונה ⁸ ויפילו
נורלות משמרת לעממת קطن כנול--מבין עם תלמיד
⁹ ויצא הנורל הראשון לאסף--ליוסף גדרליך השני--
הוא ואחיו ובנוו שנים עשר ¹⁰ השליש זכור בניו ואחיו
שנים עשר ¹¹ ברבעיע ליצרי--בניו ואחיו שנים עשר ¹²
ה חמישי נתנוו בניו ואחיו שנים עשר ¹³ הששי בקיומו
בניו ואחיו שנים עשר ¹⁴ השבעי ישראלה בניו ואחיו
שנים עשר ¹⁵ השמיני ישעיהו בניו ואחיו שנים עשר ¹⁶
העשירי התשיעי מתנוו בניו ואחיו שנים עשר ¹⁷ העשרי
שמי עני בינוי ואחיו שנים עשר ¹⁸ עשתי עשר עזראל בינוי
ואחיו שנים עשר ¹⁹ השניים עשר לחשביה בניו ואחיו
שנים עשר ²⁰ לשלה עשר שבאל בניו ואחיו שנים עשר
עשר ²¹ לאביבעה עשר מהתיו בינוי ואחיו שנים עשר
לאחמשה עשר לרמות בינוי ואחיו שנים עשר ²²
לששה עשר לתנוו בינוי ואחיו שנים עשר ²³ לשבעה
עשר לישבקה בינוי ואחיו שנים עשר ²⁴ לשמונה
עשר לחנני בינוי ואחיו שנים עשר ²⁵ להשעה עשר
למלותי בינוי ואחיו שנים עשר ²⁶ לעשרים לאליתה--
בניו ואחיו שנים עשר ²⁷ לאחד ועשרים להווית
בניו ואחיו שנים עשר ²⁸ לשניהם ועשרים לנדלתי בינוי
ואחיו שנים עשר ²⁹ לשלה ועשרים למחזיות בינוי
ואחיו שנים עשר ³⁰ לאביבעה ועשרים לדומתינו עוז
בניו ואחיו שנים עשר

26 למחקות לשערים--לקרכחים משלמייו בן
קראמן בני אסף ² ולמשלמייו בניהם--זכריהו הבכור
ידייעאל השני זבריהו השלישי ותנאאל הרבעי ³ עילם
ה חמישי יהונתן הששי אליהו עני השביעי ⁴ ולעבד
אדם בניהם--שמעיה הבכור יהובד השני יואח השישי
ושכר הרבעי וחנתן החמישי ⁵ עמיאל הששי יששכר
השביעי פועלתו השמני כי ברכו אלהים ⁶ ולשמעיה
בנו נולד בניהם הממשלים לבית אחיהם כי נבורי חיל
המה ⁷ בני שמעיה עתני ורפאל ועובד אלזבר אחיו--
בני חיל אליהו וסמכיהו ⁸ כל אלה מבני עבד אדם
המה ובניהם ואחיהם איש חיל בכח לעבדה--שים
שנים לעבד אדם ⁹ ולמשלמייו בניהם ואחים בני חיל--
האלים להימן בניהם ארבעה עשר--ובנות שלוש ⁶ כל

המלך והשרים וצדוק הכהן ואחימלך בן אביתר
וראשו האבות לכהנים וללוים--בית אב אחד אהז
לאלעזר ואחzo לאיתמר ⁷ ויצא הנורל הראשון
לייחורייב לירדעה השני ⁸ להרים השלישי לשעריהם
הרבעי ⁹ למלכיה החמישי לימיון הששי ¹⁰ להקוץ
השביעי לאביה השמני ¹¹ לישוע התשעי לשכנייהו
העשרי ¹² לאליшиб עשתי עשר ליקום שנים עשר
13 לחפה שלשה עשר לישבאב ארבעה עשר ¹⁴
לבנה המשאה עשר לאמר ששה עשר ¹⁵ להזיר שבעה
עשר להפץ שמונה עשר ¹⁶ לפתחיה תשעה עשר
ליחזקאל העשרים ¹⁷ ליכין אחד ועשרים לנמל שנים
ועשרים ¹⁸ לדליהו שלשה ועשרים למעוזיו ארבעה
ועשרים ¹⁹ אלה פקדתם לעבדתם לבוא לבית יהוה
כמושפטם ביד אהרן אביהם כאשר צוה יהוה אלהי
ישראל ²⁰ ולבני לוי הנותרים לבני עמרם שבאל
לבני שבאל יהודה ²¹ לרחבייהו--לבני רחבייהו
הראש ישיה ²² ליזהרי שלמות לבני שלמות יהת
ובני יריהו אמדייהו השני יחויאל השלישי יקם עם
הרבעי ²³ בני עזיאל מיכה לבני מיכה שומר (שמיר)
אתו מיכה ישיה לבני ישיה זריהו ²⁴ בני מרדי²⁵
מחל' ומושי בני יעוזיו בנו ²⁶ בני מרדי--לייעוזיו בנו
שהם זכור ועברי ²⁷ למחלי אלעזר ולא היה לו
בנים ²⁸ לקיש בני קיש ירחה מאל ²⁹ ובני מושי מחלי
עדר וירימות אלה בני הלוים לבית אביהם ³⁰
ויפילו גם נורלות לעממת אחיהם בני אהרן לפני
דוד המלך וצדוק ואחימלך וראש האבות לכהנים
וללוים--אבות הראש לעממת אחיו הקטן

25 ויבדל דוד ושורי הצבא לעבדה לבני אסף
והימן וירוחון הנכאים (הנבים) בכנורות נבלים
ובמלחטים וייחי מספרם אנשי מלוכה לעבדתם ²
לבני אסף זכור ו يوسف ונתניה ואשראל--בני אסף על
יד אסף הנבא על ידי המלך ³ לדמותון--בני יהוטון
נדליהו צורי וישעיהו חשביהו ומתחתיו שהוא על ידי
אביהם ירעתון בכנור הנבא על הדות והלל ליהוה
המה ⁴ להימן--בני הימן בקיומו מתניאו עוזיאל שבאל
וירימות חנניה חנני אליאתה נדלתי ורמתי עוז
ישבקה מלותי הותיר מחזית ⁵ כל אלה בניהם
להימן חזיה המלך בדברי האללים--להרים קרן ויתן
האלים להימן בניהם ארבעה עשר--ובנות שלוש ⁶ כל

חדש השנה המחלקה האחת--עשרים וארבעה אלף¹⁰ וליחסה עשר מן בני מרדי בנים--שמריו
 הראש כי לא היה בכור והוא מילא אביהו לראש ¹¹
 חלקייהו השני טבליהו השלישי זכריהו הרביעי כל
 בנים ואחים לחסה שלשה עשר ¹² לאלה מחלקות
 השערם לדאשי הגברים משמרות--לעמתה אחיהם
 לשרת בבית יהוה ¹³ ויפילו גורלות כתפן כנדול
 לבית אבותם--לשער ושער ¹⁴ ויפיל הנורל מזרחה
 לשמייהו וכדריהו בנו יועץ בשכל הפיל נורלות
 ויצא גורלו צפונה ¹⁵ לעבד אדם נגבה ולבניו בית
 האספים ¹⁶ לשפדים וליחסה למערכם שעדר שלכת
 במסלה העולה משמר לעמתה משמר ¹⁷ למזרחה הלוים
 ששח לצפונה ליום ארבעה לנגב ליום ארבעה
 ולאספים שנים שנים ¹⁸ לפרבך למרכז--ארבעה
 למסלה שנים לפרקבר ¹⁹ אלה מחלקות השערם לבני
 הקרחי ולבני מרדי ²⁰ והלוים--אהיה על אוצרות
 בית האלים ולאוצרות הקדשים ²¹ בני לודן בני
 הנרשמי לולדן ראשי האבות לולדן הנרשמי--יהיאלי
 בני יהיאלי--זאת ויאאל אחיו על אוצרות בית יהוה
²² לעומרתי לצחרי לחברוני לעזיאלי ²⁴ ושבאל בן
 גרשום בן משה גניד על האוצרות ²⁵ ואחיו לאליעזר--
 רחבייהו בנו ויישעיו בנו וירם בנו וצורי בנו ושלמות
 (ושלמית) בנו ²⁶ הוא שלמות ואחיו על כל אוצרות
 הקדשים אשר הקדש דוד המלך וראשי האבות
 לשורי האלפים והמאות--ושרי הצבא ²⁷ מן המלחמות
 מן השלל הקדשו--לחזק לבית יהוה ²⁸ וכל ההקדש
 שמואל הראה ושאול בן קיש ואבנבר בן נר ויואב בן
 צרויה--כל המקדש על יד שלמות ואחיו ²⁹ לצחרי
 בניו ובנו למלאה החיצונה על ישראל--לשטרדים
 ולשפטים ³⁰ לחברוני השבויו ואחיו בני חיל אלף
 ושבע מאות על פקחת ישראל מעבר לירדן מערבה--
 לכל מלכתי יהוה ולעבדת המלך ³¹ לחברוני וירה
 הראש לחברוני לתולדתו לאבות--בשות הארכבים
 למלכות דוד נדרשו וימצא בהם נבורי חיל ביעזר
 גלעד ³² ואחיו בני חיל אלף ושבע מאות--ראשי
 האבות ויפקידם דוד המלך על הרואני והנדי וחצי
 שבט המנשי לכל דבר האלים ודבר המלך

27 ובני ישראל למספרם ראשי האבות ושורי
 האלפים והמאות וشرطיהם המשרחות את המלך
 לכל דבר המחלקות הבאה והיצאת חדש בחදש לכל

בתו וגנוcio ועליתו והדריו הפנויים-ובית הכהפרה ¹² ותבנית כל אשר היה ברוח עמו לחצרות בית יהוה ולכל הלשכות סביב-לאוצרות בית האלים ולאוצרות הקדושים ¹³ ולמחלקות הכהנים והלוים ולכל מלאכת עבודת בית יהוה ולכל כל עבדת בית יהוה ¹⁴ לזהב במשקל לזהב לכל כל עבודה ועובדת לכל כל הכסף במשקל לכל כל עבדה ועובדת ¹⁵ וממשק למגורות הזהב ונרתיהם זהב במשקל מנורה ומגורה ונרתיה ולמגורות הכסף במשקל למגורה ונרתיה כעובדת מנורה ומגורה ¹⁶ ואת הזהב משקל לשלחנות המערכות לשלחן ושלחן וכסף לשלחנות הכסף ¹⁷ וה Mizlagnot וה מזרקות וה קשות זהב טהור ולכפורי הזהב במשקל לכפוך וכפוף ולכפורי הכסף במשקל לכפוך וכפוף ¹⁸ ולמזבח הדקטרת זהב מזקק ובמשקל ולחבנית המרכבה הכרובים זהב לפרשיות סכךים על ארון ברית יהוה ¹⁹ הכל בכתב מיד יהוה עלי השכילים-כל מלאכות התבנית ²⁰ ויאמר דוד לעלמה בנו חזק ואמצ' ועשה-אל תירא ואל תהה כי יהוה אלהים אליה עמק-לא ירפא ולא יעבך עד לכלות כל מלאכת עבודה בית יהוה ²¹ והנה מחלקות הכהנים והלוים לכל עבודה בית האלים עמוק ככל מלאכה לכל נדייב בחכמה לכל עבודה והשרים וכל העם לכל דבריך

29 ויאמר דוד מלך לכל הקהל שלמה בני אחד בחר בו אלהים נער ורך והמלאה נדולה-כי לא לאדם הבירה כי ליהוה אלהים ² וככל חי היכנותו לבית אליה הזהב לזהב והכסף לכסף ותגונת הנחתת הברזל לברזיל והעצים לעצים אבני שם ומולאים אבני פוך וركמה וכל אבן יקרה ואבני שיש-לרבות ³ ועוד ברצותי בבית אליה יש ל' סנלה זהב וכסף נתתי לבית אליה למעלה מכל היכנותי בבית המקדש ⁴ שלשה אלףים ככריו וזהב מזבח אופיר ושבעת אלפיים ככר כסף מזוקק לטוח קירות הביתם ⁵ וזהב ליהב ולכסף לכסף ולכל מלאכה ביד הראשוניםומי מתנדב למלאות ידו היום ליהוה ⁶ ויתנדבו שרי האבות ושרי שבטי ישראל ושרי האלים והמאות ולשרי מלאכת המלך ⁷ ויתנתנו לעבודת בית האלים זהב כקרים חמשת אלפיים ואדריכנים רבים וכסף ועשה ⁸ וויתן דוד לשלהם בנו את תבנית האולם ואת

ובכפרים ובמנדרות יהונתן בן עוזיהו ²⁶ ועל עשי מלאכת השדה לעבדת האדמה-ערזי בן כלוב ²⁷ ועל הכרמים-שמי הרמותי ועל שכרים לאוצרות היין זבדי השפני ²⁸ ועל הזיתים והשקמים אשר בשפה בעל חנן הגדרי ועל אוצרות השמן וועש ²⁹ ועל הבקר הרעים בשرون שטרי (شرط) השרווני ועל הבקר בעמקים שפט בן עדלי ³⁰ ועל הנמלים-אובייל היישמעלי ועל האתנות יהודה המרנתי ³¹ ועל הצאן ייזו ההגרי כל אלה שרי הרכוש אשר למלך דוד ³² ויונתן דוד דוד יועץ איש מבון וסופר הוא ויחיאל בן חכמוני עם בני המלך ³³ ואחיתפל יועץ למלך וחוש הארכyi רע המלך ³⁴ ואחרי אחיתפל היהודע בן בניה ואביהר ושדר צבא למלך יואב

28 ויהל דוד את כל שרי ישראל שרי השבטים ושרי המחלקות המשרתים את המלך ושרי האלפים ושרי המאות ושרי כל רכוש ומקנה למלך ולבניו עם הסריסים והגבורים ולכל גבור חיל-אל ירושלים ² ויקם דוד המלך על רגלו יאמיר שמעוני אח ועמי אני עם לבבי לבנות בית מנוחה לאaron ברית יהוה ולהדרם רגeli אלהינו והכינוי לבנות ³ ואלהים אמר לי לא תבנה בית לשמי כי איש מלכות אתה ודמים שפכת ⁴ ויבחר יהוה אלהי ישראל כי מכל בית אבי להוות למלך על ישראל לעולם-כי ביהודה בחר לנגיד ובכית יהודה בית אבי ובכני אבי-בי רצחה להמלך על כל ישראל ⁵ ומכל בני-כי רכבים בנים נתן לי יהוה ויבחר בשלמה בני-לשכת על כסא מלכות יהוה על ישראל ⁶ ויאמר לי-שלמה בנק הוא יבנה ביתו וಚצותו כי בחרתי בו לו לבן ואני אהיה לו לאב ⁷ והיכנותי את מלכוות עד לעולם אם יחזק לעשותות מצותי ומשפט-כיום חזז ⁸ ועתה לעני כל ישראל קהיל יהוה ובאוני אלהינו שמרו ודרשו כל מצות יהוה אלהיכם-למען תירשו את הארץ הטובה והנהלתם לבנים אחריםם עד עולם ⁹ ואתה שלמה בני דע את אלהי אביך ועבדחו בלב שלם ובנפש חפצה-כי כל לבבות דורש יהוה וכל יציר מחשבות מבין אם תדרשו ימצעך ¹⁰ ואם תעזנו יוניחך לעד ראה עתה כי יהוה בחר לך לבנות בית למקדש-חזק ועשה ¹¹

מלך שלשים ושלוש ²⁸ וימת בשיבה טובה שבע ימים עשר וכבוד וומלך שלמה בנו תחתיו ²⁹ ודברי דוד המלך הראשונים והאחרנים--הנמ כחובים על דברי שמואל הראה ועל דברי נתן הנביא ועל דברי נד החזה ³⁰ עם כל מלכותו נבורתו והעתים אשר עברו עליו ועל ישראל ועל כל ממלכות הארץ

כקרים עשרה אלף וnochת רבו ושמונה אלף כקרים וברול מהא אלף כקרים ⁸ והמנצ אחים אבונים נתנו לאוצר בית יהוה--על יד יחיאל הגרשני ⁹ וושם העם על התנדבות כי בלב שלם התנדבו ליהוה ונם דוד המלך שמח שמחה נדולה ¹⁰ ויברך דוד את יהוה לעני כל הקהיל ויאמר דוד ברוך אתה יהוה אלהי ישראאל אבינו מעולם ועד עולם ¹¹ לך יהוה הנדרלה והגנבה והתפארת והנצח וההוד כי כל בשמיים ובארץ לך יהוה הממלכה והמתנשא לכל בראש ¹² והעשר והכבד מלפנייך ואתה מושל בכל ובידך כח נבורה ובידך גדל ולחזק לכל ¹³ ועתה אלהינו מודים אנחנו לך ומהללים לשם תפארתך ¹⁴ וכי מי אני ומי כי נצץ כח להתנדב כזאת כי ממך הכל ומידך נתנו לך ¹⁵ כי גרים אנחנו לפניו ותושבים ככל אהינו צצל ימינו על הארץ ואין מוקה ¹⁶ יהוה אלהינו--כל ההמון הזה אשר הכרנו לבנות לך בית לשם קדרך מידך היה (הוא) ולא הכל ¹⁷ וידעתי אלהי--כי אתה בחן לבב ומישרים תרצה אני בישר לבבי התנדבותי כל אלה ועתה עמך הנמצאו פה ראיתי בשם להנדרב לך ¹⁸ יהוה אלהי אברם יצחק ויישראאל אהינו שמרה זאת לעולם ליצר מחשבות לבב עמק והכן לבבם אלך ¹⁹ ולשלמהبني תן לבב שלם לשמור מצויך עדותיך וחקיך ולעשות הכל ולບנות הכירה אשר הכנוטי ²⁰ ויאמר דוד לכל הקהיל ברכו את יהוה אלהיכם וברכו כל הקהיל ליהוה אלהי אהינו וקידו וושתחו ליהוה ולמלך ²¹ ויזבחו ליהוה זבחים ויעלו עלות ליהוה למחרת היום ההוא--פרים אלף אלים אלף כבשים אלף גנסים זבחים לרב לכל יישראאל ²² ויאכלו וישתו לפני יהוה ביום חזה--בשמחה נדולה וימליך שנית לשולמה בן דוד וימשוח ליהוה לניד ולצדוק לכהן ²³ וישב לשולמה על כסא יהוה למלך תחת דוד אביו--ויצלח ושםעו אליו כל יישראאל ²⁴ וכל השרים והగברים ונם כל בני המלך דוד--נתנו יד תחת שלמה המלך ²⁵ וינדר יהוה את שלמה למלחה לעני כל יישראאל ויתן עליו הוד מלכות אשר לא היה על כל מלך לפניו על יישראאל ²⁶ ודודיר בן ישע מלך על כל יישראאל ²⁷ והימים אשר מלך על יישראאל-- ארבעים שנה בחברון מלך שבע שנים ובירושלם

דברי הימים ב

מאות ۳ וישלח שלמה אל חורם מלך צר לאמר כאשר עשית עם דודיך אבי ותשלח לו ארזים לבנות לו בית לשbeta בו ۴ הנה אני בונה בית לשם יהוה אלהי לחקדריש לו להקтир לפניו קטרת סמים ומערכת תמיד ועלת לבקר ולעדר לשבותות ולהדרשים ולמועדיו יהוה אלהינו לעולם זאת על ישראל ۵ והביה אשר אני בונה נדול כי נדול אלהינו מכל האלהים ۶ ומיויעץ כה לבנות לו בית כי השמים ושמי השמים לא יכללויהם ומיו אני אשר אבנה לו בית כי אם להקтир לפניו ۷ ועתה שלח לי איש חכם לעשות בזחוב ובכיסף ובנחתת ובברזל ובארנון וככרמל ותכלת וידע לפתח פתחים עם החכמים אשר עמי ביהודה ובירושלם אשר היכן דודיך אבי ۸ ושלח לי עצי ארים ברושים ואלגומיים מהלבנון כי אני ידעתך אשר עברך יודע לכרות עצי לבנון והנה עברך עם עברך ۹ ולחכין לי עצים לרבי כי הביה אשר אני בונה נדול והפלא ۱۰ והנה לחטבים לכרכתי העצים נתתי חטים מכות לעבדך כרים עשרים אלף ושורדים כרים עשרים אלף ויין בתים עשרים אלף ושמשון בתים עשרים אלף נו ויאמר חורם מלך צר בכתב וישלח אל שלמה באהבת יהוה את עמו נתנק עליהם מלך ۱۱ ויאמר חורם ברוך יהוה אלהי ישראל אשר עשה את השמים ואת הארץ אשר נתן לדוד המלך בן חכם יודע שכלי ובינה אשר יבנה בית ליהוה ובית למלכותו ۱۲ ועתה שלחתי איש חכם יודע בינה-לחורם אבי ۱۳ בן איש מאן בנوت דין ואביו איש צרי יודע לעשות בזחוב ובכיסף בנחתת בברזל באבניים ובעצים בארגמן בחילתה ובבוץ ובכרמל ולפתח כל פתחו ולהשכ卜 כל מוחשת-אשר ינתן לו עם חכמיך וחכמי אדני דודיך אבי ۱۴ ועתה חחחים והשערים המשמן והיין אשר אמר אדני-ישלח לעבדך ואנחנו נכרת עצים מן הלבנון ככל צרכך ונביאם לך רפסודות על ים יפו אתה תעלתיהם אתה ירושלים ۱۷ ויספר שלמה כל האנשים הנගרים אשר בארץ ישראל אחרי הספר אשר ספרם דודיך אבי וימצא מאה וחמשים אלף ושלשת אלףים ושש מאות ۱۸ ויעש מהם שבעים אלף סבל ושמונים אלף חצב בהר ושלשת אלפיים ושש מאות מנצחים להעביד את העם

1 ויהוחק שלמה בן דודיך על מלכותו יהוה אלהיו עמו וינדרחו למעלתנו ۲ ויאמר שלמה לכל ישראל לשדי האלפים והמאות ולשפטים ולכל נשיא לכל ישראל-ראשי האבות ۳ וילכו שלמה וכל הקהלה עמו לבמה אשר בנכעון כי שם היה האהל מועד האלהים אשר עשה משה עבור יהוה במדבר ۴ אבל ארון האלהים העלה דודיך מקרית יערם בהכין לו דודיך כי נתה לו האهل בירושלם ۵ ומזבח הנחתת אשר עשה בצלאל בן אורויבן חור-שם לפניו משכן יהוה וידרשו שלמה והקהל ۶ ויעל שלמה שם על מזבח הנחתת לפני יהוה אשר לאهل מועד ויעל עליו עלות אלף ۷ בלילה ההוא נראה אלהים לשלהם ויאמר לו שאל מה אתה לך ۸ ויאמר שלמה לאלהים אתה עשתה עם דודיך אבי חסד נדול והמלךתנו תההיו ۹ עתה יהוה אלהים-יאמן דברך עם דודיך אבי כי אתה המלכתני על עם רב כעפר הארץ ۱۰ עתה חכמה ומדע THEN לוי ואצאה לפני העם הזה ואבאה כי מי ישבט את עמק הזה הגדרול נו ויאמר אלהים לשלהם יען אשר הרתה זאת עם לבך ולא שאלת עשר נכסים וכבוד ואת נשאיך וגס ימיים רביים לא שאלת והשאל לך חכמה ומדע אשר תשפט את עמי אשר המלכתיך עליו ۱۲ החכמה והמדע נתון לך ועשרות נכסים וכבוד אתן לך-אשר לא היה כן למלכים אשר לפניו ואחריך לא יהיה כן ۱۳ ויבא שלמה לבמה אשר ברב עון ירושלם מלפני האל מועד וימלך על ישראל ۱۴ ויאסף שלמה רכב ופရשים וייה לו אלף וארבע מאות רכב ופושנים עשר אלף פרשים ויניהם בעוי הרכב ועם המלך בירושלם ۱۵ ויתן המלך את הכסף ואת הזהב בירושלם-כבאים ואת הארוויים נתן כסקים אשר בשפלת-הר ۱۶ ומוצא הסוסים אשר לשלהם ממצרים ומקווא-סחרי המלך מקוא יקחו במחריר ۱۷ ויעלו וויצויאו ממצרים מרכבה בשש מאות כסף וסוס בחמשים ומאה וכן לכל מלכי החתים ומלכי ארים-בידם יוציאו

2 ויאמר שלמה לבנות בית לשם יהוה ובית למלכותו ۲ ויספר שלמה שבעים אלף איש סבל ושמונים אלף איש חצב בהר וממנצחים עליהם שלשת אלפיים ושש

3 ויהל שלמה לבנות את בית יהוה בירושלם בהר המוריה אשר נראה לדוד אביהו--אשר הכין במקום דוד בנהן ארנן היבוסי ² ויהל לבנות בחדר השני בשני ארבעת מלכותו ³ ואלה הוסד שלמה לבנות את בית האלים הארץ אמות במדרה הראשונה אמות ששים ורחב אמות עשרים ⁴ והאולם אשר על פני הארץ על פני רחוב הבית אמות עשרים והנבה מאה ועשרים ויצפחו מפנימה זהב טהור ⁵ ואת הבית הנדרול חפה עז ברושים ויחפה זהב טוב וועל עליו תמרים וסדרת ⁶ ויצף את הבית אבן יקרת לתפארת והזהב זהב פרומים ⁷ ויחוף את הבית הקורות הספים וקירותיו ודלתותיו--זהב ופתח קרוביים על הקירות ⁸ ויעש את בית קדרש הקדושים--ארכו על פני רחוב הבית אמות עשרים ורחבו אמות עשרים ויחפה זהב טוב לככדים שש מאות ⁹ ומשקל למסמרות לשקלים חמישים וזהב והעליות חפה וזהב ¹⁰ ויעש בቤת קדרש הקדרים קרוביים שניים--מעשה צעדים ויצפו אתם זהב ¹¹ ובכני הכרובים--ארכם אמות עשרים כנף אחד לאמות חמיש מגעת לקיר הבית והכנף האחורה אמות חמיש מניע לבנף הכרוב الآخر ¹² ובכנף הכרוב האחיד אמות חמיש מניע לקיר הבית והכנף האחורה אמות חמיש--דבקה לבנף הכרוב الآخر ¹³ כנפי הכרובים האלה פרשים אמות עשרים והם עמידים על רנליהם ופניהם לבית ¹⁴ ויעש את הפרכת תכלת וארגמן וכרמיל ובוץ וועל עליו קרוביים ¹⁵ ויעש לפניה הבית עמודים שניים אמות שלשים וחמש ארך והצפת אשר על ראש אמות חמיש ¹⁶ ויעש שרשות בדביר ויתן על ראש העמודים ויעש רמנונים מאה ויתן בשרשנות ¹⁷ ויקם את העמודים על פני ההיכל אחד מימין ואחד מהשמאל ויקרא שם הימני (הימני) יcin ושם השמאלי בעז

4 ויעש מזבח נחשת--עשרה אמה ארכו ועשרים אמה רחבו ועשרים קומתו ² ויעש את הדום מוצק עשר באמה משפטו אל שפטו עול סכיב וחמש באמה קומתו וקו שלשים באמה יסב אותו סכיב ³ וDMAות בקרים תחת לו סכיב סכיב סובבים אותו עשר באמה מוקפים את הים סכיב שניים טורים הבקר יצוקים במקתו ⁴ עומד על שניים עשר בקר שלשה פנים

צפונה ושלשה פנים ימה ושלשה פנים גנבה ושלשה פנים מזרחה והרים עליהם מלמעלה וכל אהדריהם ביתה ⁵ ועביו טפח-ושפטו כמעשה שפת כס פרה ושונה מהזוק בתים שלשות אלפים ייכיל ⁶ ויעש כיריים עשרה ייתן חמישה מימיין וחמשה משמאלו לרחצתה בהם את מעשה העולה ידרחו גם והם לרחצתה לכהנים בו ⁷ ויעש את מנורות הזהב עשר--⁸ כמשפטם ויתן בהיכל חמיש מימיין וחמש משמאלו ויעש שלוחנות עשרה וינה בהיכל חמיש מימיין וחמשה משמאלו ויעש מזרקי זהב מאה ⁹ ויעש הצר הכהנים והעורה הנדרולה ודלתות לעוזרה ודלתותיהם צפה ונחשת ¹⁰ ואת הים נתן מכלת הימנית קדרמה--מלך גנבה ¹¹ ויעש חרום--את הסירות ואת הועים ואת המזרקות ויכל חירום (חרום) לעשות את המלאכה אשר עשה למלך שלמה בבית האלים ¹² עמודים שניהם והגנות והכתרות על נאות נלות הכתרות אשר והשבכות שתים--לכסות את שני נלות הכתרות אשר על ראש העמודים ¹³ ואת הרמוניים ארבע מאות לשתי השבחות שנים טורים רמוניים לשבחה האחת--לכסות את שני נלות הכתרות אשר על פני העמודים ¹⁴ ואת המכנות עשה ואת הכירות עשה על המכנות ¹⁵ את הים אחד ואת הבקר שניים עשר תחתיו ¹⁶ ואת הסירות ואת הייעם ואת המזולגות ואת כל כליהם עשה חרום אביו למלך שלמה בבית יהוה--נחתת מרוק ¹⁷ בככר הירדן יצקם המלך בעבי האדמה בין סכות ובין צדרת ¹⁸ ויעש שלמה כל הכלים האלה לרבות מאר כי לא נחקר משקל הנחתת ¹⁹ ויעש שלמה--את כל הכלים אשר בית האלים ואת מזבח הזהב ואת השלחנות ועליהם לחם הפנים ²⁰ ואת המנחות ונרתיהם לבערם כמשפט לפני הדיבר--זהב סגור ²¹ והפרח והמנורות והמלקחים זהב הוא מכלות זהב ²² והמנורות והמנורות והכפות והמחותות זהב סגור ופתח הבית דלתותיו הפנימיות לkadash הקדושים ודלתות הבית להיכל--זהב

5 והשלם כל המלאכה אשר עשה שלמה לבית יהוה ויבא שלמה את קדרי דוד אביו ואת הכסף ואת הזהב ואת כל הכלים--נתן באוצרות בית האלים ² או יקהייל שלמה את זקני ישראל ואת כל ראשי המטאות במקתו ⁴ עומד על שניים עשר בקר שלשה פנים

כי היה עם לבבך ⁹ רק אתה לא תבנה הבית כי בך
 היוצא מחלץיך הוא יבנה הבית לשמי ¹⁰ ויקם יהוה
 את דברך אשר דבר ואקום תחת דודך אביך ואשב על
 כסא ישראל כאשר דבר יהוה ואבנה הבית לשם יהוה
 אלהי ישראל ¹¹ ואשים שם את הארון אשר שם ברית
 יהוה אשר כרת עמו בני ישראל ¹² ויעמד לפני מזבח
 יהוה נגד כל קהיל ישראל ויפרש כפיו ¹³ כי עשה
 שלמה כיר נחשת ויתנהו בתוך העזרה-חמש אמות
 ארכו וחמש אמות רוחבו ואמותו שלוש קומותיו ויעמד
 עליו ויברך על ברכיו נגד כל קהיל ישראל ויפרש
 כפיו השמימה ¹⁴ ויאמר יהוה אלהי ישראל אין כמוך
 אליהם--בسمים ובארץ שמר הברית והחדר לעבדך
 החלכים לפנייכך בכלם ¹⁵ אשר שמרת לעבדך
 דודך אבי את אשר דברת לו ותדבר בפיק ובידך
 מלאת כוים זהה ¹⁶ ועתה יהוה אלהי ישראל שמר
 לעבדך דודך אבי את אשר דברת לו לאמר לא יברת
 לך איש מלפניו ושב על כסא ישראל רק אם ישמרו
 בנים את דרכם ללכת בתורתך אשר הלכת לפני ¹⁷
 ועתה יהוה אלהי ישראל יאמן דברך אשר דברת
 לעבדך לדודך ¹⁸ כי האמן ישב אליהם את האדם
 על הארץ הנה שמיים ושמי השמיים לא יכלכלך--אף
 כי הבית הזה אשרبنيתי ¹⁹ ופניתי אל התפלת עבדך
 ואל תחנתנו-יהוה אלהי לשמע אל הרנה ואל התפללה
 אשר עבדך מתפלל לפנייך ²⁰ להוו ענייך פתחות אל
 הבית הזה יומם ולילה-אל המקום אשר אמרת לשום
 שמי שם לשמו על התפללה אשר יתפלל עבדך
 אל המקום הזה ²¹ ושמעת אל החגנו עבדך ועמד
 ישראל אשר יתפללו אל המקום הזה ואתה השמע
 ממוקם שבתקן מן השמיים-ושמעת וסלחת ²² אם ייחטא
 איש לרעהו ונשא בו אלה לזהאלתו ובא אלה לפני
 מזבחך--בבית הזה ²³ ואתה תשמע מן השמיים ועשה
 ושפט את עבדך להסביר לרשע לחת דרכו בראשו
 ולהצדיק צדיק לחת לו צדקתו ²⁴ ואם ינקע עמדך
 ישראל לפני אויב-כי ייחטא לך ושבו והודו אתה שמי
 והתפללו והתחנו לפנייך בבית הזה ²⁵ ואתה תשמע
 מן השמיים וסלחת לחטא עמדך ישראל והשיבותם
 אל האדמה אשר נתה להם ולאביהם ²⁶ בהעוצר
 השמיים ולא יהוה מטר כי ייחטא לך והתפללו אל
 המקום הזה והודו אתה שמי--מחטאתם ישובון כי
 עין אשר היה עם לבבך לבבך לבנות בית לשמי--הטיבות
 נשאי האבות לבני ישראל--אל ירושלם להעלות את
 ארון ברית יהוה מעיר דוד--היא ציון ³ ויקחלו אל
 המלך כל איש ישראל בחג הוא החדש השבעי ⁴
 ויבאו כל זקן ישראל וישאו הלויים את הארון ⁵ ויעלו
 באهل העלו אתם הכהנים הללו ⁶ והמלך שלמה
 וכל עדת ישראל הנועדים עליו--לפני הארון מזבחים
 צאן ובקר אשר לא יספרו ולא ימננו מרבי ⁷ ויביאו
 הכהנים את ארון ברית יהוה אל מקומו אל דבר
 הבית--אל קדש הקדשים אל תחת כנפי הכרובים ⁸
 ויהיו הכרובים פרושים כנפים על מקום הארון ויכסו
 הכרובים על הארון ועל בדיו מלמעלה ⁹ ויאריכו
 הבדים ויראו ראשי הבדים מן הארון על פניה הדביר
 ולא יראו החוצה והיה שם עד היום זהה ¹⁰ אין בארון--
 רק שני הלחות אשר נתן משה בחרב אשר כרת
 יהוה עם בני ישראל בצעתם מנצרים בו ויהי בצתה
 הכהנים מן הקדש כי כל הכהנים הנמצאים התקדשו--
 אין לשמור למלחקות ¹¹ והלוים המשדרים לכלם
 לאסף להימן לדחון ובנבלים וכונרות לאחיהם מל拜师学艺
 בווע במלצתיהם ובנבלים וכונרות עמדים מזורחים למזבח
 ועםם כהנים למאה ועשרים מهزדרים (מחדרים)
 בחצרות ¹² והוא אחד למחדרים (למחדרים)
 ולמשדרים בחצרות ובמלצתיהם וככלי השיר
 וכחרם קול בחצרות ובמלצתיהם ובכלי השיר
 ובחלל ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו והביה מלא
 ענן בית יהוה ¹⁴ ולא יכלו הכהנים לעמוד לשרת
 מפני הענן כי מלא כבוד יהוה את בית האלים

6 אז אמר שלמה יהוה אמר לשכון בערפל ² ואני
 בניתי בית זבל לך ומכוון לשבתך עולם ³ ויסב
 המלך את פניו ויברך את כל קהיל ישראל וכל קהיל
 ישראל עמד ⁴ ויאמר ברוך יהוה אלהי ישראל אשר
 דבר בפיו את דוד אבי ובידייו מלא לאמר ⁵ מן היום
 אשר הוצאתי את עמי מארץ מצרים לא בחרתי בעיר
 מכל שבטי ישראל לבנות בית להוו שמי שם ולא
 בחרתי באיש להוו נגד עמי ישראל ⁶ ובאחר
 בירושלם להוו שמי שם ואבהיר לדוד להוו על
 עמי ישראל ⁷ ויהי עם לבב דוד אבי לבנות בית
 לשם יהוה אלהי ישראל ⁸ ויאמר יהוה אל דוד אבי
 עין אשר היה עם לבבך לבבך לבנות בית לשמי--הטיבות

7 וככלות שלמה להחפלו והאש ירדה מהmeshמים
 ותأكل העללה והזבחים וכבוד יהוה מלא את הבית
 2 ולא יכול הכהנים לבוא אל בית יהוה כי מלא
 כבוד יהוה את בית יהוה 3 וכל בני ישראל ראים
 ברדת האש וכבוד יהוה על הבית ויכרעו אפים
 ארצה על הרצפה ווישתחוו והדרות ליהוה כי טוב כי
 לעולם חסדו 4 והמלך וכל העם זבחים זבח לפני
 יהוה 5 זבח המלך שלמה את זבח הבקר עשרים
 ושנים אלף וצאן מאה ועשרים אלף ויחנכו את בית
 האלים המלך וכל העם 6 והכהנים על משמרותם
 עמדים והלויים בכל שיר יהוה אשר עשה דוד המלך
 להדרות ליהוה כי לעולם חסדו בהלן דוד בידם
 והכהנים מهزצרים (מחצרים) נגדם וכיל ישראל
 עמדים 7 וקידש שלמה את תוק החצר אשר לפני
 בית יהוה כי עשה שם העלות ואת תלבי השלמים
 כי מזבח הנחשת אשר עשה שלמה לא יכול להכיל
 את העללה ואת המנחה ואת החלבים 8 וועש שלמה
 את החג בעת ההיא שבעת ימים וכיל ישראל עמו--
 קה גדול מאד מלבואה חמות עד נחל מצרים 9 ויעשו
 ביום השמיני עצרת כי חנכת המזבח עשו שבעת ימים
 והחג שבעת ימים 10 ובו שבעת ימים ושלשה לחדר
 השבעי שלוח את העם לאלהיהם--شمחים וטובי לב
 על הטובה אשר עשה יהוה לדוד ולשלמה ולישראל
 עמו 11 ויכול שלמה את בית יהוה ואת בית המלך ואת
 כל הבא על לב שלמה לעשות בבית יהוה ובכיתו--
 הצליח 12 וירא יהוה אל שלמה בלילה ויאמר לו
 שמעתו את תפלהך ובהרתו במקום הזה לי לבית ובזה
 13 הן עוצר השמים ולא יהיה מטר והן אצעה על חנב
 לאכול הארץ ואם אשלח דבר בעמי 14 וויכנע עמי
 אשר נקרא שמי עליהם ויתפללו ויבקשו פני ויסבו
 מדריכיהם הרעים--ואני אשמע מן השמים וסלאה
 לחטאיהם וארפא את ארצם 15 עתה עני יהיו פתחות
 ואוני קשבות--להפלת המקום הזה 16 ועתה בחרתי
 והקדשתי את הבית הזה להיותשמי שם עד עולם והוא
 עני ולב ישם כל הימים 17 ואתה אם תALK לפני כאשר
 הלק דוד אביך ועלשות ככל אשר צויתיך וחקי
 ומפעטי תשמור 18 והקימותי את כסא מלכותך כאשר
 בחרתי לדוד אביך לאמר לא יכרת לך איש מושל
 בישראל 19 ואם תשובון אתם--ועובתם חוקתי ומצוותי

העם 27 ואתה תשמע המשפטים וסלחת לחטא עבדיך
 ועמך ישראל--כי תורם אל הדרך הטובה אשר ילכו
 בה ונתחה מטר על ארץ אשר נתה לעמך לנחלה
 28 רעב כי יהיה בארץ דבר כי יהיה שדרון וירקון
 ארבה וחסיל כי יהיה כי יציר לו אביו בארץ שעדרו
 כל גנג ומחלה 29 כל תפלה כל תחנה אשר יהיה
 לכל האדם ולכל עמק ישראל--אשר ידעו איש גגנו
 ומכאבו ופרש כפי אל הבית הזה 30 ואתה תשמע
 מן השמים ממון שבתק וסלחת נתה לאיש מכל
 דרכיו אשר תדע את לבבו כי אתה לבדך ידעת את
 לבב בני adam 31 למן ייראך לכת בדרכיך כל
 הימים אשר הם חיים על פני הארץ--אשר נתה
 לאבתינו 32 ונוגם אל תכרי אשר לא מעמק ישראל הוא
 ובא מארץ רחוכה למן שמי הנ دول ויריך החזקה
 וורודע הנטויה ובאו והתפללו אל הבית הזה 33 ואתה
 תשמע מון השמים ממכון שבתק ועשית ככל אשר
 יקרא אליך הנכרי למן ידעו כל עמי הארץ את שמי
 וליראה אתה כעמך ישראל ולדעת כי שמי נקרא
 על הבית הזה אשר בניתי 34 כי יצא עמק למלחמה
 על אביו בדרך אשר תשלחים והתפללו אליך דרך
 העיר הזאת אשר בחרת בה והבית אשר בניתי לשם
 35 ושםעת מון השמים את תפלהם ואת תחנתם ועשית
 משפטם 36 כי יחתאו לך כי אין אדם אשר לא יחתא
 ואנפתם בם ונתהם לפני אויב ושבום שוכנים אל ארץ
 הרוחקה או קרובה 37 והשיבו אל לבכם בארץ אשר
 נשבו שם ושבו והתחננו אליך בארץ שבם לאמור
 חטאנו העוני ורשענו 38 ושיבו אליך בכל לבם ובכל
 נפשם בארץ שבם אשר שבו אתם והתפללו דרך
 ארצם אשר נתה לאבותם והעיר אשר בחרת ולביה
 אשר בניותו לשמי 39 ושםעת מון השמים ממכון שבתק
 את תפלהם ואת תחנתיהם ועשית משפטי וסלחת
 לעמך אשר חטא לך 40 עתה אלהי יהו נא ענייך
 פתחות ואזיניך קשבות--להפלת המקום הזה 41 ועתה
 קומה יהוה אלהים לנוחך--אתה וארון עזך כהניך
 יהוה אלהים ילבשו תשועה וחסידיך ישמחו בטוב 42
 יהוה אלהים אל השב פני מشيخ זכרה לחסדי דוד

עבדך

היום מוסד בית יהוה ועד כלתו שלם בית יהוה ¹⁷ או הילך שלמה לעציו נבר ואל אילות על שפת הים- בארץ אדום ¹⁸ ווישלח לו חורם ביד עבדיו אוניות (אוניות) ועבדדים יודעי ים ויבאו עם עבדיו שלמה אופירה ויקחו משם ארבע מאות וחמשים ככר זהב ויבאו אל המלך שלמה

9 ומלכת שבא שמעה את שמע שלמה ותבוא לנסות את שלמה בחידות בירושלים בחיל כבד מאד ונמלים נשאים בשמיים וזהב לרוב ואבן יקרה ותבוא אל שלמה ותדבר עמו את כל אשר היה עם לבבה ² ויידר לה שלמה את כל דבריה ולא נעלם דבר משלהן אשר לא הניד לה ³ ותרא מלכת שבא את חכמת שלמה- והחכיות אשר בנה ⁴ ומאל שלחנו ומושב עבדיו ומעמד משרתיו ומלבושיםם ומשקו ומלבושיםם ועליתו אשר יעלה בית יהוה ולא היה עוד בה רוח ⁵ ותאמר אל המלך אמת הדבר אשר שר שמעתי בארציך- על דבריך ועל חכמتك ⁶ ולא האמנתי לדבריהם עד אשר באתי ותראה עני והנה לא הניד לי חצי מרבית חכמتك יספת על השמעה אשר שמעתי ⁷ אשרי אנשיך ואשרי עבדיך אלה- העמדים לפניך המיד ושמיעים את חכמتك ⁸ יהי יהוה אלהיך ברוך אשר חפץ לך לחתך על כסאו למלך ליהוה אלהיך באחבות אלהיך את ישראל להעמידו לעולם ויתנק עליהם למלך לששות משפט וצדקה ⁹ ותתן למלך מאה ועשרים ככר זהב ובশמים לרוב מאד- ואבן יקרה ולא יהיה כבשם ההוא אשר נתנה מלכת שבא למלך שלמה ¹⁰ ונם עבדיו חירם (הורם) ועבדיו שלמה אשר הביאו זהב מאופיר- הביאו עצי אלגונים ואבן יקרה ¹¹ ווישע המלך את עצי האלגונים מסלוות לבית יהוה ולቤת יהודא ¹² והמלך שלמה נראו כהן לפנים בארץ יהודה ¹³ והמלך שלמה נתן למלכת שבא את כל חפצה אשר שאלת מלבד אשר הביאה אל המלך ותחפיך ותליך לארצתה היא ועבדיה ¹³ ויהי משלקל הזהב אשר בא לשלהן בשנה אחת- ששה מאות ושמים ושש ככריו זהב ¹⁴ בלבד מאנשי התרים והסחרים מבאים וככל מלכי ערב ופחות הארץ מבאים זהב וככסף לשלהן ¹⁵ ווישע המלך שלמה מהאים צנה זהב שחוט שמש מאות זהב שחוט יעלה על הצנה האחת ¹⁶ ושלש מאות מננים זהב לכל דבר- ולאצרות ¹⁶ ותכן כל מלאכת שלמה עד

אשר נתתי לפניכם והלכתם ועבדתם אליהם אחרים והשתחויהם להם ²⁰ ונחתמים מעל אדמתי אשר נתתי להם ואת הבית הזה אשר הקדשתי לשמי אשלייך מעל פנוי ואתנו למשל ולשיננה בכל העמים ²¹ והביה זהה אשר היה עליון לכל עבר עלייו ישם ואמר במאעשה יהוה ככה לא ארץ זו זאת ולבית הזה ²² ואמרו על אשר עזבו את יהוה אלהי אבותיהםabalhim אשר הוציאם מארץ מצרים ויחזקםabalhim אשר הוציאו להם ויעבדום על כן הביא עליהם את כל הרעה הזאת

8 ויהיו מקץ עשרים שנה אשר בנה שלמה את בית יהוה- ואת ביתו ² והערבים אשר נתן חורם לשלהן- בנה שלמה אתם ויושב שם את בני ישראל ³ וילך שלמה חמת צובה ויחזק עליה ⁴ ויבן את תדרמן במדבר ואת כל ערי המנסכנות אשר בנה בחמת ⁵ ויבן את בית חורון העליון ואת בית חורון התתון- ערי מצור חומות דלתים ובריה ⁶ ואת בעלת ואת כל ערי המנסכנות אשר היו לשלהן ואת כל ערי הרכב ואת ערי הפרשים ואת כל חشك שלמה אשר חזק לבנות בירושלים ובבנונו ובכל ארץ ממשלתו ⁷ כל העם הנותר מן החתי והאמרי והפרזי והחוי והיבוסי אשר לא מישראל המה ⁸ מן בנייהם אשר נותרו אחריהם בארץ אשר לא כלום בני ישראל ויעלם שלמה למס עד היום הזה ⁹ ומון בני ישראל אשר לא נתן שלמה לעבדים למלאתו כי הימה נשוי מלחמה ושרי שלישיו ושרי רכבו ופרשיו ¹⁰ ואלה שריו הנציבים (הנציבים) אשר למלך שלמה חמשים ומאותים הרדים בעם ¹¹ ואת בת פרעה העלה שלמה מעיר דוד לבית אשר בנה לה כי אמר לא תשב אתה לי בבית דוד מלך ישראל- כי קדר המשאה אשר בא אליויהם ארון יהוה ¹² או העלה שלמה עלות ליהוה על מזבח יהוה אשר בנה לפני האולם ¹³ ובדבר יום ביום להעלות למצות משה לשבותות ולחדרים ולמועדות שלוש פעמים בשנה- בבחוג המצות ובחג השבעות ובחג הסוכות ¹⁴ ווימנד כמשפט דוד אביו את מחלקות הכהנים על עבדיהם והלויים על משמרותם להלל ולשרת גנד הכהנים לדבר יום ביום והשערים במחלקותם לשער ושער כי כן מצות דוד איש האלים ¹⁵ ולא סרו מצות המלך על הכהנים והלוים לככל דבר- ולאצרות ¹⁶ ותכן כל מלאכת שלמה עד

בהתו כי לאמר איך אתם נועצים להשיב לעם הזה דבר וידברו אליו לאמר אם היה לטוב להעם הזה ורציתם ודברת אליהם דברם טובים--והיו לך עבדים כל הימים ⁸ ויעזב את עצת הוקנים אשר יעצחו ווועץ את הילדים אשר נדלו אותו העמדים לפניו ⁹ ויאמר אליהם מה אתהם נועצים ונשב דבר את העם הזה אשר דברו אליו לאמר הקל מן העל אשר נתן אביך עליינו ¹⁰ וידברו אותו הילדים אשר נדלו אותו לאמר כה תאמר לעם אשר דברו אליו לאיך לאמר אביך הכביד את עלנו ואתה הקל מעליינו כה תאמר אליהם קמנינו עבה ממתני אבי ¹¹ ועתה אבי העמיס עליהם על כבד ואני אסיף על עליהם אבי יסר אתכם בשותים ואני בעקרבים ¹² זיבא ירבעם וכל העם אל רחבעם ביום השלישי כאשר דבר המלך לאמר שבו אליו ביום השלישי ¹³ זיענעם המלך קשה וייעזב המלך רחבעם את עצת הוקנים ¹⁴ וידבר אליהם כעצת הילדים לאמר אכבוד את עלכם ואני אסיף עליו אבי יסיד אתכם בשותים ואני בעקרבים ¹⁵ ולא שמע המלך אל העם כי היה נסבה עם האלים-- למען הקים יהוה את דברו אשר דבר ביד אחיהו השלוני אל ירבעם בן נבט ¹⁶ וככל ישראל כי לא שמע החלק ברוד ולא נחלה בגין יש איש לאהלייך ישראל עתה ראה ביטך דוד וילך כל ישראל לאהליו ¹⁷ ובני ישראל הישבים בעיר יהודה--וימליך עליהם רחבעם ¹⁸ וישלח המלך רחבעם את הדרם אשר על המס וירגמו בו בני ישראל ابن ימתה והמלך רחבעם התאמץ לעלות במרכבה לנוס ירושלם ¹⁹ ויפשעו ישראל בבית דוד עד היום הזה

11 ויבא רחבעם ירושלם ויקhal את בית יהודה ובינין מהו ושמוניים אלף בחור עשה מלחה-- להלهم עם ישראלי להשיב את הממלכה לרחבעם ² ויהי דבר יהוה אל שמעיהו איש האלים לאמר ³ אמר אל רחבעם בן שלמה מלך יהודה--ואל כל ישראל ביהודה ובנימן לאמר ⁴ כי אמר יהוה לא תעלנו ועתה הקל מעבודת אביך הקשה ומעל החבד אשר נתן עליינו--ונעבדך ⁵ ויאמר אלהם עוד שלשת ימים--ושבו אליו וילך העם ⁶ ויוועץ המלך רחבעם את הוקנים אשר היו עמדים לפני שלמה אבי

שחות--שלש מאות זהב יעלה על המגן האחת וחמש המלך ביבת יער הלבנון ⁷ ויעש המלך כסא שנדור ויצפהו זהב טהור ⁸ ווש מעילות לכסא וככש בוחב לכסא מאחזים וידות מזה ומזה על מקום השבת ושנים ארויות עמדים אצל הידות ⁹ ומשנים עשר ארויות עמדים שם על שעש המעלות--מוח ומזה לא נעשה כן לכל מלוכה ¹⁰ וכל כלי משקה המלך שלמה זהב וכל כל בית יער הלבנון זהב סנור אין כסף נחשב בימי שלמה--למאומה ¹¹ כי אניות מלך הלכות הראשיש עם עבדי חורם אחת לשולש שנים התבואהן אניות הראשיש נשאות זהב וככסף שנחבים ו קופים ותוכיים ¹² וינדל המלך שלמה מכל מלכי הארץ-- לעשר וחכמה ¹³ וכל מלכי הארץ מבקשים את פני שלמה--לשמע את חכמתו אשר נתן האלים בלבו ¹⁴ והם מבאים איש מנהתו כל כסף וכלי זהב ושלמות נשק ובשימים סוסים ופדרים--דבר שנה בשנה ¹⁵ והוא לשמה ארבעת אלף אריות סוסים ומכובות ושנים עשר אלף פרשים ווינהם בערי הררכב ועם המלך בירושלם ¹⁶ ויהי מושל בכל המלכים--מן הנהר ועד ארץ פלשטים ועד נבול מצרים ¹⁷ וויתן המלך את הכסף בירושלם לבניינים ואת הארים נתן כסקים אשר בשפלת--לרabb ¹⁸ ומוציאים סוסים מצרים לשלהם ומכל הארץ--הלא הם כתובים על דברי נתן הנביא ועל נבואת אחיה השילוני ובחזות עדי (יעדו) החזה על ירבעם בן נבט ¹⁹ ושאר דברי שלמה הראשנים והאחרונים--הלאם כתובים על ישב שלמה עם אבתו ויקברתו בעיר דוד אבי יימליך רחבעם בנו תחתיו

10 וילך רחבעם שכמה כי שכם באו כל ישראל להמלך אותו ² ויהי כשמי רחבעם בן נבט והוא במצרים אשר ברח מפי שלמה המלך--וישיב ירבעם ממצרים ³ וישלחו ויקראו לו ויבא ירבעם וכל ישראל וידברו אל רחבעם לאמר ⁴ אביך הקשה את עלנו ועתה הקל מעבודת אביך הקשה ומעל החבד אשר נתן עליינו--ונעבדך ⁵ ויאמר אלהם עוד שלשת ימים--ושבו אליו וילך העם ⁶ ויוועץ המלך רחבעם את הוקנים אשר היו עמדים לפני שלמה אבי

ישראל והמלך ויאמרו צדיק יהוה ובבראות יהוה כי נכנעו היה הדריך יהוה אל שמעיה לאמר נכנעו לא אשחיתם ונתתי להם כמעט לפליטה ולא תתקח חמתוי בירושלם ביד שישק ⁸ כי יהו לו לעבדים יידעו עבדות ועובדות מלכות הארץות ⁹ ויעל שישק מלך מצרים על ירושלם ויקח את אוצרות בית יהוה ואת אוצרות בית המלך את הכל לך ויקח את מנני יהוה אשר עשה שלמה ¹⁰ ויעש המלך רחבעם תחתיהם מני נחשת והפקוד על יד שריו הרצים השמרים פתח בית המלך ¹¹ בויהי מידי בוא המלך בית יהוה באו הרצים ונשאום והשבום אל תא הרצים ¹² ובכהנו שב ממוני אף יהוה ולא להשחית לכליה ונם ביהודה היה דברים טובים ¹³ וויחזק המלך רחבעם בירושלם - וימלך כי בן ארבעים ואחת שנה רחבעם במלכו ושבע עשרה שנה מלך בירושלם העיר אשר בחר יהוה לשום את שמו שם מכל שבטי ישראל ושם אמו העמלה העממית ¹⁴ ויעש הרע כי לא הcin לבו לדרכו את יהוה ¹⁵ ודברי רחבעם הראשים והאחרונים - הלא הם כתובים בדברי שמעיה הנביא ועדו הזהה להתייחס ולמלחמות רחבעם וירבעם כל הימים ¹⁶ וישכב רחבעם עם אבתו ויקבר בעיר דוד וימלך אביה בנו תחתיו

13 בשנה שמונה עשרה מלך ירבעם וימלך אביה על יהודה ² שלוש שנים מלך בירושלם ושם אמו מיכיהו בת אוריאל מן גבעה ומלחמה הייתה בין אביה ובין ירבעם ³ ויאסר אביה את המלחמה בחיל גבורי מלחמה ארבע מאות אלף איש בחור וירבעם ערך עמו מלחמה בשמונה מאות אלף איש בחור נBOR חיל ⁴ ויקם אביה מעל להדר צמרים אשר בחר אפרים ויאמר שמעוני ירבעם וככל ישראל ⁵ הלא לכם לדעת כי יהוה אלהי ישראל נתן מלוכה לדוד על ישראל לעולם לו ولבני ברית מלך ⁶ ויקם וירבעם בן נכת עבד שלמה בן דוד וימרד על אדנייו ויקבצו עליו אנשים רקים בני בליעל ויתאמצו על רחבעם בן שלמה ורחבעם היה נער ורק לבב ולא התזק לפניהם ⁸ ועתה אתם אמרם להתחזק לפני מלכת יהוה ביד בני דוד ואתם המון רב ועםכם עגלי זהב אשר עשה לכם ירבעם לאלהים ⁹ הלא הדוחתם את

ערדים למצור ביהודה ⁶ ויבן את בית לחם ואת עיטם ואת תקווע ⁷ ואת בית צור ואת שוכו ואת עדלים ⁸ ואת נט ואת מרשה ואת זוף ⁹ ואת אדרורים ואת לכיש ואת עוקה ¹⁰ ואת צרעה ואת אילון ואת חברון אשר ביהודה ובבנימין ערי מצורות טו ויהזק את המצירות ייתן בהם נגידים ואוצרות מאכל ומשמן ויין ¹¹ ובכל עיר ועיר צנות ורמחות ויהזקם להרבה מאד ויהי עיר יהודה ובנימין ¹² והכהנים והלוים אשר בכל ישראל - התיצבו עליו מכל נבולם ¹³ כי עזבו הלוים את מגרשיהם ואחוזהם וילכו ליהודה ולירושלים כי הוניהם ירבעם ובינוי מכחן ליהוה ¹⁴ ויעמד לו כהנים לבמות ולשעריהם ולעוגלים אשר עשה ¹⁵ ואחריהם מכל שבטי ישראל הנתנים את לבם לבקש את יהוה אלהי ישראל - באו ירושלם לשוב ליהוה אלהי אבותיהם ¹⁶ ויהזק את מלכות יהודה ויאמצו את רחבעם בן שלמה לששים שלוש כי הילכו בדרך דוד ושלמה - לשנים שלוש ¹⁸ ויקח לו רחבעםasha את מחלת בן (בת) ירימות בן דוד אביהיל בת אליאב בן ישע ¹⁹ ותולד לו בניהם - את יוש ואת שמירה ואת זעם ²⁰ ואחריה לקח את מעכה בת אבשלום ותולד לו את אביה ואת עתי ואת זיא ואת שלמיה ²¹ ויהאב רחבעם את מעכה בת אבשלום מכל נשו ופילגשו - כי נשים שמונה עשרה נשא ופילגשים ששים וילוד שעדרים ושמונה בניים - ושים בנותו ²² ויעמד בראש רחבעם את אביה בן מעכה לנגיד באחיו - כי להמליכו ²³ ויבן ויפרץ מכל בנו לכל ארצות יהודה ובנימין לכל ערי המצירות ויתן להם המון לרבי וישאל המון נשים

12 ויהי כהcin מלכות רחבעם ויהזקתו עזב את תורה יהוה וככל ישראל עמו ² ויהי בשנה החמישית למלך רחבעם עלה שישק מלך מצרים על ירושלם כי מעלי ביהוה ³ באלאף נאותם ררכב ובששים אלף פרשים ואין מספר לעם אשר באו עמו ממצרים - לובים סכדים וכושדים ⁴ וילבד את ערי המצירות אשר ליהודה ויבא עד ירושלם ⁵ ושמעה תנכיא בא אל רחבעם ושריו יהודה אשר נאספו אל ירושלם מפני שישק ויאמר להם מה כה אמר יהוה אתם עזבם אתי ו אף אני עזבתי אתכם ביד שישק ⁶ ויכנעו שריו

דלותם ובריחיהם עודנו הארץ לפניינו כי דרשו את יהוה אלהינו ונוהג לנו מסביב ויבנו וצilihו⁸ ויהיו לאסא חיל נשא צנה ורמה מיוודה שלש מאות אלף ומבנין נשאי מן ודרקי קשת מאותים ושמוניות אלף כל אלה נבורי חיל⁹ ויצא אליהם זרח החושי בחיל אלף אלפיים ומרכזות שלש מאות ויבא עד מרשה¹⁰ ויצא אסא לפניינו וייערכו מלוחמה בניא צפתה למרשה צב ויקרא אסא אל יהוה אלהינו ויאמר יהוה אין עמד לעוזר בין רב לאין כה עוזנו יהוה אלהינו כי עלייך נשענו ובשםך באנו על ההמון הזה יהוה אלהינו אתה אל יעצר עמד אנוש¹¹ ווינפ יהוה את הכושים לפניינו אסא ולפני יהודה וינסו הכושים¹² וירדף אסא והעם אשר עמו עד לנדר וויפל מוכושים לאין להם מחייה כי נשבררו לפני יהוה ולפני מנהנו ויישאו שלל הרבה מאד¹³ ויכו את כל הערים סבירות נדר-כי היה פחד יהוה עליהם ויבזו את כל הערים כי ביה רביה הייתה בהם¹⁴ וגם אהלי מקנה הכו וישבו צאן לרוב גמלים וישבו ירושלים

15 ועוריו בן עודד היה עליו רוח אלהים¹⁵ ויצא לפניינו אסא ואמר לו שמעוני אסא וככל יהודה ובנימן יהוה עמכם בהוויכם עמו ואם הדרשו ימצא לכם ואם תעזבם יעזב אתכם¹⁶ זוממים רבים לישראל לאלא אלהי אםות וללא כהן מורה--וללא תורה¹⁷ וישב באצר לו על יהוה אלהי ישראל ויבקשו וימצא להם¹⁸ ובעתים ההם אין שלום ליוצאל ולבא כי מהמת רבות על כל ישיبي הארץ¹⁹ וכתחתו נוי בגני ועיר בעיר כי אליהם המממ בכל צרה²⁰ ואתם חזוק ואלי רפו יידיכם כי יש שכר לפעליכם²¹ וכשגע אסא הדברים האלה והגבואה عدد הנכיה התחזק וי אברה השקווצים מכל הארץ יהודה ובנימן ומן הערים אשר לכדר מהר אפרים ויחדש את מזבח יהוה אשר לפני אולם יהוה²² ויקוץ את כל יהודה ובנימן וגדרים מעםם מאפרים ומגשיה ומשמעון כי נפלו עליו מישראל לרבע בראתם כי יהוה אלהי עמו²³ ויקצתו ירושלים בחדר השלשי לשנת חמיש עשרה למילכתו אסא צב ויזבחו ליהוה ביום הוא מן השלל הביאו בקר שבע מאות וצאן שבעת אלפיים²⁴ ויבאו בברית--לדורש את יהוה אלהי אבותיהם בכל לבכם ובכל נפשם²⁵ וכל אשר לא ידרש ליהוה אלהי ישראל ימות--מן קטן

כהני יהוה את בני אהרן והלוים ותעשו לכלם כהנים כעמי הארץ--כל הבא למלא ידו בפר בן בקר ואילם שבעה והוא כהן לא אלהים²⁶ ואנחנו יהוה אלהינו ולא עובנו וכחונים משרטים ליהוה בני אהרן והלוים במלאתנו צב ומקטרים ליהוה עלות בבר בבר בבר ובערב וקטרת סמים ומערכת לחם על השלחן הטהור ומונורת הזהב ונרתיה לבר בער בערב--כי שمرים אנחנו את משמרת יהוה אלהינו ואתם עזבתם אותו²⁷ והנה עמו בראש האלהים וכחינו וಚצרות התרועה--להריע עליכם בני ישראל אל תלחמו עם יהוה אלהי אבותיכם--כי לא תצליחו²⁸ וירבעם הסב את המערב לבוא מאריהם ויהיו לפניה יהודה והמארב מאריהם²⁹ ויפנו יהודה והנה להם המלחמה פנים ואחור ויצעקו ליהוה והכהנים מחצריהם (מחצרים) בחצרות³⁰ ויריעו איש יהודה וידי בהריע אויש יהודה והאלדים נגף את ירבעם וככל ישראל לפני אביה ויהודיה³¹ וינוסו בני ישראל מפני יהודה ויתנם אלהים בידם³² ויכו בהם אביה ועמו מכיה רבה ויפלו חללים מישראל חמש מאות אלף איש בחור³³ ויכנעו בני ישראל בעת ההיא ויאמכו בני יהודה כי נשענו על יהוה אלהי אבותיהם וירדף אביה אחריו ירבעם וילכד ממנעו עריהם את בית אל ואת בנوتיה ואת ישנה ואת בנותיה ואת עפרון (עפרון) ובנوتיה³⁴ ולא עצר כה ירבעם עוד בימי אביהו ויגפהו יהוה וימת³⁵ וויתחזק אביהו--וישא לו נשים ארבע עשרה ווילד עשרים ושנים בניים ושה עשרה בנות³⁶ יותר דברי אביה ודרךיו ודבריו--
תזכירים במדרש הנביא עדן

14 וישכב אביה עם אבתו ויקברו אותו בעיר דוד וימליך אסא בנו תחתיו ביום שקתה הארץ עשר שנים וויש אסא הטוב והישר בעני יהוה אלהי זיסר את מזבחות הנכר והבמות וישבר את המזבחות ונגדע את האשרים³⁷ ויאמר ליהודה לדרוש את יהוה אלהי אבותיהם--ולעתשות התורה והמצוות³⁸ ויסר מכל ערי יהודה את הבמות ואת החמנים וחשקת הממלכה לפניו³⁹ ויבן ערי מצוריה ביהודה כי שקתה הארץ ואין עמו מלוחמה בשנים האלהי--כי הניח יהוה לו⁴⁰ ויאמר לה יהודה נבנה את הערים האלה ונסב חומה ומגדלים

כלה לו בעיר דוד ווישכיבו במשכב אשר מלא
בשמות וונם מרחוקים במרקחת מעשה וישראל לו
שraphה נדולה עד למאן

17 וימליך יהושפט בנו תחתיו ויתחזק על ישראל
ויתן חיל- בכל ערי יהודה הבצורות ויתן נציבות
באرض יהודה ובערי אפרים אשר לכד אסא אביו³
יהיו יהוה עם יהושפט כי הילך בדריכי דוד אביו
הראשונים ולא דרש לבעלים⁴ כי לאלהי אביו דרש
ובמצתו הילך ולא כמעשה ישראל⁵ וכן יהוה
את הממלכה בידו ויתנו כל יהודה מנהה ליהושפט
ויהיו לו עשר וכבוד לרבות⁶ ויגבה לבו בדרכיו יהוה
ועוד הסיר את הבמות ואת האשרים--מיהודה⁷
ובשנת שלוש למלכו שלח לשדיו לבן חיל ולעבדיה
וליכריה ולמנגאל ולמיכיהו--למלך בערי יהודה
⁸ ועםם הלווי שמעיהו ונתנו וובדיו ועשה אל
ושמריות (ושמריות) יהונתן ואנינו וטוביו
וטוב אדוניה--הלוים ועםם אלשמע ויהורם הכהנים
וילמדו ביהודה ועםם ספר תורה יהוה ייסבו בכל
עיר יהודה וילמדו בעם¹⁰ ויהי פחד יהוה על כל
ממלכות הארץ אשר סביבות יהודה ולא נלחמו
עם יהושפט וכן מן פלשׁתים מביאים ליהושפט מנהה-
וכסף משא גם הערביאים מביאים לו צאן אילים
שבעת אלפים ושבע מאות ותישם שבעת אלפיים ושבע
מאות¹² ויהי יהושפט הילך ונDEL עד למללה ויבן
bihuda בירניות ועריו מסכנות¹³ ומלאכה רבה היה
לו בערי יהודה ואנשי מלחה גיבור חיל בירושלם¹⁴
ואלה פקדתם לבית אבותיהם ליהודה שרי אלפיים-
עדנה השר ועמו גיבור חיל שלש מאות אלף¹⁵
ועל ידו יהונתן השר ועמו מאתיים ושמוננים אלף¹⁶
ועל ידו עסיה בן זכריה המתנדב ליהוה ועמו מאתיים
אלף גיבור חיל¹⁷ וכן בנימין-גיבור חיל אלידיע ועמו
נסקי קשת ומגן מאתיים אלף¹⁸ ועל ידו יהובד ועמו
מאה ושמוננים אלף חלוצי צבא¹⁹ אלה המשרתים את
המלך מלבד אשר נתן המלך בערי המבצר--בכל
יהודה

18 ויהי ליהושפט עשר וכבוד לרבות ויתחנן לאחאב
וירד לקץ שנים אל אחאב לשמרון ויזבח לו אחאב
צאן ובקר לרבות ולעם אשר עמו ויסיתה לעלות אל

עד גדור למאיש ועד אשה²⁰ וישבעו ליהוה בקול
גדול ובתרעה--ובחצצרות ובשופרות²¹ ווישמהו
כל יהודה על השבואה כי בכל לבכם נשבעו ובכל
רצונם בקשו וימצא להם וינה יהוה להם מסביב
ונם מעכה אם אסא המלך הסירה מגבירה אשר
עשתה לאשרה מפלצת ויכרת אסא את מפלצתה וירק
וישרפ בנהל קדרון²² והבמות--לא סרו מישראל רק
לבב אסא היה שלם כל ימי²³ ויבא את קדרוי אביו
וקדריו--בית האללים כסוף זהב וכליים²⁴ וומלחמה
לא היה עד שנת שלשים וחמש למלכות אסא

16 בשנת שלשים ושש למלכות אסא על בעשא
מלך ישראל על יהודה ויבן את הרמה--בלתי תה
ויצא ובא לאסא מלך יהודה² ויצא אסא כסוף זהב
מאוצרות בית יהוה--ובית המלך וישלח אל בן הדר
מלך ארם היושב בדרמשק לאמר³ בdryת בין וביניך
ובין אביך ובין אביך הנה שלחתי לך כסוף זהב--לך
הפר בריטך את בעשא מלך ישראל וועלה מעלי⁴
וישמע בדור אל המלך אסא וישלח את שרוי
החילים אשר לו אל ערי ישראל ויכו את עיון ואת
דן ואת אבל מים ואת כל מסכנות ערי נפתלי⁵ ויהי
כשמע בעשא ויחד מלכונות את הרמה וישאו את
מלכתו⁶ ואסא המלך לקח את כל יהודה ויבן בהם
בני הרמה ואת עציה אשר בנה בעשא ויבן בהם
את גבע ואת המצפה⁷ ובעת ההיא בא חנני הראה
אל אסא מלך יהודה ויאמר אליו בהשעך על מלך
ארם ולא נשענת על יהוה אלהיך על כן נמלט חיל
מלך ארם מיד⁸ הלא הכווים והלוויים היו לחיל
לרוב לרביב ולפרושים--להרבה מאד ובחשעך על
יהוה נתנו בידך⁹ כי יהוה עניינו משפטות בכל הארץ
להחזוק עם לבכם שלם אליו--נסכלת על זאת כי
מעתיה יש עמק מלחות¹⁰ ויכעס אסא אל הראה
ויתנו בו בית המהפקת--כי בזעף עמו על זאת וירצץ
אסא מן העם בעת ההיא¹¹ וונה דבריו אסא הראשונים
והאחרוניים--הנמ כתובים על ספר המלכים ליהודה
וישראל¹² וייחל אסא בשנת שלשים וחשע למלכותו
ברגניו עד למללה חליו ונם בחליו לא דרש את
יהוה כי ברפאים¹³ ווישכב אסא עם אביו וימת בשנה
ארבעים וחתת למלכו¹⁴ ויקברתו בקברתו אשר

נבייך אלה ויוהה דבר עלייך רעה ²³ וויש צדקיהו בן כנענה ויד את מיכיהו על הלחוי ויאמר איז זה הדרך עבר רוח יהוה מאתוי--לדבר אתה ²⁴ ויאמר מיכיהו הנך ראה ביום ההוא אשר תבוא תדר בחרור להחטא ²⁵ ויאמר מלך ישראל קחו את מיכיהו והשיבו אל אמון שער העיר--ויאל יווש בן המלך ²⁶ ואמרתם מה אמר המלך שמו זה בית הכלא והאכלתו לחם לחץ ומיטים לחץ עד שובי בשלום ²⁷ ויאמר מיכיהו--אם שוב התשוב בשלום לא דבר יהוה כי ויאמר שמעו עמים כלם ²⁸ ויעל מלך ישראל אל יהושפט מלך יהודה אל רמת גלעד ²⁹ ויאמר מלך ישראל אל יהושפט התחפש ובוא במלחמה אתה לבש בגדיך ויתחפש מלך ישראל ויבאו במלחמה ³⁰ וממלך ארם צזה את שרי הרכב אשר לו לאמר לא תלחמו את הקטן את הנדול כי אם את מלך ישראל לבדו ³¹ ויהי כראות שרי הרכב את יהושפט והמה אמרו מלך ישראל לא היה מלך ישראל--וישבו מאחריו ובין ויסitemם אליהם ממננו ³² ויהי כראות שרי הרכב כי בקשת לתמנו ויך את מלך ישראל בין הרבקים ובין השرين ויאמר לרכב הפק ידיך (ידך) והוציאני מן המנהה--כי החליטו ³³ ותעל המלחמה ביום ההוא וממלך ישראל היה מעמיד במרכבה נכח ארם עד הערב וימתה לעת בוא המשמש

19 וישב יהושפט מלך יהודה אל ביתו בשלום--ליירושלים ² ויצא אל פניו יהוא בן חנני החזה ויאמר אל המלך קצף מלפני יהוה ³ אבל בדברים טובים ובזאת עלייך קצף מלפני יהוה ⁴ וישב יהושפט בירושלים לבבך לדרש האלים ⁵ וישב יהושפט בירושלים וישב ויצא בעם מבאר שבע עד הר אפרים וישבם אל יהוה אלה אבותיהם ⁶ ויעמד שפטים בארץ בכל ערי יהודה הבצורות--עיר ועיר ⁷ ויאמר אל השפטים ראו מה אתם עושים--כי לא לadam תשפטו כי ליהוה עינכם בדבר משפט ⁸ ועתה ידו פחד יהוה עליכם שמרו ועשו--כי אין עם יהוה אלהינו עולה ומשא פנים ומקח שחד ⁹ ווגם בירושלם העמיד יהושפט מן הלוים והכהנים ומראשי האבות לישראל למשפט יהוה ולריב וישבו ירושלים ¹⁰ ויצו עליהם לאמר מה תעשון

רmeta גלעד ¹¹ ויאמר אהב מלך ישראל אל יהושפט מלך יהודה הtalך עמי רmeta גלעד ויאמר לו כמוני כמוני וכעטך עמי--ועטך במלחמה ¹² ויאמר יהושפט אל מלך ישראל את הנבאים ארבע מאות איש ויקבץ מלך ישראל את הנבאים ארבע מאות איש ויאמר אלהם הנלך אל רmeta גלעד למלחמה אם אחדל ויאמרו עליה ויתן האלים ביד המלך ¹³ ויאמר יהושפט האין פה נביא ליהוה עוד ונדרשה מאותו ¹⁴ ויאמר מלך ישראל אל יהושפט עוד איש אחד לדrhoש את יהוה מאותו ואני שנאתיהו כי איןנו מתנבא עלי לטובה כי כל ימי לרעיה--הוא מיכיהו בן יملא ויאמר יהושפט אל יאמր המלך כן ¹⁵ ויקרא מלך ישראל אל סריס אחד ויאמר מהר מיכיהו (מיכיהו) בן ימלא ¹⁶ וממלך ישראל ויהושפט מלך יהודה וישבים בין ימלא מלבשים בגדים וישבים בנגרן--פתח איש על כסאו מלבשים בגדים וישבים לפניהם ¹⁷ ויעש שער שמרון וכל הנבאים--נהגבים לפניהם ¹⁸ ויעש לו צדקהו בן כנענה קרני ברזל ויאמר כה אמר יהוה באלה תנגה את ארם עד כלותם ¹⁹ וכל הנבאים--nbאים כן לאמר עליה רmeta גלעד והצלה נתן יהוה ביד המלך ²⁰ והמלך אשר הילך לקרא למיכיהו דבר אליו לאמר הנה דברי הנבאים מהם ודברת טוב ²¹ אל המלך ויהי נא דברך כאחד מהם ודברת טוב ²² ויאמר מיכיהו חי יהוה--כי את אשר יאמր אלהי אותו דבר ²³ וויבא אל המלך ויאמר המלך אליו מיכה הנלך אל רmeta גلעד למלחמה אם אחדל ויאמר עליו והצליחו ווינטו בידכם ²⁴ ויאמר אליו המלך עד כמה פעמים אני משבעך אשר לא לדבר אליו רק אמרת--בשם יהוה ²⁵ ויאמר ראיתי את כל ישראל נפוצים על ההרים--כצאן אשר אין להן רעה ויאמר מלך אדנים לאלה ישבו איש לבתו בשלום ²⁶ ויאמר מלך ישראל אל יהושפט הלא אמרתי לך לא יתנבא עלי טוב כי אם לרע ²⁷ ויאמר לכן שמעו דבר יהוה ראייתו את יהוה ושב על כסאו וכל צבא השמים עמידים על ימינו ושמאלו ²⁸ ויאמר יהוה מי פתחה את אהבך מלך ישראל ויעל ויפל ברמות גלעד ויאמר זה אמר כה זה אמר כה ²⁹ ויצא הרוח ויעמוד לפני יהוה ויאמר אני אפתנו ויאמר יהוה אליו במא ³⁰ ויאמר אצא והייתי לרוח שקר בפי כל נביאו ויאמר תפחה ונס תוכל--צא ועשה כן ³¹ ועתה הנה נתן יהוה רוח שקר בפי

לא לכם להלחם בזאת התיצבו עמדו וראו את ישועת יהוה עמכם יהודה וירושלם אל תיראו ואל תהתו- מחר צאו לפניהם והוא עמכם ¹⁸ ויקד יהושפט אפים ארצתו וכל יהודה וישבי ירושלים נפלו לפני יהוה להשתנות ליהוה ¹⁹ ויקמו הלוים מן בני הקהדים ומן בני הכהדים--להלל ליהוה אלהי ישראל בקהל נדול למעלה ²⁰ וישכימו בברק וייצו למדבר תקוע ובצאתם עמד יהושפט ויאמר שמעוני יהודה ושבי ירושלים--האמינו ביהוה אלהיכם והתאמנו האמינו בנכיאיו והצלייחו ²¹ וויעז אל העם ויעמד משרדים ליהוה ומhallim להדרת קדש--בצאת לפני החלוץ ואמריהם הדרו ליהוה כי לעולם חסדו ²² ובעת החלו ברנה ותחלתה נתן יהוה מארכבים על בני עמו מואב והר שער הבאים ליהודה--וינגפו ²³ ויעמדו בני עמו ומואב על ישי כי הר שער--להחרים ולהשמד ²⁴ וככליהם בירושבי שער עזרו איש ברעשו למשחיתו ויהודה בא על המצפה למדבר ויפנו אל ההמון והنم פנרים נפלים ארציה ואין פליטה ²⁵ ויבא יהושפט ועמו לבו את שללים וימצא בהם לרוב ורכוש ופנרים וכלי חמודות וינצלו להם לאין משא ויהיו ימים שלושה בזים את השיל--כי רב הוא ²⁶ ובימים הרביעי נקהלו לעמק ברכיה--כי שם ברכו את יהוה על כן קראו את שם המקום ההוא עמק ברכיה--עד היום ²⁷ וישבו כל איש יהודה וירושלם ויהושפט בראשם לשוב אל ירושלים בשמחה כי שמחם יהוה מאובייהם ²⁸ ויבאו ירושלים נכליים ובכנדות ובছצירות--אל בית יהוה ²⁹ ויהי פחד אלהים על כל מלכות הארץ בת שלחיו ³⁰ ונילך בדרך אביו אסא--ולא סר ממנה לעשות היישר בעני יהוה ³¹ אך הבמות לא סרו ועד העם לא הכנינו לבכם לאלהי אבותיהם ³² ויתר דברי יהושפט הראשונים והאחרנים--הנס כתובים בברברי יהוא בן חנני אשר העלה על ספר מלכי ישראל ³³ ואחריו בן אחברה יהושפט מלך יהודה עם אחוזיה מלך ישראל הוא הרשיע לעשות ³⁴ ויבחרהו עמו לעשות אניות לכלת תרשיש ויעשו אניות בעציון נבר

ביראת יהוה באמונה ובלבב שלם ³⁵ וכל ריב אשר יבוא עליהם מאחיכם הישבים בעירם בין דם לדם בין תורה למצוחה לחקים ולמשפטים והזהרתם אתם ולא יאשמו ליהוה והיה קאף עליכם ועל אחיכם כה תעשין ולא האשמו בוונה אמריהו כהן הראש עליהם לכל דבר יהוה ובירתו בן ישמעאל הנגיד לבית יהודה לכל דבר המלך וشرطם הלוים לפניכם חזוקו ועשו יהי יהוה עם הטוב

20 ויהי אחריכן באו בני מואב ובני עמו ועמהם מהעמוניים על יהושפט--למלחמה ² ובאו יונדו יהושפט לאמר בא עליך המון רב מעבר לים מארם והם בחצון תמר היא עין גדי ³ זירא ויתן יהושפט את פניו לדrhoש ליהודה ויקרא צום על כל יהודה ⁴ ויקבצו יהודה לבקש מיהוה נם מכל ערי יהודה בא לבקש את יהוה ⁵ ויעמד יהושפט בקהל יהודה וירושלם--בבית יהוה לפני החצר החדש ⁶ ויאמר יהוה אלהי אבותינו הלא אתה הוא אלהים בשםים אתהמושל בכל מלכות הנויים ובידך כח וגבורת ואין עמק להתייצב ⁷ הלא אתה אלהינו הורשת את ישבי הארץ זו את מלפני עמק ישראל ותתנה לזרע אברם אהבך--לעלום ⁸ וישבו בה ויבנו לך בה מקדש לשמך ⁹ אם תביא לנו רעה חרב שפט ודבר ורعب נעמדה לפני הבית הזה ולפניך כי שמך בבית הזה ונזעך אליך מצחינו ותשמע ותשיע ¹⁰ ועתה הנה בני עמו ומואב והר שער אשר לא נתחה לישראל לובא בהם בבאם מארץ מצרים כי סרו מעלייהם ולא השמידם ¹¹ והנה הם--גמלים علينا לובא לנו שננו מירשתך אשר הורשתנו ¹² אלהינו הלא תשפט בס כי אין לנו כח לפני המון רב הזה הבא עליינו ואגחנו לא נדע מה נעשה--כי עליך עיניינו ¹³ וכל יהודה--עד מדדים לפני יהוה נם טפם נשיהם ובניהם ויזחיאל בן זכריהו בן בניה בן ישיאל בן מתניה ¹⁴ והלוי--מן בני אסף היהת עליו רוח יהוה בתוך הקהל ויאמר הקשיבו כל יהודה וישבי ירושלים והממלך יהושפט כי אמר יהוה לכם אתם אל תיראו ואל תחתו מפני המון הרב הזה--כי לא לכם המלחמה כי אלהים ¹⁶ מחר רדו עליהם הנם עלים במעלה הצעץ ומצתתם אתם בסוף הנחל לפני מדבר ירושל ¹⁷

37 ויתנbec אלייעזר בן דודו ממרשה על יהושפט לאמר כהחתברך עם אחויו פרץ יהוה את מעשיך וישברו אניות ולא עצרו לכלת אל תרשיש

22 וימליך יושבי ירושם את אחויו בן הקטן החתו- כי כל הראנסים הרוג הנדור הבא בערביהם למחנה וימליך אחויו בן יהורם מלך יהודה ² בן ארבעים ושנים שנה אחויו במלכו ושנה את מלך ירושם ושם אמרו עתליהו בת עמרי ³ נס הוא הילך בדרך בית אחאב כי אמו היהוה כביה אחאב כי מהה היו לו ויעצם אחדי מות אביו--למשיחתו לו ⁴ גם בעצמת הילך וילך את יהורם בן אחאב מלך ישראל למלחמה הילך מלך ארם ברמות גלעד ויכו הרמים את על חזאל מלך ארם בירוחם כל כי המכים אשר הכהו יהורם ⁶ יושב להתרפא ביזרעאל כי המכים אשר הכהו ברמה בהלחמו את חזאל מלך ארם ועזריו בן יהורם מלך יהודה ירד לראות את יהורם בן אחאב ביזרעאל-- כי חלה הוא ⁷ ומאלחים היהוה התבוסת אחויו לבוא אל יהורם ובבאו יצא עם יהורם אל יהוא בן נמיי אשר משחו יהוה להכרית את בית אחאב ⁸ ויהי כהשפט יהוא עם בית אחאב וימצא את שרי יהודה ובני אחוי אחוי משרותם לאחויו-- ויהרגם ⁹ ויבקש את אחויו וילכדו והוא מתהבא בשמרון ובאהתו אל יהוא וימיתחו ויקברתו כי אמרו בן יהושפט הוא אשר דרש את יהוה בכל לבבו ואין לביית אחויו לעזר כח לממלכה ¹⁰ ועתליהו אם אחויו ראתה כי מות בנה ותקם ותדבר את כל זרע הממלכה--לבית יהודה טה ותקח יהושבעת בת המלך את יואש בן אחויו ותגנב אותו מתחר' בני המלך המומתים ותתן אותו ואת מינקתו בחדר המתות ותסטוריו יהושבעת בת המלך יהורם אשית היודע הכהן כי היא היהוה אחות אחויו מפני עתליהו--ולא המיתתחו ¹² ויהי אתם בבית האלהים מתחבא שיש ועתליה מלכת על הארץ

23 ובשנה השביעית התחזק היודע ויקח את שרי המאות לעזריו בן ירham ולישמעאל בן יהונן ולעזריו בן עובד ואת מעשיהם בן עדיהו ואת אלישפט בן צורי--עמו בברית ² ויסכו ביהודה ויקבצו את הלוים מכל ערי יהודה וראשי האבות לישראל ויבאו אל ירושם ³ ווכרת כל הקהל ברית בכיה

מלך בירושלם וילך ללא חמדה ויקברתו בעיר דוד ולא בקברות המלכים ³⁷ ויתנbec אלייעזר בן דודו ממרשה על יהושפט דוד וימליך יהורם בנו תחתיו ² ولوו אחים בני יהושפט עזירה ויהיאל וכוריהו ועריריהו ומיכאל ושפתיו כל אלה בני יהושפט מלך ישראל ³ ויתן להם אביהם מתנות רבבות לכסף ולזהב ולמנדרנות עם ערי מצרות ביהודה ואת הממלכה נתן ליהורם כי הוא הבכור ⁴ ויקם יהורם על מלחת אביו וויהזק יהרג את כל אחיו בחרב וגם מושרי ישראל ⁵ ובן שלשים ושטים שנה יהורם במלכו ושמונה שנים מלך בירושלם ⁶ וילך בדרך מלכי ישראל כאשר עשו בית אחאב-- כי בת אחאב היהוה לו אשה וייש הרע בעני יהוה ⁷ ולאacha היהוה להשחית את בית דוד--למן הברית אשר כרת לדוד וכאשר אמר לחתה לו ניר ולבניו--כל הימים ⁸ ביוםיו פשע אדום מתחת יד יהודה וימליך עליהם מלך ⁹ ויעבר יהורם עם שריו וכל הרכוב עמו ויהי קם לילה וירק את אדום הסובב אליו ואת שרי הרכב ¹⁰ ויפשע אדום מתחת יד יהודה עד היום הזה-- אז הפשע לבנה בעת ההיא מתחת ידו כי עזב את יהוה אלהי אבתו ¹¹ נס הוא עשה במוות בהריה יהודה ויזן את ישבי ירושם וירח את יהודת ¹² ויבא אליו מכתב מלאי יהו הנביא לאמר כה אמר יהוה אלהי דוד אביך--תחת אשר לא הלכת בדרכי יהושפט אביך ובדרכי אסא מלך יהודה ¹³ ותלך בדרך מלכי ישראל ותונגה את יהודת ואת ישבי ירושם כהונות בית אחאב וגם את אחיך בית אביך הטוביים מארך הרגנת ¹⁴ הנה יהוה נnf מגפה נדולה--בעמך ובבניך ובנשיך ובכל רכושך ¹⁵ אתה בחלים רבים במחלה מעיך עד יצאו מעיך מן החלי ימים על ימים ¹⁶ ויער יהוה על יהורם את רוח הפלשתים והערבים אשר על יד כושים ¹⁷ ויעלו ביהודה ויבקעו וישבו את כל הרכוש הנמצא בבית המלך ¹⁸ וגם בניו ונשיו ולא נשאר לו בן כי אם יהוא קטן ¹⁹ ואחריו כל זאת--גפו יהוה במעיו לחלי לאין מרפא ²⁰ ויהי למים מיימים וכעת זאת הצען למים שניים יצאו מעיו עם חלוו ומיתת בתחלאים רעים ולא עשו לו עמו שרפיה כשרפת אבתו ²⁰ בין שלשים ושתיים היה במלכו ושמונה שנים

וישיבו את המלך על כסא הממלכה ²¹ וישמו כל עם הארץ והעיר שקתה ואת עתליהו המתו בחרב

24 בן שבע שנים יASH במלכו וארבעים שנה מלך בירושלם שם אמו צביה מבאר שבע ² ויעש ואש הישראל בשם יהוה כל ימי יהודע הכהן ³ וישא לו יהודע נשים שתים וולד בנים ובנות ⁴ יהי אהרי כן היה עם לב וואש להדרש את בית יהוה ⁵ ויקבץ את הכהנים והלוים ואמר להם צאו לעריה יהודה וקצתו מכל ישראל כספ לחזק את בית אליהם מדי שנה בשנה ואתם ת מהרו לדבר ולא מהרו הלוים ⁶ וירא המלך ליהודע הראש ואמר לו מודיע לא דרשת על הלוים להביא מיזודה וmirrorלם את משאת משה עבר יהוה והקהל לישראל--לאלהל העדות ⁷ כי עתליהו המורשתה בניה פרצו את בית האלים וגומ כל קדשי בית יהוה עשו לבעלים ⁸ ואמר המלך ויעשו ארון אחד ויתנהו בשער בית יהוה חוצה ⁹ ויתנו קול ביהודה ובירושלם להביא ליהוה משאת משה עבר האלים על ישראל--במדבר ¹⁰ וישמו כל השרים וכל העם ויביאו וישליך לארון עד לכלה נו ויהי בעית יביא את הארון אל פקרת המלך ביד הלוים וכראותם כי רב הכסף ובא סופר המלך ופקיד כהן הראש ויערו את הארון וישאהו וישיבוו אל מקמו כה עשו ליום ואספו כספ לרב ¹¹ ויתנהו המלך ויהודע אל עשה מלאכת עבודה בית יהוה ויהיו שכרים חצבים וחרסים לחדר בית יהוה ונם לחרשי ברזל ונחתת לחזק את בית יהוה ¹² ויעשו עשי המלאכה ותעל ארכוה למלאה בידם ויעמידו את בית האלים על מתכנתו--ויאמיצו ¹³ וככלותם הביאו לפני המלך ויהודע את שאר הכסף ויעשחו כלים לבית יהוה כל שרת והעלות וכפות וכל זהב וככסף ויהיו מעלים עלות בבית יהוה תמיד כל ימי יהודע ¹⁴ ויזקן יהודע וישבע ימים וימה-- בן מאה וששים שנה במותו ¹⁵ ויקבררו בעיר דוד עם המלכים כי עשה טוביה בישראל ועם האלים וביתו ¹⁶ ואחריו מות יהודע בא שריה יהודה ויתחחו למלך או שמע המלך אליהם ¹⁷ ויעובו את בית יהוה לשליטם בעם ויעבדו את האשרים ואת העצבים אלהי אבותיהם ויעבדו את האדים ואת המלך וזה יושלח ויידי קצף על יהודה וירושלם באשמתם ¹⁸ ואת ירושלם מבית יהוה ויבאו בתוך שער העליון בית המלך

האלחים עם המלך ויאמר להם הנה בן המלך ימלך כאשר דבר יהוה על בני דוד ¹⁹ זה הדבר אשר העשו השלשים מכם בארי השבת לכהנים וללויים לשער הספים ⁵ והשלשית בבית המלך והשלשית בשער היסוד וכל העם--בחצרות בית יהוה ⁶ ואל יבוא בית יהוה כי אם הכהנים והמשרתים לולם--המה יבוא כי קדרה מהה וככל העם--ישמרו משמרת יהוה ⁷ ותקיפו הלויים וככל יהודה ככל אשר יוציא השבת כי לא איש את אנשיו בארי השבת עם יוצאי השבת פטר יהודע הכהן את המחלקות ⁹ וויתן יהודע הכהן לשדי המאות את החנויות ואת המגנות ואת השליטים אשר למלך דוד--אשר בית האלים ¹⁰ ויעמד את כל הבית השמאליות לשובח ולביבת--על המלך סביב נו וויציאו את בן המלך ויתנו עליו את הנור ואת העדות ומיליכו אותו וימשחוה יהודע ובניו ויאמרו יחי המלך ¹¹ ותשמע עתליהו את קול העם הרצים ומהללים את המלך ותבוא אל העם בית יהוה ¹² ותרא ודנה המלך עומד על עמודו מבוא והשרים והצצרות על המלך וכל עם הארץ שמח ותוקע בחצדרות והמשוררים בכל השרים ומודיעים להלל ותקרע עתליהו את בנדיה ותאמור קשר קשר ¹³ וויצא יהודע הכהן את שרדי המאות פקדיו החיל ויאמר אליהם הוציאו אל מבית השדרות והבא אחריה יומת בחרב כי אמר הכהן לא מתיותה בית יהוה ¹⁵ וישימו לה ידיים ותבוא אל מבוא שער הסוסים בית המלך וימתה שם ¹⁶ ויכרת יהודע בירת--בגנו ובין כל העם ובין המלך להזות לעם ליהוה ⁷ ויבאו כל שברו ונתן מתן כהן הבעל הרנו לפני המזבחות ¹⁸ וישם יהודע פקדות בית יהוה ביד הכהנים הללו אשר חלק דוד על בית יהוה להעלות עלות יהוה כתוב בתורת משה בשמה ובשר ¹⁹ על ידי דוד ויעמד השוערים על שער בית יהוה ולא יבוא טמא לכל דבר ²⁰ ויקח את שרדי המאות ואת האדרים ואת המושלים בעם ואת כל עם הארץ וירד את המלך מבית יהוה ויבאו בתוך שער העליון בית המלך

יש ליהוה לחת לך הרבה מזה¹⁰ ויבדילם אמץיהו להנדור אשר בא אליו מאפרים ללבת למקום ויחר אפס מאר ביהודה וישבו למקומות בחורי אף נו ואמץיהו התחוק ונינח את עמו וילך ניא המלחrix את בני שער עשרה אלפיים¹² ועשרה אלפיים חיים שבנו בני יהודה ויבאים לראש הסלע וישליךם מראש הסלע וכלה נבקעו¹³ ובני הנדור אשר השיב אמץיהו מלכת עמו למלחמה ויפשטו בערי יהודה משמרון ועד בית חורון ויכו מהם שלשה אלפיים ויבזו בזה רבה¹⁴ ויהי אחרי בוא אמץיהו מהכוות את אדומים ויבא את אלהי בני שער ויעמידם לו לאלהים ולפניהם ישתחוו ולהם יקטר¹⁵ ויהר אף יהוה באמץיהו וישלח אלהי נביא ויאמר לו למה דרשת את אלהי העם אשר לא הצללו את עם מידך¹⁶ ויהי בברבו אלהי ויאמר לו הלייען למלך נתןך¹⁷ חدل לך מה יכוק ויחדרל הנביא ויאמר ידעתי כי עץ אלהים להשחיתך¹⁸ כי עשית זאת ולא שמעת לעצתי¹⁹ ויוועץ אמץיהו מלך יהודה וישלח אל יושע בן יהואחו בן יהוא מלך ישראל לאמר לך נהראה פנים²⁰ וישלח יהאש מלך ישראל לאם אמץיהו מלך יהודה לאמר החוח אשר לבננו שלח אל הארץ אשר לבננו לאמר תנח את בתק לבני לאשה ותעביר חיטת השדה אשר לבננון ותרמס את החוח²¹ אמרת הנה הכתית את אדרום ונשאך לבך להכבד עתה שבה בכיתך²² למה תתנרה ברעה ונפלת אתה ויהודת ענק ולא שמע אמץיהו²³ כי מהאלחים היא למען תחם ביד כי דרישו את אלהי אדרום²⁴ ויעל יהאש מלך ישראל ויתראו פנים הוא ואמץיהו מלך יהודה בבית ירושלים וירוץ בחומת ירושלים משער אפרים עד שער הפונה ארבע מאות אמה²⁵ וכל הזהב והכסף ואת כל הכלים הנמצאים בבית האלחים עם עבר אדרום ואת אוצרות בית המלך ואת בני התרבות ישב שמרון²⁶ ויהי אמץיהו בן יהואחו מלך ישראל²⁷ חמש עשרה שנה ויתר דברי אמץיהו הראשנים והאחרונים – הלא הנם כתובים על ספר מלכי יהודה וישראל²⁸

בhem נבואם להשיכם אל יהוה ויעידו בם ולא הארץ ורוח אלהים לבשה את זכריה בן הירושה הכהן ויעמד מעל לעם ויאמר להם כה אמר האלחים למה אתם עברים את מצות יהוה ולא תצלחו²⁹ כי עובתם את יהוה ויעזב אתכם וביקשו עליו וירגמו אבון במצוות המלך בחצר בית יהוה³⁰ ולא זכר יהושע המלך החסד אשר עשה יהודע אביו עמו וירגנו את בנו וכמותו אמר ירא יהוה וירדש³¹ ויהי לתקופת השנה עליה עליו חיל-arm ויבאו אל יהודה וירושלים וישחותו את כל שריה העם ומכל שללם שלחו למלך דרמשק³² כי במצער אנשים באו חיל-arm ויהוה נתן בידם חיל לרב מאר³³ כי עזבו את יהוה אלהי אבותיהם ואת יהושע שפטים³⁴ ובכלתם ממננו כי עזבו אותו במלחמות רבים התקשו עליו עבדיו בדרמי בני היודע הכהן ויירגנו על מטהו וימת ויקבררו בעיר דוד ולא קבררו בקברות המלכים³⁵ ואלה המתקשרים עליו זבד בן שמעת העmonoת³⁶ ויהזובך בן שמרית המואביה³⁷ ובניו ורב (ירב) המשא עליו ויסוד בית האלחים – הנם כתובים על מדרש ספר המלכים וימלך אמץיהו בנו תחתיו

25 בן שעדרים וחמש שנה מלך אמץיהו ועשרים ותשע שנה מלך בירושלם ושם אמו יהודן מירושלם³⁸ ווועש הישר בעני יהוה רק לא בלבב שלם³⁹ ויהי כאשר חזקה המלוכה עליו ויהר את עבדיו המכים את המלך אביו⁴⁰ ואת בניהם לא חמיה כי כתוב בתורה בספר משה אשר צוה יהוה לאמר לא ימוציא אבות על בנים ובנים לא ימוציא על אבות⁴¹ כי איש בחטאו ימותו⁴² ויקבץ אמץיהו את יהודה ויעמידם לבית אבות לשרי האלפים ולשרי המאות לכל יהודה ובנימן ויפקדם למבן עשרים שנה ומעלה וימצא שלש מאות אלף בחור ויצא צבא אחז רמה וצנה⁴³ ושכר מישראל מאה אלף גנור חיל – במאה כרך כסף⁴⁴ וואייש האלחים בא אלהי לאמר המלך אל יבוא עמק צבא ישראל כי אין יהוה עם ישראל כל בני אפרים⁴⁵ כי אם בא אתה עשה חזק למלחמה – יכשילד האלחים לפני אורי כי יש כח באלהים לעוזר ולהכשיל⁴⁶ ויאמר אמץיהו לאיש האלחים ומה לעשות למאת הכרך אשר נתתי לנדור ישראל ויאמר איש האלחים

המקדשים להקטיר צא מן המקדש כי מעלה ולא לך לכבוד מיהוה אלהים ¹⁹ ויזעף עזיהו ובידו מקטרת להקטיר ובזעפו עם הכהנים והצערת ורחה במצחו לפניו הכהנים בבית יהוה מעל לモבץ הקטרת ²⁰ יifen אליו עזיריו כהן הראש וכל הכהנים ורגה הוא מצרע במצחו ויבלהלו מושם והוא נדחף לצתאת כי נגע יהוה ²¹ ויהי עזיהו המלך מצרע עד יום מותו וישב בית החפשות (החפשית) מצרע--כי נגור מבית יהוה וייתם בנו על בית המלך שופט את עם הארץ ²² יותר דברי עזיהו הראשנים והאחרנים--כתב ישעהו בן אמוץ הנביא ²³ וישכב עזיהו עם אבתו ויקברו אותו עם אבתו בשדה הקבורה אשר למלכים--כי אמרו מצורע הוא וימליך יותם בנו תחתיו

27 בן עשרים וחמש שנה יותם במלךו ושש עשרה שנה מלך בירושלם ושם אמו ירושה בת צדוק ²⁴ ויעש היישר בעיני יהוה ככל אשר עשה עזיהו אביו-- רק לא בא אל היכל יהוה ועוד העם משיחיות ³ הווא בנה את שער בית יהוה--העליוון ובוחמת העפל בנה לרבות ⁴ וערים בנה בהר יהודה ובחרושים בנה בירנית ומנדרלים ⁵ והוא נלחם עם מלך בעני עמן ויחזק עליהם ויתנו לו בני עמן בשנה ההיא מאה ככר כסף ועשרת אלפים כרים חטים ושערדים עשרה אלפיים זאת השיבו לו בני עמן ובשנה השנייה והשלישית ⁶ ויתחזק יותם כי הכנין דרכיו לפניו יהוה אלהיו יותר דברי יותם וכל מלחתיו ודרךיו--הנמ כתובים על ספר מלכי ישראל ויהודה ⁸ בן עשרים וחמש שנה היה במלךו ושש עשרה שנה מלך בירושלם ⁹ וישכב יותם עם אבתו ויקברו אותו בעיר דוד וימליך אחיו ¹⁰ בנו תחתיו

28 בן עשרים שנה אחיו במלךו ושש עשרה שנה מלך בירושלם ולא עשה היישר בעיני יהוה כדוד אביו ² וילך בדרכיו מלכי ישראל וגם מסוכת עשה לבעלים ³ והוא הקטיר בניאן הנם ויבעיר את בניו באש כתובות הנויים אשר הריש יהוה מפני בני ישראל ⁴ ויזבח ויקטר בכבות ועל הגבעות ותחת כל עץ רענן ⁵ ויתנהו יהוה אלהיו ביד מלך ארם יכו בו וישבו ממנו שביה נדולה ויביאו דרמשק ונם ביד מלך ישראל נתן וירק בו מכיה נדולה ⁶ ויהרג

ומעת אשר סר אמץיהו מאחורי יהוה ויקשו עליו קשר בירושלם וניס לכישה וישלחו אחורי לכישה וימיתהו שם ²⁸ וישאהו על הסוסים ויקברו אותו עם אבתו בעיר יהודה

26 ויקח כל עם יהודה את עזיהו והוא בן שש עשרה שנה וימליך אותו תחת אביו אמץיהו ² והוא בנה את אילות וישבה ליהודה אחורי שכוב המלך עם אביו ³ בן ש שערה שנה עזיהו במלכו וחמשים ושתיים שנה מלך בירושלם ושם אמו יכילה (יכליה) מן ירושלם ⁴ ויעש הדישר בעני יהוה מכל אשר עשה אמץיהו אביו ⁵ ויהי לדרש אלהים בימי וכרייה המבין בראש האללים ובימי דרשו את יהוה הצלחו האללים ⁶ ויצא וילחם בפלשתים ויפרץ את חומת נת ואת חומת יבנה ואת חומת אשדוד ויבנה ערים באשדוד ובפלשתים ⁷ ויעזרו האללים על פלשתים ועל הערביים (הערבים) היישבים בגור בעל--והמעוניים ויתנו העמוניים מנהה לעזיהו וילך שמו עד לבוא מצרים כי החזיק עד למעללה ⁹ ויבן עזיהו מגדלים בירושלם על שער הפנה ועל שער הוניא ועל המקצוע ויחוקם ¹⁰ ויבן מגדלים במדבר ויחצב ברות רביבים-- כי מקנה רב היה לו ובספלה ובמשור אקרים וכרכמים בהרים ובכרמל--כי אהב אדמה היה ¹¹ ויהי לעזיהו חיל עשה מלחמה ויצאי צבא לנגדו במספר פקדתם ביד יעwal (יעאל) הספר ומעשו השוטר--על יד חנניאו משרי המלך ¹² כל הספרראשי האבות לנכורי חיל--אלפים ושמאות ¹³ ועל ידם חיל צבא שלש מאות אלף ושבעת אלפיים ומאות עשי מלחמה בכח חיל--לעזר למלך על האויב ¹⁴ וויקן להם עזיהו לכל הצבא מגנים ורמחים וכובעים ושרינות וקשות--ולאבני קלעים ¹⁵ ויעש בירושלם חשבנות מחשבת חושב להוו על המגדלים ועל הפנות לרווא בחצים ובאבני גדרות ויצא שמו עד למרחוק כי הפליא להעוז עד כי חזק ¹⁶ וכחזקתו נבה לבו עד להשחית וימעל ביהוה אלהיו ויבא אל היכל יהוה להקטיר על מובץ הקטרת ⁷ ויבא אחריו עזיריו הכהן ועמו כהנים ליהוה שמונין-- בני חיל ¹⁸ ויעמדו על עזיהו המלך ויאמרו לו לא לך עזיהו להקטיר ליהוה--כי לכהנים בני אהרן

לו מזבחות בכל פנה בירושלים ²⁵ ובכל עיר ועיר ליהודה עשה במות לקטר לאלהים אחרים וכעס את יהוה אלהי אבתו ²⁶ יותר דבריו וכל דרכיו הראשיים והאחרוניים- הנם כתובים על ספר מלכי יהודה וישראל ²⁷ יושבב אחו עם אבתו ויקברחו בעיר ירושלים- כי לא הביאו לקברי מלכי ישראל וימלך יוחקיו בנו תחתיו

29 יוחקיו מלך בן עשרים וחמש שנה ועשרים ותשע שנה מלך בירושלים ושם אמר אביה בת זכריהו ² ויעש הישר בעני יהוה ככל אשר עשה דוד אביו ³ הוא בשנה הראשונה למלך בחדש הראשון פתח את דלתות בית יהוה- ויזוקם ⁴ ויבא את הכהנים ואת הלויים ויאספם לרחוב המזרחה ⁵ ויאמר להם שמעוני הלוים עתה התקדרשו וקדשו את בית יהוה אליו אביהם והוציאו את הנדה מן הקדרש ⁶ כי מעלו אבתיינו ועשו הרע בעני יהוה אלהינו- ויעזבו יוסבו פניהם ממשין יהוה ויתנו ערך ⁷ נם סגרו דלתות האולם וכיכבו את הנרות וקתרת לא הקטירו ועלה לא העלו בקדש לאלהי ישראל ⁸ ויהי קצף יהוה על יהודת וירושלם וויתנמ לוועה (לוועה) לשמה ולשרקה כאשר אתם ראים בעיניכם ⁹ והנה נפלו אבותינו בחרב ובגינו ובונינו ונשינו בשבי על זאת ¹⁰ עתה עם לבבי לכורות ברית ליהוה אלהי ישראל יושב ממנה חרון אף בנו עתה אל תשלו כי בכם בחור יהוה לעמוד לפניו לשרתו ולהיות לו משרותים ומתקטרים ¹¹ ויקמו הלוים מחת בן עמי וויאל בן עורייו מן בני הכהני ומן הנרגשי- יהוא בן זמה ועדן ¹² בן יהוא ¹³ ובני אלצפן שמרי ויעואל (יעיאל) וכן נמנן יהלאל וממן הנרגשי- יהוא בן הימן יהואל ¹⁴ וכן נמנן ידרותון שמעיה ויעזאל ¹⁵ (יעיאל) יאספו את אהידם וותקדרשו ויבאו כמצות המלך בדברי יהוה לטהר בית יהוה ¹⁶ ויבאו הכהנים לפנימה בית יהוה לטהר וחוצה ¹⁷ וויציאו את כל הטמאה אשר מצאו בהיכל יהוה לחצר בית יהוה ויקבלו הלוים להוציא לנהל קדרון חוצה ¹⁸ וויחלו באחד לחדר הראשון לקדש ובוים שמונה לחדר באלוים יהוה ויקדרשו את בית יהוה לימים שמונה

פקח בן רמליהו ביהודה מאה ועשרים אלף ביום אחד- הכל בני חיל בעזם את יהוה אלהי אבותם ¹⁹ ויירג זכריו נבר אפרים את מעשיהם בן המלך ואת עזרים נגיד הבית ואת אלקנה משנה המלך ²⁰ וישבו בני ישראל מאחיהם מאותם אלף נשים בנים ובנות גם שלל رب בזו מהם ויביאו את השלל לשמרון ²¹ ושם היה נביא ליהוהعدد שלו ויצא לפני הצבא הבא לשמרון ויאמר להם הנה בחמת יהוה אלהי אבותיכם על יהודה נתם בירכם ותחרגו גם בזעף עד לשמיים הניע ²² ועתה בני יהודה וירושלים אתם אמרים לככש לעבדים ולשפחות لكم הלא רק אתם עמכם אשמות ליהוה אלהיכם ²³ ועתה שמעוני- והשיבו השביה אשר שבתיהם מאחיהם כי חרון אף יהוה עליהם ²⁴ ויקמו אנשים מראשי בני אפרים עזיריהו בן יהונתן ברכיהו בן משלמות ויהוקיו בן שלם ועמשא בן חרל- על הבאים מן הצבא ²⁵ ויאמרו להם לא תביאו את השביה הנה- כי לאשחת יהוה علينا אתכם אמרים להסיף על חטאנו ועל אשמתנו כי הרבה אשה לנו חרון אף על ישראל ²⁶ ויעזב החלוץ את השביה ואת הבוה לפני השרים וכל הקהלה ²⁷ ויקמו האנשים אשר נקבעו בשמות ויזקקו בשביה וכל מערמיהם הלבישו מן השלל וילבשם וונעלם ויאכלום וישקום ויסcum ווינהלום בחמרם לכל כושל ויביאום ירחו עיר התמירים אצל אלהים וישבו שמרון ²⁸ בעת ההיא שלח המלך אחו על מלכי אשור- לעזר ל' ²⁹ ועוד אדומים באו ויכו ביהודה וישבו שבי ³⁰ ופלשתים פשטו עיר השפלה והנגב ליהודה וילכדו את בית שמש ואת אילון ואת הגדרות ואת שוכו ובנותיה ואת תמנת ובנותיה ואת גמזו ואת בנתייה וישבו שם ³¹ כי הכניע יהוה את יהודה בעבר אחו מלך ישראל כי הפריע ביהודה ומעל מעל ביהוה ³² ויבא עליו תלנת פלאסэр מלך אשור ויצר לו ולא חזק ³³ כי חלק אחו את בית יהוה ואת בית המלך והשרים ויתן למלך אשור ולא לעזרה לו ³⁴ ובעת הצר לו וויסוף למעול ביהוה הוא המלך אחו ³⁵ וויבח לאלהי דרמשק המכימים בו ויאמר כי אלהי מלכי ארם הם מערדים אתם להם אזבח ויעזרני והם היו לו להכשילו ולכל ישראל ³⁶ ויאסף אחו את כל בית האלים ויקצץ את כל בית האלים ויסגר את דלתות בית יהוה ויעש

30 וישלח יחזקיהו על כל ישראל ויהודה ונם אגרות כתוב על אפרים ומנסה לבודא לבית יהוה בירושלים. לשוט פסח ליהוה אלהי ישראל ² ווועץ המלך ושריו וכל הכהל בירושלים לשוט הפסח בחדרש השני ³ כי לא יכול לעשו בעת ההיא כי הכתנים לא התקדשו למדוי והעם לא נאספו לירושלים ⁴ ווישר הדבר בעני המלך ובעני כל הכהל ⁵ ויעמידו דבר להעיר קול בכל ישראל מabar שבע ועד דן-לבודא לשוט פסח ליהוה אלהי ישראל בירושלם כי לא לרבות עשו ככתוב ⁶ וילכו הרצימ באניות מיד המלך ושריו בכל ישראל ויהודה וכמצות המלך לאמר בני ישראל שובו אל יהוה אלהי אברהם יצחק וישראל ושב אל הפליטה הנשארת לכם מקה מלכי אשור ⁷ ואל תהיו כאבותיכם וכאהיכם אשר מעלו ביהוה אלהי אבותיהם ויתנס לשמה כאשר אתם ראים ⁸ עתה אל תקשׁו ערפכם כאבותיכם לנו יד ליהוה ובאו למקדשו אשר הקדיש לעוזם ועבדו את יהוה אלהיכם וישב מכם חרzon ⁹ כי בשובכם על יהוד אחים ובניכם לרחמים לפני שוביהם ולשוב לא-ארץ הזאת כי חנון ורחום יהוה אלהיכם ולא יסיר פניהם מכם אם תשבו אליו ¹⁰ ויהיו הרצימ עברים משיחיקם לעיר בארץ אפרים ומנסה-. ועד זבלון ויהיו משיחיקם עליהם ומלעינים בהם ¹¹ אך אנשים מאשר ומנסה מזבלון-נכגע ויבואו לירושלים ¹² גם ביהודה היתה יד האלהים לחתת להם לב אחד לעשו מצות המלך והשרים--בדבר יהוה ¹³ ויאספו ירושלים עם רב לשוט את חוג המצוות בחדרש השני-כהל לרבות מאדר ¹⁴ ויקמו--ויסירו את המצוות אשר בירושלם ואת כל המקטרות הסירו וישליכו לנחל קדרון ¹⁵ וישחטו הפסח בארכעה עשר לחדר השני-כהל לרבות מאדר ומנסה ויתקדשו ובכiao עלות בית יהוה ¹⁶ ויעמדו על עמדם כמשפטם כתורת משה איש האלים הכתנים ורים את הדם מיד הליום ¹⁷ כי רבת בקהל אשר לא התקדשו ולהלויים על שחיטת הפסחים לכל לא טהור-להקדיש ליהוה ¹⁸ כי מרבית העם רבת מאפרים ומנסה יששכר וזבלון לא הטהרו--כי אכלו את הפסח בלבד וכתחוב כי התפלל יחזקיהו עלייהם לאמר יהוה הטוב יכפר بعد ¹⁹ כל לבבו הכהן לדרוש האלים יהוה אלהי אבותינו ולא כטהרת הקדש ²⁰ וישמע

וביום שה עשר לחדש הראשון כלו ¹⁸ ויבאו פנימה אל חזקיהו המלך ויאמרו טהרנו את כל בית יהוה את מזבח העולה ואת כל כליו ואת שלוחן המערכת ואת כל כליו ¹⁹ ואת כל הכלים אשר הוניח המלך אחו במלכותו במעלו--הכנו והקדשו והנמ לפני מזבח יהוה ²⁰ וישכם יחזקיהו המלך ויאסף את שריו בעיר ויעל בית יהוה ²¹ ויביאו פריטים שבעה ואילם שבעה וככבים שבעה וצפירי עזים שבעה להחתאת על המלוכה ועל המקדש ועל יהודה ויאמר לבני אהרן הכהנים להעלות על מזבח יהוה ²² וישחטו הבקר ויקבלו הכתנים את הדם ויזרקו המזבחה וויחטטו האילים ויזרקו הדם המזבחה ווישחטו הכלבים ויזרקו הדם המזבחה ²³ וינישו את שעורי החחתאת לפני המלך והקהל ויסמכו ידיםם עליהם ²⁴ ווישחטו הכהנים ויחטאו את דם המזבחה לכפר על כל ישראל כי לכל ישראל אמר המלך העולה והחתאת ²⁵ ויעד את הלויים בבית יהוה במצוות בנכלים ובכינורות במצוות דודיך ונדר חזה המלך ונתן הנביא כי ביד יהוה המזבחה ביד נביינו ²⁶ ויעדנו הלוים בכלי דודיך והכהנים בחצרות ²⁷ ויאמר חזקיהו להעלות העלה לה Mizbe'ah ובעת החל העולה החל Shir Yehuda והחצרות ועל ידי כל דוד מלך ישראל ²⁸ וכל הכהל משתחים והשיר משורר והחצרות מחצרדים (מחצרדים) הכל עד לכליות העלה ²⁹ וככלות להעלות כרעו המלך וכל הנמצאים אותו-וישתחוו ³⁰ ויאמר חזקיהו המלך והשרים ללוים להלל ליהוה בדבורי דודיך ואסר החזה ויהללו עד לשמה ויקדו וישתחוו ³¹ ויען חזקיהו ויאמר עתה מלאות ידכם ליהוה גש והביאו זבחים ותודות לבית יהוה ויביאו הכהל זבחים ותודות וכל נזיב לב עלות יהוה מספר העלה אשר הביאו הכהל--בקר שבעים ³² והוא ימי מספְר העלה אשר הביאו הכהל-בקר שבעים אילים מאה כבשים מאתיים לעלה לייהוה כל אלה והקדושים--בקר שש מאות וצאן שלשה אלףים ³³ רק הכתנים היו למעט ולא יכולו להחפש את כל העלות וחיקום אחים חלויים עד כלות המלאכה ועוד יתקדשו הכתנים--כי הלוים ישרי לבב להתקדש מהכתנים ³⁵ וגם עלה לרבות בחלבי השלמים ובנסכים-עללה והכון עובדות בית יהוה ³⁶ וישmach חזקיהו וככל העם על הכהין האלים לעם כי בפתחם היה הדבר

יהוה אכול ושבוע והותר עד לרוב- כי יהוה ברך את עמו והותיר את ההמון הזה בו אמר יהוקיו להכין לשכות בבית יהוה-- וכינו ²¹ וביאו את התרומה והמעשר והקדשים באמונה ועליהם נגיד כונינו (כנראה) הלי ושמי אהיה משנה ²² ויהיא ועוזיהו ונחת ועשה אל ירימות ויובד ואילא ויסמכו ומחה ובניהם-- פקידים מיד כונינו (כנראה) ושמי אהיה במפקד יהוקיו המלך ועריו נגיד בית האלים ²³ וכורא בן ינעה הלי השוער לmorcha על נרכות האלים-- לחתת תרומת יהוה וקדשי הקדשים ²⁵ ועל ידו עדנן ומניין וישע ושמי אהיה אמריוו ושכנוו בעיר הכהנים-- באמונה לחתת לאחים במחלקות כנדול רקען ²⁶ מלבד התיחסם לכדים מבן שלוש שנים ולמעלה לכל הבא לבית יהוה לדבר יום ביוםו-- לעובותם במשמרותם כמחלקותיהם ²⁷ ואת התיחס הכהנים לבית אבותיהם והלויים מבן עשרים שנה ולמעלה-- במשמרותיהם כמחלקותיהם ¹⁸ ולהתייחס בכל טפם נשיהם ובניהם ובנותיהם-- לכל קהל כי באמונתם יתקדשו קדר ¹⁹ ولבני אהרן הכהנים בשדי מרגש עיריהם בכל עיר ועיר אנשים אשר נקבעו בשמות-- לחתת מנות לכל זכר בכחנים ולכל התיחס כלום ²⁰ ויעש כוות יהוקיו בכל יהודה ויעש הטוב והישר והאמת לפני יהוה אלהי ²¹ ובכל מעשה אשר החל בעבודת בית האלים ובתורה ובמצוה לדרש לאלהי-- בכל לבבו עשה והצליח

32 אחרי הדברים והאמת האלה בא סנחריב מלך אשר ויבא ביהודה ויחן על הערים הבצורות ויאמר לבקעם אליו ² וירא יהוקיו כי בא סנחריב ופניו למלחה על ירושלם ³ ווועץ עם שריון גבריו לסתום את מימי העינות אשר מחוץ לעיר ויעזרו ⁴ ויקבצו עס רב- וויסתמו את כל המעינות ואת הנחל השופט בתוך הארץ ⁵ לאמר ומה יבוא מלכי אשר ומצאו מים רבים ⁵ ויתחזק ויבן את כל החומה הפרוצה וועל על המגדלות ולוחצת החומה אחרת ויהוק את המלווא עיר דוד ויעש שלח לרבי ומגניהם ⁶ וווען שרוי מלחמות על העם ויקבצם אליו אל רחוב שער העיר וידבר על לבכם לאמר ⁷ חזקו ואמצו-- אל תיראו ואל תחתו מפני מלך אשר ומפני כל ההמון אשר עמו כי

יהוה אל יהוקיו וירפא את העם ²¹ ויעשו בני ישראל הנמצאים בירושלם את חן המצוות שבעת ימים-- בשמהה גדרולה ומהללים ליהוה יום ביום הלויים והכהנים בכללי עז-- ליהוה ²² וידבר יהוקיו על כל הלויים-- המשיכיים שכל טוב ליהוה ויאכלו את המועד שבעת הימים מזבחים ובחו שלמים ומתודים ליהוה אלהי אבותיהם ²³ ויעוצו כל הקהל לעשות שבעת ימים אחרים וייעשו שבעת ימים שמהה ²⁴ כי יהוקיו מלך יהודה הרים לכהל אלף פרים ושבעת אלפיים צאן והשרים הרימו לכהל פרים אלף וצאן عشرת אלפיים ויתקדשו כהנים לרבי ²⁵ וישmachו כל קהל יהודה והכהנים והלויים וכל הקהל הבאים מישראל והגרים הכאים מארץ ישראל והוושבים ביהודה ²⁶ ותהי שמהה גדרולה בירושלם כי מיימי שלמה בן דוד מלך ישראל לא כאぞאת בירושלם ²⁷ ויקומו הכהנים הלויים ויברכו את העם וישמע בקולם והבוא הפלתם למען קדשו לשמיים

31 וככלות כל זאת יצוא כל ישראל הנמצאים לעריו יהודה וישברו המצוות וינדרעו האשרים וינתצטו את הבמות ואת המזבחות מכל יהודה ובנימן ובאפרים ומנסה עד לכליה וישבו כל בני ישראל איש לאחיזו-- לעריהם ² ויעמד יהוקיו את מחלקות הכהנים והלויים על מחלקותם איש כפי עבדתו לכהנים וללוויים לעלה ולשלמים-- לשרת ולהחות ולהלל בשעריו מתחנו יהוה ³ ומנת המלך מן רכושו לעלות לעלות הבקר והערב והעלות לשבותות ולהדרים ולمعدים-- ככתוב בתורת יהוה ⁴ ויאמר לעם ליושבי ירושלם לחת מנת הכהנים והלויים-- למן יהוקו בתורת יהוה וכפרץ הדבר הרבה הרכבו בני ישראל ראשית דגון תירוש ויצחר ודבש וכל תבואה שדה ומנער הכל לרבי הבאיו ⁶ ובוני ישראל ויהודה הושבים בעיר יהודה-- גם הם מעשר בקר וצאן ומעשר קדשים המקדשים ליהוה אלהים הבאיו ויתנו ערכות ערכות ⁷ בחדר השלישי החלו הערכות ליטור ובחדש השביעי כלו ⁸ ויבאו יהוקיו והשרים ויראו את הערכות ויברכו את יהוה ואת עמו ישראל ⁹ וידרש יהוקיו על הכהנים והלויים-- על הערכות ¹⁰ ויאמר אליו עזריהו הכהן הראש-- לבית צדוק ויאמר מה החל התרומה לביא בית

ירושלים ולא בא עליהם קצף יהוה בימי יחזקיהו ²⁷ ויהיו ליהזקיהו עשר וכבוד הרבה מאר ואוצרות עשה לו לכספ ולזהב ולאבן יקרה ולבשימים ולמננים ולכל כל חמדה ²⁸ ומוכנות--لتובאות דגן ותירוש יצחרר ואדרות לכל בהמה ובכמה ועדרים לאראת ²⁹ וערדים עשה לו ומוקנה צאן ובקר לרבות כי נתן לו אליהם רכוש רב מאר ³⁰ והוא יחזקיהו סתום את מוצאו מימי ניחון העליון וישראל למטה מערכה לעיר דויד ויצלח יחזקיהו בכל מעשיו ³¹ וכן במליצי שרי בכל המשלחות עליו לדרש המופת אשר היה בארץ עזבו האלהים--לנסותו לדעת כל בלבבו ³² ויתר דברי יחזקיהו וחסדייו--הנמ כתובים בחזון ישעיהו בן אמוץ הנביא על ספר מלכי יהודה וישראל ³³ וישכב יחזקיהו עם אבתו ויקברחו במעלה קברי בני דויד וכבוד עשו לו במוותם כל יהודה ויישבי ירושלים ומלך מנשה בנו החרתו

33 בן שיתים עשרה שנה מנשה במלךו וחמשים וחמש שנה מלך בירושלם ² וויש הרע בעני יהוה כתובות הגויים אשר הוריש יהוה מפני בני ישראל ³ ישב ויבן את הבמות אשר נתן יחזקיהו אבי ויקם מזבחות לבعلים ויעש אשרות ושתחוו לכל צבא השמיים ויעבד אותם ⁴ ובונה מזבחות בבית יהוה אשר אמר יהוה בירושלם יהיה שמי לעולם ⁵ ויבן מזבחות לכל צבא השמיים בשתי חצרות בית יהוה ⁶ והוא עבר את בניו באש בני בן הנם ועונן ונחש וכשפיע ועשה אוב וידעוני הרבה לעשות הרע בעני יהוד-- להכיעיסו ⁷ ווישם את פסל הסמל אשר עשה--בבית האלהים אשר אמר אלהים אל דויד ואל שלמה בנו בבית הזה ובירושלם אשר בחורת מכיל שבטי ישראל אשים את שמי לעילום ⁸ ולא אסיף להסיר את רגלו ישראל מעל האדמה אשר העמודתי לאבותיהם רק אם ישמרו לעשות את כל אשר צויתם לכל התורה והחקים והמשפטים ביד משה ⁹ ויהע מנשה את יהודת ישבו ירושלים לעשות רע--מן הגויים אשר השמיד יהוה מפני בני ישראל ¹⁰ וידבר יהוה אל מנשה ואל עמו ולא הקשיבו ²² וביא יהוה עליהם את שרי הצבאה אשר למלך אשר וילכדו את מנשה בחחים ויאסרו בנחשתים וויליכחו בבליה ²³ וכחצר לו--חללה את ירושלם ²⁴ ויכנע יחזקיהו בנבאה לבו הוא ויושבי

עמו רב מעמו ⁸ עמו זרועبشر ועמו יהוה אלהינו לעזרנו ולהלחם מלחמתנו ויסמכו העם על דבורי יחזקיהו מלך יהודה ⁹ אחר זה שלח סנהדריב מלך אשר עבדיו ירושלים והוא על לכיש וכל ממשלו עמו--על יחזקיהו מלך יהודה ועל כל יהודה אשר על בירושלם לאמר ¹⁰ כה אמר סנהדריב מלך אשר על מה אתם בטחים וישבים במצבם בירושלם ²² והלא יחזקיהו מסית אתכם לחתם את ברעב ובצמא לאמר יהוה אלהינו--יצילנו מכך מלך אשר ¹² הלא הוא יחזקיהו הסיר את במותו ואת מזבחתיו ויאמר ליהודה ולירושלם לאמר לפני מזבח אחד תשתחוו ועליו תקטריו ¹³ הלא תדרשו מה עשיתו אני ואבותי לכל עמי הארץ יכוליכל אלהי גוי הארץ להציג את ארצם מידי ¹⁴ מי בכל אלהי הגוים האלהי אשר החרימו אבותי אשר יכול להציג את עמו מידי כי יוכל אלהים להציג אתכם מידי ¹⁵ ועתה אל ישיא אתכם חזקיהו ואלייסית אתכם כזאת ואלהאמינו לו--כי לא יוכל כל אלה כבב נוי וממלכה להציג עמו מיד ומיד אבותי אף כי אלהים לא יכולו אתכם מידי ¹⁶ ועוד דברו עבדיו על יהוה האלים ועל יחזקיהו עבדו ¹⁷ וספרים כתוב--להרף ליהוה אלהי ישראל ולאמר עליו לאמר כאלהי גויי הארץ אשר לא הצלו עם מידי--כן לא יכול אלהי יחזקיהו עמו מיד ויקראו בקהל גدول יהודית על עם ירושלם אשר על החומה ליראים ולbehלים--למען ילכדו את העיר ¹⁹ וידברו אל אלהי ירושלם כעל אלהי עמי הארץ--משעה ידי adam ²⁰ ויתפלל יחזקיהו המלך וישעיהו בן אמוץ הנביא--על זאת ויזעקו השמיים ²¹ וישלח יהוה מלך ויחד כל גבור חיל ונגיד ושר במחנה מלך אשר וישב בבשת פנים לארצו ויבא בית אלהי ומיציאו (ומייציא) מעו שם הפלחו בחרב ²² ווישע יהוה את יחזקיהו ואת ישבי ירושלם מיד סנהדריב מלך אשר--ומיד כל ונהלם מסביב ורבים מבאים מנהה ליהוה לירושלם ומגדרות ליהזקיהו מלך יהודה וינשא לעניין כל הגוים מאחריו כן ²⁴ ביוםיהם הם חלה יחזקיהו עד למות ויתפלל אל יהוה ויאמר לו ומופת נתן לו ²⁵ ולא כנמל עליו השיב יחזקיהו כי נגה לבו ויהי עליו קצף ועל יהודה ירושלם ²⁶ ויכנע יחזקיהו בנבאה לבו הוא ויושבי

לפני יהוה אלהיו ויכנע מאד מלפני אלהי אבותיו ¹³
 ויתפלל אליו ויעד מונחה כי יהוה הוא יושם חתנותו וישיבתו ירושלים
 למלכו וידע מונחה כי יהוה הוא האלהים ¹⁴ ואחריו
 כן בנה חומה חיצונה לעיר דוד מרבה לניחון
 בנחל ובבואה בשער הדנים וסבב לעפל וניבעה מאר
 וישם שרי חיל בכל הערים הבצורות ביהודה ¹⁵
 ויסר את אלהי הנכר ואת הסמל מבית יהוה וככל
 המזבחות אשר בנה בהר בית יהוה ובירושלם ושילך
 חוצה לעיר ¹⁶ ויבן (ויבן) את מזבח יהוה ויזבח
 עליו זבח שלמים ותודה ויאמר ליהודה לעבד את
 יהוה אלהי ירושאל ¹⁷ אבל עוד העם זבחים בכמota
 רק ליהוה אלהיהם ¹⁸ יותר דברי מונחה ויתפלטו
 אל אלהי זבורי החזום המדברים אליו בשם יהוה
 אלהי ירושאל- הנם על דברי מלכי ירושאל ¹⁹ ויתפלטו
 והעתר לו וככל חטאנו ומעלן והמקמות אשר בנה
 בהם במותה והעמוד האשרים והפסלים לפני הכנוע-
 הנם כתובים על דברי חזוי ²⁰ ושבכ מונחה עם אבותיו
 ויקבררו ביתו וימליך אמון בנו תחתיו ²¹ בן עשרים
 ושחים שנח אמון במלךו ושחים שניים מלך בירושלם
 וויש הרע בעני יהוה כאשר עשה מונחה אביו ולכל
 הפסלים אשר עשה מונחה אביו- זבח אמון ויעבדם
²² ולא נכנע מלפני יהוה כהגע מונחה אביו כי הוא
 אמון הרבה אשמה ²⁴ ויקשרו עליו עבדיו וימיתחו
 בביתו ²⁵ ויכנו עם הארץ את כל הקשרים על המלך
 אמון וימליך עם הארץ את אישינו בנו תחתיו

34 בן שמונה שנים יאשיהו במלךו ושלשים ואחת
 שנה מלך בירושלם ² ויעש היישר בעני יהוה וילך
 בדריכי דוד אביו ולא סר ימין ושמואל ³ ובסמונה
 שנים למלךו והוא עודנו נער החל לדרכו לאלהי
 דוד אביו ובשותים עשרה שנה החל לטהר את יהודה
 וירושלם מן הבמות והאשרים והפסלים והמסכות
 4 ווינצטו לפניו את מזבחות הבעלים והחננים אשר
 למעלה מעלייהם גרע והאשרים והפסלים והמסכות
 5 שבר והדק ויוזק על פניו הקברים הזבחים להם
 עצמות כהנים שרף על מזבחותם (מזבחותם)
 ויטהר את יהודה ואת ירושלים ⁶ ובערי מונחה ואפרים
 ושמען ועד נפתלי בחר בתיהם (בחרכתייהם) סביב
 7 ווינצז את המזבחות ואת האשרים והפסלים כתה

להדק וכל החמנים גרע בכל ארץ ישראל וישב
 לירושלים ⁸ ובשנת שמונה עשרה למלכו לטהר הארץ
 והבבית- שליח את שפן בן אצליחו ואת מעשיהו שר
 העיר ואת יואחו בן יואחו המוכיר לחזק את בית יהוה
 אלהיו ⁹ ויבאו אל חלקייו הכהן הנדול ויתנו את
 הכסף המובא בית אלהים אשר אספו הליים שMRI
 הכסף מיד מונחה ואפרים ומכל שארית ישראל ומכל
 יהודה ובנימין ויבני (וישב) ירושלם ¹⁰ ויתנו על
 ירעהה המלאכה המפקדים בכבוד יהוה ויתנו אותו
 עושי המלאכה אשר עשים בכבוד יהוה לבדק ולהזק
 הבית בו יתנו להרים ולבניים לקנות אבוי מהצבר
 ועצים למחברות ולקריות את הבתים אשר השחיתו
 מלכי יהודה ¹¹ וזהאנשים עשים באמונה במלאכה
 ועליהם מפקדים יחת ועבידיו הלוים מן בני מורי
 וכוריה ומשלים מן בני הכהנים לנצח והלוים- כל
 מכין ברכי שיר ¹² ועל הסבלים ומגנחים לכל עשה
 מלאכה לעובדה ועובדיה ומhalbיהם סופרים ושתרים
 ושוערים ¹⁴ ובוחציאם את הכסף המובא בית יהוה--
 מצא חלקייו הכהן את ספר תורה יהוה ביד משה
¹⁵ ויען חלקייו ויאמר אל שפן הספר ספר התורה
 מצאתי בבית יהוה ויתן חלקייו את הספר אל שפן ¹⁶
 ויבא שפן את הספר אל המלך וישב עוד את המלך
 דבר לאמר כל אשר נתן ביד עבדיך הם עשים ¹⁷
 ויתינו את הכסף התגנזה בביות יהוה ויתנוו על
 יר המפקדים ועל יד עושי המלאכה ¹⁸ ויינט שפן
 הספר למלך לאמר- ספר נתן לי חלקייו הכהן
 ויקרא בו שפן לפני המלך ¹⁹ ויהי שם המלך את
 דברי התורה-- ויקרע את בנדיו ²⁰ ויציו המלך את
 חלקייו ואת אחיקם בן שפן ואת עבדון בן מיכה
 ואת שפן הסoper ואת עשייה עברך המלך-- לא אמר ²¹
 לכו דרישו את יהוה בעדי ובعد הנשאר בישראל
 וביהודה על דברי הספר אשר נמצא כי גודלה חמות
 יהוה אשר נתכח בנו על אשר לא שמו אבותינו את
 דבר יהוה לעשות כל הכתוב על הספר הזה ²²
 וילך חלקייו ואשר המלך אל חלדה הנביאה אשר
 שלם בן תוקחת (תקחת) בין חסירה שומר הבנדים
 והיא יושבת בירושלם במשנה וידברו אליה כיota
²³ ותאמר להם כה אמר יהוה אלהי ישראל אמרו
 לאיש אשר שלח אתכם אליו ²⁴ כה אמר יהוה הנני

כבשים ובני עזים הכל לפסחים לכל הנמצא במספר שלשים אלף וברק שלשה אלף אלה מרכוש המלך 8 ושריו לנדרה לעם לכהנים וללוים-הרימו חלקיה וכירחו ויחיאל נגידו בית האלים לכהנים נתנו לפסחים אלפיים ושש מאות ובקר שלש מאות 9 וכונינו (וכנינו) ושמעינו ונתナル אליו וחשבינו ויעיאל ויוחבד--שרי הלוים הרימו ללוים לפסחים חמשת אלפיים ובקר חמש מאות 10 ותוכון העובדה ויעמדו הכהנים על עמדם והלוים על מחלקותם מצות המלך 11 ויוחחו הפסח ויורקו הכהנים מידם והלוים מפשיטים 12 וויסרו העלה תחתם למפלנות לבית אבות לבני העם להקריב ליהוה כתוב בספר משה וכן לבקר 13 ויבשלו הפסח באש כמשפט כל זקני יהודה וירושלם 14 ויעל המלך בית יהוה וכל איש יהודה ישב ירושלם והכהנים והלוים וכל העם מוגדול ועד קטן ויקרא באזוניהם את כל דברי הכהנים בני אהרן בהעלאת העולה והחלבים עד לילה והלוים הכינו להם ולכהנים בני אהרן 15 והמשרדים בני אסף על מעמדם מצות דוד ואסף והימן וידתו חווה המלך והשערים לשער ושער אין להם לסור מעל עברתם-כי איחיהם הלוים הכינו להם 16 ותוכון כל עבודה יהוה ביום ההוא לעשות הפסח והעלות עלות על מזבח יהוה--מצות המלך יאשיהו 17 ויעשו בני ישראל הנמצאים את הפסח בעת ההיא ואת חג המצות שבעת ימים 18 ולא נעשה פסח כמו בוישראל מימי שמואל הנביא וכל מלכי ישראל לא עשו כפסח אשר עשה יאשיהו והכהנים והלוים וכל יהודה וישראל הנמצא יושבי ירושלים 19 בשמונה עשרה שנה למלכות יאשיהו--נעשה הפסח זהה 20 אחריו כל זאת אשר הכנין יאשיהו את הבית עליה נכו מלך מצרים ללחם בכרמיש על פרת ויצא לקרתו יאשיהו 21 וישלח אליו מלכים לאמר מה לי ולך מלך יהודה לא עלייך אתה הום כי אל בית מלחתני ואלהים אמר לבחלי חזל לך מלאהיהם אשר עמי ואל ישחיתך 22 ולא הסב יאשיהו פניו ממנו כי ללחם בו התחשפ ולא שמע אל דברי נכו מפי אליהם ויבא להלחם בבקעת מגדו 23 וירדו הירום למלך יאשיהו ויאמר המלך לעבדיו העבירוני כי החליתך מאד 24 ויעבירתו עבדיו מן המרכבה וירכיבו על רכב המשנה אשר לו וויליכו ירושלם

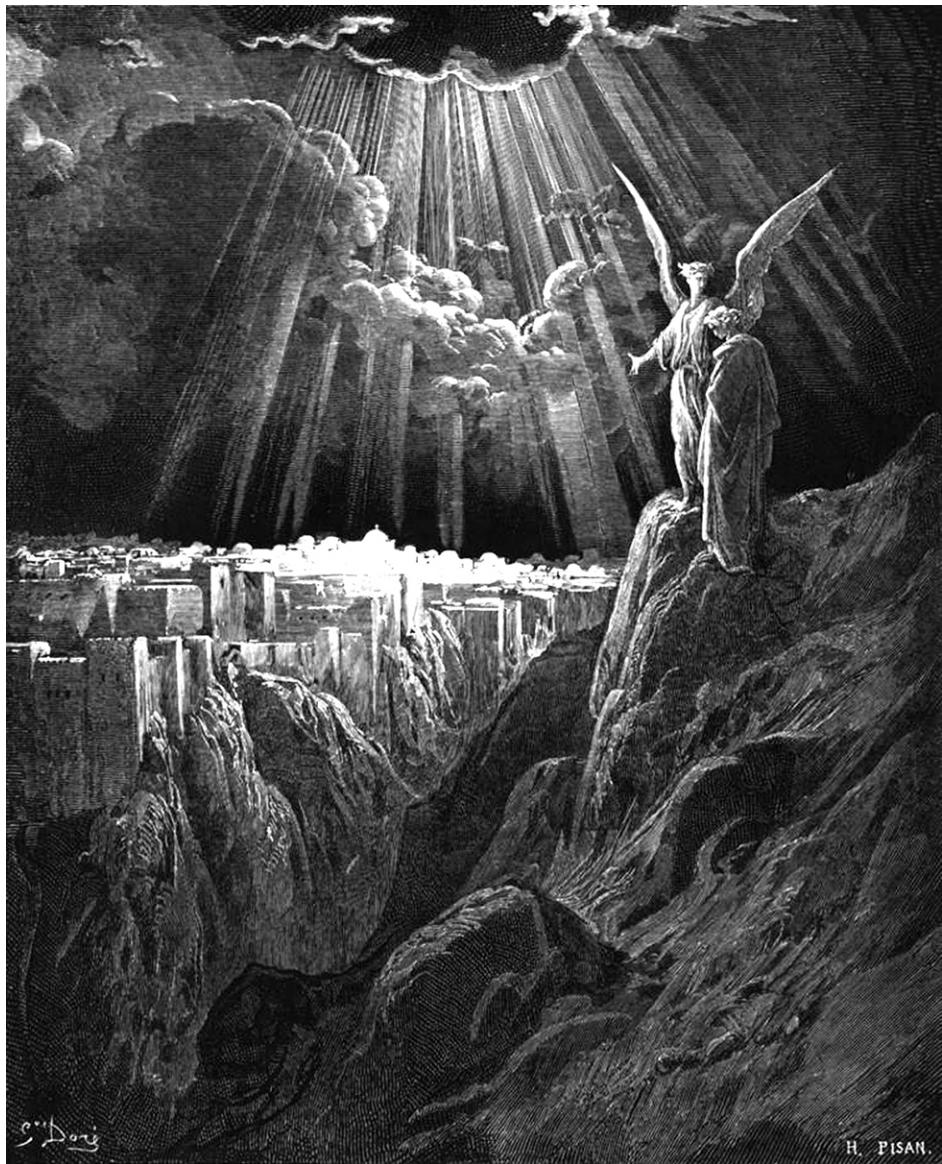
מביא רעה על המקום הזה ועל יושבו את כל האלוות הכתובות על הספר אשר קראו לפני מלך יהודה 25 תהא אשר עיבוני ויקטרו (וקטרו) לאלהים אחרים-למען הכספי בכל מעשי ידיהם ותתק חמתה במקומות זהה ולא תכבה 26 ואל מלך יהודה השלה אתכם לדרוש ביהוה--כה תאמרו אליו כי יהוה אלהי ישראל הדרברים אשר שמעת 27 עין רך לבך ותכנע לפני אלהים בשמיך את דברי על המקום הזה ועל ישבו ותכנע לפני ותקרע את בנדיך ותבר לפני וגס אני שמעתי נאם יהוה 28 הנהני אסף אל אבתיך ונאספה אל קברותיך בשלום ולא תראה עיניך בכל הרעה אשר אני מביא על המקום הזה ועל ישבו ויישבו את המלך דבר 29 ויעל המלך בית יהוה כל זקני יהודה וירושלם 30 ויעל המלך בית יהוה וכל איש יהודה ישב ירושלם והכהנים והלוים וכל העם מוגדול ועד קטן ויקרא באזוניהם את כל דברי ספר הברית הנמצא בית יהוה 31 ויעמוד המלך על עמדיו ויכרת את הברית לפני יהוה לרכת אהרי יהוה ולשמור את מצותיו ועדותיו וחקיו בכל לבבו ובכל נשפו--לעשות את דברי הברית הכתובים על הספר זהה 32 ויעמד את כל הנמצא בירושלם ובנימן ויעשו ישב יירושלם כברית אלהים אלהי אבותיהם 33 ויסר יאשיהו את כל התעבות מכל הארץ אשר לבני ישראל ויעבר את כל הנמצא בישראל לעבד את יהוה אלהיהם כל ימו--לא סרו מאחריו יהוה אלהי אבותיהם

35 ויעש יאשיהו בירושלם פסח ליהוה ויוחחו הפסח באربעה עשר לחדר הראשון 20 ויעמוד הכהנים על משמרותם ויחזקם לעבודת בית יהוה 3 ויאמר ללוים המבונים (המבנים) לכל ישראל הקדושים ליהוה תננו את ארון הקודש בבית אשר בנה שלמה בן דוד מלך ישראל--אין לכם משא בכתף עתה עברדו את יהוה אלהיכם ואת עמו ישראל 4 והכנו (והכינו) לבית אבותיכם כמחלקותיכם--בכתב דוד מלך ישראל ובכתב שלמה בנו 5 ויעמדו בקדש לפולנות בית האבות לאחים בני העם--וחילכת בית אב ללוים 6 ויחחו הפסח והתקדרשו והכינו לאחיםם לעשות הדבר יהוה ביד משה 7 וירם יאשיהו לבני העם צאן

בבית מקדש ולא חמל על בחור ובתולה וכן וישש הכל נתן בידו ¹⁸ וככל כל בית האלים הנדרלים והקטנים ואוצרות בית יהוה ואוצרות המלך ושריו-- הכל הבא בבל ¹⁹ וישרפו את בית האלים וינצטו את החומת ירושלם וכל ארמנותה שרפו באש וכל כי מחרדיה להשחית ²⁰ ויגל השארית מן החרב אל בבל וייהו לו לבניו לעבדים עד מלך מלכות פרס ²¹ למלאות דבר יהוה בפי ירמיהו עד רצתה הארץ את שבתויה כל ימי השמה שבתה למלאות שבעים שנה ²² ובשנתה אחת לכורש מלך פרס לכלות דבר יהוה בפי ירמיהו--העיר יהוה את רוח כורש מלך פרס ויעבר קול בכל מלכותו ונם במקתב לאמר כה אמר כורש מלך פרס כל מלכות הארץ נתן ²³ לי יהוה אלהי השמיים והוא פקד עלי לבנות לו בית ירושלם אשרbih ביהודה מי בכם מכל עמו יהוה אלהי עמו--ויעל

וימת ויקבר בקבורת אבותיו וכל יהודה וירושלם מתאבלים על אישתו ²⁵ ויקונן ירמיהו על אישתו ויאמרו כל השרים והשרות בקינותיהם על אישתו עד היום ויתוננו לחק על ישראל והنم כתובים על הקינות ²⁶ ויתר דברי אישתו וחסדו--ככתוב בתורת יהוה ²⁷ ודבריו הראשונים והאחרנים--הנמ כתובים על ספר מלכי ישראל ויהודה

36 ויקחו עם הארץ את יהואחו בן אישתו וימליךתו תחת אביו בירושלים ² בן שלוש ועשרים שנה יהואחו במלךו ושלשה חודשים מלך בירושלים ³ ויסיררו מלך מצרים בירושלם ווענס את הארץ מהא ככר מלך מצרים את אלקים כסף וככר זהב ⁴ וימלך מלך מצרים את אלקים אחיו על יהודה וירושלם ויסב את שמו יהוקים ואת יהואחו אחיו לקח נכו ויביאו מצרים ⁵ בן עשרים וחמש שנה יהוקים במלךו ואחת עשרה שנה מלך בירושלים ויעש הרע בעני יהוה אלהיו ⁶ עליו עלה נבוכדנאצר מלך בכל ויאסרו בנהשתים להליכו בבליה ומכל בית יהוה הביא נבוכדנאצר לבבל ויתنم בהיכלו בבל ⁸ ויתר דברי יהוקים ותעתינו אשר עשה והמנציא עליו--הנמ כתובים על ספר מלכי ישראל ויהוקין במלךו ושלשה חודשים וعشרת ימים שניים יהוקין במלךו נבוכדנאצר ויבאתו בבליה עם השנה שלח המלך נבוכדנאצר את צדקיהו אלהי כל חמדת בית יהוה וימלך את צדקיהו אלהי על יהודה וירושלם ¹¹ בן עשרים ואחת שנה צדקיהו במלךו ואחת עשרה שנה מלך בירושלים ¹² ויעש הרע בעני יהוה אלהי לא נכנע לפני ירמיהו הנביא--מפני יהוה ¹³ וגם במלך נבוכדנאצר מרד אשר השבעו באלהים ויקש את ערפבו ויאמץ את לבבו משוב אל יהוה אלהי ישראל ¹⁴ נם כל שרי הכהנים והעם הרבו למעל (למעל) מעל כל תעבות הגויים ויטמאו את בית יהוה אשר הקדיש בירושלים ¹⁵ וישלח יהוה אלהי אבותיהם עליהם ביד מלאכיו--השכם ושלוח כי חמל על עמו ועל מעונו ¹⁶ ויהיו מלכים במלךי האלים ובזום דבריו ומטעתוים בנבאו עד עלות חמות יהוה בעמו--עד אין מרפא ¹⁷ ויעל עליהם את מלך כשדים (כשדים) ויהרגן בחוריהם בחרב

H. PISAN.

רָאִיתִי אֶת שָׁעַר הַקּוֹדֶשׁ יְרוּשָׁלָם הַחֲדָשָׁה יוֹרַדָת מִן הַשָּׁמָיִם מֵאַת הַאֱלֹהִים מִזְבֵּחַ בְּכָלָה מִקְשָׁתָה לְבָעֵלָה וְשִׁמְעָתִי קֹול גָּדוֹל מִן הַפֶּסֶא אָוָם הַנָּה מִשְׁבֵּן הַאֱלֹהִים עַם בְּנֵי אָדָם וַיַּשְׁכַּן עֲמָם הַמָּה יְהִיוּ לֹא לְעַם וְהוּא הַאֱלֹהִים וְהִיא עֲמָם .
(ההתרגולות 21:2-3 HRNT)

מַדְרִיךְ הַקּוֹרָא
עֲבָרִית at AionianBible.org/Readers-Guide

The Aionian Bible republishes public domain and Creative Common Bible texts that are 100% free to copy and print. The original translation is unaltered and notes are added to help your study. The notes show the location of ten special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of afterlife destinies.

Who has the authority to interpret the Bible and examine the underlying Hebrew and Greek words? That is a good question! We read in 1 John 2:27, “*As for you, the anointing which you received from him remains in you, and you do not need for anyone to teach you. But as his anointing teaches you concerning all things, and is true, and is no lie, and even as it taught you, you remain in him.*” Every Christian is qualified to interpret the Bible! Now that does not mean we will all agree. Each of us is still growing in our understanding of the truth. However, it does mean that there is no infallible human or tradition to answer all our questions. Instead the Holy Spirit helps each of us to know the truth and grow closer to God and each other.

The Bible is a library with 66 books in the Protestant Canon. The best way to learn God's word is to read entire books. Read the book of Genesis. Read the book of John. Read the entire Bible library. Topical studies and cross-referencing can be good. However, the safest way to understand context and meaning is to read whole Bible books. Chapter and verse numbers were added for convenience in the 16th century, but unfortunately they can cause the Bible to seem like an encyclopedia. The Aionian Bible is formatted with simple verse numbering, minimal notes, and no cross-referencing in order to encourage the reading of Bible books.

Bible reading must also begin with prayer. Any Christian is qualified to interpret the Bible with God's help. However, this freedom is also a responsibility because without the Holy Spirit we cannot interpret accurately. We read in 1 Corinthians 2:13-14, “*And we speak of these things, not with words taught by human wisdom, but with those taught by the Spirit, comparing spiritual things with spiritual things. Now the natural person does not receive the things of the Spirit of God, for they are foolishness to him, and he cannot understand them, because they are spiritually discerned.*” So we cannot understand in our natural self, but we can with God's help through prayer.

The Holy Spirit is the best writer and he uses literary devices such as introductions, conclusions, paragraphs, and metaphors. He also writes various genres including historical narrative, prose, and poetry. So Bible study must spiritually discern and understand literature. Pray, read, observe, interpret, and apply. Finally, “*Do your best to present yourself approved by God, a worker who does not need to be ashamed, properly handling the word of truth.*” 2 Timothy 2:15. “*God has granted to us his precious and exceedingly great promises; that through these you may become partakers of the divine nature, having escaped from the corruption that is in the world by lust. Yes, and for this very cause adding on your part all diligence, in your faith supply moral excellence; and in moral excellence, knowledge; and in knowledge, self-control; and in self-control patience; and in patience godliness; and in godliness brotherly affection; and in brotherly affection, love. For if these things are yours and abound, they make you to be not idle nor unfruitful to the knowledge of our Lord Jesus Christ,*” 2 Peter 1:4-8.

מַילּוֹן
עֲבָרִית at AionianBible.org/Glossary

The Aionian Bible un-translates and instead transliterates ten special words to help us better understand the extent of God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies. The original translation is unaltered and a note is added to 63 Old Testament and 200 New Testament verses. Compare the meanings below to the Strong's Concordance and Glossary definitions.

Abyssos

Language: Koine Greek

Speech: proper noun, place

Usage: 9 times in 3 books, 6 chapters, and 9 verses

Strong's: g12

Meaning:

Temporary prison for special fallen angels such as Apollyon, the Beast, and Satan.

aīdios

Language: Koine Greek

Speech: adjective

Usage: 2 times in Romans 1:20 and Jude 6

Strong's: g126

Meaning:

Lasting, enduring forever, eternal.

aiōn

Language: Koine Greek

Speech: noun

Usage: 127 times in 22 books, 75 chapters, and 102 verses

Strong's: g165

Meaning:

A lifetime or time period with a beginning and end, an era, an age, the completion of which is beyond human perception, but known only to God the creator of the aiōns, Hebrews 1:2. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Koine Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

aiōnios

Language: Koine Greek

Speech: adjective

Usage: 71 times in 19 books, 44 chapters, and 69 verses

Strong's: g166

Meaning:

From start to finish, pertaining to the age, lifetime, entirety, complete, or even consummate. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Koine Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

Geenna

Language: Koine Greek

Speech: proper noun, place

Usage: 12 times in 4 books, 7 chapters, and 12 verses

Strong's: g1067

Meaning:

Valley of Hinnom, Jerusalem's trash dump, a place of ruin, destruction, and judgment in this life, or the next, though not eternal to Jesus' audience.

Hadēs

Language: Koine Greek

Speech: proper noun, place

Usage: 11 times in 5 books, 9 chapters, and 11 verses

Strong's: g86

Meaning:

Synonomous with Sheol, though in New Testament usage Hades is the temporal place of punishment for deceased unbelieving mankind, distinct from Paradise for deceased believers.

Limnē Pyr

Language: Koine Greek

Speech: proper noun, place

Usage: Phrase 5 times in the New Testament

Strong's: g3041 g4442

Meaning:

Lake of Fire, final punishment for those not named in the Book of Life, prepared for the Devil and his angels, Matthew 25:41.

Sheol

Language: Hebrew

Speech: proper noun, place

Usage: 65 times in 17 books, 50 chapters, and 63 verses

Strong's: h7585

Meaning:

The grave or temporal afterlife world of both the righteous and unrighteous, believing and unbelieving, until the general resurrection.

Tartaroō

Language: Koine Greek

Speech: proper noun, place

Usage: 1 time in 2 Peter 2:4

Strong's: g5020

Meaning:

Temporary prison for particular fallen angels awaiting final judgment.

+ מילון

AionianBible.org/Bibles/Hebrew---Hebrew-Aleppo-Codex/Noted

Glossary references are below. Strong's Hebrew and Greek number notes are added to 63 Old Testament and 200 New Testament verses. Questioned verse translations do not contain Aionian Glossary words and may wrongly imply eternal or Hell. * The note placement is skipped or adjusted for verses with non-standard numbering.

Abyssos

aiidios

- אל-חרומאים 20:1
יונתן 6:1

aiōn

- מבחן

17:2	הַרְאָשָׁהּ כִּי־יְהוָה
הַשְׁנִית לֵאמֹר
2:1	בְּרוּךְ הוּא
13:1	בְּרוּךְ הוּא
25:1	בְּרוּךְ הוּא
6:1	חֶזְקָן יְהוָה
18:1	חֶזְקָן יְהוָה
9:4	חֶזְקָן יְהוָה
10:4	חֶזְקָן יְהוָה
13:5	חֶזְקָן יְהוָה
12:7	חֶזְקָן יְהוָה
6:10	חֶזְקָן יְהוָה
15:11	חֶזְקָן יְהוָה
11:14	חֶזְקָן יְהוָה
7:15	חֶזְקָן יְהוָה
3:19	חֶזְקָן יְהוָה
10:20	חֶזְקָן יְהוָה
5:22	חֶזְקָן יְהוָה

מַעֲשֵׂי הַשְׁלִיחִים

48:13 אֶל־הָרֹמִים

21:5 אֶל־קָרְנוּבִּים

22:6 אֶל־קָרְנוּבִּים

23:6 אֶל־קָרְנוּבִּים

25:16 אֶל־הָרֹמִים

26:16 אֶל־הָרֹמִים

17:4 הַשְׁנִית אֶל־קָרְנוּבִּים

18:4 הַשְׁנִית אֶל־קָרְנוּבִּים

1:5 הַשְׁנִית אֶל־קָרְנוּבִּים

8:6 אֶל־הָרְבָּתִים

9:1 סָלְנוּס 2

16:2 סָלְנוּס 2

16:1 טִימָוִת 1

12:6 טִימָוִת 1

16:6 טִימָוִת 1

19:6 טִימָוִת 1

9:1 טִימָוִת 2

10:2 טִימָוִת 2

2:1 אֶל־שְׁטוּס

7:3 אֶל־שְׁטוּס

15:1 אֶל־פָּלְמוֹן

9:5 אֶל־הַנְּבָרִים

2:6 אֶל־הַעֲבָרִים

12:9 אֶל־הַעֲבָרִים

14:9 אֶל־הַעֲבָרִים

15:9 אֶל־הַעֲבָרִים

20:13 אֶל־הַעֲבָרִים

10:5 הַרְאָשָׁנָה לְפָטָרָס

11:1 הַשְׁנִית לְפָטָרָס

2:1 קָרְאָשָׁנָה לְיוֹחָנָן

25:2 קָרְאָשָׁנָה לְיוֹחָנָן

15:3 קָרְאָשָׁנָה לְיוֹחָנָן

11:5 קָרְאָשָׁנָה לְיוֹחָנָן

13:5 קָרְאָשָׁנָה לְיוֹחָנָן

20:5 קָרְאָשָׁנָה לְיוֹחָנָן

7:1 חַזְׁקָה

21:1 חַזְׁקָה

6:14 חַזְׁקָה

Geenna

22:5 מִתְּיוּ

29:5 מִתְּיוּ

30:5 מִתְּיוּ

28:10 מִתְּיוּ

9:18 מִתְּיוּ

15:23 מִתְּיוּ

33:23 מִתְּיוּ

43:9 מָארָק

45:9 מָארָק

47:9 מָארָק

5:12 לְקָס

6:3 יְצָקֵב

Hadēs

23:11 מִתְּיוּ

18:16 מוֹיָה

15:10 לוֹקָס

23:16 לוֹקָס

27:2 מַעֲשֵׂי הַשְׁלִיחִים

מַעֲשֵׂי הַשְׁלִיחִים

הַרְאָשָׁנָה אֶל־הַקּוֹרְבָּנִים

18:1 חַזְׁן יוֹחָנָן

8:6 חַזְׁן יוֹחָנָן

13:20 חַזְׁן יוֹחָנָן

14:20 חַזְׁן יוֹחָנָן

Limnē Pyr

חוֹן יוֹחָנָן 20:19

חוֹן יוֹחָנָן 10:20

חוֹן יוֹחָנָן 14:20

חוֹן יוֹחָנָן 15:20

חוֹן יוֹחָנָן 8:21

Sheol

בְּרָאָשָׁה 35:37

בְּרָאָשָׁה 38:42

בְּרָאָשָׁה 29:44

בְּרָאָשָׁה 31:44

בְּמֻדְבָּר 30:16

בְּמֻדְבָּר 33:16

דְּבָרִים 22:32

שְׁמוֹאֵל 6:2

שְׁמוֹאֵל ב 6:22

מְלָכִים א 6:2

מְלָכִים א 9:2

אַיָּוֹב 9:7

אַיָּוֹב 8:11

אַיָּוֹב 13:14

אַיָּוֹב 13:17

אַיָּוֹב 16:17

אַיָּוֹב 13:21

אַיָּוֹב 19:24

אַיָּוֹב 6:26

תְּהִלִּים 5:6

תְּהִלִּים 17:9

תְּהִלִּים 10:16

תְּהִלִּים 5:18

תְּהִלִּים 3:30

תְּהִלִּים 17:31

תְּהִלִּים 14:49

תְּהִלִּים 15:49

תְּהִלִּים 15:55

תְּהִלִּים 13:86

תְּהִלִּים 3:88

תְּהִלִּים 48:89

תְּהִלִּים 3:116

תְּהִלִּים 8:139

תְּהִלִּים 7:141

מְשֻׁלָּי 12:1

מְשֻׁלָּי 5:5

מְשֻׁלָּי 27:7

מְשֻׁלָּי 18:9

מְשֻׁלָּי 11:15

מְשֻׁלָּי 24:15

מְשֻׁלָּי 14:23

מְשֻׁלָּי 20:27

מְשֻׁלָּי 16:30

קְהֻלָּת 10:9

שִׁיר הַשְׁרִירִים 6:8

יִשְׁעָה 14:5

יִשְׁעָה 9:14

יִשְׁעָה 11:14

יִשְׁעָה 15:14

יִשְׁעָה 15:28

יִשְׁעָה 18:28

יִשְׁעָה 10:38

יִשְׁעָה 18:38

יִשְׁעָה 9:57

יִזְׁקָאֵל 15:31

יִזְׁקָאֵל 16:31

יִזְׁקָאֵל 17:31

יִזְׁקָאֵל 21:32

יִזְׁקָאֵל 27:32

יִזְׁקָאֵל 14:13

עֲמֹס 2:9

יוֹנָה 2:2

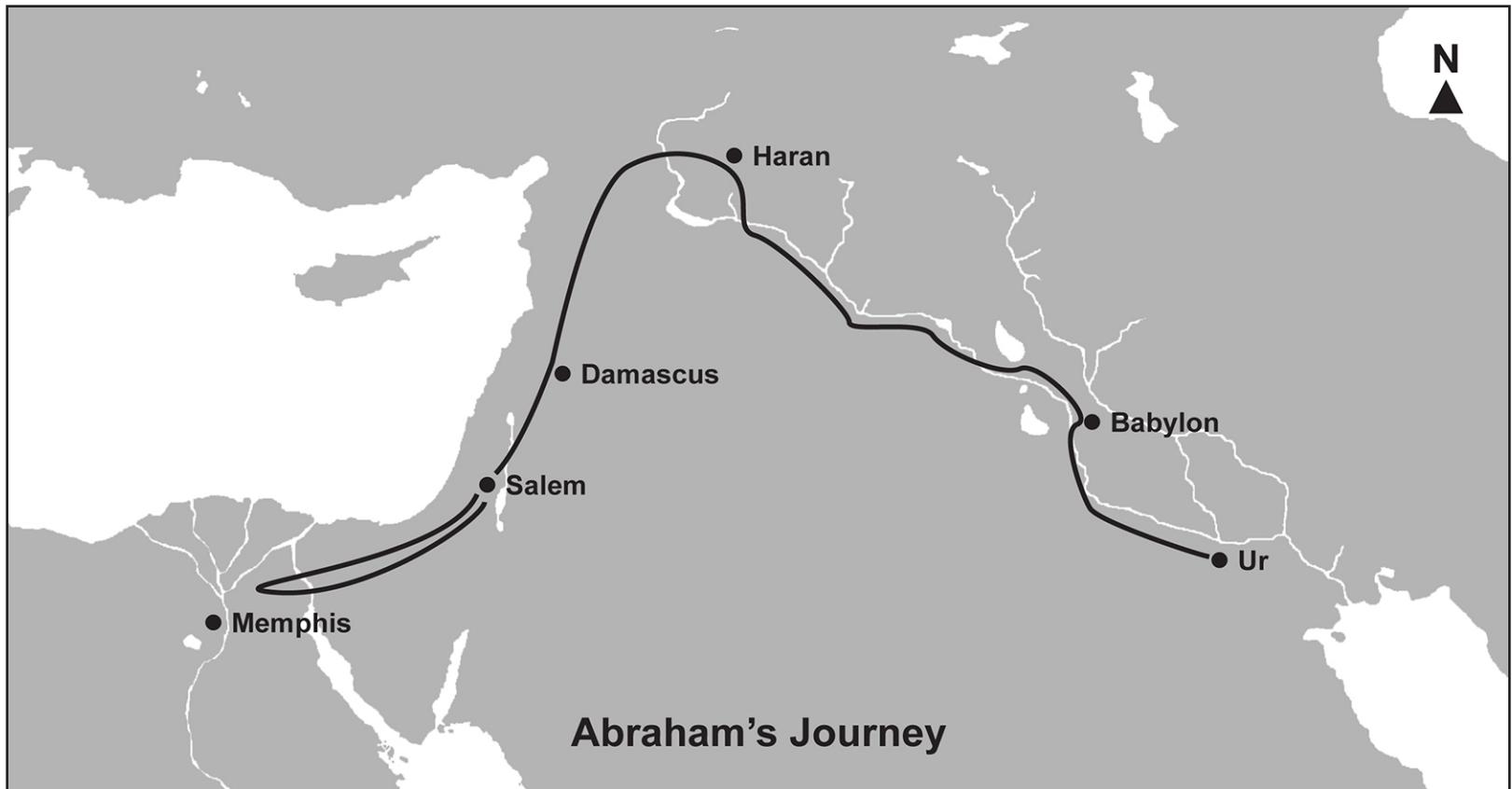
הַבְּקָרָק 5:2

Tartaroō

הַשְׁגִּית לְקָטָרִים 4:2

Questioned

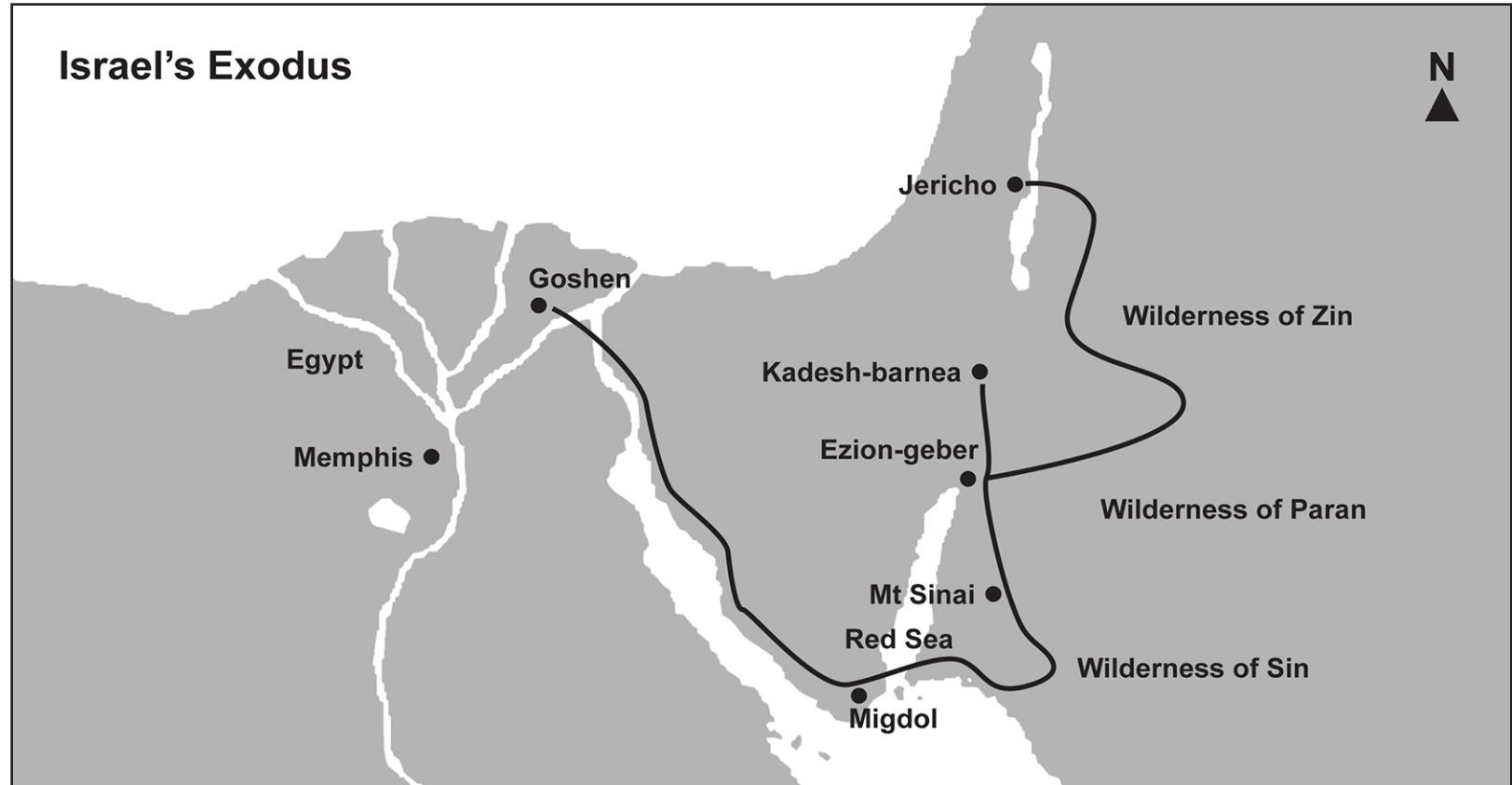
None yet noted

מזהן אמונה צית אברהם בתקראו לארת אל קומ שהייה עיר לקלט לנחלה. והוא יבא מבל לדרת לאן ילה. - (אל העברים 11:8 HRNT)

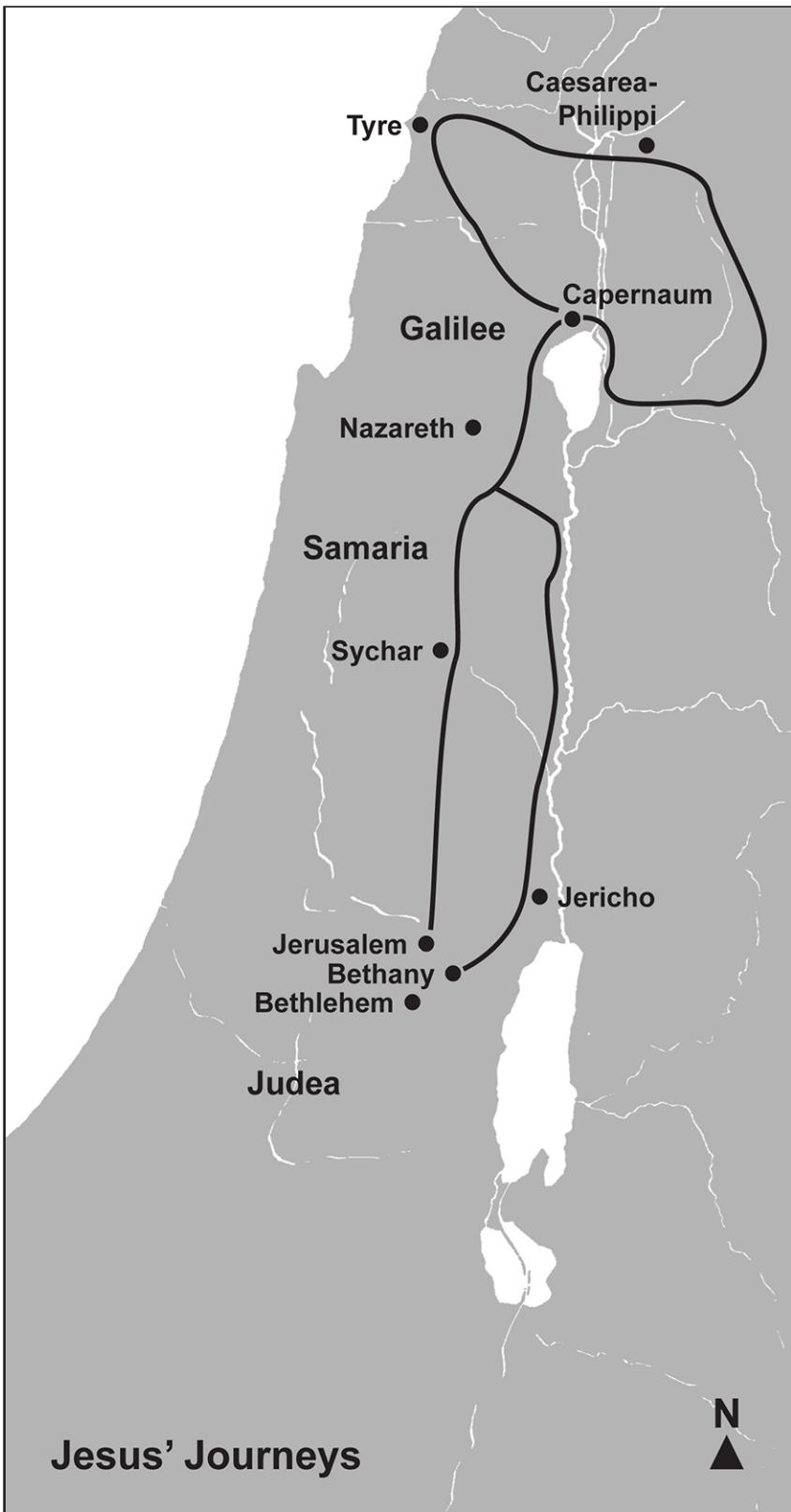
Israel's Exodus

N

יְהוָה בָּשַׁלֵּחַ פֶּרֶת אֶת הָעָם וְלֹא נִחְמַם אֱלֹהִים כִּי קָרוֹב הוּא כִּי אָמַר אֱלֹהִים פְּנֵינוּ יְהֻמָּה בְּרָאָתֶם מִלְחָמָה - וְשָׁבוּ מִצְרַיִם - (שָׁמוֹת 13:17)

הַיְלָדֶן אֲמִתִּים לֹא בָּא כָּךְ שְׁמַרְתָּה אֵלֶיךָ לְשָׁרֶת לְלִתְתָּה אֵת נִשְׁנָה כְּפָר קַבְרַתְּךָם . (מרcus 10:45 HRNT)

מאת שאיל עבד הפסיח ישוע אשר נקרא להיות שליח ניחר לבשורת אלhim - (אל הרומיים 1:1 HRNT 1:1)

Creation 4004 B.C.

Adam and Eve created	4004
Tubal-cain forges metal	3300
Enoch walks with God	3017
Methuselah dies at age 969	2349
God floods the Earth	2349
Tower of Babel thwarted	2247
Abraham sojourns to Canaan	1922
Jacob moves to Egypt	1706
Moses leads Exodus from Egypt	1491
Gideon judges Israel	1245
Ruth embraces the God of Israel	1168
David installed as King	1055
King Solomon builds the Temple	1018
Elijah defeats Baal's prophets	896
Jonah preaches to Nineveh	800
Assyrians conquer Israelites	721
King Josiah reforms Judah	630
Babylonians capture Judah	605
Persians conquer Babylonians	539
Cyrus frees Jews, rebuilds Temple	537
Nehemiah rebuilds the wall	454
Malachi prophesies the Messiah	416
Greeks conquer Persians	331
Seleucids conquer Greeks	312
Hebrew Bible translated to Greek	250
Maccabees defeat Seleucids	165
Romans subject Judea	63
Herod the Great rules Judea	37

(The Annals of the World, James Usher)

Jesus Christ born 4 B.C.

New Heavens and Earth

1956	Christ returns for his people
1830	Jim Elliot martyred in Ecuador
1731	John Williams reaches Polynesia
1614	Zinzendorf leads Moravian mission
1572	Japanese kill 40,000 Christians
1517	Jesuits reach Mexico
1455	Martin Luther leads Reformation
1323	Gutenberg prints first Bible
1276	Franciscans reach Sumatra
1100	Ramon Llull trains missionaries
1054	Crusades tarnish the church
997	The Great Schism
864	Adalbert martyred in Prussia
716	Bulgarian Prince Boris converts
635	Boniface reaches Germany
569	Alopen reaches China
432	Longinus reaches Alodia / Sudan
397	Saint Patrick reaches Ireland
341	Carthage ratifies Bible Canon
325	Ulfilas reaches Goth / Romania
250	Niceae proclaims God is Trinity
197	Denis reaches Paris, France
70	Tertullian writes Christian literature
61	Titus destroys the Jewish Temple
52	Paul imprisoned in Rome, Italy
39	Thomas reaches Malabar, India
33	Peter reaches Gentile Cornelius
	Holy Spirit empowers the Church

(Wikipedia, Timeline of Christian missions)

Resurrected 33 A.D.

What are we? ►			Genesis 1:26 - 2:3 Mankind is created in God's image, male and female He created us					
How are we sinful? ►			Romans 5:12-19 Sin entered the world through Adam and then death through sin					
When are we? ▼								
Where are we?			Innocence		Fallen			Glory
			Eternity Past	Creation 4004 B.C.	Fall to sin No Law	Moses' Law 1500 B.C.	Christ 33 A.D.	Church Age Kingdom Age
								New Heavens and Earth
► Who are we?	God	Father	John 10:30 God's perfect fellowship	Genesis 1:31 God's perfect fellowship with Adam in The Garden of Eden	1 Timothy 6:16 Living in unapproachable light			Acts 3:21 Philippians 2:11 Revelation 20:3 God's perfectly restored fellowship with all Mankind praising Christ as Lord in the Holy City
		Son			John 8:58 Pre-incarnate	John 1:14 Incarnate	Luke 23:43 Paradise	
		Holy Spirit			Psalm 139:7 Everywhere	John 14:17 Living in believers		
	Mankind	Living	Ephesians 2:1-5 Serving the Savior or Satan on Earth Luke 16:22 Blessed in Paradise Luke 16:23, Revelation 20:5,13 Punished in Hades until the final judgment Hebrews 1:14 Serving mankind at God's command	Genesis 1:1 No Creation No people	Ephesians 2:1-5 Serving the Savior or Satan on Earth			Matthew 25:41 Revelation 20:10 Lake of Fire prepared for the Devil and his Angels
		Deceased believing			Luke 16:22 Blessed in Paradise			
		Deceased unbelieving			Luke 16:23, Revelation 20:5,13 Punished in Hades until the final judgment			
	Angels	Holy			Hebrews 1:14 Serving mankind at God's command			
		Imprisoned	2 Peter 2:4, Jude 6 Imprisoned in Tartarus Genesis 1:31 No Fall No unholy Angels	Genesis 1:31 No Fall No unholy Angels	2 Peter 2:4, Jude 6 Imprisoned in Tartarus	Revelation 20:13 Thalaasa Revelation 19:20 Lake of Fire Revelation 20:2 Abyss		
		Fugitive			1 Peter 5:8, Revelation 12:10 Rebelling against Christ Accusing mankind			
		First Beast						
		False Prophet						
		Satan						
Why are we? ►			Romans 11:25-36, Ephesian 2:7 For God has bound all over to disobedience in order to show mercy to all					

World Nations

על כל נצח את כל הנazioni לתלמידים. הטבilo אותם לשם האב ותבן ורוח הקדש - (מתיו 28:19 HRNT)